LAROUSSE

מילון עברי צרפתי

DICTIONNAIRE HÉBREU FRANÇAIS

LAROUSSE

מילון חדש עברי־צרפתי

NOUVEAU DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

מילון חדש
עברי־צרפתי

מאת

מרדכי מ. כהן

מהדורה מורחבת ומעודכנת

בעריכת

ד"ר משה קטן

הוצאת ספרים אחיאסף
תל־אביב

הוצאת לארוס
פאריס

NOUVEAU DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

PAR

MARC M. COHN

Edition enrichie et mise à jour par

M. CATANE

Docteur de l'Université de Strasbourg

EDITION ACHIASAF

TEL-AVIV

LAROUSSE

PARIS

הוצאת ספרים אחיאסף בע״מ
ת.ד. 8414 נתניה 42504
נדפס בישראל תשס״ב

Printed in Israel 2001

הפצת המילון מחוץ לגבולות ישראל
נמצאת בידי **״הוצאת לארוס״**.

Distribution hors d'Israël
réservée à Larousse/HER
Distributeur exclusif au Canada:
Messageries ADP

הדפסה וכריכה במפעלי דפוס כתר, ירושלים

תוכן העניינים

מבוא למהדורה הראשונה

המילון העברי־צרפתי המוגש בזה לציבור מבוסס על אותם העקרונות שהינחו אותנו בחיבור המילון הצרפתי־עברי שהופיע לפני שבע שנים.

ההיסטוריה יוצאת הדופן של השפה העברית, שפה עתיקה וחיה כאחד, לשון־הקודש שהפכה ללשון מודרנית, מעמידה את מחברי המילונים בפני בעיות מיוחדות. אין מניעה, למשל, לוותר במילון צרפתי על ערכים שיצאו מכלל שימוש לפני שלוש מאות שנה ולהפנות את הקורא למילונים מיוחדים לצרפתית עתיקה. לעומת זאת אין להעלות על הדעת מילון עברי שייעדר ממנו אוצר המלים של התנ"ך; הרי בשביל קוראים רבים בחו"ל המילון העברי מיועד קודם כול להבנת התנ"ך. נוסף לכך גם בספרות העברית בת־זמננו וגם בעברית המדוברת תמצא מלים וניבים לרוב הלקוחים מהתנ"ך ומהתלמוד. לעתים קרובות, כשמורגש הצורך במונח חדש, נזקקים לביטוי מהספרות העתיקה שנראה היה שעבר מן העולם. ולכן יש להיזהר טרם מכריזים על מלה עברית כ"מיושנת". עם זאת לא חסרות מלים וצירופי־מלים שללא ספק עבר זמנן; ציינו אותן בסימן °.

מאידך, במה שנוגע ללשון התנ"ך, מילון אינו יכול לשמש תחליף לפרשנות. הדבר בולט במיוחד כשמדובר במלים המופיעות בתנ"ך פעם אחת בלבד ומשמעותן אינה ברורה. במקרים כאלה רשמנו את התרגום הנראה לנו הסביר ביותר, אך הוספנו מראה מקום כדי לאפשר לקורא עיון במקור ובמפרשים (כגון: תִּזָּכָר [שמות ל"ד י"ט], ראה ערך 2. [זכר]; — או שִׁדָּה [קהלת ב' ח']).

תכונה אחרת הנפוצה בעברית קשורה בדרך הדרש, לפיה משתמשים בביטוי מהתנ"ך או ממקור אחר ומייחסים לו משמעות חדשה ולפעמים בלתי־צפוייה (כגון עֲקֶרֶת־הַבַּיִת, ראה ערך עָקָר). ראוי לציין שאין דרך זו מקובלת על הדרשנים בלבד אלא שייכת גם לרובד העממי. ברוב הלשונות, כשמסווגים מלה מסויימת כ"עממית", הכוונה בדרך כלל לביטוי גס והמוני; בעברית, לפחות עד לתקופה האחרונה, מה שמאפיין את הסיגנון העממי הוא כעין הומור המגיב על מצבים יומיומיים קשים בנוסחאות המקובלות מבית־הכנסת או מן ה"חדר" (כגון בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי, ראה ערך פָּטַר).

רק בדור האחרון פיתחה העברית בארץ גם לשון עגה שעסיסיותה אינה נופלת מזו של שאר האומות (ראה המילון של דן בן־אמוץ ונתיבה בן־יהודה, הוצאת לוין־אפשטיין, ירושלים תשל"ב). חלק מביטויים אלה, שכבר נקלטו בשפה, מופיעים במילוננו; בנוגע לאחרים מצאנו לנכון לחכות עד שיעברו תקופת־הרצה סבירה.

לשון חז"ל מיוצגת במילוננו בהרחבה, אך יש לזכור שהמילון עוסק בשפה העברית ולא הארמית. עם זאת נמצאים בו ביטויים ארמיים רבים שנהוג לשַׁלב אותם במשפטים עבריים.

כמו־כן אנו מביאים את אוצר־המלים של שירי הקודש והחול מימי־הביניים ובכללם הפיוטים העיקריים של מחזור־החגים.

אך מובן מאליו שעיקר תשומת־הלב ניתנה לעברית של ימינו, הספרותית והעיונית, המדעית והטכנית, הרשמית והיומיומית, הכתובה והמדוברת. השפה העברית מתפתחת ומתרחבת בקצב כזה שהמילונים הקלאסיים כמו זה של אליעזר בן־יהודה כבר אינם מספיקים, למרות המידע העשיר הכלול בהם. המילונים שהופיעו לאחרונה שונים מאוד בהיקפם וברמתם. בין החשובים שבהם נזכיר את המילון החדש של אברהם אבן־שושן (7 כרכים, קרית־ספר ירושלים תשכ"ו–תש"ל), המילונים

של ראובן אלקלעי (עברי־אנגלי, מסדה תשכ"ו; — מילון עברי שלם, 3 כרכים, תשכ"ט–תשל"א), וכן הפרסומים הרבים של האקדמיה ללשון העברית. אנו חייבים להם הרבה אם כי לא תמיד הלכנו בעקבותיהם.

מלים לועזיות מובאות במידה שנקלטו בלשון העברית (כגון טֶלֶפוֹן, פְּסִיכוֹלוֹגְיָה). אין אנו מביאים מלים שיש להן תחליף עברי מבוסס (כגון קַלְקוּלַצְיָה, בעברית חִשּׁוּב). במקרה של ספק אנו מביאים את שתי המלים (כגון פּוֹלִיטִיקָה בצד מְדִינִיּוּת).

שמות פרטיים (אישים ומקומות) מופיעים במילון כשתרגומם הצרפתי אינו תעתיק בלבד. משום כך אנו מביאים שְׁלֹמֹה Salomon, יְרוּשָׁלַיִם Jérusalem, לוֹנְדּוֹן Londres, אך לא חִירָם Hiram, תֵּל־אָבִיב Tel-Aviv, טוֹקְיוֹ Tokio.

בנספח הדקדוקי שבסוף המילון (עמ' 785־810) מובאים לוחות המתייחסים לנטיית השמות והפעלים. בעזרת המספרים הרשומים על־יד כל שם ופועל בגוף המילון ימצא הקורא בקלות את הצורה שהוא מחפש. הלוחות מתחשבים בכלל התופעות של תורת־ההגאים המשפיעות על הנטיות (הטעמה, עיצורים גרוניים, בג"ד כפ"ת, הברות פתוחות וסגורות וכו'), אך אינם מתיימרים כמובן להציג את הדקדוק העברי על־פרטיו מבחינה עיונית או היסטורית. לכן מי שנתקל בקשיים דקדוקיים הנובעים במיוחד מצורות חריגות של הנוסח המסורתי או של פייטני ימי־הביניים יפנה לספר־דקדוק ערוך כהלכה או להוצאות מבוארות של הטכסטים המקוריים.

אנו מודים להוצאות לארוס ואחיאסף על סבלנותן הרבה שניצלנו אותה לא מעט, אך בסופו של דבר אנו מקווים שלא איכזבנו אותן.

ירושלים, סיון תשל"ג — מרדכי מ. כהן

למהדורה החדשה

תודתי נתונה לד"ר משה קטן שעבר ביסודיות על המילון העברי־צרפתי ותרם הרבה לתיקונו ולעידכונו. עברו 18 שנה מאז יצאה לאור המהדורה הראשונה ומאז הופיעו מאות מלים וניבים חדשים לא רק בעברית אלא גם בצרפתית, הן בתחום הטכנולוגיה והמדע והן בשפה המדוברת העממית. השתדלנו לקלוט חידושים אלה, תוך שמירה על אופי המילון המיועד לציבור רחב של בעלי תרבות ולא לחוגים מצומצמים של מומחים במקצוע זה או אחר.

כמו־כן ברצוני להודות לקוראים שהציעו תיקונים והשלמות שבחלקם מצאו את מקומם במהדורה הנוכחית.

יישר כוחו של דפוס "כתר" על עבודתו המסורה והמדוייקת.

ירושלים, טבת תשנ"א — מרדכי מ. כהן

AVANT-PROPOS DE LA PREMIÈRE ÉDITION

Le dictionnaire hébreu-français que nous présentons aujourd'hui au public s'inspire des mêmes principes que notre dictionnaire français-hébreu.

L'histoire étonnante de l'hébreu, langue morte ressuscitée, langue sacrée sécularisée, pose au lexicographe des problèmes particuliers. Ainsi, dans un lexique français, on peut sans inconvénient faire abstraction des mots tombés en désuétude avant le XVIIe siècle et renvoyer le lecteur à des ouvrages spéciaux consacrés à l'ancien français. Mais on ne conçoit pas un dictionnaire hébreu qui néglige le vocabulaire biblique; n'est-ce pas précisément pour lire la Bible que beaucoup d'usagers le consultent? Ajoutons que la littérature hébraïque moderne et contemporaine et aussi l'hébreu parlé de nos jours sont nourris de réminiscences bibliques et talmudiques. Et il n'est pas rare qu'en guise de néologisme on revienne à un mot qui semblait oublié depuis longtemps. Il est donc imprudent, dans un dictionnaire hébraïque, de qualifier un terme de "vieilli" ou d'"archaïque". Néanmoins il y a des mots et surtout des tournures qui appartiennent incontestablement au passé; nous les marquons du signe °.

Par ailleurs, dans la mesure où il s'agit de mots bibliques, le dictionnaire ne peut se substituer au commentaire. Cela est vrai en particulier pour des mots qui n'apparaissent qu'une fois dans la Bible et dont la signification n'est pas sûre. Nous indiquons dans ce cas le sens qui nous semble le plus probable, mais en ajoutant la référence de manière à permettre au lecteur de se reporter au texte et à l'exégèse (cf p. ex. תִּזָּכָר Exode 34, 19 sous [זכר] 1. 2; — ou שִׁדָּה Ecclésiaste 2, 8).

Une autre particularité de l'hébreu est liée à un procédé très répandu de l'homilétique juive qui consiste à utiliser une citation de la Bible, du Talmud ou de la liturgie en lui donnant un sens nouveau et souvant inattendu (cf p. ex. עֲקֶרֶת־הַבַּיִת sous עָקָר). — Ce qui est remarquable, c'est que cette méthode n'est pas seulement le fait de lettrés, mais caractérise souvent la langue populaire. Dans la plupart des langues une expression classée "populaire" est triviale et grossière; en hébreu, jusqu'à une époque récente, elle implique un humour qui sait appliquer aux situations d'une vie quotidienne difficile des formules rendues familières par la fréquentation de la synagogue et de l'école primaire (cf p. ex. בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי sous פָּטַר).

Ce n'est qu'au cours de la dernière génération que l'hébreu a développé entre autres un argot dont la crudité ne le cède en rien au langage des "nations" (voir le lexique savoureux de D. Ben-Amots et N. Ben-Yehouda, éd. Lewin-Epstein Jérusalem 1972). Quelques-unes de ces expressions, déjà consacrées par l'usage, ont trouvé place dans notre dictionnaire; pour d'autres nous avons estimé qu'il convenait de leur accorder un délai raisonnable de rodage.

L'hébreu rabbinique est largement représenté dans ce volume, étant entendu qu'il s'agit d'un dictionnaire de l'hébreu et non de l'araméen; cependant on y trouvera beaucoup de tournures araméennes qui s'emploient couramment dans un contexte hébraïque.

De même nous donnons le vocabulaire essentiel de la littérature religieuse et profane du moyen âge; y compris des principaux poèmes *(piyyoutim)* du rituel des fêtes.

Cela étant, il va de soi que nos efforts ont été consacrés surtout à l'hébreu moderne, littéraire et philosophique, scientifique et technique, officiel et familier, écrit et parlé. L'hébreu se développe avec une telle rapidité que les ouvrages lexicographiques classiques comme le dictionnaire d'E. Ben-Yehouda, malgré la richesse de leur information, sont devenus tout à fait insuffisants. Les lexiques plus récents sont d'importance et de valeur inégales; parmi les meilleurs citons l'excellent dictionnaire hébraïque d'A. Even-Shoshan (7 vol., Kiryat-Séfer Jérusalem 1966–1970), les ouvrages de R. Alcalay (dictionnaire hébreu-anglais, Massada Tel-Aviv–Jerusalem 1965; dictionnaire hébreu, 3 vol., ibid. 1969–1971) et les nombreuses publications de l'Académie de la langue hébraïque. Nous y avons puisé largement sans pour cela nous astreindre à les suivre en tout point.

Nous donnons les mots européens lorsqu'ils sont d'un emploi courant en hébreu (p. ex. פסיכולוגיה, טֵלֵפוֹן). Nous ne mentionnons pas ceux qui ont un équivalent hébraïque bien établi (p. ex. קַלְקוּלַצְיָה, remplacé par l'hébreu חִשּׁוּב). En cas de doute nous donnons les deux mots (p. ex. פּוֹלִיטִיקָה à côté de מְדִינִיּוּת).

Les noms propres (personnes et lieux) figurent au dictionnaire lorsque leur équivalent français n'est pas une simple transcription. Ainsi nous donnons שְׁלֹמֹה Salomon, יְרוּשָׁלַיִם Jérusalem, לוֹנְדּוֹן Londres, mais non חִירָם Hîram, תֵּל־אָבִיב Tel-Aviv, טוֹקְיוֹ Tokio.

Dans l'appendice grammatical à la fin du volume (pp. 785–810) figurent des tables de déclinaisons et de conjugaisons qui permettent au lecteur, grâce à des numéros de référence, de trouver facilement la forme qu'il cherche. Les tables tiennent compte de toutes les lois phonétiques qui peuvent modifier la flexion des noms et des verbes (accentuation, propriétés des laryngales et des spirantes, syllabes ouvertes et fermées etc.), mais n'ont nullement la prétention de présenter un exposé raisonné ou historique de la grammaire hébraïque. La solution de difficultés grammaticales, provenant notamment de formes exceptionnelles du texte massorétique ou de licences poétiques d'auteurs du moyen âge, est donc à chercher dans des manuels de grammaire ou dans des éditions commentées des textes en questions.

Nous remercions Larousse et l'Edition Achiasaf de leur longue patience, que nous avons souvent mise à l'épreuve, mais que nous espérons finalement n'avoir pas déçue.

Jérusalem, juin 1973 | Marc M. Cohn

A PROPOS DE LA NOUVELLE EDITION

Je tiens à remercier M. Moché Catane qui a soumis le dictionnaire hébreu-français à un examen minutieux et a contribué pour beaucoup à sa correction et à sa mise à jour. Plusieurs années se sont écoulées depuis la première édition et entre temps des centaines de mots et de locutions ont enrichi le vocabulaire non seulement de l'hébreu, mais aussi de la langue française, tant dans le domaine de la technologie et de la science qu'au niveau de la langue parlée. Nous avons réservé une place à ces néologismes en tenant compte toutefois du

caractère du dictionnaire destiné à un large public de personnes cultivées et non à des groupes restreints de spécialistes.

Je voudrais remercier également ceux de nos lecteurs qui ont suggéré des rectifications et des compléments dont une partie a été admise dans la nouvelle édition.

Et merci à l'imprimerie "Kéter" pour son travail scrupuleux et soigné.

Jérusalem, janvier 1991 Marc M. Cohn

הוראות לשימוש במילון

– שמות־העצם ניתנים במקומם האלפביתי בנפרד יחיד, שמות־התואר בזכר יחיד.

– הפעלים ניתנים בבניין הקל, עבר, גוף שלישי זכר יחיד (כגון: קָשַׁר) ואחריו הבניינים האחרים לפי הסדר: נִפְעַל, פִּעֵל, הִתְפַּעֵל, הִפְעִיל.

– הצורות הסבילות של פִּעֵל ו־הִפְעִיל (פֻּעַל, הָפְעַל) אינן מופיעות כבניינים בפני־עצמם.

– הצורה נִתְפַּעֵל השגורה בימינו ליד הצורה הִתְפַּעֵל אינה רשומה בנפרד.

– לגבי פעלים שהאות השורשית השנייה שלהם היא ו או י נרשם השורש במקומו האלפביתי בסוגריים מרובעים ואחריו צורת־העבר, כגון: [קום] קָם.

– פועל שאינו בשימוש בבניין הקל נרשם גם הוא במקומו האלפביתי של השורש, כגון: [דפס] נִדְפַּס, הִדְפִּיס.

– שתי מלים או יותר, שוות בכתיבן ובצורתן אך ממוצא שונה (כגון: דָּלַק "בער" ו־דָּלַק "רדף"), מובאות בנפרד ומסומנות במספרים 1. 2....

– כשלפניך מלה ואינך מצליח למצוא את־מקומה במילון, היעזר בהנחיות הבאות:

1. בראש המלה:

– הורד את אותיות־השימוש שהן:
א) ה־הידיעה (כגון: הַשֻּׁלְחָן – חפש: שֻׁלְחָן);
ב) מלות־היחס ב־, כ־, ל־, מ־ (כגון: בְּיוֹם, כַּיּוֹם, לַיּוֹם, מִיּוֹם – חפש: יוֹם);
ג) מלות־החיבור ו־, ש־ (כגון: וְהָיָה, שֶׁהָיָה – חפש: הָיָה);
ד) סימני־הבניינים בנטיית־הפועל ה־, הת־, נ־, נת־ (כגון: הִקְשִׁר, הִתְקַשֵּׁר, נִקְשַׁר, נִתְקַשֵּׁר – חפש: קָשַׁר);
ה) התחיליות א־, י־, נ־, ת־ שבעתיד־הפועל וכן התחילית מ־ של הבינוני בבניינים פִּעֵל, הִתְפַּעֵל, הִפְעִיל (כגון: אָשִׂים, יָשִׂים, נָשִׂים, מֵשִׂים – חפש: [שׂים] שָׂם).

– מאידך זכור:
כשהאות הראשונה של השורש היא י או נ (וכן ה בשורש הלך ו־ל בשורש לקח), היא עלולה להישמט בנטיית־הפועל (כגון: רֵד, תֵּן – חפש: יָרַד, נָתַן). אך בדרך כלל תמצא במקרים אלו רמיזה בגוף המילון (כגון: לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ).

2. באמצע המלה:

– בעברית קיימות שתי שיטות־כתיב: הכתיב המלא, בתוספת "אימות־הקריאה" ו, י – והכתיב החסר. הכתיב המלא נהוג כשהמלה אינה מנוקדת, והכתיב החסר כשהיא מנוקדת (כגון: תיזמורת – תִּזְמֹרֶת). אך לא תמיד מקפידים על כלל זה, ולכן אם לפניך מלה בכתיב מלא ואינך מוצא אותה, חפש בכתיב חסר – וכן להיפך.

– במיוחד חל הדבר על מלים ממוצא לועזי, בהן גם האות א משמשת כ"אם־קריאה" (כגון: סכימה – סְכֵמָה, פלאסטי – פְּלַסְטִי).

– בנטיית־הפעלים שהאות השורשית השנייה שלהם היא ו או י נשמטות האותיות ו, י בצורות מסויימות (כגון: דָּשׁ – חפש: [דוש], דָּן – חפש: [דין]).

– כשהאות הראשונה של השורש היא ז, ס, צ או ש, באה האות ת של בניין הִתְפַּעֵל אחרי האות הראשונה של השורש; נוסף לכך היא הופכת ל־ד אחרי ז ול־ט אחרי צ (כגון: הִזְדָּרֵז – חפש: זָרֵז, אֶסְתַּמֵּךְ – חפש: סָמַךְ, תִּצְטַדֵּק – חפש: צָדַק, נִשְׁתַּמֵּר – חפש: שָׁמַר). גם ברוב המקרים האלה תמצא רמיזה בגוף המילון.

3. בסוף המלה:

– הורד את אותיות־השימוש שהן:

א) בנטיית־השם: סימני־הנקבה ־ה, ־ת (כגון: גְּדוֹלָה – חפש: גָּדוֹל, שׁוֹפֶטֶת – חפש: שׁוֹפֵט);

– סימני־הריבוי ־ֵי, ־ִים, ־וֹת (כגון: בְּנֵי, בָּנִים – חפש: בֵּן, אָבוֹת – חפש: אָב);

– כינויי־הקניין ־ִי, ־ַי, ־ךָ, ־ֶיךָ, ־ֵךְ, ־ַיִךְ, ־וֹ, ־ָיו, ־ָהּ, ־ֶיהָ, ־ֵנוּ, ־ֵינוּ, ־כֶם/ן, ־ֵיכֶם/ן, ־ָם/ן, ־ֵיהֶם/ן (כגון: סוּסִי, סוּסַי וכו' – חפש: סוּס);

– הסיומת ־ָה המסמנת תנועה לכיוון מסויים (כגון: אַרְצָה – חפש: אֶרֶץ).

ב) בנטיית־הפועל: כינויי־הגוף בעבר ־תִּי, ־תָּ, ־תְּ, ־ָה, ־נוּ, ־תֶּם/ן, ־וּ (כגון: אָכַלְתִּי, אֲכַלְתֶּם וכו' – חפש: אָכַל);

– כינויי־הגוף בעתיד ובציווי ־ִי, ־וּ, ־נָה (כגון: תִּשְׁמְעִי, שְׁמַעְנָה – חפש: שָׁמַע)

– כינויי־הפועל ־נִי, ־ךָ, ־ךְ, ־הוּ, ־הָ, ־נוּ, ־כֶם/ן, ־ם/ן (כגון: שְׁמָרַנִי, יִשְׁמָרְךָ וכו' – חפש: שָׁמַר).

הערה: כמה אותיות־שימוש יכולות להצטבר בראש מלה, באמצעה ובסופה (כגון: לִכְשֶׁתִּצְטָרְכוּ – חפש: צָרַךְ).

COMMENT CONSULTER LE DICTIONNAIRE?

— Les *noms* sont donnés à leur place alphabétique à l'état absolu singulier, les *adjectifs* au masculin singulier.

— Les *verbes* sont donnés à la troisième personne masculin singulier du passé de la conjugaison simple (p. ex. קָשַׁר) et ensuite les autres conjugaisons dans l'ordre פִּעֵל, נִפְעַל, הִפְעִיל, הִתְפַּעֵל.

— Les formes passives du פעל et du הפעיל (פֻּעַל, הֻפְעַל) ne sont pas considérées comme conjugaisons à part.

— La forme נִתְפַּעֵל, usitée aujourd'hui parallèlement à la forme הִתְפַּעֵל, n'est pas mentionnée séparément.

— Pour les verbes à deuxième radicale ו ou י, la racine figure entre crochets à sa place alphabétique, suivie de la forme du passé, p. ex. [קום] קָם.

— Un verbe inusité à la conjugaison simple figure lui aussi à la place alphabétique de la racine, p. ex. [דפס] נִדְפַּס, הִדְפִּיס.

— Deux ou plusieurs homonymes font l'objet d'articles distincts, numérotés 1. 2.,. p. ex. דָּלַק "brûler" et דָּלַק "poursuivre".

— Si vous ne trouvez pas un mot hébraïque dans le dictionnaire, procédez comme suit:

1. *Au début du mot:*

— Enlevez les lettres-outils, à savoir:

a) l'article défini ה (p. ex. הַשֻּׁלְחָן — cherchez: שֻׁלְחָן);

b) les prépositions -ב, -כ, -ל, -מ (p. ex. בְּיוֹם, כְּיוֹם, לְיוֹם, מִיּוֹם — cherchez: יוֹם)

c) les conjonctions -ו, -ש (p. ex. וְהָיָה, שֶׁהָיָה — cherchez: הָיָה);

d) les caractéristiques des conjugaisons -ה, -הת, -נ, -נת (p. ex. הִקְשִׁיר, הִתְקַשֵּׁר, נִקְשַׁר, נִתְקַשֵּׁר — cherchez: קָשַׁר);

e) les préfixes personnels -א, -י, -נ, -ת du futur des verbes et le préfixes -מ de certains participes (p. ex. אָשִׂים, יָשִׂים, נָשִׂים, מֵשִׂים — cherchez: [שים] שָׂם).

— D'autre part rappelez-vous que si la première radicale d'un verbe est י ou נ (ou ה dans la racine הלך et ל dans לקח), elle peut s'élider dans la conjugaison (p. ex. רֵד, תֵּן — cherchez יָרַד, נָתַן). Mais en général ces cas sont signalés dans le dictionnaire par un renvoi (p. ex. לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ.).

2. *A l'intérieur du mot:*

Il existe en hébreu deux sortes de graphies: la *graphie pleine*, où les voyelles *e, i, o, ou* sont indiquées par les lettres י et ו — et la *graphie défective*. La première est employée dans les textes non vocalisés et la seconde dans les textes vocalisés (p. ex. תִּזְמֹרֶת — תיזמורת). Mais la règle n'est pas absolue; aussi, si vous ne trouvez pas un mot selon la graphie pleine, cherchez selon la graphie défective — et inversement.

Ce qui précède s'applique en particulier aux mots d'emprunt, où la lettre א indique également la voyelle *a* (p. ex. פלאסטי — פְּלַסְטִי, סכימה — סְכֵמָה).

—Dans les verbes à deuxième radicale ו ou י, les lettres ו ou י s'élident fréquemment dans la conjugaison, p. ex. דָּשׁ — cherchez: [דוש], דָּן — cherchez: [דין].

—Dans les verbes à première radicale ז, ט, צ ou שׁ, la caractéristique ת de la conjugaison הִתְפַּעֵל se place après la première radicale; de plus elle se change en ד après ז et en ט après צ (p. ex. הִזְדָּרֵז — cherchez: זֵרֵז, אֶסְתַּמֵּךְ — cherchez: סָמַךְ, תִּצְטַדֵּק — cherchez: צָדַק, נִשְׁתַּמֵּר — cherchez: שָׁמַר). Dans la plupart de ces cas vous trouverez également des renvois dans le dictionnaire.

3. *En fin de mot:*

—Enlevez les lettres-outils, à savoir:

a) dans la déclinaison des noms: les suffixes du féminin ־ה, ־ת (p. ex. גְּדוֹלָה — cherchez: גָּדוֹל, שׁוֹפֶטֶת — cherchez: שׁוֹפֵט);

— les suffixes du pluriel ־ִים, ־ֵי, ־וֹת (p. ex. בָּנִים, בְּנֵי — cherchez: בֵּן, אָבוֹת — cherchez: אָב);

— les suffixes possessifs ־ִי, ־ַי, ־ְךָ, ־ֶיךָ, ־ֵךְ, ־ַיִךְ, ־וֹ, ־ָיו, ־ָהּ, ־ֶיהָ, ־ֵנוּ, ־ֵינוּ, ־ְכֶם/ן, ־ֵיכֶם/ן, ־ָם/ן, ־ֵיהֶם/ן (p. ex. סוּסִי, סוסי *etc.* — cherchez: סוּס);

— ־ָה qui marque la direction (p. ex. אַרְצָה — cherchez: אֶרֶץ).

b) dans la conjugaison des verbes: les suffixes du passé ־תִּי, ־תָּ, ־תְּ, ־ָה, ־נוּ, ־תֶּם/ן, ־וּ (p. ex. אָכַלְתִּי, אָכַלְתָּ *etc.* — cherchez: אָכַל);

— les suffixes du futur et de l'impératif ־ִי, ־וּ, ־נָה (p. ex. תִּשְׁמְעִי, שְׁמַעְנָה — cherchez: שָׁמַע);

—les suffixes objectifs ־נִי, ־ךָ, ־ךְ, ־הוּ, ־ָהּ, ־נוּ, ־כֶם/ן, ־ם/ן (p. ex. שְׁמָרֵנִי, יִשְׁמְרֵךְ — cherchez: שָׁמַר).

Remarque: Plusieurs lettres-outils peuvent s'accumuler au début, au milieu et à la fin d'un même mot (p. ex. לִכְשֶׁתִּצְטָרְכוּ — cherchez: צָרַךְ).

LISTE DES ABRÉVIATIONS — מפתח הקיצורים

Grammaire et langue דקדוק ולשון

בהש	בְּהַשְׁאָלָה	sens figuré
ד"מ	דְּבַר־מָה	quelque chose
וכו'	וְכֻלֵּי	et cetera
ז	זָכָר	masculin
ז"ז	זָכָר זוּגִי	masculin duel
ז"ר	זָכָר רִבּוּי	masculin pluriel
כ"ג	כִּנּוּי־הַגּוּף	pronom personnel
כ"ר	כִּנּוּי־רוֹמֵז	pronom démonstratif
מ"ח	מִלַּת־חִבּוּר	conjonction
מ"י	מִלַּת־יַחַס	préposition
מ"ק	מִלַּת־קְרִיאָה	interjection
מ"ש	מִלַּת־שְׁאֵלָה	mot interrogatif
נ	נְקֵבָה	féminin
נ"ז	נְקֵבָה זוּגִי	féminin duel
נס'	נִסְמָךְ	état construit
נ"ר	נְקֵבָה רִבּוּי	féminin pluriel
עת'	עָתִיד	futur
פ'	פְּלוֹנִי	quelqu'un
פ"י	פֹּעַל יוֹצֵא	verbe transitif
פ"ע	פֹּעַל עוֹמֵד	verbe intransitif
ר	רִבּוּי	pluriel
ש	שֵׁם	nom
ש"מ	שֵׁם־מִסְפָּר	nom de nombre
ש"פ	שֵׁם פְּרָטִי	nom propre
ת	תֹּאַר	adjectif
תה"פ	תֹּאַר־הַפֹּעַל	adverbe

° מציין מלה או ביטוי הנמצאים בתנ"ך בלבד ואינם בשימוש בלשון ימינו.

°désigne un mot ou une expression qui ne se trouvent que dans la Bible et ne sont pas usités dans la langue d'aujourd'hui.

(81) מספר בסוגריים בצד שם או פועל מתייחס לדגמי הנטיות שבסוף המילון (עמ' 785–810).

(81) Un numéro entre parenthèses à côté d'un nom ou d'un verbe renvoie aux paradigmes des déclinaisons et des conjugaisons en fin du volume (p. 785–810).

(301 נ) (303 ת) נ או ת אחרי מספר בסוגריים בצד פועל מציינות שהאות האחרונה של השורש (נ או ת) מתמזגת עם האות נ או ת של סיומות מסויימות (כגון: בָּחַן (325 נ) פ"י: בָּחַנּוּ, תִּבְחַנָּה; — הִשְׁבִּית (499 ת) פ"י: הִשְׁבַּתִּי, הִשְׁבַּתְּ, וכו').

(301 נ) (303 ת) נ ou ת après un numéro entre parenthèses à côté d'un verbe indiquent que la dernière radicale נ ou ת se confond avec נ ou ת de certains suffixes (p. ex. בָּחַן (325 נ) פ"י בָּחַנּוּ, תִּבְחַנָּה; הִשְׁבִּית (499 ת) פ"י הִשְׁבַּתִּי, הִשְׁבַּתְּ).

(—) מציין שם או פועל שאינם ניתנים לנטייה, כגון: דֹּאַר (—).

(—) désigne un nom ou une forme verbale invariables, p. ex. (—) דֹּאַר.

Rubriques — מקצועות

musique	מוסיקה	מוס	architecture	אדריכלות	אדר
cuisine	מטבח	מטבח	anatomie	אנטומיה	אנטום
mythologie	מיתולוגיה	מיתול	astronomie	אסטרונומיה	אסטר
automobilisme	מכוניות	מכונ	biologie	ביולוגיה	ביול
administration	מינהל	מנהל	banque	בנקאות	בנק
commerce	מסחר	מסחר	géographie	גיאוגרפיה	גיאוגר
droit	משפטים	משפט	géologie	גיאולוגיה	גיאול
mathématiques	מתמטיקה	מתמט	poissons	דגים	דג
sport	ספורט	ספורט	grammaire	דיקדוק	דקדוק
navigation	ספנות	ספנ	religion	דת	דת
oiseaux	עופות	עוף	histoire	היסטוריה	היסט
physique	פיסיקה	פיס	zoologie	זואולוגיה	זואול
psychologie	פסיכולוגיה	פסיכ	éducation	חינוך	חנוך
art militaire	צבא	צבא	agriculture	חקלאות	חקל
botanique	צמחים	צמח	insectes	חרקים	חרק
radiodiffusion	רדיו	רדיו	électricité	חשמלאות	חשמל
médecine	רפואה	רפא	aviation	טיס	טיס
théâtre	תיאטרון	תאטר	technique	טכניקה	טכנ
transports	תחבורה	תחבורה	chimie	כימיה	כימ

Abréviations en français — קיצורים בצרפתית

etc	et cetera	וְכֻלֵּי	*pl*	pluriel	רִבּוּי
f	féminin	נְקֵבָה	*qn*	quelqu'un	פְּלוֹנִי
fpl	féminin pluriel	נְקֵבָה רִבּוּי	*qch*	quelque chose	דְּבַר־מָה
m	masculin	זָכָר	*n*	nom	שֵׁם
mpl	masculin pluriel	זָכָר רִבּוּי	*v*	verbe	פֹּעַל

א (אָלֶף)	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז"ר	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר' אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר' אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
בהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ"י	faire pousser, produire
אֲבַבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אַבְגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ"ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie

אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ"ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ"י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ"ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ"י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אָבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ"ע	vouloir, consentir, daigner
אֶבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר') נ	paternalisme *m*
אַבָהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעָה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ"ק	hélas!, malheur!

אִבּוּל (41) ז	passage couvert, galerie *f*
אִבּוּן (41) ז	pétrification *f*, fossilisation *f*
אָבוּס, אֲבוּסָה ת	engraissé, gras
אֵבוּס (40) ז	crèche *f*, mangeoire *f*
אִבּוּס (41) ז	engraissement *m*, gavage *m*
אָבוּץ, אֲבוּצָה ת	galvanisé (fer)
אִבּוּק (41) ז (כיסוי באבק)	saupoudrage *m*
‖ צמח	pollinisation *f*
‖ (הוצאת אבק)	époussetage *m*
אֲבוֹקָדוֹ (—) ז צמח (עץ)	avocatier *m*
‖ (פרי)	avocat *m*
אֲבוּקָה (201) נ	flambeau *m*, torche *f*
אַבְזָם (123) ז	agrafe *f*, boucle *f*
אַבְזֶקֶת (—) נ	vermine *f*, mites *fpl*
אַבְזָר או אֲבִיזָר (50) ז	accessoire *m*
אַבְזָרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	accessoiriste *n*
אֶבַח (178, בלי ר׳) ז	carnage *m*
אִבְחָה (240, בלי ר׳) נ	massacre *m*, carnage *m*
אִבְחוּן (41) ז	discernement *m*, diagnostic *m*
אַבְחַי (ר׳ ־חַיִּים) ז זואול	protozoaire *m*
אַבְחֹמֶר (—) ז	protoplasme *m*
אִבְחֵן (462 נ) פ״י	discerner, diagnostiquer
אַבְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	diagnosticien *n*
אַבְחָנָה (222) נ	discernement *m*, distinction *f*
‖ רפא	diagnostic *m*
אַבְטוֹ... ← אוֹטוֹ...	
אִבְטוּחַ (9) ז צבא	protection *f*, garde *f*
אִבְטַח (465) פ״י	assurer, protéger, garder
אַבְטָחָה (222) נ צבא	protection *f*, garde *f*
אֲבַטִּיחַ (9) ז צמח	pastèque *f*
אֲבַטִּיחַ צָהֹב	melon *m*
אַבְטִיט (1) ז עוף	vanneau huppé
אַבְטִיפּוּס (41) ז	prototype *m*, archétype *m*
אַבְטָלָה (222) נ	chômage *m*
אֲבִי־ ← 1. אָב	
אָבִיב (10) ז (עונה)	printemps *m*
‖ (שיבלים שטרם בשלו)	épis verts
אֲבִיבִי, ־בִית ת	printanier
אֲבִיבִית (17) נ צמח	érophile *f*
אֶבְיוֹן (21) ז	indigent *m*, pauvre *m*, nécessiteux *m*
אֲבִיּוֹנָה או אֶבְיוֹנָה (201) נ צמח	câpre *f*
‖ כהש (תאוה)	concupiscence *f*, désir *m*
אֶבְיוֹנוּת (46) נ	indigence *f*, pauvreté *f*, misère *f*
אֲבִיזָר ← אַבְזָר	
אָבִיךְ, אֲבִיכָה ת	poussiéreux, brumeux
אֲבִיכוּת (46) נ	état poussiéreux *ou* brumeux
אֲבִיסָה (201) נ	engraissement *m*, gavage *m*
אָבִיק (10) ז	tuyau *m*, conduit *m*, orifice *m* d'écoulement
אָבִיק, אֲבִיקָה ת	poussiéreux
אַבִּיק (1) ז	alambic *m*, cornue *f*
אָבִיר (נס׳ אֲבִיר) ז דת	patron (Dieu) *m*
אֲבִיר־יִשְׂרָאֵל	le patron d'Israël
אַבִּיר (1) ז (פר)	taureau *m*
‖ (סוס)	étalon *m*
‖ (גיבור)	héros *m*, guerrier *m*, champion *m*
‖ (ראש, מנהיג)	chef *m*, maître *m*
‖ היסט (פרש אציל)	chevalier *m*
אַבִּיר, ־רָה ת (חזק)	fort, puissant
אַבִּיר־לֵב	courageux, hardi
‖ (נוקשה)	dur, cruel
אַבִּירוּת (46) נ (גבורה)	courage *m*, hardiesse *f*
‖ (קשיחות)	dureté *f*, cruauté *f*
‖ היסט (מעמד־האבירים)	chevalerie *f*
‖ (התנהגות אבירית)	conduite *f* chevaleresque
אַבִּירִי, ־רִית ת	chevaleresque
אִבֵּךְ (432) פ״י	faire monter en volutes
‖ הִתְאַבֵּךְ (466) פ״ע	monter en volutes
‖ (התערפל)	s'embrumer
‖ כהש (הסתבך)	s'embrouiller, s'enchevêtrer
‖ הֶאֱבִיךְ (500) פ״י	faire monter en volutes
אֹבֶךְ (—) ז	opacité *f*
אָבָךְ (187, ר׳ אֲבָכִים) ז	brouillard *m*, brume *f*, poussière *f* en suspension
אַבְכָה (240) נ	volute (de fumée, de poussière) *f*
אֲבָל מ״ח (אלא)	mais
‖ ° תה״פ (באמת)	vraiment, certes
אָבַל (315) פ״ע	être en deuil, être désolé
‖ הִתְאַבֵּל (466) פ״ע	prendre le deuil, se désoler
‖ הֶאֱבִיל (500) פ״י	désoler, affliger
אָבֵל, אֲבֵלָה ת (שרוי באבל)	éploré, en deuil
‖ (שומם)	désolé, désert

° אָבֵל (—) נ גאוגר — plaine *f*, vallée *f*
אֵבֶל (181, בלי ר׳) ז — deuil *m*
אֵבֶל־יָחִיד — deuil pour un fils unique, chagrin *m* sans bornes
שִׁיר־אֵבֶל ז — élégie *f*, complainte *f*
אֲבֵלוּת (48) נ — deuil *m*
אַבְלָעָה (222) נ — absorption *f*, incorporation *f*
אֶבֶן (163) נ — pierre *f*
אֶבֶן־אֵשׁ — pierre à fusil
אֶבֶן־בֹּחַן — pierre de touche
אֶבֶן־גִּיר — pierre à chaux, calcaire *m*
אֶבֶן־דּוּד — tartre *m*
אֶבֶן־חוֹל — grès *m*
אֶבֶן־חֲכָמִים — pierre philosophale
אֶבֶן־חֵן או ־חֵפֶץ — pierre précieuse
אֶבֶן טוֹבָה או יְקָרָה — pierre précieuse
אֶבֶן־טִפִּין — stalactite *f*, stalagmite *f*
אֶבֶן־יָד — coup-de-poing (arme) *f*
אֶבֶן־מִיל — borne *f*
אֶבֶן־נֶגֶף — pierre d'achoppement, obstacle *m*
אֶבֶן־פִּנָּה — pierre angulaire
יָרָה אֶבֶן־הַפִּנָּה — poser la première pierre
° אֶבֶן רֹאשָׁה — clef *f* de voûte
אֶבֶן־שׁוֹאֶבֶת — aimant *m*
אֶבֶן־שָׁעוֹת — cadran *m* solaire
|| רפא — calcul *m*
אֶבֶן־כְּלָיוֹת — calcul rénal
אֶבֶן־מָרָה — calcul biliaire
|| היסט תְּקוּפַת־הָאֶבֶן נ — l'âge *m* de la pierre
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הָאֶמְצָעִית — l'ère *f* mésolithique
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הַחֲדָשָׁה — l'ère néolithique
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הַקְּדוּמָה — l'ère paléolithique
|| בהש אֶבֶן אַחֲרֵי־הַנּוֹפֵל — coup *m* de pied de l'âne
אֶבֶן שֶׁאֵין לָהּ הוֹפְכִים — objet *m* (*ou* affaire *f*) qui n'intéresse personne
||° (משקל) — poids *m*
אִבֵּן (432 נ) פ״י — pétrifier
|| הִתְאַבֵּן (466 נ) פ״ע — se pétrifier, se fossiliser
אַבְנוּנִי, ־נִית נ — pierreux
אַבְנוּת (47, בלי ר׳) נ — état pierreux
° אַבְנֵט (123) ז — ceinture *f*

אַבְנִי, ־נִית ת — pierreux
° אָבְנַיִם (261) ז״ז (של־יוצר) — tour (du potier) *m*
|| (של־יולדת) — selle (de la parturiente) *f*
בהש יָשְׁבָה עַל־הָאָבְנַיִם — accoucher
אַבְנִית (17, בלי ר׳) נ — tartre *m*
אָבַס (319) פ״י — engraisser, gaver
|| נֶאֱבַס (392) פ״ע — être engraissé *ou* gavé
|| אִבֵּס (432) פ״י — engraisser, gaver
|| הִתְאַבֵּס (466) פ״ע — s'engraisser, se gaver
|| הֶאֱבִיס (500) פ״י — entasser dans la mangeoire
אַבְּסוֹלוּטִי, ־טִית ת — absolu
אַבְּסְטְרַקְטִי, ־טִית ת — abstrait
אַבְּסֻרְד (ר׳ ־דִים) ז — absurde *m*
הֵבִיא לִידֵי־אַבְּסֻרְד — réduire à l'absurde
אַבְּסֻרְדִי, ־דִית ת — absurde
אַבְּסֻרְדִיּוּת (—) נ — absurdité *f*
אֲבַעְבּוּעָה (201) נ רפא — pustule *f*
אֲבַעְבּוּעוֹת — variole *f*, petite vérole
אֲבַעְבּוּעוֹת־חֹרֶף — engelures *fpl*
אֲבַעְבּוּעוֹת־רוּחַ — varicelle *f*
הַרְכָּבָה נ נֶגֶד־אֲבַעְבּוּעוֹת — vaccination *f* antivariolique
|| אֲבַעְבּוּעַת־סַבּוֹן — bulle *f* de savon
אֲבַעְבּוּעִית (17) נ רפא — petite pustule
אִבַּעְיָה (212) נ (שאלה) — question *f*, problème *m*
|| (חיפוש) — recherche *f*
אָבָץ (107) ז כימ — zinc *m*
אִבֵּץ (432) פ״י — zinguer
1. אָבַק (319) נ — étreindre, enlacer
|| נֶאֱבַק (392) פ״ע (עַל־דְּ״מָ) — lutter (pour qch)
|| הִתְאַבֵּק (466) פ״ע — lutter
2. אִבֵּק (432) פ״י (פיזור אבקה) — saupoudrer
|| (העלה אבק) — soulever de la poussière
|| (ניער מאבק) — dépoussiérer, épousseter
|| הִתְאַבֵּק (466) פ״ע — se couvrir de poussière
|| הֶאֱבִיק (500) פ״י — polliniser
אָבָק (107) ז — poussière *f*
|| (אבקה) — poudre *f*
אֲבַק־סוֹפְרִים — poudre à sécher (l'encre)
|| אֲבַק־שְׂרֵפָה — poudre à canon, poudre noire
בהש (מצב־רוח זועם) — humeur explosive

‖ בהש אֲבַק־אָדָם — ramassis *m* de gens
אֲבַק־לְשׁוֹן־הָרָע — un brin de médisance
אֲבַק־רִבִּית — quasi-intérêt (prélevé indûment sur un prêt) *m*
אָבֶק (163) ז או אַבְקָה (240, ר׳ גם — boutonnière *f*,
אַבְקָאוֹת) נ — oeillet *m*
אַבְקָה (217) נ — poudre *f*
אַבְקַת־אֲפִיָּה — levure *f*
אַבְקַת־חָלָב/סֻכָּר — lait / sucre *m* en poudre
אַבְקַת־שִׁנַּיִם — poudre dentifrice
‖ (בפרחים) — pollen *m*
אַבְקִי, ־קִית ת — poussiéreux, pulvérulent
אַבְקִיק (1) ז — grain *m* de poussière
אַבְקִית (17) נ צמח — grain *m* de pollen
אַבְקָן (89) ז צמח — étamine *f*
אַבְקָנִי, ־נִית ת צמח — staminé
רַב־אַבְקָנִי — polyandre
אִבֵּק (458) פ״י — pulvériser, réduire en poudre
1. [אבר] הֶאֱבִיר (500) פ״ע (טס) — déployer ses ailes, prendre son envolée
2. [אבר] אִבֵּר (432) פ״י (הקשה) — durcir
אִבֵּר לִבּוֹ — endurcir son coeur
‖ הֶאֱבִיר (500) פ״י — durcir, endurcir
אֲבָר (88, בלי ר׳) ז — plomb *m*
אֵבֶר או אֵיבָר (91) ז — membre *m*, organe *m*
אֵבֶר מִן־הַחַי — membre arraché à une bête vivante
בַּעַל־אֵבָרִים — membru
אֵבְרֵי־הַחוּשִׁים — les organes *mpl* des sens
רְמַ״ח אֵבָרָיו — tout son corps
‖ בהש אֵבֶר מְדֻלְדָּל — homme déraciné
‖ מתמט (בביטוי אלגברי) — terme *m*
חַד־אֵבֶר — monôme *m*
דּוּ־אֵבֶר — binôme *m*
תְּלַת־אֵבֶר — trinôme *m*
רַב־אֵבֶר — polynôme *m*
‖ דקדוק (של־משפט) — membre *m* de phrase
אֵבֶר (181) ז — aile *f*
אֶבְרָה (243) נ (כנף) — aile *f*
‖ (נוצה) — plume *f*
אַבְרָהָם ש״פ ז — Abraham *m*

אַבְרוֹמָה (—) נ דג — brème *f*
אַבַּרְזִין (1) ז — toile goudronnée, bâche *f*
אַבְרֵךְ! מ״ק (בראשית מ״א מ״ג) — vive le roi!
‖ אַבְרֵךְ (123) ז — jeune clerc, jeune homme
אַבְרֵךְ־מַשִּׂי — jouvenceau (étudiant distingué) *m*
אַבְרֵכוּת (48, בלי ר׳) נ — adolescence *f*
אַבְרְנִי (ר׳ ־נִים) ז עוף — oiseau *m* aquatique
אַבְרְקַיִם (263) ז״ז — culotte *f* de golf, knickerbockers *mpl*
אַבְרָשׁ (89) ז צמח — bruyère *f*
אַבְרָשִׁיִּים (—) ז״ר צמח — éricacées *fpl*
אֲבָשִׁים (190) ז״ר — raisins *mpl* sauvages
אַבְשָׁלוֹם ש״פ ז — Absalon *m*
אֶגֶאִי, ־אִית ת גאוגר — égéen
הַיָּם הָאֶגֶאִי — la mer Egée
אַגַּב מ״י — au sujet de, à propos de, à la suite de
אַגַּב אוֹרְחָא — en passant, incidemment
אַגַּב גְּרָרָא — par suite, à cette occasion
‖ אַגַּב או דֶּרֶךְ־אַגַּב תה״פ — à propos, en passant
אֲגָבָה (217) נ צמח — agave *f*
אַגָּבִי, ־בִית ת — accidentel, subsidiaire
‖ אַגָּבִית תה״פ — accidentellement, fortuitement
אָגַד (319) פ״י — lier, attacher
‖ נֶאֱגַד (392) פ״ע — être lié, se lier, s'associer
‖ אִגֵּד (432) פ״י (קשר) — lier, attacher
(ארגן באגודה) — organiser en association
‖ הִתְאַגֵּד (466) פ״ע — s'associer
אֶגֶד (174) ז (צרור) — faisceau *m*, botte (de légumes) *f*
‖ (קישור) — lien *m*, ligature *f*, bande *f*
‖ (תחבושת) — pansement *m*, bandage *m*
‖ צבא — groupe *m*
‖ אֶגֶד־עָרִים — communauté urbaine
אֲגֻדָּה (202) נ (צרור) — faisceau *m*, paquet *m*
אֲגֻדָּה שֶׁל־שְׁטָרוֹת — liasse *f* de billets
‖ (קשר) — lien *m*, entrave *f*
° אֲגֻדּוֹת־מוֹטָה — les chaînes *fpl* de l'oppression
‖ (כיפת־בניין) — voûte *f*, plafond *m*
° אֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ — il fonda son firmament sur la terre
‖ (חברה) — association *f*
אֲגֻדָּה שִׁתּוּפִית — coopérative *f*

אֲגֻדָּה (206) נ צבא — groupe *m* tactique, division *f*
אַגָּדָה (221) נ — légende *f*
|| (במסורת התלמודית) — homilétique *f*
אַגָּדִי, ־דִית ת — légendaire, fabuleux
אַגַּדְתָּא (—) נ ארמית — récit *m* légendaire
אַגָּדָתִי, ־תִית ת — légendaire
אֱגוֹד (21) ז — lien *m*
אִגּוּד (41) ז — association *f*
אִגּוּד מִקְצוֹעִי — syndicat professionnel
אֲגוּדָל (91) ז (ביד) — pouce *m*
|| (ברגל) — gros orteil
עָקֵב בְּצַד אֲגוּדָל — pas à pas, à petits pas
אֱגוֹז (21) ז צמח (עץ) — noyer *m*
|| (פרי) — noix *f*
אֱגוֹז־אֲדָמָה — cacahouète *f*, arachide *f*
אֱגוֹז־הֹדּוּ או ־קוֹקוֹס — noix de coco
אֱגוֹז־קִיא — noix vomique
|| בהש אֱגוֹז קָשֶׁה — personnage *m* peu commode
(בעיה) — un problème difficile
אֱגוֹזָה (229) נ צמח — noyer *m*
אֱגוֹזִיִּים (—) ז״ר צמח — juglandées *fpl*
אֱגוֹזִית (17) נ צמח — noisette *f*
אֱגוֹזָן (—) ז — beurre *m* d'arachides
אִגּוּם (41, בלי ר׳) ז — endiguement *m*
|| (קניין משותף) — mise *f* en commun, pool *m*
אִגּוּף (41, בלי ר׳) ז צבא — débordement *m*
תְּנוּעַת־אִגּוּף נ — mouvement tournant
אִגּוּר (41, בלי ר׳) ז — stockage *m*, accumulation *f*
אֲגוֹרָה (229) נ — *agora* (monnaie ancienne) *f*
|| (במדינת־ישראל) — centime (1/100 de *chèkel*) *m*
אָגִיד (10) ז — branchie *f*, ouïe *f*
אֲגִידָה (229) נ — ligature *f*, action *f* de lier
אֲגִירָה (229) נ — accumulation *f*, thésaurisation *f*
אֲגִירַת־מָזוֹן — stockage *m* de vivres
בְּרֵכַת־אֲגִירָה נ — réservoir *m*
אֶגֶל (181) ז — goutte *f*
אֶגְלִיל (1) ז — gouttelette *f*
אֲגַם (53) ז (מקוה־מים) — lac *m*
|| (בוץ) — marécage *m*, jonchaie *f*
|| בהש קוֹטֵל קָנִים בָּאֲגַם — ignorant *m*, rustre *m*
אָגֵם, אֲגֵמָה ת — triste, affligé, désolé

אָגַם (432) פ״י — endiguer
אֲגַמְגַּם (53) ז — petit lac, flaque *f* d'eau
אֲגַמָּה (202) נ — petit lac
אַגְמוֹן (21) ז צמח — roseau *m*, jonc *m*
|| (וו בקצה החכה) — hameçon *m*
אֲגַמִּית (17) נ עוף — poule *f* d'eau, foulque *f*
אַגְמַת־נֶפֶשׁ ← עַגְמַת־נֶפֶשׁ
אֹגֶן (190) ז — bord *m*
|| טכנ — collet (d'un tuyau) *m*
אַגָּן (101) נ — bassin *m*, coupe *f*
אַגַּן־טְבִילָה (נוצרי) — fonts baptismaux
אנטום אַגַּן־יְרֵכַיִם — bassin *m*
בהש אַגַּן־הַסַּהַר — pleine lune
|| גאוגר אַגַּן־נָהָר — bassin *m* d'un fleuve
אַגַּן־הַיָּם־הַתִּיכוֹן — le bassin méditerranéen
אַגָּס (90) ז צמח (עץ) — poirier *m*
|| (פרי) — poire *f*
אַגָּס סוּרִי — poire sauvage
|| אַגַּס־אֲדָמָה — topinambour *m*
אַגָּסָה (221) נ צמח — poirier *m*
אֲגַף (53) ז (כנף) — aile *f*
|| צבא — flanc *m*
|| (חלק של־בניין) — aile *f*
|| (יחידה מינהלית) — département *m*, section *f*
|| מתמט — membre (d'une équation) *m*
אָגַף (318) פ״י — tourner, déborder
|| אִגֵּף (432) פ״י — prendre de flanc, tourner
אֲגַפִּי, ־פִּית ת צבא — latéral, de flanc
אָגַר (318) פ״י — amasser, entasser, accumuler
|| נֶאֱגַר (392) פ״ע — être amassé *ou* entassé
|| אִגֵּר (432) פ״י — entasser, stocker
|| הִתְאַגֵּר (466) פ״ע — s'entasser, s'accumuler
אַגְרָא (—) ז ארמית — salaire *m*, récompense *f*
לְפוּם־צַעֲרָא אַגְרָא — le salaire est proportionné à l'effort
אִגְּרָא (—) ז ארמית — toit *m*
מֵאִגְּרָא רָמָא לְבִירָא עֲמִיקְתָּא — du sommet du toit au fond du puits, (tomber) de haut
אַגְרָה (207) נ — taxe *f*, droits *mpl*
כְּבִישׁ־אַגְרָה ז — route *f* à péage
אֶגְרוֹן (21) ז — lexique *m*

אַגְרוֹן (21) ז — recueil *m* de lettres
אַגְרוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — lexicographie *f*
אֶגְרוֹף (21) ז — poing *m*
‖ בהש (אלימות) — violence *f*
בַּעַל־אֶגְרוֹף — homme violent *ou* brutal
חֹק־הָאֶגְרוֹף ז — la loi de la jungle
בְּאֶגְרוֹף־בַּרְזֶל — d'une poigne de fer
אִגְרוּף (41) ז (קמיצת־יד) — serrement *m* du poing
‖ ספורט — boxe *f*
אֶגְרוֹפוֹן (21) ז — petit poing
אֶגְרוֹפָן (97) ז ספורט — boxeur *m*
‖ בהש (אדם תקיף) — bagarreur *m*
‖ (כלי־נשק) — coup-de-poing (arme) *m*
אֶגְרוֹפָנוּת (—) נ — boxe *f*
אֲגַרְטָל (95) ז — vase *m*, coupe *f*
אַגְרָן (90) ז — collectionneur *m*
אַגְרָנוּת (48, בלי ר׳) נ — action *f* de collectionner
אַגְרָנִית (17) נ — collectionneuse *f*
אַגְרֶסִיבִי, ־בִית ת — agressif, de choc
אִגְרֵף (458) פ״י (את־ידו) — serrer, fermer (sa main)
‖ (תקע אגרוף בפ׳) — donner un coup de poing à
‖ הִתְאַגְרֵף (494) פ״ע ספורט — boxer, faire de la boxe
(יד) — se serrer (en parlant de la main)
אַגְרָרִי, ־רִית ת — agraire
אִגֶּרֶת (254) נ — lettre *f*, épître *f*
אִגֶּרֶת־אֲוִיר — aérogramme *m*
אִגֶּרֶת־חוֹב — obligation *f*
אִגֶּרֶת־שְׁלוֹמִים — lettre amicale
אֵד (1) ז (קיטור) — vapeur *f*
1. [אדב] הֶאֱדִיב (500) פ״י (העציב) — attrister
‖ (המס) — faire fondre
2. [אדב] הִתְאַדֵּב (466) פ״ע — se montrer aimable
1. אָדָה (453) פ״ע (עף) — voler, s'envoler
2. אִדָּה (453) פ״י (הפך לאדים) — évaporer, vaporiser
‖ (בישל באדים) — étuver, cuire à l'étouffée
‖ הִתְאַדָּה (480) פ״ע — s'évaporer
אַדְּהָכִי וְהָכִי תה״פ ארמית — entre temps
אַדְהָם (102) ז — fumée suffocante
אַדְוָה (207) נ — ride (de l'eau), *f*, ondulation *f*, onde *f*, vaguelette *f*
אִדּוּי (23) ז — évaporation *f*, cuisson *f* à la vapeur

אֹדֶם (28) ז (מטבע) — ducat *m*
אָדוֹם ←אָדֹם
אֱדוֹם ש״פ ז — Edom *m*
אֲדוֹמִי, ־מִית (ר׳ ־מִים או מִיִּים, ־מִיּוֹת) ש/ת — Edomite, Iduméen *n/a*
אָדוֹן (28) ז — maître *m*, seigneur *m*
אָדוֹן לְעַצְמוֹ — son propre maître, indépendant
אֲדוֹן־הָעוֹלָם — maître du monde, Dieu
אֲדוֹנָי — mon Dieu, le Seigneur
‖ (תואר־נימוס) אֲדוֹנִי — monsieur
אָדוֹן נִכְבָּד (בראש־מכתב) — cher monsieur
אֲדוֹנִי הַיּוֹשֵׁב־רֹאשׁ (בראש־נאום) — monsieur le président
אֲדוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — maîtrise *f*, autorité *f*
אֲדוֹנִית (17) נ — dame *f*
אָדוּק, אֲדוּקָה ת (צמוד) — attaché, intimement lié
‖ (קנאי) — fanatique, invétéré
‖ (דתי קפדן) — dévot, de stricte observance
אִדּוּק (41, בלי ר׳) ז — lien étroit
אִדּוּר (41, בלי ר׳) ז — glorification *f*, exaltation *f*
אַדִּי, ־דִית ת — vaporeux
‖ בהש (מעורפל) — brumeux, embrouillé
אָדִיב, אֲדִיבָה ת — aimable, poli
בִּלְתִּי־אָדִיב — peu aimable, impoli
אֲדִיבוּת (48, בלי ר׳) נ — amabilité *f*, politesse *f*
אֲדִיקוּת (48, בלי ר׳) נ (דבקות) — fanatisme *m*, attachement absolu
‖ (דתיות קפדנית) — dévotion *f*, orthodoxie *f*, piété *f*
אַדִּיר, ־רָה ת — puissant, éminent, majestueux
מַיִם אַדִּירִים — eaux impétueuses
אַדִּיר חֶפְצִי — je désire ardemment
‖ אַדִּיר (1) ז (שליט) — souverain *m*, chef *m*
אַדִּיר־לָשׁוֹן — homme éloquent, grand orateur
אַדִּיר־מָמוֹן — roi *m* de la finance, millionnaire *m*
אַדִּירֵי־הַצֹּאן — les maîtres *mpl* des troupeaux
אַדִּירֵי־הַתּוֹרָה — les sommités *mpl* de la *Tora*
בהש מִפְעַל־אַדִּירִים ז — entreprise *f* héroïque
‖ בְּאַדִּיר תה״פ — avec force, avec fracas
אַדִּירוּת (48, בלי ר׳) נ — force *f*, puissance *f*
אָדִישׁ, אֲדִישָׁה ת — indifférent, inerte, apathique

|| כים גז אדיש — gaz *m* inerte
אדישות (48, בלי ר׳) נ — indifférence *f*, apathie *f*
אדם (317, עת׳ יאדם) פ״ע — rougir, rougeoyer
|| נאדם (394) פ״ע — devenir rouge
|| אדם (432) פ״י — rougir, colorer en rouge
|| התאדם (466) פ״ע — rougir, rougeoyer
|| האדים (501) פ״ע — rougir
|| פ״י האדים את־פני־פ׳ — faire rougir qn
אדם (—) ז — homme *m*, personne *f*
האדם הקדמון — l'homme des cavernes
האדם הקטן — l'homme de la rue
אדם עליון — surhomme *m*
בן־אדם (ר׳ בני־אדם) — homme, être humain
לשון־בני־אדם נ — langage courant
כח־אדם ז — main-d'oeuvre *f*
פרא־אדם ז — sauvage *m*, brute *f*
|| ש״פ אדם (או אדם הראשון) — Adam *m*
|| (כינוי סתמי) — on
אדם קרוב אצל־עצמו — chacun pour soi
אין אדם ש־ — il n'y a personne qui
כל־אדם — chacun
אדם, אדמה ת — rouge
אור אדם (ברמזור) — feu rouge
אדם־החזה ז עוף — rouge-gorge *m*
אדמי־העור ז״ר — les Peaux-rouges *mpl*
אדם (190, בלי ר׳) ז — rougeur *f*
|| (צבע אדום) — rouge *m*
היא שמה אדם — elle met du rouge
|| (אבן יקרה) — rubis *m*
אדמדם, ־דמת (ר׳ ־דמים, ־דמות) ת — rougeâtre
אדמדמות (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* rougeâtre
אדמדמת (—) נ רפא — rubéole légère
אדמה (217) נ (קרקע) — terre *f*, sol *m*
אדמת־בור — terre en friche, jachère *f*
איש־אדמה ז — paysan *m*
עבודת־אדמה נ — agriculture *f*
רעידת־אדמה נ — tremblement *m* de terre
|| (חבל־ארץ) — territoire *m*, terre *f*, pays *m*
אדמת־נכר — pays étranger
|| (כדור־הארץ) האדמה — la Terre
עלי־אדמות — sur terre

אדמומי, ־מית ת — rougeâtre
אדמומיות (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* rougeâtre
אדמומית (17, בלי ר׳) נ — rougeur *f*, tache rousse
אדמון או אדמוני, ־נית, (ר׳ ־נים, ־ניות) ת — roux
אדמונית (17) נ צמח — pivoine *f*
אדמו״ר (= אדוננו מורנו ורבנו) נ — Révérend Rabbi (titre des rabbins hassidiques)
אדמות (48, בלי ר׳) נ — rougeur *f*
אדמימות (48, בלי ר׳) נ — rougeur légère, rousseur *f*
אדמירל (1) ז — amiral *m*
אדמירליות (—) נ — amirauté *f*
אדממת (—) נ רפא — érythème *m*
אדמת (—) נ רפא — rubéole
[אדן] התאדן (466 ג) פ״ע — se comporter en maître
אדן (163) ז — socle *m*, piédestal *m*
(של־חלון) — rebord (de fenêtre) *m*, appui *m*
(של־מסילת־ברזל) — traverse *f*
אדנות (48, בלי ר׳) נ — pouvoir *m*, souveraineté *f*
אדנית (17) נ — bac *m* à fleurs
[אדק] נאדק (392) פ״ע — s'attacher, se lier
אדק (163) ז — compte-gouttes *m*
|| (מהדק) — agrafe *f*, trombone *m*
[אדר] נאדר (394) פ״י — être admirable, être exalté
|| אדר (432) פ״י — glorifier, exalter, décorer
|| התאדר (466) פ״ע — être glorifié, être exalté
|| האדיר (501) פ״י (שיבח) — louer, glorifier
|| (הגביר) — renforcer, augmenter
להגדיל תורה ולהאדירה — pour la plus grande gloire de la *Tora*
אדר (—) ז — Adar (6e mois de l'année juive: février/mars) *m*
אדר שני — Adar II (dans les années embolismiques)
1. אדר (163) ז (מעיל) — manteau *m*
2. אדר (163) ז (הוד) — splendeur *f*, majesté *f*
3. אדר (163) ז צמח (עץ) — érable *m*
אדר (181) ז (פוחלץ) — animal empaillé
אדרא (—) ז ארמית (גורן) — aire *f*
|| (מושב) — assemblée *f*, session *f*
בהש אדרא רבא — la Grande Assemblée (partie du livre du *Zohar*)

אִדְרָא זוּטָא — la petite Assemblée (id.)
אַדְרַבָּא או אַדְּרַבָּה תה״פ ארמית — bien au contraire
אַדְרַבָּא וְאַדְּרַבָּא — parfaitement
אִדְרָה (240) נ (עצם של־דג) — arête (de poisson) *f*
אַדְרִיאָטִי, ־טִית ת גאוגר — adriatique
הַיָּם הָאַדְרִיאָטִי — la Mer Adriatique
אַדְרִיָּה (202) נ עוף — eider (espèce de canard) *m*
אַדְרִיכָל או אַרְדִּיכָל (91) ז — architecte *m*
אַדְרִיכָלוּת או אַרְדִּיכָלוּת (—) נ — architecture *f*
אַדַרְכּוֹן או אֲדַרְכְּמוֹן (21) ז — drachme *f*
אַדְרַכְתָּא (ר׳ ־תָּאוֹת) נ — titre *m* de possession
1. אַדֶּרֶת (252) נ (מעיל) — manteau *m*
אַדֶּרֶת־שֵׂעָר — cape *f* de fourrure
כהש הִשְׁלִיךְ אַדַּרְתּוֹ אֶל־פ׳ — choisir qn comme successeur
2. אַדֶּרֶת (252) נ (תפארת) — splendeur *f*, majesté *f*
גֶּפֶן־אַדֶּרֶת נ — une vigne splendide
אָדַשׁ (315) פ״ע — rester indifférent
|| אִדֵּשׁ (432) פ״י כימ — rendre inerte, neutraliser
|| הִתְאַדֵּשׁ (466) פ״ע — devenir indifférent
|| הֶאֱדִישׁ (500) פ״י — rendre indifférent
כימ — rendre inerte, neutraliser
אַדְשׁוֹן (38) ז — apathie *f*
אַהַב (151, ר׳, אֲהָבִים, ־אַהֲבֵי־) ז — amour *m*
אַיֶּלֶת־אֲהָבִים נ — biche bien-aimée (terme d'affection)
הִתְנָה אֲהָבִים עִם — courtiser, faire la cour à
אָהַב (327) פ״י — aimer
הוּא אוֹהֵב לִצְחֹק — il aime rire
הוּא אוֹהֵב יַיִן — il aime le vin
|| נֶאֱהַב (396) פ״ע — être aimé
|| (הדדי) הַנֶּאֱהָבִים — ceux qui s'aiment
|| אִהֵב (435) פ״י — inspirer de l'amour pour
|| הִתְאַהֵב (472) פ״ע (בְּ־) — tomber amoureux de
|| הֶאֱהִיב (500) פ״י (דְ״מ עַל־פ׳) — rendre aimable
אֹהַב (185, ר׳ אֳהָבִים, אָהֳבֵי־) ז — délices *fpl* de l'amour, volupté *f*
הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים — se délecter d'amour
אַהֲבָה (209) נ — amour *m*
אַהֲבָה זָרָה — adultère *m*
אַהֲבָה הַתְּלוּיָה בְּדָבָר — amour intéressé
אַהֲבָה עַצְמִית — amour-propre *m*, égoïsme *m*
אַהֲבַת־בֶּצַע — passion *f* du lucre
אַהֲבַת־הַבְּרִיּוֹת — philanthropie *f*
אַהֲבַת־נֶפֶשׁ — amour passionné
אֲהַבְהָבִים (102) ז״ר או — coquetterie *f*, flirt *m*,
אֲהַבְהָבוֹת (224) נ״ר — amourette *f*
אֲהַבְהָבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — amant *n*
אַהֲבָן או אַהַבְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — amant *n*
אָהַד (327, עת׳ יֶאֱהַד) פ״י — éprouver de la sympathie pour
|| נֶאֱהַד (396) פ״ע (עַל־פ׳) — être sympathique
אַהֲדָדֵי תה״פ ארמית — réciproquement
אַהֲדָה (209, בלי ר׳) נ — sympathie *f*, faveur *f*
אֲהָהּ! מ״ק — oh!, hélas!
אָהוּב, אֲהוּבָה ת — aimé, préféré, chéri
אֲהוּב־נֶפֶשׁ — ami intime
הַסֵּפֶר הָאָהוּב עָלַי — mon livre préféré
אָהוּד, אֲהוּדָה ת — sympathique
הוּא אָהוּד עַל־כֻּלָּם — tout le monde l'aime
אֲהוֹי! מ״ק — oh!, hélas!
אֲהוּרָיר (1) ז — écuyer *m*, palefrenier *m*
אֱהִי? תה״פ — où?
אֲהִיל (10) ז (שימשיה) — parasol *m*
|| (מגינור) — abat-jour *m*
אֲהִילָה (201) נ — dressage *m* d'une tente
1. אָהַל (327, עת׳ יֶאֱהַל) פ״ע — dresser des tentes
|| נֶאֱהַל (396) פ״ע — s'abriter
|| אִהֵל (435) פ״י — faire habiter sous la tente
(סכך) — abriter, couvrir, protéger
|| הֶאֱהִיל (500) פ״י — dresser des tentes
(סכך) — abriter, couvrir, protéger
2. [אהל] הֶאֱהִיל (500) פ״ע — luire, éclairer, briller
אֲהָל (107, ר׳ אֲהָלִים או אֲהָלוֹת) ז צמח — mésembryanthème *m*, aloès *m*
אֹהֶל (185) ז — tente *f*
נָטָה או נָטַע אֹהֶל — dresser une tente
° אֹהֶל־מוֹעֵד — tente *f* d'assignation
כהש יוֹשֵׁב אֹהֶל — casanier, sédentaire
אַהֲרֹן ש״פ ז — Aaron *m*
אוֹ מ״ח — ou, ou bien
אוֹ... אוֹ — ou... ou, soit... soit

אוֹ אָז	peut-être alors
1. אוֹב (22) ז (נאד)	outre *f*
2. אוֹב (22) ז (כישוף)	nécromancie *f*
דָּרַשׁ אֶל־אוֹב	évoquer les morts
בַּעַל־אוֹב	nécromancien *m*
בַּעֲלַת־אוֹב	pythonisse *f*
אוֹבֵד, ־בֶדֶת (ר׳ ־בְדִים, ־בְדוֹת) ת	perdu, égaré
שֶׂה אוֹבֵד	brebis égarée
בֵּן אוֹבֵד	enfant prodigue
‖ אוֹבַד־עֵצוֹת	perplexe, désemparé
‖ (אומלל)	désespéré, malheureux
עֲדֵי־אוֹבֵד	qui va à sa perte
אוֹבְּיֶקְט (ר׳ ־טִים) ז	objet *m*
אוֹבְּיֶקְטִיבִי, ־בִית ת	objectif
אוֹבְּיֶקְטִיבִיּוּת (—) נ	objectivité *f*
אוּבָל (91) ז (פלג־מים)	rivière *f*, cours *m* d'eau
‖ (אמת־מים)	aqueduc *m*
אוֹג (21) ז צמח	anacardier *m*, rue *f*
אוֹגֵד (132) ז דקדוק	copule *f*
אוֹגְדָן (97) ז	classeur *m*
אוֹגוּסְט (—) ז (חודש)	août *m*
אוֹגֵר, ־גֶרֶת (ר׳ גְרִים, ־גְרוֹת) ת	qui amasse, qui fait des réserves
‖ אוֹגֵר (132) ז זואול	hamster *m*
אוּד (41) ז	tison *m*
בהש אוּד עָשֵׁן	tison fumant, hâbleur inoffensif
אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ	tison sauvé des flammes
אוֹדוֹת (201) נ״ר	circonstances *fpl*
עַל־אוֹדוֹת־ (על־דבר־)	au sujet de
(בגלל)	à cause de, en raison de
אוֹדִיטוֹרְיָה (—) נ (אולם)	auditorium *m*
‖ (קהל שומעים)	auditoire *m*
אוֹדִיסֵיָה (—) נ	l'Odyssée (poème homérique) *f*
‖ בהש (מסע־הרפתקאות)	odyssée *f*
אִוָּה (453) פ״י	désirer, convoiter, avoir envie
‖ הִתְאַוָּה (480) פ״י	désirer, convoiter
אֲנִי מִתְאַוֶּה לָלֶכֶת	j'ai envie de m'en aller
אַוָּה (208) נ	désir *m*, convoitise *f*
אַוַּת־נֶפֶשׁ	désir *m*, appétit *m*
כְּאַוַּת־נַפְשְׁךָ	tout ton soûl, à ta guise
אוֹהֵב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הֲבִים, ־הֲבוֹת) ת	amant, ami
אוֹהֵב־מִלְחָמָה	belliqueux
אוֹהֵב־שָׁלוֹם	pacifique
אוֹהֵד (126) ז	sympathisant *m*
אוֹהֵד מֻשְׁבָּע	inconditionnel *m*
אִוּוּי (41) ז	désir *m*, souhait *m*
‖ דקדוק דֶּרֶךְ־הָאִוּוּי	optatif *m*
אַוָּז (90) ז עוף	oie *f*
אַוַּז־בָּר	oie sauvage
עוֹר־אַוָּז ז	chair *f* de poule
אַוְזוֹן (21) ז	oison *m*
אוֹזוֹן (—) ז כים	ozone *m*
אִוְזֵז (458) פ״ע	avancer au pas de l'oie
אַוָּזִית (17) נ	bavette *f* d'aloyau
אוֹטוֹ (—) או אוֹטוֹמוֹבִּיל (ר׳ ־לִים) ז	auto *f*, automobile *f*
אוֹטוֹבּוּס (ר׳ ־סִים) ז	autobus *m*
אוֹטוֹבִּיוֹגְרָפִי, ־פִית ת	autobiographique
אוֹטוֹבִּיוֹגְרַפְיָה (ר׳ פְיוֹת) נ	autobiographie *f*
אוֹטוֹגֶנִי, ־נִית ת	autogène
אוֹטוֹמָט (ר׳ ־טִים) ז	automate *m*
אוֹטוֹמָטִי, ־טִית ת	automatique
‖ אוֹטוֹמָטִית תה״פ	automatiquement
אוֹטוֹמָטִיּוּת (—) נ	automatisme *m*
אוֹטוֹמָצְיָה (—) נ טכנ	automatisation *f*
אוֹטוֹנוֹמִי, ־מִית ת	autonome
אוֹטוֹנוֹמְיָה (—) נ	autonomie *f*
אוֹטוֹסְטְרָדָה (—) נ	autoroute *f*
אוּטוֹפִּי, ־פִּית ת	utopique
אוּטוֹפְּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	utopie *f*
אוֹטוֹקְרָט (ר׳ ־טִים) ז	autocrate *m*
אוֹטוֹקְרָטִי, ־טִית ת	autocratique
אוֹטַרְקִי, ־קִית ת	autarcique
אוֹטַרְקְיָה (—) נ	autarcie *f*
אוֹי! מ״ק	hélas!, malheur!
אוֹי לִי!	malheur à moi!
אוֹי וַאֲבוֹי!	trois fois hélas!
אוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה!	quelle honte!
אוֹיֵב (121) ז	ennemi *m*
אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ	ennemi mortel
אוֹיֵב מֻשְׁבָּע	ennemi juré
אוֹיֶבֶת (254) נ	ennemie *f*

אוֹיָה! מ״ק	hélas!, malheur!
אֱוִיל, ־לָה ת	sot, stupide (personne)
אִוֶּלֶת (—) נ	sottise *f*, stupidité *f*
אֱוִילִי, ־לִית ת	sot, stupide (parole *ou* acte)
אֲוִיר (1) ז	air *m*
אֲוִיר צַח	air frais
יָצָא לַאֲוִיר־הָעוֹלָם	naître, voir le jour
קָלוּט מִן־הָאֲוִיר	sans consistance, non fondé
פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר	exagéré, invraisemblable
דֹּאַר־אֲוִיר	poste aérienne
בְּדֶרֶךְ־הָאֲוִיר	par avion
חֵיל־אֲוִיר ז	armée *f* de l'air, aviation *f*
כִּיס־אֲוִיר ז	trou *m* d'air
מִזּוּג־אֲוִיר	conditionnement *m* de l'air
‖ מֶזֶג־אֲוִיר ז	temps *m*
מֶזֶג־אֲוִיר טוֹב או יָפֶה	beau temps
מֶזֶג־אֲוִיר רַע	mauvais temps
הַיּוֹם מֶזֶג־הָאֲוִיר יָפֶה	aujourd'hui il fait beau
מַה מֶּזֶג־הָאֲוִיר?	quel temps fait-il?
אֲוִירַאי (ר׳ ־רָאִים) ז צבא	aviateur *m*
אֲוִירָה (201) נ	atmosphère *f*
בהש	atmosphère, ambiance *f*
אֲוִירוֹדִינָמִיקָה (—) נ	aérodynamique *f*
אֲוִירוֹן (21) ז	avion *m*
אֲוִירוֹנוּת (—) נ	aviation *f*
אֲוִירוֹסְטָטִיקָה (—) נ	aérostatique *f*
אֲוִירִי, ־רִית ת	aérien
בְּקַו אֲוִירִי	à vol d'oiseau
אֲוִירִיָּה (202) נ	armée *f* de l'air, flotte aérienne
אוֹכֵל, ־כֶלֶת (ר׳ ־כְלִים, ־כְלוֹת) ת	mangeur
אוֹכֵל־אָדָם	cannibale
אוֹכֵל־בָּשָׂר	carnivore
אוֹכֵל־חֲרָקִים	insectivore
אוֹכֵל־הַכֹּל	omnivore
אוֹכְרָה (—) נ	ocre *f*
אוּל (41) נ	force *f*
בָּרִיא אוּלָם	robuste, en pleine forme
אוּלְטִימָטוּם (—) ז	ultimatum *m*
אוּלְטִימָטִיבִי, ־בִית ת	irrévocable
אוּלְטְרָה־ תחילית	ultra-
אוּלְטְרָה־מוֹדֶרְנִי	ultramoderne
אוּלְטְרָה־סָגֹל	ultraviolet
אוּלַי תה״פ	peut-être
אוֹלִיגַרְכִי, ־כִית ת	oligarchique
אוֹלִיגַרְכְיָה (—) נ	oligarchie *f*
אוֹלִימְפּוּס ש״פ ז (הר ביוון)	Olympe *m*
אוֹלִימְפִּי, ־פִּית ת	olympique
מִשְׂחָקִים אוֹלִימְפִּיִּים	jeux olympiques
אוֹלִימְפִּיָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ	olympiade *f*
אוֹלֶיָר (97) נ	masseur *m*, maître baigneur *m*
אוּלָם (98) ז	salle *f*, hall *m*
אוּלַם־קְרִיאָה	salle *f* de lecture
אוּלַם־תָּוֶךְ (בכנסיה)	nef *f*
אוּלָם תה״פ	cependant, pourtant, toutefois
אוּלְקוּס (ר׳ ־סִים) ז	ulcère *m*
אוֹלָר (91) ז	canif *m*
אִוֶּלֶת (252, בלי ר׳) נ	sottise *f*, stupidité *f*
אוֹם (—) ז חשמל	ohm *m*
או״ם = אֻמּוֹת מְאֻחָדוֹת ← אֻמָּה	
אוֹמֶן (91) ז	rangée *f* d'épis
אוֹמֵן (132) ז	pédagogue *m*, tuteur *m*
אָב אוֹמֵן	père nourricier
אוֹמְנָה (201) נ	pilier *m*, colonne *f*
אוֹמֶנֶת (254) נ	éducatrice *f*, tutrice *f*
אֵם אוֹמֶנֶת	mère nourricière
° אָוֶן (162) ז (מרמה)	fraude *f*, mal *m*, iniquité *f*
אִישׁ־אָוֶן	homme injuste, méchant *m*
חִקְקֵי־אָוֶן	lois *fpl* injustes
‖ (צרה)	malheur *m*
1. אוֹן (21) ז (כוח)	force *f*, puissance *f*
צַעֲדֵי־אוֹן	démarche puissante
אֵין־אוֹנִים	impuissance *f*
בְּאֵין־אוֹנִים	à bout de forces, sans force
חֲסַר־אוֹנִים	impuissant
רַב־אוֹנִים	puissant, plein de force
‖ (עושר)	richesse *f*
‖ (צאצא)	postérité *f*
‖ (כוח־גברא)	force virile
רֵאשִׁית־אוֹנוֹ	son premier-né
2. אוֹן (21) ז (צער)	tristesse *f*, malheur *m*
לֶחֶם־אוֹנִים ז	repas *m* de deuil
3. אוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (שטר־מכר)	acte *m* de vente

אוֹן (41) ז (פקעת־חוטים)	pelote *f*, écheveau *m*
אוֹנָאָה או אוֹנָיָה (222) נ	fraude *f*, supercherie *f*
אוֹנָאַת־דְּבָרִים	injures *fpl*, paroles offensantes
אֶוַנְגֶּלְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז דת	évangile *m*
אֲוָנָה (221) נ	station *f*, étape *f*
אוֹנוֹמַסְטִיקָה (—) נ	onomastique *f*
אוֹנוּת (—) נ	force *f*
אֵין־אוֹנוּת	impuissance *f*
אוּנִיבֶרְסִיטָאִי, ־אִית ת	universitaire
אוּנִיבֶרְסִיטָה (ר׳ ־טָאוֹת) נ	université *f*
אוּנִיבֶרְסָלִי, ־לִית ת	universel
אוּנִיבֶרְסָלִיּוּת (—) נ	universalité *f*
אוֹנָיָה ← אוֹנָאָה	
אוֹנָן ש״פ ז	Onan *m*
‖ בהש (עקר)	stérile, improductif
אוֹנֵן, ־נֶנֶת ש	personne *f* en deuil (avant les funérailles)
אוֹנָנוּת (—) נ	onanisme *m*
אוֹנְקוֹלוֹגְיָה (—) נ	cancérologie *f*
אוּנְקִיָּה (202) נ (משקל)	once *f*
‖ בהש (כמות קטנה)	quantité *f* infime
אוּנְקָל (91) ז	croc *m*, crochet *m*
אוֹסְטְרִי, ־רִית ת	autrichien
אוֹסְטְרִיָּה ש״פ נ (ארץ)	l'Autriche *f*
אוֹסְטְרָלִי, ־לִית ת	australien
אוֹסְטְרַלְיָה ש״פ נ (יבשת)	l'Australie *f*
אוֹסְטְרָקוֹן (ר׳ ־קָאוֹת) ז	tesson *m* d'argile
אוֹפֶה, ־פָה ש	boulanger *n*
אוֹפּוֹזִיצְיָה (—) נ	opposition (politique) *f*
אוֹפּוֹזִיצְיוֹנִי, ־נִית ת	de l'opposition (politique)
אוֹפּוֹסוּם (ר׳ ־מִים) ז זואול	opossum *m*, sarigue *f*
אוֹפּוֹרְטוּנִיסְט, ־טִית ת	opportuniste *m*
אוֹפּוֹרְטוּנִיסְטִי, ־טִית ת	opportuniste (attitude)
אוֹפְּטִי, ־טִית ת	optique
אוֹפְּטִימִי, ־מִית ת	optimiste (attitute)
אוֹפְּטִימִיּוּת (—) נ	optimisme *m*
אוֹפְּטִימִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	optimiste *m*
אוֹפְּטִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז	opticien *m*
אוֹפְּטִיקָה (—) נ	optique *f*
אוֹפְּיוּם (—) ז	opium *m*
אוֹפָן (53) ז (גלגל)	roue *f*
תְּלַת־אוֹפַן ז	tricycle *m*
‖ (מלאך)	*ofân* (ange) *m*
‖ אוֹפַנַּיִם (262) ז״ז	bicyclette *f*
אוֹפַנּוֹעַ (9) ז	motocyclette *f*
אוֹפַנּוֹעָן (97) ז	motocycliste *m*
אוֹפֶנְסִיבָה (ר׳ ־בוֹת) נ צבא	offensive *f*
אוֹפֶּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ מוס	opéra *m*
אוֹפֶּרֶטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס	opérette *f*
אוֹפֶּרָטִיבִי, ־בִית ת	opérationnel
[אוץ] אָץ (382) פ״ע (מיהר)	se hâter, se dépêcher
אָצָה לוֹ דַּרְכּוֹ	il a hâte de partir
אָצָה לוֹ הַשָּׁעָה	il est très pressé
‖ פ״י (דחק)	presser, hâter
‖ הֵאִיץ (525) פ״י (החיש)	accélérer
‖ הֵאִיץ בְּ־ (דחק)	insister auprès de, inciter
אוֹצֵר (132) ז (במוזיאון, בספרייה)	conservateur *m*
אוֹצָר (93) ז	trésor *m*
אוֹצָר בָּלוּם	trésor inépuisable
אוֹצְרוֹת טֶבַע	richesses naturelles
‖ (אוסף) אוֹצַר־סְפָרִים	bibliothèque *f*
אוֹצַר־מִלִּים	vocabulaire *m*
‖ (קופה) אוֹצַר־הַמְּדִינָה	le trésor public
מִשְׂרַד־הָאוֹצָר ז	ministère *m* des Finances
שַׂר־הָאוֹצָר ז	ministre *m* des Finances
אוֹקוּנוֹס (ר׳ ־סִים) ז דג	perche *f*
אוֹקְטָבָה (ר׳ ־בוֹת) נ מוס	octave *f*
אוֹקְטָן (—) ז	octane *m*
אוֹקְטוֹבֶּר (—) ז (חודש)	octobre *m*
אוּקִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ	once *f*
אוֹקְיָנוֹס (ר׳ ־סִים) ז	océan *m*
הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט	l'Océan Pacifique
אוֹקָפִּי (ר׳ ־פִּים) ז זואול	okapi *m*
אוֹקָרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס	ocarina *m*
אוֹר (384, עת׳ יָאוֹר) פ״ע	luire, briller
אוֹרוּ עֵינָיו	ses yeux s'éclairèrent
אוֹרוּ פָּנָיו	son visage rayonna
‖ נָאוֹר (429, עת׳ יֵאוֹר) פ״ע	s'éclairer
° וַיֵּאוֹר לָהֶם	le jour se leva sur eux
‖ הֵאִיר (525) פ״י (הפיץ אור)	éclairer, illuminer
בהש הֵאִיר עֵינֵי־ (גרם סיפוק)	réjouir
בהש הֵאִיר עֵינֵי־ (הסביר)	initier, éclairer

בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם — en gros caractères
הֵאִיר פָּנִים לְ־ — faire bonne mine à
הֵאִיר פָּנִים בַּהֲלָכָה — expliquer clairement
‖ (הדליק) — allumer
‖ (הבהיר) הֵאִיר בְּעָיָה — éclaircir un problème
‖ פ"ע הֵאִירוּ פָּנָיו — son visage rayonna
פָּנִים מְאִירוֹת — accueil bienveillant
יָאִירוּ דְּבָרֶיךָ — exprimez-vous clairement
אוֹר (22) ז — lumière *f*
לְאוֹר־הַיּוֹם — à la lumière du jour
לְאוֹר־הַיָּרֵחַ — au clair de lune
אוֹר־אָדֹם/יָרֹק — feu rouge/vert
אוֹרוֹת־הַבִּימָה — les feux de la rampe
אוֹר־תַּעְתּוּעִים — mirage *m*, fata morgana *f*
הֵפִיץ אוֹר עַל־ — mettre en lumière
הֶרְאָה בָּאוֹר הַנָּכוֹן — montrer sous son vrai jour
בהש לְאוֹר־הַמַּצָּב — en raison de la situation
‖ בהש יצא לְאוֹר או רָאָה אוֹר — paraître (en parlant d'un livre)
הוֹצִיא לְאוֹר — éditer
מוֹצִיא לְאוֹר — éditeur
‖ אוֹר לְ־ — à la veille de
אוּר (41) ז — flamme *f*, feu *m*
חַג־הָאוּרִים ז — la fête des Lumières *(Hanoukka)*
בהש הִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוּרוֹ שֶׁל־ — bénéficier des lumières de
אוֹרֵב (132) ז — guetteur *m*, embuscade *f*
אוֹרְבָנִי, ־נִית ת — guetteur, fureteur
אוֹרֵג, רֶגֶת (ר' רְגִים, ־רְגוֹת) ש — tisserand *n*
אוֹרְגְיָה (202) נ — orgie *f*
אוֹרְגָן (1) ז (איבר) — organe *m*
‖ בהש (ביטאון) — organe
‖ מוס (עוגב) — orgue *m*
אוֹרְגָנִי, ־נִית ת — organique
‖ זֶבֶל אוֹרְגָנִי — engrais *m* organique
1. **אוֹרָה** (201) נ — lumière *f*
לִכְאוֹרָה — en apparence, à première vue
2. **אוֹרָה** (ר' ־רוֹת) נ צמח — giroflée *f*, rue *f*
אוֹרֶה, ־רָה ש — cueilleur *m*
אֻרְוָה (229) נ — étable *f*
אִוְרוּר (41, כלי ר') ז — aération *f*, ventilation *f*

אוֹרֵז, ־רֶזֶת (ר' ־רְזִים, ־רְזוֹת) ש — emballeur
אוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר' ־רְחִים, ־רְחוֹת) ש — hôte, invité
אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ — vagabond
הַכְנָסַת־אוֹרְחִים נ — hospitalité *f*
חֲדַר־אוֹרְחִים — chambre *f* d'amis
אוֹרְחָא (—) ז ארמית — chemin *m*, route *f*, habitude *f*
אַגַּב־אוֹרְחָא — en passant, incidemment
אוֹרְחָה (201) נ — caravane
אוֹרָטוֹרְיָה (ר' ־רְיוֹת) נ מוס — oratorio *m*
אוֹרִי, ־רִית ת — lumineux
אוֹרִיגִינָלִי, ־לִית ת — original
אוֹרִיּוּת (47) נ — luminosité *f*
אוּרִים וְתֻמִּים (—) ז"ר — oracle *m*
אוֹרָיָן (—) ז ארמית — étude *f*
בַּר־אוֹרָיָן — savant *m*, érudit *m*
אַוְרִירוּת או **אַוְרִירִיּוּת** (—) נ — légèreté aérienne
אַוְרִירִי, ־רִית ת — aérien, léger
אוֹרָיְתָא (—) נ ארמית — *Tora f*
מִדְּאוֹרָיְתָא — de par la *Tora*
עממי עַם־הָאָרֶץ מִדְּאוֹרָיְתָא — ignorant parfait
אוֹרְלוֹגִין (ר' ־נִים) ז — horloge *f*
אוּרָן (—) ז או **אוּרָנְיוּם** (—) ז כימ — uranium *m*
אוּרְפָה ש"פ נ (עיר) — Edesse *f*
אוֹרְצֵל (—) ז — pénombre *f*, clair-obscur *m*
אוֹרְקוֹלִי, ־לִית ת — audio-visuel
אִוְרֵר (458) פ"י — aérer, ventiler
‖ הִתְאַוְרֵר (494) פ"ע — s'aérer, prendre l'air
אוֹרְתוֹדוֹכְּסִי, ־סִית ת — orthodoxe
אוֹרְתוֹפֵּד (ר' ־דִים) ז — médecin *m* orthopédiste
אוֹרְתוֹפֵּדִי, ־דִית ת — orthopédique
אָוַשׁ (317, עת' יָאֱוַשׁ) פ"ע — bruire, froufrouter
‖ אִוֵּשׁ (432) פ"ע — bruire, murmurer, chuchoter
‖ הִתְאַוֵּשׁ (466) פ"ע — faire entendre un murmure
‖ הֶאֱוִישׁ (500) פ"י — faire bruire
אֶוֶשׁ (173) ז או **אִוְשָׁה** (201) נ — bruissement *m*
אִוְשָׁה בַּלֵּב — souffle *m* au coeur
אִוְשׁוּשׁ (41) ז — léger bruissement, murmure *m*
‖ רפא — râle *m*
אוֹשְׁכֵּי־בּוֹשְׁכֵּי (—) ז"ר ארמית — hocus-pocus *m*
אִוְשָׁנִי, ־נִית ת — bruissant, chuchotant
אוֹשֵׁשׁ ← אִשֵּׁשׁ

אוֹשֵׁשׁ (458) פ״ע	crépiter
1. [אות] אוֹתֵת (455 ת, עבר (אוֹתֵת) פ״י	signaler
2. [אות] נָאוֹת (430 ת, עבר נָאוֹת) פ״ע	consentir
הוּא נָאוֹת לָבוֹא	il consentit à venir
‖ (התאים)	convenir
‖ (נהנה)	jouir de
אוֹת (22) ז (סימן)	signe *m*, signal *m*
אוֹת־אַזְעָקָה	signal d'alarme
אוֹת־הִצְטַיְּנוּת	décoration *f*
אוֹת־קַיִן או אוֹת־קָלוֹן	marque *f* d'infamie
לְאוֹת־	en signe de, en témoignage de
לְאוֹת־אֵבֶל	en signe de deuil
נָתַן אוֹתוֹתָיו	marquer, laisser des traces
‖ (פלא)	présage *m*, signe *m*
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים	sensationnellement
כהש הוֹכִיחַ בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים	prouver à grand renfort d'arguments
‖ אוֹת (22, ר׳ אוֹתִיּוֹת) נ	lettre (d'écriture) *f*
אוֹת בְּאוֹת	littéralement
אוֹתִיּוֹת־דְּפוּס	caractères *mpl* d'imprimerie
בְּאוֹתִיּוֹת קִדּוּשׁ־לְבָנָה	en gros caractères
בְּאוֹתִיּוֹת טַל־וּמָטָר	en petits caractères
אוֹת מֵתָה	lettre morte
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אוֹת	il ne sait pas lire
אוֹתִיּוֹת מַחְכִּימוֹת	les écrits restent
אוֹתִי, אוֹתְךָ וכו׳ ← 1. אֶת־	
אוֹתֶנְטִי, ־טִית ת	authentique
אָז תה״פ	alors
מֵאָז	depuis, dès lors, depuis que
מֵאָז וּמִתָּמִיד או וּמֵעוֹלָם	depuis toujours
כְּמֵאָז	comme jadis, comme autrefois
עַד־אָז	jusqu'alors
אִזֵּב (432) פ״י	couvrir de mousse
‖ הֶאֱזִיב (500) פ״ע	se couvrir de mousse
אַזְבֶּסְט (—) ז	amiante *f*
אַזְבֶּסְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז	baraque *f* en plaques d'amiante
אִזְדָּרֶכֶת (ר׳ ־רָכוֹת) נ צמח	mélia *m*
אַזְהָרָה (222) נ	avertissement *m*
אֵזוֹב (40) ז צמח	marjolaine *f*, hysope *f*
‖ טחב	mousse *f*
אֵזוֹב ש״פ נ (עיר, בלשון יהודי ימי־הביניים)	Orange (Vaucluse)
אֲזוֹבִי, ־בִית ת	moussu
‖ כהש (זעיר)	minuscule
אֵזוֹבְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	lavande *f*
אֵזוֹבִית (17) נ צמח	marjolaine *f*
אִזּוּן (41, בלי ר׳) ז	équilibre *m*, compensation *f*
שָׁמַר עַל־אִזּוּן	tenir la balance égale
‖ רדיו	essai *m* de voix
אָזוּק, אֲזוּקָה ת	lié, enchaîné
אֵזוֹר (40) ז (חגורה)	ceinture *f*
‖ (חלק של־שטח)	zone *f*, secteur *m*, région *f*
אֵזוֹר־תַּעֲשִׂיָּה	zone industrielle
גאוגר הָאֵזוֹר הַמְּמֻזָּג	la zone tempérée
צבא אֵזוֹר־הַקְּרָבוֹת	la zone des combats
רפא אֵזוֹר־הַקֵּבָה	la région de l'estomac
‖ (שיר)	ritournelle *f*
אֲזוֹרִי, ־רִית ת	régional
מוֹעָצָה אֲזוֹרִית	conseil régional
אֲזַי תה״פ	alors
אֲזִילָה (201, בלי ר׳) נ	épuisement *m*, diminution *f*
אֲזִירָה (201, בלי ר׳) נ	action *f* de ceindre
כהש אֲזִירַת־כֹּחוֹת	efforts redoublés
אִזְכּוּר (41) ז	référence *f*, mention *f*
אִזְכֵּר (458) פ״י	se référer à, mentionner
אַזְכָּרָה (222) נ	cérémonie commémorative
‖° (קטורת)	offrande *f* de recommandation
‖ דת (השם המפורש)	le nom ineffable de Dieu
אָזַל (317) פ״ע	aller, partir, disparaître
זִיל גְּמֹר ארמית	va étudier
‖ (תם) הַלֶּחֶם אָזַל	il n'y a plus de pain
סֵפֶר זֶה אָזַל מִן־הַשּׁוּק	ce livre est épuisé
‖ כהש אָזְלָה יָדוֹ	être à bout de ressources
אָזְלַת־יָד נ	impuissance *f*, incapacité *f*
אִזְמֵל (123) ז (לפיסול)	ciseau *m*
‖ רפא (לניתוחים)	scalpel *m*, lancette *f*
כהש אִזְמֵל־הַבִּקֹּרֶת	le scalpel de la critique
אִזְמֵל (458) פ״י	couper, charcuter, disséquer
אִזְמָרַגְד (ר׳ ־דִים) ז	émeraude *f*
אֹזֶן (190, זוגי אָזְנַיִם (261) נ	oreille *f*
כְּבַד־אֹזֶן	dur d'oreille

כְּלִי אֹזֶן — je suis tout ouïe *ou* tout oreilles
אָטַם אָזְנוֹ — se boucher les oreilles, faire la sourde oreille
נִתְקַל בְּאָזְנַיִם אֲטוּמוֹת — tomber dans l'oreille d'un sourd
גִּלָּה אֹזֶן־פּ' — adresser la parole à qn
לֹא הֶאֱמִין לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו — ne pas en croire ses oreilles
הִטָּה אֹזֶן — prêter l'oreille
הֵעִיר אֹזֶן־פּ' לְ־ — attirer l'attention de qn sur
הֶעֱלִים אָזְנוֹ מִן־ — refuser d'entendre
זָקַר אָזְנוֹ — dresser l'oreille
צָלְלוּ אָזְנָיו — les oreilles lui tintent
קָלְטָה אָזְנִי — j'ai entendu dire
בהש אָזְנַיִם לַכֹּתֶל — les murs ont des oreilles
‖ אָזְנֵי־הָמָן — pets-de-nonne *mpl* (pâtisserie)
‖ (ידית) — anse *f*
‖ צמח אֹזֶן־הַגְּדִי — catananche *f*
אֵזֶן (137, בלי ר') ז — ceinturon *m*
אֵזֶן־הַחֶרֶב — porte-épée *m*
1. **אָזַן** (317 נ, עת' יַאֲזִן) פ"ע — écouter
רפא — ausculter
‖ הֶאֱזִין (500 נ) פ"ע — écouter
הַמַּאֲזִינִים (ברדיו) — les auditeurs *mpl*
2. **אִזֵּן** (432 נ) פ"ע — équilibrer, balancer
אִזֵּן אֶת־הַתַּקְצִיב — équilibrer le budget
‖ הִתְאַזֵּן (466 נ) פ"ע — s'équilibrer, se compenser
אַזְנָחָה (222) נ — négligence *f*, laisser-aller *m*
אָזְנִית (17) נ — écouteur (appareil) *m*
אַזְעָקָה (222) נ — alarme *f*, alerte *f*
אַזְעֲקַת־שָׁוְא — fausse alerte
פַּעֲמוֹן־אַזְעָקָה ז — sonnette *f* d'alarme
אֲזִקִּים (1) ז"ר — chaînes *fpl*, entraves *fpl*, fers *mpl*
שָׂם בַּאֲזִקִּים — mettre aux fers, enchaîner
אָזַר (318) פ"י — ceindre
בהש אָזַר חַיִל — s'armer de courage
אָזַר כְּגֶבֶר חֲלָצָיו — adopter une attitude virile
‖ נֶאֱזַר (392) פ"ע — être ceint
בהש נֶאֱזַר בִּגְבוּרָה — faire preuve de vaillance
‖ אִזֵּר (432) פ"י — entourer, ceindre, armer
בהש אִזֵּר אֶת־פּ' עֹז — remplir qn de courage
° וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה — tu m'as rempli de joie
‖ הִתְאַזֵּר (466) פ"ע — se ceindre, s'équiper, s'armer
בהש (התחזק) — se fortifier, se raffermir
הִתְאַזֵּר בְּסַבְלָנוּת — s'armer de patience
אִזְרוּחַ (—) ז — naturalisation *f*
‖ בהש (של־מונח בלשון) — enracinement *m*
אֶזְרוֹעַ (27) נ — bras *m*
אֶזְרָח (89) ז — citoyen *m*, autochtone *m*
אֶזְרַח־הָעוֹלָם — cosmopolite *m*
מִלְחֶמֶת־אֶזְרָחִים נ — guerre civile
‖ (בורגני) — bourgeois *m*
‖ (בניגוד לאיש־צבא) — civil *m*
‖° בהש (עץ מושרש) כְּאֶזְרָח רַעֲנָן — comme un arbre bien enraciné
אִזְרֵחַ (464) פ"י — naturaliser
‖ הִתְאַזְרֵחַ (476) פ"ע — se faire naturaliser
‖ בהש (בלשון) — acquérir droit de cité, s'intégrer
אֶזְרָחוּת (—) נ — citoyenneté *f*
אֶזְרָחוּת טוֹבָה — civisme *m*
תּוֹרַת־הָאֶזְרָחוּת נ — l'instruction *f* civique
חִנּוּךְ ז לְאֶזְרָחוּת — éducation *f* civique
אֶזְרָחִי, ־חִית ת — civil
מִשְׁפָּט אֶזְרָחִי — droit civil
הִתְגּוֹנְנוּת אֶזְרָחִית — défense passive
‖ הַחוּגִים הָאֶזְרָחִיִּים — les milieux bourgeois
אֶזְרָחִית (17) נ — citoyenne *f*
אֶזְרָחָן (97) ז — civil (par opposition à militaire) *m*
אֶזְרָחָנִי, ־נִית ת — civil (par opposition à militaire)
1. **אָח** (82) ז — frère *m*
אָח חוֹרֵג — demi-frère *m*
‖ (שותף) אָח לְנֶשֶׁק — compagnon *m* d'armes
אָח לְצָרָה — compagnon de misère
שֶׁבֶת־אַחִים — réunion fraternelle
‖ ° (קרוב) — parent *m*
‖ רפא אָח (רַחֲמָן) — infirmier *m*
‖ (כומר) — frère *m*
‖ בהש אֵין לוֹ אָח — il n'a pas son pareil
‖ אִישׁ ... אָחִיו — l'un ... l'autre
אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו — ne vous trompez pas l'un l'autre

2. אָח (ר' אַחִים) ז (תנור)	poêle *m*, âtre *m*, brasier *m*
אָח! מ"ק	oh!, ah!, hélas!
אֹחַ (ר' אחים) ז עוף	hibou *m*
אַחָא (—) ז ארמית	frère *m*
אַחְאָב ש"פ ז	Achab (roi d'Israel) *m*
אַחְאִים (61) ז"ר	frères *mpl* et soeurs *fpl*
אֶחָד (נסמך אַחַד־, נ' אַחַת) ש"מ	un
כָּל־אֶחָד	chacun
לֹא בָא אַף אֶחָד	personne n'est venu
כֻּלָּם כְּאֶחָד	tous ensemble, unanimement
עַד־אֶחָד	jusqu'au dernier
לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָד	il n'en resta pas un seul
אֶחָד בְּשֵׁם שִׁמְעוֹן	un certain Simon
אַחַד־הַבָּתִּים	une des maisons
אַחַד־הָעָם	un homme du peuple
כְּאַחַד־הָאָדָם	comme n'importe qui
אֶחָד מֵעֲשָׂרָה	un sur dix
בהש אֶחָד מִשִּׁשִּׁים	un tout petit peu
‖ (יחיד)	unique
‖ אֶחָד אֶחָד	un par un, l'un après l'autre
אֶחָד... וְאֶחָד (גם...גם)	aussi bien...que
אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נָשִׁים	aussi bien hommes que femmes
אֶחָד מִן־הַשְּׁנַיִם	de deux choses l'une
הַשָּׁעָה אַחַת	il est une heure
אֶחָד.. וְאֶחָד	l'un...l'autre
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט	que l'on fasse beaucoup ou peu
(ניגוד) אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב	qui dit une chose et en pense une autre, hypocrite
‖ (משותף) בְּדֵעָה אַחַת	du même avis
לְכֻלָּם מַטָּרָה אַחַת	ils ont tous le même but
אַחַת הִיא	cela revient au même
פֶּה אֶחָד	à l'unanimité
כְּאֶחָד	ensemble
עממי טִפֵּשׁ אֶחָד!	espèce d'idiot!
‖ (ראשון) אֶחָד בְּשַׁבָּת	dimanche
הָאֶחָד בְּמַאי	le premier mai
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ	le premier du mois
‖ אַחַד־עָשָׂר (נ' אַחַת־עֶשְׂרֵה)	onze
‖ אֲחָדִים, ־דוֹת ת (מועטים)	quelques-uns
יָמִים אֲחָדִים	quelques jours
מְכִירָה נ לַאֲחָדִים	vente *f* à des particuliers
‖ אַחַת תה"פ	une fois
אַחַת לְשָׁבוּעַ	une fois par semaine
אַחַת לְתָמִיד	une fois pour toutes
לֹא אַחַת	plus d'une fois
עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה	à plus forte raison
אַחַת שְׁתַּיִם עממי	illico, tout de suite
כְּאַחַת	ensemble, à la fois
אִחֵד (432) פ"י (חיבר)	unir, réunir, unifier
‖ (ציין במיוחד)	singulariser, distinguer
‖ הִתְאַחֵד (466) פ"ע	s'unir, se réunir
הַקְּצָווֹת מִתְאַחֲדִים	les extrêmes se touchent
‖ הֶאֱחִיד (500) פ"י	unifier
אַחְדוּת (48) נ (זהות)	unité *f*, union *f*
‖ (יחידות)	unicité *f*
אַחֶדֶת (ר' אֲחָדוֹת) נ מתמט	unité *f*
אִחָה (448) פ"י	recoudre, raccommoder, réparer
בהש אִחָה אֶת־הַקֶּרַע	replâtrer les fissures
‖ הִתְאַחָה (482) פ"ע	se raccommoder, se refermer (blessure)
אָחוּ (—) ז	prairie *f*, pré *m*
אָחוּד (31) ז טכנ	joint *m*
אָחוּד, אֲחוּדָה ת	uni, réuni
אִחוּד (41, בלי ר') ז	union *f*, réunion *f*
אִחוּד־מִשְׁפָּחוֹת	rassemblement *m* des familles
1. ° אַחֲוָה (207) נ	déclaration *f*
2. אַחֲוָה (207, בלי ר') נ	fraternité *f*
[אחוה] הִתְאַחֲוָה (482) פ"ע	fraterniser
אָחוּז (10) ז	pourcentage *m*, proportion *f*
אָחוּז חֲסִימָה	quota électoral
עֲשָׂרָה אֲחוּזִים	dix pour cent
עֶשְׂרִים אָחוּז	vingt pour cent
עממי מֵאָה אָחוּז	cent pour cent, parfait
בָּטוּחַ בְּמֵאָה אָחוּז	absolument certain
אָחוּז, אֲחוּזָה ת	saisi, pris
אֲחוּז־בֶּהָלָה	affolé, pris de panique
אֲחוּז־שֵׁנָה	pris de sommeil
° אֲחוּזֵי־חֶרֶב	portant épée
אָחוּי, אֲחוּיָה ת	recousu, raccommodé, réparé
אִחוּי (23) ת	raccommodage *m*, réparation *f*

בהש אִחוּי־הַקְּרָעִים	replâtrage *m* des fissures
‖ (בגננות)	suture *f*
‖ (של ארגונים או מוסדות)	fusion *f*
אַחֲוִי, ־וִית ת	fraternel
‖ צבא כֹּחוֹת אַחֲוִיִּים	troupes amies
אִחוּל (41) ז	souhait *m*, voeu *m*
אִחוּלַי הַלְּבָבִיִּים	mes voeux les plus cordiaux
אָחוֹר (אֲחוֹרֵי־, אֲחוֹרַי וכו׳) ז	partie postérieure, dos *m*
לַאֲחוֹרָיו	en arrière, derrière lui
חֲזוֹר לַאֲחוֹרֶיךָ!	retournez sur vos pas!
מֵאֲחוֹרֵי־הַקְּלָעִים	dans les coulisses
‖ אֲחוֹרַיִם (261) ז״ז	derrière *m*, postérieur *m*
בְּשַׂר־אֲחוֹרַיִם	quartiers *mpl* de derrière
‖ אָחוֹר תה״פ	en arrière
נָסוֹגוּ אָחוֹר	ils reculèrent
מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר	par devant et par derrière
לְאָחוֹר או אֲחוֹרָה	en arrière
צבא לְאָחוֹר פְּנֵה!	demi-tour!
‖° הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר	ce qui arrivera dans l'avenir
אִחוּר (41) ז	retard *m*
בְּאִחוּר	en retard
בְּאִחוּר שֶׁל־שָׁעָה	avec une heure de retard
אֲחוֹרָה (201) נ (של־נעל)	contrefort *m*
אֲחוֹרִי, ־רִית ת	de derrière
גַּלְגַּל אֲחוֹרִי	roue *f* arrière
‖ אֲחוֹרִית (17) נ	patte *f* de derrière
אֲחוֹרַנִּי, ־נִּית ת	de derrière
‖ אֲחוֹרַנִּית תה״פ (לאחור)	en arrière, à reculons
(למפרע)	rétroactivement
אָחוֹת (34) נ	sœur *f*
אָחוֹת חוֹרֶגֶת	demi-sœur *f*
‖° (קרובה)	parente *f*
‖ רפא אָחוֹת (רַחֲמָנִיָּה)	soeur, infirmière *f*
אָחוֹת מֻסְמֶכֶת	infirmière diplômée
אָחוֹת מַעֲשִׂית	garde-malade *f*
אָחוֹת רָאשִׁית	infirmière *f* en chef
‖ (נזירה)	nonne *f*, religieuse *f*, sœur
‖ אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ	l'une à l'autre
אֲחוֹתִי, ־תִית ת	fraternel

אָחַז (327) פ״י	saisir, prendre, manier
אֲחָזַתּוּ חַמָּה	il a été pris de fièvre
רְעָדָה אֲחָזַתְנִי	j'ai été saisi de terreur
בהש אָחַז אֶת־הָעֵינַיִם	faire un tour de passe-passe, jeter de la poudre aux yeux
‖° (חיזק) אָחַז אֶת־הַבַּיִת	consolider la maison
‖ פ״ע אָחַז בַּנֶּשֶׁק	manier les armes
אָחֲזָה אֵשׁ בַּבַּיִת	la maison a pris feu
אָחַז בְּאֶמְצָעִים	prendre des mesures
אָחַז בְּדִבְרֵי הַמְרֻבִּים	suivre la majorité
אֱחוֹז אֶת־זֶה	adopte ce parti
‖ נֶאֱחַז (392) פ״ע	être saisi, être pris, s'accrocher
נֶאֶחֱזוּ שְׁמוּרוֹת עֵינָיו	ses paupières se ferment
בהש נֶאֱחַז בְּקַשׁ	s'accrocher à un fétu de paille
‖ (התנחל)	s'établir, s'installer (sur une terre)
‖ אִחֵז (432) פ״י	saisir
‖ הִתְאַחֵז (466) פ״ע	se saisir, se prendre
‖ (התנחל)	s'établir, s'installer (sur une terre)
‖ הֶאֱחִיז (500) פ״י	faire saisir
אֹחֶז (163) ז	poignée *f*
צבא אֹחֶזרוֹבִים	râtelier *m* d'armes
אֲחֻזַּאי (ר׳ ־זָּאִים) ז	propriétaire terrien
אֲחֻזָּה (202) נ	propriété (terrienne), domaine *m*
בַּעַל־אֲחֻזָּה	propriétaire (terrien)
סִפְרֵי־אֲחֻזָּה ז״ר	cadastre *m*
אֲחֻזַּת־עוֹלָם	possession perpétuelle
° אֲחֻזַּת־קֶבֶר	tombeau *m* de famille
אַחְזָקָה (222) נ	entretien *m*
הוֹצָאוֹת־אַחְזָקָה	frais *mpl* d'entretien
אֲחִיגָזָר (ר׳ ־גְזָרִים) ז צמח	orlaya *m*
אָחִיד, אֲחִידָה ת	unique, uniforme
מַס אָחִיד	taxe unifiée, cotisation globale
תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה	uniforme (d'élèves) *m*
אֲחִידוּת (—) נ	uniformité *f*, unanimité *f*
אֲחִיזָה (201) נ	prise *f*
בֵּית־אֲחִיזָה ז	poignée *f*, anse *f*
‖ (אסמכתא)	confirmation *f*
מִלַּת־אֲחִיזָה נ	mot-souche *m*
נְקֻדַּת־אֲחִיזָה נ	point *m* d'appui
‖ בהש אֲחִיזַת־עֵינַיִם	mystification *f*
‖ (בעלות)	propriété *f*

קָנָה אֲחִיזָה — prendre possession, s'installer
אֲחִילוֹפּוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — dorycnium *m*
אַחְיָן (97) ז — neveu *m*
אַחְיָן־מִשְׁנֶה — petit-neveu *m*
אַחְיָנִית (17) נ — nièce *f*
אַחְיָנִית־מִשְׁנֶה — petite-nièce *f*
אֲחִירֹתֶם (ר׳ ־רְתָמִים) ז צמח — genêt *m*
אֲחִישֶׁבֶת (ר׳ ־שְׁבָתִּים) ז צמח — fenouil *m*
אֲחִיתֹפֶל ספ״ז — Ahitophel (conseiller de David) *m*
בהש עֲצַת־אֲחִיתֹפֶל נ — conseil perfide
אִחֵל (435) פ״י — souhaiter
אַחֲלַי או אַחֲלֵי מ״ק — de grâce!
אַחְלָיָה (222) נ — souhait *m*, voeu *m*
אַחְלָמָה (222, בלי ר׳) נ — convalescence *f*
אַחְלָמָה (ר׳ ־מִים) ז — améthyste *f*
אָח״ם ר״ת (ר׳ ־אָח״מִים) ז (=איש חשוב מאוד) — personnage important
אִחְסוּן (41) ז — magasinage *m*, emmagasinage *m*
אִחְסֵן (458 ג) פ״י — emmagasiner, entreposer
אַחְסָנָה (222, בלי ר׳) נ — magasinage *m*, dépôt *m*
אַחְפָּר (91) ז — fossile *m*
אָחַר (327) פ״ע — s'attarder
|| אִחֵר (435) פ״י — retarder, différer
אִחֵר תַּאֲרִיךְ — postdater
אִחֵר אֶת־הַמּוֹעֵד — arriver trop tard
|| פ״ע — tarder
אִחֵר לָבוֹא — tarder à venir, venir en retard
אַל־תְּאַחֵר — ne sois pas en retard
לֹא יְאֻחַר מִן־ — pas plus tard que
לְכָל־הַמְּאֻחָר — au plus tard
אֵין מֻקְדָּם וּמְאֻחָר — il n'y a pas d'ordre chronologique
|| הִתְאַחֵר (472) פ״ע — être *ou* se mettre en retard
|| הֶאֱחִיר (500) פ״י — retarder, remettre à plus tard
אַחַר או אַחֲרֵי־ (267) מ״י — après
אַחַר־כָּךְ או ° אַחֲרֵי־כֵן — ensuite, puis
אַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל — après tout, en fin de compte
אַחַר־ (או אַחֲרֵי־) הַצָּהֳרַיִם — après-midi
הַיּוֹם אַחַר־הַצָּהֳרַיִם — cet après-midi
בְּשָׁעָה שָׁלֹשׁ אַחַר־הַצָּהֳרַיִם — à trois heures de l'après-midi

בְּזֶה אַחַר זֶה — l'un après l'autre
לְאַחַר־זְמַן — plus tard
לְאַחַר מִכֵּן — après cela, ensuite
לְאַחַר־מַעֲשֶׂה — après coup, a posteriori
לְאַחַר שֶׁ־ או אַחֲרֵי שֶׁ־ — après que
כִּלְאַחַר־יָד — incidemment, sans faire exprès
|| מֵאַחַר שֶׁ־ — du moment que, étant donné que
|| (מאחורי־) — derrière
אַחֲרַי! — suivez-moi!
אַחֲרַיִךְ גְּבִרְתִּי — après vous madame
||° אַחַר תה״פ — ensuite, puis
אַחַר תַּעַבְרוּ — ensuite vous passerez
אַחֵר, אַחֶרֶת (ר׳ אֲחֵרִים, ־רוֹת) ת — autre
|| (זר) אֱלֹהִים אֲחֵרִים — faux dieux
|| אַחֶרֶת תה״פ (באופן אחר) — autrement
אֲנִי חוֹשֵׁב אַחֶרֶת — je suis d'un autre avis
|| (אם לא כן) — autrement, sinon
אַחֲרַאי (ר׳ ־רָאִים) ז — garant *m*
אַחֲרָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת — responsable
אֲנִי אַחֲרָאִי לַדָּבָר — j'en réponds
בִּלְתִּי־אַחֲרָאִי — irresponsable
אַחֲרוֹן, ־נָה ת — dernier
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב — le meilleur vient à la fin
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן צוֹחֵק — rira bien qui rira le dernier
בַּזְּמַן הָאַחֲרוֹן — dernièrement
עַד־דּוֹר אַחֲרוֹן — jusqu'à la fin des temps
דת מַיִם אַחֲרוֹנִים — ablution *f* après le repas
||° הַיָּם הָאַחֲרוֹן — la Méditerranée
|| בָּאַחֲרוֹנָה או לָאַחֲרוֹנָה תה״פ — dernièrement
אַחֲרוּת (48, בלי ר׳) נ — sentiment *m* d'être un autre
אַחֲרֵי ← אַחַר
אַחֲרָיוּת (46, בלי ר׳) נ (משפטית) — responsabilité *f*
נְכָסִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אַחֲרָיוּת — biens immobiliers
נְכָסִים שֶׁאֵין לָהֶם אַחֲרָיוּת — biens mobiliers
שְׁטַר־אַחֲרָיוּת ז — lettre *f* de garantie
חַיָּב בְּאַחֲרָיוּתוֹ — il en est responsable
(בדואר) בְּאַחֲרָיוּת — recommandé
|| (מוסרית) — responsabilité
בַּעַל־אַחֲרָיוּת — homme responsable
חֲסַר־אַחֲרָיוּת — irresponsable
עַל־אַחֲרָיוּתִי — sous ma responsabilité

הִטִּיל אֶת הָאַחֲרָיוּת עַל־פ' — rendre qn responsable
קִבֵּל עָלָיו/הֵסִיר מֵעָלָיו אֶת־הָאַחֲרָיוּת — assumer/ décliner la responsabilité
אַחֲרִית (17, בלי ר') נ — fin *f*, extrémité *f*
אַחֲרִית־דָּבָר — épilogue *m*
אַחֲרִית־הַיָּמִים — la fin des temps
אַחֲרִיתוֹ מִי יְשׁוּרֶנָּה? — qui sait comment cela finira?
אֲחַשְׁדַּרְפָּן (ר' ־פְּנִים) ז — satrape *m*
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ש"פ ז — Assuérus *m*, Xerxès *m*
אֲחַשְׁתְּרָן (97) ז — courrier royal
אַחַת ← **אֶחָד**
אַט תה"פ — lentement
אַט־אַט — tout doucement
אַט (114) ז — magicien *m*, sorcier *m*
אִטְאֵט (461) פ"י — ralentir
אֶטֶב (174) ז (לניירות) — agrafe *f*, trombone *m*
(לכביסה וכדו') — pince (à linge, à dessin) *f*
אָטָד (107) ז צמח — ronce *f*, aubépine *f*
אִטָּה (453) פ"י — ralentir
|| הִתְאַטָּה (480) פ"ע — se ralentir
אִטּוּ תה"פ ארמית — est-ce que par hasard?
אִטּוּ מִלְּתָא זוּטַרְתָּא הִיא? — n'est-ce rien?
אָטוּם, אֲטוּמָה ת (סתום) — bouché, obtus, étanche, hermétique, muré
חַלּוֹן אָטוּם — fausse fenêtre
אנטום מְעִי אָטוּם — caecum *m*
בהש עָמַד מוּל קִיר אָטוּם — se heurter à un mur
אֲטוּם־אָזְנַיִם — sourd
אֲטוּם־לֵב — sans coeur
פָּנִים אֲטוּמוֹת — visage fermé
|| (לא שקוף) זְכוּכִית אֲטוּמָה — verre *m* opaque
|| (עמום) כְּאֵב אָטוּם — douleur sourde
רַעַשׁ אָטוּם — bruit sourd
דקדוק הֲגֶה אָטוּם — consonne sourde
אָטוֹם (21) ז כימ — atome *m*
אִטּוּם (41, בלי ר') ז — obturation *f*
אֲטוֹמִי, ־מִית ת — atomique
אֵטוּן (41, בלי ר') ז — tissu *m* de lin
אִטֵּט (432) פ"י — ralentir
|| הֵאֵט (528) פ"י — ralentir

אִטִּי, ־טִּית ת — lent
מוס — adagio
אִטִּיּוּת (48, בלי ר') נ — lenteur *f*
אָטִים, אֲטִימָה ת — imperméable
אֲטִימָה (201) נ — imperméabilisation *f*
אֲטִימוּת (48, בלי ר') נ — imperméabilité *f*
|| בהש (טימטום) אֲטִימוּת־לֵב — insensibilité
אֲטִימוּת־מוֹחִין — esprit borné
אַטְלוּלָא ← **חוּכָא וְאַטְלוּלָא**
אִטְלִיז (1) ז — boucherie *f*
אַטְלָס (ר' ־לָסִים) ז (קובץ מפות) — atlas *m*
|| (אריג) — satin *m*
אָטַם (318) פ"י — boucher, fermer, obturer
בהש אָטַם אָזְנָיו — se boucher les oreilles
אָטַם לִבּוֹ — se montrer insensible
אָטַם שְׂפָתָיו — garder bouche close
|| נֶאֱטַם (392) פ"ע — se boucher, se fermer
|| אִטֵּם (432) פ"י — obturer, imperméabiliser
|| הִתְאַטֵּם (466) פ"ע — se boucher
בהש (היטמטם) — devenir insensible, s'abrutir
|| הֶאֱטִים (500) פ"י — rendre imperméable
אֶטֶם (163) ז — joint *m*, obturateur *m*
אֹטֶם (186) ז — fermeture *f*, obturation *f*
||° (יסוד אטום של־בניין) — soubassement *m*
|| רפא אֹטֶם־שְׁרִיר־הַלֵּב — infarctus *m* du myocarde
אָטְמָה (236, ר' אֲטָמוֹת) נ — flanc *m*, hanche *f*
אַטְמוֹסְפֵירָה (—) נ — atmosphère *f*
אַטְמוֹסְפֵירִי, ־רִית ת — atmosphérique
אַטְמוּת (48, בלי ר') נ — insensibilité *f*
אָטַר (317, עת' יֶאֱטַר) פ"י — fermer, enfermer
|| נֶאֱטַר (392) פ"ע — être fermé, être enfermé
אִטֵּר, אִטֶּרֶת (ר' אִטְּרִים, ־רוֹת) ת — gaucher
° אִטֵּר יַד־יְמִינוֹ — gaucher
אִטְּרוּת (48, בלי ר') נ — usage *m* de la main gauche
אִטְרִיָּה (202) נ — nouille *f*, pâte *f* alimentaire
אֵי? מ"ש — où?
אֵי־זֶה (נ' אֵי־זוֹ, ר' אֵי־אֵלֶּה)? — quel?, lequel?
אֵי־אֵלֶּה סְפָרִים קָרָאתָ? — quels livres as-tu lus?
אֵי־מִזֶּה? — d'où?
|| (מילת־קריאה) — quel
אֵי־זוֹ נַעֲרָה יָפָה! — quelle belle fille!

‖ תה"פ אֵי־אָז או אֵי־פַּעַם	autrefois, jadis
אֵי־בָּזֶה או אֵי־שָׁם	quelque part
אֵי־לָזֹאת	c'est pourquoi
אֵי־זֶה (נ' אֵי־זוֹ, ר' אֵי־אֵלֶּה)	quelque
קָרָאתִי אֵי־אֵלֶּה סְפָרִים	j'ai lu quelques livres
1. אִי (16) ז גאוגר	île *f*
חֲצִי־אִי	presqu'île *f*
אִי־תְּנוּעָה	refuge (au milieu d'une rue) *m*
אִי־הִתְנַגְּדוּת צבא	îlot *m* de résistance
2. אִי (16) ז זואול	chacal *m*
אִי! מ"ק	oh!, hélas!
1. אִי מילת־שלילה	non- (préfixe négatif)
אִי־אֵמוּן ז	manque *m* de confiance, défiance *f*
אִי־אֶפְשִׁי	je n'ai pas envie
אִי־אֶפְשָׁר	impossible
אִי־הֲבָנָה נ	malentendu *m*
אִי־נְעִימוּת נ	désagrément *m*
אִי־סֵדֶר ז	désordre *m*
אִי־צֶדֶק ז	injustice *f*
אִי־צִיּוּת ז	désobéissance *f*
אִי־שֶׁקֶט ז	inquiétude *f*, agitation *f*
2. אִי מ"ח ארמית	si
אָיַב (317) פ"י	détester, haïr
אֵיבָה (201) נ	inimitié *f*, hostilité *f*
נָטַר אֵיבָה	garder rancune
פְּעֻלּוֹת־אֵיבָה נ"ר	hostilités *fpl*
אִיבִּיס (1) ז עוף	ibis *m*
אֵיד (1) ז (צרה)	malheur *m*, désastre *m*
שִׂמְחָה לְאֵיד	joie maligne
‖ (חג של־עובדי־אלילים)	fête païenne
אִיֵּד (432) פ"י	évaporer, vaporiser
‖ הִתְאַיֵּד (466) פ"ע	s'évaporer, se vaporiser
אִידֵיאָה (ר' ־אוֹת) נ	idée *f*
אִידֵיאוֹלוֹגְיָה (ר' ־גְיוֹת) נ	idéologie *f*
אִידֵיאָל (ר' ־לִים) ז	idéal *m*
אִידֵיאָלִי, ־לִית ת	idéal
אִידְיוֹט (ר' ־טִים) ז	idiot *m*
אִידִלִּי, ־לִית ת	idyllique
אִידִלְיָה (ר' ־לִיּוֹת) נ	idylle *f*
אֵדִיפּוּס ש"פ ז	Œdipe *m*
תַּסְבִּיךְ־אֵדִיפּוּס ז	complexe *m* d'Œdipe
אִידִישׁ או אִידִית (—) נ	yiddish (langue) *m*
אִידָךְ (—) ארמית	autre
מֵאִידָךְ (גִּיסָא)	d'autre part, par ailleurs
אִידָן (—) ז צמח	liber *m*
אַיָּה (ר' אַיּוֹת) נ	vautour *m*
אַיֵּה? מילת־שאלה (לפני שם־עצם)	où?
אַיֵּה הַשֶּׂה?	où est l'agneau?
אַיֵּנִי (אַיֶּךָ, אַיּוֹ וכו')	où suis-je (où es-tu, *etc*)?
אִיּוֹב ש"פ ז	Job *m*
בְּשׂוֹרַת־אִיּוֹב	mauvaise nouvelle
אִיּוּד (41, בלי ר') ז	évaporation *f*, vaporisation *f*
אִיּוּם (41) ז	menace *f*
אִיּוּן (21) ז	petite île, îlot *m*
אִיּוּן (41) ז	anéantissement *m*, négation *f*
אִיּוּר (41) ז	illustration *f*, enluminure *f*
אִיּוּשׁ (41, בלי ר') ז	placement *m* de personnel
אִיּוּת (41, בלי ר') ז	épellation *f*
אִיזֶבֶל ש"פ נ	Jézabel *f*
אֵיזֶה או אֵי־זֶה ← אֵי	
אֵיזֶהוּ (נ' אֵיזוֹהִי) ?	lequel?
אֵיזֶהוּ עָשִׁיר?	qui est riche?
אֵיזוֹ או אֵי־זוֹ ← אֵי	
אֵיזֶשֶׁהוּ (נ' אֵיזוֹשֶׁהִי) ת סתמי	quelconque, quel qu'il soit
אִיֵּט (432) פ"י	ralentir
אִיטַלְיָה ש"פ נ (ארץ)	l'Italie *f*
אִיטַלְקִי, ־קִית (ר' ־קִים, ־קִיּוֹת) ש	Italien *n*
אִיטָן (91) ז צמח	phléole *f*
אֵיךְ? מילת־שאלה	comment?
‖ אֵיךְ שֶׁהוּא או אֵיכְשֶׁהוּ	n'importe comment
אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה	quoi qu'il arrive
אַיֶּךָ, אַיֶּכָּה, אַיֵּךְ וכו' ← אַיֵּה	
אֵיכָה? מילת־שאלה (= איך)	comment?
‖ (איפה)	où?
‖ (להבעת צער)	hélas!
אֵיכָה יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר	hélas! la ville demeure solitaire
מְגִלַּת־אֵיכָה נ	les Lamentations (livre biblique) *fpl*
אֵיכוּת (48) נ	qualité *f*
אֵיכוּתִי, ־תִית ת	qualitatif

° אֵיכָכָה? מילת־שאלה comment?
אֵיכְשֶׁהוּ ← אֵיךְ
אַיִל (157) ז זואול bélier *m*
‖ בהש (ראש) chef *m*, prince *m*
אֵילֵי־הַכֶּסֶף les magnats *mpl* de la finance
אֵיל־הַנֵּפְט le roi du pétrole
‖ אֵיל־בַּרְזֶל bélier (machine de guerre)
אַיָּל (95) ז זואול cerf *m*, daim *m*
אַיַּל־הַצָּפוֹן renne *m*
אֱיָל (—) ז force *f*, courage *m*
אַיָּלָה (223) נ זואול. biche *f*
בהש ° אַיֶּלֶת־אֲהָבִים biche bien-aimée
אַיֶּלֶת־הַשַּׁחַר aurore *f*, étoile *f* du matin
אִילוּ, אִילוּ ← אִלּוּ, אִלּוּ
אַיְלוֹנִית (17) נ femme *f* stérile
אֱיָלוּת (—) נ force *f*, puissance *f*
אַיָּלִים (—) ז״ר זואול cervidés *mpl*
אֵילָךְ תה״פ au-delà, plus loin
אֵילָךְ וְאֵילָךְ çà et là, de côté et d'autre
מִכָּאן וְאֵילָךְ désormais, dorénavant
° אֵילָם (98) ז salle *f*
אִילָן (97, ר׳ גם אִילָנוֹת) ז arbre *m*
אִילַן־סְרָק arbre stérile
שְׂדֵה־אִילָן ז verger *m*
‖ בהש אִילַן־יוּחֲסִין arbre généalogique
תָּלָה עַצְמוֹ בְּאִילָן גָּדוֹל se référer à une autorité reconnue
אִילָנִית (17) נ זואול rainette *f*
אָיֹם, אֲיֻמָּה ת terrible, redoutable, formidable
אֵילַת ש״פ נ Elath (ville)
סַנְדְּלֵי־אֵילַת spartiates (sandales) *fpl*
אִיֵּם (432) פ״י menacer
אִיֵּם עָלַי il m'a menacé
‖ הִתְאַיֵּם (466) פ״ע (נעשה איום) devenir terrible
‖ (התמלא אימה) avoir peur, être apeuré
אֵימָה (201, ר׳ אֵימִים) נ crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
אֵימַת־מָוֶת frayeur mortelle
אֵימַת־הַצִּבּוּר trac *m*
הִלֵּךְ אֵימִים עַל־ terroriser, terrifier
מִשְׁטַר־אֵימִים ז régime *m* de terreur
אִימָם ז דת imam (docteur musulman) *m*

אֵימַת או אֵימָתַי? מילת־שאלה quand?
מֵאֵימָתַי? depuis quand?, à partir de quand?
כָּל־אֵימַת שֶׁ־ chaque fois que
° אֵימְתָה (—) נ crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
אֵימְתָן (97) נ terroriste *m*
אֵימְתָנוּת (—) נ terreur *f*, terrorisme *m*
אֵימְתָנִי, ־נִית ת effrayant, terrifiant
1. אַיִן (—) ז néant *m*
הוֹצִיא יֵשׁ מֵאַיִן créer de toutes pièces
דת בְּרִיאָה יֵשׁ מֵאַיִן création *f* ex nihilo
כְּאַיִן וּכְאֶפֶס sans aucune valeur
הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אַיִן ר y trouve-t-on des arbres ou non?
‖ אֵין (292) מילת־שלילה il n'y a pas
אֵין חָדָשׁ il n'y a rien de nouveau
אֵין לֶחֶם il n'y a pas de pain
אֵין דָּבָר il n'y a rien, il n'y a pas de quoi
אֵין לִי כֶּסֶף je n'ai pas d'argent
חִנָּם אֵין־כֶּסֶף gratuitement
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם cela ne fait rien
אֵין בְּדַעְתִּי לְ־ je n'ai pas l'intention de
אֵין כָּמוֹהוּ il n'a pas son pareil
אֵין כְּנִיסָה entrée interdite
לְעוֹלָם אֵין לָדַעַת on se sait jamais
אֵין לִי אֶלָּא לִשְׁתֹּק je n'ai qu'à me taire
אֵין צָרִיךְ לוֹמַר inutile de dire
אֵין שׁוֹאֲלִים on ne pose pas de questions
מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּ־ il n'en est pas de même pour
עַד אֵין־קֵץ indéfiniment
אֵינִי אָשֵׁם je ne suis pas coupable
אֵינָם יוֹדְעִים ils ne savent pas
‖ בְּאֵין־ faute de, à défaut de
‖ בְּאֵין־בְּרֵרָה faute d'alternative
בְּאֵין־רוֹאֶה sans être vu
‖ אֵין־סְפוֹר או אֵין־מִסְפָּר innombrable
לְאֵין־עֲרֹךְ incomparablement
‖ מֵאֵין־ faute de
מֵאֵין־מָקוֹם faute de place
2. אַיִן תה״פ où? (sans mouvement)
‖ לְאַיִן? où? (avec mouvement), vers où?
‖ מֵאַיִן? d'où?

אִין תה״פ ארמית	oui
אִין הָכֵי נַמֵּי	oui, il en est ainsi
אִיֵּן (432) פ״י	nier
אִינְדִּיבִידוּאָלִי, ־לִית ת	individuel
אִינְדִּיגוֹ (—) ז	indigo *m*
אִינְטֶגְרָלִי, ־לִית ת	intégral
מתמט חֶשְׁבּוֹן אִינְטֶגְרָלִי	calcul intégral
אִינְטִימִי, ־מִית ת	intime
אִינְטִימִיּוּת (—) נ	intimité *f*
אִינְטֶלִיגֶנְטִי, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ת	intelligent
אִינְטֶלִיגֶנְצְיָה (—) נ	intelligence *f*
‖ (אנשי רוח)	le monde intellectuel
אִינְטֶנְסִיבִי, ־בִית ת	intensif
אִינְטֶנְסִיבִיּוּת (—) נ	intensité
אִינְטֶרֶס (ר׳ ־רֶסִים) ז	intérêt *m*
אִינְטֶרֶסַנְט (ר׳ ־טִים) ז (נוגע בדבר)	intéressé
אֵינְסוֹף (—) ז	infini *m*
אֵינְסוֹפִי, ־פִית ת	infini
אִינְסְטִינְקְט (ר׳ ־טִים) ז	instinct *m*
אִינְסְטִינְקְטִיבִי, ־בִית ת	instinctif
אִינְסְטָלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	plombier *m*
אִינְפוּזְיָה (—) נ רפא	perfusion *f*
אִינְפוֹרְמָטִיבִי, ־בִית ת	destiné à informer
אִינְפוֹרְמַצְיָה (—) נ	information *f*
אִינְפְלַצְיָה (—) נ	inflation *f*
אִינְפְלַצְיוֹנִי, ־נִית ת	propre à l'inflation
אִינְפַנְטִילִי, ־לִית ת	infantile
אִינְפְרָה־אָדֹם, ־אֲדֻמָּה ת	infrarouge
אִינְץ׳ (ר׳ אִנְצִ׳ים) ז	pouce (2,54 cm) *m*
אִינְקוּבָּטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	incubateur *m*, couveuse *f*
אִינְקְוִיזִיטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	inquisiteur *m*
אִינְקְוִיזִיצְיָה (—) נ דת	inquisition *f*
אִינֶרְצְיָה (—) נ	inertie *f*
אִיסִי (ר׳ ־סִיִּים) ז	Essénien *m*
אֵיפָה (201) נ	*éfa* (mesure de capacité) *f*
אֵיפָה וְאֵיפָה	deux poids deux mesures
אֵיפֹה? תה״פ	où?
אִיפְּכָא (—) נ ארמית	contraire *m*, inverse *m*
אִיפְּכָא מִסְתַּבְּרָא	le contraire semble vrai
בַּעַל־אִיפְּכָא־מִסְתַּבְּרָא	contradicteur invétéré
אִיצָה (ר׳ ־צוֹת) נ	hâte *f*
אִיקוֹנִין (ר׳ ־נִיוֹת) ז	image *f*, physionomie *f*
‖ דת	icône *f*
אֵיקָלִיפְּטוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח	eucalyptus *m*
אַיָּר (90) ז	illustrateur (de livres) *m*
אִיָּר (—) ז	*Iyyar* (8e mois de l'année juive: avril/mai) *m*
אִיֵּר (432) פ״י	illustrer (des livres)
אִירוֹנְיָה (—) נ	ironie *f*
אִירוֹס (־סִים) ז מוס	flûte *f*
אִירוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח	iris *m*
אֵירוֹפָּה ש״פ נ גאוגר	l'Europe *f*
אֵירוֹפִּי, ־פִּית ת	européen
אִירִי, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש	Irlandais *n*
אִירְלַנְד ש״פ נ גאוגר	l'Irlande *f*
אִירָן ש״פ ז גאוגר	l'Iran *m*
אֵירַסְיָה ש״פ ז גאוגר	l'Eurasie *f*
אִירַצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	irrationnel
מתמט מִסְפָּר אִירַצְיוֹנָלִי	nombre irrationnel
אִירַצְיוֹנָלִיּוּת (—) נ	irrationalisme *m*
אִישׁ (3) ז (גבר)	homme *m*
וְהָיִיתָ לְאִישׁ	sois un homme
אִישׁ־אֲדָמָה	agriculteur *f*, paysan *m*
אִישׁ־דְּבָרִים	homme éloquent, beau parleur
אִישׁ־דָּמִים	assassin *m*, homme altéré de sang
אִישׁ־מַדָּע	savant *m*, homme de science
אִישׁ־מִלְחָמָה	guerrier *m*, homme de guerre
אִישׁ־מַעֲשֶׂה	homme d'action
אִישׁ־מַפְתֵּחַ	homme indispensable
אִישׁ־עֲסָקִים	homme d'affaires
אִישׁ־צָבָא	militaire *m*
אִישׁ־רִיב	homme querelleur
אֲנָשִׁים	des gens *mpl*
אַנְשֵׁי־הָרוּחַ	les intellectuels *mpl*
אַנְשֵׁי־שֵׁם	des hommes célèbres
‖ (בעל)	mari *m*
‖ אִישׁ־יְרוּשָׁלַיִם	habitant *m* de Jérusalem
אַנְשֵׁי־הַגָּלִיל	les Galiléens *mpl*
‖ אִישׁ־סוֹדוֹ	son confident
אִישׁ־שִׂיחִי	mon interlocuteur
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ	nos amis
‖ (תואר כבוד) אִישִׁי	monsieur, monseigneur

אִישֵׁי כֹּהֵן גָּדוֹל	monseigneur le grand prêtre
‖ ז״ר אִישִׁים	personnalités *fpl*
אִישֵׁי־הַמְּדִינָה	les notables *mpl* de l'Etat
° חֲדַל־אִישִׁים	dépourvu de force
‖ (כינוי סתמי)	on, quelqu'un
אִישׁ אִישׁ	chacun
אִישׁ אִישׁ וְטַעֲמוֹ	chacun son goût
אִישׁ אֶת־אָחִיו או אֶת־רֵעֵהוּ	l'un l'autre
נִפְגְּשׁוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ	ils se sont rencontrés
‖ (בשלילה) לֹא... אִישׁ/אֵין אִישׁ...	personne
אֵין אִישׁ	personne n'est là
לֹא רָאִיתִי אִישׁ	je n'ai vu personne
אִיֵּשׁ (432) פ״י צבא	garnir (une position)
‖ (משרה)	pourvoir, nommer à (un poste)
אֵי־שָׁם תה״פ	quelque part
אִישׁוֹן (21) ז	homoncule *m*, petit homme
‖ (של־העין)	pupille (de l'oeil) *f*
כהש כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ	comme la prunelle de ses yeux
‖ בְּאִישׁוֹן־לַיְלָה	au plus profond de la nuit
אִישׁוּת (—) נ משפט	mariage (juridique) *m*
דִּינֵי־אִישׁוּת ז״ר	droit matrimonial
חַיֵּי־אִישׁוּת ז״ר	vie conjugale
אִישִׁי, ־שִׁית ת	personnel
אִישִׁיּוּת (48, בלי ר׳) נ	personnalité *f*, caractère *m*
בַּעַל־אִישִׁיּוּת	qui a de la personnalité
‖ (ר׳ אישים)	personnalité (homme important) *f*
‖ אִישִׁיּוּת מִשְׁפָּטִית	personnalité juridique
‖ אִישִׁיּוּת רְצוּיָה	persona grata
אִישִׁית תה״פ	personnellement
אִישַׁר! מ״ק ארמית	bravo!, bon succès!
אִית או אִיתָא מילית ארמית	il y a, il existe
אִיֵּת (432, עבר אִיַּתִּי) פ״י	épeler
° אִיתוֹן (21) ז	vestibule *m*
אֵיתָן (91) ז	force *f*, impétuosité *f*
אֵיתְנֵי־הַטֶּבַע	les forces *fpl* de la nature
נַחַל־אֵיתָן ז	torrent permanent
° יֶרַח־הָאֵיתָנִים ז	mois *m* des crues (*Tichré*)
חָזַר או שָׁב לְאֵיתָנוֹ	se rétablir, recouvrer la santé
בְּאֵיתָן	avec force
‖ אֵיתָן, ־תָנָה ת	fort, solide, stable, ferme
הוּא אֵיתָן בְּדַעְתּוֹ	il tient fermement à son opinion
‖ תה״פ הוּא עוֹמֵד אֵיתָן	il tient bon
אֵיתָנוּת (48, בלי ר׳) נ	stabilité *f*, fermeté *f*
אַךְ מ״ח (אבל)	mais, cependant, toutefois
‖ (רק)	seulement, uniquement
אַךְ וְרַק	exclusivement
‖ (זה עתה)	juste, à peine
אַךְ הָלַכְתָּ וְהוּא בָּא	à peine étais-tu parti qu'il est venu
‖ (אמנם)	certes, assurément
אַכַּדִּי, ־דִּית ת	akkadien
אִכּוּל (41, בלי ר׳) ז	combustion *f*
‖ כימ	corrosion *f*
אִכּוּן (41, בלי ר׳) ז	localisation *f*
אִכּוּף (41, בלי ר׳) ז	sellage *m*
אַכְזָב (—) ת	décevant, fallacieux, illusoire
נַחַל אַכְזָב	torrent intermittent, oued *m*
מְקוֹר לֹא־אַכְזָב	source *f* intarissable
אִכְזֵב (458) פ״י	décevoir
‖ הִתְאַכְזֵב (494) פ״ע	être déçu
אַכְזָבָה (222) נ	déception *f*, désillusion *f*
אִכְזוּב (41, בלי ר׳) ז	désenchantement *m*
[אכזר] הִתְאַכְזֵר (494) פ״ע	faire preuve de cruauté
אַכְזָר או אַכְזָרִי, ־רִית ת	cruel
אַכְזָרוּת או אַכְזְרִיּוּת (46, בלי ר׳) נ	cruauté *f*
אֶכֶטִיס (—) ז	agate *f*
אָכִיל, אֲכִילָה ת	mangeable, comestible
אֲכִילָה (201) נ	action *f* de manger
אֲכִילָה גַּסָּה	gloutonnerie *f*
עִם־הָאֲכִילָה בָּא הַתֵּאָבוֹן	l'appétit vient en mangeant
כהש אֲכִילַת־קֻרְצָה	diffamation *f*, calomnie *f*
אֲכִילֶס ש״פ ז	Achille *m*
עֲקֵב־אֲכִילֶס ז	talon *m* d'Achille, point *m* vulnérable
אָכִיף, אֲכִיפָה ת משפט	imposé par contrainte
אֲכִיפָה (201) נ	contrainte *f*, coercition *f*
אֲכִיפַת־חֹק	application *f* d'une loi

אָכַל (314) פ״י	manger
אָכַל בְּכָל־פֶּה	dévorer à belles dents
בהש אָכַל פְּרִי מַעֲלָלָיו	assumer les conséquences de ses actes
‖ (השמיד)	consumer, engloutir, anéantir
הָאֵשׁ אָכְלָה אֶת־הַכֹּל	le feu a tout consumé
אֶרֶץ אוֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ	un pays qui dévore ses habitants
‖ (נהנה) אָכַל פֵּרוֹת (של־קרן)	toucher les revenus (d'un capital)
בהש הוּא אוֹכֵל אֶת עַצְמוֹ	il se mange les sangs
‖ בהש אָכַל קֻרְצָה	diffamer, calomnier
‖ נֶאֱכַל (392) פ״ע	être mangé, se consumer
‖ אִכֵּל (432) פ״י	consommer, consumer
‖ הִתְאַכֵּל (466) פ״ע	être consumé, se consumer
‖ הֶאֱכִיל (500) פ״י	faire manger, nourrir
הֶאֱכִיל יֶלֶד לֶחֶם	nourrir un enfant de pain
אֹכֶל (190) ז	manger *m*, nourriture *f*
חֲדַר־אֹכֶל ז	salle *f* à manger, réfectoire *m*
שְׁעַת־הָאֹכֶל נ	l'heure *f* du repas
אֹכֶל־נֶפֶשׁ	alimentation *f*
אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ	chacun selon ses besoins
בֵּית־אֹכֶל ז	restaurant *m*, gargotte *f*
אֻכָּל, אֻכָּלָה ת	consumé, réduit en cendres
אָכְלָה (—) נ	manger *m*, nourriture *f*
אִכְלוּס (41, בלי ר׳) ז	peuplement *m*
אֻכְלוּסִים (41) ז״ר או אֻכְלוּסִיָּה (202) נ	population *f*
אַכְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	gros mangeur, gourmand, glouton
אַכְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ	gourmandise *f*
אִכְלֵס (458) פ״י	peupler
‖ הִתְאַכְלֵס (494) פ״ע	se peupler
[אכם] הִתְאַכֵּם (466) פ״ע	noircir, devenir noir
‖ הֶאֱכִים (500) פ״ע	noircir, devenir noir
אָכֹם, אֲכֻמָּה ת	noir foncé, sombre
אַכְמָנִי, ־נִית ת	sombre
אַכְמָנִית (17) נ צמח	myrtille *f*
אָכֵן תה״פ (אמנם כן)	en effet, en vérité, certes
‖ (אבל)	toutefois, pourtant, cependant
אִכֵּן (432 נ) פ״י צבא	localiser, repérer
אַכְסַדְרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ	vestibule *m*, galerie *f*

אִכְסוּן (41, בלי ר׳) ז	hébergement *m*
אִכְסֵן (458 נ) פ״י	héberger, loger (un hôte)
‖ הִתְאַכְסֵן (494 נ) פ״ע	se loger (provisoirement)
הִתְאַכְסֵן בְּמָלוֹן	descendre dans un hôtel
אַכְסְנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	hôte *m*
אַכְסַנְיָה (206) נ	auberge *f*, hôtellerie *f*
אַכְסַנְיַת־נֹעַר	auberge de jeunese
אַכְסַנְיָה שֶׁל־תּוֹרָה	centre *m* d'études
בַּעַל־אַכְסַנְיָה	maître *m* de maison, hôte (qui invite) *m*
פָּתַח בִּכְבוֹד הָאַכְסַנְיָה	débuter par des compliments au maître de maison
אַכְסָף (91) ז צמח	cytise *m*
אַכְסְרָה תה״פ	approximativement
1. אָכַף (318) פ״י	obliger, contraindre, imposer
אָכַף שְׁטָר עַל־	obliger à payer une traite
‖ נֶאֱכַף (392) פ״ע	être imposé
2. אִכֵּף (432) פ״י	seller
אֶכֶף (174, בלי ר׳) ז	fardeau *m*, charge *f*, poids *m*
הִכְבִּיד אֶכְפּוֹ עַל־	peser lourdement sur
אֶבֶן־אֶכֶף	presse-papiers *m*
אַכָּף (90) ז	sellier *m*
אֻכָּף (95) ז	selle *f*
‖ גאוגר	col *m*
אֻכָּפִית (17) נ	empiècement *m*
אִכְפַּת תה״פ	il importe
לֹא אִכְפַּת לִי	cela m'est égal, peu m'importe
אִם לֹא אִכְפַּת לְךָ	si cela ne te fait rien
מָה אִכְפַּת לְךָ?	que t'importe?
אִכְפַּתִּי, ־תִּית ת	intéressé, concerné
לֹא־אִכְפַּתִּי	indifférent, nonchalant
אִכְפַּתִּיּוּת (—) נ	intérêt (pour qch) *m*
לֹא־אִכְפַּתִּיּוּת	indifférence *f*, nonchalance *f*
אִכָּר (90) ז	paysan *m*
אִכֵּר (432) פ״י	transformer en paysan
‖ הִתְאַכֵּר (466) פ״ע	devenir paysan
אַכְרוֹעַ (—) ז צמח	anis *m*
אִכָּרוּת (—) נ	paysannerie *f*, agriculture *f*
אַכְרָזָה (222) נ	proclamation *f*, annonce *f*
אִכָּרִי, ־רִית ת	rustique
אִכָּרִית (17) או אִכֶּרֶת (252) נ	paysanne *f*

אַכְשָׁרָה (222) נ משפט	habilitation *f*
תְּקוּפַת־אַכְשָׁרָה נ	période *f* de stage
אַל מילת־שלילה	ne... pas
אַל תִּדְאֲגוּ!	ne vous inquiétez pas!
אַל יִפֹּל רוּחֲכֶם!	ne vous découragez pas!
אַל בְּאַפְּךָ!	ne te fâche pas!
אַל גַּעַת!	défense de toucher!
אַל־דֳּמִי לָכֶם!	ne vous relâchez pas!
אַל־בַּרְזִלִּי, ־לִית ת	non-ferreux
‖ אַל (—) ז	néant *m*
שָׂם לְאַל	réduire à néant
אֶל־ (268) מ״י	à, vers
הָלַךְ אֶל־בֵּית־הַסֵּפֶר	aller à l'école
בּוֹא אֵלַי! (על־ידי)	viens vers moi!, approche!
בּוֹא אֵלַי! (לביתי)	viens chez moi!
לֹא אֲלֵיכֶם!	Dieu vous en garde!
אֶל־נָכוֹן	certainement, assurément, effectivement
‖ מֵאֵלָיו	de soi, spontanément
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו	cela va de soi, c'est évident
1. אֵל (119) ז	Dieu *m*
אֵלִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם!	mon Dieu!, bon Dieu!
יִשְׁמְרֵנוּ הָאֵל!	Dieu le garde!
הָאֵלִים (במיתולוגיה)	les dieux *mpl*
בְּנֵי־אֵלִים ז״ר	les anges *mpl*
‖ (יכולת)	pouvoir *m*, puissance *f*
אֵין לְאֵל יָדִי	je suis incapable de
יֵשׁ לְאֵל יָדֵנוּ	nous sommes capables de
‖ בהש ° הַרְרֵי־אֵל	montagnes *fpl* gigantesques
2. ° אֵל (= אֵלֶּה) כ״ג	ceux-ci (*f* celles-ci)
הָאֲנָשִׁים הָאֵל	ces hommes
אֶלָּא מ״ח	mais, seulement, ne... que
אֵין לִי אֶלָּא סֵפֶר אֶחָד	je n'ai qu'un livre
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה	tu es notre seul roi
אוֹ אֵינוֹ אֶלָּא...	ou bien serait-ce...
אֶלָּא שֶׁ...	cependant, toutefois
וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁ־	de plus, de surcroît
אֶלָּא אִם כֵּן	à moins que
אֶלָּא מֵעַתָּה	or s'il en est ainsi
אַלִּבָּא תה״פ ארמית	selon, d'après
אַלִּבָּא דַּאֲמֶת	à vrai dire, pour dire la vérité
אַלִּבָּא דִּידִי	selon moi, à mon avis
אַלְבּוֹם (ר׳ ־מִים) ז	album *m*
אַלְבּוּמִין (—) ז	albumine *f*
אַלְבַּטְרוֹס (ר׳ ־סִים) ז עוף	albatros *m*
אֶלְגָּבִישׁ (—) ז (ברד)	grêle *f*
אַבְנֵי־אֶלְגָּבִישׁ	grêlons *mpl*
‖ (בדולח)	cristal *m*
‖ (מטאור)	aérolithe *m*
אַלְגֶּבְּרָה (—) נ מתמט	algèbre *f*
אַלְגֶּבְּרִי, ־רִית ת	algébrique
אַלֶגוֹרִי, ־רִית ת	allégorique
אַלֶגוֹרְיָה (ר׳ ־רְיוֹת) נ	allégorie *f*
אֶלֶגִי, ־גִית ת	élégique
אֶלֶגְיָה (ר׳ ־גְיוֹת) נ	élégie *f*
אַלְגֹּם (144) ז צמח	santal *m*
אֶלֶגַנְטִי, ־טִית ת	élégant
אֶלֶגַנְטִיּוּת (—) נ	élégance *f*
אַלֶגְרוֹ תה״פ מוס	allegro
אַלֶגְרֶטוֹ תה״פ מוס	allegretto
אָלָה (210) נ (שבועה)	serment *m*
‖ (קללה)	malédiction *f*, anathème *m*
1. אָלָה (341) פ״ע	jurer
‖ הֶאֱלָה (511) פ״י	conjurer, adjurer
2. אָלָה (341) פ״ע	se lamenter, se désoler
1. אֵלָה (201, ר׳ אֵלִים) נ צמח	térébinthe *m*
אֵלָה יִשְׂרְאֵלִית	pistachier *m*
אֵלַת־הַמַּסְטִיק	lentisque *m*
2. אֵלָה (201) נ	déesse *f*
אֱלוֹהַּ (—) ז	Dieu *m*
‖ אֱלֹהִים (146) ז״ר (האל האחד)	Dieu *m*
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים	au commencement Dieu créa
אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ	notre Dieu, notre Père
אִישׁ־אֱלֹהִים ז	homme *m* de Dieu
‖ אֱלֹהִים אֲחֵרִים	faux dieux
בְּנֵי־הָאֱלֹהִים ז״ר	les anges *mpl*
‖° (דִּינֵי־שָׁמַיִם)	jugement *m* de Dieu, ordalie *f*
נִקְרַב אֶל־הָאֱלֹהִים	affronter le jugement de Dieu
‖ בהש חֶרְדַּת־אֱלֹהִים נ	terreur panique
עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים	ville immensément grande

אִלֵּהַ (440) פ"י	diviniser
‖ הֶאֱלִיהַּ (503) פ"י	diviniser
אַלָּה (208) נ	gourdin *m*, matraque *f*
אֵלֶּה או אֵלּוּ כ"ר ר'	ceux-ci (celles-ci), ces
אֱלֹהוּת (48, בל"ר) נ	divinité *f*
חָכְמַת־הָאֱלֹהוּת נ	la théologie *f*
אֱלֹהִי, ־הִית ת	divin
אֵלּוּ ← אֵלֶּה	
אִלּוּ מ"ח	si
וְאִלּוּ	quant à
כְּאִלּוּ	comme si
אָלוּחַ, אֲלוּחָה ת	contaminé, pollué, septique
אִלּוּחַ (9) ז	contamination *f*, infection *f*
אֲלַי (ר' ־וִים) ז צמח	aloès *m*
אֱלוּל (—) ז	*Eloul* (12e mois de l'année juive: août/septembre) *m*
אִלּוּלֵא או אִלּוּלֵי מ"ח	si... ne... pas
אִלּוּלֵי עֶזְרָתְךָ	sans ton aide
אֱלוּלִי, ־לִית ת	d'*Eloul*, d'automne
אָלוּם, (—) ז	alun *m*
1. אִלּוּם (41, בל"ר) ז	mutisme *m*
2. אִלּוּם (41, בל"ר) ז	mise *f* en gerbes
אֲלוּמִינְיוּם (—) ז	aluminium *m*
אַלּוֹן או אֵלוֹן (21) ז צמח	chêne *m*
אַלּוֹן מָצוּי	chêne vert
אַלּוֹן־הַתֻּבוֹר	chêne de galle
אַלּוֹן־שַׁעַם	chêne-liège *m*
אַלּוֹן־תּוֹלָע	chêne-kermès *m*
אֲלוּנְטִית (17) נ	serviette *f*, essuie-mains *m*
אֲלוּנְקַאי (61) ז צבא	brancardier *m*
אֲלוּנְקָה (206) נ	brancard *m*
אַלּוּף (41) ז° (ראש שבט)	chef *m* de tribu
‖ (ידיד)	compagnon *m*, ami *m* fidèle
אַלּוּף־נְעוּרִים	ami de jeunesse
‖ צבא	général *m*
רַב־אַלּוּף (ר' רַבֵּי־אַלּוּפִים)	généralissime *m*
תַּת־אַלּוּף (ר' תַּת־אַלּוּפִים)	lieutenant-général *m*
אַלּוּף־מִשְׁנֶה (ר' אַלּוּפֵי־מִשְׁנֶה)	colonel *m*
סְגַן־אַלּוּף (ר' סְגָנֵי־אַלּוּפִים)	lieutenant-colonel *m*
אַלּוּף־פִּקּוּד (ר' אַלּוּפֵי־פִּקּוּד)	commandant *m* de région militaire
‖ ספורט	champion *m*
‖ (בהמת־בית)	animal *m* domestique
כֶּבֶשׂ אַלּוּף	mouton *m* docile
אִלּוּף (41, בל"ר) ז	apprivoisement *m*, domestication *f*, dressage *m*
"אִלּוּף הַסּוֹרֶרֶת" (לשקספיר)	"la Mégère apprivoisée"
אָלוּץ, אֲלוּצָה ת	contraint, forcé
אִלּוּץ (41) ז	contrainte *f*, coercition *f*
אָלַח (328) פ"י	infecter, souiller, contaminer
‖ נֶאֱלַח (398) פ"ע	être infecté, être contaminé
‖ אִלַּח (440) פ"י	infecter, souiller, polluer
‖ הִתְאַלַּח (477) פ"ע	s'infecter, se souiller
אֶלַח (178, בל"ר) ז	infection *f*
אֶלַח־דָּם	septicémie *f*, empoisonnement *m* du sang
אַלְחוּט (—) ז	radio *f*, T.S.F. *f*
אִלְחוּט (41, בל"ר) ז	émission *f* par radio
אַלְחוּטָאוּת (—) נ	radiotélégraphie *f*
אַלְחוּטַאי (61) או אַלְחוּטָן (97) ז	sans-filiste *m*, radiotélégraphiste *m*
אַלְחוּטִי, ־טִית ת	de radio, de T.S.F.
אַלְחוּשׁ (41) ז רפא	anesthésie (état) *f*
אִלְחוּשׁ (—) ז רפא	anesthésie (opération) *f*
אִלְחֵט (462) פ"י	émettre (*ou* diffuser) par radio
אַלְחֶלֶד (—) ז	métal *m* inoxydable
אִלְחֵשׁ (462) פ"י	anesthésier
אַלְט או אַלְטוֹ (—) ז מוס	alto *m*
אַלְטֶרְנָטִיבָה (201) נ	alternative *f*
אַלְטֶרְנָטִיבִי, ־בִית ת	de rechange
הַפִּתְרוֹן הָאַלְטֶרְנָטִיבִי	la seule autre solution possible
אֱלֵי־ (275) מ"י	à, vers
אַלִּיבִּי (—) ז משפט	alibi *m*
אַלִּיגָטוֹר (21) ז זוחל	alligator *m*
אַל־יֶדַע (—) ז	inconscient *m*
אַלְיָה (236) נ	queue *f*
אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ	il y a une ombre au tableau
‖ (של־האוזן)	lobe *m*
אֵלִיָּהוּ ש"פ ז	Elie *m*
אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא	le prophète Elie

עַד שֶׁיָּבֹא אֵלִיָּהוּ	jusqu'aux calendes grecques
אַלְיוֹן (21) ז (של־היד)	pouce *m*
‖ (של־הרגל)	gros orteil
אֲלִיחָה (201) נ	infection *f*, contamination *f*
אֱלִיל (1) ז	idole *f*
עֲבוֹדַת־אֱלִילִים נ	idolâtrie *f*
עוֹבֵד־אֱלִילִים ז	idolâtre *m*, païen *m*
‖ בהש (אדם נערץ)	idole
‖ (שוא)	néant *m*
רוֹפֵא־אֱלִיל ז	charlatan *m*, rebouteux *m*
אֱלִילָה (201) נ	déesse *f*
אֱלִילוּת (46) נ	paganisme *m*
אֱלִילִי, ־לִית ת	païen
אַלִּים, ־מָה ת	violent
כָּל דְּאַלִּים גְּבַר ארמית	la loi du plus fort
אַלִּימוּת (45) נ	violence *f*
אַלִּיפוּת (45) נ ספורט	championnat *m*
זָכָה בָּאַלִּיפוּת	gagner un championnat
אֶלִיפְּטִי, ־טִית ת	elliptique
אֶלִיפְּסָה (ר׳ ־סוֹת) נ מתמט	ellipse *f*
אַלְכּוֹהוֹל (—) ז	alcool *m*
אַלְכִּימַאי (61) ז	alchimiste *m*
אַלְכִּימְיָה (—) נ	alchimie *f*
אֲלַכְסוֹן (21) ז	diagonale *f*
בַּאֲלַכְסוֹן	en diagonale, obliquement
אֲלַכְסוֹנִי, ־נִית ת	diagonal, oblique
אֲלֶכְּסַנְדֶּר ש״פ ז	Alexandre *m*
אֲלֶכְּסַנְדֶּר מוּקְדוֹן	Alexandre le Grand
1. [אלל] הֶאֱלִיל (500) פ״י	idolâtrer
2. אִלֵּל (432) פ״י	explorer, sonder
אַלְלַי! מ״ק	hélas!
אַלְלַי לִי!	malheur à moi!
1. [אלם] נֶאֱלַם (392) פ״ע	devenir muet
‖ בהש (נשתתק)	être réduit au silence
‖ אִלֵּם (432) פ״י	réduire au silence
‖ הִתְאַלֵּם (466) פ״ע	garder le silence, se taire
‖ (500) פ״י	rendre muet, faire taire
2. אִלֵּם (432) פ״י	engerber, javeler
אִלֵּם, אִלֶּמֶת (ר׳ אִלְּמִים, ־מוֹת) ת	muet
‖ דקדוק אוֹת אִלֶּמֶת	consonne muette
אֵלֶם (181, בלי ר׳) ז	mutisme *m*, silence *m*
אַלָּם (90) ז	homme violent, brute *f*
אַלְמֹג (149) ז צמח (עץ)	santal *m*
‖ זואול (קורל)	corail *m*
אֲלֻמָּה (206, ר׳ ־מּוֹת או ־מִים) נ	gerbe *f*, javelle *f*
‖ בהש אֲלֻמַּת־אוֹר	faisceau lumineux
אֲלֻמַּת־אֵשׁ	salve *f*
אַלְמוֹן (—) ז	veuvage *m*
אַלְמוֹן (41, בלי ר׳) ז	réduction *f* au veuvage
אַלְמוֹן (38) ז	mutisme *m*, silence *m*
אַלְמוֹנִי, ־נִית ת	anonyme, inconnu
הַחַיָּל הָאַלְמוֹנִי	le soldat inconnu
‖ פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי	un tel, un certain, M^{r} X
פְּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי	un tel et un tel
אַלְמוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	anonymat *m*
אַלְמוּת (46, בלי ר׳) נ	violence *f*
אִלְּמוּת (45, בלי ר׳) נ	mutisme *m*, mutité *f*
אַלְמָוֶת (—) ז	immortalité *f*
בֶּן־אַלְמָוֶת ז	immortel
יְצִירַת־אַלְמָוֶת נ	oeuvre immortelle
‖ צמח	immortelle *f*
אַלְמוֹתִי, ־תִית ת	immortel, éternel
אַלְמֵימָה (201) נ כימ	anhydride *m*
אַלְמֵימָר (91) ז	chaire *f*, estrade *f*
אִלְמָלֵא או אִלְמָלֵי מ״ח (בעיקר לפני פועל)	si
אִלְמָלֵי הָיִיתִי רוֹטְשִׁילְד	si j'étais Rothschild
אִלְמָלֵי לֹא או אִלְמָלֵי שֶׁ־	si... ne... pas
‖ מ״י (בעיקר לפני שם)	sans, à défaut de
אִלְמָלֵי מוֹרָאָהּ שֶׁל־מַלְכוּת	s'il n'y avait pas la crainte des autorités
אַלְמָן (95) ז	veuf *m*
עממי אַלְמַן־קַשׁ	veuf temporaire
‖ בהש (עזוב)	délaissé, abandonné
לֹא אַלְמָן יִשְׂרָאֵל	Israel n'est pas perdu
אִלְמֵן (458 נ) פ״י	rendre veuf (*ou* veuve)
‖ הִתְאַלְמֵן (494 נ) פ״ע	devenir veuf (*ou* veuve)
בהש (נשאר עזוב)	être délaissé
אַלְמָנָה (226) נ	veuve *f*
אַלְמָנָה חַיָּה	femme abandonnée
אַלְמְנוּת (45, בלי ר׳) נ	veuvage *m*
אַלְמְנוּת־חַיּוּת	délaissement (d'une femme par son mari) *m*

בִּגְדֵי־אַלְמְנוּת ז״ר	habits *mpl* de veuve
אֶלֶמֶנְטָרִי, ־רִית ת	élémentaire
אַלְמַתֶּכֶת (252) נ כים	métalloïde *m*
אַלְנוּס (41) ז צמח	aune *m*
אַלְסוֹף (—) ז	infini *m*
אַלְסוֹפִי, ־פִית ת	infini
אַלַסְטִי, ־טִית ת	élastique
אַלַסְטִיּוּת (—) נ	élasticité *f*
אִלְסָר (95) ז צמח	coudrier *m*, noisetier *m*
‖ (פרי)	noisette *f*
1. אָלַף (317, עת׳ יֶאֱלַף) פ״י	apprendre, étudier
‖ אִלֵּף (432) פ״י (לימד)	instruire, éduquer
‖ (בעלי־חיים)	apprivoiser, domestiquer
2. [אלף] הֶאֱלִיף (500) פ״י	augmenter mille fois
בְּרָכוֹת מַאֲלִיפוֹת	mille bons souhaits
1. אֶלֶף (174) ז (פר)	boeuf *m*
2. אֶלֶף (174) ז (מספר)	mille
אֶלֶף לַיְלָה וָלַיְלָה	les mille et une nuits
‖ (אלף שנים)	millénaire *m*
הָאֶלֶף הַשֵּׁנִי	le deuxième millénaire
‖ ° (חלק של־שבט)	clan *m*
‖ ° בהש הַרְרֵי־אֶלֶף	montagnes imposantes
‖ בַּפַּעַם הָאֶלֶף	la millième fois
אָלֶף (—) נ	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
מֵאָלֶף וְעַד תָּו	de A jusqu'à Z
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אָלֶף	il ne sait pas lire
לֹא בְאֶלֶף רַבָּתִי	définitivement non
אַלְפָא (—) ז	alpha (lettre grecque) *m*
אָלֶפְבֵּית (—) ז	alphabet *m*
לְפִי־סֵדֶר־אָלֶפְבֵּית	par ordre alphabétique
אָלֶפְבֵּיתִי, ־תִית ת	alphabétique
אִלְפָּה (ר׳ ־פָּאוֹת) נ	vedette *f*, barcasse *f*
אַלְפוֹן (21) ז	abécédaire *m*
אַלְפִית (17) נ	millième (fraction) *m*
אֻלְפָּן (95) ז (של־אומן וכו׳)	studio *m*, atelier *m*
‖ (בית־ספר)	séminaire *m*
‖ (למתחילים)	cours *m* d'hébreu élémentaire
אֻלְפָּנִית (17) נ	séminaire succinct
אִלְפָּס (95) ז	casserole *f*, marmite *f*, pot *m*
[אלץ] נֶאֱלַץ (392) פ״ע	être obligé, être forcé
‖ אִלֵּץ (432) פ״י	obliger, forcer, contraindre
‖ הֶאֱלִיץ (500) פ״י	obliger, forcer, contraindre
° אַלְקוּם (—) ז (משלי ל ל״א)	irrésistible
אֶלֶקְטְרוֹלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) ז כים	électrolyse *f*
אֶלֶקְטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס	électron *m*
אֶלֶקְטְרוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים)	électronicien *m*
אֶלֶקְטְרוֹנִי, ־נִית ת	électronique
אֶלֶקְטְרוֹנִיקָה (—) נ	électronique *f*
אַלְקָלִי (—) ז כים	alcali *m*
אַלֶרְגִּי, ־גִּית ת רפא	allergique
אַלֶרְגִּיָּה (—) נ רפא	allergie *f*
אִלְתּוּר (41) ז	improvisation *f*, impromptu *m*
אִלְתִּית (17) נ דג	saumon *m*
[אַלְתַּר] לְאַלְתַּר תה״פ	aussitôt, immédiatement, séance tenante, sur-le-champ
אִלְתֵּר (458) פ״י	improviser
אַלְתְּרָן (97) ז	improvisateur *m*
אֵם (111) נ	mère *f*
אֵם־בַּיִת	intendante (d'un internat) *f*
אֵם זְקֵנָה	grand-mère *f*
אֵם חוֹרֶגֶת	belle-mère (femme du père) *f*, marâtre *f*
לְשׁוֹן־אֵם נ	langue maternelle
‖ אנטום	matrice *f*
‖ אֵם־הַחִטָּה	le blé sauvage
אֵם־הַחֹמֶץ	la mère du vinaigre
אֵם־הַפְּנִינָה	la nacre
‖ עִיר וְאֵם	métropole *f*
אֵם־הַדֶּרֶךְ	carrefour *m*
‖ בהש (יסוד)	principe *m*, base *f*, origine *f*
יֵשׁ אֵם לַמִּקְרָא	le texte vocalisé fait autorité
יֵשׁ אֵם לַמָּסֹרֶת	le texte consonantique fait autorité
‖ (ר׳ אִמּוֹת) אִמּוֹת־הַקְּרִיאָה	lettres muettes
אִם מ״ח	si
אִם כִּי	bien que, quoique
אִם כֵּן	s'il en est ainsi
אֶלָּא אִם כֵּן	à moins que
בִּלְתִּי אִם או כִּי אִם	si ce n'est, sauf
אֵין לִי כֹּל כִּי אִם	je n'ai rien si ce n'est
עַד אִם	jusqu'à ce que

|| (בשאלה) ה... אם — est-ce que... ou...?
השמנה היא אם רזה — est-elle grasse ou maigre?
האם...? — est-ce que?
|| אם... אם — soit que... ou que, soit... soit
|| (בשבועה) — que je périsse si (serment négatif)
חי־נפשך אם אעזבך — aussi vrai que tu vis je ne te quitterai pas
אם לא (בשבועה) — que je périsse si... ne... pas
|| באם — au cas où
1. אם (143) ז (עם) — nation *f*, peuple *m*
2. אם (143) נ (של־בורג) — écrou *m*
אמא (—) נ — maman *f*
אמבה (ר׳ ־בות) נ — amibe *f*
אמבוהא (—) נ ארמית — foule *f*
אמבולנס (ר׳ ־סים) ז — ambulance *f*
אמבט (95) ז — bain *m*, baignoire *f*
אמבט־מרים — bain-marie *m*
אמבט־שמש — bain de soleil
אמבט (458) פ״י — baigner
|| התאמבט (491) פ״ע — prendre un bain
אמבטיה (207) נ — baignoire *f*
חדר־אמבטיה ז — salle *f* de bains
אמביולנטי, ־טית ת — ambivalent
אמביולנטיות (—) נ — ambivalence *f*
אמביציה (ר׳ ־יות) נ — ambition *f*
בעל־אמביציות — ambitieux
אמביציוזי, ־זית ת — ambitieux
אמבר (95) ז — grenier *m*
אמברגו (—) ז — embargo *m*
הטיל אמברגו על־ — mettre l'embargo sur
אמגוש (41) דת — mage (prêtre perse) *m*
אמד (318) פ״י — évaluer, estimer
אמד בדעתו — considérer, réfléchir à
|| נאמד (392) פ״ע — être évalué
|| אמד (432) פ״י — évaluer, estimer
|| האמיד (500) פ״י (אמד) — évaluer
|| פ״ע (נעשה אמיד) — devenir riche, s'enrichir
|| התאמד (466) פ״ע — devenir riche, s'enrichir
אמד (187, בלי ר׳) ז — évaluation *f*, estimation *f*
אמד־הדעת — supposition *f*, conjecture *f*
באמד — approximativement

אמדות תה״פ — approximativement
אמדן (93) ז או אמדנה (222) נ — évaluation *f*
לפי־האמדן — approximativement
אמדנות (46) נ — évaluation *f*, estimation *f*
° אמה (227, ר׳ אמהות) נ — servante *f*, esclave *f*
אמה (208) נ — avant-bras *m*
|| (מידת־אורך) — coudée *f*, aune *f*
ארבע אמות — 4 coudées (très petite distance)
סגור בארבע אמותיו — enfermé dans son coin
|| אמת־הבנין — aune de maçon
|| אמת־מים — canal *m*, aqueduc *m*
|| אמות־הספים — les montants *mpl* du portail
|| אמה (האצבע האמצעית) — médius *m*
אמה (ר׳ אמהות) נ — mère *f*
° כאמה בתה — telle mère telle fille
|| (בדפוס) — matrice *f*
אמה (208) נ — nation *f*
אמות־העולם — les gentils *mpl*
האמות המאחדות (או״ם) — les Nations Unies
אמהות ← ר׳ אמה
אמהות ← אם או אמה
אמהות (—) נ — maternité *f*
אמהי, ־הית ת — maternel
אמוד (41) ז — évaluation *f*, estimation *f*
אמודאות (—) נ — travail *m* du scaphandrier
אמודאי (61) ז — scaphandrier *m*
אמול, אמולה ת — malheureux, pauvre, misérable
אמול (41) ז — émaillage *m*
אמום (41) ז (לנעל) — forme *f*
|| (לבגד) — mannequin *m*
|| ספרנות — fantôme *m*
אמון (28) ז (מחנך) — éducateur *m*, précepteur *m*
|| (חניך) — élève *m*, disciple *m*, pupille *m*
אמון ← אמוניק
אמון, אמונה ת — instruit, éduqué
אמון, אמונה ת (רגיל) — habitué, entraîné, éduqué
|| (נאמן) — fidèle, loyal
שלומי אמוני ישראל — les fidèles dévoués d'Israël
אמון (40) ז — confiance
נתן אמון ב־ — faire confiance à

הביע אֵמוּן לְ־	exprimer sa confiance à
שָׁמַר אֱמוּנִים לְ־	rester fidèle à
אִישׁ־אֱמוּנִים ז	homme *m* de confiance
שְׁבוּעַת־אֱמוּנִים נ	serment *m* d'allégeance
אִי־אֵמוּן ז	manque *m* de confiance, défiance *f*
אִמּוּן (41) ז	exercice *m*, entraînement *m*
בֵּית־אִמּוּן (לאפרוחים)	poussinière *f*
מַחֲנֵה־אִמּוּנִים ז	camp *m* d'entraînement
אֱמוּנָה (201) נ (נאמנות)	fidélité *f*, confiance *f*
עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ בֶּאֱמוּנָה	faire consciencieusement son travail
° וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה	et ses bras tinrent bon
‖ דת	foi *f*
בֶּאֱמוּנָה!	par ma foi!
עִקְּרֵי־אֱמוּנָה ז"ר	articles *mpl* de foi
אֱמוּנָה תְּפֵלָה	superstition *f*
אַמּוֹנִיט (ר' ־טִים) ז	ammonite (mollusque) *m*
אַמּוֹנְיָק (—) ז כימ	ammoniaque *f*
אִמּוּנִית (17) נ	survêtement *m*, training *m*
אִמּוּץ (41, בלי ר') ז (חיזוק)	renforcement *m*
אִמּוּץ־הַלֵּב	obstination *f*, opiniâtreté *f*
‖ (של־ילד)	adoption *f*
אֶמוֹצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	émotif
אָמוּר, אֲמוּרָה ת	dit, mentionné, cité
הָאָמוּר לְמַעְלָה	susdit, mentionné ci-dessus
כָּאָמוּר	comme il est dit
בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים?	de quoi s'agit-il?
‖ (מיועד)	destiné, promis
אֲמוּרָה לְהִנָּשֵׂא	promise en mariage
אָמוֹרָא (87) ז	amora (docteur du Talmud) *m*
אֱמוֹרִי (—) ש"פ ז	Amorrhéen (peuple de l'ancien Orient) *m*
דַּרְכֵי־הָאֱמוֹרִי נ"ר	moeurs païennes
אֵמוּרִים (49) ז"ר דת	offrandes *fpl*
אִמּוּת (—) ז	vérification *f*, confirmation *f*
אָמִיד, אֲמִידָה ת	aisé, riche, cossu
אֲמִידָה (201) נ	évaluation *f*, estimation *f*
אֲמִידוּת (46, בלי ר') נ	aisance *f*, richesse *f*
אֶמַיְל (—) ז	email *m*
אָמִין, אֲמִינָה ת	authentique, véridique, crédible
אֲמִינוּת (46, בלי ר') נ	authenticité *f*, crédibilité *f*

אַמִּיץ, ־צָה ת	courageux, énergique
אַמִּיץ־כֹּחַ	vigoureux, fort, puissant
אַמִּיץ־לֵב	courageux, vaillant, brave
קֶשֶׁר אַמִּיץ	lien étroit
אַמִּיצוּת (—) נ	courage *m*, force *f*, vaillance *f*
1. אָמִיר (10) ז (צמרת)	sommet *m*, cime *f*
2. אָמִיר (ר' אָמִירִים) ז (שליט ערבי)	émir
אֲמִירָה (201) נ	parole *f*, discours *m*, élocution *f*
אֲמִירָה בְּעָלְמָא	une façon de parler
אֲמִירַת־תְּהִלִּים	récitation *f* du psautier
אָמַל (315) פ"ע	être malheureux
אָמֵל, אֲמֵלָה ת	malheureux, infortuné
אִמֵּל (432) פ"י	émailler
אֻמְלָל, ־לָלָה ת	malheureux, misérable
אֻמְלָל, ־לָלָה ת	malheureux, misérable
אִמְלֵל (458) פ"י	rendre malheureux
‖ הִתְאַמְלֵל (494) פ"ע	devenir malheureux
אֻמְלָלוּת (46, בלי ר') נ	malheur *m*, infortune *f*
אָמַן (317 נ) פ"י (גידל)	élever (un enfant), éduquer
‖ נֶאֱמַן (392 נ) פ"ע (גדל)	être élevé, être éduqué
‖ (התאמת)	se vérifier, être confirmé
‖ (הובטח)	être assuré
יֵאָמְנוּ דִבְרֵיכֶם	vos paroles seront vérifiées
לֹא יֵאָמֵן כִּי יְסֻפַּר	incroyable mais vrai
‖ (התקיים)	se maintenir, s'affirmer
‖ אִמֵּן (432 נ) פ"י	exercer, entraîner, habituer
‖ הִתְאַמֵּן (466 נ) פ"ע	s'exercer, s'entraîner
‖ הֶאֱמִין (500 נ) פ"י	croire, avoir confiance
הֶאֱמִין לְפ'	croire qn
הֶאֱמִין בִּפ'	se fier à qn, croire en qn
אַשְׁרֵי הַמַּאֲמִין	bienheureux celui qui a la foi
‖ (הפקיד)	nommer à un poste de confiance
הֶאֱמִין לְשַׁגְרִיר	accréditer comme ambassadeur
הֶאֱמִין אֶת־פ' עַל־ד"מ	préposer qn à qch
אָמֵן (—) ז	foi *f*, certitude *f*, vérité *f*
‖ אָמֵן! מ"ק	amen!
אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן!	ainsi soit-il!
עָנָה אָמֵן אַחֲרֵי־פ'	approuver ce que dit qn
אֹמֶן (—) ז	foi *f*, confiance *f*
אָמָּן או אֻמָּן (90) ז	artiste *m*

מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן ז — œuvre *f* d'art, chef-d'œuvre *m*
אֳמַן־הַמִּלָּה — artiste du discours
אֻמָּן (90) ז (בעל־מלאכה) — artisan *m*
בֵּית־אֻמָּן ז — atelier *m*
‖ (מומחה) — expert *m*, spécialiste *m*
רוֹפֵא אֻמָּן — médecin expert
אֻמָּנָא (—) ז ארמית — chirurgien (dans l'antiquité) *m*
קַרְנֵי־אֻמָּנָא נ״ר — ventouses *fpl*
אֲמָנָה (212) נ (אמון) — confiance *f*
אִישׁ־אֲמָנָה ז — homme *m* de confiance
קְטַן־אֲמָנָה — de peu de foi, sceptique
שְׁטַר־אֲמָנָה ז — billet *m* à ordre
‖ (אשראי) — crédit *m*
‖ (ברית) — convention *f*
אֲמָנָה בֵּינְלְאֻמִּית — convention internationale
אָמְנָה תה״פ — assurément, effectivement
בְּאָמְנָה — en vérité, vraiment
° אָמְנָה (—) נ — tutelle *f*, garde (d'un enfant) *f*
אַמְנוּן (41) ז דג — tristramelle *f*
אַמְנוּן־וְתָמָר (—) ז צמח — pensée (fleur) *f*
אָמָנוּת או אֳמָנוּת (46) נ — art *m*
אֻמָּנוּת (46) נ — métier *m*, profession *f*, artisanat *m*
אָמָנוּתִי או אֳמָנוּתִי, ־תִית ת — artistique
אָמָנִית או אֳמָנִית (17) נ — artiste *f*
אָמְנָם תה״פ — à la vérité, en vérité, sans doute
אָמְנָם? תה״פ — vraiment?
הַאָמְנָם? — est-ce que vraiment?
אֲמְנָעָה (222) נ צבא — entrave *f*, interdiction *f*
אֵשׁ־אֲמְנָעָה נ — tir *m* d'interdiction
אֶמַנְצִיפַּצְיָה (—) נ — émancipation *f*
אַמְפִיבִּי, ־בִּית ת — amphibie
רֶכֶב אַמְפִיבִּי — véhicule *m* amphibie
אֶמְפִּירִי, ־רִית ת — empirique
אַמְפִיתֵאַטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — amphithéâtre *m*
אַמְפֵּר (ר׳ ־רִים) ז חשמל — ampère *m*
אַמְפֶּרְמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז חשמל — ampèremètre *m*
1. אָמַץ (315) פ״ע — être fort, être courageux
חֲזַק וֶאֱמָץ! — bon courage!
‖ פ״י אָמֵץ אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter

‖ אִמֵּץ (432) פ״י (חיזק) — fortifier, renforcer
אִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ — s'obstiner, s'entêter
אִמֵּץ אֶת־הַמַּחְשָׁבָה — se creuser la cervelle
אִמֵּץ יְדֵי־פְ׳ — encourager qn
עֲבוֹדָה מְאֻמֶּצֶת — travail acharné
‖ (ילד) — adopter
‖ הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע — s'efforcer, faire un effort
° (התמרד) — se révolter
‖ הֶאֱמִיץ (500) פ״ע — se fortifier
פ״י הֶאֱמִיץ אֶל־לִבּוֹ — serrer sur son cœur
2. אִמֵּץ (432) פ״י (סגר) — fermer
אִמֵּץ עֵינָיו — fermer les yeux
‖ הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע — se fermer
אָמֹץ, אֲמֻצָּה ת — gris
אֹמֶץ (186, בלי ר׳) ז — force *f*, énergie *f*, courage *m*
אֹמֶץ־לֵב או ־רוּחַ — courage *m*, vaillance *f*
בְּאֹמֶץ — courageusement, vaillamment
אַמְצָאָה (222) נ — invention *f*
אֻמְצָה (207) נ — tranche (de viande) *f*, bifteck *m*
‖ (מרק בשר) — bouillon *m*
אֶמְצַע (63) ז — milieu *m*
בָּאֶמְצַע — au milieu
בה״ש יָדוֹ בָּאֶמְצַע — il est mêlé à cette affaire
הָלַךְ בָּאֶמְצַע — suivre le juste milieu
אֶמְצָעוּת (46, בלי ר׳) נ — milieu *m*, entremise *f*
בְּאֶמְצָעוּת־ — par l'intermédiaire de, au moyen de, grâce à
אֶמְצָעִי (ר׳ ־עִים) ז — moyen *m*
כָּל־הָאֶמְצָעִים כְּשֵׁרִים בְּעֵינָיו — tous les moyens lui sont bons
אָחַז או נָקַט אֶמְצָעִים — prendre des mesures
אֶמְצְעֵי־זְהִירוּת ז״ר — mesures *fpl* de précaution
אֶמְצְעֵי־הַתִּקְשֹׁרֶת — les médias *mpl*
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז״ר — moyens de paiement
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים — la fin justifie les moyens
‖ אֶמְצָעִים ז״ר — moyens *mpl*, ressources *fpl*
בַּעַל־אֶמְצָעִים — homme riche *ou* fortuné
מְחֻסַּר־אֶמְצָעִים — dépourvu de ressources
אֶמְצָעִי, ־עִית ת — moyen, intermédiaire
הַדֶּרֶךְ הָאֶמְצָעִית — le juste milieu

בִּלְתִּי־אֶמְצָעִי — immédiat, direct
בְּאֹפֶן בִּלְתִּי־אֶמְצָעִי — directement, sans façon
אֶמְצָעִיּוּת (—) נ — entremise *f*, intermédiaire *m*
אִי־אֶמְצָעִיּוּת — simplicité *f*, sans-façon *m*
אֶמְצָעִית (17) נ — milieu *m*
אָמַר (316) פ״י — dire
הֱוֵי אוֹמֵר או אֱמֹר מֵעַתָּה — il s'ensuit que
‖ לֵאמֹר — en ces termes, comme suit
יֵשׁ לוֹמַר — on peut dire, on peut répondre
רוֹצֶה לוֹמַר — cela veut dire, cela signifie
כְּלוֹמַר — c'est-à-dire
תֹּאמַר... — et si tu disais...
‖ אָמַר בְּלִבּוֹ — penser à part soi, se dire
אָמַרְתִּי לָלֶכֶת — j'allais partir
זֹאת אוֹמֶרֶת — c'est-à-dire
‖ נֶאֱמַר (392) פ״ע — être dit
שֶׁנֶּאֱמַר — car il est dit (dans la Bible)
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר — comme il est dit
נִתְּנָה הָאֱמֶת לְהֵאָמֵר — pour dire la vérité
‖ הִתְאַמֵּר (466) פ״ע — se vanter, se faire fort de
‖ הֶאֱמִיר (500) פ״י (העדיף) — préférer, choisir
‖ פ״ע (עלה) — monter, hausser
הֶאֱמִירוּ הַמְּחִירִים — les prix ont monté
אֹמֶר (183) ז — parole *f*, langage *m*
אִמְרֵי־נֹעַם או ־שֶׁפֶר — belles paroles, langage aimable
אִמְרֵי־שֶׁקֶר — paroles mensongères
אֹמֶר (186, בלי ר׳) ז — parole *f*, discours *m*
גָּמַר אֹמֶר — décider définitivement
בְּלִי אֹמֶר וּדְבָרִים — sans vaines paroles, sans mot dire
1. **אַמְרָאָה** (222) נ (מרד) — révolte *f*, désobéissance *f*
2. **אַמְרָאָה** (222) נ (טיסה) — décollage *m*
אֲמַרְגָּן (90) ז — imprésario *m*
1. **אִמְרָה** (240) נ (דיבור) — parole *f*, mot *m*
אִמְרַת־כָּנָף — maxime *f*, proverbe *m*, sentence *f*
2. **אִמְרָה** (ר׳ ־רוֹת) נ — bord (d'étoffe) *m*, ourlet *m*, lisière *f*
אֲמֵרִיקָאִי, ־קָאִית (ר ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — Américain *n*
אֲמֵרִיקָה ש״פ נ — l'Amérique *f*
אֲמֵרִיקָה הַצְּפוֹנִית — l'Amérique du Nord
אֲמֵרִיקָה הַלָּטִינִית — l'Amérique latine
אֲמֵרִיקָנִי, ־נִית ת — américain
אֲמַרְכָּל (95) ז — administrateur *m*
אֲמַרְכָּלוּת (46) נ — administration *f*
אֲמַרְכָּלִי, ־לִית ת — administratif
אִמְרֵק (458) פ״י — américaniser
‖ הִתְאַמְרֵק (494) פ״ע — s'américaniser
[אמש] **הֶאֱמִישׁ** (500) פ״ע — s'obscurcir, descendre (obscurité)
אָמֵשׁ, אֲמֵשָׁה ת — obscur, sombre
אֶמֶשׁ (—) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
‖ אֶמֶשׁ תה״פ — hier soir, la nuit dernière
אֱמֶת (70) נ — vérité *f*
אֱמֶת וְיַצִּיב — c'est parfaitement vrai
אֱמֶת לַאֲמִתָּהּ — la pure vérité
אֱמֶת לְמֶחֱצָה — demi-vérité
לְמַעַן־הָאֱמֶת, לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר — pour dire la vérité
בֶּאֱמֶת — en vérité, vraiment
‖ בהש עוֹלַם־הָאֱמֶת ז — l'autre monde, le monde futur, l'au-delà
‖ עממי מְכוֹנַת־הָאֱמֶת נ — machine *f* à déceler le mensonge
‖ (יושר) — droiture *f*
אִמֵּת (432 ת) פ״י — vérifier, confirmer, attester
‖ הִתְאַמֵּת (466 ת) פ״ע — se vérifier, se confirmer
אַמָּת (90) ז — vérificateur (de poids et mesures) *m*
אֲמִתָּה (202) נ — vérité *f*, exactitude *f*, axiome *m*
אֲמִתּוֹן (28) — axiome *m*
אֲמִתּוּת (—) נ — vérité *f*, véridicité *f*
הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־אֲמִתּוּתוֹ — mettre les choses au point
אַמְתַּחַת (246) נ — sac *m*, sacoche *f*, giberne *f*
בהש אַמְצָאוֹת רַבּוֹת בְּאַמְתַּחְתּוֹ — il a plus d'un tour dans son sac
אֲמִתִּי, ־תִּית ת (נכון) — vrai, authentique
‖ (דובר אמת) — véridique
אֲמִתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ — vérité *f*, authenticité *f*
אֲמַתְלָה (206) נ — prétexte *m*, excuse *f*
אָן? תה״פ — où?
לְאָן? — où? (avec mouvement)
אָנָּא או **אָנָּה** מ״ק — de grâce, s'il vous plaît

אַנְאוֹרְגָּנִי, ־נִית ת	inorganique
כִּימְיָה אַנְאוֹרְגָּנִית	chimie minérale
אַנְאַלְפְבֵּיתִי, ־תִית ת	analphabète
אַנְאַלְפְבֵּיתִיּוּת (—) נ	analphabétisme *m*
אַנְגּוֹרָה (—) נ זואול	angora (chat) *m*
אַנְגִּינָה (201) נ רפא	angine *f*
אַנְגְּלִי, ־לִיָּה (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש	Anglais *n*
‖ אַנְגְּלִי, ־לִית ת	anglais
דִּבֵּר אַנְגְּלִית	parler anglais
אַנְגְּלִיָּה ש״פ נ (ארץ)	l'Angleterre *f*
אַנְגְּלִיקָנִי, ־נִית ת	anglican
אַנְגַּרְיָה (ר׳ ־יּוֹת) נ	corvée *f*, réquisition *f*
אֲנָגְרַמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ	anagramme *f*
אֶנְדּוֹקְרִינוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא	endocrinologie *f*
אֶנְדֶּמִי, ־מִית ת רפא	endémique
אַנְדַּנְטֶה תה״פ מוס	andante, modérément
‖ אַנְדַּנְטֶה (—) ז מוס	andante *m*
אַנְדְּרוֹגִינוֹס (ר׳ ־סִים) ז	androgyne *m*
אַנְדַּרְטָה (206) נ	statue *f*, monument *m*
אַנְדְּרַלְמוּסְיָה (202) נ	anarchie *f*, désordre *m*
1. אָנָה (341, עת׳ יֶאֱנֶה) פ״ע (אבל)	être en deuil
2. אִנָּה (453) פ״י (רימה)	tromper, escroquer
3. אִנָּה (453) פ״י (זימן)	causer, occasionner
לֹא יְאֻנֶּה לוֹ כָּל־רָע	il ne lui arrivera aucun mal
אָנָה? תה״פ	où?
‖ עַד־אָנָה?	jusqu'à quand?
אָנֶה וָאָנָה תה״פ	çà et là, dans tous les sens
אָנָּה ← אָנָּא	
אֹנָה (208) נ	lobe *m*
אָנוּ כ״ג	nous
אָנוֹד (—) ז חשמל	anode *f*
אִנּוּךְ (—) ז	soudure *f*
אָנוֹמַלְיָה (ר׳ ־יּוֹת) נ	anomalie *f*
אַנּוֹנָה (201) נ צמח	anone *f*
אַנּוֹנָה (201) נ	annuité *f*, pension *f*
אָנוֹנִימִי, ־מִית ת	anonyme
אָנוֹנִימִיּוּת (—) נ	anonymat *m*
אָנוּס, אֲנוּסָה ת	forcé, contraint
צְחוֹק אָנוּס	rire forcé
‖ היסט הָאֲנוּסִים ז״ר (בספרד)	les Marranes *mpl*
אֹנֶס (41) ז	contrainte *f*, violence *f*
‖ (שֶׁל־נָשִׁים)	viol *m*
אָנוֹפֶלֶס (—) ז חרק	anophèle (moustique) *m*
אָנוֹרְמָלִי, ־לִית ת	anormal
אָנוּשׁ, אֲנוּשָׁה ת	désespéré, grave, mortel
חוֹלֶה אָנוּשׁ	gravement malade
מַכָּה אֲנוּשָׁה	blessure mortelle
‖ אֲנוּשׁוֹת תה״פ	mortellement
אֱנוֹשׁ (—) ז	homme *m*
בֶּן־אֱנוֹשׁ ז	être humain
יַחֲסֵי־אֱנוֹשׁ ז״ר	relations humaines
אִנּוּשׁ (—) ז	anthropomorphisme *m*
אֱנוֹשׁוּת (—) נ	humanité *f*
אֱנוֹשִׁי, ־שִׁית ת	humain
הַמִּין הָאֱנוֹשִׁי	le genre humain
יַחַס אֱנוֹשִׁי	traitement humain
מַאֲמָץ אַל־אֱנוֹשִׁי	effort inhumain
אֱנוֹשִׁיּוּת (—) נ	attitude humaine, humanitarisme *m*
אֶנְזִים (ר׳ ־מִים) ז כימ	enzyme *m*
[אנח] נֶאֱנַח (308) פ״ע	soupirer, gémir
‖ הִתְאַנֵּחַ (477) פ״ע	soupirer
אֲנָחָה (217) נ	soupir *m*, gémissement *m*
אַנְחַת־רְוָחָה	soupir de soulagement
עָזַב אֶת־פ׳ לַאֲנָחוֹת	laisser qn tomber
הוֹצִיא אֲנָחָה	pousser un soupir
אֲנַחְנוּ כ״ג	nous
אַנְטַארְקְטִי, ־טִית ת גאוגר	antarctique
אֶנְטוֹמוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	entomologiste *m*
אֲנָטוֹמִי, ־מִית ת	anatomique
אֲנָטוֹמְיָה (—) נ	anatomie *f*
אַנְטִיבְּיוֹטִי, ־טִית ת	antibiotique
אַנְטִיבְּיוֹטִיקָה (—) נ	antibiotique *m*
אַנְטִילוֹגָרִיתְמוּס (ר׳ ־סִים) ז	antilogarithme *m*
אַנְטִילְיָה (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	noria *f*
אַנְטִימוֹן (—) ז כימ	antimoine *m*
אַנְטִינוֹמְיָה (—) נ	antinomie *f*
אַנְטִיסֶפְּטִי, ־טִית ת רפא	antiseptique
אַנְטִיפּוֹד (ר׳ ־דִים) ז	antipode *m*
אַנְטִיפָּתִי, ־תִית ת	antipathique
אַנְטִיפָּתְיָה (—) נ	antipathie *f*
אַנְטִיקָה (201) ר (כלי ישן נושן)	antiquité *f*

אַנְטִיקְוָר (ר׳ ־רים) ז — antiquaire *m*, bouquiniste *m*
אַנְטִיקְוַרְיוֹן (ר׳ ־נים) ז — antiquariat *m*, commerce *m* d'antiquités
אַנְטִישֵׁמִי, ־מִית ת — antisémite
אַנְטִישֵׁמִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — antisémitisme *m*
אַנְטִיתֶזָה (ר׳ ־זות) נ — antithèse *f*
אַנְטִלְיָה (—) ש״פ נ גאוגר — les Antilles *fpl*
אַנְטֶנָּה (ר׳ ־נות) נ — antenne *f*
אֲנִי כ״ג — je, moi
בִּלְשׁוֹן־אֲנִי — à la première personne
אֲנִי מַאֲמִין — credo
אֲנִי תְּפִלָּה שֶׁ־ — je fais des voeux pour que
אֲנִי תִקְוָה — j'espère, j'ai bon espoir
|| אֲנִי (—) ז — moi *m*
פֻּלְחַן־הָאֲנִי ז — le culte du moi, l'égotisme *m*
אֳנִי (—) נ — flotte *f*, convoi (de navires) *m*
אֳנִי (199, בלי ר׳) ז — deuil *m*, misère *f*
אֳנִיָּה (202) נ — bateau *m*, navire *m*
אֳנִיַּת־מַשָּׂא — cargo *m*
אֳנִיַּת־מִפְרָשׂ — bateau à voile
אֳנִיַּת־נוֹסְעִים — paquebot *m*
אֳנִיַּת־קִיטוֹר — bateau à vapeur
|| צבא אֳנִיַּת־דֶּגֶל — vaisseau-amiral *m*
אֳנִיַּת־מַשְׁחִית — destroyer *m*
אֳנִיַּת־סִיּוּר — croiseur *m*
אֳנִיַּת־שִׁרְיוֹן — cuirassé *m*
אֲנִיָּה (—) נ — lamentation *f*
תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה — pleurs et lamentations
אַנִילִין (—) ז כימ — aniline *f*
אָנִין, אֲנִינָה ת — délicat, fin
אֲנִין־הַדַּעַת — délicat, sensible, raffiné
אֲנִין־הַטַּעַם — d'un goût raffiné, gourmet
אֲנִינוּת (48, בלי ר׳) נ — deuil *m*, désolation *f*
|| אֲנִינוּת־הַדַּעַת — délicatesse *f*, sensibilité *f*
אֲנִינוּת־נֶפֶשׁ — délicatesse *f* de l'âme
אֳנִיֶּת (259) נ — petit navire, embarcation *f*
אָנִיסוֹן (—) ז צמח — anis *m*
אָנִיץ (10) ז — faisceau *m*, paquet *m*
אֲנִיצֵי־פִשְׁתָּן — faisceaux de tiges de lin, mèches *fpl* d'étoupe
אֲנָךְ (97) ז — fil *m* à plomb, sonde *f*
|| מתמט — perpendiculaire *f*, verticale *f*
הוֹרִיד אֲנָךְ — abaisser une perpendiculaire
אֲנָךְ (—) ז — onyx *m*
אִנֵּךְ (432) פ״י — dresser verticalement
אֲנָכִי, ־כִית ת — vertical
אָנֹכִי כ״ג — je, moi
אָנֹכִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — égoïsme *m*
אָנֹכִיִּי, ־כִיִּית ת — égoïste
אָנַכְרוֹנִיסְטִי, ־טִית ת — anachronique
אָנָלִיזָה (ר׳ ־זות) נ — analyse *f*
אָנָלִיטִי, ־טִית ת — analytique
מתמט הַנְדָּסָה אָנָלִיטִית — géométrie analytique
אֲנֵמִי, ־מִית ת רפא — anémique
אֲנֵמְיָה (—) נ רפא — anémie *f*
1. אָנַן (317 נ, עת׳ יֶאֱנַן) פ״ע — être en deuil
|| הִתְאוֹנֵן (487 נ) פ״ע — se lamenter, se plaindre
2. אָנַן (317 נ) — se masturber
אֲנַן כ״ג ארמית — nous
אֲנַן סָהֲדֵי — nous sommes témoins
אֲנָנָס (ר׳ ־סים) ז צמח — ananas *m*
אָנַס (318) פ״י — forcer, obliger, contraindre
אָנַס עַצְמוֹ מִן־ — se priver de, s'abstenir de
אֵין אוֹנֵס — sans contrainte, à volonté
|| (אישה) — violer
|| נֶאֱנַס (392) פ״ע — être contraint *ou* forcé
|| (אישה) — être violée
|| אִנֵּס (432) פ״י — faire violence à, contraindre
|| (אישה) — violer
אֹנֶס (190) ז — contrainte *f*, force majeure
בְּאֹנֶס או מֵאֹנֶס — par contrainte, malgré soi
נְחִיתַת־אֹנֶס נ — atterissage forcé
|| (של־אישה) — viol *m*
אַנָּס (90) ז — homme violent, gangster *m*
|| (של־אישה) — agresseur (d'une femme) *m*
אָנַף (317, עת׳ יֶאֱנַף) פ״ע — s'irriter, être en colère
|| הִתְאַנֵּף (466) פ״ע — se mettre en colère
אַנְף (174, בלי ר׳) ז — colère *f*, courroux *m*
אֲנָפָה (217) נ עוף — héron *m*
אִנְפּוּף (41) ז — nasillement *m*, nasalisation *f*
אִנְפּוֹרְיָה (—) נ — mercerie *f*
כְּלֵי־אִנְפּוֹרְיָה ז״ר — articles *mpl* de mercerie

אַנְפִּילָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — pantoufle *f*
אַנְפִּין (—) ז״ר ארמית — face *f*, visage *m*
אַנְפִּין קַדִּישִׁין — les saints visages (les anges)
רַב־אַנְפִּין — vaste, de grande envergure
זְעֵיר־אַנְפִּין ← זְעֵיר
אֲנָפִית (17) נ עוף — butor *m*
אִנְפֵּף (458) פ״י — nasiller, nasaliser
אִנְפְּפָנִי, ־נִית ת — nasillard
אֶנְצִיקְלוֹפֶּדִי, ־דִית ת — encyclopédique
אֶנְצִיקְלוֹפֶּדְיָה (ר׳ ־דְיוֹת) נ — encyclopédie *f*
אֶנְצִיקְלִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ דת — encyclique *f*
אָנַק (317) פ״ע — soupirer, gémir
‖ נֶאֱנַק (392) פ״ע — soupirer, gémir
נֶאֱנַק דֹּם — gémir silencieusement
‖ הִתְאַנֵּק (466) פ״ע — éclater en gémissements
אֶנֶק (181, בלי ר׳) ז — gémissements *mpl*
אֲנֶקְדוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ — anecdote *f*
אֲנֶקְדוֹטִי, ־טִית ת — anecdotique
1. אֲנָקָה (218) נ (אנחה) — gémissement *m*, soupir *m*
2. אֲנָקָה (217) נ זוחל — varan *m*
אַנְקוֹל (21) ז — croc *m*, crochet *m*
אַנְקוֹלִית (17) נ — petit crochet
אַנְקוֹר (21) ז עוף — moineau *m*, passereau *m*
אֶנֶרְגֶּטִיקָה (—) נ פיס — énergétique *f*
אֶנֶרְגְּיָה (—) נ פיס — énergie *f*
אֶנֶרְגְּיָה גַּרְעִינִית — énergie nucléaire
אֲנַרְכִי, ־כִית ת — anarchique
אֲנַרְכְיָה (—) נ — anarchie *f*
אֲנַרְכִיסְט (ר׳ ־טִים) ז — anarchiste *m*
1. [אנש] נֶאֱנַשׁ (392) פ״ע (חלה) — tomber gravement malade
‖ הִתְאַנֵּשׁ (466) פ״ע — s'aggraver, empirer
2. אִנֵּשׁ (432) פ״י (ייחס תכונות אנוש) — personnifier
‖ הֶאֱנִישׁ (500) פ״י — personnifier
אֱנָשׁ (ר׳ אֱנָשֵׁי) ז ארמית — homme *m*
הַיְנוּ דְּאָמְרֵי אֱנָשֵׁי — comme disent les gens
אַנְשׁוֹבִי (ר׳ ־בִים) ז דג — anchois *m*
אֲנָשִׁים ← אִישׁ
אַנְתּוֹלוֹגְיָה (—) נ — anthologie *f*
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — anthropologue *m*
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹגִי, ־גִית ת — anthropologique
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹגְיָה (—) נ — anthropologie *f*
אַנְתְּרוֹפּוֹמֶטְרִיָּה (—) נ — anthropométrie *f*
אַסְדָּה (237, ר׳ אֲסָדוֹת) נ — radeau *m*
אַסְוָאָה (222) נ — camouflage *m*
אָסוּךְ (28) ז (כד) — cruche *f*
‖ (לסיכת מכונות) — burette *f*
אָסוּם, אֲסוּמָה ת — abondant, fertile
אִסּוּם (—) ז — emmaganisage *m*, ensilage *m*
אָסוֹן (28, ר׳ אֲסוֹנוֹת) ז — malheur *m*, catastrophe *f*
אֲסוֹנוֹת־דְּרָכִים — accidents *mpl* de la route
אִסּוּף (—) ז — rassemblement *m*, groupement *m*, action *f* de collectionner
אֲסוּפִי, ־פִית (ר׳ ־פִים, ־פִיּוֹת) ש — enfant trouvé
אָסוּר, אֲסוּרָה ת (קשור) — lié, attaché, enchaîné
‖ (כלוא) — emprisonné, prisonnier, détenu
בֵּית־אֲסוּרִים ז — prison *f*
‖ (שאין רשות לעשותו) — défendu, interdit
אָסוּר לְעַשֵּׁן — défense *f* de fumer
דת מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים — aliments prohibés
אֵסוּר (40) ז — lien *m*, chaîne *f*
אִסּוּר (41) ז — défense *f*, interdiction *f*
אָסוּתָא (—) נ ארמית — santé *f*
‖ אָסוּתָא! מ״ק (ברכה למתעטש)! — à vos souhaits!
אִסְטְנִיס (ר׳ ־סִים) ז — homme délicat *ou* raffiné
אִסְטְנִיסוּת (48) נ — délicatesse *f*, santé *f* fragile
אַסְטֵרוֹאִיד (ר׳ ־דִים) ז אסטר — astéroïde *m*
אַסְטְרוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — astrologue *m*
אַסְטְרוֹלוֹגְיָה (—) נ — astrologie *f*
אַסְטְרוֹנָאוּט (ר׳ ־טִים) ז — astronaute *m*
אַסְטְרוֹנָאוּטִיקָה (—) נ — astronautique *f*
אַסְטְרוֹנוֹמִי, ־מִית ת — astronomique
מִסְפָּרִים אַסְטְרוֹנוֹמִיִּים — nombres astronomiques
אִסְטְרָטֵגִי וכו׳ ← סְטְרָטֵגִי וכו׳
אַסְיָה ש״פ נ (יבשת) — l'Asie *f*
אַסְיָה הַקְּטַנָּה — l'Asie Mineure
אֲסִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז — jeton *m*
אָסִימֶטְרִי, ־רִית ת — asymétrique
אָסִימֶטְרִיָּה (—) נ — asymétrie *f*
אַסִּיסְטֶנְט, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ש — assistant *n*
אָסִיף (—) ז — récolte *f*
חַג־הָאָסִיף ז — la fête de la Récolte *(Soukkoth)*

אֲסִיפָה (201, בלי ר׳) נ	récolte *f*
‖ בהש (פטירה)	décès *m*
אָסִיר, אֲסִירָה ת	prisonnier, captif
‖ בהש אֲסִיר־תּוֹדָה	reconnaissant
אֲסִיר־תַּאֲוָה	animé d'un désir ardent
אֲסִיר־תִּקְוָה	plein d'espoir
‖ היסט אֲסִירֵי־צִיּוֹן	les martyrs *mpl* du sionisme
אַסִּיר (1) ז	prisonnier *m*
אֲסִירָה (201) נ	emprisonnement *m*
אַסְיָתִי, ־תִית ת גאוגר	asiatique
אַסְכּוֹלָה (201) נ	école (idéologique) *f*, doctrine *f*
אֶסְכָטוֹלוֹגִי, ־גִית ת	eschatologique
אֶסְכָטוֹלוֹגְיָה (—) נ	eschatologie *f*
אַסְכָּלָה (222) נ	gril *m*
אַסְכָּרָה (—) נ רפא	diphtérie *f*
אֵסֶל (181) ז	palanche *f*, tige (de porteur) *f*
אִסְלָאם (—) ז דת	Islam *m*
אַסְלָה (236) נ	chaise percée, siège *m* de W.-C.
אִסְלֵם (458) פ״י	convertir à l'Islam
‖ הִתְאַסְלֵם (494) פ״ע	se convertir à l'Islam
אָסָם (107) ז	grenier *m*, entrepôt *m*, magasin *m*
אֹסֶם (186, בלי ר׳) ז	abondance *f*
אָסַם (318) פ״י	engranger, emmagasiner
‖ אִסֵּם (432) פ״י	emmagasiner
אַסְמָכָה (201) נ	référence *f*
אַסְמַכְתָּה (ר׳ ־תָּאוֹת) נ	référence *f*
‖ משפט	assurance (sans engagement formel) *f*
אָסַף (318) פ״י (לקט)	rassembler, ramasser, réunir
אָסַף כֶּסֶף	ramasser de l'argent
אָסַף בּוּלִים	collectionner des timbres
אָסַף חֹמֶר לְמֶחְקָר	réunir des matériaux pour une étude
‖ חקלאות	récolter
‖ צבא	servir d'arrière-garde à
‖ (הקהיל)	rassembler
‖ (נתן מקלט)	recueillir
‖ ° (הסיר)	enlever, retirer
אֱסֹף יָדְךָ!	retire ta main!, arrête-toi!
אָסַף נֶפֶשׁ־פ׳	tuer, détruire
אָסַף אֶת־פ׳ מִצָּרַעְתּוֹ	guérir qn de la lèpre
‖ נֶאֱסַף (392) פ״ע	être ramassé, être cueilli
‖ (התקהל)	se rassembler, se grouper
נֶאֱסַף עַל־פ׳	s'assembler contre qn
‖ ° (נעלם)	disparaître, se retirer, cesser
נֶאֶסְפָה הַשִּׂמְחָה	la joie a cessé
נֶאֱסַף אֶל־אֲבוֹתָיו או אֶל־עַמָּיו	rejoindre ses ancêtres, décéder
נֶאֱסַף מִצָּרַעְתּוֹ	être guéri de la lèpre
‖ אִסֵּף (432) פ״י (לקט)	ramasser, réunir
‖ (הכניס לביתו)	recueillir
‖ הִתְאַסֵּף (466) פ״ע	s'amasser, s'entasser
‖ (התקהל)	se rassembler, se réunir
אֹסֶף (187, ר׳ אֳסָפִים) ז	collection *f*
אֲסֵפָה (229) נ	assemblée *f*, réunion *f*
אֲסֵפָה כְּלָלִית	assemblée générale
אֲסֵפָה מְכוֹנֶנֶת	assemblée constituante
אֲסֵפַת־הַנִּבְחָרִים	la chambre des députés
אֲסֵפַת־עָם	réunion publique
אֲסֻפָּה (ר׳ ־פּוֹת) נ (קבוצה)	groupe *m*
° בַּעֲלֵי־אֲסֻפּוֹת ז״ר	les docteurs *mpl*
‖ (קובץ־מאמרים)	compilation *f*, recueil *m*
אֶסְפּוֹג (21) ז	crêpe (pâtisserie) *f*, beignet *m*
אַסְפּוֹרְט וכו׳ ← סְפּוֹרְט וכו׳	
אַסְפִּירִין (—) ז רפא	aspirine *f*
אַסְפִּירְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ דג	brochet *m*
אַסְפַלְט (—) ז	asphalte *m*
כְּבִישׁ־אַסְפַלְט ז	route asphaltée
אִסְפְּלָנִית (17) נ רפא	pansement *m*, emplâtre *m*
אַסְפַּמְיָה ש״פ נ (ארץ)	l'Espagne *f*
רוֹאֶה חֲלוֹם בְּאַסְפַּמְיָה	bâtir des châteaux en Espagne
אַסְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	collectionneur *n*
אַסְפָנוּת (—) נ	habitude *f* de collectionner
אֲסַפְסוּף (—) ז	populace *f*, racaille *f*, pègre *f*
אֲסַפְסוּפִי, ־פִית ת	populacier
אַסְפֶּסֶת (—) נ צמח	luzerne *f*
אַסְפָּקָה (222, בלי ר׳) נ	approvisionnement *m*
צבא חֵיל־אַסְפָּקָה ז	intendance *f*
תּוֹרַת־אַסְפָּקָה נ	logistique *f*
אִסְפַּקְלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	espion *m*
אַסְפַּקְלַרְיָה (202)	miroir *m*
‖ בהש אַסְפַּקְלַרְיָה מְאִירָה	clarté transparente

אַסְפָּרָגוֹס (ר׳ ־סים) ז צמח — asperge *f*
אַסְפַּרְגֵּל (ר׳ ־גְּלִים) ז צמח — coing *m*
אֶסְפֶּרַנְטוֹ (—) ז — espéranto *m*
אֶסְפְּרֶסוֹ (—) ז — café *m* express
אַסְקוּטְלָה (201) נ — plateau (de verre) *m*, tablette *f*
אַסְקֵטִי, ־טִית ת — ascétique
אֶסְקִימוֹ (ר׳ ־אִים) ז — Eskimo *m*
אַסְקֻפָּה (208) נ — seuil *m*
|| בהש עָשָׂה פ׳ כְּאַסְקֻפָּה — faire litière de qn
אַסְקֻפָּה נִדְרֶסֶת או תַּחְתּוֹנָה — souffre-douleur *m*
אַסְקַרְיָה (206) נ — vergue *f*
אָסַר (318) פ״י (קשר) — lier, attacher
|| (רתם לעגלה) — atteler
|| (כלא) — enchaîner, emprisonner
|| (ציווה לא לעשות) — interdire, défendre
אָסַר עַל־פ׳ לְדַבֵּר — défendre à qn de parler
|| בהש אָסַר מִלְחָמָה — engager une guerre
|| נֶאֱסַר (392) פ״ע (נקשר) — être lié, être attaché
|| (נכלא) — être enchaîné, être emprisonné
|| (הוטל עליו איסור) — être interdit
|| אִסֵּר (432) פ״י — enchaîner, enprisonner
1. אִסָּר (90) ז (מטבע) — as (monnaie romaine) *m*
2. אִסָּר או אֱסָר (90) ז — interdiction *f*
אִסְרוּ־חַג (—) ז — lendemain *m* de fête
אֶסְתֵּטִי, ־טִית ת — esthétique
פְּגַם אֶסְתֵּטִי — faute *f* de goût
אֶסְתֵּטִיקָה (—) נ — esthétique *f*
אֶסְתֵּטִיקָן (97) ז — esthète *m*
אַסְתֵּר (123) ז צמח — aster *m*
אֶסְתֵּר ש״פ נ — Esther *f*
אִסְתְּרָא (—) ז ארמית — statère (monnaie ancienne) *m*
אַף מ״ח — même, aussi
אַף כִּי או אַף שֶׁ־ — même si
° אַף כִּי (לא כל שכן) — à plus forte raison
|| אַף עַל־גַּב שֶׁ־ או אַף עַל־פִּי שֶׁ־ — bien que, quoique
אַף עַל־פִּי־כֵן — néanmoins, tout de même
|| הַאַף אֵין זֹאת? — n'est-ce pas?
הַאַף אָמְנָם...? — est-ce que vraiment...?
אַף (53, בלי ר׳) ז (חוטם) — nez *m*
בהש גְּבַהּ־אַף — hautain, fier, dédaigneux
עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְּכֶם — jusqu'a ce que vous en ayez la nausée
הוֹבִיל בְּאַף — mener par le bout du nez
תָּחַב אַפּוֹ בְּכָל־דָּבָר — fourrer son nez partout
|| ° (כעס) — colère *f*, rancune *f*
חָרָה או עָלָה אַפּוֹ — se mettre en colère, se fâcher
חֲרוֹן־אַף ז — accès *m* de colère, emportement *m*
הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ — retenir sa colère, patienter
כִּלָּה אַפּוֹ בְּ־ — déverser sa fureur sur
שָׁב אַפּוֹ מִן־ — apaiser son ressentiment contre
|| עַל־אַף־ — malgré
עַל־אַפּוֹ וְעַל־חֲמָתוֹ — malgré lui
|| אַפַּיִם (262) ז״ז (נחיריים) — narines *fpl*
בהש רוּחַ־אַפֵּינוּ נ — l'air de notre respiration (notre trésor vital)
|| (פנים) נָפַל אַפַּיִם אַרְצָה — tomber face à terre
בְּזֵעַת־אַפֶּיךָ — à la sueur de ton front
|| (כעס) — colère *f*, irritation *f*
אֶרֶךְ־אַפַּיִם — longanime, patient, tolérant
קְצַר־אַפַּיִם — impatient, intolérant
|| ° אַפַּיִם תה״פ — au double
מָנָה אַחַת אַפָּיִם — une portion double
אָפַד (319, עת׳ יֶאְפֹּד) פ״י — ceindre, revêtir
|| נֶאְפַּד (394) פ״ע — être ceint de, être revêtu de
|| אִפֵּד (432) פ״י — ceindre, envelopper
|| הֶאְפִּיד (501) פ״י — ceindre, couronner
אֲפֻדָּה (208) נ — gilet *m*, veste *f*, pull-over *m*
אַפֶּדֶן (176, בלי ר׳) ז — palais *m*, pavillon *m*
אָפָה (341) פ״י — cuire (au four)
|| נֶאֱפָה (409) פ״ע — être cuit
אֵפוֹא תה״פ — donc, par conséquent
מִי אֵפוֹא? — qui donc?
אֵפוֹד (40) ז (בגד) — mantelet *m*
|| (כלי־פולחן בימי־קדם) — statuette *f* magique
אַפּוֹטְרוֹפּוֹס וכו׳ ← אֶפִּיטְרוֹפּוֹס וכו׳
אָפוּי, אֲפוּיָה ת — cuit (au four)
אִפּוּי (23) ז — cuisson *f* (au four)
אִפּוּל (41, בלי ר׳) ז — obscurcissement *m*
|| בהש — voile *m*, black-out *m*
הֵטִיל אִפּוּל — garder le silence, jeter un voile

אָפוּן ← אֲפוּנָה	
אָפוּן (21) ז	petit nez
אִפּוּן (—) ז	supplice *m* de la roue
אֲפוּנְדָּה (235) נ	ceinture *f*, bourse (portée à la ceinture) *f*
אֲפוּנָה (201, בלי ר') נ או אָפוּן (10) ז צמח	pois *m*
אֲפוּנָה רֵיחָנִית	pois de senteur
אֶפּוֹס (ר' ־סִים) ז	épopée *f*
אִפּוּס (—) ז (שלילה)	négation *f*, annulation *f*
‖ טכנ	mise (d'un appareil) *f* au point zéro
אָפוּץ, אֲפוּצָה ת	dense
אָפוּר (21) ז	grisaille *f*
אִפּוּר (—) ז	maquillage *m*
אַפּוֹתֵקָאִי, ־אִית ת	hypothécaire
אָפַז (317, עת' יֶאֱפַז) פ"ע	sautiller
אוֹפְזִים קוֹפְזִים	sautant et bondissant
אַפְטָרָה (222) נ	épilogue *m*
אֹפִי (199) ז	caractère *m*
בַּעַל־אֹפִי	qui a du caractère
חֲסַר־אֹפִי	sans caractère, sans personnalité
תּוֹרַת־הָאֹפִי נ	la caractérologie *f*
אַפִּי, ־פִּית ת	nasal
אֶפִּי, ־פִּית ת	épique
אֶפִּידְיָסְקוֹפּ (ר' ־פִּים) נ	lanterne *f* magique
אֶפִּידֶמְיָה (ר' ־יוֹת) נ רפא	épidémie *f*
אֲפִיָּה (202, בלי ר') נ	cuisson (au four) *f*
אִפְיוּן (41, בלי ר') ז	caractérisation *f*, caractéristique *f*
אֶפִּיזוֹדָה (ר' ־דוֹת) נ	épisode *m*
אֶפִּיטְרוֹפּוֹס או אַפּוֹטְרוֹפּוֹס (ר' ־פְּסִים) ז	tuteur *m*, patron *m*
‖ (על־רכוש)	administrateur *m*, syndic *m*
אֶפִּיטְרוֹפְּסוּת או אַפּוֹטְרוֹפְּסוּת (45) נ	tutelle *f*
אֶפִּיטְרוֹפְּסִי או אַפּוֹטְרוֹפְּסִי, ־סִית ת	de tuteur
אֶפִּיטְרוֹפְּסִית או אַפּוֹטְרוֹפְּסִית (17) נ	tutrice *f*, patronnesse *f*
אָפִיל, אֲפִילָה ת	tardif, qui mûrit tard
אִפְיֵן (458 נ) פ"י	caractériser
‖ הִתְאַפְיֵן (490 נ) פ"ע	se caractériser, être caractérisé
אָפְיָנִי, ־נִית ת	caractéristique
אֲפִיסָה (201, בלי ר') נ	anéantissement *m*
אֲפִיסַת־כֹּחוֹת	épuisement *m* des forces
אֲפִיסוּת (45) נ	manque *m*, épuisement *m*
אֲפִיפָה (201) נ	encerclement *m*
אַפִּיפְיוֹר (ר' ־רִים) ז	pape *m*
אַפִּיפְיוֹרוּת (—) נ	papauté *f*
אֲפִיפִית (17) נ	gaufre (pâtisserie) *f*, gaufrette *f*
אָפִיץ, אֲפִיצָה ת	aigre
אָפִיק (10) ז (של־נחל)	lit (d'une rivière) *m*
‖ בהש (מסלול)	voie *f*, canal *m*, route *f*
אֲפִיקוֹמָן (—) ז (קינוח־סעודה)	dessert *m*
‖ דת (בסדר של־פסח)	*afiqomân* (pain azyme consommé en fin de repas) *m*
אֶפִּיקוֹרוֹס (ר' ־רְסִים) ז	épicurien *m*, mécréant *m*
אֶפִּיקוֹרְסוּת (—) נ	hérésie *f*, hétérodoxie *f*
אֶפִּיקוֹרְסִי, ־סִית ת	hérétique, hétérodoxe
דֵּעָה אֶפִּיקוֹרְסִית	opinion *f* non-conformiste
אֹפֶל (186, בלי ר') ז	ténèbres *fpl*, obscurité *f*
יִקָּחֵהוּ אֹפֶל!	que le diable l'emporte!
אָפַל (315) פ"ע	être obscur, être sombre
‖ אִפֵּל (432) פ"י	obscurcir, assombrir
‖ הֶאֱפִיל (500) פ"ע	devenir obscur, s'obscurcir
הֶאֱפִיל עַל־	mettre dans l'ombre, couvrir
‖ הֶאֱפִיל פ"י	obscurcir, camoufler (les lumières)
אָפֵל, אֲפֵלָה ת	obscur, sombre
אֹפֶל (119, בלי ר') ז	obscurité *f*
אֲפֵלָה (229) נ	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
אֲפִלּוּ מ"ח (אף)	même
‖ (גם אם)	même si
אֲפִלּוּ הָכֵי ארמית	cependant, néanmoins
אַפְלוּל, אַפְלוּלָה ת	obscur, sombre
אַפְלוּלִי, ־לִית ת	obscur, sombre
אַפְלוּלִית (17, בלי ר') נ	crépuscule *m*, pénombre *f*
אֲפֵלוּת (48, בלי ר') נ	obscurité *f*
אַפְלָטוֹן ש"פ ז	Platon *m*
אַפְלָטוֹנִי, ־נִית ת	platonique
אַהֲבָה אַפְלָטוֹנִית	amour *m* platonique
אַפְלָיָה (222) נ	discrimination *f*
אִפְלֵל (458) פ"י	obscurcir, assombrir
‖ הִתְאַפְלֵל (490) פ"ע	s'obscurcir, s'assombrir

[אפן] נֶאֱפַן (392 נ) פ"ע — être roué
|| אִפֵּן (432 נ) פ"י — rouer
אֹפֶן (190) ז — manière *f*, façon *f*, mode *m*
בְּכָל־אֹפֶן — de toute façon, quoi qu'il en soit
בְּשׁוּם אֹפֶן — en aucune façon, à aucun prix
בְּאֹפֶן שֶׁ־ — en sorte que, de telle façon que
בַּאֲפָנִים שׁוֹנִים — de différentes manières
|| אָפְנַיִם (261) ז"ז — équilibre *m*
עַל־אָפְנָיו — comme il faut, correctement
דָּבָר דָּבֻר עַל־אָפְנָיו — parole dite à propos
אָפְנַאי (ר' ־נָאִים) ז — couturier *m*
אָפְנָאִית (ר' ־נָאִיּוֹת) נ — modiste *f*
אֶפֶנְדִּי (ר' ־דִים) ז — effendi (notable turc) *m*
אָפְנָה (207) נ — mode *f*
הָאָפְנָה הָאַחֲרוֹנָה — le dernier cri
יָצָא מִן־הָאָפְנָה — être passé de mode
אִפְנוּן (41) ז חשמל — modulation *f*
אִפְנוּן־תֶּדֶר — modulation de fréquence
אִפְנוּן־תְּנוּפָה — modulation d'amplitude
אַפְנָיָה (212) ז — renvoi *m*
אַפְנָן (ר' ־נָנִים) ז חשמל — modulateur *m*
אִפְנֵן (458 נ) פ"י — moduler
אַפְנֶתָה (ר' ־תָאוֹת) נ — empeigne (de souliers) *f*
אָפְנָתִי, ־תִית ת — à la mode
אָפֵס (315) פ"ע — disparaître, cesser, finir
אָפְסָה כָּל־תִּקְוָה — tout espoir est perdu
אָפְסוּ כֹּחוֹתָיו — être à bout de forces
|| נֶאֱפַס (392) פ"ע — être réduit à néant
|| אִפֵּס (432) פ"י — anéantir, réduire à néant
|| (כיוון מכשיר) — mettre au point zéro
|| הִתְאַפֵּס (466) פ"ע — s'anéantir, s'évanouir
|| הֶאֱפִיס (500) פ"י — réduire à néant, annuler
אֶפֶס תה"פ — mais, toutefois, pourtant
אֶפֶס כִּי — bien que, quoique
אֶפֶס (163) ז — néant *m*, zéro *m*
כְּאַיִן וּכְאֶפֶס — sans importance, sans valeur
בְּאֶפֶס־ — sans, à défaut de
בְּאֶפֶס־יָד — sans effort
בְּאֶפֶס־מַעֲשֶׂה — sans bouger, sans remuer
עַד־אֶפֶס־מָקוֹם — jusqu'à la dernière place
בהש אֶפֶס גָּמוּר או מֻחְלָט — nullité complète
אֶפֶס בֶּן־אֶפֶס — double zéro (homme sans valeur)
|| מתמט (סיפרה) — zéro *m*
מִסְפָּר בֶּן־שְׁנֵי־אֲפָסִים — nombre *m* à deux zéros
|| צבא שְׁעַת־הָאֶפֶס נ — l'heure *H*
|| אַפְסִי (אַפְסְךָ וכו') מ"י — en dehors de moi
אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד — après moi le déluge
|| אֲפָסַיִם (262) ז"ז — confins *mpl*, limites *fpl*
מֵאַפְסֵי־אָרֶץ — des confins de la terre
אֹפֶס (190) ז — cheville *f*
מֵי־אָפְסַיִם ז"ר — eau *f* qui va jusqu'à la cheville
אַפְסוּסִי, ־סִית ת — nul, insignifiant
אַפְסוּת או אַפְסִיּוּת (47, בלי ר') נ — nullité *f*, néant *m*
אַפְסִי, ־סִית ת — nul, insignifiant
אַפְסִיס (1) ז — abside *f*
אַפְסְנָאוּת (—) נ צבא — intendance *f*
אַפְסְנַאי (ר' ־נָאִים) ז צבא — intendant *m*
אַפְסָנוּת (—) נ — nihilisme *m*
אַפְסַנְיָה (—) נ צבא — approvisionnement *m*
אַפְסַנְתִּין (—) ז צמח — absinthe *f*
אַפְסָר (95) ז — longe *f*
אִפְסֵר (458) פ"י — attacher à la longe
אֶפַע (—) ז — néant *m*, nullité *f*
אֶפְעֶה (77) ז זואול — vipère *f*
אָפַף (318) פ"י — entourer, envelopper
|| אוֹפֵף (455) פ"י — entourer, envelopper
אָפַץ (318) פ"י — serrer, ajuster
אָפָץ (107) ז צמח — noix *f* de galle
1. [אפק] הֶאֱפִיק (500) פ"י — mettre à l'horizontale
2. אָפַק (432) פ"י — retenir, refréner
|| הִתְאַפֵּק (466) פ"ע — se retenir, se dominer
אֹפֶק (190) ז — horizon *m*
|| בהש צַר־אֹפֶק — étroit d'esprit
רְחַב־אֹפֶק — large d'esprit
הִרְחִיב אֶת־הָאֹפֶק — élargir son horizon
אֶפֶקְטִיבִי, ־בִית ת — effectif
אָפְקִי, ־קִית ת — horizontal
אֵפֶר (181) ז — cendre *f*
אֵפֶר־מִקְלֶה — braise éteinte
בֵּית־אֵפֶר ז — cendrier *m*
|| בהש (הבל) רוֹעֶה אֵפֶר — songe-creux *m*
אָפֹר, אֲפֹרָה ת — gris

|| בהש (שגרתי) אָדָם אָפוֹר — homme *m* sans relief
אָפָר (97) ז — prairie *f*
אֵפֶר (119) ז — masque *m*, loup *m*, bandeau *m*
1. אִפֵּר (432) פ״י (הפך לאפר) — réduire en cendres
|| (הוציא את־האפר) — enlever la cendre de
אִפֵּר מִקְטַרְתּוֹ — curer sa pipe
|| הִתְאַפֵּר (466) פ״ע — se transformer en cendres
|| הֶאֱפִיר (500) פ״ע (נעשה אפור) — devenir gris
2. אִפֵּר (432) פ״י (צבע את־פניו) — maquiller
|| הִתְאַפֵּר (466) פ״ע — se maquiller
אַפָּר (90) ז — maquilleur *m*
אֶפְרוֹחַ (9) ז — poussin *m*, oiselet *m*
אֶפְרוֹחִית (17) נ — jeune oiselle *f*
אַפְרוּרִי, ־רִית ת — grisâtre
אַפְרוּרִית או אַפְרוּרִיּוּת (—) נ — grisaille *f*
אַפִּרְיוֹן (21) ז — chaise *f* à porteurs, baldaquin *m*
אַפִּרְיוֹן נִמְטֵיה — rendons hommage
אַפְּרִיל (—) ז — avril *m*
אַפְרִיקָאִי, ־קָאִית (62) ש — Africain *n*
אַפְרִיקָה ש״פ נ (יבשת) — l'Afrique *f*
אַפְרִיקָנִי, ־נִית ת — africain
אִפַּרְכוֹס (21) ז — éparque *m*, gouverneur *m*
אִפַּרְכְיָה (202) נ — éparchie *f*, province *f*
אֲפַרְכֶּסֶת (252) נ (משפך) — entonnoir *m*
עָשָׂה אָזְנוֹ כַּאֲפַרְכֶּסֶת — dresser l'oreille
|| אנטום (של־האוזן) — pavillon (de l'oreille) *m*
|| טכנ (של־טלפון) — écouteur *m*
אֲפַרְסְמוֹן (21) ז צמח — plaqueminier *m*, baumier *m*
|| (בושם) — baume *m*
|| (פרי) — kaki *m*
אֲפַרְסֵק (122) ז (עץ) — pêcher *m*
|| (פרי) — pêche *f*
אֲפַרְפַּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת — grisâtre
אַפַּרְקְדָן תה״פ — couché sur le dos
אֶפְרָתִי (ר׳ ־תים) ת (מבית־לחם) — de Bethléem
|| (מאפרים) — éphraïmite
|| בהש (אציל) — noble, distingué, éminent
אֶפֶשׁ (181, בלי ר׳) — volonté *f*, désir *m*
אִי אֶפְשִׁי בּוֹ — je n'en veux pas
אִפְשׁוּר (—) ז — action *f* de rendre possible
אֶפְשָׁר תה״פ — il se peut, il est possible
מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת? — que peut-on faire?
אִי־אֶפְשָׁר — il est impossible
אִפְשֵׁר (458) פ״י — rendre possible
|| הִתְאַפְשֵׁר (490) פ״ע — devenir possible
אֶפְשָׁרוּת (46) נ — possibilité *f*
אֶפְשָׁרִי, ־רִית ת — possible
בִּלְתִּי־אֶפְשָׁרִי — impossible
אַפָּתִי, ־תִית ת — apathique
אַפָּתְיָה (—) נ — apathie *f*
אַפְתָּעָה (222) נ — surprise *f*
אֵץ תה״פ מוס — presto
אֶצְבַּע (65) נ (של־היד) — doigt *m*
אֵינוֹ נוֹקֵף אֶצְבַּע — il ne remue pas le petit doigt
|| (האצבע השנייה) — index *m*
|| (של־הרגל) — doigt (de pied) *m*, orteil *m*
עַל־רָאשֵׁי־אֶצְבָּעוֹת — sur la pointe des pieds
|| (מידה) — pouce *m*
אֶצְבָּעוֹן (30) ז — dé *m* à coudre
אֶצְבְּעוֹנִי, ־נִית ת — minuscule, tout petit
|| אֶצְבְּעוֹנִי ז — le Petit Poucet
|| אֶצְבְּעוֹנִית (17) נ צמח — digitale *f*
אַצָּה (208) נ צמח — algue *f*
אִצְוָה (207) נ — fournée *f*
אִצְטַבָּה (208) נ (ספסל) — banquette *f*
|| (מדף) — étagère *f*
אִצְטַגְנִין (1) ז — astrologue *m*
אִצְטַגְנִינוּת (—) נ — astrologie *f*
אִצְטַדְיוֹן (21) ז ספורט — stade *m*
אִצְטוֹמְכָה (206) נ — estomac *m*
אַצֵטוֹן (—) ז כימ — acétone *m*
אִצְטְוָנָה (212) נ — cylindre *m*
אִצְטְוָנִי, ־נִית ת — cylindrique
אַצֵטִילֵן (—) ז כימ — acétylène *m*
אִצְטְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — toge *f*
הוּא רָאוּי לְאִצְטְלָה זוֹ — il mérite cet honneur
אִצְטְלִית (17) נ — tunique *f*
אִצְטְרֻבָּל (95) ז צמח — pomme *f* de pin
|| (חרוט) — cône *m*
אִצְטְרֻבָּלִי, ־לִית ת — conique
אִצְטְרוֹלָב (ר׳ ־בִים) ז אסטר — astrolabe *m*
אִצְטַרְכִיָּה (—) נ — provisions *fpl*

אָצִיל (10) ז (קצה)	extrémité *f*, limite *f*
אָצִיל, אֲצִילָה ת	noble
אֲצִיל־נֶפֶשׁ	magnanime, généreux
‖ כימ גָּזִים אֲצִילִים	gaz *mpl* inertes
אַצִּיל (1) ז או אַצִּילָה (201) נ	aisselle *f*
אֲצִילָה (201, בלי ר׳) נ	prélèvement *m*, émanation *f*
אֲצִילַת־סַמְכֻיּוֹת	délégation *f* de pouvoirs
אֲצִילוּת (45, בלי ר׳) נ	noblesse *f*
אֲצִילוּת־נֶפֶשׁ	grandeur *f* d'âme, générosité *f*
הָאֲצִילוּת מְחַיֶּבֶת	noblesse oblige
‖ (בקבלה)	émanation *f*
בהש עוֹלַם־הָאֲצִילוּת ז	le monde spirituel
אֲצִילִי, ־לִית ת	noble, aristocratique
אֲצִירָה (201, בלי ר׳) נ	accumulation *f*, stockage *m*
אֵצֶל (269) מ״י	à côté de, près de
‖ (בבית־)	chez
בֹּא אֶצְלֵנוּ	viens chez nous
‖ (ברשות־)	entre les mains de
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים יֵשׁ לִי אֶצְלְךָ	tu me dois dix sicles
אָצַל (318) פ״י (השרה)	prélever, impartir
אָצַל מֵרוּחוֹ עַל־פּ׳	faire participer qn à son inspiration
אָצַל סַמְכוּת	déléguer un pouvoir
‖ (מנע) אָצַל ד״מ מִפּ׳	refuser qch à qn
‖ נֶאֱצַל (392) פ״ע	être prélevé, émaner
‖ אִצֵּל (432) פ״י	ennoblir
‖ הִתְאַצֵּל (466) פ״ע	émaner, se répandre
‖ הֶאֱצִיל (500) פ״י (השפיע)	répandre, diffuser
‖ (העלה לדרגת־אציל)	anoblir
אֲצֻלָּה (208, בלי ר׳) נ	noblesse *f*, aristocratie *f*
אָצָן (100) ז ספורט	sprinter *m*
אֶצְעָדָה (224) נ	bracelet *m*
אִצֵּץ (432) פ״י	presser, serrer, écraser
אָצַר (318) פ״י	accumuler, amasser, stocker
‖ נֶאֱצַר (392) פ״ע	s'accumuler, s'amasser
‖ אִצֵּר (432) פ״י	amasser, stocker
1. אֶקְדָּח (—) ז (אבן יקרה)	escarboucle *f*
2. אֶקְדָּח (89) ז (נשק)	pistolet *m*, révolver *m*
אֶקְדַּח תֻּפִּי	révolver à barillet
אֶקְדָּחָן (100) ז	manieur *m* de révolver
‖ בהש (אלים)	gangster *m*, bandit *m*
אִקְדֵּם (458) פ״ע מוס	préluder
אֲקָדֵמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז	universitaire *m*
אַקְדָּמָה (222) נ (פתיחה)	préface *f*, préambule *m*
‖ מוס	prélude *m*
אַקְדָּמוּ (נסמ׳ ־מוּת) נ ארמית	introduction *f*
אַקְדָּמוּת־מִלִּין	entrée *f* en matière
אֲקָדֵמִי, ־מִית ת	académique, universitaire
תֹּאַר אֲקָדֵמִי	titre *m* universitaire
‖ (עיוני)	théorique, abstrait
וִכּוּחַ אֲקָדֵמִי	discussion académique
אֲקָדֶמְיָה (ר׳ ־מִיּוֹת) נ	académie *f*
אֲקָדֵמִיּוּת (—) נ	caractère *ou* style *m* académique
אַקְדָּשָׁה (222) נ	dédicace *f*
אַקּוֹ (ר׳ אַקּוֹיִים) ז זואול	bouquetin *m*
אֶקוֹלוֹגְיָה (—) נ	écologie *f*
אֶקוּמֶנִי, ־נִית ת	oecuménique
אָקוֹן (40) ז	nasse *f*
אֲקוּסְטִי, ־טִית ת	acoustique
אֲקוּסְטִיקָה (—) נ	acoustique *f*
אַקּוֹרְדְּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	accordéon *m*
אַקּוֹרְדְּיוֹנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז מוס	accordéoniste *m*
אַקְוַרְיוּם (ר׳ ־מִים) ז	aquarium *m*
אַקְטוּאָלִי, ־לִית ת	actuel
אַקְטוּאָלִיּוּת (—) נ	actualité *f*
אַקְטוּאָר (ר׳ ־רִים) ז	actuaire *m*
אַקְטוּאָרִי, ־רִית ת	d'actuaire *m*
אַקְטִיבִי, ־בִית ת	actif
אַקְטִיבִיּוּת (—) נ	activité *f*, activisme *m*
אִקְלוּם (—) ז	acclimatation *f*
אַקְלִים (1) ז	climat *m*
אַקְלִימָאוּת (—) נ	climatologie *f*
אַקְלִימַאי (61) ז	climatologue *m*
אַקְלִימִי, ־מִית ת	climatique, climatérique
אִקְלֵם (458) פ״י	acclimater
‖ הִתְאַקְלֵם (490) פ״ע	s'acclimater
אֶקְסְטָזָה (ר׳ ־זוֹת) נ	extase *f*
אֶקְסְטָטִי, ־טִית ת	extatique
אֶקְסְטֶנְסִיבִי, ־בִית ת	extensif
אֶקְסְפְּרֶס (—) ז	express (train *ou* lettre) *m*
אֶקְסְקְלוּסִיבִי, ־בִית ת	exclusif

אַקְרַאי (—) ז	hasard *m*, accident *m*
בְּאַקְרַאי או בְּדֶרֶךְ־אַקְרַאי	par hasard
אַקְרָאִי, ־אִית ת	accidentel, fortuit
אַקְרוֹבָּט (ר׳ ־טִים) ז	acrobate *m*
אַקְרוֹבָּטִיקָה (—) נ	acrobatie *f*
אַקְרוֹסְטִיכוֹן (—) ז	acrostiche *m*
אַקָרִית (17) נ	sarcopte *m*
אֶרְאֵל (ר׳ אֶרְאֶלִּים) ז דת	archange *m*
אָרַב (318) פ״ע	faire le guet, s'embusquer
אֶרֶב (174) או אֹרֶב (187) ז	embuscade *f*, embûche *f*
אַרְבֶּה (—) ז חרק	sauterelles *fpl*
אַרְבָּה (206) נ	barque *f*, canot *m*, péniche *f*
אֲרָבָה (244, ר׳ אֲרָבוֹת 195) נ	va-et-vient *m*
אֲרָבוֹת־יָדַיִם	brassées (de nageur) *fpl*
אֲרֻבָּה (208) נ	cheminée *f*
מְנַקֵּה־אֲרֻבּוֹת ז	ramoneur *m*
‖ (אשנב)	lucarne *f*
‖ (מחבוא ליונים)	cache *f*
‖ בהש אֲרֻבַּת־הָעַיִן	l'orbite *f* de l'oeil
אֲרֻבּוֹת־הַשָּׁמַיִם	les écluses *fpl* du ciel
אַרְבָּעָה (נ׳ אַרְבַּע) ש״מ	quatre
הוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע	quadrupède
בְּאַרְבַּע עֵינַיִם	entre quatre yeux, en tête-à-tête
אַרְבַּעְתֵּנוּ (־תְּכֶם וכו׳)	nous quatre
‖ אַרְבָּעָה־עָשָׂר (נ׳ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה)	quatorze
‖ אַרְבָּעוֹת נ״ר	groupes *mpl* de quatre
צָעֲדוּ בְּאַרְבָּעוֹת	défiler en rang par quatre
‖ אַרְבַּע־כַּנְפוֹת (—) נ	gilet *m* à franges (vêtement rituel)
אַרְבָּעוֹן (30) ז מתמט	tétraèdre *m*
אַרְבָּעִים (—) ש״מ	quarante
אַרְבַּעְתַּיִם תה״פ	au quadruple
אָרַג (318) פ״י	tisser
‖ נֶאֱרַג (392) פ״ע	être tissé
‖ אֵרַג (437) פ״י	tisser
‖ הִתְאָרֵג (473) פ״ע	se tisser
אֶרֶג (174) ז (אריגה)	texture *f*, tissage *m*
‖ (אריג)	tissu *m*, étoffe *f*
‖ (בוכייר)	navette *f*
‖ בהש אֶרֶג־הַמְּאֹרָעוֹת	le fil des événements
אֶרְג (ר׳ ־גִים) ז פיס	erg *m*
אַרְגּוֹן (—) ז כימ	argon *m*
אִרְגּוּן (41) ז	organisation *f*, mise *f* en oeuvre
‖ (אגודה) אִרְגּוּן־נֹעַר	organisation de jeunesse
אַרְגָּוָן (97) ז	pourpre *f*
אִרְגּוּנִי, ־נִית ת	relatif à l'organisation
אַרְגְּוָנִי, ־נִית ת	pourpré, de pourpre
‖ אַרְגְּוָנִית (17) נ	manteau *m* de pourpre
אַרְגָּז (95) ז	caisse *f*, coffre *m*
אַרְגָּזוֹן (30) ז	cageot *m*, petite caisse
אַרְגִּיעָה (—) ז	moment *m*, instant *m*
עַד־אַרְגִּיעָה	pour la durée d'un instant
אַרְגְּלִיָּה (236, בלי ר׳) נ	trousse *f* à outils
אַרְגָּמָן (104, בלי ר׳) ז	pourpre *f*
אַרְגְּמָנִי, ־נִית ת	pourpré, de pourpre
‖ אַרְגְּמָנִית (17) נ (חילזון)	murex *m*
אַרְגֶּמֶת (—) נ רפא	érythème *m*
אִרְגֵּן (458 ג) פ״י	organiser
‖ הִתְאַרְגֵּן (490 ג) פ״ע	s'organiser
אַרְגֶּנְטִינָה ש״פ נ (ארץ)	l'Argentine *f*
אַרְגֶּנְטִינִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Argentin *n*
‖ אַרְגֶּנְטִינִי, ־נִית ת	argentin
אַרְגָּעָה (222) נ	accalmie *f*, répit *m*
צבא אוֹת־אַרְגָּעָה ז	signal *m* de fin d'alerte
אָרָד (107, בלי ר׳) ז	bronze *m*
אָרֹד, אֲרֻדָּה ת	bronzé, basané
אַרְדִּיכָל, אַרְדִּיכָלוּת ← אַדְרִיכָל, אַדְרִיכָלוּת	
אָרָה (341) פ״י	cueillir, récolter
‖ נֶאֱרָה (409) פ״ע	être cueilli
אֲרוּבָּה (201) נ	planche *f* à pain
אָרוּג (49) ז	tissage *m*
אֻרְוָה (208) נ	écurie *f*
אֵרוּחַ (44, בלי ר׳) ז	hébergement *m*
אֲרוּחָה (201) נ	repas *m*
אֲרוּחָה קַלָּה	collation *f*, casse-croûte *m*
אֲרוּחַת־בֹּקֶר	petit déjeuner
אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם	déjeuner *m*
אֲרוּחַת־אַרְבַּע	goûter *m*
אֲרוּחַת־עֶרֶב	dîner *m*
אֲרוּחַת־לַיְלָה	souper *m*
אֵרוֹטִי, ־טִית ת	érotique
אֵרוֹטִיקָה (—) נ	érotisme *m*

אָרוֹךְ ← אָרֹךְ
אֲרוּכָה (201, בלי ר׳) נ — guérison *f*, remède *m*
עָלְתָה לוֹ אֲרוּכָה — se remettre, se rétablir
הֶעֱלָה אֲרוּכָה — se cicatriser, guérir
אֲרוֹמָה (—) נ — arôme *m*
אָרוֹן (29) ז — armoire *f*
אֲרוֹן־בְּגָדִים — garde-robe (armoire) *f*
אֲרוֹן־סְפָרִים — bibliothèque (armoire) *f*
אֲרוֹן־קִיר — placard *m*, garde-manger *m*
‖ דת אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ — le tabernacle (dans une synagogue)
° אֲרוֹן־הַבְּרִית — l'Arche *f* d'Alliance
‖ (של־מת) — cercueil *m*
אֻרְוָן (90) ז — valet *m* d'écurie, palefrenier *m*
אֲרוֹנִית (17) נ — table *f* de nuit
אָרוּס, אֲרוּסָה ת — fiancé
אֵרוּסִים (41) או אֵרוּסִין ז״ר — fiançailles *fpl*
אֵרוּעַ (9) ז — événement *m*
אָרוּר, אֲרוּרָה ת — maudit
אֶרֶז (163) ז צמח — cèdre *m*
בָּחוּר כָּאֶרֶז — jeune homme robuste
קָשֶׁה כָּאֶרֶז — têtu comme un mulet
‖ בהש אַרְזֵי־הַלְּבָנוֹן — les cèdres du Liban (les grands docteurs)
אָרַז (318) פ״י — emballer, empaqueter
אָרַז מִזְוְדוֹתָיו — faire ses valises
‖ נֶאֱרַז (392) פ״ע — être emballé
אֹרֶז (—) ז צמח — riz *m*
אַרְזָה (236) נ — panneau *m* en bois de cèdre
אַרְזָף (—) ז צמח — renoncule *f*
אָרַח (328) פ״ע — cheminer, voyager
אָרַח לְחֶבְרָה עִם־ — se joindre à, s'associer avec
‖ אֵרַח (442) פ״י — recevoir (un hôte)
‖ הִתְאָרֵחַ (476) פ״ע — être l'hôte (de), descendre (chez)
‖ הֶאֱרִיחַ (503) פ״י — recevoir, loger chez soi
אֹרַח (195) ז — chemin *m*, route *f*
עוֹבֵר־אֹרַח — passant *m*
אַגַּב־אֹרַח — en passant, à propos, incidemment
‖ בהש (מנהג) — habitude *f*, coutume *f*, mode *m*
אֹרַח־חַיִּים — manière *f* de vivre, moeurs *fpl*
אָרְחִי וְרִבְעִי — ma vie quotidienne
כְּאֹרַח־אַרְעָא — selon la coutume du pays
כְּאֹרַח גַּבְרִין יְהוּדָאִין — à la manière juive
‖ (אופן) — manière *f*
בְּאֹרַח זְמַנִּי — temporairement
בְּאֹרַח־פֶּלֶא — miraculeusement
בְּאֹרַח־קֶבַע — régulièrement
בְּאֹרַח רִשְׁמִי — officiellement
אָרְחֵי פָּרְחֵי (—) ז״ר ארמית — vagabonds *mpl*
אַרְטֶזִי, ־זִית ת — artésien
בְּאֵר אַרְטֶזִית — puits artésien
אַרְטִילֶרְיָה (—) נ צבא — artillerie *f*
אֲרִי או אַרְיֵה (ר׳ אֲרָיוֹת) ז — lion *m*
גּוּר־אַרְיֵה ז — lionceau *m*
‖ בהש אֲרִי בֶּן־אֲרִי — homme illustre de famille illustre
אֲרִי שֶׁבַּחֲבוּרָה — le plus marquant du groupe
חֵלֶק־הָאֲרִי ז — la part du lion
‖ אֲרִי־הַיָּם — otarie *f*
אָרִי, ־רִית ת — aryen
אֲרִיאַדְנָה ש״פ נ מיתול — Ariane *f*
אֲרִיאֵל (—) ז (גיבור) — héros *m*, guerrier *m*
‖ ש״פ ז — le Temple (de Jérusalem)
אֲרִיבָה (201) נ — embuscade *f*, guet *m*
אָרִיג (10) ז — tissu *m*, étoffe *f*
אֲרִיגָה (201) נ — tissage *m*
בֵּית־אֲרִיגָה ז — manufacture *f* de tissage
אַרְיֵה ← אֲרִי
אֲרִיָּה (202) נ — cueillette *f*
אַרְיָה (208) נ מוס — aria *f*
אֲרִיזָה (201) נ — emballage *m*, conditionnement *m*
בֵּית־אֲרִיזָה ז — poste *m* d'emballage
נְיַר־אֲרִיזָה ז — papier *m* d'emballage
אָרִיחַ (ר׳ אֲרִיחִים) ז (לבנה) — demi-brique *f*
‖ (מרצפת) — dalle *f*
‖ אֲרִיחִים — crochets (parenthèses droites) *mpl*
אָרִיךְ, אֲרִיכָה ת — long
תַּקְלִיט אֲרִיךְ־נֶגֶן — microsillon *m*
אֲרִיכָא (נ׳ אֲרִיכְתָּא, ר׳ אֲרִיכִין) ת ארמית — long
אֲרִיכָה (201, בלי ר׳) נ — longueur *f*
‖ (סבלנות) — patience *f*

אֲרִיכוּת (45, בלי ר׳) נ	longueur *f*
בַּאֲרִיכוּת	longuement
אֲרִיכוּת־לָשׁוֹן	prolixité *f*
אֲרִיכוּת־פָּנִים	patience *f*, longanimité *f*
אֲרִיכוּת־יָמִים	longue vie, longévité *f*
בהש לְאַחַר אֲרִיכוּת־יָמִים	après la mort
אֲרִינָמָל (ר׳ ־נְמָלִים) ז חרק	fourmilion *m*
אָרִיס (10) ז	métayer *m*
אֲרִיסוּת (45, בלי ר׳) נ	métayage *m*, bail *m* à partage de fruits
אֲרִיסְטוֹ ש״פ ז	Aristote *m*
אֲרִיסְטוֹן (—) ז	repas *m*, festin *m*
אֲרִיסְטוֹקְרָטִי, ־טִית ת	aristocratique
אֲרִיסְטוֹקְרָטְיָה (202) נ	aristocratie *f*
אֲרִירָה (201) נ	malédiction *f*, anathème *m*
אֲרִיתְמֶטִי, ־טִית ת	arithmétique
טור אֲרִיתְמֶטִי	progression *f* arithmétique
אֲרִיתְמֶטִיקָה (—) נ	arithmétique *f*
אָרַךְ (317, עת׳ יֶאֱרַךְ) פ״ע	durer, se prolonger
אָרְכוּ הַיָּמִים	le temps a passé
הַקְּרָב אָרַךְ שָׁעָה	le combat dura une heure
‖ נֶאֱרַךְ (392) פ״ע	se prolonger
‖ הִתְאָרֵךְ (473) פ״ע	s'allonger, se prolonger
‖ הֶאֱרִיךְ (500) פ״י	allonger, prolonger
הֶאֱרִיךְ יָמִים	vivre longtemps
הֶאֱרִיךְ יָמִים אַחֲרֵי־	survivre à
בהש הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ	retenir sa colère, se modérer
הֶאֱרִיךְ לָשׁוֹן	parler avec impertinence
הֶאֱרִיךְ נַפְשׁוֹ	faire preuve de patience
הֶאֱרִיךְ פָּנִים	être aimable *ou* prévenant
‖ (נתן ארכה)	différer, remettre, reporter
הֶאֱרִיךְ מוֹעֵד־פֵּרָעוֹן	reporter une échéance
הֶאֱרִיךְ תֹּקֶף־דַּרְכּוֹן	proroger un passeport
‖ הֶאֱרִיךְ פ״ע (התעכב)	s'attarder
הֶאֱרִיךְ בְּשִׂיחָה	faire traîner une conversation
‖ (נעשה ארוך יותר)	s'allonger, se prolonger
הַיָּמִים מַאֲרִיכִים	les jours s'allongent
לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ	pour que ta vie se prolonge
אָרֹךְ או אָרוֹךְ (נסמ׳ אֶרֶךְ־, אֲרֻכָּה ת׳	long
אֶרֶךְ־אָזְנַיִם	aux longues oreilles
‖ (בזמן) שָׁעָה אֲרֻכָּה	longtemps
דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה	long voyage, grande distance
אֲרֻכָּה היא	cela prendra beaucoup de temps
‖ בהש אֶרֶךְ־אַפַּיִם	patient, modéré, tolérant
אֶרֶךְ־רוּחַ	indulgent
‖ בַּאֲרֻכָּה או אֲרֻכּוֹת תה״פ	longuement
סִפֵּר אֲרֻכּוֹת	raconter en détail
טִיֵּל אֲרֻכּוֹת וּקְצָרוֹת	se promener de long en large
אֹרֶךְ (187, בלי ר׳) ז	longueur *f*
אֹרֶךְ־גַּל	longueur d'onde
אֹרֶךְ (גֵּיאוֹגְרָפִי)	longitude *f*
קַו־אֹרֶךְ ז	méridien *m*
מִדַּת־אֹרֶךְ ז	mesure *f* de longueur
לְאֹרֶךְ־הַכְּבִישׁ	le long du chemin
לְכָל־אָרְכּוֹ	de tout son long
אַמָּה אָרְכּוֹ	il a une coudée de large
לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ	en long et en large
‖ (בזמן) אֹרֶךְ־יָמִים	longévité *f*
לְאֹרֶךְ־יָמִים	pour longtemps, à jamais
אָרֹךְ כְּאֹרֶךְ־הַגָּלוּת	démesurément long
‖ בהש אֹרֶךְ־אַפַּיִם	patience *f*, indulgence *f*
אֹרֶךְ־רוּחַ	patience *f*, modération *f*
אַרְכָאִי, ־אִית ת	archaïque
אַרְכֻּבָּה (208) נ (ברך)	genou *m*
אַרְכֻּבּוֹתָיו נוֹקְשׁוֹת	ses genoux s'entrechoquent
‖ טכנ (ידית)	manivelle *f*
אַרְכֻּבִית (17) נ צמח	renouée *f*
אַרְכָּה (206) נ	délai *m*, moratoire *m*
אַרְכוֹן (21) ז	archonte *m*, seigneur *m*
אַרְכּוֹף (21) ז (טבעת בצד־האוכף)	étrier *m*
‖ (מכשיר־עינויים)	brodequins *mpl*
אָרְכִּי, ־כִּית ת	longitudinal
חֲתָךְ אָרְכִּי	section longitudinale
אַרְכֵיאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	archéologue *m*
אַרְכֵיאוֹלוֹגִי, ־גִית ת	archéologique
אַרְכֵיאוֹלוֹגְיָה (—) נ	archéologie *f*
אַרְכִיבִּישׁוֹף (ר׳ ־פִים) ז דת	archevêque *m*
אַרְכִידֻכָּס (ר׳ ־סִים) ז	archiduc *m*
אַרְכִידֻכָּסִית (ר׳ ־סִיּוֹת) נ	archiduchesse *f*
אַרְכִיהֶגְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז דת	archevêque *m*
אַרְכִיּוֹן (21) ז	archives *fpl*

אַרְכִיּוֹנַאי (61) ז	archiviste *m*
אַרְכִיפֶּלָג (ר׳ ־גִים) ז	archipel *m*
אַרְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	qui a de longues jambes
‖ (מאריך בדיבור)	prolixe, verbeux, loquace
אַרְכָנוּת (46, בלי ר׳) נ	prolixité *f*, verbosité *f*
אַרְכָנִי, ־נִית ת	prolongé, traînant, fastidieux
אֲרַכְרַךְ, ־רַכָּה ת	un peu long
אֲרָם ש״פ ז (ארץ ועם)	Aram (l'ancienne Syrie) *f*
אֲרַם־נַהֲרַיִם	la Mésopotamie
אַרְמָדִיל (ר׳ ־לִים) ז זואול	tatou *m*
אַרְמוֹן (ר׳ ־מוֹנוֹת או ־מְנוֹת) ז	palais *m*, château *m*
אֲרַמִּי, ־מִּית ת	araméen
הַלָּשׁוֹן הָאֲרָמִית	la langue araméenne
דִּבֵּר אֲרָמִית	parler araméen
אֲרַמִּי, ־מִּיָּה (ר׳ ־מִּים, ־מִּיּוֹת) ש	Araméen *n*
אַרְמִילוּס ש״פ ז דת	Armilus *m*, tyran pervers
[ארמל] הִתְאַרְמֵל (494) פ״ע	devenir veuf
הִתְאַרְמְלָה	devenir veuve
אַרְמְלוּת (45, בלי ר׳) נ	veuvage *m*
אַרְמֵנִי, ־נִית ת	arménien
אַרְמֶנְיָה ש״פ נ (ארץ)	l'Arménie *f*
אֹרֶן (190) ז צמח	pin *m*
אֹרֶן־יְרוּשָׁלַיִם	pin sylvestre
אֹרֶן־הַסֶּלַע	pin pignon *m*
אַרְנָב (95) ז זואול	lièvre *m*
‖ אַרְנַב־יָם	escargot marin
אַרְנָבִיָּה (202) נ	enclos *m* à lièvres
אַרְנֶבֶת (252) נ זואול	lièvre *m*
שְׂפַת־אַרְנֶבֶת נ	bec-de-lièvre *m*
‖ (הנקבה)	hase *f*
אַרְנָה (ר׳ ־נוֹת) או אַרְנִיָּה (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	bolet *m*
אַרְנוֹנָה (ר׳ ־נוֹת או ־נִיּוֹת) נ	taxe *f*, impôt *m*
‖ (מס־מקרקעין)	impôt foncier
אַרְנָק (95) ז	sac *m* à main, bourse *f*, porte-monnaie *m*
1. אָרַס (318) פ״י	prendre à ferme, affermer
2. אֵרַס (436) פ״י	se fiancer (en parlant de l'homme) avec
‖ הִתְאָרֵס (473) פ״ע	se fiancer (homme ou femme)
אֶרֶס (163) ז	poison *m*, venin *m*
אַרְסִי, ־סִית ת	vénéneux, venimeux
צֶמַח אַרְסִי	plante vénéneuse
נָחָשׁ אַרְסִי	serpent venimeux
בהש מַבָּט אַרְסִי	regard venimeux
אַרְסִיּוּת (—) נ	vénénosité *f*, venimosité *f*
אַרְסָן (—) ז כימ	arsenic *m*
אַרְסָנוּת (—) נ	venimosité *f*, méchanceté *f*
אַרְסָנִי, ־נִית ת	vénéneux, venimeux
אָרַע (328) פ״ע	arriver (accidentellement)
‖ אֵרַע (442) פ״ע	arriver, se produire
‖ הִתְאָרַע (476) פ״ע	arriver, se produire
אַרְעָא (—) נ ארמית	terre *f*, sol *m*
אַרְעָא קַדִּישָׁא	la Terre Sainte
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא	comme la poussière du sol
אֵרָעוֹן (39) ז	événement *m*
אֲרָעִי, ־עִית ת	accidentel, contingent, provisoire
אֲרָעִי תה״פ	accidentellement, par hasard
דִּירַת־אֲרָעִי נ	logement *m* provisoire
שִׂיחַת־אֲרָעִי נ	conversation occasionnelle
אֲרָעִיּוּת (—) נ	caractère accidentel *ou* provisoire
אַרְעִית (17) נ	fond *m*, fondement *m*
אֶרֶץ (164) נ (כדור־העולם)	terre *f*
שָׁמַיִם וָאָרֶץ	ciel et terre
כַּדּוּר־הָאָרֶץ ז	le globe terrestre
‖ (קרקע)	terre, sol *m*
נָפַל אַרְצָה	tomber par terre
‖ (מדינה)	pays *m*, région *f*
אֶרֶץ־אָבוֹת	pays natal
אֶרֶץ גְּזֵרָה	région déserte
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל	la Palestine
אֶרֶץ־הַבְּחִירָה	la Terre Promise
אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ או ־הַצְּבִי	la Terre Sainte
אַרְצוֹת־הַבְּרִית	les Etat-Unis
אַרְצוֹת־הַשְּׁפֵלָה	les Pays-Bas
בְּחוּץ־לָאָרֶץ	à l'étranger
‖ הָאָרֶץ	le pays (d'Israël)
חָזַר אַרְצָה	rentrer en Israël
עָלָה אַרְצָה	immigrer en Israël

|| בהש דֶּרֶךְ־אֶרֶץ נ (נימוסים) — savoir-vivre *m*, politesse *f*
(אומנות) — métier *m*, profession *f*
תַּלְמוּד־תּוֹרָה עִם־דֶּרֶךְ־אֶרֶץ — étude jointe à un métier
° הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ — décéder, mourir
|| עַם־הָאָרֶץ ז (נכבדי־העם) — les notables *mpl*
(בור) — ignorant *m*, rustre *m*
אַרְצִי, ־צִית ת (חמרי) — terrestre, matériel
|| (של־כל־המדינה) — national
כִּנּוּס אַרְצִי — congrès national
אַרְצִיּוּת (—) נ — matérialisme *m*
אָרָק ← עָרָק
[ארק] הֶאֱרִיק (500) פ״י חשמל — mettre à la terre
אֲרָקָה (ר׳ ־קוֹת) נ חשמל — prise *f* de terre
אַרְקְטִי, ־טִית ת גאוגר — arctique
אַרְקְטִיקָה (—) נ — le cercle arctique
אָרַר (354) פ״י — maudire
אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר — maudit l'homme qui
|| נֶאֱרַר (392) פ״ע — être maudit
|| אֵרֵר (437) פ״י — maudire, réprouver
|| הִתְאָרֵר (473) פ״ע — être maudit *ou* réprouvé
|| הֵאִיר (525) פ״י — maudire
אֵרֶר (163) ז — malédiction *f*
אָרַשׁ (318) פ״י — prononcer, dire, exprimer
אֶרֶשׁ (163, בלי ר׳) ז — parole *f*, expression *f*
אֵרַשׂ (437) פ״י — se fiancer (en parlant d'un homme)
אֵרַשׂ אִשָּׁה — se fiancer avec une femme
אֹרְשָׂה לְאִישׁ — se fiancer avec un homme
|| הִתְאָרֵשׂ (473) ז — se fiancer (homme ou femme)
הַזּוּג הִתְאָרֵשׂ — le couple s'est fiancé
אֲרֶשֶׁת (250) נ — expression *f*
אֲרֶשֶׁת־פָּנִים — physionomie *f*, air *m*
אֲרֶשֶׁת־שְׂפָתַיִם — parole *f*, langage *m*
אֵשׁ (114, בלי ר׳) נ — feu *m*
אֵשׁ אוֹכֶלֶת — feu dévorant
בָּא בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם — affronter tous les périls
עָלָה בָאֵשׁ — être la proie des flammes
הֶעֱלָה או הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ — incendier, brûler
שִׁלַּח בָּאֵשׁ או שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à

אֶבֶן־אֵשׁ נ — silex *m*
לְשׁוֹן־אֵשׁ נ — flamme *f*, flammèche *f*
בהש שִׂחֵק בְּאֵשׁ — jouer avec le feu
|| (התלהבות) — ardeur *f*, enthousiasme *m*
חוֹצֵב לַהֲבוֹת־אֵשׁ — jeter feu et flamme
מֵי־אֵשׁ ז״ר — acide *m* sulfurique
|| צבא (ירי) אֵשׁ! — feu!
פְּקֻדַּת־אֵשׁ נ — ordre *m* de tirer
פָּתַח בְּאֵשׁ — ouvrir le feu
הֵשִׁיב אֵשׁ — faire feu en retour
הַפְסָקַת־אֵשׁ נ — cessez-le-feu *m*
אֵשׁ־תּוֹתָחִים — tir *m* d'artillerie
א״ש (=אמוני־שדה) ז״ר צבא — exercices *mpl* de campagne
אֶשְׁבּוֹל (21) ז צמח — spadice *m*
אֶשְׁבָּל (95) ז צמח — épiaire *m*
אַשְׁבֹּרֶן (189) ז — bassin *m*, mare *f*, flaque *f* d'eau
|| (מישור) — plan *m*, surface plane
אֶשְׁגָּר (95) ז — dépêche *f*, message *m*, information *f*
אַשְׁגָּרָה (222) נ — routine *f*, habitude *f*
אֶשֶׁד (174) ז — cascade *f*, chute *f* d'eau
[אשד] הִתְאַשֵּׁד (466) פ״ע — se déverser, s'écouler
אֲשֵׁדָה (ר׳ אֲשֵׁדוֹת, אַשְׁדּוֹת־) נ — pente *f*, versant *m*
אַשְׁדּוֹד ש״פ נ (עיר) — Ashdod *f*
אַשְׁדּוֹדִית (—) נ — dialecte *m* d'Ashdod (Néh. 13,24)
אִשָּׁה (אֵשֶׁת־, אִשְׁתִּי וכו׳; ר׳ ־נָשִׁים, נְשֵׁי־, נָשַׁי, נְשֵׁיכֶם) נ — femme *f*
אֵשֶׁת־אִישׁ — femme mariée
אֵשֶׁת־חַיִל — femme vaillante, maîtresse femme
אֵשֶׁת־מְדָנִים — femme querelleuse
אֵשֶׁת־נְעוּרִים — amour *m* de jeunesse
עממי הַכֹּל מִן־הָאִשָּׁה — cherchez la femme
נָשִׁים דַּעְתָּן קַלָּה — souvent femme varie
|| בֵּית־הַנָּשִׁים ז — gynécée *m*, harem *m*
|| (מישהי) אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ — l'une à l'autre
|| (נקבה בחיות) — femelle *f*
אִשֶּׁה (73) ז דת — sacrifice brûlé sur l'autel
אַשְׁהָיָה (222) נ — retard *m*, délai *m*
אַשְׁוָה (207) נ — bobine *f*

אֲשׁוּחַ (9) ז צמח — sapin *m*
אֲשׁוּחִית (17) נ צמח — sapinette *f*
אִשּׁוּם (—) ז משפט — accusation *f*
כְּתַב־ או גִּלָּיוֹן־אִשּׁוּם ז — acte *m* d'accusation
אָשׁוּן, אֲשׁוּנָה ת — dur, raide, rigide
אֱשׁוּן (—) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
אֱשׁוּן־חֹשֶׁךְ — ténèbres profondes
1. אָשׁוּר (ר' אֲשׁוּרִים) ז צמח — buis *m*
2. אָשׁוּר (10) או אֲשׁוּר (41) ז (צעד) — pas *m*
מָעֲדוּ אֲשׁוּרַי — mes pas chancellent
|| לַאֲשׁוּרוֹ — exactement, avec précision
הֵבִין ד"מ לַאֲשׁוּרוֹ — comprendre qch exactement
אַשּׁוּר ש"פ ז — l'Assyrie *f*, les Assyriens *mpl*
אִשּׁוּר (41) ז — confirmation *f*, approbation *f*
כְּתַב־אִשּׁוּר ז — attestation *f*, certificat *m*
בְּאִשּׁוּר־הַמֶּמְשָׁלָה — avec l'accord du gouvernement
אַשּׁוּרוֹלוֹג (ר' ־גים) ז — assyriologue *m*
אַשּׁוּרוֹלוֹגְיָה (—) נ — assyriologie *f*
אַשּׁוּרִי, ־רית ת — assyrien
אִשּׁוּשׁ (—) ז — renforcement *m*, raffermissement *m*
אֲשׁוּת (46) נ זואול — taupe *f*
אַשְׁחָר (ר' ־רים) ז צמח — nerprun *m*
אֻשְׁיָה (ר' אֻשְׁיּוֹת, אֻשְׁיּוֹת־) נ — fondation *f*, base *f*
אֲשִׁינוּת (—) נ — dureté *f*, rigidité *f*
אִשִׁישׁ (10) ז — adulte *m*, homme *m* d'âge mûr
1. אֲשִׁישָׁה (201) נ (גביע) — coupe (à boire) *f*
2. אֲשִׁישָׁה (ר' ־שות או ־שים) נ (עוגה) — gâteau *m* de fruits secs
אֶשֶׁךְ (174) ז אנטום — testicule *m*
אַשְׁכָּבָה (222) נ — obsèques *fpl*, funérailles *fpl*
תְּפִלַּת־אַשְׁכָּבָה נ — requiem *m*
אֶשְׁכּוֹל (ר' אֶשְׁכּוֹלוֹת או אַשְׁכּוֹלוֹת, אַשְׁכְּלוֹת־) ז — grappe *f*
אֶשְׁכּוֹל־בָּנָנוֹת — régime *m* de bananes
אֶשְׁכּוֹל־בֵּיצִים — ovaire *m*
|| בהש אִישׁ־אֶשְׁכּוֹלוֹת ז — encyclopédie vivante
אֶשְׁכּוֹלִית (17) נ — pamplemousse *m*
[אשכל] הִתְאַשְׁכֵּל (466) פ"ע — se former en grappe
אַשְׁכְּנַז ש"פ ז (עם בימי־קדם) — les Scythes *mpl*
|| (כינוי לגרמניה) — l'Allemagne *f*
אַשְׁכְּנַזִּי, ־זית ת — *achkenazi* (juif originaire d'Europe septentrionale)
יְהוּדִי־אַשְׁכְּנַזִּי — judéo-allemand
אַשְׁכָּף (95) ז — cordonnier *m*, savetier *m*, sellier *m*
אֶשְׁכָּר (95) ז — don *m*, présent *m*, tribut *m*
אֶשְׁכְּרוֹעַ (ר' ־עים) ז צמח — buis *m*
אֵשֶׁל (181) ז צמח — tamaris *m*
|| בהש אֵשֶׁל גָּדוֹל — grand savant, grand homme
|| בהש (= אֲכִילָה שְׁתִיָּה לִינָה) — hébergement *m*
הוֹצָאוֹת־אֵשֶׁל נ"ר — frais *mpl* de logement et de nourriture
אַשְׁלָג (—) ז — potasse *f*
אַשְׁלְגָן (—) ז כימ — potassium *m*
אַשְׁלְגָן גָּפְרִיתִי — sulfite *m* de potassium
אַשְׁלָיָה (222) נ — illusion *f*, déception *f*
הוֹצִיא אַשְׁלָיָה מִלֵּב־פ' — désabuser, décevoir, désillusionner qn
אָשַׁם (315) פ"ע — être fautif, être coupable
|| ° (שמם) — être désert, être désolé
|| נֶאְשַׁם (392) פ"ע — être accusé
|| ° (שמם) — être ruiné, être dévasté
|| הֶאְשִׁים (500) פ"י — accuser
אָשָׁם (107) ז — faute *f*, culpabilité *f*
בִּי הָאָשָׁם — c'est ma faute
|| (קרבן) — sacrifice *m* de rachat (d'une faute)
אָשָׁם תָּלוּי — sacrifice de rachat d'une faute douteuse
אָשֵׁם, אֲשֵׁמָה ת — coupable
אַשְׁמַאי (ר' ־מָאִים) ז — pécheur *m*, criminel *m*
זָקֵן אַשְׁמַאי — vieux mécréant
אַשְׁמְדַאי ש"פ ז — Asmodée (chef des démons) *m*
צְחוֹק־אַשְׁמְדַאי ז — rire *m* diabolique
אַשְׁמָה (236) נ — faute *f*, culpabilité *f*, accusation *f*
אַשְׁמַת־שָׁוְא — fausse accusation
בְּאַשְׁמָתוֹ — par sa faute
שֶׁלֹּא בְּאַשְׁמָתוֹ — innocemment
|| משפט כְּתַב־אַשְׁמָה ז — acte *m* d'accusation
הוֹדָה בְּאַשְׁמָה — plaider coupable
כָּפַר בְּאַשְׁמָה — plaider non coupable
אַשְׁמוּרָה (201) או אַשְׁמֹרֶת (259) נ — veille *f*, veillée *f*

אַשְׁמֹרֶת־הַבֹּקֶר	la relève de l'aube
קִדֵּם אַשְׁמוּרוֹת	se lever avant le jour
אַשְׁמָן (98) ז (אפלה)	ténèbres *fpl*
‖ בהש (קבר)	tombe *f*
אַשְׁמֹרֶת ← אַשְׁמוּרָה	
אֶשְׁנָב (98) ז (חלון קטן)	lucarne *f*, vasistas *m*
‖ (בקופה)	guichet *m*
‖ צבא (בחומה)	meurtrière *f*
אֶשְׁנַבַּאי (ר׳ ־בָּאִים) ז	guichetier *m*
אַשָּׁף (90) ז	sorcier *m*, enchanteur *m*, magicien *m*
‖ בהש אַשַּׁף־מִטְבָּח	chef *m*, maître-queux *m*
אָשָׁ"ף (—) ז (=ארגון לשחרור פלשתין) ז	O.L.P. (Organisation pour la Libération de la Palestine) *f*
1. אַשְׁפָּה (206) נ (נרתיק)	carquois *m*
° בְּנֵי־אַשְׁפָּתוֹ	ses flèches *fpl*
2. אַשְׁפָּה (206) נ (זבל)	fumier *m*, ordures *fpl*
פַּח־אַשְׁפָּה ז	poubelle *f*
שַׁעַר־הָאַשְׁפּוֹת ז (בירושלים)	porte *f* de Siloé
אִשְׁפּוּז (41, בלי ר׳) ז (איכסון)	hébergement *m*
‖ (בבית־חולים)	hospitalisation *f*
אִשְׁפֵּז (458) פ״י (איכסן)	héberger
‖ (בבית־חולים)	hospitaliser
אֻשְׁפִּיז (ר׳ ־זים) ז	hôte (qui est reçu) *m*
אֻשְׁפִּיזְכָן (97) ז	aubergiste *m*, hôte (qui reçoit) *m*
אֶשְׁפָּר (95) ז	portion *f*, ration *f*
אַשְׁפָּר (95) ז	raccommodeur (d'habits) *m*
‖ (דקורטור)	décorateur *m*
אַשְׁפָּרָה (222) נ	finissage (de tissus) *m*
אַשְׁפֹּת (ר׳ ־פַּתּוֹת) נ	tas *m* de fumier
חִבֵּק אַשְׁפַּתּוֹת	se rouler dans le fumier
אַשְׁפְּתָן (90) ז	éboueur *m*
אִשְׁקוּקָה (—) נ	échecs (jeu) *mpl*
לוּחַ־אִשְׁקוּקָה ז	échiquier *m*
אִשְׁקוּקָן (97) ז	joueur *m* d'échecs
1. אָשַׁר (317, עת׳ יֶאֱשַׁר) פ״ע (צעד)	marcher
‖ אִשֵּׁר (432) פ״י (הדריך)	conduire, guider
2. אִשֵּׁר (432) פ״י	confirmer, attester, approuver
אִשֵּׁר קַבָּלָה	accuser réception
‖ (שיבח)	acclamer, faire l'éloge de

‖ (נתן אושר)	rendre heureux
‖ הִתְאַשֵּׁר (466) פ״ע	se confirmer, se vérifier
‖ (נעשה מאושר)	devenir heureux
‖ הֶאֱשִׁיר (500) פ״י	rendre heureux
אֹשֶׁר (186, בלי ר׳) ז	bonheur *m*
בְּאָשְׁרִי או לְאָשְׁרִי	pour ma chance, heureusement
אֲשֶׁר מ״ח	qui, que, lequel
הַבַּיִת אֲשֶׁר מִמּוּל	la maison d'en face
הָאִישׁ אֲשֶׁר רָאִיתִיו	l'homme que j'ai vu
הַמַּתָּנָה אֲשֶׁר אָמַרְתָּ	le cadeau dont tu as parlé
הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי גָּר בּוֹ	la maison où j'habite
‖ (מי ש־) אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ	celui que tu bénis est béni
‖ (מה ש־) אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא	ce que je craignais est arrivé
כָּל־אֲשֶׁר לוֹ	tout ce qu'il a
‖ ° (כדי ש־)	pour que
‖ ° (מפני ש־)	parce que
‖ בַּאֲשֶׁר (במקום ש־)	là où, partout où
בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת	là où tu mourras je mourrai
בַּאֲשֶׁר הֵם שָׁם	partout où ils se trouvent
(משום ש־) בַּאֲשֶׁר הוּא יֶלֶד	puisqu'il est un enfant
בַּאֲשֶׁר לְ־ או אֲשֶׁר לְ־	quant à
וַאֲשֶׁר לִי אַל־תִּדְאַג	quant à moi ne t'inquiète pas
‖ כַּאֲשֶׁר (בשעה ש־)	lorsque, au moment où
כַּאֲשֶׁר הִגַּעְתִּי	lorsque je suis arrivé
(כמו ש־)	comme, de même que
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ	on lui fera comme il a fait
כַּאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי	tant pis si je suis perdu
כַּאֲשֶׁר הוּא	tel qu'il est
‖ מֵאֲשֶׁר	plus que
אַשְׁרָאָה (222) נ	inspiration *f*
אַשְׁרַאי (—) ז	crédit *m*
אַשְׁרָה (217) נ	visa *m*
אַשְׁרַת־מַעֲבָר	visa de transit
אֲשֵׁרָה ש״פ נ דת	Astarté (déesse cananéenne) *f*

|| אֲשֵׁרָה (ר׳ ־רוֹת או ־רִים) נ (גן) — bois sacré
אִשְׁרוּר (41) ז — ratification *f*
אַשְׁרוּשׁ (21) ז צמח — plante *f* à tubercule
אַשְׁרֵי מ״ק — heureux (qui...)
אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר — heureux l'homme qui
אַשְׁרֵי הָאִמָּהוֹת — heureuses les mères
|| אַשְׁרֵי (אַשְׁרֶיךָ, וכו׳) — que je suis heureux!
אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ — tu es heureux et satisfait
אִשֵּׁר (458) פ״י — ratifier
אִשֵּׁשׁ (432) או אוֹשֵׁשׁ (455) פ״י — fortifier, renforcer
אִשֵּׁשׁ צְעָדָיו — raffermir ses pas
|| הִתְאַשֵּׁשׁ (466) או הִתְאוֹשֵׁשׁ (488) פ״ע — se rétablir, se ranimer, recouvrer ses esprits
הַחוֹלֶה מִתְאוֹשֵׁשׁ — le malade reprend des forces
אֵשֶׁת ← אִשָּׁה
אַשְׁתָּדָא תה״פ ארמית — cette année
אֶשְׁתָּקַד תה״פ ארמית — l'an dernier, il y a un an
כְּדְאֶשְׁתָּקַד — comme auparavant
אַיֵּה הַשֶּׁלֶג דְּאֶשְׁתָּקַד? — où sont les neiges d'antan?
1. אֵת־ או אֶת־ (אוֹתִי, אוֹתְךָ..., אוֹתָנוּ, אֶתְכֶם, אוֹתָם) מ״י — [préposition introduisant le complément direct]
קָרָאתִי אֶת־הַסֵּפֶר — j'ai lu le livre
חִפַּשְׂתִּי אוֹתְךָ — je t'ai cherché
|| אוֹתוֹ (נ׳ אוֹתָהּ, ר׳ אוֹתָם/ן) — celui-ci, le même
אוֹתוֹ הָאִישׁ — cet homme, le même homme
אוֹתוֹ הָאִישׁ — Jésus *m*
אוֹתָם הָאֲנָשִׁים — ces hommes, les mêmes
2. אֶת־ (אִתִּי, אִתְּךָ וכו׳) מ״י — avec
בּוֹא אִתִּי — viens avec moi
נָתָן אֶת־מַרְטִין — Nathan et Martin (associés)
|| מֵאֵת־ — de, de la part de
"הַבְּרֵכָה" מֵאֵת־בְּיַאלִיק — "le Lac" de Bialik
אֵת (114) ז — bêche *f*
אֵת־חֲפִירָה — pelle *f*
אַתְּ ← אַתָּה
אַתְּא ← אַתָּה
אֶתְגָּר (95) ז — défi *m*, provocation *f*
אִתְגֵּר (458) פ״י — défier, mettre en défi, provoquer
אָתָה (345, צווי תָּא, אֲתָיוּ) או אָתָא פ״ע — venir, arriver
אָתָה בֹּקֶר — le matin est arrivé, voici le matin
נֵיתֵי סֵפֶר וְנֶחֱזֶה — prenons un livre et regardons
תָּא חֲזִי ארמית — viens et regarde
תָּא שְׁמַע — viens et écoute
תֵּיתֵי לִי — je me félicite
אַתָּה (נ׳ אַתְּ) כ״ג — tu, toi
אָתוֹן (29, ר׳ אֲתוֹנוֹת) נ — ânesse *f*
אַתּוּנָה ש״פ נ (עיר) — Athènes *f*
אַנְשֵׁי־אַתּוּנָה ז״ר — les Athéniens *mpl*
אִתּוּר (41) ז — localisation *f*
אִתּוּת (—) ז — signalisation *f*
אַתְחָלָה (ר׳ ־לוֹת) נ — commencement *m*, début *m*
אַתְחַלְתָּא (—) נ ארמית — commencement *m*, début *m*
אַתְחַלְתָּא דִגְאֻלָּה — l'aube *f* de la rédemption
אַתְחָלְתִּי, ־תִית ת — initial
אַתֵּיאִיסְטִי, ־טִית ת — athée
אֶתְיוֹפִּי, ־פִּית ת — éthiopien
אֶתְיוֹפְּיָה ש״פ נ (ארץ) — l'Ethiopie *f*
אַתִּיק (1) ז — pilier *m*, portique *m*, galerie *f*
אֶתִיקָה (—) נ — éthique *f*
אַתְלֵט (ר׳ ־טִים) ז ספורט — athlète *m*
אַתְלֵטִי, ־טִית ת — athlétique
אַתְלֵטִיקָה (—) נ ספורט — athlétisme *m*
אַתֶּם (נ׳ אַתֶּן) כ״ג — vous
אַתְמְהָא! מ״ק — c'est étonnant!, c'est étrange!
אַתְמָהָה (222) נ — étonnement *m*, surprise *f*
אֶתְמוֹל תה״פ — hier
אֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם — précédemment
אַתֶּן ← אַתֶּם
אַתֵּנָה כ״ג — vous *fpl*
אֶתְנָה (20) נ — salaire honteux
אֶתְנוֹגְרַפְיָה (—) נ — ethnographie *f*
אֶתְנוֹלוֹגְיָה (—) נ — ethnologie *f*
אֶתְנָח (89) ז — pause *f*
אֶתְנַחְתָּא (—) נ ארמית — pause *f*
אֶתְנִי, ־נִית ת — ethnique
אֶתְנָן (98) ז — salaire honteux
אֶתְנַן־זוֹנָה — prix *m* du stupre
אִתְעָרוּתָא (—) נ ארמית — réveil *m*, élan *m*

אִתְעֲרוּתָא דִלְעֵילָא	réveil de la grâce divine
אֲתָר (97) ז	lieu *m*, endroit *m*, site *m*
בְּכָל־אֲתָר וַאֲתָר	partout
עַל־אֲתָר	sur-le-champ
אִתֵּר (432) פ״י	localiser
‖ הִתְאַתֵּר (466) פ״ע	être localisé
אֶתֶר (—) ז כימ׳	éther *m*
‖ (חלל)	espace *m*
עַל־גַּלֵּי־הָאֶתֶר	sur les ondes de la radiodiffusion
אַתְרָא (—) ז ארמית	lieu *m*, localité *f*
מָרָא דְאַתְרָא דת	rabbin *m* de la localité
אַתְרָאָה (222) נ	avertissement *m*, ultimatum *m*
‖ צבא	ordre *m* préparatoire
אֶתְרוֹג (21) ז צמח	cédrat *m*
אֶתֶרִי, ־רִית ת	éthéré
אִתְרַע פ״ע ארמית	être brisé, être détruit
אִתְרַע מַזָּלוֹ	il n'a pas eu de chance
אַתָּת (90) ז	signaleur *m*
אִתֵּת (432 ת) פ״י	signaler, transmettre par signaux
אִתְּתָא (—) נ ארמית	femme *f*
אַתָּתוּת (—) נ	signalisation *f*

ב

ב (בֵּית) — *beth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ב' — [valeur numérique:] 2
יוֹם ב' — lundi *m*
1. בְּ־, בַּ־, בָּ־, בִּ־, בֶּ־ (272) מ״י — à, en, dans
אֲנִי גָר בְּיִשְׂרָאֵל — j'habite en Israel
אִמִּי בִּירוּשָׁלַיִם — ma mère est à Jérusalem
בַּחֶדֶר חַם — dans la chambre il fait chaud
שָׂם בְּמַעֲטָפָה — mettre dans une enveloppe
|| (זמן) — à, en, pendant
בָּאָבִיב/בַּקַּיִץ — au printemps/en été
בַּבֹּקֶר/בָּעֶרֶב — le matin/le soir
פַּעֲמַיִם בַּיּוֹם — deux fois par jour
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה — l'année dernière
בִּנְעוּרַי — dans ma jeunesse
בֶּעָתִיד — à l'avenir
|| (תמורה) — pour, contre
קָנָה לֶחֶם בְּשֶׁקֶל — acheter du pain pour un sicle
הֶחֱלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר — échanger une vache contre un âne
|| (באמצעות־) — à, avec, par
הָלַךְ בָּרֶגֶל — aller à pied
נָסַע בִּמְכוֹנִית — aller en voiture
כָּתַב בְּעִפָּרוֹן — écrire au crayon
כָּתַב בִּמְכוֹנָה — écrire à la machine
|| (עם־) קָפֶה בְּחָלָב — café au lait
|| (נגד־) נִלְחַם בָּאוֹיֵב — se battre contre l'ennemi
|| (בין־) הַיָּשָׁר בָּאָדָם — le plus juste des hommes
|| (תואר־הפועל) בֶּאֱמֶת — en vérité, vraiment
בַּסֵּתֶר — en cachette, secrètement
בְּרָצוֹן — volontiers, avec plaisir
בְּצֵאתוֹ — en sortant

2. בַּ־ (במקום בֶּן־ או בַּר־) — fils *m* de
יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה — José fils de Rabbi Juda
בָּא ← [בוא]
|| בָּא, בָּאָה ת (נכנס) — venu, arrivé
בָּרוּךְ הַבָּא — soyez le bienvenu
בָּאֵי־עוֹלָם ז״ר — les habitants *mpl* de la Terre
|| (עתיד) — futur, à venir, prochain
בַּשָּׁבוּעַ הַבָּא — la semaine prochaine
לְהַבָּא — à l'avenir
הָעוֹלָם הַבָּא — le monde futur
הַבָּאוֹת נ״ר — les événements *mpl* à venir
|| בָּא־כֹּחַ (ר' בָּאֵי־כֹחַ) ז — fondé *m* de pouvoir
בֵּאוּר (49) ז — explication *f*, commentaire *m*
בֵּאוּרִי, ־רִית ת — explicatif
בָּאוּשׁ, בְּאוּשָׁה ת — pourri, putride, fétide
|| בְּאוּשִׁים ז״ר — raisins verts, verjus *m*
בְּאוּשׁ (49) ז — putréfaction *f*, pourriture *f*
בָּאוּת־כֹּחַ (—) נ — représentation légale
בְּאִישָׁה (201, בלי ר') נ — putréfaction *f*
בְּאֵר (118, ר' בְּאֵרוֹת 140) נ — puits *m*
בהש בְּאֵר־שַׁחַת — la tombe
בֵּאֵר (436) פ״י — expliquer, commenter, interpréter
|| הִתְבָּאֵר (475) פ״ע — s'expliquer, devenir clair
בְּאֵר־שֶׁבַע ש״פ נ (עיר) — Beér-Chéva *m*
בְּאֹשׁ (בָּאְשׁוֹ, בלי ר') ז — puanteur *f*, fétidité *f*
בָּאַשׁ (325) פ״ע — puer, sentir mauvais
|| נִבְאַשׁ (397) פ״ע — pourrir, devenir fétide
בהש נִבְאַשׁ בְּעֵינֵי־פ' — devenir odieux à qn
|| הִתְבָּאֵשׁ (475) פ״ע (עִם־) — se rendre odieux à
|| הִבְאִישׁ (502) פ״ע — se corrompre, se gâter
(ענבים) — commencer à mûrir

‖ פ״י	corrompre, gâter
בהש (השניא)	faire détester, rendre odieux
הבאיש ריחו בעיני־פ׳	faire tomber en disgrâce auprès de
הבאיש דברים כנגד־	diffamer, décrier
באשה (207) נ (סרחון)	pourriture *f*, puanteur *f*
‖ צמח	mauvaises herbes, ivraie *f*
1. בבא (ר׳ בבות) ז ארמית	porte *f*
‖ (חלק של־מסכת)	partie *f*, section *f*
בבא קמא	première section
בבא מציעא	section intermédiaire
בבא בתרא	dernière section
2. בבא ש״פ ז	Bava (nom d'un docteur de la *Michna*)
בבא דנטונא	Beuve de Hantone (héros épique)
מעשה־בבא ז	conte *m* fantastique
בבה (210) נ	prunelle (de l'oeil) *f*, pupille *f*
בהש שמר כבבת־עינו	garder comme la prunelle de ses yeux
בבה (208) נ	poupée *f*
תאטרון־בבות ז	théâtre *m* de marionnettes
בהש ממשלת־בבות נ	gouvernement *m* fantoche
בבואה (204) נ	reflet *m*, image *f*, silhouette *f*
בבואת־תעתועים	fata morgana *f*, illusion *f*
בהש בבואה דבבואה	faible reflet *m*
בבון (41) ז זואול	babouin *m*
בבונג (ר׳ ־גים) ז צמח	matricaire *f*, camomille *f*
בבל ש״פ נ	Babylone *f*, la Babylonie
גלות־בבל נ	exil *m* de Babylone
מגדל־בבל ז	tour *f* de Babel
בבלי, ־לית ת	babylonien
בבנת (ר׳ בבונות) נ	petite poupée
בבתי, ־תית ת	de poupée
בג (57, בלי ר׳) ז	portion *f*, ration *f*
פת־בג נ	pain quotidien, subsistance *f*
1. בגד (302) פ״ע (מעל) ב־	trahir, tromper
‖ נבגד (389) פ״ע	être trahi, être trompé
2. בגד (302) פ״י (לבש)	se vêtir de, mettre (un vêtement)
1. בגד (—) ז (בגידה)	trahison *f*
2. בגד (165) ז	vêtement *m*
בגד־ים	maillot *m* de bain
בגדי־שרד	vêtements *mpl* de cérémonie
בגדד ש״פ נ (עיר)	Bagdad *m*
בגו ← 2. גו	
בגוד, בגודה ת	traître, infidèle
בגוד (—) ז	habillement *m*
בגוניה (ר׳ ־ניות) נ צמח	bégonia *m*
בגור, בגורה ת	adulte
בגור (41) ז	arrivée *f* à l'âge adulte
בגידה (201) נ	trahison *f*
בגידה במלכות	haute trahison
בגידות (—) נ	infidélité *f*, déloyauté *f*
בגין (276) מ״י	pour, en faveur de, à cause de
בגיר, ־רה ת משפט	majeur (qui a l'âge légal)
בגירה (201, בלי ר׳) נ	maturation *f*, puberté *f*
בגירות (—) נ משפט	majorité (âge légal) *f*
בגלל־ ← גלל	
בגר (305) פ״ע	devenir adulte, grandir, mûrir
‖ התבגר (467) פ״ע	devenir adulte
‖ הבגיר (499) פ״ע	devenir adulte, mûrir
‖ פ״י	rendre mûr
בגרות (—) נ רפא	puberté *f*
‖ (גיל)	âge mûr
‖ חינוך בחינות־בגרות נ״ר	examens *mpl* du baccalauréat
תעודת־בגרות נ	diplôme *m* de bachelier
‖ בהש בגרות־המחשבה	maturité *f* de la pensée
1. בד (53) ז (אריג)	étoffe *f*, tissu *m*, toile *f*
‖ (בקולנוע)	écran *m*
העלה על־הבד	porter à l'écran
2. בד (53) ז (ענף)	branche *f*, rameau *m*
‖ (מוט)	perche *f*, barre *f*, poutre *f*
‖ (מכבש לזיתים)	barre de pressoir
בית־הבד ז	pressoir *m* d'olives
‖ ° (גיד)	tendon *m*, nerf *m*
3. בד (53) ז (בדיה)	invention *f*, mensonge *m*
ספור־בדים ז	histoire *f* fantaisiste
4. בד (—) ז	part *f*, portion *f*, partie *f*
בד בבד	à parts égales, en même temps
בדא (335) פ״י	imaginer, fabriquer (un mensonge)

בָּרָא מִלִּבּוֹ	inventer de toutes pièces
בַּדָּאוּת (46) נ	imagination *f*, fantaisie *f*
בַּדַּאי (ר׳ בַּדָּאִים) ז	menteur *m*
בַּדָּאִי, ־אִית ת	mensonger, imaginaire, fictif
בַּדַּאי (—) ז	fiction *f*
בָּדַד (305) פ״ע	être seul, être isolé
‖ נִבְדַּד (389) פ״ע	être isolé
‖ בּוֹדֵד (454) פ״י	isoler, mettre à part
‖ בִּדֵּד (433) פ״י פיס	isoler
‖ הִתְבּוֹדֵד (487) פ״ע	s'isoler, se mettre à l'écart
‖ הִבְדִּיד (499) פ״י פיס	isoler
בָּדָד או לְבָדָד תה״פ	seul, isolément
יָשַׁב בָּדָד	demeurer seul
בֶּדֶד (—) ז	solitude *f*, isolement *m*
בָּדָה (352) פ״י	imaginer, fabriquer (un mensonge)
‖ נִבְדָּה (408) פ״ע	être inventé
‖ בִּדָּה (447) פ״י (המציא)	inventer, imaginer
(הוכיח כשקרן)	convaincre de mensonge
הָעֵד בֻּדָּה	le témoin a été convaincu de mensonge
‖ הִתְבַּדָּה (480) פ״ע (אדם)	être convaincu de mensonge
(נבואה)	se révéler faux
בִּדּוּד (—) ז	solitude *f*, isolement *m*
בָּדוּד, בְּדוּדָה ת	isolé, solitaire
‖ בהש בְּגָדִים בְּדוּדִים	vêtements *mpl* en loques
בִּדּוּד (41, בלי ר׳) ז	isolement *m*, mise *f* à l'écart
‖ פיס	isolation (d'un corps, d'un local) *f*
חָמְרֵי־בִּדּוּד ז״ר	matières isolantes
בָּדוּחַ, בְּדוּחָה ת	gai, allègre, joyeux
דַּעְתּוֹ בְדוּחָה עָלָיו	il est de bonne humeur
בִּדּוּחַ (9) ז	amusement *m*, divertissement *m*
בָּדוּי, בְּדוּיָה ת	inventé, fabriqué, imaginaire
שֵׁם בָּדוּי	pseudonyme *m*
בֶּדְוִי, ־וִית (ר׳ ־וִים, ־וִיּוֹת) ש	bédouin *n*
בִּדּוּי (—) ז	invention *f*, fiction *f*
בָּדוּל, בְּדוּלָה ת	séparé, distinct, isolé
בִּדּוּל (—) ז (הפרדה)	distinction *f*
‖ (התבדלות)	isolement *m*, ségrégation *f*
בִּדּוֹן (21) ז	baraquement *m* en toile
בַּדּוֹנַג (ר׳ ־גִים) ז	toile cirée, linoléum *m*
בָּדוּק, בְּדוּקָה ת	éprouvé, authentique
בִּדּוּק (—) ז	vérification *f*, contrôle *m*
בְּדוּקִי, ־קִית ת	de père inconnu
בִּדּוּר (51) ז	divertissement *m*, distraction *f*
שַׂחְקַן־בִּדּוּר ז	artiste *m* de cabaret
בִּימַת־בִּדּוּר נ	tréteaux *mpl*
בִּדּוּרִי, ־רִית ת	divertissant, amusant, comique
בְּדוּת (ר׳ בְּדֻיּוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*
בְּדוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*, blague *f*
בָּדַח (330) פ״ע	être gai, se divertir
‖ בִּדַּח (439) פ״י	égayer, amuser, divertir
סִפּוּר מְבַדֵּחַ	histoire amusante
‖ הִתְבַּדֵּחַ (477) פ״ע	s'amuser, se divertir
בָּדֵחַ, בְּדֵחָה ת	gai, allègre, joyeux
בַּדְחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ	opéra-bouffe *m*
בַּדְחָן (90) ז	farceur *m*, amuseur *m*
בַּדְחַן־הֶחָצֵר	bouffon *m* de cour
בִּדְחֵן (457 ג) פ״ע	faire des bouffonneries
בַּדְחָנוּת (—) נ	bouffonnerie *f*, facétie *f*
בַּדְחָנִי, ־נִית ת	bouffon, facétieux
בָּדִיד (15) ז	rigole *f*, petit fossé
בַּדִּיד (1) ז	rameau *m*, brindille *f*, petite canne
בְּדִידָה (201, בלי ר׳) נ	isolement *m*, retraite *f*
בְּדִידוּת (—) נ	isolement *m*, solitude *f*
חַיֵּי־בְּדִידוּת ז״ר	vie *f* solitaire
היסט בְּדִידוּת מַזְהִירָה	splendide isolement
בְּדָיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*
בִּדְיוֹנִי, ־נִית ת	fictif, imaginaire
מַדָּע בִּדְיוֹנִי	science-fiction *f*
בָּדִיחַ, בְּדִיחָה ת	gai, amusant, spirituel
בְּדִיחָה (201) נ	anecdote *f*, plaisanterie *f*
בְּדִיחוּת (45, בלי ר׳) נ	gaieté *f*, hilarité *f*
בְּדִיחוּת־הַדַּעַת	bonne humeur
בְּדִיחוּתָא (—) נ ארמית	plaisanterie *f*, facétie *f*
מִלְּתָא (ר׳ מִלֵּי) דִבְדִיחוּתָא	mot *m* d'esprit
בְּדִיל (1) ז	étain *m*
אֶבֶן־בְּדִיל נ	fil *m* à plomb
בְּדִילוּת (45, בלי ר׳) נ	isolement *m*, retraite *f*
בְּדִיעֲבַד תה״פ בארמית	après coup, a posteriori
בְּדִיקָה (201) נ	examen *m*, vérification *f*
בְּדִיקַת־דָּם	analyse *f* de sang

בְּדִיקַת־חָמֵץ — recherche *f* du levain (la veille de la Pâque)

בְּדִיקָה רְפוּאִית — visite médicale

בְּדִיקָה שֶׁלְּאַחַר־הַמָּוֶת — autopsie *f*

בָּדַל (305) פ״ע — se séparer, se détacher

|| נִבְדַּל (389) פ״ע — être différent, se différencier

יִבָּדֵל לְחַיִּים — qu'il reste en vie (se dit d'un vivant mentionné après un mort)

|| בִּדֵּל (433) פ״י — isoler, mettre à part

|| הִתְבַּדֵּל (467) פ״ע — se séparer, se mettre à part

|| הִבְדִּיל (499) פ״י — séparer, mettre à part

לְהַבְדִּיל — sans vouloir faire de comparaison

|| פ״ע דת — prononcer la *havdala* (à l'issue du sabbat)

בְּדַל (105) ז — bout *m*, reste *m*

בְּדַל־אֹזֶן — lobe *m* de l'oreille

בְּדַל־סִיגָרִיָּה — mégot *m*

בהש בְּדַל־שִׂיחַ — un brin de conversation

בָּדֵל, בְּדֵלָה ת — seul, solitaire, isolé, séparé

בְּדֵלוּת (46, בלי ר׳) נ — isolement *m*, séparation *f*

בְּדֹלַח (195, ר׳ בְּדֹלְחִים) ז — cristal *m*

בְּדֹלַח־הֶהָרִים — quartz *m*, cristal de roche

היסט לֵיל־הַבְּדֹלַח ז — Nuit *f* de Cristal (9.11.1938)

[בדלח] הִתְבַּדְלַח (495) פ״ע — se cristalliser

|| בהש (נעשה זך) — devenir limpide

בְּדָלְחִי, ־חִית ת — cristallin, transparent

בַּדְלָן (ר׳ ־נִים) ז — isolationniste *m*, séparatiste *m*

בַּדְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — isolationnisme *m*

בַּדְלָנִי, ־נִית ת — isolationniste, séparatiste

בָּדַק (302) פ״י — examiner, vérifier, rechercher

בָּדַק אֶת־הֶחָמֵץ — rechercher le levain (la veille de la Pâque)

בָּדַק אַחֲרֵי־פ׳ — faire une enquête sur qn

בהש בָּדַק בְּצִיצִיּוֹת — chercher la petite bête

בָּדַק חוֹלֶה — examiner un malade

|| נִבְדַּק (389) פ״ע — être examiné, être vérifié

|| בִּדֵּק (433) פ״י — examiner minutieusement

בֶּדֶק (166) ז — fissure *f*, brèche *f*, dégât *m*

בֶּדֶק־בַּיִת — réparations immobilières, remise *f* en état

בהש — revision générale

בַּדָּק (90) ז — censeur *m*

בַּדְקָן (90) ז — pédant *m*, fureteur *m*, critique *m*

בַּדְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ — méticulosité *f*, minutie *f*

בַּדְקָנִי, ־נִית ת — méticuleux, scrutateur

בִּדֵּר (433) פ״י (פיזר) — dissiper, éparpiller

|| (הפיג שעמום) — divertir, distraire

|| הִתְבַּדֵּר (467) פ״ע (התפזר) — s'éparpiller

|| (הפיג שעמומו) — se divertir, se distraire

בַּדְרָן (90) ז — amuseur *m*, humoriste *m*

בַּדְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — divertissement *m*

בָּהּ ← בְּ־

בָּהּ בַּשָּׁעָה — à la même heure

בֵּהּ ארמית — en lui

מִנֵּהּ וּבֵהּ — sur-le-champ, du tac au tac

בַּהֲדֵי־ מ״י ארמית — avec

בַּהֲדֵי־הֲדָדֵי — ensemble

בְּהֶדְיָא תה״פ ארמית — expressément, explicitement

בָּהָה (344) פ״ע — être consterné, être stupéfait

תּוֹהֶה וּבוֹהֶה — perplexe, désorienté, ahuri

בֹּהוּ (—) ז — chaos *m*, confusion *f*, désolation *f*

תֹּהוּ וָבֹהוּ — désert *m* et désolation, tohu-bohu *m*

בָּהוּל, בְּהוּלָה ת (חרד) — soucieux, préoccupé

|| (נחפז) — pressé, accéléré, impatient

|| (דחוף) — urgent

בְּהוֹנוֹת ← בֹּהֶן

בֹּהוֹרִית (17) נ — tache claire

בַּהַט (—) ז — albâtre *m*

בְּהִיָּה (202) נ — stupéfaction *f*, ahurissement *m*

בָּהִיל, בְּהִילָה ת — effaré, effarouché

בְּהִילָה (201, בלי ר׳) נ — panique *f*, effarement *m*

בְּהִילוּת (45, בלי ר׳) נ — hâte *f*, précipitation *f*

|| (דאגה) — inquiétude *f*, anxiété *f*

בְּהִינָה (201) נ — marche *f* sur la pointe des pieds

בָּהִיק, בְּהִיקָה ת — brillant, étincelant, lumineux

בְּהִיקָה (201, בלי ר׳) נ — luminosité *f*

בְּהִיקוּת (45) נ — clarté *f*, éclat *m*, splendeur *f*

בָּהִיר, בְּהִירָה ת — clair

יוֹם בָּהִיר — journée claire

עממי בְּיוֹם בָּהִיר אֶחָד — un beau matin

שֵׂעָר בָּהִיר — cheveux blonds

כָּחֹל בָּהִיר — bleu clair
בְּלָשׁוֹן בְּהִירָה — en un langage clair et net
בְּהִירוּת (45, בלי ר׳) נ — clarté *f*, luminosité *f*
בִּבְהִירוּת רַבָּה — très clairement
בָּהַל (325) פ״ע — être inquiet, être effrayé
|| נִבְהַל (397) פ״ע (נפחד) — s'inquiéter, s'effrayer
(נחפז) — se hâter, se dépêcher
|| בִּהֵל (434) פ״י (הפחיד) — effrayer
(האיץ) — faire hâter, presser
|| הִתְבַּהֵל (471) פ״ע — s'effrayer
|| הִבְהִיל (502) פ״י (הפחיד) — effrayer
(האיץ) — faire venir en hâte, alerter
הִבְהִיל רוֹפֵא — faire venir en hâte un médecin
בֶּהָלָה (220) נ (חרדה) — frayeur *f*, panique *f*
עוֹרֵר בֶּהָלָה — provoquer une panique
|| (חיפזון) — hâte *f*, précipitation *f*
בָּהֶם, בָּהֶן ← בְּ־
בֶּהָם (ר׳ בֶּהָמִים) ז — conducteur *m* de troupeaux
בִּהֵם (434) פ״י (נהג בהמה) — conduire un troupeau
(עשה לבהמי) — rendre animal *ou* bestial
|| הִתְבַּהֵם (471) פ״ע — devenir animal *ou* bestial
בְּהֵמָה (230) נ — animal (domestique) *m*, bête *f*
בֶּהֱמַת־מַשָּׂא — bête *f* de somme
מְגַדֵּל־בְּהֵמוֹת ז — éleveur *m*
|| (שם כולל) — bétail *m*
בְּהֵמָה גַּסָּה — gros bétail, bovins *mpl*
בְּהֵמָה דַקָּה — menu bétail
בַּהֵמָה ← בְּ־
בַּהֲמוּת או בַּהֲמִיּוּת (45, בלי ר׳) נ — bestialité *f*
בְּהֵמוֹת (—) ז זואול — hippopotame *m*
בַּהֲמִי, ־מִית ת (מטומטם) — abruti, bête
|| (אכזרי) — brutal, bestial
בַּהֲמִיּוּת ← בַּהֲמוּת
[בהן] הִבְהִין (502 נ) פ״ע — marcher sur la pointe des pieds
בֹּהֶן (185, ר׳ בְּהוֹנוֹת) נ (של־היד) — pouce *m*
(של־הרגל) — gros orteil
בָּהַק (325) פ״ע — luire, briller
|| הִתְבַּהֵק (471) פ״ע — scintiller, resplendir
|| הִבְהִיק (502) פ״י — faire luire, faire briller
|| פ״ע — briller, luire

1. בֹּהַק או בַּהַק (—) ז (זוהר) — lueur *f*, éclat *m*
2. בֹּהַק (—) ז או בַּהֶקֶת (—) נ רפא — vitiligo *m*
בַּהֲקָן (90) ז — albinos *m*
[בהר] הִתְבַּהֵר (471) פ״ע — s'éclaircir, devenir clair
|| הִבְהִיר (502) פ״י — éclaircir
|| פ״ע — s'éclaircir
בֹּהַר (197, בלי ר׳) ז — lumière *f*, clarté *f*, éclat *m*
בַּהֶרֶת (ר׳ בֶּהָרוֹת) נ רפא — tache (sur la peau) *f*
בֶּהָרוֹת־קַיִץ — taches *fpl* de rousseur
טִיפוּס־הַבֶּהָרוֹת ז — typhus *m* exanthématique
בּוֹ ← בְּ־
בּוֹ בַּיּוֹם — le même jour
בּוֹ בַּזְּמַן — en même temps, simultanément
[בוא] בָּא (383) פ״ע — venir, entrer, arriver
בּוֹאֲךָ לְשָׁלוֹם — soyez le bienvenu
יָבוֹא! — entrez!
אָנָה אֲנִי בָא? — que vais-je devenir?
הָלַךְ כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא — revenir les mains vides
בָּא אֶל־אֲבוֹתָיו — décéder, mourir
בָּאָה הַשֶּׁמֶשׁ — le soleil s'est couché
תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה — tant mieux pour lui, bravo!
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ — je (tu, *etc*) n'en peux plus
בָּא בִּבְרִית עִם־ — conclure une alliance avec
בָּאוּ בִּבְרִית־נִשּׂוּאִים — ils se sont mariés
בָּא בִּדְבָרִים — engager des pourparlers
בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן — entrer en ligne de compte
אֵין זֶה בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן — il n'en est pas question
בָּא בְּטַעֲנוֹת עַל־ — exprimer des griefs contre
בָּא בַּיָּמִים — avancer en âge, vieillir
בָּא בִּמְבוּכָה — être perplexe
בָּא בְּמַגָּע עִם־ — prendre contact avec
כָּל־הַבָּא לַיָּד — tout ce qui tombe sous la main
בָּא לִידֵי־יֵאוּשׁ — désespérer
בָּא עַל־הֶחָתוּם — apposer sa signature
בָּא עַל־שְׂכָרוֹ — recevoir sa récompense
עממי בָּא לִי לָשִׁיר — j'ai envie de chanter
|| (התקיים) — arriver, se produire
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא — ce que je craignais est arrivé
לֶעָתִיד לָבוֹא — dans les temps à venir
|| הֵבִיא (523) פ״י — faire venir, amener, apporter
הֵבִיא אִתּוֹ אֶת־בְּנוֹ — amener son fils avec soi

הֵבִיא קָרְבָּן — offrir un sacrifice
הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן — prendre en considération
הֵבִיא בִּמְבוּכָה — rendre perplexe
הֵבִיא לִידֵי חֵטְא — entraîner à pécher
הֵבִיא אֶת־ פ׳ לִידֵי צַעַר — faire de la peine à qn
הֵבִיא לְבֵית־הַדְּפוּס — éditer
הֵבִיא לִידֵי־גְמָר — mener à bonne fin
הֵבִיא רְאָיָה מִן־ — tirer argument de
הֵבִיא קֶטַע — citer un passage
‖ לְהָבִיא — inclusivement
בּוֹאֲךָ או בּוֹאֲכָה מ״י — en direction de
בּוֹאֲךָ עַזָּה — en direction de Gaza
בּוֹאֵשׁ (ר׳ בּוֹאֲשִׁים) ז זואול — putois *m*
בּוֹגֵד, ־גֶדֶת (ר׳ ־גְדִים, ־גְדוֹת) ש — traître *n*
בּוֹגְדוּת (—) נ״ר — trahison *f*
בּוֹגְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ — traîtrise *f*, déloyauté *f*
בּוֹגְדָנִי, ־נִית ת — traître
בּוֹגֵר, ־גֶרֶת (ר׳ גְרִים, ־גְרוֹת) ת — adulte
‖ (תלמיד לשעבר) — ancien élève
‖ בּוֹגֵר־אוּנִיבֶרְסִיטָה — licencié (ès lettres *etc*)
בּוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, ־דְדוֹת) ת — isolé, solitaire
מִקְרֶה בּוֹדֵד — cas isolé
יְרִיּוֹת בּוֹדְדוֹת — (tir) coup par coup
בּוּדְהָא ש״פ ז — Bouddha *m*
תּוֹרַת־בּוּדְהָא נ — bouddhisme *m*
בּוּדְהִיסְטִי, ־טִית ת — bouddhiste
בּוֹדֵק (132) ז — contrôleur *m*, vérificateur *m*
בּוֹהֵמָה (—) נ — bohème (artistes non-conformistes) *f*
בּוֹהֵמִי, ־מִית ת (של־בוהמיה) — bohémien
‖ (צוענִי) — bohémien, tzigane
‖ (של־הבוהמה) — bohème
בּוֹהֶמְיָה ש״פ נ — la Bohême (pays)
בּוֹהֲקָנִי, ־נִית ת — luisant
[בוז] בָּז (378) פ״ע (לְ־) — mépriser, dédaigner
בּוּז (41, בלי ר׳) ז — mépris *m*, dédain *m*
‖ בּוּז! מ״ק — fi!
בּוּז לֶעָרִיץ! — à bas le tyran!
בּוּזָה (201, בלי ר׳) נ — opprobre *m*, ignominie *f*
בּוֹזְמַנִּית תה״פ — simultanément
בּוֹחֵן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חֲנִים, ־חֲנוֹת) ש — examinateur *n*

בּוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש — électeur *n*
רְשִׁימַת־בּוֹחֲרִים נ — liste électorale
קְהַל־הַבּוֹחֲרִים ז — le corps électoral
בּוֹטֶה, ־טָה ת — mordant, caustique, incisif
דְּבָרִים בּוֹטִים — paroles mordantes
בּוֹטָנִי, ־נִית ת — botanique
בּוֹטָנִיקָה (—) נ — botanique *f*
[בוך] נָבוֹךְ (429) פ״ע — être perplexe
‖ הֵבִיךְ (526) פ״י — rendre perplexe
1. בּוּל (41) ז (תו) — timbre *m*
בּוּל־דֹּאַר — timbre-poste *m*
בּוּל־הַכְנָסָה — timbre-quittance *m*
אֹסֶף־בּוּלִים ז — collection *f* de timbres
אַסְפַן־בּוּלִים ז — collectionneur *m* de timbres
2. בּוּל (41) ז (גוש) — bloc *m*, masse *f*
בּוּל־עֵץ — souche *f*, bûche *f*
בהש בּוּל־עֵץ (אדם מטומטם) — tête *f* de bois
יָשֵׁן כְּבוּל־עֵץ — dormir comme une marmotte
3. בּוּל (—) ז (יבול) — récolte *f*
‖ ° יֶרַח־בּוּל — le mois de *marhechwân*
בּוּלָאוּת (—) נ — philatélie *f*
בּוּלַאי (61) ז — philatéliste *m*
בּוּלָאִי, ־אִית ת — philatélique, relatif aux timbres
בּוּלְגָרִי, ־רִית ת — bulgare
בּוּלְגַרְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Bulgarie
בּוּלוֹן (21) ז — album *m* de timbres
בּוֹלֵט ־לֶטֶת (ר׳ ־לְטִים, ־לְטוֹת) ת — saillant, proéminent
מַפָּה בּוֹלֶטֶת — carte *f* en relief
בהש אִישִׁיּוּת בּוֹלֶטֶת — personnalité éminente
בּוֹלִיבִי, ־בִית ת — bolivien
בּוֹלִיבְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Bolivie
בּוֹלֶשֶׁת (—) נ — police secrète
בּוֹמְבַּסְטִי, ־טִית ת — ampoulé, grandiloquent
בּוֹמְבַּסְטִיּוּת (—) נ — emphase *f*, grandiloquence *f*
[בון] ← 1. [בין]
1. בּוֹנֶה (73) ז — bâtisseur *m*, constructeur *m*
בּוֹנֵה־עָרִים — urbaniste *m*
בּוֹנֶה חָפְשִׁי — franc-maçon *m*
2. בּוֹנֶה (73) ז זואול — castor *m*
בּוֹנוּס (ר׳ ־סִים) ז — bonus *m*, prime *f*

בּוּנְקֶר (ר׳ ־רים) ז צבא — casemate *f*, blockhaus *m*

[בוס] בָּס (378) פ״י — fouler aux pieds, écraser

|| בּוֹסֵס (454) פ״י — piétiner, écraser

|| פ״ע — patauger

|| הִתְבּוֹסֵס (487) פ״ע — se rouler, se vautrer

הִתְבּוֹסֵס בְּדָם — baigner dans une mare de sang

|| הֵבִיס (526) פ״י — battre (l'ennemi), défaire

הוּבַס — être battu, être défait

בּוּעָה (201) נ — bulle *f*

בּוּעִית (17) נ — petit bulle

1. בּוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת — brûlant

|| בהש שְׁאֵלָה בּוֹעֶרֶת — question brûlante

2. בּוּעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז (בער) — ignorant *m*

בּוּעָתִי, ־תִית ת — vaporeux, gazeux

בּוּץ (—) ז — lin fin

בּוּצִין (ר׳ ־נים) ז צמח — bouillon-blanc *m*

בּוּצִינָא (—) ז ארמית — lumière *f*

בּוּצִינָא קַדִּישָׁא — le saint flambeau (titre donné aux rabbins mystiques)

בּוּצִיץ (ר׳ ־צים) ז צמח — butome *f*

בּוּצִית (17) נ — canot *m*, petite barque

בּוֹצֵר (132) ז — vendangeur *m*

בּוּקָא (ר׳ בּוּקֵי) ז ארמית — bouteille *f*

בּוּקֵי סְרִיקֵי — des bouteilles vides

בהש בּוּקֵי סְרִיקֵי — futilités *fpl*, absurdités *fpl*

בּוּקָה (—) נ — dévastation *f*, désolation *f*

בּוּקְיוֹן (ר׳ ־נים) ז — bouffon *m*

בּוּקִיצָה (ר׳ ־צוֹת) נ צמח — orme *m*

בּוֹקֵק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קְקִים, ־קְקוֹת) ת — vide, stérile

גֶּפֶן בּוֹקֵק — vigne *f* stérile

בּוֹקֵק (132) ז (חמסן) — brigand *m*

בּוֹקֵר (132) ז — éleveur *m* de boeufs, cow-boy *m*

בּוֹקְרוּת (—) נ — élevage *m* de boeufs

1. בּוֹר (22) ז — fosse *f*, citerne *f*, ornière *f*

בּוֹר־שְׁפָכִים — fosse d'aisances

|| ° (כלא) — cachot souterrain, basse-fosse

|| בהש (קבר) — tombe *f*

יוֹרְדֵי־בוֹר ז״ר — les défunts *mpl*

2. בּוֹר (—) ז כימ — bore *m*

בּוּר, ־רָה ת (אדמה) — en friche, inculte

שְׂדֵה־בּוּר ז — champ *m* en friche, jachère *f*

|| בהש (אדם) — ignorant, illettré, ignare

בּוּר מִדְּאוֹרַיְתָא — ignorant complet

1. [בור] בָּר (378) פ״ע (אדמה) — rester en friche

|| הֵבִיר (526) פ״י — laisser en friche

2. [בור] בָּר (378) פ״י (ברר) — éclaircir, explorer

בּוֹרֵא (131) ז — créateur *m*

בּוֹרֵא־עוֹלָם — le créateur du monde (Dieu)

בּוֹרְדָם (—) ז רפא — dysenterie *f*

בּוּרוּת (—) נ — ignorance *f*, analphabétisme *m*

בּוּרִי (—) ז דג — muge *m*, mulet *m*

בָּוָרְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Bavière

בּוֹרִית (17) נ צמח — saponaire *f*

|| (סבון) — savon *m*, lessive *f*

בּוּרְמָה ש״פ נ (ארץ) — la Birmanie

בּוּרְנָס (91) ז — capuchon *m*

בּוּרְסָה (ר׳ ־סוֹת) נ — bourse (édifice, institution) *f*

בּוֹרֵר (132) ז (ממיין) — trieur *m*

בּוֹרֵר־אֲפִיקִים — sélecteur *m* de programmes

|| (בין יריבים) — arbitre *m*

בּוֹרְרוּת (45) נ — arbitrage *m*

בּוֹשׁ (384) פ״ע (התבייש) — avoir honte, être honteux

בּוֹשְׁנִי — j'ai honte, je suis confus

אוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ — j'avoue sans honte

|| (התאכזב) — être déçu, désespérer

חִכָּה עַד־בּוֹשׁ — faire le pied de grue

|| בִּיֵּשׁ (451) פ״י — faire honte à

|| בּוֹשֵׁשׁ (454) פ״ע — tarder, s'attarder

|| הִתְבַּיֵּשׁ (468) פ״ע — avoir honte

הִתְבַּיֵּשׁ לְךָ! — tu n'as pas honte!

|| הִתְבּוֹשֵׁשׁ (487) פ״ע — avoir honte

|| הֵבִישׁ (526) או הוֹבִישׁ (515) פ״י — faire honte à

בּוּשָׁה (201) נ — honte *f*

אוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה! — quelle honte!

בּוּשָׁה וְחֶרְפָּה! — c'est scandaleux!

1. בַּז (53) ז עוף — faucon *m*

בַּז גַּמָּדִי — émerillon *m*

2. בַּז (—) ז (שלל) — pillage *m*, butin *m*

הָיָה לָבַז — être livré au pillage

בָּזָא (335) פ״י — couper, diviser

בִּזְבּוּז (—) ז עוף — serin *m*

בִּזְבּוּז (41) ז — gaspillage *m*, perte *f*

בזבז (461) פ״י	gaspiller, dépenser
בהש בזבז את־מרצו	gaspiller son énergie
‖ התבזבז (491) פ״ע	se gaspiller
בזבזן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש	prodigue *n*
בזבזנות (46, בלי ר׳) נ	gaspillage *m*, prodigalité *f*
בזבזני, ־נית ת	dispendieux, prodigue
בזה (342) פ״י	mépriser, dédaigner, outrager
‖ נבזה (406) פ״ע	être méprisé, être outragé
‖ בזה (447) פ״י	outrager, insulter
‖ התבזה (480) פ״ע	s'avilir
‖ הבזה (508) פ״י	rendre méprisable
בזה (נס׳ בזה־, בלי ר׳) ת	méprisable, vil, indigne
בזה־נפש	abject
בזה (208) נ	butin *m*, pillage *m*
בזוי, בזויה ת	méprisé, méprisable
בזוקה (ר׳ ־קות) נ צבא	bazooka *f*
בזור (—) ז	décentralisation *f*
בזז (356) פ״י	piller, saccager
‖ נבזז (388) או נבז (414) פ״ע	être pillé
‖ בזז (433) פ״י	piller, saccager
בזיון (38) ז	outrage *m*, humiliation *f*, insulte *f*
כדי בזיון וקצף	c'en est assez!
בזיון־המת	manque *m* de respect à un mort
בזיון־בית־המשפט	outrage *m* à magistrat
בזיזה (201) נ	pillage *m*, mise *f* à sac
בזיך (201) או בזך (139) נ	coupelle *f*, jatte *f*, sébile *f*, bol (en bois) *m*
בזיק (1) ז	éclair *m*
1. בזיקה (201) נ (פיזור)	saupoudrage *m*
2. בזיקה (201) נ (נצנוץ)	lueur *f* brusque, éclair *m*
בזיר (ר׳ ־רים) ז	fauconnier *m*
בזל ש״פ נ (עיר)	Bâle *m*
בזלת (—) נ	basalte *m*
בזע (332) פ״י	déchirer, mettre en pièces
בזק (105) ז	éclair *m*
מלחמת־בזק ז	guerre-éclair *m*
1. בזק (—) ז	télécommunication *f*
2. בזק (166) ז (אבן)	caillou *m*
1. בזק (304) פ״י (פיזר)	éparpiller, saupoudrer
‖ נבזק (388) פ״ע	être dispersé *ou* saupoudré
‖ (חדר)	se répandre, s'infiltrer
‖ התבזק (467) פ״ע	se disperser, s'éparpiller
‖ הבזיק (498) פ״י	disperser, éparpiller
2. בזק (304) פ״ע (הבריק)	jaillir (éclair), briller
‖ נבזק (388) פ״ע	luire, briller
‖ התבזק (467) פ״ע	jaillir (lumière)
‖ הבזיק (498) פ״י	éclairer brusquement
(צילום)	éclairer au magnésium (flash)
צבא	attaquer à la mitrailleuse (d'avion)
בזר (304) פ״י	disperser, éparpiller
‖ בזר (433) פ״י	disperser, décentraliser
בזר (ר׳ ־רים) ז	bazar *m*
בחון (41) ז	tour *f* de guet
בחון (14) ז	vérificateur *m*, essayeur *m*
1. בחור (בחור־, בחורי, בחורים וכו׳) ז	jeune homme *m*
בחור־חמד (ר׳ בחורי־חמד)	charmant jeune homme
בחור־ישיבה (ר׳ בחורי־ישיבה)	étudiant *m* d'école talmudique
2. בחור, בחורה ת	choisi, excellent, préféré
בחור וטוב	d'élite, du meilleur choix
בחורה (201) נ	jeune fille *f*
בחורון (21) ז	petit jeune homme
בחורים (41) ז״ר או בחורות (42) נ״ר	jeunesse *f*
בחורונת (ר׳ ־רונות) נ	petite jeune fille
בחילה (201, בלי ר׳) נ	nausée *f*, dégoût *m*
בחינה (201) נ	examen *m*, épreuve *f*
בחינת־גמר	examen final
בחינת־כניסה	examen *m* d'entrée
בחינת־מעבר	examen *m* de passage
בחינת־משנה	examen *m* de rattrapage
נגש לבחינה	se présenter à un examen
עמד בבחינה	réussir un examen
‖ (השקפה)	point *m* de vue
מבחינה מוסרית	du point de vue moral
מבחינה מסימת	en un certain sens
מכל־הבחינות	à tous les égards
בבחינת־ או בחינת־	en tant que, en qualité de
מקרה זה הוא בחינת־חידה	ce cas est énigmatique
בחיר, בחירה ת	élu, choisi, préféré

בְּחִיר־לִבָּהּ — l'élu de son coeur
בְּחִירַת־לִבּוֹ — l'élue de son coeur
בְּחִירָה (201) נ — choix *m*
אֶרֶץ־הַבְּחִירָה נ — la Terre d'élection
בֵּית־הַבְּחִירָה ז — le Temple (de Jérusalem)
לְפִי־בְּחִירָה — au choix
בְּחִירָה חָפְשִׁית — libre arbitre *m*, libre choix *m*
|| (למוסד ציבורי) — élection *f*
זְכוּת־בְּחִירָה נ — droit *m* de vote
עָרַךְ בְּחִירוֹת — organiser des élections
מַעֲרֶכֶת־בְּחִירוֹת נ — campagne électorale
בְּחִירוֹת אֲזוֹרִיּוֹת — scrutin *m* de circonscription
בְּחִירוֹת יְשִׁירוֹת — scrutin direct
בְּחִירוֹת יַחֲסִיּוֹת — scrutin proportionnel
בְּחִישָׁה (201) נ — brassage *m*, action *f* de remuer
|| בהש — intervention *f*, immixtion *f*
בְּחִישָׁה בִּקְדֵרָה שֶׁל־אַחֵר — immixtion dans les affaires d'autrui
1. **בָּחַל** (325) פ״ע (מאס) בְּ־ — avoir la nausée de
|| הִתְבַּחֵל (471) פ״ע — éprouver la nausée
|| הִבְחִיל (502) פ״י — donner la nausée, dégoûter
2. **בָּחַל** (325) פ״ע (הבשיל) — mûrir
|| בִּחֵל (434) פ״ע — mûrir
|| הִבְחִיל (502) פ״ע — mûrir
|| פ״י (פירות) — faire mûrir
מטבח (בשר) — blanchir (dans l'eau bouillante)
בַּחַל (—) ז — nausée *f*, dégoût *m*
בֹּחַל (—) ז (תאנה מתבשלת) — figue mûre
|| (התבגרות) — puberté *f*
בַּחַן (152) ז — tour *f* de guet
בָּחָן (99) ז — vérificateur *m*, examinateur *m*
בָּחַן (325 ג) פ״י — examiner, éprouver, scruter
בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב — qui scrute les reins et le coeur
|| נִבְחַן (397 ג) פ״ע — être examiné
|| הִבְחִין (502 ג) פ״י (בְּ־) — discerner, apercevoir
הִבְחִין בֵּין... לְ־ (או...וּבֵין־) — distinguer entre ... et
בֹּחַן (185) ז — épreuve *f*, test *m*
אֶבֶן־בֹּחַן נ — pierre *f* de touche
תְּמוּנַת־בֹּחַן (בטלויזיה) נ — mire *f*
בַּחְבִּין (1) ז זואול — palpe *f ou m*

בָּחַר (325) פ״י — choisir, élire
|| (למוסד ציבורי) בָּחַר בְּפ׳ — élire qn
|| נִבְחַר (397) פ״ע — être choisi, être élu
בַּחֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — jeunesse *f*, adolescence *f*
בַּחְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — délicat, difficile (dans son choix)
בַּחְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — délicatesse *f*, exigence *f*
בָּחַשׁ (325) פ״י — remuer, agiter, brouiller
בָּחַשׁ אֶת־הַתֵּה בְּכַפִּית — remuer le thé avec une cuillère
|| פ״ע בהש בָּחַשׁ בִּקְלַחַת — mettre son nez dans une affaire
|| נִבְחַשׁ (397) פ״ע — être remué, être agité
|| בִּחֵשׁ (434) פ״י — remuer, agiter, malaxer
|| הִתְבַּחֵשׁ (471) פ״ע — être remué, être agité
בַּחְשָׁה (ר׳ בַּחְשׁוֹת) נ מטבח — louche *f*, spatule *f*
בַּחְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — indiscret, fouineur
[בטא] נִבְטָא (403) פ״ע — être prononcé
|| בִּטֵּא (443) פ״י (הגה) — prononcer, articuler
(הביע) — exprimer
|| הִתְבַּטֵּא (478) פ״ע — s'exprimer
בִּטָּאוֹן (38, ר׳ בִּטְאוֹנִים) ז — organe (journal *etc*) *m*
בִּטְבּוּט (—) ז — enflure *f*, gonflement *m*
בִּטְבֵּט (457) פ״י (ניפח) — enfler, gonfler
|| פ״ע (בצבץ) — émerger, surgir
|| הִתְבַּטְבֵּט (491) פ״ע (התנפח) — s'enfler
|| (בצבץ) — émerger, surgir, faire saillie
בָּטָה (342) פ״י — prononcer, proférer
בָּטָה כְּמַדְקְרוֹת־חֶרֶב — prononcer des paroles incisives
בִּטּוּא (ר׳ ־אִים) ז — expression *f*
בָּטוּחַ, בְּטוּחָה ת — sûr, assuré, certain
בָּטוּחַנִי (נ׳ בְּטוּחָתְנִי) — je suis sûr
סָמוּךְ וּבָטוּחַ — sûr et certain
|| (נאמן) אִישׁ בָּטוּחַ — homme digne de confiance
עֵסֶק בָּטוּחַ — affaire *f* de tout repos
בִּטּוּחַ (9) ז — assurance *f*
דְּמֵי־בִּטּוּחַ ז״ר — prime *f* d'assurance
חֶבְרַת־בִּטּוּחַ נ — compagnie *f* d'assurances
תְּעוּדַת־בִּטּוּחַ נ — police *f* d'assurance
בִּטּוּחַ־חַיִּים — assurance sur la vie

בִּטּוּחַ לְאֻמִּי	sécurité sociale
בִּטּוּחַ־מַחֲלָה	assurance contre la maladie
בִּטּוּחַ־מִשְׁנֶה	réassurance *f*
בְּטוּחָה (ר׳ ־חוֹת) נ	sécurité *f*, assurance *f*
‖ (ערובה)	garantie *f*, gage *m*
הַמְצִיא בְּטוּחוֹת	fournir des garanties
בִּטּוּחוֹת או **בְּטוּחוֹת** תה״פ	en sécurité, sûrement
בִּטּוּי (23) ז	expression *f*, prononciation *f*
בִּטּוּי־שְׂפָתַיִם	simples paroles *fpl*
שְׁבוּעַת־בִּטּוּי נ	voeu (sans engagement envers autrui) *m*
נָתַן בִּטּוּי לְ־	faire entendre, exprimer
כְּלִי־בִּטּוּי ז	organe *m*
‖ (ניב)	expression *f*, locution *f*
‖ מתמט בִּטּוּי אַלְגֶּבְּרִי	expression algébrique
בִּטּוּל (41) ז (הפסקה)	arrêt *m*, suspension *f*
בִּטּוּל־מְלָאכָה	arrêt de travail
בִּטּוּל־זְמַן	perte *f* de temps
בִּטּוּל־תּוֹרָה	interruption *f* des études
‖ (שלילה)	annulation *f*, suppression *f*
בִּטּוּל־הַחְלָטָה	révocation *f* d'une décision
בִּטּוּל־הַיֵּשׁ	annihilation *f* de l'être
בִּטּוּל־חֹק	abolition *f* d'une loi
‖ (זלזול)	dédain *m*, mépris *m*
הִתְיַחֵס לִפְ׳ בְּבִטּוּל	traiter qn comme du néant
בֵּטוֹן (—) ז	béton *m*
בֵּטוֹן מְזֻיָּן	béton armé
1. **בִּטּוּן** (—) ז (חיזוק בבטון)	bétonnage *m*
2. **בִּטּוּן** (—) ז (של־בגד)	doublure *f*
בֶּטֶחַ (97) ז	appui (de fenêtre) *m*
בָּטַח (332) פ״ע (בְּ־)	avoir confiance (en)
‖ בִּטֵּחַ (439) פ״י	assurer (commercialement, contre un risque)
‖ הִבְטִיחַ (504) פ״י (עשה לבטוח)	affermir, fortifier, protéger
הִבְטִיחַ אֶת־הַבַּיִת	garantir la sécurité de la maison
הִבְטִיחַ אֶת־עֲתִידוֹ	assurer son avenir
‖ (נתן הבטחה)	promettre
הִבְטִיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת	promettre monts et merveilles

מֻבְטָח לוֹ שֶׁיַּצְלִיחַ	il est sûr de réussir
מֻבְטָחַנִי (נ׳ מֻבְטַחְתַּנִי)	je suis sûr
בֶּטַח (179, בלי ר׳) ז	sécurité *f*, assurance *f*, sûreté *f*
‖ בֶּטַח או לָבֶטַח תה״פ (בשלוה)	en sécurité
עממי (בוודאות)	certainement, assurément
בִּטְחָה (—) נ (שלוה)	confiance *f*, sentiment *m* de sécurité
‖ (ודאות)	certitude, assurance
אוּכַל לוֹמַר לְךָ בְּבִטְחָה שֶׁ־	je peux t'assurer que
בִּטָּחוֹן (38) ז	certitude *f*, assurance *f*, confiance *f*
בִּטָּחוֹן עַצְמִי	confiance *f* en soi
תָּלָה בִּטְחוֹנוֹ בְּ־	mettre sa confiance en
‖ (אמונה)	confiance *f*, foi *f*
בַּעַל־בִּטָּחוֹן	plein de foi
‖ (ודאות)	certitude, assurance
‖ טכנ חֲגוֹרַת־בִּטָּחוֹן נ	ceinture *f* de sûreté
סִכַּת־בִּטָּחוֹן נ	épingle *f* de sûreté
‖ צבא	sécurité *f*
כֹּחוֹת־הַבִּטָּחוֹן ז״ר	les forces armées
שַׂר־הַבִּטָּחוֹן ז	ministre *m* de la défense nationale
מוֹעֶצֶת־הַבִּטָּחוֹן נ	le Conseil de Sécurité (à l'O.N.U.)
בִּטְחוֹנִי, ־נִית ת	de sécurité, de défense
הַמַּצָּב הַבִּטְחוֹנִי	la situation du point de vue de la sécurité
שִׁקּוּלִים בִּטְחוֹנִיִּים	considérations *fpl* de sécurité
בָּטָטָה (ר׳ ־טוֹת) נ צמח	patate douce
בְּטִיחוּת (45, בלי ר׳) נ	sûreté *f*, sécurité *f*
אֶמְצָעֵי־בְּטִיחוּת ז״ר	mesures *fpl* de sécurité
בְּטֵלָה (—) נ	oisiveté *f*, chômage *m*
בָּטִישׁ (1) ז	dame (outil) *f*
בְּטִישָׁה (201) נ (כבישה)	damage (de la terre) *m*
‖ (חבטה)	coup *m*, choc *m*, ruade *f*
בָּטַל (309) פ״ע (שבת)	être oisif, chômer
בָּטַל מִדִּבְרֵי־תוֹרָה	négliger ses études
‖ (חדל)	cesser, s'arrêter
בָּטְלוּ הַקָּרְבָּנוֹת	les sacrifices ont cessé
‖ נִבְטַל (388) פ״ע (בוטל)	être aboli, être annulé
(נמנע)	s'abstenir, se tenir quitte

נִבְטַל מִן־הַמְּלָאכָה — se dispenser d'une tâche
|| בִּטֵּל (433) פ"י (השבית) — faire cesser
בִּטֵּל זְמַן — perdre du temps
|| (שם לאל) — annuler, abolir, supprimer
בִּטֵּל חוֹזֶה — annuler un contrat
בִּטֵּל פְּסַק־דִּין — casser un jugement
בִּטֵּל חֹק — abolir une loi
בַּטֵּל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ — que sa volonté soit faite et non la tienne
|| (חשב לאפס) — considérer comme nul
בִּטֵּל כְּעַפְרָא דְאַרְעָא — n'accorder aucune importance à
בִּטֵּל אֶת־פְּ' — n'avoir aucune estime pour qn
|| הִתְבַּטֵּל (467) פ"ע (בוטל) — être annulé
(הלך בטל) — perdre son temps, être désoeuvré
(ביטל ערך עצמו) — se faire tout petit
|| הִבְטִיל (498) פ"י — faire cesser
(פועלים) — réduire au chômage
בָּטֵל, בְּטֵלָה ת (שאינו עובד) — oisif, désoeuvré
הָלַךְ בָּטֵל — être oisif, être désoeuvré
|| (שפג תוקפו) — nul, sans valeur
בָּטֵל וּמְבֻטָּל — nul et non avenu
|| (חסר־ערך) — futile, insignifiant, vain, oiseux
דְּבָרִים בְּטֵלִים — balivernes *fpl*, futilités *fpl*
שִׂיחָה בְּטֵלָה — conversation oiseuse
בָּטֵל בְּשִׁשִּׁים — quantité *f* négligeable
בַּטָּלָה (221, בלי ר') נ — oisiveté *f*, chômage *m*
דְּמֵי־בַטָּלָה ז"ר — indemnité *f* d'inactivité
|| (הבלים) — inutilité *f*, vanité *f*
לְבַטָּלָה — en vain, pour rien, inutilement
בְּרָכָה נ לְבַטָּלָה — bénédiction *f* sans objet
בהש בְּרָכָה לְבַטָּלָה — effort *m* inutile
בַּטְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — oisif, fainéant
עֲשָׂרָה בַּטְלָנִים — dix pensionnaires (entretenus par la communauté) *mpl*
|| בהש (רחוק מהמציאות) — maladroit *m*, raté *m*
בַּטְלָנוּת (—) נ (חוסר־מעש) — oisiveté *f*
בהש (חוסר־התמצאות) — maladresse *f*
בַּטְלָנִי, ־נִית ת — inefficace, négligent, bâclé
בֶּטֶן (166) נ (כרס) — ventre *m*, abdomen *m*
תַּאֲוַת־הַבֶּטֶן נ — gloutonnerie *f*
|| (של־האשה) — ventre, sein *m*, entrailles *fpl*
פְּרִי־בֶטֶן ז — fruit *m* des entrailles
מִבֶּטֶן — de naissance, depuis la naissance
|| (של־בקבוק וכו') — ventre
|| בהש בֶּטֶן־אֳנִיָּה — cale *f* d'un bateau
בֶּטֶן־הָאֲדָמָה — les entrailles *fpl* de la terre
מִבֶּטֶן־שְׁאוֹל — des profondeurs de la tombe
1. [בטן] הִבְטִין (498 ג) פ"י (גרם הריון) — engrosser
|| פ"ע (התבלט) — se bomber
2. בִּטֵּן (433 ג) פ"י (חיזק בבטון) — bétonner
3. בִּטֵּן (433 ג) פ"י (בגד) — doubler (un vêtement)
בֹּטֶן (186) ז צמח — cacahuète *f*, arachide *f*
בִּטְנָה (242) נ — doublure (d'un vêtement) *f*
עַלֵּי־בִטְנָה ז"ר — pages *fpl* de garde
בָּטְנָה (ר' ־נִים) ז צמח (פרי) — pistache *f*
|| (עץ) — pistachier *m*
בַּטְנוּן (41) ז מוס — contrebasse *f*
בַּטְנוּנַאי (ר' ־נָאִים) ז מוס — contrebassiste *m*
בַּטְנוּנִי, ־נִית ת — ventru
בַּטְנוּנִית (17) נ מוס — violoncelle *m*
בָּטַשׁ (304) פ"י (דרך) — fouler, damer (la terre)
|| (בעט) — ruer, donner des coups de pied
|| בִּטֵּשׁ (433) פ"י — fouler, broyer, écraser
בֵּי־ מ"י ארמית — chez
בֵּי־רַב — école *f*
בַּר־בֵּי־רַב — écolier *m*
1. בִּי ← בְּ־
2. בִּי מ"ק — de grâce, s'il vous plaît
° בִּי אֲדוֹנִי — de grâce monseigneur
בִּיאָה (201) נ — arrivée *f*, venue *f*
בִּיאַת־הַגּוֹאֵל — l'arrivée du Messie
|| (שקיעה) בִּיאַת־הַשֶּׁמֶשׁ — coucher *m* du soleil
|| משפט (הזדווגות) — cohabitation *f*, coït *m*
בִּיב (1) ז — conduit *m*, caniveau *m*, rigole *f*
בִּיב־שְׁפָכִים — égout *m*, cloaque *m*
בִּיֵּב (451) פ"י — pourvoir d'une canalisation
בִּיבְּלִיוֹגְרַפְיָה (ר' ־יוֹת) נ — bibliographie *f*
בִּיבָר (91) ז — jardin *m* zoologique, ménagerie *f*
בִּיגַמְיָה (—) נ — bigamie *f*
בִּיּוּב (—) ז — canalisation *f* d'égout
בִּיּוֹגְרָפִי, ־פִית ת — biographique

בִּיוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — biographie *f*

בִּיוֹכִימְיָה (—) נ — biochimie *f*

בִּיּוּל (—) ז — timbrage *m*, affranchissement *m*

בִּיוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — biologiste *m*

בִּיוֹלוֹגִי, ־גִית ת — biologique

בִּיוֹלוֹגְיָה (—) נ — biologie *f*

בִּיּוּם או בִּמּוּי (41) ז — mise *f* en scène

1. בִּיּוּן (—) ז צבא — service *m* de renseignements, espionnage *m*

2. בִּיּוּן (—) ז מתמט — interpolation *f*

בִּיּוּץ (—) ז מטבח — épaississement (par addition d'oeufs) *m*

|| רפא — ovulation *f*

בִּיּוּשׁ (41, בלי ר׳) ז — offense *f*, humiliation *f*

בִּיּוּת (41, בלי ר׳) ז — domestication *f*, apprivoisement *m*

בִּיזַנְטְיוֹן ש״פ ז (עיר) — Byzance *f*

בִּיזַנְטִינִי, ־נִית ת — byzantin

בִּיֵּל (451) פ״י — timbrer, affranchir

בִּילְהַרְצְיָה (—) נ רפא — bilharzia (ver parasite) *f*

בִּיל״וּ (= בית יעקב לכו ונלכה) — Bilou (mouvement d'immigrants 1882) *m*

בִּילוּאִי (ר׳ בִּילוּאִים) ז — membre *m* du Bilou

בִּילְיַרְד (—) ז — billard (jeu) *m*

בִּיֵּם (451) פ״י — mettre en scène

|| בהש בִּיֵּם בְּחִירוֹת — faire un simulacre d'élections

בִּימַאי או בַּמַּאי (61) ז — régisseur *m*, metteur *m* en scène

בִּימָה או בָּמָה (201) נ — scène *f*, podium *m*, estrade *f*

|| (בבית־כנסת) — tribune *f*, chaire *f*

בִּימָתִי, ־תִית ת — scénique, théâtral

1. [בין] בָּן (385 נ) פ״י — comprendre

|| נָבוֹן (429 נ) פ״ע — devenir raisonnable

|| בּוֹנֵן (454 נ) פ״י — s'intéresser à, surveiller

|| הִתְבּוֹנֵן (487 נ) פ״ע (בְּ־) — contempler, observer

|| הֵבִין (526 נ) פ״י — comprendre

הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו — cela va de soi

|| פ״ע הֵבִין בְּ־ — s'y connaître en

2. בִּיֵּן (451 נ) פ״י מתמט — interpoler

בֵּין־ (274) מ״י — entre, parmi

בֵּין־הָעַרְבַּיִם — à l'approche du soir

בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת — au crépuscule

|| בֵּין... וּבֵין־ (או... לְבֵין־) — entre... et

בֵּינִי וּבֵינְךָ — entre toi et moi, entre nous

דְּבָרִים שֶׁבֵּינוֹ לְבֵינָהּ — affaires *fpl* intimes

בֵּינֵנוּ לְבֵין־עַצְמֵנוּ — entre nous

יָשַׁב בֵּינוֹ לְבֵין־עַצְמוֹ — être assis à part

|| בֵּין... לְ־ — entre... et (différence)

מַה בֵּין רְחוֹב לִשְׁבִיל? — en quoi une rue diffère-t-elle d'un sentier?

|| בֵּין־כֹּה וָכֹה או בֵּין־כָּךְ וּבֵין־כָּךְ — de toute façon, pendant ce temps

בֵּין שֶׁ־... וּבֵין שֶׁ־ — soit que... soit que

|| בֵּין־ תחילית — inter- (préfixe)

בֵּין־דָּתִי או בֵּינְדָּתִי — interconfessionnel

בֵּין־יַבַּשְׁתִּי או בֵּינְיַבַּשְׁתִּי — intercontinental

בֵּין־לְאֻמִּי או בֵּינְלְאֻמִּי — international

בֵּין־מִשְׂרָדִי או בֵּינְמִשְׂרָדִי — interministériel

בֵּין־עִירוֹנִי או בֵּינְעִירוֹנִי — interurbain

בִּינָה (201) נ — raison *f*, compréhension *f*

הִגִּיעַ לְבִינָה — atteindre l'âge de raison (40 ans)

שֵׁן־בִּינָה נ — dent *f* de sagesse

זֶה לְמַעְלָה מִבִּינָתִי — cela me dépasse

בֵּינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס — intervalle (entre les lignes de la portée) *m*

בֵּינוֹנִי, ־נִית ת — moyen, intermédiaire, médiocre

לְמַעְלָה מִבֵּינוֹנִי — au-dessus de la moyenne

הַמַּעֲמָד הַבֵּינוֹנִי — la classe moyenne

|| דקדוק — participe *m*

בֵּינוֹנִי פּוֹעֵל — participe actif

בֵּינוֹנִי פָּעוּל — participe passif

בֵּינוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — médiocrité *f*

בֵּינוֹת־ (266) מ״י — entre

מִבֵּינוֹת לְ־ — d'entre

בֵּינַיִם (—) ז״ז — milieu

אִישׁ־בֵּינַיִם ז — intermédiaire *m*, champion *m*

יְמֵי־הַבֵּינַיִם ז״ר — le moyen âge

קְרַב־בֵּינַיִם ז — duel *m*

צַו־בֵּינַיִם ז משפט — ordonnance *f* de référé

קְרִיאַת־בֵּינַיִם נ — interruption *f*

בֵּינַיְמִי, ־מִית ת — médiéval

בִּינִית (17) נ דג	barbeau *m*
בֵּינְתַיִם תה״פ	entre-temps, en attendant
בִּיסְמוּת (—) ז כימ	bismuth *m*
בִּיפָּר (97) ז	étable *f* de taureau
בִּיֵּץ (451) פ״י מטבח	épaissir (en ajoutant des œufs)
בֵּיצָה (201, ר׳ בֵּיצִים) נ	oeuf *m*
בֵּיצָה קָשָׁה	oeuf dur
בֵּיצָה שְׁלוּקָה	oeuf poché
בֵּיצָה רַכָּה	oeuf à la coque
בֵּיצָה טְרוּפָה	oeuf brouillé
דְּמוּי־בֵּיצָה	oviforme
בהש בֵּיצָה שֶׁלֹּא נוֹלְדָה	la peau de l'ours
בֵּיצִי, ־צִית ת	en forme d'oeuf, ovale
בֵּיצִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ מטבח	oeufs *mpl* sur le plat
בֵּיצִית (17) נ צמח	ovule *m*
בְּאֵר (159) נ	puits *m*, citerne *f*
בַּיָּר (ר׳ ־רִים) ז	puisatier *m*
בֵּירָא (—) נ ארמית	fosse *f*, puits *m*
בֵּירָא עֲמִיקְתָּא	puits profond
1. בִּירָה (201) נ (מבצר)	citadelle *f*
‖ (עיר ראשית)	capitale *f*
2. בִּירָה (—) נ (משקה)	bière *f*
בֵּירוּת ש״פ נ (עיר)	Beyrouth *m*
בִּירִית (17) נ	jarretière *f*
מִסְדַּר־הַבִּירִית (באנגליה) ז	ordre *m* de la jarretière
בִּירָנִית (17) נ	citadelle *f*, forteresse *f*
בִּישׁ, בִּישָׁא (ר׳ ־שִׁין) ת ארמית	mauvais
בִּישׁ־גַּדָּא או ־מַזָּל	malchanceux, malheureux
עֵינָא בִּישָׁא	le mauvais oeil
עֵסֶק בִּישׁ	une sale affaire
בֵּיֵּשׁ ← בּוֹשׁ	
בִּישׁוֹף (ר׳ ־פִים) ז	évêque *m*
בִּישׁוּת (—) נ	mal *m*, méchanceté *f*
בַּיְשָׁן (ר׳ ־נִים) ז	timide *m*
בַּיְשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ	timidité *f*, modestie *f*
בַּיְשָׁנִי, ־נִית ת	timide, modeste
בַּיִת (155, ר׳ בָּתִּים, בָּתֵּי־ וכו׳) ז	maison *f*
בַּעַל־בַּיִת (ר׳ בַּעֲלֵי־בָתִּים) ז	maître *m* de maison, propriétaire *m*
בֶּן־בַּיִת (ר׳ בְּנֵי־בַיִת) ז	membre *m* de la famille, familier *m*
הָיָה בֶּן־בַּיִת אֵצֶל־פ׳	avoir ses entrées chez qn
חַיַּת־בַּיִת (ר׳ חַיּוֹת־בַּיִת) נ	animal *m* domestique
הָלַךְ הַבַּיְתָה	aller à la maison
אֲנִי בַּבַּיִת	je suis chez moi
שִׁעוּרֵי־בַיִת ז״ר	devoirs (scolaires) *mpl*
(משפחה) גְּבֶרֶת מֵאִיר לְבֵית־נָתָן	Madame Meyer née Nathan
בֵּית־אָב (ר׳ בָּתֵּי־אָבוֹת)	famille *f*
בֵּית־אָבוֹת (ר׳ בָּתֵּי־אָבוֹת) (מושב זקנים)	hospice *m* de vieillards
‖ (שושלת) בֵּית־דָּוִד	la dynastie de David
‖ (אסכולה) בֵּית־הִלֵּל	l'école *f* de Hillel
‖ הַבַּיִת (בית־המקדש)	le Temple
הַר־הַבַּיִת ז	la montagne du Temple
הַבַּיִת הַשֵּׁנִי	le Second Temple
‖ הַבַּיִת הַלָּבָן (בוושינגטון)	la Maison Blanche
בַּיִת עֶלְיוֹן/תַּחְתּוֹן	chambre haute/basse
חַבְרֵי־הַבַּיִת ז״ר	les parlementaires *mpl*
‖ הַבַּיִת הַלְּאֻמִּי	le Foyer National
‖ אנטום בֵּית־בְּלִיעָה	pharynx *m*, gosier *m*
בֵּית־שֶׁחִי	aisselle *f*
‖ (חלקי־לבוש) בֵּית־יָד	gant *m*
בֵּית־שׁוֹק	tige (de botte) *f*
‖ (מיכל) בֵּית־קִבּוּל	récipient *m*, capacité *f*
חשמל בֵּית־נוּרָה	douille *f*
‖ (שדה) בֵּית־בַּעַל	terrain arrosé par la pluie
בֵּית־שְׁלָחִים	terrain irrigué artificiellement
‖ (של־שיר)	strophe *f*, couplet *m*
בֵּית־דֹּאַר (ר׳ בָּתֵּי־דֹאַר)	bureau *m* de poste
בֵּית־דִּין (ר׳ בָּתֵּי־דִין)	tribunal *m*
בֵּית־חוֹלִים (ר׳ בָּתֵּי־חוֹלִים)	hôpital *m*
בֵּית־חַיִּים (ר׳ בָּתֵּי־חַיִּים)	cimetière *m*
בֵּית־חֲרֹשֶׁת (ר׳ בָּתֵּי־חֲרֹשֶׁת)	usine *f*
בֵּית־יַיִן (ר׳ בָּתֵּי־יַיִן)	taverne *f*, cabaret *m*
בֵּית־יְתוֹמִים (ר׳ בָּתֵּי־יְתוֹמִים)	orphelinat *m*
בֵּית־כֶּלֶא (ר׳ בָּתֵּי־כֶלֶא)	prison *f*
בֵּית־כְּנֶסֶת (ר׳ בָּתֵּי־כְנֶסֶת או ־כְנֵסִיּוֹת)	synagogue *f*
בֵּית־כִּסֵּא (ר׳ בָּתֵּי־כִסֵּא)	cabinet *m* d'aisances
בֵּית־מְגוּרִים (ר׳ בָּתֵּי־מְגוּרִים)	maison *f* d'habitation

בית־מדות — maison spacieuse

בית־מדרגות — cage *m* d'escalier

בית־מדרש (ר' בתי־מדרש או ־שות) — maison d'études, salle *f* d'études

בית־מטבחים (ר' בתי־מטבחים) — abattoir *m*

בית־מלון (ר' בתי־מלון) — hôtel *m*

בית־מסחר (ר' בתי־מסחר) — maison de commerce

בית־מקדש (ר' בתי־מקדש) — sanctuaire *m*

בית־מרזח (ר' בתי־מרזח) — estaminet *m*

בית־מרקחת (ר' בתי־מרקחת) — pharmacie *f*

בית־משפט (ר' בתי־משפט) — tribunal *m*

בית־נבחרים (ר' בתי־נבחרים) — chambre *f* des députés

בית־נכות (ר' בתי־נכות) — musée *m*

בית־נשים (ר' בתי־נשים) — gynécée *m*, harem *m*

בית־סהר (ר' בתי־סהר) — prison *f*

בית־ספר (ר' בתי־ספר) — école *f*

בית־ספרים (ר' בתי־ספרים) — bibliothèque *f*

בית־קברות (ר' בתי־קברות) — cimetière *m*

בית־קפה (ר' בתי־קפה) — café (lieu public) *m*

בית־שמוש (ר' בתי־שמוש) — cabinet *m*, w.-c. *m*

|| מבית תה"פ — de l'intérieur

בית (—) נ — *beth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

בית־לחם ש"פ נ (עיר) — Bethléem *m*

בית־לחמי, ־מית ת — Bethléemite

בית (451 ת) פ"י — domestiquer

|| התבית (468 ת) פ"ע — s'apprivoiser

|| הבית (526 ת) פ"י — rapatrier

צבא הבית מטוס — ramener un avion à sa base

ביתוסים (—) ז"ר — Boéthusiens (secte) *mpl*

ביתי, ־תית ת — domestique, familial

אוירה ביתית — atmosphère familiale

בעלי־חיים ביתיים — animaux domestiques

|| צמח חד־ביתי — monoïque

דו־ביתי — dioïque

ביתיות (—) נ — familiarité *f*, intimité *f*

ביתן (91) ז — pavillon *m*

ביתני, ־נית ת — casanier, sédentaire

בה, בך ← ב־

בכא (ר' בכאים) ז צמח — micocoulier *m*

|| עמק־הבכא ז — Vallée *f* des Peupliers (près de Jérusalem)

בהש — vallée *f* des pleurs (l'exil)

בכדי תה"פ — en vain, inutilement

בכדי־ ← די

בכה (352) פ"ע — pleurer

|| פ"י בכה את־פ' — pleurer qn

|| נבכה (408) פ"ע — être pleuré

|| בכה (447) פ"י — pleurer (un mort), déplorer

|| התבכה (480) פ"ע — fondre en larmes

|| הבכה (508) פ"י — faire pleurer

בכה (—) ז — pleurs *mpl*, lamentations *fpl*

בכוי, בכויה ת — éploré, désolé

קול בכוי — voix éplorée

פנים בכויות — visage couvert de larmes

בכוי (23, בלי ר') ז — affliction *f*, désolation *f*

בכור (22) ז — premier-né *m*, aîné *m*

מכת־בכורות נ — mort *f* des premiers-nés (10e plaie d'Egypte)

בהש בכור־מות — l'ange *m* de la mort

עממי בכור־שטן — petit diable

בכור־אביב (—) ז צמח — primevère *f*

בכור (41) ז (של־פירות) — maturation *f*

|| (העדפה) — préférence *f*

|| בכורים ז"ר — prémices *fpl*

חג־הבכורים ז — le fête des Prémices (Pentecôte)

בכורה (201, בלי ר') נ (בת ראשונה) — première-née

|| (זכות־הבכור) — droit *m* d'aînesse

בהש (זכות קדימה) — préférence *f*, priorité *f*

מניות־בכורה נ"ר — actions préférentielles

|| (הופעה ראשונה) — début *m*, inauguration *f*

הצגת־בכורה נ — première *f*

טיסת־בכורה נ — baptême *m* de l'air

נאום־בכורה ז — discours inaugural

בכורה או **בכורה** (201) נ — fruit *m* précoce, primeur *f*

בכות (—) נ — lamentation *f*, deuil *m*

בכחוס ש"פ ז מיתול — Bacchus (dieu du vin) *m*

בכי (5, בלי ר') ז — lamentation *f*, plainte *f*

בכי־תמרורים — plaintes amères

בעל־בכי — pleurard *m*, pleurnicheur *m*

בְּכִיָּה (202) נ — lamentation *f*, plainte *f*
בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת — désastre *m* irréparable
גָּעָה בִּבְכִיָּה — éclater en larmes
בַּכְיָן (ר׳ ־נִים) ז — pleurard *m*, pleurnicheur *m*
בַּכְיֵן (459 נ) פ״ע — pleurnicher, larmoyer
|| הִתְבַּכְיֵן (493 נ) פ״ע — pleurnicher
בַּכְיָנוּת (46, בלי ר׳) נ — pleurnicherie *f*
בַּכְיָנִי, ־נִית ת — larmoyant
בְּכִיר, בְּכִירָה ת (גדול בשנים) — aîné
|| (בעל־דרגה־גבוהה) — supérieur, de première classe
פָּקִיד בָּכִיר — haut fonctionnaire
קְצִין בָּכִיר — officier supérieur
בַּכְיָר (95) ז — navette (tissage) *f*
בַּכִּיר, ־רָה ת (פרי) — précoce
בְּכִית (2, בלי ר׳) נ — lamentation *f*, deuil *m*
בָּכֶם, בָּכֶן ← בְּ־
בֻּכְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ טכנ — piston *m*
בֶּכֶר (166) ז — jeune chameau
בִּכֵּר (433) פ״ע — mûrir précocement
|| פ״י (העדיף) — préférer
|| הִתְבַּכֵּר (467) פ״ע — mûrir précocement
בהש — mûrir (pensée)
|| הִבְכִּיר (499) פ״י — faire mûrir précocement
(נקבה) — accoucher d'un premier-né
בִּכְרָה (241) נ — jeune chamelle
בַּל מ״ח — ne...pas
תְּנַאי בַּל־יַעֲבֹר — condition *f* sine qua non
בַּל־תַּשְׁחִית — défense d'abîmer
לְבַל־ — pour ne...pas
בֵּל ש״פ ז מיתול — Bêl (divinité babylonienne) *m*
בְּלַאי (—) ז — amortissement *m*, usure *f*
בַּלַּאי (ר׳ בַּלָּאִים) ז — chiffonnier *m*
בְּלָאִים (—) ז״ר או בְּלָאוֹת (—) נ״ר — lambeaux *mpl*, loques *fpl*
בִּלְבַד ← לְבַד
בִּלְבַדִּי, ־דִּית ת — exclusif
בִּלְבּוּל (41) ז — confusion *f*, désordre *m*
|| (מבוכה) — preplexité *f*, embarras *m*
עממי בִּלְבּוּל־מֹחַ — cassement *m* de tête
בֻּלְבּוּל (41) ז עוף — bulbul (oiseau chanteur) *m*
בֻּלְבּוּס (41) ז צמח — bulbe *m*
|| עממי — patate *f*
בֻּלְבּוּסִי, ־סִית ת — bulbeux
בִּלְבֵּל (457) פ״י (ערבב) — confondre, déranger
|| (הביך) — embrouiller, troubler
עממי אַל־תְּבַלְבֵּל לִי אֶת־הַמֹּחַ! — ne me casse pas la tête!
|| הִתְבַּלְבֵּל (491) פ״ע — s'embrouiller
בַּלְבְּלָן (ר׳ ־נִים) ז — semeur *m* de confusion
בַּלְבֶּלֶת (—) נ — confusion *f*, désordre *m*
[בלג] הִבְלִיג (498) פ״ע — se retenir, rester serein
הִבְלִיג עַל־יְגוֹנוֹ — surmonter son chagrin
הִבְלִיג עַל־רִגְשׁוֹתָיו — refouler ses sentiments
בֶּלְגִּי, ־גִּית ת — belge
בֶּלְגְּיָה ש״פ נ (מדינה) — la Belgique
בַּלָּגָן (—) ז עממי — désordre *m*, anarchie *f*, pagaïe *f*
בֶּלְגְּרָד ש״פ נ (עיר) — Belgrade *m*
בַּלָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ — ballade *f*
בַּלְדָּר (95) ז — courrier *m*, messager *m*
בָּלֶה, בָּלָה ת — usé, flétri, délabré
בָּלָה (342) פ״ע — s'user, se faner, se flétrir
|| נִבְלָה (406) פ״ע — s'user, se détériorer
|| בִּלָּה (447) פ״י — user, détériorer, corrompre
מְבַלֵּה־עוֹלָם — fainéant *m*, oisif *m*
|| (האריך ימים אחרי־) — survivre à
|| (הוציא זמנו) — passer (son temps)
בִּלִּיתִי עֶרֶב יָפֶה — j'ai passé une belle soirée
תְּבַלּוּ בִּנְעִימִים — amusez-vous bien
בִּלָּה יָמָיו בְּ־ — passer sa vie à
|| הִתְבַּלָּה (480) פ״ע — s'user, se détériorer
בִּלֵּה (439) פ״י — troubler, effrayer
בַּלָּהָה (ר׳ ־הוֹת) נ — terreur *f*, frayeur *f*
חֲלוֹם־בַּלָּהוֹת ז — cauchemar *m*
מֶלֶךְ־בַּלָּהוֹת ז — le roi des démons
בְּלוֹ (—) ז — taxe *f*, accise *f*
בָּלוּא, בְּלוּאָה ת — usé, fripé, en lambeaux
בְּלוֹאִים (12) ז״ר או בְּלוֹאוֹת (2) נ״ר — haillons *mpl*
בַּלּוּט (41) ז צמח — gland *m*
בַּלּוּטָה (201) נ אנטום — glande *f*
בַּלּוּטַת־הַכְּרֵס — pancréas *m*
בַּלּוּטַת־הַמָּגֵן או ־הַתְּרִיס — glande thyroïde

בַּלּוּטַת־מִין — gonade *f*
בַּלּוּטִי, ־טִית ת רפא — glandulaire
בָּלוּי, בְּלוּיָה ת — usé, fané, flétri
בִּלּוּי (23) ז (השחתה) — usure *f*, destruction *f*
|| בלוי־זְמַן — passe-temps *m*
|| (בידור) — divertissement *m*, distraction *f*
בלוי נָעִים! — amusez-vous bien!
שָׁקַע בְּבִלּוּיִים — s'adonner aux plaisirs
בְּלוֹיִים (23) ז״ר — haillons *mpl*, loques *fpl*
בָּלוּל, בְּלוּלָה ת — mélangé
בָּלוּם, בְּלוּמָה ת (סתום) — fermé, bouché
|| (גדוש) — plein, rempli
אוֹצָר בָּלוּם — trésor *m* inépuisable
בהש (למדן) — encyclopédie vivante
בִּלּוּם (—) ז — freinage *m*, refrènement *m*
בַּלּוֹן (21) ז — ballon *m*
בְּלוֹנְדִּינִי, ־נִית ת — blond
|| בְּלוֹנְדִּינִית (17) נ — blonde *f*
בָּלוּס, בְּלוּסָה ת — mélangé, non trié
בִּלּוּעַ (—) ז — anéantissement *m*
בְּלוּעָה (201) נ — tourbillon *m*, remous *m*
|| גאול — puisard *m*
בְּלוֹף (21) ז — bluff *m*
בְּלוֹק (21) ז (גוש־בתים) — pâté (de maisons) *m*
|| (של־בטון) — cube (de béton) *m*, parpaing *m*
בְּלוֹקָדָה (201) נ — blocus *m*
בְּלוֹרִית (17) נ — mèche (sur le front) *f*, toupet *m*
בְּלוֹרִיתָן (ר׳ ־תָנִים) ז — homme chevelu
בִּלּוּשׁ (51) ז — recherche *f*, investigation *f*
בָּלוּת (46, בלי ר׳) נ — usure *f*
[בלח] הִבְלִיחַ (504) פ״ע — vaciller (flamme)
בָּלַט (306) פ״ע — émerger, faire saillie
בהש — se faire remarquer, se distinguer
|| נִבְלַט (388) פ״ע — être mis en relief
|| הִתְבַּלֵּט (467) פ״ע — émerger
בהש — se faire remarquer, se distinguer
|| הִבְלִיט (498) פ״י — mettre en relief, dégager
הִבְלִיט חָזֵהוּ — bomber le torse
בהש (הדגיש) — souligner, mettre en évidence
הִבְלִיט רַעְיוֹן — insister sur une idée
בֶּלֶט (166) ז — relief *m*

דְּפוּס־בֶּלֶט ז — typographie *f*
בַּלֶּט (ר׳ ־טִים) ז — ballet *m*
בַּלָּטָה (ר׳ ־טוֹת) נ עממי — carreau (de céramique) *m*
בַּלְטִי, ־טִית ת — balte
הַיָּם הַבַּלְטִי — la Mer Baltique
בֶּלֶטְרִסְטִיקָה (—) נ — belles-lettres *fpl*
1. בְּלִי־ מ״י — sans
בְּלִי־גְבוּל — illimité
בְּלִי־הֶרֶף — sans cesse, sans trêve
בְּלִי־מֵשִׂים — sans le faire exprès
בְּלִי־סָפֵק — sans aucun doute
בְּלִי־עַיִן־הָרָע! — le Ciel nous en garde!
בְּלִי־לָדַעַת — sans savoir
בְּלִי שֶׁ־ — sans que
לִבְלִי־חַת — sans peur, intrépide
לִבְלִי־עֲרֹךְ — incomparablement
מִבְּלִי־ — sans faute de, à défaut de
2. בְּלִי (—) ז — néant *m*, destruction *f*
בְּלָיָה או בְּלִיָּה (212, בלי ר׳) נ — usure *f*
בְּלִיחָה (201) נ — scintillement *m* faible
בְּלִיטָה (201) נ — saillie *f*, protubérance *f*
בְּלִיטוּת (45, בלי ר׳) נ — proéminence *f*
בְּלִיל (1, בלי ר׳) ז (תערובת) — mélange *m*
בהש בְּלִיל־לְשׁוֹנוֹת — mélange de langues
|| (מספוא) — fourrage *m*, pâtée *f*
בְּלִילָה (201) נ — mixture *f*, détrempe *f*
1. בְּלִימָה (201) נ — freinage *m*, enrayage *m*
בהש בְּלִימַת־פֶּה — musellement (de la presse) *m*
2. בְּלִימָה (—) נ — néant *m*, abîme *m*
תָּלוּי עַל־בְּלִימָה — suspendu au-dessus du néant
בָּלִיסְטִי, ־טִית ת — balistique
בָּלִיסְטִיקָה (—) נ — balistique *f*
בַּלִּיסְטְרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ — baliste *f*, catapulte *f*
אַבְנֵי־בַּלִּיסְטְרָה נ״ר — boulets *mpl*
בְּלִיעָה (201) נ — déglutition *f*
|| בֵּית־הַבְּלִיעָה ז (לוע) — pharynx *m*, gosier *m*
(ברובה) — magasin (de fusil) *m*
|| פיס (של־קרינה) — absorption *f*
בְּלִיַּעַל (—) ז — méchanceté *f*, vice *m*, perfidie *f*
אִישׁ־ או בֶּן־בְּלִיַּעַל ז — méchant *m*, perfide *m*
דְּבַר־בְּלִיַּעַל ז — fourberie *f*, imposture *f*

נַחֲלֵי־בְלִיַּעַל ז״ר	des torrents perfides
בְּלִישָׁה (201) נ	recherche *f*, investigation *f*
בְּלִית (—) נ גאול	détritus *mpl*
בָּלַל (356) פ״י	mélanger, confondre, détremper
‖ נִבְלַל (388) פ״ע	être mélangé, se mêler
‖ בּוֹלֵל (454) פ״י	assimiler (une population)
‖ הִתְבּוֹלֵל (487) פ״ע	s'assimiler
‖ הִבְלִיל (498) פ״י	mélanger, mêler
בֶּלֶל (—) ז	mélange confus
בָּלַם (304) פ״י	freiner, refréner, entraver
בְּלֹם פִּיךָ!	tais-toi!
‖ נִבְלַם (388) פ״ע	être freiné, être entravé
‖ בִּלֵּם (433) פ״ע	freiner, refréner
‖ הִתְבַּלֵּם (467) פ״ע	se fermer, être bouché
בֶּלֶם (166) ז	frein *m*
בֶּלֶם־אֲוִיר	frein à air comprimé
בֶּלֶם־יָד	frein à main
בַּלָּם (90) ז	serre-freins *m*
בֻּלְמוּס (—) ז	boulimie *f*
‖ בהש (תאוה)	frénésie *f*, fringale *f*
בַּלָּן (90) ז	maître-baigneur *m*, garçon *m* de bains
בַּלָּנִית (17) נ (עובדת בבית־מרחץ)	serveuse *f* d'établissement de bains
‖ (מגבת גדולה)	serviette *f* de toilette
בָּלַס (306) פ״י	inciser, faire des entailles
בּוֹלֵס שִׁקְמִים	inciseur *m* de sycomores
בְּלָסָם (—) או בַּלְסְמוֹן (—) ז	baume *m*
בָּלַע (332) פ״י	avaler, engloutir, absorber
כְּבוֹלְעוֹ כָּךְ פּוֹלְטוֹ	ce qui entre par une oreille sort par l'autre
‖ נִבְלַע (402) פ״ע	être englouti, être absorbé
דקדוק אוֹת נִבְלַעַת	lettre éliminée par assimilation ou par élision
‖ בִּלַּע (439) פ״י	détruire, ruiner
בִּלַּע עֲצַת־פ׳	confondre les projets de qn
בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח	il (Dieu) aura supprimé la mort pour toujours (paroles de consolation)
פֶּן יְבֻלַּע לוֹ	de peur qu'il lui en cuise
‖ הִתְבַּלַּע (477) פ״ע	se confondre, être absorbé
(נטמע)	s'assimiler, s'intégrer
‖ הִבְלִיעַ (504) פ״י (הגניב)	introduire en fraude, glisser
הִבְלִיעַ בִּנְעִימָה	mentionner en passant
הִבְלִיעַ בַּחֶשְׁבּוֹן	faire passer dans le compte
(העלים) הִבְלִיעַ בִּשְׁתִיקָה	passer sous silence
דקדוק הִבְלִיעַ עִצּוּר	assimiler une consonne
בֶּלַע (179, בלי ר׳) ז	proie *f*
‖ (ספיגה)	absorption *f*
‖ דִּבְרֵי־בֶלַע ז״ר	calomnie *f*, insulte *f*
בַּלָּע (94) או בַּלְעָן (97) ז	glouton *m*, vorace *m*
בִּלְעֲדֵי־ (275) מ״י	sans, excepté, en dehors de, indépendamment de
‖ מִבַּלְעֲדֵי־	à l'exception de, en dehors de
בִּלְעָדִי, ־דִית ת	exclusif
זְכוּת בִּלְעָדִית	droit exclusif, monopole *m*
בִּלְעָדִיּוּת (—) נ	exclusivité *f*, monopole *m*
בִּלְעָם ש״פ ז	Balaam *m*
בַּלְעָן ← בַּלָּע	
בַּלְעָנוּת (—) נ	gloutonnerie *f*, voracité *f*
בִּלֵּף (433) פ״י עממי	bluffer, en imposer
בְּלַפְן (ר׳ ־נים) ז עממי	bluffeur *m*, farceur *m*
בָּלַק (304) פ״י	détruire, démolir
‖ בִּלֵּק (433) פ״י	trancher, détruire
בַּלְקָן ש״פ ז גאוגר	les Balkans *mpl*
אַרְצוֹת־הַבַּלְקָן נ״ר	les pays *mpl* balkaniques
בָּלֶרִינָה (ר׳ ־נות) נ	ballerine *f*
בָּלַשׁ (304) פ״י	chercher, fouiller, fureter
‖ בִּלֵּשׁ (433) פ״י	enquêter sur, filer (un suspect)
בַּלָּשׁ (90) ז	détective *m*, limier *m*, agent secret
בֵּלְשַׁאצַּר ש״פ ז	Balthazar *m*
בַּלָּשׁוּת (—) נ	investigations policières
בַּלָּשִׁי, ־שִׁית ת	de détective, policier
רוֹמָן בַּלָּשִׁי	roman policier
בַּלְשָׁן (97) ז	philologue *m*, linguiste *m*
בַּלְשָׁנוּת (—) נ	philologie *f*, linguistique *f*
בַּלְשָׁנוּת הַשְׁוָאָתִית	linguistique comparée
בַּלְשָׁנִי, ־נִית ת	philologique, linguistique
בִּלְתִּי תה״פ	non, in- (*préfixe*)
בִּלְתִּי־אֶפְשָׁרִי	impossible
בִּלְתִּי־חֻקִּי	illégal

בלתי־טהור — impur
בלתי־מגבל — illimité
בלתי־מובן — incompréhensible
בלתי־מודע — inconscient
בלתי־מספיק — insuffisant
בלתי־נכון — inexact
בלתי־תלוי — indépendant
|| מ״ח בלתי אם־ — si ce n'est, excepté, sauf
לבלתי — pour ne... pas
|| מ״י (294) — sans, en dehors de
אין בלתך — il n'a a rien hors de toi
מבלתי־ — à défaut de, faute de

במ ← ב־

במאות (—) נ — mise *f* en scène

במאי ← בימאי

במבום (41) ז — fredonnement *m*

במבוק (—) ז צמח — bambou *m*

במבם (457) פ״י — fredonner (un air)

במדבר, ספר־ ז — le livre des Nombres

במה (210) נ דת (במקרא) — haut-lieu *m*
|| (גבעה) — hauteur *f*, colline *f*
|| (תיאטרון) ← בימה

במו־ מ״י — de, par
במו־עיני — de mes propres yeux
במו־ידיו — de ses mains

במוי ← ביום

במול (—) ז מוס — bémol *m*

במיה (—) נ צמח — ketmie *f*

בן (112) ז (ביחס להוריו) — fils *m*
בן־אח או בן־אחות — neveu *m*
בני־בנים — petits-enfants *mpl*
בן־דוד (ר׳ בני־דודים) — cousin *m*
בן־זקונים — fils né sur le tard
בן חורג — beau-fils (fils du conjoint) *m*
בן־טובים (ר׳ בני־טובים) — fils de bonne famille, fils à papa
בן־מלך (ר׳ בני־מלכים) — prince *m*
|| בני־נעורים — jeunes gens *mpl*, jeunesse *f*
בן־אדם (ר׳ בני־אדם) — homme *m*, être humain
בן־בקר (ר׳ בני־בקר) — bovin *m*
בני־צאן — ovidés (moutons ou chèvres) *mpl*
|| (גיל) — âgé de
בן־חמשים — âgé de cinquante ans
בן־יומו — né le jour même, nouveau-né
בן־גילו — du même âge
בן־דוד — le fils de David (le Messie)
בן־דורו — son contemporain
|| (מוצא) — originaire de, habitant *m*
בן־ירושלים — originaire (*ou* habitant) de Jérusalem, hiérosolymitain
בני־הגליל — les habitants de la Galilée
בן־כפר — villageois *m*
הוא בן־עירי — il est de la même ville que moi
בני־ארצי — mes compatriotes *mpl*
|| (זיקה) בן־ברית — allié *m*
דת — coreligionnaire (juif) *m*
בן־זוג — conjoint *m*
בן־שיחי — mon interlocuteur
בן־חסות — protégé *m*
|| (בעל־תכונה) — doué de, pourvu de
בן־אלמות — immortel
בן־בליעל — scélérat *m*, canaille *f*
בן־בשר (שמן) — corpulent
בן־בשר (אדם) — être *m* de chair
בן־חורין — homme libre
בן־חיל — homme valeureux
בן־חלוף — transitoire, éphémère
בן־תורה — érudit *m*
בן־תמותה — mortel
|| (ראוי ל־) — susceptible de
בן־אכילה — mangeable, comestible
בן־בצוע — réalisable
בן־מות — passible de mort
|| (צעיר זכר) — garçon *m*
בנים ובנות — garçons et filles
|| בן־ מ״י — pendant, au cours de
בן־לילה — en une nuit
בן־רגע — en un instant, instantanément

1. בן ← ב־

2. בן ← 1. [בין]

בנאום (41, בלי ר׳) ז — internationalisation *f*

בנאות (—) נ — bâtiment (industrie) *m*

בַּנַּאי (62) ז	maçon *m*, ouvrier *m* du bâtiment
בִּנְאֵם (461) פ"י	internationaliser
בָּנָה (342) פ"י	bâtir, construire
בָּנָה מֵחָדָשׁ	rebâtir, reconstruire
בהש בָּנָה אָב	constituer un précédent
‖ נִבְנָה (406) פ"ע	être bâti, être construit
(שוקם)	être reconstruit
‖ בִּנָּה (47) פ"י	reconstruire, consolider
1. בָּנוּ ← בְּ־	
2. בָּנוּ ← בָּנָה	
בָּנוּי, בְּנוּיָה ת	bâti, construit
שֶׁטַח בָּנוּי	surface bâtie, agglomération *f*
בִּנּוּי (—) ז	construction *f*, reconstruction *f*
בָּנוֹת ← בַּת	
בֶּנְזִין (—) ז	benzine *f*, essence *f*
°בִּנְיָה (—) נ	édifice *m*
בְּנִיָּה (202) נ	bâtiment (profession) *m*
תּוֹרַת־הַבְּנִיָּה נ	architecture *f*
בָּנִיּוּת (46, בלי ר') נ	filiation *f*
בִּנְיָמִין ש"פ ז	Benjamin *m*
בִּנְיָן (95) ז (בנייה)	bâtiment (profession) *m*
פּוֹעֲלֵי־בִנְיָן ז"ר	ouvriers *mpl* du bâtiment
‖ (בית)	édifice *m*, bâtiment *m*
בִּנְיַן־עַל	superstructure *f*
בהש בִּנְיַן־אָב	prototype *m*
רֹב־בִּנְיָן וְרֹב־מִנְיָן	la grande majorité
בִּנְיַן־קְלָפִים	château *m* de cartes
‖ דקדוק	voix (dans la conjugaison) *f*, forme *f*
בִּנְיָן קַל	forme simple
בִּנְיָן כָּבֵד	forme intensive
בִּנְיָן חוֹזֵר	forme réfléchie
בִּנְיָן גּוֹרֵם	forme factitive
בַּנָּלִי, ־לִית ת	banal
בַּנָּלִיּוּת (47, בלי ר') נ	banalité *f*
בַּנָּנָה (ר' ־נוֹת) נ צמח	banane *f*
בַּנְק (ר' ־קִים) ז	banque *f*
בַּנְק־הַדֹּאַר	service *m* des chèques postaux
בַּנְקָאוּת (—) נ	métier *m* de banquier
בַּנְקַאי (61) ז	banquier *m*
בַּנְקָאִי, ־אִית ת	bancaire
בַּס (53) ז מוס	basse *f*
בָּסָה (342) פ"י	patauger
בָּסוּם, בְּסוּמָה ת (נעים)	aromatisé, délicieux
‖ (שיכור)	éméché, gris, ivre
בִּסּוּם (41, בלי ר') ז	action *f* de parfumer
‖ (שיכרון)	ivresse *f*, enivrement *m*
בָּסוֹן (21) ז מוס	basson *m*
בִּסּוּס (41, בלי ר') ז	consolidation *f*
‖ בהש (הנמקה)	justification (d'une thèse) *f*
בָּסוּר, בְּסוּרָה ת	qui n'est pas mûr
בָּסִים, בְּסִימָה ת	parfumé, odorant, agréable
בְּסִימוּת (45, בלי ר') נ	saveur *f*
‖ בְּסִימוּת־הַדַּעַת	euphorie *f*, bien-être *m*
בָּסִיס (15) ז	base *f*, fondement *m*, piédestal *m*
‖ מתמט	base
‖ צבא	base, dépôt *m*
בְּסִיס אֲוִיר	base aérienne
‖ כימ	base
בְּסִיסָה (201, בלי ר') נ	pataugeage *m*
בְּסִיסִי, ־סִית ת	fondamental, de base
לָשׁוֹן בְּסִיסִית	langage *m* élémentaire
‖ כימ	basique
בְּסִיסִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère fondamental
‖ כימ	basicité *f*
בָּסִיר, בְּסִירָה ת	qui manque de maturité
בָּסָם ← בָּשָׂם	
בַּסָּם (90) ז	parfumeur *m*
בֹּסֶם ← בֹּשֶׂם	
1. בָּסַס (356) פ"י	fouler aux pieds
2. בִּסֵּס (433) פ"י	fonder, consolider, affermir
‖ הִתְבַּסֵּס (467) פ"ע	se consolider, s'affermir
צבא	consolider ses positions
בהש (הסתמך) הִתְבַּסֵּס עַל	se fonder sur
בָּסַר (304) פ"ע (בְּ־ או עַל־)	mépriser, dédaigner
‖ בִּסֵּר (433) פ"ע	mépriser, dédaigner
בֹּסֶר (191, בלי ר') ז	fruits *mpl* qui n'ont pas mûri
עִנְבֵי־בֹסֶר ז"ר	verjus *m*, raisins verts
בהש יְצִירַת־בֹּסֶר נ	oeuvre *f* sans maturité
בִּסָּרוֹן (38, בלי ר') ז	mépris *m*, dédain *m*
בַּסְרוּת (45, בלי ר') נ	manque *m* de maturité
בָּסְרִי, ־רִית ת	qui manque de maturité
בֻּסְתָּן (95) ז	verger *m*, jardin *m*

בַּסְתָּנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	jardinier *m*, horticulteur *m*
בְּעָא פ״י ארמית	désirer, vouloir, demander
לְכָל מָאן דְּבָעֵי	à qui de droit
בִּעְבּוּעַ (9) ז	bulle *f*
בִּעְבּוּעַ־סַבּוֹן	bulle de savon
‖ רפא	ampoule *f*
בִּעְבּוּעַ (9) ז	bouillonnement *m*
בִּעְבּוּעִית (17) נ	petite bulle
בַּעֲבוּר־ (276) מ״י	à cause de, en raison de
‖ (תמורת־)	pour, en échange de
‖ (למען־)	pour, en vue de
‖ בַּעֲבוּר שֶׁ־	afin que, pour que
בִּעְבַּע (465) פ״ע (העלה בעבועים)	bouillonner
‖ (פרפר במים)	se débattre (dans l'eau)
‖ (התפרץ)	jaillir, sourdre
בִּעְבַּע בִּצְחוֹק	glousser de rire
‖ (בגרונו)	s'éclaircir la gorge
‖ הִתְבַּעְבֵּעַ (495) פ״ע	bouillonner
בהש	se répandre
בְּעֶגְלָא תה״פ ארמית	bientôt, rapidement
בְּעַד תה״פ	auprès, au-delà
מִבַּעַד לְ־	derrière, à travers
‖ בְּעַד־ (277) מ״י (אחרי־)	derrière
סָגַר הַדֶּלֶת בַּעֲדוֹ	fermer la porte derrière soi
‖ (בגלל־)	à cause de
‖ °(תמורת־)	pour, en échange de
עוֹר בְּעַד עוֹר	peau pour peau
‖ (לטובת־)	pour, en faveur de
הִצְבִּיעַ בְּעַד־מֻעֲמָד	voter pour un candidat
בְּעַד וָנֶגֶד	pour et contre
1. בָּעָה (344) פ״ע (בעבע)	bouillonner
‖ הִבְעָה (508) פ״י	provoquer des ampoules
גַּז מַבְעֶה	gaz vésicatoire
2. בָּעָה (344) פ״י (חשף)	découvrir, mettre à nu
‖ נִבְעָה (406) פ״ע	se découvrir, être divulgué
נִבְעוּ מַצְפּוּנָיו	ses secrets ont été révélés
‖ הִבְעָה (508) פ״י	découvrir, mettre à nu
הִבְעָה אֶת־שִׁנָּיו	montrer ses dents
משפט הַמַּבְעֶה	animal *m* qui broute (et cause des dégâts)
3. בָּעָה (344) פ״י	demander, interroger

בְּעוּט (50) ז	ruade *f*, coup *m* de pied
בִּעוּר (50) ז	élimination *f*
בִּעוּר־חָמֵץ	élimination du levain (la veille de la Pâque)
בִּעוּר־הַבַּעֲרוּת	suppression *f* de l'analphabétisme
בְּעוּת (50) ז	frayeur *f*, terreur *f*
בִּעוּתֵי־לַיְלָה	terreurs *fpl* nocturnes
בֹּעַז ש״פ ז	Booz *m*
‖ בהש	cultivateur aisé
בָּעַט (325) פ״ע (בְּ־)	ruer, donner un coup de pied
ספורט (בכדורגל)	botter (le ballon)
בהש (מאס)	regimber, se rebeller contre
‖ נִבְעַט (397) פ״ע	recevoir un coup de pied
‖ בִּעֵט (434) פ״י	donner des coups de pieds
בהש	regimber, se rebeller contre
‖ הִבְעִיט (502) פ״י	dribbler (le ballon)
בַּעַט (152) ז או בְּעָטָה (216) נ	coup *m* de pied
בְּעַטֵּט (459) פ״י	ruer de tous les côtés
בַּעֲטָן (ר׳ ־נִים) ז	cheval rueur
בַּעֲטָנוּת (46, בלי ר׳) נ	habitude *f* de ruer
בְּעָיָה (212) נ	problème *m*
בְּעָיָה כְּאוּבָה	problème douloureux
מַעֲרֶכֶת־בְּעָיוֹת נ	problématique *f*
בְּעִיטָה (201) נ	ruade *f*, coup *m* de pied
ספורט (בכדורגל)	coup *m*
בְּעִיטָה חָפְשִׁית	coup franc
בְּעִיטַת־פְּתִיחָה	coup *m* d'envoi
בְּעִיטַת־עֳנָשִׁים	penalty *m*
‖ בהש (מרד)	rébellion *f*, révolte *f*
בְּעִילָה (201) נ	cohabitation *f*
בְּעִיר (1, בלי ר׳) ז	bétail *m*
בָּעִיר, בְּעִירָה ת	inflammable
בְּעֵרָה (201, בלי ר׳) נ	combustion *f*
בְּעָיָתִי, ־תִית ת	problématique
בְּעָיָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* problématique
בְּעָיָתָנוּת (46, בלי ר׳) נ	problématique *f*
בַּעַל (152) ז (של־אשה)	mari *m*
בַּעַל־נְעוּרִים	compagnon *m* de jeunesse
‖ (אדון)	maître *m*, propriétaire *m*
בַּעַל־אֲבֵדָה	propriétaire d'un objet perdu

בַּעַל־אֲחֻזָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־אֲחֻזּוֹת) — propriétaire foncier, hobereau *m*
בַּעַל־אֶמְצָעִים (ר׳ בַּעֲלֵי־אֶמְצָעִים) — cossu
בַּעַל־בַּיִת (ר׳ בַּעֲלֵי־בָתִּים) — maître *m* de maison, propriétaire *m*, bourgeois *m*
בַּעַל בְּעַמָּיו — notable *m*
בַּעַל־הוֹן (ר׳ בַּעֲלֵי־הוֹן) — capitaliste *m*
|| (שיש לו תכונה) — doué de, pourvu de
בַּעַל־אֶגְרוֹף (ר׳ בַּעֲלֵי־אֶגְרוֹף) — homme brutal
בַּעַל־אֹפִי (ר׳ בַּעֲלֵי־אֹפִי) — homme *m* de caractère
בַּעַל־בָּשָׂר (ר׳ בַּעֲלֵי־בָשָׂר) — homme gros, obèse
בַּעַל־בְּרִית (ר׳ בַּעֲלֵי־בְרִית) — allié
בַּעַל גּוּף (ר׳ בַּעֲלֵי־גוּף) — corpulent, grossier
בַּעַל־דָּבָר (ר׳ בַּעֲלֵי־דָבָר) — intéressé *m*
בַּעַל־דָּבָר (אדם חשוב) — homme influent
(כינוי לשטן) — le diable, le démon
בַּעַל־דְּבָרִים (ר׳ בַּעֲלֵי־דְבָרִים) — adversaire *m*
בַּעַל־דְּבָרִים (דברן) — bavard *m*
בַּעַל־דִּין (ר׳ בַּעֲלֵי־דִין) — plaideur *m*
בַּעַל־דֵּעָה (ר׳ בַּעֲלֵי־דֵעָה) — homme influent
בַּעַל וָתֵק (ר׳ בַּעֲלֵי־וָתֵק) — ancien (dans la profession), vétéran
בַּעַל־זְרוֹעַ (ר׳ בַּעֲלֵי־זְרוֹעַ) — homme *m* à poigne
בַּעַל־זֶרַע (ר׳ בַּעֲלֵי־זֶרַע) צמח — spermatophyte *m*
בַּעַל־חוֹב (ר׳ בַּעֲלֵי־חוֹב) (לווה) — débiteur *m*
בַּעַל־חוֹב (מלוה) — créancier *m*
בַּעַל־חַיִּים (ר׳ בַּעֲלֵי־חַיִּים) — animal *m*
בַּעַל־חֲלוֹמוֹת (ר׳ בַּעֲלֵי־חֲלוֹמוֹת) — rêveur *m*
בַּעַל־חֻלְיוֹת (ר׳ בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת) — vertébré *m*
בַּעַל־יְכֹלֶת (ר׳ בַּעֲלֵי־יְכֹלֶת) — qui a des resources, aisé
בַּעַל־מוּם (ר׳ בַּעֲלֵי־מוּמִים) — invalide *m*
בַּעַל־מְלָאכָה (ר׳ בַּעֲלֵי־מְלָאכָה) — artisan *m*
בַּעַל־מִקְצוֹעַ (ר׳ בַּעֲלֵי־מִקְצוֹעַ) — spécialiste *m*, professionnel *m*
בַּעַל־מֶרֶץ (ר׳ בַּעֲלֵי־מֶרֶץ) — énergique
בַּעַל־נִימוּסִים (ר׳ בַּעֲלֵי־נִימוּסִים) — poli
בַּעַל־נֵס (ר׳ בַּעֲלֵי־נִסִּים) — miraculé
בַּעַל־נֵס (עושה ניסים) — thaumaturge *m*
בַּעַל־נִסָּיוֹן (ר׳ בַּעֲלֵי־נִסָּיוֹן) — expérimenté
בַּעַל־נֶפֶשׁ (ר׳ בַּעֲלֵי־נֶפֶשׁ) — homme *m* sensible

בַּעַל־עֵצָה (ר׳ בַּעֲלֵי־עֵצוֹת) — de bon conseil
בַּעַל־עֵרֶךְ (ר׳ בַּעֲלֵי־עֵרֶךְ) — précieux
בַּעַל־צוּרָה (ר׳ בַּעֲלֵי־צוּרָה) — imposant
בַּעַל־קוֹמָה (ר׳ בַּעֲלֵי־קוֹמָה) — de haute taille
בַּעַל־שְׁאִלְתָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־שְׁאִלְתּוֹת) — interpellateur *m*
בַּעַל־שֵׁם (ר׳ בַּעֲלֵי־שֵׁם) — réputé, célèbre
בַּעַל־שֵׁם (עושה ניסים) — thaumaturge *m*
בַּעַל־שִׂמְחָה (ר׳ בַּעֲלֵי־שְׂמָחוֹת) — héros *m* de la fête
בַּעַל־תְּפִלָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־תְפִלָּה) — officiant *m*
בַּעַל־תְּשׁוּבָה (ר׳ בַּעֲלֵי־תְשׁוּבָה) — pénitent *m*, repenti *m*
|| בְּעָלִים ז״ר — propriétaire *m*
|| (אל כנעני) — Baal
|| חקל גדולי־בַּעַל ז״ר — cultures non irriguées
שְׂדֵה־בַּעַל (ר׳ שְׂדוֹת־בַּעַל) ז — terrain *m* sans irrigation artificielle
בָּעַל (325) פ״י — dominer, posséder, épouser
אִשָּׁה בְּעוּלַת־בַּעַל — femme mariée
בַּעַלְבָּתִי, ־תִית ת (בורגני) — bourgeois
|| (קרתני) — provincial, petit bourgeois
בַּעֲלָה (רק בנסמך בַּעֲלַת־, בַּעֲלוֹת־) ז — femme *f*
בַּעֲלַת־בַּיִת — maîtresse *f* de maison
בַּעֲלַת־יֹפִי — belle femme
[צירופים אחרים ← בַּעַל]
בַּעֲלוּת (47) נ משפט — droit *m* de propriété
בַּעֲלוּת מְשֻׁתֶּפֶת — copropriété *f*
בַּעֲלָן (ר׳ ־נִים) ז — avide, impatient
בַּעֲלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — avidité *f*, impatience *f*
בַּעַץ (—) ז — métal blanc, régule *m*
בִּעֵץ (434) פ״י טכנ — réguler
בַּעַר (ר׳ בוֹעֲרִים) ת — ignorant, stupide, illettré
1. בָּעַר (325) פ״ע (היה טיפש) — être ignorant
|| נִבְעַר (397) פ״ע — devenir ignorant *ou* stupide
נִבְעַר מִדַּעַת — insensé
2. בָּעַר (325) פ״ע (עלה באש) — brûler
|| כהש בָּעֲרָה חֲמָתוֹ — sa colère éclata
עוֹנָה בּוֹעֶרֶת — période *f* de pointe
|| פ״י — brûler, consumer
|| נִבְעַר (397) פ״ע — s'enflammer, se consumer
|| בִּעֵר (434) פ״י — allumer, incendier
|| הִבְעִיר (502) פ״י — allumer, incendier

3. בִּעֵר (434) פ״י	éliminer, extirper, exterminer
‖ (בהמה)	brouter, ravager
‖ הִבְעִיר (502) פ״י	ravager, saccager
בְּעֵר (—) ז	destruction *f*
הָיָה לְבָעֵר	être livré à la destruction
בְּעֵרָה (230) נ	incendie *m*, combustion *f*
בַּעֲרוּת (47, בלי ר׳) נ	ignorance *f*
[בעת] נִבְעַת (397 ת) פ״ע	être effrayé
‖ בִּעֵת (434 ת) פ״י	effrayer, épouvanter
‖ הִבְעִית (502) פ״י	effrayer, épouvanter
בַּעַת (152) ז	terreur *f*, peur *f*, angoisse *f*
(בפסיכולוגיה)	phobie *f*
בַּעַת־חוּצוֹת	agoraphobie *f*
בַּעַת־מַיִם	hydrophobie *f*
בְּעָתָה (216) נ	terreur *f*, frayeur *f*, épouvante *f*
בְּעָתוּת (ר׳ ־תוּתִים) ז	cauchemar *m*, oppression *f*
בֹּץ (144, בלי ר׳) ז	boue *f*
בהש שָׁקַע בַּבֹּץ	s'enfoncer dans l'ornière
בִּצְבּוּץ (41) ז	éclosion *f*, percement *m*
מֵי־בִצְבּוּץ ז״ר	eau *f* d'infiltration
בִּצְבֵּץ (457) פ״ע	filtrer, poindre, pointer, percer
בִּצָּה (208) נ	marécage *m*, marais *m*
בִּצּוּעַ (9, בלי ר׳) ז (הגשמה)	réalisation *f*
בַּר־בִּצּוּעַ	réalisable
‖ (פשרה)	compromis *m*
בִּצּוּעִי, ־עִית ת	de réalisation, d'exécution
קְשָׁיִים בִּצּוּעִיִּים	difficultés *fpl* de realisation
בִּצּוּעִיּוּת (—) נ	efficience *f*, politique *f* du fait accompli
1. בָּצוּר, בְּצוּרָה ת (עיר)	fortifié
2. בָּצוּר, בְּצוּרָה ת (ענבים)	vendangé
בִּצּוּר (41) ז	fortification *f*
בִּצּוּרֵי־שָׂדֶה	fortification de campagne
בִּצִּי, בִּצִּית ת	boueux, bourbeux
בְּצִיעָה (201) נ	action *f* de rompre (le pain)
בָּצִיק, בְּצִיקָה ת	pâteux
בָּצִיר (15, בלי ר׳) ז	vendange *f*
בְּצִירָה (201, בלי ר׳) נ	vendange *f*
בָּצָל (105) ז צמח	oignon *m*, bulbe *m*
בִּצֵּל (433) פ״ע	poindre, croître, pousser
‖ פ״י מטבח	assaisonner d'oignon

בְּצַלִּית (17) נ	ciboulette *f*
בְּצַלְצָל (95) או בְּצַלְצוּל (41)	petit oignon
בִּצָּנִי, ־נִית ת	marécageux
בִּצָּנִית (17) נ עוף	bécasseau *m*
בֶּצַע (179, בלי ר׳) ז	gain *m*, profit *m*, intérêt *m*
בֶּצַע־כֶּסֶף	lucre *m*
רוֹדֵף בֶּצַע	âpre au gain
מַה־בֶּצַע ז	quel profit?, à quoi bon?
1. בָּצַע (332) פ״י (חמד)	convoiter
בּוֹצֵעַ בֶּצַע	qui s'adonne au lucre
‖ בִּצַּע (439) פ״י	tirer profit de, exploiter
2. בָּצַע (332) פ״י (חתך)	trancher, couper
בָּצַע עַל־הַלֶּחֶם	rompre *ou* entamer le pain
‖ (עשה פשרה)	faire un compromis
‖ בִּצַּע (439) פ״י (גזר)	retrancher, supprimer
° מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי	il me retranche de la trame
(הגשים)	réaliser, exécuter
בִּצַּע פְּסַק־דִּין	exécuter une sentence
‖ הִתְבַּצַּע (477) פ״ע	se réaliser, être réalisé
בֶּצַע (105) ז	marais *m*
בָּצַץ (356) פ״ע	émerger, poindre
‖ פ״י	sécréter
בָּצַק (309) פ״ע	enfler, gonfler
‖ הִתְבַּצֵּק (467) פ״ע	s'enfler, se gonfler
בָּצֵק (140) ז	pâte *f*
בְּצֵק־עָלִים	pâte feuilletée
בְּצֵק־שְׁמָרִים	levain *m*
בָּצֵק, בְּצֵקָה ת	enflé, gonflé, empâté
בְּצֵקִי־, ־קִית ת	pâteux, empâté
בְּצֵקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère pâteux
בַּצֶּקֶת (—) נ רפא	oedème *m*
בַּצַּקְתִּי, ־תִּית ת רפא	oedémateux
בֶּצֶר (—) ז	minerai *m*, filon *m*
1. בָּצַר (304) פ״י (ענבים)	ceuillir, vendanger
‖ נִבְצַר (388) פ״ע	être vendangé
2. בָּצַר (304) פ״י (המעיט)	diminuer, restreindre
‖ נִבְצַר (388) פ״ע	être empêché, être impossible
נִבְצַר מִמֶּנִּי לְהָבִין	cela dépasse mon entendement
‖ בִּצֵּר (433) פ״י	barricader, fortifier
בִּצֵּר לְעַצְמוֹ עֶמְדָה	consolider sa position

‖ הִתְבַּצֵּר (467) פ"ע	se barricader, se fortifier
בִּצְרָה (207) נ	bergerie f
1. בִּצָּרוֹן (38) ז (ביטחון)	bastion m, fortification f
2. בִּצָּרוֹן (38) ז (בצורת)	sécheresse f
בַּצֹּרֶת (257) נ	sécheresse f, manque m de pluie
בִּצָּתִי, ־תית ת	marécageux, bourbeux
[בקא] הִתְבַּקֵּא (478) פ"ע	devenir connaisseur
בַּקְבּוּק (41) ז	bouteille f
(של תינוק)	biberon m
צַוַּאר־בַּקְבּוּק	goulot m
‖ בהש צַוַּאר־בַּקְבּוּק ז	embouteillage m
בִּקְבּוּק (41, בלי ר') ז	glouglou m
בַּקְבּוּקוֹן (21) ז	petite bouteille, flacon m
בִּקְבֵּק (457) פ"ע	glouglouter
[בקה] הִתְבַּקָּה (480) פ"ע	devenir connaisseur
בַּקָּה (ר' בַּקּוֹת) נ חרק	moustique m
בִּקּוּעַ (—) ז	action f de fendre
‖ בֵּית־בִּקּוּעַ ז	tranchant (d'une hâche) m
בִּקּוּר (41) ז	visite f
עָרַךְ בִּקּוּר	faire une visite
הֵשִׁיב בִּקּוּר	rendre une visite
בִּקּוּשׁ (41) ז	demande f
הֶצֵּעַ וּבִקּוּשׁ	offre f et demande
בַּקְטֶרְיוֹלוֹג (ר' ־גים) ז	bactériologue m
בַּקְטֶרְיוֹלוֹגִי, ־גית ת	bactériologique
בַּקְטֶרְיוֹלוֹגְיָה (—) נ	bactériologie f
בָּקִי, בְּקִיאָה ת	expert, connaisseur, versé
בְּקִיאוּת (45, בלי ר') נ	compétence f, érudition f
בִּקְיָה (—) נ צמח	vesce f
בְּקִיעַ (9) ז	fente f, crevasse f, lézarde f
‖ בְּקִיעַ־עֵץ	morceau m de bois, bûche f
בָּקִיעַ, בְּקִיעָה ת	fissile
בְּקִיעָה (201) נ	fission f, fissure f, percée f
‖ (של־האפרוחים)	éclosion f
בְּקִיעוּת (45, בלי ר') נ	fissilité f
בַּקָּלָה (ר' ־לות) ז דג	morue f
בָּקַע (332) פ"י	fendre
‖ פ"ע	se fendre, éclater, percer
בָּקַע אוֹר	une lueur filtre
הַקּוֹל בּוֹקֵעַ וְעוֹלֶה	la voix monte irrésistiblement
‖ נִבְקַע (402) פ"ע	se fendre, s'ouvrir
(אפרוח)	éclore
(נפרץ) נִבְקְעָה הָעִיר	une brèche fut faite dans les remparts de la ville
בהש נִבְקַע הַשַּׁחַר	le jour commence à poindre
נִבְקְעָה אָזְנוֹ	son oreille s'est ouverte
‖ בִּקַּע (439) פ"י	fendre, percer
עִיר מְבֻקָּעָה	ville démantelée
(טרף)	mettre en pièces, éventrer, déchirer
‖ הִתְבַּקַּע (477) פ"ע	se fendre, crever
‖ הִבְקִיעַ (504) פ"י	prendre d'assaut
הִבְקִיעַ דֶּרֶךְ	frayer un chemin
ספורט הִבְקִיעַ שַׁעַר	marquer un but
הִבְקִיעַ שְׁחָקִים	fendre les airs
‖ פ"ע	percer, se frayer un passage
1. בֶּקַע (179) ז (מטבע)	bèqa (monnaie antique) m
2. בֶּקַע (179) ז (סדק)	fente f, fissure f, crevasse f
‖ (גזר־עץ)	bûche f
‖ רפא	hernie f
בִּקְעָה (242) נ גאוגר	vallée f
בִּקְעַת־הַיַּרְדֵּן	la vallée du Jourdain
בַּקַעֲצוּר (41) ז צמח	saxifrage f
בְּקַעַת (ר' בְּקָעִיּוֹת) נ	copeau m, éclat (de bois) m
בָּקַק (356) פ"י	vider, dévaster, abolir
‖ נָבַק (417) פ"ע	se vider, être dévasté ou désolé
נָבְקָה רוּחוֹ	son courage défaille
נָבְקָה חָכְמָתוֹ	sa sagesse s'évanouit
‖ בּוֹקֵק (454) פ"י	vider, dévaster
‖ הִתְבּוֹקֵק (487) פ"ע	être vidé, être dévasté
בָּקָר (105, בלי ר') ז	bovins mpl, gros bétail
בֶּן־בָּקָר ז	boeuf m
בְּשַׂר־בָּקָר ז	viande f de boeuf
צְלִי־בָּקָר ז	rôti m de boeuf
עֶגְלַת־בָּקָר נ	génisse f
בֹּקֶר (191) ז	matin m, matinée f
בֹּקֶר בֹּקֶר	chaque matin
הַבֹּקֶר	ce matin
מָחָר בַּבֹּקֶר	demain matin
בֹּקֶר טוֹב!	bonjour!
בַּבֹּקֶר לֹא־עָבוֹת אֶחָד	un beau matin
אֲרוּחַת־בֹּקֶר נ	petit déjeuner

הִתְעַמְּלוּת־בֹּקֶר נ	gymnastique matinale
תֵּשַׁע בַּבֹּקֶר	neuf heures du matin
מִבָּקְרוֹ שֶׁל־בֹּקֶר	dès le petit jour
לַבְּקָרִים	chaque matin, quotidiennement
1. בָּקָר (90) ז (רועה־בקר)	bouvier *m*
2. בַּקָּר (90) ז (מבקר)	contrôleur *m*
בִּקֵּר (433) פ״י (ערך ביקורת)	contrôler, critiquer
‖ (ערך ביקור)	visiter
בִּקֵּר אֵצֶל־פ׳	faire une visite à qn
בִּקֵּר בְּמוּזֵיאוֹן	visiter un musée
בִּקֵּר בְּבֵית־סֵפֶר	fréquenter une école
‖ הִתְבַּקֵּר (467) פ״ע	être contrôlé, être critiqué
בַּקָּרָה (221) נ	contrôle *m*, revision *f*, régie *f*
כְּבַקָּרַת־רוֹעֶה עֶדְרוֹ	comme un berger passe son troupeau en revue
טכנ לוּחַ־בַּקָּרָה ז	tableau *m* de contrôle
בַּקְרָן (ר׳ ־נִים) ז	critiqueur *m*, censeur *m*
בַּקְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	critique *f* systématique
בַּקְרָנִי, ־נִית ת	critique, frondeur
בִּקֹּרֶת (257, ר׳ בִּקּוֹרוֹת) נ	critique *f*, contrôle *m*
מָתַח בִּקֹּרֶת עַל־	critiquer
לְמַטָּה מִכָּל־בִּקֹּרֶת	au-dessous de tout
בִּקֹּרֶת סִפְרוּתִית	critique *f* littéraire
בִּקֹּרֶת־הַמִּקְרָא	critique *f* biblique
מַאֲמַר־בִּקֹּרֶת	recension *f*
בִּקָּרְתִּי, ־תִּית ת	critique
בִּקָּרְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	esprit *m* critique
בִּקֵּשׁ (433) פ״י (חיפש)	chercher, demander
‖ בִּקֵּשׁ ד״מ מִפ׳ או מִיַּד־פ׳	demander qch à qn
בִּקֵּשׁ נְדָבוֹת	demander l'aumône
בִּקֵּשׁ סְלִיחָה	demander pardon
בִּקֵּשׁ אֶת־פ׳ לָצֵאת	prier qn de sortir
‖ (חפץ)	vouloir, désirer
בִּקֵּשׁ טוֹבַת־פ׳	vouloir du bien à qn
בִּקֵּשׁ לַעֲשׂוֹת ד״מ	tenter de faire qch
‖ (התחנן)	implorer, solliciter
בִּקֵּשׁ רַחֲמִים	implorer pitié, demander grâce
בִּקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ	demander d'avoir la vie sauve
‖ הִתְבַּקֵּשׁ (467) פ״ע	être demandé, être sollicité
הַקָּהָל מִתְבַּקֵּשׁ לָשֶׁבֶת	le public est prié de s'asseoir

הִתְבַּקֵּשׁ לִישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה	décéder, trépasser
הַמַּסְקָנָה מִתְבַּקֶּשֶׁת	la conclusion s'impose
בַּקָּשָׁה (221) נ (חיפוש)	recherche *f*
בַּקָּשַׁת־פַּרְנָסָה	recherche d'un gagne-pain
‖ (משאלה)	demande *f*, prière *f*, requête *f*
לְפִי־בַּקָּשַׁת־הַקָּהָל	à la demande du public
הִגִּישׁ בַּקָּשָׁה	présenter une requête
בַּקָּשָׁה לִי אֵלֶיךָ	j'ai qch à te demander
‖ בְּבַקָּשָׁה	s'il te plaît, s'il vous plaît
הִכָּנֵס בְּבַקָּשָׁה	entrez s'il vous plaît
בְּבַקָּשָׁה לְהִכָּנֵס	veuillez entrer s'il vous plaît
בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ	je vous en prie
בַּקְשִׁישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	pourboire *m*, pot-de-vin *m*
בַּקְשָׁן (ר׳ ־נִים) ז	solliciteur *m*, importun *m*
בַּקְשָׁנִי, ־נִית ת	suppliant, insistant, pressant
בִּקְתָּה (206) נ	cabane *f*, hutte *f*, masure *f*
1. בַּר (57, בלי ר׳) ז	extérieur *m*, dehors *m*
תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ	sincère, intègre
‖ בַּר תה״פ	dehors, extérieurement
בַּר מִן־	en dehors de, excepté
בַּר מִנַּן	loin de nous, Dieu nous garde
בַּר־מִנַּן ז (כינוי למת)	cadavre *m*, mort *m*
מִלְּבַר	en sus, par extrapolation
חֲמִישִׁית מִלְּבַר	augmentation *f* de 25%
2. בַּר (בְּרִי וכו׳; — ר׳ בָּנִים) ז	fils *m*
‖ בַּר־אוֹרְיָן	savant *m*, érudit *m*
בַּר־אֲכִילָה	mangeable, comestible
בַּר־בֵּי־רַב	écolier *m*
בַּר־בִּצּוּעַ	réalisable
בַּר־דַּעַת	raisonnable, intelligent
בַּר־הָכִי	expert, compétent
בַּר־מִצְוָה (ר׳ בְּנֵי־מִצְוָה)	majeur, astreint aux devoirs religieux
גִּיל־בַּר־מִצְוָה ז	l'âge de la majorité religieuse
בַּר־נַשׁ (— , בלי ר׳)	bonhomme *m*, type *m*
בַּר־סַמְכָא	autorité *f*, personne compétente
בַּר־פְּלוּגְתָּא	contradicteur *m*, adversaire *m*
בַּר־קַיָּמָא	viable, durable
בַּר־תֹּקֶף	valable
בַּר, בָּרָה ת	pur, limpide
בַּר־לֵבָב	au coeur pur

בָּרָה כַּחַמָּה	limpide comme le soleil
1. בַּר (—) ז (תבואה)	blé *m*
מַה לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר?	que fait d'ivraie auprès du bon grain?
2. בַּר (—) ז (שדה)	champ *m*, campagne *f*
גִּדּוּלֵי־בַר ז״ר	plantes *fpl* sauvages
חַיּוֹת־בַּר נ״ר	animaux *mpl* sauvages
חֲזִיר־בַּר ז	sanglier *m*
3. בַּר (ר׳ בָּרִים) ז (מסבאה)	bar *m*, cabaret *m*
‖ (ארון למשקאות)	buffet *m*, bar *m*
בֹּר (26, בלי ר׳) ז (טוהר)	pureté *f*, limpidité *f*
בֹּר־יָדַיִם	intégrité *f*, probité *f*
‖ (חומרי ניקוי)	alcali *m*
1. בָּרָא (336) פ״י	créer
‖ נִבְרָא (403) פ״ע	être créé
לֹא הָיָה וְלֹא נִבְרָא	cela n'a jamais existé
2. בֵּרֵא (445) פ״י	déboiser, défricher
3. [ברא] הִבְרִיא (507) פ״ע	engraisser, grossir
‖ (החלים)	se rétablir (d'une maladie)
‖ פ״י	rendre vigoureux, réconforter
(האכיל)	nourrir, gaver
בְּרֵאשִׁית תה״פ	au début, au commencement
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית ז	la création (du monde)
סֵפֶר־בְּרֵאשִׁית ז	le livre de la Genèse
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־בְרֵאשִׁית	les six jours de la création
‖ מִבְּרֵאשִׁית	dès le début, dès l'origine
הִתְחִיל מִבְּרֵאשִׁית	recommencer à zéro
בַּרְבּוּר (41) ז עוף	cygne *m*
‖ בהש שִׁירַת־הַבַּרְבּוּר נ	le chant *m* du cygne
בַּרְבָּר (ר׳ ־רִים) ז	barbare *m*
בִּרְבֵּר (457) פ״ע עממי	radoter, papoter
בַּרְבָּרִי, ־רִית ת	barbare, cruel, inhumain
בֶּרְבֶּרִי, ־רִית ת	berbère
בַּרְבָּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	barbarie *f*, cruauté *f*
בָּרַג (304) פ״י	visser
‖ נִבְרַג (388) פ״ע	être vissé
‖ בֵּרֵג (436) פ״י	dévisser
‖ הִתְבָּרֵג (474) פ״ע	se visser
‖ הִבְרִיג (498) פ״י	visser
בֹּרֶג (187) ז	vis *f*
‖ בהש בֹּרֶג קָטָן	un petit rouage

עממי חָסֵר לוֹ בֹּרֶג	il a le timbre fêlé
בַּרְגּוּל (—) ז	gruau *m*
בָּרְגִּי, ־גִּית ת	en spirale
מִשְׁטָח בָּרְגִּי	surface hélicoïdale
[ברגן] הִתְבַּרְגֵּן (491 נ) פ״ע	s'embourgeoiser
בֻּרְגְּנוּת (—) נ	bourgeoisie *f*
בֻּרְגְּנוּת זְעִירָה	petite bourgeoisie
בֻּרְגְּנוּת בְּכִירָה	haute bourgeoisie
בֻּרְגָּנִי (ר׳ ־נִים) ז	bourgeois *m*
בֻּרְגָּנִי זָעִיר	petit bourgeois
‖ בֻּרְגָּנִי, ־נִית ת	bourgeois
בְּרַגְרַג (91) ז	petite vis
בָּרַד (304) פ״ע	grêler
‖ נִבְרַד (388) פ״ע	se couvrir de grêle
‖ הִבְרִיד (498) פ״י	couvrir de grêle
בָּרָד (—) ז	grêle *f*
בָּרֹד, בְּרֻדָּה ת	tacheté, moucheté, grêlé
בָּרְדּוֹ ת	grenat
בַּרְדְּלָס (ר׳ ־סִים) ז זואול	guépard *m*, once *m*
בַּרְדָּס (95) ז	capuchon *m*
1. בָּרָה (342) פ״י (אכל)	manger
‖ הִבְרָה (509) פ״י	nourrir, donner à manger
(הגיש סעודת־ניחומים)	réconforter par une collation (après l'enterrement d'un parent)
2. בָּרָה (342) פ״י (בחר)	choisir
בְּרַהְמִין (ר׳ ־נִים) ז דת	brahmane *m*
בֵּרוּא (—) ז	déboisement *m*, défrichement *m*
בָּרוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז	barographe *m*
בָּרוּד (—) ז עממי	explosion *f*
בַּרְוָז (95) ז עוף	canard *m*
‖ עממי (שמועת־שוא)	canard *m*, fausse nouvelle
בַּרְוָזָה (226) נ עוף	cane *f*
בַּרְוָזוֹן (30) ז עוף	caneton *m*
בַּרְוָזִיָּה (202) נ	canardière *f*
בַּרְוָזָן (97) ז זואול	ornithorynque *m*
בְּרוּטוֹ תה״פ	brut
בְּרוּטָלִי, ־לִית ת	brutal
בְּרוּטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	brutalité *f*
בָּרוּךְ ש״פ ז	Baruch *m*
בָּרוּךְ, בְּרוּכָה ת	béni

בְּרוּכִים הַבָּאִים	soyez les bienvenus!
בָּרוּךְ הַשֵּׁם!	Dieu merci!, grâce à Dieu
בְּרוּךְ־כִּשָּׁרוֹן	plein de talent
1. בְּרוֹם (ר׳ ־מִים) ז (אריג)	vêtement précieux
2. בְּרוֹם (—) ז כימ	brome *m*
בָּרוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז	baromètre *m*
בָּרוֹמֶטְרִי, ־רִית ת	barométrique
בְּרוֹמִיד (ר׳ ־דִים) ז	bromure *m*
בְּרוֹמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ צמח	brome *f*
בָּרוֹן (ר׳ ־נִים) ז	baron *m*
הַבָּרוֹן	le baron (Edmond de Rothschild, 1865-1936)
עַל־חֶשְׁבּוֹן הַבָּרוֹן	aux frais de la princesse
בְּרוֹנְזָה (—) נ	bronze *m*
תְּקוּפַת־הַבְּרוֹנְזָה נ	l'âge *m* de bronze
בֶּרוֹנִיקָה ש״פ נ	Bérénice *f*
‖ צמח (ר׳ ־קוֹת)	véronique *f*
בָּרוֹנִית (17) נ	baronne *f*
בָּרוּץ, בְּרוּצָה ת	excessif, excédentaire
בֵּרוּץ (14) ז	débordement *m*, surplus *m*, excédent *m*
צִנּוֹר־בֵּרוּץ ז	trop-plein *m*
בָּרוּק, בְּרוּקָה ת	étincelant, brillant
בָּרוֹק (—) ז	baroque *m*
בָּרוּר, בְּרוּרָה ת	clair, évident
בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ	clair comme le jour
בָּרוּר לִי שֶׁ־	il est évident pour moi que
‖ בְּרוּרוֹת תה״פ	clairement, distinctement
דִּבֵּר בְּרוּרוֹת	parler clairement *ou* nettement
בֵּרוּר (14) ז	éclaircissement *m*, mise *f* au point
הַדָּבָר טָעוּן בֵּרוּר	l'affaire a besoin d'être éclaircie
קִיֵּם בֵּרוּר	procéder à une explication
בְּבֵרוּר	clairement, exactement
‖ (מִיּוּן) בֵּרוּר־הַפְּרִי	tri *m* de fruits
בְּרוֹשׁ (21) ז צמח	cyprès *m*
בֵּרוּשׁ (—) ז	brossage *m*
°בְּרוֹת (21) ז צמח	cyprès *m*
בָּרוּת או בָּרוֹת (—) נ	aliment *m*, nourriture *f*
בֶּרֶז (166) ז	robinet *m*
בֵּרֵז (304) פ״י	tirer (un liquide d'un robinet)
‖ נִבְרַז (388) פ״ע	être tiré (vin), être coulé
‖ בֵּרֵז (436) פ״י	mettre en perce (un tonneau)
בִּרְזֵג (459) פ״ע	marier
בִּרְזוּל (41, בלי ר׳) ז	ferrage *m*, ferrement *m*
בְּרָזִיל ש״פ נ (ארץ)	le Brésil
בַּרְזֶל (71) ז	fer *m*
בַּרְזֶל־יְצִיקָה	fonte *f*
בֵּטוֹן־בַּרְזֶל ז	béton armé
מְסִלַּת־בַּרְזֶל נ	voie ferrée
עַפְרוֹת־בַּרְזֶל ז״ר	minerai *m* de fer
תְּקוּפַת־הַבַּרְזֶל נ	l'âge *m* du fer
‖ בהש בְּיַד־בַּרְזֶל	d'une main de fer
מָסַךְ־בַּרְזֶל ז	rideau *m* de fer
צבא מְנַת־בַּרְזֶל נ	vivres *mpl* de réserve
‖ משפט צֹאן־בַּרְזֶל	mainmorte *f*
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל ז״ר	biens *mpl* inaliénables
בִּרְזֵל (459) פ״י	ferrer
בַּרְזִלּוֹן (—) ז צמח	sidérite *m*
בַּרְזִלִּי, ־לִית ת	ferreux, ferrugineux, de fer
אַל־בַּרְזִילִי	non-ferreux
1. בָּרַח (332) פ״ע	fuir, s'enfuir
‖ הִבְרִיחַ (504) פ״י	faire fuir, mettre en fuite
בהש הִבְרִיחַ עַצְמוֹ מִן־	se dérober à
‖ (העביר בסתר)	faire passer en contrebande
הִבְרִיחַ אֶת־הַגְּבוּל	traverser illégalement la frontière
הִבְרִיחַ מִן־הַמֶּכֶס	frauder la douane
2. בָּרַח (332) פ״י (סגר)	fermer, verrouiller
‖ הִבְרִיחַ (504) פ״י	verrouiller
בהש (קשר)	relier, rassembler
בַּרְחָן (ר׳ ־נִים) ז (עריק)	déserteur *m*
‖ (פושט רגל)	banqueroutier *m*
בַּרְחָשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז חרק	lepte *m*, trombidion *m*
בְּרֶטוֹנְיָה ש״פ נ	la Bretagne (province française)
בָּרִי תה״פ	certainement, assurément
בָּרִי לִי שֶׁ־ או כִּי	je suis certain que
בָּרִי וְשֶׁמָּא	certitude ici hésitation là
בֹּרִי (בְּרִיי, בלי ר׳) ז	santé *f*, solidité *f*, intégrité *f*
עַל־בֻּרְיוֹ (־בֻּרְיָהּ וכו׳)	exactement, à fond
יָדַע שָׂפָה עַל־בֻּרְיָהּ	savoir parfaitement une langue

הֶעֱמִיד הַדְּבָרִים עַל־בּוּרְיָם	mettre les choses au point
בָּרִיא, בְּרִיאָה ת (שאינו חולה)	sain, bien portant
שֵׂכֶל בָּרִיא	bon sens
‖ (שמן)	gros, gras
בְּרִיא־בָּשָׂר	qui a de l'embonpoint
בְּרִיאָה (201, בלי ר') נ	création *f*
בְּרִיאַת־הָעוֹלָם	la création du monde
‖ הַבְּרִיאָה	la création, la nature
בְּרִיאוּת (45, בלי ר') נ	santé *f*
בְּרִיאוּת־הַנֶּפֶשׁ	hygiène mentale
מִשְׂרַד־הַבְּרִיאוּת ז	ministère *m* de la santé
אֵינֶנִּי בְּקַו־הַבְּרִיאוּת	je ne me porte pas bien
לִבְרִיאוּת!	à vos souhaits!
הָעִקָּר הַבְּרִיאוּת!	pourvu qu'on ait la santé!
בֶּרִי־בֶּרִי (—) ז רפא	béribéri (maladie) *m*
בְּרִיגָדָה (ר' ־דות) נ צבא	brigade *f*
בְּרִיָּה (202) נ (בריאה)	création *f*
‖ (טבע)	nature *f*
עַצְלָן מִבְּרִיָּתוֹ	paresseux de nature
‖ (יצור)	créature *f*
הַבְּרִיּוֹת ז"ר	les gens, le monde
אוֹהֵב־הַבְּרִיּוֹת	philanthrope
מַה־יֹּאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת?	qu'en dira-t-on?
בְּרִיָּה (201, בלי ר') נ	alimentation *f*, manger *m*
בְּרִיּוֹם (ר' ־מים) ז חרק	éphémère *m*
בַּרְיוֹן (—) ז כימ	baryum *m*
בִּרְיוֹן (ר' ־נים) ז	brigand *m*, voyou *m*, apache *m*
בִּרְיוֹנוּת (45, בלי ר') נ	violence *f*, vandalisme *m*
בִּרְיוֹנִי, ־נית ת	brutal, grossier
בְּרִיוּת (—) נ ארמית	santé *f*
בְּרִיוּת־גּוּפָא	santé du corps
בְּרִיוּת־רוּחַ	santé mentale
בְּרִיזָה (201, בלי ר') נ	coulage (de métal fondu) *m*
בְּרִיחַ (9) ז	verrou *m*
‖ אנטום עֶצֶם־בְּרִיחַ נ	clavicule *f*
‖ צבא (ברובה)	culasse *f* mobile
1. בָּרִיחַ (20) ז (פליט)	fuyard *m*, fugitif *m*
2. בָּרִיחַ ←נָחָשׁ בָּרִיחַ	
בְּרִיחָה (201) נ	fuite *f*
בָּרִיטוֹן (ר' ־נים) ז מוס	baryton *m*

בְּרִיטִי, ־טית ת	britannique
‖ בְּרִיטִי (ר' ־טים) ז	Britannique *m*
בְּרִיטַנְיָה ש"פ נ (מדינה)	la Grande-Bretagne
בְּרִיכָה (201) נ (אפרוחים)	couvée *f*
‖ חקל	marcottage *m*
בֶּרִילְיוּם (—) ז כימ	béryllium *m*
בְּרֵירָה (201) נ	tri *m*, sélection *f*
הַבְּרֵירָה הַטִּבְעִית	la sélection naturelle
בְּרִירוּת (—) נ	clarté *f*, limpidité *f*, évidence *f*
בְּרִישָׁה (201, בלי ר') נ	brossage *m*
בְּרִית (2, ר' בְּרִיתוֹת) נ	alliance *f*
כָּרַת בְּרִית	conclure une alliance
בַּעַל־בְּרִית ז	allié
אַרְצוֹת־הַבְּרִית נ	les Etats-Unis
בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת	l'URSS (=Union des Républiques Socialistes Soviétiques)
‖ (נישואים)	mariage *m*
בָּאוּ בִבְרִית־הַנִּשּׂוּאִים	se marier
אֵשֶׁת־בְּרִיתוֹ נ	sa femme légitime
‖ דת אֲרוֹן־הַבְּרִית ז	l'arche *f* de l'Alliance
לוּחוֹת־הַבְּרִית ז"ר	les tables *fpl* de la Loi
הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה	le Nouveau Testament
הַבְּרִית הַיְשָׁנָה	l'Ancien Testament
בְּרִית־מִילָה	circoncision *f*
בֶּן־בְּרִית ז	coreligionnaire (juif) *m*
בֹּרִית ← בּוֹרִית	
בָּרַיְתָא (ר' ־תות) נ	*michna* externe (ne figurant pas au recueil officiel)
1. בָּרַךְ (325) פ"ע (כרע)	s'agenouiller
‖ הִבְרִיךְ (498) פ"י	faire agenouiller
חקל	marcotter
2. [ברך] נִבְרַךְ (388) פ"ע	se féliciter
‖ בֵּרֵךְ או בֵּרַךְ (436) פ"י	bénir, saluer, féliciter
בֵּרַךְ אֶת־פ' בְּחַג שָׂמֵחַ	souhaiter bonne fête à qn
בֵּרַךְ אֶת־פ' לְשָׁלוֹם	dire bonjour à qn
‖ דת (אמר ברכה)	prononcer une bénédiction
‖ (קילל)	maudire, blasphémer
‖ הִתְבָּרֵךְ (474) פ"ע	être béni, se féliciter
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ	Dieu béni soit-il
(ניחן) הִתְבָּרֵךְ בְּכִשְׁרוֹן רַב	être doué d'un grand talent

בֶּרֶךְ (165, זוגי בִּרְכַּיִם 262) נ	genou *m*
‖ טכנ (ארכובה)	coude *m*
‖ גאוגר בֶּרֶךְ־נָהָר	boucle *f* d'un fleuve
בְּרָכָה (213, נס׳ בִּרְכַּת־) נ	bénédiction *f*, salut *m*
תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה	grâces lui soient rendues, tant mieux pour lui
יַעַמְדוּ עַל־הַבְּרָכָה	qu'ils soient remerciés
דִּבְרֵי־בְרָכָה ז״ר	hommage, allocution *f*
הֱיֵה בְרָכָה!	salut!
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה	de bienheureuse mémoire
קִדֵּם בִּבְרָכָה	accueillir favorablement
בִּרְכוֹת נֶאֱמָנוֹת	sincères félicitations
בִּבְרָכָה (בסוף מכתב)	avec mes compliments
‖ (שפע)	abondance *f*
גִּשְׁמֵי־בְרָכָה ז״ר	pluies bienfaisantes
‖ (שי)	don *m*, cadeau *m*, présent *m*
‖ דת	bénédiction *f*
בִּרְכַּת־הַמָּזוֹן	actions *fpl* de grâces (après le repas)
בִּרְכַּת־כֹּהֲנִים	bénédiction sacerdotale
בִּרְכַּת־הַשֵּׁם	blasphème *m* du nom divin
שֶׁבַע בְּרָכוֹת	les 7 bénédictions (du mariage)
בהש בְּרָכָה לְבַטָּלָה	peine perdue
בְּרֵכָה (229) נ	mare *f*, étang *m*, bassin *m*
בְּרֵכַת־דָּגִים	vivier *m*
בְּרֵכַת־שְׂחִיָּה	piscine *f*
בַּרְכִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ עוף	canard *m* sauvage
בְּרַם תה״פ	cependant, pourtant
בַּרְמִנַּן ← 1. בַּר	
בַּרְנָשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	individu *m*, type *m*
בֶּרֶס (ר׳ ־סִים) ז	couverture (de laine) *m*
[ברס] הִבְרִיס (498) פ״י	braire
בִּרְסוּק (—) ז	tannage *m*
בֻּרְסִי (ר׳ ־סִים) או בֻּרְסְקִי (ר׳ ־קִים) ז	tanneur *m*
בִּרְסֵק (459) פ״י	tanner
בֻּרְסְקָאוּת (—) נ	tannage *m*
בָּרַץ (304) פ״ע	déborder
‖ בֵּרֵץ (436) פ״י	faire déborder
‖ הִבְרִיץ (498) פ״י	faire déborder
בָּרַק (304) פ״י	lancer (des éclairs, des rayons)
‖ פ״ע	briller, luire
‖ הִתְבָּרֵק (474) פ״ע	briller, s'allumer
‖ הִבְרִיק (498) פ״ע	briller, étinceler
(התעוור)	être ébloui, être aveuglé
‖ פ״י (צחצח)	astiquer, polir, briquer
(שלח מברק)	télégraphier
בָּרָק (105) ז	éclair *m*, foudre *f*
‖ (זוהר)	éclat *m*
בַּרְקַאי (—) ז	l'étoile *f* du matin (Vénus)
בַּרְקִית (—) נ רפא	glaucome *m*
בַּרְקָן (90) ז צמח	chardon *m*
בָּרֶקֶת (254) נ	agate *f*, émeraude *f*
בָּרַר (355) פ״י	choisir, trier, sélectionner
‖ (בדק)	débrouiller, démêler, éclaircir
‖ נָבַר (413) או נִבְרַר (388) פ״ע	être choisi
(היטהר)	se purifier, se nettoyer
‖ בֵּרֵר (436) פ״י	choisir, trier, sélectionner
(טיהר)	épurer, purifier
(הבהיר)	éclaircir, clarifier
‖ הִתְבָּרֵר (474) פ״ע	s'éclaircir, s'avérer
הִתְבָּרֵר דִּינוֹ	son cas a été examiné
מִתְבָּרֵר שֶׁ־	il s'avère que
‖ (התנקה)	se purifier, se nettoyer
(התנהג בטוהר)	avoir une conduite pure
עִם־נָבָר תִּתְבָּרָר	avec les purs tu agis en pur
‖ הֵבֵר (527) פ״י (ליטש)	polir
(טיהר)	purifier, nettoyer
‖ הִבְרִיר (498) פ״י	éclaircir, clarifier
בְּרָרָה (215) נ	marchandise *f* de deuxième choix
בְּרֵרָה (229) נ	choix *m*, alternative *f*, option *f*
יֵשׁ בְּרֵרָה	il y a d'autres possibilités
אֵין (או לֵית) לִי בְּרֵרָה	je n'ai pas le choix
בְּאֵין או בְּלֵית בְּרֵרָה	à défaut d'autre solution
בַּרְרָן (ר׳ ־נִים) ז	délicat, difficile, exigeant
בַּרְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	goût difficile *ou* exigeant
בַּרְרָנִי, ־נִית ת	délicat, difficile, exigeant
בֵּרֵשׁ (436) פ״י	brosser
‖ הִתְבָּרֵשׁ (474) פ״ע	se brosser
‖ הִבְרִישׁ (498) פ״י	brosser
בַּרְתַּלְמַי ש״פ ז	Barthélemy *m*
היסט לֵיל־בַּרְתַּלְמַי ז	la nuit de la Saint-Barthélemy (1572)

בִּשְׁבִיל־ (276) מ״י (למען־) — pour, en faveur de
בִּשְׁבִיל לְ־ — afin de
|| (בגלל־) — à cause de, en raison de
בִּשְׁבִיל־כָּךְ — à cause de cela, pour cette raison
בִּשְׁבִיל שֶׁ־ — parce que, pour que
בְּשֶׁגַּם מ״ח — puisque, quoique
בִּשּׁוּל (41, בלי ר׳) ז — cuisine (art) *f*, cuisson *f*
בֵּית־בִּשּׁוּל ז — cuisine (local) *f*, gargote *f*
בִּשּׁוּל־פֵּרוֹת — maturation *f* des fruits
בָּשׂוּם, בְּשׂוּמָה ת — parfumé
בִּשּׂוּם (41, בלי ר׳) ז — aromatisation *f*
בְּשׂוֹרָה (201) נ — nouvelle *f*, annonce *f*, message *m*
אִישׁ־בְּשׂוֹרָה ז — porteur d'une bonne nouvelle
יוֹם־בְּשׂוֹרָה ז — jour faste (où une bonne nouvelle est arrivée)
בְּשׂוֹרוֹת־אִיּוֹב — mauvaises nouvelles
|| דת (בנצרות) הַבְּשׂוֹרָה — la Bonne Nouvelle, l'Evangile *m*
בָּשִׁיל (15, בלי ר׳) ז — saison *f* de mûrissement
|| (יבול בשל) — moisson *f*, récolte *f*
בְּשִׁילָה (201, בלי ר׳) נ — maturation *f*
בְּשִׁילוּת (45, בלי ר׳) נ — maturité *f*
בָּשִׂים, בְּשִׂימָה ת — parfumé, délicieux, odorant
בְּשִׂימוּת (45, בלי ר׳) נ — saveur (d'un plat) *f*
בָּשַׁל (309) פ״ע (פירות) — mûrir
|| (תבשיל) — être cuit
|| בִּשֵּׁל (433) פ״י (פירות) — faire mûrir
(תבשיל) — cuire, faire cuire, cuisiner
בִּשֵּׁל בְּאֵדִים — cuire à la vapeur *ou* à l'étouffée, étuver, poêler
|| הִתְבַּשֵּׁל (467) פ״י (פירות) — mûrir
(תבשיל) — être cuit
|| הִבְשִׁיל (498) פ״י — faire mûrir
|| פ״ע — mûrir
בָּשֵׁל, בְּשֵׁלָה ת — mûr
בֹּשֶׁל (191, בלי ר׳) ז — maturité *f*
בְּשֵׁלוּת (48, בלי ר׳) נ — maturité *f*
בִּשְׁלֵל (459) פ״י מטבח — blanchir (légumes, viande)
בִּשְׁלָמָא ← שְׁלָמָא
בָּשַׂם או בָּסַם (306) פ״ע — être parfumé
|| בהש (היה נעים) — être agréable, être délicieux

|| בִּשֵּׂם (433) פ״י — parfumer, aromatiser
בהש (הנעים) — rendre agréable, agrémenter
יְבֻשַּׂם לוֹ! — grand bien lui fasse!
יְבֻשַּׂם לָכֶם! — bon appétit!
|| הִתְבַּשֵּׂם (467) פ״ע — se parfumer
בהש (היה מרוצה) — être content, se délecter
הִתְבַּשְּׂמָה דַּעְתּוֹ עָלָיו — se sentir tout heureux
(השתכר) — s'énivrer, se griser
|| הִבְשִׂים (498) פ״י — parfumer, aromatiser
בֶּשֶׂם (166) או בָּשָׂם (105) ז ← בֹּשֶׂם
בֹּשֶׂם (191) ז — parfum *m*, arome *m*
מֵי־בֹשֶׂם ז״ר — parfum (liquide) *m*
בַּשָּׂם (90) ז — parfumeur *m*
בַּשָּׂמוּת (—) נ — parfumerie (art) *f*
בָּשְׂמִי, ־מִית ת — parfumé
בַּשְׂמִיּוֹת (47, בלי ר׳) נ — odeur *f* agréable
בְּשֹׂמֶת (259, בלי ר׳) נ — arome *m*, fumet *m*
בָּשָׁן ש״פ ז (חבל־ארץ) — Basan (région de Syrie) *m*
בָּשְׁנָה (—) נ — honte *f*, ignominie *f*
בָּשַׁס (304) פ״י — fouler aux pieds, écraser
בָּשָׂר (105) ז — chair *f*, viande *f*
בָּשָׂר חַי — viande crue
בְּשַׂר־כֶּבֶשׂ — viande de mouton
בַּעַל־בָּשָׂר ז — homme corpulent
בהש לֵב־בָּשָׂר ז — coeur *m* tendre
סִיר־בָּשָׂר ז — pot *m* de viande
בְּשַׂר־תּוֹתָחִים — chair à canon
|| (גוף) רָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ — se laver
מִבְּשָׂרִי חָזִיתִי — j'ai éprouvé par moi-même
עַצְמִי וּבְשָׂרִי — mon os et ma chair (parent)
|| (בעל־חיים) — être vivant
בָּשָׂר וָדָם — être *m* de chair et de sang
בְּנֵי־בָשָׂר ז״ר — les mortels *mpl*
כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר — toute chair est comme l'herbe
אַהֲבַת־בְּשָׂרִים נ — amour charnel
דֶּרֶךְ־כָּל־בָּשָׂר נ — le chemin de toute chair (vers la mort)
|| (של־פרי) — chair, pulpe *f*
בִּשֵּׂר (433) פ״י — annoncer
|| הִתְבַּשֵּׂר (467) פ״ע — recevoir une nouvelle
בִּשְׂרוֹנִי, ־נִית ת — carnivore

בְּשָׂרִי, ־רִית ת (שֶׁל־הַגּוּף)	charnel
‖ מטבח	de viande, gras, carné
בַּשְׂרָנוּת (46) נ	corpulence *f*, embonpoint *m*
בַּשְׂרָנִי, ־נִית ת	charnu, gras, corpulent
[בשש] ← בּוֹשׁ	
בֹּשֶׁת (257, בלי ר׳) נ (בושה)	honte *f*, ignominie *f*
בְּבֹשֶׁת־פָּנִים	honteusement, la tête basse
לְבָשְׁתִּי	à ma honte
בֵּית־בֹּשֶׁת ז	bordel *m*, lupanar *m*
‖ משפט	indemnité *f* pour dommage moral
‖ ° (כינוי לבעל)	l'infâme (surnom péjoratif du dieu Baal)
1. בַּת (54, ר׳ בָּנוֹת, בְּנוֹת־, בְּנוֹתַי וכו׳) נ	fille *f*
בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה	en mettant les points sur les i
בַּת־אָח, בַּת־אָחוֹת	nièce *f*
בַּת־דּוֹד (ר׳ בְּנוֹת־דּוֹדִים)	cousine *f*
בַּת־מֶלֶךְ (ר׳ בְּנוֹת־מְלָכִים)	princesse *f*
בַּת־גַּלִּים ז	sirène *f*
בַּת־שִׁבְעִים	septuagénaire *f*
בַּת־הַגָּלִיל	habitante *f* de la Galilée
בַּת־זוּג	conjointe *f*, compagne *f*
בַּת־חוֹרִין	femme libre
[צירופים אחרים ← בֵּן, 2. בַּר]	
בֵּית־סֵפֶר ז לְבָנוֹת	école *f* de filles
‖ (נקבה של־בעלי־חיים)	femelle *f*
בַּת־יַעֲנָה (ר׳ בְּנוֹת־יַעֲנָה)	autruche *f*
‖ ° (עיר) בַּת־בָּבֶל	Babylone (personnifiée)
בַּת־רַבִּים	grande ville
יָפוֹ וּבְנוֹתֶיהָ	Jaffa et sa banlieue
עִיר־בַּת נ	ville *f* satellite
‖ (מדינה) בְּנוֹת־הַבְּרִית	les pays alliés
‖ בהש בַּת־אוֹר	lueur subite
בַּת־אֵשׁ	étincelle *f*
בַּת־עַיִן	prunelle *f*
בַּת־צְחוֹק	sourire *m*
בַּת־קוֹל	écho *m*, voix surnaturelle
בַּת־רֹאשׁ	mouvement *m* de tête
בַּת־שִׁיר	muse *f*, poétesse *f*
‖ בְּבַת אַחַת	en une fois, à la fois
2. בַּת (ר׳ בַּתִּים) נ (מידת־נפח)	*bât* (mesure de capacité) *f*
בַּתַּאי (62) ז	bourgeois *m*, propriétaire *m*
בָּתָה (ר׳ בָּתוֹת) או בַּתָּה (ר׳ בַּתּוֹת) נ	broussaille *f*
בָּתוּל, בְּתוּלָה ת	vierge
קַרְקַע בְּתוּלָה	sol *m* vierge, terrain *m* vierge
בְּתוּלָה (201) נ	vierge *f*
בְּתוּלָה זְקֵנָה	vieille fille
° בְּתוּלַת־בַּת־עַמִּי	ma chère nation
מיתול בְּתוּלַת־יָם	sirène *f*
‖ חקל בְּתוּלַת־שִׁקְמָה	sycomore non élagué
בְּתוּלִי, ־לִית ת	virginal, chaste
בְּתוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pureté virginale, chasteté *f*
בְּתוּלִים (41, רק ר׳) ז״ר	virginité *f*, hymen *m*
בִּתּוּק (41) נ	dissection *f*
בָּתוּר, בְּתוּרָה ת	découpé, déchiqueté
בִּתּוּר (51) ז	découpage *m*, dissection *f*
בָּתִּים ← בַּיִת	
בַּתִּיסְפֵירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bathysphère *f*
בֶּתֶק (166) ז	fente *f*, fissure *f*
בִּתֵּק (433) פ״י	fendre
‖ הִתְבַּתֵּק (467) פ״ע	se fendre
בֶּתֶר (166) ז	morceau *m*, tranche *f*
דת בְּרִית־בֵּין־הַבְּתָרִים נ	l'Alliance avec Abraham (Genèse chap. XV)
בהש בִּתְרֵי־לְבָבִי	mon coeur déchiré
‖ (בקעה) הָרֵי־בֶתֶר ז״ר	monts déchiquetés
1. בָּתַר (302) פ״י	découper, dépecer
‖ בִּתֵּר (433) פ״י	découper, dépecer, disséquer
2. בָּתַר מ״י ארמית	après
אָזְלִינָן בָּתַר רֻבָּא	nous suivons la majorité
‖ בָּתַר־ תחילית	post-
בָּתַר־מִקְרָאִי	postbiblique
בָּתְרָא (נ׳ בָּתְרָיְתָא; ר׳ בָּתְרָאֵי) ת ארמית	dernier
בָּבָא בָּתְרָא	dernière section (d'un traité)
בִּתְרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז	vallée encaissée

ג

ג (גִּימֶל) *guimel* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ג' [valeur numérique:] 3
יוֹם ג' mardi *m*
גֵּאֶה (או ° גֵּא), גֵּאָה ת fier, orgueilleux, hautain
גֵּאָה (—) נ fierté *f*, orgueil *m*, arrogance *f*
גָּאָה (344) פ"ע (התרומם) croître, monter, s'élever
מֵי־הַנָּהָר גָּאוּ les eaux du fleuve montaient
בהש (התעלה) manifester sa grandeur
|| גֵּאָה (449) פ"י exalter, glorifier
|| הִתְגָּאָה (481) פ"ע (בְּ־) être fier, s'enorgueillir, tirer vanité (de)
|| הִגְאָה (509) פ"י faire monter, hausser
גֵּאוֹבּוֹטָנִיקָה (—) נ géobotanique *f*
גֵּאוֹגְרָף (ר' ־פִים) ז géographe *m*
גֵּאוֹגְרָפִי, ־פִית ת géographique
גֵּאוֹגְרָפְיָה (—) נ géographie *f*
גֵּאוֹדֶסִי, ־סִית ת géodésique
גֵּאוֹדֶסְיָה (—) נ géodésie *f*
גַּאֲוָה (209) נ fierté *f*, orgueil *m*, arrogance *f*
בַּעַל־גַּאֲוָה fier, orgueilleux, hautain, altier
גֵּאוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז géologue *m*
גֵּאוֹלוֹגִי, ־גִית ת géologique
גֵּאוֹלוֹגְיָה (—) נ géologie *f*
גְּאוּלִים (41, ר' בלבד) ז"ר délivrance *f*, libération *f*
גֵּאוֹמוֹרְפוֹלוֹגְיָה (—) נ géomorphologie *f*
גֵּאוֹמֶטְרִי, ־רִית ת géométrique
טוּר גֵּאוֹמֶטְרִי progression *f* géométrique
גֵּאוֹמֶטְרְיָה (—) נ géométrie *f*
גָּאוֹן (30) ז (תפארת) majesté *f*, gloire *f*
|| (יהירות) fierté *f*, orgueil *m*
|| גְּאוֹן־הַגַּלִּים le déferlement des vagues

גְּאוֹן־הַיַּרְדֵּן les fourrés *mpl* du Jourdain
|| (אדם מוכשר מאוד) génie *m*
|| הָרַב הַגָּאוֹן Som Eminence le rabbin
הַגָּאוֹן מִוִּילְנָא le Maître de Vilna (R. Elie)
היסט הַגְּאוֹנִים les *Gueonim* (VIIe–XIe siècles)
גְּאוֹנוּת או גְּאוֹנִיּוּת (בלי ר') נ caractère génial
|| היסט (משרת הגאון בבבל) dignité *f* de *gaôn*
גְּאוֹנִי, ־נִית ת génial
|| היסט (של־הגאונים) des *Gueonim*
הַסִּפְרוּת הַגְּאוֹנִית les écrits *mpl* des *Gueonim*
גֵּאוֹפּוֹלִיטִי, ־טִית ת géopolitique
גֵּאוֹפּוֹלִיטִיקָה (—) נ géopolitique *f*
גֵּאוֹפִיסִיקָה (—) נ géophysique *f*
גֵּאוֹצֶנְטְרִי, ־רִית ת géocentrique
גֵּאוּת (48, בלי ר') נ (הוד) majesté *f*, grandeur *f*
|| (יהירות) orgueil *m*, fierté *f*
|| (עלייה) hausse *f*, crue *f*
גֵּאוּת וָשֵׁפֶל flux *m* et reflux *m*
בהש גֵּאוּת כַּלְכָּלִית prospérité *f* économique
גַּאַוְתָן (ר' ־נִים) ז homme orgueilleux
גַּאַוְתָנוּת (46, בלי ר') נ orgueil *m*, fierté *f*
גַּאַוְתָנִי, ־נִית ת orgueilleux, fier, hautain
גְּאֵיוֹן (ר' ־נִים) ז homme orgueilleux
גְּאֵיוֹנִי, ־נִית ת orgueilleux, présomptueux
גֵּאָיוֹת ← גַּי
1. גָּאַל (325) פ"י (פדה) racheter
גּוֹאֵל הַדָּם vengeur *m*
|| (הציל משיכחה) sauver de l'oubli
|| (שחרר) libérer, sauver
|| נִגְאַל (397) פ"ע (נפדה) être racheté
(ניצל משכחה) être sauvé de l'oubli

(שוחרר) être libéré, être sauvé
2. גָּאַל (325) פ״י (טימא) souiller, salir
|| נִגְאַל (397) פ״ע être souillé, être sali
|| גֹּאַל (436) פ״י souiller, salir
|| הִתְגָּאַל (475) פ״ע se souiller, se salir
|| הִגְאִיל (502) פ״י souiller, salir
גֹּאַל (197) ז souillure *f*, profanation *f*
גְּאֻלָּה (201) נ (פדיון) rachat *m*
גְּאֻלַּת־דָּם נ vendetta *f*
° מִשְׁפַּט־הַגְּאֻלָּה ז droit *m* de rachat
° אַנְשֵׁי־גְאֻלָּתֶךָ ז״ר tes parents *mpl*, ta parenté
|| (הצלה משיכחה) sauvetage *m* de l'oubli
|| (שחרור) libération *f*, délivrance *f*
|| דת rédemption *f*
1. גַּב (53) ז dos *m*
גַּב־אוֹפַן jante *f*
גַּב־הַיָּד le dos de la main
גַּב־כִּסֵּא dossier *m* d'une chaise
צבא תֵּל־גַּב ז parados *m*
מֵאֲחוֹרֵי־גַבּוֹ derrière son dos
פָּנָה גַּבּוֹ לְ־ tourner le dos à
הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל la goutte qui fait déborder le vase
2. גַּב־ או גַּבֵּי־ מ״י près de
עַל־גַּב (מעל ל־) sur, au-dessus de
עַל־גַּב (בגלל) à cause de
אַף עַל־גַּב שֶׁ־ quoique, bien que
|| לְגַבֵּי־ par rapport à, quant à
לְגַבֵּי־דִידִי quant à moi, pour ma part
|| עַל־גַּבֵּי־ (מעל ל־) au-dessus de
(על־יד־) à côté de, auprès de
עָמַד עַל־גַּבֵּי־פְּ׳ se tenir à côté de qn
1. גֵּב (113) ז cavité *f*, dépression (du sol) *f*
מֵי־גֵבִים ז״ר flaque *f* d'eau, eaux stagnantes
2. גֵּב (113) ז (לוח) planche *f*
3. גֵּב (113) ז (ארבה) sauterelle *f*
גֹּב (144) ז fosse *f*
גֹּב־אֲרָיוֹת fosse aux lions
גֶּבֶא (175) ז cavité *f*, dépression (du sol) *f*
מֵי־גְבָאִים ז״ר mare *f*, étang *m*
גַּבָּאוּת (46, כלי ר׳) נ fonction *f* d'administrateur

גַּבַּאי (62) ז administrateur *m*
|| (גובה) receveur *m*, trésorier *m*
גַּבַּאי־צְדָקָה encaisseur *m* d'oeuvres de bienfaisance
גַּבָּאִית (17) נ dame patronnesse
גֶּבֶב (88) ז amas *m*, tas *m*, amoncellement *m*
בהש דִּבְרֵי־גֶבֶב ז״ר verbiage *m*
גִּבֵּב (302) פ״י amasser, entasser, amonceler
|| נִגְבַּב (389) פ״ע s'entasser, s'amonceler
|| גֹּבַב (433) או גּוֹבֵב (454) פ״י amasser, entasser
בהש גִּבֵּב דְּבָרִים parler avec prolixité
|| הִתְגַּבֵּב (467) או הִתְגּוֹבֵב (487) פ״ע s'entasser
גְּבָבָה (215) נ chaume *m*, éteule *f*
|| בהש (פסולת) déchets *mpl*, rebut *m*
גַּבְבָן (97) ז bavard *m*
גַּבְבָנִי, ־נִית ת verbeux, prolixe
גְּבֶבֶת (—) נ (גיבוב) amas *m*, entassement *m*
|| בהש (פטפוט) verbiage *m*, prolixité *f*
גָּבַהּ (333) פ״ע être haut, être élevé
בהש גָּבַהּ לִבּוֹ être fier, s'enorgueillir
גָּבְהוּ מִמֶּנִּי הַדְּבָרִים cela me dépasse
|| הִגְבִּיהַּ (505) פ״י hausser, rehausser, élever
הִגְבִּיהַּ לִבּוֹ se vanter, s'enorgueillir
הִגְבִּיהַּ קוֹלוֹ élever la voix
|| פ״ע s'élever, monter, grandir
הִגְבִּיהַּ עוּף s'élever dans les hauteurs
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת qui siège dans les hauteurs
|| הִתְגַּבַּהּ (477) פ״ע s'élever, monter
בהש (התגאה) s'enorgueillir
גָּבָה (352) פ״י percevoir, encaisser
גָּבָה עֵדוּת recueillir un témoignage
|| נִגְבָּה (408) פ״ע être perçu, être encaissé
גָּבֹהַּ (נס׳ גְּבַהּ־) או גָּבוֹהַּ, גְּבוֹהָה ת haut
מוס קוֹל גָּבֹהַּ voix aiguë
חשמל מֶתַח גָּבוֹהַּ haute tension
בהש לָשׁוֹן גְּבוֹהָה langage arrogant
עממי הַחַלּוֹנוֹת הַגְּבוֹהִים les hautes sphères
|| גְּבַהּ־גַּלִּים agité (mer)
גְּבַהּ־עֵינַיִם orgueilleux, vaniteux
גְּבַהּ־קוֹמָה de haute taille
גְּבַהּ־רוּחַ orgueilleux, fier, hautain

|| גְּבוֹהַּ ז דת — Dieu *m*
|| גְּבוֹהָה תה"פ — de manière hautaine
דִּבֵּר גְּבוֹהָה גְבוֹהָה — parler avec arrogance
גֹּבַהּ (196) ז — hauteur *f*, altitude *f*
עממי עָמַד עַל־הַגֹּבַהּ — être à la hauteur
|| מתמט (של־מצולע) — hauteur *f*
|| בהש (גאוה) — orgueil *m*
גֹּבַהּ־אַף או ־עֵינַיִם — orgueil, arrogance *f*
גַּבָּה (208) נ — sourcil *m*
גַּבְהוּת (45, בלי ר') נ — hauteur *f*, grandeur *f*
|| בהש (גאוה) — orgueil *m*
גַּבְהוּת־לֵב — orgueil *m*, arrogance *f*
גַּבְהָן או גְּבַהְתָּן (90) ז — homme de haute taille
גַּבְהָנוּת (46, בלי ר') נ — arrogance *f*
גַּבְהָנִי, ־נִית ת — de haute taille, élancé, svelte
גָּבוּב, גְּבוּבָה ת — entassé, amoncelé
גִּבּוּב (51) ז — amas *m*, amoncellement *m*
בהש גִּבּוּב־דְּבָרִים — verbiage *m*, flot *m* de paroles
גָּבוֹהַּ ← גָּבֹהַּ
גְּבוֹהִית (17) נ — femme *f* de haute taille
1. גִּבּוּי (23) ז (גביה) — perception *f*, encaissement *m*
2. גִּבּוּי (23, בלי ר') ז (תמיכה) — soutien *m*, appui *m*
גְּבוּל (41, ר' ־לִים או ־לוֹת) ז — limite *f*
בְּלִי־גְבוּל או לְלֹא־גְבוּל — illimité, sans limites
לַכֹּל גְּבוּל — tout a une limite
זֶה עוֹבֵר כָּל־גְּבוּל — cela dépasse les bornes
הַסָּגַת־גְּבוּל נ — empiètement *m*, usurpation *f*
|| (בין־ארצות) — frontière *f*
תּוֹשַׁב־גְּבוּל ז — frontalier *m*
מִשְׁמַר־הַגְּבוּל ז — garde-frontière *f*
|| (תחום) — territoire *m*, domaine *m*
הַגְּבוּלִים (בניגוד לירושלים) — la province
גִּבּוּל (51, בלי ר') ז — pétrissage *m*, malaxage *m*
גְּבוּלָה (201) נ — bord *m*, limite *f*
1. גִּבּוּן (51, בלי ר') ז (עקימה) — déformation *f*
2. גִּבּוּן (51, בלי ר') ז (התקנת־גבינה) — caséification *f*
גִּבּוּס (51, בלי ר') ז — mise *f* dans le plâtre
גִּבּוֹר (21) ז — homme courageux, héros *m*
גִּבּוֹר־חַיִל — homme valeureux
גִּבּוֹר־מִלְחָמָה — vaillant guerrier
גִּבּוֹר־צַיִד — chasseur fameux
|| בהש (של־סיפור) — héros
גִּבּוֹר־הַיּוֹם — le héros du jour, l'homme du jour
גְּבוּרָה (201) נ — courage *m*, vaillance *f*, bravoure *f*
מַעֲשֵׂה־גְבוּרָה ז — acte *m* de bravoure
|| הִגִּיעַ לִגְבוּרוֹת — atteindre l'âge de 80 ans
|| דת הַגְּבוּרָה — Dieu *m*, le Tout-Puissant
מִפִּי־הַגְּבוּרָה — par ordre divin
גִּבּוֹרָה (201) נ — héroïne *f*
גִּבּוֹרִי, ־רִית ת — héroïque
גִּבּוֹרִיּוּת (—) נ — héroïsme *m*
גִּבּוּשׁ (51) ז — cristallisation *f*
|| בהש — concrétisation *f*, consolidation *f*
גִּבּוּשׁ־עֶמְדָּה — affermissement *m* d'une position
גִּבֵּחַ (439) פ"י — rendre chauve
|| הִתְגַּבֵּחַ (477) פ"ע — devenir chauve
גִּבֵּחַ, גִּבַּחַת (ר' גִּבְּחִים) ת — chauve (par devant)
גִּבְּחָן (97) ז — personnage *m* chauve
גַּבַּחַת (246) נ — calvitie (au-dessus du front) *f*
|| בהש (מקום חשוף) — clairière *f*, endroit dégarni
גֶּבִי (5) ז — flaque *f* d'eau
גַּבִּי, ־בִּית ת — du dos, dorsal
גַּבֵּי־, עַל־גַּבֵּי־ ← 2. גַּב
גְּבִיָּה (202) נ — perception *f*, encaissement *m*
מָסַר לִגְבִיָּה — mettre en recouvrement
גְּבִיַּת־עֵדוּת — audition *f* de témoignage
גַּבְיָהָה (201) נ — protubérance *f*, saillie *f*
גִּבְיוֹן (21, בלי ר') ז — encaissement *m*
גָּבִין (15) ז — sourcil *m*
גְּבִינָה (201) נ — fromage *m*
גְּבִינִי, ־נִית ת — caséeux
גָּבִיעַ (11) ז (למשקאות) — coupe *f*, gobelet *m*
(לביצים) — coquetier *m*
(לגלידה) — cornet *m*
|| ספורט — coupe (trophée) *f*
זָכָה בַּגָּבִיעַ — remporter la coupe
|| צמח — calice *m*
עֲלֵה־גָבִיעַ ז — sépale *m*
גְּבִיעוֹן (21) ז — petite coupe
|| צמח — calicule *m*
גְּבִיעוֹנִית (17) נ צמח — fritillaire *f*
גְּבִיעִי, ־עִית ת — caliciforme

גְּבִיר (1) ז	seigneur *m*, maître *m*
‖ עממי (אדם עשיר)	richard *m*
גְּבִירָה (201) נ	dame *f*, maîtresse *f*
‖ °(אם־המלך)	reine-mère *f*, douairière *f*
גְּבִירוּת (45) נ	allures *fpl* de grand seigneur
גְּבִירִי, ־רִית ת	de grand seigneur
גָּבִישׁ (15) ז	cristal *m*
גְּבִישִׁי, ־שִׁית ת	cristallin
גְּבִישִׁיּוּת (—) נ	nature cristalline (d'un corps)
1. גָּבַל (302) פ״י	pétrir, malaxer
‖ נִגְבַּל (389) פ״ע	être pétri, être malaxé
‖ גִּבֵּל (433) פ״י	pétrir, malaxer
‖ הִתְגַּבֵּל (467) פ״ע	être pétri, être malaxé
2. גָּבַל (302) פ״י	délimiter, tracer (une limite)
‖ פ״ע גָּבַל בְּ־	être limitrophe de, friser
‖ נִגְבַּל (389) פ״ע	être limité, se borner
‖ הִגְבִּיל (499) פ״י	délimiter, définir
(קבע)	fixer, déterminer
(צמצם)	limiter, restreindre
בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל	à responsabilité limitée
גְּבַל ש״פ נ (עיר)	Byblos *f*
גַּבָּל (90) ז	pétrisseur *m*, malaxeur *m*
גַּבְלוּל (51) ז	pâton *m*, morceau *m* de pâte
גַּבְלוּת (—) נ	tresse *f*
גַּבְלִית (17) נ	saillie *f*, corniche *f*
גַּבָּן (90) ז	fromager *m*, fabricant *m* de fromage
גִּבֵּן, גִּבֶּנֶת (ר׳ גִּבְּנִים, גִּבְּנוֹת) ת	bossu
1. גִּבֵּן (433 נ) פ״י (עיקם)	rendre bossu, déformer
‖ הִתְגַּבֵּן (467 נ) פ״ע	devenir bossu
2. גִּבֵּן (433 נ) פ״ע (עשה גבינה)	caséifier
‖ הִתְגַּבֵּן (467) פ״ע	se coaguler, se cailler
גַּבְנוּן (51) ז	bosse *f*
‖ בהש (בליטה)	bosse de terrain, éminence *f*
גַּבְנוּנִי, ־נִית ת	bossu
‖ (מקומר)	convexe
גַּבְנוּנִיּוּת (—) נ	convexité *f*
גַּבְנוּת (45, בלי ר׳) נ	gibbosité *f*
גִּבְנֵן (459 נ) פ״י	courber, déformer, rendre bossu
‖ הִתְגַּבְנֵן (493 נ) פ״ע	se pelotonner
גֶּבֶס (—) ז	plâtre *m*, gypse *m*
גַּבָּס (90) ז	plâtrier *m*
גִּבֵּס (433) פ״י	mettre dans le plâtre, plâtrer
גִּבְסִי, ־סִית ת	gypseux, plâtreux
גֶּבַע (179) ז	colline *f*, monticule *m*
[גבע] הִתְגַּבֵּעַ (477) פ״ע	s'arrondir, se voûter
‖ הִגְבִּיעַ (505) פ״ע	faire saillie
גִּבֵּעַ, גִּבַּעַת (ר׳ גִּבְּעִים, גִּבְּעוֹת) ת	bossu, voûté
גִּבְעָה (242) נ	hauteur *f*, colline *f*, monticule *m*
גִּבְעוֹל (21) ז	tige *f*
גִּבְעוֹלִי, ־לִית ת	en forme de tige
גִּבְעוֹן ש״פ ז (עיר)	Gabaon *m*
גִּבְעוֹנִים ש״פ ז״ר	Gabaonites *mpl*
גָּבַר (305) פ״ע	devenir fort, augmenter, croître
גָּבַר עַל־	vaincre, l'emporter sur
גָּבַר חַיִל	réussir, avoir du succès
גָּבְרָה יָדוֹ	avoir le dessus, avoir l'avantage
הַחֹם גָּבַר	la chaleur augmente
‖ גִּבֵּר (433) פ״י	fortifier, renforcer
גִּבֵּר חֲיָלִים	se fortifier, se raffermir, s'efforcer
‖ הִתְגַּבֵּר (467) פ״ע (התחזק)	prendre des forces
הִתְגַּבֵּר כָּאֲרִי	se montrer fort comme un lion
הִתְגַּבֵּר עַל־	l'emporter sur, venir à bout de
הִתְגַּבֵּר עַל־קְשָׁיִים	surmonter des difficultés
הִתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוֹ	la passion s'est emparée de lui
‖ (התרבה)	augmenter, croître
מַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר	source *f* intarissable
‖ הִגְבִּיר (499) פ״י	renforcer, intensifier
הִגְבִּיר מַאֲמַצָּיו	redoubler d'efforts
גָּבֵר (135) ז מוס	dominante *f*
1. גֶּבֶר (ר׳ גְּבָרִים) ז	homme *m*, mâle *m*
2. גֶּבֶר (ר׳ גְּבָרִים) ז (תרנגול)	coq *m*
קְרִיאַת־הַגֶּבֶר נ	le chant du coq
גַּבְרָא (ר׳ גַּבְרֵי או גֻּבְרִין) ז ארמית	homme *m*
גַּבְרָא רַבָּא	un grand homme
כֹּחַ־גַּבְרָא ז	puissance sexuelle
חלופי־גַּבְרֵי ז״ר	changement *m* de personnel
גַּבַּרְדִּין (—) ז	gabardine *f*
גַּבְרוּת (47, בלי ר׳) נ	virilité *f*
גַּבְרִי, ־רִית ת	viril, mâle, masculin
גַּבְרִיאֵל ש״פ ז	Gabriel *m*
גַּבְרָנִי, ־נִית ת	viril, mâle, masculin

גְּבֶרֶת (249, ר׳ גְּבָרוֹת או גְּבִירוֹת) נ	dame *f*
גְּבֶרֶת נִכְבָּדָה (בראש מכתב)	madame!
כֵּן גְּבִרְתִּי	oui madame
מַה־שְּׁלוֹם־הַגְּבֶרֶת?	comment allez-vous, madame?
גְּבֶרֶת נָתָן	Madame Nathan
גְּבִירוֹתַי וְרַבּוֹתַי!	Mesdames Messieurs!
אוֹתָהּ הַגְּבֶרֶת בְּשִׁנּוּי־אַדֶּרֶת	plus ça change plus c'est la même chose
גְּבַרְתָּן (90) ז	homme robuste, hercule *m*
גְּבַרְתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	robustesse *f*, vigueur *f*
גְּבַרְתָּנִי, ־נִית ת	robuste, vigoureux
גָּבַשׁ (302) פ״י	empierrer, remplir
‖ גִּבֵּשׁ (433) פ״י כימ	cristalliser
בהש	consolider, constituer, former
‖ הִתְגַּבֵּשׁ (467) פ״ע כימ	se cristalliser
בהש	se consolider, se constituer, se former
‖ הִגְבִּישׁ (499) פ״י	cristalliser
גַּבְשׁוּשׁ (41) ז	éminence *f*, saillie *f*
גַּבְשׁוּשִׁית (17) נ (תל־עפר)	monticule *m*, tertre *m*
‖ (תפיחה)	ampoule *f*, protubérance *f*
גִּבְשֵׁשׁ (457) פ״י	bosseler
‖ הִתְגַּבְשֵׁשׁ (493) פ״ע	se bosseler
גַּבְתָּה (206) נ	tube *m*, tuyau *m*
גִּבְתּוֹן (21) ז עוף	bruant *m*
גַּג (52) ז	toit *m*
בהש אִרְגּוּן־גַּג ז	organisation-mère
גַּגּוֹן (21) ז	auvent *m*
(במכונית)	galerie *f*, porte-bagages *m*
1. גַּד (—) ז צמח	coriandre *f*
2. גַּד (—) ז (מזל)	chance *f*, bonheur *m*
גָּד ש״פ ז	Gad *m*
גַּד (114) ז צמח	absinthe *f*
בהש דְּבָרִים קָשִׁים כַּגִּדִים	paroles très dures
גַּדָּא (—) ז ארמית	chance *f*
בִּישׁ־גַּדָּא	malchanceux
גַּדְגְּדָנִית (17) או גַּדְגְּדָן (97) נ צמח	bigarreau *m*
1. גָּדַד (356) פ״ע (התאסף)	se liguer, se grouper
‖ הִתְגּוֹדֵד (487) פ״ע	se rassembler, s'attrouper
2. גָּדַד (356) פ״י (קצץ)	couper, trancher, tailler
‖ נִגְדַּד (389) פ״ע	être coupé, être tranché
‖ גדד (433) פ״י	couper, entailler, inciser
‖ הִתְגּוֹדֵד (487) פ״ע	se faire des entailles
גָּדָה (211, ר׳ גָּדוֹת, גְּדוֹת־ וכו׳) נ	rive *f*
הַגָּדָה הַמַּעֲרָבִית (של־נהר)	la rive occidentale
מָלֵא עַל־גְּדוֹתָיו	plein jusqu'aux bords
עָבַר או עָלָה עַל־גְּדוֹתָיו	déborder
‖ (שפת־כלי)	bord *m*, rebord *m*
1. גְּדוּד (41) ז (גבשושית)	motte (de terre) *f*
2. גְּדוּד (41) צבא	bataillon *m*, escadron *m*
גְּדוּד־פָּרָשִׁים	escadron *m* de cavalerie
מְפַקֵּד־גְּדוּד (מַגַ״ד) ז	chef *m* de bataillon
גָּדוּד, גְּדוּדָה ת (עץ)	dépouillé, dégarni
‖ בהש (חסר־כול)	dépourvu de tout
גְּדוּדָה (201) נ	entaille *f*, incision *f*, tatouage *m*
גְּדוּדִי, ־דִית ת צבא	de bataillon, d'escadron
גְּדוּדִית (17) נ	motte (de terre) *f*
גָּדוֹל, גְּדוֹלָה ת	grand
קָרל הַגָּדוֹל	Charlemagne *m*
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל	le grand prêtre
מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל	petits et grands
בְּקוֹל גָּדוֹל	à haute voix
גָּדוֹל בַּשָּׁנִים	âgé, d'âge avancé
גָּדוֹל בַּתּוֹרָה	grand érudit
גְּדוֹל־הַדּוֹר	la célébrité du siècle
גְּדָל־חֶסֶד	plein de bonté
‖ גְּדוֹלָה מִזּוֹ	qui plus est, bien plus
‖ גְּדוֹלוֹת נ״ר	hauts faits, exploits *mpl*
שָׁאַף לִגְדוֹלוֹת	avoir de grandes ambitions
דִּבֵּר גְּדוֹלוֹת	employer les grands mots
גְּדוֹלוֹת וּנְצוּרוֹת	merveilles *fpl*
גִּדּוּל (51) ז (טיפוח)	élevage *m*, culture *f*
גִּדּוּל־בָּנִים	éducation *f* des enfants
גִּדּוּל־עוֹפוֹת	élevage de volaille
גִּדּוּל־דָּגִים	pisciculture *f*
‖ חקל גִּדּוּלֵי־בַּעַל	plantations non irriguées
גִּדּוּלֵי־בָּר	plantes *fpl* sauvages
גִּדּוּלֵי־שְׁלָחִים	plantations irriguées
‖ (התרבות)	accroissement *m*, augmentation *f*
גִּדּוּל־הָאֻכְלוּסִיָּה	accroissement de la population
שִׁעוּר־הַגִּדּוּל ז	le taux de croissance

‖ רפא	tumeur *f*
גדול מַמְאִיר	tumeur maligne
גָּדוּם, גְּדוּמָה ת	amputé, mutilé
גִּדּוּם (51) ז	mutilation *f*, amputation *f*
גָּדוּעַ, גְּדוּעָה ת	élagué, coupé, taillé, abattu
גִּדּוּעַ (9) ז	élagage *m*, taille *f*, abattage *m*
גָּדוּף, גְּדוּפָה ת	infâme, ignominieux
גִּדּוּף (51) ז	insulte *f*, injure *f*, blasphème *m*
גְּדוּפָה או גִּדּוּפָה (201) נ	insulte *f*, injure *f*
גָּדוּר, גְּדוּרָה ת	clôturé, entouré d'une clôture
‖ בהש (מִן־)	abstinent, qui se tient à l'écart de
גִּדּוּר (51) ז	clôture *f*, construction *f* d'une haie
גָּדוּשׁ, גְּדוּשָׁה ת	plein, rempli, entassé
מָלֵא וְגָדוּשׁ	rempli à ras bords, comble
מִדָּה גְדוּשָׁה	mesure *f* comble
גִּדּוּשׁ (51) ז	exagération *f*, usage excessif
גְּדִי (5) ז	agneau *m*, chevreau *m*
‖ אסטר מַזַּל־גְּדִי ז	Capricorne *m*
חוּג־הַגְּדִי ז	tropique *m* du Capricorne
גַּדְיָא (—) ז ארמית	agneau *m*, chevreau *m*
גְּדִיד (15) ז	cueillette *f* des dates
גְּדִידָה (102) נ	incision *f*
גְּדִיָּה (202) נ	agnelle *f*, chevrette *f*
גְּדִיל (15) ז	tresse *f*, frange *f*
(זר)	guirlande *f*
גְּדִילָה (201) נ	croissance *f*, accroissement *m*
גְּדִילָן (97) ז צמח	chardon *m*
גְּדִיעָה (201) נ	section *f*, taille *f*, mutilation *f*
גְּדִיפָה (201) נ	outrage *m*, insulte *f*
גְּדִירָה (201) נ	construction *f* d'une clôture
גָּדִישׁ (15) ז	meule *f*, tas *m* de gerbes
‖ ° (תל שעל־קבר)	tumulus *m*
גְּדִישָׁה (201) נ	entassement *m*
‖ בהש גְּדִישַׁת־הַסְּאָה	excès *m*, exagération *f*
גְּדִישׁוּת (45, בלי ר') נ	abondance *f*, plénitude *f*
1. גָּדַל (310) פ"ע	grandir, augmenter
(צמח)	pousser
‖ גִּדֵּל (433) פ"י (טיפח)	élever, cultiver
גִּדֵּל עוֹפוֹת	élever de la volaille
גִּדֵּל זָקָן	se laisser pousser la barbe
גִּדֵּל יְרָקוֹת	cultiver des légumes

גִּדֵּל בָּנִים	élever des enfants
(העלה לגדולה)	élever (en dignité), honorer
‖ הִתְגַּדֵּל (467) פ"ע	s'élever, se glorifier
‖ הִגְדִּיל (499) פ"י	agrandir, élever, augmenter
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ	pour la plus grande gloire de la *Tora*
הִגְדִּיל תְּמוּנָה	agrandir une image
‖ פ"ע (נעשה גדול)	grandir, s'élever
בהש (עשה גדולות)	se distinguer, exceller
הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת	faire de grandes choses
הִגְדִּיל עִם־	se montrer magnanime avec
° הִגְדִּיל עַל־פְּ'	s'insurger contre qn
(התאושש)	se remettre, se ressaisir
2. גָּדַל (302) פ"י (קלע)	tresser
גֹּדֶל (191) ז	grandeur *f*
בהש גֹּדֶל־רוּחַ	magnanimité *f*
גְּדֻלָּה (202) נ	grandeur *f*, dignité *f*, honneurs *mpl*
עָלָה לִגְדֻלָּה	monter en grade, devenir quelqu'un
גַּדְלוּת (47, בלי ר') נ	grandeur *f*, arrogance *f*
שִׁגְעוֹן־הַגַּדְלוּת ז	folie *f* des grandeurs
גַּדְלָנוּת (46, בלי ר') נ	fierté *f*, arrogance *f*
גָּדַם (302) פ"י	trancher, retrancher, couper
‖ נִגְדַּם (389) פ"ע	être coupé, être amputé
‖ גִּדֵּם (433) פ"י	retrancher, amputer
‖ הִתְגַּדֵּם (467) פ"ע	être estropié, être mutilé
גֶּדֶם (166) או גֹּדֶם (191) ז	souche *f*, moignon *m*
גִּדֵּם, גִּדֶּמֶת (ר' גִּדְּמִים, גִּדְּמוֹת) ת	manchot
גִּדְמָה (242) נ	souche *f*, tronçon *m*
גִּדְמוּת (47, בלי ר') נ	infirmité (de manchot) *f*
גַּדְנָ"ע (= גְּדוּדֵי־נֹעַר) ז	préparation *f* militaire
גַּדְנָעִי (ר' ־עים) ז צבא	élève *m* de la préparation militaire
גָּדַע (330) פ"י	couper, tailler, retrancher
‖ נִגְדַּע (401) פ"ע	être coupé, être retranché
בהש (נשמד)	être détruit, être anéanti
‖ גִּדַּע (439) פ"י	couper, trancher, abattre
גִּדֵּעַ, גִּדַּעַת (ר' גִּדְּעִים, גִּדְּעוֹת) ת	décorné (animal), manchot (homme)
גִּדְעוֹן ש"פ ז	Gédéon *m*
גֶּדֶף (105) ז	plume *f*

גֶּדֶף (165) ז — insulte *f*, injure *f*
גִּדֵּף (433) פ״י — insulter, injurier, blasphémer
חֵרֵף וְגִדֵּף — jurer comme un charretier
|| הִתְגַּדְּפוּ (467) פ״ע — s'insulter, s'injurier
גַּדְּפָן (ר׳ ־נִים) ז — insulteur *m*, blasphémateur *m*
גַּדְּפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — habitude *f* d'insulter
גַּדְּפָנִי, ־נִית ת — insultant, blasphématoire
1. גָּדַר (302) פ״י — clôturer, enclore
גָּדַר פֶּרֶץ — réparer une brèche
גָּדַר בְּעַד־ — barrer le chemin à
בהש גָּדַר עַצְמוֹ מִן־ — s'abstenir de, se garder de
|| נִגְדַּר (389) פ״ע — être entouré d'une clôture
|| גִּדֵּר (433) פ״י — clôturer
|| הִתְגַּדֵּר (467) פ״ע (הצטיין) — se distinguer
מָצָא מָקוֹם לְהִתְגַּדֵּר בּוֹ — trouver un champ d'action digne de soi
(נמנע) הִתְגַּדֵּר מִן־ — s'abstenir de, se garder de
|| הִגְדִּיר (499) פ״י — définir
2. גָּדַר (302) פ״י (תמרים) — cueillir (des dattes)
|| גִּדֵּר (433) פ״י (כרת) — percer, couper, entailler
גָּדֵר (134) נ — clôture *f*, haie *f*, barrière *f*
גֶּדֶר חַיָּה — haie vive
יָצָא מִגְּדֵרוֹ — perdre son sang-froid
הוֹצִיא פ׳ מִגְּדֵרוֹ — mettre qn hors de lui
גֶּדֶר־תַּיִל — réseau *m* de barbelés
|| (סייג) — mesure *f* de précaution
פּוֹרֵץ גָּדֵר — indiscipliné, réfractaire
|| (הגדרה) — définition *f*, domaine *m*
בְּגֶדֶר־ — dans le cadre de, en tant que
בְּגֶדֶר־הָאֶפְשָׁרוּת — dans les limites du possible
אֵין זֶה בְּגֶדֶר־סוֹד — ce n'est pas un secret
גְּדֵרָה (231, נס׳ גְּדֶרֶת־) נ — enclos *m*, parc *m*
|| גְּדֶרֶת־תִּינוֹקוֹת — parc (pour enfants)
גִּדְרוֹן (21) ז עוף — roitelet *m*
גְּדֶרֶת (249 ר׳ גְּדֵרוֹת, גִּדְרוֹת־) נ — clôture *f*, enclos *m*
גָּדַשׁ (302) פ״י — entasser, remplir jusqu'aux bords
בהש גָּדַשׁ אֶת־הַסְּאָה — passer les bornes
|| פ״ע — être abondant
|| נִגְדַּשׁ (389) פ״ע — être rempli jusqu'aux bords
בהש נִגְדְּשָׁה הַסְּאָה — on est allé trop loin
|| גִּדֵּשׁ (433) פ״י — entasser, amonceler
|| הִתְגַּדֵּשׁ (467) פ״ע — s'entasser, s'amonceler
|| הִגְדִּישׁ (499) פ״י — entasser, amonceler
בהש הִגְדִּישׁ אֶת־הַסְּאָה — passer les bornes
גָּדִשׁ (191) ז — tas *m*, entassement *m*, abondance *f*
בְּגֹדֶשׁ — largement, abondamment
רפא גֹּדֶשׁ־דָּם — congestion *f*
גָּהָא (336) פ״ע — soupirer, geindre
גָּהָה (344) פ״י — guérir, soigner (une maladie)
|| הִגְהָה (509) פ״י — guérir
גֵּהָה (228, בלי ר׳) נ — guérison *f*, remède *m*
גִּהוּץ (50) ז — repassage (de linge) *m*
גָּהוּץ, גְּהוּצָה ת — repassé (linge), tiré à quatre épingles (personne)
גִּהוּק (50) ז — éructation *f*, rot *m*, renvoi *m*
גֵּהוּת (48, בלי ר׳) נ — hygiène *f*
גֵּהוּתִי, ־תִית ת — hygiénique
גְּהִיטָה (201) נ — gravure *f*
1. גָּהַץ (325) פ״ע (שמח) — se réjouir
2. גִּהֵץ (434) פ״י — repasser (du linge)
|| הִתְגַּהֵץ (471) פ״ע — être repassé
|| הִגְהִיץ (502) פ״י — repasser (du linge), lisser
גַּהַץ (152, בלי ר׳) ז — tenue *f* impeccable
גַּהָץ (99) ז — repasseur *m*
גַּהַק (152, בלי ר׳) ז — éructation *f*, rot *m*, renvoi *m*
גָּהַק (325) פ״ע — éructer, roter
|| גִּהֵק (434) פ״י — éructer, roter
|| הִגְהִיק (502) פ״י — faire éructer (un nourrisson)
גָּהַר (325) פ״ע — se pencher
|| הִתְגַּהֵר (471) פ״ע — se pencher
1. גַּו (53) או גֵּו (113) ז — dos *m*
הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי־גֵוּוֹ — dédaigner, rejeter
2. גַּו או גּוֹ תה״פ ארמית — à l'intérieur, au-dedans
דְּבָרִים בְּגוֹ — il y a une raison à cela, il y a anguille sous roche
|| מִגּוֹ — à cause de, en raison de
|| מִלְּגוֹ — de l'intérieur, du dedans
חֲמִישִׁית מִלְּגוֹ — augmentation *f* de 20%
גּוֹאֵל (126) ז — libérateur *m*, sauveur *m*
|| (קרוב־משפחה) — parent *m*
גּוֹאֵל־הַדָּם — vengeur *m*
|| דת הַגּוֹאֵל (המשיח) — le Rédempteur, le Messie

עַד־בִּיאַת־הַגּוֹאֵל	jusqu'à l'arrivée du Messie
גּוֹב או גּוֹבַי (—) ז	sauterelle *f*, locuste *f*
[גוב] הֵגִיב (526) פ"י	réagir, répliquer
גּוֹבֶה (73) ז	encaisseur *m*
גּוֹבֵה־מִסִּים	collecteur *m* d'impôts, percepteur *m*
גּוּבַיְנָה (—) נ	encaissement *m*, recouvrement *m*
גּוֹבְּלֶן (ר' גּוֹבְּלֶנִים) ז	tapisserie *f*
גּוֹג ש"פ ז	Gygès (roi de Lydie) *m*
מִלְחֶמֶת־גּוֹג וּמָגוֹג	guerre *f* de Gog et Magog (Ezéch. chap. 38)
[גוד] גָּד (378) פ"י	attaquer, se jeter sur
גּוֹד (21) ז	outre *f*
גּוֹדֶל (91) ז (של־היד)	pouce *m*
‖ (של־הרגל)	gros orteil
גּוֹדֵר (132) ז	maçon *m*
1. גֵּוָה (229) נ (גוף)	corps *m*
‖ (של־אניה)	épave *f*
2. גֵּוָה (229, בלי ר') נ	orgueil *m*, fierté *f*
גִּוּוּן (51) ז	variété *f*, diversité *f*, bigarrure *f*
[גוז] גָּז (378) פ"ע (חלף)	s'envoler, disparaître
‖ פ"י (העיף)	faire envoler, emporter au vol
‖ נָגוֹז (429) פ"ע	disparaître, s'évanouir
‖ הֵגִיז (526) פ"י	faire passer
גּוֹזֵז (132) ז	tondeur *m*
גּוֹזָל (91) ז	jeune oiseau *m*, oisillon *m*
גּוֹחֶה ־חָה ת	protubérant
קִיר גּוֹחֶה	mur bombé
גּוֹי (23) ז (עם)	peuple *m*, nation *f*
‖ (לא־יהודי)	non-juif *m*
גּוּיָבָה (ר' ־בוֹת) נ צמח	goyave *f*
גּוֹיָה (201) נ עממי	non-juive *f*
גְּוִיָּה (202) נ	corps *m*
‖ (של־מת)	cadavre *m*
גְּוִיל (1) ז (אבן גלמית)	pierre brute (non taillée)
‖ (קלף)	parchemin *m*
גְּוִיעָה (201) נ	agonie *f*, mort lente
גּוֹלֶה, ־לָה ת	exilé, émigré
גּוֹלָה (201) נ (גלות)	exil *m*, déportation *f*
‖ (ארץ זרה)	pays étranger, l'étranger *m*
תְּפוּצוֹת־הַגּוֹלָה נ"ר	la Diaspora
‖ (קהל־הגולים)	colonie *f* d'exilés *ou* de déportés
גּוֹלַת־בָּבֶל	la colonie des exilés à Babylone
רֹאשׁ־הַגּוֹלָה ז	l'exilarque *m*
גּוֹלְיָר (95) ז	guerrier *m*, reître *m*
גּוֹלֵל (—) ז	pierre (qui ferme une tombe) *f*
סָתַם אֶת־הַגּוֹלֵל	fermer la tombe
בהש סָתַם אֶת־הַגּוֹלֵל עַל־הַצָּעָה	enterrer définitivement un projet
גּוֹלְף (—) ז	golf *m*
גּוּמִי (—) ז	gomme *f*, caoutchouc *m*
גּוּמִי עַרְבִי	gomme arabique
גּוּמִי־לְעִיסָה	chewing-gum *m*
גּוּמִיָּה (202) נ	élastique *m*
גּוּמָץ (91) ז	trou *m*, creux *m*, trappe *f*
גָּוֶן (162) ז (צבע)	couleur, *f*, ton (d'une teinte) *m*
‖ (הבדל דק בצבע)	teinte *f*
בהש	nuance *f*
גּוֹנֵי־גְוָנִים	nuances subtiles
גּוֹן־הַקּוֹל	timbre *m* de la voix
‖ כְּגוֹן־	comme, par exemple
גִּוֵּן (451 נ) פ"י	nuancer, varier, barioler
‖ הִתְגַּוֵּן (468 נ) פ"ע	se nuancer, se diversifier
גַּוְנָא (—) ז ארמית	nuance *f*, particularité *f*
כִּי הַאי גַּוְנָא	de cette façon, de ce genre
גּוֹנְדּוֹלָה (201) נ	gondole *f*
גּוֹנְדְּלִית תה"פ	à rebours
גְּוָנוּן (41) ז	nuance *f*
גִּוְנוּן (41) ז	diversification *f*
גַּוְנוּנִי, ־נִית ת	bigarré, multicolore
גַּוְנוּנִיּוּת (51, בלי ר') נ	diversité *f* de nuances
גִּוְנֵן (457 נ) פ"י	nuancer
גּוֹנְיוֹמֶטֶר (—) ז	goniomètre *m*
גּוֹנֵן ← 1. גָּנַן	
[גוס] גָּס (378) פ"י	couper, casser
‖ הֵגִיס (526) פ"י	remuer (à la cuiller)
גּוֹסֵס, ־סֶסֶת (ר' ־סְסִים, ־סְסוֹת) ת	agonisant
גּוֹסְסוּת (—) נ	agonie *f*
גָּוַע (332) פ"ע	mourir, décéder, expirer
גָּוַע בְּרָעָב	mourir de faim
בהש (דעך)	mourir lentement, s'éteindre

‖ הִגְוִיעַ (504) פ״י	faire mourir
גּוֹעֵשׁ, ־עֶשֶׁת ת	houleux, effervescent
גּוּף (41) ז	corps *m*
בַּעַל־גּוּף	homme corpulent *ou* obèse
תַּרְבּוּת־הַגּוּף נ	culture *f* physique
פיס גּוּף מוּצָק	corps solide
‖ (בלי הראש והגפים)	tronc *m*, buste *m*
‖ (עיקר)	principe *m*, fondement *m*
גּוּפֵי־דְבָרִים	la quintessence
גּוּפֵי־הֲלָכוֹת	les préceptes essentiels
‖ (עצם) הוּא גּוּפוֹ אָמַר	lui-même a dit
לְגוּפוֹ שֶׁל־דָּבָר	quant au fond
נִבְדֹּק אֶת־הַבְּעָיָה לְגוּפָהּ	examinons le problème en lui-même
‖ משפט גּוּף מִשְׁפָּטִי	personne *f* juridique
גּוּף צִבּוּרִי	organisme public
‖ דקדוק	personne *f*
גּוּף רִאשׁוֹן / שֵׁנִי / שְׁלִישִׁי	1e / 2e / 3e personne
מִלַּת־גּוּף נ	pronom *m*
[גוף] גָּף (378) פ״י	boucher, fermer
‖ הֵגִיף (526) פ״י	fermer, verrouiller
הֵגִיף אֶת־הַתְּרִיסִים	fermer les volets
גּוּפָא תה״פ ארמית	même
בְּאוֹתוֹ יוֹם גּוּפָא	ce jour-là même
‖ (חזרה לעצם־העניין)	venons-en au fait
גּוּפָה (201) נ (גוף מת)	cadavre *m*
‖ (החלק המרכזי של־הגוף)	tronc *m*, buste *m*
גּוּפִיָּה (202) נ	gilet *m* de corps
גּוּפִיף (1) ז	corpuscule *m*, globule *m*
גּוֹפָן (91) ז (בדפוס)	corps *m* d'un caractère (d'imprimerie)
גּוּפָנִי, ־נִית ת	corporel, physique
חִנּוּךְ גּוּפָנִי	éducation *f* physique
כֹּשֶׁר גּוּפָנִי	aptitude *f* physique
עֹנֶשׁ גּוּפָנִי	châtiment corporel
גּוּפָנִיּוּת (51, בלי ר׳) נ	nature corporelle
גּוּץ, ־צָה ת	nabot, de petite taille
גּוּצִיּוּת (51, בלי ר׳) נ	petite taille
גּוּצָנִי, ־נִית ת	de petite taille
1. [גור] גָּר (378) פ״ע (ישב)	habiter, demeurer
אֵיפֹה אַתָּה גָּר?	où habites-tu?
אֲנִי גָּר בְּפָרִיס	j'habite Paris
‖ הִתְגּוֹרֵר (487) פ״ע	habiter, séjourner
2. [גור] גָּר (378) פ״ע (פחד)	craindre, redouter
3. [גור] גָּר (378) פ״ע (הסתער)	assaillir, attaquer
גּוּר (41) ז	jeune animal *m*, petit (d'animal) *m*
גּוּר־אַרְיֵה (ר׳ גּוּרֵי־אֲרָיוֹת)	lionceau *m*
גּוּר־זְאֵב (ר׳ גּוּרֵי־זְאֵבִים)	louveteau *m*
גּוּר־כֶּלֶב (ר׳ גּוּרֵי־כְלָבִים)	chiot *m*
גּוֹרֵד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רְדִים, ־רְדוֹת) ת	gratteur
בהש גּוֹרֵד־שְׁחָקִים ז	gratte-ciel *m*
גּוֹרְדִי, ־דִית ת	gordien
קֶשֶׁר גּוֹרְדִי	noeud gordien
גְּוַרְדְּיָה (—) נ צבא	garde *f*
בהש הַגְּוַרְדְּיָה הַיְשָׁנָה	la vieille garde
גּוֹרִילָה (ר׳ ־לוֹת) נ זואול	gorille *m*
גּוּרִית (17) נ	jeune animal (femelle)
גּוֹרָל (93) ז	sort *m*, hasard *m*
הֵטִיל או הִפִּיל גּוֹרָל	tirer au sort
זָכָה בְּגוֹרָל	gagner à la loterie
מִשְׂחֲקֵי־גּוֹרָל ז״ר	jeux *mpl* de hasard
‖ (מה שנגזר על־פ׳)	sort, destin *m*
עָלָה בְּגוֹרָלוֹ	il a eu la chance de
חָרַץ אֶת־גּוֹרַל־פְּ׳	décider du sort de qn
צְחוֹק־הַגּוֹרָל ז	l'ironie *f* du destin
מיתול בְּנוֹת־הַגּוֹרָל נ״ר	les Parques *fpl*
גּוֹרָלִי, ־לִית ת	critique, décisif, crucial
גּוֹרָלִיּוּת (51, בלי ר׳) נ	caractère décisif *ou* crucial
גּוֹרֵם (132) ז (סיבה)	cause *f*
‖ (יסוד)	élément *m*, facteur *m*
גּוֹרֵם מַכְרִיעַ	élément décisif
‖ מתמט	facteur
גּוֹרֵם מְשֻׁתָּף	facteur commun
פֵּרֵק לְגוֹרְמִים	décomposer en facteurs premiers
גּוֹרְפָנִי, ־נִית ת	ramasseur, entraînant
גּוֹרֵר (132) ז	force *f* de traction
גּוֹרֶרֶת (ר׳ גּוֹרְרוֹת) נ	remorqueur *m*, tracteur *m*
גּוּשׁ (41) ז	bloc *m*
גּוּשׁ־קֶרַח	bloc de glace
‖ (אזור) גּוּשׁ־דָּן	la région de Dan
גּוּשׁ־בָּתִּים	bloc *ou* pâté *m* de maisons, îlot *m*

‖ (התאגדות)	bloc, groupement *m*
הגוש הסוציאליסטי	le bloc socialiste
הגוש המזרחי	le bloc oriental
[גוש] גש (378) פ"ע	s'approcher
גושי, ־שית ת	compact, de bloc
סכסוך בין־גושי	conflit *m* entre les blocs
גושיש (1) ז	particule *f*
גושני, ־נית ת	massif, compact
גותי, ־תית ת	gothique
גותים ש"פ ז"ר	les Goths *mpl*
גז (58) ז עוף	faucon *m*
‖ (מין צרעה)	guêpe *f*, frelon *m*
ג'ז (—) מוס	jazz *m*
גז (ר' גזים) ז כימ	gaz *m*
גז־מאור	gaz d'éclairage
גז מדמיע	gaz lacrymogène
מיכל־גז צבורי ז	gazomètre *m*
מסכת־גז נ	masque *m* à gaz
תא־גזים ז	chambre *f* à gaz
הרעיל או החניק בגז	gazer
גז (114) ז	tonte *f*
גזבר (95) ז	caissier *m*, trésorier *m*
גזברות (46, בלי ר') נ	trésorerie *f*
גזה (342) פ"י	couper, retrancher
גזה (208) נ	toison *f*
מיתול גזת־הזהב	la Toison d'or
גזוז (—) ז עממי	eau gazeuse
גזוז (51) ז	tonte *f*
גזוזטרה (ר' ־רות או ־ראות) נ	balcon *m*
1. גזום (51) ז (כריתת־ענפים)	émondage *m*, taille *f*
2. גזום (51) ז (הגזמה)	exagération *f*, menace *f*
גזור (51) ז	coupe (d'habit) *f*
גזז (356) פ"י	tondre, retrancher
‖ נגזז (388) פ"ע	être tondu
גזז (90) ז	tondeur *m*
גזזת (—) נ רפא	teigne *f*
חולה־גזזת	teigneux
גזי, ־זית ת	gazeux
1. גזיז (15) ז (חתיכה)	morceau *m*, fragment *m*
2. גזיז (15, בלי ר') ז (עונת־הגז)	temps *m* de la tonte des moutons
גזיזה (201) נ	tonte *f*, coupe (des cheveux) *f*
גזיר (15) ז (של־עץ)	bûche *f*, rondin *m*
‖ (של־עיתון)	coupure (de journal) *f*
גזיר, גזירה ת	propre à être coupé *ou* découpé
גזירה (201) נ	découpage *m*
‖ (של־בגדים)	coupe (de vêtements) *f*
(של־מלים)	dérivation *f*
גזית (—) נ	taille (des pierres) *f*, pierre taillée
אבני־גזית נ"ר	pierres de taille, moellon *m*
בתי־גזית ז"ר	maisons *fpl* en pierre de taille
היסט לשכת־הגזית נ	la salle en pierre taillée (siège du Sanhédrin à Jérusalem)
גזל (304) פ"י	voler, dérober
גזל מנוחת־פ'	troubler le repos de qn
גזל משפט־פ'	dénier son droit à qn
‖ נגזל (388) פ"ע (חפץ)	être volé, être dérobé
(אדם)	être victime d'un vol
גזל (140) או גזל (—) ז (שוד)	vol *m*
‖ (דבר שנגזל)	objet volé, butin *m*, larcin *m*
גזלה (231) נ	vol *m*, rapine *f*, objet volé
גזלן (90) ז	voleur *m*
גזלנות (46, בלי ר') נ	brigandage *m*, rapine *f*
1. גזם (304) ז (קצץ)	élaguer, tailler, émonder
‖ נגזם (388') פ"ע	être élagué, être taillé
‖ גזם (433) פ"י	élarguer, tailler, émonder
2. גזם (433) פ"י (הפריז)	exagérer, amplifier
‖ התגזם (467) פ"ע	être exagéré
‖ הגזים (498) פ"י	exagérer
גזם (—) ז חרק	criquet *m*
גזם (166) ז	ramée *f*, branchages coupés
גוזמה (ר' ־מות או ־מאות) נ	exagération *f*
בלא־גוזמה	sans exagérer
בעל־גוזמה (או ־גוזמאות)	vantard, hâbleur
גזמן (90) ז	vantard, hâbleur
גזמנות (46, בלי ר') נ	vantardise *f*, hâblerie *f*
גזמת (256) נ	émondes *fpl*
גזע (179) ז (של־עץ)	tronc *m*
(של עמוד)	fût *m*
‖ (של־בעלי־חיים)	race *f*
הגזע הלבן	la race blanche
תורת־הגזע נ	racisme *m*

שפור־הגזע ז	eugénisme *m*
גזעי, ־עית ת	racé, pur-sang
כלב גזעי	chien racé
עממי (מצוין)	formidable, hors pair
גזעיות (51, בלי ר׳) נ	pureté *f* de race
גזענות (46, בלי ר׳) נ	racisme *m*
גזעני, ־נית ת	raciste
גזר (ר׳ ־רים) ז	décision *f*, décret *m*
גזר־דין (ר׳ גזרי־דין)	sentence *f*, verdict *m*
גזר (304) פ״י (חתך)	couper, découper
גזר נייר	découper du papier
‖ (הכריע) גזר אמר	prendre une décision
גזר דין־פ׳	condamner qn
גזר כליה על־	condamner à disparaître
גוזרני עליך	je t'ordonne
‖ (אסר)	interdire, défendre
‖ דקדוק	dériver
‖ נגזר (388) פ״ע	être coupé, être découpé
בהש נגזרתי	je suis perdu, c'en est fait de moi
נגזר עליו ש־	il est prédestiné à
נגזר הדין	le verdict a été rendu
‖ דקדוק	être dérivé
1. גזר (166) ז	morceau *m*, pièce *f*, fragment *m*
קרע לגזרים	déchirer, mettre en pièces
2. גזר (166) ז צמח	carotte *f*
גזר (95) ז או גזרן (91) ז	coupeur *m*
גזרה (231) נ (פקודה)	décision *f*, décret *m*
גזרת־הכתוב	décision *f* sans appel
גזרות רעות	persécutions *fpl*
‖ (איסור)	interdiction *f* à titre de précaution
גזרה שמא...	de peur que, pour éviter que
‖ דת גזרה קדומה	prédestination *f*
‖ (הקש) גזרה שוה	analogie *f*, comparaison *f*
דן גזרה שוה	établir une analogie
‖ (שממה) ארץ־גזרה	région déserte
גזרה (242) נ (מבנה־גוף)	taille *f*, coupe *f*
‖ מתמט (בעיגול)	secteur *m*
‖ צבא (בחזית)	secteur *m*
‖ דקדוק	forme (grammaticale), paradigme *m*
גזרת־השלמים	conjugaison régulière
גזרון (21) ז	étymologie *f*
גזרוני, ־נית ת	étymologique
גח ← [גיח]	
1. גחה (344) פ״י (הוציא)	retirer, extraire
2. גחה (344) פ״ע (נטה)	pencher, s'incliner
גחוך (51) ז (צחוק קל)	sourire *m*, ricanement *m*
‖ (אופי מגוחך)	caractère *m* grotesque, ridicule *m*
גחון (30) ז	ventre *m*
גחון, גחונה ת	penché, incliné, courbé
גחיה (202) נ	inclinaison *f*, convexité *f*
גחיכה (201) נ	sourire *m*
גחינה (201) נ	attitude courbée
גחך (325) פ״ע	rire, sourire
‖ גחך (434) פ״ע	rire, ricaner
‖ התגחך (471) פ״ע	se mettre à ricaner
(נעשה מגוחך)	se rendre ridicule
‖ הגחיך (502) פ״י	faire rire
גחכן (ר׳ ־כנים) ז	plaisant *m*, bouffon *m*
גחכני, ־נית ת	plaisant, facétieux
גחל (—) ז	charbon ardent, braise *f*
גחל (325) פ״ע	brûler
‖ התגחל (471) פ״ע	se carboniser, étinceler
‖ הגחיל (502) פ״ע	s'embraser, briller
‖ פ״י	embraser
גחלילית (17) חרק	ver luisant, luciole *f*
גחלית (17) נ רפא	anthrax *m*
גחלל (457) פ״י	allumer, faire briller
‖ התגחלל (493)	briller comme un charbon
גחלת (252, ר׳ גחלים, גחלי־) נ	charbon ardent, braise *f*
גחלת לוחשת או עוממת	braise qui couve
בהש ישב על־גחלים	être sur des charbons ardents
‖ (שריד־אש)	tison *m*
נכוה בגחלתו של־	se brûler au contact de
חתה גחלים על־ראש־	causer des remords à
גחמון (21) ז	incendiaire *m*, pyromane *m*
גחמן (91) ז	homme révolté, entêté, capricieux
גחמנות (46, בלי ר׳) נ	caractère capricieux
גחן (325 נ) פ״ע	se pencher
‖ התגחן (471 נ) פ״ע	se pelotonner

|| הִגְחִין (502 נ) פ"ע — se pencher, se courber
גָּחָן (105) ז זואול — genette *f*
גָּחַר (154) ז — anfractuosité
גֵּט (114) ז (שטר) — document *m*, acte *m*
|| (שטר־גירושים) — lettre *f* de divorce
נָתַן גֵּט לְאִשְׁתּוֹ — divorcer avec sa femme
קִבְּלָה גֵּט מִבַּעְלָהּ — divorcer avec son mari
גֶּטוֹ (ר' גֶּטָאוֹת) ז — ghetto *m*
גֵּי או גַּיְא (נס' גֵּיא־, ר' גֵּאָיוֹת) ז — vallée *f*
גֵּיא־הֲרֵגָה — champ *m* de bataille, charnier *m*
גֵּיא־צַלְמָוֶת — vallée des ténèbres
גִּיבּוֹן (21) ז זואול — gibbon *m*
גִּיגִית (17) נ — baquet *m*, cuve *f*
בהש כָּפָה עַל־פִּ' הַר כְּגִיגִית — mettre qn au pied du mur
גִּיד (1) ז — tendon *m*
גִּיד־הַנָּשֶׁה — le nerf sciatique
|| (אבר־המין) — membre viril
גִּיֵּד (451) פ"י — couper les tendons à
גֵּיהִנּוֹם ש"פ ז — vallée *f* de Hinnom (à Jérusalem)
|| בהש (שאול) — enfer *m*
שִׁבְעָה מְדוֹרֵי־גֵיהִנּוֹם — les tourments *mpl* de l'enfer
גֵּיהִנּוֹמִי, ־מִית ת — infernal
גִּיּוּד (51, בלי ר') ז — action *f* de couper les tendons
גִּיּוּס (51) ז צבא — mobilisation *f*
וַעֲדַת־גִּיּוּס נ — conseil *m* de révision
לִשְׁכַּת־גִּיּוּס נ — bureau *m* de recrutement
בַּר־גִּיּוּס — mobilisable
בהש גִּיּוּס־כְּסָפִים — mobilisation de fonds
גִּיּוּס־עוֹבְדִים — enrôlement *m*, réquisition *f*
1. גִּיּוּץ (51, בלי ר') ז טכנ — fraisage *m*
מְכוֹנַת־גִּיּוּץ נ — fraiseuse *f*
2. גִּיּוּץ (51) ז (שריקה) — sifflement *m*, pépiement *m*
גִּיּוּר (51) ז דת — conversion (au judaïsme) *f*
גֵּיוְתָן, ־נִית ת — orgueilleux, arrogant
גֵּיוְתָנוּת (46, בלי ר') נ — orgueil *m*, arrogance *f*
[גיח] גָּח (386) פ"י — faire irruption, bondir, jaillir
|| הֵגִיחַ (524) פ"ע — s'élancer, bondir
|| פ"י — verser, déverser
גִּיחָה (201) נ — ruée *f*, attaque *f*, bond *m*
|| צבא — sortie *f*

גִּיחוֹר, ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — roux, rouquin
גִּיטָרָה (ר' ־רוֹת) נ מוס — guitare *f*
גִּיטָרָן (ר' ־נִים) ז — guitariste *m*
[גיל] גָּל (387) פ"ע — se réjouir, jubiler
1. גִּיל (1) ז (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
שָׂמַח אֱלֵי־גִיל — exulter de joie
2. גִּיל (1) ז (תקופת־חיים) — âge *m*
הוּא בֶּן־גִּילִי — il a mon âge
גִּיל־הַזָּהָב — le troisième âge
גִּיל־הַיַּלְדוּת — l'enfance *f*
גִּיל־הָעֲמִידָה — l'âge mûr
גִּיל רַךְ — tendre enfance *f*
גִּיל שִׂכְלִי — âge mental
3. גִּיל (1) ז (של־פעמון) — battant (de cloche) *m*
גִּילַאי (61) ז — compagnon *m* d'âge
גִּילְאֵי־עֶשֶׂר ז"ר — les enfants âgés de dix ans
גִּילָה (201, בלי ר') נ — joie *f*, allégresse *f*
גִּילְיוֹטִינָה (ר' ־נוֹת) נ — guillotine *f*
גִּימַטְרִיָּה (ר' ־יוֹת) נ — évaluation *f* numérique des lettres
בְּגִימַטְרִיָּה — en valeur numérique
גִּימֶל (—) נ — *guimel* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
גִּימְנַסְיָה (ר' ־יוֹת) נ — lycée *m*, collège *m*
גִּימְנַסְיָלִי, ־לִית ת — de lycée, (enseignement) secondaire
גִּין ← בְּגִין־
ג'ִנְג'ִי, ־ג'ִית ת עממי — roux, rouquin
גֵּנֵטִי, ־טִית ת — génétique
גֵּנֵטִיקָה (—) נ — génétique *f*
גִּינֵקוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז רפא — gynécologue *m*
גִּינֵקוֹלוֹגִי, ־גִית ת רפא — gynécologique
גִּינֵקוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא — gynécologie *f*
גִּיס (1) ז — beau-frère *m*
גַּיִס (נס' גֵּיס־, ר' גְּיָסוֹת, גֵּיסוֹת־) ז — troupe *f*, colonne *f*
|| צבא — corps *m* d'armée
גַּיִס חֲמִישִׁי — cinquième colonne
גְּיָסוֹת לוֹחֲמִים — troupes de ligne
גֵּיסוֹת־סַעַר — troupes de choc
גַּיָּס (ר' גַּיָּסִים) ז — agent recruteur
גִּיֵּס (451) פ"י — recruter, mobiliser, enrôler

בהש גיס כספים	mobiliser des fonds
‖ התגיס (468) פ"ע	s'enrôler, s'engager
גיסא (—) ז ארמית	côté *m*, part *f*
מחד גיסא	d'un côté, d'une part
מאידך גיסא	d'autre part
גיסה (201) נ	belle-soeur *f*
ג'יפ (ר' ג'יפים) ז	jeep *f*
גיץ (10, בלי ר') ז טכנ	fraisage *m*
גייץ (ר' -צים) ז טכנ	fraiseur *m*
1. גיץ (451) פ"י טכנ	fraiser
2. גיץ (451) פ"ע (צייץ)	siffler, pépier
גיצת (ר' גיצות) נ טכנ	fraiseuse *f*
גיר (1) ז	craie *f*
גיר (451) פ"י	convertir (au judaïsme)
‖ התגיר (468) פ"ע	se convertir (au judaïsme)
גירא (—) ז ארמית	flèche *f*
גירא בעיניה דשטנא	puisse le diable en crever
גירי, -רית ת	crayeux
גירית (17) נ זואול	blaireau *m*
ג'ירפה (ר' -פות) נ זואול	girafe *f*
גיורת (ר' גיורות) נ	convertie (au judaïsme) *f*, prosélyte *f*
גישה (201) נ (התקרבות)	approche *f*, accès *m*
‖ (דרך)	voie *f* d'accès
‖ בהש (יחס)	attitude *f*
גישה מציאותית	attitude réaliste
1. גל (53) ז (ערמה)	tas *m*, amas *m*
גל-אבנים	monceau *m* de pierres
גל-עד	monument *m*
עשהו גל של-עצמות	il l'a réduit à néant
2. גל (53) ז (של-מים)	vague *f*, onde *f*
בהש הכה גלים	faire sensation, faire du bruit
‖ פיס גלי-אור	ondes lumineuses
גלי-הרץ	ondes hertziennes
גלי-קול	ondes sonores
גל-חום	vague de chaleur
גלים ארכים	grandes ondes
גלים בינונים/קצרים	ondes moyennes / courtes
ארך-גל ז	longueur *f* d'ondes
3. גל (53) ז (במנוע)	levier *m*, porte *f* à bascule
4. גל (53) ז (מעין)	source *f*, fontaine *f*
גל ← [גיל]	
גל (144) ז (כדורית)	bille *f*
‖ טכנ מסב-גלים ז	roulement *m* à billes
גלאי (61) ז	décolleté *m*, dégarni *m*
גלאי (ר' גלאים) ז רדיו	détecteur *m*
גלאי-כהל	alcootest *m*
גלאי-שקר	polygraphe *m*
גלב (90) ז	barbier *m*, coiffeur *m*
תער-גלבים ז	rasoir *m*
גלג (304) פ"י	babiller, bavarder
גלג לסבתא!	à d'autres!
גלגול (51) ז (סיבוב)	mouvement *m* circulaire
גלגול-כדור	rotation *f* d'une sphère
‖ בהש גלגול-דברים	échange *m* de propos
‖ משפט גלגול-שבועה	dévolution *f* de serment
‖ זואול (בחרקים וכו')	métamorphose *f*
‖ דת גלגול-הנפש	métempsycose *f*, transmigration *f* des âmes
בגלגולו הקודם	dans sa précédente incarnation
בהש עבר גלגולים רבים	subir de nombreux avatars
1. גלגל (66) ז (של-רכב)	roue *f*
גלגל קדמי/אחורי	roue avant / arrière
גלגל-חלוף	roue de rechange
ראשי עלי כגלגל	la tête me tourne
‖ גלגל-העין	le globe *m* de l'oeil
‖ טכנ גלגל משנן	roue dentée
גלגל-תנופה	volant *m*
‖ אסטר	sphère *f*, orbite *f*
גלגל-המזלות	le zodiaque *m*
גלגל-הרקיע	la voûte céleste
‖ בהש גלגל חוזר בעולם	la fortune varie constamment
הגלגל החמישי	la cinquième roue du carrosse
התהפך עליו הגלגל	la chance lui a tourné le dos

הֶחֱזִיר הַגַּלְגַּל אֲחוֹרַנִּית	revenir en arrière
נֶהְפַּךְ הַגַּלְגַּל	la situation s'est retournée
2. גַּלְגַּל (66) ז (מוץ)	chaume *m*, son *m*
גִּלְגֵּל (457) פ״י (סובב)	rouler, faire tourner
מטבח גִּלְגֵּל בֵּיצָה	préparer un oeuf à la coque
גִּלְגֵּל עִסָּה	pétrir une pâte
‖ בהש (הפעיל)	mettre en oeuvre, remuer
גִּלְגֵּל עֲסָקִים	brasser des affaires
גִּלְגֵּל שִׂיחָה	mener une conversation
‖ (עורר)	attirer, provoquer
גִּלְגֵּל רַחֲמָיו עַל־	s'apitoyer sur
מְגַלְגְּלִים זְכוּת עַל־יְדֵי־זַכַּאי	pour faire le bien on a recours aux hommes de bien
‖ (הטיל) גִּלְגֵּל ד״מ עַל־פ׳	mettre qch sur le dos de qn
משפט גִּלְגֵּל שְׁבוּעָה עַל־	déférer le serment à
‖ (טלטל) גִּלְגֵּל עַצְמוֹ בַּנֵּכָר	rouler sa bosse à l'étranger
‖ פ״ע גִּלְגֵּל עִם־פ׳	s'occuper de qn
‖ הִתְגַּלְגֵּל (491) פ״ע	rouler, dégringoler
הִתְגַּלְגֵּל מִצְּחוֹק	se tordre de rire
הַזָּהָב מִתְגַּלְגֵּל בָּרְחוֹבוֹת	l'or traîne dans les rues
הִתְגַּלְגֵּל בַּדְּרָכִים	errer sur les routes
הִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו	sa pitié s'émut
‖ זואול	se métamorphoser
‖ דת (נשמה)	se réincarner
גַּלְגִּלָּה (201) נ טכנ	poulie *f*
גַּלְגִּלּוֹן (21) ז	petite roue, galet *m*
גַּלְגִּלַּיִם (262) ז״ז	trottinette *f*
גַּלְגִּלִּית (17) נ	patin *m* à roulettes
גַּלְגֶּלֶת (252) נ טכנ	treuil *m*
‖ (משחק)	planche *f* à roulettes
גֻּלְגֹּלֶת (257) נ אנטומ	crâne *m*
‖ בהש לְגֻלְגֹּלֶת	par tête, par personne
‖ חרק גֻּלְגֹּלֶת־הַמֵּת	sphinx (papillon) *m*
גָּלְגָּלְתָּא ש״פ נ	le Golgotha, le Calvaire
גַּלְגְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	bavard *m*, hâbleur *m*
גַּלְגְּלָנוּת (46, בלי ר׳) נ	bavardage *m*, verbosité *f*
גַּלְגְּלָנִי, ־נִית ת	verbeux
גֶּלֶד (165) ז (עור)	peau *f*, épiderme *m*
‖ (של־פצע)	croûte *f*
הֶעֱלָה גֶּלֶד	se cicatriser
‖ (של־כלי)	paroi *f*
‖ (של־בצל)	quartier *m*
‖ מטבח גִּלְדֵי־שֻׁמָּן ז״ר	fritons *mpl*
‖ (סוליה)	semelle *f*
גָּלַד (304) פ״ע	se figer, se coaguler
‖ נִגְלַד (388) פ״ע	geler
‖ הִתְגַּלֵּד (467) פ״ע	se cicatriser
‖ הִגְלִיד (498) פ״ע (קפא)	se coaguler, geler
(העלה גלד)	se cicatriser
1. גִּלְדָּה (241) נ	semelle *f*
2. גִּלְדָּה (241) נ	guilde *f*
גִּלְדּוֹן (21) ז מטבח	friton *m*
גִּלְדִּי, ־דִית ת	coagulé, caillé
גִּלְדָּנִי, ־נִית ת	coriace, dur comme cuir
גָּלָה (—) נ (חגיגה רשמית)	gala *m*
1. גָּלָה (342) פ״י (חשף)	ouvrir, découvrir
גָּלָה אֶת־אֹזֶן־פ׳	confier un secret à qn
‖ פ״ע (נראה)	paraître, se montrer
‖ נִגְלָה (406) פ״ע	se montrer, se révéler
תּוֹרַת־הַנִּגְלֶה נ	enseignement *m* exotérique
הַנִּגְלוֹת נ״ר	les faits *mpl* visibles
‖ גִּלָּה (447) פ״י	découvrir, dévoiler
גִּלָּה עֵינֵי־פ׳	dessiller les yeux de qn
גִּלָּה אֶת־קְלָפָיו	abattre ses cartes
מִי יְגַלֶּה עָפָר מֵעֵינָיו!	s'il pouvait ressusciter!
גִּלָּה אֶת־דַּעְתּוֹ	manifester son opinion
גִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה	interpréter la loi
גִּלָּה סוֹד	révéler un secret
גִּלָּה אֶת־אֲמֵרִיקָה	découvrir l'Amérique
גִּלָּה אֶת־עֶרְוַת־פ׳	forniquer avec qn
‖ הִתְגַּלָּה (480) פ״ע	se révéler, apparaître
2. גָּלָה (342) פ״ע (נדד מארצו)	s'exiler, s'expatrier
‖ נִגְלָה (406) פ״ע	être exilé, s'exiler, disparaître
‖ הִגְלָה (508) פ״י	exiler, bannir, expatrier
1. גֻּלָּה (208) נ	bille *f*, boule *f*
‖ (של־מקל)	pommeau *m*
‖ (של־עמוד)	chapiteau *m*

בהש גֻּלַּת־הַכֹּתֶרֶת — le couronnement, le comble
2. גֻּלָּה (208) נ — source *f*
גָּלוּב, גְּלוּבָה ת — rasé, tondu
גְּלוֹבּוּס (ר׳ ־סים) ז — globe *m* terrestre (appareil)
גְּלוֹבָּלִי, ־לית ת — global
גִּלּוּג (51) ז — bavardage *m*
1. גָּלוּד, גְּלוּדָה ת (קפוא) — gelé
2. גָּלוּד, גְּלוּדָה ת (שנפשט עורו) — écorché
גִּלְוּוּן (51) ז חשמל — galvanisation *f*
גָּלוּחַ, גְּלוּחָה ת — rasé, tondu, tonsuré
גִּלּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de (se) raser
מִבְרֶשֶׁת־גִּלּוּחַ נ — blaireau *m*
מְכוֹנַת־גִּלּוּחַ נ — rasoir *m* mécanique
סַכִּין־גִּלּוּחַ נ — lame *f* de rasoir
מִשְׁחַת־גִּלּוּחַ נ — crème *f* à raser
גָּלוּי, גְּלוּיָה ת — ouvert, découvert, connu
גָּלוּי וְיָדוּעַ — universellement connu
מִכְתָּב גָּלוּי — lettre ouverte
סוֹד גָּלוּי — secret *m* de polichinelle
גְּלוּי־לֵב — franc, sincère
גְּלוּי־עֵינַיִם — clairvoyant
גְּלוּי־רֹאשׁ — nu-tête
בְּגָלוּי — ouvertement, publiquement
|| גְּלוּיוֹת תה״פ — ouvertement, franchement
גִּלּוּי (23) ז — mise *f* à découvert, publication *f*
גִּלּוּי־דַּעַת — déclaration *f*, manifeste *m*
גִּלּוּי־לֵב — franchise *f*, sincérité *f*
גִּלּוּי־סוֹד — révélation *f* d'un secret
גִּלּוּי־רֹאשׁ — absence *f* de coiffure
גִּלּוּי־אֲמֵרִיקָה — découverte *f* de l'Amérique
|| דת גִּלּוּי־שְׁכִינָה — révélation divine
גְּלוּיָה (ר׳ ־יות) נ — carte postale
גָּלוּל, גְּלוּלָה ת — roulé, enveloppé
גְּלוּלָה (201) נ רפא — pilule *f*
גְּלוּלַת־שֵׁנָה — somnifère *m*
גְּלוּלַת־הֵרָיוֹן — pilule anticonceptionnelle
בהש הִמְתִּיק אֶת־הַגְּלוּלָה — dorer la pilule
גִּלּוּלִים (—) ז״ר — idoles *fpl*
עוֹבֵד־גִּלּוּלִים — idolâtre
גְּלוּלִית (17) נ — cigarette roulée à la main
גְּלוֹם (21) ז — enveloppe *f*, pièce *f* d'étoffe

גָּלוּם, גְּלוּמָה ת (עטוף) — enveloppé
|| (גנוז) — latent, caché
|| (גלמי) — brut, grossier
גִּלּוּם (51) ז — incarnation *f*, personnification *f*
גְּלוּמָה (ר׳ ־מות) נ צמח — glume *f*
גִּלְוֵן (457 ג) פ״י חשמל — galvaniser
גַּלּוֹן (ר׳ ־נים) ז — gallon (mesure de capacité) *m*
גַּלְוָנוֹפְּלַסְטִיקָה (—) נ — galvanoplastie *f*
גַּלְוָנִיּוּת (—) נ חשמל — galvanisme *m*
גְּלוּסְקָה (ר׳ ־קות או ־קָאוֹת) נ — brioche *f*
גְּלוֹסְקָמָה (ר׳ ־מָאוֹת) נ — sarcophage *m*, coffre *m*
גָּלוּעַ, גְּלוּעָה ת — ouvert, découvert
גִּלּוּעַ (9) ז — ouverture *f*, découverte *f*
1. גִּלּוּף (51) ז (חריתה) — gravure *f*
2. גִּלּוּף (51) ז (שיכרות) — ivresse *f*, ébriété *f*
בְּגִלּוּפִים — en état d'ivresse, éméché
גַּלּוּפַאי (62) ז — zincograveur *m*, clicheur *m*
גְּלוּפָה (201) נ — cliché *m*
גְּלוֹפְקָה (ר׳ ־קות או ־קָאוֹת) נ — couverture *f* de laine
גְּלוּקוֹזָה (—) נ כים — glucose *m*
גָּלוּת (46) נ — exil *m*, émigration *f*
גָּלוּת־בָּבֶל — la captivité de Babylone
כְּאֹרֶךְ־הַגָּלוּת — interminable
|| (קהל־הגולים) — les exilés *mpl*, les émigrés *mpl*
קִבּוּץ־גָּלֻיּוֹת ז — rassemblement *m* des exilés
מִזּוּג־גָּלֻיּוֹת ז — intégration *f* des rapatriés
דת יוֹם־טוֹב שֵׁנִי שֶׁל־גָּלֻיּוֹת — jour *m* de fête supplémentaire (dans la Diaspora)
גָּלוּתָא (—) נ ארמית — exil *m*, diaspora *f*
רֵישׁ־גָּלוּתָא ז — exilarque *m*
גָּלוּתִי, ־תית ת — d'expatrié, d'émigré
גָּלוּתִיּוּת (—) נ — attitude *ou* mentalité *f* d'expatrié
גִּלַּח (439) פ״י — raser, tondre
|| הִתְגַּלֵּחַ (477) פ״ע — se raser
1. גַּלִּי, ־לית ת — ondulatoire, ondulé
2. גַּלִּי (ר׳ גלים) ז (תושב צרפת הקדומה) — Gaulois *m*
גָּלֵי (—) ת ארמית — ouvert, découvert

בְּרֵישׁ גְּלֵי	en public
גְּלִיד (1) ז	glace *f*, glaçon *m*
גְּלִידָה (201) נ	glace (comestible) *f*
גִּלָּיוֹן (38) ז	feuille (de papier) *f*
גִּלְיוֹן־דְּפוּס	cahier (d'un livre) *m*
גִּלְיוֹן־אִשּׁוּם	acte *m* d'accusation
גִּלְיוֹן־מַשְׂכֹּרֶת	feuille de paie
‖ (של־עתון)	numéro *m*, exemplaire *m*
עִם־סְגִירַת־הַגִּלָּיוֹן	en mettant sous presse
‖ (שוליים ריקים)	marge *f*
‖ (לוח לכתיבה)	tablette *f*
° (מראה) (ישעיהו ג׳, כ״ג)	miroir *m*
‖ (חזון־אחרית־הימים)	apocalypse *f*
גַּלִּיּוּת (—) נ	caractère *m* ondulatoire
1. גָּלִיל (15) ז (אצטוונה)	cylindre *m*, rouleau *m*
‖ (עמוד עגול)	colonne *f*
2. גָּלִיל (15) ז (מחוז)	district *m*, région *f*
‖ הַגָּלִיל ש״פ ז	la Galilée
הַגָּלִיל הָעֶלְיוֹן	la Haute Galilée
אֶצְבַּע־הַגָּלִיל	la Galilée intralibanaise
גְּלִילָה (201) נ	enroulement *m*
‖ (עוגה)	roulade *f*
1. גְּלִילִי, ־לִית ת	cylindrique
2. גְּלִילִי, ־לִית ת (מחוזי)	de district, régional
‖ (של־הגליל)	galiléen
גְּלִימָה (201) נ	manteau *m*, robe *f*
גְּלִימַת־רַחְצָה נ	peignoir *m*
(של־שופט, עורך־דין וכו׳)	robe *f*, toge *f*
(של־כומר)	soutane *f*
[גלין] הִתְגַּלֵּין (493 נ) פ״ע	ondoyer
גַּלְיָנִי, ־נִית ת	ondulé, ondulatoire
תִּסְפֹּרֶת גַּלְיָנִית	ondulation *f*
גְּלִיפָה (201) נ	gravure *f*
גָּלִיצָאִי (ר׳ ־צָאִים) ז	Galicien *m*
גָּלִיצְיָה ש״פ נ	la Galicie
גְּלִיצֶרִין (—) ז כים	glycérine *f*
גָּלִישׁ, גְּלִישָׁה ת	glissant
גְּלִישָׁה (201) נ	glissement *m*, glissade *f*
מַטֵּה־גְלִישָׁה ז	bâton *m* de ski
‖ (ירידה תלולה)	dévalement *m*
‖ (של־נוזל רותח)	débordement *m*
‖ (דאייה)	vol plané
גָּלָל (—) ז, אֶבֶן־	bloc *m* de pierre
גְּלַל־ או בִּגְלַל־ (273) מ״י	à cause de, en raison de
גְּלַל־כֵּן או בִּגְלַל־זֹאת	à cause de cela
גָּלַל (356) פ״י	rouler, enrouler
בהש גָּלַל חֶרְפָּה מֵעַל־פְּ׳	réhabiliter qn
‖ נָגַל (414) או נִגְלַל (388) פ״ע	rouler, se dérouler
אֶבֶן נָגֹלָה מֵעַל־לִבּוֹ	il se rasséréna
בהש נָגֹלוּ רַחֲמָיו	sa pitié s'émut
‖ גּוֹלֵל (454) פ״י	rouler, dérouler, enrouler
גּוֹלֵל הָאַשְׁמָה עַל־	rejeter la faute sur
גּוֹלֵל הַצָּעָה	développer une proposition
‖ הִתְגּוֹלֵל (487) פ״ע	se rouler, se vautrer
הִתְגּוֹלֵל בְּדָמוֹ	baigner dans son sang
בהש הִתְגּוֹלֵל עַל־פְּ׳	s'en prendre à qn
‖ הֵגַל (529) פ״י	rouler
גָּלָל (105) או גֵּלֶל (166) ז	excrément *m*, crotte *f*
גֹּלֶם (—) ז	matière brute
חָמְרֵי־גֹּלֶם ז״ר	matières premières
גָּלַם (304) פ״י (כרך)	plier, serrer
(עטף)	envelopper
(עיצב)	incorporer, incarner, matérialiser
‖ גָּלַם עַל־	abuser, tromper, duper
‖ נִגְלַם (388) פ״ע	s'envelopper, se couvrir
(עוצב)	prendre corps
‖ גִּלֵּם (433) פ״י	incarner, personnifier
‖ הִתְגַּלֵּם (467) פ״ע	s'incarner, prendre corps
‖ הִגְלִים (498) פ״י	envelopper, couvrir
גֹּלֶם (191) ז	masse *f* informe, corps brut
גֹּלֶם־עֵץ	grume *f*
‖ (אדם מלאכותי)	robot *m*
‖ (אדם חסר־תרבות)	rustre *m*, lourdaud *m*
‖ צבא (דמות אדם)	mannequin *m*, figurine *f*
‖ חרק	chrysalide *f*
גִּלְמֵד (457) פ״י	rendre solitaire, délaisser
‖ הִתְגַּלְמֵד (493) פ״ע	devenir solitaire
גַּלְמוּד, ־דָה ת	solitaire, délaissé
גַּלְמוּדִיּוּת (51, בלי ר׳) נ	solitude *f*, délaissement *m*
גַּלְמוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז צמח	érable *m*
גָּלְמִי, ־מִית ת	brut, rudimentaire

חֹמֶר גָּלְמִי — matière première
מִשְׁקָל גָּלְמִי — poids brut
גַּלְמִידוּת (46, בלי ר׳) נ — solitude *f*, abandon *m*
גָּלְמִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — état *m* rudimentaire
גָּלְמָנִי, ־נִית ת — lourd, maladroit, balourd
גַּלַנְטֶרְיָה (—) נ — mercerie *f*, articles *mpl* de mode
גִּלְנוֹעַ (9) ז — aéroglisseur *m*
גָּלַע (331) פ״י — découvrir, révéler
|| נִגְלַע (402) פ״ע — s'ouvrir, se découvrir
|| גִּלַּע (439) פ״י — découvrir, mettre à nu
|| הִתְגַּלַּע (477) פ״ע — éclater, se déclarer
הִתְגַּלַּע רִיב — une querelle a éclaté
גַּלְעֵד (ר׳ ־דים) ז — monument commémoratif
גִּלְעָד ש״פ ז (הר) — Galaad *m*
גַּלְעִין (1) ז — noyau (de fruit) *m*
גַּלְעִינִי, ־נִית ת — à noyau (fruit)
גִּלְעֵן (461) פ״י — dénoyauter
גָּלַף (304) פ״י — graver
|| גִּלֵּף (433) פ״י — graver
|| הִתְגַּלֵּף (467) פ״ע — être gravé, se dessiner
גַּלָּף (90) ז — graveur *m*
גָּלֶרְיָה (ר׳ ־יות) נ — galerie *f*
גָּלַשׁ (304) פ״י — glisser, dévaler
ספורט (סקי) — patiner, skier
(דאה באויר) — planer
|| (נוזל רותח) — déborder
|| הִתְגַּלֵּשׁ (467) פ״ע — se laisser glisser
|| הִגְלִישׁ (498) פ״י — faire glisser
(נוזל) — faire déborder
גֶּלֶשׁ (166) ז — glissade *f*
גַּלְשֵׁי־שְׂעָרוֹת — cheveux ondulés
מֵי־גְלָשִׁים ז״ר — eau bouillante
גַּלָּשׁ (90) ז ספורט — patineur *m*, skieur *m*
גַּלְשׁוֹן (ר׳ ־נים) ז — planeur *m*
|| (מפל־הרים) — avalanche *f*
גַּלֶּשֶׁת (—) נ רפוא — eczéma *m*
גַּם מ״ח — aussi, même
גַּם לֹא — non plus
גַּם...גַּם — aussi bien... que
גַּם...גַּם (במשפט שלילי) — ni... ni

אֵין גַּם אֶחָד — même pas un
גַּם כֵּן — de même, également
אַף גַּם זֹאת — néanmoins, malgré tout
גַּם זוֹ לְטוֹבָה — tant mieux
מַה־גַּם שֶׁ־ — d'autant plus que
בְּשֶׁגַּם — puisqu'après tout
גָּמָא (336) פ״י — boire à petits traits, siroter, gober
|| נִגְמָא (403) פ״ע — être siroté, être bu lentement
|| גִּמֵּא (443) פ״י — boire, avaler, gober
בהש גִּמֵּא אֶרֶץ — dévorer l'espace
|| הִגְמִיא (507) פ״י — faire boire, abreuver
גֹּמֶא (ר׳ גְּמָאִים) ז צמח — papyrus *m*, souchet *m*
כְּלִי־גֹמֶא ז — barque *f* de jonc
גַּמָּא (—) ז — gamma (lettre grecque) *m*
בֵּית־גַּמָּא ז — bâtiment *m* d'angle
קַרְנֵי־גַּמָּא נ״ר — rayons *mpl* gamma
גַּמַּאי (61) ז — friandise *f*
גַּמְאָן (90) ז — sprinter *m*
גִּמְגּוּם (51) ז — bégaiement *m*
גִּמְגֵּם (457) פ״ע — bégayer, balbutier
|| בהש (פקפק) — hésiter
|| הִתְגַּמְגֵּם (491) פ״ע — se mettre à bégayer
גַּמְגְּמָן (ר׳ ־נים) ז — bégayeur *m*, bègue *m*
גַּמְגְּמָנוּת (46, בלי ר׳) נ — bégaiement *m*
גַּמְגְּמָנִי, ־נִית ת — bégayant, embarrassé
גַּמְגֶּמֶת (—) נ — balbutiement *m*
גֹּמֶד (191) ז (אמה) — coudée *f*
|| (זעירות) — petitesse *f*, être (*ou* objet) *m* minuscule
|| אנטום — cubitus *m*
גֶּמֶד (166) ז — moignon *m*
גָּמַד (304) פ״י — rapetisser, réduire
|| נִגְמַד (388) פ״ע — être rapetissé, être réduit
|| גִּמֵּד (433) פ״י — minimiser, réduire, diminuer
|| הִתְגַּמֵּד (467) פ״ע — se rapetisser, diminuer
|| הִגְמִיד (498) פ״י — réduire, diminuer
גַּמָּד (90) ז — nain *m*
גַּמָּדוּת (46) או גַּמָּדִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — petitesse *f* extrême
גַּמָּדִי, ־דִית ת — minuscule, très petit

גַּמֶּדֶת (251) נ	naine *f*
גֻּמָּה (208) נ	trou *m*, creux *m*, fosse *f*
גֻּמַּת־חֵן	fossette *f*
גָּמוּד, גְּמוּדָה ת	ratatiné, estropié
‖ (חסר)	déficient
גִּמּוּד (51) ז	rapetissement *m*
גִּמּוּז (51) ז	caprification *f*
גְּמוּל (41) ז	salaire *m*, récompense *f*
הֵשִׁיב לְפ׳ גְּמוּלוֹ	rendre la pareille à qn
כִּגְמוּל־יָדָיו	selon ce qu'il mérite
‖ (תוספת־משכורת)	indemnité *f*
גָּמוּל, גְּמוּלָה ת (תינוק)	sevré
גְּמוּלֵי־מֵחָלָב	nourrissons à peine sevrés
‖ (חדל מן־)	déshabitué, privé de
גִּמּוּל (51) ז	sevrage *m*
גְּמוּלָה (201) נ	récompense *f*, rémunération *f*
גָּמוּם, גְּמוּמָה ת	élagué, émondé
‖ (חסר־קרניים)	décorné
‖ (מלא־גומות)	plein de fossettes
גִּמּוּם (51) ז	élagage *m*, émondage *m*
‖ (התהוות־גומות)	piqûre (du métal) *f*
גִּמּוּעַ (44, בלי ר׳) ז	absorption (d'une boisson) *f*
גָּמוּר, גְּמוּרָה ת (שלם)	complet, achevé, fini
‖ (בשל)	mûr
‖ (מוחלט)	absolu, parfait, complet
חָבֵר גָּמוּר	membre *m* à part entière
שׁוֹטֶה גָּמוּר	parfait idiot
מָנוּי וְגָמוּר אִתָּם	ils sont bien résolus
‖ (מחוסל)	épuisé, liquidé
גִּמּוּר (51) ז	finition *f*, finissage *m*
גִּמּוּשׁ (51) ז	assouplissement *m*
גִּמֵּז (433) פ״י	élaguer, émonder
גַּמְזִיָּה (202) נ צמח	ramille *f*
גְּמַ״ח (=גְּמִילוּת־חֶסֶד) (ר׳ גְּמַ״חִים) ז	caisse *f* de bienfaisance
גֻּמְחָה (206) נ	niche *f*, alcôve *f*
גַּמְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז	homme capricieux *ou* entêté
גַּמְחָנוּת (46, בלי ר׳) נ	caractère capricieux *ou* entêté
גֹּמֶא (5) ז	jonc *m*
גְּמִיאָה (201) נ	gorgée *f*, rasade *f*
גְּמִידָה (201) נ	rapetissement *m*
גְּמִילָה (201) נ	mûrissement *m*, maturation *f*
‖ (של־תינוק)	sevrage *m*
גְּמִילָה מִסַּמִּים	abstention *f* de drogues
גְּמִילוּת (—) נ	rémunération *f*
גְּמִילוּת־חֶסֶד	bienfaits *mpl*, charité *f*
גְּמִימָה (201) נ	élagage *m*, émondage *m*
גְּמִיעָה (201) נ	gorgée *f*
גָּמִיר, גְּמִירָה ת	érudit, savant
גָּמִיר וְסָבִיר	érudit et judicieux
גְּמִירָה (201) נ	achèvement *m*
עַד־גְּמִירָה	jusqu'à la fin, jusqu'au bout
גָּמִישׁ, גְּמִישָׁה ת	élastique, souple
גְּמִישׁוּת (45, בלי ר׳) נ	élasticité *f*, souplesse *f*
1. גָּמַל (306) פ״ע (הבשיל)	mûrir
בהש גָּמְלָה הַהַחְלָטָה בְּלִבּוֹ	sa décision a mûri
‖ פ״י (תינוק)	sevrer
(פרי)	faire mûrir
‖ נִגְמַל (388) פ״ע (הבשיל)	mûrir
(תינוק)	être sevré
בהש נִגְמַל מֵהֶרְגֵּל	se libérer d'une habitude
‖ הִתְגַּמֵּל (467) פ״ע	se libérer (d'une habitude)
‖ הִגְמִיל (498) פ״י (הבשיל)	faire mûrir
(שחרר מהרגל)	libérer (d'une habitude)
2. גָּמַל (304) פ״י (שילם)	récompenser, rendre la pareille, rétribuer
גָּמַל חֶסֶד	faire du bien
דת בִּרְכַּת־הַגּוֹמֵל נ	action *f* de grâces (après avoir échappé à un danger)
‖ יַחֲסֵי־גּוֹמְלִים ז״ר	réciprocité *f*
ספורט מִשְׂחַק־גּוֹמְלִים	revanche *f*
גָּמָל (104) ז זואול	chameau *m*
הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל	la goutte qui a fait déborder le vase
בהש גָּמָל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר	mystification *f*
‖ חרק גְּמַל־שְׁלֹמֹה	mante religieuse
גֶּמֶל (—) ז	compensation *f*
קֻפַּת־גֶּמֶל נ	caisse *f* de prévoyance
גַּמָּל (90) ז	chamelier *m*
גִּמְלָאוּת (—) נ	assurance-retraite *f*
יָצָא לְגִמְלָאוּת	prendre sa retraite

גִּמְלַאי, ־לָאִית (ר' ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — retraité *n*
גַּמְלָה (ר' גַּמְלוֹת) נ (של־בהמה) — joug *m*
‖ (גשר) — planche *f* de débarquement
גִּמְלָה (ר' ־לָאוֹת) נ — pension *f* de retraite, indemnité *f*
גְּמַלָּה (ר' ־לוֹת) נ — chamelle *f*
גַּמְלוֹן (ר' ־נִים) ז — comble (du toit) *m*, gâble *m*
גַּמְלוֹנוּת (46, בלי ר') נ — dimensions *fpl* énormes
גַּמְלוֹנִי או גַּמְלָנִי, ־נִית ת — géant, gigantesque
גַּמְלוּת (48, בלי ר') נ — maturité *f*
גַּמֶּלֶת (252) נ — caravane *f* de chameaux
גָּמַם (356) פ"י — élaguer, émonder
‖ גִּמֵּם (433) פ"י — couper, tailler
‖ הִתְגַּמֵּם (467) פ"ע — être dépouillé, être privé
גֻּמָּמִית (17) נ (באדמה) — trou *m*, creux *m*
‖ (בגוף) — fossette *f*, marque (de petite vérole) *f*
גָּמַע (330) פ"י — avaler, gober
‖ נִגְמַע (402) פ"ע — être avalé, être gobé
‖ גִּמַּע (439) פ"י — avaler, boire
גַּמְעָן (ר' ־נִים) ז — gourmand *m*, glouton *m*
גֻּמָּץ (95) ז — trou *m*, cavité *f*, fosse *f*
גָּמָר (88, בלי ר') ז — achèvement *m*
הֵבִיא לִידֵי־גָּמָר — achever, terminer
גְּמַר־דִּין — jugement *m*, sentence *f*, verdict *m*
גֶּמֶר (—) ז — fin *f*, achèvement *m*
בְּחִינַת־גֶּמֶר נ — examen *m* de fin d'études
מִשְׂחַק־גֶּמֶר ז — finale *f*
1. גָּמַר (304) פ"י (סיים) — achever, finir, terminer
גָּמַר אֹמֶר — être fermement résolu
גָּמַר בְּדַעְתּוֹ או בְּלִבּוֹ — se décider, se résoudre
נִמְנוּ וְגָמְרוּ — ils sont arrivés à la conclusion
בהש אֶת־הַהַלֵּל — ne pas tarir d'éloges
וְגוֹמֵר (וגו') — et caetera, et ainsi de suite
‖ פ"ע — se terminer
‖ נִגְמַר (388) פ"ע — être achevé, être terminé
‖ גִּמֵּר (433) פ"י — exterminer, achever (qn)
‖ הִגְמִיר (498) פ"י — achever, terminer
בָּרֵךְ עַל־הַמֻּגְמָר — mener à bonne fin
‖ ° גָּמַר עַל־פ' או בְּעַד־פ' — combler qn de bienfaits

2. גָּמַר (304) פ"י (למד) — apprendre, déduire
3. גִּמֵּר (433) פ"י (הקטיר קטורת) — brûler des parfums
‖ הִתְגַּמֵּר (467) פ"ע — s'imprégner de parfum
גְּמָרָא (—) נ ארמית — Talmud *m*, tradition *f*
גַּמְרָה (ר' ־רוֹת) נ — charbons ardents, braise *f*
גַּמְרֵי ← לְגַמְרֵי
גַּמְרָן (ר' ־נִים) ז — extrémiste *m*, radical *m*
גֶּמֶשׁ (—) ז — élasticité *f*, souplesse *f*
גִּמֵּשׁ (433) פ"י — assouplir
‖ הִתְגַּמֵּשׁ (467) פ"ע — s'assouplir
‖ הִגְמִישׁ (498) פ"י — assouplir
פ"ע — devenir plus souple
גַּמָּשָׁה (45) נ — guêtre *f*
גַּן (53) ז — jardin *m*
גַּן־יָרָק — potager *m*
גַּן־חַיּוֹת — jardin zoologique, zoo *m*
גַּן־עֵדֶן — paradis *m*
גַּן־עֵדֶן עֲלֵי־אֲדָמוֹת — paradis terrestre
גַּן צִבּוּרִי — jardin public
‖ גַּן־יְלָדִים או בקיצור גַּן — jardin d'enfants
גַּן־שַׁעֲשׁוּעִים — terrain *m* de jeux
גֵּן (ר' גֵּנִים) ז ביול — gène *m*
גְּנַאי (—) ז — honte *f*, déshonneur *m*
קְרִיאַת־גְּנַאי נ — huée *f*, injure *f*
שֵׁם־גְּנַאי ז — sobriquet *m*
יָדוּעַ לִגְנַאי — mal famé
גָּנַב (304) פ"י — voler, dérober
בהש גָּנַב דַּעַת־ (או לֵב־) פ' — tromper qn
גָּנַב אֶת־הָעַיִן — jeter de la poudre aux yeux
גָּנַב אֶת־הַגְּבוּל — traverser clandestinement la frontière
גָּנַב אֶת־הַהַצָּגָה — passer au premier plan
‖ נִגְנַב (388) פ"ע — être volé
‖ גִּנֵּב (433) פ"י — voler
‖ בהש גִּנֵּב אֶת־עַצְמוֹ — entrer *ou* sortir furtivement
גֻּנַּב אֵלַי דָּבָר — j'ai eu vent de qch
‖ הִתְגַּנֵּב (467) פ"ע — s'infiltrer, s'insinuer
בְּהִתְגַּנֵּב — furtivement, à la dérobée
‖ הִגְנִיב (498) פ"י — introduire furtivement

גַּנָּב (90) ז — voleur *m*
גְּנֵבָה (229) נ — vol *m*
בִּגְנֵבָה — furtivement, clandestinement
גְּנֵבָה סִפְרוּתִית — plagiat *m*
בהש גְּנֵבַת־דַּעַת — tromperie *f*, fraude *f*
‖ (חפץ גנוב) — objet volé, larcin *m*
גַּנְבָן או גַּנַּבְתָּן (ר׳ ־נים) ז — voleur *m*, escroc *m*
גַּנֶּבֶת (ר׳ גַּנָּבוֹת) נ — voleuse *f*
גְּנֻדָּה (206) נ צבא — batterie *f*, escadron *m*
גַּנְדּוּר (—) ז — élégance *f*, coqueterie *f*
גִּנְדֵּר (457) פ״י — parer, embellir
‖ הִתְגַּנְדֵּר (491) פ״ע — se parer, se faire élégant
גַּנְדָּר (95) ז — chef *m* d'escadron
(סוהר) — geôlier *m* en chef
גַּנְדְּרָן (ר׳ ־נים) ז — dandy *m*
גַּנְדְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — élégance *f*, coquetterie *f*
גַּנְדְּרָנִי, ־נית ת — élégant, coquet
גִּנָּה (208) נ — jardin *m*
גַּנָּה (208) נ — petit jardin, jardinet *m*
גִּנָּה (447) פ״י — blâmer
הַהֶכְרֵחַ לֹא יְגֻנֶּה — nécessité n'a pas de loi
‖ הִתְגַּנָּה (480) פ״ע — se déshonorer, se compromettre
גָּנוּב, גְּנוּבָה ת — volé, dérobé
מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ — l'attrait du fruit défendu
‖ דקדוק פַּתַּח גְּנוּבָה — *a* furtif
גְּנוֹגֶנֶת (ר׳ ־גָנוֹת) נ — auvent *m*, marquise *f*
גָּנוּז, גְּנוּזָה ת — caché, secret, enfoui
אוֹר גָּנוּז — lumière mystérieuse
סְפָרִים גְּנוּזִים — apocryphes *mpl*
הַמְּגִלּוֹת הַגְּנוּזוֹת — les rouleaux enfouis (de la Mer Morte)
גִּנּוּז (51, בלי ר׳) ז — dépôt *m* aux archives
גָּנוּחַ, גְּנוּחָה ת — pleurnicheur, plaintif
גְּנוּחַ (9) ז — soupir *m*, plainte *f*
גִּנּוּי (23) ז — blâme *m*, plainte *f*, réprimande *f*
גַּנּוֹן (21) ז — crèche *f*, pouponnière *f*
1. גִּנּוּן (51, בלי ר׳) ז (התקנת־גן) — jardinage *m*
2. גִּנּוּן (51) ז (טקס) — cérémonie *f*, étiquette *f*
גִּנּוּנֵי־מַלְכוּת — cérémonial royal
לְלֹא־גִנּוּנִים — sans cérémonie

‖ (נימוס) — manières *fpl*, politesse *f*
גִּנּוּנִיּוּת (—) נ — attitude maniérée
גְּנוֹסְטִי, ־טִית ת דת — gnostique
גְּנוֹסְטִיקָה (—) נ דת — gnosticisme *m*, gnose *f*
גְּנוּסְיָה (—) נ — naissance *f*
יוֹם־גְּנוּסְיָה ז — anniversaire *m* de naissance
גְּנוּת (45) נ — honte *f*, déshonneur *m*
דִּבֵּר בִּגְנוּת־פ׳ — diffamer, dénigrer
גֶּנֶז (166) ז — cachette *f*
גִּנְזֵי־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur
גִּנְזֵי־מְרוֹמִים — les régions *fpl* célestes
בֵּית־גְּנָזִים ז — archives *fpl*, musée *m*, trésor *m*
גָּנַז (304) פ״י (אצר) — thésauriser, amasser
‖ (החביא) — cacher, mettre au rancart
בהש גָּנַז תָּכְנִית — classer un projet
‖ נִגְנַז (388) פ״ע — être classé (sans donner suite)
(נחבא) — être caché, être mis au rancart
גַּנָּז (ר׳ ־זים) ז — gardien *m* de trésor
‖ (ארכיונאי) — archiviste *m*
גִּנְזָךְ (53) ז (אוצר) — trésor *m*
‖ (ארכיון) — archives publiques
גָּנַח (330) פ״ע — gémir, geindre
‖ הִתְגַּנֵּחַ (477) פ״ע — se mettre à geindre
גַּנְחָן (ר׳ ־נים) ז — geignard *m*
גַּנְחָנוּת (46, בלי ר׳) נ — geignement *m*
גַּנַּחַת (247) נ — toux violente, expectoration *f*
ג׳נְטֶלְמֶנִי, ־נית ת — distingué, chevaleresque
הֶסְכֵּם ג׳נְטֶלְמֶנִי — accord *m* bona fide
גֶּנְיוּס (—) ז — génie *m*
גְּנִיזָה (201) נ — mise *f* au rebut
דָּן לִגְנִיזָה — mettre au rebut, classer, censurer
‖ (ארכיון) — archives *fpl*, dépôt *m*
גְּנִיחָה (201) נ — gémissement *m*, soupir *m*
‖ רפא גְּנִיחַת־דָּם — crachement *m* de sang, hémoptysie *f*
1. גָּנַן (356 נ) פ״י — protéger, défendre
‖ גּוֹנֵן (454 נ) פ״י — protéger, défendre
‖ הִתְגּוֹנֵן (487 נ) פ״ע — se défendre
‖ הֵגֵן (529 נ) פ״ע (עַל־ או בְּעַד־) — protéger
2. גִּנֵּן (433 נ) פ״י — transformer en jardin

גַּנָּן (ר׳ ־נִים) ז	jardinier *m*, horticulteur *m*
גַּנָּנוּת (—) נ	jardinage *m*, horticulture *f*
גַּנָּנִית (17) נ	jardinière *f*
גַּנֶּנֶת (ר׳ גַּנָּנוֹת) נ	jardinière *f*
‖ (בגן־ילדים)	jardinière d'enfants
גֶּנֶרָטוֹר (ר׳ ־רים) טכנ	générateur *m*
גֶּנֶרָל (ר׳ ־לים) ז צבא	général *m*
גַּס, גַּסָּה ת (עבה)	gros, épais
בְּהֵמָה גַסָּה	gros bétail
‖ (בלתי־עדין)	grossier, vulgaire
גַּס־רוּחַ	grossier, impoli, mal élevé
אֲכִילָה גַסָּה	gloutonnerie *f*
בְּדִיחָה גַסָּה	grosse plaisanterie
פְּסִיעָה גַסָּה	allure *f* rapide
בְּקַוִּים גַּסִּים	grosso modo
דַּעְתּוֹ גַסָּה עָלָיו	être satisfait de soi-même
לִבּוֹ גַס בְּ־	traiter cavalièrement
1. גָּסָה (342) פ״ע	éructer, roter
2. גִּסָּה (447) פ״י	épaissir, rendre grossier
גִּסָּה לִבּוֹ	devenir arrogant
‖ הִתְגַּסָּה (480) פ״ע	s'épaissir, devenir grossier
גִּסּוּי (23) ז	éructation *f*, renvoi *m*, rot *m*
גַּסּוּת (47) נ	grossièreté *f*, vulgarité *f*
גַּסּוּת־רוּחַ	grossièreté *f*, arrogance *f*
עממי אַל־תְּדַבֵּר גַּסֻּיּוֹת	ne dis pas de grossièretés
גְּסִיסָה (201) נ	agonie *f*
1. גָּסַס (356) פ״ע (נטה למות)	agoniser
2. [גסס] גֵּס (360) פ״ע (גאה)	être hautain
‖ הֵגֵס (529) פ״י	rendre grossier *ou* vulgaire
הֵגֵס לִבּוֹ	oser, avoir l'audace
הֵגֵס לֵב־פ׳	encourager, enhardir
הֵגֵס קוֹלוֹ	prendre une voix épaisse
‖ הִתְגַּסֵּס (467) פ״ע	devenir insolent, s'enhardir
גַּע ← נָגַע	
גַּעְגּוּעַ (9) ז	nostalgie *f*, regret *m*
גַּעְגּוּעַ (9) ז	caquetage (des oies) *m*
גַּעְגּוּעִי, ־עִית ת	nostalgique
1. גִּעְגַּע (464) פ״ע	languir, désirer ardemment
‖ הִתְגַּעְגַּע (495) פ״ע	avoir la nostalgie
2. גִּעְגַּע (465) פ״ע (אווז)	caqueter, jacasser
גַּעֲדָה (238, ר׳ גְּעָדוֹת) נ צמח	germandrée *f*
גָּעָה (344) פ״ע (בקר)	meugler, beugler
‖ גָּעָה בִּבְכִיָּה או בִּבְכִי	fondre en larmes
גָּעָה בִּצְחוֹק	éclater de rire
‖ הִתְגָּעָה (481) פ״ע	se mettre à beugler
1. גֹּעוּל (50, בלי ר׳) ז (מיאוס)	dégoût *m*, nausée *f*
2. גִּעוּל (50) ז (טיהור)	échaudage (d'un vase pour le purifier) *m*
גָּעוּל, גְּעוּלָה ת	répugnant, souillé, impur
גָּעוּשׁ, גְּעוּשָׁה ת	bruyant, agité
גְּעִי (5, בלי ר׳) ז או גְּעִיָּה (202) נ (של־בקר)	meuglement *m*, beuglement *m*
‖ בהש (בכיה)	hurlements *mpl*
גְּעִיָּה (—) נ דקדוק	accent *m* tonique
גְּעִילָה (201) נ	répugnance *f*, répulsion *f*
גְּעִישָׁה (201) נ	bruit *m*, agitation *f*
1. גָּעַל (325) פ״י (מאס)	dédaigner, avoir horreur de, être dégoûté de
גָּעַל אֶת־פ׳ או בִּפ׳	détester, abhorrer
‖ נִגְעַל (397)	être sali, être souillé
‖ הִתְגַּעֵל (471) פ״ע	se salir, se souiller
(אחזתו בחילה)	être pris de dégoût
‖ הִגְעִיל (502) פ״י (לכלך)	salir, souiller
(גרם בחילה)	dégoûter
2. [געל] נִגְעַל (397) פ״ע	être échaudé, être purifié
‖ הִגְעִיל (502) פ״י	échauder (un vase), purifier
גֹּעַל (197, בלי ר׳) ז	répugnance *f*, aversion *f*
גֹּעַל־נֶפֶשׁ	dégoût *m*, nausée *f*, horreur *f*
גַּעֲלִי, ־לִית ת עממי	dégoûtant, répugnant
גָּעַר (325) פ״ע	s'irriter, être en colère
גָּעַר בְּ־	gronder, réprimander
גַּעַר (153, בלי ר׳) ז או גְּעָרָה (216) נ	réprimande *f*
גַּעֲרָן או גַּעַרְתָּן (ר׳ ־נים) ז	grondeur *m*
גַּעַשׁ (—) ז	tumulte *m*, agitation *f*, fureur *f*
גאוגר הַר־גַּעַשׁ	volcan *m*
גָּעַשׁ (325) פ״ע	être secoué, être ébranlé
‖ גֵּעֵשׁ (434) פ״י	secouer, ébranler
‖ הִתְגָּעֵשׁ (475) פ״ע	s'agiter, être en fureur

(הר־געש)	faire éruption
‖ הִגְעִישׁ (502) פ״י	secouer, ébranler
גַּעֲשָׁה (216, בלי ר׳) נ	tumulte *m*, agitation *f*
גַּעֲשִׁי, ־שִׁית ת גאוגר	volcanique
גַּעֲשָׁן (ר׳ ־נִים) ז	homme agité *ou* déchaîné
גַּעַשְׁנוּת (46, בלי ר׳) נ	fureur *f*, déchaînement *m*
גַּעַת ← נָגַע	
גַּף (53, זוגי גַּפַּיִם 262, בלי ר׳) נ (כנף)	aile *f*
‖ גַּפַּיִם	membres (bras et jambes) *mpl*
עַל־גַּפֵּי	sur, au-dessus de
‖ בְּגַפּוֹ (נ׳ בְּגַפָּהּ)	seul, de sa personne
‖ צבא (בחיל־האוויר)	escadrille *f*
גְּפָה (210) נ	mur *m*, cloison *f*
גְּפָה (208) נ (של־נעל)	empeigne *f*
‖ צבא (בחיל־האוויר)	groupe *m* d'aviation
‖ (גדה)	rive *f*
גִּפּוּף (51) ז	embrassade *f*, étreinte *f*
גִּפּוּר (51, בלי ר׳) ז	soufrage *m*, rechapage *m*
גַּפִּיר (ר׳ גַּפִּירִים) ז	policier *m* auxiliaire
גִּפֵּל (433) פ״י	presser, faire courir
גֶּפֶן (176) נ	vigne *f*
גֶּפֶן־בַּר	vigne vierge
גִּדּוּל־גְּפָנִים ז	viticulture *f*
‖ צֶמֶר־גֶּפֶן ז	coton *m*
גַּפְנָן (ר׳ ־נִים) ז צמח	sébestier *m*
גַּפָּס (ר׳ ־סִים) ז	plâtrier *m*
גִּפֵּס (433) פ״י	plâtrer
גִּפֵּף (433) פ״י (חיבק)	embrasser, étreindre
‖ (סגר)	verrouiller
‖ הִתְגַּפֵּף (467) פ״ע	s'embrasser
° גֹּפֶר (—) ז צמח (בראשית ו׳, י״ד)	pin (?) *m*, cyprès (?) *m*
גִּפֵּר (433) פ״י	soufrer, vulcaniser, rechaper
גָּפְרָה (207) נ כים	sulfate *m*
גָּפְרַת־אַשְׁלְגָן	sulfate de potassium
גָּפְרַת־עֹפֶרֶת	galène *f*
גַּפְרוּר (41) ז	allumette *f*
גִּפְרוּת (46) נ	sulfatage *m*
גָּפְרִי, ־רִית ת כים	sulfuré, sulfhydrique
גָּפְרִית (—) נ כים	soufre *m*
אֵשׁ וְגָפְרִית	feu et flammes
גָּפְרִיתִי, ־תִית ת כים	sulfureux
חֻמְצָה גָּפְרִיתִית	acide sulfureux (H_2SO_3)
גָּפְרָתִי, ־תִית ת כים	sulfurique
חֻמְצָה גָּפְרָתִית	acide sulfurique (H_2SO_4)
גֶּפֶת (165, בלי ר׳) נ	résidus (de fruits) *mpl*
גֵּץ (114) ז	étincelle *f*
גִּצּוּץ (51, בלי ר׳) ז	projection *f* d'étincelles
גִּצֵּץ (433) פ״ע	étinceler
גָּר ← 3.2.1. [גור]	
גֵּר (113) ז	étranger *m*
גֵּר תּוֹשָׁב (ר׳ גֵּרִים תּוֹשָׁבִים)	résident permanent
‖ דת גֵּר או גֵּר־צֶדֶק (ר׳ גֵּרֵי־צֶדֶק)	converti (au judaïsme) *m*, prosélyte *m*
גֵּרֵי־אֲרָיוֹת	les Samaritains (II Rois 17) *mpl*
1. גָּרָב (—) ז (חבית)	cruche *f*
2. גָּרָב (—) ז רפא	eczéma *m*
גֶּרֶב (168, זוגי גַּרְבַּיִם 262, בלי ר׳) ז	bas *m*, chaussette *f*
כּוֹבַע־גֶּרֶב ז	passe-montagne *m*
גֵּרֵב (304) פ״י	mettre (des bas)
גָּרֶבֶת (—) נ רפא	gale *f*
1. גִּרְגּוּר (51) ז (שטיפת־הגרון)	gargarisme *m*
‖ (השמעת־קול)	prononciation gutturale
2. גִּרְגּוּר (51) ז חקל	cueillette (d'olives) *f*
גִּרְגּוּרִי, ־רִית ת	guttural
1. גַּרְגִּיר (1) או גַּרְגַּר (121) ז	baie *f*, grain *m*
גַּרְגִּיר־מֶלַח	grain *m* de sel
גַּרְגְּרֵי־יַעַר	baies *fpl* sauvages
2. גַּרְגִּיר (1) ז צמח	rue *f*
גַּרְגִּירוֹן (21) ז	granule *m*, petit grain
גַּרְגִּירִי, ־רִית ת	granuleux
1. גִּרְגֵּר (457) פ״י (שטף הגרון)	gargariser
‖ (השמיע קול)	émettre des sons gutturaux
גִּרְגֵּר אֶת־הָרֵישִׁים	prononcer des *r* gutturaux
‖ הִתְגַּרְגֵּר (491) פ״י (שטף גרונו)	se gargariser
(השמיע קול)	se racler la gorge
2. גִּרְגֵּר (457) פ״י (קטף)	cueillir un à un
‖ (פיזור)	éparpiller
‖ הִתְגַּרְגֵּר (491) פ״ע	s'éparpiller
גַּרְגְּרָן (ר׳ ־נִים) ז	gourmand *m*, glouton *m*

גַּרְגְּרָנוּת (46, בלי ר') נ	gourmandise *f*
גַּרְגְּרָנִי, ־נִית ת	gourmand, glouton, vorace
‖ קוֹל גַּרְגְּרָנִי	voix gutturale
גַּרְגֶּרֶת (252) נ אנטום	trachée-artère *f*
‖ גַּרְגָּרוֹת נ״ר	cou *m*, gorge *f*
1. גָּרַד (304) פ״י	gratter
‖ גֵּרֵד (436) פ״י	gratter, racler
‖ הִתְגָּרֵד (473) פ״ע	se gratter
2. גָּרַד (304) פ״י (ארג)	tisser
3. [גרד] הִגְרִיד (498) פ״ע	se dessécher
גֵּרֶד (166) ז (מקום מחוק)	effacement *m*, rature *f*
‖ (גרוי)	irritation (de la peau) *f*
גִּרְדֵּד (457) פ״י	gratter un peu
גִּרְדּוּם (51, בלי ר') ז	taille *f*
גַּרְדִּי (ר' ־דִּיִּים) ז	tisserand *m*
1. גַּרְדֹּם (149) ז (להוצאה להורג)	échafaud *m*
עָלָה לְגַרְדֹּם	monter à l'échafaud
2. גַּרְדֹּם (149) ז (שארית)	débris *m*, reste *m*
גִּרְדֵּם (457) פ״י	tailler, couper, trancher
גַּרְדָּן (ר' ־נִים) ז	qui se gratte
גַּרְדָּנִי, ־נִית ת	qui gratte
גָּרֶדֶת (—) נ רפא	gale *f*
גְּרֹדֶת (—) נ טכנ	copeaux *mpl* métalliques
1. גֵּרָה (—) נ	bol *m* alimentaire
הֶעֱלָה גֵּרָה	ruminer
בהש הֶעֱלָה גֵּרָה	ressasser, rabâcher
2. גֵּרָה (ר' גֵּרוֹת) נ	*guéra* (ancienne monnaie) *f*
גֵּרָה (449) פ״י	exciter, irriter
גֵּרָה אֶת־הַתֵּאָבוֹן	stimuler l'appétit
גֵּרָה אֶת־הָעֲצַבִּים	irriter les nerfs
‖ הִתְגָּרָה (481) פ״ע (בְּ־)	provoquer, défier
° הִתְגָּרָה מִלְחָמָה	attaquer
הִתְגָּרָה בַּשֵּׁנָה	essayer de dormir
גָּרוּב, גְּרוּבָה ת	portant des bas
גְּרוֹגֶרֶת (252) נ	figue sèche
בהש גְּרוֹגֶרֶת שֶׁל־רַבִּי־צָדוֹק	personne efflanquée
גָּרוּד, גְּרוּדָה ת (יבש)	sec, aride, pur
גָּרוֹד (ר' ־דוֹת) ז	gratte-pieds *m*, grattoir *m*
גֵּרוּד (ר' ־דִים) ז	grattage *m*
גְּרוֹדָה (201) נ	raclure *f*
גֵּרוּז (—) ז טכנ	ciselure *f*
גְּרוּטָאִי (61) ז	chiffonnier *m*
גְּרוּטָה (ר' ־טָאוֹת) נ	ferraille *f*, débris *m*
סוֹחֵר גְּרוּטָאוֹת ז	marchand *m* de ferraille
שְׁכוּנַת־גְּרוּטָאוֹת נ	bidonville *m*
גְּרוֹטֶסְקִי, ־קִית ת	grotesque
גֵּרוּי (23) ז	excitation *f*, irritation *f*
גָּרוּי, גְּרוּיָה ת	excité, irrité
1. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (בעל־עצמות)	osseux
2. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (ענקי)	de grande taille, énorme, excessif
גֵּרוּמִים (—) ז״ר	excédent *m*, surplus *m*
גֵּרוּן (—) ז חקל	engrangement *m*
גָּרוֹן (33) נ	gosier *m*, gorge *f*, larynx *m*
נְטוּי־גָּרוֹן	hautain, arrogant
קָרָא בְּגָרוֹן	crier à plein gosier
נִחַר גְּרוֹנִי	j'ai la gorge sèche
לְהוּט אַחֲרֵי־גְרוֹנוֹ	gourmand, glouton
כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן	comme une arête dans la gorge
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַגָּרוֹן	les consonnes laryngales
גְּרוֹנִי, ־נִית ת	guttural, laryngal
גָּרוּעַ, גְּרוּעָה ת	moindre, pire, médiocre
גָּרוּף, גְּרוּפָה ת	nettoyé, ratissé
גֵּרוּף (—) ז	balayage *m*, ratissage *m*
גְּרוּפִית (17) נ	branche *f*, pousse *f*, bouture *f*
בהש גְּרוּפִית שֶׁל־שִׁקְמָה	homme *m* simple
גְּרוֹר (15) ז	remorque *f*
גָּרוּר, גְּרוּרָה ת	dépendant, à la remorque
מְדִינָה גְּרוּרָה	Etat *m* satellite
בהש קַבְּצָנִים גְּרוּרִים	mendiants vagabonds
1. גֵּרוּר (—) ז (גרירה)	remorquage *m*
2. גֵּרוּר (49) ז (פרור)	miette *f*
גְּרוּשׁ (ר' ־שִׁים) ז עממי	piastre (monnaie) *f*
גָּרוּשׁ, גְּרוּשָׁה ת	divorcé
גֵּרוּשׁ (49) ז	expulsion *f*, bannissement *m*
היסט גֵּרוּשׁ־סְפָרַד	expulsion des juifs d'Espagne (1492)
‖ משפט גֵּרוּשִׁים ז״ר	divorce *m*
גֵּרוּת (48) נ (זרות)	résidence *f* en pays étranger
‖ (התיהדות)	conversion (au judaïsme) *f*
גָּרַז (304) פ״י	couper, trancher

|| גֵּרֵז (436) פ״י — entailler
גָּרֶז (166) ז טכנ — mortaise *f*
גַּרְזֶן (71) ז — hache *f*
גָּרִי, גְּרִיָּה ת — excitable, irritable, sensible
גְּרִיגוֹרְיָנִי, ־נִית ת (לוח) — grégorien
גָּרִיד (—) ז (עונה) — période *f* de sécheresse
|| (אדמה) — terre *f* aride
גְּרֵידָא תה״פ — simplement, seulement
גְּרִידָה (201) נ — grattage *m*, curetage *m*
|| (מחיקה) — effacement *m*, rature *f*
גְּרִיָּה (202) נ — excitation *f*, irritation *f*
גְּרִיּוּת (—) נ — excitabilité *f*, irritabilité *f*
גְּרִיטָה (201) נ — mise *f* au rebut
גֵּרִילָה (—) נ — guérilla *f*
גְּרִימָה (201, בלי ר׳) נ — action *f* de causer *ou* d'occasionner
גְּרִימַת־נֶזֶק — action de causer un dommage
גְּרִיס (1) ז — gruau *m*
גְּרִיסֵי־סֹלֶת — semoule *f*
גְּרִיסֵי־פְּנִינָה — orge perlé
גְּרִיסָה (201) נ — mouture *f*, mastication *f*
|| (שחיקה) — concassage *m*, broyage *m*
גְּרִיעָה (201, בלי ר׳) נ — diminution *f*
גְּרִיעוּת (46, בלי ר׳) נ — qualité inférieure
גְּרִיף (1) ז עוף — vautour *m*
גְּרִיפָה (201) נ — balayage *m*, ratissage *m*
צבא גְּרִיפַת־מוֹקְשִׁים — dragage *m* de mines
גְּרִיפַת־חֹטֶם — action *f* de se curer le nez
גְּרִיץ (1) ז — miche (de pain) *f*
גָּרִיר, גְּרִירָה ת — remorquable
גְּרִירָה (201) נ — remorquage *m*, entraînement *m*
חֶבֶל־גְּרִירָה ז — remorque (câble) *f*
מְכוֹנִית־גְּרִירָה נ — camion-remorqueur *m*
|| רפא — métastase *f*
גְּרִירוּת (46, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
[גרל] הִגְרִיל (498) פ״י — tirer au sort
|| (זכה בהגרלה) — gagner (à la loterie)
1. גָּרַם (304) פ״י (הביא ל־) — causer, occasionner
גָּרַם נֶזֶק — causer du dommage
מִצְוָה שֶׁהַזְּמַן גְּרָמָהּ — précepte *m* à réaliser à un moment déterminé

|| נִגְרַם (388) פ״ע — être causé, être occasionné
2. גָּרַם (304) פ״י (כרסם) — ronger (un os)
|| גֵּרֵם (436) פ״י — ronger (un os), désosser
3. [גרם] הִגְרִים (498) פ״י (היטה) — faire dévier
גְּרָם (ר׳ גְּרָמִים) ז — gramme *m*
גְּרָם (88, בלי ר׳) ז — cause *f*, occasion *f*
גֶּרֶם (176) ז (עצם) — os *m*
רְחַב־גֶּרֶם — osseux, bien découplé
חֲמוֹר־גֶּרֶם ז — âne ossu, bête *f* de somme
|| גֶּרֶם־הַמַּעֲלוֹת — le haut *m* de l'escalier
גַּרְמֵי־הַשָּׁמַיִם — les corps *mpl* célestes
גַּרְמָא (—) ז ארמית — os *m*
|| לְגַרְמֵיהּ תה״פ — seul, de sa personne
גַּרְמִי, ־מִית ת — osseux, ossu
גַּרְמִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — caractère osseux
גֶּרְמָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Allemand *n*
|| גֶּרְמָנִי, ־נִית ת — allemand
דִּבֵּר גֶּרְמָנִית — parler allemand
גֶּרְמַנְיָה ש״פ נ (מדינה) — l'Allemagne *f*
גֹּרֶן (189) נ — aire *f*, grange *f*
|| חֲצִי־גֹרֶן עֲגֻלָּה — hémicycle *m*, amphithéâtre *m*
1. [גרן] הִגְרִין (498 נ) פ״י — engranger
2. [גרן] הִגְרִין (498 נ) פ״י — crier à plein gosier
גַּרְנְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — géranium *m*
גְּרָנִיט (—) ז — granit *m*
1. גָּרַס (304) פ״י — écraser, broyer (des grains)
|| (לעס) — mâcher, mastiquer
כהש גָּרְסָה נַפְשִׁי לְ־ — je languis après
|| נִגְרַס (388) פ״ע — être écrasé, être broyé
|| גֵּרֵס (436) פ״י — écraser, broyer, moudre
|| הִגְרִיס (498) פ״י — briser, casser, ébrécher
|| כהש הִגְרִיס שִׁנָּיו בְּ־ — se casser les dents sur
2. גָּרַס (304) פ״י (למד) — étudier
|| (ניסח) — formuler, rédiger
|| כהש (סבר) — penser, être d'avis
אֵינֶנִּי גּוֹרֵס דֵּעָה זוֹ — je ne suis pas de cet avis
גִּרְסָה (ר׳ ־סוֹת או ־סָאוֹת) נ (נוסח) — version *f*
גִּרְסָה אַחֶרֶת — variante *f*
|| (לימוד) — étude *f*
גִּרְסָא דְּיַנְקוּתָא — savoir acquis dans l'enfance

גָּרַע (332) פ״י (הפחית) — diminuer, amoindrir

כָּל־הַמּוֹסִיף גּוֹרֵעַ — qui trop embrasse mal étreint

|| (השמיד) — anéantir, faire disparaître

|| (הסיר) לֹא גָּרַע עַיִן מִן־ — ne pas détourner les yeux de

|| פ״ע (פחת) — être inférieur, décroître

|| נִגְרַע (402) פ״נ — être diminué, être amoindri

(נבדל לרעה) — être défavorisé, être lésé

לָמָּה יִגָּרַע חֶלְקֵנוּ? — pourquoi serions-nous désavantagés?

|| גֵּרַע (441) פ״י (הפחית) — diminuer, prélever

(הפריש נוזל) — sécréter

|| הִתְגָּרַע (476) פ״ע — diminuer, baisser

|| הִגְרִיעַ (504) פ״י — diminuer, amoindrir

|| פ״ע — devenir mauvais, se détériorer

גֶּרַע (—) ז — défaut *m*

גֵּרָעוֹן (37) ז — déficit *m*

גַּרְעִין (1) ז — noyau *m*

פיס גַּרְעִין־הָאָטוֹם — noyau de l'atome

|| (בחברה) — groupe *m* de base

|| כהש גַּרְעִין שֶׁל־אֱמֶת — une part de vérité

גַּרְעִינוֹן (ר׳ ־נים) ז — nucléole *m*

גַּרְעִינִי, ־נִית ת (פרי) — à noyau (fruit)

(אבן) — granuleux

|| (יסודי) — fondamental, essentiel

|| פיס — nucléaire

פִּיסִיקָה גַּרְעִינִית — physique *f* nucléaire

צבא נֶשֶׁק גַּרְעִינִי — armement *m* nucléaire

גִּרְעֵן (461) פ״י — énucléer

גַּרְעֶנִית (—) נ — granit *m*

גַּרְעֶנֶת (—) נ רפא — trachome *m*

1. גְּרָף (88) ז (עביט) — seau *m*

גְּרָף שֶׁל־רְעִי — pot *m* de chambre

2. גְּרָף (ר׳ ־פִים) ז — graphique *m*

גָּרַף (304) פ״י — curer, ratisser, racler

גָּרַף אֶת־הַחֹטֶם — se curer le nez

גָּרַף אֶת־הַתַּנּוּר — retirer les cendres de l'âtre

גּוֹרֵף־בִּיבִים — nettoyeur *m* de fosses d'aisance

גָּרַף שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים — ratisser un champ de mines

כהש גָּרַף הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu

|| (צבר) — amasser, drainer, charrier

כהש גָּרַף זָהָב — remuer l'or à la pelle

|| נִגְרַף (388) פ״ע — être ramassé, être entraîné

נִגְרַף בַּזֶּרֶם — être entraîné par le courant

|| גֵּרֵף (436) פ״י — ratisser, entraîner, amasser

גֶּרֶף (—) ז — alluvion *f*

גְּרָפוֹלוֹג (ר׳ ־גים) ז — graphologue *m*

גְּרָפוֹלוֹגְיָה (—) נ — graphologie *f*

גְּרָפִי, ־פִית ת — graphique

אָמָּנֻיּוֹת גְּרָפִיּוֹת — arts *mpl* graphiques

תֵּאוּר גְּרָפִי — description *f* graphique

גְּרָפִיט (—) ז — graphite *m*

גְּרָפִיקַאי (61) ז — dessinateur *m*

גְּרָפִיקָה (—) נ — art *m* du dessin

גְּרֹפֶת (ר׳ גרופות) נ — gravier *m*, alluvions *fpl*

גְּרַצְיוֹזִי, ־זית ת — gracieux

גְּרָר (88, בלי ר׳) ז — traction *f*, remorquage *m*

מְכוֹנִית־גְּרָר נ — tracteur *m*

סְפִינַת־גְּרָר נ — remorqueur *m*

|| (תוספת) — séquelle *f*, suite *f*

טַעַם־גְּרָר ז — arrière-goût *m*

1. גָּרַר (355) פ״י — traîner, tirer, entraîner

(מכונית) — remorquer

כהש מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה — une bonne action en entraîne une autre

|| נִגְרַר (388) פ״ע — être tiré, être entraîné

(מכונית) — être remorqué

|| גֵּרֵר (436) פ״י — traîner, tirer

|| הִתְגָּרֵר (473) פ״ע — se traîner

2. גָּרַר (355) פ״י — écraser, broyer, râper

|| נִגְרַר (388) פ״ע — être broyé, être râpé

גְּרָרָא (—) ז ארמית — entraînement *m*

אַגַּב־גְּרָרָא — en passant, incidemment

גְּרָרָה (212) נ (מזחלה) — traîneau *m*

|| (מכשיר) — languette coulissante

|| (סרגל־חשבון) — règle *f* à calcul

גֶּרֶשׁ (—) ז — produit *m*, fruit *m*

גֶּרֶשׂ (—) ז — gruau *m*

גֵּרַשׁ (304) פ״י — chasser, expulser, rejeter

|| נִגְרַשׁ (388) פ"ע — être chassé, être rejeté
(נסער) יָם נִגְרָשׁ — mer agitée
|| גֵּרֵשׁ (436) פ"י — chasser, expulser
גֵּרֵשׁ אִשְׁתּוֹ — divorcer de sa femme
|| הִתְגָּרֵשׁ (473) פ"ע — divorcer
הַזּוּג הִתְגָּרֵשׁ — le couple a divorcé
גֶּרֶשׁ (—) ז דקדוק — apostrophe *f*
|| גֵּרְשַׁיִם ז"ז — guillemets *mpl*
גַּשׁ, גֵּשׁ, גְּשָׁה וכו' ← נָגַשׁ
גִּשְׁגֵּשׁ (457) פ"ע — bruire, s'agiter, se remuer
1. גָּשׁוּם, גְּשׁוּמָה ת (רווי־גשם) — pluvieux
2. גָּשׁוּם, גְּשׁוּמָה ת (כבד) — lourd, massif
גִּשּׁוּם (51) ז — réalisation *f*, accomplissement *m*
גִּשּׁוּר (51, בלי ר') ז — établissement *m* d'un pont
גֶּשׁוֹשׁ (14) ז — perche *f*, baguette *f*, sonde *f*
גִּשּׁוּשׁ (51) ז — tâtonnement *m*
כֶּלֶב־גִּשּׁוּשׁ ז — chien policier, limier *m*
בהש פְּעֻלּוֹת־גִּשּׁוּשׁ נ"ר — sondages *mpl*
גְּשׁוֹת (—) ז — transvasement *m* par siphon
גָּשִׁיר, גְּשִׁירָה ת — franchissable
גְּשִׁירָה (201, בלי ר') נ — établissement *m* d'un pont
גְּשִׁישׁ (15) ז — éclisse *f*, attelle *f*
גְּשִׁישָׁה (201, בלי ר') נ — tâtonnement *m*
1. גֶּשֶׁם (166) ז (מטר) — pluie *f*
גִּשְׁמֵי־בְרָכָה או ־נְדָבוֹת — pluie abondante
גִּשְׁמֵי־זַעַף — pluie torrentielle
גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף — pluie battante
יְמוֹת־הַגְּשָׁמִים ז"ר — saison *f* des pluies
2. גֶּשֶׁם (166) ז (גוף) — corps *m*
1. [גשם] הִגְשִׁים (498) פ"י (המטיר) — faire pleuvoir
2. גִּשֵּׁם (433) פ"י (ביצע) — réaliser, exécuter
|| (גילם) — incarner, personnifier
|| הִתְגַּשֵּׁם (467) פ"ע (התקיים) — se réaliser
(נעשה מגושם) — prendre de l'embonpoint
(קיבל צורת־גוף) — prendre corps, s'incarner
|| הִגְשִׁים (498) פ"י — réaliser, exécuter, accomplir
גִּשְׁמָה (242) נ — gouttière *f*
גַּשְׁמוּת או גַּשְׁמִיּוּת (45, בלי ר') נ — matérialité *f*
דת הִתְפַּשְּׁטוּת־הַגַּשְׁמִיּוּת נ — extase *f*
גַּשְׁמִי, ־מִית ת — matériel, corporel, physique
גּוּשְׁפַּנְקָה (ר' ־קוֹת) נ — sceau *m*, cachet *m*
בהש גּוּשְׁפַּנְקָה רִשְׁמִית — cachet officiel
גּוּשְׁפַּנְקָה שֶׁל כַּשְׁרוּת — garantie *f* de correction
גֶּשֶׁר (166) ז — pont *m*
גֶּשֶׁר־סִירוֹת — pont de bateaux, ponton *m*
צבא רֹאשׁ־גֶּשֶׁר — tête *f* de pont
גֶּשֶׁר־דְּרָכִים — viaduc *m*
גֶּשֶׁר־מַיִם — aqueduc *m*
|| (לשיניים) — bridge *m*
|| (באנייה) — passerelle *f*
גֶּשֶׁר־הַפִּקּוּד — passerelle de commandement
גָּשַׁר (304) פ"י — établir un pont, relier par un pont
|| נִגְשַׁר (388) פ"ע — être relié par un pont
|| גִּשֵּׁר (433) פ"י — établir un pont
|| הִתְגַּשֵּׁר (467) פ"ע — être franchi sur un pont
|| הִגְשִׁיר (498) פ"י — relier par un pont
גַּשָּׁר (ר' ־רִים) ז — pontonnier *m*
גִּשְׁרוֹן (ר' ־נִים) ז — ponceau *m*
גִּשְׁרִית (17) נ מוס — chevalet (de violon) *m*
גָּשַׁשׁ (304) פ"ע — tâter, tâtonner
|| (אנייה) — toucher le fond, s'échouer
|| נִגְשַׁשׁ (388) פ"ע — se toucher, s'effleurer
|| גִּשֵּׁשׁ (433) פ"י — tâtonner
|| הִתְגּוֹשֵׁשׁ (487) פ"ע — lutter corps à corps
גַּשָּׁשׁ (90) ז — éclaireur *m*, détective *m*
גַּשְׁשָׁנִי, ־נִית ת — tâtonnant
גֶּשֶׁת ← נָגַשׁ
גִּשְׁתָּה (241) נ — siphon *m*
1. גַּת (54) נ — pressoir *m*
2. גַּת ש"פ נ (עיר) — Gath (ville des Philistins) *f*
|| גַּת־שְׁמָנִים — Gethsémani (près de Jérusalem) *m*
1. גִּתִּי (ר' ־תִּים) ז (עובד ביקב) — pressureur *m*
2. גִּתִּי, ־תִּית ת (של־העיר גת) — de Gath
|| ° גִּתִּית נ — mélodie *f ou* instrument *m* de Gath

ד

ד (דָּלֶת) — *daleth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ד' — [valeur numérique:] 4
יוֹם ד' — mercredi *m*
דְּ־, דִּ־ מ"ח (ש־) — qui, que
‖ (של) — de
‖ (כי) — car
דָּא כ"ד ארמית — ceci, cela
עַל־דָּא וְעַל־הָא — de choses et d'autres
דָּא עָקָא — voilà le hic
דָּאַב (326) פ"ע — être affligé, être triste
לֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד — puissiez-vous ne plus jamais être affligés
‖ נִדְאַב (397) פ"ע — s'affliger, s'attrister
‖ הִדְאִיב (502) פ"י — affliger, attrister
דְּאָב (153, בלי ר') ז או דְּאָבָה (216) נ — tristesse *f*
דַּאֲבוֹן (36, בלי ר') ז — tristesse *f*, peine *f*
לְדַאֲבוֹנִי הָרַב — à mon grand regret
דַּאֲבוֹן־נֶפֶשׁ — chagrin *m*, affliction *f*
דָּאַג (326) פ"ע — s'inquiéter, se faire des soucis
אַל־תִּדְאֲגוּ! — ne vous faites pas de soucis!
דָּאַג לִשְׁלוֹם־ — se préoccuper de la santé de
דָּאַג מִן־ — avoir peur de, s'inquiéter à cause de
‖ (טיפל ב־) דָּאַג לְ־ — s'occuper de, pourvoir à, prendre soin de
דָּאַג לְכָל־מַחְסוֹרָיו — pourvoir à tous ses besoins
‖ נִדְאַג (397) פ"ע — s'inquiéter, devenir inquiet
‖ הִדְאִיג (502) פ"י — causer des soucis à
דְּאָגָה (216) נ — souci *m*, inquiétude *f*
אַל דְּאָגָה! — pas d'inquiétude!
‖ (טירדה) — sollicitude *f*, préoccupation *f*
דַּאֲגַת־הַכְּלָל — l'intérêt public
דַּאֲגוֹת־פַּרְנָסָה — tracas *mpl* de subsistance
אֵין הַדָּבָר עוֹמֵד בְּרֹאשׁ־דַּאֲגוֹתַי — c'est le dernier de mes soucis
דַּאֲגָנוּת או דְּאַגְתָּנוּת (46, בלי ר') נ — tracassin *m*
דַּאֲגָנִי או דְּאַגְתָּנִי, ־נִית ת — soucieux, anxieux
אֵם דַּאֲגָנִית — mère poule
דָּאָה (344) פ"ע (עף) — voler
‖ (גלש באויר) — planer
‖ הִדְאָה (509) פ"י — faire planer
דָּאָה ← דַּיָּה
דָּאֶה, דָּאָה ת — galopant
דָּאוּב, דְּאוּבָה ת — affligé, triste
דָּאוּג, דְּאוּגָה ת — inquiet, préoccupé
דָּאוֹן (30) ז — planeur *m*
דְּאִיבָה (201, בלי ר') נ — affliction *f*, tristesse *f*
דְּאִיָּה (202) נ — vol plané, vol *m* à voile
דֹּאַר (—) ז (מוסד) — poste *f*
בֵּית־דֹּאַר ז — bureau *m* de poste
דֹּאַר־אֲוִיר — poste aérienne
דֹּאַר נָע — poste ambulante
דֹּאַר צְבָאִי — secteur postal
תָּא־דֹּאַר ז — boîte postale
תֵּבַת־דֹּאַר נ — boîte *f* à lettres
‖ (המכתבים הנשלחים) — courrier *m*
הִגִּיעַ הַדֹּאַר — le courrier est arrivé
דֹּאַר שָׁמוּר — poste restante
בְּדֹאַר חוֹזֵר — par retour du courrier
דֹּב (144) ז וזאול — ours *m*

דב־הַקֶּרַח — ours blanc
|| דב־הַיָּם — ours marin
דב־הַנְּמָלִים — tamanoir *m*
|| בהש שֵׁרוּת־דֹּב ז — mauvais service
גֵּרָה אֶת־הַדֹּב בְּ־ — susciter un adversaire à
לא דֻבִּים וְלא יַעַר — c'est pure invention
|| אסטר ← דֻּבָּה
דָּבָא (339) פ"ע — regorger de, abonder en
1. דֹּבֶא (דָּבְאִי, דָּבְאֲךָ וכו', בלי ר') ז — abondance *f*
2. דֹּבֶא (דָּבְאִי, דָּבְאֲךָ וכו' בלי ר') ז — tristesse *f*
1. דָּבַב (302) פ"ע (זב) — couler, ruisseler
2. דָּבַב (302) פ"ע (לחש) — murmurer, chuchoter
|| דִּבֵּב (433) פ"י — faire parler
|| דּוֹבֵב (454) פ"י (עורר לדבר) — délier la langue à, faire parler
|| (לחש) — murmurer, chuchoter
|| הִתְדּוֹבֵב (487) פ"ע — se mettre à parler
דֶּבֶב (—) ז — conversation *f*, entretien *m*
דְּבָב (—) ז — haine *f*, répugnance *f*
בַּעַל־דְּבָב (ר' בַּעֲלֵי־דְבָבוֹת) ז — adversaire *m*
דֻּבְדְּבָן (97) ז — cerise *f*
דֻּבְדְּבָנִי, ־נִית ת — couleur de cerise
דֻּבְדְּבָנִיָּה (202) נ צמח — cerisier *m*
דִּבָּה (208) נ — calomnie *f*, médisance *f*
הוֹצִיא דִּבָּה עַל־ — calomnier, diffamer
הוֹצָאַת־דִּבָּה נ — diffamation *f*
דֻּבָּה (208) נ — ourse *f*
|| אסטר הַדֻּבָּה הַגְּדוֹלָה — la Grande Ourse
הַדֻּבָּה הַקְּטַנָּה — la Petite Ourse
1. דָּבוּב, דְּבוּבָה ת (שנוא) — hostile, opposé
2. דָּבוּב, דְּבוּבָה ת (מדובר) — exprimé à haute voix
דִּבּוּב (51) ז (דיבור) — langage *m*, conversation *f*
|| (הבאה לידי־דיבור) — art *m* de faire parler
דֻּבּוֹן (21) ז — ourson *m*
|| (מעיל חורף) — anorak *m*
דָּבוּק, דְּבוּקָה ת — collé, attaché
|| בהש (נמשך אחרי־) — lié (à qn), uni, attaché
דִּבּוּק (51) ז — attachement *m*, union *f*
|| בהש דִּבּוּק־חֲבֵרִים — liens *mpl* de l'amitié
|| (רוח רעה) — démon *m*, revenant *m*
נִכְנַס בּוֹ דִּבּוּק — il est victime d'une obsession
אֲחוּז־דִּבּוּק — possédé du démon, obsédé
דָּבוּר, דְּבוּרָה ת — parlé, exprimé, dit
דָּבָר דָּבֻר עַל־אָפְנָיו — parole dite à propos
דַּבּוּר (51) ז חרק — frelon *m*
דִּבּוּר (51) ז (מלה) — parole *f*, langage *m*
דִּבּוּר הַמַּתְחִיל — paroles initiales
דקדוק דִּבּוּר יָשִׁיר/עָקִיף — discours direct / indirect
|| לְשׁוֹן־הַדִּבּוּר נ — langage parlé
חָכְמַת־הַדִּבּוּר נ — éloquence *f*, rhétorique *f*
צוּרַת־הַדִּבּוּר נ — façon *f* de parler
בְּדִבּוּר אֶחָד — en un mot, en même temps
נָתַן רְשׁוּת־הַדִּבּוּר לְ־ — donner la parole à
בִּקֵּשׁ רְשׁוּת־הַדִּבּוּר — demander la parole
תּוֹךְ־כְּדֵי־דִּבּוּר — tout en parlant, aussitôt
הִרְחִיב אֶת־הַדִּבּוּר — s'étendre longuement
יִחֵד אֶת־הַדִּבּוּר — insister particulièrement
|| (הבטחה) עָמַד בְּדִבּוּרוֹ — tenir parole
|| דת הַדִּבּוּר — la Parole divine, le Verbe
אָנוּס עַל־פִּי הַדִּבּוּר — contraint par la Providence
דְּבוֹרָה (ר' ־רִים) נ חרק — abeille *f*
דְּבוֹרָה ש"פ נ — Débora *f*
דִּבּוּרִי, ־רִית ת — verbal, oral
דְּבוֹרִית (17) נ — essaim (d'abeilles) *m*
דְּבוֹרָנִית (17) נ צמח — ophrys *m*
דָּבוּשׁ, דְּבוּשָׁה ת — doux comme le miel
דֻּבִּי, ־בִּית ת — d'ours, lourd, maladroit
דִּבְיוֹנִים (21) ז"ר — fiente *f* de pigeons, guano *m*
דֻּבִּיּוּת (—) נ — manières *fpl* d'ours, gaucherie *f*
דְּבִילִי, ־לִית ת — débile mental, imbécile
דְּבִילִיּוּת (—) נ — débilité mentale
דָּבִיק, דְּבִיקָה ת — adhésif, collant, visqueux
דְּבִיקָה (201, בלי ר') נ — adhésion *f*, attachement *m*
דְּבִיקוּת (—) נ — adhésivité *f*, viscosité *f*
דְּבִיר (—) ז דת — temple *m*, sanctuaire *m*
דְּבֵלָה (ר' ־לוֹת או ־לִים) נ — gâteau *m* de figues
דִּבְלוּל (41) ז — frange *f*, effilochure *f*
דִּבְלוּל (—) ז — effilochage *m*, raréfaction *f*
דִּבְלֵל (459) פ"י — éclaircir, raréfier, effiler

‖ הִדְבַּלֵּל (497) פ״ע — s'eclaircir, s'éffiler
דִּבְלֶלֶת (—) נ רפא — sycosis (maladie) *m*
דִּבְעוֹן (21) ז — tanin *m*
דָּבַק (307) פ״ע — coller, s'attacher, adhérer
‖ בהש דָּבַק בְּ־ — s'attacher à, se lier avec
דָּבְקָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — s'éprendre de
‖ פ״י (השיג) — atteindre, rejoindre, rattraper
‖ נִדְבַּק (389) פ״ע — être collé, être attaché
בהש (התחבר) — s'attacher, se lier, s'accrocher
רפא (במחלה) — être contaminé
‖ דִּבֵּק (433) פ״י — coller, joindre, unir
‖ הִדַּבֵּק (483) או הִתְדַּבֵּק (467) פ״ע — s'attacher
רפא מַחֲלָה מִדַּבֶּקֶת — maladie contagieuse
‖ הִדְבִּיק (499) פ״י — coller
רפא — contaminer
(השיג) — atteindre, rejoindre, rattraper
דָּבֵק, דְּבֵקָה ת — adhérent, attaché, lié
‖ דת — fervent
דֶּבֶק (166) ז — colle *f*, glu *f*
‖ (חיבור) — union *f*, attachement *m*, lien *m*
בהש אָמַר לַדֶּבֶק טוֹב — approuver une union
‖ (מקום־חיבור) — joint *m*, jointure *f*
דִּבְקָה (231) נ צמח — grateron *m*
דִּבְקָה (208) נ צבא — grappe (de bombes *etc*) *f*
דִּבְקוֹן (21) ז צמח — gui *m*
דְּבֵקוּת (—) נ — attachement *m*, adhésion *f*
דְּבֵקוּת בַּמַּטָּרָה — ténacité *f*
‖ דת — ferveur *f*
דְּבִקִי, ־קית ת — collant, gluant, adhésif
דְּבִקִיּוּת (—) נ — adhésivité *f*, viscosité *f*
דְּבֶקֶת (17) נ — autocollant *m*
דַּבְקָנִי, ־נית ת — gluant, adhésif
דָּבָר (105) ז (דיבור) — parole *f*
דְּבָרִים בְּעָלְמָא — paroles en l'air
דִּבְרֵי־הַכֹּל — avis *m* unanime
אִישׁ־דְּבָרִים ז — homme éloquent, beau parleur
עֲשֶׂרֶת־הַדְּבָרִים — les Dix Commandements
סֵפֶר־הַדְּבָרִים ז — le Deutéronome
יְהִי כִּדְבָרֶיךָ — soit!, d'accord!
לִדְבָרָיו — selon lui, d'après lui
עוֹשֵׂה דְבָרוֹ — exécuteur *m* de ses ordres

‖ (חפץ) — objet *m*, chose *f*
‖ (עניין) — affaire *f*
דָּבָר וְהִפּוּכוֹ — contradiction *f* dans les termes
דָּבָר בְּעִתּוֹ — action faite à propos
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ — à chaque jour son dû
קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר — bref
לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר — en vérité, à la vérité
דְּבָרִים בְּטֵלִים — balivernes *fpl*, futilités *fpl*
הֵבִין דָּבָר מִתּוֹךְ־דָּבָר — faire des déductions
יוֹדֵעַ דָּבָר — expert *m*, homme bien informé
בַּעַל־הַדָּבָר — la personne en cause, l'intéressé
אֵין לַדָּבָר סוֹף — on n'en sortira jamais
לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם — c'est pure imagination
בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים ז — de quoi s'agit-il?
הִקְנָה דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לָעוֹלָם — vendre la peau de l'ours
‖ דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז״ר — chronique *f*, histoire *f*
דִּבְרֵי־יְמֵי־צָרְפַת — histoire de France
סֵפֶר־דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז — le livre des Chroniques
דִּבְרֵי־הַכְּנֶסֶת — comptes-rendus des débats parlementaires
‖ (משהו) — quelque chose
דְּבַר־מָה — quelque chose
דָּבָר שֶׁל־מָה־בְּכָךְ — affaire *f* sans importance
דָּבָר אַחֵר — autre chose, autre signification
לֹא אָמַרְתִּי דָּבָר — je n'ai rien dit
אֵין דָּבָר או עַל־לֹא־דָּבָר — il n'y a pas de quoi
אֵינִי זוֹכֵר דָּבָר וַחֲצִי־דָּבָר — je ne me souviens de rien
‖ בִּדְבַר־ — en ce qui concerne, au sujet de
עַל־דְּבַר־ — au sujet de, en raison de
1. דָּבַר (302) פ״י — parler
דּוֹבֵר־שֶׁקֶר — menteur *m*
דּוֹבֵר־צָרְפָתִית — parlant français, francophone
‖ נִדְבַּר (389) פ״ע — se concerter, convenir
נִדְבְּרוּ לְהִפָּגֵשׁ — ils se sont donné rendez-vous
‖ דִּבֵּר (433) פ״י — parler
דִּבֵּר עִבְרִית — parler hébreu
אֵין עַל־מָה לְדַבֵּר — il n'en est pas question
דִּבֵּר בְּ־ (עַל־אוֹדוֹת־) — parler de
דִּבֵּר בְּשֶׁבַח־פְּ׳ — faire l'éloge de

° דִּבֵּר בְּאִשָּׁה	demander en mariage
דִּבֵּר בְּ־ (נגד־)	parler contre
דִּבֵּר סָרָה בְּ־ או עַל־	médire de
דִּבֵּר אֶל־ (או עַל־) לִבּוֹ	se parler à soi-même
דִּבֵּר עַל־לֵב־פ׳	exhorter, encourager
‖ הִדַּבֵּר (483) פ״ע (דיבר)	se faire entendre
(נדבר)	échanger des propos, négocier
2. דִּבֵּר (433) פ״י	exterminer, anéantir
‖ הִדְבִּיר (499) פ״י	détruire, vaincre, maîtriser
דְּבַר פ״ע ארמית	avoir l'habitude, avoir coutume
וְכָךְ עַמָּא דָּבַר	tel est l'usage
דֶּבֶר (—) ז רפא	peste *f*, épidémie *f*
דֹּבֶר (191) ז	pâturage *m*
1. דַּבָּר (90) ז	chef *m*, dirigeant *m*
2. דַּבָּר (90) ז	conducteur *m* de radeau
דִּבֵּר (130) ז	parole *f*, discours *m*
עֲשֶׂרֶת־הַדִּבְּרוֹת	les Dix Commandements
דקדוק חֶלְקֵי־הַדִּבֵּר ז״ר	les parties *fpl* du discours
דִּבְרָה (241) נ	parole *f*, commandement *m*
‖ עַל־דִּבְרַת־	au sujet de, de manière à
עַל־דִּבְרָתִי	sur ma garantie
דַּבְּרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	éloquent
‖ (מרבה לדבר)	bavard, loquace
דַּבְּרָנוּת (—) נ	éloquence *f*, loquacité *f*
דַּבְּרָנִי (ר׳ ־נִים) ז	bavard *m*
דַּבֶּרֶת (—) נ עממי	bavardage *m*, parlote *f*
דְּבַשׁ (דִּבְשִׁי וכו׳, בלי ר׳) ז	miel *m*
חַלַּת־דְּבַשׁ נ	rayon *m* de miel
‖ בהש יֶרַח־דְּבַשׁ ז	lune *f* de miel
לִקֵּק דְּבַשׁ	s'en lécher les babines
לֹא לִקֵּק דְּבַשׁ	ce n'était pas une sinécure
לֹא מִדֻּבְשָׁךְ וְלֹא מֵעֻקְצָךְ	ni cet excès d'honneur ni cette indignité
דָּבַשׁ (302, עת׳ יִדְבַּשׁ) פ״ע	être doux
‖ דִּבֵּשׁ (433) פ״י	emmieller
‖ הִדְבִּישׁ (499) פ״י (המתיק)	rendre doux
‖ פ״ע (התקלקל)	se gâter (miel), s'aigrir
דִּבְשָׁה (241) נ	mélasse *f*
‖ צמח	mélilot *m*
דִּבְשׁוֹנִי, ־נִית או דִּבְשִׁי, ־שִׁית ת	mielleux

דִּבְשָׁן (95) ז או דַּבְשָׁנִית (17) נ	pain *m* d'épice
דִּבְשָׁנִי, ־נִית ת	doux, mielleux
דַּבֶּשֶׁת (252) נ	bosse (de chameau) *f*
דַּבַּשְׁתִּי, ־תִּית ת	pourvu d'une bosse
גָּמָל דּוּ־דַבַּשְׁתִּי	chameau *m* à deux bosses
דָּג (83) ז	poisson *m*
דָּג מָלוּחַ	hareng *m*
מוֹכֵר־דָּגִים ז	poissonnier *m*
שֶׁמֶן־דָּגִים ז	huile *f* de foie de morue
בהש קְרָעוֹ כַּדָּג	mettre en pièces
‖ אסטר מַזַּל־דָּגִים	les Poissons (signe du zodiaque)
דַּגָּאוּת (—) נ (תורת־הדגים)	ichtyologie *f*
‖ (גידול־דגים)	pisciculture *f*
דַּגַּאי (ר׳ דַּגָּאִים) ז (מומחה בדגים)	ichtyologue *m*
‖ (מגדל דגים)	pisciculteur *m*
דִּגְדֵּג (457) פ״י	chatouiller
דַּגְדְּגָן ז אנטום	clitoris *m*
דַּגְדְּגָנִי, ־נִית ת	qui chatouille, excitant
דִּגְדּוּג (51) ז	chatouillement *m*, titillation *f*
דָּגָה (211, בלי ר׳) נ (שם כולל)	poissonnaille *f*
‖ (נקבה של־דג)	poisson femelle
‖ (דג קטן)	petit poisson, fretin *m*
דָּגָה (352) פ״ע	se multiplier, proliférer
‖ הִדְגָּה (508) פ״י	faire proliférer
דּוּגִית (17) נ	petite barque de pêche
דָּגוּל, דְּגוּלָה ת	éminent, distingué
דָּגוּל מֵרְבָבָה	distingué entre tous
1. דִּגּוּל (—) ז (הנפת־דגל)	levée *f* du drapeau
‖ צבא דִּגּוּל־נֶשֶׁק	présentation *f* d'armes
2. דִּגּוּל (51) ז (ערמה)	ruse *f*, escroquerie *f*
דִּגּוּם (—) ז	illustration *f* par un exemple
דָּגוֹן ש״פ ז	Dagon (divinité des Philistins) *m*
דָּגוֹן (—) ז	moisson *f*, récolte *f*
דִּגּוּר (—) ז	couvaison *f*
דָּגוּשׁ, דְּגוּשָׁה ת דקדוק	marqué d'un *daguéch*
‖ בהש (מוטעם)	mis en relief, accentué
דִּגּוּשׁ (51) ז דקדוק	action *f* de marquer d'un *daguéch*
‖ בהש (הטעמה)	mise *f* en relief
דָּגִיג (15) ז	menu fretin

דְּגִיָּה (202, בלי ר׳) נ — prolifération *f*
דְּגִילָה (201) נ — déploiement *m* de drapeaux
‖ (גיוס) — appel *m* sous les drapeaux
‖ בהש דְּגִילָה בְּ־ — prise *f* de position pour
‖ בֵּית־הַדְּגִילָה ז — le Temple (de Jérusalem)
דְּגִימָה (201) נ — échantillonnage *m*
דְּגִירָה (201) נ — couvaison *f*, incubation *f*
‖ רפא — incubation (d'une maladie)
1. דָּגַל (302) פ״י — lever le drapeau
‖ פ״ע בהש דָּגַל בְּ־ — avoir pour devise
‖ נִדְגַּל (389) פ״ע — se grouper autour du drapeau
° אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת — imposante comme des troupes déployées
‖ דִּגֵּל (433) פ״י — lever le drapeau
צבא דַּגֵּל נִשְׁקוֹ — présenter les armes
דַּגֵּל נֶשֶׁק! (פקודה) — présentez armes!
‖ הִדְגִּיל (499) פ״י — orner de drapeaux, pavoiser
‖ פ״ע — hisser les couleurs
2. דִּגֵּל (433) פ״ע (רימה) — tromper
‖ הִדְגִּיל (499) פ״י — convaincre d'erreur, réfuter
דֶּגֶל (166) ז — drapeau *m*, étendard *m*
אֳנִיַּת־דֶּגֶל נ — vaisseau amiral
קָרָא אֶל־הַדֶּגֶל — appeler sous les drapeaux
‖ בהש חָרַת עַל דִּגְלוֹ — choisir comme devise
° דִּגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה — il me prend sous sa sauvegarde avec amour
דַּגָּל (90) או דַּגְלָן (97) ז — porte-drapeau *m*
דִּגְלוֹן (21) ז — fanion *m*, banderole *f*
דֶּגֶם (166) או דְּגָם (88) ז — modèle *m*, spécimen *m*, échantillon *m*, maquette *f*
דֶּגֶם־אָב — prototype *m*
דִּגֵּם (433) פ״י — standardiser
‖ הִדְגִּים (499) פ״י — illustrer par un exemple
דֻּגְמָאִי, ־אִית ת — exemplaire, modèle
דֻּגְמָה (ר׳ ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ — exemple *m*
אֵין דֻּגְמָתוֹ — il n'a pas son pareil
הִתְנַהֲגוּת נ לְדֻגְמָה — conduite *f* exemplaire
הָיָה לְדֻגְמָה או שִׁמֵּשׁ דֻּגְמָה — servir d'exemple
לְדֻגְמָה — par exemple
בֵּית־סֵפֶר ז לְדֻגְמָה — école *f* d'application (à côté d'une école normale)
דֻּגְמָן (103) ז (של־אופנה) — mannequin *m*
‖ (של־צייר) — modèle *m*
דֻּגְמָנִית (17) נ (של־אופנה) — mannequin *m*
‖ (של־צייר) — modèle *m*
דֻּגְמָתִי, ־תִית ת — exemplaire
דָּגָן (105) ז — blé *m*, céréales *fpl*
דִּגֵּן (433 נ) פ״י — engranger
דְּגָנִי, ־נִית ת — bleuâtre
‖ דְּגָנִיִּים ז״ר צמח — céréales *fpl*
דְּגָנִיָּה (202) נ צמח — bluet *m*, centaurée *f*
דֶּגֶנֶרָט (ר׳ ־טִים) ז — dégénéré *m*
דָּגַר (302) פ״ע — couver
‖ בהש עממי — bûcher
‖ הִדְגִּיר (499) פ״י — mettre à couver
דַּגְרָן, ־נִית ש — bûcheur *n*
דַּגְרָנִית (17) נ — couveuse (poule) *f*
דָּגֵשׁ (ר׳ דְּגֵשִׁים) ז דקדוק — *daguéch* (signe orthographique) *m*
דָּגֵשׁ חָזָק — *daguéch* de renforcement
דָּגֵשׁ קַל — *daguéch* diacritique
‖ בהש — insistance *f*, emphase *f*
שָׂם אֶת־הַדָּגֵשׁ בְּ־ — mettre l'accent sur
[דגש] נִדְגַּשׁ (389) פ״ע דקדוק — être marqué d'un *daguéch*
‖ דִּגֵּשׁ (433) פ״י דקדוק — marquer d'un *daguéch*
‖ בהש — prononcer avec insistance
‖ הִדְגִּישׁ (499) פ״י דקדוק — marquer d'un *daguéch*
‖ בהש — mettre en relief
דַּד (53) ז (שד) — mamelle *f*, tétine *f*
‖ (ברז) — robinet *m*, cannelle *f*, cannette *f*
דִּדָּה (447) פ״ע — trottiner, marcher à petits pas
‖ פ״י דִּדָּה יֶלֶד — faire trottiner un enfant
‖ הִדַּדָּה (486) פ״ע — s'avancer lentement
דִּדּוּי (—) ז — trottinement *m*
דַּדָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — au sein plantureux
[דהב] הִדְהִיב (502) פ״י — faire pâlir
הִדְהִיב פְּנֵי־פ׳ — attrister, humilier
דַּהֲבָא ז ארמית — or *m*
דָּהָה (344) פ״ע — déteindre, passer, se faner

|| נִדְהָה (412) פ"ע — déteindre, passer, se faner
|| דִּהָה (448) פ"י — déteindre, estomper
|| הִתְדַּהָה או הִדַּהָה (486) פ"ע — perdre sa couleur
|| הִדְהָה (509) פ"י — faire perdre sa couleur à
דֵּהֶה, דֵּהָה ת — terne, pâle, estompé
זְכוּכִית דֵּהָה — verre *m* opaque
דָּהוּהַ, דְּהוּהָה ת — déteint, décoloré
דָּהוּי, דְּהוּיָה ת — déteint, décoloré
דִּהוּי (—) ז — effacement *m*, estompement *m*
דָּהוּם, דְּהוּמָה ת — consterné, stupéfait
דָּהוּן, דְּהוּנָה ת — gras, graisseux
דִּהוּן (—) ז — graissage *m*
דְּהוּר (—) ז — galop *m*
דְּהִי (5, בלי ר') ז — effacement *m*, estompement *m*
דְּהִיָּה (202) נ או דִּהְיוֹן (38) ז — effacement *m*
דְּהִימָה (201, בלי ר') נ — consternation *f*
דְּהַיְנוּ ← הַיְנוּ
דְּהִירָה (201) נ — galop *m*
[דהם] נִדְהַם (397) פ"ע — être consterné
|| הִדְהִים (502) פ"י — consterner, stupéfier
דֹּהַן (197) ז — cirage *m*, pommade *f*
דִּהֵן (434 ג) פ"י — graisser, cirer
דַּהַר (152) או דֹּהַר (197) ז — galop *m*
דָּהַר (325) פ"ע — galoper
|| דִּהֵר (434) פ"ע — galoper
|| הִתְדַּהֵר (471) או הִדַּהֵר (484) פ"ע — se ruer
|| הִדְהִיר (502) פ"י — faire galoper, talonner
דְּהָרָה (216) נ — galop *m*
דַּהַרְהֶרֶת (—) נ — léger galop
דַּהֲרָנִי, ־נִית ת — galopant
דִּהְרֵר (464) פ"ע — galoper
דּוֹ (—) ז מוס — do *m*
דּוּ־ תחילית — bi-, bis-
דּוּ־אוֹפַן ז — charrette *f* à deux roues
דּוּ־בֵּיתִי צמח — dioïque
דּוּ־חָדְשִׁי — bimestriel
דּוּ־יַרְחוֹן ז — revue bimestrielle
דּוּ־לְשׁוֹנִי — bilingue
דּוּ־לְשׁוֹנִיּוּת נ — bilinguisme *m*
דּוּ־מוֹשָׁבִי — à deux places, biplace
דּוּ־מִינִי — bisexué, hermaphrodite
דּוּ־מַשְׁמָעִי — ambigu, équivoque
דּוּ־סִטְרִי — à double sens (circulation)
דּוּ־עֶרְכִּי — bivalent
דּוּ־עֶרְכִּיּוּת נ — bivalence *f*, ambivalence *f*
דּוּ־פְּסִיגִי צמח — dicotylédone
דּוּ־פַּרְצוּפִי — hypocrite
דּוּ־פַּרְצוּפִיּוּת נ — hypocrisie *f*
דּוּ־צְדָדִי — bilatéral
דּוּ־קוֹמָתִי — à deux étages
דּוּ־קִיּוּם ז — coexistence *f*
דּוּ־קְרָב ז — duel *m*
דּוּ־שְׁבוּעוֹן ז — revue bimensuelle
דּוּ־שְׁבוּעִי — bimensuel
דּוּ־שִׂיחַ ז — dialogue *m*
דּוּ־שְׁנָתִי — biennal
דּוּ־תַּחְמֹצֶת נ כימ — bioxyde *m*
דּוּ־תַּחְמֹצֶת־הַפַּחְמָן נ — acide carbonique
דּוּ־תַכְלִיתִי — à double usage
דּוּאֶט (ר' ־טִים) ז מוס — duo *m*
[דוב] הֵדִיב (526) פ"י — faire languir, faire souffrir
דּוֹבֵר (132) ז — porte-parole *m*
דּוֹבְרָה (209) נ — radeau *m*
דּוֹבְרוּת (45) נ — fonction *f* de porte-parole
[דוג] דָּג (378) פ"י — pêcher
בהש דָּג מַחְמָאוֹת — quêter des compliments
דָּג בְּמַיִם עֲכוּרִים — pêcher en eau trouble
דּוּגָה (—) נ — pêche *f*
סִירַת־דּוּגָה נ — barque *f* de pêcheurs
דּוּגִית (17) נ — canot *m*, petite barque
דּוֹגְמָה (ר' ־מוֹת) נ — dogme *m*
דּוֹגְמָטִי, ־טִית ת — dogmatique
דּוֹגְמָטִיּוּת (—) נ — dogmatisme *m*
דּוּגְרִי תה"פ עממי — directement, sans façon
דּוֹגֶרֶת (254) נ — poule couveuse
דּוֹד (21) ז (אחי־האב או ־האם) — oncle *m*
בֶּן־דּוֹד ז — cousin *m*
בַּת־דּוֹד נ — cousine *f*
(ידיד) — ami *m*, bien-aimé *m*
|| דּוֹדִים ז"ר — caresses *fpl*, amour *m*
עֵת־דּוֹדִים נ — âge *m* de l'amour
שִׁירֵי־דּוֹדִים ז"ר — chants *mpl* d'amour

דּוּד (43) ז	marmite *f*, chaudron *m*
דוּד־כְּבִיסָה	lessiveuse *f*
דוּד־קִיטוֹר	chaudière *f* à vapeur
דוּד־שֶׁמֶשׁ	chauffe-eau *m* solaire
‖ (ר׳ דּוּדָאִים)	panier *m*, corbeille *f*, bac *m*
דָּוִד ש״פ ז	David *m*
דַּוָּד (90) ז	chaudronnier *m*
דּוּדָא (ר׳ ־דָאִים) ז צמח	mandragore *f*
דּוֹדָה (201) נ	tante *f*
דַּוָּדוּת (—) נ	chaudronnerie *f*
דּוֹדָן (97) ז	cousin *m*
דּוֹדָן־מִשְׁנֶה	petit-cousin
דּוֹדָנִית (17) נ	cousine *f*
דּוֹדָנִית־מִשְׁנֶה	petite-cousine
דָּוֶה, דָּוָה ת	souffrant, languissant, endolori
לִבּוֹ דָּוֶה עָלָיו	son coeur est affligé
‖ אִשָּׁה דָּוָה	femme qui a ses règles
דָּוָה (344) פ״ע (דאב)	souffrir, languir
‖ (חלה)	être malade
° יְמֵי־דְּוֹתָהּ	période *f* des règles (d'une femme)
‖ נִדְוָה (406) פ״ע	être attristé, être endolori
‖ הִדְוָה (508) פ״י	attrister, affliger
דִּוּוּחַ (9) ז	action *f* de rendre compte
דָּוּוּי, דְּוּוּיָה ת (אבל)	triste, abattu, navré
‖ (חולה)	malade, souffrant
‖ בהש שְׁאֵלָה דְּוּוּיָה	problème douloureux
דִּוּוּשׁ (—) ז	actionnement *m* d'une pédale
1. [דוח] הֵדִיחַ (524) פ״י	rincer, laver
2. דִּוַּח (439) פ״י	rendre compte, faire un rapport
דו״חַ (= דין וחשבון, ר׳ דוחות) ז	rapport *m*
דַּוָּח (90) ז	rapporteur *m*
דּוֹחֶה, דּוֹחָה ת	répugnant
דּוּחַי (ר׳ ־חַיִּים) ז זואול	amphibie *m*
דּוּחָל (102) ז עוף	saxicole *f*, tarier *m*
דּוֹחֲסָנִי, ־נִית ת	suffocant
דּוֹחֲקָנִי, ־נִית ת	pressant, insistant
דְּוַי (דְּוֵי־, דְּוָיִי, דְּוָיִים) ז	souffrance *f*, douleur *f*
דַּוָּי (בלי נ׳ ובלי ר׳) ת	souffrant, languissant
לִבִּי דַוָּי	mon coeur est triste

[דוך] דָּךְ (378) פ״י	broyer, piler, écraser
‖ נָדוֹךְ (431) פ״ע	être broyé, être pilé
דּוּכִיפַת (ר׳ ־פוֹת) נ עוף	huppe *f*
דּוּכָן (91) ז (דלפק)	comptoir *m*
‖ (מושב העגלון)	siège (du cocher) *m*
‖ (בימה למנצח)	podium *m*
‖ דת	estrade (destinée aux prêtres) *f*
עָלָה לַדּוּכָן (כהן)	gravir l'estrade (pour bénir l'assemblée)
כהש עָלָה לַדּוּכָן	monter en grade
‖ ראש־דוּכָן	instituteur adjoint, répétiteur *m*
דּוּכְנַאי (61) ז	marchand *m* des quatre-saisons
דּוּכְסוּסְטוֹס (—) ז	parchemin *m* ordinaire
דּוֹלְגָנִי, ־נִית ת	superficiel, décousu
דּוֹלְפִין (ר׳ ־נִים) ז זואול	dauphin *m*
דּוֹלְפָנִי, ־נִית ת	qui fuit (robinet)
דּוֹלָר (ר׳ ־רִים) ז	dollar *m*
דּוֹמֶה, דוֹמָה ת	semblable, pareil
מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה	pour employer une comparaison
וְכַדּוֹמֶה (וכד׳)	et ainsi de suite
דוֹמֶה לְדוֹמֶה לְ־	qui ressemble tant soit peu à
‖ דוֹמֶה שֶׁ־	il semble que, il paraît que
דוֹמֶה אֲנִי (או דוֹמַנִי) שֶׁ־	il me semble que
1. דּוּמָה (—) נ	silence *m* de la tombe
יוֹרְדֵי־דוּמָה ז״ר	les défunts *mpl*
הוֹרִיד דוּמָה	réduire à néant
2. דּוּמָה (—) נ היסט	douma (parlement russe) *f*
דּוּמִיָּה (202, בלי ר׳) נ	silence *m*
דּוּמִיַּת־מָוֶת	silence *m* de mort
בְּדוּמִיָּה	en silence, silencieusement
נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה	je suis réduit au silence
קִיֵּם דַּקַּת־דוּמִיָּה	observer une minute de silence
דּוֹמִינוֹ (—) ז (משחק)	dominos *mpl*
דּוֹמִינְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז	dominion (britannique) *m*
דּוֹמִינִיקָנִי (ר׳ ־נִים) ז דת	dominicain *m*
דּוֹמִינַנְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס	dominante *f*
דּוֹמִינַנְטִי, ־טִית ת	dominant, principal
דּוֹמֵם תה״פ	en silence, silencieusement
דּוֹמֵם, דּוֹמֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת	inanimé

טֶבַע דּוֹמֵם (ציור) — nature morte

|| דּוֹמֵם (—) ז — le règne minéral

דּוֹמֵנִי ← דּוֹמֶה

דּוֹמֵעַ, דּוֹמַעַת (ר׳ ־מְעִים, ־מְעוֹת) ת — larmoyant

1. [דון] ← [דין]

2. [דון] דָּן (378 נ) פ״ע (גור) — demeurer, séjourner

לֹא יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם — mon esprit n'habitera pas l'homme

1. דּוֹן (—) ז — don (titre d'honneur espagnol) *m*

דּוֹן־קִישׁוֹט — Don Quichotte

דּוֹן־קִישׁוֹטִי — à la manière de Don Quichotte

דּוֹן־ז׳וּאַן — Don Juan, séducteur *m*

2. דּוֹן ש״פ ז (נהר) — le Don

דּוֹנַג (—) ז — cire *f*

דּוֹנַג־הָאֹזֶן — cérumen *m*

דּוֹנַגִּית (—) נ — toile cirée

דּוּנָם (ר׳ ־מִים) ז — dounam (mesure de surface = 10 ares) *m*

דּוּפִיָּה (ר׳ ־פִיּוֹת) נ — compte-gouttes *m*

דּוּפַנִּית (17) נ — cabriolet *m* à deux roues

דּוֹפֶק (132) ז — pierre *f* tumulaire

[דוץ] דָּץ (378) פ״ע (רקד) — danser, sauter

|| (שמח) — se réjouir

|| הֵדִיץ (526) פ״י — réjouir, égayer

[דוק] דָּק (378) פ״ע — examiner avec précision, être exact

דּוּק וְתִמְצָא — réfléchis bien et tu trouveras

וְדוּק — cela mérite un examen attentif

לֹא דָק פּוּרְתָּא — il s'est montré inexact

דַּוְקָא תה״פ — précisément, exclusivement, exprès

לָאו דַּוְקָא — pas précisément, pas exactement

דּוֹקוּמֶנְטָרִי, ־רִית ת — documentaire

דּוּקָט (ר׳ ־טִים) ז — ducat (ancienne monnaie) *m*

דּוֹקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — docteur *m*

דּוֹקְטוֹרָט (ר׳ ־טִים) ז (דרגה) — grade *m* de docteur

|| (עבודת־מחקר) — thèse *f* de doctorat

דּוֹקְטוֹרַנְט (ר׳ ־טִים) ז — candidat *m* au doctorat

דּוֹקְטְרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — doctrine *f*

דַּוְקָן (ר׳ ־נִים) ז — pédant *m*, homme méticuleux

דַּוְקָנוּת (—) נ — pédanterie *f*, minutie *f*

דַּוְקָנִי, ־נִית ת — exact, minutieux, pointilleux

דּוּקְרָב (ר׳ ־בוֹת) ז — duel *m*

דּוֹקְרָן (94) ז (קנה מפוצל) — perche *f*, canne *f*

|| צבא (בכלי־ירייה) — gâchette *f*

דּוֹקְרָנוּת (—) נ — nature épineuse

|| בהש (חריפות) — ton mordant *ou* caustique

דּוֹקְרָנִי, ־נִית ת — épineux, piquant, caustique

תַּיִל דּוֹקְרָנִי — fil *m* de fer barbelé

דּוֹר (22) ז — génération *f*, époque *f*

לְדוֹר דּוֹר או לְדוֹר וָדוֹר — pour toujours

מִדּוֹר דּוֹר — depuis des temps immémoriaux

מֵהַדּוֹר הַיָּשָׁן — vieux jeu

דּוֹרֵי־דּוֹרוֹת — de nombreuses générations

דּוֹר דּוֹר וּבְעָיוֹתָיו — chaque époque a ses problèmes

סוֹף־כָּל־הַדּוֹרוֹת — la fin des temps

בֶּן־דּוֹרוֹ — son contemporain

גְּדוֹלֵי־הַדּוֹר ז״ר — les sommités *fpl* de l'époque

דּוּר (41) ז — cercle *m*, circuit *m*, ronde *f*

|| צמח דּוּר־עָלִים — verticille *m*

[דור] דָּר (378) פ״ע — demeurer, habiter, loger

דָּר בִּכְפִיפָה אַחַת עִם־ — vivre en compagnie de

|| דִּיֵּר (451) פ״י — loger (qn), installer

דַּוָּר (90) ז — facteur (des postes) *m*

דּוּרֶגֶל (ר׳ ־רְגָלִים) ז — bipied *m*

דּוּרָה (—) נ צמח — sorgho *m*

דּוּרָה צְהֻבָּה — maïs *m*

דּוֹרוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — cadeau *m*, présent *m*, don *m*

דּוֹרִי, ־רִית ת — dorique

דּוֹרֵס (132) ז עוף — rapace *m*

דּוֹרְסָנִי, ־נִית ת — rapace, meurtrier

נַהַג דּוֹרְסָנִי — chauffard *m*

1. [דוש] דָּשׁ (378) פ״י (תבואה) — battre (le blé)

|| (רמס) — fouler aux pieds, piétiner, écraser

שָׂם כֶּעָפָר לָדוּשׁ — détruire, anéantir

דָּשׁ בַּעֲקֵבָיו — fouler aux pieds, mépriser

|| (היכה) דָּשׁ אֶת־בְּשַׂר־פ׳ — rouer qn de coups

|| פ״ע דָּשׁ בְּ־ — rebattre, répéter sans cesse

רַבִּים דָּשׁוּ בְּנוֹשֵׂא זֶה — on a beaucoup débattu ce sujet

כֵּיוָן דְּדָשׁ דָּשׁ — l'habitude est une seconde nature
|| נָדוֹשׁ (429) פ"ע — être foulé aux pieds
בהש — être rebattu
דָּבָר נָדוֹשׁ — lieu commun, banalité *f*, cliché *m*
|| דִּיֵּשׁ (451) פ"י — piétiner, écraser
2. דִּוֵּשׁ (451) פ"י (אופניים) — pédaler
|| מוס — mettre la pédale
דַּוְשָׁה (209) נ — pédale *f*
דּוּשִׂיחַ (ר' ־חִים) ז — dialogue *m*
דּוּת (ר' ־תות או ־תִיּוֹת) נ — puits *m*, citerne *f*
|| (מרתף) — cave *f*
(בתיאטרון) — fosse *f* d'orchestre
דּוּתָרְנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ ספנ — deux-mâts *m*
דָּחָה (344) פ"י (דחף) — pousser, repousser
(השיב ריקם) דָּחָה הַצָּעָה — décliner une offre
דָּחָה בִּשְׁתֵּי יָדָיו — refuser énergiquement
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב — renvoyer de Ponce à Pilate
דָּחָה בְּקַשׁ — donner une réponse évasive
משפט דָּחָה עִרְעוּר — rejeter un appel
דָּחָה אֶבֶן אַחֲרֵי הַנּוֹפֵל — donner le coup de pied de l'âne
|| (ביטל) — abolir, annuler
פקוח־נֶפֶשׁ דוֹחֶה שַׁבָּת — le sauvetage d'une vie prime le repos sabbatique
|| (העביר למועד אחר) — remettre, différer
דָּחָה זְמַן־פֵּרָעוֹן — différer un paiement
|| נִדְחָה (407) פ"ע (נדחף) — être repoussé
|| (הושב ריקם) — être rejeté, être annulé
|| (הועבר למועד אחר) — être remis, être ajourné
|| דִּחָה (448) פ"י — repousser
|| הִדְחָה (509) פ"י (הדף) — pousser, repousser
|| (הרחיק) — remettre, retarder
|| (בפסיכולוגיה) — refouler
|| ° הִדַּחָה — se bousculer
דָּחוּי, דְּחוּיָה ת (נדחף) — rejeté, repoussé
|| (מבוטל) — aboli, annulé
|| (רעוע) גָּדֵר דְּחוּיָה — cloison branlante
|| (מועבר למועד אחר) — remis, ajourné, différé

מִבְרָק דָּחוּי — télégramme différé
דִּחוּי (23) ז — remise *f*, ajournement *m*, délai *m*
בְּלִי־דִחוּי או לְלֹא־דִחוּי — sans délai
הַדָּבָר אֵינוֹ סוֹבֵל דִּחוּי — cela ne souffre aucun délai
דַּחְוָן (93) ז — petite table, guéridon *m*
דָּחוּס, דְּחוּסָה ת — comprimé, dense, compact
אֲוִיר דָּחוּס — air comprimé
דָּחוּף, דְּחוּפָה ת — urgent
מִכְתָּב דָּחוּף — lettre *f* exprès
מִיתָה דְּחוּפָה — mort subite
דָּחוּק, דְּחוּקָה ת — forcé, contraint, gêné
הָיָה בְּמַצָּב דָּחוּק — être dans la gêne
בהש פֵּרוּשׁ דָּחוּק — commentaire spécieux
צְחוֹק דָּחוּק — rire forcé *ou* contraint
תְּשׁוּבָה דְּחוּקָה — réponse évasive
דְּחוּק (50) ז (צפיפות) — pression *f*, gêne *f*
|| בהש (פירוש דחוק) — argutie *f*
דְּחִי (5) ז — échec *m*, effondrement *m*, chute *f*
מִדְּחִי אֶל־דֶּחִי — de Charybde en Scylla
דְּחִיָּה (202) נ (העברה למועד אחר) — remise *f*
|| (ביטול) — rejet *m*, refus *m*
משפט דְּחִיַּת־עִרְעוּר — rejet d'appel
דְּחִיל, דְּחִילָה ת (נורא) — terrible, effrayant
|| (נפחד) — apeuré, anxieux
דְּחִילָה (201, בלי ר') נ — crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
דְּחִילוּ (—) נ ארמית — crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ — avec crainte et ferveur
דָּחִיס, דְּחִיסָה ת — compressible
דְּחִיסָה (201, בלי ר') נ — compression *f*
דְּחִיסוּת (—) נ — compression *f*, densité *f*
דְּחִיף (1) ז — taquet *m*
דְּחִיפָה (201) נ — poussée *f*
|| (מניע) — impulsion *f*
דְּחִיפוּת (48) נ — urgence *f*
דְּחִיק (1) ז דקדוק — liaison (de deux mots) *f*
דְּחִיקָה (201) נ — poussée *f*, pression *f*
בהש דְּחִיקַת־הַקֵּץ — impatience *f*
דְּחִיקַת־רַגְלַיִ־פ' — éviction *f*, supplantation *f*
דְּחִיקוּת (—) נ — gêne *f*, contrainte *f*
דָּחַל (325) פ"ע — craindre, appréhender

דַּחְלִיל (1) ז — épouvantail *m*
דַּחְלִילִי, ־לִית ת — repoussant, effrayant
דֹּחַן (197, בלי ר') ז צמח — millet *m*
דַּחַס (152) או דֹּחַס (197) ז — densité *f*, compacité *f*
דָּחַס (325) פ״י — presser, comprimer
|| נִדְחַס (397) פ״ע — être pressé, être comprimé
|| דִּחֵס (434) פ״י — comprimer, épaissir
|| הִדְחִיס (502) פ״י — comprimer, tasser
דַּחֶסֶת (—) נ — pression *f*, compression *f*
דָּחַף (325) פ״י — pousser
עממי דָּחַף אֶת־אַפּוֹ בְּדָ״מ — se mêler de qch
|| נִדְחַף (397) פ״ע — être poussé
(מיהר) — se presser, se hâter
דַּחַף (154) ז — impulsion *f*
דַּחְפוֹנִי, ־נִית ת — impulsif
דַּחְפּוֹר (21) ז — bulldozer *m*
דָּחַק (325) פ״י — pousser
דָּחַק וְנִכְנַס — se frayer une entrée
דָּחַק אֶת־רַגְלֵי־פְ' — supplanter, évincer
דָּחֲקָה לוֹ שַׁעְתּוֹ — sa situation devenait difficile
דָּחַק אֶת־הַקֵּץ — hâter le dénouement
|| (האיץ) — hâter, accélérer
הַשָּׁעָה דוֹחֶקֶת — l'heure presse
|| נִדְחַק (397) פ״ע — se pousser, se presser
נִדְחַק לְרֹאשׁ הַתּוֹר — se pousser en tête de file
|| דִּחֵק (434) פ״י — pousser, presser
|| הִדַּחֵק (484) או הִתְדַּחֵק (471) פ״ע — se pousser
|| הִדְחִיק (502) פ״י — pousser, presser, serrer
(בפסיכולוגיה) — refouler
דַּחַק (—) ז (לחץ) — pression *f*, urgence *f*
בִּשְׁעַת־הַדַּחַק — en cas de nécessité
עֲבוֹדוֹת־דַּחַק נ״ר — travaux *mpl* de nécessité
|| (צפיפות) — densité *f*, affluence *f*
|| (פירוש לא סביר) — explication tirée par les cheveux
דֹּחַק (197) ז — pression *f*, presse *f*
בְּדֹחַק — avec peine, difficilement, de justesse
|| (מחסור) — gêne *f*, manque *m* de ressources
דַּחֲקוּת (—) נ — gêne *f*, manque *m* de ressources
דָּטוּרָה (ר' ־רוֹת) נ צמח — datura *m*, stramoine *f*

דַּי תה״פ — assez
דַּי וְהוֹתֵר — plus qu'il n'en faut, trop
עַד־בְּלִי־דַי — sans limite
לֹא דַי שֶׁ...אֶלָּא — non seulement... mais encore
|| דֵּי־ (דַּיִי, דַּיְּךָ...) ז — suffisant pour, assez pour
אֱכֹל דַּיֶּךָ — mange tout ton soûl
דַּיּוֹ לַבָּא מִן־הַדִּין לִהְיוֹת כַּנִּדּוֹן — la conclusion ne doit pas dépasser la prémisse
דַּיָּהּ לַצָּרָה בִּשְׁעָתָהּ — à chaque jour suffit sa peine
דַּיֵּנוּ — cela nous suffit
דֵּי־מַחְסוֹרוֹ — selon ses besoins
דֵּי־שָׂבְעוֹ — à satiété
|| כְּדַי — assez, suffisamment
כְּדַי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף — assez de honte et de colère!
כְּדֵי־ — assez pour, ce qu'il faut pour
כְּדֵי לְ־ — pour, afin de
כְּדֵי שֶׁ־ — pour que, afin que
בִּכְדֵי־ — dans la mesure de
יוֹתֵר מִכְּדֵי־ — trop pour
עַד־כְּדֵי־ — jusqu'à concurrence de
עַד־כְּדֵי־כָּךְ — à ce point
תּוֹךְ כְּדֵי־ — pendant, au cours de
תּוֹךְ כְּדֵי־דִבּוּר — tout en parlant, aussitôt
|| מִדַּי — plus (*ou* moins) qu'il ne faut
יוֹתֵר מִדַּי קָטָן — trop petit
מִדֵּי־דַבְּרִי — chaque fois que je parle
מִדֵּי־יוֹם (בְּיוֹמוֹ) — jour par jour
מִדֵּי־כַּמָּה דַקּוֹת בָּא הָאוֹטוֹבּוּס? — quelle est la fréquence de l'autobus?
דִּי־ מ״ח ארמית (של) — de
נְהַר דִּי־נוּר — rivière *f* de feu
זִקּוּקִין דִּי־נוּר — feu *m* d'artifice
|| (אשר) — qui, que
הָא לַחְמָא דִּי־אֲכָלוּ אֲבָהָתָנָא — voici le pain que mangeaient nos ancêtres
דִּיאֵטָה (—) נ רפא — diète *f*, régime *m*
דִּיאָלוֹג (ר' ־גִים) ז — dialogue *m*
דִּיאָלֶקְטִי, ־טִית ת — dialectique

דִּיאָלֶקְטִיקָה (—) נ — dialectique *f*
דִּיבִיזְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צבא — division *f*
[דיג] דָּג (385) פ״י — pêcher
|| דִּיֵּג (432) פ״י — aller à la pêche
דַּיִג (דֵּיג־, דֵּיגִי וכו׳, בלי ר׳) ז (ציד־דגים) — pêche *f*
|| (גידול־דגים) — pisciculture *f*
דַּיָּג (90) ז — pêcheur *m*
דַּיָּגוּת (—) נ (מקצוע) — pêche *f*
דַּיֶּגֶת (ר׳ דַּיָּגוֹת) נ — pêcheuse *f*
|| (סירת־דיג) — bâteau *m* de pêche
דִּידִי (דִּידָךְ, דִּידֵיהּ, דִּידָן, דִּידְכוּ, דִּידְהוֹן ארמית — mon (ton, son, *etc*)
לְדִידִי — à mon avis, pour ma part
לְגַבֵּי־דִּידִי — en ce qui me concerne
בְּדִידִי הֲוָה עֻבְדָּא — cela m'est arrivé
בְּנִדּוֹן דִּידָן — dans notre cas
דִּידַקְטִי, ־טִית ת — didactique
דִּידַקְטִיקָה (—) נ — didactique *f*
דַּיָּה (202) או דָּאָה (210) נ עוף — milan *m*
דְּיוֹ (—) נ — encre *f*
דְּיוֹ־סְתָרִים — encre sympathique
בֵּית־דְּיוֹ ז — encrier *m*
דִּיוָאן (—) ז — divan (recueil poétique) *m*
דִּיּוּג (—) ז — pêche *f*
דְּיוֹטָה (201) נ — étage *m*
דְּיוֹמָד (91) ז — double colonne *f*
דִּיּוּן (51) ז — discussion *f*, débat *m*
קִיֵּם דִּיּוּן — procéder à un débat
הָעִנְיָן נִמְצָא בְּדִיּוּן — l'affaire est à l'étude
|| דִּיּוּנִים (פרסום דברי כנס) — comptes rendus
דְּיוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ — dune *f*
דְּיוֹנוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — seiche *f*
דְּיוֹפָן (53) ז — brouette *f*
|| צבא (של־תותח) — avant-train *m*
דִּיּוּק (51) ז — précision *f*, exactitude *f*
בְּדִיּוּק — précisément, exactement
דְּיוֹקָן (97) ז — image *f*, portrait *m*
דְּיוֹקְנָאוּת (—) נ — peinture *f* de portraits
דְּיוֹקְנַאי (61) ז — portraitiste *m*
דַּיָּר (ר׳ דַּיָּרִים) ז — habitant *m*, locataire *m*
דִּיּוּר (—) ז — logement *m*, habitation *f*

דַּיּוּת (—) נ — suffisance *f*
דְּיוֹת (ר׳ ־תוֹת) נ — encre *f* de Chine
1. דִּיּוּת (—) נ (צביעה בדיו) — encrage *m*
|| (בצילום) — retouche *f*
2. דִּיּוּת (—) נ (הזעה) — transpiration *f*
דְּיוֹתָה (ר׳ ־תוֹת) נ — encrier *m*
דִּיזֶנְטֶרְיָה (—) נ רפא — dysenterie *f*
דִּיכָה (201) נ — broyage *m*
דַּיָּל (90) ז — steward *m*
דַּיָּלוּת (—) נ — intendance *f*
דִּילֶטַנְטִיּוּת (—) נ — dilettantisme *m*
דִּילֶמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ — dilemme *m*
דַּיֶּלֶת (ר׳ דַּיָּלוֹת) נ (באניה) — stewardesse *f*
(במטוס) — hôtesse *f* de l'air
דִּימוּס (—) ז — liberté *f*, retraite *f*
[דין] דָּן (385 נ) או [דון] דָּן (378 נ) פ״י (שפט) — juger
דָּן לְכַף־זְכוּת — acquitter, justifier
דָּן לְכַף־חוֹבָה — condamner
דָּן בְּרוֹתְחִים — critiquer violemment
|| פ״ע (עת׳ יָדוּן) דָּן עַל־ או בְּ־ — discuter, débattre
|| (הסיק) דָּן קַל וָחֹמֶר — raisonner a fortiori
|| נִדּוֹן (431 נ) פ״ע (נשפט) — être jugé
(נגזר דינו) — être condamné
(נשקל) — être discuté, être débattu
הַנִּדּוֹן — l'objet (d'une lettre *etc*) *m*
בַּנִּדּוֹן — dans l'affaire en question
|| דַּיֵּן (451 נ) פ״ע — discuter, se disputer
|| הַדַּיֵּן (483 נ) או הִתְדַּיֵּן (468 נ) פ״ע — intenter un procès, plaider
1. דִּין (ר׳ ־נִים) ז פיס (יחידת־כוח) — dyne *f*
2. דִּין (1) ז (משפט) — jugement *m*, procès *m*
בֵּית־דִּין ז — tribunal *m*
בַּעַל־דִּין ז — plaideur *m*, adversaire *m*
בַּעֲלֵי־הַדִּין ז״ר — les parties *fpl*
יוֹם־הַדִּין ז — le jour du jugement
דִּין־תּוֹרָה — droit religieux, jugement *m* rabbinique
יָשַׁב בַּדִּין — siéger au tribunal
עָמַד בַּדִּין — être traduit en justice
נָתַן אֶת־הַדִּין עַל־מַעֲשָׂיו — rendre compte de ses actes

הִצְדִּיק אֶת־הַדִּין — passer condamnation
תָּבַע לְדִין — poursuivre en justice
דִּין וּדְבָרִים — discussion *f*, altercation *f*
דִּין וְחֶשְׁבּוֹן — compte-rendu
|| (צדק) — justice *f*
מִדַּת־ (או שׁוּרַת־) הַדִּין נ — la stricte justice
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
יִקֹּב הַדִּין אֶת־הָהָר — que la justice suive implacablement son cours
עָשָׂה דִּין לְעַצְמוֹ — se faire justice à soi-même
אֵין דִּין וְאֵין דַּיָּן — il n'y a pas de justice au monde!
כַּדִּין — légitimement, légalement
שֶׁלֹּא כַּדִּין — illégitimement, illégalement
|| (חוק) — droit *m*, loi *f*
דִּינֵי־מָמוֹנוֹת — droit civil
דִּינֵי־נְפָשׁוֹת — droit criminel
דִּינֵי־שָׁמַיִם — justice divine
דִּין־קְדִימָה — droit de priorité
|| דת — règle *f*, précepte *m*
דִּינֵי־תְּפִלָּה — les règles de la liturgie
|| (הגיון) — logique *f*, raisonnement *m*
הַדִּין נוֹתֵן שֶׁ־ או מִן־הַדִּין שֶׁ־ — il est logique que
אֵינוֹ דִּין שֶׁ־? — n'est-il pas évident que...?
וְדִין הוּא — et c'est effectivement logique
הוּא הַדִּין — il en est de même
בְּדִין — à juste titre, à bon droit
הַדִּין עִמּוֹ — il a raison
דֵּין כ״ר ארמית — celui-ci, ceci
דַּיָּן (90) ז (שופט) — juge *m*
|| (מגן) דַּיַּן־אַלְמָנוֹת — défenseur *m* des veuves
|| דת (מורה־הוראה) — *dayyân* (juge religieux) *m*
דִּינָא (—) ז ארמית — justice *f*, droit *m*, loi *f*
דִּינָא דְּמַלְכוּתָא — la loi de l'Etat
דִּינוֹסָאוּרוּס (ר׳ ־רִים) ז וזאול — dinosaure *m*
דַּיָּנוּת (—) נ — fonction *f* de *dayyân*
דִּינָמוֹ (ר׳ ־מוֹאוֹת) ז טכנ — dynamo *f*
דִּינָמוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — dynamomètre *m*
דִּינָמִי, ־מִית ת — dynamique
דִּינָמִיּוּת (—) נ — dynamisme *m*
דִּינָמִיט (—) ז — dynamite *f*
דִּינָמִיקָה (—) נ פיס — dynamique *f*
|| בהש — dynamisme *m*
דִּינָר (91) ז — denier *m*
דַּיִס (157, בלי ר׳) ז — mortier *m*, gâchis *m*
דַּיְסָה (201) נ — bouillie *f*
בהש בִּשֵּׁל דַּיְסָה — faire du gâchis
דִּיסְפְּרוֹפּוֹרְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — disproportion *f*
דִּיסְקוֹטֶק (ר׳ ־קִים) ז — discothèque *f*
דִּיעֲבַד תה״פ ארמית — au passé, ce qui est fait
בְּדִיעֲבַד — après coup, a posteriori
דִּפְלוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — diplôme *m*
דִּיפְּלוֹמָט (ר׳ ־טִים) ז — diplomate *m*
דִּיפְּלוֹמָטִי, ־טִית ת — diplomatique
תְּשׁוּבָה דִּיפְּלוֹמָטִית — réponse *f* diplomatique
דִּיפְּלוֹמָטְיָה (—) נ — diplomatie *f*
דִּיפְּלוֹמָטִיקָה (—) נ — diplomatique *f*
דִּיפֶרֶנְצְיָאל (ר׳ ־לִים) ז טכנ — différentiel *m*
|| מתמט — différentielle *f*
דִּיפֶרֶנְצְיָאלִי, ־לִית ת — différentiel
חֶשְׁבּוֹן דִּיפֶרֶנְצְיָאלִי — calcul différentiel
דִּיצָה (201) נ — joie *f*, allégresse *f*
דִּיֵּק (451) פ״ע — être exact, être précis
דִּיֵּק בַּעֲבוֹדָתוֹ — travailler avec précision
נָא לְדַיֵּק — prière d'être exact
לֹא דִּיֵּק בִּדְבָרָיו — il ne s'est pas exprimé exactement
שְׁעוֹנִי מְדַיֵּק — ma montre est à l'heure
דָּיֵק (ר׳ דְּיֵקִים) ז צבא — circonvallation *f*
דִּיקְטָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — dictateur *m*
דִּיקְטָטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — dictature *f*
דִּיקְטָפוֹן (ר׳ ־נִים) ז — dictaphone *m*
דַּיְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme minutieux
דַּיְקָנוּת (—) נ — exactitude *f*, précision *f*, minutie *f*
דַּיְקָנִי, ־נִית ת — exact, minutieux, pédant, ponctuel
דִּיר (1) ז — enclos *m*, parc *m*
דִּיר־עֵצִים — réserve *f* de bois
דִּיר־צֹאן — bergerie *f*, bercail *m*
דִּיר־חֲזִירִים — porcherie *f*
|| (ביקתה) — cabane *f*

דַּיָּר ← [דור]
דַּיָּר (90) ז — habitant *m*, locataire *m*
דַּיַּר־מִשְׁנֶה — sous-locataire *m*
דִּירָה (201) נ — logement *m*, appartement *m*
הֶעְתִּיק דִּירָתוֹ, עָבַר דִּירָה — déménager
דִּירַת־שְׂרָד — appartement *m* de fonction
דִּירַת־קֶבַע — résidence *f* fixe
דַּיָּרוּת (—) נ משפט — location *f* d'immeuble
דִּירֹנֶת (ר׳ ־רוֹנוֹת) נ — petit logement, pied-à-terre *m*
דִּירֶקְטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — conseil *m* de direction
|| היסט הַדִּירֶקְטוֹרְיוֹן — le Directoire (1795–1799)
דַּיִשׁ (דַּיִשׁ־, דַּיִשִׁי וכו׳, בלי ר׳) ז — battage (du blé) *m*
דַּיֵּשׁ ← [דוש]
דַּיָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — batteur (de blé) *m*
דִּישָׁה (201) נ — battage (du blé) *m*
מְכוֹנַת־דִּישָׁה נ — batteuse *f*
דִּישׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — antilope *f*
1. דַּיִת (161, בלי ר׳) ז (של־הדם) — transsudation *f*
2. דַּיִת (161, בלי ר׳) ז (בצילום) — retouche *f*
1. דִּיֵּת (451 ת) פ״י (נוזלים) — transsuder, exsuder
|| הִתְדַּיֵּת (468 ת) פ״ע — transsuder, suinter
2. דִּיֵּת (451 ת) פ״י (בדיו) — encrer à l'encre de Chine
|| (בצילום) — retoucher
דְּיָתֵיקִי (ר׳ ־קָאוֹת) נ — testament *m*
דַּךְ, דַּכָּה ת — humble, opprimé, malheureux
דַּךְ־רוּחַ — affligé, abattu, triste
דַּכָּא, ־אָה ת — accablé, humilié, opprimé
לֵב דַּכָּא — coeur meurtri *ou* navré
עַד־דַּכָּא — au bord du désespoir
דִּכָּא (446) פ״י (הכניע) — réprimer, opprimer
דִּכָּא מֶרֶד — écraser une rébellion
|| (עורר דיכאון) — déprimer, navrer
רֹשֶׁם מְדַכֵּא — impression déprimante
|| הִדַּכֵּא (486) פ״ע — être humilié, être opprimé
דִּכָּאוֹן (38) ז — abattement *m*, découragement *m*
|| רפא — dépression nerveuse
דִּכְדּוּךְ (51) ז — dépression *f*, affliction *f*
דִּכְדּוּךְ־נֶפֶשׁ — chagrin *m*, peine *f*

דִּכְדֵּךְ (457) פ״י — déprimer, affliger, désespérer
דַּךְ מְדֻכְדָּךְ — pauvre misérable
|| הִתְדַּכְדֵּךְ (491) פ״ע — se décourager
דַּכְדֶּכֶת (—) נ — découragement *m*, désespoir *m*
דָּכָה (352) פ״י — être déprimé, être découragé
|| נִדְכָּה (408) פ״ע — être humilié, être contrit
|| דִּכָּה (447) פ״י — humilier, affliger, opprimer
דַּכָּה (—) נ — contusion *f*, meurtrissure *f*
פְּצוּעַ־דַּכָּה — qui a l'aine meurtrie
דִּכּוּא (—) ז — dépression *f*
דִּכּוּא־רוּחַ — abattement *m*, accablement *m*
דִּכּוּי (23) ז — répression *f*
דִּכּוֹן (15) ז — étagère *f* de cuisine
דֳּכִי (199) ז — tumulte *m*, agitation *f*
|| בהש דָּכְיֵי־הַלֵּב — le tumulte du coeur
|| (שבירת־גלים בקצף) — ressac *m*, brisement *m*
דִּכֵּךְ (433) פ״י — opprimer, déprimer, accabler
דֻּכָּס (90) ז — duc *m*
דֻּכָּסוּת (46) נ (תואר) — dignité *f* de duc
|| (מדינה) — duché *m*
דֻּכָּסִית (17) נ — duchesse *f*
דְּכַר פ״י ארמית — se souvenir de, mentionner
מַאן דְּכַר שְׁמֵיהּ? — qui parle de lui?
דֻּכְתָּא (—) נ ארמית — lieu *m*, endroit *m*, place *f*
1. דַּל (53, בלי ר׳) ז (פתח) — ouverture *f*
דַּל־שְׂפָתַיִם — commissures *fpl* des lèvres
עָבַר אֶת־דַּל־שְׂפָתָיו — sortir de sa bouche
2. דַּל ← 2. דָּלַל
דַּל, דַּלָּה ת (עני) — pauvre, indigent
דַּל שֶׁהֶעֱשִׁיר — nouveau riche
|| (חלש) — faible, maigre
דַּל־אוֹנִים — impuissant, sans force
דַּל־אֹפֶק — étroit d'esprit, pusillanime
דַּל־בָּשָׂר — maigre, efflanqué
דַּל־מַעַשׂ — de peu de mérite
דַּל־עֵרֶךְ — de peu de valeur
דַּל־שֵׂכֶל — d'intelligence débile
|| (מצומצם) — clairsemé
כֶּרֶם דַּל — vigne peu abondante
דֹּלֶב (187) ז צמח — platane *m*
דָּלַג (304) פ״ע — enjamber, sauter par-dessus

בהש דָּלַג עַל־פֶּרֶק — sauter un chapitre
|| דִּלֵּג (433) פ״ע — sauter, sautiller
בהש דִּלֵּג עַל־ — sauter (un passage), omettre
דִּלְגִית (17) נ — corde *f* à sauter (jeu)
דַּלְגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sauteur *n*
1. דִּלְדּוּל (51, בלי ר׳) ז (התרוששות) — affaiblissement *m*, amaigrissement *m*
2. דִּלְדּוּל (51) ז (חתיכת־בשר) — membre mutilé
1. דִּלְדֵּל (457) פ״י (רושש) — affaiblir, diminuer
|| הִדַּלְדֵּל (497) פ״ע — s'affaiblir
2. דִּלְדֵּל (457) פ״י (ניתק) — défaire, détacher
|| הִדַּלְדֵּל (497) פ״ע — être suspendu, traîner
1. דַּלָּה (208) נ (המון־עניים) — plèbe *f*
דַּלַּת־הָעָם — le prolétariat
2. דַּלָּה (208) נ (תלתל) — boucle *f*, tresse *f*
דַּלַּת־זָקָן — l'extrémité *f* de la barbe
|| (של אריג) — effilochure *f*
דָּלָה (342) פ״י — puiser, tirer, retirer
דָּלָה מַיִם — puiser de l'eau
בהש דָּלָה שׁוֹקַיִם — remuer ses jambes
דָּלָה נוֹשֵׂא — épuiser un sujet
|| נִדְלָה (406) פ״ע — être puisé, être suspendu
בהש הַנּוֹשֵׂא נִדְלָה — le sujet est épuisé
|| דִּלָּה (447) פ״י — délivrer, sauver
|| הִדְלָה (512) פ״י (ענף) — suspendre, relever
בהש (העלה) — élever
דִּלּוּג (51) ז — saut *m*, bond *m*
|| בהש (פסיחה) — omission *f*
בְּדִלּוּגִים — à bâtons rompus
מַסַּע־דִּלּוּגִים ז — diplomatie *f* par étapes
דָּלוּחַ, דְּלוּחָה ת — bourbeux, trouble, sale
מַיִם דְּלוּחִים — eau *f* trouble
בהש יָמִים דְּלוּחִים — des jours mauvais
דִּלּוּחַ (9) ז — pollution *f*, contamination *f*
דָּלוּי, דְּלוּיָה ת (מורם) — suspendu, relevé
|| (סחוט) — épuisé, vidé, ratatiné
דָּלוּל, דְּלוּלָה ת — maigre, épars, peu dense
עֵץ דָּלוּל — arbre effeuillé
זָקָן דָּלוּל — barbe clairsemée
דִּלּוּל (51) ז חקל — éclaircissage *m*, éclaircie *f*
בהש דִּלּוּל־כֹּחוֹת־צָבָא — réduction *f* des effectifs

דְּלוֹסְקָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — caisse *f*, coffre *m*
דְּלוּעִיִּים (—) ז״ר צמח — cucurbitacées *fpl*
דְּלוּעִים ← דְּלַעַת
1. דָּלוּק, דְּלוּקָה ת (בוער) — allumé, brûlant
2. דָּלוּק, דְּלוּקָה ת (נרדף) — poursuivi, persécuté
דַּלּוּת (47, בלי ר׳) נ (עניות) — pauvreté *f*, misère *f*
דַּלֵּי־דַלּוּת — pauvreté extrême, misère noire
|| (חולשה) דַּלּוּת־הַגּוּף — maigreur *f*
דַּלּוּת־מוֹחִין — étroitesse *f* d'esprit
דָּלַח (332) פ״י — souiller, salir, ternir
|| נִדְלַח (402) פ״ע — être souillé, être terni
|| הִדְלִיחַ (504) פ״י — souiller, salir, ternir
דֶּלַח (178) ז — saleté *f*, crasse *f*, boue *f*, fange *f*
דַּלַּחַת (ר׳ דַּלָּחוֹת) נ — brouet *m*, liquide *m* trouble
דֶּלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — délateur *m*, dénonciateur *m*
דִּלְטֵר (459) פ״ע — dénoncer, calomnier
דְּלִי (דְּלִי־, דָּלְיִי, דְּלָיִים, דַּלְיֵי־ וכו׳) ז — seau *m*
|| מַזַּל־דְּלִי ז — Verseau (signe du zodiaque) *m*
דְּלִיגָה (201) נ (קפיצה) — saut *m*, bond *m*
|| (פסיחה) — omission *f*
דְּלִיָּה (202) נ — puisage *f*
דָּלִיָּה (ר׳ דָּלִיּוֹת) או דָּלִית (17) נ — branche *f*, sarment *m*
|| (ענף־גפן מודלה) — pampre grimpant
דְּלִיּוּת (—) נ רפא — varice *f*
דְּלִיחָה (201, בלי ר׳) נ — souillure *f*, ternissement *m*
דְּלִיחוּת (—) נ — saleté *f*, aspect *m* trouble
דָּלִיל, דְּלִילָה ת — mince, étendu, clairsemé
מְרַק דָּלִיל — potage clair *ou* aqueux
שֵׂעָר דָּלִיל — chevelure rare *ou* clairsemée
דְּלִיל (1) ז — fil *m*, frange *f*
|| (שער מתולתל) — houppe *f*
דְּלִילוּת (—) נ — dilution *f*, rareté (de cheveux) *f*
דְּלִיפָה (201) נ (טפטוף) — fuite (de liquide) *f*
|| בהש דְּלִיפַת־יְדִיעוֹת — fuite d'informations
דָּלִיק, דְּלִיקָה ת — inflammable
1. דְּלִיקָה (201) נ (שרפה) — incendie *m*
2. דְּלִיקָה (201) נ (רדיפה) — poursuite *f*, chasse *f*
דְּלִיקוּת (—) נ — inflammabilité *f*
דָּלִית ← דָּלִיָּה

1. דָּלַל (360) פ"ע (התרושש) — s'appauvrir
‖ (התמעט) הַגֶּשֶׁם דָּלַל — la pluie a diminué
‖ נִדְלַל (388) פ"ע — s'affaiblir, s'épuiser, se vider
‖ דִּלֵּל (433) פ"י (צמחים) — éclaircir, desserrer
(תבשיל) — diluer, délayer, allonger, clarifier
בהש זָקָן מְדֻלָּל — barbe rare *ou* clairsemée
‖ הִדְלִיל (498) פ"ע — s'éclaircir, se raréfier
2. דָּלַל (עבר דַּל, דַּלּוּ) פ"ע — s'élever
דַּלּוּ עֵינַי — mes yeux se lèvent
דִּלְמָא תה"פ ארמית — peut-être
דְּלַעַת (ר' דְּלוּעִים) נ צמח — citrouille *f*, courge *f*
דָּלַף (304) פ"ע — dégoutter, ruisseler, suinter
דָּלְפָה עֵינִי — mon oeil fond en larmes
הַגַּג דּוֹלֵף — le toit suinte
בהש דָּלְפָה נַפְשִׁי — mon âme languit
‖ הִדְלִיף (498) פ"י — laisser filtrer
בהש הִדְלִיף יְדִיעוֹת — divulguer des informations
דֶּלֶף (165) ז — ruissellement *m*, égouttement *m*
דְּלֵפָה (241) נ — gouttière *f*
דַּלְפוֹן ש"פ ז — Dalfôn (fils d'Aman) *m*
‖ עממי (ר' ־נִים) — pauvre diable *m*
דְּלִפוּן (38) ז — fuite (de liquides) *f*
1. דַּלְפָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — qui fuit (robinet)
2. דַּלְפָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת (עני) — pauvre
דֶּלְפֵּק (123) ז — comptoir *m*, établi *m*, pupitre *m*
דַּלְפְּקָן (ר' ־נִים) ז — boutiquier *m*, vendeur *m*
1. דָּלַק (306) פ"ע (בער) — brûler
‖ נִדְלַק (388) פ"ע — s'allumer, prendre feu
רפא נִדְלְקָה רַגְלוֹ — son pied s'est enflammé
בהש (התלהב) — s'enthousiasmer
‖ הִדְלִיק (498) פ"י — allumer
2. דָּלַק (306, עת' יִדְלַק) פ"ע (רדף) — poursuivre
דָּלָק (105) ז זואול — fouine *f*
דֶּלֶק (—) ז — carburant *m*, essence *f*
דֶּלֶק גָּלְמִי — mazout *m*
תַּחֲנַת־דֶּלֶק נ — poste *m* d'essence, station-service *f*

דְּלֵקָה (229) נ — incendie *m*
נָפְלָה או פָּרְצָה דְּלֵקָה — un incendie a éclaté
דַּלֶּקֶת (252) נ רפא — inflammation *f*
דַּלֶּקֶת־הָאָזְנַיִם — otite *f*
דַּלֶּקֶת־הַגָּרוֹן — laryngite *f*
דַּלֶּקֶת־הַוְּרִידִים — phlébite *f*
דַּלֶּקֶת־הַכְּלָיוֹת — néphrite *f*
דַּלֶּקֶת־הַמְּעַיִם — entérite *f*
דַּלֶּקֶת־הַמִּפְרָקִים — arthrite *f*
דַּלֶּקֶת־הַסִּמְפּוֹנוֹת — bronchite *f*
דַּלֶּקֶת־קְרוּם־הַמֹּחַ — méningite *f*
דַּלֶּקֶת־הָרֵאוֹת — pneumonie *f*
דַּלֶּקֶת־הַתּוֹסֶפְתָּן — appendicite *f*
דַּלַּקְתִּי, ־תִית ת רפא — inflammatoire
דֶּלֶת (167) נ — porte *f*
דֶּלֶת זְחִיחָה — porte coulissante
דֶּלֶת סוֹבֶבֶת — porte tournante
בִּדְלָתַיִם סְגוּרוֹת — à huis clos
הִתְפָּרֵץ לְדֶלֶת פְּתוּחָה — enfoncer une porte ouverte
‖ (עמוד במגילה) — colonne *f*
‖ (בשיר) — premier hémistiche
דָּלֶת (—) נ — *daleth* (lettre hébraïque) *m*
דֶּלְתָּה (—) נ (אות יוונית) — delta *m*
‖ גאוגר (ר' ־תָאוֹת) — delta (d'un fleuve)
דַּלְתּוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט — quadrilatère *m* isocèle
דַּלְתִּית (17) נ — petite porte, portillon *m*
דָּם (83, דָּמְכֶם בצר דִּמְכֶם) ז — sang *m*
בָּשָׂר וָדָם — être *m* de chair et de sang
יוֹרֵד לוֹ דָּם — il saigne
שָׁתַת דָּם — saigner abondamment
שָׁפַךְ דָּם — verser du sang
בְּדָם קַר — de sang-froid
עָמַד עַל־דַּם־רֵעֵהוּ — rester indifférent
עממי זֶה אֶצְלוֹ בַּדָּם — il a cela dans le sang
הֵשִׁיב דָּמוֹ עַל־רֹאשׁוֹ — prendre sa revanche
°דָּמוֹ בּוֹ או דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ — il est responsable de sa mort
נִקְמַת־דָּם או גְּאֻלַּת־דָּם נ — vendetta *f*
בְּדָם וָאֵשׁ — à feu et à sang
אִישׁ־דָּמִים ז — homme *m* sanguinaire

° אֵין לוֹ דָּמִים — il ne sera pas coupable de meurtre
|| רפא בְּדִיקַת־דָּם נ — examen *m* du sang
לַחַץ־דָּם ז — tension artérielle
עֵרוּי־דָּם ז — transfusion *f* de sang
דַּם־הַמַּכַּבִּים (—) ז צמח — immortelle *f* rouge
דֹּם תה״פ — en silence, silencieusement
עָמַד דֹּם — garder le silence
|| צבא עֲמִידַת־דֹּם נ — position *f* du garde-à-vous
עֲמֹד דֹּם! — garde à vous!
עָבַר לְדֹם — se mettre au garde-à-vous
דְּמַאי (—) ז — mélange *m*, objet douteux
דֶּמָגוֹג (ר׳ ־גִים) ז — démagogue *m*
דֶּמָגוֹגִי, ־גִית ת — démagogique
דֶּמָגוֹגְיָה (—) נ — démagogie *f*
דִּמְדּוּם (51) ז או דִּמְדּוּמִים ז״ר — crépuscule *m*
דִּמְדּוּמֵי־חַמָּה — déclin *m* du jour
דִּמְדּוּמֵי־שַׁחַר — approche *f* de l'aube
|| בהש דִּמְדּוּם־הַחוּשִׁים — étourdissement *m*
דִּמְדּוּמֵי־מַחְשָׁבוֹת — pensées imprécises
דִּמְדּוּמֵי־הָאֵלִים — crépuscule des dieux
דִּמְדּוּמִיּוּת (—) נ — caractère incertain *ou* effacé
דִּמְדֵּם (457) פ״ע (הזה) — rêvasser
|| (נצנץ) — filtrer (lumière)
|| הִדַּמְדֵּם (497) פ״ע — se mettre à rêvasser
דֻּמְדְּמָן (97) ז או דֻּמְדְּמָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח — groseille *f* rouge
דִּמְדֶּמֶת (—) נ — rêvasserie *f*
1. דָּמָה (342) פ״ע (היה כמו־) — ressembler
הֵם דּוֹמִים זֶה לָזֶה — ils se ressemblent
|| דּוֹמֶה שֶׁ־ וכו׳ ← דּוֹמֶה
|| נִדְמָה (406) פ״ע — sembler, ressembler
נִדְמֶה לִי שֶׁ־ — il me semble que
|| דִּמָּה (447) פ״י (השוה) — comparer
|| פ״ע (חשב) — penser, imaginer
דִּמָּה בְּלִבּוֹ או בְּדַעְתּוֹ — former un projet
הַכֹּחַ הַמְדַמֶּה — l'imagination *f*
|| הִדַּמָּה או הִתְדַּמָּה (486) פ״ע — se comparer
2. דָּמָה (342) פ״ע (חדל) — cesser, s'arrêter
|| נִדְמָה (406) פ״ע — être perdu, disparaître
דֶּמֶה (—) ז — simulacre *m*, trucage *m*

צבא תּוֹתַח־דֶּמֶה ז — canon truqué
דֻּמָּה (—) נ — silence *m*
דֵּמוֹגְרָפִי, ־פִית ת — démographique
דֵּמוֹגְרַפְיָה (—) נ — démographie *f*
דֵּמוֹטִי, ־טִית ת (כתב) — démotique
דָּמוּי, דְּמוּיָה ת — semblable, en forme de
דְּמוּי־אַגָּס — piriforme
דְּמוּי־אָדָם — anthropoïde
דְּמוּי־רֶשֶׁת — rétiforme
דִּמּוּי (23) ז (השוואה) — comparaison *f*, analogie *f*
|| (אידיאה) — idée *f*, image *f*
דָּמוּךְ, דְּמוּכָה ת — ensommeillé, endormi
1. דָּמוּם, דְּמוּמָה ת (שותק) — silencieux, muet
2. דָּמוּם, דְּמוּמָה ת (זב דם) — saignant
1. דִּמּוּם (—) ז (השתקה) — silence imposé
2. דִּמּוּם (—) ז רפא — hémorragie *f*
דְּמוּמִית (17) נ צמח — adonide *f*
דֵּמוֹנִי, ־נִית ת — démoniaque
דָּמוּעַ, דְּמוּעָה ת — inondé de larmes
1. דִּמּוּעַ (—) ז (הזלת־דמעות) — larmoiement *m*
2. דִּמּוּעַ (—) ז (ערבוב) — mélange *m*, confusion *f*
דֵּמוֹקְרָטִי, ־טִית ת — démocratique
דֵּמוֹקְרַטְיָה (ר׳ ־טִיּוֹת) נ — démocratie *f*
דֵּמוֹקְרַטְיָה עֲמָמִית — démocratie populaire
דְּמוּת (45) נ — image *f*, forme *f*
דְּמוּת־דְּיוֹקָן — portrait *m*, physionomie *f*
מִעֵט דְּמוּת־פ׳ — rabaisser, déprécier
|| (טיפוס) — personnage *m*
|| (תדמית) — image *f* de marque
דָּמִי, ־מִית (ר׳ דָּמִיִּים, ־יּוֹת) ת — sanguin, sanglant
דֳּמִי (—) ז — silence *m*, repos *m*, répit *m*
אַל־דֳּמִי לָךְ — ne te relâche pas
אַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ — ne lui laissez pas de répit
דְּמִי (—) ז — milieu *m*, moitié *f*
מֵת בִּדְמִי־יָמָיו — mort dans la fleur de l'âge
בִּדְמִי־הַלַּיִל — au milieu de la nuit
דִּמְיוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז (שויון) — ressemblance *f*
דִּמְיוֹנוֹ כְּ־ — il ressemble à
|| (דוגמה) — exemple *m*
|| (הכוח המדמה) — imagination *f*
בַּעַל־דִּמְיוֹן — imaginatif

דִּמְיוֹן יוֹצֵר	imagination créatrice
דִּמְיוֹן־שָׁוְא	fiction *f*
דִּמְיוֹנֵי־דִמְיוֹנוֹת	fantasmagories *fpl*
דִּמְיוֹנִי, ־נִית ת	imaginaire, fantastique
דִּמְיוּת (—) נ	similitude *f*, ressemblance *f*
1. דָּמִים ← דָּם	
2. דָּמִים (83, ר' בלבד) ז"ר	frais *mpl*, paiement *m*
דְּמֵי־טִרְחָה	commission *f*, honoraires *mpl*
דְּמֵי־כִיס	argent *m* de poche
דְּמֵי־כְנִיסָה	droit *m* d'entrée
דְּמֵי־מַפְתֵּחַ	pas *m* de porte
דְּמֵי־קְדִימָה	acompte *m*
דְּמֵי־שְׁתִיָּה	pourboire *m*
1. דְּמִימָה (201) נ (שתיקה)	silence *m*
‖ מוס	silence
2. דְּמִימָה (201) נ רפא	hémorragie *f*
דִּמְיֵן (459) פ"י	imaginer
דְּמִיעָה (201, בלי ר') נ	larmoiement *m*
דָּמִית (—) נ אנטום	choroïde *f*
1. דָּמַם (356, עת' ידם) פ"ע (שתק)	se taire
‖ (נעצר)	s'arrêter, s'immobiliser
‖ נָדַם (417) פ"ע	être réduit au silence
‖ דּוֹמֵם (454) פ"י (השקיט)	calmer, tranquilliser
‖ פ"ע (שתק)	se taire, être silencieux
‖ הֵדַם (529) או הִדְמִים (498) פ"י (השתיק)	faire taire
‖ פ"ע (נשתתק)	se taire, garder le silence
2. דִּמֵּם (433) פ"ע (שתת דם)	saigner
1. דֹּמֶם (—) ז (שתיקה)	silence *m*
2. דֹּמֶם (—) ז רפא	hémorragie *f*
דְּמָמָה (215, בלי ר') נ	silence *m*, calme *m*
בִּדְמָמָה	en silence, silencieusement
דִּמְמַת־מָוֶת	silence de mort
דִּמְמַת־קֹדֶשׁ	silence religieux
קוֹל דְּמָמָה דַקָּה	un léger murmure
דֹּמֶן (189, בלי ר') ז	fumier *m*
דִּמֵּן (433 נ) פ"י	fumer (une terre)
1. דָּמַע (332) פ"ע	larmoyer, verser des larmes
‖ נִדְמַע (402) פ"ע	se remplir de larmes
‖ דִּמַּע (439) פ"י	provoquer des larmes
‖ הִדַּמַּע או הִתְדַּמַּע (477) פ"ע	fondre en larmes
‖ הִדְמִיעַ (504) פ"י	faire pleurer
הִדְמִיעַ דְּמָעוֹת	verser des larmes
גַּז מַדְמִיעַ	gaz *m* lacrymogène
בהש (הרטיב)	mouiller
2. דִּמַּע (439) פ"י (ערבב חולין בתרומה)	mélanger
1. דֶּמַע (178) ז (דמעה)	larme *f*
2. דֶּמַע (178, בלי ר') ז (עסיס)	jus *m*
‖ דת (תרומה)	prélèvement (pour le prêtre) *m*
דִּמְעָה (242) נ	larme *f*
דִּמְעוֹת־אֹשֶׁר או ־גִּיל	pleurs *mpl* de joie
דִּמְעוֹת־תַּנִּין או ־שָׁוְא	larmes de crocodile
בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ	à chaudes larmes
דִּמְעָתוֹ מְצוּיָה	avoir la larme facile
סָחַט דְּמָעוֹת	émouvoir jusqu'aux larmes
דַּמֶּעֶת (—) נ רפא	larmoiement *m*
דַּמְקָה (—) נ	jeu *m* de dames
דַּמֶּשֶׂק ש"פ נ (עיר)	Damas *m*
אֲרִיג־דַּמֶּשֶׂק ז	damas *m*
פְּלָדַת־דַּמֶּשֶׂק נ	acier damasquiné
דַּמַּשְׂקָאִי, ־אית ת	damascène, de Damas
דַּן (53) ז	récipient *m*, jarre *f*
דָּן ← [דין]	
דָּן ש"פ ז	Dan (fils de Jacob) *m*
‖ גאוגר	Dan (région en Israel) *m*
דְּנָא או **דְּנָה** (—) כ"ר ארמית	celui-ci, celle-ci
מִכְּתָבְךָ מֵהָעֶשְׂרִים דְּנָא	votre lettre du 20 courant
מִן־קַדְמַת־דְּנָא	depuis longtemps
דָּנָאִידוֹת ש"פ נ"ר מיתול	les Danaïdes *fpl*
דִּנֵּג (433) פ"י	enduire de cire, cirer, poisser
דִּנְדּוּן (51) ז	sonnerie *f*, tintement *m*
דִּנְדֵּן (457 נ) פ"ע	sonner, tinter
דַּנְדַּנָה (ר' ־נות) צמח	cétérac *m*
דִּנּוּג (—) ז	cirage *m*
דְּנַן (—) כ"ר (ארמית)	celui-ci
בָּחוּר דְּנַן	le jeune homme en question
דֶּסְפּוֹטִי, ־טית ת	despotique
דִּסְקָה (ר' ־קות) נ	plaque *f*, lamelle *f*
צבא דִּסְקַת־זִהוּי	plaque d'identité
דִּסְקוּס (ר' ־סים) ז	disque *m*

‖ ספורט	disque
הֲטָלַת־דִּסְקוּס נ	lancement *m* du disque
דִּסְקִית (17) נ	rondelle *f*
דַּע ← יָדַע	
דֵּעַ (124) ז	avis *m*, opinion *f*
אֶשָּׂא או אֲחַוֶּה דֵעִי	je donnerai mon avis
אֲנִי תְּמִים־דֵּעִים אִתְּךָ	je suis d'accord avec vous
דֵּעָה (דַּעַת־, דַּעְתִּי־...,דֵּעוֹת, דֵּעוֹת־ וכו׳) נ (ידיעה)	connaissance *f*
° לָדַעָה	pour savoir
‖ (תבונה)	raison *f*, intelligence *f*
בֶּן־דֵּעָה	raisonnable, intelligent
חֲסַר־דֵּעָה	sot, stupide
דֵּעָה צְלוּלָה	intelligence lucide
‖ (תכונת־אופי)	tempérament *m*, caractère *m*
אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת	il y a quatre espèces de tempérament
‖ (סברה)	avis *m*, opinion *f*
הִבִּיעַ דֵּעָה	exprimer une opinion
גִּלָּה אֶת־דַּעְתּוֹ	donner son avis
עָמַד עַל־דַּעְתּוֹ	rester fidèle à son idée
הָיָה תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ	avoir une opinion bien arrêtée
לְפִי־עֲנִיּוּת־דַּעְתִּי	selon ma modeste opinion
אֵינִי יוֹרֵד לְסוֹף דַּעְתּוֹ	je ne saisis pas bien son idée
עַל־דַּעַת־פ׳	en accord avec qn
עַל־דַּעַת־עַצְמוֹ	de sa propre initiative
הֵם בְּדֵעָה אַחַת	ils sont du même avis
לְכָל־הַדֵּעוֹת	de l'avis général
תְּמִים־דֵּעוֹת	du même avis
בְּרֹב־דֵּעוֹת	à la majorité des voix
חִלּוּקֵי־דֵּעוֹת ז״ר	divergence *f* de vues
נֶחְלְקוּ הַדֵּעוֹת	les avis étaient partagés
דַּעַת־הַקָּהָל	l'opinion publique
דֵּעָה מְיֻשֶּׁבֶת או שְׁקוּלָה	opinion pondérée
הוֹגֵה־דֵּעוֹת ז	penseur
בַּעֲלֵי־הַמֵּאָה לָהֶם הַדֵּעָה	qui paie les violons donne le ton

‖ (כוונה) בְּדַעְתִּי לְ־	j'ai l'intention de
נָתַן דַּעְתּוֹ לְ־	faire attention à
ר׳ גם **דַּעַת**	
דְּעִיכָה (201, בלי ר׳) נ	lente extinction
‖ בהש (החלשות)	affaiblissement *m*
1. **דָּעַךְ** (325) פ״י (מעך)	écraser, piétiner
‖ נִדְעַךְ (397) פ״ע	être écrasé, être piétiné
2. **דָּעַךְ** (325) פ״ע (כבה)	s'éteindre lentement
‖ בהש (נחלש)	s'affaiblir, s'évanouir
‖ נִדְעַךְ (397) פ״ע	s'éteindre, s'affaiblir
‖ בהש (נחרב)	se dessécher, être anéanti
‖ דִּעֵךְ (434) פ״י	éteindre, étouffer (une flamme)
‖ בהש (החריב)	anéantir, faire mourir
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ־קוֹצִים	ils ont été étouffés comme un feu de paille
‖ הִדְעִיךְ (502) פ״י	éteindre, refroidir
דַּעַץ (—) או **רַעַץ** (—) ז	écriture pointue (ancienne écriture hébraïque)
דַּעַת (246, בלי ר׳ ← **דֵּעָה**) נ	connaissance *f*
בֶּן־דַּעַת או בַּר־דַּעַת	raisonnable
בִּבְלִי־דַעַת	inconsciemment
חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ	être fâché, être vexé
נָחָה דַּעְתּוֹ	se calmer, être content
מֵנִיחַ אֶת־הַדַּעַת	satisfaisant
מִדַּעַת	délibérément
יָצָא מִדַּעְתּוֹ	perdre la raison
הֶעֱבִיר עַל־דַּעְתּוֹ	faire perdre la raison à
הִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ	se calmer
קַל־דַּעַת	frivole
דַּעְתּוֹ קְצָרָה	être impatient
שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ	sain d'esprit
לֹא שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ	irresponsable
מְעֹרָב בְּדַעַת עִם־הַבְּרִיּוֹת	sociable
גִּלּוּי־דַּעַת ז	déclaration *f*, manifeste *m*
גְּנֵבַת־דַּעַת נ	tromperie *f*, escroquerie *f*
חַוַּת־דַּעַת חִיּוּבִית	avis *m* favorable
חַוַּת־דַּעַת שְׁלִילִית	avis défavorable
שִׁקּוּל־דַּעַת ז	mûre réflexion
עָלָה עַל־דַּעְתּוֹ	avoir l'idée
אֵין לְהַעֲלוֹת זֹאת עַל־הַדַּעַת	c'est inconcevable

הַדַּעַת נוֹתֶנֶת — il tombe sous le sens
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת — se suicider
מִתְקַבֵּל עַל־הַדַּעַת — plausible, vraisemblable
° עֵץ־הַדַּעַת טוֹב וָרָע — l'arbre de la connaissance du bien et du mal
|| ← יָדַע
דַּעְתָּן (ר׳ ־נִים) ז (ידען) — savant *m*, érudit *m*
|| (עומד על־דעתו) — obstiné, entêté
דַּעְתָּנוּת (—) נ (למדנות) — science *f*, érudition *f*
|| (תקיפות בדעה) — obstination *f*, entêtement *m*
דַּעְתָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ (בעלת־ידיעות) — savante *f*
|| (עומדת על־דעתה) — femme entêtée
דַּף (53) ז (קרש) — planche *f*
|| (בספר) — feuille *f*
דַּף־מָגֵן — page *f* de garde
מֵעֵבֶר לַדַּף — au verso
בהש פָּתַח דַּף חָדָשׁ — tourner la page
דִּפְדּוּף (51) ז — action *f* de feuilleter
דִּפְדֵּף (457) פ״י — feuilleter, tourner les pages
דִּפְדֶּפֶת (252) נ — bloc-notes *m*, carnet *m*
|| (אלבום) — album *m*
דַּפָּה (208) נ — planche *f*, étagère *f*
דִּפּוּן (—) ז — étaiement *m*
דְּפוּס (41) ז (תבנית) — forme *f*, moule *m*
|| (צורה קבועה) — forme *f*, type *m*, catégorie *f*
דְּפוּסֵי־חַיִּים — modes *mpl* de vie
דְּפוּסֵי־לָשׁוֹן — manières *fpl* de s'exprimer
|| (הדפסה) — imprimerie *f*
אוֹתִיּוֹת־דְּפוּס נ״ר — caractères *mpl* d'imprimerie
בֵּית־דְּפוּס ז — imprimerie
דִּבְרֵי־דְּפוּס ז״ר — imprimés *fpl*
שְׁגִיאַת־דְּפוּס נ — faute *f* d'impression
דְּפוּס־אֶבֶן — lithographie *f*
דְּפוּס־אוֹר — phototypie *f*
דְּפוּס־בֶּלֶט — typographie *f*
דְּפוּס־שֶׁקַע — photogravure *f*
דָּפוּס, דְּפוּסָה ת — imprimé
דָּפוּף, דְּפוּפָה ת טכנ — laminé, feuilleté
דִּפּוּף (51) ז — pagination *f*
דְּפוּפָה (201) נ — étagère *f*, rayonnage *m*
דָּפוּק, דְּפוּקָה ת — brimé, dupé

דֹּפִי (199, בלי ר׳) ז — blâme *m*, reproche *m*
אֵין בּוֹ דֹּפִי — il est irréprochable
הֵטִיל או נָתַן דֹּפִי בְּ־ — accuser, soupçonner
מָצָא דֹּפִי בְּ־ — trouver à redire contre
עָבָר ז לְלֹא־דֹּפִי — passé *m* irréprochable
דְּפִיסָה (201, בלי ר׳) נ — impression *f*, moulage *m*
דְּפִיקָה (201) נ — coup *m*, heurt *m*, choc *m*
דְּפִיקָה עַל־הַדֶּלֶת — coups frappés à la porte
דְּפִיקוֹת־לֵב — battements *mpl* de coeur
דַּפִּית (17) נ — planchette *f*
דִּפְלֵם (459) פ״י — diplômer
דֶּפְלַצְיָה (—) נ בנק — déflation *f*
דֹּפֶן (189) ז — mur *m*, paroi *f*
יוֹצֵא־דֹּפֶן — foetus (extrait par césarienne) *m*
|| בהש יוֹצֵא־דֹּפֶן — exceptionnel, anormal
תָּלָה בְּדֹפֶן — laisser en suspens
דָּפַן (302 נ) פ״י — serrer contre le mur, coincer
|| בהש (לחץ אל־הקיר) — mettre au pied du mur
|| דִּפֵּן (433 נ) פ״י — étayer, cloisonner
בהש (לחץ אל־הקיר) — coincer, acculer
דַּפְנָה (ר׳ ־נִים) נ צמח — laurier *m*
עֲטוּר־דַּפְנָה — lauréat, couronné de lauriers
זֵר־דַּפְנָה ז — couronne *f* de lauriers
נָח עַל־זֵרֵי־דַּפְנָה — se reposer sur ses lauriers
דַּפְנִית (17) נ — cloison *f* mince
1. [דפס] דִּפֵּס (433) פ״י — mouler
2. [דפס] נִדְפַּס (389) פ״ע — être imprimé
|| הִדְפִּיס (499) פ״י — imprimer
דֶּפֶס (166) ז — cliché *m*
דַּפָּס (90) ז — imprimeur *m*
דִּפֵּף (433) פ״י — numéroter les feuilles, paginer
דִּפָּפָה (215) נ — rayonnage *m*
דָּפַק (302) פ״י — heurter, frapper, cogner
דָּפַק בַּדֶּלֶת — frapper à la porte
|| עממי (הפיל בפח) — jouer un mauvais tour à
|| (זרז) — presser, hâter
|| פ״ע הַלֵּב דוֹפֵק — le coeur bat
עממי הַכֹּל דוֹפֵק — tout marche comme il faut
|| נִדְפַּק (389) פ״ע — être frappé, être heurté
עממי (הופל בפח) — être attrapé
|| הִתְדַּפֵּק (467) פ״ע — frapper longuement

‖ הִדְפִּיק (499) פ״י	frapper, cogner
(גרם שידפוק) הִדְפִּיק אֶת־הַלֵּב	causer des battements de coeur
דֶּפֶק (166) ז	battement *m*, pulsation *f*
‖ רפא (שֶׁל־הלב)	pulsations *fpl* du coeur
דֹּפֶק (191) ז רפא	pouls *m*
מִשֵּׁשׁ אֶת־הַדֹּפֶק	tâter le pouls
דְּפִקּוּק (51) ז	tapotement *m*
דֶּפֶקְטִיבִי, ־בִית ת	déficient
יֶלֶד דֶּפֶקְטִיבִי	enfant déficient
דִּפְקֵק (459) פ״ע	tapoter, frapper de petits coups
דִּפְתָּר (95) ז	carnet *m*
דִּפְתֵּר (457) פ״י	inscrire, noter, enregistrer
דִּפְתְּרָא (ר׳ ־אוֹת) ז	carnet *m*, registre *m*
דִּפְתְּרָן (97) ז	comptable *m*
דֶּצִיגְרַם (ר׳ ־מִים) ז	décigramme *m*
דֶּצִילִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	décilitre *m*
דֶּצִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז	décimètre *m*
דֶּצֶמְבֶּר (—) ז (חודש)	décembre *m*
1. דַּק, דַּקָּה ת	mince, fin, menu
אָבָק דַּק	poussière fine
דַּק מִן־הַדַּק	extrêmement fin, ténu
אנטום הַמְּעִי הַדַּק	l'intestin *m* grêle
‖ בהש (עדין)	fin, délicat, imperceptible
רֶמֶז דַּק	légère allusion
דַּק־הַרְגָּשָׁה	sensible
‖ בְּהֵמָה דַּקָּה	menu bétail
2.° דַּק או דֹּק (—) ז רפא	ulcère *m* de la cornée
דֹּק (144, בלי ר׳) ז	couche *f* mince
‖ בהש (השמים)	firmament *m*
דֹּק וָחֶלֶד	le ciel et la terre
דֶּקָגְרַם (ר׳ ־מִים) ז	décagramme *m*
דֶּקָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ	décade *f*
דִּקְדּוּק (51) ז	précision *f*, exactitude *f*, minutie *f*
דִּקְדּוּקֵי־אוֹתִיּוֹת	prononciation correcte
דִּקְדּוּקֵי־נִימוּסִים	politesse raffinée
דִּקְדּוּקֵי־עֲנִיּוּת	pédanterie *f*, minuties *fpl*
דִּקְדּוּקֵי־סוֹפְרִים	casuistique *f*, scolastique *f*
‖ (תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן)	grammaire *f*
דִּקְדּוּק מַשְׁוֶה	grammaire comparée
דִּקְדּוּקִי, ־קִית ת	grammatical
דַּקְדַּק, דַּקְדַּקָּה ת	très mince
דִּקְדֵּק (457) פ״ע	être strict, agir avec précision
דִּקְדֵּק בְּמִצְוֹת	observer strictement les préceptes
(הקפיד) דִּקְדֵּק עִם־	se montrer sévère avec
דִּקְדֵּק כְּחוּט הַשַּׂעֲרָה	être pointilleux
‖ פ״י (פורר)	effriter, émietter
‖ הִדַּקְדֵּק (497) פ״ע	être réduit en miettes
דַּקְדְּקָן (ר׳ ־נִים) ז (דייקן)	pédant *m*
‖ (עוסק בדקדוק)	grammairien *m*
דַּקְדְּקָנוּת (—) נ	pédantisme *m*, pédanterie *f*
דַּקְדְּקָנִי, ־נִית ת	pédant, minutieux, strict
דַּקָּה (208) נ	minute *f*
דִּקּוּק (—) ז	raffinement *m*
דַּקּוֹר (14) ז טכנ	vrille *f*, foret *f*
דִּקּוּר (—) ז	perforation *f*
דֶּקוֹרָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	décorateur *m*
דֶּקוֹרָטִיבִי, ־בִית ת	décoratif
דַּקּוּת (—) נ	minceur *f*, finesse *f*, délicatesse *f*
דַּקִּיק, דַּקִּיקָה ת	très fin, minuscule
דַּקִּיקוּת (—) נ	extrême minceur *f*, ténuité *f*
דְּקִירָה (201) נ	piqûre *f*, coup *m* de couteau
דְּקִירָה בַּגַּב	coup *m* de poignard dans le dos
דְּקִירוֹת־מַחַט	coups *mpl* d'épingles
בהש דְּקִירוֹת בֶּחָזֶה	points *mpl* de côté
דֶּקֶל (166) ז צמח	palmier *m*
דֶּקֶל־שֶׁמֶן	palmiste *m*
דִּקְלוּם (51) ז	déclamation *f*, récitation *f*
דֶּקָלִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	décalitre *m*
דְּקָלַיִם (—) ז״ר צמח	palmiers *mpl*
דִּקְלֵם (459) פ״י	déclamer, réciter
דֶּקָמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז	décamètre *m*
דֶּקָן (ר׳ ־נִים) ז	doyen (de faculté) *m*
דָּקַק (360) פ״י	broyer, concasser, pulvériser
‖ פ״ע	être pulvérisé
‖ נִדַּק (423) פ״ע	devenir mince, être affiné
דִּקֵּק (433) פ״י	amincir, affiner
‖ הִדַּקֵּק (483) פ״ע	s'affiner, devenir plus délicat

‖ הֵדֵק (529) פ״י — broyer, réduire en poudre
דָּקַר (304) פ״י — percer, transpercer, poignarder
‖ נִדְקַר (388) פ״ע — être transpercé *ou* piqué
‖ דִּקֵּר (433) פ״י — transpercer, poignarder
‖ הִדְקִיר (498) פ״י — piquer, percer
דֶּקֶר (166) ז (כלי־חפירה) — pioche *f*, houe *f*
‖ (מוט מחודד) — pic *m*
‖ (דקירה) — coup *m* de poignard
דָּקָר (90) ז דג — perche *f* de mer, bar *m*, loup *m*
דִּקְרוּר (51) ז — piqûre *f*
דַּקְרָנִי, ־נִית ת — perçant, piquant
דִּקְרֵר (459) פ״י — piquer
דַּר (ר׳ דָּרִים) ז (אם־הפנינה) — nacre *f*
דָּר ← [דור]
דָּרָא (ר׳ דָּרֵי) ז ארמית — génération *f*
חַד בְּדָרָא — unique en son époque, exceptionnel
עַד עֲשָׂרָה דָּרֵי — à jamais
דֵּרָאוֹן (37) ז — opprobre *m*, ignominie *f*
דִּרְאוֹן־עוֹלָם — opprobre éternel
דִּרְבּוּן (—) ז — stimulation *f*
דָּרְבָּן (95) ז זואול — porc-épic *m*
דָּרְבָן (ר׳ ־בָנוֹת או ־בוֹנוֹת) ז — aiguillon *m*
בהש דְּבָרִים כַּדָּרְבוֹנוֹת — langage mordant
‖ (של עוף) — ergot *m*
דִּרְבֵּן (457 נ) פ״י (סוס) — éperonner
‖ בהש (זרז) — stimuler, talonner
‖ הִתְדַּרְבֵּן (491 נ) פ״ע — s'empresser
דָּרְבָנִית (17) נ צמח — dauphinelle *f*
דֵּרֵג (436) פ״י חקל — disposer en terrasse
‖ בהש — graduer
דֵּרֵג עוֹבְדִים — échelonner des travailleurs
‖ הִתְדָּרֵג (474) פ״ע — être gradué, être échelonné
‖ הִדְרִיג (498) פ״י — graduer, échelonner
דֶּרֶג (168) ז — grade *m*, degré *m*, échelon *m*
בְּדֶרֶג גָּבוֹהַּ — à l'échelon supérieur
דַּרְגָּה (239) נ (מדרגה) — marche *f*
‖ (שלב) — degré *m*, niveau *m*
‖ צבא — grade *m*
עֲלִיָּה נ בְּדַרְגָּה — montée *f* en grade
‖ (בפקידות) — échelon *m*
בהש נְחוּת־דַּרְגָּה — de rang inférieur
‖ דקדוק דַּרְגּוֹת־הַשְׁוָאָה נ״ר — degrés *mpl* de comparaison
דַּרְגְּנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — escalier roulant
דַּרְגָּשׁ (95) ז — canapé *m*, divan *m*, escabeau *m*
‖ (כסא נמוך) — tabouret *m*
דַּרְדּוּר (51) ז — tonneau *m*, barrique *f*
דִּרְדּוּר (51) ז — dégringolade *f*
דַּרְדָּס (95) ז — pantoufle *f*, chausson *m*
דַּרְדָּק (95) ז — petit enfant, gosse *m*
מְלַמֵּד־דַּרְדְּקֵי ארמית — instituteur *m*
דִּרְדֵּק (457) פ״י — rendre enfantin, simplifier à l'excès
דַּרְדְּקָאוּת או דַּרְדָּקוּת (46) נ — infantilisme *m*
דַּרְדְּקָאִי, ־אִית ת — enfantin
דַּרְדְּקוֹן (ר׳ ־דְּקוֹנִים) ז — école maternelle
דַּרְדְּקִי, ־קִית ת — enfantin, infantile
דַּרְדַּר (—) ז צמח — centaurée *f*
דִּרְדֵּר (457) פ״י — rouler, faire dégringoler
‖ הִדַּרְדֵּר (497) פ״ע — dégringoler, glisser
בהש הַמַּצָּב מִדַּרְדֵּר — la situation se détériore
דָּרוּג, דְּרוּגָה ת (מדרון) — disposé en terrasses
‖ (מדורג) — gradué, progressif
דֵּרוּג (49) ז חקל — disposition *f* en terrasses
‖ (סידור לפי־דרגות) — classement *m*
דֵּרוּג־שְׂכַר־הָעוֹבְדִים — échelonnement *m* des salaires
דְּרוּזִי, ־זִית (ר׳ ־זִים, ־זִיּוֹת) ת — druse
דָּרוּךְ, דְּרוּכָה ת — tendu, bandé
קֶשֶׁת דְּרוּכָה — arc bandé
רוֹבֶה דָּרוּךְ — fusil armé
בהש הָיוּ דְּרוּכִים — ils étaient tendus à l'extrême
‖ (כבוש) — piétiné, frayé
דֶּרוֹךְ (ר׳ דְּרוֹכוֹת) ז צבא — gâchette *f*
דָּרוֹם (30, בלי ר׳) ז — sud *m*
דְּרוֹם־מִזְרָח — sud-est *m*
דְּרוֹם־מַעֲרָב — sud-ouest *m*
דְּרוֹם־אַפְרִיקָה נ — l'Afrique *f* du Sud
דְּרוֹם־אַפְרִיקָנִי ת — sud-africain

מִדְּרוֹם לְ־	au sud de
דְּרוֹמִי, ־מִית ת	méridional, du sud
הַקֹּטֶב הַדְּרוֹמִי	le pôle sud
רוּחַ דְּרוֹמִית	vent *m* du sud
דְּרוֹמִית לְ־	au sud de
1. דְּרוֹר (—) ז (חרות)	liberté *f*
קָרָא דְּרוֹר לְ־	libérer, affranchir
צִפּוֹר־דְּרוֹר נ	oiseau *m* en liberté
מָר־דְּרוֹר ז צמח	myrrhe *f* sauvage
2. דְּרוֹר (21) ז עוף	passereau *m*
דְּרוֹר־בַּיִת	moineau *m*
דְּרוּשׁ (41) ז (מדרש)	interprétation figurée
עַל־דֶּרֶךְ־הַדְּרוּשׁ	au sens figuré
‖ (נאום)	sermon *m*, allocution *f*, homélie *f*
דָּרוּשׁ, דְּרוּשָׁה ת	nécessaire, recherché
בַּמִּדָּה הַדְּרוּשָׁה	selon les besoins
דָּרוּשׁ פָּקִיד	on demande un employé
דְּרוּשָׁה סַבְלָנוּת	il faut de la patience
דָּרְיָוֶשׁ ש״פ ז (מלך־פרס)	Darius *m*
דְּרִיכָה (201) נ (רמיסה)	piétinement *m*
דְּרִיכַת־עֲנָבִים	pressurage *m* de raisins
‖ (הליכה)	marche *f*
בהש דְּרִיכָה בַּמָּקוֹם	piétinement sur place
‖ דְּרִיכַת־קֶשֶׁת	action *f* de bander un arc
דְּרִיכַת־אֶקְדָּח	action *f* d'armer un revolver
דְּרִיכוּת (—) נ	tension *f*
דְּרִיסָה (201) נ	piétinement *m*
דְּרִיסַת־אָדָם (ע״י מכונית)	action *f* d'écraser qn
(ע״י חיית־טרף)	déchiquetage *m*
‖ דְּרִיסַת־רֶגֶל	droit *m* de passage, accès *m*
אֵין לוֹ דְּרִיסַת־רֶגֶל בְּבֵיתִי	il ne mettra pas les pieds chez moi
דְּרִישָׁה (201) נ (חקירה)	enquête *f*, investigation *f*
‖ (תביעה)	exigence *f*, demande *f*
לְפִי־דְּרִישָׁה	à la demande
‖ דְּרִישַׁת־שָׁלוֹם	salut *m*, compliments *mpl*
‖ (דרשה)	prédication *f*
דָּרַךְ (304) פ״י (רמס)	piétiner, fouler aux pieds
דָּרַךְ עֲנָבִים	pressurer des raisins
‖ (מתח) דָּרַךְ קֶשֶׁת	bander un arc
דָּרַךְ רוֹבֶה	armer un fusil
פ״ע (הלך)	marcher
לֹא דָּרְכָה רַגְלִי בְּמָקוֹם זֶה	je n'ai jamais mis les pieds ici
דָּרַךְ בַּמָּקוֹם	marquer le pas
עממי דָּרַךְ עַל־יַבָּלוֹת־פ׳	marcher sur les pieds de qn
בהש דָּרַךְ כּוֹכָב	une étoile a jailli
דִּרְכוּ עֹז	marchez d'un pas ferme
‖ נִדְרַךְ (388) פ״ע (נרמס)	être piétiné
‖ (נמתח)	être tendu
‖ הִדְרִיךְ (498) פ״י (הוליך)	conduire, guider
(לימד)	diriger, instruire
הִדְרִיךְ הַתַּלְמִידִים בַּעֲבוֹדָתָם	diriger le travail des élèves
‖ הִדְרִיכוּהוּ מְנוּחָה	ils l'ont importuné
הֻדְרְכָה מְנוּחָתוֹ	on l'a dérangé
דֶּרֶךְ (168) נ (נתיב)	chemin *m*, route *f*, voie *f*
דֶּרֶךְ לֹא־דֶרֶךְ	itinéraire *m* pénible
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ	la grand-route
בהש עָלָה עַל־דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ	être en bonne voie
עוֹבֵר־דֶּרֶךְ ז	passant *m*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ נ	percée *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים נ או ° אֵם־הַדֶּרֶךְ נ	carrefour *m*
‖ (נסיעה) יָצָא לַדֶּרֶךְ	partir en voyage
דֶּרֶךְ צְלֵחָה!	bon voyage!
הוֹצָאוֹת־הַדֶּרֶךְ נ״ר	frais *mpl* de voyage
בהש הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ	décéder, mourir
‖ (נוהג)	habitude *f*, conduite *f*
דַּרְכּוֹ לְ־	il a l'habitude de
כְּדַרְכּוֹ (באופן טבעי)	normalement
כְּדַרְכּוֹ (כמנהגו)	selon son habitude
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ	selon sa bonne habitude
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־פ׳	suivre l'exemple de qn
דַּרְכֵי־נֹעַם	amabilité *f*, douceur *f*
מִפְּנֵי־דַּרְכֵי־שָׁלוֹם	par esprit de conciliation
תְּמִים־דֶּרֶךְ	intègre
לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ	vous faites fausse route
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (נימוסים)	politesse *f*, savoir-vivre *m*
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (מקצוע)	métier *m*
‖ (אופן)	manière *f*, façon *f*, moyen *m*
בְּדֶרֶךְ־כְּלָל	en général, d'habitude

בְּדֶרֶךְ־נֵס — miraculeusement
‖ דקדוק — mode *m*
דֶּרֶךְ־הָאִוּוּי — optatif *m*
דֶּרֶךְ־הַחִוּוּי — indicatif *m*
דֶּרֶךְ־הַצִּוּוּי — impératif *m*
‖ דֶּרֶךְ־ מ״י — par, à travers
הִסְתַּכֵּל דֶּרֶךְ־הַחַלּוֹן — regarder par la fenêtre
נָסַע דֶּרֶךְ־הַיָּם — voyager par mer
לִטְבֶרְיָה דֶּרֶךְ־נָצְרַת — vers Tibériade via Nazareth
דֶּרֶךְ־אַגַּב — en passant, à propos
דֶּרֶךְ־מָשָׁל — à titre d'exemple
עַל־דֶּרֶךְ־ — selon, en manière de
1. דַּרְכּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — passeport *m*
דַּרְכּוֹן־שֵׁרוּת — passeport de service
2. דַּרְכּוֹן ← דַּרְכְּמוֹן
דַּרְכִּיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ — poste *m* de douane
דַּרְכְּמוֹן או דַּרְכּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — drachme (monnaie) *f*
[דרם] הִדְרִים (498) פ״ע — se diriger vers le sud
דְּרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — drame *m*
דֶּרְמָטוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז רפא — dermatologue *m*
דֶּרְמָטוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא — dermatologie *f*
דְּרָמָטוּרְגְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — dramaturgie *f*
דְּרָמָתִי, ־תִית ת — dramatique
דְּרָמָתִיּוּת (—) נ — caractère *m* dramatique
דֶּרֶן (167) ז חרק — larve *f*, mite *f*
דֹּרֶן (191) ז — cadeau *m*, présent *m*
דַּרְנוֹעַ (9) ז — caravane (appartement automobile) *f*
דָּרַס (304) פ״י (רמס) — écraser
‖ (טרף) — déchirer (une proie)
עוֹף דּוֹרֵס — oiseau *m* de proie
‖ (לחץ) — serrer, presser
‖ נִדְרַס (388) פ״ע (נרמס) — être écrasé
‖ (נטרף) — être déchiré (par un animal de proie)
דְּרָסָה (212) נ — égorgement *m*
דְּרַסְטִי, ־טִית ת — énergique
דְּרָקוֹן (ר׳ ־נִים) ז — dragon *m*
דְּרָקוֹנִי, ־נִית ת — draconien

[דרר] הִדְרִיר (498) פ״י — libérer, affranchir
דְּרָרָה (—) נ — affaire *f*, contestation *f*
דְּרָרָה דְמָמוֹנָא — intérêts financiers, affaire d'argent
דָּרַשׁ (304) פ״י (תבע) — réclamer, exiger, demander
הַדָּבָר דּוֹרֵשׁ עִיּוּן — l'affaire demande réflexion
דָּרַשׁ בְּמַפְגִּיעַ — réclamer instamment
‖ (ביקש) — rechercher
דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ — bienfaiteur de son peuple
דָּרַשׁ רָעַת־פ׳ — vouloir du mal à qn
דָּרַשׁ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר — servir la cause de la ville
‖ (שאל) — interroger, questionner
דָּרַשׁ בְּרוֹפְאִים — consulter des médecins
דָּרַשׁ בִּשְׁלוֹם־פ׳ — s'informer de la santé de qn
דְּרֹשׁ בִּשְׁלוֹם־אִשְׁתְּךָ — salue ta femme de ma part
אֵין לוֹ דּוֹרֵשׁ — personne ne s'occupe de lui
‖ (פנה אל־) — invoquer, faire appel à
דָּרַשׁ אֶל־הַמֵּתִים — invoquer les morts
עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ — chaque peuple invoque son dieu
‖ (עיין, למד) — étudier
‖ (באר) — interpréter, expliquer, commenter
דְּרֹשׁ וְקַבֵּל שָׂכָר — étudiez! cela vaut la peine
הַפָּסוּק אוֹמֵר דָּרְשֵׁנִי — ce verset a un sens profond
‖ (נאם) — faire une homélie, prêcher
נָאֶה דּוֹרֵשׁ וְנָאֶה מְקַיֵּם — bien parler et bien agir
‖ נִדְרַשׁ (388) פ״ע (נתבע) — être sollicité
נִדְרַשְׁתִּי לְשַׁלֵּם — on m'a demandé de payer
‖ (נענה) נִדְרַשׁ לְבַקָּשָׁה — exaucer une demande
‖ (נזקק ל־) עוֹד נִדְרַשׁ לְטַעֲנָה זוֹ — nous reviendrons sur cet argument
‖ (הוסבר) הַפָּסוּק נִדְרַשׁ בַּאֲרִיכוּת — le verset fut longuement commenté
דְּרָשׁ (—) ז — interprétation figurée
דְּרָשָׁה (212) נ (באור) — explication *f*, exégèse *f*
‖ (הרצאה) — sermon *m*, homélie *f*
דַּרְשָׁן (90) ז (פרשן) — exégète *m*, commentateur *m*

‖ (מרצה)	orateur *m*, prédicateur *m*
דַּרְשָׁנוּת (—) נ	prédication *f*, homilétique *f*
דַּרְשָׁנִי, ־נִית ת	édifiant, homilétique
דַּשׁ (53) ז	revers (du col) *m*
דַּשׁ ← [דוש]	
ד"ש ז (= דרישת־שלום)	salutation *f*
ד"ש לְאָבִיךָ!	le bonjour à ton père
דֶּשֶׁא (175) ז	herbe *f*, gazon *m*
דָּשָׁא (335) פ"ע	se couvrir d'herbe
‖ הִדְשִׁיא (507) פ"י	faire pousser l'herbe
‖ פ"ע	se couvrir d'herbe
דִּשְׁאָה (242) נ	herbage *m*, pâturage *m*
דִּשְׁדּוּשׁ (—) ז (דריסה)	pataugeage *m*
‖ כהש (פטפוט)	bavardage *m*, verbiage *m*
דִּשְׁדֵּשׁ (457) פ"ע	patauger, piétiner
דָּשׁוּא, דְּשׁוּאָה ת	couvert d'herbe, herbu
דִּשּׁוּן (—) ז	enlèvement *m* des cendres
‖ חקל (זיבול)	fertilisation *f* par engrais
דַּשּׁוֹשׁ (ר' דַּשּׁוֹשׁוֹת) ז	fabriquant *m* de gruau
דְּשִׁישָׁה (201) נ	piétinement *m*
דֶּשֶׁן (166) ז (אפר)	cendre grasse
בֵּית־הַדֶּשֶׁן ז	dépôt *m* des cendres
‖ (מאכלים שמנים)	graisse *f*, nourriture grasse
שֻׁלְחָנוֹ מָלֵא דֶּשֶׁן	sa table est pleine de mets succulents
‖ חקל (זבל כימי)	engrais *mpl*
דֶּשֶׁן זַרְחָתִי	engrais phosphatés
דֶּשֶׁן חַנְקָנִי	engrais azotés
דָּשֵׁן, דְּשֵׁנָה ת	gras, fertile, abondant
אֲדָמָה דְּשֵׁנָה	terre *f* fertile
אֲרוּחָה דְּשֵׁנָה	repas plantureux
דָּשֵׁן (311 נ) פ"ע	être gras, engraisser
‖ דִּשֵּׁן (433 נ) פ"י (הסיר האפר)	enlever la cendre
דִּשֵּׁן אֶת־מִקְטַרְתּוֹ	curer sa pipe
‖ (השמין)	engraisser, rendre gras
‖ (עיטר בשומן)	larder, piquer, barder
כהש (גרם נחת)	combler de satisfaction
מְדֻשַּׁן־עֹנֶג	plongé dans la délectation
‖ חקל (זיבל)	fumer (une terre)
‖ הִדַּשֵּׁן (483) פ"ע	resplendir de graisse
‖ הִדְשִׁין (498) פ"י	fertiliser, engraisser
‖ פ"ע	devenir fertile
דֹּשֶׁן (דָּשְׁנִי וכו', בלי ר') ז	fertilité *f*, abondance *f*
דַּשְׁנוּת (—) נ	graisse *f*, embonpoint *m*
דָּשַׁשׁ (356) פ"י (כתש)	écraser, broyer
‖ (דרך)	patauger
דָּת (84) נ (אמונה)	religion *f*
דַּת־מֹשֶׁה	la religion mosaïque
מִשְׂרַד־הַדָּתוֹת	ministère *m* des cultes
הֵמִיר דָּתוֹ	changer de religion, se convertir
‖ (חוק)	règle *f*, loi *f*
אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית	il encourt la peine de mort
כַּדָּת וְכַדִּין	selon les règles
שְׁתִיָּה כַּדָּת	beuverie *f* comme il faut
דָּתִי, ־תִית ת	religieux
דָּתִיּוּת (—) נ	religiosité *f*, piété *f*

ה

ה (הֵא) — *hé* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ה' — [valeur numérique:] 5
יוֹם ה' — jeudi *m*
הַ־, הָ־, הֶ־ — le, la, les
הַסֵּפֶר/הַסְּפָרִים — le livre / les livres
הַבַּת/הַבָּנוֹת — la fille / les filles
הָעִיר/הֶעָרִים — la ville / les villes
|| (הזה) הַיּוֹם — aujourd'hui
הַשָּׁנָה — cette année
הָעֶרֶב — ce soir
|| הָאָח הַגָּדוֹל — le grand frère
הֶעָרִים הַגְּדוֹלוֹת — les grandes villes
הָאִישׁ הַהוֹלֵךְ שָׁם — l'homme qui va là-bas
|| הַמֵּבִין יָבִין — qui est sagace comprendra
אִם יִשְׁאַל הַשּׁוֹאֵל — si quelqu'un pose la question
הֲ־, הַ־, הָ־, הֶ־? — est-ce que?
הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי? — suis-je le gardien de mon frère?
הַעוֹד לָכֶם אָח? — avez-vous encore un frère?
הָאָדָם עֵץ־הַשָּׂדֶה? — l'arbre des champs est-il un homme?
הֶאָנֹכִי הָרִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה? — est-ce moi qui ai engendré ce peuple?
הֲלֹא אָמַרְתִּי לָךְ — ne t'ai-je pas dit?
הֲ...אִם...? — est-ce que... ou... ?
הַאִם...? — est-ce que?
1. הֵא (—) ז — *hé* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
הֵא־הַיְדִיעָה ז — l'article défini
הַיֹּפִי בְּהֵא־הַיְדִיעָה — la beauté par excellence

2. הֵא מ"ק — voici
הֵא לְךָ כֶּסֶף — voici de l'argent pour toi
1. הָא כ"ר ארמית — ceci, cela
הָא בְּהָא תַּלְיָא — l'un dépend le l'autre
הָא לַחְמָא עַנְיָא — ceci est le pain misérable
עַל־הָא וְעַל־דָא — de choses et d'autres
הָא כֵּיצַד? — comment cela?
2. הָא מ"ח — eh bien, donc, par conséquent
הָא לָמַדְתָּ — il s'ensuit de là
הַאֲבָדָה (222, בלי ר') נ — perte *f*, destruction *f*
הֵאָבְדוּת (45, בלי ר') נ — perte *f*, disparition *f*
הֵאָבְנוּת (45, בלי ר') נ — fossilisation *f*
|| בהש — insensibilité *f*
הַאֲבָסָה (222, בלי ר') נ — gavage *m*
הַאֲבָקָה (222) נ (כיסוי באבק) — saupoudrage *m*
|| (בצמחים) — pollinisation *f*
הֵאָבְקוּת (45) נ — lutte (corps á corps) *f*
הַאֲדָמָה (222, בלי ר') נ — rougissement *m*
הֵאָדְמוּת (45, בלי ר') נ — rougeoiement *m*
הָאִידָּנָא תה"פ ארמית — maintenant, en ce moment
הַאֲדָרָה (222, בלי ר') נ — glorification *f*
הֵאָדְרוּת (45, בלי ר') נ — état florissant
הַאֲהָלָה נ — mise *f* à couvert, action *f* d'abriter
הֵאוֹתוּת (45, בלי ר') נ (הסכמה) — consentement *m*
|| (התאמה) — conformité *f*
הַאֲזָנָה (222) נ — écoute *f*, action *f* d'écouter
תַּחֲנַת־הַאֲזָנָה נ — station *f* d'écoute
הַאֲזָנַת־סֵתֶר — captage *m* de messages
הֵאָזְרוּת (45) נ — raffermissement *m*
בהש הֵאָזְרוּת בְּסַבְלָנוּת — action *f* de s'armer de patience

הֶאָח! מ״ק — ohé!, hourra!
הַאֲחָדָה (222, בלי ר׳) נ (איחוד) — unification *f*
|| (קביעת צורה אחידה) — uniformisation *f*
הַאֲחָזָה (222, בלי ר׳) נ — connexion *f*, jonction *f*
הֵאָחֲזוּת נ (החזקה) — action *f* de saisir
|| (התנחלות) — installation (sur une terre) *f*
(יישוב זמני) — agglomération *f* provisoire
הַאֲחָרָה (222, בלי ר׳) נ — retardement *m*
הֵאָחֲרוּת (45) נ — retard *m*
הָאֵט ← אִטֵּט
הָאָטָה (220) נ — ralentissement *m*
שְׁבִיתַת־הָאָטָה נ — grève perlée
הֵאָטוּת (46, בלי ר׳) נ — ralentissement *m*
הֵאָטְמוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être bouché
הַאי כ״ד ארמית — celui-ci, ceci, cela
הַאי גַּבְרָא — cet homme
הַאי מַאי? — qu'est-ce que c'est?
כּוּלֵּי הַאי — tout cela, tant que ça
כִּי הַאי גַוְנָא — de cotte manière
הָאִיץ ← [אוץ]
הֵאִיר ← אוֹר
הַאֲכָלָה (222) נ — action *f* de nourrir
הֵאָכְלוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être mangé *ou* consumé
הַאֲכָפָה (222) נ — action *f* d'imposer, imposition *f*
הַאֲלָהָה (222) נ — déification *f*, divinisation *f*
הַאֲלָהַת־חֵפֶץ — fétichisme *m*
הַאֲלָחָה (222) נ — infection *f*, contamination *f*
הֵאָלְחוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être infecté
הַאֲלָמָה (222) נ — action *f* de rendre muet
הֵאָלְמוּת (45, בלי ר׳) נ — mutisme *m*
הֵאָלְצוּת (45, בלי ר׳) נ — fait d'être contraint
הַאֲמָדָה (222) נ (הערכה) — évaluation *f*
|| (התעשרות) — enrichissement *m*
הַאֲמָנָה (222) נ — attestation *f*, action *f* d'accréditer
כְּתַב־הַאֲמָנָה ז — lettres *fpl* de créance
הֵאָמְנוּת (45, בלי ר׳) נ — crédibilité *f*
הַאֲמָצָה (222) נ — effort *m*, tension *f*
הַאֲמָרָה (222) נ — renchérissement *m*, hausse *f*

הֵאָמְרוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être dit
הַאֲמָתָה (222) נ — confirmation *f*, corroboration *f*
הֵאָמְתוּת (45, בלי ר׳) נ — vérification *f*
הֵאָנְחוּת (45) נ — gémissement *m*
הַאֲנָכָה (222) נ — action *f* de rendre vertical
הֵאָנְסוּת (45) נ — fait *m* d'être contraint
הֵאָנְקוּת (45) נ — gémissement *m*
הַאֲנָשָׁה (222) נ — humanisaton *f*, personnification *f*
|| (ייחוס תכונות אנושיות לאל) — anthropomorphisme *m*
הֵאָסְפוּת (45, בלי ר׳) נ — rassemblement *m*
|| בהש (מיתה) — décès *m*
הַאֲפָלָה (222) נ — obscurcissement *m*, black-out *m*
(כיבוי־אורות) — camouflage *m* des lumières
הַאֲפָקָה (222) נ — action *f* de rendre horizontal
הָאָצָה (220) נ (דחיפה) — impulsion *f*, stimulation *f*
|| פיס — accélération *f*
הַאֲצָלָה (222) נ (השראה) — inspiration *f*
|| (בפסיכולוגיה) — sublimation *f*
|| (מתן דרגת אצולה) — anoblissement *m*
הֵאָצְלוּת (45, בלי ר׳) נ — ennoblissement *m*
הֵאָצְרוּת (45, בלי ר׳) נ — thésaurisation *f*
הֶאָרָה (220) נ — illumination *f*, éclairage *m*
הֶאָרַת־פָּנִים — aménité *f*, bienveillance *f*
|| בהש (הסבר) — éclaircissement *m*
הֶאָרַת־עֵינַיִם — explication lumineuse
הֵאָרְזוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être emballé
הַאֲרָחָה (222) נ — hébergement *m*, accueil *m*
בֵּית־הַאֲרָחָה ז — auberge *f*, pension *f* de famille
הָאֳרֶךְ (123) ז — rallonge *f*
הַאֲרָכָה (222) נ — prolongement *m*, prolongation *f*
הַאֲרָכַת־יָמִים — longueur *f* de vie, longévité *f*
הַאֲרָכַת־תֹּקֶף — prolongation de validité
הַאֲרָכָה בְּשִׂיחָה — conversation prolongée
דקדוק הַאֲרָכַת־תְּנוּעָה — allongement *m* de voyelle
הֵאָרְכוּת (45, בלי ר׳) נ — allongement *m*, durée *f*
הֵאָרְעוּת (45) נ — incidence *f*
הַאֲרָקָה (222) נ חשמל — mise *f* à la terre

תֵּיל־הַאֲרָקָה ז — fil *m* de terre

הַאֲשָׁמָה (222) נ — accusation *f*

הַאֲשָׁרָה (222) נ — action *f* de rendre heureux

הַב, הָבָה, הָבוּ ← יָהַב

הֲבָאָה או הוֹבָאָה (222) נ — apport *m*, action *f* d'apporter *ou* d'offrir

הֲבָאַת־קָרְבָּן — offrande *f* d'un sacrifice

הֲבָאַת־שָׁלוֹם — conciliation *f*, pacification *f*

הֲבָאָה לִידֵי־גְּמָר — achèvement *m*

משפט צַו־הֲבָאָה ז — mandat *m* d'amener

הֲבַאי (61, בלי ר׳) ז — absurdité *f*, ineptie *f*

דִּבְרֵי־הֲבַאי ז״ר — futilités *fpl*

|| (גוזמה) — exagération *f*

הֲבָאִי, ־אִית ת — absurde, inepte, futile

הַבְאָשָׁה (222) נ — putréfaction *f*

|| בהש הַבְאָשַׁת־רֵיחַ — calomnie *f*, dénigrement *m*

הִבָּאֲשׁוּת (45, בלי ר׳) נ — pourriture *f*, putréfaction *f*

הַבְגָּרָה (222) נ — accès *m* à la maturité

הַבְדָּדָה (222) נ חשמל — isolation *f*

הֶבְדֵּל (123) ז — différence *f*, distinction *f*

לְלֹא הֶבְדֵּל־דָּת וָגֶזַע — sans distinction de religion ni de race

|| מתמט — différence *f*

הַבְדָּלָה (222) נ — distinction *f*, séparation *f*

לְהַבְדִּיל אֶלֶף הַבְדָּלוֹת — toutes proportions gardées

|| דת (במוצאי־שבת) — *havdala* (cérémonie à l'issue du sabbat) *f*

הִבָּדְלוּת (45) נ — isolement *m*, ségrégation *f* volontaire

|| דקדוק — dissimilation *f*

הָבָה ← יָהַב

הִבְהֵב (462) פ״י — roussir, griller à petit feu

|| פ״ע — scintiller, vaciller (flamme)

בהש (היסס) — hésiter, flotter, vaciller

|| הִתְהַבְהֵב (492) פ״ע — brûler à petit feu, scintiller

הַבְהָב (102) ז — offrande *f*

הַבְהֲבָנִי, ־נִית ת — scintillant, vacillant

הִבְהוּב (41) ז — scintillement *m*, vacillement *m*

|| (חריכה) — flambage *m*

הַבְהָלָה (222) נ — action *f* de troubler *ou* d'effrayer

|| (הזעקה) — action *f* d'alerter

הִבָּהֲלוּת (45) נ — trouble *m*, frayeur *f*, effroi *m*

הֶבְהֵק (123) ז או הַבְהָקָה (222) נ — éclat *m*, lueur *f*

הֶבְהֵיר (123) ז (מקום בהיר) — éclaircie *f*

|| (הסבר) — éclaircissement *m*

הַבְהָרָה (222) נ — éclaircissement *m*

הִבָּהֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — éclaircie (du ciel) *f*

הִבּוֹק ← בָּקַק

הִבּוּר (1) ז — articulation (d'un son) *f*

הַבְזָיָה (222) נ — dédain *m*, mépris *m*, discrédit *m*

הֶבְזֵק (123) ז — éclair *m*, flash *m*, spot *m*

הַבְזָקָה (222) נ — éclair *m*, flash *m*

|| צבא — marmitage *m*

הַבְחָלָה (222) נ — maturation *f*

הַבְחָנָה (222) נ — discernement *m*

הִבָּחֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être élu

הַבֵּט, הַבִּיט ← 2. [נבט]

הֶבֵּט (123) ז — aspect *m*

הַבְטָאָה (222) נ — expression *f*, élocution *f*

הַבָּטָה (221) נ — regard *m*, vue *f*

הַבְטָחָה (222) נ — promesse *f*, assurance *f*

קִיֵּם הַבְטָחָה — tenir une promesse

|| צבא — protection *f*, sécurité *f*

כֹּחַ־הַבְטָחָה ז — troupe *f* de surveillance

הַבְטָלָה (222) נ — action *f* de causer du chômage

הֵבִיא ← [בוא]

הֵבִיךְ ← [בוך]

הָבִיל, הֲבִילָה ת — brumeux, fumant (plat), lourd (temps)

הֵבִיס ← [בוס]

הִבִּיעַ ← נָבַע

הֵבִיר ← 1. [בור]

הֵבִישׁ ← בּוֹשׁ

הַבְכָּרָה (222) נ — premier accouchement *ou* première mise bas

1. הֶבֶל ש״פ ז — Abel *m*

2. הֶבֶל (169) ז (איד) — vapeur *f*, buée *f*

הֶבֶל־פִּיו — l'haleine *f* de sa bouche
|| בהש — vanité *f*, inanité *f*, futilité *f*
הֶבֶל וָרִיק — vanité et néant
שְׁאֵלוֹת־הֶבֶל נ"ר — questions futiles *ou* vaines
יְמֵי־הֶבְלִי ז"ר — ma vie terrestre
הֲבָלִים — sornettes *fpl*, bagatelles *fpl*
הֲבֵל־הֲבָלִים — vanité des vanités
הַבְלֵי־שָׁוְא — superstitions *fpl*
הָבַל (394) פ"ע — être vain, perdre son temps
|| נֶהְבַּל (394) פ"ע — être abusé, se faire illusion
|| הִבֵּל (432) פ"י — étuver
|| הֶהְבִּיל פ"ע (העלה אדים) — dégager de la vapeur, fumer
|| פ"י (התעה) — abuser, faire illusion à
הַבְלָא (—) ז ארמית — fumée *f*, vapeur *f*
הַבְלָגָה (222) נ — retenue *f*, réserve *f*, discrétion *f*
נָהַג בְּהַבְלָגָה — agir avec retenue
הִבְלוּחַ (9) ז — scintillement *m*
הַבְלוּלִי, ־לִית ת — vain, inconsistant
הַבְלוּלִית (17) נ — légère buée
הַבְלוּת (45) נ — vanité *f*, futilité *f*
הַבְלוּתָה (ר' ־תוֹת) נ — vanité *f*, futilité *f*
הַבְלוּתִי, ־תִית ת — vain, futile
הֶבְלֵחַ (124) ז או הַבְלָחָה (222) נ — scintillement *m*
הֶבְלֵט (123) ז או הַבְלָטָה (222) נ — mise *f* en relief
בְּהַבְלָטָה — avec insistance
הַבְלִי, ־לִית ת — vain, futile, absurde
הַבְלִיל (1) ז — bonnet (estomac des ruminants) *m*
הִבָּלְמוּת (45) נ — freinage *m*, arrêt *m*
הַבְלָעָה (222) נ — absorption *f*, engloutissement *m*
|| דקדוק — assimilation *f*
הִבָּלְעוּת (45, בלי ר') נ — absorption *f*
הַבֶּלֶת (252) נ רפא — aérophagie *f*
הֲבָנָה (222, בלי ר') נ — compréhension *f*
אִי־הֲבָנָה — malentendu *m*
קְשֵׁה־הֲבָנָה — lent à comprendre
עֲשֵׂה לְפִי־הֲבָנָתְךָ — fais comme tu l'entends
הֲבָנָה הֲדָדִית — compréhension mutuelle
בָּאוּ לִידֵי־הֲבָנָה — arriver à s'entendre

הָבְנֶה (ר' ־נִים) ז צמח — ébène *f*
הִבָּנוּת (46, בלי ר') נ — construction *f*, édification *f*
הָבְנִית (—) נ — ébonite *f*
הֲבָסָה (222) נ — mise *f* en déroute
הַבָּע (124, בלי ר') ז — expression *f*
הַבָּעָה (221) נ — expression *f*
הַבָּעָה בִּכְתָב/בְּעַל־פֶּה — expression écrite / orale
הַבָּעַת־פָּנִים — physionomie *f*
הַבָּעַת־תּוֹדָה — expression de gratitude
הִבָּעֲיָה (222) נ — action *f* de découvrir
הִבָּעֲיַת־שִׁנַּיִם — action de montrer ses dents
הֶבְעֵר (123) ז — incendie *m*
הַבְעָרָה (222) נ (הצתה) — incendie *m*
|| (השמדה) — destruction *f*, anéantissement *m*
הַבְעָתָה (222) נ — action *f* d'effrayer, intimidation *f*
הַבָּעָתִי, ־תִית ת — expressif
הַבְקָעָה (222) נ — percée *f*
ספורט הַבְקָעַת־שְׁעָרִים — acton *f* de marquer des buts
הָבֵר (324) פ"י — prononcer, articuler
|| הוֹבְרֵי־שָׁמַיִם — astrologues *mpl*
הַבְרָאָה (222, בלי ר') נ — convalescence *f*
בֵּית־הַבְרָאָה ז — maison *f* de repos (pour travailleurs), sanatorium *m*
בהש הַבְרָאַת־הַמַּצָּב — assainissement *m* de la situation
|| סְעֻדַּת־הַבְרָאָה נ — collation *f* funèbre (après l'enterrement)
הִבָּרְאוּת (45, בלי ר') נ — création *f*
הַבְרָגָה (222) נ — vissage *m*, pas *m* de vis
הֲבָרָה (217) נ — rumeur *f*, bruit *m*
נָפְלָה הֲבָרָה — la rumeur s'est répandue
|| (מבטא) — prononciation *f*
|| דקדוק — syllabe *f*
הֲבָרָה פְּתוּחָה/סְגוּרָה — syllabe ouverte / fermée
הֲבָרָה מֻטְעֶמֶת — syllabe accentuée *ou* tonique
1. הַבְרָחָה (222) נ (הנסה) — mise *f* en fuite
|| הַבְרָחַת־מֶכֶס — contrebande *f*
הַבְרָחַת־גְּבוּל — passage *m* en fraude de la frontière

רֶשֶׁת־הַבְרָחָה נ — réseau *m* de contrebandiers
2. הַבְרָחָה (222, בלי ר׳) נ (בבריח) — verrouillage *m*
הַבְרָיָה (222) נ — réconfort *m*
הַבְרָכָה (222) נ — agenouillement *m*
|| חקל — marcottage *m*
הֶבְרֵק (123) ז — lustre *m*, éclat *m*
הַבְרָקָה (222) נ (ניצנוץ) — scintillement *m*, éclat *m*
|| (צחצוח) — polissage *m*
|| בהש (רעיון קולע) — trait *m* d'esprit, pointe *f*
הַבְרָשָׁה (222) נ — brossage *m*
הַבְשָׁלָה (222) נ — maturation *f*
הָגָ"א (= הֲגַנָּה אֶזְרָחִית) נ צבא — défense passive
הָגָאִי, ־אִית ת — phonétique
הַגַּאי (62) ז — timonier *m*, homme *m* de barre
1. הִגָּאֲלוּת (45, בלי ר׳) נ (השתחררות) — libération *f*
2. הִגָּאֲלוּת (45, בלי ר׳) נ (התלכלכות) — souillure *f*
הֶגֵב (123) ז חשמל — réactance *f*
הֶגֵב הַשְׁרָאָתִי — réactance inductive
הֶגֵב קִבּוּלִי — réactance de capacité
הֲגָבָה (212) נ — réaction *f*
הַגְבָּהָה (222) נ — action *f* de soulever *ou* de hisser
הַגְבָּהַת־הַקּוֹל — action d'élever la voix
|| דת (של־ספר־תורה בבית־הכנסת) — élévation (du rouleau de la *Tora*) *f*
הֶגְבֵּל (123) ז — limitation *f*, restriction *f*
הֶגְבֵּל עִסְקִי — cartel *m*
הַגְבָּלָה (222) נ (קביעת־גבול) — délimitation *f*
שְׁלֹשֶׁת־יְמֵי־הַגְבָּלָה — trois jours de délimitation (avant la Pentecôte)
|| (צמצום) — restriction *f*, limitation *f*
הַגְבָּלַת־הַיְלֻדָּה — restriction des naissances
לְלֹא־הַגְבָּלָה — sans limitation
הֶגְבֵּר (123) ז — amplification *f*
הַגְבָּרָה (222) נ — renforcement *m*
הַגְבָּרַת־הַקּוֹל — amplification *f* de la voix
הַגְבָּרַת־מַאֲמַצִּים — intensification *f* des efforts
הַגְבָּשָׁה (222) נ — cristallisation *f*
הֶגֵּד (123) ז — assertion *f*
הַגָּדָה (221) נ — affirmation *f*, déclaration *f*

הַגָּדַת־הָאֱמֶת — action *f* de dire la vérité
הַגָּדַת־עֲתִידוֹת — divination *f*
|| (אגדה) — légende *f*, conte *m*, propos *m*
דת הַגָּדָה שֶׁל־פֶּסַח — récit *m* de la Pâque
הַגָּדִי, ־דִית ת — légendaire
הַגְדָּלָה (222) נ — agrandissement *m*
הֶגְדֵּר (123) ז — définition *f*
הַגְדָּרָה (222) נ — définition *f*
הַגְדָּרָה עַצְמִית — autodétermination *f*
הַגְדָּשָׁה (222) נ (של־תבואה) — mise *f* en meules
|| (מילוא־כלי על־גדותיו) — comblement *m*
בהש הַגְדָּשַׁת־הַסְּאָה — exagération *f*, excès *m*
1. הֶגֶה (170) ז (צליל) — son *m*
בְּלִי לְהוֹצִיא הֶגֶה — sans proférer un son
|| (אנחה) — gémissement *m*, plainte *f*
|| דקדוק תּוֹרַת־הַהֲגָאִים נ — phonétique *f*
הֶגֶה קוֹלִי/אָטוּם — son sonore / sourd
הֶגֶה חוֹכֵךְ — fricative *f*, spirante *f*
הֶגֶה פּוֹצֵץ — explosive *f*, occlusive *f*
2. הֶגֶה (170) ז (בכלי־שייט) — gouvernail *m*
תּוֹפֵס־הֶגֶה — homme *m* de barre, timonier *m*
(במכונית) — volant *m*
(באופניים) — guidon *m*
(במטוס) — manche *m* à balai
|| בהש עָמַד לְיַד־הַהֶגֶה — tenir la barre
הֶגֶה־הַשִּׁלְטוֹן — les rênes *fpl* du pouvoir
נִשְׁמַט הַהֶגֶה מִיָּדוֹ — lâcher la barre
1. הָגָה (345) פ״י (ביטא) — prononcer, énoncer
הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה — murmurer avec amertume
לְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק — les nations grondent en vain
הָגָה נְכָאִים — proférer des complaintes
|| (נהם) — mugir, rugir
|| (צפצף) — roucouler, siffler
|| (הרגיש) — ressentir, éprouver
הָגָה כָּבוֹד לִפְ׳ — éprouver du respect pour qn
הָגָה לִבּוֹ אֵימָה — éprouver des appréhensions
|| (חשב) — penser, concevoir, méditer
הָגָה רַעְיוֹן — concevoir une idée
הוֹגֶה־דֵעוֹת — penseur *m*
הָגָה דָּבָר מִתּוֹךְ־דָּבָר — tirer des conclusions

הָגָה בְּ־ réfléchir sur, méditer sur

|| נֶהְגָּה (410) פ״ע (בוטא) être prononcé

(נחשב) être conçu (en pensée)

|| הִהְגָּה (150) פ״י roucouler, murmurer

2. הָגָה (345) פ״י détourner

הַגָּהָה (221) נ (תיקון) correction (d'épreuves) *f*

עֲלֵי־הַגָּהָה ז״ר épreuves *fpl*

|| (הערה) scolie *f*, note *f*, glose *f*

הָגוּי, הֲגוּיָה ת conçu (en pensée)

|| (מבוטא) prononcé

1. הִגּוּי (23) ז (ביטוי) prononciation *f*

תּוֹרַת־הַהִגּוּי נ phonologie *f*

2. הִגּוּי (23, בלי ר׳) ז (ניווט) pilotage *m*

מַעֲרֶכֶת־הִגּוּי נ appareils *mpl* de pilotage

הִגּוּיִי, ־יִית ת phonétique

הָגוּן, הֲגוּנָה ת convenable, comme il faut

סְכוּם הָגוּן somme *f* considérable

הַגְוָנָה (222) נ action *f* de nuancer *ou* de varier

הָגוּת (46, בלי ר׳) נ méditation *f*, réflexion *f*

הֲגוּתִי, ־תִית ת méditatif, conceptuel

הַגְזָמָה (222) נ exagération *f*

הֲגָחָה (222) נ assaut *m*, irruption *f*, sortie *f*

הֵגִיב ← [גוב]

הָגִיג (10) ז méditation *f*, pensée *f*

הִגִּיד ← 1. נָגַד

הִגִּיהַּ ← 2. נָגַהּ

הֲגִיָּה (202) נ (ביטוי) prononciation *f*

|| (עיון) méditation *f*, étude *f*

הִגָּיוֹן (39) ז (מחשבה) pensée *f*, réflexion *f*

הֶגְיוֹן־לֵב pensées *fpl* du coeur

הִגָּיוֹן קַר froide raison

|| (חשיבה נכונה) logique *f*

|| (נעימה) mélodie *f*, air *m*

הֶגְיוֹנִי, ־נִית ת logique, rationnel

לֹא הֶגְיוֹנִי illogique

הֶגְיוֹנִיּוּת (45, בלי ר׳) נ caractère *m* logique

הֵגִיז ← [גוז]

הֵגִיחַ ← [גיח]

הִגִּיחַ ← נָגַח

הֲגִינוּת (45, בלי ר׳) נ dignité *f*, loyauté *f*

הֵגִיס ← [גוס]

הִגִּיעַ ← נָגַע

הֵגִיף ← [גוף]

הִגִּיר ← נָגַר

הֲגִירָה (201) נ émigration *f*

הִגִּישׁ ← נָגַשׁ

הַגְלָדָה (222) נ (הקרשה) congélation *f*

|| רפא cicatrisation *f*

הִגָּלוּת (46, בלי ר׳) נ révélation *f*, apparition *f*

הַגְלָיָה (222) נ bannissement *m*

הַגְלָשָׁה (222) נ débordement (d'un liquide) *m*

הֶגְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז (שליט) gouverneur *m*

|| דת (בישוף) évêque *m*

הֶגְמוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (מחוז) gouvernement (district) *m*

|| דת (מחוז־שיפוט של בישוף) diocèse *m*

|| (שילטון) hégémonie *f*, suprématie *f*

הִגָּמְלוּת (45, בלי ר׳) נ (של־תינוק) sevrage *m*

|| (מהרגל) désintoxication *f*

הַגְמָשָׁה (222) נ assouplissement *m*

הֵגֵן ← גָּנַן

הֹגֶן (—) ז convenance *f*, décence *f*

כַּהֹגֶן comme il faut, dûment

הַגְנָבָה (222) נ insinuation *f*, infiltration furtive

הֲגַנָּה (208, בלי ר׳) נ défense *f*, protection *f*

הֲגַנָּה מֶרְחָבִית défense du territoire

הֲגַנָּה עַצְמִית légitime défense

צְבָא־הֲגַנָּה ז armée défensive

הִגָּנְזוּת (45, בלי ר׳) נ fait *m* d'être caché

הֲגַנָּתִי, ־תִית ת défensif

הֵגֵס ← 2. [גסס]

הֲגָסָה (222) נ action *f* de remuer

הַגָּסָה (208, בלי ר׳) נ insolence *f*, dédain *m*

הֶגֵּעַ (124) ז arrivée *f*

הַגָּעָה (221, בלי ר׳) נ arivée *f*

בְּהַגָּעַת־יָדוֹ à sa portée

1. הַגְעָלָה (222) נ (המאסה) souillure *f*

2. הַגְעָלָה (222) נ (שטיפה ברותחים) échaudage *m*

הֲגָפָה (222) נ fermeture *f*

הָגָר ש״פ נ Agar *f*

הֵגֵר (432) פ״ע émigrer

הַגָּרָה (221) נ — effusion *f*, épanchement *f*
הַגְרִי, ־רִית ת (ערבי) — arabe
‖ (הונגרי) — hongrois
הַגְרָלָה (222) נ — tirage *m* au sort
(של פרסים) — loterie *f*, tombola *f*
1. הַגְרָמָה (222, בלי ר') נ (סיבה) — cause *f*
2. הַגְרָמָה (222) נ (הטייה) — déviation *f*
הַגְרָעָה (222) נ — dégradation *f*, détérioration *f*
הִגָּרְעוּת (45) נ — diminution *f*, baisse *f*
הִגָּרְפוּת (45) נ — fait *m* d'être charrié
הִגָּרְרוּת (45) נ — fait *m* de se laisser entraîner
הַגָּשָׁה (221) נ — présentation *f*
הַגָּשַׁת־אֹכֶל — action *f* de servir les plats
הַגָּשַׁת־בַּקָּשָׁה — présentation d'une demande
1. הַגְשָׁמָה (222) נ (המחשה) — concrétisation *f*
‖ (ביצוע) — réalisation *f*
2. הַגְשָׁמָה (222) נ (הורדת־גשם) — production *f* de pluie
הֵד (113) ז — écho *m*
הָדָא כ"ר ארמית — ceci, cela
הַדְאָבָה (222, בלי ר') נ — action *f* d'attrister
הַדְאָגָה (222) נ — action *f* de causer des soucis
הַדְבָּקָה (222) נ — affichage *m*, collage *m*
‖ (השגה ברדיפה) — action *f* de rattraper
‖ רפא — contagion *f*
הִדַּבְּקוּת (47) נ — adhérence *f*
‖ (מחלה) — contamination *f*
הַדְבָּרָה (222) נ (הכנעה) — soumission *f*
‖ חקל הַדְבָּרַת־מַזִּיקִים — destruction *f* d'animaux nuisibles
הִדָּבְרוּת או הִדַּבְּרוּת (45) נ — pourparlers *mpl*
‖ (הסכמה) — entente *f*
הַדְגָּיָה (222) נ — pisciculture *f*
הֶדְגֵּם (123) ז — modèle *m*, échantillon *m*, patron *m*
הַדְגָּמָה (222) נ — démonstration (devant un public) *f*
הַדְגָּרָה (222) נ — couvaison *f*
הַדְגָּרָה מְלָאכוּתִית — incubation artificielle
הֶדְגֵּשׁ (123) ז — insistance *f*, emphase *f*
הַדְגָּשָׁה (222) נ — insistance *f*, mise *f* en relief

‖ דקדוק — renforcement (d'une consonne par un *daguéch*) *m*
הֵדֵד (432) פ"ע — résonner
‖ הִתְהַדֵּד (466) פ"ע — résonner, se répercuter
הַדְדֵי תה"פ ארמית — ensemble
בַּהֲדֵי־הֲדָדֵי — ensemble, en commun
הֲדָדִי, ־דִית ת — mutuel, réciproque
עֶזְרָה הֲדָדִית — aide mutuelle
‖ הֲדָדִית תה"פ — mutuellement, réciproquement
הֲדָדִיּוּת (47, בלי ר') נ — réciprocité *f*
הֵדָה (345) פ"י — tendre (la main)
הִדְהֵד (462) פ"ע — résonner, retentir
‖ הִתְהַדְהֵד (492) פ"ע — résonner, retentir
הֶדְהוּד (41) ז — résonance *f*, retentissement *m*
הַדְהָיָה (222) נ — décoloration *f*
הַדְהָמָה (222) נ — ahurissement *m*, stupéfaction *f*
הַדְהָרָה (222) נ — action *f* de faire galoper
הֹדּוּ ש"פ נ (ארץ) — l'Inde *f*
תַּרְנְגוֹל־הֹדּוּ ז — dindon *m*
‖ הֹדּוּ־סִין — l'Indochine *f*
הֲדוֹם (21) ז — tabouret *m*, escabeau *m*, marchepied *m*
הִדּוּס (41) ז — sautillement *m*
הָדוּק, הֲדוּקָה ת — étroit, serré
הִדּוּק (41) ז — resserrement *m*
הִדּוּק־יְחָסִים — resserrement des relations
בהש הִדּוּק־הַחֲגוֹרָה — action *f* de serrer la ceinture
הָדוּר, הֲדוּרָה ת — magnifique, somptueux
הִדּוּר (41) ז — prévenances *fpl*, magnificence *f*
דת הִדּוּר־מִצְוָה — accomplissement scrupuleux d'un acte religieux
הֲדוּרִים (41, רק ר') ז"ר — aspérités *fpl*, rugosités *fpl*
יִשֵּׁר הֲדוּרִים — aplanir les difficultés
הַדָּחָה (212) נ — rinçage *m*
הֲדָחַת־כֵּלִים — lavage *m* de vaisselle
הַדָּחָה (222) נ (הסתה) — fourvoiement *m*
‖ (פיטורים) — destitution *f*, renvoi *m*, révocation *f*
הַדְחָיָה (222) נ — refoulement *m*

הַדְחָסָה (222) נ — compression *f*
הֶדְחֵק (123) ז ספנ — déplacement (d'eau par un navire) *m*
הַדְחָקָה (222) נ (בפסיכולוגיה) — refoulement *m*
הֹדִי, ־דִית (ר׳ ־דִים, ־דִיּוֹת) ש — Hindou *n*, Indien (habitant de l'Inde) *n*
|| הֹדִי, ־דִית ת — hindou, indien
הֶדְיָא ← בְּהֶדְיָא
הִדִּיד ← נָדַד
הֶדְיוֹט (22) ז (אדם פשוט) — homme *m* simple
כֹּהֵן הֶדְיוֹט — simple prêtre (par opposition au grand prêtre)
|| (שאינו מומחה) — profane, ignorant
אֲנִי הֶדְיוֹט בָּאֻמָּנוּת — je ne connais rien aux arts
|| (שוטה) — imbécile, sot
הֶדְיוֹט קוֹפֵץ בָּרֹאשׁ — les sots veulent partout être les premiers
הֶדְיוֹטוּת (45, בלי ר׳) נ — simplicité *f*, vulgarité *f*
הֶדְיוֹטִי, ־טִית ת — simple, vulgaire
הֵדִיחַ ← 1. [דוח]
הִדִּיחַ ← נָדַח
הִדְיֵט (458) פ״י — rendre vulgaire
|| הִתְהַדְיֵט (490) פ״ע — devenir vulgaire
הָדֵין (—) כ״ר ארמית — celui-ci
בְּאַתְרָא הָדֵין — en ce lieu
הַדָּיְנוּת (45) נ — contestation *f* en justice
הִדִּיף ← נָדַף
הֲדִיפָה (201) נ — poussée *f*, impulsion *f*
הֲדִיפַת־הָאוֹיֵב — action *f* de repousser l'ennemi
הֲדִיפַת־כַּדּוּר — lancement *m* de poids
הֲדִיקָה (201) נ — resserrement *m*
הִדִּיר ← נָדַר
הָדַךְ (324) פ״י — écraser, refouler
הִדַּכְדְּכוּת (45, בלי ר׳) נ — dépression *f*
הִדַּלְדְּלוּת (45) נ — appauvrissement *m*
הֲדָלָה (208) נ חקל — éclaircissage (de plantation) *m*
הַדְלָחָה (222) נ — soillure *f*, action *f* de troubler l'eau
הַדְלָיָה (222) נ — échalassage *m*
הַדְלָלָה (222) נ — éclaircissage (de plantation) *m*

|| מסבה — clarification *f*, mouillage *m*
הַדְלָפָה (222) נ — fuite (de liquide) *f*
|| בהש (של־ידיעות) — indiscrétion *f*, divulgation *f*
הַדְלָקָה (222) נ — allumage *m*
הֵדֵם ← 1. דָּמַם
הִדֵּם (432) פ״י — couper, découper, disséquer
הִדָּמוּת (47) נ — ressemblance *f*, similitude *f*
|| דקדוק — assimilation *f*
הַדְמָיָה (222) נ — simulation *f*
הַדְמָמָה (222) נ — action *f* de faire taire
הֲדַס (53) ז צמח — myrte *m*
|| (קופסת בשמים) — boîte *f* à parfums
הִדֵּס (432) פ״י — gratter du pied
|| פ״ע — sautiller, tituber
הֲדַסָּה (205) נ צמח — myrte *m*
הֶדֶף (—) ז — poussée *f*, choc *m*
הֶדֶף־אֲוִיר — souffle *m*
הָדַף (324, עת׳ יֶהְדֹּף) פ״י — pousser, repousser
הָדַף הַתְקָפָה — repousser une attaque
ספורט הָדַף כַּדּוּר־בַּרְזֶל — lancer le poids
|| נֶהֱדַף (392) פ״ע — être poussé, être repoussé
|| הִדֵּף (432) פ״י — pousser, repousser
הֶדְפֵּס (123) ז (תדפיס) — tirage *m* à part
|| (הדפסה) — impression *f*
הֶדְפֵּס־אֶבֶן — lithographie *f*
הַדְפָּסָה (222) נ — impression *f*
הִדָּפְקוּת (45) נ — action *f* de frapper (à la porte)
הֶדֶק (163) ז — agrafe *f*, pince (à linge) *f*
|| (בכלי־ירייה) — gâchette *f*, détente *f*
לָחַץ עַל־הַהֶדֶק — appuyer sur la gâchette
הָדַק (324) פ״י — serrer
|| נֶהֱדַק (394) פ״ע — être serré, se serrer
|| הִדֵּק (432) פ״י — serrer
הִדֵּק אֶת־הַחֲגוֹרָה — se serrer la ceinture
הִדֵּק אֶת־הַיְחָסִים — resserrer les relations
|| הִתְהַדֵּק (466) פ״ע — se serrer, se resserrer
הֵדֵק תה״פ — étroitement, finement, de près
הֵדֵק ← דָּקַק
1. הָדַר (324, עת׳ יֶהְדַּר) פ״י — honorer, favoriser
הָדַר פְּנֵי־פ׳ — avoir des égards pour qn

|| נֶהְדַּר (394) פ"ע être honoré, être glorieux
|| הִדֵּר (432) פי' embellir, orner
הִדֵּר בְּמִצְוֹות accomplir scrupuleusement des actes religieux
מְהַדְּרִים ז"ר observateurs scrupuleux
מְהַדְּרִים מִן־הַמְהַדְּרִים les observateurs les plus scrupuleux (des rites)
|| הִתְהַדֵּר (466) פ"ע se faire beau, se vanter
הִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ s'habiller avec élégance
(ניתן לו הדר) être glorifié
2. הֲדַר פ"ע ארמית retourner, revenir
הֲדַר בֵּיהּ se rétracter, changer d'opinion
הָדְרָא קוּשְׁיָא לְדוּכְתָּא le problème revient à son point de départ
3. [הדר] הֶהְדִּיר (501) פ"י rééditer, publier
הָדָר (107) ז beauté *f*, éclat *m*, gloire *f*
הוֹד וְהָדָר splendeur majestueuse
לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר il ne paie pas de mine
|| עֵץ־הָדָר ז cédrat *m*
הֲדָרִים ז"ר חקל agrumes *mpl*
גִּדּוּל־הֲדָרִים ז culture *f* des agrumes
הֶדֶר (–) ז magnificence *f*, splendeur *f*
הִדַּרְבְּנוּת (45, בלי ר') נ empressement *m*
הַדְרָגָה (222) נ gradation *f*
בְּהַדְרָגָה graduellement, progressivement
הַדְרָגָתִי, ־תִית ת graduel, progressif
הַדְרָגָתִיּוּת (46, בלי ר') נ caractère graduel
הִדַּרְדְּרוּת (45, בלי ר') נ déclin *m*, dégringolade *f*
הֲדָרָה (217) נ majesté *f*, splendeur *f*
הַדְרַת־פָּנִים physionomie imposante
הַדְרַת־קֹדֶשׁ solennité sacrée
הַדְרַת־מֶלֶךְ pompe royale
הַדָּרָה (221) נ interdiction (par voeu) *f*
הַדָּרַת־הֲנָאָה interdiction de toute jouissance
הֲדָרוּת (45, בלי ר') נ beauté *f*
הַדְרָכָה (222) נ conduite *f*, direction *f*
|| בהש (הנחיה) instruction *f*, formation *f*
הַדְרָמָה (222, בלי ר') נ orientation *f* vers le sud
הַדְרָן! מ"ק bis!
|| הַדְרָן (–) ז rappel (d'acteur) *m*
הַדְּרָן (ר' ־נִים) ז homme élégant, dandy *m*

הִדָּרְסוּת (45, בלי ר') נ fait *m* d'être écrasé
הָהּ מ"ק hélas!
הַהְדָּרָה (222) נ réédition *f*, publication *f*
הֵהֵל ← הָלַל
הֵהָפְכוּת (45, בלי ר') נ transformation *f*, renversement *m*
הֵהָרְסוּת (45, בלי ר') נ destruction *f*
הוֹ! מ"ק oh!, ah!
הוּא כ"ג il, lui, ceci, c'est
הוּא יָשֵׁן il dort
הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי c'est ce que j'ai dit
אֲנִי הוּא שֶׁבִּקַּשְׁתִּי c'est moi qui ai demandé
אַתָּה הוּא הָאָשֵׁם c'est toi le coupable
מִי הוּא זֶה? qui est-ce?
הוּא הַדִּין il en est de même
אֵיךְ שֶׁהוּא או אֵיכְשֶׁהוּ n'importe comment
כָּל־שֶׁהוּא או כָּלְשֶׁהוּ tant soit peu
מִי שֶׁהוּא או מִישֶׁהוּ quelqu'un
מַה שֶּׁהוּא או מַשֶּׁהוּ quelque chose
לֹא...כְּהוּא־זֶה pas le moins du monde
|| הַהוּא כ"ר celui-là, ce
בַּלַּיְלָה הַהוּא cette nuit-là, cette même nuit
הַהוּא גַּבְרָא il était une fois un homme
הֱוָא ← הָיָה
°הָוָא (337) פ"ע tomber
הוּאַט ← אָטַט
1. הוֹאִיל ← 2. [יאל]
2. הוֹאִיל תה"פ (וְ־ או שֶׁ־) parce que, puisque, étant donné que
הוֹאִיל וְכָךְ puisqu'il en est ainsi
הוּאַץ ← [אוץ]
1. הוּאַר ← אוֹר
2. הוּאַר ← אָרַר
הוּאַשׁ ← [יאשׁ]
הִוָּאֲשׁוּת (45, בלי ר') נ désespoir *m*, déception *f*
הוּבָא ← [בוא]
הוֹבָאָה ← הֲבָאָה
הוֹבִיל ← 1. [יבל]
הוֹבִיר ← [בור]
1. הוֹבִישׁ ← בּוֹשׁ
2. הוֹבִישׁ ← יָבַשׁ

הוּבַל ← 1. [יבל]
הוֹבָלָה (222) נ — transport *m*
הוּבַס ← [בוס]
הוּבַר ← [בור]
הוֹבֵר (132) ז — astrologue *m*
הוֹבָרָה (222, בלי ר׳) נ — mise *f* en jachère
הוֹבָשָׁה (222, בלי ר׳) נ — assèchement *m*
הוֹגֶה ← הָגָה
הוּגָה ← [יגה]
הוֹגִיעַ ← יָגַע
הוֹגֵן, ־גֶנֶת (ר׳ ־גְנִים, ־גְנוֹת) ת — convenable, décent
מְחִיר הוֹגֵן — prix *m* raisonnable
מִשְׂחָק הוֹגֵן — franc jeu
תַּחֲרוּת בִּלְתִּי־הוֹגֶנֶת — concurrence déloyale
הוּגַן ← גָּנַן
הוֹגָן (ר׳ ־נִים) ז — jeune chameau *m*
הוֹגָעָה (222) נ — fatigue *f*, épuisement *m*
הוֹד (21, בלי ר׳) ז — majesté *f*, splendeur *f*
‖ (תואר) הוֹד־מַלְכוּתְךָ/־תֵךְ — Votre Majesté
הוֹד־מַלְכוּתוֹ/־תָהּ — Sa Majesté
הוֹד־מַעֲלָתוֹ הַשַּׁגְרִיר — Son Excellence l'ambassadeur
הוֹד־רוֹמְמוּתוֹ — Son Altesse
[הוד] הִתְהוֹדֵד (488) פ״ע — résonner, se répercuter
הוֹדָאָה או הוֹדָיָה (222) נ — aveu *m*, consentement *m*
שְׁתִיקָה כְּהוֹדָאָה דּוֹמָה — qui ne dit mot consent
‖ (תודה) — remerciement *m*, action *f* de grâces
הוֹדָה, הוֹדוֹת ← וָדָה
הוֹדָיָה ← הוֹדָאָה
הוֹדִיעַ, הוּדַע, הִוָּדַע ← יָדַע
הוֹדָעָה (222) נ — avis *m*, communiqué *m*, annonce *f*
עַד לְהוֹדָעָה חֲדָשָׁה — jusqu'à nouvel ordre
מָסַר הוֹדָעָה — faire une communication
הִוָּדְעוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être connu
הֲוֵה, הֹוֶה ← הָיָה
הֹוֶה (—) ז — présent *m*, réalité *f*
‖ דקדוק — présent

הֹוָה (ר׳ הוות) נ — malheur *m*, catastrophe *f*
הֹוָה עַל־הֹוָה — un malheur après l'autre
הַוָּה (208) נ (אסון) — malheur *m*, catastrophe *f*
לְהַוָּתִי — malheureusement pour moi
‖ (מזימה) — méchanceté *f*, mauvais dessein
הוֹוִי, ־וִית ת — présent, actuel
הִוּוּי (23) ז — devenir *m*
הִוּוּן (41, בלי ר׳) ז — capitalisation *f*
הוֹזֶה, ־זָה ת — visionnaire, rêveur
הוֹזִיל, הוּזַל ← [זול]
הוֹזָלָה (222) נ — baisse (des prix) *f*, réduction *f*
הוּזַם ← זָמַם
הוּחַג ← חָגַג
הוּחַד ← [חדד]
הוֹחִיל ← יָחַל
הוּחַל ← 2. [חלל]
הוּחַם ← [חמם]
הוּחַן ← חָנַן
הוּחַס ← יָחַס
הוּחַק ← חָקַק
הוּחַשׁ ← 2.1. [חוש]
הוּטַב ← [טוב]
הוּטַל ← [טול]
הוּטַס ← [טוס]
הוֹי! מ״ק (צער) — hélas!
‖ (זירוז) — holà!, eh bien!
הֲוַי (60, בלי ר׳) ז — mode *m* de vie, couleur locale
הֲוַי דָּתִי — ambiance religieuse
עֶרֶב־הֲוַי ז — soirée de folklore
1. הֲוָיָה (222) נ — existence *f*, être *m*
דְּבָרִים כַּהֲוָיָתָם — les choses telles qu'elles sont
הֲוָיוֹת־עוֹלָם — les choses temporelles
בָּקִי בַּהֲוָיוֹת־הָעוֹלָם — versé dans les affaires de ce monde
‖ דת שֵׁם־הֲוָיָה ז — le tétragramme (le nom ineffable de Dieu)
2. הֲוָיָה (220) נ — débat *m*, discussion *f*
הֲוָיוֹת דְּאַבַּיֵי וְרָבָא — discussions subtiles
הֲוָיָתִי, ־תִית ת — existentiel
הוֹכַח, הוּכַח ← [וכח]
הוֹכָחָה (222) נ (ראיה) — démonstration *f*, preuve *f*

‖ (נזיפה)	réprimande *f*, blâme *m*
הוֹכָחוּת (45, בלי ר׳) נ	constatation *f*, conviction *f*
הוֹכִיחַ ← [וכח]	
הוּכַן ← [כון]	
הוּלַד, הִוָּלֵד ← יָלַד	
הוֹלָדָה (222) נ	procréation *f*
הוֹלוֹגְרַמָּה (ר׳ ־מוֹת) נ	hologramme *m*
הוֹלִיד ← יָלַד	
הוֹלִיךְ ← הָלַךְ	
הוֹלָכָה (222) נ	transport *m*, livraison *f*
הוֹלָכָה וְהוֹבָאָה	va-et-vient *m*
‖ הוֹלָכָה חַשְׁמַלִּית	conductance *f*
הוֹלֵל (132) ז	débauché *m*, libertin *m*
הוֹלֵלוּת (—) נ או הוֹלֵלוֹת (—) נ״ר	débauche *f*
הוֹלֵם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לְמִים, ־לְמוֹת) ת	adéquat
הוֹלַנְד ש״פ נ (מדינה)	la Hollande, les Pays-Bas
הוֹלַנְדִּי, ־דִּית ת	hollandais
‖ הוֹלַנְדִּי, ־דִּית (ר׳ ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ש	Hollandais *n*
הַהוֹלַנְדִּי הַמְעוֹפֵף	le Vaisseau fantôme
הוֹמֶה, ־מָה ת	bruyant
הוֹמָה (201) נ	bruit *m*, tumulte *m*
הוֹמוֹגֵנִי, ־נִית ת	homogène
הוֹמוֹגֵנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	homogénéité *f*
הוּמוֹר (—) ז	humour *m*
חוּשׁ־הוּמוֹר ז	sens *m* de l'humour
הוּמוֹרִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	humoriste *m*
הוּמוֹרִיסְטִי, ־טִית ת	humoristique
הוּמוֹרֶסְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	récit *m* humoristique
הוֹמֵיאוֹפַּתְיָה (—) נ	homéopathie *f*
הוּמַךְ ← [מוך]	
הוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים) ת (רועש)	tumultueux
‖ (מדהים)	ahurissant, étonnant
הוּמָנִי, ־נִית ת	humain
הוּמָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	humanité (bienveillance) *f*
הוּמָנִיטָרִי, ־רִית ת	humanitaire
הוּמָנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	humaniste *m*
הוּמָנִיסְטִי, ־טִית ת	humaniste
לִמּוּדִים הוּמָנִיסְטִיִּים	études *fpl* littéraires, humanités *fpl*
הוּמַר ← [מור]	

הוֹמֵרוֹס ש״פ ז	Homère *m*
הוֹמֵרִי, ־רִית ת	homérique
הוּמַת ← [מות]	
[הון] ← [הין]	
הוֹן (21, בלי ר׳) ז	capital *m*, richesse *f*, fortune *f*
בְּלֹא־הוֹן	gratuitement
בְּעַד כָּל־הוֹן שֶׁבָּעוֹלָם	pour tout l'or du monde
הוֹן־תּוֹעָפוֹת	des sommes folles
הוֹן חוֹזֵר	fonds *m* de roulement
בַּעַל־הוֹן ז	capitaliste *m*
צָבַר הוֹן	amasser une fortune
‖ הוֹן תה״פ	assez
לֹא אָמַר הוֹן	n'avoir jamais assez
לְהוֹנִי (לְהוֹנְךָ וכו׳)	lentement, tranquillement
הִוֵּן (452 ג) פ״י	capitaliser
הוֹנָאָה (222) נ	fraude *f*, escroquerie *f*
הוֹנָאַת־דְּבָרִים	injures *fpl*, outrages *mpl*
הוּנְגָּרִי, ־רִית ת	hongrois
הוּנְגַּרְיָה ש״פ נ (מדינה)	la Hongrie
הוּנָה ← [ינה]	
הוּנַח ← [נוח]	
הוּנַס ← [נוס]	
הוּנַע ← [נוע]	
הוּנַף ← [נוף]	
הוּסַב ← סָבַב	
הוּסַד, הִוָּסֵד ← יָסַד	
הוֹסִיף, הוּסַף, הִוָּסֵף ← יָסַף	
הוֹסָפָה (222) נ	supplément *m*, augmentation *f*
הִוָּסְפוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* de s'ajouter
הוּסַר ← [סור]	
הִוָּסֵר ← יָסַר	
1. הוּעַד ← [עוד]	
2. הוּעַד, הִוָּעֵד ← יָעַד	
הוֹעָדָה (222) נ	convocation *f*
הִוָּעֲדוּת (45, בלי ר׳) נ	rencontre *f*, réunion *f*
הוֹעִיד ← יָעַד	
הוֹעִיל ← [יעל]	
הוּעַם ← עָמַם	
הוּעַף ← [עוף]	
הִוָּעֵץ ← יָעַץ	

הִוָּעֲצוּת (45) נ — consultation *f*, délibération *f*
הוּעַר ← [עור]
הוֹפִיעַ ← [יפע]
הוֹפָעָה (222) נ (היראות) — apparition *f*
הוֹפָעָה ראשׁוֹנָה (של שחקן) — débuts (d'un acteur) *mpl*
הוֹפָעַת־סֵפֶר — parution *f* d'un livre
(בתיאטרון וכדומה) — représentation *f*
|| (מראה חיצוני) — aspect *m*, apparence *f*
בַּעַל־הוֹפָעָה נָאָה — homme *m* qui présente bien
|| (תופעה) — phénomène *m*
הוּפַץ ← [פוץ]
הוּפַר ← 1. [פרר]
הוּץ (41) ז — feuille *f* de palmier
הוּצָא (—) ז ארמית צמח — houx *m*
הוּצָא ← יָצָא
הוֹצָאָה (222) נ — sortie *f*, émission *f*
הוֹצָאָה לְהוֹרֵג — exécution capitale
הוֹצָאָה לְפֹעַל — réalisation *f*, saisie *f*
הוֹצָאָה לָאוֹר — édition *f*
הוֹצָאַת־דִּבָּה — diffamation *f*
|| הוֹצָאַת־סְפָרִים — édition *f*
הוֹצָאָה מְיֻחֶדֶת (של־עיתון) — édition spéciale
בֵּית־הוֹצָאָה ז — maison *f* d'édition
|| (כסף) — dépense *f*
הוֹצָאוֹת שׁוֹטְפוֹת — dèpenses courantes
נָשָׂא בְּהוֹצָאוֹת — se charger des dépenses
הוֹצִיא ← יָצָא
הוֹצִיק, הוּצַק ← יָצַק
הוּצַף ← [צוף]
1. הוּצַר ← 2. צָרַר
2. הוּצַר, הִוָּצֵר ← יָצַר
הִוָּצְרוּת (45, בלי ר׳) נ — formation *f*, constitution *f*
הוּקַד ← יָקַד
הוֹקוּס־פּוֹקוּס (—) ז — tour *m* de passe-passe
הוֹקֵי (—) ז ספורט — hockey *m*
הוֹקִיעַ ← יָקַע
הוֹקִיר ← יָקַר
הוּקַל ← [קלל]
הוּקַם ← [קום]

הוּקַע ← יָקַע
הוֹקָעָה (222) נ — pendaison *f*
|| כהש — stigmatisation *f*, réprobation *f*
הוּקַר ← יָקַר
הוֹקָרָה (222, בלי ר׳) נ (הערכה) — estime *f*
(בסוף מכתב) בְּהוֹקָרָה — respectueusement
|| (התייקרות) — renchérissement *m*, hausse *f*
הוּקַשׁ ← יָקַשׁ
הוּרָא ← יָרֵא
הוֹרָאָה (222) נ (לימוד) — enseignement *m*
הוֹרָאַת־קְרוֹא וּכְתֹב — alphabétisation *f*
|| דת מוֹרֵה־הוֹרָאָה — docteur *m* de la loi
|| (תקנה) — instruction *f*
נָתַן הוֹרָאָה — donner un ordre
הוֹרָאַת־שָׁעָה — décision *f* temporaire
|| (משמעות) — signification *f*, sens (d'un mot) *m*
הוֹרֵג (132) ז (רוצח) — assassin *m*, meurtrier *m*
|| (תליין) — bourreau *m*
הוֹצִיא לְהוֹרֵג — exécuter (un condamné à mort)
הוּצָא לְהוֹרֵג — être exécuté
הוּרַד ← יָרַד
הוֹרָדָה (222) נ — descente *f*, diminution *f*
|| כהש הוֹרָדָה בְּדַרְגָּה — rétrogradation *f*
הוֹרָדַת־מְחִירִים — baisse *f* des prix
הוֹרָדַת־הַדֶּגֶל לַחֲצִי־הַתֹּרֶן — mise *f* du pavillon en berne
הוֹרְדוֹס ש״פ ז — Hérode *m*
הוֹרֶה (77) ז — parent (le père ou la mère) *m*
|| הוֹרִים ז״ר — parents (père et mère) *mpl*
הוֹרִים אוֹמְנִים — parents nourriciers
אֲסֵפַת־הוֹרִים נ — réunion *f* de parents
1. הוֹרָה (201) נ (אם) — mère *f*
|| (ראשית ההריון) — conception *f*
הוֹרָתוֹ וְלֵדָתוֹ — son origine et sa naissance
2. הוֹרָה (—) נ (ריקוד) — *hora* (danse populaire) *f*
3. הוֹרָה ← 2. [ירה]
הוֹרוֹסְקוֹפּ (ר׳ ־פִּים) ז — horoscope *m*
הוֹרוּת (47) נ — fait *m* d'être père ou mère
הוֹרָיָה (222) נ — indication *f*, règle *f*

הוֹרִיד ← יָרַד

הוֹרִיק ← 2. יָרַק

הוֹרִישׁ ← 2.1. יָרַשׁ

הוּרַךְ ← [רכך]

הוּרַם ← [רום]

הוֹרְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז רפא — hormone *f*

הוֹרְמִיז ש״פ ז (אל־האור בדת הפרסית) — Ormuzd *m*

הוֹרְמָן (93) ז — permis *m*, autorisation *f*

הוֹרְסָנִי, ־נִית ת — destructeur, destructif

הוּרַע ← [רעע]

הוּרַץ ← [רוץ]

הוּרַק ← [ריק]

הוֹרָקָה (222, בלי ר׳) נ — verdoiement *m*

הוֹרָקָן (ר׳ ־נִים) ז (רוח) — ouragan *m*

הוֹרְקָנוֹס ש״פ ז — Hyrcan *m*

הוּרַשׁ ← 2. [ירש]

הוֹרָשָׁה (222) נ — action *f* de léguer

1. הוּשַׁב ← [שוב]

2. הוּשַׁב ← יָשַׁב

הוֹשָׁבָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de placer *ou* de faire asseoir

1. הוּשַׁט ← [שוט]

2. הוּשַׁט ← [ישט]

הוֹשָׁטָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de tendre

הוֹשָׁטַת־יָד — action de tendre la main

הוֹשָׁטַת־עֶזְרָה — action de porter secours

הוֹשִׁיב ← יָשַׁב

הוֹשִׁיט ← [ישט]

הוֹשִׁיעַ ← [ישע]

הוּשַׂם ← [שים]

הוֹשֵׁעַ ש״פ ז — Osée *m*

הוּשַׁע ← [ישע]

הוֹשָׁעָה (222, בלי ר׳) נ — secours *m*, salut *m*

הִוָּשְׁעוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être sauvé

הוֹשַׁעְנָא! מ״ק דת — hosanna!

‖ הוֹשַׁעְנָא (ר׳ ־נוֹת) נ עממי — branche *f* de saule

הוֹשַׁעְנָא רַבָּה — *hocha'na rabba* (7e jour de la fête des Tabernacles)

הוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה — bon à rien

הוּשַׁר ← [שיר]

הוּשַׁת ← [שית]

[הות] הוֹתֵת (455 ת) פ״ע (על־) — assaillir

הוֹתִיר, הוֹתַר, הִוָּתֵר ← [יתר]

הוֹתָרָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de laisser un reste

הִוָּתְרוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* de rester

הַזָּאָה או הַזָּיָה (221) נ — aspersion *f*

הִזְדַּבֵּל ← זִבֵּל

הִזְדַּבְּלוּת (45, בלי ר׳) נ — fumage *m*, fumaison *f*

הִזְדַּבֵּן ← זִבֵּן

הִזְדַּגֵּג ← זִגֵּג

הִזְדַּהֵב ← זָהַב

הִזְדַּהֲבוּת (45, בלי ר׳) נ — dorure *f*

הִזְדַּהָה ← זִהָה

הִזְדַּהוּת (46) נ — identification *f*

הִזְדַּהֵם ← זִהֵם

הִזְדַּהֲמוּת (45, בלי ר׳) נ — infection *f*, souillure *f*

הִזְדַּהֵר ← 1. זָהַר

הִזְדַּהֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — action *f* de briller

הִזְדַּוֵּג ← זִוֵּג

הִזְדַּוְּגוּת (45) נ — accouplement *m*

הִזְדַּוֵּעַ ← 2. זִוֵּעַ

הִזְדַּחֲלוּת (45, בלי ר׳) נ — action *f* de ramper

הִזְדַּיֵּן ← 1. 2. זִיֵּן

הִזְדַּיְּנוּת (45, בלי ר׳) נ — armement *m*

‖ בהש הִזְדַּיְּנוּת בְּסַבְלָנוּת — action *f* de s'armer de patience

הִזְדַּיֵּף ← זִיֵּף

הִזְדַּיְּפוּת (45, בלי ר׳) נ — contrefaçon *f*, falsification *f*

הִזְדַּכּוּת (45, בלי ר׳) נ — purification *f*

הִזְדַּכֵּךְ ← [זכך]

הִזְדַּכְּכוּת (45, בלי ר׳) נ — clarification *f*

הִזְדַּכֵּר ← 1. זָכַר

הִזְדַּלֵּג ← זָלַג

הִזְדַּלְזֵל ← זִלְזֵל

הִזְדַּלֵּף ← זָלַף

הִזְדַּמֵּן ← זִמֵּן

הִזְדַּמְּנוּת (45) נ (פגישה) — rencontre *f*, coïncidence *f*

‖ (שעת־כושר) — occasion *f*

נִצֵּל הִזְדַּמְּנוּת — profiter d'une occasion

הֶחְמִיץ הִזְדַּמְּנוּת — manquer une occasion

הִזְדַּנֵּב ← זָנַב
הִזְדַּנְּבוּת (45, בלי ר') נ — action *f* de s'étirer
הִזְדַּנֵּק ← זָנַק
הִזְדַּנְּקוּת (45, בלי ר') נ — percée *f*, jaillissement *m*
הִזְדַּעְזֵעַ ← זִעְזַע
הִזְדַּעְזְעוּת (45, בלי ר') נ — commotion *f*, choc *m*
הִזְדַּעֵם ← זָעַם
הִזְדַּעֵף ← זָעַף
הִזְדַּעֲפוּת (45, בלי ר') נ — rage *f*, fureur *f*
הִזְדַּעֵק ← זָעַק
הִזְדַּקֵּן ← זָקֵן
הִזְדַּקְּנוּת (45, בלי ר') נ — vieillissement *m*
הִזְדַּקֵּף ← זָקַף
הִזְדַּקְּפוּת (45, בלי ר') נ — redressement *m*
הִזְדַּקֵּק ← 1. 2. זָקַק
1. הִזְדַּקְּקוּת (45) נ (הצטללות) — distillation *f*
2. הִזְדַּקְּקוּת (45) נ (הצטרכות) — recours *m*
הִזְדַּקֵּר ← זָקַר
הִזְדַּקְּרוּת (45) נ — fait *m* de pointer *ou* de se dresser
|| (במטוס) — perte *f* de vitesse
הִזְדָּרֵז ← זֵרֵז
הִזְדָּרְזוּת (45, בלי ר') נ — empressement *m*
הִזְדָּרֵחַ ← זָרַח
הִזְדָּרֵם ← זָרַם
הִזְדָּרְמוּת (45, בלי ר') נ — affluence *f*, flot *m*
הִזְדָּרֵק ← זָרַק
הָזָה (349) פ"ע — avoir des visions, délirer
הִזָּה, הָזָה ← נָזָה
הַזְהָבָה (222) נ (ציפוי בזהב) — dorure *f*
|| (קבלת צבע זהוב) — fait *m* de se dorer
הַזְהָרָה (222) נ — avertissement *m*
הַזְוָגָה (222) נ מכונ — embrayage *m*
הָזוֹן (29) ז — vision *f*, délire *m*
הֵזוֹן ← [זון]
הֵזוֹר ← 1. [זור]
הָזוּת (46) נ — vision *f*, délire *m*
הֲזָזָה (220) נ — déplacement *m*, glissement *m*
דֶּלֶת־הֲזָזָה נ — porte glissante *ou* à coulisse
הֵזַח ← [זחח]
הֶזַּח (124) ז — déplacement *m*

הֲזָחָה (220) נ — élévation *f*, soulèvement *m*
הֲזָחַת־דַּעַת — contentement *m* de soi
הֵזִיד ← 1. 2. [זוד]
הֲזָיָה (220) נ — vision *f*, chimère *f*
הֲזָיָה ← הֲזָאָה
הִזָּיוֹן (39) ז — vision *f*, hallucination *f*
הֶזְיוֹנִי, ־נִית ת — chimérique, ilusoire
הֵזִיז ← [זוז]
הֵזִיחַ ← [זוח]
הִזִּיחַ ← נָזַח
הֵזִיל ← [זול]
הִזִּיל ← [זול], נָזַל
הֵזִין ← [זון]
הֵזִיעַ ← 1. [זוע]
הִזִּיעַ ← [יזע]
הִזִּיק ← נָזַק
הִזִּיר ← נָזַר
הֲזָיָתִי, ־תִית ת — imaginaire, visionnaire
הֵזַךְ ← [זכך]
הִזַּכּוּת (47, בלי ר') נ — purification *f*
הַזְכָּרָה (222) נ — rappel *m*, mention *f*, évocation *f*
|| דת — mention *f* du nom divin
|| הַזְכָּרַת־נְשָׁמוֹת — office *m* en souvenir des morts
הִזָּכְרוּת (45, בלי ר') נ — action *f* de se souvenir
הֲזָלָה (220) נ — baisse (des prix) *f*, réduction *f*
הַזָּלָה (221) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
הַזָּלַת־דְּמָעוֹת — effusion *m* de pleurs
הַזְלָפָה (222) נ — arrosage *m*
מְכוֹנִית־הַזְלָפָה נ — arroseuse *f*
הֵזֵם ← זָמַם
הֲזַמָּה (208) או הֲזָמָה (220) נ — réfutation (en prouvant l'alibi d'un témoin) *f*
הַזְמָנָה (222) נ (לסעודה) — invitation *f*
נַעֲנָה לְהַזְמָנָה — donner suite à une invitation
(לבית־המשפט) — convocation *f*
|| מסחר — commande *f*
הֲזָנָה (220) נ — alimentation *f*
הַזְנָחָה (222) נ — négligence *f*, abandon *m*
הַזְנָקָה (222, בלי ר') נ — action *f* de faire jaillir
|| (של מירוץ) — départ (d'une course) *m*

הֲזָעָה (221) נ	transpiration *f*, sudation *f*
מֶרְחַץ־הֲזָעָה ז	bain *m* de sueur, sauna *m*
הַזְעָמָה (222) נ	irritation *f*, fureur *f*
הַזְעָמַת־פָּנִים	mine furieuse
הַזְעָפָה (222) נ	indignation *f*
הֶזְעֵק (123) ז או הַזְעָקָה (222) נ	alerte *f*, alarme *f*, convocation urgente
הִזָּעֲקוּת (45) נ	alerte *f*
הַזְעָרָה (222) נ	rapetissement *m*, miniaturisation *f*
הֶזֵּק (123) ז	dommage *m*, dégât *m*, nuisance *f*
הֶזֵּק ← נֶזֶק	
הַזְקָפָה (222, בלי ר') נ	redressement *m*
הִזָּקְקוּת (45, בלי ר') נ	recours *m*
הֲזָרָה (221, בלי ר') נ	dissuasion *f*
הַזְרָחָה (222, בלי ר') נ	ilumination *f*, éclat *m*
הַזְרָמָה (222) נ	écoulement *m*
‖ (כספים)	versement (de numéraire) *m*
הַזְרָעָה (222) ז	fécondation *f*
הַזְרָעָה מְלָאכוּתִית	insémination artificielle
הַזְרָקָה (222) נ רפא	injection *f*, inoculation *f*
הַחְבָּאָה (222) נ	action *f* de cacher, recel *m*
הֵחָבְאוּת (45) נ	action *f* de se cacher
הֶחְבֵּר (123) ז	association (d'idées) *f*
‖ טכנ מְכוֹנַת־הֶחְבֵּר	brocheuse *f*
הַחְדָּרָה (222) נ	introduction *f*, infiltration *f*
הַחְוָרָה (222) נ	action *f* de pâlir
‖ בהש (הסברה)	éclaircissement *m*
הַחְזָקָה (222) נ	possession *f*, entretien *m*
דְּמֵי־הַחְזָקָה ז"ר	frais *mpl* d'entretien
‖ הַחְזָקַת־טוֹבָה	reconnaissance *f*, gratitude *f*
הַחְזָקַת־מַעֲמָד	maintien *m* sur ses positions
הֶחְזֵר (123) ז	retour *m*, restitution *f*
הֶחְזֵר־פִּקָּדוֹנוֹת	remboursement *m* de dépôts
‖ פיס הֶחְזֵר־אוֹר	reflet *m* de lumière
‖ (תגובה)	réflexe *m*
הַחְזָרָה (222) נ	retour *m*, restitution *f*
הַחְזָרַת־אֲבֵדָה	restitution d'objet perdu
הַחְזָרַת־מַס	ristourne *f* de taxe
הַחְזָרַת־הַסֵּדֶר	rétablissement *m* de l'ordre
הַחְזָרָה לְמוּטָב	redressement *m*
הַחְזָרַת־שָׁלוֹם	réponse *f* aux salutations
הַחְטָאָה (222) נ	incitation *f* au péché
‖ הַחְטָאַת־מַטָּרָה	action *f* de manquer le but
הַחְיָאָה (222, בלי ר') נ	revivification *f*
הֵחִישׁ ← 1. [חוש]	
הַחְכָּרָה (222) נ	affermage *m*, bail *m* à ferme
הֵחֵל ← 1. 2. [חלל]	
הַחְלָאָה (222) נ	provocation *f* de maladie
הַחְלָדָה (222) נ	fait *m* de se couvrir de rouille
הֲחָלָה (220, בלי ר') נ	application *f*
הֶחְלֵט (123) ז	décision *f*
‖ בְּהֶחְלֵט	absolument, certainement
הַחְלָטָה (222) נ	décision *f*
קִבֵּל הַחְלָטָה	prendre une décision
הֶחְלֵטִי, ־טִית ת	absolu, définitif
‖ הֶחְלֵטִית תה"פ	définitivement
הֶחְלֵטִיּוּת (47, בלי ר') נ	résolution *f*, détermination *f*
‖ בְּהֶחְלֵטִיּוּת	résolument, fermement
הַחְלָמָה (222) נ	convalescence *f*
הַחְלָפָה (222) נ	échange *m*, remplacement *m*
הַחְלָפַת־בְּגָדִים	changement *m* d'habits
הַחְלָפַת־הִלּוּךְ (במכונית)	changement de vitesse
בהש הַחְלָפַת־כֹּחַ	reprise *f* de nouvelles forces
הֵחָלְצוּת (45) נ	action *f* de s'échapper
‖ (הזדרזות)	empressement *m*, engagement spontané
הַחְלָקָה (222) נ (גלישה)	glissement *m*, glissade *f*
‖ (יישור)	lissage *m*, polissage *m*
בהש הַחְלָקַת־לָשׁוֹן	flatterie *f*
הֵחָלְקוּת (45, בלי ר') נ	division *f*, partage *m*
הַחְלָשָׁה (222) נ	affaiblissement *m*
הֵחָלְשׁוּת (45) נ	affaiblissement *m*, diminution *f*
הֵחַם ← [חמם]	
הַחְמָצָה (222) נ (הפיכה לחומץ)	acétification *f*
‖ כימ (חימצון)	oxydation *f*
‖ (של־מספוא)	fermentation *f*
מִגְדַּל־הַחְמָצָה ז	silo *m*
‖ בהש הַחְמָצַת־הִזְדַּמְּנוּת	occasion manquée

הַחְמָצַת־פָּנִים physionomie *f* aigre
הַחְמָרָה (222) נ (הרעה) aggravation *f*
|| (חומרה) rigueur *f*, sévérité *f*
הַחְנָיָה (222) נ stationnement *m*
(בין שתי מכוניות) créneau *m*
הַחְנָפָה (222) נ flatterie *f*
הַחְנָקָה (222) נ étranglement *m*, strangulation *f*
|| כימ (הרכבה עם חנקן) nitrification *f*
הֵחָנְקוּת (45, בלי ר') נ étouffement *m*
הֵחָסְמוּת (45) נ fermeture *f*, blocage *m*
|| מתמט (של־מעגל במשולש וכו') inscription (d'une figure dans une autre) *f*
הַחְסָנָה (222) נ magasinage *m*
הַחְסָרָה (222) נ diminution *f*, soustraction *f*
הֵחָפְזוּת (45) נ précipitation *f*, hâte *f*
הַחְפָּשָׂה (222) נ déguisement *m*
הֵחָצוּת (46) נ division *f*, scission *f*
הַחְצָנָה (222) נ extériorisation *f*
הַחְצָפָה (222, בלי ר') נ insolence *f*
הַחְצָפַת־פָּנִים attitude insolente
הֵחָקְרוּת (45) נ fait *m* d'être interrogé
הַחְרָבָה (222) נ destruction *f*
הֵחָרְבוּת (45) נ destruction *f*, ruine *f*
|| (התייבשות) dessèchement *m*
הַחְרָדָה (222) נ action *f* d'ébranler *ou* d'effrayer
הַחְרָמָה (222) נ (הפקעה) confiscation *f*
|| (הטלת־חרם) excommunication *f*, boycottage *m*
הַחְרָפָה (222) נ aggravation *f*
הַחְרָשָׁה (222) נ assourdissement *m*
הַחְשָׁבָה (222) נ considération *f*, estime *f*
הֵחָשְׁבוּת (45, בלי ר') נ fait *m* d'être considéré
הַחְשָׁדָה (222) נ suspicion *f*, action *f* de suspecter
הֵחָשְׁדוּת (45) נ fait *m* d'être suspect
הָחָשָׁה (220) נ accélération *f*
הַחְשָׁכָה (222) נ obscurcissement *m*
הַחְשָׂפָה (222) נ mise *f* à nu, dévoilement *m*
הֵחָתְכוּת (45) נ action *f* de se couper
הַחְתָּמָה (222) נ apposition *f* d'une signature

(על־מינוי) souscription *f*
|| (שימת־חותמת) oblitération *f*, cachetage *m*
הָטֹב, הֲטֻבָּה ת bigarré, bariolé
הֲטָבָה (212) נ bienfait *m*
|| (שינוי לטובה) amélioration *f*
|| (מענק) gratification *f*, prime *f*
מְנָיוֹת־הֲטָבָה נ״ר actions préférentielles
הַטְבָּלָה (222) נ immersion *f*
|| דת baptême *m*
1. הַטְבָּעָה (222) נ (של־אנייה) envoi *m* par le fond
2. הַטְבָּעָה (222) נ (של־מטבעות) frappe *f*
הִטַּגְּנוּת (45) נ friture *f*
הַטֵּה, הָטֵה ← נָטָה
הִטַּהֲרוּת (45) נ purification *f*
הִטּוּי (23) ז inclinaison *f*, fléchissement *m*
הֶטֵּחַ (124) ז heurt *m*, coup *m*, choc *m*
הֶטֵּחַ־דְּבָרִים lancement *m* d'invectives
הֲטָחָה (212) נ lancement *m*, projection *f*
הֲטָחַת־דְּבָרִים lancement d'invectives
הֲטָחַת־רֹאשׁ בַּכֹּתֶל action *f* de se cogner la tête contre le mur
|| (מריחה בטיח) plâtrage *m*
הִטַּחְטְחוּת (45) נ crépitement *m*
הֵטִיב ← [טוב]
הַטָּיָה (221) נ inclination *f*, déviation *f*, détournement *m*
הַטָּיַת־אֹזֶן action *f* de prêter l'oreille
הַטָּיַת־דַּעַת partialité *f*
הַטָּיַת־דִּין déni *m* de justice
|| (נטייה) action *f* de se conformer
הַטָּיָה אַחֲרֵי־רַבִּים action *f* de suivre la majorité
|| פיס déviation *f*, déflection *f*
הֵטִיחַ ← [טוח]
הֵטִיל ← [טול]
הִטִּיל, הַטֵּל ← נָטַל
הֵטִיס ← [טוס]
הִטִּיף ← נָטַף
1. הֶטֵּל (123) ז (השלכה) projection (géométrique) *f*

2. הֶטֵּל (123) ז (מס) — taxe *f*, imposition *f*
הַטְלָאָה (222) נ — rapiéçage *m*, ravaudage *m*
הֲטָלָה (212) נ — lancement *m*, projection *f*
הֲטָלַת־בֵּיצִים — ponte *f*
הֲטָלַת־כִּידוֹן — lancement de javelot
הַטָּלָה (221) נ — imposition *f*
הַטָּלַת־קְנָס — action *f* d'infliger une amende
הַטָּלַת־אֵימָה — intimidation *f*, action de terroriser
הִטַּלְטְלוּת (45) נ — pérégrination *f*, déplacements *mpl*
הִטַּמְּאוּת (45) נ — souillure *f*
הִטַּמְטְמוּת (45) נ — abêtissement *m*
הַטְמָנָה (222) נ — action *f* de cacher
|| מטבח הַטְמָנַת־חַמִּין — maintien *m* au chaud (d'un plat)
הַטְמָעָה (222) נ — assimilation *f*
|| צמח הַטְמָעַת־פַּחְמָן — photosynthèse *f*
הִטָּמְעוּת (45) נ — assimilation *f*
הַטְמָרָה (222, בלי ר') נ — ensilage *m*
הַטְנָה (207) נ — espadrille *f*
הִטַּנְּפוּת (45) נ — fait *m* de se salir, souillure *f*
הֶטֵּס (123) ז — transport *m* par air
הֲטָסָה (212) נ — action *f* de faire voler
|| (העברה במטוס) — transport *m* par air
הַטְעָיָה (222) נ — tromperie *f*, abus *m* de confiance
|| (הנחה מטעה) — sophisme *m*
הַטְעָמָה (222) נ — accentuation *f*, insistance *f*
|| מטבח (הוספת־תבלינים) — assaisonnement *m*
(נתינה לטעום) — action *f* de faire goûter
הַטְעָנָה (222) נ — chargement *m*
הֲטָפָה (221) נ (של־נוזלים) — dégouttement *m*
|| בהש — prédication *f*, homélie *f*
הֲטָפַת־מוּסָר — action *f* de prêcher la morale
הִטָּפְלוּת (45) נ — action *f* de s'accrocher (à qn)
הִטַּפְּלוּת (45) נ — action *f* de prendre soin
הֶטְפֵּס (123) ז — cliché *f*, stéréotype *m*
הַטְפָּסָה (222) נ — stéréotypie *f*
הַטְרָדָה (222) נ — action *f* d'importuner
|| צבא יְרִיּוֹת־הַטְרָדָה נ״ר — tir *m* de harcèlement

הֶטֶרוֹגֵנִי, ־נִית ת — hétérogène
הֶטֶרוֹגֵנִיּוּת (47, בלי ר') נ — hétérogénéité *f*
הֶטֶרוֹנוֹמְיָה (—) נ — hétéronomie *f*
הֶטְרֵחַ (124) ז או הַטְרָחָה (222) נ — action *f* de causer des embarras
הִטַּרְטְרוּת (45) נ — bruit *m* de ferraille
הַטְרָיָה (222) נ — action *f* de rafraîchir
הֶטְרֵם (123) ז או הַטְרָמָה (222) נ — anticipation *f*
הַטְרָפָה (222) נ דת — interdiction *f* de consommer
הִטָּרְפוּת (45) נ (של־בהמה) — fait *m* d'être déchiré
|| (של־אנייה) — naufrage *m*
|| בהש הִטָּרְפוּת־הַדַּעַת — fait *m* de devenir fou
הִטַּשְׁטְשׁוּת (45) נ — embrouillement *m*
הִי (—) ז — lamentation *f*, complainte *f*
הֵי מ״ק — voici
|| הֵי לְךָ — voici pour toi
הִיא כ״ג — elle
כָּל־שֶׁהִיא או כָּלְשֶׁהִי — quelconque, quelle qu'elle soit
|| (דבר זה) — cela
וְלֹא הִיא — il n'en est rien
וְהִיא שֶׁעָמְדָה לָנוּ — voilà ce qui nous a soutenus
|| הַהִיא כ״ר — celle-là
בָּעֵת הַהִיא — en ce temps-là
הַיְא! מ״ק — hé!, holà!
הֵיאַךְ או הֵיךְ תה״פ — comment
הִיבִּיסְקוּס (ר' ־סִים) ז צמח — hibiscus *m*, ketmie *f*
הִיגְיֶנָה (—) נ — hygiène *f*
הִיגְיֶנִי, ־נִית ת — hygiénique
הִיגְרוֹמֶטֶר (ר' ־מֶטְרִים) ז — hygromètre *m*
הֵידָד! מ״ק — bravo!
קְרִיאוֹת־הֵידָד נ״ר — acclamations *fpl*
° הֻיְדָה (ר' ־דוֹת) נ — action *f* de grâces
הִידְרָה (ר' ־רוֹת) נ זואול — hydre *f*
|| מיתול — hydre (serpent fabuleux)
הִידְרוֹגְרַפְיָה (—) נ — hydrographie *f*
הִידְרוֹדִינָמִיקָה (—) נ — hydrodynamique *f*
הִידְרוֹלוֹגְיָה (—) נ — hydrologie *f*
הִידְרוֹלִי, ־לִית ת — hydraulique
הִידְרוֹלִיסָה (—) נ כימ — hydrolyse *f*

הִידְרוֹלִיקָה (—) נ פיס hydraulique *f*
הִידְרוֹסְטָטִיקָה (—) נ hydrostatique *f*
הִידְרוֹפוֹבְּיָה (—) נ רפא hydrophobie *f*
הִידְרוֹפּוֹנִיקָה (—) נ culture *f* sans terre
הִידְרוֹקֶן (—) ז hydropisie *f*
הִידְרַנְט (ר׳ ־טִים) ז prise *f* d'eau, bouche *f* d'incendie
1. הָיָה (346) פ״ע être
הָיָה עָיֵף il était fatigué
הָיוּ זְמַנִּים ah! le bon vieux temps
וְכָךְ הָיָה et c'est ce qui arriva
הָיֹה הָיָה אִישׁ il y avait une fois un homme
מַה־שֶּׁהָיָה הָיָה le passé est le passé
הָיֹה לֹא תִהְיֶה cela ne sera pas
יִהְיֶה מַה־שֶּׁיִּהְיֶה או וִיהִי־מָה quoi qu'il arrive
וַיְהִי הַיּוֹם il arriva un jour
מַה־תְּהֵא עָלָיו? qu'adviendra-t-il de lui?
הֱיֵה שָׁלוֹם portez-vous bien
|| (נעשה) הָיָה לְ־ devenir
הָיָה לְאֶבֶן se transformer en pierre
הָיָה לְאִישׁ devenir un homme
הָיְתָה לְאִישׁ se marier (en parlant d'une femme)
הָיָה לִצְחוֹק devenir un objet de risée
|| (שייך) הָיָה לִי יָדִיד j'avais un ami
הָיָה לוֹ מַזָּל il a eu de la chance
יִהְיֶה לָנוּ מָקוֹם nous aurons de la place
הָיָה לוֹ (או עָלָיו) לִשְׁתֹּק il aurait dû se taire
|| ° (פגע) יָדוֹ הוֹיָה בּוֹ sa main le frappe
|| (לפני פועל אחר) הָיִיתִי גָּר בִּכְפָר j'habitais dans un village
הֱוֵה אוֹמֵר cela revient à dire, par conséquent
לֶהֱוֵי יָדוּעַ שֶׁ־ on fait savoir que
הָיִיתִי שָׂמֵחַ אִלּוּ je serais content si
אִלּוּ קָרָאתָ לִי הָיִיתִי בָּא si tu m'avais appelé je serais venu
|| הֱיוֹת שֶׁ־ puisque, étant donné que
|| נִהְיָה (406, רק עבר והווה) פ״ע devenir, se réaliser
לֹא נִהְיְתָה כָּזֹאת rien de tel n'a jamais existé
|| הִוָּה (453) פ״י créer, constituer, former
|| הִתְהַוָּה (480) פ״ע se constituer, se former
2. [היה] נֶהְיָה (406) פ״ע (התרופף) s'affaiblir
שְׁנָתוֹ נֶהְיְתָה עָלָיו le sommeil le fuyait
הִיּוּלִי, ־לִית ת primitif, grossier, chaotique
חֹמֶר הִיּוּלִי matière *f* informe
הִיּוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ primitivité *f*, grossièreté *f*
הֱיוֹת ← הָיָה
הֵיטֵב תה״פ bien
הֵיךְ ← הֵיאַךְ
הֵיכָא תה״פ ארמית où
הֵיכָא דְּאֶפְשָׁר dans la mesure du possible
מֵהֵיכָא תֵּיתֵי? d'où te vient cette idée?
הֵיכִי תה״פ ארמית comment?
הֵיכִי דָמֵי? comment cela?
הֵיכִי תִּמְצָא לוֹמַר? comment peux-tu parler ainsi?
הֵיכָל (91 או 93) ז (ארמון) palais *m*
הֵיכַל־הַמֶּלֶךְ palais royal
הֵיכַל־הַתַּרְבּוּת palais de la culture
|| (בית־המקדש) temple *m*
|| (בבית־הכנסת) tabernacle *m*
|| היסט אַבִּירֵי־הַהֵיכָל ז״ר les Templiers *m*
הֵיכָן תה״פ où?
לְהֵיכָן אַתָּה הוֹלֵךְ? où vas-tu?
מֵהֵיכָן? d'où?
הֵיכָן שֶׁ־ là où
כָּל־הֵיכָן שֶׁ־ partout où
הֵילָךְ תה״פ voici
|| הֵילָךְ (—) ז moyen *m* de paiement
הֵילָךְ חֻקִּי monnaie légale
הֵילֵל (—) ז astre brillant
הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר étoile *f* du matin (Vénus)
[הים] הָם (387) פ״ע être bruyant, gémir
|| פ״י troubler, bouleverser
|| הֵהִים (526) פ״י faire du bruit, causer du trouble
הַיְמָנָה (222, בלי ר׳) נ glissement *m* à droite
הֵימֶנּוּ (נ׳ הֵימֶנָּה) כ״ג de lui
שֶׁאֵין לְמַעְלָה הֵימֶנּוּ incomparable, qui n'a pas son pareil
לֹא כֹּל הֵימֶנּוּ tout ne dépend pas de lui

הִימְנוֹן (21) ז — hymne *m*
הַהִימְנוֹן הַלְּאֻמִּי — l'hymne national
[הין] הֵהִין (526 ג) פ״ע — oser, avoir l'audace de
הִין (1) ז — *hîn* (ancienne mesure de capacité) *m*
הַיְנוּ תה״פ ארמית — c'est
הַיְנוּ הָךְ — c'est la même chose
הַיְנוּ דִּכְתִיב — c'est ce qui est écrit
דְּהַיְנוּ — c'est-à-dire
הִינוּמָה (201) נ — voile (de jeune mariée) *m*
הִיסְטוֹלוֹגְיָה (—) נ — histologie *f*
הִיסְטוֹרִי, ־רִית ת — historique
הִיסְטוֹרְיָה (—) נ — histoire *f*
הִיסְטוֹרְיוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז — historiographe *m*
הִיסְטוֹרְיוֹגְרַפְיָה (—) נ — historiographie *f*
הִיסְטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — historien *m*
הִיסְטֵרִי, ־רִית ת — hystèriyue
הִיסְטֵרְיָה (—) נ — hystérie *f*
הִיפּוֹתֵטִי, ־טִית ת — hypothétique
הִיפְּנוֹזָה (—) נ — hypnose *f*
הִיפְּנוֹטִי, ־טִית ת — hypnotique
הִירוֹאִי, ־אִית ת — héroïque
הִיֵּרַרְכְיָה (—) נ — hiérarchie *f*
הַיְשֵׁר תה״פ — directement, tout droit
הַיְשָׁרָה (222) נ — conduite droite, redressement *m*
הָךְ ← [נכה]
הָךְ כ״ר ארמית — ceci, cela
הָכָא תה״פ ארמית — ici
הָכָא וְהָתָם — ici et là
הַכְאָבָה (222) נ — action *f* d'infliger une douleur
הַכָּאָה (221) נ — action *f* de battre *ou* de frapper
הַכָּאָה עַל־חֵטְא — action de battre sa coulpe
הַכְבָּדָה (222) נ — alourdissement *m*, charge *f*
הַכֵּה, הָכֵה ← [נכה]
הַכְהָיָה (222) נ — affaiblissement *m*
בהש הַכְהָיַת־עֵינַיִם — offense *f*
‖ (צביעה בצבע כהה) — fonçage *m*
הֶכְוֵן (123) ז — orientation *f*
יִעוּץ וְהֶכְוֵן — orientation professionnelle
הַכְוָנָה (222) נ (של־מכשיר) — réglage *m*
(של־אדם) — orientation *f*

הַכְזָבָה (222) נ — dénégation *f*, déception *f*
הַכְחָדָה (222) נ — destruction *f*, extermination *f*
הֶכְחֵשׁ (123) ז — démenti *m*, dénégation *f*
1. הַכְחָשָׁה (222) נ (הרזיה) — amaigrissement *m*
2. הַכְחָשָׁה (222) נ (כפירה) — démenti *m*
1. הֲכִי? מ״ש — est-ce que?, est-ce parce que...?
הֲכִי אָמַרְתִּי? — ai-je dit?, est-ce que j'ai dit?
2. הֲכִי תה״פ (לפני שם־תואר) — le plus
הַבָּחוּר הֲכִי נֶחְמָד — le jeune homme le plus gentil
הָכִי תה״פ ארמית — ainsi
אֲפִלּוּ הָכִי — quand même, néanmoins
בַּר־הָכֵי — expert, compétent
אַדְּהָכֵי וְהָכֵי — sur ces entrefaites
בְּלָאו הָכֵי — de toute manière
הֵכִיל ← [כול]
הֵכִין ← [כון]
הֵכֵיצַד? תה״פ — comment cela?
הִכִּיר ← 1. [נכר]
הִכִּישׁ ← 2. [נכש]
הַכְלָאָה (222) נ — croisement (d'espèces) *m*, hybridation *f*
הַכְלָאוֹת (45, בלי ר׳) נ — emprisonnement *m*
הַכְלָבָה (222) נ — faufilage *m*
הֲכָלָה (212, בלי ר׳) נ — capacité (d'un récipient) *f*
הֶכְלֵל (123) ז — généralisation *f*
הַכְלָלָה (222) נ (קביעת־כלל) — généralisation *f*
‖ (הכנסה לתוך־כלל) — inclusion *f*, action *f* d'inclure
הַכְלָמָה (222) נ — affront *m*, insulte *f*, offense *f*
הַכְלָרָה (222) נ — verdunisation *f*, javellisation *f*
הַכְמָנָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de cacher
הָכֵן תה״פ — fermement, à son poste
עָמַד הָכֵן — se tenir prêt
מַצַּב־הָכֵן ז — état *m* d'alerte
הֲכָנָה (212) נ — préparation *f*, préparatifs *mpl*
הַכְנָסָה (222) נ — action *f* de faire entrer, introduction *f*
הַכְנָסַת־אוֹרְחִים — hospitalité *f*
הַכְנָסַת־כַּלָּה — dotation *f* d'une fiancée
‖ (כסף) — recette *f*, revenu *m*

מַס־הַכְנָסָה ז — impôt *m* sur le revenu
בּוּל־הַכְנָסָה ז — timbre fiscal
הַכְנָעָה (222, בלי ר') נ (דיכוי) — soumission *f*
|| (ענווה) — humilité *f*, dévotion *f*
בְּהַכְנָעָה — humblement, dévotement
הִכָּנְעוּת (45, בלי ר') נ — soumission *f*, reddition *f*
הַכְסָפָה (222, בלי ר') נ — argenture *f*
|| בהש הַכְסָפַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
הַכְעָסָה (222) נ — irritation *f*
הַכְעָרָה (222, בלי ר') נ — enlaidissement *m*
הַכְפָּלָה (222) נ — redoublement *m*, action *f* de doubler
|| מתמט — multiplication *f*
הַכְפָּשָׁה (222) נ — salissure *f*, dénigrement *m*, diffamation *f*, opprobre *m*
הֵכֵר (323) פ"ע (לְ־) — railler, se moquer de
הִכֵּר, הֻכַּר ← 1. [נכר]
הֶכֵּר (123) ז — reconnaissance (d'un objet *etc*) *f*, identification *f*
סִימַן־הֶכֵּר ז — marque particulière
הַכָּרָה (221) נ (ידיעה) — connaissance *f*
תּוֹרַת־הַהַכָּרָה נ — théorie *f* de la connaissance
הַכָּרָה עַצְמִית — connaissance de soi, suffisance *f*
|| (דעה) — conviction *f*, opinion *f*, avis *m*
בָּא לִידֵי־הַכָּרָה כִּי — acquérir la conviction que
בַּעַל־הַכָּרָה — homme *m* qui a des convictions
הַכָּרַת־טוֹבָה — reconnaissance *f*, gratitude *f*
|| (תודעה) — connaissance, conscience *f*
מְחֻסַּר־הַכָּרָה — sans connaissance
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ — perdre connaissance
שָׁבָה אֵלָיו הַכָּרָתוֹ — reprendre connaissance
תַּת־הַכָּרָה — subconscient *m*
|| הַכָּרַת־פָּנִים (הבעת־פנים) — physionomie *f*
(משוא־פנים) — partialité *f*
|| משפט הַכָּרָה בְּ־ — reconnaissance (d'un Etat *etc*) *f*
הֶכֵּרוּת (48) נ — connaissance (entre personnes) *f*
בִּקּוּר־הֶכֵּרוּת ז — visite *f* pour faire connaissance
הַכְרָזָה (222) נ — proclamation *f*

הַכְרָזַת־מִלְחָמָה — déclaration *f* de guerre
הֶכְרֵחַ (124) ז — nécessité *f*, obligation *f*
בְּהֶכְרֵחַ — nécessairement, obligatoirement
מִן־הַהֶכְרֵחַ הוּא לְ־ (או שֶׁ־) — il est indispensable de (*ou* que)
הֶכְרֵחַ לֹא יְגֻנֶּה — nécessité impérieuse, force majeure
הַכְרָחָה (222) נ — contrainte *f*
הֶכְרֵחוּת (48) נ — nécessité *f*
הֶכְרֵחִי, ־חִית ת — nécessaire, obligatoire
תְּנַאי הֶכְרֵחִי — condition *f* nécessaire
הֶכְרֵחִיּוּת (47) נ — caractère *m* inévitable
הֶכְרֵעַ (124) ז — prépondérance *f*, argument décisif
אֵין הֶכְרֵעַ — la question reste indécise
הַכְרָעָה (222) נ (החלטה) — décision *f*
|| (של מאזניים) — action *f* de faire pencher la balance
|| (הכנעה) — action de soumettre *ou* de maîtriser
הַכְרָתָה (222) נ — extermination *f*
הַכָּרָתִי, ־תִית ת — conscient
תַּת־הַכָּרָתִי — subconscient
הַכָּשָׁה (221) נ — action *f* de battre *ou* de frapper
|| (של־נחש) — morsure (d'un serpent) *f*
הַכְשָׁלָה (222) נ — action *f* d'induire en erreur
הִכָּשְׁלוּת (45) נ — échec *f*, faillite *f*
הֶכְשֵׁר (123) ז (הכשרה) — préparation *f*, conditionnement *m*
|| (תעודת־כשרות) — licence *f*, attestation *f*
בהש (הסכמה) — autorisation *f*, approbation *f*
הַכְשָׁרָה (222) נ (הכנה) — préparation *f*
הַכְשָׁרַת־קַרְקַע — défrichement *m*
הַכְשָׁרָה חַקְלָאִית — formation *f* agricole
חַוַּת־הַכְשָׁרָה נ — ferme-école *f*
|| דת הַכְשָׁרַת־בָּשָׂר — apprêt (rituel) de la viande
הַכְשָׁרַת־כֵּלִים — nettoyage (rituel) des ustensiles
הַכְתָּבָה (222) נ — dictée *f*
הַכְתָּמָה (222) נ — action *f* de salir *ou* de ternir

בהש הַכְתָּמַת־שֵׁם — atteinte *f* à la réputation
הַכְתָּפָה (222) נ — chargement *m* sur l'épaule
הַכְתָּרָה (222) נ (של־מלך) — couronnement *m*
‖ בהש (מתן־תואר) — collation *f* de grade
(של־רב או כומר) — installation *f*, intronisation *f*
הֲלֹא תה״פ — n'est-ce pas que...?
הֲלֹא יָדַעְתָּ — ne sais-tu pas?
הָלְאָה תה״פ (מקום) — plus loin, au loin
מֵהָלְאָה לְ־ — au-delà de
גֶּשׁ־הָלְאָה — hors d'ici!
בהש הַשָּׁלוֹם מֵאִתָּנוּ וָהָלְאָה — la paix est encore loin de nous
‖ (זמן) מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה — à partir d'aujourd'hui
מִשָּׁם וָהָלְאָה — à partir de là
וְכֵן הָלְאָה — et ainsi de suite
הַלְאָיָה (222, בלי ר׳) נ — action *f* de fatiguer
הַלְאָמָה (222) נ — nationalisation *f*
הַלְבָּדָה (222) נ — placage (de bois) *m*
הַלְבָּנָה (222) נ — blanchiment *m*
‖ בהש הַלְבָּנַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
הַלְבָּנַת־כְּסָפִים — régularisation *f* d'avoirs
הַלְבָּשָׁה (222) נ — habillement *m*
הַלְבָּשָׁה מוּכָנָה מֵרֹאשׁ — confection *f*, prêt-à-porter *m*
חֲדַר־הַלְבָּשָׁה ז — garde-robe *f*
הֻלֶּדֶת (251, בלי ר׳) נ — naissance *f*
יוֹם־הֻלֶּדֶת ז — anniversaire *m* de naissance
הַלָּה (—) כ״ר — celui-ci, celui-là
הָלָה (208) נ — rayonnement *m*, auréole *f*
(מסביב לירח) — halo *m*
הַלְהָבָה (222) נ — inflammation *f*
הַלְהָבַת־יְצָרִים — excitation *f* des passions
הַלְהָטָה (222) נ — chauffage *m* à blanc
הַלוֹ! מ״ק — ohé!, holà!
(בטלפון) — allo!
הַלְוָאָה (222) נ — prêt *m*
הַלְוַאי! מ״ק — plût au Ciel!
הַלְוַאי שֶׁ־ — si seulement
הָלוֹגֵן (ר׳ ־נִים) ז כימ — halogène *m*
הַלְוָיָה (222) נ — accompagnement *m*, escorte *f*
‖ (של־מת) — funérailles *fpl*, obsèques *fpl*

הִלּוּךְ (41) ז — marche *f*, démarche *f*
הִלּוּכְךָ יְהִי בְּנַחַת — que ta démarche soit pondérée
בהש הִלּוּךְ־לָשׁוֹן — façon *f* de parler
רפא הִלּוּךְ־מֵעַיִם — diarrhée *f*
‖ (במכונית) — vitesse *f*
הִלּוּךְ רִאשׁוֹן/שֵׁנִי — première / deuxième vitesse
תֵּבַת־הִלּוּכִים נ — boîte *f* de vitesses
הִלּוּךְ אֲחוֹרִי — marche *f* arrière
הִלּוּל (41) ז — louange *f*, glorification *f*
‖ הִלּוּלִים ז״ר — fête *f*, solennité *f*
פְּרִי־הִלּוּלִים ז — des fruits réputés
הִלּוּלָה (201) נ או הִלּוּלָא (ר׳ ־לֵי) ז — fête *f*
הִלּוּלָא וְחִנְגָּא — bombance *f*, noce *f*
‖ — anniversaire *m* de la mort d'un saint
הֲלוֹם או הֲלֹם תה״פ — ici, par ici
אַל־תִּקְרַב הֲלֹם — n'approche pas d'ici
בָּאתִי עַד־הֲלֹם — j'en suis arrivé à ce point
הָלוּם, הֲלוּמָה ת — frappé
הֲלוּם־יַיִן — terrassé par le vin, ivre
הֲלוּם־רַעַם — frappé du tonnerre
הִלּוּם (41) ז — convenance *f*, conformité *f*
הַלָּז (—) כ״ר — celui-là
הַלָּזֶה (נ׳ הַלֵּזוּ) כ״ר — celui-là
הַלָּזָה (221) נ — calomnie *f*, rumeur *f*
הַלֵּזוּ ← הַלָּזֶה
הַלְחָמָה (222) נ טכנ — soudure *f*
הַלְחָמָה קָשָׁה — brasage *f*
שְׁפוֹפֶרֶת־הַלְחָמָה נ — chalumeau *m*
הַלְחָנָה (222) נ מוס — mise *f* en musique
הַלָּטָה (220) נ — action *f* de voiler (sa face)
הֶלְיוּם (—) ז כימ — hélium *m*
הֵלִיז ← [לוז]
הֵלִיט ← [לוט]
הָלִיךְ (10) ז (צעד) — pas *m*, démarche *f*
‖ (מנהג) — manière *f* d'agir, coutume *f*
‖ משפט — acte *m* de procédure
הֲלִיכִים מִשְׁפָּטִיִּים — action *f* judiciaire
הֲלִיכָה (201) נ — marche *f*
בַּהֲלִיכָה אִטִּית — en marchant lentement

בַּהֲלִיכָתוֹ וּבַחֲזִירָתוֹ	à l'aller et au retour
‖ °(שיירה)	caravane *f*
‖ (מנהג)	comportement *m*, manière *f* d'agir
הֲלִיכוֹת־עוֹלָם	la vie sociale
הֲלִיכוֹת־הַבַּיִת	la marche du ménage
הֲלִיכוֹן (1) ז	dèambulateur *m*
הֲלִימָה (201) נ	battement *m*, pulsation *f*
הֲלִימַת־הַלֵּב	battement du coeur
הֲלִימוּת (45) נ	conformité *f*, justesse *f*
1. הֵלִין ← 1. [לון]	
2. הֵלִין, הִלִּין ← 2. [לון]	
הֵלִיץ ← [לוץ]	
1. הֲלָךְ (—) ז ארמית	péage *m*, droit *m* de passage
2. הֲלָךְ (88) ז	disposition *f*, état *m*
הֲלַךְ־נֶפֶשׁ	mentalité *f*, tempérament *m*
הֲלַךְ־רוּחַ	état *m* d'esprit, humeur *f*
הָלַךְ (370) פ״ע	aller
הָלַךְ בָּרֶגֶל	aller à pied
הָלוֹךְ וָשׁוֹב	aller et retour
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב	renvoyer de Ponce à Pilate
הָלַךְ אַחֲרֵי־פְּ׳	suivre qn
כהש הָלַךְ בְּדַרְכֵי־פְּ׳	suivre les traces de qn
שְׁמוֹ הוֹלֵךְ לְפָנָיו	il jouit d'une grande réputation
אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת	je vais mourir
‖ (הסתלק)	s'en aller, partir, disparaître
הַגֶּשֶׁם הָלַךְ לוֹ	la pluie s'en est allée
לֵךְ־לְךָ	va-t'en
הָלַךְ מֵעִם־פְּ׳	quitter qn
הָלַךְ לְעוֹלָמוֹ או בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ	trépasser
הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, disparaître
‖ הָלַךְ וְגָדֵל	grandir de plus en plus
עֶרְכּוֹ פּוֹחֵת וְהוֹלֵךְ	sa valeur va en diminuant
‖ הָלַךְ רָכִיל בְּ־	calomnier, diffamer
הָלַךְ שְׁבִי אַחֲרֵי־	être fasciné par
הָלַךְ שׁוֹלָל	se laisser duper
‖ מָה הוֹלֵךְ כָּאן?	qu'est-ce qui se passe ici?
‖ נֶהֱלַךְ (392) פ״ע	s'en aller, se laisser aller
נֶהֱלַךְ כְּצֵל	déambuler comme une ombre
‖ הִלֵּךְ (432) פ״ע	aller, circuler
סְחוֹרָה מְהַלֶּכֶת	marchandise demandée
מַחֲלָה מְהַלֶּכֶת	épidémie *f*
‖ פ״י הִלֵּךְ אֵימִים עַל־	inspirer de la crainte à
‖ הִתְהַלֵּךְ (466) פ״ע	aller et venir, se promener
הִתְהַלֵּךְ עִם־בַּחוּרָה	fréquenter une jeune fille
‖ הוֹלִיךְ (518) פ״י	emmener, conduire
הוֹלִיךְ וְהֵבִיא	faire passer et repasser
הוֹלִיךְ שׁוֹלָל	duper, tromper, abuser
1. הֵלֶךְ (180) ז (עובר־אורח)	passant *m*, voyageur *m*, vagabond *m*
2. הֵלֶךְ (—) ז (של־דבש)	coulée *f*
הַלָּךְ (90) ז	marcheur *m*
הֲלָכָה (215) נ	loi *f*, règle *f*, jurisprudence *f*
הֲלָכָה לְמַעֲשֶׂה	règle à mettre en pratique
הֲלָכָה לְמשֶׁה מִסִּינַי	loi donnée à Moïse au Sinaï (loi fondamentale non écrite)
כהש אֵין זוֹ הֲלָכָה לְמשֶׁה מסיני	ce n'est pas un dogme immuable
הֲלָכָה וְאֵין מוֹרִים כֵּן	telle est la règle mais on ne l'enseigne pas
הֲלָכָה פְּסוּקָה	règle ayant force de loi
הֲלָכָה כִּפְ׳	la jurisprudence suit l'opinion de
‖ כַּהֲלָכָה	régulièrement, comme il faut
‖ לַהֲלָכָה	théoriquement, en droit
לַהֲלָכָה כֵּן לְמַעֲשֶׂה לא	théoriquement oui pratiquement non
הִלְכָּךְ מ״ח	c'est pourquoi, pour cette raison
הֶלְכָן (ר׳ ־נים) ז	marcheur *m*, vagabond *m*
הִלְכְתָא (—) נ	loi *f*, règle *f*, jurisprudence *f*
הִלְכְתָא לִמְשִׁיחָא	loi applicable à l'époque messianique, utopie *f*
הִלְכָתִי, ־תית ת	légal, juridique
1. הָלַל (354) פ״ע (זרח)	luire, briller, resplendir
בְּהִלּוֹ	dans tout son éclat
‖ הֵהֵל (528) פ״י	éclairer, illuminer
2. הָלַל (354) פ״ע	se conduire comme un fou
‖ הוֹלֵל (455) פ״י	frapper de folie, rendre insensé
‖ הִתְהוֹלֵל (488) פ״ע	faire le fou, se déchaîner
3. הִלֵּל (432) פ״י	louer, glorifier

יָפֶה לְהַלֵּל — remarquablement beau
|| הִתְהַלֵּל (466) פ״ע (הילל את עצמו) — se vanter
(היה מהולל) — être glorifié, être loué
הִלֵּל ש״פ ז — Hillel *m*
בֵּית־הִלֵּל ז — école *f* de Hillel (connue pour sa modération)
הַלֵּל (ר׳ הַלֵּלוֹת) ז — hymne *m* de louange
|| דת קָרָא אֶת־הַהַלֵּל — réciter les hymnes de louange (Psaumes 113–118)
בהש גָּמַר אֶת־הַהַלֵּל — ne pas tarir d'éloges
הָלֵל, הֲלֵלָה ת — glorieux, fameux
הַלָּלוּ כ״ר ר׳ — ceux-xi, ceux-là
הַלְלוּיָהּ! מ״ק — alléluia
הֶלֶם (169) ז — choc *m*
|| רפא הֶלֶם מַחֲמַת־נִתּוּחַ — choc opératoire
רפוי ז בְּהֶלֶם — thérapeutique *f* de choc
1. הָלַם (324) פ״י (היכה) — frapper, marteler
|| נֶהֱלַם (392) פ״ע — être frappé, être assommé
2. הָלַם (324) פ״י (תאם) — convenir, être conforme
הַשִּׂמְלָה הוֹלֶמֶת אוֹתָהּ — cette robe lui sied
|| (פירש) — interpréter convenablement
קָשֶׁה לַהֲלֹם פָּרָשָׁה זוֹ — il est difficile d'interpréter exactement ce passage
|| נֶהֱלַם (392) פ״ע — s'arranger, s'ajuster
הֹלֶם (186, בלי ר׳) ז — coup *m*, battement *m*
הֹלֶם־פַּעַם — coup de marteau
הֲלֹם ← הֲלוֹם
הַלְמַאי? תה״פ ארמית — pourquoi?, à quoi bon?
הַלְמוּת (45) נ (דפיקה) — coup *m*
הַלְמוּת־הַלֵּב — battements *mpl* du coeur
|| °(פטיש) — marteau *m*
הַלְמָן (91) ז — maillet *m*
הַלָּן תה״פ ארמית — là, là-bas
|| לְהַלָּן — ci-dessous, plus loin
כִּדְלְהַלָּן — comme suit
הֲלָנָה (212) נ — action *f* de faire passer la nuit
הֲלָנַת־דִּין — remise *f* d'un jugement
הֲלָנַת־שָׂכָר — retenue *f* de salaire
הֲלָנָה (221) נ — plainte *f*, doléance *f*
הֶלֶנִי, ־נִית ת — hellénique, grec
הֶלֶנִיסְטִי, ־טִית ת — hellénistique

הַלְעָבָה (222) נ — offense *f*, dédain *m*
הַלְעָגָה (222) נ — raillerie *f*, dérision *f*
1. הַלְעָזָה (222) נ (דיבה) — calomnie *f*
2. הַלְעָזָה (222) נ (תרגום) — traduction (en langue étrangère) *f*
הַלְעָטָה (222) נ — gavage *m*
|| בהש — action *f* de bourrer
הֲלָצָה (212) נ — plaisanterie *f*, blague *f*, facétie *f*
הֲלָצִי, ־צִית ת — plaisant, facétieux
הַלְקָאָה (222) נ — fustigation *f*, flagellation *f*
|| בהש הַלְקָאָה עַצְמִית — autocritique *f*
הֶלְקֵט (123) ז — capsule *f*
הַלְשָׁנָה (222) נ — dénonciation *f*, calomnie *f*
הֵם או הֵמָּה כ״ג ז״ר — eux
|| הָהֵם כ״ר ז״ר — ceux-là
בַּיָּמִים הָהֵם — en ces jours-là
הַמְאָסָה (222) נ — action *f* de faire prendre en dégoût
הָמָה (349) פ״ע — bourdonner, s'agiter, gémir
הָמָה לִבִּי — mon coeur s'émeut
הָמוּ מֵעָיו לְפ׳ — être pris de compassion pour
גַּלִּים הוֹמִים — des vagues rugissantes
|| (צייץ) — roucouler
|| הָמָה (447) פ״ע (רעש) — faire du bruit, bruire
(השתוקק) הוֹמֶה וּמְהַמֶּה — plein de convoitise
|| הִתְהַמָּה (480) פ״ע — bourdonner, s'agiter
הֶמְהוּם (41) ז — murmure *m*, ronronnement *m*
|| (היסוס) — hésitation *f*
הִמְהֵם (462) פ״ע — murmurer, ronronner
|| הִתְהַמְהֵם (492) פ״ע — gronder, rugir
הֶמוֹגְלוֹבִּין (—) ז רפא — hémoglobine *f*
הָמוּם, הֲמוּמָה ת — consterné, stupéfait
הִמּוּם (41) ז — consternation *f*, stupéfaction *f*
הָמוֹן (28) ז (קהל רב) — foule *f*
הֲמוֹנִים הִתְאַסְּפוּ — une foule de gens se rassembla
הֲמוֹנֵי־הֲמוֹנִים — une foule immense
|| (כמות גדולה) הֲמוֹן־כֶּסֶף — une grande quantité d'argent
|| (פשוטי־העם) הֶהָמוֹן — la masse, la multitude
|| (שאון) — tumulte *m*, agitation *f*

בהש הֲמוֹן־לְבָבוֹ — le tumulte de son coeur
הִמּוּן (51, בלי ר') ז — vulgarisation *f*
הֲמוֹנִי, ־נִית ת — de masse, commun, vulgaire
יִצּוּר הֲמוֹנִי — production *f* en série
הֲמוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ — vulgarité *f*
הֲמוֹנִית (17) נ — masse *f*, foule *f*
הִמּוּר (51) ז — pari *m*, gageure *f*
הִמָּזְגוּת (45) נ — mélange *m*, amalgame *m*
הַמְחָאָה (222) נ בנק — chèque *m*, mandat (de paiement) *m*
הַמְחָאַת־דֹּאַר — mandat-poste *m*
הַמְחָאַת־נוֹסְעִים — chèque de voyage
הַמְחָזָה (222) נ — adaptation *f* pour la scène
הַמְחָשָׁה (222) נ — matérialisation *f*, concrétisation *f*
אֶמְצְעֵי־הַמְחָשָׁה ז"ר — moyens audio-visuels
הֲמָטָה (212, בלי ר') נ — action *f* de provoquer
הַמְטָרָה (222) נ — arrosage *m*
הֶמְיָה נ — bruit *m*, rumeur *f*, gémissement *m*
הֶמְיַת־לֵב (או ־נֶפֶשׁ) — émotion *f*
|| (ציוץ) — roucoulement *m*
הֵמִיט ← [מוט]
הֵמִיךְ ← [מוך]
הֵמִיל ← [מול]
הֶמְיָן (91) ז — ceinture *f*
הֵמִיר ← [מור]
הֵמִישׁ ← [מוש]
הֲמִית (17) נ — gémissement *m*
הֵמִית ← [מות]
הֵמַךְ ← מָכַךְ
הִמָּלְאוּת (45, בלי ר') נ — emplissage *m*, plénitude *f*
הֲמֻלָּה (208) נ — tumulte *m*, agitation *f*
הַמְלָחָה (222) נ — salage *m*, salaison *f*
הַמְלָטָה (222) נ (לידה) — parturition (chez les animaux) *f*, action *f* de mettre bas
|| (הצלה) — sauvetage *m*, salut *m*
הִמָּלְטוּת (45, בלי ר') נ — action *f* de s'échapper
הַמְלָכָה (222) נ — intronisation (d'un roi) *f*
הִמָּלְכוּת (45) נ — consultation *f*, délibération *f*
הַמְלָצָה (222) נ — recommandation *f*, avis *m* favorable

הָמַם (357) פ"י — troubler, confondre
|| נָהַם (415) פ"ע — s'agiter, s'émouvoir, s'étonner
|| הֵמֵם (432) פ"י — troubler, étonner, abasourdir
|| הִתְהַמֵּם (466) פ"ע — se troubler, devenir perplexe
הֲמָמָה (212, בלי ר') נ — tumulte *m*
הֶמְמוֹן (38) ז — tumulte *m*
הָמַן (324 נ) פ"ע — se conduire effrontément
הָמָן ש"פ ז — Aman *m*
מטבח אָזְנֵי־הָמָן נ"ר — pets-de-nonne (pâtisserie) *mpl*, beignets *mpl*
הִמָּנְעוּת (45) נ — abstention *f*
הֶמֶס (169) ז — bois mort, broussailles *fpl*
הֲמַסָּה (208) נ — liquéfaction *f*, dissolution *f*
הִמַּסּוּת (47, בלי ר') נ — action *f* de fondre
הֶמְסֵס (—) ז זואול — feuillet (estomac des ruminants) *m*
הַמְעָדָה (222) נ — action *f* de faire trébucher
|| בהש — incitation *f* à l'erreur *ou* à une faute
הַמְעָטָה (222) נ — diminution *f*, réduction *f*
בהש הַמְעָטַת־דְּמוּת — dépréciation *f*
הִמָּעֲטוּת (45, בלי ר') נ — amoindrissement *m*
הִמָּעֲכוּת (45) נ — écrasement *m*
הַמְצָאָה (222) נ — invention *f*
בַּעַל־הַמְצָאוֹת — personne inventive
|| (בריאה) — création *f*
|| (הבאה) — fourniture *f*, livraison *f*
הִמָּצְאוּת (45, בלי ר') נ — présence *f*, existence *f*
הֵמֵק ← [מקק]
הֵמֵר ← [מרר]
הֵמֵר (432) פ"ע — parier, gager
1. הַמְרָאָה (222) נ (של־מטוס) — départ (d'avion) *m*, décollage *m*
|| כים — sublimation *f*
2. הַמְרָאָה (222) נ (סירוב) — refus *m*, rébellion *m*
|| (הימור) — pari *m*, gageure *f*
3. הַמְרָאָה (222) נ (הלעטה) — engraissement *m*
הֲמָרָה (212) נ — échange *m*, conversion *f*
הֲמָרַת־דָּת — conversion
הֲמָרַת־מַטְבֵּעַ — change *m*

הַמְרָכָּה (222) נ amollissement *m*
הַמְרָצָה (222) נ stimulation *f*, encouragement *m*
משפט בְּדֶרֶךְ־הַמְרָצָה selon la procédure d'urgence, en référé
הֵמֵשׁ ← מָשַׁשׁ
הַמְשָׂגָה (222) נ conceptualisation *f*
הַמְשָׁחָה (222) נ onction *f*
הֶמְשֵׁךְ (123) ז continuation *f*, suite *f*
הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא à suivre
רוֹמָן ז בְּהֶמְשֵׁכִים roman-feuilleton *m*
בְּהֶמְשֵׁךְ־הַזְּמַן à la longue, avec le temps
כִּתּוֹת־הֶמְשֵׁךְ נ״ר cours *mpl* complémentaires
הַמְשָׁכָה (222) נ continuation *f*, prolongation *f*
הִמָּשְׁכוּת (45, בלי ר׳) נ (המשך) continuation *f*
|| (היגררות) הִמָּשְׁכוּת אַחֲרֵי־ penchant *m* pour
הֶמְשֵׁכִיּוּת (47, בלי ר׳) נ continuité *f*
הֶמְשֵׁל (—) ז souveraineté *f*, pouvoir *f*
הֶמְשֵׁל (—) ז analogie *f*, comparaison *f*
עַל־צַד־הַהֶמְשֵׁל à titre de comparaison
1. הַמְשָׁלָה (222, בלי ר׳) נ (השלטה) action *f* de conférer le pouvoir
2. הַמְשָׁלָה (222, בלי ר׳) נ, (מתן־משל) métaphore *f*
הֲמָתָה (212) נ mise *f* à mort
הַמְתָּחָה (222) נ étirage *m*, action *f* de tendre
הִמָּתְחוּת (45) נ tension *f*
הַמְתָּנָה (222) נ attente *f*
חֲדַר־ (או אוּלַם־) הַמְתָּנָה ז salle *f* d'attente
הַמְתָּקָה (222) נ adoucissement *m*, édulcoration *f*
הַמְתָּקַת־מַיִם dessalement *m* de l'eau
בהש הַמְתָּקַת־סוֹד confidence *f*, conspiration *f*
|| משפט הַמְתָּקַת־דִּין או ־עֹנֶשׁ allègement *m* de peine
1. הֵן או הֵנָּה כ״ג נ״ר elles
|| הָהֵן כ״ר נ״ר celles-ci, ces
הַנָּשִׁים הָהֵן ces femmes
כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה autant et plus
2. הֵן מ״ח (הרי) eh bien, en fait, pourtant
|| (האם...?) est-ce que?
הֵן הָיְתָה כָּזֹאת? y eut-il jamais rien de tel?
הֵן...הֵן aussi bien... que

3. הֵן מ״ק oui
הֵן וָהֵן parfaitement, certainement
הֵן אוֹ לָאו? oui ou non?
אוֹמְרֵי־הֵן ז״ר approbateurs *mpl* systématiques
מִכְּלַל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן la négation implique l'affirmation du contraire
יְהִי הֵן שֶׁלְּךָ הֵן que ton oui soit oui
הֵן־צֶדֶק parole *f* d'honneur
בְּהֵן שֶׁלִּי או בְּהֵן־צִדְקִי par ma foi
1. הֲנָאָה (212) נ (תענוג) plaisir *m*, jouissance *f*
נֶהֱנָה הֲנָאָה מְרֻבָּה éprouver bien du plaisir
בַּעַל־הֲנָאָה ז jouisseur *m*
טוֹבַת־הֲנָאָה נ bénéfice *m*, avantage *m*
נָדַר הֲנָאָה מִן־ s'interdire tout bénéfice de la part de
|| משפט הֲנָאָה מִן־הַסָּפֵק bénéfice du doute
2. הֲנָאָה (212, בלי ר׳) נ (מניעה) opposition *f*
הִנָּבְאוּת (47) נ action *f* de prophétiser
הֲנָבָה (212) נ production *f*, rendement (d'un champ) *m*
הַנְבָּטָה (222) נ action *f* de faire germer
הַנְגָּנָה (222) נ intonation *f*, mise *f* en marche (d'un appareil de musique)
הִנָּגְעוּת (45) נ contamination *f*, infection *f*
הִנָּגְרוּת (45) נ écoulement *m*, effusion *f*
הֶנֵּד (123) ז balancement *m*
הֲנָדָה (212) נ balancement *m*, oscillation *f*
הַנְדְּסָאוּת (—) נ technologie *f*
הַנְדְּסַאי (ר׳ ־סָאִים) ז technicien supérieur
הַנְדָּסָה (222) נ מתמט géométrie *f*
הַנְדָּסַת־הַמִּישׁוֹר géométrie plane
הַנְדָּסַת־הַמֶּרְחָב géométrie dans l'espace
הַנְדָּסָה תֵּאוּרִית géométrie descriptive
|| (עבודת־מהנדס) métier *m* d'ingénieur, ingénierie *f*
הַנְדָּסָה עִירוֹנִית génie urbain, travaux publics
הַנְדָּסַת־אֳנִיּוֹת génie *m* maritime
|| צבא חֵיל־הַנְדָּסָה ז génie militaire
הַנְדָּסִי, ־סִית ת géométrique

מתמט גוף הַנְדָּסִי polyèdre *m*
הִנָּדְפוּת (45, בלי ר') נ évaporation *f*
|| בהש (היעלמות) évanouissement *m*
[הנה] נֶהֱנָה (409) פ"ע jouir, bénéficier, profiter
נֶהֱנָה מִן־הַהֶפְקֵר profiter de l'aubaine
דת בִּרְכּוֹת־הַנֶּהֱנִים נ"ר action *f* de grâces avant de consommer
|| הֵנָה (447) פ"י procurer du plaisir (*ou* un avantage) à
|| הִתְהַנָּה (480) פ"ע jouir, profiter
|| הֶהֱנָה (511) פ"י faire profiter, faire bénéficier
הִנֵּה (296) מלית voici
הִנְנִי me voici
הִנְנִי עָלֶיךָ! à nous deux!
הִנֵּה כִּי־כֵן ainsi, de cette manière
1. הֵנָּה ← הֵן
2. הֵנָּה תה"פ ici
הֵנָּה וָהֵנָּה ici et là, çà et là
אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה de long en large
עַד־הֵנָּה jusqu'ici, jusqu'aujourd'hui
הַנְהָגָה (222) נ (התנהגות) conduite *f*
|| (הנהלה) direction *f*, dirigeants *mpl*
הַנְהָגַת־הָעֵדָה chefs *mpl* de la communauté
|| (קבלת מנהג) introduction *f* d'un usage
הִנְהוּן (41) ז acquiescement *m*, approbation *f*
הַנְהָלָה (222) נ direction *f*
|| הַנְהָלַת־חֶשְׁבּוֹנוֹת comptabilité *f*
הִנְהֵן (458 ג) פ"ע acquiescer, approuver
הַנְהָרָה (222) נ fluorescence *f*
הִנּוּחַ (44, בלי ר') ז déposition *f*, pose *f*
הִנּוּי (23) ז réjouissance *f*, agrément *m*
הַנְוָיָה (222) נ embellissement *m*
הִנּוּעַ (44, בלי ר') ז balancement *m*
הִנָּזְרוּת (45) נ abstention *f*, privation *f*
הֻנַּח ← [נוח]
הֲנָחָה (212) נ soulagement *m*
הֲנָחַת־רוּחַ satisfaction *f*
|| (במחיר) réduction *f*, rabais *m*
(ממיסים) remise (d'impôts) *f*, dégrèvement *m*

הַנָּחָה (221) נ pose *f*, mise *f*
דת הַנָּחַת־תְּפִלִּין mise des *tefillîn*
|| (סברה) supposition *f*, hypothèse *f*
מִתּוֹךְ־הַנָּחָה שֶׁ־ en admettant que
הַנְחָיָה (222) נ directive *f*, indication *f*
הַנְחָלָה (222) נ attribution *f*, communication *f*
הַנְחָלַת־לָשׁוֹן enseignement *m* d'une langue
הֶנְחֵת (123) ז débarquement *m*
הַנְחָתָה (222) נ descente *f*
הַנְחָתַת־מַכָּה action *f* d'assener un coup
צבא הַנְחָתַת־אֵשׁ concentration *f* de feu
|| (הורדה לקרקע) action de faire atterrir
הַנָּטוּת (49) נ inclinaison *f*
|| דקדוק (של־שם) déclinaison *f*
(של פועל) conjugaison *f*
הִנָּטְלוּת (45, בלי ר') נ disparition *f*, retrait *m*
הִנָּטְעוּת (45, בלי ר') נ plantation *f*
הִנָּטְשׁוּת (45, בלי ר') נ (היעזבות) délaissement *m*
|| (התפשטות) propagation *f*, extension *f*
הָנֵי כ"ר ארמית ceux-ci, ces
הָנֵי מִלֵּי בְּ־ il s'agit de, il est question de
הֵנִיא ← [נוא]
הֵנִיב ← [נוב]
הֵנִיד ← [נוד]
הֲנָיָה (212) נ jouissance *f*, plaisir *m*
הֵנִיחַ, הִנִּיחַ ← [נוח]
הָנִיחָא תה"פ ארמית soit!, admettons!
הֵנִיס ← [נוס]
הֵנִיעַ ← [נוע]
הֵנִיף ← [נוף]
הֵנִיץ ← [נוץ]
הֵנִיקָה ← [ינק]
הִנְּךָ, הִנְּכֶם ← הִנֵּה
הַנְכָּרָה (222) נ תאטר distanciation *f*
הַנַּ"ל (= הַנִּזְכָּר לְעֵיל) ← זָכַר
הִנָּם, הִנָּן, הִנְנִי וכו' ← הִנֵּה
הַנְמָכָה (222) נ abaissement *m*
הַנְמָקָה (222) נ motivation *f*, argumentation *f*
הֲנָסָה (212) נ mise *f* en fuite
הֶנֵּעַ (124) ז balancement *m*, action *f* de secouer

הֲנֵעַ־רֹאשׁ hochement *m* de tête
|| מכונ propulsion *f*, traction *f*
גַּלְגַּל־הֲנֵעַ ז roue motrice
הֲנָעָה (212) נ mise *f* en mouvement
|| מכונ propulsion *f*, traction *f*
הֲנָעָה קִדְמִית traction avant
|| פסיכ motivation *f*
הַנְעָלָה (222) נ action *f* de chausser
חֲנוּת־הַנְעָלָה נ magasin *m* de chaussures
הִנָּעֲלוּת (45, בלי ר') נ fermeture *f*, verrouillage *m*
הַנְעָמָה (222) נ action *f* d'agrémenter
הִנָּעֲרוּת (45, בלי ר') נ (התעוררות) réveil *m*
|| (התחדשות) rajeunissement *m*
הֶנֶף (—) ז mouvement *m*, levée *f*, élan *m*
הֶנֶף־יָד mouvement de la main
הֲנָפָה (212) נ action *f* d'élever *ou* de brandir
הֲנָפַת־דְּגָלִים action *f* de hisser des drapeaux
דת הֲנָפַת־הָעֹמֶר présentation *f* de la gerbe (au lendemain de la Pâque)
הַנְפֵּק (123) ז authentification *f*
הַנְפָּקָה (222) נ בנק émission *f*
הַנְפָּשָׁה (222) נ personnification *f*, animation *f*
הִנָּפְשׁוּת (45, בלי ר') נ détente *f*, repos *m*
הָנֵץ (—) ז étincellement *m*, lueur *f*
עִם־הָנֵץ־הַחַמָּה au point du jour
הֲנָצָה (212) נ bourgeonnement *m*
הַנְצָחָה (222) נ perpétuation *f*, immortalisation *f*
הִנָּצְחוּת (45, בלי ר') נ défaite *f*
הִנָּצְלוּת (45, בלי ר') נ sauvetage *m*, salut *m*
הֲנָקָה (212) נ allaitement *m*
הִנָּקוּת (46, בלי ר') נ fait *m* d'être déclaré innocent
הִנָּקְטוּת (45, בלי ר') נ usage *m*, fait *m* de se servir
הִנָּקְטוּת־אֶמְצָעִים prise *f* de mesures
הִנָּקְמוּת (45) נ vengeance *f*, revanche *f*
הִנָּשְׂאוּת (45) נ élévation *f*
הִנָּשְׁלוּת (45) נ dépossession *f*
הַנְשָׁמָה (222) נ action *f* de faire respirer
הַנְשָׁמָה מְלָאכוּתִית (222) נ respiration artificielle
הַנְשָׁמָה מִפֶּה אֶל־פֶּה bouche-à-bouche *m*
הִנָּתְקוּת (45) נ séparation *f*, détachement *m*
|| בהש הִנָּתְקוּת מִן־הַבַּיִת éloignement *m* de la maison
הִנָּתְשׁוּת (45) נ déracinement *m*
הַס! מ"ק silence!
הַס מִלְּהַזְכִּיר! pas un mot!, motus!
הָשְׁלַךְ הַס le silence se fit
הֵסֵב ← **סָבַב**
הֶסֵּב (—) ז retournement *m*, rotation *f*
הֶסֵּב־רֹאשׁ action *f* de tourner la tête
|| (לשולחן) action *f* de se mettre à table
|| בנק endos *m*, aval *m*
הֲסִבָּה (212) נ action *f* de se mettre à table
|| (העברה) transfert *m*
הֲסִבַּת־שֵׁם changement *m* de nom
הֲסִבָּה מִקְצוֹעִית recyclage *m*
|| בנק endos *m*, aval *m*
הֶסְבֵּר (123) ז explication *f*
דִּבְרֵי־הֶסְבֵּר ז"ר commentaire *m*
|| הֶסְבֵּר־פָּנִים accueil amical *ou* bienveillant
הַסְבָּרָה (222) נ explication *f*
מִנְהַל־הַהַסְבָּרָה ז direction *f* de l'information
|| הַסְבָּרַת־פָּנִים accueil amical
הַסְבָּרָתִי, ־תִית ת explicatif, d'information
הֲסָגָה (221) נ déplacement *m*
הֲסָגַת־גְּבוּל violation *f* de propriété
בהש empiétement *m*, usurpation *f*
הַסְגָּלָה (222) נ adaptation *f*
הֶסְגֵּר (123) זז quarantaine *f*, isolement *m*
מַחֲנֵה־הֶסְגֵּר ז camp *m* d'internement
|| צבא blocus *m*, siège *m*
הֵטִיל הֶסְגֵּר עַל־ bloquer, assiéger
|| דקדוק intercalation *f*, parenthèse *f*
מַאֲמַר־הֶסְגֵּר ז proposition incidente
|| דת (בית־מדרש ספרדי) école *f* talmudique
הַסְגָּרָה (222) נ isolement *m*, internement *m*
|| משפט extradition *f*
הִסָּגְרוּת (45, בלי ר') isolement *m*, retraite *f*

הֶסְדֵּר (123) ז arrangement *m*, régularisation *f*
|| (במדינת ישראל) service militaire combiné avec des études talmudiques
|| משפט הֶסְדֵּר כּוֹבֵל cartel *m*
הַסְדָּרָה (222) נ arrangement *m*, régularisation *f*
הַסָּה (447) פ"ע se taire
|| פ"י faire taire, imposer silence à
|| הִתְהַסָּה (480) פ"ע être réduit au silence
|| הֶהֱסָה (551) פ"י faire taire, réduire au silence
הַסְוָאָה (222) נ camouflage *m*, dissimulation *f*
הִסּוּי (23) ז effort *m* d'imposer le silence
הִסּוּס (51) ז hésitation *f*, scrupule *m*
הֶסַּח (124, בלי ר') ז détournement *m*, diversion *f*
הֶסַּח־הַדַּעַת inadvertance *f*, distraction *f*
בְּהֶסַּח־הַדַּעַת (במפתיע) à l'improviste
(בלי תשומת־לב) distraitement
|| בְּהֶסַּח־פָּנִים en détournant la tête
הִסָּחֲבוּת (45) נ (היגררות) entraînement *m*
|| (הימשכות) fait *m* de traîner en longueur
הַסָּחָה (221, בלי ר') נ détournement *m*, diversion *f*
הַסָּחַת־הַדַּעַת distraction *f*
צבא פְּעֻלַּת־הַסָּחָה נ diversion
הִסָּחֲטוּת (45) נ fait *m* d'être comprimé
|| בהש fait *m* d'être épuisé
הִסָּחֲפוּת (45) נ entraînement *m*
|| בהש fait *m* de se laisser entraîner
הֶסֵּט (ר' ־טוֹת) ז déplacement *m*, remuement *m*
הֲסָטָה (212) נ déplacement *m*, remuement *m*
הִסִּיג ← [נסג]
הִסִּיחַ ← 1. נָסַח
הֵסִיט ← [סוט]
הֵסִיךְ ← [סוך]
הִסִּיךְ ← נָסַךְ
הִסִּיעַ ← נָסַע
הֵסִיף ← [סוף]
הִסִּיק ← נָסַק
הֵסִיר ← [סור]
הֵסִית ← [סות]
הֲסָכָה (212) נ lubrification *f*, graissage *m*
הֶסְכֵּם (123) ז accord *m*, convention *f*
בָּאוּ לִידֵי־הֶסְכֵּם se mettre d'accord
הַסְכָּמָה (222) נ accord *m*, assentiment *m*
נָתַן הַסְכָּמָתוֹ donner son agrément
הַסְכָּמָה כְּלָלִית consensus *m*, unanimité *f*
היסט מְדִינוֹת־הַהַסְכָּמָה נ"ר les Alliés *mpl*
|| (בראש־ספר) approbation *f*, imprimatur *m*
הַסְכָּנָה (222) נ action *f* de s'habituer
הַסְלָלָה (222) נ mise *f* sur orbite
הַסְלָמָה (222) נ escalade *f*
הַסְמָכָה (222) נ (קירוב) rapprochement *m*
(עיבוי) épaississement *m*
|| (מתן־תואר) collation *f* de grade
הַסְמָכָה לְהוֹרָאָה licence *f* d'enseigner
דת הַסְמָכָה לְרַבָּנוּת ordination *f* au rabbinat
הַסְמָלָה (222) נ codage *m*
הַסְמָקָה (222) נ fait *m* de rougir
הַסְנָנָה (222) נ filtrage *m*
הַסֵּס (432) פ"ע hésiter
|| הִתְהַסֵּס (466) פ"ע commencer à hésiter
הַסְסָן (ר' ־נים) ז homme indécis *ou* irrésolu
הַסְסָנוּת (46, בלי ר') נ indécision *f*, irrésolution *f*
הַסְסָנִי, ־נִית ת hésitant, irrésolu, indécis
הֶסֵּעַ (124) ז déplacement *m*, transport *m*
הַסְעָדָה (222) נ service *m* de traiteur
הַסָּעָה (221) נ déplacement *m*, transport *m*
הַסְעָרָה (222) נ agitation *f*, effervescence *f*
|| בהש הַסְעָרַת־הָרוּחוֹת excitation *f* des esprits
הַסְפָּגָה (222) נ (ייבוש) épongeage *m*
|| (החדרת־נוזל) imprégnation *f*, imbibition *f*
הִסָּפְגוּת (45, בלי ר') נ absorption *f*
הֶסְפֵּד (123) ז oraison *f* funèbre
הַסְפָּדָה (222, בלי ר') נ action *f* de prononcer l'éloge funèbre
הִסָּפְחוּת (45) נ annexion *f*, adjonction *f*
הֶסְפֵּק (123) ז rendement *m*, débit *m*, capacité *f*
|| פיס (של־מכונה) puissance (d'une machine) *f*
הַסְפָּקָה (222) נ approvisionnement *m*, ravitaillement *m*
1. הֶסֵּק (123) ז (הבערה) chauffage *m*

2. הֶסֵּק (123) ז (מסקנה) — déduction *f*
1. הַסָּקָה (221) נ (הבערה) — chauffage *m*
הַסָּקָה מֶרְכָּזִית — chauffage central
2. הַסָּקָה (221) נ (קביעת־תוצאה) — déduction *f*
הַסָּקַת־מַסְקָנוֹת — action *f* de tirer des conclusions
הַסָּקַת־שָׁוְא — raisonnement faux, sophisme *m*
הֲסָרָה (212) נ — éloignement *m*, enlèvement *m*
הֲסָרָה זְמַנִּית — suspension *f*
הַסְרָחָה (222) נ — pourriture *f*, puanteur *f*
הַסְרָטָה (222) נ — action *f* de filmer
מַכְשִׁיר־הַסְרָטָה ז — caméra *f*
הֶסֵּת (ר׳ ־תוֹת) ז — instigation *f*, persuasion *f*
משפט שְׁבוּעַת־הֶסֵּת — serment *m* d'intimation (imposé au défendeur)
הִסְתָּאֵב ← סֵאֵב
הִסְתָּאֲבוּת (45) נ — déchéance *f*, compromission *f*
הִסְתַּבְּבוּת (45) נ — casualité *f*
הִסְתַּבֵּךְ ← סָבַךְ
הִסְתַּבְּכוּת (45) נ — complication *f*
הִסְתַּבְּכוּת בְּחוֹבוֹת — difficultés financières
הִסְתַּבֵּן ← סִבֵּן
הִסְתַּבְּנוּת (45) נ — savonnage *m*
הִסְתַּבֵּר ← סָבַר
הִסְתַּבְּרוּת (45) נ — probabilité *f*
‖ מתמט תּוֹרַת־הַהִסְתַּבְּרוּת נ — calcul *m* des probabilités
הִסְתַּגֵּל ← 1. סִגֵּל
הִסְתַּגְּלוּת (45) נ — adaptation *f*, acclimatation *f*
הִסְתַּגֵּף ← סִגֵּף
הִסְתַּגְּפוּת (45) נ — mortification *f*, ascétisme *m*
הִסְתַּגֵּר ← סָגַר
הִסְתַּגְּרוּת (45) נ — isolement *m* volontaire
הִסְתַּדֵּק ← סָדַק
הִסְתַּדְּקוּת (45) נ — fêlure *f*, fissure *f*
הִסְתַּדֵּר ← סִדֵּר
הִסְתַּדְּרוּת (45) נ — organisation *f*, association *f*
הִסְתַּדְּרוּת־עוֹבְדִים — confédération *f* du travail
הִסְתַּדְּרוּתִי, ־תִית ת — confédéral
הֲסָתָה (212) נ — provocation *f*, excitation *f*
הִסְתּוֹבֵב ← סָבַב

הִסְתּוֹבְבוּת (45) נ — tournoiement *m*, action *f* de tourner en rond
‖ הִסְתּוֹבְבוּת־הָרֹאשׁ — vertige *m*
הִסְתּוֹדֵד ← 2. [סוד]
הִסְתּוֹדְדוּת (45) נ — chuchoterie *f*, conspiration *f*
הִסְתַּוָּה ← [סוה]
הִסְתַּוּוּת (47) נ — camouflage *m*
הִסְתּוֹלֵל ← סָלַל
הִסְתּוֹלְלוּת (45) נ — arrogance *f*, tyrannie *f*
הִסְתּוֹפֵף ← [ספף]
הִסְתּוֹפְפוּת (45) נ — séjour prolongé
הִסְתַּחֵב ← סָחַב
הִסְתַּחֲבוּת (45) נ — fait *m* d'être entraîné
הִסְתַּחֵף ← סָחַף
הִסְתַּחֲפוּת (45) נ — fait *m* d'être emporté
הִסְתַּחְרֵר ← סִחְרֵר
הִסְתַּחְרְרוּת (45) נ — tourbillonnement *m*
הִסְתַּחְרְרוּת־הָרֹאשׁ — vertige *m*
הִסְתַּיֵּג ← 2. סִיֵּג
הִסְתַּיְּגוּת (45) נ — réserve *f*, réticence *f*
בְּהִסְתַּיְּגוּת — sous réserve
(בחקיקה) — amendement *m*
הִסְתַּיֵּד ← סִיֵּד
הִסְתַּיְּדוּת (45) נ — calcification *f*
רפא הִסְתַּיְּדוּת־עוֹרְקִים — artériosclérose *f*
הִסְתַּיֵּם ← 1. 2. סִיֵּם
הִסְתַּיְּמוּת (45) נ — achèvement *m*
הִסְתַּיֵּעַ ← סִיֵּעַ
הִסְתַּיְּעוּת (45) נ — aide *f*, concours *m*
הִסְתַּיֵּף ← 1. סִיֵּף
הִסְתַּיְּפוּת (45) נ — escrime *f*
הִסְתַּכֵּל ← 2. [סכל]
הִסְתַּכְּלוּת (45) נ — observation *f*, contemplation *f*
הִסְתַּכְּלוּתִי, ־תִית ת — visuel, d'observation
הִסְתַּכֵּם ← 1. סִכֵּם
הִסְתַּכְּמוּת (45) נ — résumé *m*, résultat final
הִסְתַּכֵּן ← 2. סִכֵּן
הִסְתַּכְּנוּת (45) נ — risque *m*, mise *f* en péril
הִסְתַּכְסֵךְ ← סִכְסֵךְ
הִסְתַּכְסְכוּת (45) נ — conflit *m*

הִסְתַּלְסֵל ← סִלְסֵל
הִסְתַּלְסְלוּת (45) נ — enroulement *m*, ondulation *f*
הִסְתַּלֵּף ← סִלֵּף
הִסְתַּלְּפוּת (45) נ — falsification *f*, altération *f*
הִסְתַּלֵּק ← סִלֵּק
הִסְתַּלְּקוּת (45) נ — disparition *f*
|| בהש (מות) — décès *m*, disparition
|| משפט (מתביעה) — retrait (d'une plainte) *m*
הִסְתַּמֵּא ← סִמֵּא
הִסְתַּמְּאוּת (45) נ — fait *m* de devenir aveugle
הִסְתַּמֵּךְ ← סָמַךְ
הִסְתַּמְּכוּת (45) נ — référence *f*
הִסְתַּמֵּל ← סִמֵּל
הִסְתַּמְּמוּת (45) נ — intoxication *f* par la drogue
הִסְתַּמֵּן ← סִמֵּן
הִסְתַּמְּנוּת (45) נ — apparition *f*
הִסְתַּמֵּק ← סָמַק
הִסְתַּמְּקוּת (45) נ — fait *m* de rougir
הִסְתַּמֵּר ← סָמַר
הִסְתַּמְּרוּת (45) נ — fait *m* de se dresser
הִסְתַּנְוֵר ← סִנְוֵר
הִסְתַּנְוְרוּת (45) נ — aveuglement *m*
הִסְתַּנֵּן ← סִנֵּן
הִסְתַּנְּנוּת (45) נ (במסננת) — filtrage *m*
|| בהש (במחתרת) — infiltration *f*
הִסְתַּנֵּף ← סָנַף
הִסְתַּנְּפוּת (45) נ — affiliation *f*
הִסְתַּעֵף ← סָעַף
הִסְתַּעֲפוּת (45) נ — ramification *f*, bifurcation *f*
הִסְתַּעֵר ← סָעַר
הִסְתַּעֲרוּת (45) נ — assaut *m*
הִסְתַּפֵּג ← סָפַג
הִסְתַּפְּגוּת (45) נ — action *f* de s'essuyer
הִסְתַּפֵּחַ ← 1. סָפַח
הִסְתַּפְּחוּת (45) נ — annexion *f*, adjonction *f*
הִסְתַּפֵּק ← 2. 3. סִפֵּק
1. הִסְתַּפְּקוּת (45) נ — fait *m* de se contenter
הִסְתַּפְּקוּת בְּמוּעָט — frugalité *f*, sobriété *f*
|| (סיפוק עצמי) — satisfaction *f*, contentement *m*

2. הִסְתַּפְּקוּת (45) נ — éveil *m* d'un doute
הִסְתַּפֵּר ← 2. סִפֵּר
הִסְתַּפְּרוּת (45) נ — coupe *f* des cheveux
הִסְתַּקְרֵן ← סִקְרֵן
הִסְתַּקְרְנוּת (45) נ — éveil *m* de la curiosité
הֶסְתֵּר (123, בלי ר') ז — action *f* de cacher
בְּהֶסְתֵּר — en secret, clandestinement
|| הֶסְתֵּר־פָּנִים — éclipse *f* de la face
בְּהֶסְתֵּר־פָּנִים — incognito
הִסְתַּרְבֵּל ← סִרְבֵּל
הִסְתַּרְבְּלוּת (45) נ — encombrement *m*
הִסְתָּרֵג ← סָרַג
הִסְתָּרְגוּת (45) נ — enchevêtrement *m*
הַסְתָּרָה (222) נ — action *f* de cacher
1. הִסְתָּרוּת (45) נ (היחבאות) — fait *m* d'être caché
2. הִסְתָּרוּת (45) נ (התבטלות) — réfutation *f*
הִסְתָּרֵךְ ← [סרך]
הִסְתָּרֵס ← סֵרֵס
הִסְתָּרְסוּת (45) נ — castration *f*
|| (השתבשות) — déformation *f*
הִסְתָּרֵק ← 1. סָרַק
הִסְתָּרְקוּת (45) נ — action *f* de se peigner
הִסְתַּתֵּם ← סָתַם
הִסְתַּתְּמוּת (45) נ — fait *m* d'être obstrué
הִסְתַּתֵּר ← 2. סָתַר
הִסְתַּתְּרוּת (45) נ — action *f* de se cacher
הַעֲבָדָה (222, בלי ר') נ — asservissement *m*
הֶעָבָה (220) נ — action *f* de couvrir de nuages
הַעֲבָטָה (222) נ — prêt *m* à gage
הֶעֱבֵר (123) ז מוס — exposition *f*
הַעֲבָרָה (222) נ — transport *m*, transfert *m*
הַעֲבָרַת־קֻלְמוֹס — trait *m* de plume
|| (הרחקה) — éloignement *m*, suppression *f*
הַעֲבָרַת־פָּקִיד מִמִּשְׂרָתוֹ — déplacement *m* d'un fonctionnaire
|| (מסירה) — remise *f*
|| בנק (של־כספים) — transfert *m*
|| (בפנקסנות) הַעֲבָרָה מִדַּף לְדַף — report *m*
|| (משמעות מושאלת) — métaphore *f*
עַל־דֶּרֶךְ־הַעֲבָרָה — métaphoriquement
|| (השגת־אישור) — action *f* de faire passer

הַעֲבָרַת־הַחְלָטָה — action *f* de faire adopter une résolution
הַעֲגָלָה (222) נ — arrondissage *m*
1. הַעֲגָנָה (222) נ (אנייה) — ancrage *m*, mouillage *m*
2. הַעֲגָנָה (222) נ (של־אישה) — abandon *m*
1. הֵעָגְנוּת (45) נ (של־אנייה) — fait *m* d'être à l'ancre
2. הֵעָגְנוּת (45) נ (של־אישה) — fait *m* d'être délaissée
הַעֲדָאָה (222) נ — déposition (de témoin) *f*
‖ (התראה) — avertissement *m*
הַעֲדָה (220) נ בנק — protêt *m*
הַעֲדָנָה (222) נ — affinage *m*, raffinement *m*
הַעְדָּפָה (222) נ (הגדשה) — excédent *m*, excès *m*
‖ (מתן־עדיפות) — préférence *f*
הֶעְדֵּר (123) ז — absence *f*, manque *m*
בְּהֶעְדֵּר־ — en l'absence de, à défaut de
הֵעָדְרוּת (45) נ — absence *f*
הַעֲוָיָה (222) נ — grimace *f*
הֵעֵז ← עָזַז
הֵעָזְבוּת (45) נ — abandon *m*, délaissement *m*
1. הֶעָזָה (220) נ (אומץ) — courage *m*, audace *f*
‖ (חוצפה) — insolence *f*, impertinence *f*
2. הֶעָזָה (220) נ (איסוף) — rassemblement *m*
הֵעָזְרוּת (45) נ — aide *f*, concours *m*, recours *m*
הֵעָזְרוּת בְּ־ — fait *m* de profiter de l'aide de
1. הֵעָטְפוּת (45) נ (התכסות) — action *f* de s'envelopper
2. הֵעָטְפוּת (45) נ (היחלשות) — affaiblissement *m*
הַעֲטָרָה (222) נ — couronnement *m*
הַעֲטָשָׁה (222) נ — éternuement *m*
טַבַּק־הַעֲטָשָׁה ז — tabac *m* à priser
הֵעִיב ← [עוב]
הֵעִיד ← [עוד]
הֵעִיז ← [עוז]
הֵעִיף ← [עוף]
הֵעִיק ← [עוק]
הֵעִיר ← [עור]
הַעֲכָרָה (222, בלי ר') נ — enlaidissement *m*
הֵעָכְרוּת (45, בלי ר') נ — enlaidissement *m*
בהש הֵעָכְרוּת־הַיְחָסִים — dépravation *f* des relations
הַעֲלָאָה (222) נ (הרמה) — élévation *f*
הַעֲלָאָה בְּדַרְגָּה — promotion *f* de grade, avancement *m*
מתמט הַעֲלָאָה לְחֶזְקָה רְבִיעִית — élévation à la puissance 4
‖ (הגדלה) הַעֲלָאַת־מְחִירִים — hausse *f* des prix
‖ הַעֲלָאַת־אֵשׁ — allumage *m* de feu
הַעֲלָאַת־זִכְרוֹנוֹת — évocation *f* de souvenirs
הַעֲלָאַת־חֲלֻדָּה — rouillure *f*
הַעֲלָאַת־קָרְבָּן — oblation *f* d'un sacrifice
‖ (מחוץ־לארץ) — rapatriement (en Israel) *m*
הַעֲלָבָה (222) נ — offense *f*, insulte *f*
הֵעָלְבוּת (45) נ — fait *m* d'être offensé
הֵעָלוּת (46, בלי ר') נ — montée *f*
הֶעְלֵם (123) ז — oubli *m*, inadvertance *f*
הֶעְלֵם־דָּבָר — ignorance *f*
הֶעְלֵם־עַיִן — inattention *f*, distraction *f*
בְּהֶעְלֵם אֶחָד — d'un seul trait
הַעֲלָמָה (222) נ — dissimulation *f*
הַעֲלָמַת־עַיִן מִן־ — action *f* de passer sous silence *ou* d'ignorer
הֵעָלְמוּת (45) נ — disparition *f*
הֵעֵם ← עָמַם
הַעֲמָדָה (222) נ — action *f* de mettre debout
הַעֲמָדָה בַּדִּין — assignation *f* en justice
הַעֲמָדַת־דְּבָרִים עַל־נְכוֹנוּתָם — mise *f* au point
הַעֲמָדַת־תַּלְמִידִים — formation *f* de disciples
הַעֲמָדַת־בָּנִים — fondation *f* d'une famille
‖ הַעֲמָדַת־פָּנִים — affectation *f*, simulation *f*
הַעֲמָדַת־פְּנֵי־תָם — prise *f* d'un air innocent
הֵעָמְדוּת (45, בלי ר') נ — arrêt *m*
הֶעָמָה (222, בלי ר') נ — obscurcissement *m*
הַעֲמָסָה (222) נ — chargement *m*, charge *f*
הַעֲמָקָה (222) נ — approfondissement *m*
הַעֲמָתָה (222) נ — collationnement *m*
הֵעָנוּת (46, בלי ר') נ — consentement *m*
הַעֲנָקָה (222) נ (הטבה) — gratification *f*, dotation *f*
‖ (מתן) — don *m*, attribution *f*
הַעֲנָקַת־פְּרָס — attribution d'un prix

הַעֲנָקַת־תֹּאַר — collation *f* d'un grade
הַעֲנָשָׁה (222) נ — action *f* de punir
הֵעָנְשׁוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être puni
הַעֲסָקָה (222, בלי ר') נ — emploi *m*, action *f* d'occuper (des personnes)
הַעֲסָקַת־פּוֹעֲלִים — emploi d'ouvriers
הֵעָפָה (220, בלי ר') נ — action *f* de faire voler
הַעֲפַּת־מַבָּט (או ־עַיִן) — action de jeter un coup d'oeil
הַעְפָּלָה (222) נ (אל־הר) — escalade *f*
|| היסט (לארץ־ישראל) — immigration illégale (1938–1948)
1. הַעֲצָמָה (222) נ (הגברה) — renforcement *m*
2. הַעֲצָמָה (222) נ (סגירה) — fermeture *f*
הֵעָצְמוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* de se fermer
הֵעָצְרוּת (45) נ — arrêt *m*, cessation *f*
הֶעְקֵב (123) ז — calque *m*
הַעְקָבָה (222) נ — calquage *m*
הֵעָקְדוּת (45) נ — fait *m* d'être ligoté
הֲעָקָה (220) נ — pression *f*
הַעֲקָמָה (222) נ — déformation *f*
|| בהש הַעֲקָמַת־אַף — renfrognement *m*
הֵעָקְרוּת (45) נ — déracinement *m*
הֶעֱרֵב (—) ז — descente *f* du soir
הַעֲרֵב־שֶׁמֶשׁ — coucher *m* du soleil
|| תה"פ הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב — matin et soir
הַעֲרָבָה (222, בלי ר') נ — fait *m* de se coucher tard
הֶעָרָה (220) נ — observation *f*, remarque *f*
הֶעָרַת־שׁוּלַיִם — glose marginale
הֵעִיר הֶעָרָה — faire une remarque
הַעֲרָכָה (222) נ — estimation *f*, appréciation *f*
הַעֲרָכַת־מַצָּב — appréciation de la situation
הַעֲרָכָה מֵחָדָשׁ — réévaluation *f*
|| (הכרה בערך) — estime *f*, considération *f*
זָכָה לְהַעֲרָכָה — gagner l'estime
רָאוּי לְהַעֲרָכָה — estimable, digne d'estime
הֵעָרְכוּת (45) נ — disposition *f*, arrangement *m*
הֵעָרְכוּת לִקְרָב — préparatifs *mpl* de combat
1. הַעֲרָמָה (222) נ (צבירה) — entassement *m*
2. הַעֲרָמָה (222) נ (התחכמות) — fraude *f*
הַעֲרָמָה עַל־הַחֹק — action *f* de tourner la loi

הֵעָרְמוּת (45, בלי ר') נ — entassement *m*
הַעֲרָצָה (222) נ — estime *f*, admiration *f*
הַעֲשָׁרָה (222) נ — enrichissement *m*
הֶעְתֵּק (123) ז — copie (texte) *f*, double *m*
הַעְתָּקָה (222) נ — copie *f*, action *f* de copier
|| (תרגום) — traduction *f*
|| (הזזה) — déplacement *m*
הַעְתָּקַת־מְגוּרִים — déménagement *m*, changement *m* de domicile
הֵעָתְקוּת (45) נ — déplacement *m*
1. הַעְתָּרָה (222) נ (התחננות) — supplication *f*
2. הַעְתָּרָה (222) נ (ריבוי) — accumulation *f*
הֵעָתְרוּת (45) נ — assentiment *m*, exaucement *m*
הֲפָגָה (212) נ — détente *m*, soulagement *m*
הַפְגָּזָה (222) נ צבא — bombardement (par obus) *m*
הִפָּגְמוּת (45) נ — détérioration *f*, altération *f*
הֶפְגֵּן (123) ז — démonstration *f*
הַפְגָּנָה (222) נ — manifestation *f*
עָרַךְ הַפְגָּנָה — organiser une manifestation
הַפְגָּנַת־כֹּחַ — démonstration *f* de force
הַפְגָּנָתִי, ־תִית ת — démonstratif, provocant
הִפָּגְעוּת (45, בלי ר') נ — atteinte *f*
|| (רגישות) — susceptibilité *f*
הַפְגָּשָׁה (222) נ — organisation *f* d'une rencontre
הִפָּגְשׁוּת (45) נ — rencontre *f*
הִפָּדוּת (46, בלי ר') נ — délivrance *f*
הֲפוּגָה (201) נ — arrêt *m*, suspension *f*
בְּלִי־ (או מֵאֵין־) הֲפוּגוֹת — sans trêve
|| צבא — trêve *f*
הָפוּךְ, הֲפוּכָה ת — contraire, inverse, opposé
עוֹלָם הָפוּךְ — monde renversé
מתמט פוּנְקְצְיָה הֲפוּכָה — fonction *f* inverse
עממי קָפֶה הָפוּךְ — café *m* au lait
הֵפֶךְ (41) ז (הפיכה) — changement *m*, renversement *m*
|| (ניגוד) — contraire *m*, inverse *m*
הֶפְכּוֹ שֶׁל־דָּבָר — au contraire
דָּבָר וְהֶפְכּוֹ — contradiction *f* dans les termes
|| אסטר הִפּוּךְ־הַקַּיִץ/־הַחֹרֶף — solstice *m* d'été / d'hiver
|| דקדוק וָו־הַהִפּוּךְ ז — *waw* conversif

הֵפֵז ← 2. [פוז]	
הַפָּזָה (212, בלי ר׳) נ	dorure *f*
הַפְחָדָה (222) נ	intimidation *f*
הֲפָחָה (212, בלי ר׳) נ	respiration *f*, souffle *m*
‖ בהש הֲפָחַת־כְּזָבִים	diffusion *f* de mensonges
הַפְחָמָה (222) נ	carbonisation *f*
הַפְחָתָה (222) נ	diminution *f*, baisse *f*
הַפְחָתַת־מְחִירִים	baisse de prix
הַפְחָתַת־עֹנֶשׁ	réduction *f* de peine
הַפְחָתַת־עֵרֶךְ	dévaluation *f*
הִפָּחֲתוּת (45) נ	diminution *f*
הֶפְטֵר (123) ז מוס	finale *m*
‖ (שחרור מחוב)	décharge *f*, quitus *m*
הַפְטָרָה (222) נ דת	*haftara* (lecture d'un passage des Prophètes) *f*
הִפָּטְרוּת (45) נ	exemption *f*, dispense *f*
הֵפִיג ← [פוג]	
הֵפִיחַ ← [פוח]	
הִפִּיחַ ← נָפַח	
הָפִיךְ, הֲפִיכָה ת	transformable, convertible
מְעִיל הָפִיךְ	manteau réversible
הֲפִיכָה (201) נ	retournement *m*
בהש הֲפִיכַת־הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ	renversement *m* de la situation
‖ (שינוי)	changement *m*, transformation *f*
הֲפִיכַת־מוּצָק לְנוֹזֵל	passage *m* d'un solide à l'état liquide
מתמט הֲפִיכַת־שְׁבָרִים	conversion *f* de fractions
‖ (מהפכה)	coup *m* d'Etat, révolution *f*
הֲפִיכַת־הַמִּשְׁטָר	renversement *m* du régime
הֲפֵכַת־סְדוֹם	la destruction de Sodome
הִפִּיל ← נָפַל	
הֵפִיץ ← [פוץ]	
הֵפִיק ← [פוק]	
הִפִּיק ← נָפַק	
הֵפִיר ← [פור]	
הָפַךְ (324) פ״י	tourner, retourner, renverser
הָפַךְ עֹרֶף	tourner le dos
הָפַךְ פָּנָיו מִן־	se détourner de
הָפַךְ אֶת־הַדַּף	tourner la page
הֲפֹךְ! (בסוף־עמוד)	tournez s.v.p.!

בהש הָפַךְ עוֹרוֹ	retourner sa veste
הָפַךְ עוֹלָמוֹת	remuer ciel et terre
הָפַךְ הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ	renverser la situation
הָפַךְ אֶת־הַיּוֹצְרוֹת	tout embrouiller
‖ (הרס)	démolir, mettre sens dessus dessous
הָפַךְ מִשֹּׁרֶשׁ	déraciner, extirper
‖ (שינה)	changer, transformer
הָפַךְ אֵבֶל לְשָׂשׂוֹן	transformer le deuil en allégresse
מתמט הָפַךְ שֶׁבֶר	convertir une fraction
‖ פ״ע (השתנה)	changer, se transformer
הָפַךְ לְעָרִיץ	devenir tyrannique
‖ הָפַךְ בְּ־	creuser (une idée)
הָפַךְ וְהָפַךְ בְּ־	étudier *ou* examiner à fond
‖ נֶהְפַּךְ (394) פ״ע	se retourner, se renverser
נֶהְפַּךְ עָלָיו הַגַּלְגַּל	sa chance a tourné
נֶהְפַּךְ לִבּוֹ	se repentir, changer d'avis
נַהֲפוֹךְ הוּא	c'est le contraire
‖ (השתנה)	changer, se transformer
נֶהְפַּךְ לְאִישׁ אַחֵר	devenir un autre homme
‖ (נהרס)	être démoli, être détruit
נֶהֶפְכָה הָעִיר	la ville est détruite
‖ הִפֵּךְ (432) פ״י	retourner, renverser
בהש הִפֵּךְ דְּבָרִים עַל־	dire du mal de, médire
הִפֵּךְ בְּ־	s'occuper de, s'intéresser à
הִפֵּךְ בִּזְכוּת־פ׳	plaider en faveur de qn
‖ הִתְהַפֵּךְ (466) פ״ע	se retourner
הִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ	se retourner sur son lit
הַמְּכוֹנִית הִתְהַפְּכָה	la voiture a capoté
(השתנה) הִתְהַפֵּךְ לְ־	se changer en
‖ הֶהְפִּיךְ (501) פ״י	retourner, renverser
הֵפֶךְ (180) או הֶפֶךְ (174) ז	contraire *m*, inverse *m*
שְׁנֵי־הֲפָכִים	deux extrêmes *mpl*
הַהֵפֶךְ הוּא הַנָּכוֹן	c'est l'inverse qui est vrai
לְהֵפֶךְ	au contraire
הֲפֵכָה (229) נ	révolte *f*, insurrection *f*, ruine *f*
הֲפֵכַת־חָצֵר	révolution *f* de palais
הֲפָכִי, ־כִית ת	contraire, opposé, inverse
הֲפָכִיּוּת (47) נ	contraste *m*, opposition *f*
הֲפַכְפַּךְ, ־פֶּכֶת (ר׳ ־פַּכִּים, ־פַּכּוֹת) ת	tortueux

|| (אדם) — changeant, inconstant, versatile
הֲפַכְפְּכָה (208) נ — caprice *m*
הֲפַכְפְּכוּת או הֲפַכְפְּכָנוּת (46) נ — versatilité *f*
הֲפַכְפְּכָן (ר׳ ־נים) ז — homme inconstant *ou* capricieux, girouette *f*
הֲפַכְפְּכָנִי, ־נית ת — inconstant, capricieux
הַפְלֵא תה״פ — merveilleusement
הַפְלֵא וָפֶלֶא! — c'est prodigieux!
1. הַפְלָאָה (222) נ (פליאה) — étonnement *m*
2. הַפְלָאָה (222) נ (בנדרים) — détermination *f*
הֶפְלֵג (123) ז (ריחוק) — intervalle *m*
|| (גוזמה) — exagération *f*, diversion *f*
תְּשׁוּבַת־הֶפְלֵג נ — réponse évasive
הַפְלָגָה (222) נ (של־אנייה) — départ (d'un navire) *m*
|| (סיור בים) — voyage *m* en mer, croisière *f*
|| (הגזמה) — exagération *f*, hyperbole *f*
עַל־דֶּרֶךְ־הַהַפְלָגָה — hyperboliquement
|| דקדוק עֵרֶךְ־הַהַפְלָגָה ז — superlatif *m*
הִפָּלְגוּת (45) נ — séparation *f*, schisme *m*
הַפָּלָה (221) נ — action *f* de faire tomber
הַפָּלַת־גּוֹרָל — tirage *m* au sort
|| (הפסקת־הריון) — avortement *m*
הַפְלָטָה (222) נ — éjection *f*, émission *f*
כִּסֵּא־הַפְלָטָה ז — siège *m* éjectable
הַפְלָטַת־כַּדּוּר — tir accidentel d'une balle
|| בהש הַפְלָטַת־קְלָלָה — fait *m* de laisser échapper une injure
הִפָּלְטוּת (45) נ — éjection *f*, éruption *f*
הַפְלָיָה (222) נ — discrimination *f*
הַפְלָלָה (222) נ משפט — incrimination *f*
הַפְלָרָה (222) נ — fluorisation *f*
הִפְנוּט (—) ז — hypnotisation *f*
הִפָּנוּת (47) נ — fait *m* d'être *ou* de se rendre libre
הִפְנֵט (458) פ״י — hypnotiser
הַפְנָיָה (222) נ — mouvement *m* de côté
הַפְנָיַת־רֹאשׁ — action *f* de tourner la tête
|| (הכוונה) הַפְנָיַת־הַקָּהָל — action de diriger le public (vers différents services)
מִכְתַּב־הַפְנָיָה ז — lettre *f* de référence
(במילון וכו׳) — renvoi *m*

הַפְנָמָה (222) נ — intériorisation *f*, introversion *f*
הֶפְסֵד (123) ז — perte *f*
מָכַר בְּהֶפְסֵד — vendre à perte
רֶוַח וְהֶפְסֵד — profits et pertes
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ — le jeu n'en vaut pas la chandelle
הֲפָסָה (212, בלי ר׳) נ — apaisement *m*, conciliation *f*
הִפָּסְלוּת (45) נ — disqualification *f*
הֶפְסֵק (123) ז — arrêt *m*, interruption *f*
|| מוס — pause *f*, silence *m*
הַפְסָקָה (222) נ — arrêt *m*, interruption *f*
הַפְסָקַת־עֲבוֹדָה — cessation *f* de travail
צבא הַפְסָקַת־אֵשׁ — cessez-le-feu *m*
|| (בבית־ספר) — récréation *f*
(בהצגה) — entr'acte *m*
הִפָּסְקוּת (45, בלי ר׳) נ — cessation *f*, arrêt *m*
הִפְעִיל (—) ז דקדוק — conjugaison factitive
הֻפְעַל (—) ז דקדוק — passif *m* de la conjugaison factitive
הַפְעָלָה (222) נ — mise *f* en oeuvre
הַפְעָלָה זְדוֹנִית — manipulation *f*
הִפָּעֲלוּת (45) נ — affectivité *f*, émotivité *f*
הַפְעָמָה (222) נ — action *f* de faire battre (le coeur)
הִפָּעֲמוּת (45) נ — excitation *f*, émotion *f*
הִפָּעֲרוּת (45) נ — fait *m* de s'ouvrir largement
הֶפֵּץ (123) ז — explosion *f*
הֲפָצָה (212) נ — diffusion *f*
הַסֵּפֶר זָכָה לַהֲפָצָה רַבָּה — le livre a eu une large diffusion
הַפְצָעָה (222) נ — jaillissement *m*
הַפְצָצָה (222) נ צבא — bombardement *m*
הֶפְצֵר (123) ז — insistance *f*
הַפְצָרָה (222) נ — insistance *f*, imploration *f*
הַפְקָדָה (222) נ — dépôt *m*, action *f* de déposer
|| (מינוי) הַפְקָדַת־שׁוֹמֵר — désignation *f* d'un gardien
הִפָּקְדוּת (45) נ — recensement *m*
|| (היעדרות) — absence *f*
הֲפָקָה (212) נ — production *f*, obtention *f*

הֲפָקַת־פֶּחָם — extraction *f* de houille
|| בהש הֲפָקַת־רָצוֹן־פ׳ — fait *m* de donner satisfaction à qn
הֲפָקַת־תּוֹעֶלֶת מִן־ — fait *m* de tirer profit de
הֲפָקָה (221) נ — articulation (de sons) *f*
הַפְקָחָה (222, בלי ר׳) נ — dessillement *m* des yeux
הַפְקָעָה (222) נ משפט — confiscation *f*, saisie *f*
הַפְקָעַת־רְכוּשׁ — expropriation *f*
הַפְקָעַת־מַשְׂכֹּרֶת — opposition *f* au paiement d'un salaire
|| הַפְקָעַת־מְחִירִים (או ־שְׁעָרִים) — hausse *f* illicite des prix
הֶפְקֵר (123) ז — biens *mpl* sans propriétaire
זָכָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
|| יַלְדֵי־הֶפְקֵר ז״ר — enfants abandonnés
מִנְהַג־הֶפְקֵר ז — manière *f* d'agir irresponsable
שֶׁטַח־הֶפְקֵר ז — no man's land *m*, zone *f* neutre
הַפְקָרָה (222) נ — abandon *m*
הֶפְקֵרוּת (48) נ — anarchie *f*, licence *f*
מַעֲשֵׂה־הֶפְקֵרוּת ז — acte *m* irresponsable
הֵפֵר ← [פרר]
הֶפְרֵד (123) נ — séparation *f*, distinction *f*
הַפְרָדָה (222) נ — séparation *f*, distinction *f*
הַפְרָדָה גִּזְעִית — ségrégation raciale
הַפְרָדַת־הַדָּת מִן־הַמְּדִינָה — séparation de la religion et de l'Etat
הַפְרָדַת־הָרָשֻׁיּוֹת — séparation des pouvoirs
|| כימ — analyse *f*
הִפָּרְדוּת (45) נ — séparation *f*, détachement *m*
רפא הִפָּרְדוּת־הָרִשְׁתִּית — décollement *m* de la rétine
הֲפָרָה (212) נ — abolition *f*, annulation *f*
הֲפָרַת־הֶסְכֵּם — rupture *f* de contrat
הֲפָרַת־חֹק — violation *f* de la loi
הֲפָרַת־סֵדֶר — atteinte *f* à l'ordre public
|| דת הֲפָרַת־נֶדֶר — annulation *f* d'un voeu
הֶפְרֵז (123) ז — exagération *f*, excès *m*
הַפְרָזָה (222) נ — exagération *f*
1. הַפְרָחָה (222) נ (הנבה) — action *f* de faire fleurir

הַפְרָחַת־הַשְּׁמָמָה — fertilisation *f* du désert
2. הַפְרָחָה (222) נ (העפה) — action *f* de faire voler
|| בהש הַפְרָחַת־שְׁמוּעוֹת — propagation *f* de rumeurs
הַפְרָטָה (222) נ — spécification *f*, énnmération détaillée
(של מפעל) — privatisation *f*
הַפְרָיָה (222) נ — fertilisation *f*, fécondation *f*
הַפְרָיָה מְלָאכוּתִית — fécondation artificielle
הַפְרָכָה (222) נ — réfutation *f*
הִפָּרְסוּת (45) נ צבא — déploiement *m*
הֶפְרֵעַ (124) ז — obstacle *m*, empêchement *m*
הַפְרָעָה (222) נ — dérangement *m*, perturbation *f*
הַפְרָעַת־סֵדֶר — désordre *m*, atteinte *f* à l'ordre public
לְלֹא־הַפְרָעָה — sans entrave, sans obstacle
רפא הַפְרָעַת־הָעִכּוּל — trouble *m* de la digestion, dispepsie *f*
1. הִפָּרְעוּת (45) נ (של־השיער) — échevellement *f*, désordre (des cheveux) *m*
2. הִפָּרְעוּת (45) נ (של־חוב) — recouvrement *m*
|| בהש הִפָּרְעוּת מִן־ — action *f* de demander des comptes à
הֶפְרֵשׁ (123) ז — différence *f*
הַפְרָשָׁה (222) נ — mise *f* à part, prélèvement *m*
הַפְרָשַׁת־סְכוּם — défalcation *f* d'une somme
הַפְרָשַׁת־מַעֲשֵׂר — prélèvement d'une dîme
|| רפא — sécrétion *f*
הַפְרָשָׁה פְּנִימִית — sécrétion interne
הֶפְרֵשִׁיּוֹת (47, בלי ר׳) נ — différence *f*, écart *m*
הֶפְשֵׁט (123) ז (הפשטת־עור) — dépouillement *m*
|| (אופי מופשט) — abstraction *f*, caractère abstrait
הַפְשָׁטָה (222) נ (הסרת־עור) — dépouillement *m*, écorchement *m*
|| (הסרת־בגדים) — déshabillage *m*
|| (הפיכה למופשט) — abstraction *f*
הַפְשָׁלָה (222) נ — action *f* de rejeter, retroussement *m*
הַפְשָׁלַת־תַּרְמִיל עַל־הַכָּתֵף — rejet *m* d'une sacoche sur l'épaule

הַפְשָׁלַת־הַשַּׁרְווּלִים — retroussement des manches

הֶפְשֵׁר (123) ז — tiédissement *m*

הַפְשָׁרָה (222) נ — fonte *f*, fusion *f*, dégel *m*

הַפְשָׁרַת־שְׁלָגִים — fonte des neiges

בהש הַפְשָׁרַת־כְּסָפִים — libération *f* de capitaux

|| בהש (הפגת־המתיחות) — détente *f*

הִפָּתְחוּת (45) נ — ouverture *f*, fait *m* de s'ouvrir

הַפְתָּעָה (222) נ — surprise *f*

לְהַפְתָּעָתִי הָרַבָּה — à ma grande surprise

הֶפְתֵּק (123) ז — magasin *m*, débarras *m*

הַפְתָּתָה (222) נ — floculation *f*

הַצְבָּאָה (222) נ — commandement *m* en chef

הַצָּבָה (221) נ — placement *m*, mise *f* en place

הַצָּבַת־מַצֵּבָה — érection *f* d'un monument

|| צבא — mise en place, affectation *f*

מתמט — substitution *f*

הַצְבָּעָה (222) נ (רמיזה באצבע) — action *f* de montrer du doigt

הַצְבָּעָה עַל־ — fait *m* d'attirer l'attention sur

|| (הבעת־דעה) — vote *m*, scrutin *m*

הַצְבָּעָה חֲשָׁאִית — scrutin secret

הַצְבָּעַת־אֵמוּן — vote de confiance

הֶצְבֵּר (123) ז — accumulation *f*

הֶצֵּג (123) ז מוס — exposition *f*, présentation *f*

הַצָּגָה (221) נ — présentation *f*, démonstration *f*

הַצָּגַת־הַנּוֹשֵׂא — présentation du sujet

|| (הופעה) — représentation *f*, spectacle *m*

הַצָּגַת־בְּכוֹרָה — première *f*

הַצְדָּעָה (222) נ צבא — salut (militaire) *m*

הֶצְדֵּק (123) ז — justification *f*, excuse *f*

הַצְדָּקָה (222) נ — justification *f*, excuse *f*

אֵין הַצְדָּקָה לְמַעֲשָׂיו — ses actions sont inexcusables

|| הַצְדָּקַת־הַדִּין — soumission *f* à la volonté divine

הֵצָה ← 3. נָצָה

הַצְהָבָה (222, בלי ר') נ — jaunissement *m*

הַצְהָרָה (222) נ — déclaration *f*

הַצְהָרָה בִּשְׁבוּעָה — déclaration sous serment

הַצְהָרַת־אֱמוּנִים — déclaration de loyalisme

היסט הַצְהָרַת־בַּלְפוּר — déclaration Balfour

הַצְהָרָתִי, ־תִית ת — déclaratif

הֶצּוּץ (51) ז — coup d'oeil furtif

הַצְחָנָה (222, בלי ר') נ — puanteur *f*

הַצְחָקָה (222, בלי ר') נ — action *f* de faire rire

הִצְטַבֵּעַ ← 1. צָבַע

הִצְטַבְּעוּת (45) נ — action *f* de se peindre

הִצְטַבֵּר ← צָבַר

הִצְטַבְּרוּת (45) נ — accumulation *f*

הִצְטַבְּרוּת־קֶרַח (על־מטוס) — givrage *m*

|| מתמט עֶרֶךְ־הִצְטַבְּרוּת ז — valeur *f* d'accumulation

הִצְטַדֵּד ← צִדֵּד

הִצְטַדְּדוּת (45) נ — écart *m*, digression *f*

הִצְטַדֵּק ← צָדַק

הִצְטַדְּקוּת (45) נ — excuses *fpl*, apologie *f*

הִצְטַהֵב ← 1. צָהַב

הִצְטַהֲבוּת (45) נ — jaunissement *m*

הִצְטַהֵל ← צָהַל

הִצְטַהֲלוּת (45) נ — jubilation *f*, cris *mpl* de joie

הִצְטַוָּה ← צִוָּה

הִצְטַוֵּחַ ← צָוַח

הִצְטַוְּחוּת (45) נ — clameur *f*, cris *mpl*

הִצְטוֹפֵף ← צָפַף

הִצְטוֹפְפוּת (45) נ — action *f* de se presser (foule)

הִצְטַחְצֵחַ ← צִחְצֵחַ

הִצְטַחְצְחוּת (45) נ — éclat *m*, élégance raffinée

הִצְטַחֵק ← צָחַק

הִצְטַחֲקוּת (45) נ — rires *mpl*, hilarité *f*

הִצְטַיֵּד ← צִיֵּד

הִצְטַיְּדוּת (45) נ — action *f* de se pourvoir, approvisionnement *m*

הִצְטַיֵּן ← צִיֵּן

הִצְטַיְּנוּת (45) נ — distinction *f*, excellence *f*

אוֹת־הִצְטַיְּנוּת ז — distinction honorifique

בְּהִצְטַיְּנוּת — avec mention élogieuse

הִצְטַיֵּר ← צִיֵּר

הִצְטַיְּרוּת (45) נ — manière *f* de dessiner

הִצְטַלֵּב ← צָלַב

הִצְטַלְּבוּת (45) נ (של־קוים) — croisement *m*, intersection *f*

הִצְטַלְּבוּת־דְּרָכִים carrefour *m*
|| דת (תנועות בצורת־צלב) action *f* de faire le signe de croix
הִצְטַלֵּל ← 1. צָלַל
הִצְטַלְּלוּת (45) נ clarification *f*
הִצְטַלֵּם ← צִלֵּם
הִצְטַלְּמוּת (45) נ action *f* de se faire photographier
הִצְטַלֵּעַ ← צָלַע
הִצְטַלְּעוּת (45) נ boitement *m*, claudication *f*
הִצְטַלְצֵל ← צִלְצֵל
הִצְטַלְצְלוּת (45) נ sonnerie *f*
הִצְטַלֵּק ← צִלֵּק
הִצְטַלְּקוּת (45) נ cicatrisation *f*
הִצְטַמְּדוּת (45) נ attachement *m*
הִצְטַמְצֵם ← צִמְצֵם
הִצְטַמְצְמוּת (45) נ (התכווצות) contraction *f*, rétrécissement *m*
|| (פחיתה) diminution *f*, résorption *f*
הִצְטַמֵּק ← צָמַק
הִצְטַמְּקוּת (45) נ dessèchement *m*, contraction *f*
הִצְטַנְּמוּת (45) נ amaigrissement *m*
הִצְטַנֵּן ← צִנֵּן
הִצְטַנְּנוּת (45) נ refroidissement *m*
|| רפא refroidissement, rhume *m*
הִצְטַנֵּעַ ← צִנֵּעַ
הִצְטַנְּעוּת (45) נ modestie *f*
הִצְטַנֵּף ← צִנֵּף
הִצְטַנְּפוּת (45) נ action *f* de se recroqueviller
הִצְטַעְצֵעַ ← צִעְצֵעַ
הִצְטַעַצְעוּת (45) נ divertissement *m*
הִצְטַעַצְעוּת לְשׁוֹנִית préciosité *f* de langage
הִצְטַעֵק ← צָעַק
הִצְטַעֲקוּת (45) נ clameur *f*
הִצְטַעֵר ← 2. צִעֵר
הִצְטַעֲרוּת (45) נ chagrin *m*, tristesse *f*
הִצְטָרֵב ← צָרַב
הִצְטָרְבוּת (45) נ brûlure *f*
הִצְטָרֵד ← [צרד]
הִצְטָרְדוּת (45) נ enrouement *m*

הִצְטָרֵךְ ← צָרַךְ
הִצְטָרְכוּת (45) נ besoin *m*, nécessité *f*
הִצְטָרֵעַ ← [צרע]
הִצְטָרְעוּת (45, בלי ר') נ atteinte *f* de la lèpre
הִצְטָרֵף ← 2. צֵרֵף
הִצְטָרְפוּת (45) נ rattachement *m*, réunion *f*
|| (לארגון וכו') adhésion *f*, affiliation *f*
הִצְטָרֵר ← 2. צָרַר
הִצְטָרְרוּת (45) נ rétrécissement *m*
הִצִּיב ← [יצב]
הִצִּיג ← [יצג]
הִצִּיל ← נִצַּל
הִצִּיעַ ← [יצע]
הֵצִיף ← [צוף]
הֵצִיץ ← [ציץ]
הֵצִיק ← 2. [צוק]
הִצִּיק ← יָצַק
הִצִּית ← יָצַת
הַצְלָבָה (222) נ signe *m* de croix
ביגל (הכלאה) croisement *m*
הִצָּלְבוּת (45) נ crucifixion *f*
הַצָּלָה (221) נ sauvetage *m*, salut *m*
חֲגוֹרַת־הַצָּלָה נ ceinture *f* de sauvetage
סִירַת־הַצָּלָה נ canot *m* de sauvetage
הִצָּלוּת (46, בלי ר') נ rôtissage *m*
הַצְלָחָה (222) נ succès *m*, réussite *f*
הֻכְתַּר בְּהַצְלָחָה être couronné de succès
בְּהַצְלָחָה! bonne chance!
1. הַצְלָלָה (222) נ (טיבוע) immersion *f*
|| (זיקוק) clarification *f*
2. הַצְלָלָה (222) נ מוס mise *f* en musique
3. הַצְלָלָה (222) נ (הטלת־צל) projection *f* d'ombre
הַצְלָפָה (222) נ flagellation *f*, fustigation *f*
הַצְמָאָה (222) נ action *f* d'assoiffer
הַצְמָדָה (222) נ (חיבור) collage *m*
|| (צירוף) adjonction *f*, réunion *f*
|| (זיקה) הַצְמָדַת־שָׂכָר לַמַּדָּד échelle *f* mobile
הַצְמָדַת־מַטְבֵּעַ parité *f* monétaire
הִצָּמְדוּת (45, בלי ר') נ attachement *m*, adhésion *f*

action *f* de faire pousser	הַצְמָחָה (222) נ
anéantissement *m*	הַצְמָתָה (222) נ
hache *f* de combat	1. ° הֶצֶן (—) ז (כלי־נשק קדום)
tige *f*	2. הֹצֶן (190) ז (קנה)
refroidissement *m*	הַצָּנָה (208) נ
descente *f* en parachute	הֶצְנֵחַ (124) ז
parachutage *m*	הַצְנָחָה (222) נ
modestie *f*	הֶצְנֵעַ (124) ז
en secret, en cachette	‖ בְּהֶצְנֵעַ (בסתר)
modestement	(בענווה)
action *f* de cacher	הַצְנָעָה (222) נ
offre *f*, disposition *f*	הֶצֵּעַ (124) ז
offre et demande	הֶצֵּעַ וּבִקּוּשׁ
action *f* de faire avancer	הַצְעָדָה (222) נ
action *f* d'étaler (une couverture)	הַצָּעָה (222) נ (לשכיבה)
action de faire le lit	הַצָּעַת־הַמִּטָּה
proposition *f*	‖ (תכנית)
projet *m* de loi	הַצָּעַת־חֹק
présenter une proposition	הִגִּישׁ הַצָּעָה
soutenir une proposition	תָּמַךְ בְּהַצָּעָה
offre *f*	‖ (הזמנה)
offre de mariage	הַצָּעַת־נִשּׂוּאִים
offre d'emploi	הַצָּעַת־עֲבוֹדָה
action *f* de couvrir d'un voile	הַצְעָפָה (222) נ
rajeunissement *m*	הַצְעָרָה (222) נ
dumping *m*	הֶצֵּף (123) ז מסחר
inondation *f*, submersion *f*	הֲצָפָה (212) נ
inondation du marché par des marchandises	בהש הֲצָפַת־הַשּׁוּק בִּסְחוֹרָה
action *f* de cacher	1. הַצְפָּנָה (222) נ (הסתרה)
chiffrage *m*, chiffrement *m*	‖ (שימוש בצופן)
orientation *f* vers le nord	2. הַצְפָּנָה (222) נ (פנייה צפונה)
épanouissement *m*	1. הֲצָצָה (212) נ (פריחה)
coup *m* d'oeil à la dérobée	2. הֲצָצָה (212) נ (הבטה)
vexation *f*, action *f* d'importuner	הֲצָקָה (212) נ
fonte (de métaux) *f*	הַצָּקָה (221) נ
corrosion *f*	הַצְרָבָה (222) נ
cautérisation *f*	‖ רפא
brûlure *f*	הִצָּרְבוּת (45) נ
enrouement *m*	הַצְרָדָה (222) נ
rétrécissement *m*	הֲצָרָה (212) נ
mise *f* d'obstacles sur le chemin de qn	בהש הֲצָרַת־צְעָדֵי־פ'
rétrécissement *m*	הִצָּרוּת (46) נ
sténose *f*	‖ רפא
clameur *f*, cris *mpl*	1. הַצְרָחָה (222) נ (צעקה)
roque *m*	2. הַצְרָחָה (222) נ (בשחמט)
action *f* de rendre nécessaire	הַצְרָכָה (222) נ
jonction *f*, connexion *f*	הֶצְרֵף (123) ז
allumage *m*	הֶצֵּת (123) ז
allumage *m*, mise *f* à feu	הַצָּתָה (221) ז
allumage	(במכונית)
incendie *m* volontaire	משפט
vomissement *m*	הֲקָאָה (212) נ
parallélisme *m*, comparaison *f*	הַקְבָּלָה (222) נ
accueil *m*, bienvenue *f*	‖ הַקְבָּלַת־פָּנִים
fixation *f*, détermination *f*	הִקָּבְעוּת (45) נ
répartition *f* par groupes	הַקְבָּצָה (222) נ
rassemblement *m*	הִקָּבְצוּת (45) נ
enterrement *m*	הִקָּבְרוּת (45) נ
fait *m* de laisser brûler (un plat)	הַקְדָּחָה (222) נ
fait de tout gâcher	‖ בהש הַקְדָּחַת־תַּבְשִׁיל
anticipation *f*	הֶקְדֵּם (123) ז
au plus tôt, dès que possible	‖ בְּהֶקְדֵּם
action *f* de prendre les devants	הַקְדָּמָה (222) נ (החשה)
introduction *f*, avant-propos *m*	(פתיחה)
obscurcissement *m*	הַקְדָּרָה (222) נ
administration *f* du Temple, fondation pieuse	הֶקְדֵּשׁ (123) ז (אוצר־המקדש)
hospice *m*	‖ (בית־מחסה לעניים)
consécration *f*	הַקְדָּשָׁה (222) נ
dédicace *f*	‖ (של־יצירה)
émoussement *m*	הַקְהָיָה (222) נ
émoussement, engourdissement *m*	‖ בהש (טשטוש)

הַקְהֵל (–) ז — rassemblement *m*

דת יוֹם־הַקְהֵל ז — jour *m* du rassemblement

הַקְהָלָה (222) נ — rassemblement *m*

הִקָּהֲלוּת (45) נ — attroupement *m*

הַקָּזָה (221) נ רפא — saignée *f*

הֶקְטוֹגְרָם (ר׳ ־רָמִים) ז — hectogramme *m*

הֶקְטוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז — appareil *m* d'autocopie

הֶקְטוֹלִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — hectolitre *m*

הֶקְטוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — hectomètre *m*

הַקְטָנָה (222) נ — rapetissement *m*, diminution *f*, réduction *f*

לְשׁוֹן־הַקְטָנָה נ — diminutif *m*

הֶקְטָר (ר׳ ־רִים) ז — hectare *m*

הֶקְטֵר (123) ז דת — combustion (de la graisse des victimes) *f*

הַקְטָרָה (222) נ דת (של־חלב) — combustion *f*

|| (קטורת) — action *f* de faire brûler l'encens

הֵקִיז ← נָקַז

הֵקִים ← [קום]

הֵקִיף ← [קוף]

הִקִּיף ← 1. 2. נָקַף

הֵקִיץ ← [קוץ]

הָקִיץ (–) ז — état *m* de veille

חָלַם בְּהָקִיץ — rêver tout éveillé

הִקִּישׁ ← 1. נָקַשׁ

הֵקֵל ← [קלל]

הֲקַלָּה (208) נ — allégement *m*, soulagement *m*

הֲקַלַּת־עֹנֶשׁ — réduction *f* de peine

|| בהש (רווחה) — facilités *fpl*, amélioration *f*

|| הֲקַלָּה בִּכְבוֹד־ — manque *m* d'égards envers

הֲקַלַּת־רֹאשׁ — frivolité *f*, irrespect *m*

הַקְלָטָה (222) נ — enregistrement *m*

הִקָּלְטוּת (45, בלי ר׳) נ — absorption *f*, intégration *f*

הִקָּלְעוּת (45, בלי ר׳) נ — projection *f*

הִקָּלְפוּת (45, בלי ר׳) נ — desquamation *f*

הַקְלָשָׁה (222) נ — dilution *f*

הֻקַּם ← נָקַם

הֲקָמָה (212) נ — construction *f*, établissement *m*

הֲקָמַת־אֹהֶל — dressage *m* d'une tente

הֲקָמַת־וַעֲדָה — institution *f* d'une commission

הֲקָמַת־מְדִינָה — fondation *f* d'un Etat

בהש הֲקָמַת־רַעַשׁ — action *f* de faire du bruit

|| (קיום) הֲקָמַת־דְּבָרוֹ — action de tenir parole

משפט הֲקָמַת־שְׁטָר — authentification *f* d'un document

הַקְנָאָה או הַקְנָיָה (222) נ — transfert (de propriété) *m*

הַקְנָיַת־הֶרְגֵּלִים — inculcation *f* d'habitudes

הַקְנָטָה (222) נ — provocation *f*, vexation *f*

הַקְסָמָה (222) נ — enchantement *m*, fascination *f*

הֶקֵּף (123) ז מתמט — périmètre *m*, contour *m*

הֶקֵּף־עִגּוּל — circonférence *f*

|| בהש (תחום) — champ *m*, sphère *f*, étendue *f*

הֶקֵּף רַב שֶׁל־יְדִיעוֹת — une vaste étendue de connaissances

סֵפֶר בַּעַל־הֶקֵּף — livre volumineux

הַקְפָּאָה (222) נ — congélation *f*

תָּא־הַקְפָּאָה ז — congélateur *m*

|| בהש הַקְפָּאַת־הוֹן — blocage *m* de capitaux

הַקְפָּאַת־שָׂכָר — blocage des salaires

הַקְפָּדָה (222) נ (דיוק) — exactitude *f*, minutie *f*

|| (חומרה) — sévérité *f*

נָהַג בְּהַקְפָּדָה — se montrer sévère

|| (רוגז) — animosité *f*, irritation *f*

הַקָּפָה (212) נ (אשראי) — crédit *m*

מָכַר בְּהַקָּפָה — vendre à crédit

הַקָּפָה (221) נ (כיתור) — encerclement *m*

|| (תהלוכה) — procession *f*

|| אסטר — révolution (des planètes) *f*

|| הַקָּפַת־הָרֹאשׁ — tonsure *f*

הֶקֵּפִי, ־פִית ת — périphérique

|| צבא הֲגָנָה הֶקֵּפִית — protection *f* du territoire

|| מתמט זָוִית הֶקֵּפִית — angle inscrit

הַקְפָּצָה (222) נ — action *f* de faire sauter

|| בהש הַקְפָּצָה מִכִּתָּה לְכִתָּה — action *f* de faire sauter une classe

הַקְצָאָה (222) נ — réservation *f*, destination *f*

הַקְצָבָה (222) נ — allocation *f*, affectation (budgétaire) *f*

הֲקָצָה (212) נ — réveil *m*

|| בהש הֲקָצַת־הַקֵּץ — eschatologie *f*

הַקְצָנָה (222) נ — radicalisation *f*, extrémisme *m*

הַקְצָעָה (222) נ — rabotage *m*
הַקְצָפָה (222) נ מטבח — action *f* de fouetter (crème)
|| (הכעסה) — irritation *f*
הַקְצָרָה (222) — raccourcissement *m*
הַקְרָאָה (222) נ — lecture *f* à haute voix
הַקְרָבָה (222) נ — offrande *f*
|| (מסירות) — dévouement *m*
הַקְרָבָה עַצְמִית — abnégation *f*
הַקְרָחָה (222) נ — calvitie *f*
הַקְרָמָה (222) נ — cicatrisation *f*
הַקְרָנָה (222) נ — radiation *f*
|| (של־סרט) — projection *f*
|| בהש (השראה) — rayonnement *m*
הַקְרָסָה (222) נ טכנ — flambage (de métal) *m*
הִקָּרְעוּת (45, בלי ר׳) נ — déchirement *m*
הַקְרָשָׁה (222) נ — coagulation *f*
הֶקֵּשׁ (123) ז (השוואה) — comparaison *f*, analogie *f*
עַל־פִּי־הֶקֵּשׁ — par analogie
|| (בתורת־ההגיון) — syllogisme *m*
הַקְשָׁאָה או הַקְשָׁיָה (222) נ — durcissement *m*
|| בהש הַקְשָׁיַת־עֹרֶף — obstination *f*
הַקְשָׁבָה (222) נ — attention *f*
הִקְשִׁיב הַקְשָׁבָה יְתֵרָה — écouter avec beaucoup d'attention
|| (ציתות) — écoute *f*
1. הַקָּשָׁה (221) נ (דפיקה) — heurt *m*, coup *m*
מוס כְּלֵי־הַקָּשָׁה ז״ר — instruments *mpl* de percussion
2. הַקָּשָׁה (221) נ (השוואה) — analogie *f*
הַקְשָׁחָה (222) נ — raidissement *m*
הַקְשָׁחַת־הַלֵּב — insensibilité *f*
הֶקֵּשִׁי, ־שִׁית ת — analogique
הַקְשָׁיָה ← הַקְשָׁאָה
הֶקְשֵׁר (123) ז — contexte *m*, connexion *f*
הֶקְשֵׁר־דְּבָרִים — association *f* d'idées
בְּהֶקְשֵׁר זֶה — dans cet ordre d'idées
הִקָּשְׁרוּת (45) נ — liaison *f*, attachement *m*
הַר (57, ר׳ גם הֲרָרִים 171) ז — mont *m*, montagne *f*
הַר־גַּעַשׁ — volcan *m*
הַר־הַבַּיִת — le Mont du Temple (à Jérusalem)

הִבְטִיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת — promettre monts et merveilles
הִכְנִיס רֹאשׁוֹ בֵּין־הָרִים גְּדוֹלִים — s'immiscer dans la querelle des grands
הָרִים תְּלוּיִים בְּשַׂעֲרָה — des montagnes suspendues à un cheveu (raisonnement subtil)
הָהָר הוֹלִיד עַכְבָּר — la montagne a accouché d'une souris
הַרְרֵי־אֵל (או ־עַד) — montagnes imposantes
הֵרָאוּת (46, בלי ר׳) נ — apparition *f*
הַרְאָיָה (222) נ — action *f* de montrer
הַרְאֵל (—) ז דת — l'Autel (du Temple de Jérusalem) *m*
הַרְבָּדָה (222) נ — stratification *f*
הַרְבֵּה תה״פ — beaucoup
לָמַדְתִּי הַרְבֵּה — j'ai beaucoup appris
בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת — en beaucoup d'endroits
הַרְבֵּה מְאֹד — en très grand nombre
הַרְבֵּה מִן־ — plus que
הִשְׁתַּפֵּר בְּהַרְבֵּה — s'améliorer de beaucoup
הַרְבָּיָה (222) נ — multiplication *f*
הַרְבָּעָה (222) נ — accouplement *m*
הַרְבָּצָה (222) נ (השכבה) — action *f* de faire accroupir (des animaux)
בהש הַרְבָּצַת־תּוֹרָה — propagation *f* de l'étude
|| (הזלפה) — aspersion *f*, arrosage *m*
הָרַג (324) פ״י — tuer
הוֹצִיא לַהוֹרֵג — exécuter (un condamné)
הוֹצִיא לַהוֹרֵג בִּירִיָּה — fusiller
בהש הָרַג אֶת־עַצְמוֹ — se tuer (à force de travailler)
|| עממי הָרַג אֶת־הַזְּמַן — tuer le temps
|| נֶהֱרַג (395) פ״ע — être tué
יֵהָרֵג וְאַל־יַעֲבֹר — plutôt mourir qu'enfreindre la loi
|| הֵרֵג (437) פ״י — assassiner, massacrer
הָרָג (100) ז — assassin *m*, tueur *m*
הֶרֶג (—) ז — assassinat *m*, massacre *m*
|| משפט — décapitation *f*
הֲרֵגָה (229) נ — massacre *m*, carnage *m*

גֵּיא־הַהֲרֵגָה ז — charnier *m*
עִיר־הַהֲרֵגָה נ — ville *f* macabre
צֹאן־הַהֲרֵגָה ז — bétail conduit à la boucherie
הַרְגָּזָה (222) נ — agacement *m*, irritation *f*
הֶרְגֵּל (123) ז — habitude *f*
הֶרְגֵּל נַעֲשָׂה טֶבַע — l'habitude est une seconde nature
הֶרְגֵּל בְּיָדוֹ — il a l'habitude
הֶרְגֵּל־עֲבֵרָה — récidive *f*
הַרְגָּלָה (222) נ — accoutumance *f*
הִרְגְּנוּת (45) נ — grognement *m*
הַרְגָּעָה (222) נ — apaisement *m*
הַרְגָּעַת־הָרוּחוֹת — action *f* de calmer les esprits
צבא אוֹת־הַרְגָּעָה ז — signal *m* de fin d'alerte
הֵרָגְעוּת (45, בלי ר') נ — apaisement *m*, accalmie *f*
הֶרְגֵּשׁ (123) ז — sentiment *m*
הַרְגָּשָׁה (222) נ — sentiment *m*, sensation *f*
הַרְגָּשַׁת־כְּאֵב — sensation de douleur
הַרְגָּשַׁת־צַעַר — sentiment de regret
רפא הַרְגָּשָׁה כְּלָלִית — disposition générale
הַרְגָּשִׁי, ־שִׁית ת — affectif
הַרְדּוּף (ר' ־פִים) ז צמח — laurier-rose *m*
הַרְדּוּפְנִין (ר' ־נִינִים) ז צמח — salsifis *m*
הַרְדָּמָה (222) נ — action *f* d'endormir
‖ רפא — narcose *f*, anesthésie *f*
סַמֵּי־הַרְדָּמָה ז"ר — narcotiques *mpl*
הֵרָדְמוּת (45, בלי ר') נ — assoupissement *m*
1. **הַרְדָּפָה** (222) נ (רדיפה) — poursuite *f*
2. **הַרְדָּפָה** (222) נ (שימוש בשם נרדף) — synonymie *f*
הָרָה (351) פ"ע — concevoir
הָרָה עָמָל — avoir de mauvaises intentions
הָרָה רַעְיוֹן — concevoir une idée
‖ (אישה) הָרְתָה — concevoir, être enceinte
‖ הֹרָה (450) פ"ע — être conçu, être engendré
הָרֶה, הָרָה ת — en état de grossesse
אִשָּׁה הָרָה — femme enceinte
‖ בהש הֲרֵה־אָסוֹן — gros de danger
שָׁעָה הֲרַת־גּוֹרָל — heure *f* historique
‖ °רַחְמָהּ הֲרַת־עוֹלָם (ירמיה כ' י"ז) — sa grossesse ne fût jamais venue à terme

בהש הֲרַת־עוֹלָם — naissance *f* d'un monde
הַרְהָבָה (222) נ — audace *f*, témérité *f*
הַרְהָבַת־עֹז — acte audacieux
הִרְהוּר (41) ז — réflexion *f*, médiation *f*
אַחֲרֵי־הִרְהוּר שֵׁנִי — après nouvelle réflexion
רָאָה מֵהִרְהוּרֵי־לִבּוֹ — prendre ses désirs pour des réalités
הִרְהוּרֵי־עֲבֵרָה (או ־חֵטְא) — pensées impures
הִרְהֵר (462) פ"ע — réfléchir, méditer
הִרְהֵר בְּדָבָר — considérer l'affaire
הִרְהֵר בְּקוֹל רָם — réfléchir à haute voix
‖ (חשד) הִרְהֵר אַחַר־ — dénigrer, critiquer
‖ הִתְהַרְהֵר (492) פ"ע — venir à l'esprit
הַרְהֲרָן (ר' ־נִים) ז — esprit méditatif
הַרְהֲרָנִי, ־נִית ת — méditatif, spéculatif
הִרְהֹרֶת (—) נ — spéculations *fpl*, méditations *fpl*
הָרוּג, הֲרוּגָה ת — mort, tué
הֲרוּג־בֵּית־דִּין — supplicié
הֲרוּג־מַלְכוּת — martyr
‖ עממי — harassé
הַרְוָחָה (222) נ — aisance *f*, commodité *f*
הַרְוָחַת־הַנֶּפֶשׁ — soulagement *m*
בַּהַרְוָחָה — commodément
הַרְוָיָה (222) נ — saturation *f*
הֵרוֹן ← **הֵרָיוֹן**
הַרְזָאָה או **הַרְזָיָה** (222) נ — amaigrissement *m*
הֶרְחֵב (123) ז — largeur *f*, ampleur *f*
הַרְחָבָה (222) נ — élargissement *m*
הַרְחָבַת־הַדִּבּוּר — développement *m*, prolixité *f*
דִּבֵּר בְּהַרְחָבָה — parler abondamment
עַל־דֶּרֶךְ־הַרְחָבָה — au sens large
‖ (רווחה) — aisance *f*, confort *m*
הַרְחָבַת־הַדַּעַת (או ־הַלֵּב) — contentement *m*
הִתְיַשֵּׁב בְּהַרְחָבָה — s'asseoir confortablement
הֲרָחָה (212) נ — odorat *m*, olfaction *f*, flair *m*
בַּקְבּוּק־הֲרָחָה ז — flacon *m* de senteur
מִלְחֵי־הֲרָחָה ז"ר — des sels *mpl*
הַרְחָפָה (222) נ ספורט — volée *f*
הַרְחָצָה (222) נ — lavage *m*, ablution *f*
הַרְחֵק תה"פ — loin
הֶרְחֵק (123) ז — distance *f*, éloignement *m*

הַרְחָקָה (222) נ (העברה) déplacement *m*
|| (סילוק) éloignement *m*, écartement *m*
|| (סייג) mesure préventive
הַרְטָבָה (222) נ humidification *f*, mouillage *m*
הַרְטָבַת־מִטָּה incontinence *f*
הֵרָטְבוּת (45) נ fait *m* d'être mouillé
הַרְטָטָה (222) נ action *f* de faire vibrer
הֲרֵי (297) מלית voici
הֲרֵינִי me voici
הֲרֵי עָלַי je m'engage à offrir
הֲרֵי שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ prends ce qui est à toi
הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי te voici consacrée à moi
|| לֹא הֲרֵי־זֶה כַּהֲרֵי־זֶה l'un ne ressemble pas à l'autre
שֶׁהֲרֵי car, en effet
|| (הלוא) n'est-ce pas que
הֲרֵי אָמַרְתִּי לְךָ je te l'avais bien dit
הֲרִיגָה (201) נ meurtre *m*, mise *f* à mort
משפט הֲרִיגַת־אָדָם homicide *m*
° הָרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ femme enceinte
הֵרָיוֹן (39) או ° הֵרוֹן (31) ז grossesse *f*
היא בְּהֵרָיוֹן elle est enceinte
הֵרִים ← [רום]
הֲרֵינִי ← הֲרֵי
הֲרִיסָה (201) נ démolition *f*, destruction *f*
|| הֲרִיסוֹת נ״ר décombres *mpl*
הֲרִיסוּת (45, בלי ר׳) נ destruction (état) *f*, ruine *f*
הֵרִיעַ ← [רוע]
הֵרִיץ ← [רוץ]
הֵרֵךְ ← [רכך]
הֶרְכֵּב (123) ז composition (d'éléments divers) *f*
|| (שימה על־הכתף) chargement *m* sur l'épaule
הַרְכָּבָה (222) נ (על־סוס) action *f* de faire monter (à cheval)
(על־הכתפיים) chargement *m*
|| הַרְכָּבַת־מִשְׁקָפַיִם action *f* de mettre des lunettes
|| צמח greffage *m*, greffe *f*
|| רפא implantation *f*, inoculation *f*
הַרְכָּבַת־אֲבַעְבּוּעוֹת vaccination antivariolique
|| (חיבור־חלקים) montage *m*, assemblage *m*
הַרְכָּבַת־מְכוֹנִית montage d'automobile
הַרְכָּבַת־מֶמְשָׁלָה formation *f* d'un gouvernement
הַרְכָּזָה (222) נ centralisation *m*, concentration *f*
הַרְכָּנָה (222) נ abaissement *m*, inclination *f*
הַרְכָּנַת־רֹאשׁ inclination de la tête
הַרְכָּשָׁה (222) נ action *f* de faire acquérir
הֲרָמָה (212) נ élévation *f*, levée *f*
הֲרָמַת־יָד action *f* de lever la main (pour frapper)
הֲרָמַת־יָדַיִם (הצבעה) vote *m* à mains levées
הֲרָמַת־יָדַיִם (כניעה) reddition *f*
ספורט הֲרָמַת־מִשְׁקָלוֹת soulèvement *m* de poids
בהש הֲרָמַת־קֶרֶן glorification *f*
הֲרָמַת־רֹאשׁ fierté *f*, orgueil *m*
|| דת הֲרָמַת־תְּרוּמָה prélèvement *m* de dîme
|| (במשקל־השירה) tonique *f*
הַרְמוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז harem *m*, sérail *m*
הַרְמוֹן (41) ז מוס harmonisation *f*
הַרְמוֹנִי, ־נִית ת harmonieux
הַרְמוֹנְיָה (—) נ מוס harmonie *f*
|| בהש harmonie, accord *m*
הַרְמוֹנְיוּם (—) ז מוס harmonium *m*
הַרְמוֹנִיזַצְיָה (—) נ מוס harmonisation *f*
הַרְמָזָה (222) נ allusion *f*
הֶרְמֵטִי, ־טִית ת hermétique
הֶרְמֵטִיּוּת (—) נ herméticité *f*
הַרְמָן (—) ז ארמית autorisation *f*, licence *f*
הַרְמֵן (458 נ) פ״י מוס harmoniser
הֶרְמֵס ש״פ ז מיתול Hermès *m*
הֵרָמְסוּת (45) נ fait *m* d'être piétiné
הַרְנוּג (ר׳ ־גִים) ז צמח loranthe *m*, gui *m*
הַרְנָנָה (222) נ égaiement *m*, enjouement *m*
הָרַס (324) פ״י démolir, dᵉtruire, ruiner
|| פ״ע הָרַס faire irruption
|| נֶהֱרַס (395) פ״ע être démoli, être détruit
|| הֵרֵס (437) פ״י démolir, ravager
הֶרֶס (—) ז destruction *f*, ravage *m*

הַרְסָן (ר׳ ־נִים) ז démolisseur *m*, destructeur *m*
הַרְסָנוּת (46) נ פסיכ destructivité *f*
הַרְסָנוּת (45) נ retenue *f*, modération *f*
הַרְסָנִי, ־נִית ת destructif
הַרְעָבָה (222) נ action *f* d'affamer
הַרְעָדָה (222) נ ébranlement *m*
פַּסֵּי־הַרְעָדָה ז״ר bandes *fpl* de ralentissement
1. הֲרָעָה (212) נ (הפיכה לרע יותר) aggravation *f*, détérioration *f*
חָלָה הֲרָעָה בְּמַצָּבוֹ son état s'est aggravé
2. הֲרָעָה (212) נ (השמעת תרועה) sonnerie *f* de trompette
הַרְעָלָה (222) נ empoisonnement *m*
רפא הַרְעָלַת־דָּם empoisonnement du sang
הַרְעָלַת־קֵבָה intoxication *f* alimentaire
הַרְעָמָה נ (הרגזה) irritation *f*, vexation *f*
|| (השמעת־רעם) éclat *m* de tonnerre
הַרְעָפָה (222) נ ruissellement *m*
|| בהש (הטפה) débit (de paroles) *m*
הַרְעָשָׁה (222) נ tapage *m*, tumulte *m*
|| צבא bombardement *m*, pilonnage *m*
1. הֶרֶף! מ״ק halte-là!, arrête!
הֶרֶף מִמֶּנִּי! laisse-moi!
2. הֶרֶף (—) ז arrêt *m*, pause *f*, relâche *f*
בְּלִי־הֶרֶף sans arrêt, sans cesse
|| הֶרֶף־עַיִן clin *m* d'oeil
כְּהֶרֶף־עַיִן en un instant, instantanément
הַרְפָּאוּת (45, בלי ר׳) נ guérison *f*
הַרְפָּיָה (222) נ relâchement *m*, relaxation *f*
הַרְפַּתְקָה (ר׳ ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ aventure *f*
הַרְפַּתְקָן (ר׳ ־נִים) ז aventurier *m*
הַרְפַּתְקָנוּת (46) נ goût *m* de l'aventure
(בפוליטיקה) aventurisme *m*
הַרְפַּתְקָנִי, ־נִית ת aventureux
הֶרְץ (ר׳ ־צִים) ז hertz (unité de fréquence) *m*
הַרְצָאָה (222) נ conférence *f*
נָתַן הַרְצָאָה faire une conférence
|| הַרְצָאַת־כֶּסֶף action *f* de compter la monnaie
הֲרָצָה (212) נ action *f* de faire courir, envoi *m* en hâte
הֲרָצַת־מִכְתָּב expédition *f* d'une lettre
|| (של־מכונית) rodage *m*
בַּהֲרָצָה en rodage
הֵרָצְחוּת (45) נ meurtre (fait d'être tué) *m*
הַרְצָיָה (222) נ agrément *m*, consentement *m*
הַרְצָנָה (222, בלי ר׳) נ fait *m* de devenir sérieux
הֵרָצְעוּת (45, בלי ר׳) נ percement *m*
הַרְקָבָה (222) נ pourrissage *m*, putréfaction *f*
הֵרָקְבוּת (45) נ pourriture *f*, décomposition *f*
הַרְקָדָה (222) נ action *f* de faire danser
|| (ניפוי) criblage *m*, blutage *m*
הֲרָקָה (212) נ vidage *m*, évacuation *f*
הֲרָקָה מִכְּלִי אֶל־כְּלִי transvasement *m*
|| (של־תיבת־מכתבים) levée *f*
הֶרְקוּלֶס ש״פ ז מיתול Hercule *m*
הֵרָקְמוּת (45) נ formation *f*, genèse *f*
הַרְקָעָה (222) נ (של־מתכת) aplatissement *m*
|| הַרְקָעַת־שְׁחָקִים action *f* de voler très haut
בהש action de planer dans les nuages
הֵרָקְעוּת (45) נ aplatissement *m*
הֲרָרִי, ־רִית ת montagneux, de montagne
הֲרָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère montagneux
הֲרָרִים, הַרְרֵי ← הַר
הַרְשָׁאָה או הַרְשָׁיָה (222) נ autorisation *f*, procuration *f*
הַרְשָׁמָה (222) נ (רישום) inscription *f*
|| (עשיית־רושם) action *f* d'impressionner
הֵרָשְׁמוּת (45) נ inscription (fait d'être inscrit) *f*
הַרְשָׁעָה (222) נ condamnation *f*
הֶרֶת (—) נ אנטום thymus *m*
הֶרֶת־עֵגֶל ris *m* de veau
הַרְתָּחָה (222) נ ébullition (action de bouillir) *f*
|| בהש (הכעסה) mise *f* en fureur
הֵרָתְחוּת (45) נ ébullition (fait de bouillir) *f*
הַרְתָּמָה (222) נ harnachement *m*
|| בהש הַרְתָּמַת־פ׳ בְּעֹל action *f* d'atteler qn à une tâche
הֵרָתְמוּת (45) נ harnachement *m*
|| בהש fait *f* de s'atteler (à une tâche)
הַרְתָּעָה (222) נ (רתיעה) retraite *f*, recul *m*

‖ (מניעה) — dissuasion *f*
צבא פְּעֻלַּת־הַרְתָּעָה — action préventive
הֶרְתְּעוּת (45) נ — reculade *f*, dérobade *f*
הֶרְתְּקוּת (45) נ — attachement *m*, fixation *f*
הַשְׁאָבָה (222) נ (מבאר) — puisage *m*, puisement *m*
‖ (לתוך־צינור) — pompage *m*
הַשָּׂאָה (221) נ (הרמה) — levée *f*, transport *m*
‖ הַשָּׂאַת־בְּנוֹ — action *f* de marier son fils
הַשָּׂאַת־מַשּׂוּאוֹת — allumage *m* de signaux lumineux
הַשָּׂאַת־עֵצָה — action de donner un conseil
‖ (דעה) — idée *f*, conception *f*
הַשָּׁאָה (221) נ — tentation *f*, suggestion *f*
הַשָּׁאָה עַצְמִית — autosuggestion *f*
הַשְׁאָלָה (222) — prêt (d'objets) *m*
לָקַח בְּהַשְׁאָלָה — emprunter
סִפְרִיַּת־הַשְׁאָלָה נ — bibliothèque *f* de prêt
‖ (העברת־משמעות) — métaphore *f*
בְּהַשְׁאָלָה — au sens figuré
הַשְׁאָפָה (222) נ רפא — inhalation *f*
הַשְׁאָרָה (222) נ (עזיבה) — action *f* de laisser
‖ (התמדה) — permanence *f*, continuité *f*
הַשְׁאָרַת־הַנֶּפֶשׁ — l'immortalité *f* de l'âme
הִשָּׁאֲרוּת (45) נ — fait *m* de rester
הִשָּׁאֲרוּת בַּכִּתָּה — reboublement *m* d'une classe
‖ (התמדה) — permanence *f*, continuité *f*
הִשָּׁאֲרוּת־הַנֶּפֶשׁ — l'immortalité *f* de l'âme
הֲשָׁבָה (212) נ — restitution *f*, rétablissement *m*
הֲשָׁבַת־אֲבֵדָה — restitution d'un objet perdu
הֲשָׁבַת־פְּנֵי־פ' — refus opposé à qn
‖ בהש הֲשָׁבַת־נֶפֶשׁ — réconfort *m*
הַשָּׁבָה (221) נ — souffle *m*, action *f* de souffler
הֶשְׁבּוֹן (38) ז משפט — restitution *f*, ristourne *f*
הַשְׁבָּחָה (222) נ — amélioration *f*
הַשְׁבָּחַת־גֶּזַע — eugénisme *m*
הַשְׁבָּחַת־קַרְקַע — amendement *m* du sol
הַשְׂבָּעָה (222) נ — action *f* de rassasier
הַשְׂבָּעַת־רְצוֹן־פ' — satisfaction donnée à qn
הַשְׁבָּעָה (222) נ — action *f* d'assermenter
הַשְׁבָּעַת־עֵד — action de faire prêter serment à un témoin
טֶקֶס־הַשְׁבָּעָה — prestation *f* de serment
‖ (של־שדים) — conjuration *f*, exorcisme *m*
הַשְׁבָּצָה (222) נ — insertion *f*, incrustation *f*
‖ בהש הַשְׁבָּצַת־פְּקִידִים — classement *m* de fonctionnaires
הַשְׁבָּרָה (222) נ — vente *f*, approvisionnement *m*
הִשָּׁבְרוּת (45) נ — brisure *f*, cassure *f*
הַשְׁבָּתָה (222) נ (ביטול) — cessation *f*, annulation *f*
הַשְׁבָּתַת־שִׂמְחָה — cessation des réjouissances
‖ (הבטלה) — lock-out *m*
הֶשֵּׂג (123) ז — résultat *m*, succès *m*, performance *f*
‖ כְּדֵי־הֶשֵּׂג־יָד — à portée de la main
הַשְׂגָּבָה (222) נ — glorification *f*
הַשָּׂגָה (221) נ — obtention *f*
הַשָּׂגַת־הַצְלָחָה — réussite *f*
הַשָּׂגַת־יָד — portée *f*, atteinte *f*, capacité *f*
לְפִי־הַשָּׂגַת־יָדוֹ — selon ses moyens
‖ (תפיסה שיכלית) — compréhension *f*
זֶה לְמַעְלָה מֵהַשָּׂגָתִי — cela dépasse mon entendement
‖ (מושג) — conception *f*, notion *f*
כְּדֵי לְקַבֵּל הַשָּׂגָה נְכוֹנָה — pour se faire une idée juste
‖ (ביקורת) — critique *f*, objection *f*
הַשְׁגָּחָה (222) נ — surveillance *f*
נָתוּן לְהַשְׁגָּחַת־ — soumis à la surveillance de
‖ דת הַהַשְׁגָּחָה — la Providence
הַהַשְׁגָּחָה הָעֶלְיוֹנָה — la Providence divine
הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית — providence individuelle
הַשְׁגָּיָה (222) נ — action *f* d'induire en erreur
הַשְׁגָּרָה (222) נ — accoutumance *f*
הַשְׁגָּרַת־לָשׁוֹן — facilité *f* d'élocution
(של־מכונה) — rodage *m*
הַשָּׁה ← .1 .2 נָשָׁה
הַשְׁהָיָה (222) נ — retardement *m*, ajournement *m*
צבא פְּצָצַת־הַשְׁהָיָה נ — bombe *f* à retardement
הַשְׁוָאָה (222) נ — comparaison *f*
עָרַךְ הַשְׁוָאָה — faire une comparaison
בְּהַשְׁוָאָה לְ־ — en comparaison de
‖ (תיאום) — égalisation *f*

קֶרֶן־הַשְׁוָאָה נ	fonds *m* de compensation
אסטר הַשְׁוָאַת־הַקַּיִץ/הַחֹרֶף	équinoxe *m* de printemps / d'automne
‖ מתמט	mise *f* en équation
הַשְׁוָאָתִי, ־תִית ת	comparatif
דִּקְדּוּק הַשְׁוָאָתִי	grammaire comparée
הִשָּׁזְפוּת (45) נ	bronzage (de la peau) *m*
הִשָּׁזְרוּת (45) נ	entrelacement *m*
הֲשָׂחָה (212) נ	action *f* de faire parler
הֲשָׂחַת־אִלְּמִים	rééducation *f* de la parole
בהש הֲשָׂחַת־הַלֵּב	épanchement *m* du coeur
הַשְׁחָזָה (222) נ	aiguisage *m*, affilage *m*
אֶבֶן־הַשְׁחָזָה נ	pierre *f* à aiguiser, affiloir *m*
הַשְׁחָלָה (222) נ	enfilage *m*
הַשְׁחָמָה (222) נ	brunissement *m*, bronzage *m*
הַשְׁחָצָה (222) נ	arrogance *f*
הִשָּׁחֲקוּת (45) נ	broyage *m*, usure *f*
1. הַשְׁחָרָה (222) נ (צביעה)	noircissement *m*
‖ בהש הַשְׁחָרַת־פָּנִים	affront *m*, insulte *f*
2. הַשְׁחָרָה (222) נ (השכמה)	lever matinal
הַשְׁחָתָה (222) נ	destruction *f*, défiguration *f*
‖ הַשְׁחָתַת־מִדּוֹת	corruption *f*, perversion *f*
הֲשָׁטָה (212) נ	mise *f* à flot (d'un navire)
הַשְׂטָנָה (222) נ	accusation *f*, calomnie *f*
הִשִּׂיא ← נָשָׂא	
הִשִּׁיא ← נָשָׁא	
הֵשִׁיב ← [שוב]	
הִשִּׁיב ← נָשַׁב	
הִשִּׂיג ← [נשג]	
הֵשִׁיט ← [שוט]	
הִשִּׁיךְ ← נָשַׁךְ	
הִשִּׁיל ← נָשַׁל	
הֵשִׁים ← שָׁמַם	
הִשִּׁיק ← נִשַּׁק	
הִשִּׁיק ← 1. נָשַׁק	
הִשִּׁיר ← נָשַׁר	
הֵשַׁךְ ← שָׁכַךְ	
הַשְׁכָּבָה (222) נ	action *f* de faire coucher
הַשְׁכָּבַת־יֶלֶד	mise *f* d'un enfant au lit
‖ דת תְּפִלַּת־הַשְׁכָּבָה נ	requiem *m*, office *m* des morts

הַשְׁכָּחָה (222) נ	action *f* de faire oublier
הִשָּׁכְחוּת (45) נ	fait *m* d'être oublié, oubli *m*
הַשְׂכֵּל (—) ז	intelligence *f*
דִּבֵּר בְּהַשְׂכֵּל	parler intelligemment
מוּסַר־הַשְׂכֵּל ז	moralité *f*
הַשְׂכָּלָה (222) נ	instruction *f*, culture *f*
הַשְׂכָּלָה יְסוֹדִית	instruction primaire
הַשְׂכָּלָה תִּיכוֹנִית	instruction secondaire
הַשְׂכָּלָה גְּבוֹהָה	formation *f* universitaire
בַּעַל־הַשְׂכָּלָה	homme instruit *ou* cultivé
‖ (הקניית־ידע)	enseignement *m*
הַשְׂכָּלַת־עָם	vulgarisation *f*
‖ היסט תְּקוּפַת־הַהַשְׂכָּלָה נ	période *f* des lumières
הַשְׂכָּלָתִי, ־תִית ת	éducatif, culturel
הַשְׁכֵּם תה"פ	tôt, de bonne heure
בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם	au lever du jour
הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב	matin et soir
הַשְׁכָּמָה (222) נ	lever matinal
בְּהַשְׁכָּמָה	de bonne heure
דת תְּפִלַּת־הַשְׁכָּמָה נ	prière *f* à l'aube
צבא תְּרוּעַת־הַשְׁכָּמָה נ	sonnerie *f* du réveil
מִסְדַּר־הַשְׁכָּמָה ז	appel *m* du matin
הַשְׁכָּנָה (222) נ	logement (action de loger qn) *m*
הַשְׁכָּנַת־שָׁלוֹם	conciliation *f*, pacification *f*
הַשְׂכָּרָה (222) נ	location (action de donner à louer) *f*
חֶדֶר ז לְהַשְׂכָּרָה	chambre *f* à louer
חֶרֶב נ לְהַשְׂכָּרָה	mercenaire *m*
הַשְׁכָּרָה (222) נ	enivrement *m*
הַשָּׁלָה (221) נ	action *f* de faire tomber (les fruits de l'arbre)
הַשְׁלָחָה (222) נ	envoi *m*, expédition *f*
הַשְׁלָטָה (222) נ	imposition *f*, mise *f* en vigueur
הַשְׁלָטַת־סֵדֶר	rétablissement *m* de l'ordre
הַשְׁלָיָה (222) נ (הבטחת־שוא)	tromperie *f*
‖ (תקוות־שוא)	illusion *f*
הַשְׁלָכָה (222) נ	lancement *m*, projection *f*, impact *m*

בהש הַשְׁלָכַת־יְהָבוֹ עַל־ — fait *m* de mettre son espoir en
הַשְׁלָכַת־נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — action *f* de risquer sa vie
|| מתמט — projection *f*
|| (השפעה) — incidence *f*, répercussion *f*
הֶשְׁלֵם (123) ז — achèvement *m*
הַשְׁלָמָה (222) נ (סיום) — achèvement *m*, accomplissement *m*
|| (תוספת) — addition *f*
כֶּרֶךְ־הַשְׁלָמָה ז — supplément *m*
|| (שלמות) — perfection *f*
קוּרְס־הַשְׁלָמָה ז — cours *m* de perfectionnement
בְּחִינַת־הַשְׁלָמָה נ — examen *m* de rattrapage
|| (עשיית־שלום) — pacification *f*, réconciliation *f*
|| (קבלת־הדין) הַשְׁלָמָה עִם־ — résignation *f* à l'égard de
|| דקדוק — complément *m*
הַשְׁלָשָׁה (222) נ משפט — dépôt *m*, consignation *f*
הַשְׂמָאלָה (222, בלי ר') נ — virage *m* à gauche
|| בהש (במפלגה) — glissement *m* à gauche
הַשְׁמֵד (—) ז — destruction *f*, extermination *f*
הַשְׁמָדָה (222) נ — destruction *f*, anéantissement *m*
הַשְׁמָדַת־עַם — génocide *m*
מַחֲנֵה־הַשְׁמָדָה ז — camp *m* d'extermination
הִשָּׁמְדוּת (45) נ — disparition *f*, perte *f*, ruine *f*
הֲשָׂמָה (212) נ — affectation *f*, mise *f* en place
הֲשָׂמַת־עַיִן — surveillance *f*, vigilance *f*
הֲשָׂמַת־פָּנִים — hypocrisie *f*, fausse apparence
הֲשָׁמָה (222) נ — évaluation *f*, estimation *f*
הֶשְׁמֵט (123) ז — omission *f*, annulation (de dette) *f*
|| דקדוק — ellipse *f*, suppression *f* de mots
הַשְׁמָטָה (222) נ — suppression *f*, délaissement *m*
הַשְׁמָטַת־חוֹב — remise *f* de dette
הַשְׁמָטַת־קַרְקַע — fait *m* de laisser une terre en friche
בהש הַשְׁמָטַת־הַקַּרְקַע תַּחַת־רַגְלֵי־פ' — action de faire perdre pied à qn
|| (דילוג) — omission *f*

הִשָּׁמְטוּת (45) נ — fait *m* de s'échapper
הַשְׁמָנָה (222) נ — engraissement *m*, embonpoint *m*
|| (של־מכונה) — graissage *m*, lubrification *f*
הַשְׁמָעָה (222) נ או ° הַשְׁמָעוּת (46) נ — annonce *f*
הִשָּׁמְעוּת (45, בלי ר') נ — audition *f*
|| (ציות) — obéissance *f*
הַשְׁמָצָה (222) נ — calomnie *f*, diffamation *f*
הִשָּׁמְרוּת (45) נ (מִן־) — fait *m* de se garder (de)
הַשְׂנָאָה (222) נ — fait *m* de rendre haïssable
הִשָּׁנוּת (46) נ — répétition *f*, récidive *f*
הַשְׁנָיָה (222) נ — étude *f*, inculcation *f*
הִשָּׁסְפוּת (45) נ — fait *m* d'être coupé en deux
הַשְׁעָיָה (222) נ — suspension (de fonctionnaire) *f*
הַשְׁעָנָה (222) נ — action f d'appuyer
הִשָּׁעֲנוּת (45) נ — fait *m* de s'appuyer, confiance *f*
הַשְׁעָרָה (222) נ — supposition *f*, hypothèse *f*
הֲשָׁפָה (212) נ — frottement *m*, polissage *m*
הִשָּׁפְטוּת (45) נ — fait *m* d'être jugé
הִשָּׁפְכוּת (45) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
הַשְׁפָּלָה (222) נ — abaissement *m*
הַשְׁפָּלַת־כָּבוֹד — humiliation *f*
הַשְׁפָּלַת־עֵינַיִם — action *f* de baisser les yeux
|| (במשקל־השירה) — syllabe *f* atone
הַשְׁפָּעָה (222) נ (הבאת־שפע) — abondance *f*
הַשְׁפָּעַת־כָּל־טוּב — action *f* de répandre des bienfaits
|| (השראה) — influence *f*
הַשְׁפָּעַת־גּוֹמְלִים — influence mutuelle
בַּעַל־הַשְׁפָּעָה — homme influent
הַשְׁפָּרָה (222) נ — apprêt (d'étoffe) *m*
הַשְׁקָאָה או הַשְׁקָיָה (222) נ (של־אדם) — action *f* de donner à boire
(של־בהמה) — abreuvage *m*
|| חקל — irrigation *f*, arrosage *m*
הַשָּׁקָה (221) נ — choc *m*, cliquetis *m*
הַשָּׁקַת־כּוֹסוֹת — action *f* de trinquer
|| (של־כלי־שייט) — lancement (de navire) *m*
|| מתמט — tangence *f*

הַשְׁקֵט (–) ז — tranquillité *f*, calme *m*, repos *m*
‖ תה״פ — tranquillement, calmement
הַשְׁקָטָה (222) נ — action *f* de tranquilliser
הַשְׁקָיָה ← הַשְׁקָאָה
הַשְׁקָעָה (222) נ — enfoncement *m*, immersion *f*
‖ בנק — investissement *m*, placement *m*
הַשְׁקָפָה (222) נ — aspect *m*, vue *f*, regard *m*
‖ בהש הַשְׁקָפַת־עוֹלָם — conception *f* du monde
הַשְׁרָאָה (222) נ — inspiration *f*
‖ (הארה פנימית) — intuition *f*
הַשְׁרָאַת־פִּתְאֹם — intuition subite
בַּעַל־הַשְׁרָאָה — charismatique
‖ חשמל — induction *f*
הַשְׁרָאָה עַצְמִית — self-induction *f*
סְלִיל־הַשְׁרָאָה ז — bobine *f* de self
הַשְׁרָאָתִי, ־תִית ת — inductif
הַשָּׁרָה (221) נ — chute *f*
הַשָּׁרַת־עָלִים — défoliation *f*
הַשָּׁרַת־הַשֵּׂעָר — épilation *f*, chute des cheveux
הִשְׂתָּרְטוּת (45) נ — égratignure *f*
הַשְׁרָיָה (222) נ — trempe *f*, macération *f*
הִשָּׂרְפוּת (45) נ — combustion *f*
הַשְׁרָצָה (222) נ — reproduction *f*, multiplication *f*
הַשְׁרָשָׁה (222) נ — implantation *f*, enracinement *m*
‖ בהש — installation *f*, établissement *m*
הַשְׁתָּא תה״פ ארמית — maintenant
הַשַּׁתָּא תה״פ ארמית — cette année
הִשְׁתָּאֵג ← שָׁאַג
הִשְׁתָּאֲגוּת (45) נ — rugissement *m*
הַשְׁתָּאָה (222) נ — ourdissage *m*
מְכוֹנַת־הַשְׁתָּאָה נ — ourdissoir *m*
הִשְׁתָּאָה ← שָׁאָה
הִשְׁתָּאוּת (46) נ — étonnement *m*, surprise *f*
הִשְׁתַּאֲנְנוּת (45) נ — sérénité *f*, insouciance *f*
הִשְׁתַּבֵּחַ ← 1. שָׁבַח
הִשְׁתַּבְּחוּת (45) נ — vantardise *f*
הִשְׁתַּבֵּל ← [שבל]
הִשְׁתַּבְּלוּת (45) נ — épiage *m*, formation *f* d'épis
הִשְׁתַּבֵּץ ← שִׁבֵּץ
הִשְׁתַּבְּצוּת (45) נ — intégration *f*, insertion *f*

הִשְׁתַּבֵּר ← 1. שָׁבַר
הִשְׁתַּבְּרוּת (45) נ — rupture *f*, brisement *m*
‖ פיס — réfraction *f*
הִשְׁתַּבֵּשׁ ← שִׁבֵּשׁ
הִשְׁתַּבְּשׁוּת (45) נ — erreur *f*, confusion *f*
הִשְׁתַּגֵּעַ ← שִׁגַּע
הִשְׁתַּגְּעוּת (45) נ — folie *f*, démence *f*
הִשְׁתַּגֵּר ← שִׁגֵּר
הִשְׁתַּגְּרוּת (45) נ — fait *m* de devenir coutumier
הִשְׁתַּגְשֵׁג ← שִׂגְשֵׂג
הִשְׁתַּדֵּךְ ← שִׁדֵּךְ
הִשְׁתַּדְּכוּת (45) נ — mariage (par intermédiaire) *m*
הִשְׁתַּדֵּל ← שִׁדֵּל
הִשְׁתַּדְּלוּת (45) נ — effort *m*, sollicitude *f*, intervention (en faveur de qn) *f*
הִשְׁתַּדֵּף ← שָׁדַף
הִשְׁתַּדְּפוּת (45) נ — nielle (du blé) *f*, dépérissement *m*
הֲשָׁתָה (212) נ — pose *f*
הִשְׁתַּהָה ← שָׁהָה
הִשְׁתַּהוּת (47) נ — retard *m*, fait *m* de s'attarder
הִשְׁתַּהֵק ← שָׁהַק
הִשְׁתּוֹבֵב ← 2. [שוב]
הִשְׁתּוֹבְבוּת (45) נ — turbulence *f*, polissonnerie *f*
הִשְׁתַּוָּה ← שָׁוָה
הִשְׁתַּוּוּת (47) נ — égalité *f*, similitude *f*
בָּאוּ לִידֵי־הִשְׁתַּוּוּת — se mettre d'accord
מִדַּת־הַהִשְׁתַּוּוּת נ — résignation *f*
הִשְׁתּוֹחֵחַ ← [שוח]
הִשְׁתּוֹחֲחוּת (45) נ — fait *m* de se courber
בהש הִשְׁתּוֹחֲחוּת־הַנֶּפֶשׁ — méditation *f*
הִשְׁתּוֹלֵל ← 2. שָׁלַל
הִשְׁתּוֹלְלוּת (45) נ — déchaînement *m*, frénésie *f*
הִשְׁתּוֹמֵם ← שָׁמֵם
הִשְׁתּוֹמְמוּת (45) נ — étonnement *m*
הִשְׁתּוֹקֵק ← 2. שָׁקַק
הִשְׁתּוֹקְקוּת (45) נ — nostalgie *f*, désir ardent
הִשְׁתַּזֵּף ← שָׁזַף
הִשְׁתַּזְּפוּת (45) נ — hâle *m*, bronzage (de la peau) *m*

הִשְׁתַּזֵּר ← שָׁזַר
הִשְׁתַּזְּרוּת (45) נ — entrelacement *m*, insertion *f*
הִשְׁתַּחֲוָה ← שָׁחָה
הִשְׁתַּחֲוָיָה (212) נ — prosternation *f*, révérence *f*
הִשְׁתַּחֵז ← [שחז]
הִשְׁתַּחְזְרוּת (45) נ — reconstitution *f*
הִשְׁתַּחֵל ← 1. [שחל]
הִשְׁתַּחֲלוּת (45) נ — infiltration *f*
הִשְׁתַּחֵם ← [שחם]
הִשְׁתַּחֲמוּת (45) נ — brunissement *m*
הִשְׁתַּחֲפוּת (45) נ — consomption *f*
הִשְׁתַּחֲצוּת (45) נ — arrogance *f*, jactance *f*
הִשְׁתַּחֵק ← שָׁחַק
הִשְׁתַּחֲקוּת (45) נ — frottement *m*, usure *f*
הִשְׁתַּחְרֵר ← שִׁחְרֵר
הִשְׁתַּחְרְרוּת (45) נ — libération *f*, délivrance *f*
הִשְׁתַּטָּה ← שָׁטָה
הִשְׁתַּטּוּת (47) נ — folie *f*, démence *f*
הִשְׁתַּטֵּחַ ← שָׁטַח
הִשְׁתַּטְּחוּת (45) נ — prosternation *f*
הִשְׁתַּטֵּף ← שָׁטַף
הִשְׁתַּטְּפוּת (45) נ — ablution *f*, inondation *f*
הִשְׁתַּיֵּךְ ← שִׁיֵּךְ
הִשְׁתַּיְּכוּת (45) נ — appartenance *f*
הִשְׁתַּיֵּר ← 2. שִׁיֵּר
הִשְׁתַּיְּרוּת (45) נ — fait *m* de rester *ou* de survivre
הִשְׁתַּכֵּחַ ← שָׁכַח
הִשְׁתַּכְּחוּת (45) נ — oubli *m*, fait *m* d'être oublié
הִשְׁתַּכְּכוּת (45) נ — apaisement *m*, accalmie *f*
הִשְׁתַּכְלֵל ← שִׁכְלֵל
הִשְׁתַּכְלְלוּת (45) נ — perfectionnement *m*
הִשְׁתַּכֵּן ← שָׁכַן
הִשְׁתַּכְּנוּת (45) נ — installation *f*, établissement *m*
הִשְׁתַּכְנֵעַ ← שִׁכְנֵעַ
הִשְׁתַּכְנְעוּת (45) נ — fait *m* d'être persuadé
הִשְׂתַּכֵּר ← שָׂכַר
הִשְׁתַּכֵּר ← שָׁכַר
הִשְׂתַּכְּרוּת (45) נ — gain *m*, profit *m*, salaire *m*
הִשְׁתַּכְּרוּת (45) נ — enivrement *m*

הִשְׁתַּכְשֵׁךְ ← שִׁכְשֵׁךְ
הִשְׁתַּכְשְׁכוּת (45) נ — barbotage *m*
הִשְׁתַּלֵּב ← שִׁלֵּב
הִשְׁתַּלְּבוּת (45) נ — intégration *f*, insertion *f*
|| (של הזרועות) — croisement (des bras) *m*
הַשְׁתָּלָה (222) נ — transplantation *f*
|| רפא הַשְׁתָּלַת־כִּלְיָה — greffe *f* de rein
|| בהש הַשְׁתָּלַת־מְרַגֵּל — implantation *f* d'un espion
הִשְׁתַּלְהֵב ← שִׁלְהֵב
הִשְׁתַּלְהֲבוּת (45) נ — inflammation *f*, excitation *f*
הִשְׁתַּלְווּת (45) נ — apaisement *m*
הִשְׁתָּלוּת (45, בלי ר') נ — plantation *f*
הִשְׁתַּלֵּחַ ← שָׁלַח
הִשְׁתַּלְּחוּת (45) נ — envoi *m*, expédition *f*
הִשְׁתַּלֵּט ← שָׁלַט
הִשְׁתַּלְּטוּת (45) נ (על־מדינה) — mainmise *f*
(על־סכנה) — fait *m* de se rendre maître
הִשְׁתַּלֵּם ← 1. שָׁלֵם
הִשְׁתַּלְּמוּת (45) נ — perfectionnement *m*
שִׁעוּרֵי־הִשְׁתַּלְּמוּת ז"ר — cours *mpl* de recyclage
הִשְׁתַּלֵּק ← שָׁלַק
הִשְׁתַּלְשֵׁל ← שִׁלְשֵׁל
הִשְׁתַּלְשְׁלוּת (45) נ — enchaînement *m*
הִשְׁתַּלְשְׁלוּת־הַמְּאֹרָעוֹת — suite *f* des événements
הִשְׁתַּמֵּד ← 2. שָׁמַד
הִשְׁתַּמְּדוּת (45) נ דת — apostasie *f*
הִשְׁתַּמֵּט ← שָׁמַט
הִשְׁתַּמְּטוּת (45) נ — dérobade *f*
|| צבא — insoumission *f*
הִשְׁתַּמֵּן ← 1. שָׁמֵן
הִשְׁתַּמְּנוּת (45) נ — engraissement *m*, obésité *f*
הִשְׁתַּמֵּעַ ← שָׁמַע
הִשְׁתַּמֵּר ← שָׁמַר
הִשְׁתַּמְּרוּת (45) נ — conservation *f*, préservation *f*
הִשְׁתַּמֵּשׁ ← שִׁמֵּשׁ
הִשְׁתַּמְּשׁוּת (45) נ (בְּ־) — utilisation *f*, usage *m*
הַשְׁתָּנָה (222) נ — urination *f*
הִשְׁתַּנָּה ← 3. שָׁנָה
הִשְׁתַּנּוּת (47) נ — changement *m*, modification *f*, mutation *f*

הִשְׁתַּנּוּת־הַקּוֹל — mue *f*
הִשְׁתַּנְּצוּת (45) נ — enlacement *m*
|| ביול — mitose *f*
הִשְׁתַּנֵּק ← שׁנק
הִשְׁתַּנְּקוּת (45) נ — étouffement *m*, suffocation *f*
הִשְׁתַּסֵּעַ ← שָׁסַע
הִשְׁתַּסְּעוּת (45) נ — fissure *f*, crevasse *f*
הִשְׁתַּעְבֵּד ← שִׁעְבֵּד
הִשְׁתַּעְבְּדוּת (45) נ — assujetissement *m*
|| (של־נכסים) — fait *m* d'être hypothéqué
הִשְׁתָּעָה ← שָׁעָה
הִשְׁתָּעוּת (46) נ — conversation *f*
הִשְׁתַּעֵל ← [שעל]
הִשְׁתַּעֲלוּת (45) נ — toux *f*, accès *m* de toux
הִשְׁתַּעְמֵם ← שִׁעְמֵם
הִשְׁתַּעְמְמוּת (45) נ — ennui *m*, fait *m* de s'ennuyer
הִשְׁתַּעֵר ← שָׁעַר
הִשְׁתַּעֲרוּת (45) נ — assaut *m*
הִשְׁתַּעְשֵׁעַ ← שִׁעְשֵׁעַ
הִשְׁתַּעְשְׁעוּת (45) נ — amusement *m*, divertissement *m*
הִשְׁתַּפָּה ← 2. שָׁפָה
הִשְׁתַּפּוּת (46) נ — guérison (mentale) *f*
הִשְׁתַּפֵּךְ ← שָׁפַךְ
הִשְׁתַּפְּכוּת (45) נ — épanchement *m*
|| בהש הִשְׁתַּפְּכוּת־הַנֶּפֶשׁ — effusion *f* lyrique
הִשְׁתַּפְּלוּת (45) נ — abaissement *m*, humilité *f*
הִשְׁתַּפֵּעַ ← 2. שָׁפַע
הִשְׁתַּפְּעוּת (45) נ — inclinaison *f*, pente *f*
הִשְׁתַּפֵּץ ← שִׁפֵּץ
הִשְׁתַּפְּצוּת (45) נ — embellissement *m*, remise *f* en état
הִשְׁתַּפֵּר ← שִׁפֵּר
הִשְׁתַּפְּרוּת (45) נ — amélioration *f*
הִשְׁתַּפְשֵׁף ← שִׁפְשֵׁף
הִשְׁתַּפְשְׁפוּת (45) נ — frottement *m*, usure *f*
|| עממי (של־טירון) — entraînement *m*
הֶשְׁתֵּק (123) ז משפט — fin *f* de non-recevoir
הַשְׁתָּקָה (222) נ — action *f* de faire taire
|| (העלמה) — omission *f*

דְּמֵי־הַשְׁתָּקָה ז״ר — pot-de-vin *m* pour acheter le silence
קֶשֶׁר־הַשְׁתָּקָה ז — conspiration *f* du silence
הִשְׁתַּקֵּל ← 1. שָׁקַל
הִשְׁתַּקֵּם ← שִׁקֵּם
הִשְׁתַּקְּמוּת (45) נ — rétablissement *m*, retour *m* à la vie normale
הִשְׁתַּקֵּעַ ← שָׁקַע
הִשְׁתַּקְּעוּת (45) נ — enfoncement *m*
הִשְׁתַּקְּעוּת בְּמַחֲשָׁבוֹת — fait *m* d'être absorbé dans ses pensées
הִשְׁתַּקְּעוּת־הַזִּכְרוֹנוֹת — estompement *m* des souvenirs
|| (התיישבות) — installation *f*, établissement *m*
הִשְׁתַּקֵּף ← [שקף]
הִשְׁתַּקְּפוּת (45) נ (הסתכלות) — observation *f*
|| (החזרת־קרני־אור) — réflexion (optique) *f*
|| בהש (התבטאות) — expression *f*, reflet *m*
הִשְׁתַּקְּצוּת (45) נ — abomination *f*
הִשְׁתַּקְשֵׁק ← 1. שִׁקְשֵׁק
הִשְׁתַּקְשְׁקוּת (45) נ — cliquetis *m*
הִשְׁתַּרְבֵּב ← שִׁרְבֵּב
הִשְׁתַּרְבְּבוּת (45) נ — intrusion *f*
הִשְׁתָּרֵג ← שֵׂרֵג
הִשְׁתָּרְגוּת (45) נ — entrelacement *m*, enchevêtrement *m*
הִשְׁתָּרֵךְ ← שֵׂרֵךְ
הִשְׁתָּרְכוּת (45) נ — fait *m* de se traîner
הִשְׁתָּרַע ← [שרע]
הִשְׁתָּרְעוּת (45) נ (על־מיטה) — fait *m* de s'étendre
|| (במרחב) — étendue *f*
הִשְׁתָּרֵף ← שָׂרַף
הִשְׁתָּרְפוּת (45) נ — combustion *f*
הִשְׁתָּרֵר ← שָׂרַר
הִשְׁתָּרְרוּת (45) נ — prise *f* de pouvoir
הִשְׁתָּרֵשׁ ← שֵׁרֵשׁ
הִשְׁתָּרְשׁוּת (45) נ — enracinement *m*
הִשְׁתַּרְשֵׁר ← שִׁרְשֵׁר
הִשְׁתַּרְשְׁרוּת (45) נ — enchaînement *m*
הַשְׁתָּתָה (222) נ — fondation *f*, fondement *m*
הִשְׁתַּתֵּף ← שִׁתֵּף

השתתפות (45) נ — participation *f*, collaboration *f*
השתתפות ברווחים — participation aux bénéfices
השתתפות בנהול — cogestion *f*
השתתפות בצער — condoléances *fpl*
השתתק ← שתק
השתתקות (45) נ — réduction *f* au silence
התאבדות (45) נ — suicide *m*
התאבכות (45) נ — montée *f* en volutes
|| פיס — interférence *f*
התאבלות (45) נ — deuil *m*
התאבנות (45) נ — pétrification *f*, fossilisation *f*
1. התאבקות (45) נ ספורט — lutte (corps-à-corps) *f*
התאבקות חפשית — catch *m*
2. התאבקות (45) נ (התכסות בעפר) — fait *m* de se couvrir de poussière
בהש התאבקות בעפר־רגלי־פ׳ — familiarité *f* avec qn
התאגדות (45) נ — association *f*
התאגרפות (45) נ ספורט — boxe *f*
התאדות (45) נ — évaporation *f*, vaporisation *f*
התאדמות (45) נ — fait *m* de rougir, rougissement *m*
התאדרות (45) נ — glorification *f*
התאדשות (45) נ — indifférence *f*
התאהבות (45) נ — fait *m* de tomber amoureux
התאוות (47) נ — désir ardent, envie *f*
התאונן ← אנן
התאוננות (45) נ — plainte *f*, doléances *fpl*
התאווררות (45) נ — aération *f*
התאושש ← אשש
התאוששות (45) נ — reprise *f* de forces
|| רפא — convalescence *f*, rétablissement *m*
התאזנות (45) נ — équilibre *m*, balance *f*
התאזרות (45) נ — affermissement *m*, fait *m* de s'armer de courage
התאזרחות (45) נ — naturalisation *f*
|| בהש (השתרשות) — acclimatement *m*
התאחדות (45) נ — union *f*, association *f*
התאחוות (45) נ — fraternisation *f*

התאחות (47) נ — soudure *f*, union *f*, jonction *f*
התאחזות (45) נ — établissement *m*, installation *f*
התאחרות (45) נ — retard *m*
התאטות (47) נ — ralentissement *m*
התאטמות (45) נ — obturation *f*, obstruction *f*
התאידות (45) נ — évaporation *f*, vaporisation *f*
התאכזבות (45) נ — déception *f*
התאכזרות (45) נ — conduite cruelle
התאכלות (45) נ (הישרפות) — combustion *f*
|| (התעכלות) — digestion *f*
התאכלסות (45) נ — peuplement *m*
התאכסנות (45) נ — logement (chez un hôte) *m*
התאכרות (45) נ — fait *m* de devenir paysan
התאלמות (45) נ — mutisme *m*, silence *m*
התאלמנות (45) נ — veuvage *m*
הֶתְאֵם (123) ז — accord *m*, conformité *f*
בְּהֶתְאֵם לְ־ — conformément à
התאמה (222) נ — accord *m*, conformité *f*, pertinence *f*
הביא לידי־התאמה — accorder, harmoniser
|| דקדוק — accord
התאמנות (45) נ — exercice *m*, entraînement *m*
התאמצות (45) נ — effort *m*
התאמתות (45) נ — vérification *f*, confirmation *f*
התאנות (47) נ — provocation *f*, harcèlement *m*
התאנחות (45) נ — gémissements *mpl*, plaintes *fpl*
התאסלמות (45) נ — conversion *f* à l'islam
התאספות (45) נ — rassemblement *m*, réunion *f*
התאפללות (45) נ — obscurcissement *m*
התאפסות (45) נ — abolition *f*, disparition *f*
|| מתמט — fait *m* de tendre vers zéro
התאפקות (45) נ — retenue *f*, modération *f*
התאפרות (45) נ — maquillage *m*
התאצלות (45) נ — anoblissement *m*
התאקלמות (45) נ — acclimatation *f*
התארגנות (45) נ — organisation *f*
התארה (222) נ מוס — figuration *f*
התארחות (45) נ — fait *m* de se loger (chez qn)
התארכות (45) נ — prolongation *f*
התארמלות (45) נ — veuvage *m*

התארסות (45) נ fiançailles *fpl*
התארעות (45) נ événement *m*, fait *m* de se produire
התאשרות (45) נ vérification *f*, confirmation *f*
התאתרות (45) נ localisation *f*
התבארות (45) נ éclaircissement *m*
התבגרות (45) נ adolescence *f*, maturité *f*
התבגרות מינית puberté *f*
התבדות (45) נ (של־אדם) fait *m* d'être démasqué comme menteur
(של־שמועה) fait de se révéler faux
התבדחות (45) נ divertissement *m*
התבדלות (45) נ isolement *m*
התבדרות (45) נ divertissement *m*
התבהלות (45) נ trouble *m*, consternation *f*
התבהרות (45) נ éclaircissement *m*
התבודד ← בדד
התבודדות (45) נ isolement *m*, solitude *f*
|| דת retraite *f*
התבולל ← בלל
התבוללות (45) נ assimilation *f*
התבונן ← 1. [בין]
התבוננות (45) נ observation *f*, considération *f*
|| דת contemplation *f*
התבוסס ← [בוס]
התבוססות (45) נ action *f* de patauger
התבוקק ← בקק
התבוקקות (45) נ fait *m* de se vider, vide *m*
התבושש ← בוש
התבוששות (45) נ (התביישות) timidité *f*, pudeur *f*
|| (התמהמהות) retard *m*, fait *m* de s'attarder
התבזבזות (45) נ gaspillage *m*
התבזות (47) נ avilissement *m*, humiliation *f*
התבטאות (45) נ expression *f*, action *f* de s'exprimer
התבטבטות (45) נ enflure *f*, bouffissure *f*
התבטלות (45) נ (ביטול) abolition *f*, cessation *f*
|| (ביטול עצמי) abnégation *f*, modestie *f*
|| (הליכה בטל) oisiveté *f*

התביישות (45) נ timidité *f*, pudeur *f*
התבכרות (45) נ mûrissement *m*
התבלבלות (45) נ confusion *f*, perplexité *f*
התבלות (45) נ usure *f*, vieillissement *m*
התבלטות (45) נ proéminence *f*, mise *f* en vedette
התבלעות (45) נ anéantissement *m*, disparition *f*
התבסמות (45) נ enivrement *m*
התבססות (45) נ fondation *f*, consolidation *f*
|| בהש (הסתמכות) fait *m* de s'appuyer
התבעות (45, בלי ר') נ fait *m* d'être sollicité
התבצעות (45) נ réalisation *f*, exécution *f*
התבצקות (45) נ enflure *f*, bouffissure *f*
התבצרות (45) נ fortification *f*, renforcement *m*
התבקעות (45) נ éclatement *m*, fission *f*
התבררות (45) נ éclaircissement *f*
התבשמות (45) נ fait *m* de se parfumer
התבשרות (45) נ réception *f* d'un message
התגאות (46) נ orgueil *m*, fierté *f*, vanité *f*
התגבבות (45) נ entassement *m*, accumulation *f*
התגבהות (45) נ rehaussement *m*
1. התגבנות (45) נ (התעקמות) fait *m* de devenir bossu
2. התגבנות (45, בלי ר') נ (הפכות לגבינה) caillage (du lait) *m*
התגברות (45) נ renforcement *m*
התגברות על־ action *f* de surmonter
|| (התרברבות) arrogance *f*, présomption *f*
התגבשות (45) נ כים cristallisation *f*
|| בהש fait *m* de prendre corps
התגדלות (45) נ orgueil *m*, attitude hautaine
התגדרות (45) נ (התגאות) vantardise *f*, jactance *f*
|| (הצטיינות) distinction *f*
|| (הסתגרות) caractère renfermé
התגודד ← 1. 2. גדד
1. התגודדות (45) נ (שריטה) incision *f*
2. התגודדות (45) נ fractionnement *m*

הִתְגּוֹלֵל ← גָּלַל
הִתְגּוֹלְלוּת (45) נ — déroulement *m*
הִתְגַּוְּנוּת (45) נ — bariolage *m*, nuancement *m*
הִתְגּוֹנֵן ← גָּנַן
הִתְגּוֹנְנוּת (45) נ — défense *f*, défensive *f*
הִתְגּוֹנְנוּת אֶזְרָחִית — défense passive
הִתְגּוֹרֵר ← 1. 3. [גור]
הִתְגּוֹרְרוּת (45) נ — résidence *f*, séjour *m*
הִתְגּוֹשֵׁשׁ ← גָּשַׁשׁ
הִתְגּוֹשְׁשׁוּת (45) נ — lutte *f*
הִתְגַּיְּסוּת (45) נ — mobilisation *f*
הִתְגַּיְּרוּת (45) נ — conversion (au judaïsme) *f*
הִתְגַּלְגְּלוּת (45) נ — déroulement *m*
|| בהש הִתְגַּלְגְּלוּת־הַדְּבָרִים — l'enchaînement *m* des événements
|| זואול — métamorphose *f*
הִתְגַּלּוּת (45) נ — découverte *f*, apparition *f*
|| דת — révélation *f*
חַג־הַהִתְגַּלּוּת (אצל־הנוצרים) — l'Epiphanie *f*
הִתְגַּלְּמוּת (45) נ — incarnation *f*, personnification *f*
|| זואול — métamorphose *f* en chrysalide
הִתְגַּלְּעוּת (45) נ — éclatement *m*, fission *f*
הִתְגַּלְּשׁוּת (45) נ — glissade *f*
הִתְגַּמְּדוּת (45) נ — rapetissement *m*
הִתְגַּמְּשׁוּת (45) נ — assouplissement *m*
הִתְגַּנְּבוּת (45) נ — insinuation *f*, infiltration *f*
הִתְגַּנְדְּרוּת (45) נ — coquetterie *f*
הִתְגַּנּוּת (47) נ — avilissement *m*, dégradation f
הִתְגַּסּוּת (47) נ — vulgarité *f*, grossièreté *f*
הִתְגַּעְגְּעוּת (45) נ — nostalgie *f*
הִתְגָּעֲלוּת (45) נ — souillure *f*, fait *m* de se salir
הִתְגָּעֲשׁוּת (45) נ (התפרצות) — éruption *f*
|| (התרגשות) — effervescence *f*, vive émotion
הִתְגָּרְדוּת (45) נ — action *f* de se gratter
הִתְגָּרוּת (46) נ — provocation *f*, défi *m*
הִתְגַּרוּת (45) נ — marchandage *m*
הִתְגַּרְמוּת (45) נ — ossification *f*
הִתְגָּרְרוּת (45) נ — fait *m* de traîner *ou* de se traîner

הִתְגָּרְשׁוּת (45) נ — divorce *m*
הִתְגַּשְּׁמוּת (45) נ (התבצעות) — réalisation *f*
|| (התלבשות בגוף) — incarnation *f*
הִתְגַּשְּׁרוּת (45) נ — établissement *m* d'un pont
הִתְדַּבְּקוּת (45) נ — attachement *m*, adhésion *f*
|| רפא — contagion *f*
הִתְדַּבְּרוּת (45) נ — pourparlers *mpl*
הִתְדַּיְּנוּת (45) נ משפט — litige *m*, contestation *f*
|| (ויכוח) — discussion *f*, polémique *f*
הִתְדַּלְדְּלוּת (45) נ — appauvrissement *m*
הִתְדַּמּוּת (47) נ — similitude *f*, comparaison *f*
|| דקדוק — assimilation *f*
הִתְדַּפְּקוּת (45) נ — action *f* de frapper (à la porte)
הַתְדָּרָה (222) נ — action *f* de rendre fréquent
הִתְהַדְּקוּת (45) נ — resserrement *m*
הִתְהַדְּרוּת (45) נ — coquetterie *f*
הִתְהַוּוּת (47) נ — formation *f*, devenir *m*
הִתְהוֹלֵל ← 2. הָלַל
הִתְהוֹלְלוּת (45) נ — tumulte *m*, débauche *f*
הִתְהַלְּכוּת (45) נ — marche *f*, comportement *m*
הִתְהַלְּלוּת (45) נ — vantardise *f*
הִתְהַפְּכוּת (45) נ — renversement *m*
הִתְהַרְהֲרוּת (45) נ — méditation *f*, réflexion *f*
הַתְוָאָה או הַתְוָיָה (222) נ — action *f* de tracer
הִתְוַדּוּת (47) נ — aveu *m*, confession *f*
הִתְוַדַּע ← יָדַע
הִתְוַדְּעוּת (45) נ — fait *m* de faire connaissance
הַתְוָיָה ← הַתְוָאָה
הִתּוּךְ (50) ז — fusion *f*
כּוּר־הַהִתּוּךְ ז — creuset *m*
נְקֻדַּת־הַהִתּוּךְ נ — point *m* de fusion
הִתְוַכְּחוּת (45) נ — discussion *f*, débat *m*
הִתּוּל (50) ז — plaisanterie *f*, facétie *f*
הִתּוּלִי, ־לִית ת — comique, facétieux, satirique
הִתּוּלִים (41) ז״ר — plaisanterie *f*, raillerie *f*
הִתּוֹסֵף ← יָסַף
הִתּוֹסְפוּת (45) נ — addition *f*
הִתְוַסְּתוּת (45) נ — régulation *f*, réglage *m*
הִתְוַעֲדוּת (45) נ — rencontre *f*, conférence *f*
הִתְוַצְּרוּת (45) נ — formation *f*

הֶתֵּז ← 1. [תזז]

הֶתֵּז (123) ז (של־נוזל) — jet *m*, giclée *f*

|| (של־כדור) — ricochet *m*

הַתָּזָה (221) נ (כריתה) — action *f* de trancher

הַתָּזַת־רֹאשׁ — décollation *f*, décapitation *f*

|| (זריקה) — projection (de liquide) *f*

סִיכַּת־הַתָּזָה נ — barbotage *m*

הִתְחַבְּאוּת (45) נ — action *f* de se cacher

הִתְחַבְּבוּת (45) נ (עַל־פְּ') — fait *m* de devenir sympathique (à qn)

הִתְחַבְּטוּת (45) נ (התכתשות) — bagarre *f*, rixe *f*

|| בהש (התאמצות) — effort *m*, débat intérieur

הִתְחַבְּקוּת (45) נ — embrassade *f*

הִתְחַבְּרוּת (45) נ — réunion *f*, association *f*

הִתְחַדְּדוּת (45) נ — aiguisement *m*

|| בהש הִתְחַדְּדוּת־הַיְּחָסִים — détérioration *f* des rapports

הִתְחַדְּרוּת (45) נ — infiltration *f*, diffusion *f*

הִתְחַדְּשׁוּת (45) נ — renouvellement *m*

הִתְחוֹלֵל ← 1. 2. [חיל]

הִתְחוֹלְלוּת (45) נ — déchaînement *m*

הִתְחַוְּרוּת (45) נ — éclaircissement *m*

הִתְחַזּוּת (47) נ — fausse apparence, usurpation *f* d'identité

הִתְחַזְּקוּת (45) נ — affermissement *m*

הִתְחַטְּאוּת (45) נ — comportement *m* d'enfant gâté

הִתְחַיְּבוּת (45) נ — engagement *m*, obligation *f*

מִלֵּא או קִיֵּם הִתְחַיְּבוּת — tenir un engagement

הִתְחַיּוּת (47) נ — renaissance *f*, résurrection *f*

הִתְחַיְּכוּת (45) נ — sourire *m*

הִתְחַיְּלוּת (45) נ צבא — enrôlement *m*

הִתְחַכְּכוּת (45) נ — frottement *m*

הִתְחַכְּמוּת (45) נ — sophisme *m*, subtilité *f*

|| (הערמה) — ruse *f*, stratagème *m*, astuce *f*

הֶתְחֵל (123) ז — commencement *m*, début *m*

הַתְחָלָה (222) נ — commencement *m*, début *m*

כָּל־הַהַתְחָלוֹת קָשׁוֹת — il n'y a que le premier pas qui coûte

הִתְחַלּוּת (47) נ — fait *m* de tomber malade *ou* de se faire porter malade

הִתְחַלְחֲלוּת (45) נ — tremblement *m*, frisson *m*

הַתְחָלִי, ־לִית ת — initial

הִתְחַלְּלוּת (45) נ — profanation *f*

הִתְחַלְּנוּת (45) נ — sécularisation *f*, laïcisation *f*

הִתְחַלְּפוּת (45) נ — remplacement *m*, succession *f*

1. הִתְחַלְּקוּת (45) נ (חלוקה) — partage *m*, répartition *f*

|| מתמט — divisibilité *f*

2. הִתְחַלְּקוּת (45) נ (החלקה) — glissement *m*

הִתְחַלְּשׁוּת (45) נ — affaiblissement *m*

הַתְחָלָתִי, ־תִית ת — initial

מְהִירוּת הַתְחָלָתִית — vitesse initiale

הַתְחָמָה (222) נ — délimitation *f*, démarcation *f*

הִתְחַמְּמוּת (45) נ — échauffement *m*

|| בהש הִתְחַמְּמוּת־הָאֲוִירָה — échauffement des esprits

הִתְחַמְּצוּת (45) נ — aigrissement *m*

|| בהש — corruption *f*

הִתְחַמְּצוּת־הַלֵּב — irritation *f*

הִתְחַמְצְנוּת (45, בלי ר') נ כים — oxydation *f*

הִתְחַמְּקוּת (45) נ — dérobade *f*, faux-fuyant *m*

הִתְחַנְחֲנוּת (45) נ — coquetterie *f*

הִתְחַנְּטוּת (45) נ — momification *f*

הִתְחַנְּכוּת (45) נ — éducation *f*, apprentissage *m*

הִתְחַנְּנוּת (45) נ — supplication *f*

הִתְחַנְּפוּת (45) נ — flatterie *f*, flagornerie *f*

הִתְחַנְקְנוּת (45, בלי ר') נ כים — nitrification *f*

הִתְחַסְּדוּת (45) נ — hypocrisie *f*

הִתְחַסְּלוּת (45) נ — liquidation *f*

הִתְחַסְּנוּת (45) נ — immunisation *f*

הִתְחַסְּרוּת (45) נ — diminution *f*

הִתְחַפְּרוּת (45) נ צבא — retranchement *m*

הִתְחַפְּשׂוּת (45) נ — déguisement *m*

הִתְחַצְּפוּת (45) נ — insolence *f*, effronterie *f*

הִתְחַקּוּת (47) נ — investigation *f*, pistage *m*

הִתְחָרוּת (46) נ — concours *m*, compétition *f*, concurrence *f*

הִתְחָרְטוּת (45) נ — regret *m*, repentir *m*

הִתְחָרְפוּת (45) נ — exacerbation *f*

הִתְחָרְצוּת (45) נ — empressement *m*

התחשבות (45) נ — considération *f*, égard *m*
בלי־התחשבות ב־ — sans tenir compte de
התחשלות (45) נ — affermissement *m*
התחשמלות (45) נ — électrisation *f*, électrocution *f*
|| בהש (התעוררות) — fait *m* de se passionner
התחשפות (45) נ — déshabillage *m*, dénudation f
|| (הצגה) — strip-tease *m*
התחתכות (45) נ — découpage *m*
התחתנות (45) נ — alliance (par mariage) *f*
התיאשות (45) נ — désespoir *m*, résignation *f*
התיבבות (45) נ — gémissement *m*, sanglots *mpl*
התיבשות (45) נ — dessèchement *m*, tarissement *m*, déshydratation *f*
התיגעות (45) נ — fatigue *f*, harassement *m*
התידדות (45) נ — fait *m* de se lier d'amitié
התיהדות (45) נ — conversion *f* au judaïsme
התיהרות (45) נ — arrogance *f*, attitude hautaine
התיונות (45) נ — hellénisation *f*
התיז ← נתז
התיחדות (45) נ — isolement *m*, intimité *f*
התיחדות עם־זכר־פ׳ — communion *f* avec la mémoire de qn
התיחמות (45) נ (אצל בעלי־חיים) — rut *m*
התיחסות (45) נ — attitude *f*, comportement *m*
|| (השתייכות) — appartenance *f*, relation *f*
התיך ← נתך
התימרות (45) נ — prétention *f*, présomption *f*
התינח מ״ח ארמית — soit, admettons
התיסדות (45) נ — fondation *f*
התיסרות (45) נ — souffrance *f*, tourment *m*
התיעלות (45) נ — action *f* de se rendre plus efficient
התיעצות (45) נ — consultation *f*, délibération *f*
התיפות (47) נ — coquetterie *f*, élégance *f*
התיפחות (45) נ — fait *m* d'éclater en sanglots
התיצבות (45) נ (התבססות) — stabilisation *f*
התיצבות־המטבע — consolidation *f* de la monnaie
|| צבא — action *f* de se présenter
צו־התיצבות ז — ordre *m* d'appel

התיצרות (45) נ — formation *f*, création *f*
התיק ← 1. נתק
התיקרות (45) נ — enchérissement *m*, hausse *f*
התיר ← 1. 2. נתר
התיראות (45) נ — peur *f*, crainte *f*
התיש ← נתש
התישבות (45) נ — installation *f*, colonisation *g*
התישבות חקלאית — agglomération *f* agricole
ההתישבות העובדת — les corporations paysannes (en Israel)
התישבותי, ־תית ת — de peuplement
התישנות (45) נ — vieillissement *m*, désuétude *f*
|| משפט — prescription *f*, péremption *f*
התישרות (45) נ — redressement *m*
התיתמות (45) נ — état *m* d'orphelin
התכבדות (45) נ — fait *m* d'être honoré
התכה (221) נ — fonte *f*, fusion *f*
התכוונות (45) נ — direction *f*, intention *f*
התכונן ← [כון]
התכוננות (45) נ — préparation *f*, préparatifs *mpl*
|| (התבססות) — consolidation *f*, stabilisation *f*
התכופף ← כפף
התכופפות (45) נ — fait *m* de se courber
התכווצות (45) נ — contraction *f*, rétrécissement *m*
התכווצות־הלב — systole *f*, serrement *m* de coeur
התכווצות־שרירים — contraction musculaire
התכחשות (45) נ — désaveu *m*, dénégation *f*, reniement *m*
התכיבות (45) נ — ulcération *f*
התכלות (47) נ — liquidation *f*, annihilation *f*
התכלכלות (45) נ — approvisionnement *m*
התכללות (45) נ — intégration *f*
התכנות (45) נ — possibilité *f*, éventualité *f*
התכנסות (45) נ (התאספות) — rassemblement *m*
|| (הסתגרות) — repliement *m* sur soi
התכנעות (45) נ — soumission *f*
התכנפות (45) נ — action *f* de s'abriter sous des ailes

התכסות (47) נ fait *m* de se couvrir
התכעכעות (43) נ toussotement *m*
התכערות (45) נ enlaidissement *m*
התכשרות (45) נ qualification *f*, aptitude *f*
התכתבות (45) נ correspondance *f*
התכתשות (45) נ bagarre *f*, rixe *f*, lutte *f*
הֵתֵל ← 2. [תלל]
הֵתֵל (432) פ"ע (בְּ־) se moquer de, railler
התלבות (47) נ flambée *f*, inflammation *f*
|| בהש התלבות־היצר le feu de la passion
התלבטות (45) נ action *f* de se débattre
|| בהש embarras *m*, hésitation *f*
התלבלבות (45) נ floraison *f*, bourgeonnement *m*
התלבנות (45) נ blanchiment *m*
|| (התלהטות) incandescence *f*, chauffage *m* à blanc
בהש (התבהרות) éclaircissement *m*
התלבשות (45) נ action *f* de s'habiller
התלהבות (45) נ enthousiasme *m*
התלהטות (45) נ incandescence *f*
|| בהש fait *m* de prendre feu (pour qch)
התלהקות (45) נ formation *f* en essaim
התלולה (201) נ plaisanterie *f*, facétie *f*
התלונן ← 2. [לון]
התלוננות (45) נ plainte *f*, doléance *f*
התלוצץ ← 1. [ליץ]
התלוצצות (45) נ moquerie *f*, raillerie *f*
התלות (46) נ fait *m* d'être pendu
|| בהש dépendance *f*, sujétion *f*
התלות באילן גדול fait *m* de se réclamer d'une grande autorité
התלחלחות (45) נ humectation *f*
התלחשות (45) נ murmure *m*, chuchotement *m*
התלטפות (45) נ caresses mutuelles
התליה (222) נ משפט suspension *f*
התלכדות (45) נ groupement *m*, cohésion *f*
התלכלכות (45) נ souillure *f*, salissure *f*
התלכסנות (45) נ fait *m* d'obliquer
התלמדות (45) נ étude *f*, apprentissage *m*

התלן (ר' ־נים) ז farceur *m*, railleur *m*
התלני, ־נית ת railleur, moqueur
התלעזות (45) נ assimilation *f* à l'étranger
התלקחות (45) נ embrasement *m*
התלקטות (45) נ rassemblement *m*
התלקקות (45) נ fait *m* de se lécher les babines
התלשות (45) נ déracinement *m*, arrachement *m*
התם תה"פ ארמית là, là-bas
התם ← [תמם]
התמד (123) נ constance *f*, persistance *f*
בהתמד régulièrement
התמדה (222) נ persévérance *f*, assiduité *f*
בהתמדה assidûment
|| פיס inertie *f*
התמהה (222) נ fait *m* d'étonner
התמהות (45) נ étonnement *m*, surprise *f*
התמהמהות (45) נ retard *m*, fait *m* de s'attarder
התמוגג ← [מוג]
התמוגגות (45) נ fonte *f*, fusion *f*
|| בהש attendrissement *m*
התמודד ← מדד
התמודדות (45) נ lutte *f*, rivalité *f*
התמודדות עם־בעיה fait *m* de se mesurer avec un problème
התמוטט ← [מוט]
התמוטטות (45) נ écroulement *m*, chute *f*
התמוטטות־עצבים dépression nerveuse
על־סף־התמוטטות à bout de forces
התמוסס ← [מסס]
התמוססות (45) נ fusion *f*
התמזגות (45) נ mélange *m*, fusion *f*
התמזמזות (45) נ ramollissement *m*
|| עממי caresses *fpl* intimes, pelotage *m*
התמחות (47) נ spécialisation *f*
תקופת־התמחות נ stage *m*
התממשות (45) נ concrétisation *f*
התמכות (45) נ fait *m* de s'appuyer
התמכרות (45) נ dévouement *m*, abnégation *f*

|| רפא (לסמים) — intoxication *f*, toxicomanie *f*
התמלאות (45) נ — remplissage *m*
|| בהש (הגשמה) — accomplissement *m*
התמלאות־משאלה — réalisation *f* d'un voeu
התמלחות (45) נ — salinité *f*, salure *f*
התמלטות (45) נ — fuite *f*, action *f* de s'échapper
התממות (45) נ — naïveté feinte
התממשות (45) נ — réalisation *f*
התמנות (47) נ — nomination *f*
התמסמסות (45) נ — dissolution *f*, désintégration *f*
התמססות (45) נ — fusion *f*
התמסרות (45) נ — fait *m* de se livrer
|| בהש — dévouement *m*
התמעטות (45) נ — diminution *f*
התמעכות (45) נ — écrasement *m*
התמצאות (45) נ (בשטח) — orientation *f*
|| (בבעיה) — compétence *f*
התמצות (47) נ — épuisement *m*
התמצקות (45) נ — solidification *f*
התמקחות (45) נ — marchandage *m*
התמקמות (45) נ — mise *f* en place
התמרדות (45) נ — rébellion *f*, révolte *f*
התמרות (45) נ — montée *f* en volutes
התמרמרות (45) נ — mécontentement *m*
התמרקות (45) נ — nettoyage *m*, épuration *f*
התמשכות (45) נ — continuation *f*, prolongation *f*
התמתחות (45) נ — étirage *m*, tension *f*
התמתנות (45) נ — modération *f*, atténuation *f*
התמתקות (45) נ — adoucissement *m*
|| בהש — conduite doucereuse
התנאה (222) נ — subordination *f* à une condition
התנאות (46) נ — élégance *f*, coquetterie *f*
התנאצות (45) נ — conduite éhontée
התנבאות (45) נ — prophétie *f*
התנבלות (45) נ — avilissement *m*
התנגבות (45) נ — action *f* de s'essuyer
התנגדות (45) נ — opposition *f*, résistance *f*
התנגדות סבילה — résistance passive
גלה התנגדות — manifester de la résistance
נתקל בהתנגדות — rencontrer de la résistance
|| חשמל — résistance
סליל־התנגדות ז — bobine *f* de résistance
התנגחות (45) נ — choc *m*, heurt *m*, bagarre *f*
התנגפות (45) נ — action *f* de trébucher
התנגשות (45) נ — choc *m*, collision *f*, conflit *m*
התנגשות־דמים — rencontre sanglante
|| (בין־כלי־רכב) — collision
התנדבות (45) נ — aide *f* volontaire
בהתנדבות — volontairement
התנדבותי, ־תית ת — volontaire
התנדנדות (45) נ — balancement *m*, tangage *m*
התנדפות (45) נ — évaporation *f*, volatilisation *f*
התנהגות (45) נ — conduite *f*, comportement *m*
התנהגותי, ־תית ת — relatif au comportement
פסיכולוגיה התנהגותית — psychologie *f* du comportement
התנודדות (45) נ — balancement *m*, oscillation *f*
התנוונות (45) נ — dégénération *f*, déchéance *f*
התנוססות (45) נ — fait *m* de flotter (drapeau)
התנועעות (45) נ — balancement *m*, oscillation *f*
התנופפות (45) נ — fait *m* de flotter (drapeau)
התנוצצות (45) נ — scintillement *m*
התנזלות (45) נ — liquéfaction *f*
|| (היתקפות בנזלת) — fait *m* d'être enrhumé
התנזרות (45) ז — abstinence *f*
התנחה (222) נ — arrêt *m*
התנחלות (45) נ — établissement (sur une terre) *m*
התנחמות (45) נ (נחמה) — consolation *f*
|| (חרטה) — repentir *m*, regret *m*
התנחשלות (45) נ — déchaînement *m*, déferlement *m*
התנטות (47) נ דקדוק — flexion (déclinaison *ou* conjugaison) *f*
התניה (222) נ — stipulation *f*
|| התנית־אהבים — flirt *m*, action *f* de faire la cour
התנכלות (45) נ — complot *m*, intrigue *f*
התנכרות (45) נ — désintéressement *m*

|| פסיכ — aliénation *f*
הִתְנַמְּכוּת (45) נ — abaissement *m*
הִתְנַמְנְמוּת (45) נ — somnolence *f*
הִתְנַסּוּת (47) נ — expérimentation *f*
הִתְנַסְּחוּת (45) נ — fait *m* d'être rédigé *ou* formulé
הַתְנָעָה (222) נ — mise *f* en marche
|| דקדוק — vocalisation *f*
הִתְנַעְנְעוּת (45) נ — balancement *m*, oscillation *f*
הִתְנַעֲרוּת (45) נ — action *f* de secouer, élan *m*
|| (יקיצה) — réveil *m*
|| בהש הִתְנַעֲרוּת מִן־ — affranchissement *m* de
הִתְנַפּוּת (47) נ — criblage *m*, tamisage *m*
הִתְנַפְּחוּת (45) נ — enflement *m*, enflure *f*
|| בהש (התרברבות) — vanité *f*, présomption *f*
הִתְנַפְּלוּת (45) נ — agression *f*
הִתְנַפְּצוּת (45) נ — brisement *m*, éclatement *m*
1. הִתְנַצּוּת (47) נ (ריב) — querelle *f*, bagarre *f*
2. הִתְנַצּוּת (47) נ (התכסות בנוצות) — fait *m* de se couvrir de plumes
הִתְנַצְּחוּת (45) נ — conflit *m*, discussion *f*
הִתְנַצְּלוּת (45) נ — excuse *f*
הִבִּיעַ הִתְנַצְּלוּת — présenter des excuses
"הַהִתְנַצְּלוּת" (דיאלוג של־אפלטון) — l'Apologie *f*
|| (התפרקות) — dépouillement *m*
הִתְנַצְנְצוּת (45) נ — scintillement *m*
הִתְנַצְּרוּת (45) נ דת — conversion *f* au christianisme
הִתְנַקְּבוּת (45) נ — perforation *f*
הִתְנַקּוּת (47) נ — purification *f*, nettoyage *m*
|| (מאשמה) — justification (d'une accusation) *f*
הִתְנַקְּמוּת (45) נ — vengeance *f*
הִתְנַקְּשׁוּת (45) נ — attentat *m*
הִתְנַשְּׂאוּת (45) נ — montée *f*, action *f* de s'élever
|| בהש — orgueil *m*, présomption *f*
הִתְנַשּׁוּת (47, בלי ר') נ — féminisation *f*
הִתְנַשְּׁמוּת או הִתְנַשְּׁפוּת (45) נ — halètement *m*
הִתְנַשְּׁקוּת (45) נ — embrassade *f*
הִתְנַתְּזוּת (45) נ — rejaillissement *m*, éclaboussure *f*

הִתְנַתְּחוּת (45) נ — découpage *m*
|| רפא — fait *m* d'être opéré
הִתְנַתְּקוּת (45) נ — détachement *m*, séparation *f*
הַתְסָסָה (222) נ — fermentation *f*
|| בהש — mise *f* en effervescence
הַתְעָבָה (222) נ — abomination *f*, détestation *f*
הִתְעַבּוּת (47) נ — épaississement *m*
1. הִתְעַבְּרוּת (45) נ (הריון) — conception *f*
2. הִתְעַבְּרוּת (45) נ (התרגזות) — irritation *f*
הִתְעַבְרְרוּת (45) נ — hébraïsation *f*
הִתְעַבְּשׁוּת (45) נ — moisissure *f*
הִתְעַגְּלוּת (45) נ — fait *m* de s'arrondir
הִתְעַגְּמוּת (45) נ — fait *m* de s'attrister, tristesse *f*
1. הִתְעַגְּנוּת (45) נ (האחזות) — fait *m* d'être ancré
2. הִתְעַגְּנוּת (45) נ (של־אישה) — délaissement *m*
הִתְעַדְּנוּת (45) נ — raffinement *m*
הִתְעוֹדְדוּת (45) נ — encouragement *m*
הִתְעוֹלְלוּת (45) נ — mauvais traitement, brutalité *f*
הִתְעוֹפְפוּת (45) נ — vol *m*
הִתְעַוְּרוּת (45) נ — fait *m* de devenir aveugle
הִתְעוֹרְרוּת (45) נ — éveil *m*, réveil *m*
|| בהש הִתְעוֹרְרוּת־הַנֶּפֶשׁ — élan spirituel
בְּהִתְעוֹרְרוּת — avec ferveur, avec animation
הִתְעַוְּתוּת (45) נ — contorsion *f*, perversion *f*
הִתְעַזּוּת (47) נ — audace *f*, hardiesse *f*
1. הִתְעַטְּפוּת (45) נ (התכסות) — action *f* de s'envelopper
2. הִתְעַטְּפוּת (45) נ (התעלפות) — évanouissement *m*
הִתְעַטְּרוּת (45) נ — ornement *m*
הִתְעַטְּשׁוּת (45) נ — éternuement *m*
הַתְעָיָה (777) נ — égarement *m*, fourvoiement *m*
הִתְעַיְּנוּת (45) נ — équilibre *m*
הִתְעַיְּפוּת (45) נ — fatigue *f*
הִתְעַכְּבוּת (45) נ — retard *m*, action *f* de s'attarder
הִתְעַכְּלוּת (45) נ — digestion *f*
הִתְעַכְּרוּת (45) נ — assombrissement *m*
הִתְעַלְּווּת (45) נ צמח — feuillaison *f*

הִתְעַלּוּת (47) נ	élévation *f*
הִתְעַלּוּת־רוּחַ	exaltation *f*
הִתְעַלְּזוּת (45) נ	gaîté *f*, réjouissance *f*, joie *f*
הִתְעַלְּלוּת (45) נ	mauvais traitement
הִתְעַלְּמוּת (45) נ	fait *m* de se désintéresser
הִתְעַלְּמוּת מִן־	fait de ne pas tenir compte de
הִתְעַלְּסוּת (45) נ	ébats amoureux
הִתְעַלְּפוּת (45) נ	évanouissement *m*
הִתְעַלְּצוּת (45) נ	transports *mpl* de joie
הִתְעַמְּדוּת (45) נ	arrêt m
הִתְעַמְּלוּת (45) נ	gymnastique *f*
הִתְעַמְעֲמוּת (45) נ	estompement *m*, ternissure *f*
הִתְעַמְּקוּת (45) נ	approfondissement *m*
הִתְעַמְּרוּת (45) נ	conduite brutale *ou* cruelle
הִתְעַנְּגוּת (45) נ	jouissance *f*, plaisir *m*
הִתְעַנּוּת (47) נ	souffrance *f*, mortification *f*
הִתְעַנְיְנוּת (45) נ	intérêt *m*, attention *f*
בְּהִתְעַנְיְנוּת רַבָּה	très attentivement
הִתְעַנְּנוּת (45) נ	fait *m* de se couvrir de nuages
הִתְעַסְּקוּת (45) נ	occupation *f*, profession *f*
הִתְעַפְּשׁוּת (45) נ	moisissure *f*
1. הִתְעַצְּבוּת (45) נ (עצב)	fait *m* de s'attrister
2. הִתְעַצְּבוּת (45) נ (התגבשות)	formation *f*
הִתְעַצְבְּנוּת (45) נ	énervement *m*
הִתְעַצְּלוּת (45) נ	paresse *m*, indolence *f*
הִתְעַצְּמוּת (45) נ	renforcement *m*
‖ (מאמץ)	effort *m*
הִתְעַקְּלוּת (45) נ	sinuosité *f*
הִתְעַקְּמוּת (45) נ	incurvation *f*, déformation *f*
1. הִתְעַקְּרוּת (45) נ (הינתקות)	déracinement *m*
2. הִתְעַקְּרוּת (45) נ (העשות עקר)	stérilisation *f*
הִתְעַקְּשׁוּת (45) נ	obstination *f*, entêtement *m*
הִתְעַרְבְּבוּת (45) נ	mélange *m*, confusion *f*
1. הִתְעָרְבוּת (45) נ (התערבבות)	mélange *m*
‖ (בענייני־אחרים)	immixtion *f*, intervention *f*
אי־הִתְעָרְבוּת	non-intervention *f*
2. הִתְעָרְבוּת (45) נ (הימור)	pari *m*
הִתְעַרְבְּלוּת (45) נ (של־מים)	tourbillonnement *m*
‖ (של־בטון)	malaxage *m*, brassage *m*
הִתְעָרוּת (46) נ	enracinement *m*
הִתְעַרְטְלוּת (45) נ	déshabillage *m*, mise *f* à nu
הִתְעַרְעֲרוּת (45) נ	ébranlement *m*
הִתְעַרְפְּלוּת (45) נ	obnubilation *f*
הִתְעַשְּׁנוּת (45) נ	fait *m* d'être enfumé
הִתְעַשְּׁרוּת (45) נ	enrichissement *m*
הִתְעַשְּׁתוּת (45) נ	délibération *f*, réflexion *f*
הִתְעַתְּדוּת (45) נ	préparation *f*
הִתְפָּאֲרוּת (45) נ	forfanterie *f*, vantardise *f*
הִתְפַּגְּרוּת (45) נ	mort (d'un animal) *f*
הִתְפַּגְּשׁוּת (45) נ	rencontre *f*
הִתְפַּהֲקוּת (45) נ	bâillement *m*
הִתְפּוֹגְגוּת (45) נ	relâchement *m*, évaporation *f*
הִתְפּוֹצֵץ ← [פצץ]	
הִתְפּוֹצְצוּת (45) נ	explosion *f*
הִתְפּוֹצְצוּת פְּנִימִית (בטלויזיה)	implosion *f*
הִתְפּוֹקְקוּת (45) נ	désagrégation *f*
הִתְפּוֹרֵר ← 2. פֵּרֵר	
הִתְפּוֹרְרוּת (45) נ	effritement *m*, pulvérisation *f*
‖ (התמוטטות)	effondrement *m*, désintégration *f*
הִתְפַּזְּרוּת (45) נ	dispersion *f*
הִתְפַּחֲדוּת (45) נ	effroi *m*, peur *f*
הִתְפָּחָה (222) נ	gonflement *m*, enflement *m*
הִתְפַּחֲמוּת (45) נ	carbonisation *f*
(התלכלכות בפחם)	fait *m* de se couvrir de suie
הִתְפַּחֲסוּת (45) נ	aplatissement *m*
הִתְפַּחֲתוּת (45) נ	diminution *f*
הִתְפַּטְּמוּת (45) נ	gavage *m*, engraissement *m*
הִתְפַּטְּרוּת (45) נ	démission *f*
הִגִּישׁ הִתְפַּטְּרוּתוֹ	présenter sa démission
הִתְפַּיְּחוּת (45) נ	fait *m* de se couvrir de suie
הִתְפַּיְּכוּת (45) נ	fait *m* de se farder
הִתְפַּיְּסוּת (45) נ	réconciliation *f*
הִתְפַּכְּחוּת (45) נ	dégrisement *m*

|| בהש — désillusion *f*
הִתְפַּלְּאוּת (45) נ — étonnement *m*, surprise *f*
הִתְפַּלְּגוּת (45) נ — séparation *f*, division *f*
(בקבוצה) — schisme *m*, division
|| פסיכ הִתְפַּלְּגוּת־הָאִישִׁיּוּת — schizophrénie *f*
הַתְפָּלָה (222) נ — dessalement *m*
הִתְפַּלְּחוּת (46) נ עממי — resquille *f*
הִתְפַּלְמְסוּת (45) נ — polémique *f*
הִתְפַּלְסְפוּת (45) נ — argumentation *f* philosophique
הִתְפַּלְפְּלוּת (45) נ — sophistique *f*, dialectique *f*
הִתְפַּלְּצוּת (45) נ — frisson *m*, frémissement *m*
הִתְפַּלְּשׁוּת (45) נ — action *f* de se rouler
הִתְפַּנּוּת (47) נ (מעבודה) — fait *m* d'être (*ou* de se rendre) disponible
(של־דירה) — fait de devenir vacant
(של־משרה) — vacance (d'un poste) *f*
הִתְפַּנְּמוּת (45) נ — introversion *f*
הִתְפַּנְּקוּת (45) נ — fait *m* de se laisser choyer
הַתְפָּסָה (222) נ — aperception *f*
הִתָּפְסוּת (45) נ — fait *m* d'être pris
|| בהש הִתָּפְסוּת לְבֶהָלָה — fait d'être pris de panique
הִתְפַּעֲטוּת (45) נ — rapetissement *m*
הִתְפַּעֵל (—) ז דקדוק — voix réfléchie (du verbe)
הִתְפַּעֲלוּת (45) נ — admiration *f*
הִתְפַּעֲמוּת (45) נ — émotion *f*, agitation *f*
הִתְפַּעַנְחוּת (45) נ — déchiffrement *m*
הִתְפַּצְּחוּת (45) נ — éclatement *m*, fission *f*
הִתְפַּצְּלוּת (45) נ — ramification *f*, division *f*
הִתְפַּקְּדוּת (45) נ — recensement *m*
הִתְפַּקְּחוּת (45) נ (של־עיוור) — recouvrement *m* de la vue
(של־חרש) — recouvrement de l'ouïe
|| (היעשות פיקח) — fait *m* de devenir plus sage
הִתְפַּקְּעוּת (45) נ — éclatement *m*
הִתְפַּקְּקוּת (45) נ — dislocation *f*
הִתְפַּקְּרוּת (45) נ — dévergondage *m*
הִתְפָּרְאוּת (45) נ — vandalisme *m*, déchaînement *m*

הִתְפָּרְדוּת (45) נ — séparation *f*, décomposition *f*
הִתְפַּרְחֲחוּת (45) נ — conduite *f* de voyou
הִתְפָּרְטוּת (45) נ — spécification *f*, énumération détaillée
הִתְפָּרְכוּת (45) נ — effritement *m*, désagrégation *f*
הִתְפַּרְכְּסוּת (45) נ — maquillage *m*
הִתְפָּרְמוּת (45) נ — déchirure *f*
הִתְפַּרְנְסוּת (45) נ — subsistance *f*
הִתְפָּרְסוּת (45) נ — déploiement *m*
הִתְפַּרְסְמוּת (45) נ — publicité *f*, notoriété *f*
הִתְפָּרְעוּת (45) נ — déchaînement *m*, agitation *f*
הִתְפָּרְצוּת (45) נ — éclatement *m*, irruption *f*
|| בהש הִתְפָּרְצוּת־זַעַם — accès *m* de colère
הִתְפָּרְצוּת־צְחוֹק — éclat *m* de rire
הִתְפַּרְקְדוּת (45) נ — position couchée sur le dos
הִתְפָּרְקוּת (45) נ — déchargement *m*
(לחלקים) — démontage *m*, décomposition *f*
|| חשמל — décharge *f* électrique
הִתְפַּרְקְנוּת (45) נ — détente *f*
הִתְפָּרְשׂוּת (45) נ — déploiement *m*
הִתְפָּרְשׁוּת (45) נ — interprétation *f*
הִתְפַּשְּׁטוּת (45) נ (התרחבות) — expansion *f*
פיס (בחום) — dilatation *f*
|| (הפצה) — propagation *f*, diffusion *f*
הִתְפַּשְּׁטוּת־הָאוֹר — propagation de la lumière
הִתְפַּשְּׁטוּת־שְׁמוּעָה — diffusion d'une nouvelle
|| (הסרת־הבגדים) — déshabillage *m*
בהש הִתְפַּשְּׁטוּת־הַגַּשְׁמִיּוּת — dépouillement *m* de la corporéité
הִתְפַּשְּׂקוּת (45) נ — écartement *m*
הִתְפַּשְּׁרוּת (45) נ — compromis *m*
הִתְפַּתּוּת (47) נ — docilité *f*, fait *m* de se laisser persuader
הִתְפַּתְּחוּת (45) נ — développement *m*, évolution *f*
תּוֹרַת־הַהִתְפַּתְּחוּת נ — théorie *f* de l'évolution
הִתְפַּתְּחוּתִי, ־תִית ת — évolutionniste
הִתְפַּתְּלוּת (45) נ — contorsion *f*, méandres *mpl*
|| בהש (התחכמות) — détours *mpl*
הִתְקַבְּלוּת (45) נ — acceptabilité *f*, recevabilité *f*

|| (הסתברות) — caractère *m* plausible
התקבצות (45) נ — rassemblement *m*, réunion *f*
התקבצות מחדש — regroupement *m*
|| אסטר — conjonction *f*
התקדמות (45) נ — marche *f* en avant
|| בהש — progrès *m*, avancement *m*
התקדרות (45) נ — assombrissement *m*
התקדשות (45) נ — sanctification *f*
|| (התכוננות) — préparation *f*
התקה (221) נ — déplacement *m*, éloignement *m*
|| מוס — altération *f*
התקהות (47) נ — émoussement *m*
התקהלות (45) נ — attroupement *m*
התקוטט ← [קוט]
התקוטטות (45) נ — dispute *f*, querelle *f*, bagarre *f*
התקומם ← [קום]
התקוממות (45) נ — soulèvement *m*, insurrection *f*
התקוננות (45) נ — lamentation *f*
התקושש ← קשש
התקטבות (45) נ — polarisation *f*
התקטנות (45) נ — amoindrissement *m*
התקטעות (45) נ — segmentation *f*, fragmentation *f*
התקימות (45) נ — existence *f*, conservation *f*
(של־תקוה) — réalisation *f*
התקלות (45) נ — rencontre *f*, affrontement *m*
התקלחות (45) נ — action *f* de prendre une douche
התקלסות (45) נ — moquerie *f*, dérision *f*
התקלפות (45) נ — écaillage *m*, fait *m* de s'écailler
התקלקלות (45) נ — détérioration *f*
|| בהש (שחיתות) — corruption *f*, perversion *f*
התקלשות (45) נ — raréfaction *f*, dilution *f*
התקמטות (45) נ — plissement *m*
התקמצות (45) נ — contraction *f*, rétrécissement *m*
התקמרות (45) נ — bombage *m*, fait *m* de se bomber

התקן (123) ז — dispositif *m*, appareil *m*
התקן תוך־רחמי — stérilet *m*
התקנאות (45) נ — jalousie *f*
התקנה (222) נ — arrangement *m*, installation *f*
התקנות (45) נ — réparation *f*
התקנטרות (45) נ — provocations *fpl* réciproques
התקערות (45) נ — courbure *f* concave
התקף (123) ז רפא — attaque *f*, crise *f*, accès *m*
התקף־לב — crise cardiaque
התקפה (222) נ — attaque *f*, offensive *f*
|| צבא התקפת־מצח — attaque de front
התקפת־נגד — contre-attaque *f*
|| רפא התקפת־עצבים — crise *f* de nerfs
התקפות (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être attaqué
התקפחות (45) נ — désavantage *m*, préjudice *m*
התקפי, ־פית ת — offensif
התקפלות (45) נ — pliage *m*, fait *m* d'être plié
|| עממי — action *f* de renoncer *ou* de céder
התקצצות (45) נ — découpage *m*, restriction *f*
התקצרות (45) נ — raccourcissement *m*
התקרבות (45) נ — approche *f*
עם־התקרבות־החורף — à l'approche de l'hiver
בהש (בין־יריבים) — rapprochement *m*
1. התקרחות (45) נ (קפיאה) — gel *m*
2. התקרחות (45) נ (של־הראש) — calvitie *f*
התקרמות (45) נ — formation *f* d'une croûte
התקרנות (45) נ (של־עור) — callosité *f*
|| (הפצת־אור) — rayonnement *m*
התקררות (45) נ — refroidissement *m*
בהש התקררות־רוח — bonne humeur, sérénité *f*
התקררות־היחסים — refroidissement des liens
התקרשות (45) נ — coagulation *f*
התקשות (47) נ — durcissement *m*, sclérose *f*
|| (היתקלות בקשיים) — difficulté *f*, embarras *m*
התקשחות (45) נ — raidissement *m*
התקשטות (45) נ — action *f* de se parer
התקשרות (45) נ — liaison *f*
|| (יצירת־יחסים) — mise *f* en rapports, contact *m*
התר (123) ז — permission *f*, permis *m*
התר־יציאה — permis de sortie

הֶתֵּר ← 1. 2. נֶתֶר
הַתְרָאָה (222) נ — avertissement *m*, mise *f* en garde
הִתְרָאֲוּת (45) נ — exhibitionnisme *m*
הִתְרָאוּת (46) נ (מראית־עין) — action *f* de se faire voir
|| (הדדית) — fait *m* de se revoir
הִתְרַבּוּת (47) נ — multiplication *f*
הִתְרַבְרְבוּת (45) נ — vanité *f*, forfanterie *f*
הִתְרַגְּזוּת (45) נ — irritation *f*, emportement *m*
הִתְרַגְּלוּת (45) נ — habitude *f*, accoutumance *f*
הִתְרַגְּעוּת (45) נ — apaisement *m*, retour *m* au calme
הִתְרַגְּשׁוּת (45) נ — émotion *f*
הִתְרַדְּדוּת (45) נ — aplatissement *m*, étalement *m*
הִתְרַדְּמוּת (45) נ — somnolence *f*
הַתָּרָה (221) נ (פתיחת־קשר) — dénouement *m*
בהש הַתָּרַת־הָרֶסֶן או ־הָרְצוּעָה — anarchie *f*, licence *f*
הַתָּרַת־נְדָרִים — annulation *f* de voeux
|| (מתן־רשות) — permission *f*, autorisation *f*
הִתְרַהֲבוּת (45) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
הִתְרַוּוּת (47) נ — imprégnation *f*, saturation *f*
הִתְרַוְּחוּת (45) נ — épanouissement *m*
הִתְרוֹמֵם ← [רום]
הִתְרוֹמְמוּת (45) נ — élévation *f*
בהש הִתְרוֹמְמוּת־הַנֶּפֶשׁ — exaltation *f*
הִתְרוֹנֵן ← [רנן]
הִתְרוֹנְנוּת (45) נ — jubilation *f*
הִתְרוֹעֵעַ ← 2. 3. [רעע]
1. הִתְרוֹעֲעוּת (45) נ (התמוטטות) — effondrement *m*
2. הִתְרוֹעֲעוּת (45) נ (התידדות) — fraternisation *m*
הִתְרוֹפֵף ← רָפַף
הִתְרוֹפְפוּת (45) נ — relâchement *m*
1. הִתְרוֹצֵץ ← [רוץ]
2. הִתְרוֹצֵץ ← רָצַץ
1. הִתְרוֹצְצוּת (45) נ (ריצה) — agitation *f* fébrile
הִתְרוֹצְצוּת בֵּין־מִשְׂרָדִים — course *f* d'un bureau à l'autre
2. הִתְרוֹצְצוּת (45) נ (התנגשות) — dispute *f*, lutte *f*
הִתְרוֹקֵן ← רוֹקֵן
הִתְרוֹקְנוּת (45) נ — fait *m* de se vider
הִתְרוֹשֵׁשׁ ← [ריש]
הִתְרוֹשְׁשׁוּת (45) נ — appauvrissement *m*
הַתְרָזָה (222) נ — diarrhée (des animaux) *f*
הִתְרַחֲבוּת (45) נ — expansion *f*, dilatation *f*
הִתְרַחֲצוּת (45) נ — lavage *m*, fait *m* de se baigner
הִתְרַחֲקוּת (45) נ — éloignement *m*
הִתְרַחֲשׁוּת (45) נ — événement *m*
הִתְרַטְּבוּת (45) נ — humidité *f*, fait *m* de se mouiller
הִתְרַכְּבוּת (45) נ — composition *f*, combinaison *f*
הִתְרַכְּזוּת (45) נ — concentration *f*
הִתְרַכְּכוּת (45) נ — amollissement *m*
הַתְרָמָה (222) נ — contribution *f*, souscription *f*
|| (מגבית) — quête *f*
הַתְרָסָה (222) נ — opposition *f*, résistance *f*
הִתְרַסְּנוּת (45) נ — retenue *f*, modération *f*
הִתְרַסְּקוּת (45) נ — fait *m* de s'écraser
הִתְרַעֲבוּת (45) נ — famine *f*, fait *m* d'être affamé
הַתְרָעָה (222) נ — cri *m* d'alarme, avertissement *m*
הִתְרָעוּת (46) נ — fraternisation *f*
הִתְרַעֲמוּת (45) נ — indignation *f*, bougonnement *m*
הִתְרַעְנְנוּת (45) נ — rafraîchissement *m*
הִתְרַעֲשׁוּת (45) נ — tremblement *m*, émotion *f*
הִתְרַפְּאוּת (45) נ — guérison *f*
הִתְרַפּוּת (47) נ — relâchement *m*
הִתְרַפְּסוּת (45) נ — obséquiosité *f*, servilité *f*
הִתְרַפְּקוּת (45) נ (חיבוקים) — embrassements *mpl*
|| (געגועים) הִתְרַפְּקוּת עַל־ — regrets *mpl*
הִתְרַצּוּת (47) נ — acquiescement *m*, conciliation *f*
הִתְרַקְּבוּת (45) נ — putréfaction *f*, pourriture *f*
הִתְרַקְּמוּת (45) נ — formation *f*
הִתְרַקְּעוּת (45) נ — aplatissement *m*
הִתְרַשְּׁלוּת (45) נ — négligence *f*

הִתְרַשְּׁמוּת (45) נ fait *m* d'être impressionné
‖ (רושם שנתקבל) impression *f*
הִתְרַתְּחוּת (45) נ colère *f*, fureur *f*
הִתְרַתְּכוּת (45) נ soudure *f*
הִתְרַתְּקוּת (45) נ attachement *m*
הֵתֵשׁ ← תָּשַׁשׁ

הִתַּשׁ ← נָתַשׁ
הֲתַשָּׁה (208) נ affaiblissement *m*
‖ צבא מִלְחֶמֶת־הֲתַשָּׁה נ guerre *f* d'usure
הַתָּשָׁה (221) נ déracinement *m*, extirpation *f*
הִתְשׁוֹטֵט ← [שוט]
הִתְשׁוֹטְטוּת (45) נ vagabondage *m*, flânerie *f*

ו

ו (וָו) waw (lettre de l'alphabet hébraïque)

|| ו' [valeur numérique:] 6

יוֹם ו' vendredi *m*

וְ־ (וּ־, וַ־, וָ־, וֶ־, וִ־) מ"ח et

אִכְלוּ וּשְׁתוּ mangez et buvez

אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה Aaron et Moïse

אַתָּה וַאֲנִי toi et moi

אֵין לָהּ אָב וָאֵם elle n'a ni père ni mère

חֶסֶד וֶאֱמֶת charité et fidélité

רוֹמָא וִירוּשָׁלַיִם Rome et Jérusalem

עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם vingt-deux

בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר dans chaque génération

אֵיפָה וְאֵיפָה deux poids deux mesures

אִישׁ אִישׁ וּדְאָגוֹתָיו à chacun ses soucis

אֶלֶף לַיְלָה וְלַיְלָה mille et une nuits

וְאֵיךְ! או וְעוֹד אֵיךְ! et comment!

וְגוֹ' (וְגוֹמֵר) או וְכוּ' (וְכֻלֵּהּ) etc.

וְזֶהוּ! et voilà!

וְעוֹד מתמט plus

וְשׁוּת' (= וְשֻׁתָּפָיו) et compagnie

|| (אִם) וָלֹא sinon

|| (כאשר) הִכַּרְתִּיו וְהוּא עוֹד יֶלֶד je l'ai connu quand il était encore enfant

אֵיךְ אָשִׁיר וַאֲנִי עָצוּב? comment chanter quand je suis triste?

|| °(בראש־פועל בעבר) (*donne au passé le sens du futur*)

וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ tu aimeras ton prochain comme toi-même

וְהָיָה בְּאַחֲרִית־הַיָּמִים ce sera à la fin des temps

|| °וַ־ (וָ־) מ"ח (בראש־פועל בעתיד) (*donne au futur le sens du passé*)

וַיְהִי בִּימֵי־אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ce fut au temps d'Assuérus

וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹמִי je vis dans mon rêve

וָאדִי (ר' וָאדִיּוֹת) ז גאוגר oued (*pl* ouadi) *m*

וִדֵּא (444) פ"י constater, vérifier

|| הִתְוַדֵּא (478) פ"ע se vérifier

וַדָּאוּת (46) נ certitude *f*

אִי־וַדָּאוּת נ או חֹסֶר־וַדָּאוּת ז incertitude *f*

וַדַּאי (62, ר' וַדָּאִים או וַדָּאוֹת) ז ce qui est certain

הַוַּדַּאי וְהַסָּפֵק ce qui est sûr et ce qui est douteux

|| וַדַּאי או בְּוַדַּאי תה"פ sûrement, certainement

וַדָּאִי, ־אִית ת sûr, certain

וַדָּאִיּוּת (47, בלי ר') נ certitude *f*

וֵדָה (ר' וֵדוֹת) נ דת véda (livre sacré hindou) *m*

וִדָּה (453) פ"י confesser

|| הִתְוַדָּה (480) פ"ע se confesser, avouer

|| הוֹדָה (517) פ"י (בְּ־) avouer, reconnaître (une faute)

אוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ j'avoue sans honte

מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם péché avoué est à moitié pardonné

אֲנִי מוֹדֶה וּמִתְוַדֶּה j'avoue humblement

משפט הוֹדָה בְּאַשְׁמָה plaider coupable

מוֹדֶה בְּמִקְצָת־הַטַּעֲנָה reconnaître partiellement une revendication

הוֹדוּ לוֹ ils lui ont donné raison

|| (הביע תודה) הוֹדָה לְפ' עַל־דָּ"מ remercier qn de qch

הודות לְ־ — grâce à
וִדּוּי (23) ז — aveu *m*, confession *m*
דת תָּא־הַוִּדּוּי (אצל־הנוצרים) — confessionnal *m*
וִדּוּי־פֶּה — aveu de la bouche (non sincère)
[ודע] ← יָדַע
1. וָו (41) ז — crochet *m*
2. וָו (—) נ (אות) — *waw* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
|| דקדוק וָו־הַחִבּוּר — *waw* conjonctif
|| וָו־הַהִפּוּךְ — *waw* conversif
וּודְקָה (—) נ (משקה) — vodka *f*
וָוִית (17) נ — petit crochet
וּולְגָּרִי, ־רִית ת — vulgaire
וּולְגָּרִיּוּת (47, בלי ר') נ — vulgarité *f*
וּולוּנְטָרִי, ־רִית ת — volontaire
ווֹלְט (ר' ־טִים) ז חשמל — volt *m*
ווֹלְפְרָם (—) ז כים — wolfram *m*, tungstène *m*
וָזִיר (15) ז — vizir *m*
וָט (ר' וָטִים) ז חשמל — watt *m*
וֶטוֹ (—) ז — veto *m*
הטיל וֶטוֹ עַל־ — opposer son veto à
וָטִיקָן ש"פ ז — le Vatican
וֶטֶרִינָר (ר' ־רִים) ז — vétérinaire *m*
וֶטֶרָן (ר' ־נִים) ז — vétéran *m*
וַי! מ"ק — hélas!
וִידֵאוֹ (—) נ — vidéo *f*
וִיּוֹלָה (ר' ־לוֹת) נ מוס — alto *m*
וִיטָמִין (ר' ־נִים) ז — vitamine *f*
וִיטְרָז' (ר' ־זִ'ים) ז — vitrail *m*
וִילוֹן (ר' ־נוֹת) ז — rideau *m*
|| אנטום — voile (du palais) *m*
וִיסְקִי (—) ז (משקה) — whisky *m*
וַיִּקְרָא (—) ז — le Lévitique (3e livre du Pentateuque) *m*
וִירוּס (ר' ־סִים) ז — virus *m*
וִירְטוּאוֹז (ר' ־זִים) ז — virtuose *m*
וִירְטוּאוֹזִיּוּת (47, בלי ר') נ — virtuosité *f*
וִירִילִיסְט (ר' ־טִים) ז — membre *m* à titre personnel
וכד' (=וְכַדּוֹמֶה) ← דּוֹמֶה
וכו' (=וְכֻלֵּה) ← כֹּל

וִכּוּחַ (9) ז — discussion *f*, débat *m*
וִכּוּחַ־סְרָק — vaine discussion
וִכּוּחִי, ־חִית ת — polémique
[וכח] נוֹכַח (417) פ"ע — se rendre compte, s'apercevoir
נוֹכַחְתִּי כִּי טָעִיתִי — je me rends compte de mon erreur
|| (התדיין) — s'affronter
|| וִכֵּחַ (440) פ"ע — discuter, se disputer
|| הִתְוַכֵּחַ (477) פ"ע — discuter, argumenter
|| הוֹכִיחַ (514) פ"י (הביא ראיה) — démontrer
מַה־שֶּׁהָיָה לְהוֹכִיחַ — ce qu'il fallait démontrer
|| (הטיף מוסר) — réprimander
|| °(יעד) — destiner
וַכְחָן (ר' ־נִים) ז — polémiste *m*, qui a la manie de la discussion
וַכְחָנוּת (46, בלי ר') נ — manie *f* de la discussion
וַכְחָנִי, ־נִית ת — polémique, de dispute
וְכִי מ"ש — est-ce que
וָלָד (106) ז (של־אדם) — enfant *m*, embryon *m*
(של־בהמה) — petit (d'un animal) *m*
|| דת וְלַד־הַטֻּמְאָה — impureté *f* secondaire
וַלְדָנִית (17) נ — mère féconde
וָלוּטָה (ר' ־טוֹת) נ בנק — devises *fpl*
וִלֵּן (432 נ) פ"י — couvrir d'un rideau, voiler
וַלְס (ר' ־סִים) ז — valse *f*
וָלֶרְיָנָה (ר' ־נוֹת) נ צמח — valériane *f*
וָנַדְיוּם (—) ז כים — vanadium *m*
וַנְדָּל (ר' ־לִים) ז — vandale *m*
וַנְדָּלִיּוּת (47, בלי ר') נ — vandalisme *m*
וֶנוּס ש"פ נ מיתול — Vénus *f*
וָנִיל (—) ז צמח — vanille *f*
וִסּוּת (ר' ־תִים) ז — réglage *m*, contrôle *m*
וָסִית, וְסִיתָה ת — réglé, régulier
וַסָּל (ר' ־לִים) ז — vassal *m*
וֶסֶת (177) ז (הרגל) — habitude *f*, manière *f*
|| רפא (של־אישה) — menstruation *f*, règles (de la femme) *fpl*
וִסֵּת (432 ת) פ"י — régler, contrôler, régulariser
|| הִתְוַסֵּת (466 ת) פ"ע — être réglé, se régulariser
וַסָּת (90) ז טכנ — régulateur *m*, volant *m*

וַסַּת־עָצְמָה	bouton *m* de volume
וַסַּת־צְלִיל	bouton de tonalité
וַסַּת־חֹם	thermostat *m*
וַעַד (152) ז	comité *m*
וַעַד־עוֹבְדִים	comité *m* d'entreprise
וַעַד פּוֹעֵל	exécutif *m*
בֵּית־וַעַד ז	lieu *m* de réunion, club *m*
וָעֶד תה״פ	pour toujours
לְעוֹלָם וָעֶד	á tout jamais
וִעֵד (435) פ״י	fixer, déterminer, convoquer
‖ הִתְוַעֵד (472) פ״ע	se rencontrer, se réunir
וַעֲדָה (238) נ	commission *f*
וַעֲדָה מְיַעֶצֶת	commission consultative
וַעֲדַת־חֲקִירָה	commission d'enquête
וַעֲדָה מַתְמֶדֶת או וַעֲדַת־קֶבַע	commission permanente
וַעֲדַת־מִשְׁנֶה	sous-commission *f*
וִעוּד (50) ז	réunion *f*, rassemblement *m*
וְעִידָה (201) נ	conférence *f*, congrès *m*
וְעִדַת־פִּסְגָּה	conférence au sommet
כִּנֵּס וְעִידָה	réunir une conférence
וְעִידַת־זְנוּת	réunion *f* de débauche
וֶקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז מתמט	vecteur *m*
וַקְף (—) ז דת	*waqf* (fondation pieuse musulmane) *m*
וֶרֶד (168) ז צמח	rose *f*
‖ מטבח	romsteck *m*
וָרֹד, וְרֻדָּה ת	rose
[ורד] הוֹרִיד (498) פ״ע	devenir rose, rosir
‖ פ״י	donner une couleur rose à, rosir
וַרְדָּה (239) נ	rosier *m*
וַרְדּוּת (45) נ	teinte *f* rose, roseur *f*
וַרְדִּי, ־דִּית ת	rose
וַרְדִּינָה (201) נ צמח	roseraie *f*
וַרְדִּינוֹן (—) ז	essence *f* de rose
וַרְדָּנִיִּים (—) ז״ר	rosacées *fpl*
וְרַדְרַד, ־רַדָּה ת	rose pâle, rosâtre
וֶרֶדֶת (—) נ רפא	érysipèle *m*
וֵרוֹנָל (—) ז	véronal *m*
וְרִיד (15) ז אנטום	veine *f*
רפא דַּלֶּקֶת־וְרִידִים נ	phlébite *f*
וְרִידִי, ־דִית ת	veineux
וֶרְקוֹ (—) ז	*werko* (impôt foncier) *m*
וֶשֶׁט (166) ז אנטום	oesophage *m*
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט	avaler de travers
[ושט] הוֹשִׁיט (518) פ״י	tendre, présenter, offrir
הוֹשִׁיט יָד	tendre la main
הוֹשִׁיט עֶזְרָה	prêter main forte, porter secours
וִתּוּר (41) ז	concession *f*, renoncement *m*
וָתִיק, וְתִיקָה ת	ancien, expérimenté, vétéran
יְדִיד וָתִיק	vieil ami
פּוֹעֵל וָתִיק	ouvrier expérimenté
תַּלְמִיד וָתִיק	étudiant avancé
‖ דת	dévot, consciencieux
תְּפִלַּת־וָתִיקִים נ	prière matinale
וָתִיקוּת (48) נ	ancienneté *f*, expérience *f*
וֶתֶק (166, בלי ר׳) ז	ancienneté (de service) *f*
וִתֵּר (432) פ״ע (עַל־)	renoncer, abdiquer, se désister
וִתֵּר עַל־הַמְּלוּכָה	renoncer au trône, abdiquer
‖ וִתֵּר לִפְ׳	faire des concessions à qn
‖ הִתְוַתֵּר (466) פ״ע (נשאר)	rester, survivre
(נעשה מיותר)	devenir superflu
וִתְּרוֹן (38) ז	renonciation *f*, désistement *m*
וַתְּרָן (ר׳ ־נִים) ז	homme conciliant *ou* indulgent
‖ (נדבן)	homme généreux
וַתְּרָנוּת (46) נ	indulgence *f*
‖ (נדבנות)	générosité *f*
וַתְּרָנִי, ־נִית ת	conciliant, indulgent

ז

ז (זַיִן)	*zayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ז'	[valeur numérique:] 7
זְאֵב (119) ז זואול	loup *m*
זְאֵב־עֲרָבוֹת	loup des steppes (chacal)
‖ זְאֵב־הַיָּם דג	merluche *f*
בהש	loup de mer (vieux marin)
זְאֵבָה (229) נ	louve *f*
זְאֵבִי, ־בִית ת	de loup, cruel
זְאֵבִיּוּת (47, בלי ר') נ	nature *f* de loup
זְאֵבִית (—) נ רפא	lupus *m*
זַאֲטוּט (41) ז	gamin *m*, gosse *m*
זֹאת ← זֶה	
זָב ← [זוב]	
זָב, זָבָה ת	coulant, ruisselant
אֶרֶץ זָבַת־חָלָב וּדְבַשׁ	terre ruisselante de lait et de miel
עממי זַב־חֹטֶם	morveux
‖ רפא	blennorragique
1. זָבַד (303) פ"י (נתן מתנה)	gratifier, doter
‖ הִזְבִּיד (499) פ"י	gratifier
2. זִבֵּד (432) פ"י (חיבץ)	baratter
זֶבֶד (165) ז	don *m*, présent *m*, cadeau *m*
זֶבֶד־הַבַּת	fête *f* à l'occasion de la naissance d'une fille
זִבְדָּה (241) נ	crème *f*, petit-lait *m*
זֶבּוּ (—) ז זואול	zébu *m*
זְבוּב (41) ז חרק	mouche *f*
זְבוּב־הַסּוּס	taon *m*
‖ מיתול בַּעַל־זְבוּב ז	Belzébuth *m*
‖ ספורט מִשְׁקַל־זְבוּב	poids mouche
זְבוּבוֹן (21) ז	moucheron *m*
זְבוּבִי, ־בִית ת	de mouche, minuscule
זִבּוּחַ (9) ז	abattage (d'animaux) *m*
זְבוּל (41) ז	demeure *f*
בֵּית־זְבוּל ז	palais *m*
‖ בהש (שמים)	firmament *m*, cieux *mpl*
זִבּוּל (41) ז חקל	fumage (d'une terre) *m*
זְבוּלָא (—) נ ארמית	pelle *f*
עַד־זְבוּלָא בָּתְרָיְתָא	jusqu'à la dernière pelletée, jusqu'à la mort
זְבוּרָה (ר' ־רוֹת) נ	abeille *f*
זִבּוּרִי, ־רִית ת	médiocre, de mauvaise qualité
‖ זִבּוּרִית נ (אדמה)	terre *f* aride
(סחורה)	pacotille *f*
זִבּוּרִית דְזִבּוּרִית	de très mauvaise qualité
זְבוֹרִית (17) נ	lest *m*, ballast *m*
זֶבַח (179) ז (קרבן)	sacrifice *m*
זֶבַח־הַיָּמִים	sacrifice annuel
זֶבַח־תּוֹדָה	sacrifice d'action de grâces
זִבְחֵי־מֵתִים	sacrifices funéraires
‖ °(סעודה של־בשר־קרבן)	festin *m*
‖ (שחיטה)	abattage (d'animaux) *m*
בהש (הרג רב)	boucherie *f*, carnage *m*
זָבַח (329) פ"י (שחט)	abattre (un animal), égorger
‖ (הקריב קרבן)	sacrifier
‖ בהש (הרג)	tuer, massacrer
‖ נִזְבַּח (401) פ"ע	être sacrifié
‖ זִבֵּחַ (440) פ"י	sacrifier régulièrement
זְבִיחָה (201) נ	abattage (d'animaux) *m*
זְבִיל (1) ז צבא	porte-bombes *m*, cartouche *f*
זִבִּיל (15) ז חקל	fumaison *f*

זֶבֶל (166) ז חקל	fumier *m*, engrais *m*
זֶבֶל אוֹרְגָנִי/כִּימִי	engrais organique / chimique
בֵּית־זְבָלִים ז	champ *m* qui a besoin d'engrais
‖ (אשפה)	ordures *fpl*
1. זָבַל (303) פ״י	demeurer, habiter
זְבוּלִים זֶה לָזֶה	attachés l'un à l'autre
2. זִבֵּל (432) פ״י	fumer (une terre), engraisser
‖ הִזְדַּבֵּל (469) פ״ע	être fumé, être engraissé
זַבָּל או זַבְּלָן (90) ז	éboueur *m*, balayeur *m* de rues
זִבֵּל (—) ז חרק	cafard *m*, scarabée *m*
זַבְּלָ״א (= זֶה בּוֹרֵר לוֹ אֶחָד) משפט	paritaire (chaque partie choisit son représentant)
בּוֹררוּת־זַבְּלָ״א נ	arbitrage *m* à l'amiable
זַבְלְגָן (ר׳ ־נִים) ז	homme chassieux
זַבְלְגָנוּת (46) נ	chassie *f*
זַבְלְגָנִית (17) נ	femme chassieuse
זִבְלוּלִי, ־לִית ת	de fumier
זִבְלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ חרק	scarabéidé *m*
זַבְלָנִית (17) נ חרק	scarabée *m*, blatte *f*
זַבֶּלֶת (252) נ	tas *m* de fumier
זָבַן (303 ג) פ״י	acheter
‖ זִבֵּן (432 ג) פ״י	vendre
‖ הִזְדַּבֵּן (469 ג) פ״ע	se vendre, être vendu
זַבָּן (ר׳ ־נִים) ז	vendeur *m*
זַבָּנוּת (46) נ	métier *m* de vendeur
זַבָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ	vendeuse *f*
זֶבְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול	zèbre *m*
זִבּוֹרֶת (259) נ	pacotille *f*, objet *m* sans valeur
זַג (53) ז	peau (de fruit) *f*, zeste *m*
זֶגֶג (—) ז	vernis *m*, émail *m*
זַגָּג (90) ז	vitrier *m*
זִגֵּג (432) פ״י	vitrer, munir de vitres
‖ הִזְדַּגֵּג (469) פ״ע	devenir vitreux
‖ הֵזִג (528) פ״י	vernir
זַגָּגוּת (46, בלי ר׳) נ	vitrerie *f*
זָגוּג, זְגוּגָה ת	vitreux
זִגּוּג (41) ז (קביעת־שמשות)	pose *f* de vitres
‖ (ציפוי בזגג)	vernissage *m*, émaillage *m*
זְגוּגִי, ־גִית ת	transparent, vitreux
זְגוּגִית (17) נ (שימשה)	vitre *f*, verre (de lunettes) *m*
‖ (אמאיל)	émail *m*
‖ זְגוּגִית־הָעַיִן	humeur vitrée (de l'oeil)
זַגּוּת (47) נ	transparence *f*
זִגְזַג (ר׳ ־גִים) ז	zigzag *m*
1. זִגְזֵג (460) פ״י (עשה לשקוף)	rendre transparent, fourbir, polir
2. זִגְזֵג (460) פ״ע (עשה זיגוגים)	zigzaguer
זִגְזוּג (41) ז	mouvement *m* en zigzag
זָגִיג, זְגִיגָה ז	transparent, vitreux
זָד ← [זוד]	
זֵד (113) ז	scélérat *m*, méchant *m*
זָדוֹן (33) ז	méchanceté *f*, présomption *f*
בְּזָדוֹן	avec préméditation
זֵדוֹן (ר׳ ־נִים) ז	scélérat *m*, méchant *m*
זְדוֹנִי, ־נִית ת	méchant, malveillant
זְדוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	méchanceté *f*, malignité *f*
1. זֶה (נ׳ זֹאת, זֹה, זוֹ — ר׳ אֵלֶּה, אֵלּוּ) כ״ר	celui-ci (*f* celle-ci, *pl* ceux-ci, celles-ci)
מִי הוּא זֶה?	qui est-ce?
מַה־זֶּה?	qu'est-ce que c'est?
זֶה שֶׁאָמַר	celui qui a dit
עממי זֶה הוּא זֶה או זֶהוּ זֶה	et voilà!, un point c'est tout
‖ זֶה... זֶה (נ׳ זוֹ... זוֹ)	l'un... l'autre
זֶה הוֹלֵךְ וְזֶה בָּא	l'un s'en va et l'autre vient
זוֹ אַחַר־זוֹ	l'une après l'autre
‖ (תואר רומז) הַמָּקוֹם הַזֶּה או מָקוֹם זֶה	cet endroit
הָעִיר הַזֹּאת או עִיר זוֹ	cette ville
הָעוֹלָם הַזֶּה	ce monde
בְּשָׁעָה זוֹ	à cette heure
‖ (אחר מלת־שאלה) לָמָּה־זֶּה?	pourquoi donc?
‖ (זמן) זֶה כְּבָר	depuis longtemps
זֶה לֹא כְּבָר	depuis peu de temps
זֶה שְׁנָתַיִם	depuis deux ans
זֶה עַתָּה	juste maintenant, à l'instant
‖ בָּזֶה	ici, par ici
בָּזֶה אַחַר־זֶה	l'un après l'autre, successivement

‖ כָּזֶה, כָּזֹאת, כָּזֹה — ainsi, comme ceci
מִי שָׁמַע כָּזֹאת? — qui a entendu pareille chose?
כָּזֶה וְכָזֶה — de telle et telle façon
חֶרְפָּה שֶׁכָּזוֹ! — quelle honte!
‖ מִזֶּה — d'ici, de là
מִזֶּה וּמִזֶּה — de part et d'autre, de chaque côté
אֵי־מִזֶּה בָּאתָ? — d'où viens-tu?
‖ זֹאת או זוֹ — ceci, cela
זֹאת אוֹמֶרֶת — c'est-à-dire
זֹאת וְעוֹד — en outre, de plus, qui plus est
אֵינֶנִּי מֵבִין זֹאת — je ne comprends pas cela
אֵין זֹאת כִּי — il n'y a pas de doute que
אִי לָזֹאת — c'est pourquoi
בְּכָל־זֹאת — cependant, malgré tout, néanmoins
לֹא זוֹ אַף זוֹ — bien plus
לֹא זוֹ בִּלְבַד שֶׁ־... אֶלָּא — non seulement... mais
2. °זֶה או זוּ — qui, que
הַר־צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ — le mont Sion où tu as pris résidence
עַם זוּ קָנִיתָ — le peuple que tu as racheté
זֹה ← 1. זֶה
זָהָב (109) ז — or *m*
עֵגֶל־הַזָּהָב ז — le veau d'or
בהש נֹעַר־הַזָּהָב ז — la jeunesse dorée
שְׁבִיל־הַזָּהָב ז — le juste milieu
תוֹר־הַזָּהָב ז — l'âge d'or
חֲתֻנַּת־זָהָב נ — noces *fpl* d'or
‖ תַּפּוּחַ־זָהָב ז — orange *f*
‖ מְטִיל־זָהָב ז — lingot *m* d'or
‖ שִׁיר־זָהָב ז — sonnet *m*
זָהֹב, זְהֻבָּה ת — doré
זְהַב (197, בלי ר׳) ז — lueur dorée
זָהַב (326) פ״ע — se dorer, être doré
‖ זִהֵב (435) פ״י — dorer
‖ הִזְדַּהֵב (471) פ״ע — se dorer
‖ הִזְהִיב (502) פ״י — dorer
‖ פ״ע — prendre une teinte dorée

זְהַבְהַב, ־הַבָּה ת — doré, blond
זְהַבְהֲבוּת (47, בלי ר׳) נ — teinte dorée
זְהֻבוּב, ־בָּה ת — doré
‖ זַהֲבוּבִים ז״ר — lueur dorée
זְהֻבוֹנִי, ־נִית ת — blond
זְהֻבִּי, ־בִּית ת — d'or, en or
זֶהָבִי (ר׳ ־בִים) ז — orfèvre *m*
זַהֲבָן (ר׳ ־נִים) ז עוף — loriot *m*
זְהֹבֶת (—) נ — teinte dorée
זִהָה (448) פ״י — identifier
‖ הִזְדַּהָה (480) פ״ע — décliner son identité
הִזְדַּהָה עִם־ — s'identifier avec
זֶהֶה, זֵהָה ת — identique
זֶהוּ = זֶה הוּא
זָהוּב, זְהוּבָּה ת — doré
‖ זָהוּב (ר׳ זְהוּבִים) ז (מטבע) — florin *m*
זִהוּב (50) ז — dorure *f*
זִהוּי (50) ז — identité *f*, identification *f*
טַבְלִית־זִהוּי נ — plaque *f* d'identité
זָהוּם, זְהוּמָה ת — sale, souillé, pollué
זִהוּם (50) ז — souillure *f*
‖ רפא — infection *f*, contamination *f*
זִהוּם־הָאֲוִיר/־הַמַּיִם — pollution *f* de l'air / de l'eau
זָהוּר, זְהוּרָה ת — brillant, étincelant
זִהוּר (50) ז — éclat *m*, scintillement *m*
זְהוֹרִית (—) נ (שני) — cramoisi *m*
‖ (משי מלאכותי) — rayonne *f*
‖ (זוהר) — éclat *m*, lueur *f*
זֶהוּת (48) נ — identité *f*
תְּעוּדַת־זֶהוּת נ — carte *f* d'identité
‖ מתמט — identité
זְהִימָה (201) נ — infection *f*, contamination *f*
זָהִיר, זְהִירָה ת — attentif, prudent
הֱיֵה זָהִיר! — fais attention!, sois prudent!
נֶהָג זָהִיר — chauffeur prudent
זְהִירוּת (48) נ — prudence *f*, précaution *f*
זְהִירוּת! — attention!
זִהֵם (435) פ״י — souiller, infecter, polluer, contaminer
‖ הִזְדַּהֵם (471) פ״ע — être souillé, être pollué

|| הזהים (502) פ״י — souiller, salir, contaminer
זהם (152) או זוהם (197) ז — souillure *f*, saleté *f*
זהמה (209) נ — souillure *f*, saleté *f*
|| (כתמי־שומן על־התבשיל) — yeux (de graisse sur le bouillon) *mpl*
זהמום (41) ז — saleté *f*
זוהר (197) ז — éclat *m*, splendeur *f*
|| הזוהר הצפוני/הדרומי — l'aurore boréale / australe
|| ספר־הזוהר ז — le Livre de la Splendeur (ouvrage kabbalistique)
1. זהר (326) פ״ע (זרח) — briller, rayonner, resplendir
פניו זהרו — sa figure rayonna
|| הזדהר (471) פ״ע — briller, resplendir
|| הזהיר (502) פ״ע — briller, rayonner, resplendir
|| פ״י — illuminer, éclairer
2. [זהר] נזהר (397) פ״ע — faire attention, être prudent
|| הזהיר (502) פ״י — avertir, prévenir
ראה הזהרתיך! — vous voilà prévenu!
זהרה (209) נ — éclat *m*, splendeur *f*
זהרור (41) ז — éclat *m*, vive lumière
זהרורי, ־רית ת — brillant, étincelant
זהרורית (17) ז — rayonnement *m*
זהרר (458) פ״ע — briller, étinceler, resplendir
זו ← 1. זה
זו ← 2. זה
זואולוג (ר׳ ־גים) ז — zoologue *m*
זואולוגי, ־גית ת — zoologique
זואולוגיה (—) נ — zoologie *f*
[זוב] זב (382) פ״ע — couler, s'écouler
עד־זוב־דם — jusqu'au sang
|| הזיב (526) פ״י — faire couler
זוב (21, בלי ר׳) ז — flux *m*, écoulement *m*
זוג (21) ז — paroi (d'une cloche) *f*
זוג (42) ז (צמד) — paire *f*
זוג־מספרים — paire de ciseaux
זוג או פרט (משחק) — pair ou impair, pile ou face
|| (איש ואשתו) — couple *m*
הזוג הצעיר — le jeune couple, les jeunes mariés
בני־הזוג ז״ר — le couple, le ménage
בן־זוג ז — mari *m*, époux *m*, partenaire *m*
בת־זוג נ — femme *f*, épouse *f*, partenaire *f*
|| זוגות (שניים שניים) — deux par deux
הסתדרו בזוגות — se grouper deux par deux
צעדו בזוגות — défiler en colonne par deux
|| היסט הזוגות — les Equipes (rabbins du Ier siècle av. et apr.) *fpl*
זוג (432) פ״י — apparier, accoupler
|| הזדווגו (469) פ״ע — s'assembler, s'unir
|| הזויג (498) פ״י (בכלי־רכב) — embrayer
זוגה (201) נ — épouse *f*
זוגי, ־גית ת — pair
|| דקדוק רבוי זוגי — duel *m*
זוגיות (47, בלי ר׳) נ — parité *f*, dualité *f*
זוגן (91) ז צמח — zygophylle *f*
1. [זוד] זד (382) פ״ע (נהג בזדון) — agir insolemment
|| הזיד (526) פ״ע — préméditer, comploter
הזיד על־ — agir méchamment contre
במזיד — avec préméditation, délibérément
2. [זוד] הזיד (526) פ״י (בישל) — faire bouillir
זוד (88) ז — équipement *m*, trousse *f*
|| צבא — paquetage *m*
זודר (90) ז — fabricant *m* de valises
זוהי = זאת היא
זוהר, זוהרת (ר׳ ־הרים, ־הרות) ת — brillant
צבא כדור זוהר — balle traçante
זווג (50) ז — assortiment *m*, appariement *m*
|| (שידוך) — assemblage *m*, mariage *m*
זווג משמים — mariage prédestiné
|| (של־בעלי־חיים) — accouplement *m*
[זוז] זז (382) פ״ע — bouger, remuer
לא לזוז! — ne bougez pas!
|| (פסק) לא זז מחבבה — il n'a pas cessé de l'aimer
|| נזוז (431) פ״ע — se déplacer
|| הזיז (526) פ״י — faire bouger, déplacer, remuer
|| (הסיר) — enlever

זוּז (41) ז (מטבע קדום) — *zouz* (ancienne monnaie) *m*
[זוח] זָח (383) פ״י — s'élever, se hausser
בהש זָחָה דַעְתּוֹ עָלָיו — devenir orgueilleux
|| הֵזִיחַ (524) פ״י — élever, hausser
בהש הֵזִיחַ דַּעְתּוֹ עָלָיו — se montrer orgueilleux
זוֹחֵל (ר׳ ־חֲלִים) ז זואול — reptile *m*
זוֹחֲלָנִי, ־נִית ת — rampant, traînant
זוֹט (21) ז — fond *m*
זוּטוֹ שֶׁל־יָם — le fond de la mer
בהש זוּטוֹ שֶׁל־עוֹלָם — la région la plus basse du monde
זוּטָא, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טוֹת) ת — petit, menu
זוּטָה (201) נ — bagatelle *f*, vétille *f*
|| זוטות נ״ר — faits divers, notules *fpl*
זוּטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — petit, inférieur
|| (קצין, פקיד) — subalterne
זוּטְרָא, זוּטַרְתָּא (ר׳ זוּטְרֵי) ת ארמית — petit, inférieur
מִלְּתָא זוּטַרְתָּא — peu de chose
זָוִית (17) נ (פינה) — coin *m*
מֻנָּח בְּקֶרֶן־זָוִית — relégué dans un coin
|| מתמט — angle *m*
זָוִית חַדָּה/קֵהָה — angle aigu / obtus
זָוִית יְשָׁרָה — angle droit
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle *m* rectangle
זָוִיתוֹן (ר׳ ־נִים) ז — équerre *f*
זָוִיתִי, ־תִית ת — anguleux, angulaire
בַּרְזֶל זָוִיתִי — cornière *f*
אסטר מֶרְחָק זָוִיתִי — distance *f* angulaire
[זול] זָל (382) פ״י (הריק) — vider, gaspiller, prodiguer
|| פ״ע (נעשה זול) — devenir bon marché
|| הִזְדּוֹלֵל (487) פ״ע — perdre son prix, se déprécier
|| ° הֵזִיל (522) פ״י — avilir, mépriser
|| הֵזִיל (526) או הוֹזִיל (518) פ״י — baisser le prix de
|| פ״ע — baisser de prix, devenir meilleur marché
זוֹל (—) ז — bon marché
בְּזוֹל — à bon marché
בְּזִיל־הַזּוֹל — à très bon marché

|| זוֹל, זוֹלָה ת (לא יקר) — bon marché, pas cher
(בלתי מכובד) — vulgaire, vil
זוֹלְגָנִי, ־נִית ת — chassieux
זוֹלוּת (—) נ (מחיר נמוך) — bon marché
|| (המוניות) — vulgarité *f*
1. זוֹלֵל, זוֹלֶלָה (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ת (בזוי) — vil, méprisable, abject
הוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל — tirer parti d'une mauvaise affaire
2. זוֹלֵל, זוֹלֶלֶת (ר׳ ־לְלִים ־לְלוֹת) ת — gourmand,
(גרגרן) — glouton, vorace
זוֹלֵל וְסוֹבֵא — glouton et ivrogne
זוֹלְלוּת (45) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
זוֹלְלָן (ר׳ ־נִים) ז — gourmand *m*, glouton *m*
זוֹלְלָנוּת (46) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
זוּלַת־ (273) או זוּלָתִי־ מ״י — excepté, en dehors de
זוּלָתְךָ — en dehors de toi
|| הַזּוּלַת (—) ז — autrui, le prochain
אַהֲבַת־הַזּוּלַת נ — l'amour *m* du prochain
זוּלָתִי, ־תִית ת — altruiste, désintéressé
זוּלָתִיּוּת (47, בלי ר׳) או זוּלָתָנוּת (46) נ — altruisme *m*
זוּלָתָן (ר׳ ־נִים) ז — altruiste *m*
זוּלָתָנִי, ־נִית ת — altruiste, désintéressé
זוֹם (21) ז — bouillon *m*
זוֹמִית (17) נ — écume *f*, graisse *f* qui surnage sur le bouillon
זוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — malveillant
עֵד זוֹמֵם — faux témoin (convaincu de ne s'être pas trouvé sur les lieux du crime)
[זון] זָן (385 נ) פ״י — nourrir
בהש זָן אֶת־עֵינָיו — repaître ses yeux
|| נִזּוֹן (431 נ) פ״ע — se nourrir, s'alimenter
|| הֵזִין (526 נ) פ״י — nourrir, alimenter
זוּן (41) ז צמח — ivraie *f*
זוֹנָה (201) נ — prostituée *f*
בֵּית־זוֹנוֹת ז — bordel *m*, lupanar *m*
1. [זוע] זָע (380) פ״ע — bouger, remuer
|| (נזדעזע) — s'agiter, trembler, frémir
|| הֵזִיעַ (524) פ״י (הזיז) — faire bouger, déplacer
2. זִוַּע (440) פ״י — horrifier, faire frémir

|| הִזְדַּוֵּעַ (477) פ"ע — être horrifié
|| הִזְוִיעַ (504) פ"י — horrifier, faire frémir
זָוֵעַ, זְוֵעָה ת — horrible, effrayant, odieux
זְוָעָה (214) נ (רעידת־אדמה) — tremblement *m* de terre
|| (חרדה) — horreur *f*, terreur *f*
מַעֲשֵׂי־זְוָעָה ז"ר — atrocités *fpl*
זוֹעֵם, ־עֶמֶת (ר' ־עֲמִים, ־עֲמוֹת) ת — irrité, indigné
זוֹעֲפָנִי, ־נִית ת — irrité, courroucé
זְוָעָתִי, ־תִית ת — horrible, terrible
1. [זור] זָר (382) פ"ע (התרחק) — s'éloigner, s'écarter
|| נָזוֹר (429) פ"ע — s'éloigner, se retirer
2. [זור] זָר (382) פ"י (סחט) — presser, comprimer
לֹא זֹרוּ וְלֹא חֻבָּשׁוּ — (les plaies) n'ont été ni pansées ni bandées
זֵוֵר, זֵוֶרֶת (ר' זֵוְרִים, זֵוְרוֹת) ת — qui louche, bigle
זוֹרֵר ← 1. 2. [זרר]
זז ← [זוז]
זָח, זָחָה (ר' זָחִים, זָחוֹת) ת — fâché, vexé, contrarié
זָח ← [זוח]
זָחוּחַ, זְחוּחָה ת — orgueilleux, arrogant
זְחוּחַ־לֵב או ־דַּעַת — orgueilleux, arrogant
דַּעְתּוֹ זְחוּחָה עָלָיו — être satisfait de soi-même
זַחְוָן (21) ז — vernier *m*
זְחוּת (47, בלי ר') נ — orgueil *m*, arrogance *f*
זְחוּת־לֵב או ־דַּעַת — orgueil, arrogance
[זחח] נִזַּח (426) פ"ע — s'écarter, s'éloigner
|| הֵזֵחַ (530) או הִזִּיחַ (504) פ"י — écarter, éloigner
בהש הִזִּיחַ דַּעְתּוֹ — causer de la satisfaction
זָחִיחַ, זְחִיחָה ת — glissant, coulissant
גַּג זָחִיחַ — toit *m* mobile
דֶּלֶת זְחִיחָה — porte *f* à coulisse
זְחִיחוּת (48, בלי ר') נ — orgueil *m*, arrogance *f*
|| זְחִיחוּת־לֵב — contentement *m* de soi, euphorie *f*
זָחִיל, זְחִילָה ת — craintif, timide, effrayé
זְחִילָה (201) נ — reptation *f*, action *f* de ramper
|| בהש (התרפסות) — obséquiosité *f*, flagornerie *f*
זָחִית (17) נ — réglette *f*
1. זָחַל (326) פ"ע (רמש) — ramper
|| (זרם לאט) — se traîner, couler paresseusement
|| בהש (התרפס) — s'aplatir, faire des courbettes
|| הִזְדַּחֵל (471) פ"ע — se traîner en rampant
|| הִזְחִיל (502) פ"י (פקד לזחול) — faire ramper
(הניע לאט) — traîner, faire avancer lentement
(הזרים) — faire couler lentement
2. זָחַל (326) פ"ע (פחד) — avoir peur, craindre
1. זַחַל (152) ז (זחילה) — reptation *f*
|| חרק — chenille *f*
|| (בכלי־רכב) — chenille
2. זַחַל (152, בלי ר') ז (פחד) — peur *f*, crainte *f*
זַחְלִי, ־לִית ת — monté sur chenille (véhicule)
זַחְלִיל (1) ז צבא — autochenille *f*
זַחְלִית (17) נ צבא — chenillette *f*
זִחְלֵל (459) פ"ע — se faufiler en rampant
זַחְל"ם (91) ז (= זַחְלִי לְמֶחֱצָה) צבא — semi-chenille *f*
זַחְלָן (ר' ־נִים) ז — rampant *m*
|| בהש (אדם איטי) — traînard *m*
(מתרפס) — flagorneur *m*, vil flatteur
|| טכנ — patin *m*
זַחְלָנוּת (46, בלי ר') נ (איטיות) — temporisation *f*
|| (התרפסות) — flagornerie *f*, obséquiosité *f*
זַחְלָנִי, ־נִית ת — rampant, traînant
זַחְתָּן (ר' ־נִים) ז — homme orgueilleux
זַחְתָּנוּת (46) נ — orgueil *m*, présomption *f*
זַחְתָּנִי, ־נִית ת — orgueilleux, présomptueux
זְטוּר (41) ז — amoindrissement *m*, rapetissement *m*
זָטִיר, זְטִירָה ת — petit, jeune, mineur
זַטֶּרֶת (—) נ חקל — millerandage *m*
זִיבָה (201) נ — flux *m*
|| רפא — blennorragie *f*
זִיג (1) ז — veston *m*
זִיֵּג (432) פ"י — émailler
זִיגוֹן (21) ז — jaquette *f*, gilet *m*
זִיו (1) ז — rayonnement *m*, splendeur *f*
זִיו־פָּנִים — éclat *m* du visage
בִּמְלֹא־זִיווֹ — dans toute sa splendeur
בָּא זִיווֹ שֶׁל־פ' או פ' בָּא בְזִיווֹ — retrouver sa fraîcheur

הגיע זיוו	avoir sa chance
‖ ° חֹדֶש־זִיו ז	le mois d'*Iyar* (avril / mai)
זִיּוּג (41) ז	émaillage *m*
זִיוִי, ־וִית ת	brillant, resplendissant
זִיּוּן (41) ז (חימוש)	armement *m*
זיון מְחֻדָּש	réarmement *m*
פֵּרוּק־הַזִּיּוּן ז	désarmement *m*
‖ (קישוט)	ornement *m*, parure *f*
זִיוָנִי, ־נִית ת	brillant, resplendissant
זִיוָנִית (17) נ צמח	muguet *m*
זִיּוּף (41) ז	falsification *f*, contrefaçon *f*
‖ (בנגינה)	fausse note
זִיוְתָן (ר׳ ־נִים) ז	homme au visage rayonnant
זִיוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ	rayonnement *m*
זִיוְתָנִי, ־נִית ת	brillant, lumineux
זִיז (1) ז (בליטה)	saillie *f*, proéminence *f*
‖ אדר	bossage *m*
‖ (תנועה)	mouvement *m*
לְלֹא זִיז	sans faire un mouvement
‖ (שפע)	flot *m*, abondance *f*
זִיז־שָׂדַי	grouillement (de la faune) *m* des champs
זִיזָה (201) נ	léger mouvement
זִיזִית (17) נ	console *f*, tablette *f*
זִיחַ (9) ז דפוס	retrait *m*
1. זִיל ← אָזַל	
2. זִיל (—) ז (מחיר נמוך)	bon marché
בְּזִיל־הַזּוֹל	à très bon marché
3. זִיל (1) ז (נזילה)	flot *m*, ruissellement *m*
זִילוּת (48) נ	médiocrité *f*, dépréciation *f*
זִילוּתָא (—) נ ארמית	offense *f*, vilenie *f*
זִילוּתָא דְּבֵי־דִינָא	outrage *m* à magistrat
זִים (1) ז	branchie *f*, ouïe (de poisson) *f*
1. זַיִן (159, בלי ר׳) ז	armement *m*, armure *f*
כְּלֵי־זַיִן ז״ר	armes *fpl*
2. זַיִן נ (אות)	*zayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
זִיֵּן (432 נ) פ״י (צייד בנשק)	armer
‖ (קישט)	orner, parer
‖ הִזְדַּיֵּן (469 נ) פ״ע	s'armer, s'équiper
בהש הִזְדַּיֵּן בְּסַבְלָנוּת	prendre patience

זִינָה (201) נ	alimentation *f*, approvisionnement *m*
זִיעַ (—) ז או זִיעָה (201) נ	tremblement *m*, frisson *m*
זִיף (1) ז	poil dur, soie (de porc) *f*
זִיֵּף (432) פ״י	fausser, falsifier, contrefaire
זִיֵּף חֲתִימָה	contrefaire une signature
כֶּסֶף מְזֻיָּף	fausse monnaie
מוס זִיֵּף מַנְגִּינָה	chanter faux, jouer faux (d'un instrument)
‖ הִזְדַּיֵּף (469) פ״ע	être faussé, être contrefait
זִיפְזִיף (—) ז	gravier *m*
זִיפִי, ־פִית ת	à poil dur
זִיפָן (97) ז צמח	bourrache *f*
זַיְּפָן (ר׳ ־נִים) ז	faussaire *m*
זַיְּפָנוּת (46) נ	falsification *f*, contrefaçon *f*
זִיפָנִי, ־נִית ת	à poil dur, en forme de soies (de porc)
זַיְּפָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ	faussaire *f*
זִיק (1) ז (ניצוץ)	étincelle *f*
‖ (כוכב נופל)	météore *m*
‖ בהש זִיק שֶׁל־תִּקְוָה	une lueur d'espoir
זִיקָנִי, ־נִית ת	étincelant
זִיר (1) ז צמח	filet (de l'étamine) *m*
זִירָה (212) נ	calandre *f*, repasseuse *f*
זִירָה (201) נ ספורט	stade *m*, arène *f*
(להתאגרפות)	ring *m*
(בקרקס)	piste *f*
בהש הַזִּירָה הַמְּדִינִית	la scène politique
זִירַת־הַקְּרָבוֹת	le théâtre des opérations
זַיִת (157) ז (עץ)	olivier *m*
הַר־הַזֵּיתִים (בירושלים)	le Mont des Oliviers
‖ (פרי)	olive *f*
שֶׁמֶן־זַיִת ז	huile *f* d'olive
כַּזַּיִת	de la grandeur d'une olive
פָּחוֹת מִכַּזַּיִת	moins que rien
זֵיתִי, ־תִית ת	couleur d'olive, olivâtre
זֵיתָנִי, ־נִית ת	couleur d'olive, olivâtre
זַךְ, זַכָּה ת	pur, limpide, clair
מַיִם זַכִּים	eau *f* limpide
זֹךְ (144, בלי ר׳) ז	pureté *f*, limpidité *f*, clarté *f*

זַכַּאי, זַכָּאִית (ר' זַכָּאִים, זַכָּאִיּוֹת) ת — innocent
יָצָא זַכַּאי בַּדִּין — être acquitté
בְּחֶזְקַת־זַכַּאי — réputé innocent
‖ (רשאי) — qui mérite, qui a droit à
זַכַּאי לְקַבֵּל פְּרָס — qui mérite un prix
זָכָה (347) פ"ע (בדין) — gagner (un procès)
‖ (השיג) — obtenir, gagner, réussir, l'emporter
זָכָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
כָּל־הַקּוֹדֵם זוֹכֶה — premier arrivé premier servi
זָכָה בְּגוֹרָל — gagner à la loterie
‖ (נמצא ראוי) — mériter, avoir le privilège de
תִּזְכֶּה לְשָׁנִים רַבּוֹת — je vous souhaite longue vie
זָכִיתִי וְנוֹלַד לִי בֵּן — j'ai eu la chance d'avoir un fils
‖ (עשה טובה) — faire du bien, accorder une faveur
זָכִים לְאָדָם שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — on peut avantager qn à son insu
‖ זִכָּה (453) פ"י (בדין) — acquitter
בנק זִכָּה חֶשְׁבּוֹן־פ' — créditer le compte de qn
‖ (גרם זכות) — donner une chance, favoriser
זַכֵּנִי לִחְיוֹת — accorde-moi de vivre
‖ הִזַּכָּה (486) פ"ע — se purifier, se nettoyer
זִכּוּי (23) ז (בדין) — acquittement *m*
‖ בנק — crédit *m*
זִכּוּי מַס — exonération *f* d'impôt
זַכּוּךְ, זַכּוּכָה ת — pur, limpide, clair
זִכּוּךְ (41) ז — purification *f*, nettoyage *m*
זְכוּכִי, ־כִית ת — vitreux, transparent
זְכוּכִית (17) נ — verre *m*
זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת — loupe *f*, verre grossissant
כְּלֵי־זְכוּכִית ז"ר — verrerie *f*
נְיַר־זְכוּכִית ז — papier-émeri *m*
זְכוּכָן (—) ז — fritte *f*
זְכוּר (41, בלי ר') ז — population *f* mâle
מִשְׁכַּב־זְכוּר ז — homosexualité *f*
זָכוּר, זְכוּרָה ת — resté en mémoire
זָכוּר לַטּוֹב — de bienheureuse mémoire
‖ זָכוּר אֲנִי או זְכוּרַנִי — je me souviens

זִכּוּר (41) ז דקדוק — emploi (d'un mot) *m* au masculin
זְכוּת (45) נ (רשות חוקית) — droit *m*
זְכוּת־בְּחִירָה — droit de vote
זְכוּת־יוֹצְרִים — droits d'auteur
זְכוּת־יֶתֶר — privilège *m*
זְכוּת־קְדִימָה — priorité *f*
כָּל־הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת — tous droits réservés
זְכֻיּוֹת־הָאָדָם — les droits de l'homme
שִׁוְיוֹן־זְכֻיּוֹת ז — égalité *f* de droits
שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת — à droits égaux, égal en droits
בַּעֲלֵי־זְכֻיּוֹת ז"ר — privilégiés *mpl*
‖ (סנגוריה) — justification *f*
דָּן לְכַף־זְכוּת — être indulgent pour, excuser
הִפֵּךְ בִּזְכוּת־פ' — essayer de justifier qn
‖ בנק — crédit *m*
זָקַף לִזְכוּת־פ' — porter au crédit de
זְכוּת וְחוֹבָה — crédit et débit, doit et avoir
‖ (מעלה) — mérite *m*
בִּזְכוּת־ — grâce à
זְכוּת־אָבוֹת — mérite des ancêtres
זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ — que son mérite nous protège
זַכּוּת (47, בלי ר') נ — pureté *f*, limpidité *f*, clarté *f*
זִכּוּךְ (41) ז — purification *f*
זִכֵּךְ (460) פ"י — purifier
זְכִיָּה (202) נ — gain *m*, profit *m*, chance *f*
זְכִיָּה בְּגוֹרָל — gain à la loterie
זִכָּיוֹן (38) ז משפט — concession *f*
בַּעַל־זִכָּיוֹן — concessionnaire *m*
‖ (זכייה) — gain *m*, profit *m*, droit *m*
זָכִיךְ, זְכִיכָה ת — pur, limpide, clair
זְכִירָה (201) נ — mémoire (faculté) *f*
[זכך] זַךְ (360) פ"ע — être pur, être limpide
‖ זִכֵּךְ (432) פ"י — purifier
‖ הִזְדַּכֵּךְ (469) פ"ע — se purifier
‖ הֵזַךְ (529) פ"י — purifier
1. **זָכַר** (303) פ"י — se souvenir de, se rappeler
דת יִזְכֹּר (תפילת־אזכרה) — in memoriam
‖ נִזְכַּר (389) פ"ע (נשמר בזיכרון) — être gardé en mémoire

לֹא יִזָּכֵר וְלֹא יִפָּקֵד personne ne se souviendra de lui
|| (בא לידי־ביטוי) être mentionné
בְּשִׂיחָה נִזְכַּר שְׁמוֹ dans la conversation son nom fut prononcé
הַנִּזְכָּר לְעֵיל mentionné ci-dessus
|| (זכר פתאום) se rappeler soudain
נִזְכַּרְתִּי שֶׁיְּדִידִי יָבוֹא הָעֶרֶב je me rappelle soudain que mon ami viendra ce soir
|| זִכֵּר (432) פ״י se remémorer
|| הִזְדַּכֵּר (469) פ״ע revenir à la mémoire
|| הִזְכִּיר (499) פ״י rappeler, mentionner
הִזְכִּיר דְּ״מָ לְפְ׳ rappeler qch à qn
|| °דת הִזְכִּיר לְבוֹנָה brûler de l'encens en guise d'invocation
2. [זכר] °נִזְכְּרָה (עת׳ תִּזָּכֵר שמות ל״ד י״ט) accoucher d'un mâle
|| זִכֵּר (432) פ״י דקדוק employer (un mot) au masculin
זָכָר (105) ז mâle *m*
|| דקדוק masculin *m*
לְשׁוֹן־זָכָר נ או מִין־זָכָר ז genre masculin
זֵכֶר (182) ז souvenir *m*
זֵכֶר לְ־ או לְזֵכֶר־ en souvenir de
זֵכֶר לַדָּבָר allusion *f*
לְזֵכֶר־עוֹלָם en souvenir éternel
זֵכֶר־צַדִּיק לִבְרָכָה le souvenir du juste est béni
|| (רמז) mention *f*, allusion *f*
אֵין זֵכֶר לְ־ il n'y a pas trace de
|| (שם) nom *m*, dénomination *f*, réputation *f*
יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ de détestable mémoire
זִכְרָה (242) נ association *f* d'idées
זִכָּרוֹן (38) ז mémoire *f*, souvenir *m*
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה de bienheureuse mémoire
בַּעַל־זִכָּרוֹן homme qui a de la mémoire
עָלָה בְּזִכְרוֹנוֹ revenir à la mémoire
הֶעֱלָה זִכְרוֹנוֹת évoquer des souvenirs
בּוּל־זִכָּרוֹן ז timbre commémoratif
מַצֶּבֶת־זִכָּרוֹן נ monument commémoratif

|| דת יוֹם־הַזִּכָּרוֹן ז (ראש־השנה) le jour du Souvenir (le Nouvel An)
(תאריך־מות־האב או ־האם) anniversaire *m* de décès
|| זִכְרוֹן־דְּבָרִים mémoire *m*, procès-verbal *m*, compte rendu
סֵפֶר־זִכְרוֹנוֹת ז mémoires *mpl*
זַכְרוּת (45, בלי ר׳) נ virilité *f*
זְכַרְיָה או זְכַרְיָהוּ ש״פ ז Zacharie *m*
זִכְרִיָּה (208) נ או זְכַרְיָנִי (—) ז צמח myosotis *m*
זַכְרָן (ר׳ ־נִים) ז homme doué de mémoire
זַכְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ mémoire *f* fidèle
זַכְרָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ femme douée de mémoire
זַ״ל (=זִכְרוֹנוֹ/־נָהּ/־נָם/־נָן לִבְרָכָה) ← זִכָּרוֹן
זָל, זָלָה ת (אדם) vil, méprisable
|| (סחורה) bon marché, peu cher
זָלַג (301) פ״י faire couler, faire ruisseler
זָלְגוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת ses yeux ruisselaient de larmes
|| פ״ע couler, filtrer
|| הִזְדַּלֵּג (469) פ״ע s'infiltrer
|| הִזְלִיג (498) פ״י faire couler, faire filtrer
זַלְגָנִי, ־נִית ת ruisselant
זַלְדְּקָן (ר׳ ־נִים) ז à la barbe clairsemée
זְלוֹג (41) ז ruissellement *m*
זְלוֹחַ (9) ז aspersion *f*
רפא perfusion *f*
זִלּוּף (51) ז aspersion *f*, arrosage *m*, instillation *f*, vaporisation *f*
זָלוּת (46, בלי ר׳) נ médiocrité *f*, dépréciation *f*
זוֹלְלוּת (47, בלי ר׳) נ vilenie *f*, bassesse *f*
זִלְזוּל (51) ז dédain *m*, mépris *m*
הִתְיַחֵס בְּזִלְזוּל לְ־ traiter avec dédain
זִלְזוּלִי, ־לִית ת dédaigneux, méprisant
זַלְזַל (53) ז rameau *m*, rejeton *m*, scion *m*
זִלְזֵל (460) פ״ע (בְּ־) dédaigner, mépriser
זִלְזֵל בִּכְבוֹד־פְ׳ manquer de respect à qn
|| הִזְדַּלְזֵל (493) פ״ע s'avilir
זַלְזְלָן (ר׳ ־נִים) ז homme dédaigneux
זַלְזְלָנִי, ־נִית ת dédaigneux, méprisant
זִלְזֶלֶת (252) נ צמח clématite *f*

זָלַח (331) פ״י	asperger, arroser
‖ זִלֵּחַ (440) פ״י	asperger, arroser
זֶלַח (179) ז	goutelettes (de parfum liquide) *fpl*
זָלֵחַ, זְלֵחָה ת	humide, trempé
זְלִיגָה (201) נ	ruissellement *m*
זְלִילָה (201) נ	gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
‖ (אכילה גסה)	bombance *f*
זְלִילַת־בָּשָׂר	excès *m* de viande
זְלִיפָה (201) נ	aspersion *f*, arrosage *m*
1. זָלַל (301) פ״י (אכל בגסות)	dévorer, manger gloutonnement
2. [זלל] °נָזֹל (414) פ״ע (הזדעזע)	être ébranlé
הָרִים נָזֹלּוּ	les montagnes tremblèrent
זָלַע (333) פ״י	ingurgiter
זִלְעֵף (462) פ״י	effrayer, terrifier
זַלְעָפָה או זִלְעָפָה (224) נ	effroi *m*, terreur *f*
זַלְעֲפוֹת־רָעָב	les affres *fpl* de la famine
רוּחַ־זִלְעָפוֹת נ	tempête furieuse
זֶלֶף (165) ז	flot *m*, humectation *f*
זָלַף (301) פ״י	asperger, arroser, répandre
‖ פ״ע	couler doucement
‖ נִזְלַף (388) פ״ע	être aspergé, être répandu
‖ זִלֵּף (432) פ״י	asperger, arroser
‖ הִזְדַּלֵּף (469) פ״ע	s'infiltrer
‖ הִזְלִיף (498) פ״י	asperger, arroser
זַלְפָן (־נִים) ז	arroseur *m*
זִמָּה (208) נ (כוונה רעה)	dessein (malveillant) *m*, intrigue *f*
סִפְרוּת־זִמָּה	pornographie *f*
שְׁטוּף בְּזִמָּה	débauché, lascif
‖ (תועבה)	débauche *f*
זִמּוּם (51) ז	musellement *m*
זִמּוּן (51) ז (לפגישה)	invitation *f*, convocation *f*
‖ דת בִּרְכַּת־הַזִּמּוּן נ	prière faite en commun (après le repas)
הִצְטָרֵף לְזִמּוּן	se joindre à la prière commune
1. זִמּוּר (51) ז (שירה)	chant *m*
2. זִמּוּר (51) ז (כריתת־ענפים)	élagage *m*
זְמוֹרָה (201) נ	rameau *m*, branche *f*, baguette *f*
היסט בַּעַל־זְמוֹרָה ז	licteur *m*
בהש זְמוֹרַת־זָר	plant étranger
זִמְזוּם (51) ז	bourdonnement *m*, fredonnement *m*
זַמְזָם (91) ז חשמל	vibreur *m*
זִמְזֵם (460) פ״ע	bourdonner
‖ פ״י (מנגינה)	fredonner, chantonner
‖ הִזְדַּמְזֵם (493) פ״ע	être fredonné
זַמְזְמָנִי, ־נִית ת	bourdonnant
זָמִין, זְמִינָה ת	disponible
‖ (שטר)	payable à vue, réalisable
זְמִינוּת (48) נ	disponibilité *f*
1. זָמִיר (15) ז עוף	rossignol *m*
זְמִיר־סוּף	fauvette *f*
2. זָמִיר (15) ז (זמר)	chant *m*, musique *f*
3. זָמִיר (15, בלי ר') ז חקל	taille (de la vigne) *f*
1. זְמִירָה (201) נ (שירה)	chant *m*, cantique *m*
° נְעִים־זְמִירוֹת־יִשְׂרָאֵל	le Psalmiste (David)
2. זְמִירָה (201) נ חקל	élagage *m*, émondage *m*
1. זְמִירוֹן (21) ז (לקט זמירות)	chansonnier *m*
2. זְמִירוֹן (21) ז עוף	rousserolle *f*
1. זֹמֶם (88) ז (כוונה)	dessein *m*, machination *f*
הֵפִיק זְמָמוֹ	réaliser son dessein
2. זֹמֶם (88) ז (מחסום לפה)	muselière *f*
בהש נָתַן זֹמֶם עַל־פִּיו	se condamner au silence
1. זָמַם (358) פ״י (חשב)	préméditer, conspirer
משפט עֵד זוֹמֵם ← זוֹמֵם	
‖ הֵזֵם (529) פ״י משפט	confondre (un témoin)
2. זָמַם (301) פ״י (חסם את־הפה)	museler
זְמַן (53) ז	temps *m*
לַכֹּל זְמָן	il y a un temps pour tout
הִגִּיעַ הַזְּמַן	le moment est venu
עָבַר זְמַנּוֹ	son heure est passée
בִּזְמַנּוֹ	à temps, à la date fixée
בּוֹ בַּזְּמַן	au nème moment
בִּזְמַן מִן־הַזְּמַנִּים	un jour ou l'autre
בְּלֹא זְמַנּוֹ	prématurément
בְּמֶשֶׁךְ־הַזְּמַן	avec le temps, à la longue
בֶּן־זְמַנּוֹ	contemporain
כָּל־זְמַן שֶׁ־	tant que, aussi longtemps que
לִפְנֵי־זְמַן־מָה	il y a quelque temps, naguère
מִזְּמַן	depuis lon temps

מִזְּמַן לִזְמַן — de temps en temps
פִּצְצַת־זְמַן נ — bombe *f* à retardement
בנק זְמַן־פֵּרָעוֹן — terme *m*, échéance *f*
‖ (עונת־לימודים בישיבות) — semestre *m*
בֵּין־הַזְּמַנִּים — grandes vacances
‖ (מועד) — fête (périodique) *f*
דת זְמַן־חֵרוּתֵנוּ — Fête de la Libération (Pâque)
‖ (תקופה) הַזְּמַן הֶחָדָשׁ — les temps modernes
לְפִי־רוּחַ־הַזְּמַן — selon le goût de l'époque, à la mode
‖ דקדוק — temps (du verbe) *m*
זִמֵּן (432 נ) פ״י (המציא) — offrir, préparer, arranger
זִמְּנָה לוֹ שְׁעַת־כֹּשֶׁר — l'occasion lui fut offerte
לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת — périodiquement
‖ (הזמין) — inviter, convoquer
‖ (הפגיש) — faire rencontrer
‖ פ״ע דת (הצטרף לברכת־המזון) — faire la prière en commun (après le repas)
‖ הִזְדַּמֵּן (469 נ) פ״ע — s'offrir, se présenter
הִזְדַּמֵּן לִי לִשְׁמֹעַ — j'ai eu l'occasion d'entendre
‖ הזמין (498 נ) פ״י (לביתו) — inviter
(לבית־המשפט) — convoquer
(סחורה) — commander
זְמָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס — tempo *m*, rythme *m*
זְמַנִּי, ־נִּית ת — temporaire, provisoire
מֶמְשָׁלָה זְמַנִּית — gouvernement *m* provisoire
תה״פ בּוֹ־זְמַנִּית — en même temps, simultanément
זְמַנִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* temporaire
1. **זָמַר** (301) פ״י (קיצץ) — élaguer, émonder, tailler
‖ נִזְמַר (388) פ״ע — être élagué, être taillé
2. **זִמֵּר** (432) פ״י (שר) — chanter
(ניגן) — jouer (d'un instrument)
‖ הִזְדַּמֵּר (469) פ״ע — être chanté
1. **זֶמֶר** (166) ז (שיר) — chant *m*
‖ כְּלֵי־זֶמֶר ז״ר — instruments *mpl* de musique
עממי (מנגנים) — musiciens *mpl*
2. **°זֶמֶר** (166) ז זואול — chamois *m*
זַמָּר (90) ז — chanteur *m*
זִמְרָא (—) ז ארמית — cantique *m*

דת פְּסוּקֵי דְזִמְרָא — versets *mpl* de cantiques
1. **זִמְרָה** (242, בלי ר׳) נ (פרי) — meilleur *m* de la récolte *f*
זִמְרַת־הָאָרֶץ — d'excellents produits du pays
2. **זִמְרָה** (242, בלי ר׳) נ (שירה) — chant *m*, musique *f*
זִמְרוּר (41) ז — chantonnement *m*
זַמָּרוּת (—) נ — art *m* du chanteur
זִמְרִיָּה (208) נ — festival *m* de chant
זַמְרָן (ר׳ ־נִים) ז — chanteur *m*
זִמְרֵר (46) פ״י — chantonner
זַמֶּרֶת (252) נ — chanteuse *f*, cantatrice *f*
זַמֶּרֶת רָאשִׁית — prima donna *f*, diva *f*
זֶמֶשׁ (—) ז (עור־איילים) — daim *m*
זִמָּתִי, ־תִּית ת — abject, pornographique
זַן (ר׳ ־זַנִּים) ז — espèce *f*
מִזַּן אֶל־זַן — de toute espèce
זָן ← [זון]
זָנָב (106) ז — queue *f*
קִפֵּל זְנָבוֹ — rentrer sa queue, avoir la queue basse
עממי זְנַב־סוּס (תסרוקת) — queue de cheval
‖ (קצה) — bout *m*, extrémité *f*
זְנַב־אוּד — tison *m*
זְנַב־סִיגָרִיָּה — mégot *m*
כּוֹכַב־זָנָב ז — comète *f*
‖ צמח זְנַב־הָאַרְנֶבֶת — lagure (plante) *f*
זְנַב־הַכֶּלֶב — cynosure (plante) *f*
זְנַב־הַסְּנוּנִית (פרפר) — machaon *m*
זְנַב־הַשּׁוּעָל — vulpin *m*, queue de renard
זִנֵּב (432) פ״י — attaquer les arrières (d'une troupe)
‖ הִזְדַּנֵּב (469) פ״ע — s'étirer, s'allonger
תּוֹר אָרֹךְ הִזְדַּנֵּב — une longue file s'étirait
זְנָבִיּוֹן (21) ז סכב — queue-d'aronde *f*
זַנְבְזִיפִיִּים (—) ז״ר חרק — thysanoures *mpl*
זְנָבִית (17) נ — croupière *f*
זַנְבָן (97) ז עוף — grive *f*
זְנַבְנָב (91 או 93) ז — petite queue
זַנְבְתָנִי, ־נִית ת — à longue queue
זַנְגְּבִיל (—) ז צמח — gingembre *m*

זָנָה (353) פ״ע	se débaucher, se prostituer
זָנְתָה תַּחַת־בַּעְלָהּ	tromper son mari
זָנָה אַחֲרֵי־הָאֱלִילִים	se laisser séduire par les idoles
‖ זִנָּה (453) פ״ע	se prostituer
‖ הִזְנָה (512) פ״י	pousser à la prostitution
‖ °פ״ע	se prostituer
זִנּוּב (51) ז	extermination *f* des arrières
זְנוּנִים (41) ז״ר	débauche *f*, adultère *m*
אֵשֶׁת־זְנוּנִים נ	femme adultère
זִנּוּק (51) ז	bond *m*, saut *m*, assaut *m*
‖ ספורט	départ *m*
נְקֻדַּת־זִנּוּק נ	point *m* de départ
זְנוּת (45, ר׳ זְנוּתִים) נ	débauche *f*, prostitution *f*
זָנַח (331) פ״י	abandonner, délaisser
‖ הִזְנִיחַ (504) פ״י	négliger
זָנִיחַ, זְנִיחָה ת	négligeable
זְנִיחָה (201) נ	abandon *m*, délaissement *m*
זְנִיק (1) ז	bond *m*, saut *m*
זְנִיקָה (201) נ	bond *m*, saut *m*
‖ ספורט	départ *m*
זֵנִית (–) ז אסטר	zénith *m*
זִנֵּק (301) פ״ע	bondir, s'élancer
‖ זִנֵּק (432) פ״ע	bondir, jaillir
‖ פ״י	faire jaillir
‖ הִזְדַּנֵּק (469) פ״ע	bondir, s'élancer
‖ הִזְנִיק (498) פ״י	faire partir d'un bond
זַנְקָנִי, ־נִית ת	bondissant
זֵעָה (229) נ	sueur *f*
בְּזֵעַת־אַפֶּיךָ	à la sueur de ton front
מֶרְחַץ־זֵעָה ז	sauna *m*
שְׁטוּף־זֵעָה	inondé de sueur
זַעַו (–) ז או **זַעֲוָה** (209, בלי ר׳) נ	horreur *f*
1. **זָעוּם, זְעוּמָה** ת (שנוא)	détesté, maudit
‖ (זועף)	irrité, fâché, courroucé
פָּנִים זְעוּמוֹת	visage renfrogné
‖ זְעוּמוֹת תה״פ	avec colère
2. **זָעוּם, זְעוּמָה** ת (מעט)	très petit, minime
מָנָה זְעוּמָה	portion congrue
זָעוּף, זְעוּפָה ת	irrité, fâché, courroucé
זְעוּף (50) ז	colère *f*, irritation *f*
זְעוּר (1) ז	microforme *f*
סֶרֶט־זְעוּר ז	microfilm *m*
זַעֲזוּעַ (9) ז	choc *m*, ébranlement *m*, secousse *f*
רפא זַעֲזוּעַ־מֹחַ	commotion cérébrale
‖ בהש (התרגשות)	choc *m*, violente émotion
זִעְזוּעַ (9) ז	ébranlement *m*, secousse *f*
זִעְזַע (465) פ״י (הרעיד)	ébranler, secouer
‖ בהש (החריד)	émouvoir, choquer, scandaliser
‖ הִזְדַּעְזֵעַ (495) פ״ע (רעד)	être ébranlé
בהש (חרד)	être choqué, être scandalisé
זְעִימָה (201) נ	irritation *f*, colère *f*
זְעִימוּת (48, בלי ר׳) נ	manque *m*, pénurie *f*
זְעִיפָה (201) נ	irritation *f*, colère *f*
זְעִיפוּת (48, בלי ר׳) נ	irritation *f*, renfrognement *m*
זְעֵיר תה״פ	un peu
זְעֵיר־שָׁם זְעֵיר־שָׁם	par-ci par-là
זָעִיר, זְעִירָה ת	petit, mineur
זְעֵירָא (נס׳ זְעֵיר־, ר׳ זְעֵירַיָּא) ת ארמית	petit, jeune
זְעֵירָא דְמִן־חַבְרַיָּא	le plus jeune de la bande
רַבְרְבַיָּא עִם־זְעֵירַיָּא	grands et petits
‖ זְעֵיר־אַנְפִּין	de miniature, de petit format
בִּזְעֵיר־אַנְפִּין	en miniature, en réduction
‖ זְעֵיר־בּוּרְגָּנִי	petit-bourgeois
‖ זְעֵיר־מֹחִין	étroit d'esprit
זְעִירוֹנִי, ־נִית ת	minuscule, exigu
זְעִירוּת (48, בלי ר׳) נ	petitesse *f*, exiguïté *f*
זְעִירִיָּה (202) נ	saynète *f*, sketch *m*
זָעַךְ (326) פ״י	éteindre, calmer, rabaisser
‖ נִזְעַךְ (397) פ״ע	s'éteindre
זַעַם (152) ז	irritation *f*, colère *f*
חַכֵּה עַד־יַעֲבָר זָעַם	laisser passer l'orage
שָׁפַךְ זַעְמוֹ עַל־	déverser sa colère sur
זָעַם (326) פ״ע	être en colère, être irrité
‖ פ״י	poursuivre de sa colère
‖ נִזְעַם	se mettre en colère, s'irriter
‖ הִזְדַּעֵם	se mettre en colère, s'irriter
‖ הִזְעִים	mettre en colère, irriter
הִזְעִים פָּנָיו	prendre un air courroucé

זְעֻמוּמִי, ־מִית ת	irrité, sévère
זַעֲמָן (97) ז זואול	couleuvre *f*
זַעַף (154) ז (סערה)	tempête *f*, orage *m*
גִּשְׁמֵי־זַעַף ז״ר	pluie torrentielle
‖ (כעס)	colère *f*, fureur *f*
רוּחַ־זְעָפִים נ	humeur furieuse
זָעַף (326) פ״ע (סער)	s'agiter, être démonté (mer)
‖ (רגז)	être fâché, être irrité
‖ נִזְעַף (397) פ״ע	se fâcher, s'irriter
‖ זִעֵף (435) פ״ע (בְּ־)	invectiver contre
‖ הִזְדַּעֵף (471) פ״ע	se fâcher, s'irriter
‖ הִזְעִיף (502) פ״י	irriter, mettre en colère
הִזְעִיף פָּנָיו	prendre un air irrité
זָעֵף, זְעֵפָה ת	irrité, courroucé, furieux
סַר וְזָעֵף	mécontent et furieux
זַעֲפוּפִים (41) ז״ר	imprécations *fpl*, invectives *fpl*
זַעֲפָן (ר׳ ־נִים) ז	homme irascible *ou* coléreux
זַעֲפָנוּת (46) נ	irascibilité *f*
זַעֲפָנִי, ־נִית ת	irrité, furieux
זַעְפְּרָן (—) ז	safran *m*
זַעַק (153, בלי ר׳) ז	cri *m*, clameur *f*
זָעַק (326) פ״ע	crier, pousser des cris
זָעַק אֶל־	implorer
אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק	il y a de quoi attendrir une pierre
‖ נִזְעַק (397) פ״ע	être alerté
מַה־לָּךְ כִּי נִזְעַקְתְּ?	pourquoi cette agitation?
‖ הִזְדַּעֵק (471) פ״ע (פרץ בצעקה)	pousser des cris
(התעורר לקול־צעקה)	accourir à l'appel des cris
‖ הִזְעִיק (502) פ״ע (צעק)	crier, proclamer
‖ פ״י (קרא בדחיפות)	alerter, convoquer d'urgence
הִזְעִיק רוֹפֵא	alerter un médecin
זְעָקָה (216) נ	clameur *f*, cris *mpl*
זַעֲקַת־קְרָב	tumulte *m* de la bataille
זַעֲקַת־שֶׁבֶר	cris désespérés
זַעֲקָנוּת (46, בלי ר׳) נ	criaillement *m*
זַעֲקָנִי, ־נִית ת	criard
זִעֵר (435) פ״י	diminuer, réduire, rapetisser
‖ הִזְדַּעֵר (471) פ״ע	se réduire, se rapetisser
‖ הִזְעִיר (502) פ״י	diminuer, réduire, rapetisser, miniaturiser
‖ פ״ע	se rapetisser
זַעֲרוּר, ־רָה ת	minuscule
זַעֲרוּרָה (201) נ	miniature *f*
זַעֲרוּרִי, ־רִית ת	minuscule
זַעֲרוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* minuscule
זַעֲרִירִי, ־רִית ת	tout petit, minuscule
זְעַרְעַר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	tout petit
זָפוּף, זְפוּפָה ת	enduit de poix, poisseux
זָפוּת, זְפוּתָה ת	goudronné, bitumé, asphalté
זִפּוּת ־ (51) ז	goudronnage *m*, bitumage *m*, asphaltage *m*
זֵפִיר (—) ז	zéphyr (vent) *m*
זְפִיתָה (201) נ	goudronnage *m*, bitumage *m*
זִפֵּף (432) פ״י	enduire de poix, goudronner
זֶפֶק (166) ז	jabot (des oiseaux) *m*
זַפֶּקֶת (—) נ רפא	scrofule *f*, goître *m*
זָפַת (303 ת) פ״י	poisser, goudronner
‖ נִזְפַּת (389 ת) פ״ע	être poissé, être goudronné
‖ זִפֵּת (432 ת) פ״י	goudronner, asphalter
עממי	gâcher, abîmer
זֶפֶת (165, בלי ר׳) נ	poix *f*, goudron *m*, asphalte *m*
זַפָּת (90) ז	goudronneur *m*
זַפָּתוּת (46, בלי ר׳) נ	goudronnerie *f*
זִפְתִּי, ־תִּית ת עממי	exécrable
1. זִק (114) ז (ניצוץ)	étincelle *f*
2. זִק (114) ז (כבל)	chaîne *f*, entrave *f*
זִקָּה (208) נ	relation *f*, obligation *f*
‖ דקדוק מִשְׁפַּט־זִקָּה ז	proposition relative
זְקוּנִים (41) ז״ר	vieillesse *f*
בֶּן־ (או יֶלֶד־) זְקוּנִים ז	fils né dans la vieillesse
זָקוּף, זְקוּפָה ת	droit, dressé
בְּקוֹמָה זְקוּפָה	en se tenant droit, fièrement
פָּנִים זְקוּפוֹת	tête haute
‖ מתמטי	vertical, perpendiculaire

זָקוּף (51, בלי ר׳) ז — redressement *m*
זְקוּפִי, ־פִית ת — élancé, svelte
1. זָקוּק, זְקוּקָה ת (צרוף) — purifié, épuré, affiné
שֶׁמֶן זָקוּק — huile épurée
2. זָקוּק, זְקוּקָה ת (כבול) — enchaîné, entravé
זָקוּק בְּזִקִּים — chargé de chaînes
|| בהש (ניצרך) — qui a besoin
זָקוּק לְעֶזְרָה — qui a besoin d'aide
אֲנִי זָקוּק לְךָ — j'ai besoin de toi
|| משפט אַלְמָנָה זְקוּקָה לְיָבָם — veuve dévolue à son beau-frère (en vertu du lévirat)
1. זִקּוּק (51) ז (ניקוי) — raffinement *m*, distillation *f*
בֵּית־זִקּוּק ז — raffinerie (de pétrole) *f*
2. זִקּוּק (51) ז (ניצוץ) — étincelle *f*
|| (קלע) — fusée *f*
זִקּוּקִין דִּי־נוּר ארמית — feu *m* d'artifice
זִקּוּקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ — fusée éclairante
זָקוּר, זְקוּרָה ת — dressé, élancé
זָקִיף (15) ז צבא — sentinelle *f*
|| (עמוד ניצב של אבן־חול) — stalagmite *f*
זְקִיפָה (201) נ — redressement *m*, érection *f*
|| בנק זְקִיפָה לְחֶשְׁבּוֹן־פְּ׳ — imputation *f* au compte de qn
זְקִיפוּת (48, בלי ר׳) נ — position verticale, station droite
זָקִיק (15) ז — follicule (de la peau) *m*
זְקִיקָה (201) נ — purification *f*, épuration *f*
זְקִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — besoin *m*, dépendance *f*
זְקִירָה (201) נ — redressement *m*
זִקִּית (ר׳ זִקִּיּוֹת) נ זוחל — caméléon *m*
זָקָן (105) ז — barbe *f*
בַּעַל־זָקָן — barbu
גִּדֵּל זָקָן — laisser pousser sa barbe
|| בהש זְקַן־שִׁבֹּלֶת — barbe d'épi
|| צמח זְקַן־הַסָּב — géropogon *m*
זְקַן־הַתַּיִשׁ — salsifis *m*
זְקַן־הַתְּכֵלֶת — bluet *m*, centaurée bleue
זָקֵן (311 ג) פ״ע — être vieux, être âgé
זָקַנְתִּי — je suis devenu vieux, j'ai vieilli
|| הִזְדַּקֵּן (469 ג) פ״ע — vieillir
|| הִזְקִין (498 ג) פ״ע — vieillir
|| פ״י — faire vieillir, rendre vieux
זָקֵן, זְקֵנָה ת — vieux, âgé, vieillard
אִישׁ זָקֵן — vieil homme, vieillard *m*
זָקֵן וְרָגִיל — vétéran plein d'expérience
מוֹשַׁב־זְקֵנִים ז — asile *m* de vieillards
רַוָּק זָקֵן — vieux garçon
בְּתוּלָה זְקֵנָה — vieille fille
|| (סב) זָקֵן או אָב זָקֵן — grand-père *m*
זְקֵנָה או אֵם זְקֵנָה — grand-mère *f*
|| (נכבד) — notable *f*
זִקְנֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
זְקַן־הַסֶּגֶל־הַדִּפְלוֹמָטִי — le doyen du corps diplomatique
זֹקֶן (—) ז — vieillesse *f*
זִקְנָה (242, בלי ר׳) נ — vieillesse *f*
קָפְצָה עָלָיו זִקְנָה — vieillir prématurément
זְקֵנוּת (45, בלי ר׳) נ — vieillesse *f*
זַקְנָן (97) ז צמח — andropogon *m*
זְקַנְקַן (91) ז — barbiche *f*
זָקַף (301) פ״י — dresser, redresser, lever
זָקַף קוֹמָתוֹ — redresser sa taille
זָקַף אָזְנָיו — dresser l'oreille
עממי זָקַף חָטְמוֹ בְּ־ — en remontrer à
זָקַף רֹאשׁוֹ — dresser *ou* lever la tête
|| בנק זָקַף לִזְכוּת־פְּ׳ — porter au crédit de qn
זָקַף לְחוֹבַת־פְּ׳ — porter au débit de qn, débiter
זָקַף עַל־חֶשְׁבּוֹן — porter *ou* imputer au compte
בהש (ייחס) זָקַף הַהַצְלָחָה לְעַצְמוֹ — s'attribuer la réussite
|| נִזְקַף (388) פ״ע — se redresser
בנק נִזְקַף לִזְכוּת־פְּ׳ — être porté au crédit de qn
|| זִקֵּף (432) פ״י — dresser
|| הִזְדַּקֵּף (469) פ״ע — se redresser
|| הִזְקִיף (498) פ״י — redresser
זָקֵף (135) ז מתמטי — côté (de l'angle droit) *m*
|| (אחד מטעמי־המקרא) — *zaqef* (neume) *m*
|| ספנ — bitte *f*
1. זָקַק (356) פ״י (ניקה) — purifier, épurer
|| זִקֵּק (432) פ״י (מתכת) — affiner
(נפט) — raffiner, distiller

‖ הִזְדַּקֵּק (469) פ"ע — se purifier, s'épurer
2. זָקַק (301) פ"י (אילץ) — obliger, contraindre
‖ נִזְקַק (388) פ"ע (היה זקוק) — avoir besoin de, recourir à
נִזְקַק לְעֶזְרַת־רוֹפֵא — recourir à l'aide d'un médecin
‖ (נענה) — se mettre à la disposition de, exaucer
נִזְקַק לְדוֹרְשָׁיו — répondre à ses solliciteurs
‖ (השתמש ב־) — avoir recours à, se servir de
נִזְקַק לְשָׂפָה זָרָה — avoir recours à une langue étrangère
משפט נִזְקַק לְטַעֲנָה — employer un argument
‖ הִזְדַּקֵּק (469) פ"ע — avoir besoin de
(נטפל) הִזְדַּקֵּק לְאִשָּׁה — molester une femme
‖ הִזְקִיק (498) פ"י — obliger, réduire qn à
הִזְקִיק עַצְמוֹ לְ־ — s'obliger, s'astreindre à
1. זַקָּק (90) ז (מזקק) — raffineur *m*, distillateur *m*
2. זַקָּק (90) ז (מייצר נאדות) — fabricant *m* de gourdes
זָקַר (301) פ"י — pousser, lancer, précipiter
‖ נִזְקַר (388) פ"ע — se jeter, se lancer, se précipiter
‖ זִקֵּר (432) פ"י — dresser, pointer
‖ הִזְדַּקֵּר (469) פ"ע — s'élancer, se précipiter
(התבלט) — se dresser, pointer
‖ הִזְקִיר (498) פ"י — dresser, pointer
זָר, זָרָה ת (נכרי) — étranger
שָׂפָה זָרָה — langue étrangère
לִגְיוֹן־הַזָּרִים (בצרפת) ז — la Légion étrangère
‖ (שאינו נוגע בדבר) — profane
הַכְּנִיסָה לְזָרִים אֲסוּרָה — entrée interdite au public
אִשָּׁה זָרָה — femme *f* d'un autre
דת אֵל זָר — faux dieu
עֲבוֹדָה זָרָה — idolâtrie *f*
° אֵשׁ זָרָה — flamme apportée du dehors
(שאינו כוהן) — profane, laïque
‖ (מוזר) — étrange, exceptionnel
דקדוק מִלָּה זָרָה — mot irrégulier
זֵר (113) ז ° (מסגרת) — bordure *f*
‖ (של־פרחים) — bouquet *m*, couronne *f*
בהש נָח עַל־זֵרֵי־דַפְנָיו — se reposer sur ses lauriers
זָרָא (—) ז — dégoût *m*, nausée *f*
הָיָה לְזָרָא לִפְ' — donner la nausée à qn
זָרַב (301) פ"ע — couler, s'écouler
‖ זֵרֵב (437) פ"י — faire couler
זֶרֶב (168) ז — feutre *m*
זַרְבּוּב (41) ז — museau *m*
‖ (של מכונית) — capot *m*
זַרְבּוּבִית (17) נ (של־כלי) — bec (de cafetière *etc*) *m*
‖ בהש (של־חיה) — museau *m*
זַ'רְגּוֹן (ר' ־נִים) ז — jargon *m*
1. זָרַד (301) פ"י (הדלה צמח) — échalasser
‖ זֵרֵד (437) פ"י — élaguer, émonder
2. זָרַד (301) פ"י (שאג) — rugir, hurler
זֶרֶד (165) ז — branche *f*, brindille *f*, brin *m*
זְרֶדֶת (165) נ — émondes *fpl*
1. זָרָה (353) פ"י (פיזר) — disperser, éparpiller
בהש זָרָה מֶלַח עַל־פִּצְעֵי־פְ' — verser du sel sur les plaies de qn
זָרָה חוֹל בְּעֵינֵי־פְ' — jeter de la poudre aux yeux de qn
‖ חקל — vanner
‖ נִזְרָה (406) פ"י — être dispersé, être éparpillé
‖ זֵרָה (450) פ"י (פיזר) — disperser, éparpiller
‖ (פרש) — étendre, déployer (un filet)
2. זָרָה (450) פ"י (מדד בזרת) — mesurer à l'empan
° אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ — tu jauges ma démarche et mon repos
זָרוּד, זְרוּדָה ת — élagué, émondé, taillé
זֵרוּד (49) ז — élagage *m*, émondage *m*
זָרוּז, זְרוּזָה ת — agile, alerte
זֵרוּז (49) ז — stimulation *f*, excitation *f*
זָרוּחַ, זְרוּחָה ת — brillant, étincelant
זָרוּי, זְרוּיָה ת (מפוזר) — éparpillé, dispersé
‖ (מכוסה בחומר מפוזר) — parsemé, saupoudré
זֵרוּי (23) ז — éparpillement *m*, dispersion *f*
זָרוֹן (49) ז עוף — busard *m*
זְרוֹעַ או זְרֹעַ (27) נ (של־אדם) — bras *m*
שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ — bras dessus bras dessous

בִּזְרוֹעוֹת פְּתוּחוֹת	à bras ouverts
‖ (שֶׁל־חַיָּה)	cuisse *f*
מטבח	gîte *m*
‖ (שֶׁל־כּוּרסה)	bras
(שֶׁל־גַּלְגַּל)	rayon *m*
(שֶׁל־נָהָר)	bras
‖ בהש בַּעַל־ (או אִישׁ־) זְרוֹעַ	homme *mpl* à poigne
בְּכֹחַ־הַזְּרוֹעַ	à la force du poignet
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה	d'un bras tendu, de force
‖ צבא (חֵיל־אֲוִיר, חֵיל־הַיָּם וכו')	arme *f*
זְרוֹעַ־מַחַץ	force *f* de frappe
‖ (רשות)	pouvoir *m*, organe *m*, service *m*
הַזְּרוֹעַ הַמְבַצַּעַת	le pouvoir exécutif
זָרוּעַ, זְרוּעָה ת (שדה)	ensemencé
שָׁמַיִם זְרוּעִים כּוֹכָבִים	ciel parsemé d'étoiles
‖ °אוֹר זָרוּעַ	lumière diffusée *ou* répandue
זֵרוּעַ (ר' זֵרוּעִים) ז	semence *f*
זָרוּק, זְרוּקָה ת	bâclé, mal ficelé
זָרוּת (46) נ (שֶׁל־דָּבָר)	étrangeté *f*, anomalie *f*
‖ (שֶׁל־אָדָם)	fait *m* d'être *ou* de se sentir étranger
זָרָז (100) ז	catalyseur *m*
זֶרֶז (166) ז	courroie *f*
זֵרֵז (437) פ״י	stimuler, exciter, encourager, presser
‖ הִזְדָּרֵז (474) פ״ע	se hâter, s'empresser
‖ הִזְרִיז (498) פ״י	accélérer
זַרְזִיף (1) ז	flot *m*, jet (de liquide) *m*
1. זַרְזִיר (1) ז עוף	étourneau *m*, sansonnet *m*
בהש הָלַךְ הַזַּרְזִיר אֵצֶל־הָעוֹרֵב	qui se ressemble s'assemble
2. זַרְזִיר, ־רָה ת	agile, leste
°זַרְזִיר־מָתְנַיִם (משלי ל' ל"א)	lévrier *m*
בהש זַרְזִיר־עֵט	écrivain *m* avide de sensations
זִרְזֵף (460) פ״ע	couler, se répandre
‖ פ״י	faire couler, verser
בהש זִרְזֵף קְלָלוֹת	cracher des injures
‖ הִזְדַּרְזֵף (493) פ״ע	s'écouler, se déverser
זָרַח (331) פ״ע	briller, luire
הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת	le soleil se lève
בהש זָרְחָה שִׁמְשׁוֹ	la fortune lui sourit
‖ הִזְדָּרֵחַ (476) פ״ע	s'éclairer, devenir brillant
‖ הִזְרִיחַ (504) פ״י	faire briller, faire luire
‖ פ״ע	apparaître, éclater
זֶרַח (178, בלי ר') ז	lueur *f*, éclat *m*
זַרְחָה (238) נ כימ	phosphate *m*
זַרְחָן (—) ז כימ	phosphore *m*
זַרְחָנִי, ־נִית ת כימ	phosphorique
חֻמְצָה זַרְחָנִית	acide *m* phosphorique
זַרְחָתִי, ־תִית ת כימ	phosphoreux
זְרִיבָה (201) נ	écoulement *m*, flot *m*
זָרִיד (15) ז	gruau *m*
זְרִידָה (201) נ	rugissement *m*, hurlement *m*
זְרִיָּה (202) נ	éparpillement *m*, dissémination *f*
בהש זְרִיָּה לָרוּחַ	gaspillage *m*
‖ חקל	vannage *m*
זָרִיז, זְרִיזָה ת	empressé, zélé, prompt, diligent
זָרִיז וּמְזֹרָז	très empressé
זְרִיזִים מַקְדִּימִים	un homme diligent prend les devants
זָרִיז נִשְׂכָּר	la promptitude se paie
זְרִיזוּת (48, בלי ר') נ	empressement *m*, zèle *m*
זְרִיחָה (201) נ	lever (d'un astre) *m*
זָרִים, זְרִימָה ת	aérodynamique
זְרִימָה (201) נ	flot *m*, écoulement *m*
‖ בהש (נהירה)	affluence *f*
זָרִיעַ (11) ז	semailles *fpl*
זְרִיעָה (201) נ	ensemencement *m*
זְרִיקָה (201) נ	projection *f*, jet *m*, lancement *m*
‖ (התזה)	aspersion *f*, projection (liquide)
‖ רפא	injection *f*
זְרִירָה (201) נ	éternuement *m*, sternutation *f*
זָרַם (301) פ״ע	couler, s'écouler, affluer
‖ פ״י	entraîner (avec le courant)
‖ זֵרֵם (437) פ״י	faire couler, innonder
‖ הִזְדָּרֵם (474) פ״ע	couler, se déverser
‖ הִזְרִים (498) פ״י	faire couler
בהש הִזְרִים דָּם חָדָשׁ	infuser du sang nouveau
זֶרֶם (166) ז	flot *m*, courant *m*
זֶרֶם־אֲוִיר	courant d'air

שחה נגד־הזרם	nager contre le courant
‖ בהש (מגמה)	courant
זרם ספרותי	courant littéraire
‖ (שפע) זרם־דבור	flot de paroles
זרם־תירים	affluence *f* de touristes
‖ חשמל	courant
זרם־חלופין	courant alternatif
זרם־השראה	courant inductif
זרמה (242) נ	courant *m*, flot *m*, écoulement *m*
‖ (שטף־הזרע)	sperme *m*
זרנוק (41) ז	tuyau *m*, lance (d'arrosage) *f*
זרניך (—) ז כימ	arsenic *m*
זרע ← זרוע	
זרע (331) פ״י	semer
זרע אל־קוצים	semer parmi les chardons, agir en vain
בהש זרע פרוד	semer la discorde
‖ (הפיץ)	disperser, diffuser
‖ נזרע (402) פ״ע (גרעין)	être semé
(שדה)	être ensemencé
‖ זרע (441) פ״י	semer
‖ הזריע (504) פ״י	faire germer
°עשב מזריע זרע	herbe *f* portant des germes
‖ °פ״ע (הרתה) אשה כי תזריע	quand une femme conçoit
זרע (178) ז	semence *f*, germe *m*
‖ (תבואה)	blé *m*
‖ (עונת־הזריעה)	semailles *fpl*
‖ (של בעלי־חיים)	sperme *m*
תא־הזרע ז	spermatozoïde *m*
‖ בהש (צאצאים)	postérité *f*
°זרע־אנשים	postérité mâle
°זרע־מרעים	engeance *f* de malfaiteurs
זרעון (37, ר׳ זרעונים) ז	graine *f*
‖ (תא־זרע)	spermatozoïde *m*
זרעית (17) נ עוף	alouette *f*
זרק (301) פ״י	jeter, lancer
‖ (התיז)	asperger, répandre, projeter
‖ בהש זרק אור על־	faire la lumière sur
זרק מרה ב־	morigéner, réprimander
שיבה זרקה בו	il commence à grisonner
‖ נזרק (388) פ״ע	être jeté, être lancé
(הותז)	être répandu, être projeté
בהש נזרק דבר מפיו	un mot lui a échappé
‖ זרק (437) פ״י	jeter, lancer
‖ הזדרק (474) פ״ע	être jeté, être lancé
‖ הזריק (498) פ״י רפא	injecter
זרק (166) ז	jet (de liquide) *m*
‖ רפא	vaccin *m*, sérum *m*
זרקא (—) ז	*zarqa* (neume) *m*
זרקור (21) ז	projecteur *m*
1. [זרר] זורר (455) פ״ע (התעטש)	éternuer
2. [זרר] זורר (455) פ״י (הפיץ)	répandre
זרת (177, ר׳ זרתות או זרתים) נ (האצבע הקטנה)	petit doigt, auriculaire *m*
‖ (מידת־אורך)	empan *m*
כמלא־זרת	tout petit, très court
זרת (437 ת) פ״י	mesurer à l'empan

ח

ח (חֵית) — *heth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ח' — [valeur numérique:] 8
1. חָב ← [חוב]
2. חָב, חָבָה ת — redevable, débiteur
חַב־מֶכֶס — soumis à la douane
חֹב (143, בלי ר') ז — sein *m*, giron *m*
בְּחֻבּוֹ — en son sein, à l'intérieur
בהש טָמַן בְּחֻבּוֹ — être gros de, être riche en
[חבא] נֶחְבָּא (405) פ"ע — se cacher, être caché
בְּהֵחָבֵא — en cachette, en secret
נֶחְבָּא אֶל־הַכֵּלִים — timide, effacé
|| חִבֵּא (444) פ"י — cacher, dissimuler
|| הִתְחַבֵּא (478) פ"ע — se cacher, se dissimuler
|| הֶחְבִּיא (506) פ"י — cacher, dissimuler
חֶבֶא (ר' חֲבָאִים) ז — cachette *f*
חָבַב (323) פ"י — aimer, chérir
|| חִבֵּב (432) פ"י — aimer, chérir
חִבֵּב ד"מ עַל־פ' — rendre qch cher à qn
|| חוֹבֵב (455) פ"י — aimer, chérir
|| הִתְחַבֵּב (466) פ"ע (עַל־) — se faire aimer de
חָבָה (45, צווי: חֲבֵה) פ"ע — se cacher
|| נֶחְבָּה (410) פ"ע — se cacher, être caché
חִבָּה (208) נ — amour *m*, affection *f*
חִבַּת־צִיּוֹן — "les Amis de Sion" (mouvement présioniste)
חֻבָּה (208) נ עוף — outarde *f*
חָבוּב, חֲבוּבָה ת — aimé, chéri
חִבּוּב (41) ז — amour *m*, affection *f*
חָבוּט, חֲבוּטָה ת — battu, rebattu
בהש אִמְרָה חֲבוּטָה — slogan rebattu
הוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה — vieille baderne

חִבּוּט (41) ז — action *f* de battre *ou* de frapper
דת חִבּוּט־עֲרָבָה — battage *m* de branches de saules (à la fête de *Soukkoth*)
חִבּוּט־הַקֶּבֶר — les tourments *mpl* de la tombe
|| בהש חִבּוּטִים — agitation *m*, débat intérieur
חָבוּי, חֲבוּיָה ת — caché, clandestin
חֲבוֹל (21) ז או חֲבוֹלָה (201) נ — gage *m*
1. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (פצוע) — blessé
2. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (קשור) — lié, ligoté, ficelé
3. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (ממושכן) — hypothéqué, gagé
1. חִבּוּל (41) ז (השחתה) — destruction *f*, sabotage *m*
2. חִבּוּל (41) ז (יצירה) — enfantement *m*, conception *f*
° חֲבוֹלָה (201) נ — gage *m*
חִבּוּץ (41) ז — barattage (du beurre) *m*
חִבּוּק (41) ז — embrassade *f*, étreinte *f*
חִבּוּק־יָדַיִם — indolence *f*, oisiveté *f*
יָשַׁב בְּחִבּוּק־יָדַיִם — demeurer oisif
חִבּוּר (41) ז — jonction *f*, liaison *f*, connexion *f*
טכנ — raccord *m*, contact *m*
|| מתמט — addition *f*
|| דקדוק וָו־הַחִבּוּר ז — *waw* conjonctif
מִלַּת־חִבּוּר נ — conjonction *f*
|| (כתיבת־מאמר) — composition *f*, rédaction *f*
חִבּוּר־סֵפֶר — composition d'un livre
|| (המאמר עצמו) — composition, rédaction *f*
חִבּוּר מַדָּעִי — ouvrage *m* scientifique
חֲבוֹר (1) ז — talon *m* de chèque
|| (מאגר) — pool *m*
1. חֲבוּרָה (201) נ (חברה) — compagnie *f*

צבא — détachement *m*
2. חֲבוּרָה או חַבּוּרָה (201) נ (פצע) — contusion *f*
חַבּוּשׁ (41) ז צמח — coing (fruit) *m*, cognassier (arbre) *m*
חִבּוּשׁ (41) ז (אריזה) — emballage *m*
|| רפא — pansement *m*
חֲבוּת (46, בלי ר') נ — dette *f*, obligation légale
חֶבֶט (83) ז — coup *m*
חָבַט (323) פ״י חקל — battre (au fléau)
חָבַט חִטִּים — battre le blé
חָבַט זֵיתִים — écraser des olives
|| (היכה) — battre, frapper, cogner
|| נֶחְבַּט (394) פ״ע — être battu, être frappé
|| חִבֵּט (432) פ״י — frapper, heurter, cogner
|| הִתְחַבֵּט (466) פ״ע — se débattre, s'agiter
(התפתל) — se tordre, se vautrer
כהש הִתְחַבֵּט בִּבְעָיָה — s'efforcer de résoudre un problème

חֶבֶט ← חֶבֶת

חֲבָטָה (212) נ — coup *m*, contusion *f*
חָבִיב (7) ז — cachette *f*
חָבִיב, חֲבִיבָה ת — cher, aimable, favori, préféré
חֲבִיבִי! — mon cher!, mon vieux!
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב — les derniers sont les favoris
חֲבִיבוֹן, ־בֹנֶת (ר׳ ־בוֹנִים, ־בוֹנוֹת) ת — mignon
חֲבִיבוּת (48) נ — affection *f*, aménité *f*, bonhomie *f*
בַּחֲבִיבוּת — cordialement, affectueusement
חֶבְיוֹן (21) ז — cachette *f*, mystère *m*, état latent
חֶבְיוֹן־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur
חֲבִיוֹנָה (201) או חֲבִיֹנֶת (256) נ — tonnelet *m*
חֲבִיטָה (201) נ — action *f* de battre, coup *m*
1. חֲבִילָה (201, נס׳ ר׳ גם חֲבִילֵי־) נ — paquet *m*
חֲבִילַת־דֹּאַר — colis postal
חֲבִילַת־זְרָדִים — faisceau *m* de branches
חֲבִילַת־קְלָפִים — paquet (*ou* jeu) *m* de cartes
כהש הִתְפָּרְדָה הַחֲבִילָה — l'accord s'est défait
|| (צירוף) חֲבִילָה שֶׁל־אֲנָשִׁים — foule *f* d'hommes
עִסְקַת־חֲבִילָה נ — transaction multilatérale, accord *m* en bloc

|| (כמות גדולה) — tas *m*, masse *f*
חֲבִילֵי־חֲבִילוֹת — des tas de, une masse de
2. חֲבִילָה (201) נ (ערבון) — gage *m*
חָבִיץ (10) ז או חֲבִיצָה (201) נ — flan *m*, pouding *m*
חֲבִיקָה (201) נ — embrassade *f*, étreinte *f*
חֲבִירָה (201) נ — collaboration *f*, coordination *f*
חֲבִירוּת (48) נ — sociabilité *f*
חֲבִישָׁה (201) נ רפא — pansement *m*
|| (לבישה) חֲבִישַׁת־כּוֹבַע — action *f* de mettre un chapeau
כהש חֲבִישַׁת־סַפְסָל — assiduité *f*
|| (של־בהמה) — sellage *m*, harnachement *m*
|| (בבית־סוהר) — emprisonnement *m*
חָבִית (17) נ — tonneau *m*, baril *m*, jarre *f*
שְׁבֹר חָבִית וּשְׁמֹר יֵינָהּ — demander l'impossible
פָּתַח בְּכַד וְסִיֵּם בְּחָבִית — faire du coq-à-l'âne
חֲבִיתָה (201) נ מטבח — omelette *f*
חֲבִיתִית (17) נ — omelette *f* au fromage
חֲבָל מ״ק — tant pis!
חֲבָל עָלָיו — c'est dommage pour lui
חֲבָל עַל־הַזְּמַן — c'est autant de temps perdu
1. חָבַל (323) פ״י (בְּ־) — blesser, léser, endommager
|| נֶחְבַּל (394) פ״ע — être blessé *ou* endommagé
|| חִבֵּל (432) פ״י — détruire, endommager, saboter
כהש חָבְלָה רוּחוֹ — son esprit est déprimé
|| הִתְחַבֵּל (466) פ״ע — s'altérer, se détériorer
2. חָבַל (323) פ״י (לקח במשכון) — prendre en gage
3. חִבֵּל (432) פ״י (הוליד) — concevoir, enfanter
אִשָּׁה מְחַבֶּלֶת — femme *f* qui accouche
כהש חִבֵּל תַּחְבּוּלוֹת — inventer des stratagèmes
חֲבָל (107) ז משפט — lésion *f*, coups et blessures
חֶבֶל־ (163) ז (חוט עבה) — corde *f*
מָדַד בְּחֶבֶל — mesurer à la corde
כהש הָלַךְ הַחֶבֶל אַחַר־הַדְּלִי — un malheur ne vient jamais seul
אָחַז אֶת־הַחֶבֶל בִּשְׁנֵי־רָאשָׁיו — brûler la chandelle par les deux bouts
מָתַח אֶת־הַחֶבֶל — tirer sur la ficelle
|| (רשת) — filet *m*, rets *m*, piège *m*

|| (חלקת־אדמה) lot *m*, terrain *m*
בהש חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִמִים un sort agréable m'est échu
לָקַח חֵבֶל בְּ־ prendre part à
|| (אזור) district *m*
צבא région *f*
|| בהש (קשר) lien *m*
חַבְלֵי־אַהֲבָה les liens de l'amour
חַבְלֵי־שֵׁנָה les entraves *fpl* du sommeil
|| (קבוצה) groupe *m*, troupe *f*, bande *f*
חֶבֶל־נְבִיאִים une troupe de prophètes
חֵבֶל (181) ז (כאב) douleur *f*, souffrance *f*
חֶבְלֵי־לֵדָה douleurs de l'enfantement
חֶבְלֵי־מָשִׁיחַ souffrances précédant l'arrivée du Messie
חַבָּל (90) ז destructeur *m*, saboteur *m*
חִבֵּל (—) ז (של־אנייה) cordage *m*, gréement *m*
חֲבַלְבַּל (98) ז צמח volubilis *m*, liseron *m*
חֲבָלָה (222) נ (פציעה) contusion *f*, blessure *f*, traumatisme *m*
|| (פיצויים בעד־פציעה) indemnité *f* pour coups et blessures
חֶבְלָה (243) נ patrimoine *m*
חַבָּלָה (221) נ (הרס) destruction *f*, sabotage *m*
מַלְאֲכֵי־חַבָּלָה ז״ר anges malfaisants
חַבְּלָן (ר׳ ־נִים) ז sapeur-mineur *m*, artificier *m*
|| (עושה מעשה־חבלה) saboteur *m*
חַבְּלָנוּת (46) נ sabotage *m*
מַעֲשֵׂה־חַבְּלָנוּת acte *m* de sabotage
חַבְּלָנִי, ־נִית ת saboteur, terroriste
חָבַס (323) פ״י écraser, broyer
|| נֶחְבַּס (394) פ״ע être écrasé, être broyé
חֹבֶץ (190) ז או חֶבְצָה (207) נ petit-lait *m*
חִבֵּץ (432) פ״י baratter (la crème)
חֶבְצָה ← חֹבֶץ
חֲבַצֶּלֶת (251) נ צמח lis *m*, narcisse *m*
חֶבֶק (88) ז sangle sous-ventrière
|| (בירית) jarretelle *f*
חָבַק (323) פ״י embrasser, enlacer, entourer
חָבַק בֵּן tenir un enfant dans ses bras
חָבַק יָדָיו se croiser les bras

חָבַק זְרוֹעוֹת־עוֹלָם embrasser des desseins de grande envergure
|| נֶחְבַּק (394) פ״ע s'embrasser
|| חִבֵּק (432) פ״י embrasser, étreindre
חִבֵּק אַשְׁפַּתּוֹת se rouler dans le fumier
חִבֵּק צוּר se coller au rocher (comme abri)
|| הִתְחַבֵּק (466) פ״ע (עִם־) s'embrasser
1. חֵבֶק (163) ז (חביקה) étreinte *f*
2. חֵבֶק (163) ז (בירית) jarretière *f*
|| (פס־נייר) bande (de journal *etc*) *f*
חֲבַקּוּק ש״פ ז Habacuc *m*
1. חָבַר (323) פ״י joindre, unir
|| פ״ע se joindre, s'unir
חָבַר עַל־פ׳ se rassembler contre qn
|| נֶחְבַּר (394) פ״ע se joindre, s'associer
|| חִבֵּר (432) פ״י joindre, unir, associer
עִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו la ville unifiée (Jérusalem)
מְחֻבָּר לַקַּרְקַע attaché au sol
|| (להפעיל חשמל) mettre le contact
|| מתמט ajouter, additionner
|| (כתב יצירה) composer
חִבֵּר שִׁיר composer un poème
|| הִתְחַבֵּר (466) פ״ע s'associer
(נכתב) être composé
|| הֶחְבִּיר (501) פ״י assembler, joindre
(ערך) composer, rédiger
הֶחְבִּיר בְּמִלִּים עַל־פ׳ pérorer devant qn
(השווה) comparer, égaler
2. חָבַר (323) פ״י (כישף) faire de la magie
חָבֵר (137) ז (ידיד) ami *m*, camarade *m*
|| (בקבוצה) membre (d'un groupe) *m*
חֲבֵר־כְּנֶסֶת membre du Parlement
חֲבֵר־כִּתָּה camarade de classe
חֲבֵר־מִפְלָגָה membre d'un parti
חָבֵר לְמִקְצוֹעַ collègue *m*, confrère *m*
חָבֵר לְנֶשֶׁק compagnon *m* d'armes
חָבֵר לָעֵט confrère (d'un écrivain)
מַס־חָבֵר ז cotisation *f*
פִּנְקַס־חָבֵר ז carte *f* de membre
פְּרוֹפֶסוֹר־חָבֵר ז professeur délégué

מִשְׁפַּט־חֲבֵרִים ז — jugement *m* devant ses pairs
כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים — tout Israel est solidaire
חֶבְרַת "כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים" — l'Alliance Israélite Universelle
‖ (תלמיד־חכם) — maître *m*
תַּלְמִיד חָבֵר — disciple éminent
‖ (הזולת) — l'autre, le prochain
אָמַר אֶחָד לַחֲבֵרוֹ — l'un dit à l'autre
אַל־תָּדוּן אֶת־חֲבֵרְךָ — ne juge pas ton prochain
בֵּין־אָדָם לַחֲבֵרוֹ — entre un homme et son prochain
‖ (דומה) — semblable, pareil
אֵין לוֹ חָבֵר — il est seul de son espèce
1. חֶבֶר (163) ז (קבוצה) — groupe *m*, corps *m*
חֶבֶר־בּוֹחֲרִים — collège électoral
חֶבֶר־מוֹרִים — corps enseignant
חֶבֶר־עוֹבְדִים — personnel *m*
חֶבֶר־שׁוֹפְטִים — jury (d'un prix) *m*
חֶבֶר־מֻשְׁבָּעִים — jury (de cour d'assises) *m*
חֶבֶר־נֶאֱמָנִים — conseil *m* d'administration *ou* de tutelle
חֶבֶר־הָעַמִּים (הבריטי) — le Commonwealth
חֶבֶר־הַלְאֻמִּים — la Société des Nations
חֶבֶר־לֵצִים — bande *f* de farceurs
2. חֶבֶר (163) ז (כישוף) — magie *f*, sorcellerie *f*
חוֹבֵר חָבֶר — magicien *m*, sorcier *m*
1. חַבָּר (90) ז (שותף) — compagnon *m*, associé *m*
2. חַבָּר (90) ז (קוסם) — magicien *m*, sorcier *m*
חַבְרָא (ר' חַבְרַיָּא) ז ארמית — camarade *m*, ami *m*
חֶבְרָא (—) ז ארמית — confrérie *f*, association *f*
דת חֶבְרָא קַדִּישָׁא — confrérie pieuse (qui s'occupe des morts)
חֲבַרְבּוּרָה (201) נ — raie *f*, rayure *f*, bigarrure *f*
חֲבַרְבָּר, ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — rayé, bigarré
חֲבֵרָה (229) נ — compagne *f*, amie *f*
‖ (בקבוצה) — camarade *f*
← חָבֵר
‖ (אחרת) — autre
אָמְרָה אִשָּׁה לַחֲבֶרְתָּהּ — une femme dit à l'autre
אֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בַּחֲבֶרְתָּהּ — une souveraineté n'empiète pas sur l'autre

חֶבְרָה (243) נ (אגודה) — compagnie *f*, société *f*
חֶבְרַת־בִּטּוּחַ — compagnie d'assurances
חֶבְרַת־גַּג — société-mère *f*, consortium *m*
חֶבְרַת־מְנָיוֹת — société par actions
‖ (חבר־אנשים) — société
אִישׁ־חֶבְרָה ז — homme *m* sociable
חַיֵּי־חֶבְרָה ז"ר — vie mondaine
בְּחֶבְרַת־ — en compagnie de
‖ (כלל־בני־אדם) הַחֶבְרָה — la société
מַדָּעֵי־הַחֶבְרָה ז"ר — sciences sociales
תּוֹרַת־הַחֶבְרָה נ — sociologie *f*
חֻבָּרָה (ר' ־רוֹת) נ עוף — houbara ondulée
חֶבְרוֹן ש"פ נ (עיר) — Hébron *m*
חֲבֵרוּת (48) נ — amitié *f*, camaraderie *f*, collégialité *f*
‖ (באגודה) — qualité *f* de membre
חִבְרוּת (45, בלי ר') נ — socialisation *f*
חַבְרוּתָה (—) נ — compagnie *f*, société *f*
בְּחַבְרוּתָה — de compagnie, ensemble
חַבְרוּתִי, ־תִית ת — sociable, amical
חַבְרוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — sociabilité *f*
חֲבֵרִי, ־רִית ת — amical, confraternel
חֶבְרַיָּה (—) נ עממי — compagnie (d'amis) *f*, copains *mpl*
חֲבֶרֶת (—) נ — amie *f*, compagne *f*
חִבְרֵת (460 ת) פ"י — socialiser
חֶבְרָתִי, ־תִית ת — social
חֶבְרָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — sociabilité *f*
חָבַשׁ (323) פ"י (בהמה) — seller, harnacher
(פצע) — panser, bander
(כובע) — coiffer, mettre (une coiffure)
(בבית־סוהר) — emprisonner, incarcérer
בהש חָבַשׁ סַפְסַל־הַלִּמּוּדִים — suivre des cours
חוֹבֵשׁ־בֵּית־הַמִּדְרָשׁ — familier *m* de la maison d'études
‖ נֶחְבַּשׁ (394) פ"ע — être sellé *ou* harnaché
(פצע) — être pansé
(כובע) — être mis sur la tête
(בבית־סוהר) — être emprisonné
‖ חִבֵּשׁ (432) פ"י — panser, bander
‖ הִתְחַבֵּשׁ (466) פ"ע — être emprisonné

חֶבֶשׁ (—) ז | pansement *m*
חַבָּשׁ ש״פ נ (ארץ) | l'Abyssinie *f*, l'Ethiopie *f*
חֲבָשָׁה (212) נ | action *f* de seller (un animal)
חַבַּשִׁי (ר׳ ־שִׁים) ז | Abyssin *m*, Ethiopien *m*
חֶבֶת (174) או חֶבֶט (163) ז | boucle *f*
חִבֵּת (432 ת) פ״י | faire une omelette
חֲבִתִּים (114, ר׳ בלבד) ז״ר | friture *f*, pâte frite
חַבְתָּן (ר׳ ־נִים) ז | tonnelier *m*
חַבְתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ | tonnellerie *f*
חַג (53) ז | fête *f*
חַג ← [חוג]
חָגָא (ר׳ חָגָאוֹת) ז (זוועה) | horreur *f*
‖ (חג של־עובדי־אלילים) | fête (d'idolâtres) *f*
חָגָב (107) ז חרק | sauterelle *f*
חָגַג (358) פ״ע (רקד) | danser, tournoyer
‖ פ״י | fêter, célébrer
חָגַג אֶת־הַמְּאֹרָע | fêter l'événement
הָמוֹן חוֹגֵג | foule *f* en fête
הַחוֹגְגִים | les gens en fête
‖ נָחֹג (415) או נֶחְגַּג (394) פ״ע | être fêté, être célébré
‖ הֵחַג (528) פ״י | fêter, célébrer
חָגָו (107) ז | fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
חַגְוֵי־סֶלַע | anfractuosités *fpl* d'un rocher
בהש חַגְוֵי־הַשְּׂפָתַיִם | les commissures *fpl* des lèvres
חִגּוּג (41) ז | action *f* de fêter
חָגוֹר (21) ז | ceinturon *m*
‖ צבא | équipement (du soldat) *m*
חֲגוֹרָה (201) נ | ceinture *f*
חֲגוֹרַת־הַצָּלָה | ceinture de sauvetage
רפא חֲגוֹרַת־בֶּקַע | bandage *m* herniaire
בהש הִדֵּק אֶת־הַחֲגוֹרָה | se serrer la ceinture
מַכָּה מִתַּחַת לַחֲגוֹרָה | coup bas
‖ (גדר) | barrière *f*
‖ (אזור) | zone *f*
חַגַּי ש״פ ז | Aggée *m*
חֲגִיגָה (201) נ (עריכת־חג) | célébration *f*
‖ (טקס חגיגי) | cérémonie *f*, fête *f*, festivité *f*
‖ דת (קרבן־חג) | sacrifice solennel
חֲגִיגִי, ־גִית ת | solennel
תִּלְבֹּשֶׁת חֲגִיגִית | habit *m* de gala
‖ חֲגִיגִית תה״פ | solennellement
חֲגִיגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | solennité *f*, ton solennel
1. חֲגִירָה (201) נ (אזירה) | action *f* de ceindre
2. חֲגִירָה (201) נ (צליעה) | action *f* de boiter
חָגְלָה (207) נ עוף | perdrix grecque, bartavelle *f*
1. חָגַר (323) פ״י (אזר) | ceindre
חָגַר חֲגוֹרָה | mettre une ceinture
חָגַר חֶרֶב | ceindre une épée
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ | il y a loin de la coupe aux lèvres
°חָגַר שַׂק | s'envelopper d'un cilice
חָגַר מָתְנָיו | ceindre ses reins
בהש חָגַר כֹּחַ | faire un effort, s'enhardir
חָגַר גִּיל | se réjouir
‖ נֶחְגַּר (394) פ״ע | être ceint
‖ חִגֵּר (432) פ״י | ceindre
‖ הִתְחַגֵּר (466) פ״ע | se ceindre
2. חָגַר (323) פ״ע (צלע) | boiter
‖ °(יצא מהמסגרת) | déborder, s'écarter
‖ הִתְחַגֵּר (466) פ״ע | devenir boiteux
‖ הֶחְגִּיר (501) פ״ע | boiter
חִגֵּר, חִגֶּרֶת (ר׳ חִגְּרִים, חִגְּרוֹת) ת | boiteux
הַחִגֵּר וְהַסּוּמָא | l'aveugle et le paralytique
חִגְּרוּת (45, בלי ר׳) נ | claudication *f*
1. חַד (נ׳ חֲדָא) ת ארמית | un, unique
חַד בְּדָרָא | unique dans sa génération
‖ חַד־ תחילית | uni-, mono-
חַד־מַשְׁמָעִי | non équivoque, catégorique
חַד־עֶרְכִּי | monovalent
חַד־פַּעֲמִי | unique
מתמט חַד־אֵיבָר ז | monôme *m*
צמח חַד־בֵּיתִי | monoïque
חַד־מִינִי | unisexué
חַד־פְּסִיגִי | monocotylédone
זואול חַד־תָּאִי | unicellulaire
2. חַד, חַדָּה ת | aigu, tranchant, pointu
‖ בהש עַיִן חַדָּה | oeil perçant
שֵׂכֶל חַד | intelligence pénétrante
חַד־רְאִיָּה (נ׳ חֲדַת־רְאִיָּה) | clairvoyant
‖ מתמט זָוִית חַדָּה | angle aigu

חַד ← [חוד]	
חֹד (143) ז	pointe *f*, tranchant *m*
כְּחֻדָּהּ שֶׁל־מַחַט	ténu comme la pointe d'une aiguille
נִבְחַר עַל־חֻדּוֹ שֶׁל־קוֹל אֶחָד	être élu à une voix de majorité
צבא	tête *f* de file
חַדְגּוֹנִי, ־נִית ת	monotone
חַדְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ	monotonie *f*
חַדְגּוּשִׁי, ־שִׁית ת	monolithe
[חדד] חַד (361) פ"ע	être aigu, être tranchant
‖ חִדֵּד (432) פ"י (השחיז)	aiguiser, affiler
חִדֵּד עִפָּרוֹן	tailler un crayon
בהש חִדֵּד אֶת־הַמֹּחַ	aiguiser l'esprit
חִדֵּד אֶת־בְּשַׂר־פ'	donner le frisson à qn
‖ הִתְחַדֵּד (466) פ"ע	s'aiguiser, devenir affilé
בהש הִתְחַדֵּד שִׂכְלוֹ	son esprit est devenu plus subtil
הִתְחַדְּדוּ הַיְחָסִים	les rapports se sont tendus
‖ הֵחַד (528) פ"י	aiguiser, affiler
בהש הוּחַדָּה שְׁמִיעָתוֹ	son ouïe s'est améliorée
חַדְּדָן (ר' ־נִים) ז	homme perspicace *ou* subtil
חַדְּדָנוּת (46, בלי ר') נ	perspicacité *f*, subtilité *f*
חַדְּדָנִי, ־נִית ת	perspicace, raffiné, subtil
חָדָה (345) פ"ע	se réjouir
וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ	Jéthro se réjouit
‖ חִדָּה (453) פ"י	réjouir, égayer
חָדוּד, חֲדוּדָה ת	aigu, pointu, tranchant
חִדּוּד (41) ז	lame *f*, tranchant *m*
חִדּוּד (41) ז (השחזה)	aiguisement *m*, affilage *m*
‖ (בליטה חדה)	pointe *f*
‖ בהש חִדּוּד־הַשֵּׂכֶל	raffinement *m* de l'esprit
עַל־דֶּרֶךְ־הַחִדּוּד	subtilement, avec sagacité
חִדּוּדִים	subtilités *fpl*, mots *mpl* d'esprit
מַעֲשֵׂי־חִדּוּדִים ז"ר	flirt *m*, coquetterie *f*
‖ (צמרמורת)	frisson *m*
נַעֲשָׂה בְּשָׂרוֹ חִדּוּדִים חִדּוּדִים	avoir la chair de poule
חֲדוּדִי, ־דִית ת	aigu, pointu
‖ (חרוטי)	conique
חֲדוּדִית (17) נ	cône *m*
חֶדְוָה (207) נ	joie *f*
חֶדְוַת־חַיִּים	joie de vivre
חִדּוּל (41) ז	cessation *f*, arrêt *m*
חִדּוּפָן (53) ז	brouette *f*
חִדּוּק (41) ז	bouchon *m*, tampon *m*
חָדוּר, חֲדוּרָה ת	pénétré, imbu
חֲדוּר־אֱמוּנָה	plein de foi
חִדּוּר (41) ז	pénétration *f*
חִדּוּשׁ (41) ז	renouvellement *m*
חִדּוּשׁ־מְלַאי	réapprovisionnement *m*
נִתָּן לְחִדּוּשׁ	renouvelable, reconductible
בהש חִדּוּשׁ־נְעוּרִים	rajeunissement *m*
‖ (רעיון חדש)	idée originale
חִדּוּשֵׁי־תוֹרָה	interprétation originale des textes
‖ (דעה בלתי־סבירה)	paradoxe *m*
‖ דת חִדּוּשׁ־הָעוֹלָם	création *f* du monde ex nihilo
חֲדוּת (46) נ (בור)	citerne *f*, puits *m*
חַדּוּת (47) נ	acuité *f*
בהש חַדּוּת־הַשֵּׂכֶל	vivacité *f* d'esprit
חַדּוּת־הָרְאִיָּה	perspicacité *f*
חֶדְוְתָא (—) נ ארמית	joie *f*
חָדִיד, חֲדִידָה ת	à l'esprit vif, perspicace
חֲדִילָה (201) נ	cessation *f*, abstention *f*
חָדִיר, חֲדִירָה ת	perméable
חֲדִירָה (201) נ	pénétration *f*
חֲדִירוּת (48) נ	perméabilité *f*
חָדִישׁ, חֲדִישָׁה ת	moderne
חֲדִישׁוּת (48) נ	modernité *f*
חָדַל (321, בינוני: חָדֵל) פ"ע (פסק)	cesser, disparaître
לִהְיוֹת אוֹ לַחְדֹּל	être ou ne pas être
‖ חָדַל לְ־	cesser de, s'abstenir de
חָדַל לְהִתְעַנְיֵן בְּ־	cesser de s'intéresser à
‖ חָדַל מִן־	lâcher, abandonner
חֲדַל מִמֶּנִּי!	laisse-moi tranquille!
‖ פ"י	faire cesser, mettre fin à
חָדַל רֹגֶז	cesser de s'agiter
‖ נֶחְדַּל (394) פ"ע	cesser
‖ הֶחְדִּיל (501) פ"י	faire cesser, arrêter

חָדֵל, חֲדֵלָה ת — passager, éphémère, caduc
‖ (חסר) חֲדַל־ — dépourvu de
חֲדַל־אוֹנִים — impuissant, sans forces
חֲדַל־אִישִׁים — délaissé des hommes
חֲדַל־יֶשַׁע — sans recours, désemparé
חֲדַל־תִּקְוָה — désespéré, sans espoir
1. חֶדֶל (169) ז (הפסקה) — cessation *f*, arrêt *m*
בְּלִי־חֶדֶל — sans cesse
2. חֶדֶל (169) ז (עולם) — monde *m*
חֹדֶל (190) ז — cessation *f*, arrêt *m*
חֹדֶל־פֵּרָעוֹן — cessation de paiement
חִדָּלוֹן (39) ז — anéantissement *m*, abolition *f*
חֲדַף (53) ז זואול — musaraigne *f*
חַד־צְדָדִי, ־דִית ת — unilatéral, partial
חַד־צְדָדִיּוּת (47, בלי ר') נ — partialité *f*
1. חֵדֶק (183) ז צמח — ronce *f*, mûre *f* sauvage
2. חֵדֶק (183) ז (של־בעלי־חיים) — trompe (d'éléphant, d'insectes) *f*
חִדֵּק (432) פ"י — piquer, percer, enfoncer
‖ הִתְחַדֵּק (466) פ"ע — s'accrocher, s'enfoncer
חַדְקוֹנִית (17) נ חרק — charançon *m*
חִדֶּקֶל ש"פ ז — le Tigre (fleuve)
חַדְקָן (97) ז דג — esturgeon *m*
חָדַר (323) פ"ע — pénétrer, entrer
‖ הִתְחַדֵּר (466) פ"ע — pénétrer, s'infiltrer, entrer
‖ הֶחְדִּיר (501) פ"י — faire pénétrer, inculquer
חֶדֶר (171) ז — chambre *f*
חֲדַר־אֹכֶל — salle *f* à manger
חֲדַר־אוֹרְחִים — chambre d'hôtes *ou* d'amis
חֲדַר־הַמְתָּנָה — salle d'attente
חֲדַר־מִטּוֹת או ־שֵׁנָה — chambre à coucher
חֲדַר־עֲבוֹדָה — cabinet *m* de travail
חֶדֶר בְּחֶדֶר — dans la plus stricte retraite
בְּחַדְרֵי־חֲדָרִים — en secret, en cachette
‖ בהש חַדְרֵי־לֵב — for intérieur
חַדְרֵי־בֶטֶן — entrailles *fpl*
‖ (בית־ספר) — classe *f*, école (élémentaire) *f*
חֶדֶר מְתֻקָּן — école traditionnelle juive modernisée
סִפֵּר סוֹדוֹת מִן־הַחֶדֶר — commettre une indiscrétion

‖ אסטר חַדְרֵי־תֵימָן — constellations *fpl* du sud
חַדְרוֹן (21) ז — chambrette *f*
חַדְרָן (ר' ־נים) ז — valet *m* de chambre
חַדְרָנִי ־נִית ת — pénétrant
חַדְרָנִית (17) נ — femme *f* de chambre
חָדָשׁ, חֲדָשָׁה ת — nouveau, neuf
בֶּגֶד חָדָשׁ — vêtement neuf
מְנַהֵל חָדָשׁ — un nouveau directeur
פָּתַח דַּף חָדָשׁ — tourner la page, recommencer à zéro
מַה חָדָשׁ? — quoi de neuf?
אֵין כָּל־חָדָשׁ — il n'y a rien de neuf
חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים — constamment renouvelé
חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת — des nouveautés surprenantes
דת הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה — le Nouveau Testament
‖ מֵחָדָשׁ תה"פ — de nouveau
הִתְחִיל מֵחָדָשׁ — recommencer
חֹדֶשׁ (190) ז — mois *m*
רֹאשׁ־חֹדֶשׁ (ר' רָאשֵׁי־חֳדָשִׁים) ז — premier du mois (lunaire), néoménie *f*
הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ — le dix du mois
מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ — chaque mois
‖ קִדּוּשׁ־הַחֹדֶשׁ — consécration *f* de la nouvelle lune
חִדֵּשׁ (432) פ"י — renouveler, restaurer
חִדֵּשׁ אוֹטוֹמָטִית — reconduire
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם — fais renaître notre vie comme jadis
חִדֵּשׁ נְעוּרָיו — rajeunir
‖ (גילה רעיון חדש) — innover
מַה זֶּה בָּא לְחַדֵּשׁ? — qu'y a-t-il là d'original?
לֹא חִדֵּשׁ דָּבָר — il n'a rien dit de nouveau
‖ הִתְחַדֵּשׁ (466) פ"ע — recommencer
הַקְּרָבוֹת הִתְחַדְּשׁוּ — les combats ont repris
‖ (קרה דבר חדש) — se produire
מַה הִתְחַדֵּשׁ אֶצְלְךָ? — quoi de neuf chez toi?
‖ תִּתְחַדֵּשׁ! — bonne étrenne! (à qui porte un vêtement neuf)
חֲדָשָׁה (217) נ — nouvelle *f*, nouveauté *f*
שִׁדּוּר־חֲדָשׁוֹת (ברדיו) ז — informations *fpl*

הַאֲזִין לַחֲדָשׁוֹת — écouter les nouvelles
חֲדָשׁוֹת־הַיּוֹם — les actualités *fpl*
חָדְשִׁי, ־שִׁית ת — mensuel
חַדְשִׂיחַ (9) ז — monologue *m*
חַדְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — novateur *n*
חַדְשָׁנוּת (46) נ — innovation *f*, modernisme *m*
חַדְשָׁנִי, ־נִית ת — novateur, moderniste
חַדְשְׁנָתִי, ־תִית ת — annuel, qui dure un an
חַדְתָּא (—) ת ארמית — nouveau
קַרְתָּא חַדְתָּא — Carthage *f*
חַדְתָּאִי, ־אִית ת — protozoaire, unicellulaire
חַוַּאי, חַוָּאִית (ר׳ חַוָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — fermier *n*
[חוב] חָב (382) פ״ע — devoir, être débiteur
|| (נמצא אשם) — pécher, être en infraction
|| פ״י (הטיל חובה על־) — obliger, engager
אֵין חָבִים לְאָדָם אֶלָּא בְּפָנָיו — on ne peut engager qn qu'en sa présence
|| חִיֵּב (452) פ״י — obliger, engager
הַהֶסְכֵּם מְחַיֵּב אֶת־הַצְּדָדִים — la convention lie les parties
הַשֵּׂכֶל מְחַיֵּב שֶׁ־ — la logique veut que
הָאֲצִילוּת מְחַיֶּבֶת — noblesse oblige
הַמַּצָּב מְחַיֵּב זְהִירוּת — la situation réclame des précautions
מְחַיֵּב־הַמְּצִיאוּת — imposé par les cisconstances, inévitable
|| (מצא אשם) — déclarer coupable
חִיֵּב בַּדִּין — condamner
|| (הסכים) — approuver, affirmer
חִיֵּב אֶת־הַהַצָּעָה — approuver la proposition
|| בנק — débiter (un compte)
|| הִתְחַיֵּב (466) פ״ע (הבטיח) — s'engager
(היה אשם) — se rendre coupable
הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ — mériter la mort
|| (נבע בהכרח) — s'imposer
מִתְחַיֶּבֶת הַמַּסְקָנָה — la conclusion s'impose
חוֹב (22) ז — dette *f*
בַּעַל־חוֹב (מלוה) — créancier *m*
בַּעַל־חוֹב (לווה) — débiteur *m*
שְׁטַר־חוֹב ז — billet *m* à ordre, traite *f*
פָּרַע חוֹב — payer une dette, s'acquitter

שָׁקַע בְּחוֹבוֹת — être criblé de dettes
נִכְנַס לְחוֹבוֹת — contracter des dettes
|| (אשמה) — culpabilité *f*
חוֹבֵב (132) או חוֹבְבָן (97) ז — ami *m*, amateur *m*, dilettante *m*
תֵּאַטְרוֹן־חוֹבְבִים ז — théâtre *m* d'amateurs
היסט חוֹבְבֵי־צִיּוֹן — les Amis de Sion (mouvement présioniste)
חוֹבְבָנוּת (46) נ — amateurisme *m*, dilettantisme *m*
חוֹבְבָנִי, ־נִית ת — d'amateur, de dilettante
חוֹבָה (201) נ — obligation *f*, devoir *m*
חִנּוּךְ־חוֹבָה ז — instruction *f* obligatoire
יָצָא יְדֵי־חוֹבָתוֹ — faire son devoir, être en règle
כְּדֵי לָצֵאת יְדֵי־חוֹבָה — par acquit de conscience
רָאָה חוֹבָה לְעַצְמוֹ — considérer comme son devoir
|| (אשמה) — culpabilité *f*
דָּן לְכַף־חוֹבָה — déclarer coupable, condamner
לִמֵּד חוֹבָה עַל־פ׳ — plaider la culpabilité de qn
|| בנק — passif *m*
1. חוֹבֵל (132) ז (מלח) — matelot *m*, marin *m*
רַב־חוֹבֵל (ר׳ רַבֵּי־חוֹבְלִים) ז — capitaine (de navire) *m*
חוֹבֵל ראשון — premier maître (dans la marine)
2. חוֹבֵל (132) ז (משחית) — malfaiteur *m*
מַקֵּל־חוֹבְלִים ז — gourdin *m*, matraque *f*
חוֹבְלָנִי, ־נִית ת — destructeur, pernicieux
חוֹבְקָן (97) ז — chemise (de carton) *f*
חוֹבֶרֶת (254) נ °צירוף — jonction *f*
|| (מחברת) — brochure *f*, fascicule *m*
חוֹבֵשׁ, ־בֶשֶׁת (ר׳ ־בְשִׁים, ־בְשׁוֹת) ש — infirmier *n*
חוֹבְשׁוּת (45, בלי ר׳) נ — métier *m* d'infirmier
[חוג] חָג (382) פ״י — tracer (un cercle)
|| פ״ע — décrire des cercles, planer
|| חִיֵּג (452) פ״י — tourner (un disque)
חִיֵּג מִסְפָּר (בטלפון) — composer un numéro
|| חוֹגֵג (455) פ״י — tracer des cercles
|| הִתְחוֹגֵג (488) פ״ע — décrire des cercles, planer

חוג (41) ז (עיגול) cercle *m*
גיאוגר חוג־הַגְּדִי Tropique *m* du Capricorne
|| (תחום) champ *m*, domaine *m*, sphère *f*
חוג־הַשְׁפָּעָה sphère d'influence
חוג־לִמּוּדִים département (dans une université) *m*
|| (קבוצה) groupe *m*, cercle, milieu *m*
חוגים רְחָבִים de larges milieux
חוגי־הַמֶּמְשָׁלָה les milieux gouvernementaux
הַחוג הַנּוֹצֵץ la société clinquante
חוג דְּרָמָתִי groupe d'art dramatique
בְּחוּג־הַמִּשְׁפָּחָה au sein de la famille
1. **חוֹגֵג**, ־גֶגֶת (ר׳ ־גְגִים, ־גְגוֹת) ת en fête, joyeux
2. **חוֹגֵג** ← [חוג]
1. **חוּגָה** (201) נ disque *m*
(של־טלפון) cadran *m*
2. **חוּגָה** (201) נ עוף alouette *f*
חוֹגֵר (132) ז צבא homme *m* de troupe
[חוד] חָד (382) פ״י parler par énigmes
חָד חִידָה proposer une devinette
חוּד תה״פ seul
לְחוּד à part, séparément
חוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת pénétrant
צבא פָּגָז חוֹדֵר־שִׁרְיוֹן obus *m* de rupture
חוֹדְרָנִי, ־נִית ת pénétrant
מַבָּט חוֹדְרָנִי regard pénétrant *ou* perçant
1. **חָוָה** (346) פ״י vivre (un événement)
2. **חִוָּה** (453) פ״י déclarer, affirmer, exprimer
חִוָּה אֶת־דַּעְתּוֹ donner son avis
|| הֶחֱוָה (511) פ״י montrer, manifester
הֶחֱוָה קִדָּה faire une révérence
1. **חַוָּה** ש״פ נ Eve *f*
2. **חַוָּה** (208) נ (משק חקלאי) ferme *f*
חַוַּת־לִמּוּד ferme-école *f*
3. **חַוָּה** (רק בנס׳ חַוַּת־) נ déclaration *f*
חַוַּת־דַּעַת avis *m*
חִוּוּי (23) ז déclaration *f*, affirmation *f*
|| דקדוק דֶּרֶךְ־הַחִוּוּי נ mode indicatif
מִשְׁפַּט־חִוּוּי ז proposition affirmative
חִוּוּר (41) ז pâleur *f*, blancheur *f*
רפא חִוּור־דָּם leucémie *f*

1. **חוֹזֶה** (73) ז (הסכם) traité *m*, contrat *m*
חוֹזֵה־שָׁלוֹם traité de paix
חוֹזֵה־שְׂכִירוּת contrat de location
2. **חוֹזֶה** (73) ז (נביא) prophète *m*, visionnaire *m*
חוֹזֶה בְּכוֹכָבִים astrologue *m*
חוֹזֵה־הַמְּדִינָה l'annonciateur *m* de l'Etat (Th. Herzl)
חוֹזִי, ־זִית ת contractuel
חוֹזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זְרִים, ־זְרוֹת) ת de retour, qui se répète
מִבְחָן חוֹזֵר contre-épreuve *f*
תּוֹשָׁב חוֹזֵר rapatrié
הוֹן חוֹזֵר fonds *m* de roulement
חוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה pénitent
מִכְתָּב חוֹזֵר lettre *f* circulaire
דקדוק בִּנְיָן חוֹזֵר conjugaison réfléchie
חוֹזֵר (132) ז circulaire *f*
1. **חוֹחַ** (ר׳ (חוחים) ז צמח ronce *f*, chardon *m*
2. **חוֹחַ** (ר׳ חֲוָחִים) ז (סדק) fente *f*, crevasse *f*
חוֹחִית (17) נ עוף chardonneret *m*
חוּט (41) ז fil *m*, ficelle *f*
חוּט־חַשְׁמַל fil électrique
אנטום חוּט־הַשִּׁדְרָה moelle épinière
|| בהש כְּחוּט־הַשָּׁנִי comme un fil rouge
הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ triple union *f*, trio *m*
כְּחוּט־הַשַּׂעֲרָה de l'épaisseur d'un cheveu
דִּקְדֵּק כְּחוּט־הַשַּׂעֲרָה se montrer pointilleux
מָשַׁךְ בַּחוּטִים tirer les ficelles
חוּט־רְצִינוּת מָתוּחַ עַל־פָּנָיו une expression de sérieux marque son visage
חוֹטֵא (131) ז pécheur *m*
אֵין חוֹטֵא נִשְׂכָּר le crime ne paie pas
חוֹטֵב (132) ז coupeur *m*
חוֹטֵב־עֵצִים bûcheron *m*
חוּטִי, ־טִית ת filiforme, filamenteux
|| קֶשֶׁר חוּטִי liaison *f* par fil
חוֹטֵף (132) ז ravisseur *m*
חוּטְרָא (—) ז ארמית bâton *m*
חִוְיַאי (61) ז עוף circaète *m*
חֲוָיָה (212) נ (הרגשה) impression *f*, sensation *f*
חֲוָיָה דָּתִית expérience religieuse

|| (מאורע) — événement impressionnant
חֲוִילָה (201) נ — villa *f*
חֲוָיָתִי, ־יָתִית ת — émotionnel
חוֹכָה (201) נ או חוּכָּא (—) ז ארמית — rire *m*
חוּכָּא וְאִטְלוּלָא — rire et plaisanterie
חוֹכֵךְ, ־כֶכֶת (ר׳ ־כְכִים, ־כְכוֹת) ת — qui frotte
|| דקדוק הֲגָה חוֹכֵךְ — fricative *f*
חוֹכֵר (132) ז — fermier *m*, tenancier *m*
[חול] חָל (382) פ״ע — danser, tourner en rond
|| (הגיע) — arriver, survenir
יָחוּלוּ בְּרָכוֹת עַל־רֹאשׁוֹ — que les bénédictions descendent sur sa tête
|| (קרה) יוֹם־כִּפּוּרִים שֶׁחָל בְּשַׁבָּת — le Jour du Pardon qui tombe un samedi
|| (התייחס) חָל עַל־פְּ׳ — s'appliquer à
צַו זֶה אֵינוֹ חָל עָלַי — cet ordre ne me concerne pas
|| חוֹלֵל (455) פ״ע — danser
|| הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע — se mettre à danser
1. חוֹל (22) ז — sable *m*
חוֹלוֹת נוֹדְדִים — dunes *fpl*
בָּנָה עַל־חוֹל — bâtir sur le sable
כְּחוֹל־הַיָּם — nombreux comme des grains de sable
2. חוֹל (—) ז עוף מיתולי — phénix *m*
3. חוֹל ← חֹל
חו״ל (= חוּץ־לָאָרֶץ) ז — l'étranger *m*
חוֹלָאַת (—) נ — maladie *f*, épidémie *f*
חוֹלֵב (132) ז — laitier *m*
חוֹלֶבֶת (ר׳ ־לְבוֹת) נ — (vache) laitière
פָּרָה חוֹלֶבֶת — vache *f* à lait
חוֹלֶה, חוֹלָה ת — malade
חוֹלֵה־לֵב — cardiaque
חוֹלֵה־נֶפֶשׁ או ־רוּחַ — dément, aliéné
חוֹלֵה־שַׁחֶפֶת — tuberculeux
בֵּית־חוֹלִים ז — hôpital *m*, clinique *f*
בהש חוֹלַת־אַהֲבָה — féru d'amour
חוֹלָה (201) נ — dune *f*, terrain sablonneux
חוֹלִי, ־לִית ת — sablonneux
חוּלִיגָן (97) ז — voyou *m*, apache *m*
חוֹלִירָע ← כּוֹלֶרָה

חוֹלִית (17) נ — dune *f*
חוֹלֵל ← [חול], 1. 2. [חיל], 4. חָלַל
חוֹלָם (—) ז דקדוק — *holam* (la voyelle o) *m*
חוֹלְמָנִי, ־נִית ת — rêveur
חוֹלְמָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rêvasserie *f*
חוֹלָנִי, ־נִית ת (אדם) — maladif
|| (תופעה) — morbide
חוֹלָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère maladif, morbidité *f*
חוֹלְסִית (—) נ — sol sablonneux
חוֹלֵץ (ר׳ ־לְצִים) ז — tire-bouchon *m*, tire-clou *m*
חוֹלֶצֶת (254) נ ספנ — remorqueur *m* d'épaves
חוּם, חוּמָה ת — brun
חוֹמְדָנִי, ־נִית ת — plein de convoitise
חוֹמָה (201) נ — muraille *f*
עִיר־חוֹמָה נ — ville fortifiée
|| בהש — protection *f*, rempart *m*
חוּמוּס (—) ז — bouillie *f* de pois chiches
חוֹמְלָנִי, ־נִית ת — compatissant, pitoyable
חוֹמְקָנִי, ־נִית ת — évasif
חוֹנֵךְ (132) ז — moniteur *m*
חוֹנְפָנִי, ־נִית ת — flatteur, obséquieux
חוֹנְקָנִי, ־נִית ת — étouffant, suffocant
[חוס] חָס (382) פ״י (עַל־) — ménager, épargner
חָס עַל־כְּבוֹד־פְּ׳ — avoir des égards pour qn
חָסָה עֵינוֹ עַל־ — avoir pitié de
חוֹסֵךְ (132) ז — épargnant *m*
חוֹסֵם (ר׳ ־סְמִים) ז — bride *f*, frein *m*
רפא חוֹסֵם־עוֹרְקִים — garrot *m*
חוֹף (21) ז — côte *f*
חוֹף־הַיָּם — plage *f*
חוֹף־מִבְטַחִים — havre *m*, refuge *m*
מִשְׁמַר־הַחוֹף — garde-côtes *mpl*
מֵימֵי־חוֹף ז״ר — eaux territoriales
חוֹפָה (201) נ — petite plage
חוֹפֵז, ־פֶזֶת (ר׳ ־פְזִים, ־פְזוֹת) ת — rapide, prompt
חוֹפְזָנִי, ־נִית ת — hâtif, précipité
חוֹפִית (17) נ עוף — bécassine *f*
חוֹפְמִי (ר׳ ־מִים) ז עוף — pluvier *m*, gravelot *m*
חוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) ת — coïncident, identique, superposable

מֻשָּׂגִים חוֹפְפִים | notions *fpl* synonymes
מתמט מְשֻׁלָּשִׁים חוֹפְפִים | triangles égaux
חוֹפְפוּת (45) נ | coïncidence *f*, identité *f*
חוּץ (42) ז | dehors *m*, extérieur *m*
לָמָּה תַּעֲמֹד בַּחוּץ? | pourquoi restes-tu dehors?
הִסְתַּכֵּל הַחוּצָה | regarder dehors
הַחוּצָה! | hors d'ici!
כְּלַפֵּי־חוּץ | vers l'extérieur, extérieurement
מִשָּׂפָה וְלַחוּץ | purement verbal
מחוּץ לְ־ | hors de, en dehors de
מחוּץ לַבַּיִת | hors de la maison
חוּץ מִן־ | hors de, excepté
כֻּלָּם חוּץ מִמֶּנִּי | tous sauf moi
מִבַּחוּץ | du dehors, de l'extérieur
מִבַּיִת וּמִחוּץ | de l'intérieur et de l'extérieur
|| חוּץ־לָאָרֶץ | l'étranger *m*
מִשְׂרַד־הַחוּץ ז | ministère *m* des affaires étrangères
סְחַר־חוּץ ז | commerce extérieur
עֲבוֹדַת־חוּץ נ | travail *m* à l'extérieur
|| °חוּצוֹת־יְרוּשָׁלַיִם | les rues *fpl* de Jérusalem
חוֹצֵב (132) ז | carrier *m*
חוֹצֶה (73) ז מתמט | bissectrice *f*
חוֹצֵל (132) ז | nattier *m*
חוֹצֶלֶת (254) נ | natte *f*, paillasson *m*
חוֹצֵץ תה"פ | avec acharnement
יָצָא חוֹצֵץ נֶגֶד | monter à l'assaut de
חָוָק (107) ז (שְׁלִיבַת־סוּלָם) | échelon *m*
חוֹקֵר (132) ז (מְלוּמָד) | chercheur *m*
|| משפט | enquêteur *m*
שׁוֹפֵט חוֹקֵר | juge *m* d'instruction
חוֹקְרָנִי, ־נִית ת | scrutateur
1. חוֹר (21) ז (נקב) | trou *m*
עֵינָיו יָצְאוּ מֵחוֹרֵיהֶן | ses yeux lui sortaient des orbites
|| (מערה) | cavité *f*
2. חוֹר (21) ז (אציל) | noble *m*, notable *m*
|| בֶּן־חוֹרִים (ר' בְּנֵי־חוֹרִים) ז | homme *m* libre
בַּת־חוֹרִים (ר' בְּנוֹת־חוֹרִים) נ | femme *f* libre
נְכָסִים בְּנֵי־חוֹרִים | biens non hypothéqués

1. חוּר (—) ז (אריג לבן) | lin blanc
2. חוּר (41) ז (מאורה) | repaire *m*, tanière *f*
חָוַר (320) פ"ע | pâlir, blanchir
|| חִוֵּר (432) פ"י | faire pâlir, faire blanchir
בהש (הסביר) | éclaircir, expliquer
|| הִתְחַוֵּר (466) פ"ע | devenir blanc
בהש (התברר) | s'éclaircir, devenir clair
הִתְחַוֵּר לִי | cela devint clair pour moi
|| הֶחְוִיר (501) פ"י | faire pâlir
בהש (הסביר) | éclaircir, expliquer
|| פ"ע | pâlir, blêmir
חָוָּר (—) ז (אדמת־חמר) | marne *f*
חִוֵּר, חִוֶּרֶת (ר' חִוְּרִים, חִוְּרוֹת) ת | pâle, blême
חוֹרֵג, ־רֶגֶת (ר' ־רְגִים, ־רְגוֹת) ת | anormal, irrégulier
אָב חוֹרֵג | beau-père (mari de la mère) *m*, parâtre *m*
אֵם חוֹרֶגֶת | belle-mère (femme du père) *f*, marâtre *f*
אָח חוֹרֵג | demi-frère *m*
אָחוֹת חוֹרֶגֶת | demi-soeur *f*
בֵּן חוֹרֵג | beau-fils (fils du conjoint) *m*
בַּת חוֹרֶגֶת | belle-fille (fille du conjoint) *f*
חַוְרָה (240, בלי ר') נ | blancheur *f*, pâleur *f*
חִוָּרוֹן (38, בלי ר') ז | blancheur *f*, pâleur *f*
חַוְרוּר (41) ז רפא | leucome *m*
חֲוַרְוַר, ־רָה ת | blanchâtre
חֲוַרְוַר (465, רק בעבר) פ"ע | pâlir, blanchir
חַוְרוּרִי, ־רִית ת | blanchâtre, blafard, blême
חַוְרוּרִית (17) או **חֲוַרְוֶרֶת** (252) נ | pâleur *f*
חִוְּרוּת (45) נ | pâleur *f*, blancheur *f*
חוֹרִי (—) ז (אריג) | dentelle *f*
חוֹרִי, ־רִית ת | ajouré
חוֹרִין (= חוֹרִים) ← 2. חוֹר
חַוַּרְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נוֹת) ת | blanc, blafard
חַוְרִירוּת (48) נ | pâleur *f*, blancheur *f*
חוֹרְפִּי (ר' ־פִּים) ז עוף | chardonneret *m*
חוֹרְקָנִי, ־נִית ת | grinçant
1. [חוש] חָשׁ (382) פ"ע (מיהר) | se hâter
חָשׁ לְעֶזְרָה | accourir à l'aide
|| הֵחִישׁ (525) פ"י | accélérer, amener d'urgence

הֵחִישׁ תִּגְבֹּרֶת	amener d'urgence des renforts
הֵחִישׁ אֶת־הַקֶּצֶב	accélérer le rythme
2. [חוש] חָשׁ (382) פ״י (הרגיש)	sentir, ressentir
חָשׁ כְּאֵב	ressentir une douleur
‖ פ״ע (סבל)	souffrir
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ	avoir mal à la tête
‖ (דאג)	être inquiet, se soucier
אַל תָּחוּשׁ!	sois sans crainte!
חָשׁ לְ־	être soucieux à cause de
בהש לֹא חָשׁ לְקִמְחוֹ	ne pas y regarder de si près
חוּשׁ (41) ז	sens *m*, sentiment *m*
חֲמֵשֶׁת הַחוּשִׁים	les cinq sens
חוּשׁ בָּרִיא	bon sens
חוּשׁ טִבְעִי	instinct *m*
חוּשׁ־הוּמוֹר	sens de l'humour
אִבֵּד חוּשָׁיו	perdre connaissance
רָאָה בְּחוּשׁ	voir concrètement
חוּשׁ, ־שָׁה ת	rapide, empressé
חוּשְׁדָנִי, ־נִית ת	soupçonneux
חוּשָׁה (201) נ	masure *f*, bicoque *f*
חוּשִׁי, ־שִׁית ת	sensible, sensoriel
חוּשָׁם ש״פ ז	Houcham *npr m*
‖ עממי	benêt *m*, niais *m*
חוּשָׁנִי, ־נִית ת	sensuel
חוּשָׁנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	sensualité *f*
חוּשְׁפָנִי, ־נִית ת	révélateur
חוֹשֵׁק (132) ז	amoureux *m*
חוֹשְׁשָׁנִי ← חַשְׁשָׁנִי	
חוֹשְׁשָׁנִי, ־נִית ת	soupçonneux, précautionneux
[חות] חָת (382 ת) פ״ע	mépriser, dédaigner
חָתָה נַפְשׁוֹ מִן־	être dégoûté de
חוֹתֵךְ (ר׳ ־תְכִים) ז מתמט	sécante *f*
‖ (שִׁנַּיִם) חוֹתְכוֹת	incisives *fpl*
חוֹתְכָנִי, ־נִית ת	coupant, incisif
חוֹתָל (93) ז	panier *m*
חוֹתְלָן (ר׳ ־נִים) ז	fabricant *m* de paniers
חוֹתֶלֶת (254) נ	guêtre *f*, molletière *f*
‖ (לתינוק)	lange *m*
‖ אנטום (של עובר)	placenta *m*
‖ צמח (של עלה)	involucre *m*
חוֹתָם (93) ז	sceau *m*, cachet *m*, timbre *m*
שׁוֹמֵר־הַחוֹתָם ז	garde *m* des sceaux
בהש הִטְבִּיעַ חוֹתָמוֹ עַל־	laisser sa marque sur
חוֹתֶמֶת (252) נ	cachet *m*
חוֹתֶמֶת־דֹּאַר	cachet postal
בהש חוֹתֶמֶת־גּוּמִי	béni-oui-oui *m*
חוֹתֵן (132) ז	beau-père (père du conjoint) *m*
חוֹתֶנֶת (254) נ	belle-mère (mère du conjoint) *f*
חוֹתְרָנִי, ־נִית ת	subversif
חֲזָאוּת (46) נ	prévision (météorologique) *f*
חַזַּאי (62) ז	météorologiste *m*
חָזָה (345) פ״י	voir, regarder, contempler
חָזָה מֵרֹאשׁ	prévoir
חָזָה מִבְּשָׂרוֹ	savoir par expérience
חָזָה בַּכּוֹכָבִים	observer les astres
חָזָה בְּהָקִיץ	rêver les yeux ouverts
‖ חִזָּה (453) פ״י	prévoir, prédire
‖ הִתְחַזָּה (480) פ״ע	apparaître, se montrer
הִתְחַזָּה כְּ־	se donner l'air de, emprunter l'identité de
חָזֶה (78) ז	poitrine *f*
בֵּית־חָזֶה ז	thorax *m*
עֶצֶם־הֶחָזֶה נ	sternum *m*
חָזוּי, חֲזוּיָה ת	prévu
חִזּוּי (23) ז	prévision *f*
חָזוֹן (29) ז	vision *f*, spectacle *m*
חֲזוֹן־בַּדִּים	fantaisie *f*
חָזוֹן נִפְרָץ	phénomène fréquent
עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד	le moment n'est pas encore venu
‖ דת חֲזוֹן־יְשַׁעְיָהוּ	vision d'Isaïe
שַׁבַּת־חֲזוֹן נ	sabbat *m* avant le 9 *Av*
חֲזוֹנִי, ־נִית ת	visionnaire
חִזּוּק (41) ז	renforcement *m*, affermissement *m*
חִזּוּק־יָדַיִם	encouragement *m*, réconfort *m*
חִזּוּר (1) ז	tournée *f*, sollicitation *f*
חִזּוּר עַל־הַפְּתָחִים	mendicité *f*
‖ (אחרי־אישה)	flirt *m*, cour (faite à une femme) *f*

|| כימ — réduction *f*
1. חָזוּת (46) נ (ראייה) — vue *f*
בהש חֲזוּת־הַכֹּל — l'idéal suprême
חֲזוּת־עוֹלָם — conception *f* du monde
|| (מראה) — aspect *m*, apparence *f*, air *m*
חֲזוּתוֹ מוֹכִיחָה עָלָיו — son aspect montre qui il est
|| (נבואה) — vision *f*, prophétie *f*, présage *m*
חֲזוּת קָשָׁה — pressentiment *m* lugubre
2. ° חָזוּת (46) נ (חוזה) — contrat *m*, convention *f*
חֲזוּתִי, ־תִית ת — visuel, optique
זִכָּרוֹן חֲזוּתִי — mémoire visuelle
חָזָז (—) ז רפא — pellicules *fpl*
חָזַז (332) פ״י — jaillir (éclair)
|| חִזֵּז (432) פ״י — lancer des éclairs
|| (זילף) — arroser
|| הִתְחַזֵּז (466) פ״ע — jaillir (éclair)
|| הֶחֱזִיז (500) פ״י — lancer des éclairs
חֲזָזִית (17) נ רפא — acné *f*
|| צמח — lichen *m*
חָזִי, חָזִית (ר׳ חָזִיִּים, חָזִיּוֹת) ת — pectoral, thoracique
חָזִי (199) ז — aspect *m*, apparence *f*
אֵינִי יוֹדֵעַ חָזְיוֹ — je ne le connais pas de vue
חֲזִיָּה (202) נ — vue *f*, vision *f*
חֲזִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ (של־גבר) — gilet *m*
(של־אישה) — soutien-gorge *m*
חִזָּיוֹן (39) ז (מראה) — vision *f*
חֶזְיוֹן־לַיְלָה — vision nocturne, songe *m*
|| (תופעה) — phénomène *m*
חֶזְיוֹנוֹת־הַטֶּבַע — les phénomènes naturels
חִזָּיוֹן הִיסְטוֹרִי — événement *m* historique
|| (חזון) — vision, révélation *f*, idéal *m*
|| (מחזה) — drame *m*, pièce *f* de théâtre
חֶזְיוֹנִי, ־נִית ת — idéal, imaginaire
חָזִיז (1) ז (ברק) — éclair *m*
|| (ענן) — nuage *m*, nuée *f*
|| (של־חומר־נפץ) — pétard *m*, fusée *f*
חָזִיז וָרַעַם! — sacrebleu!
חָזִינָה (201) נ — pomme (d'une canne) *f*

חֲזִיר (1) ז זואל — porc *m*, cochon *m*
חֲזִיר־בָּר או ־יַעַר — sanglier *m*
חֲזִיר־יָם — cobaye *m*
1. חֲזִירָה (201) נ זואל — truie *f*, cochonne *f*
2. חֲזִירָה (201) נ — retour *m*
חֲזִירָה עַל־הַפְּתָחִים — mendicité *f*
חֲזִירוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit cochon, pourceau *m*
חֲזִירוּת (48) נ עממי — cochonnerie *f*, sale coup
חֲזִירִי, ־רִית ת עממי — de cochon, dégoûtant
חֲזִירִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ — bauge *f*, soue *f*
חֲזִירִית (—) נ רפא — scrofule *f*
חֲזִית (ר׳ חֲזִיתוֹת) נ (של־בניין) — façade *f*
|| צבא — front *m*
בהש חֲזִית עֲמָמִית — front populaire
חֲזִיתִי, ־תִית ת — frontal
הַתְקָפָה חֲזִיתִית — attaque *f* de front
חֲזַ״ל (= חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה) ז״ר — les Sages du Talmud
חָזַם (322) פ״י — couper, tailler
חַזָּן (90) ז דת — chantre *m*
|| (בתקופת־התלמוד) — bedeau *m*, huissier *m*
חִזֵּן (432 ג) פ״ע — faire office de chantre
חַזָּנוּת (46) נ — art *m* du chantre, musique *f* liturgique
חָזַק (320) פ״ע — être fort
חֲזַק וֶאֱמָץ! — bon courage!, bonne chance!
חֲזַק וּבָרוּךְ! — bravo!
תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם! — bon courage!, tenez bon!
חָזַק לִבּוֹ — s'entêter, s'obstiner
|| (גבר) — s'intensifier, s'amplifier
הַמָּחוֹל הָלַךְ וְחָזַק — la danse allait en s'amplifiant
|| (התגבר) חָזַק עַל־ — venir à bout de
||° (נאחז) חָזַק רֹאשׁוֹ בָּאֵלָה — sa tête fut prise dans un térébinthe
|| חִזֵּק (432) פ״י — fortifier, renforcer
חִזֵּק יְדֵי־פ׳ — encourager qn
חִזֵּק מָתְנָיו — se préparer au combat
|| הִתְחַזֵּק (466) פ״ע — se fortifier
הִתְחַזֵּק בְּדַעְתּוֹ — se confirmer dans sa résolution

|| הֶחֱזִיק (500) פ״י (הגביר) — renforcer, fortifier
הֶחֱזִיק אֶת־הַמִּשְׁמָר — renforcer la garde
הֶחֱזִיק מַעֲמָד — tenir bon, tenir ferme
|| (אחז) יָד אַחַת מַחֲזֶקֶת הַשֶּׁלַח — une main tenait le javelot
הֶחֱזִיק בְּ־ — maintenir, garder, s'en tenir à
כהש הֶחֱזִיק בְּמִנְהָג — conserver une habitude
הֶחֱזִיק בְּמַצָּב תָּקִין — entretenir en bon état
הֶחֱזִיק טוֹבָה לִפ׳ — savoir gré à qn
|| (הכיל) — contenir
|| (שמר ברשותו) — posséder, tenir, maintenir
הֶחֱזִיק בְּבֵית־סֹהַר — retenir en prison
הֶחֱזִיק בֵּית־חֲרֹשֶׁת — entretenir une usine
|| (חשב) הֶחֱזִיק אֶת־פ׳ לְ־ — prendre qn pour
הוּא מֻחְזָק תַּלְמִיד־חָכָם — il a la réputation d'un savant
הֶחֱזִיק אֶת יָדוֹ שֶׁל־פ׳ — soutenir qn
חָזָק, חֲזָקָה ת — fort, robuste, vigoureux
חֹזֶק (190, בלי ר׳) ז — force *f*, vigueur *f*
בְּחֹזֶק־יָד — d'une main forte, de force
חֲזָקָה (218) נ משפט — possession *f*
גְּדוֹלָה חֲזָקָה מִטַּעֲנָה — possession vaut mieux que prétention
|| (זכות־קדימה) — droit acquis, priorité *f*
|| (המצב הקודם) — état antérieur
הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־חֶזְקָתוֹ — rétablir le statu quo
|| (דעה מקובלת) — présomption *f*
חֲזָקָה עָלָיו שֶׁאֵינוֹ מְשַׁקֵּר — on peut admettre qu'il ne ment pas
הֲרֵי הוּא בְּחֶזְקַת־יְהוּדִי — il est présumé juif
חָזְקָה (207, בלי ר׳) נ — force *f*, violence *f*
בְּחָזְקָה — par force
חֶזְקָה (243) נ — force *f*, puissance *f*
בְּחֶזְקַת־הַיָּד — fortement, énergiquement
|| מתמט — puissance
הֶעֱלָה לְחֶזְקָה שְׁלִישִׁית — élever à la puissance 3
אַרְבַּע בְּחֶזְקַת־חָמֵשׁ (4^5) — quatre puissance cinq
חִזְקִיָּהוּ ש״פ ז — Ezéchias *m*
חָזַר (322) פ״ע — retourner, revenir
חָזַר לַאֲחוֹרָיו — revenir en arrière
חָזַר לְאֵיתָנוֹ — se rétablir
חָזַר עַל־עֲקֵבָיו — retourner sur ses pas
חוֹזֵר חֲלִילָה — qui recommence sans cesse
הָלוֹךְ וְחָזוֹר — aller et retour
חָזַר לְסוּרוֹ — récidiver
חָזַר בִּתְשׁוּבָה — faire pénitence
גַּלְגַּל חוֹזֵר בָּעוֹלָם — la fortune est changeante
טָעוּת – לְעוֹלָם חוֹזֵר — sauf erreur ou omission
|| (עשה שוב) — répéter, recommencer
אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר — je dis une fois de plus
חָזַר וּמָכַר — revendre
חָזַר עַל־דְּבָרָיו — répéter ses paroles
חָזַר עַל־שִׁעוּרוֹ — répéter sa leçon
|| חָזַר בּוֹ מִן־ — renoncer à, se dédire de
חֲזֹר בְּךָ! — rétracte-toi!
|| חָזַר עַל־ (סבב וטרח) — s'adresser successivement à
חָזַרְתִּי עַל־כָּל־חֲבֵרַי — j'ai fait le tour de tous mes amis
חָזַר עַל־הַפְּתָחִים — mendier
|| פיס אוֹר חוֹזֵר — lumière réfléchie
|| דקדוק בִּנְיָן חוֹזֵר — voix réfléchie (du verbe)
כִּנּוּי חוֹזֵר — pronom réfléchi
|| נֶחֱזַר (395) פ״ע — être ramené, être répété
|| חִזֵּר (432) פ״ע (עַל־) — faire le tour de
חִזֵּר אַחֲרֵי־אִשָּׁה — faire la cour à une femme
|| הֶחֱזִיר (500) פ״י — rendre, restituer, renvoyer
הֶחֱזִיר לְמוּטָב — remettre sur le bon chemin
הֶחֱזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ — rétablir l'ancienne splendeur
|| (ענה) — répondre
הֶחֱזִיר שָׁלוֹם לִפ׳ — rendre son salut à qn
|| (הפנה) — détourner
הֶחֱזִיר פָּנָיו מִן־ — se détourner de
|| פיס הֶחֱזִיר אוֹר — réfléchir la lumière
חֲזָרָה (212) נ — retour *m*
|| (עשייה פעם נוספת) — répétition *f*
חֲזָרָה כְּלָלִית — répétition générale
עָרַךְ חֲזָרָה — répéter
|| (חרטה) — repentir *m*, réparation *f*
|| בַּחֲזָרָה תה״פ — en retour
נָסַע בַּחֲזָרָה — faire le voyage de retour

כָּבַשׁ בַּחֲזָרָה	reconquérir
‖ פיס	réflexion *f*
חֲזַרְזִיר (1) ז	petit cochon, porcelet *m*
חֲזַרְזַר (91) ז צמח	groseille *f* à maquereau
חַזְרָן (ר׳ ־נִים) ז	homme persévérant
‖ (החוזר בו)	homme capricieux
חִזְרָן (ר׳ ־נִים) ז צמח	bambou *m*
חֻזְרָר (ר׳ ־רִים) ז צמח	sorbe *f*, corme *f*
חֲזֶרֶת (ר׳ חֲזָרוֹת) נ צמח	raifort *m*
חַזֶּרֶת (—) נ רפא	parotidite *f*, oreillons *mpl*
חֲזֹרֶת (259) נ	refrain *m*
חָח (ר׳ חַחִים) ז (טבעת־אף)	agrafe *f*, anneau *m*
‖ (וו של־חכה)	hameçon *m*, crochet *m*
‖ טכנ	pivot *m*
חַח־הַהֶצְרֵף (ברובה)	cheville *f* d'assemblage
חֵט (53) ז (שן)	incisive *f*
‖ טכנ	ciseau *m*
1. חָטָא (337) פ״ע (טעה)	se tromper, échouer
‖ (עבר עבירה)	pécher, faillir, commettre une faute
חָטָא בִּלְשׁוֹנוֹ	commettre des abus de langage
אֵין אָדָם חוֹטֵא וְלֹא לוֹ	*is fecit cui prodest*
‖ חִטֵּא (444) פ״י	purifier, purger
רפא	désinfecter
‖ הִתְחַטֵּא (478) פ״ע	se purifier, expier une faute
‖ הֶחְטִיא (506) פ״י	exciter au péché
חוֹטֵא וּמַחְטִיא	pécheur et séducteur
‖ הֶחְטִיא אֶת־הַמַּטָּרָה	manquer son but
2. [חטא] הִתְחַטֵּא (478) פ״ע	être calin
תִּינוֹק מִתְחַטֵּא עַל־אִמּוֹ	un bébé qui se fait cajoler par sa mère
חֵטְא (120) ז דת	péché *m*
הַחֵטְא הַקַּדְמוֹן	le péché originel
הִכָּה עַל־חֵטְא	battre sa coulpe, faire son mea culpa
חֵטְא־מָוֶת	péché mortel
‖ משפט	contravention *f*
חַטָּא, חַטָּאָה ת	pécheur
חֲטָאָה (218) או חַטָּאָה (226) נ	péché *m*
חַטָּאת (חַטַּאת־, חַטָּאתִי, בלי ר׳) נ	péché *m*
‖ (קרבן)	sacrifice *m* expiatoire
1. חָטַב (322) פ״י	couper, abattre, fendre
חָטַב עֵצִים	couper du bois
‖ נֶחְטַב (393) פ״ע	être coupé, être abattu
‖ חִטֵּב (432) פ״י	sculpter, tailler, ciseler
‖ הִתְחַטֵּב (466) פ״ע	être sculpté
2. [חטב] הֶחֱטִיב (500) פ״י	raturer
חַטָּב (90) ז	sculpteur *m*
חֲטָבָה (212, בלי ר׳) נ	taille *f*, coupe *f*
חֲטָבַת־עֵצִים	coupe de bois
חִטָּה (205) נ	froment *m*, blé *m*
חָטוּב, חֲטוּבָה ת (כרות)	coupé
‖ (מהוקצע)	sculpté, taillé, galbé
חִטּוּב (41) ז	sculpture *f*, taille *f*, galbe *m*
חֲטוּבָה (201) נ	tapisserie bigarrée
חָטוּט, חֲטוּטָה ת	tacheté, boutonneux
חֲטוּט־פָּנִים	au visage variolé
חִטּוּט (41) ז	furetage *m*, grattage *m*
חִטּוּט בְּאַשְׁפָּה	fouille *f* des ordures
חִטּוּט בִּפְצָעִים	retournement *m* du fer dans la plaie
בהש חִטּוּט בִּפְרָטִים	action *f* de couper les cheveux en quatre
חֲטוֹטֶרֶה (—) או חֲטוֹטֶרֶת (254) נ	bosse *f*
חֲטוֹטְרִי, ־רִית ת	en forme de bosse, bossu
חֲטוֹטְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bossu *n*
חֲטוֹטֶרֶת ← חֲטוֹטְרָה	
חִטּוּי (23) ז דת	purification *f*, expiation *f*
‖ רפא	désinfection *f*
חָטוּם, חֲטוּמָה ת	nasal
חִטּוּם (41) ז	nasillement *m*
חָטוּף, חֲטוּפָה ת	enlevé de force, kidnappé
‖ (מהיר)	rapide, hâtif
בִּקּוּר חָטוּף	visite-éclair *f*
מִיתָה חֲטוּפָה	mort subite
‖ דקדוק אוֹת חֲטוּפָה	consonne suivie d'une voyelle réduite
‖ חֲטוּפוֹת תה״פ	en hâte, hâtivement
חִטְחוּט (41) ז	furetage *m*, fouille *f*
חִטְחֵט (462) פ״ע	fureter, gratter, fouiller

1. חָטַט (322) פ״י — fureter, gratter, fouiller
|| נֶחְטַט (393) פ״ע — être gratté, être égratigné
|| חִטֵּט (432) פ״י — fureter, gratter, fouiller
חִטֵּט בָּאַף — se fourrer le doigt dans le nez
חִטֵּט בְּשִׁנָּיו — se curer les dents
בהש חִטֵּט בַּעֲבָרוֹ שֶׁל־פְּ׳ — scruter le passé de qn
2. [חטט] הִתְחוֹטֵט (488) פ״ע (התנוצץ) — étinceler
חָטָט (107) ז — tache (sur la peau) *f*, bouton *m*
חַטְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — coupeur *n* de cheveux en quatre
חַטְטָנוּת (46) נ — méticulosité *f*, minutie *f*
חַטְטָנִי, ־נִית ת — méticuleux, pointilleux
חַטֶּטֶת (—) נ רפא — furonculose *f*
חֲטִיבָה (201) נ (כריתה) — coupe *f*, découpage *m*
חֲטִיבַת־עֵצִים — abattage *m* d'arbres
|| (גזרה) — taille *f*
|| (יחידה) — unité *f*, pièce *f*
חֲטִיבַת־בֵּינַיִם — premier cycle (du lycée)
בַּחֲטִיבָה אַחַת — d'une pièce, en même temps
|| צבא — brigade *f*
חֲטִיבָתִי, ־תִית ת צבא — régimentaire
חֲטִיטָה (201) נ — furetage *m*, grattage *m*
חָטִיף (10) ז — casse-croûte *m*
חֲטִיפָה (201) נ — rapt *m*, enlèvement *m*
|| בַּחֲטִיפָה — en hâte, hâtivement
חֲטִיפוּת (47, בלי ר׳) נ — hâte *f*, précipitation *f*
חָטָם (88) ז — mors *m*
1. חָטַם (322) פ״ע (התאפק) — se retenir
2. חָטַם (322) פ״ע (אנפף) — nasiller, renifler
|| חִטֵּם (432) פ״י — nasiller
חֹטֶם (190) ז — nez *m*
בהש זָקַף חָטְמוֹ בְּ־ — se montrer insolent envers
עִקֵּם אֶת־חָטְמוֹ — faire la moue
מָשַׁךְ בְּחָטְמוֹ — mener par le bout du nez
תָּחַב חָטְמוֹ בִּדְ״מָ — fourrer son nez dans qch
מִתַּחַת לְחָטְמוֹ שֶׁל־פְּ׳ — à la barbe de qn
חָטְמִי, ־מִית ת — nasal
חָטְמִיָּה (202) נ — muserolle *f*
חָטְמִית (17) נ צמח — mauve *f*
חָטְמִית רְפוּאִית — guimauve officinale
חִטְמֵם (458) פ״ע — nasiller

חַטְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — qui a un gros nez
חַטְמָנִי, ־נִית ת — nasillard
חֲטַף (88) ז (חטיפה) — enlèvement *m*
|| (פעולה מהירה) — action hâtive
שִׂיחַת־חֲטַף נ — conversation hâtive
בַּחֲטַף — à la hâte, hâtivement
|| דקדוק — voyelle réduite
חֲטַף־פַּתָּח (ֲ) — *a* réduit
חֲטַף־סֶגוֹל (ֱ) — *é* réduit
חֲטַף־קָמָץ (ֳ) — *o* réduit
חָטַף (322) פ״י — enlever, arracher, ravir
עממי — chiper, attraper
חָטַף יֶלֶד — kidnapper un enfant
בהש חָטַף אֶת־לֵב־פְּ׳ — surprendre la bonne foi de qn
חָטַף שֵׁנָה — piquer un somme
חֲטָפַתּוּ שֵׁנָה — s'endormir
חֲטֹף וֶאֱכֹל! — profite de la vie!, *carpe diem!*
חָטַף נְשִׁיקָה — dérober un baiser
|| נֶחְטַף (393) פ״ע — être enlevé
הַכַּרְטִיסִים נֶחְטְפוּ — on s'arrachait les billets
דקדוק — être pourvu d'une voyelle réduite
|| חִטֵּף (432) פ״י — enlever à la hâte
|| הִתְחַטֵּף (466) פ״ע — être raccourci, être réduit
בהש הִתְחַטְּפוּ שְׁנוֹתָיו — sa vie fut abrégée
|| הֶחְטִיף (501) פ״י — faire hâtivement
חַטְפִית (17) נ עוף — gobe-mouche *m*
חַטְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ravisseur *n*
בהש — sergent-recruteur *m*
חַטְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — rapt *m*, enlèvement *m*
חָטַר (322) פ״י — montrer, pointer, désigner
חֹטֶר (190) ז (ענף) — branche *f*, rameau *m*
בהש חֹטֶר מִגֶּזַע־יִשַׁי — un rejeton de la souche de Jessé
|| (מקל) — baguette *f*, verge *f*, tige *f*
|| (מחווה לקריאה) — index (tige pointue pour suivre la lecture) *m*
חַי, חַיָּה (ר׳ חַיִּים, חַיּוֹת) ת — vivant, vif
בהש אַלְמָנָה חַיָּה — femme délaissée
לָשׁוֹן חַיָּה — langue vivante
מַיִם חַיִּים — eau *f* de source, eau fraîche

סִיד חַי	chaux vive
חַי וְקַיָּם	l'Etre éternel (Dieu)
עממי צָעַק חַי וְקַיָּם	jeter les hauts cris
כֹּה לֶחָי!	porte-toi bien!, bravo!
חֵי־הָעוֹלָמִים	l'Eternel (Dieu) *m*
°כָּעֵת חַיָּה	en cette même saison
‖ (בשבועה) חַי אָנִי	par ma vie!
חַי ה'	j'en atteste Dieu
חֵי־נַפְשִׁי או ־רֹאשִׁי	je le jure sur ma tête
‖ (לא מבושל)	cru
בָּשָׂר חַי	viande crue
יָרָק חַי	légumes verts, crudités *fpl*
יַיִן חַי	vin pur
לֶחֶם חַי	pain complet
‖ (זריז)	vif, alerte, animé
אָדָם חַי וְתוֹסֵס	homme vif et plein d'entrain
שִׂיחָה חַיָּה	conversation animée
בהש הָרוּחַ הַחַיָּה	la cheville ouvrière
‖ חַי (—) ז	faune *f*
נֶפֶשׁ־כָּל־חַי	tous les êtres vivants
מַמְלֶכֶת־הַחַי נ	le règne animal
‖ חַיָּה (202) נ (בעל־חיים)	animal *m*, bête *f*
חַיָּה רָעָה	bête féroce
חַיַּת־הַשָּׂדֶה	les bêtes sauvages
דת חַיּוֹת־הַקֹּדֶשׁ נ״ר	les saintes créatures (les anges)
(אשה יולדת)	femme *f* en couches
(נשמה)	âme *f*, vie *f*
עוֹד בַּחַיִּים חַיָּתוֹ	il est encore bien vivant
מָצָא חַיַּת־יָדוֹ	gagner sa subsistance
חַיָּב, חַיֶּבֶת (ר' חַיָּבִים, חַיָּבוֹת) ת	redevable
הוּא חַיָּב לִי מֵאָה שְׁקָלִים	il me doit cent sicles
הַכְנָסָה חַיֶּבֶת בְּמַס	revenu *m* imposable
‖ (צריך)	obligé
חַיַּב־גִּיּוּס	astreint au service militaire
‖ משפט	coupable
יָצָא חַיָּב בַּדִּין	être condamné en justice
חַיַּב־מִיתָה	passible de mort
חִיֵּב ← [חוב]	
חַיְבָּר (1) ז	réserve *f*, parc naturel
חִיֵּג ← [חוג]	
חִיגָה (201) נ	action *f* de planer
חִיֵּד (452) פ״י	neutraliser
חִידָה (201) נ	énigme *f*, devinette *f*
‖ ° (משל)	allégorie *f*
חִידוֹן (21) ז	interrogation *f*, colle *f*
חידון רַדְיוֹפוֹנִי	jeu *m* radiophonique
חַיְדַּק (ר' ־קִים) ז	microbe *m*
חָיָה (348) פ״ע	vivre
יְחִי הַמֶּלֶךְ!	vive le roi!
תְּחִי הַמַּלְכָּה!	vive la reine!
אִמִּי שֶׁתִּחְיֶה	ma mère à qui je souhaite longue vie
לֹא מִפִּיו אָנוּ חַיִּים	nous ne sommes pas tenus de le croire sur parole
חַי עַל־לֶחֶם וּמַיִם	vivre chichement
‖ (החלים)	guérir
‖ חִיָּה (453) פ״י (השאיר בחיים)	laisser en vie
(השיב לתחייה)	faire revivre, ressusciter
בהש מַשְׁקֶה מְחַיֶּה נְפָשׁוֹת	boisson rafraîchissante
‖ הִתְחַיָּה (480) פ״ע	s'intégrer dans la vie
(שב לחיים)	ressusciter
‖ הֶחֱיָה (511) פ״י (השאיר בחיים)	laisser en vie
דת בָּרוּךְ שֶׁהֶחֱיָנוּ	béni Celui qui nous a laissés en vie
(השיב לתחייה)	ressusciter, ranimer
1. חַיָּה ← חַי	
2. °חַיָּה (202) נ (גדוד)	troupe *f*, tribu *f*
חַיַּת־פְּלִשְׁתִּים	une troupe de Philistins
חָיֶה, חָיָה (ר' חָיִים, חָיוֹת) ת	vif, alerte
חִיּוּב (51) ז (חובה)	obligation *f*
‖ משפט (הרשעה)	condamnation *f*
‖ בנק חִיּוּב־חֶשְׁבּוֹן	débit *m* d'un compte
‖ (אישור)	affirmation *f*, confirmation *f*
לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה	positivement ou négativement
עָנָה בְּחִיּוּב	répondre affirmativement
חִיּוּבִי, ־בִית ת	positif, affirmatif
תְּשׁוּבָה חִיּוּבִית	réponse affirmative
חַוַּת־דַּעַת חִיּוּבִית	avis *m* favorable
‖ מתמט מִסְפָּר חִיּוּבִי	nombre positif

‖ פיס חַשְׁמַל חִיּוּבִי	électricité positive
‖ (רצוי)	positif
חִיּוּבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère affirmatif *ou* positif
חִיּוּג (51) ז	maniement *m* d'un cadran
(בטלפון)	appel (en composant un numéro) *m*
חִיּוּד, חִיּוּדָה ת	neutre
חִיּוּד (51) ז	neutralisation *f*
חִיּוּךְ (51) ז	sourire *m*
חִיּוּל (51) ז צבא	enrôlement *m*
חִיּוּנָה (201, בלי ר׳) נ	subsistance *f*
חִיּוּנִי, ־נִית ת	vital
חִיּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vitalité *f*
‖ (הכרחיות)	nécessité vitale
חִיּוּץ (51) ז	séparation *f*, cloisonnement *m*
חַיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie *f*, durée *f* de la vie
אַלְמְנוּת־חַיּוּת נ	veuvage *m* à vie
חִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie *f*, vitalité *f*, vivacité *f*
חִיּוּט (157, בלי ר׳) ז	métier *m* de tailleur
חַיָּט, חַיֶּטֶת (ר׳ חַיָּטִים, חַיָּטוֹת) ש	tailleur *n*
חִיֵּט (452) פ״י	coudre
חַיָּטוּת (46, בלי ר׳) נ	métier *m* de tailleur, confection *f*
חַיִּים (חַיֵּי־, חַיַּי, וכו׳) ז״ר	vie *f*
בְּחַיָּיו	de son vivant
לְחַיִּים!	à votre santé!
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם!	bon succès!
שָׁתָה לְחַיִּים	trinquer
הֵרִים כּוֹס לְחַיֵּי־	lever son verre à la santé de
חַיֵּי־עוֹלָם	la vie éternelle
חַיֵּי־שָׁעָה	la vie terrestre
בַּעַל־חַיִּים (ר׳ בַּעֲלֵי־חַיִּים) ז	animal *m*
שָׁבַק חַיִּים לְכָל־חַי	décéder, trépasser
רָאָה חַיִּים	jouir de la vie
עממי עָשָׂה חַיִּים	se donner du bon temps
‖ (בשבועה) בְּחַיַּי! או בְּחַיֵּי־רֹאשִׁי!	par ma vie!
בְּחַיֶּיךָ! או בְּחַיֵּי־רֹאשְׁךָ!	je le jure sur ta tête
חִיֵּךְ (452) פ״ע	sourire
‖ הִתְחַיֵּךְ (466) פ״ע	se mettre à rire
חַיְּכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rieur *n*
חַיְּכָנִי, ־נִית ת	riant, souriant

1. [חיל] חָל (387) פ״ע (כאב)	éprouver des douleurs
(חרד)	trembler, s'effrayer
‖ חוֹלֵל (455) פ״י (הפחיד)	faire trembler, effrayer
חוֹלְלָה (ילדה)	enfanter
(יצר)	créer
חוֹלֵל נִפְלָאוֹת	réaliser des merveilles
‖ הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע	se produire
הִתְחוֹלְלָה סְעָרָה	une tempête se déchaîna
‖ הֵחִיל (526) פ״י (החריד)	faire trembler
(יצר)	enfanter, créer
2. [חיל] חָל (387) פ״ע (חיכה)	attendre
‖ חוֹלֵל (455) פ״ע	attendre, espérer
‖ הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע	attendre, espérer
3. [חיל] חָל (387) פ״ע (הצליח)	réussir
4. חַיֵּל (452) פ״י	enrôler
‖ הִתְחַיֵּל (466) פ״ע	s'enrôler
חֵיל או חֵל (1) ז (חומה)	rempart *m*, lice *f*
בהש גָּלוּת־הַחֵל נ	exil *m* pénible, ghetto *m*
חִיל (1) ז (כאב)	douleur *f*
חִיל כַּיּוֹלֵדָה	douleurs de l'enfantement
‖ (פחד)	frayeur *f*, terreur *f*
חִיל וּרְעָדָה	crainte et tremblement
חַיִל (158) ז (כח)	force *f*, courage *m*
אָזַר חַיִל	s'armer de courage
יִישַׁר חֵילְךָ!	bravo!
בֶּן־חַיִל	guerrier *m*, homme valeureux
‖ (הון)	richesse *f*, fortune *f*
‖ (מרץ)	énergie *f*, vaillance *f*
אֵשֶׁת־חַיִל	femme vaillante
‖ (הצלחה)	succès *m*, réussite *f*
עָשָׂה חַיִל	réussir
הָלַךְ מֵחַיִל אֶל־חָיִל	aller de succès en succès
‖ צבא (ר׳ חֲיָלוֹת, חֵילוֹת־ וכו׳)	armée *f*, corps *m*
חֵיל־רַגְלִים	infanterie *f*
חֵיל־תּוֹתָחִים	artillerie *f*
חֵיל־שִׁרְיוֹן	troupes blindées
חֵיל־הַנְדָּסָה	génie *m* militaire
חֲיָלוֹת לוֹחֲמִים	troupes combattantes
חַיָּל (90) ז	soldat *m*

חַיָּל מְשֻׁחְרָר — ancien combattant
חַיַּל־מִלּוּאִים — réserviste *m*
|| (שחמט) — pion *m*
חִילָה (201) נ — tremblement *m*, frisson *m*
חַיָּלִי, ־לִית ת — militaire
חִילָף (91) ז צמח — stipe *m*
חִילְק ש״פ ז — Hilaq *npr m*
עממי חִילְק וּבִילְק — Pierre et Paul, n'importe qui
חַיֶּלֶת (ר׳ חַיָּלוֹת, חַיְּלוֹת־ וכו׳) נ — soldate *f*
חִימַאי, חִימְיָה וכו׳ ← כִּימַאי, כִּימְיָה וכו׳
1. חִין (1, בלי ר׳) ז — charme *m*, beauté *f*
חִין־עֶרְכּוֹ — sa grâce incomparable
2. חִין (1, בלי ר׳) ז — supplication *f*, prière *f*
חַיִס (156, בלי ר׳) ז — arbre *m* généalogique
חַיְעַד (ר׳ ־עָדִים) ז צמח — immortelle *f*
חִיֵּף (452) פ״י — gratter
|| הִתְחַיֵּף (466) פ״ע — se gratter
חֵיפָה ש״פ נ (עיר) — Haïfa *m*
חַיִץ (157) ז — séparation *f*, cloison *f*
בהש מְדִינַת־חַיִץ נ — Etat-tampon *m*
חִיֵּץ (452) פ״י — séparer, cloisonner
חִיצוֹן, ־נָה ת — extérieur, externe
הַסְּפָרִים הַחִיצוֹנִים — les Apocryphes *mpl*
תַּלְמִיד חִיצוֹן — élève externe
בהש פְּנִימִי וְחִיצוֹן — la nourriture et le vêtement
חִיצוֹנִי, ־נִית ת — extérieur
חִיצוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — apparence extérieure
חֵיק (1) ז — sein *m*, giron *m*, poitrine *f*
אִישׁ־חֵיקָהּ/אֵשֶׁת־חֵיקוֹ — son mari / sa femme
בהש הֵשִׁיב לִפ׳ אֶל־חֵיקוֹ — rendre la pareille à qn
|| בהש (תווך) — intérieur *m*, milieu *m*, sein
בְּחֵיק־הַמִּשְׁפָּחָה — au sein de la famille
בְּחֵיק־הַטֶּבַע — au milieu de la nature
חִירִיק (—) ז דקדוק — la voyelle *i*
חִירִיק גָּדוֹל/קָטָן — *i* long / bref
[חיש] ← 1. [חוש]
חִישׁ תה״פ — vite
חִישׁ קַל — à toute vitesse
1. חִישָׁה (201) נ (חיפזון) — rapidité *f*, hâte *f*
2. חִישָׁה (201) נ (הרגשה) — sensation *f*, sentiment *m*
סְפִינַת־חִישָׁה נ — bateau-espion *m*
3. חִישָׁה (201) נ (של־קנים) — fourré *m*, hallier *m*
חִישׁוֹנוּת (48) נ — sensitivité *f*, sensibilité *f*
חִישׁוֹנִי, ־נִית ת — sensitif, sensible
חַיְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne indécise
חַיְשָׁנוּת (46) נ — hésitation *f*, timidité *f*
חַיְשָׁנִי, ־נִית ת — hésitant, indécis
חֵית (—) נ (אות) — *heth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
חַיָּתִי, ־תִית ת — bestial
חֵךְ (114) ז — palais (de la bouche) *m*
עָרֵב לַחֵךְ — agréable au goût
תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי — que ma langue colle à mon palais
|| דקדוק עִצּוּרֵי־הַחֵךְ ז״ר — consonnes palatales
חַךְ (144, בלי ר׳) ז — eczéma *m*
1. חָכָה (345) פ״ע (ציפה) — attendre, espérer
|| חִכָּה (453) פ״ע — attendre
2. חִכָּה (453) פ״י (צד דגים) — pêcher à la ligne
חַכָּה (208) נ — hameçon *m*
חִכּוּי (23) ז — attente *f*
חִכּוּךְ (51) ז — frottement *m*
|| בהש (סכסוך) — désaccord *m*, conflit *m*
חִכּוּם (51) ז — mot *m* d'esprit
חָכוּר (21) ז — fermage *m*
חָכוֹר (31) ז — fermier *m*, métayer *m*
חִכּוּר (51) ז — fermage *m*
חִכְחֵךְ (462) פ״ע — se racler la gorge
חִכִּי, חִכִּית ת דקדוק — palatal
חִכָּיוֹן (38) ז — attente *f*
חַכִּים (ר׳ ־מִין) ת ארמית — sage
דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא — à bon entendeur salut
חֲכִירָה (201) או חֲכִירוּת (48) נ — fermage *m*
חֲכַךְ (88) ז — irritation (de la peau) *f*, gale *f*
חִכֵּךְ (323) פ״י — frotter
חִכֵּךְ יָדָיו — se frotter les mains
בהש חִכֵּךְ בְּדַעְתּוֹ — se creuser la tête, hésiter
|| (חכחך) — se racler la gorge
דִּבּוּר חוֹכֵךְ — prononciation gutturale

‖ חכך (433) פ״י	frotter, racler
חַכֶּכֶת (252) נ רפא	irritation (de la peau) *f*
חַכְלִיל, ־לָה או חַכְלִילִי, ־לִית ת	rouge
חַכְלִילוּת או חַכְלִילִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	rougeur *f*
חַכְלִילִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ עוף	rouge-queue *m*
חִכְלֵל (460) פ״י	teindre de rouge
‖ הִתְחַכְלֵל (494) פ״ע	rougir
חָכַם (321) פ״ע	être sage
‖ נֶחְכַּם (394) פ״ע	devenir sage
‖ חִכֵּם (432) פ״י	rendre sage, instruire
‖ הִתְחַכֵּם (466) פ״ע (נעשה חכם)	devenir sage
(עשה עצמו כחכם)	faire étalage de subtilité
(התנכל) הִתְחַכֵּם לִפ׳	intriguer contre qn
‖ הֶחְכִּים (501) פ״ע (נחכם)	devenir sage
‖ פ״י (עשה לחכם)	rendre sage, instruire
חָכָם, חֲכָמָה ת	sage
תַּלְמִיד־חָכָם (ר׳ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים) ז	érudit *m*
אֵין חָכָם כְּבַעַל־הַנִּסָּיוֹן	un homme averti en vaut deux
חַכְמֵי־אֻמּוֹת־הָעוֹלָם ז״ר	les sages *mpl* des nations
עממי חָכָם בַּלַּיְלָה	sage quand il dort, sot
‖ דת	rabbin *m*, docteur *m*
חַכְמֵי־הַמִּשְׁנָה ז״ר	les docteurs de la *Michna*
חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (= חֲזַ״ל)	les anciens rabbins
לְשׁוֹן־חֲכָמִים נ	la langue de la *Michna*
‖ חֲכָמָה נ או אִשָּׁה חֲכָמָה (מיילדת)	sage-femme *f*
°(אומנית)	femme habile *ou* experte
חָכְמָה (207) נ (תבונה)	sagesse *f*, intelligence *f*
רֵאשִׁית־חָכְמָה נ	le début de toute sagesse
‖ (ידיעה)	science *f*
חָכְמָה יְוָנִית	philosophie grecque
חָכְמַת־יִשְׂרָאֵל	études juives
חָכְמָה נִסְתָּרָה (= חֵ״ן)	doctrine *f* ésotérique, kabbale *f*
‖ עממי (תחבולה)	astuce *f*, ruse *f*, ingéniosité *f*
בְּלִי חָכְמוֹת	sans subtilités, franchement
חַכְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	érudit *n*, savant *n*
חַכְמָנוּת (46) נ	subtilité *f*, ingéniosité *f*
חַכְמָנִי, ־נִית ת	subtil, ingénieux, astucieux
חִכָּנִי, ־נִית ת	palatal
חָכַר (323) פ״י	prendre à ferme
‖ נֶחְכַּר (394) פ״ע	être affermé
‖ הֶחְכִּיר (501) פ״י	donner à ferme, affermer
היסט הַחְכֵּר וְהַשְׁאֵל	prêt-bail *m*
חַכְרָן (97) ז	fermier *m*, métayer *m*
חָל ← [חול], 1. 2. 3. [חיל]	
חָל ← חִיל	
חֹל (ר׳ חֻלִּין) ז	profane *m*
יְמוֹת־הַחֹל ז״ר	jours *mpl* ouvrables
עָשָׂה שַׁבַּתּוֹ חֹל	passer le sabbat sans luxe
חֹל־הַמּוֹעֵד	jours *mpl* de demi-fête
לִמּוּדֵי־חֹל ז״ר	études *fpl* profanes
שִׂיחַת־חֻלִּין נ	conversation banale
‖ דת חֻלִּין ז״ר	produits (*ou* animaux) non consacrés
1. °חָלָא (337) פ״ע (חלה)	tomber malade
‖ הֶחְלִיא (506) פ״י	rendre malade
2. [חלא] הֶחְלִיא (506) פ״ע (החליד)	se rouiller
חֶלְאָה (243) נ	saleté *f*, ordure *f*
בהש חֶלְאַת־הַמִּין־הָאֱנוֹשִׁי	rebut *m* de l'humanité
חֲלָאִים ← חֳלִי	
חֲלָאִים ← חֲלִי	
חָלַב (324) פ״י	traire
‖ (נתן חלב) פָּרָה חוֹלֶבֶת	vache *f* à lait
‖ נֶחְלְבָה (393) פ״ע	être traite
‖ הֶחְלִיב (501) פ״י	traire
חָלָב (106, נס׳ חֲלֵב־, בלי ר׳) ז	lait *m*
מוּצְרֵי־חָלָב ז״ר	laitages *mpl*
אַבְקַת־חָלָב נ	lait en poudre
‖ אסטר שְׁבִיל־הֶחָלָב	voie lactée, galaxie *f*
‖ בהש שִׁנֵּי־חָלָב נ״ר	dents *fpl* de lait
עממי חֲלֵב־צִפֳּרִים	ambroisie (mets exquis) *f*
חֵלֶב (180) ז	graisse *f*
בהש הוֹצִיא חֶלְבּוֹ וְדָמוֹ	suer sang et eau
‖ (עידית) חֵלֶב־הָאָרֶץ	les produits succulents du pays
חֵלֶב־חִטִּים	suc *m* de froment
חֶלְבָּה (—) נ צמח	fenugrec *m*
חֶלְבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	blanc *m* d'oeuf, glaire *f*

|| כימ — protéine *f*, albumine *f*
|| בהש חֶלְבּוֹן־הָעַיִן — cornée *f*
חֶלְבּוֹנִי, ־נִית ת — albumineux, albuminoïde
חֲלָבִי, ־בִית ת — lacté, laiteux
|| (בדיני כשרות) — maigre
חֲלַבְלוּב (ר׳ ־בִים) ז צמח — euphorbe *f*
חַלְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיוֹת) ש — laitier *n*
חֶלְבְּנָה (—) נ — galbanum *m*
חַלְבָנוּת (46) נ — laiterie *f*, commerce *m* du lait
חֲלַגְלוֹגָה (ר׳ ־גוֹת) נ צמח — pourpier *m*
1. חָלַד (322) פ״י (חפר) — creuser, fouiller
|| חִלֵּד (432) פ״י — creuser, fouiller
|| הֶחְלִיד (501) פ״י — enfoncer (un couteau)
2. [חלד] נֶחְלַד (393) פ״ע (התכסה חלודה) — se rouiller
|| הֶחְלִיד (501) פ״י — faire rouiller
|| פ״ע — se rouiller
בהש (קהה) — s'ankyloser, s'engourdir
1. חֶלֶד (172, בלי ר׳) ז (ארץ) — terre *f*, monde *m*
יוֹשְׁבֵי־חֶלֶד — habitants *mpl* de la terre
|| (חיים עלי־אדמות) — vie *f* terrestre, existence *f*
בִּימֵי־חֶלְדִּי — durant ma vie
2. חֶלֶד (—) ז (חלודה) — rouille *f*
אַל־חֶלֶד צ — inoxydable
חֹלֶד (ר׳ חֲלָדִים) ז זואול — taupe *f*
חֹלֶד־הָרִים — hermine *f*
חֲלָדָה (212) נ — enfoncement (d'un couteau dans la gorge) *m*
חֻלְדָּה (ר׳ חֻלְדּוֹת) נ זואול — rat *m*
חֲלֻדָּה ← חֲלוּדָה
חִלָּדוֹן (39, בלי ר׳) ז חקל — rouille (du blé) *f*
1. חָלָה (345) פ״ע (נעשה חולה) — tomber malade
בהש חָלָה עַל־פ׳ — se soucier de qn
|| חִלָּה (453) פ״י — rendre malade
|| הִתְחַלָּה (480) פ״ע (חלה) — tomber malade
(העמיד פני־חולה) — faire le malade
|| הֶחֱלָה (511) פ״י — rendre malade
2. חִלָּה (453) פ״י (התחנן) — supplier, implorer, attendrir
חִלָּה אֶת־פְּנֵי־פ׳ — supplier qn, implorer qn
חַלָּה (208) נ — miche *f*, galette *f*

|| דת (תרומת־הבצק) — prélèvement *m* sur la pâte
|| חַלַּת־דְּבַשׁ — gâteau *m* de miel
חָלוּא, חֲלוּאָה ת — malade, souffrant
חָלוּב, חֲלוּבָה ת — laiteux, lacté
חָלוּד, חֲלוּדָה ת — rouillé
חֲלוּדָה (201) או חֲלֻדָּה (208) נ — rouille *f*
הֶעֱלָה חֲלוּדָה — se rouiller
חַלְוָה (—) נ מטבח — halva (friandise orientale) *m*
חָלוּט, חֲלוּטָה ת (מוחלט) — absolu, définitif
|| מטבח — saisi, infusé
|| לַחֲלוּטִין תה״פ — absolument, définitivement
חִלּוּט (51) ז — constatation *f*, affirmation *f*
|| (החרמה) — confiscation *f*
1. חִלּוּי (—) ז (תחינה) — supplication *f*
2. חִלּוּי (—) ז (המתקה) — adoucissement *m*
חָלוּל, חֲלוּלָה ת — creux
1. חִלּוּל (51) ז (ביזוי) — profanation *f*
חִלּוּל־הַשֵּׁם — blasphème *m*
חִלּוּל־קֹדֶשׁ — sacrilège *m*
חִלּוּל־שְׁבוּעָה — violation *f* d'un serment
חִלּוּל־שַׁבָּת — profanation du sabbat
2. חִלּוּל (51) ז (נגינה בחליל) — jeu *m* de flûte
חֲלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cavité *f*, porosité *f*
חֲלוֹם (22) ז — rêve *m*, songe *m*
חֲלוֹם בְּהָקִיץ — rêverie *f*, rêve éveillé
בַּעַל־חֲלוֹמוֹת ז — rêveur *m*
1. חָלוּם, חֲלוּמָה ת (חולמני) — rêveur, songeur
2. חָלוּם ← חָלִים
חֲלוֹמִי, ־מִית ת — de rêve, chimérique, idyllique
חֲלוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — visions *fpl* chimériques
חַלּוֹן (22) ז — fenêtre *f*
חַלּוֹן צָרְפָתִי — porte-fenêtre *f*
חַלּוֹן־רַאֲוָה — vitrine *f*
|| (במערכת השעות) — heure creuse
עממי בַּחַלּוֹנוֹת הַגְּבוֹהִים — dans les hautes sphères, en haut lieu
חִלּוּן (51, בלי ר׳) ז — laïcisation *f*, sécularisation *f*
חִלּוֹנִי, ־נִית ת — laïque, séculier
חִלּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — laïcisme *m*, laïcité *f*
חַלּוֹנִית (17) נ — petite fenêtre, lucarne *f*

חָלוּף (—) ז	changement *m*
בֶּן־חֲלוֹף	éphémère, passager
חָלוּף, חֲלוּפָה ת	alternatif
‖ לַחֲלוּפִין תה"פ	alternativement, à défaut, sinon
חִלּוּף (51) ז	échange *m*
חִלּוּפֵי־דְבָרִים	dispute *f*, altercation *f*
חִלּוּף־חֳמָרִים	métabolisme *m*
חִלּוּף־כֹּחַ	reprise *f* de forces
חִלּוּף־מִכְתָּבִים	correspondance *f*
חִלּוּף־מִשְׁמָרוֹת	relève *f* de la garde
חִלּוּפֵי־נֻסְחָאוֹת ז"ר	variantes *fpl*
חִלּוּפֵי־גַבְרֵי	mouvement *m* de personnel
גַּלְגַּל־חִלּוּף ז	roue *f* de secours
חֶלְקֵי־חִלּוּף ז"ר	pièces *fpl* de rechange
חשמל זֶרֶם־חִלּוּפִים	courant alternatif
‖ (הפך)	contraire *m*
‖ (שינוי)	changement *m*
חֲלוּפָה (201) נ	alternative *f*
חִלּוּפִית (ר׳ ־פִיּוֹת) נ	amibe *f*
חָלוּץ, חֲלוּצָה ת	déchargé (de son équipement)
חֲלוּץ־הַנַּעַל	déchaussé
‖ (הולך בראש)	éclaireur *m*
בהש (סולל־דרך)	pionnier *m*
חֲלוּצֵי־הַמַּדָּע	les pionniers de la science
‖ ספורט	avant *m*
חָלוּץ מֶרְכָּזִי	avant centre
חָלוּץ יְמָנִי/שְׂמָאלִי	ailier droit / gauche
‖ חָלוּץ (—) ז צבא	avant-garde *f*
‖ חֲלוּצָה (201) נ דת	veuve libérée du lévirat
חִלּוּץ (51) ז	dégagement *m*, sauvetage *m*
חִלּוּץ־מְכוֹנִית	dépannage *m* d'une voiture
בהש חִלּוּץ־עֲצָמוֹת	détente *f* des membres, dégourdissement *m*
חֲלוּצִי, ־צִית ת	de pionnier, d'avant-garde
מִפְעָל חֲלוּצִי	entreprise *f* de pionniers
פְּעִילוּת חֲלוּצִית	activité *f* de pointe
חֲלוּצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère pionnier, initiative *f*
חָלוּק (10) ז (בגד)	blouse *f*, chemise *f*
חֲלוּק־בַּיִת	robe *f* de chambre
חֲלוּק־לַיְלָה	chemise de nuit
חָלוּק, חֲלוּקָה ת	partagé, divisé
הַדֵּעוֹת חֲלוּקוֹת	les avis sont partagés
לִבּוֹ חָלוּק	son coeur balance, il hésite
חֲלוּק־לֵב	hésitant, indécis
הֵם חֲלוּקִים עָלָיו	ils ne sont pas d'accord avec lui
חַלּוּק (51) ז (אבן)	caillou *m*, galet *m*
חִלּוּק (51) ז (חלוקה)	division *f*, partage *m*
‖ מתמט	division
‖ (הבדל)	différence *f*
חִלּוּקֵי־דֵעוֹת	divergence *f* de vues, désaccord *m*
‖ (פלפול)	distinguo *m*
חָלוּשׁ, חֲלוּשָׁה ת	faible
‖ חֲלוּשׁוֹת תה"פ	faiblement
חֲלוּשָׁה (201) נ	faiblesse *f*
חָלוּת (46) נ	applicabilité *f*
חִלָּזוֹן (39) ז זואול	escargot *m*, colimaçon *m*
חִלְזוֹן־הָאַרְגָּמָן	murex *m*
חֶלְזוֹנִי, ־נִית ת	en spirale, en colimaçon
חִלְזֵן (460 נ) פ"י	enrouler, faire monter en spirale
‖ הִתְחַלְזֵן (493 נ) פ"ע	s'enrouler, s'entortiller
חַלְחוֹל (1) ז	filtre *m*, percolateur *m*
1. חִלְחוּל (41) ז (רעדה)	tremblement *m*
2. חִלְחוּל (41) ז (חדירה)	infiltration *f*
‖ (גרגור)	gargouillement *m*
1. חִלְחֵל (462) פ"י (הרעיד)	faire trembler
‖ הִתְחַלְחֵל (492) פ"ע	se mettre à trembler
2. חִלְחֵל (462) פ"ע (חדר)	s'infiltrer
‖ (גרגר)	gargouiller
‖ הִתְחַלְחֵל (492) פ"ע	s'infiltrer
חַלְחָלָה (222) נ	tremblement *m*, frisson *m*
חַלְחֹלֶת (256) נ אנטום	rectum *m*
1. חָלַט (322) פ"י (פסק)	décider
‖ נֶחְלַט (393) פ"ע	être décidé
‖ חִלֵּט (432) פ"י משפט	exproprier, confisquer
‖ הֶחְלִיט (501) פ"י	décider
2. חָלַט (322) פ"י מטבח	faire une infusion
‖ (ביצה)	pocher

|| (כלי) — ébouillanter
|| נֶחְלַט (393) פ"ע — être brûlé
1. חֶלֶט (163) ז — pâte feuilletée
2. חֶלֶט (163) ז — infusion *f*
|| (לחה שבגוף) — humeur *f*
חַלְטוּרָה (ר' ־רוֹת) נ — gagne-pain occasionnel, extra *m*
חַלְטָנִי, ־נִית ת — absolu, définitif, déterminé
חֲלִי (ז, ר' חֲלָאִים) ז — ornement *m*, parure *f*
חֳלִי או חֹלִי (199) ז — maladie *f*
יְדוּעַ־חֹלִי — maladif
חֲלִיבָה (201) נ — traite (des vaches) *f*
מְכוֹנַת־חֲלִיבָה נ — trayeuse *f*
חָלִיד, חֲלִידָה ת — oxydable
חֶלְיָה (243) נ — ornement *m*, parure *f*
חֻלְיָה (207) נ (טבעת) — anneau *m*, chaînon *m*
|| אנטום — vertèbre *f*
בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת ז"ר — vertébrés *mpl*
חַסְרֵי־חֻלְיוֹת ז"ר — invertébrés *mpl*
|| (רכיב) — élément *m*
|| (שפת הבור) — margelle *f*
|| (גוש־אדמה) — amas *m* de terre
חֲלִיטָה (201) נ — infusion *f*
|| (עוגיה) — échaudé *m*
חֲלִיטָר (ר' ־טָרִים) ז — pâtissier *m*
חָלִיל (10) ז מוס — flûte *f*
חֲלִיל־הַקֶּסֶם — la flûte enchantée
חֲלִילָה (201) נ — circuit *m*, ronde *f*
וְחוֹזֵר חֲלִילָה — et ainsi de suite
חָלִילָה! מ"ק — à Dieu ne plaise!
חָלִילָה לִי מִן־ — loin de moi l'idée de
חֲלִילוֹן (ר' ־נִים) ז מוס — piccolo *m*
חֲלִילוּת (48, בלי ר') נ — cavité *f*
חֲלִילִית (ר' ־לִיּוֹת) נ — petite flûte, flageolet *m*
חֲלִילָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — flûtiste *n*
חָלִים, חֲלִימָה או חָלוּם, חֲלוּמָה ת — sain, valide
חֲלִימָה (201) נ — fait *m* de rêver
חֲלִימוּת (48, בלי ר') נ — bonne santé
חֻלִּין ← חֹל
חֵלִיף (ר' ־פִים או ־פִין) ז — contre-partie *f*, objet *m* d'échange

|| (חלק־חילוף) — pièce *f* de rechange
|| (ענף) — rejeton *m*, scion *m*
|| חֲלִיפִין ז"ר — change *m*
שַׁעַר־חֲלִיפִין ז — cours *m* des changes
מִסְחַר־חֲלִיפִין — échange *m*, troc *m*
חָלִיף או כָּלִיף (ר' ־פִים) ז — calife *m*
חָלִיף, חֲלִיפָה ת — interchangeable, suppléant
|| חֲלִיפוֹת תה"פ — alternativement, à tour de rôle
חֲלִיפָה (201) נ — changement *m*, échange *m*
חֲלִיפַת־מִכְתָּבִים — échange de lettres, correspondance *f*
חֲלִיפוֹת וּתְמוּרוֹת — changements continuels
|| (מערכת־בגדים) — costume *m*, habit *m*
(לנשים) — deux-pièces *m*
חֲלִיפַת־בַּיִת — vêtement *m* d'intérieur
חֲלִיפַת־עֶרֶב — tenue *f* de soirée
חֲלִיפוּת או כָּלִיפוּת (—) נ היסט — califat *m*
חֲלִיצָה (201) נ — extraction *f*, dépouillement *m*
|| (מעיל) — manteau *m*, veste *f*, battle-dress *m*
|| דת (של־יבם) — désistement (du beau-frère astreint au lévirat) *m*
חֲלִיק (ר' ־קִים) ז מוס — liaison *f*
חָלִיק, חֲלִיקָה ת מתמט — divisible
חֲלִיקָה (201) נ (החלקה) — glissade *f*
1. חֲלִיקוּת (48, בלי ר') נ מתמט — divisibilité *f*
2. חֲלִיקוּת (48, בלי ר') נ — douceur *f*
חֲלִירַע ← כּוֹלֶרָה
חֲלִישָׁה (201) נ (חולשה) — faiblesse *f*, défaillance *f*
|| (החלשה) — affaiblissement *m*
חֲלִישׁוּת (48, בלי ר') נ — faiblesse *f*, défaillance *f*
חֲלִישׁוּת־דַּעַת — chagrin *m*, affliction *f*
חֻלְיְתָן (97) ז — vertébré *m*
חֵלֶךְ (180) ז — pauvre *m*, malheureux *m*
חֶלְכָּאִי, ־אִית (ר' ־אִים, ־אִיּוֹת) ת — misérable
חֶלְכָה (ר' ־כָאִים) ז — pauvre *m*, malheureux *m*
1. [חלל] נִחַל (416) פ"ע — être profané
|| חִלֵּל (432) פ"י (הפך לחולין) — racheter
חִלֵּל כֶּרֶם — inaugurer une vigne
|| (ביזה) — profaner, violer

חִלֵּל שְׁבוּעָה — violer un serment
חִלֵּל אֶת־הַשַּׁבָּת — profaner le sabbat
|| הִתְחַלֵּל (466) פ״ע — être profané
|| הֵחֵל (528) פ״י — profaner
לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ — il ne manquera pas à sa parole
2. [חלל] הֵחֵל (528) פ״י (התחיל) — commencer
הָחֵל בְּ־ או מִן־ — à partir de
(במירוץ) הָחֵל! — partez!
הָחֵל וְכַלֵּה — du commencement à la fin
3. חִלֵּל (432) פ״ע (ניגן בחליל) — jouer de la flûte
4. חָלַל (324) פ״ע (נהרג) — être percé, être tué
|| חוֹלֵל (455) או חִלֵּל (432) פ״י (הרג) — percer, tuer
1. חָלָל (107) ז (הרוג) — tué *m*
חַלְלֵי־חֶרֶב — les morts *mpl* de la guerre
נָפַל חָלָל — tomber au combat
2. חָלָל (107) ז (מקום ריק) — espace *m* vide
|| (מרחב אין־סופי) — espace
חֲלַל־הָעוֹלָם — le cosmos, l'univers *m*
חֵקֶר־הֶחָלָל ז — cosmographie *f*
טַיַּס־הֶחָלָל ז — astronaute *m*, cosmonaute *m*
סְפִינַת־חָלָל נ — astronef *m*
חָלָל, חֲלָלָה ת דת — déchu (de la prêtrise)
חֲלָלִית (17) נ — astronef *m*
1. חָלַם (322) פ״י — rêver
חָלַם חֲלוֹם — faire un rêve
חָלַם בְּהָקִיץ — rêver tout éveillé
|| הֶחֱלִים (501) פ״י — faire rêver, rêver
2. חָלַם (320) פ״ע (היה בריא) — être en bonne santé
|| הֶחֱלִים (501) פ״י (ריפא) — fortifier, revigorer
|| פ״ע (נרפא) — se rétablir
הֶחֱלִים מִמַּחֲלָתוֹ — relever de maladie
חֶלְם ש״פ נ (עיר) — Chelm (ville de Pologne) *f*
עממי חַכְמֵי־חֶלְם ז״ר — les compères *mpl* de Chelm (réputés pour leur naïveté)
חֶלְמָאוּת (46) נ — balourdise *f*, béotisme *m*
חֶלְמָאִי (ר׳ ־מָאִים) ז — habitant *m* de Chelm, homme naïf, balourd *m*, béotien *m*
חֶלְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז — jaune *m* d'oeuf
חֶלְמוֹנָה (201) נ — liqueur *m* à l'oeuf
חֶלְמוֹנִי, ־נִית ת — blond

°חַלָּמוּת (—) נ (איוב ו׳ ו׳) צמח — buglosse *f*
חַלָּמִישׁ (18) ז — silex *m*, caillou *m*
חַלָּמִישִׁי, ־שִׁית ת — dur comme pierre
חֶלְמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ צמח — mauve *f*
חַלְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — rêveur *n*
חַלְמָנוּת (46) נ — rêverie *f*, rêvasserie *f*
חִלֵּן (432 נ) פ״י — séculariser, laïciser
|| הִתְחַלֵּן (466 נ) פ״ע — se séculariser, se laïciser
חֲלַף! מ״ק — c'est fini!, disparu!, envolé!
חָלַף (322) פ״ע (נעלם) — disparaître
חָלַף עִם־הָרוּחַ — autant en emporte le vent
חָלְפָה הַסַּכָּנָה — le danger est passé
|| (עבר) — passer
הַשָּׁנִים חָלְפוּ — les années passèrent
|| (הופיע) — surgir, apparaître
בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף — le matin surgit la fleur
|| פ״י (החליף) — échanger, remplacer
|| נֶחְלַף (393) פ״ע — être échangé, être remplacé
|| חִלֵּף (432) פ״י — échanger, remplacer
|| הִתְחַלֵּף (466) פ״ע — se modifier, se succéder
|| הֶחֱלִיף (501) פ״י — changer, échanger
הֶחֱלִיף בְּגָדָיו — changer de vêtements
הֶחֱלִיף מִכְתָּבִים — échanger une correspondance
הֶחֱלִיף דֵּעוֹת — échanger des opinions
הֶחֱלִיף דָּתוֹ — se convertir
הֶחֱלִיף כֹּחַ — reprendre des forces
|| פ״ע (צמח מחדש) — repousser, reverdir
חֵלֶף (ר׳ חֲלָפִים) ז — pièce *f* de rechange
|| חֵלֶף־ מ״י — en échange de
חַלָּף (90) ז — couteau *m* de boucher
חַלְפָן (97) ז — changeur *m*
חַלְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — métier *m* de changeur
חָלַץ (322) פ״י — extraire, dépouiller, enlever
חָלַץ נְעָלָיו — se déchausser
חָלַץ פְּקָק — enlever un bouchon
מטבח חָלַץ (מתבנית) — démouler
בהש חֲלָצַתּוּ חַמָּה — la fièvre l'a quitté
|| דת חָלַץ לִיבִמְתּוֹ — se désister (du droit de lévirat)
|| (חשף) — dénuder

|| פ״ע (התחמק) se retirer, s'esquiver
|| נֶחֱלַץ (393) פ״ע (הוסר) être extrait *ou* enlevé
(נמלט) s'échapper, se sauver
נֶחֱלַץ מִצָּרָה échapper à une calamité
|| (הזדרז) se dévouer, être volontaire
נֶחֱלַץ לְעֶזְרַת־פְּ' accourir à l'aide de qn
|| חִלֵּץ (432) פ״י dégager, délivrer, extraire
חִלֵּץ מְכוֹנִית מֵהַבֹּץ dégager une voiture de la boue
בהש חִלֵּץ עַצְמוֹתָיו se dégourdir les membres
|| הִתְחַלֵּץ (466) פ״ע (נעקר) être arraché
(התנדב) se dévouer, être volontaire
|| הֶחֱלִיץ (501) פ״י assouplir, dégourdir
הֶחֱלִיץ אֶצְבְּעוֹתָיו se dégourdir les doigts
(חיזק) fortifier, revigorer
חֻלְצָה (207) נ chemise *f*
חֻלְצַת־חָלוּק (חולצה רחבה) blouse *f*
חֲלָצַיִם (264) ז״ז reins *mpl*, hanches *fpl*
אָזַר חֲלָצָיו ceindre ses hanches
יוֹצְאֵי־חֲלָצָיו ses descendants *mpl*
חִלֶּצֶת (251) נ vaisseau *m* de sauvetage
חִלֶּצֶת־גֹּרֶר remorqueur *m* d'épaves
1. **חָלַק** (322) פ״י (פילג) partager, répartir
|| (העניק) attribuer, accorder
חָלַק כָּבוֹד לְ־ rendre honneur à
|| (התנגד) חָלַק עַל־ différer d'opinion avec
חָלַק עַל דְּ״מָ s'opposer à qch
אֲנִי חוֹלֵק עַל־כָּךְ je ne suis pas d'accord
(היה חלוק) חָלַק לִבּוֹ son coeur hésite
|| נֶחֱלַק (393) פ״ע être partagé, être divisé
נֶחְלְקוּ הַדֵּעוֹת les avis sont partagés
|| חִלֵּק (432) פ״י (פילג) partager, diviser
(פיזר) répartir, disperser, distribuer
חִלֵּק מַתָּנוֹת distribuer des cadeaux
מתמט חִלֵּק עֶשֶׂר לְחָמֵשׁ diviser dix par cinq
|| הִתְחַלֵּק (466) פ״ע se diviser, être partagé
2. **חָלַק** (320) פ״ע (היה חלק) être lisse
|| הִתְחַלֵּק (466) פ״ע glisser, déraper
הִתְחַלֵּק עַל־הָרִצְפָּה s'étaler par terre
|| הֶחֱלִיק (501) פ״ע glisser, déraper
הֶחֱלִיק עַל־הַקֶּרַח patiner sur la glace, skier
(התחמק) s'esquiver
|| פ״י (ליטש) polir, lisser
הֶחֱלִיק פַּטִּישׁ graisser un marteau
בהש הֶחֱלִיק לְשׁוֹנוֹ parler doucereusement
הֶחֱלִיק בִּדְבָרִים séduire par ses paroles
(גרם להחלקה) faire glisser
(ליטף) caresser
חָלָק, חֲלָקָה ת lisse, poli, uni, glabre, dégarni
לוּחַ חָלָק table rase
נְיָר חָלָק papier blanc
בהש הוֹצִיא אֶת־פְּ' חָלָק laisser qn sans réponse
לָשׁוֹן חֲלָקָה paroles doucereuses
עממי הָעִנְיָן אֵינוֹ חָלָק l'affaire n'est pas simple
חַד וְחָלָק clair et net
|| חֲלָקוֹת נ״ר paroles doucereuses
דִּבֵּר חֲלָקוֹת parler doucereusement
שְׂפַת־חֲלָקוֹת נ langage doucereux
חֶלֶק (163) ז pierre *f* lisse, caillou *m*
חַלְקֵי־נַחַל galets *mpl* de ruisseau
1. **חֵלֶק** (181) ז part *f*, partie *f*, pièce *f*
חֵלֶק כְּחֵלֶק à parts égales
לָקַח חֵלֶק בְּ־ prendre part à, participer à
אֵין לִי חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּ־ je n'ai rien de commun avec
|| (חלקת־אדמה) lot *m* de terre
|| (גורל) sort *m*
נָפַל בְּחֶלְקוֹ échoir, être dévolu
שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ être content de son sort
שְׁפַר חֶלְקוֹ il a de la chance
יְהִי חֶלְקִי עִמָּכֶם puissé-je partager votre sort
2. **חֵלֶק** (181) ז (חלקלקות) caractère lisse *ou* uni
בהש חֵלֶק־שְׂפָתַיִם paroles doucereuses
1. **חֶלְקָה** (243) נ (מגרש) terrain *m*
2. **חֶלְקָה** (243) נ (מקום חלק) surface *f* lisse
בהש חֶלְקַת־לָשׁוֹן paroles doucereuses
חֲלֻקָּה (208) נ division *f*, répartition *f*
חֲלֻקַּת־מִכְתָּבִים distribution *f* de courrier
חֲלֻקַּת־עֲבוֹדָה division du travail
שֶׁאֵינוֹ נִתָּן לַחֲלֻקָּה indivisible
|| (של־כספי־צדקה) bienfaisance *f*, charité *f*

היסט אַנְשֵׁי־הַחֲלֻקָּה (בארץ ישראל) ז״ר — les bénéficiaires *mpl* de la charité
|| (מחלוקת) — divergence *f* d'opinions
|| (בתורת־ההיגיון) — dilemme *m*
חֲלָקוֹת (—) נ״ר — flatteries *fpl*
חֶלְקִי, ־קִית ת — partiel
|| חֶלְקִית תה״פ — partiellement
חֶלְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère partiel
חֶלְקִיק (1) ז — particule *f*
חֲלַקְלַק, ־לַקָּה ת — lisse, glissant
חֲלַקְלַקָּה (208) נ (מקום חלק) — endroit glissant
(לגלישה על־הקרח) — patinoire *f*, glissoire *f*
(במבצר) — glacis *m*
|| בהש חֲלַקְלַקּוֹת נ״ר — paroles doucereuses
חֲלַקְלַקּוּת (47, בלי ר׳) נ — nature glissante
חֲלַקְלֶקֶת (252) נ — glissoire *f*
1. חָלַשׁ (320) פ״ע — être faible, s'affaiblir
חָלַשׁ לִבּוֹ — défaillir, s'évanouir
חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ — s'affliger, être découragé
|| פ״י (322) — affaiblir
חָלַשׁ עַל־ — dominer, surplomber
בהש הָהָר חוֹלֵשׁ עַל־הָאֵזוֹר — le mont domine la région
|| נֶחֱלַשׁ (393) פ״ע — s'affaiblir, être affaibli
|| הִתְחַלֵּשׁ (466) פ״ע — s'affaiblir
(התעלף) — défaillir, s'évanouir
|| הֶחֱלִישׁ (501) פ״ע — s'affaiblir
|| פ״י — affaiblir
הֶחֱלִישׁ אֶת־דַּעַת־פ׳ — affliger qn, chagriner qn
2. חָלַשׁ (322) פ״י — tirer au sort
חֶלֶשׁ (169) ז — sort *m*
חֹלֶשׁ (192, בלי ר׳) ז — faiblesse *f*
חַלָּשׁ, חַלָּשָׁה ת — faible
חֻלְשָׁה (207) נ — faiblesse *f*
|| יֵשׁ לוֹ חֻלְשָׁה לְ־ — il a un faible pour
חַלָּשׁוּת (46, בלי ר׳) נ — faiblesse *f*
|| (התעלפות) — défaillance *f*, évanouissement *m*
חֲלַשְׁלַשׁ, ־לַשָּׁה ת — faiblard
חִלְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ צמח — assa-foetida *f*, férule *f*
1. חַם, חֹם ← [חמם]
2. חַם, חַמָּה ת — chaud
נֶשֶׁק חַם — arme *f* à feu
חַם־מֶזֶג — au sang chaud, passionné
בהש בְּרָכוֹת חַמּוֹת — félicitations chaleureuses
|| חַמִּים או חַמִּין ז״ר (מים) — eau chaude
(משקה) — boisson chaude, infusion *f*
(מעיין) — source chaude
חַמֵּי־טְבֶרְיָה — les thermes *mpl* de Tibériade
(תבשיל) — ragoût tenu au chaud
1. חָם (81, ר׳ חָמִים, חָמֵי וכו׳) ז — beau-père *m*
2. חָם ש״פ ז — Ham (fils de Noé) *m*
חֹם (143, בלי ר׳) ז — chaleur *f*
גַּל־חֹם ז — vague *f* de chaleur
אַרְצוֹת־הַחֹם נ״ר — les pays chauds
פיס חֹם סְגֻלִּי — chaleur spécifique
מַכַּת־חֹם נ — insolation *f*
|| בהש (לבביות) — chaleur, enthousiasme *m*
חֹם־לֵב — cordialité *f*
|| רפא — fièvre *f*, température *f*
[חמא] הֶחֱמִיא (506) פ״י (לְ־) — flatter
חֶמְאָה (243) נ — beurre *m*
מֵי־חֶמְאָה ז״ר — petit-lait *m*
חֶמְאִי, ־אִית ת — butyreux, crémeux
חָמַד (322) פ״י — désirer, convoiter
חָמַד לָצוֹן — plaisanter
|| נֶחְמַד (393) פ״ע — être désirable
|| חִמֵּד (432) פ״י — désirer, convoiter
|| הִתְחַמֵּד (466) פ״י — éprouver un désir
|| הֶחְמִיד (501) פ״י — inspirer un désir
חֶמֶד (—) ז — beauté *f*, grâce *f*, charme *m*
יֶלֶד־חֶמֶד ז — un amour d'enfant
צֶמֶד־חֶמֶד ז — couple charmant
חֹמֶד (—) ז — beauté *f*, grâce *f*
חֶמְדָּה (239, בלי ר׳) נ — désir *m*, convoitise *f*
|| (יופי) — beauté *f*, grâce *f*, charme *m*
אֶרֶץ־חֶמְדָּה נ — le pays charmant (Israël)
כְּלִי־חֶמְדָּה ז — objet précieux
חֶמְדַּת־יָמִים — le plus beau des jours (le sabbat)
חֶמְדַּת־לִבִּי (או ־עֵינַי) — mon trésor
חַמְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne cupide *ou* envieuse

חֶמְדָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — cupidité f, avidité f
חַמְדָנִי, ־נִית ת — cupide, avide
חֵמָה (227) נ — colère f, fureur f
בְּחֵמָה שְׁפוּכָה — en grande colère
עַל־אַפּוֹ וְעַל־חֲמָתוֹ — malgré sa protestation
חֲמַת־זַעַם — accès m de fureur
אִישׁ־חֵמָה ז — homme m irascible
בָּעֲרָה חֲמָתוֹ — sa colère éclata
‖ (רעל) — venin m
‖ מֵחֲמַת־ — à cause de, par la faute de
חַמָּה (208, בלי ר׳) נ (שמש) — soleil m
גַּלְגַּל־הַחַמָּה ז — le disque solaire
דִּמְדּוּמֵי־חַמָּה ז״ר — crépuscule m
‖ (חום) — chaleur f
יְמוֹת־הַחַמָּה ז״ר — l'été m
‖ (קדחת) — fièvre f
חָמוּד, חֲמוּדָה ת — gentil, aimable, charmant
‖ חֲמוּדָה נ — trésor m, objet précieux
אִישׁ־חֲמוּדוֹת ז — gentil seigneur
בִּגְדֵי־חֲמוּדוֹת ז״ר — vêtements précieux
חִמּוּד (51) ז — désir m, convoitise f
חֲמוּדוֹן, ־דֹנֶת (ר׳ ־דוֹנִים, ־דוֹנוֹת) ש — mignon n
חֲמוּלָה (201) נ — clan m
חָמוּם, חֲמוּמָה ת — chaud, ardent
חֲמוּם־מֹחַ (ר׳ חֲמוּמֵי־מֹחַ) — à la tête chaude
חִמּוּם (51) ז — chauffage m
בהש (הרצה) — mise f en train
1. חָמוּץ, חֲמוּצָה ת — acide, aigre, acidulé
חָלָב חָמוּץ — lait caillé
בהש פָּנִים חֲמוּצוֹת — air m revêche
‖ חֲמוּצִים ז״ר — pickles mpl
2. חָמוּץ, חֲמוּצָה ת (אדום) — rouge
חָמוֹץ, חֲמוֹצָה ת — opprimé
חִמּוּץ (51) ז — acidification f
חַמּוּק (51) ז — courbe f, galbe m, contour m
‖ בהש חַמּוּקֵי־דְּבָרִים — paroles évasives
חֲמוֹר (21) ז — âne m
קְבוּרַת־חֲמוֹר נ — sépulture f infâme
חֲמוֹר־חֲמֹרָתַיִם — âne bâté (injure)
‖ טכנ — tréteau m
ספורט — cheval m de bois

‖ חֲמוֹר־יָם דג — morue f
חָמוּר, חֲמוּרָה ת — grave, sérieux, rigoureux
הַמַּצָּב חָמוּר — la situation est grave
אִסּוּר חָמוּר — défense stricte
קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת — observances plus ou moins importantes
חָמוּשׁ, חֲמוּשָׁה ת — armé, équipé
רִמּוֹן חָמוּשׁ — grenade armée
1. חִמּוּשׁ (51) ז צבא — armement m
חֵיל־חִמּוּשׁ ז — service m du matériel
2. חִמּוּשׁ (51) ז (חלוקה לחמש) — division f par cinq
‖ (הכפלה בחמש) — action f de quintupler
חָמוֹת (34) נ — belle-mère f
חַמּוֹת (47, בלי ר׳) נ — chaleur f
חֹמֶט (190) ז זואול — lézard m
חֲמִיטָה (201) נ — galette f, beignet m
חֲמִילָה (201) נ — manteau (en peau de bêtes) m
חָמִים, חֲמִימָה ת — tiède, douillet, chaleureux
חַמִּים, חַמִּין ← חַם
חֲמִימָה (201, בלי ר׳) נ — forte chaleur
חֲמִימוּת (48, בלי ר׳) נ — chaleur (des sentiments) f
‖ תה״פ בַּחֲמִימוּת — chaleureusement
חָמִיץ, חֲמִיצָה ת — acidulé, aigrelet
חֲמִיצָה (201) נ — potage sur (de betteraves etc)
חֲמִיצוּת (48, בלי ר׳) נ — acidité f, aigreur f
חָמִיק, חֲמִיקָה ת — insaisissable, furtif
חֲמִיקָה (201) נ — dérobade f
חֲמִישִׁי, ־שִׁית (בלי ר׳) ת — cinquième
יוֹם חֲמִישִׁי — jeudi
‖ חֲמִישִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ — cinquième (fraction) m
חֲמִישִׁיָּה (202) נ (תזמורת) — quintette m
(תינוקות) — quintuplés mpl
חֲמִית (17) נ — calorie f
חָמַל (322) פ״ע (על־) — épargner
חֶמְלָה (207) נ — pitié f, miséricorde f
[חמם] חַם (361, עת׳ יֵחַם) פ״ע — être chaud, devenir chaud
כְּחֹם הַיּוֹם — pendant la chaleur du jour
בהש חַם לִבּוֹ — se mettre en colère

‖ נֵחַם (416) פ"ע	se réchauffer
‖ חִמֵּם (432) פ"י	chauffer, réchauffer
בהש חִמֵּם אֶת־הָאֲוִירָה	faire monter la température
‖ הִתְחַמֵּם (466) פ"ע	se chauffer, s'échauffer
בהש הִתְחַמְּמוּ הַלְּבָבוֹת	les esprits s'excitèrent
הִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד־אוֹרוֹ שֶׁל־	bénéficier des lumières de
‖ הֵחַם (528) פ"י	chauffer, réchauffer
חֲמָם (—) ז צמח	amome *f*, cardamome *f*
חַמָּם (90) ז	hammam *m*
חֲמָמָה (212) נ	serre chaude
חַמָּן (90) ז	obélisque *m*
חַמָּנִית (17) נ צמח	tournesol *m*, hélianthe *m*
חָמַס (322) פ"י	s'approprier par la force
בהש חָמַס מְזִמּוֹת	préméditer des violences
‖ נֶחְמַס (393) פ"ע (נגזל)	être pris de force
(נחשף)	être dépouillé
חָמָס (107) ז	oppression *f*, violence *f*
אִישׁ־חָמָס או ־חֲמָסִים ז	homme violent
עֵד־חָמָס ז	témoin malveillant
יֵין־חֲמָסִים ז	vin pris de force
חֲמָסִי עָלֶיךָ	je t'en veux de mon humiliation
עַל לֹא חָמָס בְּכַפּוֹ	sans avoir fait aucun mal
זָעַק (או צָעַק) חָמָס	crier à l'injustice
חַמְסִין (ר' ־נִים) ז	sirocco (vent chaud) *m*
חַמְסִינִי, ־נִית ת	de sirocco
חַמְסָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	oppresseur *n*, prévaricateur *n*, bandit *n*
חַמְסָנִי, ־נִית ת	oppressif, tyrannique
חֻמְעָה (ר' ־עוֹת) נ צמח	oseille *f*
חָמֵץ (320) פ"ע	devenir acide, s'aigrir
‖ נֶחְמַץ (393) פ"ע	devenir acide, s'aigrir
‖ חִמֵּץ (432) פ"י	rendre, acide, aigrir, mariner
‖ הִתְחַמֵּץ (466) פ"ע	devenir acide, s'aigrir
בהש (התקלקל)	se gâter, se pervertir
הִתְחַמֵּץ לְבָבוֹ	son coeur s'aigrit
‖ הֶחְמִיץ (501) פ"ע	aigrir, devenir aigre
בהש (התקלקל)	se gâter, s'abîmer
‖ פ"י	faire lever (la pâte)

בהש הֶחְמִיץ פָּנָיו	se renfrogner
‖ (השהה)	différer, laisser attendre
הֶחְמִיץ הִזְדַּמְּנוּת	laisser passer une occasion
חָמֵץ (137) ז	pâte levée
חֹמֶץ (190) ז	vinaigre *m*
בהש חֹמֶץ בֶּן־יַיִן	fils *m* indigne
יַיִן בֶּן־חֹמֶץ	fils généreux de père indigne
חִמְצָה (ר' ־צוֹת) נ צמח	pois *m* chiche
חֻמְצָה (ר' ־צוֹת) נ כים	acide *m*
חִמְצוּן (—) ז כים	oxydation *f*
חֻמְצִיּוּת (—) נ כים	acidité *f*
חֻמְצִיץ (ר' ־צִים) ז צמח	oxalis *f*
חֲמַצְמַץ, ־מַצָּה ת	aigrelet, acidulé
חַמְצָן (—) ז כים	oxygène *m*
חִמְצֵן (ג 460) פ"י כים	oxygéner, oxyder
‖ הִתְחַמְצֵן (ג 494) פ"ע	s'oxyder
חַמְצָנִי, ־נִית ת כים	oxygéné *m*
חַמֶּצֶת (—) נ רפא	acidose *f*
חָמַק (320) פ"ע	se dérober, s'esquiver
‖ הִתְחַמֵּק (466) פ"ע	se dérober, s'esquiver
הִתְחַמֵּק מִתְּשׁוּבָה	éluder une question
‖ הֶחְמִיק (501) פ"ע	dérober, soustraire
‖ פ"ע	s'échapper, s'esquiver
חֲמַקְמַק, ־מַקָּה ת	fuyant, évasif
‖ חֲמַקְמַקּוֹת תה"פ	évasivement, à la dérobée
חֲמַקְמַקּוּת (—) נ	caractère fuyant *ou* évasif
חֲמַקְמַקִּים (53) ז"ר	échappatoire *f*
חַמְקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	tire-au-flanc *n*
חַמְקָנוּת (46, בלי ר') נ	dérobade *f*, faux-fuyant *m*
חַמְקָנִי, ־נִית ת	fuyant, évasif
חֲמַקְתָּנִי, ־נִית ת	fuyant, insaisissable
1. חָמַר (322, עת' יַחְמֹר) פ"ע (תסס)	bouillonner
2. חָמַר (322) פ"י (מרח)	enduire, goudronner
3. חָמַר (322) פ"י (שרף)	brûler, consumer
‖ נֶחְמַר (393) פ"ע	être brûlé, être consumé
‖ הִתְחַמֵּר (466) פ"ע	être brûlé, se consumer
4. חָמַר (322) פ"י (צבר)	entasser, amasser
5. [חמר] הֶחְמִיר (501) פ"י (הכביד)	aggraver
הֶחְמִיר עַל־עַצְמוֹ	être rigoureux envers soi-même
‖ פ"ע (נעשה חמור)	s'aggraver, empirer

6. חִמֵּר (432) פ״י (נהג בהמה) faire avancer (un animal)
חֶמֶר (—) ז (יין) vin *m*
חֵמָר (—) ז bitume *m*, goudron *m*
1. חֹמֶר (190) ז (אדמה דביקה) argile *f*, glaise *f*
|| (גוף) matière *f*
חֹמֶר וָרוּחַ la matière et l'esprit
חֹמֶר־נֶפֶץ explosif *m*
חָמְרֵי־בִנְיָן matériaux *mpl* de construction
חֹמֶר־גֶּלֶם או חֹמֶר גָּלְמִי matière première
חָמְרֵי־מָזוֹן aliments *mpl*, matières nutritives
חֹמֶר אַרְכִיּוֹנִי archives *fpl*
חֹמֶר־נִקּוּי כִּימִי détergent *m*, détersif *m*
בהש חֹמֶר לְמַחֲשָׁבָה matière à réflexion
2. חֹמֶר (190) ז (ערמה) tas *m*
|| °(מידה קדומה) *homer* (mesure de capacité) *m*
3. חֹמֶר (190) ז (הקפדה) sévérité *f*, rigueur *f*
בְּכָל־חֹמֶר־הַדִּין en appliquant strictement la loi
קַל וָחֹמֶר raisonnement *m* a fortiori
קַל־וָחֹמֶר בֶּן־קַל־וָחֹמֶר à plus forte raison
4. חֹמֶר (—) ז (תכשיט) parure *f*, joyau *m*
בהש דָּרַשׁ כְּמִין־חֹמֶר expliquer joliment
חַמָּר (90) ז ânier *m*
בהש חַמָּר־גַּמָּל qui veut satisfaire tout le monde
חַמְרָא (—) ז ארמית (יין) vin *m*
חַמְרָה (207) נ argile *f* rouge, loess *m*
חֻמְרָה (207) נ matériel *n*, hardware *m*
חֻמְרָה (207) נ gravité *f*, sévérité *f*, rigueur *f*
חָמְרִי, ־רִית ת matériel
חָמְרִיָּה (ר' ־יּוֹת) נ עוף fauvette *f*
חָמְרִיּוּת (—) נ matérialisme *m*, matérialité *f*
חֲמַרְמַר, ־מֶרֶת (ר' ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת brûlé, rougi
חֲמַרְמַר (388, עבר בלבד) פ״ע (נשרף) se consumer
|| (התאדם) rougir
|| הִתְחַמַרְמַר (494) פ״ע être brûlé, se consumer
חָמְרָן (—) ז כימ aluminium *m*
חָמְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש matérialiste *n*
חָמְרָנוּת (46, בלי ר') נ matérialisme *m*

חָמְרָנִי, ־נִית ת matérialiste
חַמֶּרֶת (252) נ caravane *f* d'âniers
חָמֵשׁ ← חֲמִשָּׁה
1. חֹמֶשׁ (190) ז cinquième (fraction) *m*
|| (חמש שנים) période *f* de cinq ans, lustre *m*
תָּכְנִית־חֹמֶשׁ נ plan quinquennal
2. חֹמֶשׁ (190, בלי ר') ז (חלציים) abdomen *m*
1. חָמַשׁ (322) פ״י (צייד בנשק) armer
|| חָמַשׁ רִמּוֹן armer une grenade
|| חִמֵּשׁ (432) פ״י armer, équiper
|| הִתְחַמֵּשׁ (466) פ״ע s'armer, s'équiper
2. חִמֵּשׁ (432) פ״י (חילק לחמישה) partager en cinq
|| (כפל בחמישה) quintupler
חִמֵּשׁ (ר' ־שִׁים) ז descendant *m* de la cinquième génération
חֻמָּשׁ (95) ז un des cinq livres de la *Tora*
חֲמִשָּׁה חֻמְּשֵׁי־תוֹרָה le Pentateuque
חֲמִשָּׁה (236) נ rangée *f* (*ou* groupe *m*) de cinq
|| מוס portée *f*
חֲמִשָּׁה (נ' חָמֵשׁ) ש״מ cinq
חֲמִשָּׁה־עָשָׂר (נ' חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה) quinze
חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים cinq mille
חֲמִשְׁתֵּנוּ (־תְּכֶם וכו') nous cinq
|| חָמֵשׁ אֲבָנִים (משחק) osselets *mpl*
חֲמִשִּׁים (—) ש״מ cinquante
חֲמְשִׁיר (1) ז couplet *m* en cinq vers
חֲמְשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ מוס quintette *m*
חֲמֵשֶׁת ← חֲמִשָּׁה
חֲמַת־, מַחֲמַת־ ← חֵמָה
חֵמֶת (חֵמַת־, חֲמָתוֹת, חֶמְתוֹת־) נ outre *f*
חֵמַת־חֲלִילִים cornemuse *f*
חָן (ר' חָנִים) ז caravansérail *m*
חֵן (114, בלי ר') ז grâce *f*, beauté *f*
אֶבֶן־חֵן נ pierre précieuse
אֵשֶׁת־חֵן נ femme charmante
חֵן חֵן! grand merci!
מָצָא או נָשָׂא חֵן בְּעֵינֵי־ trouver grâce aux yeux de
סָר חִנּוֹ tomber en disgrâce
1. חֵ״ן (= חיל־נשים) armée féminine

Hebrew	French
2. חַ״ן (= חכמת הנסתר)	cabbale *f*
חָנַב (322) פ״ע	bêler
חָנַג (322) פ״ע	danser, gambader
‖ חִגֵּג (432) פ״ע	danser, gambader
חִנְגָּה (ר׳ ־גוֹת) נ	fête *f*, réjouissance *f*
חָנָה (351) פ״ע	camper, bivouaquer
(מכונית)	stationner
(מטוס)	atterrir
צבא חָנָה עַל־עִיר	assiéger une ville
כהש חָנָה הַיּוֹם	le jour baisse
‖ הֶחֱנָה (511) פ״י	faire camper
(כלי־רכב)	garer, parquer
חַנָּה ש״פ נ	Anne *f*
חִנָּה (—) נ (תמרוק)	henné *m*
חָנוּט, חֲנוּטָה ת	embaumé
‖ חָנוּט (10) ז	momie *f*
חָנוּי, חֲנוּיָה ת	stationné
חֲנוֹךְ ש״פ ז	Enoch *m*
חִנּוּךְ (51) ז	éducation *f*
חִנּוּךְ גּוּפָנִי	éducation physique
חִנּוּךְ יְסוֹדִי	enseignement *m* primaire
חִנּוּךְ עַל־יְסוֹדִי	enseignement secondaire
חִנּוּךְ מִקְצוֹעִי	enseignement professionnel
חִנּוּךְ גָּבֹהַּ	enseignement supérieur
חִנּוּךְ לְדָת	catéchèse *f*
חִנּוּךְ־חוֹבָה	instruction *f* obligatoire
בֵּית־חִנּוּךְ ז	maison *f* d'éducation
‖ (חנוכה)	inauguration *f*
חִנּוּכִי, ־כִית ת	éducatif, pédagogique
חָנוּן, חֲנוּנָה ת	gracieux, charmant, chéri
‖ (שניתנה לו חנינה)	gracié, amnistié
חַנּוּן, חַנּוּנָה ת	miséricordieux, compatissant
חִנּוּן (51) ז	imploration *f*, supplication *f*
‖ (מתן־חנינה)	amnistie *f*
חֶנְוָנוּת (46, בלי ר׳) נ	petit commerce
חֶנְוָנִי (ר׳ ־נִים) ז	boutiquier *m*, épicier *m*
חָנוּק, חֲנוּקָה ת	étranglé, étouffé
כהש בְּקוֹל חָנוּק	d'une voix étranglée
חִנּוּק (51) ז	étranglement *m*, strangulation *f*
חֲנוּת (45) נ	boutique *f*, magasin *m*
חֲנוֹת (52) נ״ר	pitié *f*, miséricorde *f*
חִנְחוּן (41) ז	minauderie *f*, mièvrerie *f*
חִנְחֵן (462 נ) פ״י	agrémenter, rendre gracieux
‖ הִתְחַנְחֵן (492 נ) פ״ע	minauder
1. חָנַט (322) פ״י (גוייה)	embaumer, momifier
‖ נֶחְנַט (393) פ״ע	être embaumé
2. חָנַט (322) פ״י (הבשיל)	faire mûrir
‖ נֶחְנַט (393) פ״ע	mûrir
‖ הֶחְנִיט (501) פ״י	faire mûrir
1. חֵנֶט (—) ז (של־גוייה)	embaumement *m*
2. חֵנֶט (—) ז (של־פרי)	maturation *f*
חַנָּט (ר׳ ־טִים) או חַנְטָן (ר׳ ־נִים) ז	embaumeur *m*
1. חֲנָטָה (212) נ (של־גוייה)	embaumement *m*
2. חֲנָטָה (212) נ (של־פרי)	maturation *f*
חַנִּיבַּעַל ש״פ ז	Hannibal *m*
חֲנָיָה (212) או חֲנִיָּה (202) נ	campement *m*
(של־רכב)	stationnement *m*
הַחֲנָיָה אֲסוּרָה	défense de stationner
מִגְרַשׁ־חֲנָיָה ז	parc *m* de stationnement
מָקוֹם פָּנוּי לַחֲנָיָה (בין שתי מכוניות)	créneau *m*
חַנְיוֹן (21) ז	parc *m* de stationnement
1. חֲנִיטָה (201) נ (של־גוייה)	embaumement *m*
2. חֲנִיטָה (201) נ (של־פרי)	maturation *f*
חָנִיךְ (10) ז	pupille *m*, élève *m*
‖ (שוליה)	apprenti *m*
1. חֲנִיכָה (201) נ (תלמידה)	apprentie *f*, élève *f*
2. חֲנִיכָה (201) נ (כינוי)	surnom *m*, nom *m* de famille
חֲנִיכוּת (48, בלי ר׳) נ	apprentissage *m*
חֲנִיכַיִם (265) ז״ז	gencives *fpl*
חֲנִינָה (201) נ	grâce *f*, amnistie *f*
בִּקֵּשׁ חֲנִינָה	demander pardon
חֲנִינָה כְּלָלִית	amnistie générale
חֲנִיפָה (201) נ	flatterie *f*
חֲנִיקָה (201) נ	strangulation *f*
חֲנִית (ר׳ חֲנִיתוֹת) נ	javelot *m*, lance *f*
חָנַךְ (322) פ״י	éduquer, instruire
חֲנֹךְ לַנַּעַר עַל־פִּי־דַרְכּוֹ	instruis un enfant selon son tempérament
‖ (בית)	inaugurer
חָנַךְ מִפְעָל	inaugurer une entreprise
‖ נֶחְנַךְ (393) פ״ע	être inauguré

|| חִנֵּךְ (432) פ״י éduquer, élever (un enfant)
חִנֵּךְ מֵחָדָשׁ rééduquer
|| הִתְחַנֵּךְ (466) פ״ע être élevé (enfant)
חֲנֻכָּה (208) נ inauguration *f*
חֲנֻכַּת־בַּיִת inauguration d'un édifice
|| דת *Hanoukka* (fête des lumières) *f*
חֲנֻכִּיָּה (202) נ דת chandelier *m* à huit branches
חֲנֶכֶת (—) נ רפא gingivite *f*
חִנָּם או בְּחִנָּם תה״פ (ללא־תשלום) gratuitement
מַתְּנַת־חִנָּם נ don gratuit
שׁוֹמֵר־חִנָּם ז dépositaire non rétribué
בַּחֲצִי־חִנָּם presque pour rien
|| (ללא־סיבה) sans raison, sans motif
שִׂנְאַת־חִנָּם נ haine *f* sans motif
לְחִנָּם או עַל־חִנָּם sans raison, sans motif
|| (ללא־עונש) impunément
|| (לשוא) en vain
חֲנָמַל (—) ז gelée *f*
חָנַן (357 נ) פ״י favoriser
משפט amnistier, gracier
חָנַן ד״מ לִפ׳ accorder qch à qn
|| נִחַן (416 נ) או נֶחְנַן (393 נ) פ״ע être favorisé, être doué
משפט être amnistié, être gracié
|| חִנֵּן (432 נ) פ״ע implorer, supplier
|| פ״י חִנֵּן קוֹלוֹ parler d'une voix suppliante
|| חוֹנֵן (455 נ) פ״י aimer, chérir, favoriser
|| הִתְחַנֵּן (466 נ) פ״ע implorer, supplier
|| הֵחֵן (528 נ) פ״י favoriser
חִנָּנִי, ־נִית ת gracieux, joli, gentil
חִנָּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ grâce *f*, charme *m*
חִנָּנִית (17) נ צמח pâquerette *f*
חָנַף (320) פ״ע (בגד) trahir
|| (נהג בצביעות) faire des bassesses
חָנַף לִפ׳ flatter qn
|| פ״י profaner, souiller
|| הִתְחַנֵּף (466) פ״ע flatter, faire des bassesses
|| הֶחֱנִיף (501) פ״י (התרפס) flatter, flagorner
הֶחֱנִיף לִפ׳ flatter qn
(טימא) profaner, souiller
חָנֵף, חֲנֵפָה ת flatteur, hypocrite

חֹנֶף (—) ז flatterie *f*, hypocrisie *f*
חֲנֻפָּה (208) נ flatterie *f*, flagornerie *f*
|| (מרמה) imposture *f*, tromperie *f*
חֲנֻפּוּפִים (41) ז״ר flatteries *fpl*, flagorneries *fpl*
חַנְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש flatteur *n*
חַנְפָנוּת (46) נ flatterie *f*, flagornerie *f*
חַנְפָנִי, ־נִית ת flagorneur, adulateur
חָנַק (322) פ״י étrangler, suffoquer, étouffer, asphyxier
|| נֶחְנַק (393) פ״ע être étranglé, suffoquer
|| חִנֵּק (432) פ״י étrangler, étouffer, suffoquer
|| הִתְחַנֵּק (466) פ״ע s'étouffer, suffoquer
|| הֶחֱנִיק (501) פ״י étrangler, étouffer
חֶנֶק (—) ז strangulation *f*
חַנָּק (90) ז זואול boa *m*
חֲנָקָה (236) נ כים nitrate *m*, azotate *m*
חִנְקוּן (—) ז כים nitrification *f*
1. חַנְקָן (—) ז כים azote *m*
2. חַנְקָן (ר׳ ־נִים) ז עוף pie-grièche *f*
חַנְקָנִי, ־נִית ת כים nitrique, azotique
חֻמְצָה חַנְקָנִית acide *m* azotique
חַנְקָתִי, ־תִית ת כים nitreux, azoteux
חַס! מ״ק pitié!, miséricorde!
חַס וְשָׁלוֹם! או חַס וְחָלִילָה! à Dieu ne plaise!
חֶסֶד (174) ז bonté *f*, charité *f*, bienfait *m*
חֶסֶד וֶאֱמֶת véritable bienfait
חֶסֶד שֶׁל־אֱמֶת bienfait désintéressé, soins funéraires
חֶסֶד־נְעוּרִים amour *m* de jeunesse
אִישׁ־חֶסֶד homme charitable
מְשׁוֹרֵר בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן poète de grand talent
בִּזְכוּת וְלֹא בְּחֶסֶד de droit et non par faveur
לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד pour le meilleur ou pour le pire
נָטָה חֶסֶד אֶל־ être bien disposé envers
נָשָׂא חֶסֶד לִפְנֵי־ trouver grâce devant
הוֹאֵל בְּחַסְדְּךָ לְ־ ayez la bonté de
|| בהש בְּחֶסֶד (בקושי) à la rigueur
|| (חן) חוּט שֶׁל־חֶסֶד un trait délicat de beauté
|| (בלשון סגי־נהור) ignominie *f*, turpitude *f*

חִסֵּד (432) פ״י	faire du bien, être charitable
‖ (בלשון סגי־נהור)	insulter, injurier
‖ הִתְחַסֵּד (466) פ״ע	se montrer charitable
(העמיד פני־חסיד)	feindre la piété
חָסָה (349) פ״ע	se réfugier, s'abriter
‖ (בטח) חָסָה בְּ־	avoir confiance en, se fier à
‖ חִסָּה (453) פ״י משפט	déclarer confidentiel
‖ הִתְחַסָּה (480) פ״ע	chercher un abri, s'abriter
חַסָּה (208) נ צמח	laitue *f*
חָסוּד, חֲסוּדָה ת (נאה)	gracieux, charmant
‖ (מתחסד)	dévot
חָסוּחַ (9) ז	ravin *m*
חָסוּי, חֲסוּיָה ת (מוגן)	protégé, abrité
‖ (סודי)	confidentiel
חִסּוּי (23) ז	protection *f*
חָסוּךְ, חֲסוּכָה ת	privé, dépourvu
חֲסוּךְ־בָּנִים	sans enfants
חֲסוּךְ־מַרְפֵּא	incurable
חִסּוּל (51) ז	liquidation *f*
מְכִירַת־חִסּוּל נ	liquidation de stocks
חֲסוֹם (21) ז	muselière *f*
חָסוּן, חֲסוּנָה ת	bénéficiant d'immunité
1. חָסוּם, חֲסוּמָה ת (סגור)	muselé, fermé, barré
מתמט מַעְגָּל חָסוּם	cercle inscrit
בנק חֶשְׁבּוֹן חָסוּם	compte bloqué
2. חָסוּם, חֲסוּמָה ת (נוקשה)	dur, durci
1. חִסּוּם (51) ז (בלימה)	musellement *m*
2. חִסּוּם (51) ז (הקשיה)	durcissement *m*
חִסּוּן (51) ז רפא	immunisation *f*, vaccination *f*
חִסּוּר (51) ז מתמט	soustraction *f*
‖ (העדרות)	absence *f*
חָסוּת (46) נ	protection *f*, refuge *m*, abri *m*
אֶרֶץ־חָסוּת נ	pays *m* de protectorat
בְּחָסוּת־	sous le patronage de
חַסְחוּס (41) ז	cartilage *m*
חַסְחוּסִי, ־סִית ת	cartilagineux
חָסִיד, חֲסִידָה ת	généreux, charitable, pieux
‖ (של־רעיון)	adhérent, partisan
חֲסִיד־הַשִּׁיטָה הַתַּקִּיפָה	partisan de la manière forte
‖ דת	*hassid m*
חֲסִיד שׁוֹטֶה	fanatique inconditionnel
חֲסִידָה (201) נ עוף	cigogne *f*
חֲסִידוּת (48, בלי ר׳) נ	bienveillance *f*, charité *f*
‖ דת	hassidisme *m*
חֲסִידִי, ־דִית ת דת	hassidique
חֲסִיָּה (202) נ	action *f* de s'abriter
חֶסְיוֹן (22) ז	protection *f*, abri *m*, refuge *m*
חֲסִיכָה (201) נ	économie *f*, épargne *f*
חָסִיל (10) ז חרק	criquet *m*, locuste *f*
חֲסִילוֹן (21) ז זואול	crustacé *m*, fruit *m* de mer
חֲסִימָה (201) נ (של־הפה)	musellement *m*
‖ (סתימה)	fermeture *m*, barrage *m*
חֲסִימַת־כְּבִישׁ	barrage d'une route
רפא חֲסִימַת־דָּם	hémostasie *f*, garrottage (d'artère) *m*
בהש אֲחוּז־חֲסִימָה	pourcentage minimal de voix nécessaire (pour être élu)
‖ מתמט חֲסִימַת־עִגּוּל	inscription *f* d'un cercle
חָסִין, חֲסִינָה ת (חזק)	fort, robuste, puissant
‖ (עמיד)	immunisé, résistant
חֲסִין־אֵשׁ	ignifuge, ininflammable, réfractaire
חֲסִין־מַיִם	imperméable
חֲסִינָה (201) נ	panier *m* d'osier
חֲסִינוּת (48, בלי ר׳) נ	immunité *f*
חֲסִינוּת דִּיפְּלוֹמָטִית	immunité diplomatique
חָסִיס (10) ז	gruau *m*
חָסִית (ר׳ חֲסִיּוֹת) נ צמח	ail *m*
חָסַךְ (322) פ״י	économiser, épargner
‖ נֶחְסַךְ (393) פ״ע	être économisé
‖ חִסֵּךְ (432) פ״י (עַל־)	économiser, épargner
חִסָּכוֹן (39) ז	économie *f*, épargne *f*
קֻפַּת־חִסָּכוֹן נ	caisse *f* d'épargne
חַסְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	économe
חַסְכָנוּת (46, בלי ר׳) נ	économie *f*, parcimonie *f*
חַסְכָנִי, ־נִית ת	économique, peu coûteux
חֲסַל (נ׳ חֲסֶלֶת) מלית	fini, achevé
חֲסַל הַסִּפּוּר	ici finit le conte
עממי חֲסַל סֵדֶר־הַנְּאוּמִים	en voilà assez de discours

‖ וָחֵסֶל! מ״ק — un point c'est tout!, basta!
חָסַל (322) פ״י — anéantir, liquider
‖ חִסֵּל (432) פ״י — liquider, supprimer
‖ הִתְחַסֵּל (466) פ״ע — être liquidé, se dissoudre
חַסְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — liquidateur *n*
חַסְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — tendance *f* à liquider
חַסְלָנִי, ־נִית ת — tendant à liquider
1. חָסַם (322) פ״י (את־הפה) — museler, fermer
(דרך) — barrer
רפא חָסַם עוֹרֵק — ligoter une artère
בהש חָסַם אֶת־פִּי־הָעִתּוֹנוּת — museler la presse
‖ מתמט חָסַם עִגּוּל — inscrire un cercle
‖ נֶחְסַם (393) פ״ע (פה) — être muselé
(דרך) — être barré
מתמט — être inscrit
2. חָסַם (322) פ״י (מתכת) — tremper (l'acier), durcir
‖ חִסֵּם (432) פ״י — tremper (l'acier), durcir
‖ הִתְחַסֵּם (466) פ״ע — être trempé, se durcir
חֶסֶם (163) ז — barrage *m*, blocage *m*, enrayage *m*
רפא — ligature *f*
חַסָּם (90) ז רפא — garrot *m*
1. חָסַן (320 ג) פ״ע (נעשה חזק) — se fortifier
‖ חִסֵּן (432 ג) פ״י — fortifier
רפא — immuniser
‖ הִתְחַסֵּן (466) פ״ע — se fortifier, se prémunir
2. [חסן] נֶחְסַן (393 ג) פ״ע (נאצר) — être emmagasiné
‖ הֶחְסִין (501 ג) פ״י — emmagasiner, stocker
חָסֹן, חֲסֻנָּה ת — fort, robuste
1. חֹסֶן (190, בלי ר׳) ז (כוח) — force *f*, puissance *f*
2. חֹסֶן (190, בלי ר׳) ז (אוצר) — richesse *f*
לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן — la richesse n'est pas éternelle
3. חֹסֶן (—) ז צמח — lin non peigné, filasse *f*
חָסַף (322) פ״י — découvrir, dévoiler
חַסְפָּא (—) ז ארמית — tesson *m*, morceau *m* d'argile
חַסְפָּא בְּעַלְמָא — objet *m* sans valeur
חִסְפּוּס (41) ז (תכונה) — rugosité *f*, aspérité *f*
בהש חִסְפּוּס־הַלָּשׁוֹן — aspérité du langage
‖ (פעולה) — dépolissage *m*

חַסְפָּנִית (—) נ רפא — pityriasis *m*
חִסְפֵּס (458) פ״י — dépolir, rendre rugueux
‖ הִתְחַסְפֵּס (493) פ״ע — devenir rugueux
חַסְפֶּסֶת (—) נ רפא — pellagre *f*
חֲסָקָה (212) נ — barque plate, pinasse *f*
חָסֵר (321, בינוני חָסֵר) פ״ע — diminuer, s'amoindrir
‖ (נעדר) — manquer, faire défaut
לֹא חָסֵר לִי (או אֵינֶנִּי חָסֵר) כְּלוּם — je ne manque de rien
‖ נֶחְסַר (393) פ״ע — être diminué
‖ חִסֵּר (432) פ״י — diminuer, enlever, priver
מתמט — soustraire, retrancher
‖ הִתְחַסֵּר (466) פ״ע — diminuer, s'amoindrir
‖ הֶחְסִיר (501) פ״י (הפחית) — diminuer, enlever
מתמט — soustraire, retrancher
‖ פ״ע (הפסיד) — perdre
(נעדר) — manquer, s'absenter
חָסֵר, חֲסֵרָה ת — qui manque de, privé de
זֶה נֶהֱנֶה וְזֶה לֹא חָסֵר — chacun y trouve son avantage
הַמָּרָק חָסֵר מֶלַח — le potage manque de sel
חֲסַר־אוֹנִים (ר׳ חַסְרֵי־אוֹנִים) — impuissant
חֲסַר־הַכָּרָה — sans connaissance
חֲסַר־טַעַם — insipide, dépourvu de goût
חֲסַר־לֵב — sans coeur
חֲסַר־עֵרֶךְ — sans valeur
חֲסַר־תַּקְדִּים — sans précédent
זואול חַסְרֵי־חֻלְיוֹת ז״ר — invertébrés *mpl*
‖ חֹדֶשׁ חָסֵר — mois creux (de 29 jours)
כְּתִיב חָסֵר — graphie défective
דקדוק פֹּעַל חָסֵר — verbe défectif
‖ (פחות) — moins
אַרְבָּעִים חָסֵר אַחַת — trente-neuf
‖ (נעדר) — absent, qui manque
חָסֵר הַתַּאֲרִיךְ — la date manque
חֲסֵרִים שְׁנֵי תַּלְמִידִים — deux élèves manquent
חֶסֶר (—) ז (דלות) — indigence *f*, pauvreté *f*
‖ (גרעון) — manque *m*, déficit *m*
הִשְׁלִים אֶת־הֶחָסֵר — combler le déficit
‖ רפא — déficience *f*
חֹסֶר־דָּם — anémie *f*

חֹסֶר (190, בלי ר׳) ז — manque *m*, défaut *m*
חֹסֶר־הִגָּיוֹן — manque de logique
חֹסֶר־כֹּל — dénuement complet
חֹסֶר־מַעַשׂ — inaction *f*, passivité *f*
חִסָּרוֹן (39) או חֶסְרוֹן (22) ז — manque *m*, absence *f*
חֶסְרוֹן־כִּיס — perte *f* d'argent
מֵחֶסְרוֹן־מִלִּים — quand les mots manquent
הִרְגַּשְׁנוּ בְּחֶסְרוֹנְךָ — vous nous avez manqué
חַף, חַפָּה ת — pur, innocent
חַף מִפֶּשַׁע — innocent
חָף (ר׳ חָפִים) ז (של־מפתח) — panneton *m*
חִפֵּא (444) פ״י — calomnier, diffamer
חִפֵּא דְּבָרִים עַל־ — inventer des calomnies contre
|| הֶחְפִּיא (506) פ״י — calomnier, diffamer
חֲפָאִים ← חֲפִי
חָפָה (345) פ״י — couvrir, envelopper
בהש חָפָה רֹאשׁוֹ — se couvrir le visage (de honte)
|| פ״ע — se couvrir de honte, blêmir
פָּנָיו חָפוּ — son visage blêmit
פַּס חוֹפֶה — ferrure *f*
|| נֶחְפָּה (410) פ״ע — se couvrir, être couvert
|| חִפָּה (453) פ״י — couvrir
חִפָּה עַל־פָּקִיד — couvrir un employé
חִפָּה דְּבָרִים עַל־ — inventer des calomnies contre
צבא חִפָּה עַל־ — couvrir, protéger
|| הִתְחַפָּה (480) פ״ע — se couvrir, s'envelopper
חֶפֶה (78, ר׳ חֲפִים) ז צמח — bractée *f*
חֻפָּה (208) נ (של־מנורה) — abat-jour *m*
|| (של־מנוע) — capot *m*
חֻפָּה (208) נ — baldaquin *m*, dais *m*
|| בהש (נישואים) — mariage *m*
נִכְנַס לַחֻפָּה — se marier
הֶעֱמִיד חֻפָּה לִבְנוֹ — marier son fils
דת חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין — justes noces *fpl*
חָפוּז, חֲפוּזָה ת — hâtif, précipité
חִפּוּז (51) ז — hâte *f*
חָפוּי, חֲפוּיָה ת — couvert, enveloppé
בהש חֲפוּי־רֹאשׁ — la tête basse, honteux et confus

חִפּוּי (23) ז (ציפוי) — couverture *f*, revêtement *m*
|| בהש חִפּוּי עַל־פְּ׳ — effort *m* pour décharger qn
|| צבא — couverture, protection *f*
חָפוּס, חֲפוּסָה ת — serré, enveloppé
חִפּוּף (51) ז — palissade *f*, haie *f*, palanque *f*
חֲפוֹרָה (201) נ — tranchée *f*, fossé *m*
חֲפוֹרִית (17) נ צמח — phalaris *m*, alpiste *m*
חִפּוּשׂ (51) ז — recherche *f*, fouille *f*, quête *f*
עָרַךְ חִפּוּשׂ — perquisitionner, fouiller
משפט צַו־חִפּוּשׂ ז — ordre *m* de perquisition
|| (התחפשות) — déguisement *m*
חִפּוּשׁ (54) ז — libération *f*
חִפּוּשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ חרק — escarbot *m*
חִפּוּשִׁית־פַּרְעֹה — scarabée *m*
חִפּוּשִׁית־רְפוּאָה — méloé *m*
חַפּוּת (47, בלי ר׳) נ — innocence *f*
חָפַז (323) פ״ע — se hâter, se dépêcher
חָפַז זְנָבוֹ — agiter sa queue
|| נֶחְפַּז (394) פ״ע — se hâter, se dépêcher
|| הֶחְפִּיז (501) פ״י — hâter, presser, accélérer
חֵפֶז (181, בלי ר׳) ז — hâte *f*
חִפָּזָה (207, בלי ר׳) נ — hâte *f*, précipitation *f*
בְּחִפָּזָה — en hâte, hâtivement
חִפָּזוֹן (39, בלי ר׳) ז — hâte *f*, précipitation *f*
בְּחִפָּזוֹן — en hâte, hâtivement
חִפְזוֹנִי, ־נִית ת — hâtif
|| חִפְזוֹנִית תה״פ — hâtivement
חֲפִי (ז, ר׳ חֲפָיִים או חֲפָאִים) ז — couverture *f*, housse *f*
|| (לתינוק) — bavette *f*
חֲפִינָה (201) נ — action *f* de prendre à pleine main
חֲפִיסָה (201) נ — paquet *m*
חֲפִיסַת־סִיגָרִיּוֹת — paquet de cigarettes
חֲפִיסַת־שׁוֹקוֹלָדָה — tablette *f* de chocolat
1. חֲפִיפָה (201) נ (כיסוי) — couverture *f*, superposition *f*
|| מתמט — congruence *f*, coïncidence *f*
מִשְׁפְּטֵי־חֲפִיפָה ז״ר — cas d'égalité (des triangles)
2. חֲפִיפָה (201) נ (רחיצה) — lavage *m*
חֲפִיפַת־רֹאשׁ — lavage de tête, shampoing *m*

חֲפִיצָה (201) נ	volonté *f*, désir *m*
חֲפִיר (1) ז צבא	fossé *m*, douve *f*
חֲפִירָה (201) נ (פעולה)	action *f* de creuser
‖ (בארכיאולוגיה)	fouille *f*
‖ צבא (תעלה)	tranchée *f*
חֲפִית (17) נ (לוחית מתכת מסביב לחור־המנעול)	foncet *m*
חֲפִית (17) נ צמח	bractéole *f*
חָפַן (323 ג) פ״י (קמץ)	cueillir à pleine main
‖ (לפת)	entourer de sa main
חֹפֶן (190, זוגי חָפְנַיִם 261) ז	poignée *f*
מְלֹא־חָפְנַיִם	à pleines mains
‖ חָפְנַיִם צמח	thlaspi *m*
חַפָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	masseur *n*
חַפַּף (88) ז דג	tanche *f*
1. חָפַף (357) פ״י (כיסה)	couvrir, recouvrir
פ״ע חָפַף עַל־	protéger
‖ מתמט	se superposer, coïncider
צורות חופפות	figures superposables
‖ חוֹפֵף (455) פ״י (עַל־)	recouvrir, envelopper, protéger
2. חָפַף (357) פ״י (רחץ)	laver, rincer
חָפַף אֶת־רֹאשׁוֹ	se laver la tête
‖ (שפשף)	frotter
‖ נֶחְפַּף (394) פ״ע	être lavé, être rincé
‖ חִפֵּף (432) פ״י	frotter
‖ הִתְחוֹפֵף (488) פ״ע	se frotter
חָפַץ (323) פ״י (הניע)	remuer
חָפֵץ (323, עבר ובינוני חָפֵץ) פ״ע	désirer, vouloir
לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ	je ne veux pas la prendre
‖ חָפֵץ בְּ־	avoir de l'affection pour
חָפֵץ, חֲפֵצָה ת	désireux, consentant
בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה	volontiers
חֵפֶץ (181) ז (רצון)	volonté *f*, désir *m*
בְּחֵפֶץ־לֵב	volontiers, de bon coeur
אֶבֶן־חֵפֶץ נ	pierre précieuse
הִגִּיעַ לִמְחוֹז־חֶפְצוֹ	arriver à bon port
כְּלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ	ustensile *m* dont personne ne veut
עָשָׂה חֵפֶץ־פ׳	exécuter les volontés de qn
‖ (עצם)	objet *m*
חֶפְצֵי־עֵרֶךְ	objets précieux
משפט נִשְׁבַּע בִּנְקִיטַת־חֵפֶץ	jurer en tenant en main un objet du culte
‖ (עסק)	affaire *f*, intérêt *m*
עָשָׂה חֲפָצָיו	vaquer à ses affaires
עֵת לְכָל־חֵפֶץ	il y a un temps pour tout
חֶפְצֵי־שָׁמַיִם	les affaires religieuses
חֶפְצָה (207, בלי ר׳) נ	désir *m*
חֶפְצַת־נַפְשׁוֹ	le désir de sa vie
חֶפְצִית (17) נ	caprice *m*
1. חָפַר (323) פ״י (כרה)	creuser, fouiller
‖ °(תר)	explorer
‖ נֶחְפַּר (394) פ״ע	être creusé
‖ הִתְחַפֵּר (466) פ״ע צבא	se retrancher, s'enterrer
2. חָפֵר (323) פ״ע (החוויר)	pâlir, blêmir
‖ הֶחְפִּיר (501) פ״ע	avoir honte, être confus
‖ פ״י	couvrir de honte, déshonorer
מַעֲשֶׂה מַחְפִּיר	action *f* abominable
חֶפֶר (181) ז	fouille *f*, terrassement *m*
חַפָּר (90) ז צבא	sapeur *m*
חֲפֵרָה (229) נ צבא	tranchée *f*
חֲפֵרַת־קֶשֶׁר	boyau *m* de communication
חַפְרוּר (41) ז	bêche-pioche *f*
חֲפַרְפַּר (91) ז טכנ	excavateur *m*
חֲפַרְפֶּרֶת (252) נ זואול	taupe *f*
חֲפֹרֶת (256) נ	déblais *mpl*
חַפֶּרֶת (252) נ	dragueur *m*
חָפַשׂ (323) פ״י	chercher, scruter, explorer
‖ נֶחְפַּשׂ (394) פ״ע	être exploré, être fouillé
‖ חִפֵּשׂ (432) פ״י	chercher, rechercher
חִפֵּשׂ בְּכִיסָיו	fouiller ses poches
בהש חִפֵּשׂ בַּנֵּרוֹת	chercher comme un fou
‖ הִתְחַפֵּשׂ (466) פ״ע	se déguiser
‖ הֶחְפִּישׂ (501) פ״י	déguiser
חֵפֶשׂ (181, בלי ר׳) ז	recherche *f*, investigation *f*
חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ	recherche minutieuse
חֹפֶשׁ (190) ז (חרות)	liberté *f*
חֹפֶשׁ־הַדִּבּוּר	liberté de parole
חֹפֶשׁ־פְּעֻלָּה	liberté d'action
‖ (פגרה)	congé *m*, vacances *fpl*

הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל	les grandes vacances
חִפֵּשׁ (432) פ״י	libérer, affranchir
חֻפְשָׁה (207) נ (חרות)	liberté *f*
‖ (פגרה)	congé *m*
חֻפְשָׁה בְּתַשְׁלוּם	congé payé
חֻפְשַׁת־לֵדָה	congé de maternité
חָפְשִׁי, ־שִׁית (ר׳ ־שִׁים או ־שִׁיִּים, ־שִׁיּוֹת) ת	libre
בְּחִירָה חָפְשִׁית	libre arbitre *m*
נָתַן יָד חָפְשִׁית	donner carte blanche
כְּנִיסָה חָפְשִׁית	entrée *f* libre
מִקְצוֹעַ חָפְשִׁי	profession libérale
סַחַר חָפְשִׁי	libre-échange *m*
שׁוֹמֵעַ חָפְשִׁי	auditeur *m* libre
צבא עֲמִידָה חָפְשִׁית	repos *m*
חָפְשִׁים!	rompez vos rangs!
‖ ספורט בְּעִיטָה חָפְשִׁית	coup franc
דת יַהֲדוּת חָפְשִׁית	judaïsme libéral
‖ (פטור) חָפְשִׁי מִמַּס	exempt d'impôt
‖ (לא דתי)	irréligieux
‖ חָפְשִׁי (—) ז	liberté *f*
יָצָא לַחָפְשִׁי	être libéré
שִׁלַּח לַחָפְשִׁי	libérer, affranchir
בַּמֵּתִים חָפְשִׁי	chez les morts il n'y a pas de loi
‖ חָפְשִׁית (—) נ	retraite *f*, réclusion *f*
בֵּית־הַחָפְשִׁית	léproserie *f*
חָפְשִׁיּוּת (—) נ	liberté *f*, sans-gêne *m*, aisance *f*
דִּבֵּר בְּחָפְשִׁיּוּת (—) נ	parler librement
חָפַת (323 ת) פ״י	plier, replier, retrousser
‖ חִפֵּת (432 ת) פ״י	plier, replier, retrousser
חִפֵּת שַׁרְווּלָיו	retrousser ses manches
‖ הִתְחַפֵּת (466 ת) פ״ע	se replier, se retrousser
חֵפֶת (180) ז	repli (du vêtement) *m*, manchette *f*
בהש נְתַתִּיו בְּחֶפְתִּי	je l'ai mis dans ma poche
חֵץ (114, ר׳ חִצִּים וגם חֲצָצִים) ז	flèche *f*
‖ בהש חִצֵּי־הַשֶּׁמֶשׁ	rayons *mpl* du soleil
חֲצָאִיּוֹת (—) נ	demi-mesures *fpl*
חֲצָאִים ← חֲצִי	
חֲצָאִית (17) נ	jupe *f*
חָצַב (322) פ״י	tailler, sculpter, former
חָצַב לַהֲבוֹת־אֵשׁ	jeter feu et flamme
בהש נְאוּם חוֹצֵב לֶהָבוֹת	discours enflammé
‖ (חפר)	creuser
‖ נֶחְצַב (393) פ״ע	être taillé, être gravé
‖ חִצֵּב (432) פ״י	tailler
‖ הֶחְצִיב (501) פ״י	tailler en pièces, abattre
1. חַצָּב (107) ז (כד)	cruche *f*, jarre *f*
2. חַצָּב (107) ז צמח	scille *f*
חַצָּב (90) ז	tailleur *m* de pierres
חַצָּבוּת (48, בלי ר׳) נ	travail *m* du tailleur de pierres
חַצֶּבֶת (—) נ רפא	rougeole *f*
חָצַד (322) פ״י	couper (le blé), moissonner
חָצָה (349) פ״י (חילק)	partager, diviser
בהש לֹא חָצָה יָמָיו	ne pas atteindre la moitié de sa vie
‖ (עבר)	traverser, franchir, couper
חָצָה אֶת־הָרְחוֹב	traverser la rue
מתמט חָצָה יָשָׁר	couper une droite
‖ (עשה מחיצה)	séparer, écarter
חָצָה שִׁנָּיו	se curer les dents
‖ נֶחֱצָה (409) פ״ע	être partagé, être divisé
חֲצוּב (51) ז	taille (de pierres) *f*
1. חֲצוּבָה (201) נ	trépied *m*
‖ צבא הֵקִים חֲצוּבוֹת	former les faisceaux
פֵּרֵק חֲצוּבוֹת	rompre les faisceaux
2. חֲצוּבָה (201) נ צמח	scille *f*
חָצוּי, חֲצוּיָה ת	divisé, partagé en deux
בהש נֶפֶשׁ חֲצוּיָה	âme déchirée
חִצּוּי (23) ז	division *f*, partage *m* en deux
חָצוּף, חֲצוּפָה ת	impertinent, insolent
‖ שָׁעָה חֲצוּפָה	temps *m* de crise
חֲצוֹצְרָה (235) נ או חֲצוֹצֶרֶת (254) נ	trompette *f*, clairon *m*
‖ אנטום	trompe *f*
חֲצוֹצְרָן (97) ז	trompette *m*
חֲצוֹת (—) נ	milieu (du jour ou de la nuit) *m*
חֲצוֹת־הַיּוֹם	midi *m*
חֲצוֹת־הַלַּיְלָה	minuit *m*
חִצְחֵץ (462) פ״י	orienter, diriger

1. חֵצִי (7, ר׳ חֲצָאִים או חֲצָיִים) — moitié *f*,
או חֲצִי (—) ז — demi-
שֶׁקֶל וָחֵצִי — un sicle et demi
חֵצִי חֵצִי — moitié moitié
הַשָּׁעָה שְׁתַּיִם וָחֵצִי — il est deux heures et demie
לַחֲצָאִים — à moitié
חֲצִי־אִי — presqu'île *f*
חֲצִי־גְּמָר — demi-finale *f*
חֲצִי־כַּדּוּר — hémlsphére *f*
חֲצִי־נֶחָמָה — consolation partielle
בַּחֲצִי־פֶּה — sans enthousiasme
עַד־חֲצִי־הַמַּלְכוּת — tout ce qui vous plaira
חֶצְיָם הָלְכוּ — la moitié d'entre eux sont partis
קַח חֶצְיוֹ — prends-en la moitié
‖ (אמצע) — milieu *m*
בַּחֲצִי־הַדֶּרֶךְ — à mi-chemin
בַּחֲצִי־יָמָיו — au milieu de sa vie
הוֹרִיד דֶּגֶל לַחֲצִי־הַתֹּרֶן — mettre le drapeau en berne
חֲצִי־הַלַּיְלָה — minuit *m*
2. °חֵצִי (—) ז (חץ) — flèche *f*
חִצִּי, חִצִּית ת — sagittal, en forme de flèche
חָצִיב, חֲצִיבָה ת — facile à tailler (pierre)
חֲצִיבָה (201) נ — taille (de pierres) *f*
חֲצִיבוּת (48, בלי ר׳) נ — tendreté *f*
חֲצִיָּה (212) או חֲצָיָה (202) נ — division *f* en deux
‖ (צליחה) — traversée *f*, franchissement *m*
חֲצִיַּת־נָהָר — passage *m* d'un fleuve
מַעֲבַר־חֲצִיָּה ז — passage pour piétons
חֶצְיוֹן (21) ז מתמט — médiane *f*
חָצִיל (10) ז צמח — aubergine *f*
חֲצִיפוּת (48) נ — impertinence *f*, insolence *f*
חָצִיץ (10) ז — cloison *f*, écran *m*
חֲצִיצָה (201) נ — séparation *f*, cloisonnement *m*
‖ ספורט — recoupement *m*
חָצִיר (10) ז צמח — herbe *f*, foin *m*, poireau *m*
חַצָּל (90) ז — nattier *m*
[חצן] הֶחְצִין (501 נ) פ״י — extérioriser
חֹצֶן (183) או חוֹצֶן (190) ז — giron *m*, sein *m*
בהש נָעַר חָצְנוֹ — désavouer, se désolidariser

חָצַף (322) פ״ע — être impertinent *ou* insolent
‖ הִתְחַצֵּף (466) פ״ע — être impertinent
‖ הֶחְצִיף (501) פ״ע — se conduire insolemment
‖ פ״י הֶחְצִיף פָּנָיו — se montrer effronté
הֶחְצִיף עֵינָיו בְּ־ — regarder avec insolence
חֹצֶף (—) ז — impertinence *f*, insolence *f*
חֻצְפָּה (207) נ — impertinence *f*, insolence *f*
חַצְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — effronté *n*, insolent *n*
חַצְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — audace *f*, arrogance *f*
חַצְפָנִי, ־נִית ת — arrogant, insolent
חָצָץ (88) ז — enclos *m*, parcelle *f*
1. חָצַץ (322) פ״י (הפריד) — séparer
חָצַץ שִׁנָּיו — se curer les dents
‖ חִצֵּץ (432) פ״י — séparer
2. חִצֵּץ (432) פ״י (ניפץ) — casser, faire éclater
חָצָץ (107) ז — gravier *m*, cailloux *mpl*
חֲצַץ־הַשִּׁנַּיִם — tartre *m*
בהש הִגְרִיס בֶּחָצָץ שִׁנָּיו — accabler, tourmenter
חֲצָצָה (217) נ — séparation *f*, cloison *f*
(בדפוס) — interstice *m*
חִצְצוּר (41) ז — sonnerie *f* de trompette
חַצְצִי, ־צִית ת — graveleux, caillouteux
חֲצָצִים ← חֵץ
חִצְצֵר (458) פ״ע — sonner de la trompette
חָצֶצֶת (—) נ רפא — calcul *m*, gravelle *f*
חֲצֶצֶת־הַמָּרָה — calcul biliaire
[חצר] הֶחְצִיר (500) פ״ע — sonner de la trompette
חָצֵר (138) נ — cour *f*
חֲצַר־בֵּית־סֵפֶר — préau *m*
‖ (בית־המלך) — cour (d'un souverain)
אַנְשֵׁי־הֶחָצֵר ז״ר — les courtisans *mpl*
שַׂר־הֶחָצֵר — chambellan *m*
‖ (ר׳ חֲצֵרִים 137 — ferme *f*, maison rurale, dépendances *fpl*
°בָּתֵּי־חֲצֵרִים — hameaux *m*
‖ משפט חֲצֵרִים — domaine *m*, immeubles *mpl*
‖ אנטום חֲצַר־הַכָּבֵד — diaphragme *m*
חֲצֵרוֹנִי, ־נִית ת — de cour
חֲצַרְמָוֶת ש״פ נ (אזור בדרום־ערב) — Hadramaut *m*
‖ בהש (בית־קברות) — cimetière *m*

חַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — concierge *n*
|| (מאנשי־חצר־המלך) — courtisan *n*
חַצְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — métier *m* de concierge
|| (בחצר־המלך) — étiquette *f* de cour
חֹק (143) ז — loi *f*
חק פְּלִילִי — loi pénale
חק־עֵזֶר — règlement *m*, ordonnance *f*
חק ולא יַעֲבֹר — loi immuable
אַנְשֵׁי־הַחֹק ז״ר — les juristes *mpl*
הֶעֱמִיד מִחוּץ לַחֹק — décréter hors la loi
|| (כלל) חֹק־אַרְכִימֶדֶס — principe *m* d'Archimède
חֻקֵּי־הַטֶּבַע — lois naturelles
|| (מנהג) — coutume *f*, moeurs *fpl*
חֻקֵּי־הָעַמִּים — les coutumes des nations
|| (מתכונת) — mesure *f*, ration *f*, tâche *f*
לֶחֶם־חֻקֵּנוּ — notre pain quotidien
חק־לִמּוּדִים — cycle *m* des études
לִבְלִי־חֹק — démesurément
חַקַּאי, חַקָּאִית (ר׳ חַקָּאִים, חַקָּאִיּוֹת) ש — imitateur *n*
חִקָּה (453) פ״י — imiter, contrefaire
|| הִתְחַקָּה (480) פ״ע (עַל־ או אַחֲרֵי־) — suivre à la trace, pister
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־דְּ״מְ — enquêter sur qch
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־רַגְלֵי־ — être aux trousses de
חֻקָּה (208) נ — constitution *f*
|| (חוק) — loi *f*, règle *f*
|| (מנהג) — coutume *f*
חִקּוּי (23) ז — imitation *f*, contrefaçon *f*
|| (בספרות) — parodie *f*
חִקּוּיִי, ־יִית ת — imitatif
חִקּוּק (51) ז (חריתה) — gravure *f*, sculpture *f*
|| (קביעת־חוקים) — législation *f*
חִקּוּר (51) ז — enquête *f*, recherche *f*
חָקִי (—) ז — kaki (couleur) *m*
חֻקִּי, חֻקִּית ת — légal, légitime
בִּלְתִּי־חֻקִּי — illégal, illégitime
חֻקִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — légalité *f*, légitimité *f*
|| (בטבע) — régularité *f*, périodicité *f*
חַקְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — imitateur *n*
חַקְיָנוּת (46) נ — imitation *f*

חַקְיָנִי, ־נִית ת — imitatif
חֲקִיקָה (201) נ (חריתה) — gravure *f*, inscription *f*
|| (קביעת־חוקים) — législation *f*
חֲקִירָה (201) נ — enquête *f*, investigation *f*
וַעֲדַת־חֲקִירָה נ — commission *f* d'enquête
חֲקִירַת־עֵדִים — interrogatoire *m* de témoins
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב — contre-interrogatoire *m*
חֲקִירָה מֻקְדֶּמֶת — instruction *f* préalable
עָרַךְ חֲקִירָה — mener une enquête
|| (מחקר) — recherche *f*, étude *f*
חֲקַל (—) ז ארמית — champ *m*
חַקְלָאוּת (—) נ — agriculture *f*
תּוֹרַת־הַחַקְלָאוּת נ — agronomie *f*
חַקְלַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — agriculteur *n*
חַקְלָאִי, ־אִית ת — agricole
חֹקֶן (190) ז — lavement *m*, clystère *m*
חֶקֶק (88) ז — creux *m*, cavité *f*
חָקַק (358) פ״י (חרת) — graver
בהש (רשם) — inscrire
|| (נקב) — creuser
|| (קבע חוק) — légiférer
חָקַק חֹק — voter une loi
|| נֶחְקַק (393) פ״ע (נחרת) — être gravé
(נקבע חוק) — être voté (loi)
|| חוֹקֵק (455) או חִקֵּק (432) פ״י (חרת) — graver
(קבע חוק) — légiférer
|| הֵחֵק (529) פ״י (חרת) — graver
(קבע חוק) — légiférer
° חֵקֶק (183) ז (חוק) — loi *f*
חִקְקֵי־אָוֶן — lois injustes
|| (החלטה) — résolution *f*
חִקְקֵי־לֵב — méditations *fpl*, spéculations *fpl*
חַקָּק (90) ז — graveur *m*
חָקַר (322) פ״י — examiner, interroger, scruter
חָקַר עֵדִים — interroger des témoins
חָקַר בְּעָיָה — examiner un problème
חָקַר אֵזוֹר — explorer une région
|| נֶחְקַר (393) פ״ע — être interrogé, être exploré
הַנֶּאֱשָׁם נֶחְקַר — l'accusé a été interrogé
|| חִקֵּר (432) פ״י — rechercher, enquêter
חֵקֶר (183) ז — recherche *f*, étude *f*

חֵקֶר־הַמִּקְרָא exegèse *f* biblique
חִקְרֵי־לֵב les pensées *fpl* du coeur
אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ sa sagesse est insondable
עַד־אֵין־חֵקֶר infiniment
חַקְרָה (201) נ acropole *f*
חַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש enquêteur *n*
חַקְרָנוּת (46) נ nature scrutatrice
חַקְרָנִי, ־נִית ת scrutateur, fureteur
חֻקָּתִי, ־תִית ת constitutionnel
חֻקָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ constitutionnalité *f*
[חרא] הֶחֱרִיא (506) פ״ע עממי chier
חָרָא (107) ז excrément *m*
חָרַב (320) פ״ע (הושמד) être dévasté, être en ruines
|| (יבש) se désécher, être sec
|| פ״י (השמיד) détruire, dévaster
|| נֶחֱרַב (395) פ״ע être dévasté, être ruiné
|| חֵרֵב (437) פ״י détruire, dévaster
|| הִתְחָרֵב (473) פ״ע tomber en ruines
|| הֶחֱרִיב (500) פ״י (השמיד) détruire, ruiner
(ייבש) assécher, mettre à sec
חָרֵב, חֲרֵבָה ת (הרוס) dévasté, désolé, en ruines
|| (יבש) sec, desséché, aride
1. חֶרֶב (174, ר׳ חֲרָבוֹת 164) נ épée *f*, glaive *m*
הִכָּה לְפִי־חֶרֶב passer au fil de l'épée
חַלְלֵי־חֶרֶב ז״ר morts *mpl* de la guerre
2. חֹרֶב (—) או חוֹרֶב (—) ז désolation *f*, ruine *f*
|| (יובש) aridité *f*, sécheresse *f*
חָרָבָה (—) נ terre *f* ferme
שָׂם לֶחָרָבָה assécher, mettre à sec
חַרְבָּה (237) נ serpette *f*
חָרְבָּה או חֻרְבָּה (244) נ ruine *f*
חֲרָבוֹן (ר׳ חַרְבוֹנִים) ז sécheresse *f*, aridité *f*
חַרְבּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז עממי échec *m*, fiasco *m*
חֻרְבָּן (93) ז destruction *f*
חֻרְבַּן־הַבַּיִת la destruction du Temple
חִרְבֵּן (458 ג) פ״י עממי gâcher, compromettre
|| הִתְחַרְבֵּן (491 ג) פ״ע עממי échouer, faire fiasco
חָרַג (322) פ״ע sortir, s'écarter
חָרַג מִן־הַמִּסְגֶּרֶת sortir du cadre
חֶרֶג (174) ז או חֲרָגָה (241) נ grain *m* de poussière

חֶרֶג־יוֹם poussières *fpl* voltigeant au soleil
חַרְגּוֹל (21) ז חרק criquet *m*, grillon *m*
חַרְגּוֹלָן (97) ז עוף fauvette *f*
חַרְגּוֹן (39) ז (בפסיכולוגיה) transe *f*
חָרַד (320) פ״ע (נבהל) s'effrayer
|| (רעד) trembler, s'agiter
|| (דאג) s'inquiéter, se soucier
חָרַד לִשְׁלוֹם־פּ׳ s'inquiéter de la santé de qn
|| (מיהר) se hâter, s'empresser
|| נֶחֱרַד (395) פ״ע être saisi de frayeur
|| הִתְחָרֵד (473) פ״ע s'alarmer, s'effrayer
|| הֶחֱרִיד (500) פ״י faire trembler, effrayer
חָרֵד, חֲרֵדָה ת (מפחד) anxieux, effrayé
|| (מקפיד) consciencieux, scrupuleux
דת de stricte observance
חֲרָדָה (218) נ (פחד) frayeur *f*, anxiété *f*
חֶרְדַּת־אֱלֹהִים panique *f*, horreur *f*
חֶרְדַּת־קֹדֶשׁ saint respect
חֶרְדַּת־גִּיל anxiété mêlée de joie
מְעוֹרֵר חֲרָדָה inquiétant, alarmant
|| (טרחה) dérangement *m*, trouble *m*
מַה כָּל־הַחֲרָדָה? pourquoi cette agitation?
חַרְדּוֹן (ר׳ ־נִים) ז זוחל lézard *m*
חֲרֵדִי, ־דִית ת דת de stricte observance
חַרְדָּל (91) ז צמח moutarde *f*
בהש כְּגַרְגַּר־חַרְדָּל menu (comme un grain de moutarde)
חַרְדָּלִי, ־לִית ת couleur de moutarde, piquant comme de la moutarde
חַרְדְּלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ torrent *m*
חַרְדָּנוּת (46, בלי ר׳) נ inquiétude *f*, anxiété *f*
חַרְדָּנִי, ־נִית ת inquiet, anxieux
חָרָה (349) פ״ע s'enflammer, s'irriter
חָרָה לוֹ être vexé, être fâché
אַל־יִחַר בְּעֵינֶיךָ ne te fâche pas
חָרָה אַפּוֹ sa colère éclata
|| נֶחֱרָה (409, ר׳ נֶחֱרוּ או נחרו) פ״ע s'enflammer
נֶחֱרָה בְּפ׳ s'irriter contre qn
|| הִתְחָרָה (481) פ״ע envier, être jaloux
הִתְחָרָה בְּפ׳ rivaliser avec qn
|| הֶחֱרָה (511) פ״י irriter, mettre en colère

הֶחֱרָה אַפּוֹ עַל-	se mettre en colère contre
‖ (זרז)	stimuler, encourager
הֶחֱרָה הֶחֱזִיק אַחֲרֵי-	s'empresser de suivre l'exemple de
חָרוּב (41) ז צמח	caroube *f*
חֲרוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח	caroubier *m*
חָרוּז (10) ז (פנינה)	perle *f*, objet enfilé
‖ (שורה בשיר)	vers *m*
‖ (צליל שוה בסוף השורות)	rime *f*
חָרוּז זְכָרִי/נְקֵבִי	rime masculine / féminine
חָרוּז מְשֻׁבָּח/עוֹבֵר	rime riche / pauvre
חָרוֹז (31) ז	rimeur *m*
חֲרוּזָה (201) נ	strophe *f*, stance *f*
‖ מתמט	progression *f*
חֲרוּזִי, ־זִית ת	rimé
חָרוּט (28) ז	cône *m*
חֲרוּטִי, ־טִית ת	conique
‖ חֲרוּטִית (ר׳ ־טִיּוֹת) נ מתמט	tronc *m* de cône
חָרוּךְ, חֲרוּכָה ת	brûlé, roussi
צבא אֲדָמָה חֲרוּכָה	terre brûlée
חָרוּל (28) ז צמח	ortie *f*, ronce *f*
חֲרוּלִי, ־לִית ת	épineux, couvert d'orties
חָרוּם, חֲרוּמָה ת	plat et écrasé, émoussé
חֲרוּם־אַף	camard, au nez plat
חֵרוּם (—) ז	urgence *f*, crise *f*
מַצַּב־חֵרוּם ז	état *m* d'alerte
שְׁעַת־חֵרוּם נ	période *f* d'urgence
צבא מְנַת־חֵרוּם נ	ration *f* de fer
חֲרוּמַף, ־מַפָּה ת	camard, au nez plat
חָרוֹן (28) ז	irritation *f*
חֲרוֹן־אַף	accès *m* de colère
שָׁפַךְ חֲרוֹן־אַפּוֹ	déverser sa colère
שָׁב מֵחֲרוֹן־אַפּוֹ	sa colère tomba
חֵרוּף (49) ז (גידוף)	blasphème *m*, insulte *f*
‖ (בוז)	mépris *m*
חֵרוּף־נֶפֶשׁ	fait *m* de risquer sa vie
חָרוּץ (28, בלי ר׳) ז (זהב)	or *m*
יְרַקְרַק חָרוּץ	jaune doré
1. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (שקדן)	appliqué, assidu
תַּלְמִיד חָרוּץ	élève travailleur
2. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (מוחלט)	absolu, définitif
כִּשָּׁלוֹן חָרוּץ	échec complet
‖ (קצוב)	défini, déterminé
חֲרוּצִים יָמָיו	ses jours sont comptés
3. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (חד)	tranchant, aiguisé
מוֹרַג חָרוּץ	planche munie de pointes
‖ (סדוק)	fendu
חֲרוּק (—) ז	grincement *m*
1. חָרוּק, חֲרוּקָה ת (משונן)	denté, aiguisé, effilé
‖ (צרוד)	grinçant, rauque
2. חָרוּק, חֲרוּקָה ת דקדוק	pourvu de la voyelle *i*
חֵרוּק (49) ז (חידוד)	aiguisage *m*, effilage *m*
‖ (חיכוך)	frottement *m*, grincement *m*
חֵרוּק־שִׁנַּיִם	grincement de dents
1. חָרוּר, חֲרוּרָה ת (מנוקב)	perforé, troué
2. חָרוּר, חֲרוּרָה ת (משוחרר)	affranchi
חֵרוּר (49) ז	perforation *f*
חֲרוּרִית (17) נ	croûte *f* de pain
חָרוּשׁ, חֲרוּשָׁה ת	labouré
בהש חֲרוּשׁ־קְמָטִים	sillonné de rides
‖ (חרוט)	gravé
חֲרוּת (ר׳ חֲרֻיּוֹת) נ	branche (de palmier) *f*
חֵרוּת (48) נ	liberté *f*
חֵרוּת פִּיּוּטִית	licence *f* poétique
חָרַז (324) פ״י (השחיל)	enfiler
‖ (חיבר חרוזים)	faire des vers, rimer
‖ נֶחֱרַז (395) פ״ע (הושחל)	être enfilé
בהש (שולב)	s'arranger, se disposer
(נכתב בחרוזים)	être écrit en vers, rimer
‖ חֵרֵז (437) פ״י	rimer
‖ הִתְחָרֵז (473) פ״ע (הושחל)	s'enfiler
(בשיר)	rimer ensemble
‖ הֶחֱרִיז (500) פ״י (השחיל)	enfiler
בהש (שילב)	arranger, disposer, combiner
(כתב בחרוזים)	écrire des vers, rimer
חָרָז (100) ז	rimailleur *m*, versificateur *m*
חֶרֶז (163) ז	versification *f*
חַרְזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rimailleur *n*, versificateur *n*
חַרְזָנוּת (46) נ	rimaillerie *f*, versification *f*
חַרְזָנִי, ־נִית ת	rimé
חַרְחֲבִינָה (201) נ צמח	panicaut *m*

1. חַרְחוּר (—) ז רפא	gangrène *f*
2. חַרְחוּר (41) ז (לחם חרוך)	croûton brûlé
חַרְחוֹר (21) ז	coutre (de charrue) *m*
1. חִרְחוּר (41) ז (התגרות)	excitation *f*
חִרְחוּר־רִיב	fomentation *f* d'une querelle
חִרְחוּר־מִלְחָמָה	progagande *f* belliciste
חִרְחוּרֵי־לָשׁוֹן	médisance *f*
2. חִרְחוּר (41) ז (קול גרוני)	grognement *m*, raclage *m* de gosier
1. חִרְחֵר (462) פ״י (הדליק)	allumer
‖ בהש חִרְחֵר רִיב	fomenter une querelle
‖ הִתְחַרְחֵר (492) פ״ע (ריב)	être fomenté
2. חִרְחֵר (462) פ״ע (השמיע קול)	grogner
‖ (קול הגמל)	blatérer
‖ הִתְחַרְחֵר (492) פ״ע	grogner, ronchonner
3. חִרְחֵר (462) פ״י (ניקב)	perforer, percer
חַרְחָרָן (97) ז	fomentateur *m*, provocateur *m*
חַרְחָרָנוּת (46) נ	fomentation *f*, provocation *f*
1. חַרְחָרָנִי, ־נִית ת (מגרה)	provocant, agressif
2. חַרְחָרָנִי, ־נִית ת (קול)	grognon
1. חָרַט (324) פ״י (חרת)	graver, tracer
חָרַט כְּתֹבֶת	graver une inscription
‖ טכנ	tourner, ciseler
‖ נֶחֱרַט (395) פ״ע	être gravé, être façonné au tour
‖ חֵרֵט (437) פ״י	graver, dessiner, tracer
‖ הִתְחָרֵט (473) פ״ע	être gravé, se dessiner
‖ הֶחֱרִיט (500) פ״י	graver, dessiner, tracer
2. [חרט] הִתְחָרֵט (473) פ״ע (חזר בו)	se raviser, se repentir
חָרָט (100) ז טכנ	tourneur *m*
1. חֶרֶט (163) ז (איזמל)	ciseau *m*
‖ (עט)	poinçon *m*
אֳמַן־חֶרֶט	artiste dessinateur
‖ (רישום)	inscription *f*, empreinte *f*
2. חֶרֶט (—) ז (חרטה)	repentir *m*, regret *m*
3. °חֶרֶט (163) ז (שמות ל״ב, ד׳)	moule *m*
חֲרָטָה (212) נ	repentir *m*, regret *m*
חַרְטוֹם (21) ז (של־עוף)	bec *m*
‖ (של־אנייה)	proue *f*
‖ (של־נעל)	bout (de soulier) *m*
חַרְטוֹמִית (17) נ עוף	bécassine *f*
חַרְטוֹמָן (97) ז עוף	bécasse *f*
‖ חַרְטוֹמַן־הַיָּם דג	aiguille *f* de mer
חָרָטוּת (46, בלי ר׳) נ	tournage *m*, travail *m* du tourneur
חֲרָטִית (17) נ	inscription (gravée) *f*, bas-relief *m*
חַרְטֹם (149) ז דת	mage *m*, devin *m*
כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים ז	hiéroglyphes *mpl*
חַרְטֻמִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	mystère *m*, magie *f*
חֲרֹטֶת (256) נ	copeaux *mpl*
חֳרִי (חָרְיִי וכו׳, בלי ר׳) ז	colère *f*, fureur *f*
בָּחֳרִי־אַף	furieusement
חוֹרִי (—) ז	pâtisserie *f*
חָרִיג, חֲרִיגָה ת	exceptionnel, anormal
‖ דקדוק פֹּעַל חָרִיג	verbe irrégulier
חֲרִיגָה (201) נ	sortie *f*, écart *m*, exception *f*
חֲרִיגָה מִסַּמְכוּת	abus *m* de pouvoir
חֲרִיגוּת (48) נ	anomalie *f*, irrégularité *f*
חֲרְיוֹנִים (—) ז״ר	fiente (de pigeons) *f*
חֲרִיזָה (201) נ (השחלה)	enfilage *m*
‖ (כתיבת־חרוזים)	versification *f*
חָרִיט (10) ז	sac *m* à main, bourse *f*
חֲרִיטָה (201) נ (חריתה)	gravure *f*, ciselage *m*
‖ טכנ	tournage *m*
חֲרִיכָה (201) נ	roussissage *m*, flambage *m*
חָרִיעַ (9) ז צמח	carthame *m*
חָרִיף, חֲרִיפָה ת	aigu, piquant, âcre, épicé
מַשְׁקֶה חָרִיף	boisson *f* alcoolique
‖ (שנון) שֵׂכֶל חָרִיף	esprit vif *ou* subtil
חָרִיף וּבָקִי	pénétrant et érudit
‖ (תקיף)	véhément, énergique
סִכְסוּךְ חָרִיף	conflit *m* grave
בִּקֹּרֶת חֲרִיפָה	critique cinglante
לָשׁוֹן חֲרִיפָה	langage mordant
רפא מַחֲלָה חֲרִיפָה	maladie aiguë
‖ ז (תבלין של פלפל חריף)	piment fort
חֲרִיפָה (201) נ	hivernage *m*
חֲרִיפוּת (48, בלי ר׳) נ	acuité *f*, âcreté *f*
‖ (שנינות)	ingéniosité *f*, perspicacité *f*
‖ (תקיפות)	véhémence *f*, vigueur *f*

מָחָה בַּחֲרִיפוּת — protester énergiquement

|| (חומרה) — gravité *f*

חֲרִיפוּת־מַחֲלָה — forme aigue d'une maladie

|| (של סכין) — tranchant *m*

1. חָרִיץ (10) ז — rainure *f*, cannelure *f*

|| חֲרִיצֵי־בַּרְזֶל — pointes *fpl* de fer

|| (חפירה) — fossé *m*, tranchée *f*

2. חָרִיץ (10) ז (חתיכה) — morceau *m*, tranche *f*

חֲרִיץ־חָלָב — morceau de fromage

חֲרִיצָה (201) נ — action *f* d'affiler *ou* de trancher

בהש חֲרִיצַת־לָשׁוֹן — insultes *fpl*, injures *fpl*

חֲרִיצַת־מִשְׁפָּט — verdict *m*, sentence *f*

חֲרִיצוּת (48, בלי ר') נ — affilage *m*

חֲרִיצוּת־לָשׁוֹן — insuites *fpl*, injures *fpl*

חָרִיצוּת (48, בלי ר') נ — diligence *f*, zèle *m*, assiduité *f*

חָרִיק (1) ז — grincement *m*

חֲרִיקָה (201) נ — grincement *m*

חֲרִיקַת־שִׁנַּיִם — grincement de dents

חָרִיר (10) ז — petit trou, oeillet *m*

חֲרִיר־הַמַּחַט — chas *m*, trou *m* d'aiguille

חֲרִיר־הַכַּוֶּנֶת (בכלי־ירייה) — cran *m* de mire

חֲרִירָה (201) נ — perforation *f*

חָרִישׁ (10) ז — labour *m*

|| (עונה) — saison *f* des labours

|| בהש חָרִישׁ עָמֹק — empreinte profonde

1. חֲרִישָׁה (201) נ חקל — labour *m*, labourage *m*

2. חֲרִישָׁה (201) נ (שתיקה) — silence *m*, mutisme *m*

|| (חרשות) — surdité *f*

חֲרִישׁוּת (48, בלי ר') נ (חרשות) — surdité *f*

|| (שתיקה) — silence *m*, mutisme *m*

חֲרִישִׁי, ־שִׁית ת — silencieux, étouffé (bruit)

חֲרִיתָה (201) נ — gravure *f*

חָרַךְ (324) פ"י — roussir, flamber

|| נֶחֱרַךְ (395) פ"ע — être roussi, être flambé

|| חֵרֵךְ (437) פ"י — roussir, flamber, brûler

|| הִתְחָרֵךְ (473) פ"ע — être roussi, être flambé

חֲרַךְ (חֲרַךְ־, חֲרַכִּי, ר' חֲרַכִּים) ז — embrasure *f*, meurtrière *f*, lucarne *f*

חֲרֵךְ (—) ז — odeur *f* de roussi

חֲרֵכָה (229) נ — roussissement *m*

חָרְכוֹן (39) ז — chaleur *f* torride

חַרְלִי, ־לִית ת — couvert de ronces

חַרֶלֶת (—) נ רפא — urticaire *f*

1. חָרַם (320) פ"י — interdire, prohiber

|| הֶחֱרִים (500) פ"י (הפקיע) — confisquer

(נידה) — excommunier, boycotter, anathématiser

(הקדיש) — consacrer

(השמיד) — exterminer, anéantir

(ייבש) — assécher

2. חָרַם (324) פ"י (פרש רשת) — étendre un filet

1. חָרָם (100) ז (מוכס) — publicain *m*, huissier *m*

2. חָרָם (100) ז (דייג) — pêcheur *m* au filet

1. חֵרֶם (181) ז (נידוי) — anathème *m*, excommunication *f*, tabou *m*

הֵטִיל חֵרֶם עַל־ — lancer l'anathème contre

אִישׁ־חֶרְמוֹ — son ennemi mortel

|| (איסור) — interdit *m*

|| (כלכלי) — boycottage *m*

|| (חורבן) — destruction *f*

|| (רכוש מופקע) — biens consacrés (au culte)

2. חֵרֶם (181) ז (רשת־דייגים) — filet *m* de pêcheur

חָרְמָה (—) נ — extermination *f*

נִלְחַם עַד־חָרְמָה — se battre jusqu'au bout

חֶרְמוֹן ש"פ ז (הר) — Hermon *m*

חֶרְמֵשׁ (123) ז — faux *f*

בהש חֶרְמֵשׁ־הַיָּרֵחַ — le croissant lunaire

חַרְמְשׁוֹן (21) ז עוף — courlis *m*

חֶרְמֵשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ — faucille *f*

חָרָס (100) ז — potier *m*

1. חֶרֶס (163) ז (טיט) — argile *f*, glaise *f*

כְּלִי־חֶרֶס — poterie *f*

|| (שבר־כלי) — tesson *m*

כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר — comme un tesson cassé

בהש הֶעֱלָה חֶרֶס בְּיָדוֹ — perdre sa peine

צָלְלָה בְּמַיִם אַדִּירִים וְהֶעֱלְתָה חֶרֶס בְּיָדָהּ — la montagne a accouché d'une souris

2. חֶרֶס (—) ז רפא — croûtes (de la peau) *fpl*

3. °חֶרֶס (—) או °חַרְסָה (—) ז — soleil *m*

חַרְסִינָה (ר' ־נוֹת) נ — porcelaine *f*

חַרְסִית (17) נ	argile *f*, glaise *f*
חֲרֹסֶת (256) נ דת	*harosset* (brouet assaisonnant les herbes amères de la Pâque) *f*
1. חָרַף (324) פ״י (גידף)	insulter, injurier
‖ חֵרֵף (437) פ״י	mépriser, dédaigner, insulter
בהש חֵרֵף נַפְשׁוֹ	se sacrifier, exposer sa vie
‖ הִתְחָרֵף (473) פ״ע	être insulté *ou* injurié
‖ הֶחֱרִיף (500) פ״י	aggraver
‖ פ״ע	s'aggraver
הַמַּשְׁבֵּר הֶחֱרִיף	la crise s'est aggravée
2. חָרַף (320) פ״ע (בילה את־החורף)	hiverner
‖ הֶחֱרִיף (500) פ״ע	hiverner
3. חָרַף (324) פ״י (ייעד)	destiner, promettre
שִׁפְחָה חֲרוּפָה	esclave promise (à un homme)
‖ נֶחֱרַף (395) פ״ע	être destiné, être promis
נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ	femme destinée à un homme
חֵרֶף (—) ז	mépris *m*
חֵרֶף־נֶפֶשׁ	abnégation *f*, mépris *m* de sa vie
‖ חֵרֶף־ מ״י	malgré, en dépit de
חֹרֶף (187) ז	hiver *m*
‖ בהש (נעורים)	jeunesse *f*
בִּימֵי־חָרְפִּי	dans ma jeunesse
חֶרְפָּה (243, ר׳ חֲרָפוֹת, חֶרְפּוֹת־) נ	honte *f*
בּוּשָׁה וְחֶרְפָּה!	quelle honte!
הָיָה לְחֶרְפָּה	être un objet de mépris
הֵמִיט חֶרְפָּה עַל־	couvrir de honte
סָבַל חֶרְפַּת־רָעָב	souffrir de la faim
חַרְפָּה (207) נ	tranchant *m*, fil (de couteau) *m*
חִרְפּוּשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ	scarabée *m*
חָרְפִּי, ־פִּית ת	hivernal
חַרְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ עוף	tarin *m*
חַרְפָּן (97) ז זואול	vison *m*
1. חָרַץ (320) פ״י (חתך)	couper, trancher, tailler
‖ (חידד)	affiler, aiguiser
חָרַץ לְשׁוֹנוֹ	tirer la langue
בהש חוֹרְצֵי־לָשׁוֹן	les mauvaises langues
עממי דְּמֵי־״לֹא יֶחֱרַץ״	pot-de-vin *m*
‖ (עת׳ יַחֲרֹץ) חָרַץ מִשְׁפָּט	trancher un procès
‖ נֶחֱרַץ (395) פ״ע	être entaillé, être incisé
בהש (הוחלט)	être décidé
נֶחֱרַץ גְּזַר־דִּינוֹ	sa sentence a été rendue
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה	c'est une décision irrévocable
‖ חֵרֵץ (437) פ״י	tailler, entailler, inciser
2. חָרַץ (320) פ״ע (הזדרז)	s'empresser, se hâter
‖ הִתְחָרֵץ (473) פ״ע	s'empresser, s'appliquer
(העמיד פני־חרוץ)	faire du zèle
חֶרֶץ (163) ז	entaille *f*, incision *f*
חֶרֶץ־לָשׁוֹן	action *f* de tirer la langue
חַרְצֹב (144) ז אנטום	ganglion *m*
חַרְצֻבָּה (208) נ	entrave *f*, chaîne *f*, lien *m*
חַרְצִית (ר׳ ־צִיּוֹת) נ צמח	chrysanthème *m*
חַרְצָן (98) ז	pépin *m*, noyau *m*
חִלֵּץ חַרְצַנִּים	égrener, dénoyauter
חָרַק (324) פ״י	frotter
חָרַק שִׁנָּיו	grincer des dents
‖ פ״ע	grincer
‖ חֵרֵק (437) פ״י (חידד)	affiler, aiguiser
(השמיע חריקה)	grincer
‖ הִתְחָרֵק (473) פ״ע	grincer
‖ הֶחֱרִיק (500) פ״י	faire grincer
‖ פ״ע	grincer, crisser
1. חֶרֶק (163) ז	insecte *m*
אוֹכֵל־חֲרָקִים	insectivore
תּוֹרַת־הַחֲרָקִים נ	entomologie *f*
2. חֶרֶק (163) ז (חריקה)	grincement *m*
3. חֶרֶק (163) ז (חתך)	incision *f*, entaille *f*
חֲרָקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	course folle (en auto)
חֲרָקָה (229) נ	grincement *m*
חֲרָקִירִי (—) ז	harakiri *m*
חַרְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	entomologiste *n*
חַרְקָנוּת (—) נ	entomologie *f*
חַרְקָנִי, ־נִית ת	grinçant
חֲרַקְרַק, ־רַקָּה ת	grinçant, crissant
חֲרַקְרַק (91) ז	petit insecte
1. חָרַר (324) פ״י (עשה חור)	perforer, percer
‖ נֶחֱרַר (395) פ״ע	être percé, être troué
‖ הִתְחָרֵר (473) פ״ע	être percé, être troué
‖ חֵרֵר (437) פ״י	perforer, trouer
2. חָרַר (359) פ״ע (היה חם)	s'échauffer, être brûlant
‖ נָחַר או נִחַר (416) פ״ע	se dessécher

נִחַר גְּרוֹנִי — ma gorge est desséchée
|| חֵרֵר (437) פ״י — dessécher
3. חֵרֵר (437) פ״י (שחרר) — libérer, affranchir
חָרֵר, חֲרֵרָה ת — aride, sec, desséché
|| חֲרֵרִים ז״ר — sol desséché, région *f* aride
1. חֲרָרָה (212) נ (עוגה) — galette *f*, crêpe *f*
בהש הִפֵּךְ בַּחֲרָרָה שֶׁאֵינָהּ שֶׁלּוֹ — se mêler des affaires d'autrui
2. חֲרָרָה (—) נ רפא — éruption (cutanée) *f*, impétigo *m*
1. חָרַשׁ (324) חקל — labourer
בהש (זמם) — fabriquer, forger
חָרַשׁ רָעָה או אָוֶן — concevoir de mauvais desseins
חָרַשׁ מְזִמּוֹת עַל־ — tramer des intrigues contre
|| נֶחֱרַשׁ (395) פ״ע — être labouré
|| הֶחֱרִישׁ (500) פ״י — labourer
בהש הֶחֱרִישׁ רָעָה עַל־ — méditer la perte de
2. חָרַשׁ (315) פ״ע (היה חרש) — être sourd
|| (שתק) — se taire
חָרַשׁ מִפְּ׳ — garder le silence envers qn
|| נֶחֱרַשׁ (395) פ״ע — devenir sourd
|| הִתְחָרֵשׁ (473) פ״ע — devenir sourd
(התלחש) — chuchoter
|| הֶחֱרִישׁ (500) פ״י (עשה לחרש) — rendre sourd
רַעַשׁ מַחֲרִישׁ אָזְנַיִם — bruit assourdissant
(השתיק) — faire taire
|| פ״ע (שתק) — se taire
הֶחֱרִישׁ לִפְ׳ — écouter qn en silence
חָרָשׁ (100) ז (אומן) — artisan *m*
חָרַשׁ־אֶבֶן — tailleur *m* de pierres
חָרַשׁ־בַּרְזֶל — forgeron *m*
חָרַשׁ־עֵץ — charpentier *m*
חָרַשׁ־צִירִים — fabricant *m* d'idoles
מַעֲשֵׂה־חָרָשׁ — oeuvre *f* d'art
|| (מומחה) — artiste *m*, expert *m*
חָרַשׁ־מַשְׁחִית — malfaiteur *m*
חֶרֶשׂ (163) ז (טיט) — argile *f*, glaise *f*
|| (שבר־כלי) — tesson *m*
בהש חֶרֶשׂ־אֲדָמָה — tesson d'argile (sans valeur)
חֶרֶשׁ (163) ז (סוד) — secret *m*

שׁוֹטֵר־חֶרֶשׁ (ר׳ שׁוֹטְרֵי־חֶרֶשׁ) ז — détective *m*
חֲכַם־חֲרָשִׁים — initié aux mystères
|| חֶרֶשׁ תה״פ — secrètement, en secret
חֵרֵשׁ, חֵרֶשֶׁת (ר׳ חֵרְשִׁים, ־שׁוֹת) ת — sourd
חֵרֵשׁ־אִלֵּם — sourd-muet
עָשָׂה עַצְמוֹ חֵרֵשׁ — faire la sourde oreille
חֹרֶשׁ (190) ז או חֻרְשָׁה (207) נ — bosquet *m*, boqueteau *m*
חֵרְשׁוּת (45) נ — surdité *f*
חַרְשָׁף (91) ז צמח — artichaut *m*
חֲרַשְׁרַשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רַשִׁים, ־רַשׁוֹת) ת — silencieux, feutré
חֲרֹשֶׁת (256, בלי ר׳) נ — industrie *f*
בֵּית־חֲרֹשֶׁת (ר׳ בָּתֵּי־חֲרֹשֶׁת) ז — usine *f*
חֲרָשְׁתִּי, ־תִית ת — industriel
חֲרָשְׁתָּן (97) ז — industriel *m*
חָרַת (324 ת) פ״י — graver
בהש חָרַת בְּזִכְרוֹנוֹ — graver dans sa mémoire
|| נֶחֱרַת (395 ת) פ״ע — être gravé
חָרָת (100) ז — métayer *m*
חֶרֶת (—) ז או חַרְתָּה (—) נ — encre *f* d'imprimerie
חֲרֹתֶת (ר׳ חֲרוֹתוֹת) נ — inscription gravée
חָשׁ ← [חוש], [חיש]
חֲשַׁאי (61) ז — secret *m*, silence *m*
|| בַּחֲשַׁאי תה״פ — en secret, secrètement
בַּחֲשַׁאי־חֲשָׁאִים — dans le plus grand silence
חֲשָׁאִי, ־אִית ת — secret
בְּחִירוֹת חֲשָׁאִיּוֹת — scrutin secret
חֲשָׁאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — secret *m*, discrétion *f*
חָשַׁב (322) פ״י — penser, croire
|| (העריך) — considérer, estimer
חָשַׁב אֶת־פְּ׳ לְ־ — considérer qn comme
|| פ״ע — réfléchir
|| נֶחְשַׁב (393) פ״ע — être considéré *ou* apprécié
נֶחְשַׁב לְגִבּוֹר — passer pour un héros
נֶחְשַׁב עַל־אוֹיְבָיו — se compter parmi ses ennemis
לֹא נֶחְשַׁב — ne pas entrer en ligne de compte, ne pas compter
|| חִשֵּׁב (432) פ״י — calculer, supputer
חִשֵּׁב אֶת־הַקֵּץ — évaluer la fin des temps

(העריך) considérer, estimer
(נטה ל־) être sur le point de
הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר le navire allait se briser
‖ הִתְחַשֵּׁב (466) פ"ע prendre en considération
התְחַשֵּׁב בְּ־ tenir compte de
בְּהִתְחַשֵּׁב בְּ־ compte tenu de, eu égard à
‖ הֶחְשִׁיב (501) פ"י considérer, estimer
הֶחְשִׁיב אֶת־עַצְמוֹ avoir bonne opinion de soi
חֵשֶׁב (180) ז baudrier *m*
חַשָּׁב (90) ז agent *m* comptable
חַשָּׁב כְּלָלִי trésorier-payeur général
חֶשְׁבּוֹן (22) ז calcul *m*, arithmétique *f*
סַרְגֵל־חֶשְׁבּוֹן ז règle *f* à calcul
מְכוֹנַת־חֶשְׁבּוֹן נ machine *f* à calculer
‖ (שיקול) considération *f*, raisonnement *m*
בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן entrer en ligne de compte
הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן prendre en considération
חֶשְׁבּוֹן־הַנֶּפֶשׁ examen *m* de conscience
דִּין וְחֶשְׁבּוֹן compte rendu
‖ בנק compte *m*
חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב compte courant
פָּתַח חֶשְׁבּוֹן ouvrir un compte
הַנְהָלַת־חֶשְׁבּוֹנוֹת נ comptabilité *f*
מְנַהֵל־חֶשְׁבּוֹנוֹת ז comptable *m*
רוֹאֵה־חֶשְׁבּוֹן ז expert-comptable *m*
הִגִּישׁ אֶת־הַחֶשְׁבּוֹן présenter la facture
עַד לְחֶשְׁבּוֹן à titre d'acompte
עַל־חֶשְׁבּוֹן־הַחוֹב à valoir sur la dette
עַל־חֶשְׁבּוֹן־פְּ' aux frais de qn
בהש סִלּוּק־חֶשְׁבּוֹנוֹת ז règlement *m* de compte
בָּא עַל־חֶשְׁבּוֹנוֹ trouver son compte
חִשָּׁבוֹן (ר' חִשְּׁבוֹנוֹת) ז invention *f*, artifice *m*
חֶשְׁבּוֹנָאוּת (—) נ comptabilité *f*
חֶשְׁבּוֹנַאי (61) ז comptable *m*
חֶשְׁבּוֹנִי, ־נִית ת arithmétique
חֶשְׁבּוֹנִיָּה (202) נ boulier *m*
חֶשְׁבּוֹנִית (17) נ décompte *m*, facture *f*
חִשְׁבֵּן (458 נ) פ"י calculer, compter
‖ הִתְחַשְׁבֵּן (494 נ) פ"ע faire des comptes
חַשְׁבָנוּת (46, בלי ר') נ méditation *f*, spéculation *f*
חַשְׁבָנִי, ־נִית ת méditatif
חֲשָׁד (88, ר' חֲשָׁדוֹת 164) ז soupçon *m*
חָשַׁד (322) פ"י soupçonner, suspecter
חָשַׁד בִּפְ' soupçonner qn
חָשַׁד בִּכְשֵׁרִים suspecter des innocents
כַּבְּדֵהוּ וְחָשְׁדֵהוּ respecte-le mais méfie-toi
‖ נֶחְשַׁד (393) פ"ע être soupçonné
‖ חִשֵּׁד (432) פ"י soupçonner, suspecter
‖ הֶחְשִׁיד (501) פ"י soupçonner, suspecter
חַשְׁדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש soupçonneux *n*
חַשְׁדָנוּת (46, בלי ר') נ suspicion *f*, méfiance *f*
חַשְׁדָנִי, ־נִית ת soupçonneux
חָשָׁה (349) פ"ע se taire, s'abstenir
‖ הֶחְשָׁה (510) פ"י (השתיק) faire taire
‖ פ"ע (שתק) se taire
(נמנע מלפעול) s'abstenir, rester passif
חָשׁוּב, חֲשׁוּבָה ת important
חִשּׁוּב (51) ז calcul *m*
מְכוֹנַת־חִשּׁוּב נ machine *f* à calculer
חָשׁוּד, חֲשׁוּדָה ת suspect
חָשׂוּךְ, חֲשׂוּכָה ת privé, dépourvu
חֲשׂוּךְ־בָּנִים sans enfants
חֲשׂוּךְ־מַרְפֵּא incurable
חָשׁוּךְ, חֲשׁוּכָה ת obscur, sombre
1. חָשׁוּל, חֲשׁוּלָה ת (מוצק) trempé, durci
2. חָשׁוּל, חֲשׁוּלָה ת (חלש) faible, relâché
1. חִשּׁוּל (51) ז (חיזוק) trempe (de l'acier) *f*
2. חִשּׁוּל (51) ז (רשלנות) relâchement *m*
חֶשְׁוָן ← מַרְחֶשְׁוָן
חָשׂוּף, חֲשׂוּפָה ת dénudé, découvert
‖ חֲשׂוּף־זֶרַע צמח gymnosperme
חִשּׂוּף (51) ז mise *f* à nu, découverte *f*
חִשּׁוּק (10) ז (טבעת) bague *f*, anneau *m*
חִשּׁוּק (51) ז (של־גלגל) jante *f*
‖ (של־חבית) cerceau *m*
‖ (פעולה) cerclage *m*
1. חִשּׁוּר (51) ז (של־גלגל) rayon (de roue) *m*
2. חִשּׁוּר (51) ז (טפטוף) ruissellement *m*
חִשּׁוּשׁ (51) ז douleur *f*, malaise *m*
חֻשְׁחָשׁ (102) ז צמח bigaradier *m*, oranger amer
חֲשִׁיבָה (201) נ pensée *f*, réflexion *f*

חֲשִׁיבוּת (48) נ	importance *f*
חֲשִׁידָה (201) נ	suspicion *f*
חָשִׁיל, חֲשִׁילָה ת	malléable
בַּרְזֶל חָשִׁיל	fer forgé
חָשִׂיף (1) ז	troupeau *m*
בהש חֲשִׂיפֵי־עָבִים	flocons *mpl* de nuages
חֲשִׂיפָה (201) נ	mise *f* à nu, dénudation *f*
(על־ידי־חפירה)	dégagement *m*, déblaiement *m*
‖ בהש חֲשִׂיפָה לְיִבּוּא מִתְחָרֶה	suppression *f* de la protection douanière
חֲשִׂיפוּת (48, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être exposé
1. חֲשִׁיקָה (201) נ (תשוקה)	désir *m*
2. חֲשִׁיקָה (201) נ (הידוק)	serrement *m*
חֲשִׁישׁ (—) ז	hachich (drogue) *m*
חָשַׂךְ (322) פ״י (מנע)	refuser
לא חָשַׂךְ דָּבָר מִפְּ׳	ne rien refuser à qn
‖ (שמר)	garder, épargner
‖ (הציל) חָשַׂךְ מִמָּוֶת	sauver de la mort
‖ פ״ע (חדל)	s'arrêter, cesser
אַל־תַּחְשֹׂךְ!	ne t'arrête pas!
‖ נֶחְשַׂךְ (393) פ״ע	être épargné
חָשַׁךְ (320) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir
בהש חָשְׁכוּ עֵינָיו	être frappé de stupeur
חָשַׁךְ עָלָיו עוֹלָמוֹ	l'univers s'effondra pour lui
‖ נֶחְשַׁךְ (393) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir
‖ הִתְחַשֵּׁךְ (466) פ״ע	devenir sombre
‖ הֶחְשִׁיךְ (501) פ״י	obscurcir, assombrir
‖ פ״ע (האפיל)	s'obscurcir, s'assombrir
(שהה עד הלילה)	s'attarder jusqu'à la nuit
הֶחְשִׁיךְ הַיּוֹם	la nuit descend
חֶשֶׂךְ (—) ז	arrêt *m*, pause *f*
בְּלִי־חֶשֶׂךְ	sans arrêt, sans cesse
חָשֵׁךְ, חֲשֵׁכָה ת	obscur, sombre
פָּנִים חֲשֵׁכוֹת	visage *m* sombre
בהש אֵימָה חֲשֵׁכָה	terreur noire
‖ חֲשֵׁכִים תה״פ	dans l'obscurité
הָלַךְ חֲשֵׁכִים	marcher dans l'obscurité
חָשׁוּךְ, חֲשׁוּכָה ת (אפל)	sombre, obscur
‖ בהש (שפל)	ténébreux, ignoble
‖ (בור)	ignorant, obscurantiste
חֹשֶׁךְ (187, בלי ר׳) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
חֹשֶׁךְ־מִצְרַיִם	obscurité profonde
‖ בהש (בערות)	ignorance *f*, obscurantisme *m*
חֲשֵׁכָה (נס׳ חֶשְׁכַת־, בלי ר׳) נ	obscurité *f*
עִם־חֲשֵׁכָה	à la tombée de la nuit
חַשְׁכּוּכִי, ־כִית ת	assez sombre
חַשְׁכּוּכִית (—) נ	pénombre *f*
חֶשְׁכוֹן (39) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
חַשְׁכוּת (45, בלי ר׳) נ	obscurité *f*
חֲשָׁל (181) ז	faiblesse *f*
‖ פיס	hystérésis *f*
1. [חשל] נֶחֱשַׁל (393) פ״ע	s'affaiblir, se traîner
‖ חִשֵּׁל (432) פ״י (החליש)	affaiblir
2. חִשֵּׁל (432) פ״י (מתכת)	tremper (du métal)
בהש חִשֵּׁל אֶת־הָאֹפִי	tremper le caractère
‖ הִתְחַשֵּׁל (466) פ״ע	être trempé
בהש	se tremper, se fortifier
חִשְׁמוּל (41, בלי ר׳) ז	électrification *f*
חַשְׁמוֹנָאִי (ר׳ ־נָאִים) ז	Hasmonéen *m*
חַשְׁמַל (—) ז	électricité *f*
דַּג־חַשְׁמַל	poisson-torpille *m*
‖ °חַשְׁמַל	ambre *m*
חִשְׁמֵל (458) פ״י	électriser
בהש חִשְׁמֵל אֶת־הַקָּהָל	galvaniser la foule
‖ הִתְחַשְׁמֵל (494) פ״ע	s'électriser
(מת ממכת־חשמל)	être électrocuté
חַשְׁמַלָּאוּת (—) נ	travail *m* de l'électricien
חַשְׁמַלַּאי (62) ז	électricien *m*
חַשְׁמַלּוֹרִי, ־רִית ת	photoélectrique
חַשְׁמַלִּי, ־לִית ת	électrique
הֶלֶם חַשְׁמַלִּי	électrochoc *m*
‖ חַשְׁמַלִּית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	tramway *m*
חַשְׁמָן (98) ז (נסיך)	prince *m*
‖ דת	cardinal *m*
חֹשֶׁן (190) ז	pectoral *m*
‖ דת חֹשֶׁן־הַמִּשְׁפָּט	le "Pectoral du droit" (code civil rabbinique)
חָשַׂף (322) פ״י	mettre à nu, dévoiler
(ע״י חפירה)	dégager, déblayer
בהש חָשַׂף לִבּוֹ	découvrir ses sentiments

‖ (שאב)	puiser
‖ נֶחְשַׂף (393) פ"ע	être découvert, être exposé
‖ חִשֵּׂף (432) פ"י	mettre à nu, découvrir
‖ הִתְחַשֵּׂף (466) פ"ע	se découvrir, se dévoiler
‖ הֶחְשִׂיף (501) פ"י	découvrir, dénuder
חֶשֶׂף (163) או חֹשֶׂף (187, בלי ר') ז	nudité *f*, décolleté *m*
חַשְׂפָנוּת (46) נ	déshabillage *m*, strip-tease *m*
חַשְׂפָנִית (17) נ	effeuilleuse *f*, strip-teaseuse *f*
1. חָשַׁק (322) פ"י (בְּ־)	désirer, avoir envie
‖ נֶחְשַׁק (393) פ"ע	être désiré, être aimé
‖ הִתְחַשֵּׁק (466) פ"ע	avoir envie
מִתְחַשֵּׁק לִי לְטַיֵּל	j'ai envie de me promener
2. חָשַׁק (322) פ"י (הצמיד)	attacher, fixer, serrer
‖ נֶחְשַׁק (393) פ"ע	être attaché, être serré
‖ חִשֵּׁק (432) פ"י	attacher, lier, serrer, cercler
‖ הִתְחַשֵּׁק (466) פ"ע	se serrer
חֵשֶׁק (183) ז (תשוקה)	désir *m*
‖ עממי (חפץ)	volonté *f*, plaisir *m*, envie *f*
אֵין לִי חֵשֶׁק	je n'ai pas envie
חֶשְׁקָה (243) נ	désir *m*
חַשְׁקִי, ־קִית ת	passionné, sensuel
חַשְׁקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne passionnée *ou* sensuelle
חַשְׁקָנוּת (46, בלי ר') נ	passion *f*, sensualité *f*
חַשְׁקָנִי, ־נִית נ	passionné, sensuel
חָשַׁר (322) פ"י	verser, répandre
‖ חִשֵּׁר (432) פ"י	faire tomber (de la pluie)
‖ הִתְחַשֵּׁר (466) פ"ע	se condenser
חֶשֶׁר (163) או חֹשֶׁר (190) ז	averse *f*, flot *m*
חַשְׁרָה (236) נ	amoncellement *m*
חַשְׁרַת־מַיִם	nuages gorgés d'eau
חֲשַׁשׁ (53) ז	foin *m*, paille *f*
חֲשָׁשׁ (88, ר' חֲשָׁשׁוֹת 164) ז	crainte *f*, inquiétude *f*
חָשַׁשׁ (357) פ"ע	craindre, avoir peur
חָשַׁשׁ שֶׁמָּא	craindre que
אֵינִי חוֹשֵׁשׁ לְ־	je n'ai pas peur de
חוֹשְׁשַׁנִי או חוֹשְׁשַׁנִי כִּי	je crains que
‖ (כאב)	souffrir, avoir mal
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ	avoir mal à la tête
חֲשָׁשָׁה (212) נ	crainte *f*, inquiétude *f*
חַשְׁשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne craintive
חַשְׁשָׁנוּת (46, בלי ר') נ	hésitation *f*, appréhension *f*
חַשְׁשָׁנִי, ־נִית ת	craintif, inquiet
חַת (58, בלי ר') ז	peur *f*, terreur *f*
עָשׂוּי בְּלִי־חָת	impavide, intrépide
חַת, חַתָּה ← חָתַת	
חֵת ש"פ ז	Hêth (ancêtre des Hittites) *m*
בְּנֵי־חֵת ז"ר	Hittites *mpl*
1. חָתָה (345) פ"י (גרף)	ramasser, râtisser
חָתָה גֶּחָלִים	attiser le feu
בהש חָתָה גֶּחָלִים עַל־רֹאשׁ־פ'	causer des remords à qn
חָתָה הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ	tirer les marrons du feu
‖ נֶחְתָּה (410) פ"ע	être ramassé, être râtissé
2. חָתָה (345) פ"ע (מאס)	être dégoûté, abhorrer
חִתָּה (208) נ	peur *f*, terreur *f*
חִתּוּי (23) ז	ramassage *m*, râtelage *m*
חָתוּךְ, חֲתוּכָה ת	coupé, tranché
‖ (בעל צורה נאה)	svelte, profilé
בהש (מוחלט)	tranché, net, absolu
‖ חֲתוּכוֹת תה"פ	nettement, catégoriquement
חִתּוּךְ (51) ז	section *f*, coupe *f*, coupure *f*
בהש חִתּוּךְ־אֵיבָרִים	membres bien découpés
חִתּוּךְ־גּוֹרַל־פ'	détermination *f* du sort de qn
חִתּוּךְ־הַדִּבּוּר	articulation *f*, diction *f*
‖ (חריתה)	gravure *f*
חִתּוּךְ־עֵץ	gravure sur bois
‖ מתמט חִתּוּךְ־הַזָּהָב	section d'or
חָתוּל (10) ז זואול	chat *m*
חֲתוּל־בַּיִת	chat domestique
חֲתוּל־בָּר	chat sauvage
בהש קָנָה חָתוּל בַּשַּׂק	acheter chat en poche
חָתוּל שָׁחוֹר עָבַר בֵּינֵיהֶם	leurs rapports se sont refroidis
‖ (ממשפחת החתולים)	félin *m*
חִתּוּל (51) ז	lange *m*, maillot *m*, bandage *m*
בהש עוֹדֶנּוּ בְּחִתּוּלָיו	c'est encore un bébé
חֲתוּלָה (201) נ	chatte *f*
חֲתוּלִי, ־לִית ת	de chat, félin

חֲתוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — manières *fpl* de chat
חִתּוּם (51) ז — signature *f*
‖ (סיום) — fin *f*, clôture *f*
חִתּוּן (51) ז — alliance (par mariage) *f*
חִתּוּר (51) ז — action *f* de creuser
חִתְחוּת (41) ז — action *f* de creuser des ornières
חִתְחֵת (458 ת) פ״י — creuser des ornières
חַתְחַתִּים (53) ז״ר — obstacles *mpl*, dangers *mpl*
‖ (מכשול) — ornière *f*
חִתִּי, חִתִּית (ר׳ חִתִּים, חִתִּיּוֹת) ש — Hittite *n*
חֲתִיָּה (202) נ — ratissage *m*, râtelage *m*
חָתִיךְ (1) ז — morceau *m*, tranche *f*
‖ עממי (בחור נאה) — garçon bien bâti
חֲתִיכָה (201) נ — morceau *m*, pièce *f*, tranche *f*
חֲתִיכַת־בָּשָׂר — morceau de viande
חֲתִיכָה הָרְאוּיָה לְהִתְכַּבֵּד בָּהּ — morceau de choix
‖ עממי (בחורה נאה) — fille bien bâtie
‖ (חיתוך) — section *f*, coupe *f*, coupure *f*
חֲתִימָה (201) נ — signature *f*, griffe *f*
דת חֲתִימָה טוֹבָה! — bonne année!
‖ (מינוי) — souscription *f*, abonnement *m*
חֲתִימָה עַל־עִתּוֹן — abonnement à un journal
דְּמֵי־חֲתִימָה ז״ר — prix *m* de l'abonnement
‖ (סיום) — achèvement *m*, clôture *f*
חֲתִימַת־הַתַּלְמוּד — achèvement du Talmud
‖ (סימן קל) — légère empreinte, trace *f*
חֲתִימַת־זָקָן — trace de barbe, duvet *m*
חֲתִימַת־שְׂחוֹק — un léger sourire
חֲתִירָה (201) נ (חפירה) — sape *f*, travail souterrain
‖ (בְּמים) — action *f* de ramer *ou* de nager
‖ בהש חֲתִירָה אֶל־ או לִקְרַאת־ — efforts *mpl* pour parvenir à
חֲתִירָה תַּחַת־פ׳ — menées subversives contre
חִתִּית (17, בלי ר׳) נ — frayeur *f*, terreur *f*
נָתַן חִתִּיתוֹ בְּ־ — inspirer la terreur à
חֲתָךְ (88) או חֶתֶךְ (171) ז — coupe *f*, section *f*
חֲתָךְ לְאֹרֶךְ — section longitudinale
חָתַךְ (323) פ״י — couper, trancher
שֵׁן חוֹתֶכֶת — incisive *f*
‖ מתמט הַקַּו חוֹתֵךְ אֶת־הַמַּעְגָּל — la droite coupe le cercle
‖ בהש (הפסיק) — interrompre, cesser
חָתַךְ פַּרְנָסַת־פ׳ — couper les vivres à qn
‖ (החליט) — décider, trancher
חָתַךְ דִּין — prononcer une sentence
חָתַךְ גּוֹרָל־פ׳ — trancher le sort de qn
מוֹפֵת חוֹתֵךְ — preuve décisive
‖ (הגה) חָתַךְ בִּשְׂפָתָיו — articuler
חָתַךְ כָּל־מִלָּה — détacher chaque mot
‖ נֶחְתַּךְ (394) פ״ע — être coupé, être découpé
(הוחלט) נֶחְתַּךְ גּוֹרָלוֹ — son sort est tranché
נֶחְתַּךְ הַדִּין — la sentence est arrêtée
(בוטא) הַדִּבּוּר לֹא נֶחְתַּךְ בְּפִי — je n'arrive pas à articuler les mots
‖ חִתֵּךְ (432) פ״י — couper, découper
(חרת) — graver
(הגה) — prononcer distinctement
‖ הִתְחַתֵּךְ (466) פ״ע — être coupé, être découpé
הִתְחַתְּכוּ מֵעָיו — ses entrailles furent tiraillées
חַתָּךְ (90) ז — graveur *m*
חַתְכָנִי, ־נִית ת — décisif, tranchant, coupant
חָתַל (323) פ״י — envelopper, bander
‖ חִתֵּל (432) פ״י — emmailloter, panser
‖ הִתְחַתֵּל (466) פ״ע — s'envelopper
‖ הֶחְתִּיל (501) פ״י — envelopper
חֲתֻלָּה (208) נ — bandage *m*, pansement *m*
חֲתַלְתּוּל (41) ז — petit chat
חָתַם (323) פ״י (רשם שמו) — signer
הֶחָתוּם מַטָּה — le soussigné
בָּא עַל־הֶחָתוּם — apposer sa signature
חָתַם עַל־מַאֲמָר — signer un article
‖ (שם חותמת) — sceller, cacheter, timbrer
כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הֶחָתוּם — langage *m* incompréhensible
בהש מַעְיָן חָתוּם — fontaine clôturée
‖ חָתַם עַל־עִתּוֹן — s'abonner à un journal
הַחֲתוּמִים — les abonnés *mpl*
‖ (סיים) — terminer, achever
‖ (שמר) חָתַם בְּלִבּוֹ — conserver dans sa pensée
‖ (קישט) — orner discrètement
חֲתוּם־זָקָן — orné d'un léger duvet
חֲתוּם־יֶרֶק — orné d'un peu de verdure

‖ נֶחְתַּם (394) פ״ע	être signé
(הושמה עליו חותמת)	être cacheté *ou* scellé
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵב וְתֵחָתֵם	bonne année!
‖ חִתֵּם (432) פ״י	cacheter, sceller, fermer
(השלים)	terminer, achever
‖ הִתְחַתֵּם (466) פ״ע	être signé, être scellé
‖ הֶחְתִּים (501) פ״י	faire signer
(על־עתון וכו׳)	faire souscrire
(שם חותמת)	cacheter, timbrer
‖ פ״ע (נסתם)	s'obstruer, se boucher
חַתָּם (90) ז	fonctionnaire habilité à signer
חָתָן (107) ז (בעל־הבת)	gendre *m*
‖ (ארוס)	fiancé *f*
חָתָן וְכַלָּה	les fiancés *mpl*
°חֲתַן־דָּמִים	circoncis ("fiancé par le sang")
‖ בהש חֲתַן־פְּרָס	lauréat *m* d'un prix
חֲתַן־הַיּוֹבֵל	le héros du jubilé
דת חֲתַן־תּוֹרָה	fidèle appelé à terminer la lecture annuelle de la *Tora*
חֲתַן־בְּרֵאשִׁית	fidèle appelé à commencer la lecture annuelle de la *Tora*
חִתֵּן (432 נ) פ״י	marier
(שתי משפחות)	allier (par mariage)
‖ הִתְחַתֵּן (466 נ) פ״ע	se marier
(עם־משפחה)	s'allier (par mariage)
חֲתֻנָּה (208) נ	mariage *m*
חֲתֻנַּת־כֶּסֶף	noces *fpl* d'argent
רָקַד בִּשְׁתֵּי־חֲתֻנּוֹת	courir deux lièvres à la fois
חִתּוּנוֹת (45, בלי ר׳) נ	mariage *m*, alliance *f*
חָתַף (323) פ״י	dérober, arracher
‖ נֶחְתַּף (394) פ״ע	être dérobé, être arraché
חֶתֶף (174) ז	rapt *m*, agression *f*
בהש בָּא כְּחֶתֶף	survenir brusquement
‖ חֲתַף־זְבוּבִים עוף	gobe-mouches *m*
חָתַר (323) פ״י (חפר)	creuser, saper
בהש חָתַר תַּחַת־פ׳	saper le crédit de qn
‖ (במים)	ramer, nager (vers un but)
בהש חָתַר לְ־	intriguer pour, aspirer à
חֶתֶר (163) ז	traversée (d'un cours d'eau) *f*
חַתְרָן, ־נִית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש	intrigant *n*
חַתְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	menées subversives
חַתְרָנִי, ־נִית ת	subversif
חַתַת (—) ז	peur *f*, terreur *f*
חָתַת (357 ת) פ״ע	être brisé, être consterné
‖ נִחַת (416 ת) פ״ע	être brisé, être démoli
(נבהל)	être consterné
אַל־תֵּחַת!	n'aie pas peur!
‖ חִתֵּת (432 ת) פ״י (ניפץ)	briser, démolir
(הבהיל)	consterner, confondre
‖ הֵחַת (528 ת) פ״י (ניפץ)	briser, démolir
(הבהיל)	consterner, confondre

ט

ט (טֵית) teth (lettre de l'alphabet hébraïque)

|| ט' [valeur numérique:] 9

טֵאוּט (49) ז balaiement *m*, balayage *m*

טֵאֵט (438) או טִאטֵא (463) פ"י balayer

טַאטְאָן (ר' ־אָנִים) ז balayeur *m*

טַאטוּא (ר' ־אִים) ז balaiement *m*, balayage *m*

טַב (נ' טָבָא, ר' טָבִין) ת ארמית bon

צַפְרָא טָבָא bonjour

טָבִין וּתְקִילִין espèces sonnantes et trébuchantes

|| טָבֵי־דוֹלָר ז"ר בנק titres *mpl* payables au taux du dollar

1. טָבּוּ (—) ז דת tabou *m*

2. טָבּוּ (—) ז (מינהל־מקרקעים) cadastre *m*

טִבּוּחַ (9) ז art *m* de la cuisine

טִבּוּל (51) ז action *f* de tremper

1. טִבּוּעַ (9) ז (במים) submersion *f*

2. טִבּוּעַ (9) ז (של־מטבעות) frappe (de monnaie) *f*

3. טִבּוּעַ (9) ז (ענידת־טבעת) fixation *f* d'une bague, baguage *m*

טַבּוּר (41) ז אנטום nombril *m*

|| טכנ (של־גלגל) moyeu *m*

טָבַח (329) פ"י (שחט) abattre (un animal), égorger

|| (הרג) tuer, massacrer

|| נִטְבַּח (401) פ"ע être abattu, être massacré

טֶבַח (179) ז (שחיטה) abattage *m*, égorgement *m*

כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל comme un agneau conduit à l'abattoir

|| (בהמה שנועדה לשחיטה) victime *f*

|| (הרג) carnage *m*, massacre *m*

טַבָּח (90) ז (קצב) boucher *m*

|| (מומחה לבישול) cuisinier *m*

|| (תליין) רַב־טַבָּחִים ז chef *m* des bourreaux

טִבְחָה (242) נ (בשר־בהמה) viande *f*

|| (שחיטה) abattage *m*, carnage *m*

טַבָּחוּת (46, בלי ר') נ (קצבות) métier *m* de boucher

|| (בישול) art *m* de la cuisine

טַבַּחַת (246) או טַבָּחָנִית (17) נ cuisinière *f*

טֶבְטוֹנִי, ־נִית ת teuton, allemand

טְבִיחָה (201) נ abattage (d'animaux) *m*

בֵּית־הַטְּבִיחָה ז gorge (d'un animal) *f*

טְבִילָה (201) נ immersion *f*

|| דת bain rituel, baptême *m*

בֵּית־טְבִילָה ז baptistère *m*

|| בהש טְבִילַת־אֵשׁ baptême du feu

1. טְבִיעָה (201) נ (במים) submersion *f*, noyade *f*

2. טְבִיעָה (201) נ (קביעת־צורה) empreinte *f*

טְבִיעַת־מַטְבְּעוֹת frappe *f* de monnaies

טְבִיעַת־אֶצְבָּעוֹת empreintes digitales

טְבִיעוּת (—) נ perception *f*, impression *f*

הִכִּיר בִּטְבִיעוּת־עַיִן reconnaître du premier coup d'oeil

טְבִיעוּת־אֹזֶן perception auditive

טָבַל (303) פ"י tremper, plonger, immerger

טָבַל פִּתּוֹ בַּחֹמֶץ tremper son pain dans le vinaigre

|| פ"ע דת pratiquer l'immersion

טְבוּל־יוֹם ז homme *m* qui s'est purifié le jour même

טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ pécheur impénitent

בהש הַבַּיִת טוֹבֵל בְּיֶרֶק la maison baigne dans la verdure

|| נִטְבַּל (389) פ"ע — se plonger, être plongé
|| טִבֵּל (432) פ"י — plonger, immerger
|| הִטְבִּיל (499) פ"י — tremper, plonger
דת — baptiser
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל — Jean-Baptiste *m*
טֶבֶל (166) ז דת — produit sur lequel la dîme n'a pas été prélevée
טַבְלָה (207, ר' טַבְלוֹת או־לָאוֹת) נ (לוח) — tablette *f*, plat (d'un livre) *m*
טַבְלַת־נְחֹשֶׁת — plaque *f* de cuivre
טַבְלַת־שׁוֹקוֹלָדָה — tablette de chocolat
|| (רשימה) — tableau (de chiffres) *m*
טַבְלַת־יְרִי — table *f* de tir
טַבְלַת־צְבָעִים — palette *f*
טַבְלִית (17) נ — tablette (de métal) *f*, plaquette *f*
|| רפא — pastille *f*
טַבְלָן (97) ז — maître baigneur *m*
|| עוף — grèbe *m*
טַבְלָר (91) ז — tabulateur (de machine à écrire) *m*
1. טָבַע (329) פ"ע — couler, sombrer, se noyer
הָאֳנִיָּה טָבְעָה — le bateau a coulé
|| פ"י — noyer, couler
|| נִטְבַּע (401) פ"ע — couler, sombrer, se noyer
|| טִבֵּעַ (440) פ"י — faire couler, faire sombrer
|| הִטְבִּיעַ (505) פ"י — faire couler, faire sombrer
בהש הִטְבִּיעַ צַעֲרוֹ בְּמַשְׁקֶה — noyer son chagrin dans la boisson
2. טָבַע (329) פ"י (צר צורה) — former, façonner
מַטְבֵּעַ שֶׁטָּבְעוּ חֲכָמִים — formule fixée par les rabbins
|| נִטְבַּע (401) פ"ע — être formé, être façonné
|| הִטְבִּיעַ (505) פ"י — empreindre, imprimer
הִטְבִּיעַ חוֹתֶמֶת — apposer un cachet
בהש הִטְבִּיעַ חוֹתָמוֹ עַל־ — marquer de son empreinte
הִטְבִּיעַ עֵינוֹ בְּ־ — regarder de près
3. טִבֵּעַ (440) פ"י — baguer
1. טֶבַע (179) ז — nature *f*
בְּדֶרֶךְ־הַטֶּבַע — naturellement
שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ־הַטֶּבַע — contre nature
בְּחֵיק־הַטֶּבַע — au sein de la nature
מַה־שֶּׁאַחַר־הַטֶּבַע — la métaphysique
מַדְּעֵי־הַטֶּבַע ז"ר — sciences naturelles
מִטֶּבַע־הַדְּבָרִים — par la nature des choses
טֶבַע דּוֹמֵם (בציור) — nature morte
|| (אופי) — naturel *m*, caractère *m*
טֶבַע טוֹב — bon naturel
טֶבַע שֵׁנִי — seconde nature
2. טֶבַע (179) ז (מטבע) — monnaie *f*
בהש יָצָא טִבְעוֹ בָּעוֹלָם — se faire une renommée
טִבְעוֹנוּת (48, בלי ר') נ — végétarisme *m*
טִבְעוֹנִי, ־נִית ת — végétarien
טִבְעִי, ־עִית ת — naturel
גֹּדֶל טִבְעִי — grandeur naturelle
שִׁיטָה טִבְעִית (בהוראה) — méthode directe
טִבְעִי הַדָּבָר שֶׁ־ — il est naturel que
טִבְעִיּוּת (47, בלי ר') נ — état naturel, naturel *m*
טַבַּעַת (246) נ — bague *f*, anneau *m*
טַבַּעַת־קִדּוּשִׁין — alliance *f*
|| אנטום פִּי־הַטַּבַּעַת — anus *m*
טַבַּעְתִּי, ־תִּית ת — annulaire
טִבְעָתָן (ר' ־תָנִים) ז — naturaliste *m*
טִבְעֲתָנוּת (46, בלי ר') נ — naturalisme *m*
טַבָּק (—) ז — tabac *m*
טְבֶרְיָה ש"פ נ (עיר) — Tibériade *f*
טְבֶרְיָנִי, ־נִית ת — de Tibériade
טֵבֵת (—) ז — *Téveth* (4e mois de l'année juive: décembre / janvier) *m*
תְּקוּפַת־טֵבֵת נ — solstice *m* d'hiver
טִגּוּן (41) ז — friture *f*
טִגֵּן (432) נ פ"י — frire, faire frire
דָּגִים מְטֻגָּנִים — poissons frits
טָהוֹר, טְהוֹרָה ת — pur
טֹהַר (50) ז — purification *f*
|| בהש (במפלגה) — épuration *f*
צבא — nettoyage *m*
טָהַר (326) פ"ע — être pur, devenir pur
|| נִטְהַר (397) פ"ע — devenir pur, se purifier
|| טִהֵר (435) פ"י — purifier, épurer, nettoyer
(קבע כי פ' טהור) — déclarer pur
טִהֵר אֶת־שֵׁם־פ' — réhabiliter qn
בהש טִהֵר אֶת הַשֶּׁרֶץ — justifier un abus

‖ הִטַּהֵר (484) פ״ע — se purifier
בהש (שמים) — s'éclaircir
טֹהַר (197, בלי ר׳) ז — pureté *f*
טֹהַר־מִדּוֹת — intégrité *f*
טָהֳרָה (209) נ — pureté *f*
בהש טָהֳרַת־הַלָּשׁוֹן — purisme *m*
עַל־טָהֳרַת־ — en s'en tenant strictement à
‖ דת — toilette *f* mortuaire
טַהֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — pureté *f*
טַהֲרָן (ר׳ ־נים) ז — puriste *m*
טַהֲרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — purisme *m*
טַוַּאי (62) ז — fileur *m*
‖ חרק — bombyx *m*
טַוַּאי־הַמֶּשִׁי — ver *m* à soie
טוֹב (עבר טוֹב, טוֹבוּ, עת׳ יִיטַב) פ״ע — être bon
כְּטוֹב לִבּוֹ — comme il était de bonne humeur
לְמַעַן יִיטַב לָךְ — pour que tu sois heureux
אם יִיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ — si tu veux bien
‖ טֵיֵּב (452) פ״י — améliorer
חקל — amender (le sol)
‖ הֵטִיב (526) או הֵיטִיב (519) פ״י — faire du bien
הֵיטִיב אֶת־לִבּוֹ — faire bonne chère, se délecter
הֵיטִיב אֶת־הַנֵּר — moucher la lampe
הוּטַב לוֹ — il va mieux
הֵיטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת — tu as bien fait
טוֹב, טוֹבָה ת — bon
טוֹב־לֵב — qui a bon coeur, généreux
לִבּוֹ טוֹב עָלָיו — être de bonne humeur
שְׁלוֹמִי טוֹב — je vais bien
טוֹב־מַרְאֶה — beau, avenant, de belle allure
אֶבֶן טוֹבָה — pierre précieuse
יוֹם־טוֹב (ר׳ יָמִים טוֹבִים) — jour *m* de fête
שֵׁם טוֹב — bonne réputation
טוֹב יוֹתֵר — meilleur
הַטּוֹב שֶׁבָּרוֹפְאִים — le meilleur des médecins
טוֹב לָדַעַת — il est bon de savoir
טוֹב לִשְׁתֹּק מִלְּדַבֵּר — mieux vaut se taire que de parler
טוֹב שֶׁתֵּדַע — il est bon que tu saches
טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדֹּר — il est préférable que tu ne prononces pas de voeux
שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב — obéissance vaut mieux que sacrifice
טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד — deux valent mieux qu'un
מַה־טּוֹב! — que c'est bon!, tant mieux!
‖ (נכבד) — honorable, estimé, bien situé
טוֹבֵי־הָעִיר ז״ר — les notables *mpl* de la ville
בֶּן־טוֹבִים — fils *m* de bonne famille
‖ טוֹב (—) ז — bien *m*
עֲשֵׂה טוֹב — fais le bien
מִטּוֹב וְעַד־רָע — ni bien ni mal
עֲשֵׂה כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ — fais ce que bon te semble
‖ טוֹב תה״פ — bon!, bien!
בְּטוֹב — bien
הִרְגִּישׁ אֶת־עַצְמוֹ בְּטוֹב — se sentir bien
בְּכִי־טוֹב — très bien, aussi bien que possible
מַצָּבוֹ אֵינוֹ בְּכִי־טוֹב — sa situation n'est pas des meilleures
טוּב (41, בלי ר׳) ז (שפע) — abondance *f*, richesse *f*
שֻׁלְחָן מָלֵא כָּל־טוּב — table chargée de mets exquis
טוּב־טַעַם — bon goût
‖ (חסד) — bonté *f*
טוּב־לֵב — bienveillance *f*, affabilité *f*
הוֹאֵל בְּטוּבְךָ לְהִכָּנֵס — donnez-vous la peine d'entrer
‖ (אושר) — bonheur *m*
כָּל־טוּב! — bonne chance!, portez-vous bien!
‖ טוּבִים ז״ר — marchandises *fpl*, biens *mpl*
טוֹבָה 201 נ (מעשה־חסד) — bienfait *m*
עֲשֵׂה לִי טוֹבָה — rends-moi un service
הַכָּרַת־טוֹבָה נ — reconnaissance *f*
הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ־ — être reconnaissant à
הֶחֱזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ — s'attribuer tout le mérite
‖ (תועלת) — utilité *f*, profit *m*
לְטוֹבַת־ — en faveur de, au bénéfice de
לְטוֹבַת־הַכְּלָל — dans l'intérêt général
טוֹבַת־הֲנָאָה — bénéfice *m*, intérêt *m*
גַּם זוּ לְטוֹבָה — tout est pour le mieux
שִׁנּוּי לְטוֹבָה — amélioration *f*
טוֹבִיָּה ש״פ ז — Tobie *m*

טוֹבְלָן (97) ז טכנ — piston-plongeur *m*
טוֹבְעָנִי, ־נִית ת — marécageux, bourbeux
טָוָה (353) פ״י — filer
בהש טָוָה זָהָב — rouler sur l'or
טָוָה סֻכָּר — filer du sucre
‖ נִטְוָה (406) פ״ע — être filé
טִוּוּחַ (9) ז — ajustement *m*, réglage *m*
‖ צבא טִוּוּחַ־יְרִי — réglage de tir
1. [טוח] טָח (380) פ״י — enduire, plâtrer
בהש טָח תָּפֵל — dire des sottises, radoter
‖ נִטּוֹחַ (431) פ״ע — être enduit *ou* plâtré
‖ טִיֵּחַ (440) פ״י — enduire de plâtre, plâtrer
‖ הֵטִיחַ (524) פ״י — plâtrer
בהש (זרק) — projeter, lancer
הֵטִיחַ רֹאשׁוֹ בַּכֹּתֶל — se cogner la tête contre le mur
הֵטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי־פ׳ — injurier qn
הֵטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי־מַעְלָה — blasphémer
2. טִוֵּחַ (440) פ״י צבא — évaluer la distance
טְוָח (88) ז צבא — portée (d'une arme) *f*, distance *f*
‖ בהש לִטְוָח קָצָר — à brève échéance, à court terme
לִטְוָח אָרֹךְ — à longue échéance, à long terme
טַוָּח (ר׳ ־חִים) ז צבא — télémétreur *m*
טוּחַ, טוּחָה ת — enduit, enfoui
טוּחָה (ר׳ ־חוֹת) נ — for intérieur, conscience *f*
טוֹחֵן (126) ז — meunier *m*
טוֹחֶנֶת (253) נ — meunière *f*
‖ (שן) — molaire *f*
טוֹטָלִי, ־לִית ת — total
טוֹטָלִיטָרִי, ־רִית ת — totalitaire
טוֹטָלִיטָרִיוּת (—) נ — totalitarisme *m*
טוֹטֶם (—) ז — totem *m*
טוֹטָף (91) ז — cocarde *f*
טוֹטֶפֶת (252) נ — fronteau *m*
‖ (של־בעלי־חיים) — touffe (de poils) *f*
טְוִי (5) ז — tissu *m*
טְוִיָּה (202) נ — filature *f*
[טול] הֵטִיל (526) פ״י (זרק) — jeter, laisser tomber
(פלט) — pondre
הֵטִילָה בֵּיצִים — pondre des oeufs
הֵטִיל גּוֹרָל — tirer au sort
הֵטִיל מַיִם — uriner
הֵטִיל צֵל — projeter de l'ombre
טוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס — ton *m*
‖ (נעימת־הקול) — ton
טוּנְדְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ גיאוגר — toundra *f*
טוֹנָה (ר׳ ־נוֹת) נ (משקל) — tonne *f*
טוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ דג — thon *m*
טוֹנוּס (—) ז — tonus *m*
טוֹנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — tonique *f*
טוּנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — tunique *f*
טוֹנָלִי, ־לִית ת — tonal
טוֹנָלִיּוּת (—) נ — tonalité *f*
[טוס] טָס (382) פ״ע — voler (avion)
‖ הֵטִיס (526) פ״י — transporter en avion
צבא חֲטִיבָה מוּטֶסֶת — brigade aéroportée
טַוָּס (90) ז עוף — paon *m*
טוֹעֵן (125) ז — avoué *m*
טוֹפּוֹגְרָפִי, ־פִית ת — topographique
טוֹפּוֹגְרַפְיָה (—) נ — topographie *f*
טוֹפְפָנִי, ־נִית ת — sautillant
1. טוּר (41) ז (שורה) — ligne *f*, rang *m*, rangée *f*
כּוֹתֵב הַטּוּרִים הָאֵלֶּה — l'auteur *m* de ces lignes
טוּר עָרְפִּי — file indienne
טוּרֵי־כְלֵי־רֶכֶב — des colonnes *fpl* de véhicules
‖ (עמודה) — colonne (d'un journal) *f*
‖ מתמט — progression *f*
טוּר חֶשְׁבּוֹנִי — progression arithmétique
טוּר הַנְדָּסִי — progression géométrique
טוּר־מַדְרֵגוֹת — volée *f* d'escalier
2. טוּר (41) ז ארמית — montagne *f*
טוּרַאי (61) ז צבא — simple soldat *m*, soldat de deuxième classe
טוּרַאי רִאשׁוֹן — soldat de première classe
רַב־טוּרַאי — caporal *m*, brigadier *m*
טוּרָאִית (17) נ צבא — soldate *f* de deuxième classe
טוּרְבִּינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — turbine *f*
טוֹרְדָנִי, ־נִית ת — agaçant, importun, fastidieux
טוּרִי, ־רִית ת — rangé en ligne *ou* en file
טוּרִיָּה (202) נ — houe *f*, bêche *f*
טוּרִית (17) נ חקל — semoir (machine) *m*

טוֹרְנָדוֹ (—) ז	tornade *f*, ouragan *m*
טוּרְנִיר (ר׳ ־רִים) ז	tournoi *m*
טוֹרְסוֹ (—) ז	torso *m*
טוֹרְף (—) ז	tourbe (combustible) *f*
טוֹרֵף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רְפִים, ־רְפוֹת) ת	carnivore
עוֹף טוֹרֵף	oiseau *m* de proie, rapace *m*
טוֹרְפֵּדוֹ (ר׳ ־דוֹת) ז צבא	torpille *f*
סִירַת־טוֹרְפֵּדוֹ נ	torpilleur *m*
טוֹרְפָנִי, ־נִית ת	rapace, féroce, dévastateur
טוּרְקִי, ־קִית ת	turc
קָפֶה טוּרְקִי	café turc
טוּרְקִיָּה ש״פ נ (מדינה)	la Turquie
טוּרְקִיז (—) ז	turquoise *f*
טוּשׁ (1) ז	encre *f* de Chine
[טוש] טָשׁ (382) פ״ע	voler, foncer, s'abattre
[טוש] טָשׁ (382) פ״י	polir, frotter
טַח ← [טחח]	
טָח ← 1. [טוח]	
[טחב] נִטְחַב (397) פ״ע	devenir humide
‖ הִטְחִיב (502) פ״י	humecter, rendre humide
‖ פ״ע	devenir humide
טְחָב (88) ז צמח	mousse *f*
טַחַב (152) ז	humidité *f*
טָחֵב, טְחֵבָה או טָחוּב, טְחוּבָה ת	humide
טְחַבְחַב, ־חַבָּה ת	légèrement humide
טְחוֹל (21) ז אנטום	rate *f*
טְחוֹן (21) ז	meule *f*
טְחוֹרִים (21) ז״ר רפא	hémorroïdes *fpl*
טַחוּת (—) נ	obturation *f*, obstruction *f*
טַחוּת־עֵינַיִם	aveuglement *m*
[טחח] טַח (361, רק בעבר) פ״ע	être bouché, être obstrué
בהש טַחוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת	avoir les yeux bouchés
טִחְטוּחַ (9) ז	crépitement *m*
טִחְטֵחַ (464) פ״ע	crépiter
‖ פ״י	faire crépiter
טְחִיבוּת (48, בלי ר׳) נ	humidité *f*
1. טְחִינָה (201) נ (שחיקה)	action *f* de moudre, mouture *f*
2. טְחִינָה (201) נ (מאכל)	*tehina* (assaisonnement oriental) *f*
טַחַן (152, בלי ר׳) נ	mouture *f*
טָחַן (326) פ״י	moudre, hacher
בהש טָחַן מַיִם	perdre son temps
טָחַן קֶמַח טָחוּן	enfoncer une porte ouverte
טָחַן פְּנֵי־פ׳	opprimer qn
טוֹחֵן הַרְבֵּה וּמוֹצִיא קִמְעָא	faire beaucoup de bruit pour rien
‖ נִטְחַן (397) פ״ע	être moulu
‖ הִטְחִין (502) פ״י	faire moudre
טַחָן (99) ז	meunier *m*, minotier *m*
טַחֲנָה (238) נ	moulin *m*
טַחֲנַת־קֶמַח	minoterie *f*
טַחֲנַת־רוּחַ	moulin à vent
טִיב (1, בלי ר׳) ז	qualité *f*
טִיב מְעֻלֶּה	qualité excellente
מַה־טִּיבוֹ שֶׁל־זֶה?	quelle sorte d'individu est-ce?
מַה־טִּיבוֹ אֶצְלְךָ?	que vient-il faire chez toi?
עָמַד עַל־טִיב־פ׳	comprendre la mentalité de qn
טֵיב ← טוֹב פ״ע	
טִיגָן (91) ז	poêle *f* à frire
טִיגְרִיס (ר׳ טִיגְרִים) ז זואול	tigre *m*
טִיּוּב (41) ז	amélioration *f*, amendement *m*, bonification *f*
טִיּוּחַ (9) ז	crépissage *m*, plâtrage *m*
בהש (הסוואת האמת)	escamotage *m*
טִיּוּט (41) ז	rédaction *f* d'un brouillon
טְיוּטָה (201) נ	brouillon *m*, minute (de lettre) *f*
טְיוּטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	précepteur *m*, moniteur *m*
טִיּוּל (41) ז	promenade *f*, excursion *f*
יָצָא לְטִיּוּל	faire une excursion
טִיּוּלִית (17) נ	car *m*
טִיּוּן (ר׳ ־נִים) ז צמח	aunée *f*
טִיּוּס (41) ז	vol (en avion) *m*
טִיחַ (9) ז	plâtre *m*, enduit *m*, crépi *m*
טַיָּח (90) ז	plâtrier *m*
טִיֵּחַ ← 1. [טוח]	
טְיָחָה (201) נ	crépissage *m*, plâtrage *m*
טַיָּחוּת (46, בלי ר׳) נ	métier *m* de plâtrier
טִיט (—) ז	boue *f*, vase *f*, limon *m*
טִיט־הַיָּוֵן	fange *f*, bourbe *f*

כְּטִיט־חוּצוֹת	vil comme la boue des rues
רִצְפַּת־טִיט נ	sol *m* en terre battue
1. טִיֵּט (452) פ״י	plâtrer, enduire, crépir
2. טִיֵּט (452) פ״י (כתב טיוטה)	esquisser, ébaucher
טִיטִי, ־טִית ת	boueux, fangeux, bourbeux
טִיטַנְיוּם (—) ז כימ	titane *m*
טִיּוּל (155, בלי ר׳) ז	promenade *f*, marche *f*
טַיָּל, טַיֶּלֶת (ר׳ טַיָּלִים, ־לוֹת) ש	promeneur *n*
‖ (הולך בטל)	flâneur *n*
טִיל (1) ז צבא	projectile *m*, missile *m*
טִיל מֻנְחֶה	fusée téléguidée
טִיֵּל (452) פ״ע	se promener, faire une excursion
טִילְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	tilleul *m*
טַיְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	promeneur *n*
‖ (הולך בטל)	flâneur *n*
טַיֶּלֶת (ר׳ טַיָּלוֹת) נ	promenoir *m*, promenade (avenue) *f*
‖ ← טַיָּל	
טִין (—) ז	vase *f*, limon *m*, glaise *f*, argile *f*
טִינָא (—) ז ארמית	argile *m*
בהש טִינָא בַּר־טִינָא	vieillerie *f*
טִינָה (201) נ	rancune *f*, animosité *f*
נָטַר טִינָה	garder rancune
טִינִי, ־נִית ת	argileux, limoneux
טִינְקָה (201) נ דג	tanche *f*
טַיִס (156, בלי ר׳) ז	aviation *f*
טַיָּס, טַיֶּסֶת (ר׳ טַיָּסִים, ־סוֹת) ש	aviateur *n*, pilote *n*
טַיַּס־חָלָל	cosmonaute *m*
טַיַּס־מִשְׁנֶה	copilote *m*
טַיַּס־נִסּוּי	pilote d'essai
טִיֵּס (452) פ״ע	voler (en avion)
טִיסָה (201) נ	vol (en avion) *m*
טִיסַת־חָלָל	vol interplanétaire
טִיסַת־לַיְלָה	vol de nuit
טִיסָן (97) ז	modèle réduit d'avion
טַיֶּסֶת (252) נ צבא	escadrille (d'avions) *f*
‖ ← טַיָּס	
טִיף (1) ז	goutte *f*
טִיף־טִפָּה	un tout petit peu
טִיֵּף (452) פ״י	aller de l'un à l'autre, bouger
טִיֵּף בְּעֵינָיו	promener ses regards çà et là
טִיפּוֹלוֹגְיָה (—) נ	typologie *f*
טִיפוּס (—) ז רפא	typhus *m*, fièvre *f* typhoïde
טִיפוּס־הַבֶּהָרוֹת	typhus exanthématique
טִיפוּס־הַמֵּעַיִם	typhus abdominal
טִיפוּס חוֹזֵר	fièvre récurrente
טִיפּוּס (ר׳ ־סִים) ז	type *m*
טִיפּוּסִי, ־סִית ת	typique
טִיפּוּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* typique
טַיָּר (157) ז	auspice *m*
טִירָה (201) נ (מחנה)	camp *m*
‖ (ארמון)	château *m*, citadelle *f*
‖° (כפר קטן)	hameau *m*
טַיָּרָה (226) נ	cerf-volant *m*
טִירוֹן (21) ז	débutant *m*, apprenti *m*, novice *m*
‖ צבא	recrue *f*, conscrit *m*
טִירוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ	noviciat *m*, apprentissage *m*
‖ צבא	classes (du soldat) *fpl*
טֵית (—) נ (אות)	*teth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
טַכּוֹמֶטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	tachymètre *m*
טָכוּס, טְכוּסָה ת	solennel, cérémonieux
טִכּוּס (51) ז	arrangement *m*, disposition *f*
טִכּוּס־עֵצָה	délibération *f*, consultation *f*
טַכְנָאוּת (46, בלי ר׳) נ	activité *f* technique
טַכְנַאי (61) ז	technicien *m*
טַכְנַאי־רַדְיוֹ	technicien radio
טַכְנַאי־שִׁנַּיִם	mécanicien-dentiste *m*
טֶכְנוֹלוֹגִי, ־גִית ת	technologique
טֶכְנוֹלוֹגְיָה (—) נ	technologie *f*
טֶכְנוֹקְרַטְיָה (—) נ	technocratie *f*
טֶכְנִי, ־נִית ת	technique
סִיּוּעַ טֶכְנִי	assistance *f* technique
טֶכְנִיּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	école *f* polytechnique
טֶכְנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	technique *f*
טֶכֶס ← טֶקֶס	
טִכֵּס (432) פ״י (ערך)	arranger, disposer
טִכֵּס עֵצָה	délibérer, tenir conseil
‖ (שיבח)	célébrer, glorifier
טֶכְסְט ← טֶקְסְט	
טֶכְסְטִיל ← טֶקְסְטִיל	
טַכְסִיס (1) ז	stratagème *m*, manoeuvre *f*

‖ (נוהג) טַכְסִיסֵי־מַלְכוּת	cérémonial royal
טַכְסִיסִי, ־סִית ת	tactique
טַכְסִיסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	tacticien *n*
טַכְסִיסָנוּת (46, בלי ר׳) נ	tactique *f*
טִכְסֵס (460) פ״י	combiner, machiner
טַל (53, ר׳ טְלָלִים, טַלְלֵי־) ז	rosée *f*
בהש טַל־יַלְדוּת	fraîcheur *f* de la jeunesse
טָלָא (338) פ״י	raccommoder, rapiécer
‖ טִלֵּא (444) או הִטְלִיא (507) פ״י	raccommoder, rapiécer
טְלַאי (61) ז	pièce (sur un vêtement usé) *f*
טְלַאי עַל־גַּבֵּי־טְלַאי	rafistolage *m*, fait de pièces et de morceaux
הַטְּלַאי הַצָּהֹב	rouelle (imposée aux Juifs) *f*
טַלַּאי, טַלָּאִית (ר׳ טַלָּאִים, ־אִיּוֹת) ש	ravaudeur *n*
טִלְגְּרֵף (458) פ״י	télégraphier
טֶלֶגְרָפִי, ־פִית ת	télégraphique
‖ טֶלֶגְרָפִית תה״פ	par télégramme, télégraphiquement
טָלָה (353) פ״י	raccommoder, rapiécer, ravauder
‖ הִטְלָה (512) פ״י	raccommoder, repiécer
טָלֶה (80, ר׳ טְלָיִים 5) ז	agneau *m*
טְלֵה־חָלָב	agneau de lait
‖ אסטר מַזַּל־טָלֶה ז	Bélier (signe du zodiaque) *m*
טָלוּא, טְלוּאָה ת	rafistolé, rapiécé
‖ (מכוסה כתמים)	tacheté, moucheté
טֶלֶוִיזְיָה (—) נ	télévision *f*
סֶרֶט־טֶלֶוִיזְיָה ז	téléfilm *m*
טֶלֶוִיזְיוֹנִי, ־נִית ת	télévisuel, télévisé
טָלוּל, טְלוּלָה ת	couvert de rosée
טְלוּל (51) ז	apparition *f* de rosée
טְלוּלָא (—) ז ארמית	risée *f*, raillerie *f*
טֶלוּרְיוּם (—) ז כימ	tellure *m*
טִלְטוּל (41) ז (העברה)	transport *m*, déplacement *m*
‖ (נדידה)	migration *f*, voyage *m*
טִלְטוּלֵי־דֶרֶךְ	fatigues *fpl* de la route
טַלְטֵל (53) ז טכנ	bielle *f*
טִלְטֵל (460) פ״י	transporter, déplacer, ballotter
טִלְטֵל עַצְמוֹ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם	se traîner d'un endroit à l'autre
טִלְטֵל אֶת־רַגְלָיו	se déplacer, se mettre en route
דַּעְתּוֹ מִטַּלְטֶלֶת עָלָיו	il a le timbre fêlé
‖ הִטַּלְטֵל (497) פ״ע	être ballotté, vagabonder
הִטַּלְטְלָה דַּעְתּוֹ	avoir l'esprit troublé
טַלְטֵלָה (229) נ	ballottement *m*, secousse *f*
טַלְטְלָנִי, ־נִית ת	cahotant
טַלְטֶלֶת (259) נ	ballottement *m*, secousse *f*
טְלִי (5) ז	nappe *f*
טַלְיָא (—) ז ארמית (טלה)	agneau *m*
‖ בהש (נער צעיר)	jeune enfant *m*
כַּד הֲוֵינָא טַלְיָא	quand j'étais enfant
טְלִיאָה (201) נ	raccommodage *m*, rapiéçage *m*
טַלְיָה (239) נ	agnelle *f*
טְלִיָּה ← טִילְיָה	
טְלִיסְמָה (ר׳ ־מָאוֹת) נ	talisman *m*
טְלִיפָה (201) נ	marche *f*, démarche *f*, pas *m*
טַלִּית (17, ר׳ טַלִּיתוֹת) נ	châle *m*, surplis *m*
טַלִּית קְטַנָּה	gilet (garni de franges) *m*
בהש טַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ תְּכֵלֶת	modèle *m* de perfection
שְׁנַיִם אוֹחֲזִים בְּטַלִּית	deux à se disputer le gâteau
פָּרַשׂ טַלִּיתוֹ עַל־	donner son appui à
טַלִּיתָא (—) נ ארמית	jeune fille *f*
1. טִלֵּל (432) פ״י (סכך)	ombrager, abriter
2. טִלֵּל (432) פ״י (הוריד טל)	humecter de rosée
‖ הִטְלִיל (498) פ״י	humecter de rosée
טִלְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	tilleul m
טְלָלִים ← טַל	
טַלְלִית (17) נ צמח	drosera *m*
טֶלֶמֶטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	télémètre *m*
טֶלֶסְטָר (ר׳ ־רִים) ז	télestar *m*
טֶלֶסְקוֹפ (ר׳ ־פִּים) ז	télescope *m*
טֶלֶף (167, זוגי טְלָפַיִם) ז	sabot *m*
מַחֲלַת־הַפֶּה־וְהַטְּלָפַיִם נ	fièvre aphteuse
בהש הֶרְאָה טְלָפָיו	montrer patte blanche
טָלַף (301) פ״ע (צעד)	marcher (à quatre pattes)
‖ פ״י (דרס)	fouler aux pieds
טֶלֶפוֹן (ר׳ ־נִים) ז	téléphone *m*
טֶלֶפוֹן צִבּוּרִי	téléphone public
טֶלֶפוֹן־שָׂדֶה	téléphone de campagne

תָּא־טֶלֶפוֹן ז — cabine *f* téléphonique
טֶלֶפוֹנָאוּת (—) נ — téléphonie *f*
טֶלֶפוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, נָאִיּוֹת) ש — téléphoniste *n*
טֶלֶפוֹנִי, ־נִית ת — téléphonique
שִׂיחָה טֶלֶפוֹנִית — conversation *f* téléphonique
|| טֶלֶפוֹנִית תה״פ — par téléphone
טִלְפֵּן (458 ג) פ״י — téléphoner
|| הִטַּלְפֵּן (497 ג) פ״ע — se parler par téléphone
טֶלֶפְּרִינְטֶר (ר׳ ־טֶרִים) ז — télétype *m*
טֶלֶפֶת (—) נ רפא — fièvre aphteuse
טֶלֶפַּתְיָה (—) נ — télépathie *f*
טֶלֶקוֹמוּנִיקַצְיָה (—) נ — télécommunications *fpl*
טֶלֶקְס (—) ז — télex *m*
טָמֵא (340) פ״ע — être impur
|| נִטְמָא (403) פ״ע — devenir impur
|| טִמֵּא (444) פ״י — rendre impur, souiller
(הכריז כטמא) — déclarer impur
|| הִטַּמֵּא או הִתְטַמֵּא (478) פ״ע — devenir impur
|| הִטַּמָּא (עבר הִטַּמֵּאתִי וכו׳) פ״ע — se rendre impur, se souiller
טָמֵא, טְמֵאָה ת — impur, immonde
טְמֵא־מֵת או ־נֶפֶשׁ — impur par contact avec un cadavre
טְמֵא־שְׂפָתַיִם — aux lèvres impures
טֻמְאָה (207) נ — impureté *f*
אֲבִי־הַטֻּמְאָה, אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה ← 1. אָב
טֶמְבֶּל, ־לִית (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש עממי — sot *m*, rustre *m*
|| כּוֹבַע־טֶמְבֶּל ז — coiffure *f* de toile
[טמה] נִטְמָה (406) פ״ע — être considéré comme un sot
טִמּוּא (—) ז — action *f* de se rendre impur
טָמוּם, טְמוּמָה ת (מטומטם) — stupide
|| (מסיבי) — massif
טָמוּן (15) ז — cachette *f*
טְמוּנָה (201) נ — secret *m*, mystère *m*
טְמוּעַ (44, בלי ר׳) ז — mélange *m*, assimilation *f*
טָמוּר, טְמוּרָה ת — caché, secret
טִמְטוּם (41, בלי ר׳) ז — bouchage *m*, obstruction *f*
טִמְטוּם־הַלֵּב — manque *m* de coeur, insensibilité *f*
טִמְטוּם־הַמֹּחַ — stupidité *f*, bêtise *f*
טֻמְטוּם (ר׳ ־מִים) ז — personne *f* de sexe incertain

|| עממי — abruti *m*, imbécile *m*
טִמְטֵם (460) פ״י — boucher, rendre stupide
|| הִטַּמְטֵם (497) פ״ע — se boucher, devenir stupide
טַמְטֻמָּה (—) או טַמְטֹמֶת (—) נ — stupidité *f*
טַמְיוֹן (—) ז — trésor public
יָרַד לְטַמְיוֹן — être perdu
טְמִינָה (201) נ — action *f* de cacher
|| מטבח — mise *f* au four
טָמִיעַ, טְמִיעָה ת — assimilable
טְמִיעָה (201) נ — assimilation *f*, absorption *f*
טְמִיעוּת (48, בלי ר׳) נ — assimilabilité *f*
טָמִיר, טְמִירָה ת — secret, caché, mystérieux
דת טָמִיר וְנֶעְלָם — le Mystère ineffable (Dieu)
מְגַלֶּה טְמִירִים — révélateur de secrets
טְמִירוּת (48, בלי ר׳) נ — état latent, dissimulation *f*
טָמַם (301) פ״י — boucher, obstruer
|| נִטְמַם (388) פ״ע — être bouché, être obstrué
טָמַן (301 ג) פ״י — cacher, enfouir, enterrer
טָמַן פַּח לִפ׳ — tendre un piège à qn
טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת — se croiser les bras
לֹא טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת — ne pas rester inactif
טָמַן ראשו בַּחוֹל — faire l'autruche
|| נִטְמַן (388 ג) פ״ע — être caché, être enfoui
(נקבר) — être enterré
פֹּה נִטְמַן — ci-gît
|| הִטְמִין (498 ג) פ״י — cacher, enfouir, enfourner
הִטְמִין עַצְמוֹ — cacher son identité
[טמע] נִטְמַע (402) פ״ע — s'assimiler, être absorbé
|| הִטְמִיעַ (504) פ״י — assimiler, absorber
טֶמְפּוֹ (—) ז — rythme *m*
טַמְפּוֹן (1) ז — serviette *f* hygiénique
טֶמְפֶּרָה (—) נ — détrempe *f*
[טמר] הִטְמִיר (498) פ״י — cacher, dissimuler
טָמַשׁ (301) פ״ע — plonger
|| טִמֵּשׁ (432) פ״ע — plonger
טֶנֶא (טַנְאִי, טְנָאִים, טַנְאֵי־) ז — corbeille *f*, panier *m*
טַנְבּוּר (ר׳ ־רִים) ז — tambour *m*
טַנְבּוּרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — tambour *m* de basque, tambourin *m*
טַנְגֶּנְס (—) ז מתמט — tangente (en trigonométrie) *f*
טַנְדּוּ או טַן־דּוּ תה״פ ארמית — à deux, ensemble

טֶנְדֶּר (ר׳ ־רים) ז — camionnette *f*, fourgon *m*
טִנּוּן (51, בלי ר׳) ז חקל — envasement *m*
טָנוּף, טְנוּפָה ת — sale, malpropre
טִנּוּף (51) ז — saleté *f*, souillure *f*
טֶנוֹר (ר׳ ־רים) ז מוס — ténor *m*
טֶנִי (טַנְיֵי, טַנְיָהּ, טְנָיִם, טַנְיֵי־) ז — poubelle *f*
טֶנִיס (–) ז ספורט — tennis *m*
טֶנִיס־שֻׁלְחָן — ping-pong *m*
טֶנִיסַאי, ־סָאִית (ר׳ ־סָאִים, ־סָאִיוֹת) ש — joueur *n* de tennis
טָנַן (301 נ) פ״ע — se mouiller, s'humecter
|| טִנֵּן (432 נ) פ״י (הרטיב) — mouiller, humecter
(העלה טין) — envaser
|| הִטֵּן (528 נ) פ״י — mouiller, humecter
טִנֵּף (432) פ״י — salir, souiller
|| הִטַּנֵּף (483) פ״ע — se salir, se souiller
טֶנֶף (–) ז או טִנֹּפֶת (–) נ — ordure *f*, immondice *f*
טַנְפָנִית (17) נ — souillon *f*
טַנְק (ר׳ טַנְקִים) ז (מיכל) — réservoir *m*
|| צבא — char *m*
תְּעָלָה נ נֶגֶד־טַנְקִים — fossé *m* antichar
טֶנֶר (91) ז — silex *m*
טִנְרָה (201) נ — callosité *f*, durillon *m*
טַס (53) ז — plateau (de métal) *m*, plaque *f*
טְסֶה־טְסֶה (–) ז (זבוב) — tsé-tsé (mouche) *f*
טֶסְט (ר׳ טֶסְטִים) ז — test *m*, épreuve *f*
טַסִּית (ר׳ טַסִּיוֹת) נ — petit plateau (de métal)
טָעָה (350) פ״ע — se tromper, se méprendre
אִם אֵינֶנִּי טוֹעֶה — si je ne me trompe
|| הִטְעָה (509) פ״י — tromper, induire en erreur
טְעוֹן (21) ז — charge *f*
טָעוּן, טְעוּנָה ת (עמוס) — chargé
עֲגָלָה טְעוּנָה פֵּרוֹת — voiture chargée de fruits
|| רוֹבֶה טָעוּן — fusil chargé
|| (צריך) — sujet à, qui a besoin de
הַדָּבָר טָעוּן תִּקּוּן — cela nécessite une réforme
תַּלְמִידִים טְעוּנֵי־טִפּוּחַ — élèves *mpl* exigeant une sollicitude particulière
טִעוּן (50) ז — plaidoirie *f*, argumentation *f*
טָעוּת (46) נ — erreur *f*
טָעוּת־דְּפוּס — faute *f* d'impression, erratum *m*
מִקַּח־טָעוּת ז — maldonne *f*, escroquerie *f*
תִּקּוּן־טָעֻיּוֹת ז — rectification *f*
טָעוּת – לְעוֹלָם חוֹזֵר — sauf erreur ou omission
טְעִיָּה (202) נ — erreur *f*, méprise *f*
טָעִים, טְעִימָה ת — appétissant, succulent
טְעִימָה (201) נ — dégustation *f*
טְעִימוּת (48, בלי ר׳) נ — saveur *f*, succulence *f*
טְעִינָה (201) נ — chargement *m*
טְעִינַת־סוֹלְלָה — chargement d'une batterie
צבא טְעִינַת־רוֹבֶה — chargement d'un fusil
טַעַם (152) ז (של־מאכל) — goût *m*
חוּשׁ־הַטַּעַם ז — le sens du goût
טַעַם לִפְגָם — mauvais goût, arrière-goût *m*
טַעַם לְשֶׁבַח — nuance *f* favorable
עַל־טַעַם וָרֵיחַ אֵין לְהִתְוַכֵּחַ — des goûts et des couleurs il ne faut pas discuter
טַעַם וָרֵיחַ אֶפְשָׁר לְפַתֵּחַ — on peut développer le goût et l'odorat
|| (הבחנה) — goût
בְּטוּב־טַעַם — avec beaucoup de goût
חֲסַר־טַעַם — manque *m* de goût
דְּבָרִים שֶׁל־טַעַם — paroles sensées
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ (שינה דעתו) — changer d'avis
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ (השתגע) — devenir fou
|| (נימוק) — raison *f*
מַה־טַּעַם? — pour quelle raison?, pourquoi?
טַעְמוֹ עִמּוֹ — il a ses raisons
מִטַּעֲמֵי־בְרִיאוּת — pour raison de santé
|| דקדוק — accent *m* tonique
טַעֲמֵי־הַמִּקְרָא — neumes *mpl* bibliques
|| מִטַּעַם־ — de la part de, au nom de
רַב ז מִטַּעַם (־הַשִּׁלְטוֹן) — rabbin nommé par les autorités
טָעַם (326) פ״י — goûter, déguster
לֹא טָעַמְתִּי כְּלוּם מֵהַבֹּקֶר — depuis ce matin je n'ai rien pris
בהש לֹא טָעַם טַעַם־הַחֹפֶשׁ — il n'a jamais goûté de la liberté
|| נִטְעַם (397) פ״ע — être goûté, être dégusté
|| הִטְעִים (502) פ״י (מאכל) — faire goûter
|| בהש (הדגיש) — accentuer, insister sur

דקדוק — accentuer
הֲבָרָה מְטֻעֶמֶת — syllabe accentuée *ou* tonique
טַעֲמָן (90) ז — dégustateur *m*
טַעַן (152) ז (משא) — charge *f*
|| (תביעה) — réclamation *f*, prétention *f*
1. **טָעַן** (326 נ) פ"י (העמיס) — charger
טָעַן חֲבִילוֹת עַל־מַשָּׂאִית — charger des colis sur un camion
|| (משא) — porter (un fardeau)
|| (מילא) טָעַן מַצְבֵּר — charger un accumulateur
טָעַן רוֹבֶה — charger un fusil
|| משפט (תבע) — réclamer, plaider, revendiquer
טָעַן טַעֲנוֹתָיו — formuler ses revendications
טְעָנוֹ חִטִּין וְהוֹדָה לוֹ בִּשְׂעוֹרִין — éluder une question
טָעַן לְכִסֵּא־הַמְּלוּכָה — prétendre au trône, briguer la couronne
|| (הביע דעה) — soutenir, prétendre, affirmer
הוּא טוֹעֵן שֶׁהוּא חַף מִפֶּשַׁע — il prétend être innocent
|| נִטְעַן (397 נ) פ"ע (הועמס) — être chargé
|| (נמלא) הָרוֹבֶה נִטְעַן — le fusil a été chargé
|| משפט (נתבע) — être assigné en justice
טוֹעֵן וְנִטְעָן — demandeur et défendeur
|| הִטְעִין (502 נ) פ"י — charger
הִטְעִין אֳנִיָּה — charger un bateau
2. **[טען] נִטְעַן** (397 נ) פ"ע (חלה) — tomber malade, être atteint
|| טָעַן (438 נ) פ"י (היכה) — frapper, atteindre
מְטֹעֲנֵי־חֶרֶב — percés par le glaive
טֹעַן (197) ז (משא) — charge *f*, cargaison *f*, fret *m*
|| (טענה) — réclamation *f*, revendication *f*
טָעַן טֹעַן אַחֵר — avancer un autre argument
טָעָן (ר' טָעָנִים) ז צבא — chargeur (soldat) *m*
טַעֲנָה (238) נ — réclamation *f*, revendication *f*
מוֹדֶה בְּמִקְצָת־הַטַּעֲנָה — admettre partiellement une revendication
שֶׁלֹּא מִמִּין־הַטַּעֲנָה — hors de propos
בְּלִי טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת — sans discussion
מָלֵא טְעָנוֹת כָּרִמּוֹן — plein de griefs à en crever
|| (הבעת־דעה) — affirmation *f*, argument *m*

טַעֲנָה לְסֹתֵר — argument qui prouve le contraire
טְעָנָה (208) נ — charge *f*, fardeau *m*
טַעַת ← נָטַע
טַף (53, בלי ר') ז — enfants *mpl*, marmaille *f*
טִפָּה (208, ר' גם טִפִּין) נ — goutte *f*
טִפַּת־חָלָב — goutte de lait
בהש טִפַּת־חָלָב (תחנת־ייעוץ לאמהות) — consultation *f* pour nourrissons
טִפָּה מָרָה — goutte d'amertume
עממי הוא חוֹבֵב הַטִּפָּה הַמָּרָה — il a un faible pour la boisson
טִפִּין־טִפִּין — goutte à goutte, petit à petit
אֶבֶן־טִפִּין נ — stalactite *f*, stalagmite *f*
|| בהש (מעט) — un peu, une goutte, un doigt
כְּטִפָּה מִן־הַיָּם — comme une goutte d'eau dans l'océan
אֵין לוֹ אַף טִפָּה שֶׁל־שֵׂכֶל — il n'a pas un brin d'intelligence
עממי טִפ־טִפָּה — un tout petit peu
טָפוּחַ, טְפוּחָה ת (רטוב) — humide, mouillé
1. **טִפּוּחַ** (9) ז (טיפול) — soins *mpl*, sollicitude *f*
עוֹלַל־טִפּוּחִים ז — enfant choyé
טִפּוּחַ־רַעְיוֹן — développement *m* d'une idée
טִפּוּחַ־שִׂנְאָה — fomentation *f* de haine
2. **טִפּוּחַ** (9) ז (מכה) — petit coup, tape *f*
טִפּוּחַ עַל־הַכָּתֵף — tape sur l'épaule
טָפוּל, טְפוּלָה ת (צמוד) — joint, lié
טִפּוּל (51) ז — traitement *m*, soins *mpl*
טִפּוּל רְפוּאִי — traitement médical
טִפּוּל־שֹׁרֶשׁ — traitement de racine
בהש טִפּוּל־שֹׁרֶשׁ — traitement radical
טְפוּלָה (201) נ דקדוק — affixe *m*
1. **טִפּוּס** (51) ז (על־מקום גבוה) — escalade *f*, action *f* de grimper
2. **טִפּוּס ← טִיפוּס**
1. **טָפוּף, טְפוּפָה** ת (גדוש) — plein à déborder, ras
2. **טָפוּף, טְפוּפָה** ת (בצעדים קלים) — à pas légers, sautillant
טָפוּשׁ, טְפוּשָׁה ת (שמן) — gras, épais
|| (טיפש) — sot, niais, bête
טָפוּשׁ וּמְטֻפָּשׁ — parfait imbécile

טְפוּת (47, בלי ר') נ — petite enfance
טָפַז (303) פ"ע — sauter, sautiller
1. טָפַח (329) פ"י (היכה) — frapper, taper
טָפַח רוּחוֹ עָלָיו — s'enorgueillir
בהש טָפַח עַל־פָּנָיו — réfuter, contrarier
|| טִפַּח (440) פ"י (היכה) — frapper, taper
(מתח) — déployer, étendre, étaler
2. טָפַח (329) פ"ע (היה רטוב) — être humide, s'humidifier
|| טִפַּח (440) פ"י — mouiller, humecter
|| הִטְפִּיחַ (505) פ"י — mouiller, humecter, arroser
3. טִפַּח (440) פ"י (גידל) — nourrir, développer, encourager
טִפַּח יְחָסִים טוֹבִים — entretenir de bons rapports
טִפַּח יְלָדִים — élever des enfants
1. טֶפַח (179, זוגי טְפָחַיִם) או טֹפַח (196) ז — largeur *f* de la main
גִּלָּה טֶפַח וְכִסָּה טְפָחַיִם — parler à mots couverts
2. טֹפַח (196) ז צמח — gesse *f*, pois *m* de senteur
טְפָחָה (242) נ — faîte *m*
מִמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת — de fond en comble
טִפְטוּף (41) ז — dégouttement *m*, bruine *f*
טִפְטֵף (460) פ"ע — dégoutter, dégouliner
הַחַמָּה מְטַפְטֶפֶת — la lumière du soleil ruisselle
טַפְטָפָה (223) נ — réfrigérateur *m* par ruissellement
טַפְטֶפֶת (252) נ — compte-gouttes *m*, pipette *f*
טְפִי (5) ז — burette *f*, compte-gouttes *m*
טְפֵי תה"פ ארמית — plus, davantage
טִפִּי, ־פִּית ת — en forme de goutte
אֶבֶן טִפִּית — stalactite *f*, stalagmite *f*
טְפִיחַ (11) ז (צלוחית) — carafe *f*, flacon *m*
טָפִיחַ, טְפִיחָה ת (שחור) — noir d'ébène
טְפִיחָה (201) נ — tape *f*, coup *m*
טַפִּיט (1) ז — tenture *f*, tapisserie *f*
טַפִּיל (ר' ־לים) ז — parasite *m*
טְפִילָה (201) נ — imputation *f*, attribution *f*
טְפִילַת־אַשְׁמָה עַל־ — action *f* de rejeter la faute sur
טַפִּילוּת (48, בלי ר') נ — parasitisme *m*
טַפִּילִי, ־לִית ת — parasite
1. טְפִיפָה (201) נ (בהליכה) — dandinement *m*

2. טְפִיפָה (201) נ (מילוי) — emplissage *m* à ras bords
טַפִּיר (ר' ־רים) ז זואול — tapir *m*
טָפַל (303) פ"י (מרח) — couvrir, enduire, coller
בהש טָפַל שֶׁקֶר עַל־ — débiter des mensonges contre
|| (צרף) — ajouter, accumuler
|| נִטְפַּל (389) פ"ע — s'attacher, coller à
נִטְפַּל אֶל־ — accompagner, se joindre à
|| טִפֵּל (432) פ"י (בְּ־) — prendre soin de
טִפֵּל בִּתְלוּנָה — examiner une plainte
1. טָפֵל, טְפֵלָה ת (צדדי) — accessoire, secondaire
עָשָׂה אֶת־הָעִקָּר טָפֵל — négliger l'essentiel
|| דקדוק מִשְׁפָּט טָפֵל — proposition subordonnée
2. טָפֵל, טְפֵלָה ת (חסר־טעם) — insipide, fade
בהש — insipide, sot, vain
אֱמוּנָה טְפֵלָה — superstition *f*
טֶפֶל (166) ז — jeune enfant
טַפָּל (90) ז — calomniateur *m*
טְפֵלָה (229) נ — bagatelle *f*, futilité *f*
טְפֹלֶת (256) נ — mastic (de vitrier) *m*
טִפֹּנֶת (—) נ עממי — gouttelette *f*
טֹפֶס (191) ז — formulaire *m*
מִלֵּא טֹפֶס — remplir un formulaire
|| (נוסח) — formule *f*
|| (תבנית) — moule *m*, coffrage *m*
1. [טפס] הִטְפִּיס (499) פ"י — stéréotyper, polycopier
2. טִפֵּס (432) פ"ע — grimper, gravir
צֶמַח מְטַפֵּס — plante grimpante
עממי טִפֵּס עַל־הַקִּיר — faire l'impossible
טַפָּס (90) או טַפְסָן (97) ז — grimpeur *m*, alpiniste *m*
טַפְסָן (97) ז — coffreur *m*
טַפְסָנוּת (46, בלי ר') נ — coffrage *m*
טַפְסָר או טִפְסָר (91) ז (פקיד) — greffier *m*, scribe *m*
|| (נגיד) — notable *m*
|| (של כבאים) — colonel *m* de pompiers
טַפְסְרוּת (46, בלי ר') נ — autoritarisme *m*
טָפַף (303) פ"ע — sautiller, se dandiner
|| טוֹפֵף (455) פ"ע — sautiller, se dandiner
טֶפֶף (—) ז — démarche sautillante
טֹפֶר (191) ז — griffe *f*, serre *f*
טָפַשׁ (308) פ"ע — s'épaissir, être gras

‖ טִפֵּשׁ (432) פ״י	abrutir, rendre stupide
‖ הִטַּפֵּשׁ (483) פ״ע	s'abrutir, devenir stupide
‖ הִטְפִּישׁ (499) פ״י	rendre stupide
‖ פ״ע	devenir stupide
טֶפֶשׁ (—) ז	sottise *f*, bêtise *f*
טִפֵּשׁ, טִפְּשָׁה ת	sot, bête, stupide, niais
טִפֵּשׁ מְטֻפָּשׁ	parfait imbécile
טִפְּשׁוֹן, ־שֹׁנֶת (ר׳ ־שׁוֹנִים, ־שׁוֹנוֹת) ש	petit sot
טִפְּשׁוֹנִי, ־נִית ת	sot, bête, stupide, niais
טִפְּשׁוּת (45) נ	sottise *f*, bêtise *f*
טִפְּשִׁי, ־שִׁית ת	sot, bête, stupide, niais
טַצְדְּקָה (222) נ	prétexte *m*, excuse *f*
טַקְט (—) ז מוס	battement *m*, mesure *f*
‖ (טעם טוב)	tact *m*, délicatesse *f*
חֲסַר־טַקְט ז	manque *m* de tact
טֶקְטוֹנִי, ־נִית ת	architectonique
טֶקְטוֹנִיקָה (—) נ	architectonique *f*
‖ גיאול	tectonique *f*
טִקְטוּק (41) ז	tic-tac *m*
טַקְטִי, ־טִית ת צבא	tactique
טַקְטִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ צבא	tactique *f*
טִקְטֵק (460) פ״ע	faire tic-tac
‖ עממי (כתב במכונת־כתיבה)	taper (à la machine)
טֶקֶס או טֶכֶס (166) ז	cérémonie *f*, étiquette *f*
רֹאשׁ־הַטֶּקֶס ז	chef *m* du protocole
בְּלִי־דִקְדּוּקֵי־טֶקֶס	sans cérémonies
טִקֵּס (432) פ״י	disposer, organiser, ordonner
טֶקְסְט (ר׳ ־טִים) ז	texte *m*
טֶקְסְטִיל (ר׳ ־לִים) ז	textile *m*
טִקְסִי, ־סִית ת	cérémonieux, protocolaire
טִקְסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	cérémonial *m*
טְרָגֶדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	tragédie *f*
טְרָגִי, ־גִית ת	tragique
טְרָגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* tragique
טֵרַד (301) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
טֵרַד מִן־הַבַּיִת	chasser de la maison
טֵרַד מִן־הָעוֹלָם	rendre la vie impossible à
‖ בהש (הטריח)	agacer, importuner
דֶּלֶף טוֹרֵד	pluie agaçante
רַעְיוֹן טוֹרֵד	pensée angoissante *ou* troublante
‖ נִטְרַד (388) פ״ע (גורש)	être chassé
(היה עסוק)	être occupé
‖ טֵרֵד (437) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
(העסיק)	occuper, importuner, embarrasser
‖ הִטְרִיד (498) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
(הטריח)	importuner, agacer
1. טֶרֶד (165) ז (טורח)	souci *m*, tracas *m*
חֲבִילֵי־טְרָדִים נ״י	des tas d'embarras
2. טֶרֶד (165) ז עוף	grive *f*
טְרָדָה (241) נ	souci *m*, embarras *m*, tracas *m*
טַרְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	importun *n*, faiseur *n* d'embarras
טַרְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	importunité *f*, tracasserie *f*
טַרְדָנִי, ־נִית ת	fâcheux, importun
טָרָה (—) נ מסחר	tare *f*
טָרָה (353) פ״י	lancer
שָׁקַל וְטָרָה	discuter, délibérer, peser le pour et le contre
טָרוּד, טְרוּדָה ת (עסוק)	occupé, affairé
‖ (מרוחק)	écarté, expulsé, renvoyé
טֵרוּד (49) ז (גירוש)	éloignement *m*, renvoi *m*
‖ (טורח)	tracas *m*, embarras *m*
טָרוּז, טְרוּזָה ת	enfoncé comme un coin
טֵרוּז (49, בלי ר׳) ז	enfoncement *m* d'un coin
טָרוּט, טְרוּטָה ת (עין)	chassieux
טְרוּטָה (201) נ דג	truite *f*
טְרוֹיָה ש״פ נ (עיר)	Troie *f*
מִלְחֶמֶת־טְרוֹיָה נ	la guerre de Troie
טְרוֹיָנִי, ־נִית ת	troyen
הַסּוּס הַטְּרוֹיָנִי	de cheval de Troie
טְרוֹיְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ (רכב)	troïka (traîneau) *f*
‖ בהש (שלטון של־שלושה)	triumvirat *m*
טְרוֹם־ תחילית	pré-
חִנּוּךְ טְרוֹם־צְבָאִי	préparation *f* militaire
טְרוֹמְבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	trombone *m*
טְרוֹמְבּוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	tromboniste *m*
טְרוֹמִי, ־מִית ת	préalable, préliminaire
בַּיִת טְרוֹמִי	maison préfabriquée
משפט טַעֲנָה טְרוֹמִית	objection *f* préalable
טְרוּנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	grief *m*, plainte *f*

בָּא בִּטְרוּנְיָה עִם־פ' — avoir des griefs contre qn, se montrer sévère à l'égard de qn
טֵרוּף (49) ז (בלבול) — confusion *f*
|| (שיגעון) — folie *f*, manie *f*
טֵרוּף־הַדַּעַת — démence *f*
טֵרוּף־הָרְדִיפוֹת — folie de la persécution
מַעֲשֵׂה־טֵרוּף ז — acte *m* de folie
טְרוֹפִּי, ־פִּית ת גיאוגר — tropique, tropical
טֵרוּק (49) ז — claquement (d'une porte) *m*
טֶרוֹר (—) ז — terreur *f*
טֶרוֹרִיסְט (ר' ־טִים) ז — terroriste *m*
טָרוּשׁ, טְרוּשָׁה ת (אדמה) — rocailleux, rocheux
|| בהש (נוקשה) — rude, bourru
טֵרֵז (437) פ"י — fendre avec un coin
טַרְזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — dandy *n*, élégant *n*
טִרְזֵן (459 נ) פ"ע — se pavaner
|| הִטְרַזֵן (497 נ) פ"ע — faire le dandy
טַרְזָנוּת (46, בלי ר') נ — dandysme *m*, fatuité *f*
טַרְזָנִי, ־נִית ת — élégant, prétentieux
טָרַח (331) פ"ע — se donner de la peine
|| נִטְרַח (400) פ"ע — être dérangé
|| הִטְרִיחַ (504) פ"י — déranger, causer du travail à
אַל־תַּטְרִיחַ אֶת־עַצְמְךָ — ne vous dérangez pas
הִטְרִיחַ עַל־ — insister auprès de, importuner
טֹרַח (196) ז — charge *f*, fatigue *f*, peine *f*
הָיָה לְטֹרַח עַל־פ' — importuner qn, fatiguer qn
טִרְחָה (242) נ — peine *f*, effort *m*
שְׂכַר־טִרְחָה ז — émoluments *mpl*
טַרְחוּת (45) נ — incommodité *f*, dérangement *m*
טַרְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — importun *n*, fâcheux *n*
טַרְחָנוּת (46) נ — importunité *f*
טַרְחָנִי, ־נִית ת — importun, fâcheux, assommant
טִרְטוּר (41) ז — vrombissement *m*, crépitement *m*
|| (ענישת־חיילים) — brimade *f*
טַרְטִימָר (ר' ־רִים) ז — *tartémar* (ancienne unité de poids) *m*
טִרְטֵן (459 נ) פ"ע — chevaucher à califourchon
טִרְטֵף (459) פ"י — déverser
|| מטבח — tailler en rond, tourner
טִרְטֵר (459) פ"ע (עגלה) — faire un bruit de ferraille
(יריה) — crépiter
|| (ענש חייל) — brimer
טִרְטֵר עַל־הַנְּשָׁמָה — agacer
טַרְטֵרָה (229) נ — fracas *m*, vacarme *m*
טַרְטְרָנִי, ־נִית ת — trépidant, crépitant
טָרִי, טְרִיָּה ת — frais
מַכָּה טְרִיָּה — plaie ouverte
טְרִיָא ← שַׁקְלָא
טְרִיגוֹנוֹמֶטְרִי, ־רִית ת — trigonométrique
טְרִיגוֹנוֹמֶטְרִיָּה (—) נ מתמט — trigonométrie *f*
טְרִידָה (201) או טְרִידוּת (48) נ — fait *m* d'être occupé
טְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — fraîcheur *f*
טְרִיז (1) ז — coin *m*
בהש תָּקַע טְרִיז בֵּין־ — enfoncer un coin entre
טְרִיזִי, ־זִית ת — cunéiforme, en forme de V
טָרִיחַ, טְרִיחָה ת — laborieux, fatigant
טְרִיחָה (201) נ — peine *f*, fatigue *f*, effort *m*
טְרִיטוֹן (ר' ־נִים) ז זואול — triton *m*
טֶרִיטוֹרְיָלִי, ־לִית ת — territorial
מַיִם טֶרִיטוֹרְיָלִיִּים — eaux territoriales
טְרִילוֹגְיָה (ר' ־יוֹת) נ — trilogie *f*
טְרִילְיוֹן (ר' ־נִים) ז — trillion *m*
טְרַיְן (91) ז — plat *m*, plateau (de métal) *m*
טְרִיפָה (201) נ — déchirement *m*, mise *f* en pièces
|| (ערבוב) — mélange *m*, embrouillage *m*
טְרִיפַת־בֵּיצִים — action *f* de brouiller des oeufs
טְרִיפַת־קְלָפִים — action de battre des cartes
טְרִיקָה (201) נ — coup sec
טְרִיקַת־דֶּלֶת — action *f* de claquer la porte
טְרִירֵמָה (ר' ־מוֹת) נ — trirème (navire antique) *f*
טְרִישׁוּת (48, בלי ר') נ — caractère rocailleux
טְרִית (ר' טְרִיתוֹת) נ דג — sardine *f*
טִרְלֵל (459) פ"ע מוס — triller
עממי — rendre fou
[טרם] הִטְרִים (498) פ"י — devancer, anticiper
טֶרֶם או בְּטֶרֶם מ"ח — avant que
טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר — à peine eut-il fini de parler
טֶרֶם שֶׁ־ או בְּטֶרֶם שֶׁ־ — avant que
|| תה"פ — pas encore
הֲטֶרֶם תֵּדַע? — n'as-tu pas encore compris?
|| מ"י — avant

בְּטֶרֶם־קַיִץ	avant l'été
בְּטֶרֶם־עֵת	prématurément, avant terme
טְרֶמוֹלוֹ (—) ז מוס	trémolo *m*
טֶרְמִיט (ר׳ ־טִים) ז חרק	termite *m*
טֶרְמִינוֹלוֹגְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	terminologie *f*
טְרֶמְפּ (ר׳ ־פִּים) ז עממי	auto-stop *m*
טְרֶמְפִּיסְט, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ש	auto-stoppeur *n*
טְרַנְזִיסְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	transistor *m*
טְרַנְסְצֶנְדֶּנְטִי, ־טִית ת	transcendant
טְרַנְסְצֶנְדֶּנְטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	transcendance *f*
טָרַס (301) פ״י	broder d'or *ou* d'argent
טֵרָסָה (ר׳ ־סוֹת) נ	terrasse *f*
טָרְסִי (ר׳ ־סִים) ז	brodeur *m* en or *ou* argent
1. טַרְסְקָל (91) ז (סל)	corbeille *f*, panier *m*
2. טַרְסְקָל או טְרִיסְקָל (91) ז (כיסא)	trépied *m*, table basse
טָרַף (301) פ״י (דרס והמית)	déchirer, meurtrir, mettre en pièces
צִפּוֹר טְרוּפָה	oiseau mis en pièces
‖ (לקח בכוח)	ravir, prendre de force
‖ (תלש)	arracher, détacher
טָרַף עָלֶה	arracher une feuille
‖ (ערבב)	mélanger, brouiller, troubler
טָרַף בֵּיצָה	battre un oeuf
טָרַף קְלָפִים	battre *ou* mêler des cartes
‖ נִטְרַף (388) פ״ע	être déchiré, être mis en pièces
(נלקח בכוח)	être arraché, être pris de force
(הופרע)	être troublé, être dérangé
נִטְרְפָה דַעְתּוֹ	devenir fou, perdre la raison
נִטְרְפָה שְׁנָתוֹ	son sommeil fut troublé
נִטְרְפָה הַשָּׁעָה	l'occasion fut manquée
נִטְרְפָה סְפִינָה	un bateau a fait naufrage
‖ טֵרַף (437) פ״י	déchirer
(ערבב)	mélanger, brouiller, troubler
טֵרַף לֵב־ (או דַעַת־) פ׳	troubler l'esprit de qn
(הניע) טֵרַף בְּיָדָיו	agiter les mains
‖ הִטָּרֵף (485) פ״ע (היטלטל)	être secoué, être agité
‖ הִטְרִיף (498) פ״י (האכיל)	nourrir, faire manger
הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם־חֻקִּי	donne-moi à manger mon pain quotidien

(ערבב)	mélanger, troubler
דת (הכריז לאסור באכילה)	déclarer interdit à la consommation
טָרֵף, טְרֵפָה ת	détaché, arraché
עָלֶה טָרָף	feuille (d'arbre) arrachée
לוּחַ טָרָף	calendrier *m* à feuilles volantes
‖ טָרָף (105, ר׳ טְרָפִים, טַרְפֵּי־) ז צמח	limbe *m*
טָרֵף, טְרֵפָה ת	interdit à la consommation
אוֹכְלֵי־טְרֵפוֹת	consommateur d'aliments interdits
טֶרֶף (168, בלי ר׳) ז	proie *f*
חַיּוֹת־טֶרֶף נ״ר	animaux carnassiers
בהש הָיָה טֶרֶף לְשִׁנֵּי־פ׳	être jeté en pâture à
‖ (מזון)	nourriture *f*, pâture *f*
טֵרֶף (187) ז משפט	ordre *m* de saisie
טִרְפֵּד (458) פ״י צבא	torpiller, faire échouer
טַרְפֶּדֶת (ר׳ ־פָּדוֹת) נ צבא	torpilleur *m*
טִרְפּוּד (41) ז צבא	torpillage *m*
טֵרָפוֹן (37) ז	folie *f*, démence *f*
טְרֵפוּת (45) נ	défense (rituelle) de consommer
טְרַפֶּז (ר׳ ־זִים) ז מתמט	trapèze *m*
‖ ספורט	trapèze
טַרְפַּחַת (246) נ	placenta *m*
טַרְפָן (97) ז	rapace *m*, carnassier *m*
טֶרְפֶּנְטִין (—) ז	térébenthine *f*
טַרְפְּרַף (89) ז	petite feuille
טַרְפֵּשׁ (122) ז אנטום	diaphragme *m*
טָרַק (301) פ״י	frapper, heurter
טָרַק אֶת־הַדֶּלֶת	claquer la porte
‖ נִטְרַק (388) פ״ע	être fermé avec bruit
טְרַקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	tracteur *m*
טְרַקְטוֹרִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	conducteur *m* de tracteur
טְרַקְלִין (ר׳ ־נִים) ז	salon *m*
[טרש] הִטְרִישׁ (498) פ״ע	devenir rocailleux
טֶרֶשׁ (176) ז	roche *f*
אַדְמַת־טְרָשִׁים נ	sol rocheux
טְרָשָׁה (229) נ	terrain rocheux
טְרָשִׁי, ־שִׁית ת	rocailleux, pierreux
טָרֶשֶׁת (—) נ רפא	sclérose *f*
טִשְׁטוּשׁ (41) ז	rature *f*, effacement *m*
בהש	dissimulation *f*, brouillage *m*

טִשְׁטוּשׁ־עֲבֵרָה dissimulation d'un délit
טִשְׁטוּשׁ־הַדַּעַת obnubilation *f*
טַשְׁטָשׁ (83) ז estompe *f*
טִשְׁטֵשׁ (460) פ״י estomper, effacer, barbouiller
|| בהש dissimuler, étouffer (une affaire)
טִשְׁטֵשׁ עֲקֵבוֹת brouiller une piste
בִּמְטֻשְׁטָשׁ indistinctement, confusément
|| הִטַּשְׁטֵשׁ (497) פ״ע s'effacer, se brouiller
טַשְׁטְשָׁנִי, ־נִית ת enclin à dissimuler
טָשִׁישׁ, טְשִׁישָׁה ת embrouillé, confus, indistinct

י (יוד)	*yod* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ י'	[valeur numérique:] 10
יָאַב (366, בינ' יָאֵב) פ"ע	souhaiter ardemment, désirer
יָאָה (368, עבר יָאֲתָה) פ"ע	convenir
יָאֶה, יָאָה ת	convenable, décent, bon
אֵין זֶה יָאֶה לְךָ לְ־	il ne vous sied pas de
יָאוֹל (ר' ־לִים) ז ספנ	yawl *m*
יְאוֹר (21, ר' גם יְאוֹרוֹת) ז	canal *m*, cours *m* d'eau
‖ הַיְאוֹר	le Nil
יֵאוּשׁ (49, בלי ר') ז	désespoir *m*
אַל יֵאוּשׁ!	ne désespérons pas!
לְאַחַר־יֵאוּשׁ	complètement désespéré
יֵאוּשִׁי, ־שִׁית ת	désespéré
יֵאוּשָׁנוּת (46, בלי ר') נ	pessimisme *m*
יָאוּת, יָאוּתָה ת	convenable
‖ כַּיָּאוּת	comme il faut, comme il convient
1. [יאל] נוֹאַל (418) פ"ע	être insensé
2. [יאל] הוֹאִיל (515) פ"י	consentir, oser
הוֹאֶל־נָא לְהִכָּנֵס	veuillez entrer
יָאַשׁ (366) פ"ע	désespérer
‖ נוֹאַשׁ (418) פ"ע	désespérer
אָמַר נוֹאָשׁ	abandonner tout espoir
‖ יֵאֵשׁ (438) פ"י	pousser au désespoir
‖ הִתְיָאֵשׁ (475) פ"ע	se désespérer, renoncer
יִבֵּא (444) פ"י	importer
יְבָב (88, בלי ר') או יָבָב (—) ז	gémissement *m*
יִבֵּב (432) פ"ע	gémir, se lamenter
‖ הִתְיַבֵּב (466) פ"ע	gémir, se lamenter
יְבָבָה (215) נ	sanglot *m*, ululement *m*
יַבְּבָנִי, ־נִית ת	plaintif
יְבוּא (56, בלי ר') ז	marchandise importée
יְבוּא חוֹזֵר	réimportation *f*
יִבּוּא (56) ז	importation (action d'importer) *f*
רִשְׁיוֹן־יִבּוּא ז	licence *f* d'importation
יְבוּאָן (97) ז	importateur *m*
יִבּוּב (41) ז	gémissement *m*, plainte *f*
יִבּוּבִי, ־בִית ת	plaintif
יְבוּל (41) ז	récolte *f*, produit *m*
יִבּוּל (41) ז חקל	sarclage *m*
יִבּוּם (41) ז	lévirat *m*
יְבוּס ש"פ נ (עיר)	Jébus (ancien nom de Jérusalem) *f*
יַבֹּק ש"פ ז (נחל)	Yabbok (rivière) *m*
‖ בהש מַעֲבַר־יַבֹּק ז	décès *m*, trépas *m*
יִבּוּשׁ (41) ז (של־פירות)	dessèchement *m*
‖ (של־ביצות)	assèchement *m*, drainage *m*
יַבְחוּשׁ (41) ז חרק	moustique *m*
יָבִיל, יְבִילָה ת	transportable
יְבִילוּת (48, בלי ר') נ	transportabilité *f*
1. [יבל] הוֹבִיל (518) פ"י (העביר)	transporter
‖ (נהג)	conduire, mener
2. יִבֵּל (432) פ"י חקל	sarcler
3. יִבֵּל (432) פ"י (גרם ליבלות)	produire des callosités
יִבֵּל יָדָיו	rendre ses mains calleuses
‖ הִתְיַבֵּל (466) פ"ע	se couvrir de callosités
יָבָל (105) ז	rivière *f*, ruisseau *m*
יִבְלֵי־מַיִם	cours *mpl* d'eau
יַבְלוּלִי, ־לִית ת	calleux
יַבְּלִית (17) נ צמח	chiendent *m*
יַבְּלָנִי, ־נִית ת	calleux

יַבֶּלֶת (252) נ	cor (au pied) *m*, callosité *f*, verrue *f*
‖ בהש דָּרַךְ עַל־יַבְּלוֹת־פ׳	marcher sur les pieds de qn
°יָבָם (105) ז	beau-frère (frère du mari) *m*
שׁוֹמֶרֶת־יָבָם	femme promise à son beau-frère
יִבֵּם (432) פ״י	épouser la veuve de son frère
‖ הִתְיַבְּמָה (466) פ״ע	épouser le frère de son mari défunt
יְבָמָה (יְבֶמֶת־, יְבִמְתִּי, יְבָמוֹת, יְבְמוֹת־) נ	belle-soeur (femme du frère) *f*
יַבְרוּחַ (ר׳ ־חִים) ז צמח	mandragore *f*
יָבֵשׁ (364, עת׳ יִיבַשׁ) פ״ע	se dessécher, devenir sec
‖ יִבֵּשׁ (432) פ״י	sécher, assécher, dessécher, essuyer
יִבֵּשׁ בִּצּוֹת	assécher des marais
בהש יִבֵּשׁ אֶת־מֹחוֹ	se creuser la cervelle
‖ הִתְיַבֵּשׁ (466) פ״ע	se dessécher, se déshydrater
‖ הוֹבִישׁ (518) פ״י	assécher, dessécher
יָבֵשׁ, יְבֵשָׁה ת	sec, aride
נִקּוּי יָבֵשׁ	nettoyage *m* à sec
עֲצָמוֹת יְבֵשׁוֹת	ossements desséchés
בהש מִלִּים יְבֵשׁוֹת	paroles sèches
מִדַּת הַיָּבֵשׁ	mesure *f* de capacité (pour les matières solides)
יֹבֶשׁ (—) ז	sécheresse *f*
יַבָּשָׁה (223) נ	terre *f* ferme
יִבָּשׁוֹן (21, בלי ר׳) ז	sécheresse *f*
יְבַשְׁוּשִׁי, ־שִׁית ת	un peu sec
יַבְּשׁוּת (48, בלי ר׳) נ	sécheresse *f*, aridité *f*
יַבֶּשֶׁת (256, בלי ר׳) נ	dessèchement *m*
יַבֶּשֶׁת (252) נ	continent *m*
יַבַּשְׁתִּי, ־תִּית ת	continental
יָגֵב (ר׳ יְגֵבִים) ז	champ *m*, terre *f* labourable
יָגָה (453) פ״י	affliger, attrister
‖ הוֹגָה (517) פ״י	affliger, attrister
יָגוּאָר (ר׳ ־רִים) ז זואול	jaguar *m*
יָגוֹן (30, ר׳ יְגוֹנִים או ־נוֹת) ז	affliction *f*, chagrin *m*
בְּיָגוֹן קוֹדֵר	avec un grand chagrin
כּוֹס־הַיְּגוֹנִים נ	calice *m* de l'affliction
יָגוּן, יְגוּנָה ת	affligé, triste
יָגוֹר, יְגוֹרָה ת	craintif, peureux
יְגִיבָה (201) נ	labour *m*
יְגִיעַ (9) ז	labeur *m*, effort *m*, travail *m*
יְגִיעַ־כַּפַּיִם	fruit *m* du travail
יָגִיעַ, יְגִיעָה ת	fatigué, las
יְגִיעֵי־כֹחַ	ceux qui sont à bout de forces
יְגִיעָה (201) נ	effort *m*, peine *f*
יְגִיעוֹת־שָׁוְא	vains efforts
יָגֵן (364 ג, עת׳ יִיגַן) פ״ע	s'affliger, s'attrister
‖ יִגֵּן (432 ג) פ״י	affliger, attrister, chagriner
‖ הִתְיַגֵּן (466 ג) פ״ע	s'affliger, s'attrister
יָגַע (362) פ״ע	travailler, se donner de la peine
‖ (התעייף)	se fatiguer, s'épuiser
‖ יִגַּע (440) פ״י	accabler de travail, épuiser
יִגַּע אֶת־מֹחוֹ	se torturer les méninges
עֲבוֹדָה מְיַגַּעַת	travail épuisant
‖ הִתְיַגֵּעַ (477) פ״ע	se fatiguer, être épuisé
‖ הוֹגִיעַ (514) פ״י	fatiguer, lasser
יְגָע (105, בלי ר׳) ז	produit *m* du travail, gain *m*
יֶגַע (179, בלי ר׳) ז	travail *m*, effort *m*, peine *f*
יָגֵעַ, יְגֵעָה ת	fatigué, las
יְגַע־כַּפַּיִם	travailleur manuel
הַדְּבָרִים יְגֵעִים	les affaires n'avancent pas
יְגֵעוּת (48, בלי ר׳) נ	fatigue *f*, lassitude *f*
יְגַר (57) ז ארמית	monticule *m*, tas *m*
יְגַר־שָׂהֲדוּתָא	monument *m*
יָגֹר (369, עת׳ וציווי ← 2. [גור]) פ״י	craindre
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא	ma crainte s'est réalisée
יָד (85, זוגי יָדַיִם) נ (263)	main *f*, bras *m*
בְּמוֹ־יָדָיו	de ses propres mains
בְּיָד רְחָבָה	généreusement
בְּיָד רָמָה	hardiment, audacieusement
יָדַיִם לְמַעְלָה!	haut les mains!
יָד לַפֶּה	motus!, pas un mot!
חַי מִן־הַיָּד אֶל־הַפֶּה	vivre au jour le jour
מִכָּל־הַבָּא לַיָּד	au hasard
כִּלְאַחַר־יָד	incidemment, distraitement
נָטַל יָדָיו	se laver les mains
שָׁלַח יָד בְּ־	mettre la main sur, attaquer
שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ	se suicider
בהש לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו	il s'y perd
יָצָא וְיָדָיו עַל־רֹאשׁוֹ	échouer

יָדוֹ עַל־הָעֶלְיוֹנָה — avoir le dessus
יָדוֹ עַל־הַתַּחְתּוֹנָה — être désavantagé
‖ (פעילות) יָד חָפְשִׁית — liberté *f* d'action, carte blanche
יָד אֶל־יָד או יָד בְּיָד — de concert
אֶבֶן־יָד — petite pierre
יָד לוֹ בְּ־ — il se connaît en
יָדוֹ בַּכֹּל — il se mêle de tout
יַד־פּ׳ בָּאֶמְצַע — qn a un doigt dans l'affaire
הוֹצִיא מִתַּחַת־יָדוֹ — produire, publier
מִלֵּא יַד־פּ׳ — autoriser, donner pouvoir à qn
מָשַׁךְ יָדוֹ מִן־ — se dégager de
נָתַן יָדוֹ לְ־ — prêter la main à
סָמַךְ יָדוֹ עַל־ — faire confiance à, approuver
עָשׂוּ יָד אַחַת — collaborer, être complices
עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה — il n'a pas dit son dernier mot
אֵין בְּיָדִי לְ־ — il n'est pas en mon pouvoir de
אֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת — il n'a pas les moyens
אִישׁ כְּמַתְּנַת־יָדוֹ — chacun selon ses moyens
הִגִּיעָה יָדוֹ — avoir les moyens
עָלָה הַדָּבָר בְּיָדוֹ — réussir
קָצְרָה יָדוֹ — être impuissant
סְעוּדָה כְּיַד־הַמֶּלֶךְ — festin *m* digne d'un roi
‖ יָצָא יְדֵי־חוֹבָה — s'acquitter d'une obligation
בָּא לִידֵי־ — en arriver à
בָּא לִידֵי־סַכָּנָה — courir un danger
‖ לְיַד־ או עַל־יַד־ (סמוך ל־) — à côté de, près de
עַל־יַד־ (בגלל־) — à cause de
עַל־יְדֵי־ או בְּיַד־ — par l'intermédiaire de
עַל־יָד — lentement, peu à peu
‖ מִיָּד תה״פ — aussitôt
תֵּיכֶף וּמִיָּד — immédiatement
‖ (ידית) — manche *m*, bras (d'un outil) *m*
יַד־הַכִּסֵּא — le bras de la chaise
בהש אֵין יָדַיִם לַדָּבָר — cela n'est pas fondé
יַד־הַמִּקְרֶה — coïncidence *f*
‖ (מצבת־זיכרון) — monument *m*
יַד־אַבְשָׁלוֹם — monument d'Absalon
יָד וָשֵׁם — monument commémoratif
‖ °(מקום מיוחד) — emplacement *m*
יָד תִּהְיֶה לְךָ — tu auras une place

רְחַב־יָדַיִם — spacieux
‖ °(חלק) — portion *f*, fraction *f*, part *f*
שְׁתֵּי יָדוֹת — deux tiers
תֵּשַׁע יָדוֹת — neuf dixièmes
‖ צבא — détachement (militaire) *m*
‖ סכנ (צוות) — équipe *f*
‖ יָד שְׁנִיָּה — d'occasion
[ידד] הִתְיַדֵּד (466) פ״ע — se lier d'amitié
יָדָה (211) נ — manchette *f*
יָדָה (368) פ״י — jeter, lancer
‖ יִדָּה (453) פ״י — jeter, lancer
בהש יָדָה אֶבֶן בְּ־ (האשים) — jeter la pierre à
‖ הִתְיַדָּה (480) פ״ע — être lancé, être projeté
יְדוּג (41, בלי ר׳) ז — marée (poissons) *f*
יְדוֹד (21) ז — étincelle *f*
יִדּוּי (23) ז — lancement *m*, projection *f*
יְדוֹנִית (17) נ (של־פרווה) — manchon *m*
‖ (לכבול אסיר) — menottes *fpl*
יָדוּעַ, יְדוּעָה ת — connu, célèbre, fameux
יְדוּעַ־חֹלִי — maladif
יְדוּעָה בַּצִּבּוּר — concubine *f*
הַנָּדִיב הַיָּדוּעַ — le mécène bien connu
‖ גָּלוּי וְיָדוּעַ — il est évident
בְּיָדוּעַ שֶׁ־ — il est de notoriété que
לֶהֱוֵי יָדוּעַ שֶׁ־ — on fait savoir que
‖ (מסוים) — un certain
בְּמִדָּה יְדוּעָה — dans une certaine mesure
יַדּוּעַ (ר׳ יַדּוּעוֹת) ז — animal *m* mythique
יִדּוּעַ (—) ז דקדוק — détermination *f*
הא־הַיִּדּוּעַ נ — article défini (en hébreu)
יָדִי, ־דִית ת — manuel
דּוּ־יָדִי — ambidextre
יָדִיד (15) ז — ami *m*
יְדִיד־נֶפֶשׁ — ami intime
‖ יָדִיד, יְדִידָה ת — agréable, charmant
יְדִידָה (201) נ — amie *f*
יְדִידוּת (48, בלי ר׳) נ — amitié *f*
בִּידִידוּת — amicalement
יְדִידוֹת (—) נ״ר — amitié *f*, amour *m*
שִׁיר־יְדִידוֹת ז — poème *m* d'amour
יְדִידוּתִי, ־תִית ת — amical

יְדִינִי, ־נִית ת	agressif, brutal
יְדִיעָה (201) נ	connaissance *f*, science *f*
בִּידִיעָתִי	alors que j'étais au courant
שֶׁלֹּא בִּידִיעָתִי	à mon insu
לְפִי־מֵיטַב־יְדִיעָתִי	autant que je sache
יְדִיעַת־הָאָרֶץ	géographie *f*
‖ (שמועה)	information *f*, nouvelle *f*
יְדִיעָה מְשַׂמַּחַת	bonne nouvelle
יְדִיעוֹת אַחֲרוֹנוֹת	dernières nouvelles
‖ דקדוק הֵא־הַיְּדִיעָה נ	article défini
יְדִיעוֹן (21) ז	bulletin *m* d'information
יָדִית (17) נ	poignée *f*, manche *m*
יִדְלֵל (460) פ״י מוס	jodler, iouler
יָדַע (363) פ״י	savoir, connaître
יוֹדֵעַ־סֵפֶר	lettré, érudit
הוּא יוֹדֵעַ צָרְפָתִית	il sait le français
אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ עָלָיו כְּלוּם	je ne sais rien de lui
תֵּדַע	à preuve
בְּיוֹדְעִים	à bon escient, sciemment
לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ	ne savoir à quel saint se vouer
עממי שֶׁלֹּא נֵדַע!	le Ciel nous en garde!
° יָדַע אִשָּׁה	s'unir à une femme
‖ נוֹדַע (419) פ״ע	être su, être connu
נוֹדַע לִי שֶׁ־	j'ai appris que
(התגלה)	se faire connaître
(נוכח לדעת)	se rendre compte, prendre conscience
° אַחֲרֵי הִוָּדְעִי	après être rentré en moi-même
‖ יִדֵּעַ (440) פ״י	informer, faire connaître
דקדוק	déterminer
‖ הִתְוַדַּע (477) פ״ע	se faire connaître
‖ הוֹדִיעַ (514) פ״י	faire savoir, faire connaître
לְהוֹדִיעֲךָ	d'où il résulte, ce qui prouve
מוּדַעַת זֹאת	c'est un fait bien connu
הַבִּלְתִּי־מוּדָע ז	l'inconscient *m*
‖ °(העניש)	punir, corriger
יֶדַע (179, בלי ר׳) ז	savoir *m*, connaissances *fpl*, savoir-faire *m*
יֶדַע־עַם	folklore *m*
יִדְּעוֹנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	nécromancien *n*
יַדְעוּת (—) נ (מצפון)	conscience *f*
‖ (ידיעה)	érudition *f*
יַדְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	érudit *n*
יַדְעָנוּת (46, בלי ר׳) נ	érudition *f*
יָהּ (—) ז	Dieu *m*
יְהָב (88) ז (מעמסה)	fardeau *m*, charge *f*
הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל־	se décharger sur
‖ (מס)	taxe *f*
יְהַב־מָגֵן	taxe de défense
‖ בהש (תקוה)	confiance *f*, espoir *m*
יָהַב (366, ציווי הַב או הָבָה, הָבִי, הָבוּ) פ״י	donner
הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם	donne-nous du pain
‖ הָבָה מ״ק	eh bien!, allons!
הָבָה נָשִׁירָה	chantons!
יִהֵד (435) פ״י	rendre juif, convertir au judaïsme, judaïser
‖ הִתְיַהֵד (472) פ״ע	devenir juif, judaïser, se faire passer pour juif
יַהֲדוּת (45, בלי ר׳) נ	judaïsme *m*
‖ (כלל־היהודים)	ensemble *m* des Juifs, juiverie *f*
יַהֲדוּת־צָרְפַת	les Juifs *mpl* de France
יֵהוּא ש״פ ז	Jéhu *m*
יִהוּד (50, בלי ר׳) ז	judaïsation *f*
יְהוּדַאי (ר׳ ־דָאִין) ז ארמית	juif *m*
כְּהִלְכַת גֻּבְרִין יְהוּדָאִין	selon la coutume juive
יְהוּדָה ש״פ ז	Juda *m*
יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי	Juda Macchabée
יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת	Judas Iscariote
‖ ש״פ נ (ארץ)	la Judée
יְהוּדוֹן (ר׳ ־נִים) ז עממי	youpin (péjoratif) *m*
יְהוּדִי (ר׳ ־דִים) ז	juif *m*
הַיְּהוּדִי הַנּוֹדֵד או הַנִּצְחִי	le juif errant
‖ °(איש משבט יהודה)	Judéen *m*
‖ יְהוּדִי, ־דִית ת	juif
‖ יְהוּדִית (—) נ (שפה)	dialecte juif
יְהוּדִית־אַשְׁכְּנַזִּית	judéo-allemand *m*
יְהוּדִית־סְפָרַדִּית	ladino *m*, judéo-espagnol *m*
יְהוּדִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ	juive *f*
יְהוּדִית ש״פ נ	Judith *f*
יְהוֹשֻׁעַ ש״פ ז	Josué *m*
יְהִי ← הָיָה	

יָהִיר, יְהִירָה ת — arrogant, hautain, prétentieux
יְהִירוּת (48, בלי ר׳) נ — arrogance *f*
יַהֲלוֹם (21) ז — diamant *m*
יַהֲלוֹמָן (97) ז — diamantaire *m*
[יהר] הִתְיַהֵר (472) פ״ע — se montrer arrogant
יָהֳרָה (201) נ — arrogance *f*, prétention *f*, orgueil *m*
יָהֳרָן או יָהֳרְתָן (ר׳ ־נִים) ז — homme arrogant
יָהֳרָנִי, ־נִית ת — arrogant, prétentieux
יוֹבֵל (132, ר׳ גם יוֹבְלוֹת) ז (איל) — bélier *m*
‖ (שופר) — corne (de bélier) *f*, cor *m*
‖ שְׁנַת־הַיּוֹבֵל — année *f* jubilaire (tous les 50 ans)
סֵפֶר־הַיּוֹבְלוֹת ז — le livre des Jubilés
‖ בהש חֲגִיגַת־יוֹבֵל נ — jubilé *m*
יוּבַל (91) ז — affluent *m*
יוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת — sec, aride
יוֹגֵב (132) ז — agriculteur *m*, laboureur *m*
יוֹגוּרְט (—) ז מטבח — yogourt *m*
1. יוֹד (—) ז״נ — *yod* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*, iota *m*
בהש קוֹצוֹ שֶׁל־יוֹד — vétille *f*, minutie *f*
2. יוֹד (—) ז כימ — iode *m*
יוֹדוֹפוֹרְם (—) ז כימ — iodoforme *m*
יוֹדִיד (—) ז כימ — iodure *m*
יִוּוּן (41, בלי ר׳) ז — hellénisation *f*
יוֹזֵם (132) ז — promoteur *m*
יוֹזְמָנִי, ־נִית ת — entreprenant, plein d'initiative
יוֹחָנָן ש״פ ז — Jean *m*
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל — Jean-Baptiste *m*
יוּחֲסִים או יוּחֲסִין (—) ז״ר — généalogie *f*, lignage *m*
מְגִלַּת־יוּחֲסִין נ — arbre *m* généalogique
יוּחֲסָנוּת (46, בלי ר׳) נ — position privilégiée
יוּחֲסָנִי, ־נִית ת — privilégié, de bonne famille
יוּטָה (—) נ — jute *m*
יוֹכְנִי או בַּר־יוֹכְנִי (—) ז — rock (oiseau légendaire) *m*
יוֹלֶדֶת (254) או °יוֹלָדָה נ — accouchée *f*
°חֶבְלֵי־יוֹלֵדָה ז״ר — douleurs *fpl* de l'enfantement
אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ! — bienheureuse sa mère!
מַחְלֶקֶת־יוֹלְדוֹת (בבית־חולים) — maternité *f*
יוּלִי (—) ז — juillet *m*

יוּלְיוּס ש״פ ז — Jules *m*
יוּלְיוּס קֵיסָר — Jules-César *m*
יוּלְיָנוּס ש״פ ז — Julien *m*
יוּלְיָנִי (—) ת — julien
לוּחַ יוּלְיָנִי — calendrier julien
יוֹם (24, נסמך ר׳ גם יְמוֹת־) ז — jour *m*
הַיּוֹם — aujourd'hui
בּוֹ בַּיּוֹם — le jour même
בְּאוֹתוֹ יוֹם — ce jour-là
בְּיוֹם מִן־הַיָּמִים — un de ces jours, un beau jour
בֶּן־יוֹם — en un seul jour
מִבְּעוֹד יוֹם — pendant qu'il fait encore jour
וַיְהִי הַיּוֹם — il était une fois
יוֹם יוֹם — chaque jour, jour après jour, quotidiennement
מִדֵּי־יוֹם בְּיוֹמוֹ — quotidiennement
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ — régulièrement
מַה־יּוֹם מִיּוֹמַיִם? — qu'y a-t-il de spécial aujourd'hui?
בֶּן־יוֹמוֹ — frais du jour
תִּינוֹק בֶּן־יוֹמוֹ — nouveau-né *m*
כַּיּוֹם — maintenant, à cette heure
‖ יוֹם־טוֹב (ר׳ יָמִים טוֹבִים) — jour de fête
‖ יוֹם־א׳ (ר׳ יְמֵי־א׳) או יוֹם רִאשׁוֹן — dimanche *m*
יוֹם־ב׳ (ר׳ יְמֵי־ב׳) או יוֹם שֵׁנִי — lundi *m*
‖ בִּימֵי־ — à l'époque de, au temps de
בָּא בַּיָּמִים — avancé en âge
הֶאֱרִיךְ יָמִים — vivre longtemps
שְׂבַע־יָמִים — rassasié d'années, très âgé
לְיָמִים — par la suite, quelque temps après
מִיָּמַי לֹא שִׁקַּרְתִּי — jamais de ma vie je n'ai menti
כָּל־יָמָיו — toute sa vie
מָלְאוּ יָמָיו — il a fait son temps
אַחֲרִית־הַיָּמִים נ — la fin des temps
מִשֶּׁכְּבָר הַיָּמִים — jadis
יְמֵי־קֶדֶם — l'antiquité *f*
יְמֵי־הַבֵּינַיִם — le moyen âge
יָמִים יַגִּידוּ — qui vivra verra
‖ יְמוֹת־הַגְּשָׁמִים — saison *f* des pluies
יְמוֹת־הַחֹל — les jours ouvrables

ימות־החמה	été *m*
ימות־המשיח	l'ère *f* messianique
‖ °ימים	année *f*
מימים ימימה	d'année en année
יומא (ר׳ יומין) ז ארמית	jour *m*
עניני דיומא	questions actuelles
עתיק־יומין	ancien, antique
יומון (ר׳ ־נים) ז	journal quotidien
יומי, ־מית ת (ביום ולא בלילה)	diurne, de jour
הצגה יומית	matinée *f*
‖ (בכל־יום)	journalier, quotidien
עתון יומי	quotidien *m*
יומיום (—) ז	train-train journalier
יומיומי, ־מית ת	quotidien
יומית תה״פ	quotidiennement, journellement
יומם תה״פ	de jour
יומם ולילה	jour et nuit
יומן (97) ז	journal (de souvenirs) *m*
(באניה)	journal de bord
(במטוס)	livre *m* de vol
‖ (בבית הספר)	cahier *m* de textes
‖ (לוח־כיס)	agenda *m*
‖ (במסחר)	journal *m*, registre *m*
יומן ראשי	grand livre
יומנאי (ר׳ ־נאים) ז	fonctionnaire *m* de service
1. יון (21)	pigeon mâle
2. יון (ר׳ ־נים) ז כימ	ion *m*
יון ש״פ נ (ארץ)	la Grèce
יון (135) ז	boue *f*, vase *f*, fange *f*
יון־מצולה	bourbier infernal
יון (452 ג) פ״י	helléniser
‖ התיון (466 ג) פ״ע	s'helléniser
1. יונה (205) נ עוף	pigeon *m*, colombe *f*
יונת־דאר	pigeon voyageur
‖ בהש זוג־יונים ז (מאוהבים)	des tourtereaux *mpl*
יונים ונצים	colombes et faucons
2. יונה ש״פ ז	Jonas *m*
יונוספירה (—) נ	ionosphère *f*
יוני (—) ז	juin *m*
יוני, ־נית ת	ionien, ionique
יוני, ־נית ת	grec

‖ יוני (ר׳ ־נים) ז	Grec *m*
‖ יונית (—) נ	le grec (langue)
דבר יונית	parler grec
יוננות (46) נ	ionisation *f*
יונק (132) ז (תינוק)	nourrisson *m*
‖ זואול	mammifère *m*
‖ (נטע רך)	jeune rameau *m*, scion *m*
יונקת (254) נ צמח	surgeon *m*, rejeton *m*
יונתן ש״פ ז	Jonathan *m*
יוסף ש״פ ז	Joseph *m*
יוסף בן־מתתיהו	Flavius Josèphe *m*
יועץ (126) ז	conseiller *m*
יועץ משפטי	conseiller juridique
יועץ לבחירת־מקצוע	orienteur *m*
יועץ סודי	éminence grise
יועצת (253) נ	conseillère *f*
יוצאנית (17) נ	prostituée *f*
יוצר (132) ז (קדר)	potier *m*
כלי־יוצר ז	poterie *f*
בית־היוצר ז	atelier *m* du potier
בהש בית־היוצר	atelier, laboratoire *m*
‖ (בורא)	créateur *m*
‖ (מחבר)	auteur *m*
זכות־יוצרים נ	droits *mpl* d'auteur, copyright *m*
‖ מתמט קו יוצר	génératrice *f*
‖ דת (ר׳ יוצרות)	poème *m* liturgique (dans l'office du matin)
בהש הפך את־היוצרות	embrouiller tout
יוצרני, ־נית ת	créateur, producteur
יוצרניות (47, בלי ר׳) נ	pouvoir créateur
יוקב (132) ז	vigneron *m*
יוקש (132) ז	oiseleur *m*, trappeur *m*
יוקש, ־קשה ת	pris au piège
יוקשת (ר׳ ־קשות) נ צבא	mouilleur *m* de mines
יורד, ־רדת (ר׳ ־רדים, ־רדות) ת	émigrant
יורד־ים ז	marin *m*
‖ עממי (מהגר מארץ־ישראל)	émigrant *m*
יורה (201) נ	marmite *f*, cuiseur *m*
1. יורה (—) ז (גשם)	pluie *f* d'automne
2. יורה (ר׳ ־רים) ז (בנשק)	tireur *m*
כתת־יורים נ	peloton *m* d'exécution

יוֹרָם ש״פ ז — Joram *m*
יוֹרֵשׁ (132) ז — héritier *m*, successeur *m*
יוֹרֵשׁ־עֶצֶר — héritier du trône, dauphin *m*
יוֹשֵׁב (132) ז — habitant *m*
|| יוֹשֵׁב־רֹאשׁ (ר׳ יוֹשְׁבִים־רֹאשׁ) — président *m*
יוֹתֵר תה״פ — plus
טוֹב יוֹתֵר — meilleur, mieux
יוֹתֵר מִן־ — plus que , plus de
יוֹתֵר מִדַּי — trop
יוֹתֵר וְיוֹתֵר — de plus en plus
דָּחוּף בְּיוֹתֵר — très urgent
לְכָל־הַיּוֹתֵר — tout au plus
פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר — plus ou moins
|| הַיּוֹתֵר (—) ז — le reste
יוֹתֶרֶת (—) נ — excédent *m*, surplus *m*
|| °יוֹתֶרֶת־כָּבֵד — membrane *f* du foie
יָזוּם, יְזוּמָה ת — conçu, prémédité
עֲבוֹדוֹת יְזוּמוֹת — travaux *mpl* pour résorber le chômage
יִזּוּם (51) ז — conception *f*, initiative *f*
יָזוּעַ, יְזוּעָה ת — couvert de sueur
יָזַם (364, עת׳ יִיזֹם) פ״י — prendre l'initiative de, entreprendre
יָזַם רַעְיוֹן — lancer une idée
יָזָם (90) ז — initiateur *m*, promoteur *m*
יָזְמָה (207) נ — initiative *f*, entreprise *f*
בַּעַל־יָזְמָה — plein d'initiative, entreprenant
נָקַט יָזְמָה — prendre une initiative
יַזְמָנוּת (46) נ — initiative *f*, esprit *m* d'entreprise
יַזְמָנִי, ־נִית ת — plein d'initiative, entreprenant
[יזע] הִתְיַזַּע (477) פ״ע — se couvrir de sueur
|| הִזִּיעַ (521) פ״ע — transpirer
יֶזַע (179, בלי ר׳) ז — sueur *f*, transpiration *f*
יִזְרְעֶאל ש״פ ז — Jezréel (vallée de Galilée) *m*
יַחַד או בְּיַחַד תה״פ — ensemble
|| יַחַד (—) ז (במגילות הגנוזות) — communauté *f*
יָחַד (רק בעת׳ יֵחַד) פ״ע — s'associer, s'unir
|| יִחֵד (435) פ״י (קבע) — assigner, désigner
יִחֵד מָקוֹם לְ־ — réserver un endroit pour
|| (ריכז) — concentrer
יִחֵד מַחְשְׁבוֹתָיו — concentrer ses pensées

יִחֵד אֶת־הַדִּבּוּר עַל־נוֹשֵׂא — s'étendre plus particulièrement sur un sujet
|| (הכיר כיחיד) — proclamer l'unicité de
|| הִתְיַחֵד (472) פ״ע — s'isoler, se retirer
הִתְיַחֵד עִם־עַצְמוֹ — rentrer en soi-même, se recueillir
הִתְיַחֵד עִם־זֵכֶר־פ׳ — communier avec le souvenir de qn
|| (הפגין ייחודיות) — se singulariser
יַחְדָּו תה״פ — ensemble
יִחוּד (50) ז (קביעה) — détermination *f*, affectation *f*
|| (בידוד) — isolement *m*, retraite *f*, intimité *f*
|| (תכונה סגולית) — caractère *m* spécifique
|| (יחידות) — unicité *f*
דת יִחוּדוֹ שֶׁל־עוֹלָם — le Dieu unique
אֱמוּנַת־הַיִּחוּד נ — monothéisme *m*
יִחוּד־הַשֵּׁם — profession *f* de l'unicité de Dieu
|| בְּיִחוּד — en particulier, particulièrement
יִחוּדִי, ־דִית ת — exclusif
יִחוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — exclusivité *f*
יִחוּל (50) ז — attente *f*, espoir *m*
יִחוּם (50) ז — rut *m*
יִחוּס (50) ז (משפחתי) — généalogie *f*, ascendance *f*
יִחוּס־אָבוֹת — ascendance illustre
בַּעַל־יִחוּס — de famille illustre
|| (יחס) — rapport *m*, relation *f*
|| (קביעת־שייכות) — attribution *f*
יִחוּס־חֲשִׁיבוּת לְ־ — fait *m* d'attacher de l'importance à
יִחוּף (50, בלי ר׳) ז — fait *m* d'aller nu-pieds
יִחוּר (41) ז — plant *m*
יְחֶזְקֵאל ש״פ ז — Ezéchiel *m*
יָחִיד, יְחִידָה ת — seul, unique
יָחִיד בְּמִינוֹ — seul de son espèce
יָחִיד בְּדוֹרוֹ — l'homme le plus éminent de sa génération
|| יָחִיד (15) ז — particulier *m*, individu *m*
חֶדֶר לְיָחִיד — chambre *f* pour une personne
מְכִירָה לִיחִידִים — vente *f* au détail
יְחִידֵי־סְגֻלָּה — élite *f*
רְשׁוּת־הַיָּחִיד נ — domaine privé

|| דקדוק — singulier *m*
בִּלְשׁוֹן־יָחִיד — au singulier
יְחִידָה (201) נ מתמט — unité *f*
יְחִידַת־מִשְׁקָל — unité de poids
עֲבוֹדָה נ לְפִי־יְחִידָה — travail *m* à la pièce
|| צבא — unité
|| בהש (נשמה) — l'âme *f*
יְחִידוּת (48, בלי ר׳) נ — unicité *f*, caractère *m* unique
|| (בדידות) — solitude *f*, isolement *m*, intimité *f*
בִּיחִידוּת — en privé, solitairement
יְחִידִי, ־דִית ת — seul, unique
יָשַׁב יְחִידִי — être assis seul
דַּן יְחִידִי — juge *m* unique
יָחִיל, יְחִילָה ת — qui attend, qui espère
יָחִיל וְדוּמָם — résigné et silencieux
יְחִימָה (201) נ — rut *m*
[יחל] נוֹחַל (418) פ״ע — attendre
נוֹחֲלָה תִּקְוָתוֹ — son espoir a été déçu
|| יִחֵל (435) פ״ע (לְ־ או אֶל־) — attendre, espérer
הַמִּכְתָּב הַמְיֻחָל — la lettre attendue
|| הוֹחִיל (515) פ״ע (לְ־) — attendre, espérer
יַחַם (152) ז — rut *m*
יָחַם (366, עת׳ יֵחַם) פ״ע — être en rut
|| יִחֵם (435) פ״י — exciter le rut
יִחֲמָה — concevoir (un enfant)
|| הִתְיַחֵם (472) פ״ע — entrer en rut
יַחְמוּר (41) ז זואול — daim *m*
יַחְנוּן (41) ז צמח — ellébore *f*
יַחַס (152) ז — rapport *m*, relation *f*
יַחַס אָדִיב — attitude *f* aimable
יַחֲסֵי־אֱנוֹשׁ — relations humaines
יַחֲסֵי־גוֹמְלִים — relations mutuelles
יַחֲסֵי־צִבּוּר — rapports avec le public
יְחָסִים דִּיפְּלוֹמָטִיִּים — relations diplomatiques
קִיֵּם יְחָסִים עִם־ — entretenir des rapports avec
|| בְּיַחַס לְ־ — quant à, en ce qui concerne
|| (מוצא המשפחה) — lignée *f*
|| מתמט — rapport
יַחַס יָשָׁר/הָפוּךְ — rapport direct / inverse
אֵינוֹ עוֹמֵד בְּכָל־יַחַס לְ־ — être hors de proportion avec

|| דקדוק מִלַּת־יַחַס נ — préposition *f*
יִחֵס (435) פ״י — attribuer
יִחֵס חֲשִׁיבוּת לְ־ — attacher de l'importance à
|| (קבע מוצא משפחתי) — établir les origines
יִחֵס אֶת־פְּ׳ עַל־ — rattacher qn à (des ancêtres)
|| הִתְיַחֵס (472) פ״ע (לְ־ או אֶל־) — se rapporter à
אֲנִי מִתְיַחֵס לְמִכְתָּבְךָ — je me réfère à votre lettre
הִתְיַחֵס בְּכָבוֹד אֶל־פְּ׳ — traiter qn avec respect
(מוצא משפחתי) — se rattacher à
|| מתמט — se rapporter
א׳ מִתְיַחֵס לְב׳ כְּמוֹ ג׳ לְד׳ — A se rapporte á B comme C à D
יַחֲסָה (238) נ דקדוק — cas *m*
יַחֲסַת־שֶׁל — génitif *m*
יַחֲסַת־אֶל — datif *m*
יַחֲסַת־אֶת — accusatif *m*
יַחֲסוּת (45) נ — relativité *f*
פיס תּוֹרַת־הַיַּחֲסוּת נ — théorie *f* de la relativité
יַחֲסִי, ־סִית ת — relatif, proportionnel
בְּחִירוֹת יַחֲסִיּוֹת — représentation proportionnelle
||יַחֲסִית תה״פ — relativement, proportionnellement
יַחֲסִיּוּת (—) נ (בפילוסופיה) — relativisme *m*
יַחְסָן (97) ז — de bonne famille, aristocrate *m*
יַחְסָנוּת (46, בלי ר׳) נ — arrogance *f*, snobisme *m*
יַחְסָנִי, ־נִית ת — arrogant, hautain, snob
יַחַף (—) ז או יַחֲפוּת (—) נ — fait *m* d'être nu-pieds
יָחֵף, יְחֵפָה ת — nu-pieds
הָלַךְ יָחֵף — aller nu-pieds
יִחֵף (435) פ״י — mettre pieds nus, déchausser
|| הִתְיַחֵף (472) פ״ע — se déchausser
יַחְפָן (ר׳ ־נִים) ז — qui va nu-pieds
|| בהש (פרחח) — va-nu-pieds *m*, voyou *m*
יַחְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — fait *m* d'aller pieds nus
יַחְפָנִי, ־נִית נ — de voyou
יַחַשׂ (—) ז — descendance *f*, lignée *f*
[יחש] הִתְיַחֵשׂ (472) פ״ע — se rattacher (à une famille)
[יטב] ← 1. טוֹב
יַיִן (159) ז — vin *m*
יֵין שָׂרוּף — eau-de-vie *f*

יין־תפוחים	cidre *m*
בית־היין ז	taverne *f*, cabaret *m*
הקיץ מיינו	se réveiller de son ivresse
כהש חמץ בן־יין	fils dégénéré
ייני, ־נית ת	vineux
יינית (17) נ צמח	oenanthe *f*
יינן (97) ז	marchand (*ou* producteur) *m* de vin
יך, יכה ← 1. נכה	
יכול ← יכל	
יכטה (ר׳ ־טות) נ	yacht *m*
יכין ש־פ ז	Yakhîn (colonne du Temple) *m*
כהש יכין ובעז	les deux piliers (d'une entreprise) *mpl*
יכל (369) פ״ע	pouvoir
לא אוכל לבא	je ne pourrai pas venir
כל יכול	tout-puissant
יכולני	je peux
‖ יכול (אפשר לחשוב)	on pourrait supposer
יכול להיות ש־	il se peut que
איך זה יכול להיות?	comment est-ce possible?
כביכול	soi-disant, si l'on peut dire
‖יכל ל־	venir à bout de, l'emporter sur
יכלת (256, בלי ר׳) נ	pouvoir *m*, capacité *f*
בעל־יכלת	qui a des moyens, aisé
כפי־יכלתו	selon ses moyens
למעלה מיכלתי	au-dessus de mes forces
עד־גבול־היכלת	jusqu'à la limite du possible
ילד (365) פ״י	enfanter, mettre au monde
כהש	donner naissance à, produire
לא תדע מה־ילד יום	tu ne connais pas l'avenir
‖ נולד (420) פ״ע	naître
הרך הנולד	le nouveau-né
ראה את־הנולד	prévoir l'avenir
‖ ילד (432) פ״י (עזר ליולדת)	accoucher (une femme)
(הוליד)	mettre au monde
אדם לעמל ילד	l'homme est né pour la peine
‖ התילד (466) פ״ע	être classé d'après ses origines
(התנהג כילד)	faire l'enfant, tomber en enfance
‖ הוליד (518) פ״י	enfanter, donner naissance à
ילד (168) ז	enfant *m*, garçon *m*
ילד־טפוחים	enfant gâté
כהש ילד־שעשועיו	l'objet préféré de ses soins
רופא־ילדים ז	pédiatre *m*
הוא ילד טוב	il est gentil
ילד־חמד	charmant enfant
ילד־פלא	enfant prodige
ילדה (239) נ	enfant *f*, petite fille
ילדים וילדות	garçons *mpl* et filles *fpl*
ילדת־חן	charmante enfant
ילדון (21) ז	petit enfant, petit garçon
ילדות (45) נ	enfance *f*
מילדות	dès l'enfance, depuis l'enfance
מעשה־ילדות ז	enfantillage *m*
ילדותי, ־תית ת	enfantin
ילדותיות (47, בלי ר׳) נ	caractère enfantin
ילדנת (259) נ	petite fille, fillette *f*
ילוד, ילודה ת	né
ילוד־אשה	né de la femme, mortel
ילוד, ־דה ת	né, nouveau-né
ילודה (—) נ	natalité *f*
הגבלת־הילודה נ	limitation *f* des naissances
שעור־ילודה ז	taux *m* de natalité
יליד, ילידה ת	natif, originaire de
יליד־הארץ	autochtone
יליד־צרפת	né en France
הילידים (במשטר קולוניאלי)	les indigènes *mpl*
‖ °יליד־בית	esclave né dans la maison de son maître
ילל (—) או ילל (—) ז	hurlement *m*, plainte *f*
ילל (432) פ״ע	hurler, gémir, se lamenter
‖ (חתול)	miauler
‖ התילל (466) פ״ע	éclater en hurlements
‖ הילל (519) פ״ע	hurler, se lamenter
יללה (215) נ	hurlement *m*, cri *m*
יללני, ־נית ת	criard
ילפת (—) נ רפא	éruption (de la peau) *f*
ילק (166) ז חרק	sauterelle *f*
1. ילקוט (41) ז (תרמיל)	sacoche *f*
ילקוט־צד	musette *f*

(של־תלמיד) — serviette (d'écolier) *f*, cartable *m*
|| (קובץ ספרותי) — anthologie *f*, recueil *m*
2. ילקוט (41) ז צמח — bourse-à-pasteur *f*, capselle *f*
ים (86) ז — mer *f*
ים־המלח — la Mer Morte
ים־סוף — la Mer Rouge
הים התיכון — la Méditerranée
ים־הקרח הצפוני — l'Océan Arctique
ים־הקרח הדרומי — l'Océan Antarctique
מדינות־הים נ"ר — les pays *mpl* d'outre-mer
צבא חיל־הים ז — la flotte, l'armée *f* de mer
|| (אגם) ים־כנרת — le lac de Tibériade
|| בהש (כיור) — bassin *m*
ים־הנחשת או ים של־שלמה — le bassin d'airain (au Temple de Jérusalem)
|| °ימה — en direction de l'ouest
ים (ר' ימים) ז (בראשית ל"ו כ"ד) — fontaine *f*
בהש את־הימים במדבר לא מצא — il n'a pas inventé la poudre
ימאות נ — navigation *f*
ימאי (ר' ימאים) ז — marin *m*
ימה (208) נ — lac *m*
ימות־ ← יום
ימי, ימית ת — maritime, naval, nautique
אקלים ימי — climat *m* maritime
קרב ימי — combat naval
ימיה (ר' ־יות) נ — flotte *f*
ימים ← יום
ימין (15, בלי ר') ז — droite *f*
פנה ימינה — tournez à droite
אינו יודע בין־ימינו לשמאלו — il est inconscient
לא סר ימין ושמאל — ne pas s'écarter d'un cheveu
מימינו — à sa droite
עמד לימין־פ' — assister, soutenir qn
|| (בפרלמנט) הימין — la droite
הימין הקיצוני — l'extrême droite
|| ° (דרום) — sud *m*
|| נ (יד־ימין) — main droite
בהש יד־ימינו של־פ' — le bras droit de qn
ימיני, ־נית ת — droit (côté)

|| (של־שבט־בנימין) — benjaminite, de la tribu de Benjamin
יממה (215) נ — journée (de 24 heures) *f*
[ימן] הימין (519 נ) פ"ע — tourner à droite
ימני, ־נית ת — droit (côté)
|| (שמרני) — de droite (en politique), conservateur
ימניות (47, בלי ר') נ — tendance *f* à droite (en politique)
[ימר] התימר (466) פ"ע — se vanter, avoir la prétention de
ימרה (207) נ — prétention *f*
ימרנות (46, בלי ר') נ — prétention *f*, arrogance *f*
ימרני, ־נית ת — prétentieux, arrogant
ימתיכוני, ־נית ת — méditerranéen
ינה (368) פ"י — opprimer, accabler
° העיר היונה — la ville tyrannique
|| הונה (517) פ"י — abuser (qn), exploiter (qn)
ינואר (—) ז — janvier *m*
ינון (—) ז כימ — ionisation *f*
ינוק (41) או יניק (1) ז — enfant *m*, gosse *m*
ינוקא (ר' ־קי) ז ארמית — enfant *m*, dauphin (chez les *hassidim*) *m*
יניקה (201) נ — succion *f*, tétée *f*
בהש — fait *m* d'être imbu *ou* imprégné
|| (ענף רך) — jeune rameau *m*
ינן (432 נ) פ"י כימ — ioniser
ינק (364) פ"י — sucer, téter
בהש — s'imprégner de
|| היניקה (519) או הניקה (526) פ"י — allaiter
בהש — nourrir, alimenter
ינקות (45, בלי ר') נ — prime jeunesse *f*, enfance *f*
ינקותא (—) נ ארמית — enfance *f*
גירסא דינקותא — études faites dans l'enfance
ינקותי, ־תית ת — enfantin, infantile
ינשוף (41) ז עוף — hibou *m*
יסד (135) ז מוס — tonique *f*
יסד (364) פ"י — fonder, établir
|| נוסד (420) פ"ע (הוקם) — être fondé
(נועד) נוסדו יחד — se concerter
|| יסד (432) פ"י (הקים) — fonder

(קבע) établir, fixer

(חיבר) composer (un poème)

|| הִתְיַסֵּד (466) פ"ע se fonder, être fondé

|| הֵסִיד (526) פ"י fonder, établir

יְסוֹד מוּסָד principe fondamental

יְסוֹד (22, נסמך ר' גם יְסוֹדֵי־) ז fondation *f*, fondement *m*

הִנִּיחַ יְסוֹד לְ־ jeter la base de

קֶרֶן־הַיְסוֹד נ Fonds *m* de Reconstruction

עַד־הַיְסוֹד de fond en comble

|| בהש origine *f*

מִיסוֹדוֹ שֶׁל־ fondé par

|| (עיקר) élément *m*, principe *m*, base *f*

יְסוֹדוֹת־הָאַלְגֶּבְּרָה éléments d'algèbre

לִמּוּדֵי־יְסוֹד ז"ר études *fpl* de base

חֻקֵּי־יְסוֹד ז"ר lois fondamentales

סֵפֶר־יְסוֹד ז manuel *m*

|| כימ élément *m*

|| (נימוק) raison *f*, fondement, motif *m*

יֵשׁ יְסוֹד לְהַאֲמִין שֶׁ־ il y a des raisons pour croire que

הַאֲשָׁמָה נְטוּלַת־יְסוֹד accusation gratuite

עַל־יְסוֹד־ sur la base de

|| דקדוק radical *m*

יִסּוּד (—) ז fondation *f*, établissement *m*

יְסוּד־הַמַּעֲלָה début *m* de l'immigration

יִסּוּד (41, בלי ר') ז fondation , établissement *m*

יְסוֹדָה (201) נ base *f*, fondation *f*

יְסוֹדִי, ־דִית ת fondamental, essentiel

בֵּית־סֵפֶר יְסוֹדִי école *f* primaire

חֲקִירָה יְסוֹדִית enquête approfondie

שִׁנּוּי יְסוֹדִי changement radical

בְּעָיָה יְסוֹדִית problème *m* de fond

דקדוק מִסְפָּר יְסוֹדִי nombre cardinal

מתמט nombre premier

יְסוֹדִיּוּת (47, בלי ר') נ caractère approfondi

בִּיסוֹדִיּוּת à fond, radicalement

יִסּוּף (41) ז réévaluation *f*

יִסּוּר (41) ז (עונש) châtiment *m*, punition *f*

|| (סבל) souffrance *f*, tourment *m*

יִסּוּרֵי־גֵיהִנֹּם peines infernales

יָסַךְ (364) פ"י enduire, oindre

יַסְמִין (ר' ־נים) ז צמח jasmin *m*

יַסְעוֹר (ר' ־רים) ז עוף pétrel *m*

יָסַף (364) פ"י ajouter

(המשיך) יָסַף לְדַבֵּר continuer à parler

|| נוֹסַף (420) פ"ע s'ajouter, se joindre

נוֹסָף עַל־ en plus de

שָׁעוֹת נוֹסָפוֹת heures *fpl* supplémentaires

|| יִסֵּף (432) réévaluer

|| הִתּוֹסֵף (488) פ"ע s'ajouter

|| הוֹסִיף (518) פ"י ajouter

יוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב trop de science nuit

הוֹסִיף לְ־ continuer à

יֶסֶף (165) ז מוס coda *f*

יָסַר (364) פ"י châtier, punir

|| נוֹסַר (420) פ"י être puni, se corriger

|| יִסֵּר (432) פ"י châtier, punir, tourmenter

יִסְּרוּנִי כִּלְיוֹתַי ma conscience me tourmente

|| הִתְיַסֵּר (466) או הוּסַר (483) פ"ע se tourmenter

|| הֵיסִיר (519) פ"י punir

יַעַד (152) ז but *m*, idéal *m*, destination *f*

צבא objectif *m*

יָעַד (366) פ"י fixer, désigner, destiner

הָאָרֶץ הַיְעוּדָה la terre promise

|| נוֹעַד (418) פ"ע (נקבע) être destiné

|| (קבע פגישה) avoir rendez-vous, se rencontrer

|| יִעֵד (435) פ"י destiner, désigner

|| הוֹעִיד (515) פ"י convoquer, désigner, destiner

לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת? où vas-tu?, où veux-tu en venir?

יָעָה (368, עבר נ יָעֲתָה) פ"י balayer, ramasser

יָעֶה (79) ז pelle (à charbon, à ordures) *f*

יָעֶה לְפֵרוּרִים ramasse-miettes *m*

יְעֵה־אֲוִיר (במטוס) manche *m* à air

יִעוּד (50) ז (הבטחה) promesse *f*, assurance *f*

|| (שליחות) mission *f*, vocation *f*

יְעוּדָה (201) נ fiancée *f*

יְעוּל (50, בלי ר') ז efficience *f*, rendement *m*

יִעוּץ (50, בלי ר') ז consultation *f*, avis *m*

יִעוּר (50, בלי ר') ז afforestation *f*, boisement *m*

[יעז] נוֹעַז (419) פ"ע	oser
יָעַט (366) פ"י	envelopper, habiller, couvrir
יָעִיל, יְעִילָה ת	efficace, utile
יְעִילוּת (48, בלי ר') נ	efficacité *f*, efficience *f*
בִּיעִילוּת	efficacement, utilement
יַעַל (–) ז	utilité *f*, rendement *m*
יָעֵל (135) ז זואול	bouquetin *m*, chamois *m*
יִעֵל (435) פ"י	rendre efficace, améliorer
‖ הִתְיַעֵל (472) פ"ע	devenir plus efficace
‖ הוֹעִיל (515) פ"ע	être utile
לְלֹא־הוֹעִיל	sans succès, en vain
הַדָּבָר לֹא יוֹעִיל	cela ne servira à rien
אִם לֹא יוֹעִיל לֹא יַזִּיק	si cela ne fait pas de bien cela ne fera pas de mal
הוֹעִיל מִן־	tirer profit de
יַעֲלָה (230, נסמ' יַעֲלַת־) ז זואול	antilope *f*, gazelle *f*
‖ בהש יַעֲלַת־חֵן	femme gracieuse
יַעַן מ"י	à cause de
‖ מ"ח	parce que
יַעַן כִּי או אֲשֶׁר	parce que
° יַעַן בְּיַעַן או וּבְיַעַן	pour la bonne raison que
יַעַן (152) ז	référence *f*
סֵפֶר־יַעַן ז	usuel *m*
יָעֵן (138) או יַעֲנָה (209) נ עוף	autruche *f*
בַּת־יַעֲנָה (ר' בְּנוֹת־יַעֲנָה) נ	autruche
בהש מְדִינִיּוּת־בַּת־הַיַּעֲנָה נ	politique *f* de l'autruche
‖° בַּת־יַעֲנָה (ר' בְּנוֹת־יַעֲנָה) נ (לילית)	hibou *m*
יְעָף (88, בלי ר') ז	vol *m*
בִּיעָף	à la volée, en hâte
יַעַף (–) ז	fatigue *f*, lassitude *f*
יָעַף (366, בינוני יָעֵף) פ"ע	être fatigué, être las
יָעֵף, יְעֵפָה ת	fatigué, las
יָעַץ (366) פ"י	conseiller, donner un conseil
יָעַץ בְּ־	consulter, demander conseil à
הָעֵצָה הַיְּעוּצָה	le conseil donné
‖ (יזם)	méditer, projeter
‖ נוֹעַץ (418) פ"ע	délibérer
נוֹעַץ בְּרוֹפֵא	consulter un médecin
‖ יִעֵץ (438) פ"י	conseiller, donner des conseils à
‖ הִתְיָעֵץ (475) פ"ע	tenir conseil, délibérer
הִתְיָעֵץ בְּפ'	demander conseil à qn
יַעֲקֹב ש"פ ז	Jacob *m*, Jacques *m*
יַעֲקֹבִינִי (ר' ־נים) ז היסט	jacobin *m*
1. יַעַר (153, ר' גם יְעָרִים) ז	forêt *f*
יַעַר־עַד (ר' יַעֲרוֹת־עַד)	forêt vierge
2. יַעַר (152) ז או יַעֲרָה (238) נ	rayon (de miel) *m*
יִעֵר (435) פ"י	afforester, boiser, planter d'arbres
יַעֲרִי, ־רִית ת	forestier, sylvestre
יַעֲרָן (ר' ־נים) ז	forestier *m*, sylviculteur *m*
יַעֲרָנוּת (–) נ	sylviculture *f*
יָפָה (368, בינוני יָפֶה) פ"ע	être beau, embellir
מַה־יָּפִית!	que tu es belle!
בהש מַה־יָּפִית	flagornerie *f*, flatterie *f*
‖ יִפָּה (453) פ"י	embellir, améliorer
משפט יִפָּה אֶת־כֹּחַ־פ'	donner plein pouvoir à qn
‖ הִתְיַפָּה (480) פ"ע	se faire beau
יָפֶה, יָפָה ת	beau
יְפֵה־לָשׁוֹן	éloquent
יְפֵה־נֶפֶשׁ	délicat, raffiné
יְפֵה־תֹאַר	beau, avenant
הָאֳמָנֻיּוֹת הַיָּפוֹת	les beaux-arts *mpl*
ספרות יָפָה	littérature (de fiction) *f*
בהש בְּעַיִן יָפָה	généreusement, largement
‖ (שוה) הוא יָפֶה מֵאָה שְׁקָלִים	il vaut cent sicles
אֵין הַדָּבָר יָפֶה בְּעֵינַי	cela ne ma plaît pas
הַכַּרְטִיס כֹּחוֹ יָפֶה	le billet est valable
‖ (מועיל)	bon, utile
יָפֶה לִרְפוּאָה	bon pour la santé
יָפָה שָׁעָה אַחַת קֹדֶם	le plus tôt sera le mieux
‖ יָפֶה תה"פ	bien
יָפֶה דִּבַּרְתָּ	tu as bien parlé
חֲשֹׁב יָפֶה יָפֶה	réfléchis bien
יְפֵהפֶה, יְפֵהפִיָּה ת	beau
יָפוֹ ש"פ נ (עיר)	Jaffa *m*
דַּג־יָפוֹ ז	bar *m*, loup *m*
יִפּוּי (23) ז	embellissement *m*
‖ משפט יִפּוּי־כֹּחַ	procuration *f*, plein pouvoir
[יפח] הִתְיַפֵּחַ (477) פ"ע	éclater en gémissements
יָפֵחַ, יְפֵחָה ת	qui respire, qui exhale
יְפֵחַ־חָמָס	qui respire la violence
יְפִחָה (242) נ	plainte *f*, gémissement *m*

יִפְחָנִי, ־נִית ת	plaintif, pleurnicheur
יֹפִי (200, בלי ר') ז	beauté *f*
מְכוֹן־יֹפִי ז	institut *m* de beauté
‖ עממי יֹפִי! מ"ק	magnifique!, bravo!
יֹפִי שֶׁבָּאתָ!	c'est chic que tu sois venu!
יְפִיָה (207) או יְפִיּוּת (45, בלי ר') נ	beauté *f*
יְפִיחָה (201) נ	plainte *f*, gémissement *m*
יִפְיֵף (460) פ"י	embellir
‖ הִתְיַפְיֵף (494) פ"ע	se faire beau
יְפֵיפָה (353, עבר בלבד) פ"ע	être beau
יְפֵיפוּת או יְפֵיפוּת (45, בלי ר') נ	beauté *f*
יְפֵיפֶן (ר' ־נִים) ז	dandy *m*, élégant *m*
יְפֵיפְנוּת (46, בלי ר') נ	dandysme *m*
יַפָּן ש"פ נ (ארץ)	le Japon
יַפָּנִי, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Japonais *n*
‖ יַפָּנִי, ־נִית ת	japonais
דִּבֵּר יַפָּנִית	parler japonais
[יפע] הוֹפִיעַ (514) פ"ע	apparaître, se montrer
(ספר)	paraître
יִפְעָה (242, בלי ר') נ	beauté *f*, éclat *m*
יָפְתְּ ← 2. פָּתָה	
יֶפֶת ש"פ ז	Japhet *m*
יִפְתָּח ש"פ ז	Jephté *m*
יָצָא (367) פ"ע	sortir, partir, quitter
יָצָא בְּשָׁלוֹם מִן־	sortir indemne de
יָצָא יְדֵי־חוֹבָה	faire son devoir
לָצֵאת יְדֵי־חוֹבָה	par acquit de conscience
יָצָא יְדֵי־כֻּלָּם	satisfaire tout le monde
יָצָא לַמִּלְחָמָה	partir en guerre
יוֹצֵא צָבָא	soumis aux obligations militaires
יָצָא מִדַּעְתּוֹ	perdre la raison
יָצָא מִכֵּלָיו או מִגִּדְרוֹ	sortir de ses gonds, perdre patience
יָצָא כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא	repartir les mains vides
יָצָא וְנִכְנַס אֵצֶל־פ'	avoir ses entrées chez qn
צֵא וּלְמַד	réfléchis un peu
צְאֶינָה וּרְאֶינָה	venez voir
יָצָא לִבּוֹ	défaillir
יָצְאָה נַפְשׁוֹ אֶל־	languir après, avoir envie de
יָצְאָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme, expirer
יָצְאָה אֵשׁ	le feu s'est déclaré
יָצָא לָאוֹר	paraître (livre)
יָצָא לַפֹּעַל	se réaliser
‖ (היה מורחק)	être exclu
יָצָא מִן־הַכְּלָל	faire exception
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ	le jeu n'en vaut pas la chandelle
יָצָא לוֹ שֵׁם	se faire une réputation
יָצְאָה הַשֶּׁמֶשׁ	le soleil se lève
יָצָא מִידֵי־פְשׁוּטוֹ	perdre son sens primitif
כְּיוֹצֵא בוֹ	de même genre, de même espèce
דקדוק פֹּעַל יוֹצֵא	verbe transitif
מַה־יָּצָא מִזֶּה?	qu'en est-il résulté?
‖ יִצֵּא (444) פ"י מסחר	exporter
‖ הוֹצִיא (516) פ"י	faire sortir, produire
הוֹצִיא דִּבָּה או לַעַז עַל־	diffamer, calomnier
הוֹצִיא אֶת־אִשְׁתּוֹ	répudier sa femme
הוֹצִיא שֵׁם רַע לִפ'	discréditer qn
הוֹצִיא כֶּסֶף	dépenser de l'argent
הוֹצִיא (לָאוֹר)	publier, faire paraître
הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵרוֹ	celui qui réclame qch à autrui
הוֹצִיא לַהֹרֶג	exécuter (un condamné)
הוֹצִיא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל	réaliser, exécuter
הוֹצִיא מִכְּלַל־פְּעֻלָּה	rendre inutilisable
הוֹצִיא פְּסַק־דִּין	rendre une sentence
לֹא הוֹצִיא שְׁנָתוֹ	ne pas passer l'année
מתמט הוֹצִיא שֹׁרֶשׁ	extraire une racine
‖ לְהוֹצִיא מ"י	excepté, mis à part
יַצְאָן (ר' ־נִים) ז	vagabond *m*, vadrouilleur *m*
‖ יַצְאָנִית (17) נ	prostituée *f*
[יצב] נִצַּב (423, רק בעבר) פ"ע	se tenir debout
‖ יִצֵּב (432) פ"י	fixer, consolider, stabiliser
יִצֵּב הַמְּחִירִים	stabiliser les prix
‖ הִתְיַצֵּב (466) פ"ע (קם)	se lever
(הופיע)	se présenter
הִתְיַצֵּב לִפְנֵי־הַשּׁוֹפֵט	paraître devant le juge
(נעשה יציב)	se fixer, se stabiliser
‖ (התמרד)	se dresser, se révolter
‖ הִצִּיב (522) פ"י	placer, dresser, ériger
הִצִּיב גְּבוּל	fixer une limite
‖ מתמט	poser (une opération)
יִצֵּג (432) פ"י	représenter

|| הִתְיַצֵּג (466) פ"ע — se présenter, se montrer
|| הִצִּיג (522) פ"י — placer, présenter, montrer
הִצִּיג אֶת־פ' כִּכְלִי רֵיק — dépouiller qn de tout
הִצִּיג אֶת־פ' לִפְנֵי־פ' — présenter qn à qn
הִצִּיג מַחֲזֶה — représenter une pièce de théâtre
הִצִּיג תְּמוּנָה (בתערוכה) — exposer un tableau
יִצְהָר (97, בלי ר') ז — huile pure
|| בהש בְּנֵי־הַיִּצְהָר ז"ר — l'élite *f*
יְצוּא (—) ז — marchandise importée
יְצוּא (—) ז — exportation *f*
יצוא חוזר — réexportation *f*
יְצוּאָן (ר' ־אָנִים) ז — exportateur *m*
יִצּוּב (41, בלי ר') ז — stabilisation *f*, consolidation *f*
יִצּוּג (41, בלי ר') ז — représentation *f*
דְּמֵי־יִצּוּג ז"ר — frais *mpl* de représentation
מַדֵּי־יִצּוּג ז"ר — uniforme *m* de gala
יִצּוּגִי, ־גִית ת — représentatif
יָצוּל (15) ז — timon *m*
(של משקפיים) — branche *f*
יָצוּעַ (11) ז — lit *m*, couche *f*
עָלָה עַל־יְצוּעוֹ — se coucher
יָצוּק, יְצוּקָה ת — fondu (métal), forgé
בַּרְזֶל יָצוּק — fonte *f*
בהש דְּבַר־בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ — un mal incurable l'habite
|| יְצוּקִים ז"ר — les créatures *fpl*, les mortels *mpl*
יְצוּקָה (201) נ — moule *m*
יְצוּר (41) ז (בריה) — créature *f*
יְצוּר אֱנוֹשִׁי — créature humaine, être humain
|| (איבר) — membre *m*
יָצוּר, יְצוּרָה ת — créé, formé
יְצוּרֵי־עוֹלָמִים — les créatures *fpl* de l'univers
יִצּוּר (41, בלי ר') ז — production *f*, fabrication *f*
יִצְחָק ש"פ ז — Isaac *m*
יְצִיאָה (201) נ — sortie *f*, départ *m*
יְצִיאָה לְחָפְשִׁי — libération *f*
יְצִיאַת־מִצְרַיִם — sortie *f* ou exode *m* d'Egypte
דֶּלֶת־יְצִיאָה נ — porte *f* de sortie
שַׁסְתּוֹם־יְצִיאָה ז — valve *f* d'échappement
יְצִיאַת־הַנְּשָׁמָה — décès *m*
בהש יְצִיאָה מִן־הַכֵּלִים — affolement *m*
|| (הוצאה) — dépense *f*
|| (העברה) — transport *m*, déplacement *m*
דת יְצִיאוֹת־הַשַּׁבָּת — transferts interdits pendant le sabbat
|| רפא — excrément *m*
יַצִּיב, ־בָה ת — fixe, stable
אֱמֶת וְיַצִּיב — il est vrai et bien établi
בִּלְתִּי־יַצִּיב — instable
כימ חֹמֶר יַצִּיב — corps *m* fixe
יְצִיבָה (201) נ — position *f* debout
יַצִּיבוּת (48, בלי ר') נ — stabilité *f*
יָצִיג, יְצִיגָה ת — représentatif
בנק שַׁעַר יָצִיג — cours officiel
יָצִיעַ (11) ז — galerie *f*, aile (d'un bâtiment) *f*
|| (בתאטרון או באצטדיון) — tribune *f*
יָצִיק, יְצִיקָה ת — fusible
יְצִיקָה (201) נ — action *f* de verser *ou* de couler
יְצִיקַת־בֵּטוֹן — coulée *f* de béton
בֵּית־יְצִיקָה ז — fonderie *f*
בַּרְזֶל־יְצִיקָה ז — fonte *f*
יְצִיקוּת (48, בלי ר') נ — fusibilité *f*
יְצִיר (1) ז — créature *f*
יְצִירָה (201) נ — création *f*, production *f*, oeuvre *f*
בֵּית־יְצִירָה ז — atelier *m*
כֹּחַ־יְצִירָה ז — puissance créatrice
יְצִירָה ספרותית — oeuvre littéraire
יְצִירִי, ־רִית ת — créateur, productif
יְצִירָתִי, ־תִית ת — créateur, productif
[יצע] הִצִּיעַ (521) פ"י (שטח) — étendre (une étoffe), étaler
הִצִּיעַ מִטָּתוֹ — faire son lit
|| (המליץ) — proposer, offrir
הִצִּיעַ סְחוֹרָה — proposer une marchandise
הִצִּיעַ פִּתְרוֹן — proposer *ou* suggérer une solution
יֶצַע (179) ז (בציור) — fond (d'un tableau) *m*, arrière-plan *m*
יִצֵּף (432) פ"י — troubler, rendre perplexe
יָצַק (365, עתיד יִצֹק או יָצֹק, ציווי יְצֹק או צַק) פ"י — verser, couler
יָצַק מַיִם — verser de l'eau

בהש יָצַק מַיִם עַל־יְדֵי־פ' — être le disciple de qn
יָצַק שֶׁמֶן עַל־הַמְּדוּרָה — jeter de l'huile sur le feu
|| יָצַק בֶּטוֹן — couler du béton
יָצַק מַתֶּכֶת — fondre du métal
|| נוֹצַק (420) או נִצּוֹק (431) פ"ע — être versé
|| הֵצִיק (522) או הוֹצִיק (518) פ"י (שפך) — verser
בהש הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ — la grâce est répandue sur tes lèvres
(התיך) — fondre, couler (un métal)
° (העמיד) — placer, poser
יֶצֶק (166) ז טכנ — cliché *m*
יְצֶקֶת (252) נ — fonte *f*
יָצַר (364, עתיד גם יָצוֹר) פ"י — créer, former, produire
|| (חיבר) — composer
|| נוֹצַר (420) פ"ע — être créé, se produire
נוֹצַר סִכְסוּךְ — un conflit éclata
|| יִצֵּר (432) פ"י — produire
|| הוֹצִיר (518) פ"י — produire, fabriquer
יֵצֶר (182) ז — instinct *m*, penchant *m*, passion *f*
יֵצֶר־הָרָע — mauvais penchant
יֵצֶר־הַמִּין — libido *f*
כָּבַשׁ אֶת־יִצְרוֹ — réprimer ses passions
תְּקָפוֹ יִצְרוֹ — la passion l'emporta
עוֹרֵר יְצָרִים — exciter les passions
|| (יצור) — créature *f*
יִצְרִי, ־רִית ת — instinctif
יַצְרָן (97) ז — producteur *m*
יַצְרָנִי, ־נִית ת — productif
יָצַת (רק עתיד יִצַּת) פ"ע — brûler
|| נִצַּת (בלי עתיד) פ"ע — s'allumer, s'enflammer
בהש נִצְּתָה חֲמָתוֹ — sa colère s'enflamma
|| (נחרב) — être dévasté
|| הִצִּית (522 ת) פ"י — allumer, incendier
הִצִּית אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à
הִצִּית גַּפְרוּר — allumer une allumette
יֶקֶב (165) ז — pressoir *m*, cellier *m*, cave (à vin) *f*
יָקַד (364) פ"ע — brûler
|| נוֹקַד (420) פ"ע — s'allumer, s'enflammer
|| הוֹקִיד (518) פ"י — allumer, enflammer, brûler
יִקְּהָה (242, בלי ר') נ — obéissance *f*, respect *m*
יְקוֹד (21) ז — incendie *m*

יְקוֹד (15) ז — foyer *m*
יָקוֹד, יְקוֹדָה ת — brûlant, enflammé
יְקוּם (—) ז — ce qui existe, l'univers *m*
יֹקֶר (41, בלי ר') ז — enchérissement *m*, hausse (des prix) *f*
יָקוֹשׁ (ר' יְקוֹשִׁים) או **יָקוּשׁ** (ר' יְקוּשִׁים) ז — oiseleur *m*
פַּח־יָקוּשׁ ז — piège *m* d'oiseleur
יְקִידָה (201) נ — incendie *m*, embrasement *m*
יַקִּינְטוֹן (ר' ־נִים) ז צמח — jacinthe *f*
|| (אבן־חן) — hyacinthe *f*
יְקִיצָה (201) נ (התעוררות) — éveil *m*, réveil *m*
|| (ערנות) — état *m* de veille
יַקִּיר, ־רָה ת (חביב) — cher
יַקִּירִי/יַקִּירָתִי — mon cher/ma chère
|| (נכבד) — digne, honorable
יַקִּירֵי־יְרוּשָׁלַיִם — les notables *mpl* de Jérusalem
יֶקֶם (166) ז — baquet *m*
יָקַע (363) פ"ע — se luxer, se désarticuler
בהש יָקְעָה נַפְשׁוֹ מִן־ — être dégoûté de
|| הוֹקִיעַ (514) פ"י — crucifier, clouer au pilori
בהש (גינה) — flétrir, blâmer, stigmatiser
יָקַץ (364) פ"ע — se réveiller
יָקַץ מִיֵּינוֹ — se réveiller de son ivresse
יְקָר (88, בלי ר') ז — honneur *m*, gloire *f*
נָתַן יְקָר לְ־ — rendre hommage à
חָפֵץ בִּיקַר־פ' — vouloir du bien à qn
יָקַר (364) פ"ע — être cher, être précieux
תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ! — épargne ma vie!
יָקַר שְׁמוֹ — devenir célèbre
|| (היה כבד) — être lourd
|| יִקֵּר (432) פ"י (סחורה) — faire enchérir
בהש (העריך) — estimer, apprécier
|| הִתְיַקֵּר (466) פ"ע — devenir plus cher
(נעשה מכובד) — monter en dignité
(התפאר) — se vanter, se glorifier
(נעשה כבד) — devenir lourd, s'appesantir
|| הוֹקִיר (518) פ"י (העריך) — estimer, apprécier
מוֹקִירֵי־שְׁמוֹ — ses admirateurs
(העלה המחיר) — rendre plus cher
(הפך לנדיר) — raréfier, rendre rare
הוֹקִיר רַגְלָיו מִבֵּית־פ' — se faire rare chez qn

‖ פ״ע (התייקר)	devenir cher, monter de prix
יָקָר, יְקָרָה ת (חביב)	cher
יְדִידִי הַיָּקָר	mon cher ami
‖ (רב־ערך)	cher, précieux
יְקַר־עֵרֶךְ	précieux, de valeur
יְקַר־רוּחַ	généreux, magnanime
אֶבֶן יְקָרָה	pierre précieuse
‖ (נדיר)	rare
יְקַר־הַמְּצִיאוּת	rare, difficile à trouver
יֹקֶר (—) ז	cherté *f*
עָלָה בְּיֹקֶר	coûter cher
שִׁלֵּם בְּיֹקֶר	payer cher
יֹקֶר־הַמִּחְיָה	cherté de vie
תּוֹסֶפֶת־יֹקֶר נ	indemnité *f* de vie chère
יְקָרָה (242) נ	préciosité *f*, objet précieux
יִקְרַת־נֶפֶשׁ	générosité *f*, magnanimité *f*
פִּנַּת־יִקְרַת נ (ישעיהו כ״ח ט״ז)	un lieu glorieux
יְקָרָה (207) נ	prestige *m*
יַקְרוּנִית (17) נ חרק	cérambyx *m*, capricorne *m*
יַקְרוּת (45, בלי ר׳) נ (של־סחורה)	cherté *f*
‖ (חשיבות)	importance *f*, dignité *f*
יַקְרָן (ר׳ ־רָנִים) ז	qui vend cher
יָקַשׁ (369 עת׳ ייקשׁ) פ״י (שם פח)	poser un piège
צבא (שם מוקשים)	poser des mines, miner
‖ נוֹקַשׁ (420) פ״ע	tomber dans le piège
צבא	être miné
יָרֵא (340, עת׳ אִירָא, יירא) פ״ע (מן־)	craindre, avoir peur de
‖ פ״י	redouter, vénérer
‖ נוֹרָא (421, עת׳ אִוָּרֵא) פ״ע	être craint, être redoutable
‖ יֵרֵא (445, עתיד אֲיָרֵא) פ״י	intimider, menacer, effrayer
‖ הִתְיָרֵא (479) פ״ע	avoir peur, craindre
יָרֵא, יְרֵאָה ת	peureux, craintif, respectueux
יְרֵא־חֵטְא	scrupuleux, consciencieux
יְרֵא־שָׁמַיִם	pieux, dévot, religieux
יְרֵא וְשָׁלֵם	pieux et intègre
סִפְרֵי־יְרֵאִים ז״ר	livres *mpl* d'édification
יִרְאָה (242, בלי ר׳) נ	peur *f*, crainte *f*
יִרְאַת־כָּבוֹד	respect *m*, vénération *f*

יִרְאַת־שָׁמַיִם	piété *f*, dévotion *f*
‖ (אליל)	divinité (païenne) *f*
בֵּית־יִרְאָה ז	maison *f* de culte (non juif)
יַרְבּוּז (41) ז צמח	amarante *f*
יַרְבּוּעַ (9) ז זואול	gerboise *f*
יָרָבְעָם ש״פ ז	Jéroboam
יַרְגָּזִי (ר׳ ־זִים) ז עוף	mésange *f*
יָרַד (365) פ״ע	descendre, baisser
הַיּוֹם יוֹרֵד	le jour baisse
הַלַּיְלָה יוֹרֵד	la nuit tombe
יוֹרֵד גֶּשֶׁם	il pleut
יָרְדוּ הַמְּחִירִים	les prix ont baissé
יָרַד בְּמִשְׁקָל	perdre du poids
יָרַד מֵאֳנִיָּה	débarquer
יָרַד (מִן־הָאָרֶץ)	émigrer (d'Israel)
עממי רֵד מִמֶּנִּי!	laisse-moi tranquille!
יָרַד מִן־הַפֶּרֶק	cesser d'intéresser le monde
דת יָרַד לִפְנֵי־הַתֵּבָה	officier (à la synagogue)
בהש יָרַד בִּבְכִי	éclater en pleurs
יָרַד לְחַיֵּי־פ׳	rendre la vie impossible à qn
אֵינֶנִּי יוֹרֵד לְסוֹף־דַּעְתּוֹ	j'ignore où il veut en venir
יָרַד מִנְּכָסָיו	s'appauvrir
יָרַד לִנְכָסֵי־פ׳	saisir les biens de qn
‖ הוֹרִיד (518) פ״י	faire descendre, abaisser, ôter
הוֹרִיד גֶּשֶׁם	faire pleuvoir
הוֹרִיד דְּמָעוֹת	verser des larmes
הוֹרִיד מְעִילוֹ	ôter son manteau
הוֹרִיד נוֹסְעִים	faire descendre des voyageurs
הוֹרִיד בְּדַרְגָּה	dégrader, rétrograder
יַרְדֵּן ש״פ ז (נהר)	le Jourdain
‖ נ (מדינה)	la Jordanie
עֵבֶר־הַיַּרְדֵּן ז	la Transjordanie
יַרְדֵּנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Jordanien *n*
‖ יַרְדֵּנִי, ־נִית ת	jordanien
1. יָרָה (368) פ״י (השליך)	jeter, lancer
יָרָה אֶבֶן־פִּנָּה	poser la première pierre
‖ (בכלי־נשק)	tirer
יָרָה כַּדּוּר בְּפ׳	tirer une balle sur qn
יָרָה יְרִיָּה אַחַת	tirer un coup
‖ נוֹרָה (422) פ״ע (כדור)	être tiré

(הומת בירייה) être tué par un coup de fusil
|| ° הוֹרָה (517) פ״י tirer
2. [ירה] הוֹרָה (517) פ״י (הראה) montrer
הוֹרָה אֶת־הַדֶּרֶךְ montrer le chemin
|| (לימד) enseigner
הוֹרָה מִקְצוֹעַ enseigner une matière
הוֹרָה אֶת־הַתַּלְמִידִים עִבְרִית enseigner l'hébreu aux élèves
|| (פסק הלכה) décider, statuer
הוֹרָה הֶתֵּר לְעַצְמוֹ s'accorder une licence
|| (נתן הוראות) donner des instructions, ordonner
הַשּׁוֹטֵר הוֹרָה לְהַפְסִיק אֶת־הַתְּנוּעָה l'agent fit arrêter la circulation
יָרוֹד (30) ז רפא cataracte (de l'oeil) *f*
יָרוּד, יְרוּדָה ת bas, médiocre, piètre
יֵרוּט (49) ז interception (d'un avion) *m*
יְרוֹקָה (201) נ צמח mousse *f*, verdure *f*
|| (נחושת מחומצנת) vert-de-gris *m*
יְרוֹקִית (17) נ עוף fauvette *f*, pouillot *m*
יְרוּשָׁלַיִם ש״פ נ (עיר) Jérusalem *f*
יְרוּשַׁלְמִי, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש Jérusalémite *n*, Hiérosolymitain *n*
|| יְרוּשַׁלְמִי, ־מִית ת jérusalémite, de Jérusalem *n*
יָרֵחַ (ר׳ יְרֵחִים) ז lune *f*
אוֹר־הַיָּרֵחַ ז clair *m* de lune
לֵיל־יָרֵחַ ז nuit *f* de clair de lune
יָרֵחַ מְלָאכוּתִי satellite artificiel
יֶרַח (178) ז mois *m*
בהש יֶרַח־דְּבַשׁ lune *f* de miel
יַרְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז revue mensuelle
יַרְחִי, ־חִית ת lunaire
יַרְחִינָאָה (—) ז ארמית astronome *m*
יַרְחְמִיאֵל (ר׳ ־לִים) ז עממי gogo *m*, raté *m*
יָרַט (364) פ״ע dévier, s'écarter de sa direction
יָרַט הַדֶּרֶךְ la route est devenue tortueuse
|| יֵרֵט (437) פ״י (מטוס) intercepter, arraisonner
יְרִי (5) ז tir *m*
|| (מטח) salve *f*
יָרִיב (15) ז adversaire *m*, rival *m*
יְרִיבוּת (48) נ rivalité *f*
יְרִיד (15) ז foire *f*
יְרִידָה (201) נ descente *f*, baisse *f*, diminution *f*
יְרִידַת־גְּשָׁמִים pluie *f*
יְרִידַת־מְחִירִים baisse de prix
יְרִידָה בְּמִשְׁקָל diminution de poids
יְרִידָה (מִן־הָאָרֶץ) émigration (d'Israel) *f*
יְרִידָה מֵהַפַּסִּים déraillement *m*
יְרִיָּה (202) נ coup *m* de feu
יְרִיָּה בּוֹדֶדֶת coup de feu isolé
מְכוֹנַת־יְרִיָּה נ mitrailleuse *f*
|| יְרִיַּת־אֶבֶן־פִּנָּה pose *f* de la première pierre
יְרִיחוֹ ש״פ נ (עיר) Jéricho *f*
יְרִיעָה (201) נ toile *f*, tenture *f*
יְרִיעַת־אֹהֶל toile de tente
|| (גיליון־קלף) pièce (de parchemin) *f*
בהש יְרִיעָה רְחָבָה שֶׁל־תְּלוּנוֹת un long registre de plaintes
יְרִיקָה (201) נ crachement *m*, crachat *m*
יְרִיקַת־דָּם hémoptysie *f*, crachement de sang
יָרֵךְ (134, ר׳ יְרֵכוֹת, יַרְכֵי־) נ (של־בעלי־חיים) cuisse *f*
בהש יוֹצְאֵי־יְרֵכוֹ ses descendants *mpl*
הִכָּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ battre à plate couture
|| (של־כלי) côté *m*, flanc *m*
יַרְכָה (236, זוגי יַרְכָתַיִם, יַרְכְּתֵי־) נ extrémité *f*, bout *m*
(של־גשר) butée *f*, culée *f*
|| מטבח culotte *f*
יַרְכְּתֵי־סְפִינָה poupe *f* d'un navire
בהש מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ des confins de la terre
יַרְכִּית (17) נ jaquette *f* (de femme)
יַרְמוּלְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ calotte *f*
יִרְמְיָהוּ ש״פ ז Jérémie *m*
יָרַע (רק בעבר) פ״ע trembler, craindre
נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ être très inquiet
1. **יָרַק** (364) פ״י (רקק) cracher
|| נוֹרַק (420) פ״ע être craché
2. **יָרַק** (362, בינוני יָרֵק) פ״י verdir, verdoyer
|| יֵרֵק (437) פ״י rendre vert, colorer en vert
|| הִתְיָרֵק (473) פ״ע devenir vert, verdoyer
|| הוֹרִיק (518) פ״י rendre vert, verdir
|| פ״ע devenir vert

הוֹרִיקוּ פָּנָיו — devenir blême *ou* livide
יָרָק (106) ז — légume *m*
גַּן־יָרָק ז — potager *m*
מְגַדֵּל־יְרָקוֹת ז — maraîcher *m*
עממי שְׁאָר־יְרָקוֹת ז — menu fretin
יָרֹק, יְרֻקָּה ת — vert
‖ עממי (חסר־נסיון) — novice
נָתַן אוֹר יָרֹק — donner le feu vert
יֶרֶק (—) ז — végétation *f*, verdure *f*
יֵרֶק (189, בלי ר׳) ז — verdure *f*, couleur verte
יַרְקוֹן (ר׳ ־נים) ז עוף — verdier *m*
יֵרָקוֹן (—) ז (צהבת) — ictère *m*, jaunisse *f*
‖ (בצמחים) — chlorose *f*, nielle *f*
יְרַקּוּת (45, בלי ר׳) נ — couleur verte, verdure *f*
יַרְקָן (ר׳ ־נים) ז — maraîcher *m*, marchand *m* de légumes
יַרְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ — commerce *m* de légumes
יְרַקְרַק, ־רַקָּה ת — verdâtre
‖ יְרַקְרַק (—) ז — couleur *f* verdâtre, verdure *f*
יְרַקְרַקּוּת (47) נ — couleur *f* verdâtre, verdure *f*
יֵרֹקֶת (—) נ — fucus *m*, varech *m*
1. יָרַשׁ (365, עת׳ יִירַשׁ) פ״י (קיבל בירושה) — hériter
יָרַשׁ אֶת־אָבִיו — hériter de son père
יָרַשׁ בַּיִת — hériter une (*ou* d'une) maison
(כבש) — prendre possession de, s'emparer de
‖ יֵרֵשׁ (437) פ״י — s'emparer de
‖ הוֹרִישׁ (518) פ״י (הנחיל) — transmettre, léguer
(נישל) — déposséder, dépouiller
2. [ירש] נוֹרַשׁ (420) פ״ע — s'appauvrir
‖ הוֹרִישׁ (518) פ״י — appauvrir, rendre pauvre
° יְרֵשָׁה (—) נ — pays conquis
יְרֻשָּׁה (208) נ — héritage *m*, succession *f*
מַס־יְרֻשָּׁה ז — impôt *m* sur les successions
עָבַר בִּירֻשָּׁה — être transmis de père en fils
קִבֵּל בִּירֻשָּׁה — hériter
יֵשׁ (—) ז (קיום) — ce qui existe, réalité *f*
בִּטּוּל־הַיֵּשׁ ז — annihilation *f* de l'être
בְּרִיאָה נ יֵשׁ מֵאַיִן — création *f* ex nihilo
‖ (רכוש) — avoir *m*, propriété *f*
‖ יֵשׁ (298) מילית — il y a
יֵשׁ אֲנָשִׁים — il y a des hommes
יֵשׁ אוֹמְרִים — certains disent
יֵשׁ וָיֵשׁ — oui parfaitement
אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ — si tu as envie
יֵשׁ בּוֹ כְּדֵי־ — il y en a assez pour, il y a de quoi
יֵשׁ בְּדַעְתּוֹ לְ־ — il a l'intention de
יֵשׁ בָּזֶה משום־גָּזֵל — cela frise le vol
יֵשׁ בְּלִבּוֹ עַל־פ׳ — garder rancune à qn
יֵשׁ לִי אָח — j'ai un frère
יֵשׁ לִקְרֹא לְרוֹפֵא — il faut appeler un médecin
יֵשׁ לוֹמַר — on peut dire
יֶשְׁנוֹ — il est là
עממי מַה־יֵּשׁ? — qu'est-ce que cela peut faire?
יֵשׁ שֶׁ־ או אֲשֶׁר — il arrive que, quelquefois
אִם יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ — si tu veux laisser partir
י״ש (= יַיִן שָׂרוּף) ז — eau-de-vie *f*
יָשַׁב (365) פ״ע — s'asseoir, être assis
בְּבַקָּשָׁה לָשֶׁבֶת — veuillez vous asseoir
שֵׁב! — assieds-toi!
שֵׁב וְאַל־תַּעֲשֶׂה עָדִיף — dans le doute abstiens-toi
יָשַׁב בַּדִּין — siéger au tribunal
יָשַׁב בָּטֵל — être oisif
יָשַׁב בְּתַעֲנִית — jeûner
יָשַׁב ראש — présider
יָשַׁב עַל־ — étudier, se préoccuper de
יָשַׁב עַל־קוֹצִים — être sur des charbons ardents, ne pas se tenir d'impatience
‖ (גר) — habiter
‖ (נמצא) — se trouver, être situé, demeurer
עִיר יוֹשֶׁבֶת עַל־נָהָר — ville située sur un fleuve
ויהודה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב — Juda demeurera toujours
‖ נוֹשַׁב (420) פ״ע — être habité
אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת — pays habité
‖ יִשֵּׁב (432) פ״י (מקום) — peupler, coloniser
(סכסוך) — régler (un conflit)
(פסוק) — expliquer de manière satisfaisante
‖ הִתְיַשֵּׁב (466) פ״ע (ישב במקומו) — s'asseoir
(השתקע) — s'installer, s'établir
(נרגע) — se calmer
הִתְיַשְּׁבָה דַּעְתּוֹ עָלָיו — retrouver sa sérénité
‖ הוֹשִׁיב (518) פ״י (ביקש לשבת) — faire asseoir
(שיכן) — installer, établir

(מינה) הוֹשִׁיב שׁוֹפְטִים — nommer des juges
יַשְׁבָן (ר׳ ־בָנִים) ז — sédentaire *m*
|| עממי — postérieur *m*, derrière *m*
יִשְׁבְנוּת (46, בלי ר׳) נ — colonisation *f*
יֵשׁוּ או יֵשׁוּעַ ש״פ ז — Jésus *m*
יֵשׁוּ הַנּוֹצְרִי — Jésus de Nazareth
יָשׁוּב, יְשׁוּבָה ת (יושב) — assis
|| (מאוכלס) — peuplé
יִשּׁוּב (41) ז (אוכלוסיה) — population *f*
הַיִּשּׁוּב הַיָּשָׁן — la population anciennement établie (en Israël)
|| (מקום מיושב) — localité *f*
יִשּׁוּב חַקְלָאִי — colonie *f* agricole
יִשּׁוּב־סְפָר — village frontalier
נְקֻדַּת־יִשּׁוּב נ — lieu habité
|| (חברה תרבותית) — société civilisée
אָדָם מִן־הַיִּשּׁוּב — homme ciivilisé *ou* cultivé
אֵינוֹ מִן־הַיִּשּׁוּב — il n'a pas de manières, c'est un rustre
|| (שיקום) — établissement *m*, installation *f*
יִשּׁוּב־פְּלִיטִים — établissement de réfugiés
יִשּׁוּב־הָעוֹלָם — la bonne marche de la société
עָסַק בְּיִשּׁוּבוֹ שֶׁל־עוֹלָם — participer aux affaires de la société
|| (הסדר) — arrangement *m*
יִשּׁוּב־סִכְסוּךְ — règlement *m* d'un conflit
יִשּׁוּב־סְתִירָה — solution *f* d'une contradiction
בְּיִשּׁוּב־הַדַּעַת — posément, à tête reposée
יִשּׁוּבִי, ־בִית ת — de la population
יִשּׂוּם (41) ז — application *f*
1. יִשּׁוּן (41, בלי ר׳) ז (הרדמה) — action *f* d'endormir
2. יִשּׁוּן (41, בלי ר׳) ז (התיישנות) — vieillissement *m*
יֵשׁוּעַ ← יֵשׁוּ
יְשׁוּעָה (201) נ — salut *m*, délivrance *f*
יֵשׁוּעִי (ר׳ ־עִים) ז דת — Jésuite *m*
יִשּׁוּר (41) ז — redressement *m*, aplanissement *m*
בהש יִשּׁוּר־הַדּוּרִים — aplanissement de difficultés
יֵשׁוּת (48) נ — essence *f*, entité *f*, être *m*
יִשַׁי ש״פ ז — Jessé *m*
יְשִׁיבָה (201) נ — posture assise
יְשִׁיבָה מִזְרָחִית — fait *m* d'être accroupi
|| (התמסרות ללימודים) — assiduité *f*
מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה חָכְמָה — l'assiduité fait le savant
|| (התגוררות) — résidence *f*
יְשִׁיבַת־אֲרָעִי — résidence temporaire
יְשִׁיבַת־קֶבַע — résidence permanente
|| (אספה) — séance *f*
פָּתַח/נָעַל אֶת־הַיְשִׁיבָה — ouvrir / lever la séance
יְשִׁיבַת־חֵרוּם — séance urgente
|| בהש יְשִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה — le tribunal céleste
נִתְבַּקֵּשׁ בִּישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה — être rappelé à Dieu
יְשִׁיבָה שֶׁל־מַטָּה — tribunal *m* terrestre
|| (בית־מדרש) — haute école talmudique
בְּחוּר־יְשִׁיבָה ז — étudiant *m* d'école talmudique
יָשִׂיג, יְשִׂיגָה ת — disponible
יְשִׁימוֹן (—) ז — désert *m*, désolation *f*
יָשִׁיר, יְשִׁירָה ת — direct
רַכֶּבֶת יְשִׁירָה — train direct
שִׁדּוּר יָשִׁיר — émission *f* en direct
צבא פְּגִיעָה יְשִׁירָה — coup direct
דקדוק דִּבּוּר יָשִׁיר — discours direct
מֻשָּׂא יָשִׁיר — complément direct d'objet
|| יְשִׁירוֹת תה״פ — directement
יָשִׁישׁ, יְשִׁישָׁה ת — vieux, âgé
יָשַׁם (365, רק בעת׳ יִישַׁם) פ״ע — être désert
יִשֵּׂם (432) פ״י — appliquer
יִשְׁמָעֵאל ש״פ ז — Ismaël *m*
יִשְׁמְעֵאלִי (ר׳ ־לִים) ז — Ismaélite *m*, Arabe *m*
יָשָׁן, יְשָׁנָה ת — vieux, ancien
יָשָׁן נוֹשָׁן — très vieux, vieillot
1. [יָשַׁן] נוֹשַׁן (420 נ) פ״ע — vieillir, devenir désuet
|| יִשֵּׁן (432 נ) פ״י — rendre vieux *ou* désuet
|| הִתְיַשֵּׁן (466 נ) פ״ע — devenir désuet *ou* périmé
משפט — être frappé de prescription
2. יָשַׁן (311 נ, עת׳ יִישַׁן, שה״פ לִישׁוֹן) פ״ע — dormir
שָׁכַב לִישׁוֹן — aller se coucher, aller dormir
|| יִשֵּׁן (432 נ) פ״י — endormir, faire dormir
יָשֵׁן, יְשֵׁנָה ת — dormant, endormi
יְשֵׁנֵי־עָפָר — ceux qui dorment dans la poussière, les morts *mpl*

יָשָׁן (190, בלי ר׳) ז — état antérieur
חָזַר לְיָשְׁנוֹ — revenir au statut antérieur
הֶחֱזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ — restaurer l'ancienne splendeur
יֶשְׁנוֹ, יֶשְׁנָם וכו׳ ← יֵשׁ
יְשָׁנוּנִי, ־נִית ת עממי — endormi
יְשָׁנוּת (45, בלי ר׳) נ — caractère désuet, archaïsme *m*
יַשְׁנָן (ר׳ ־נִים) ז — dormeur *m*
[ישע] נוֹשַׁע (419) פ״ע — être sauvé
|| הוֹשִׁיעַ (514) פ״י — sauver
יֶשַׁע (179, בלי ר׳) או יֵשַׁע (184, בלי ר׳) ז — salut *m*
חֲסַר־יֶשַׁע — impuissant, désemparé
כָּל־יִשְׁעוֹ וְחֶפְצוֹ הָיָה — son unique désir était
חֵיל־הַיֶּשַׁע ז — l'armée *f* du salut
יְשׁוּעָה (—) נ — salut *m*
יְשַׁעְיָהוּ ש״פ ז — Isaïe *m*
יָשְׁפֵה (—) ז — jaspe *m*
יָשַׁר (364, בינוני יָשָׁר) פ״ע — être droit, aller droit
הַדָּבָר יָשַׁר בְּעֵינָיו — cela lui plut
אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה — chacun fait ce que bon lui semble
יִישַׁר כֹּחֲךָ! — merci!, bravo!
|| יִשֵּׁר (432) פ״י — rectifier, redresser, aligner
יִשֵּׁר אָרְחוֹתָיו — rectifier sa conduite
יִשֵּׁר מִגְרָשׁ — niveler un terrain
בהש יִשֵּׁר הַדּוּרִים — aplanir des difficultés
צבא לְיָמִין יַשֵּׁר! — alignement à droite!
יִשֵּׁר הַשּׁוּרָה — s'aligner
|| הִתְיַשֵּׁר (466) פ״ע — se redresser
|| הֵישִׁיר (519, עת׳ יֵיְשִׁיר, ציווי הַיְשֵׁר) פ״י — rendre droit
|| פ״ע — marcher droit, être droit
יָשָׁר, יְשָׁרָה ת — droit
מתמט קַו יָשָׁר — ligne droite
זָוִית יְשָׁרָה — angle droit
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle *m* rectangle
חשמל זֶרֶם יָשָׁר — courant continu
|| בהש הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה — le droit chemin
אָדָם יָשָׁר — homme droit *ou* intègre
יָשֵׁן שְׁנַת־יְשָׁרִים — dormir du sommeil du juste
הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו — ce qui lui plaît
|| מתמט יָשָׁר ז — droite *f*

|| תה״פ — tout droit
|| יְשָׁרוֹת תה״פ — directement, tout droit
יֹשֶׁר (191, בלי ר׳) ז — droiture *f*, intégrité *f*
יֹשֶׁר־לֵב — droiture, loyauté *f*, sincérité *f*
תְּעוּדַת־יֹשֶׁר נ — certificat *m* de bonne conduite
יִשְׂרָאֵל ש״פ ז — Israel *m*
עַם־יִשְׂרָאֵל ז — le peuple d'Israël
|| (יהודי) — Israélite *m*, juif *m*
בַּת־יִשְׂרָאֵל נ — une Israélite
|| יִשְׂרָאֵל ש״פ נ (מדינה) — Israel *m*
יִשְׂרָאֵל חָתְמָה עַל־הַסֶּכֶם — Israel a signé un accord
יִשְׂרָאֵל הַשְּׁנִיָּה — les tard-venus en Israel, le prolétariat israélien
מְדִינַת־יִשְׂרָאֵל נ — l'Etat *m* d'Israël
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל נ — la Palestine
יִשְׂרְאֵלִי, ־לִית (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש — Israélien *n*
|| (יהודי) — Israélite *m*
|| יִשְׂרְאֵלִי, ־לִית ת — israélien
יִשְׂרְאֵלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère israélien, qualité *f* d'Israélien
יְשָׁרָה (215, בלי ר׳) נ — droiture *f*, honnêteté *f*
יִשְׁרַת־לֵב — sincérité *f*, bonne foi
יְשֻׁרוּן ש״פ ז — Yechouroun (surnom d'Israel) *m*
יַשְׁרוּת (45, בלי ר׳) נ — droiture *f*, rectitude *f*
יַשְׁרָן (ר׳ ־רָנִים) ז — homme droit *ou* intègre
יַשְׁרָנוּת (46, בלי ר׳) נ (יושר) — droiture *f*, intégrité *f*
|| (שכל ישר) — bon sens
יַשְׁרָנִי, ־נִית ת — droit, intègre
[ישש] הִתְיַשֵּׁשׁ (466) פ״ע — vieillir
° יָשֵׁשׁ, יְשֵׁשָׁה ת — vieux, âgé
יָתֵד (134, נס׳ יְתַד־, ר׳ יְתֵדוֹת, יִתְדוֹת־) נ — pieu *m*, piquet *m*
יְתַד־אֹהֶל — piquet de tente
טכנ — clavette *f*
בהש יָתֵד רָעָה — personnage importun
|| כְּתַב־יִתְדוֹת ז — écriture *f* cunéiforme
|| (בתורת־השירה) — iambe *m*
יִתֵּד (432) פ״י — piqueter, jalonner
יְתֵדִי, ־דִית ת — cunéiforme, en forme de coin
יִתּוּד (41, בלי ר׳) ז — piquetage *m*, jalonnage *m*

יִתּוּךְ (41) ז	pince *f*, pincettes *fpl*
יַתְמוּת (—) ז	fait *m* d'être orphelin
יָתוֹם, יְתוֹמָה ת	orphelin
בֵּית־יְתוֹמִים ז	orphelinat *m* pour garçons
בֵּית־יְתוֹמוֹת ז	orphelinat pour filles
בהש דּוֹר יָתוֹם	génération privée de chef
שִׁירָה יְתוֹמָה	chanson *f* anonyme
יִתּוּם (41, בלי ר׳) ז	fait *m* de rendre orphelin
יִתּוּר (41) ז (עודף)	excès *m*, superfluité *f*
יִתּוּר־לָשׁוֹן	redondance *f*
‖ (שארית)	reste *m*
יַתּוּשׁ (41) ז חרק	moustique *m*
בהש יַתּוּשׁ מְנַקֵּר בְּמֹחוֹ	avoir le timbre fêlé
יְתִיב (—) ז	*yetiv* (neume) *m*
יַתִּיר, יַתִּירָה ת	superflu
יַתִּירוּת (48, בלי ר׳) נ	superfluité *f*
יְתָכֵן ← תָּכַן	
יָתַם (364, בלי בינוני וציווי) פ״ע	devenir orphelin
‖ יִתֵּם (432) פ״י	rendre orphelin
‖ הִתְיַתֵּם (466) פ״ע	devenir orphelin
יַתְמוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être orphelin
[יתר] נוֹתַר (420) פ״ע	rester, demeurer, survivre
‖ יִתֵּר (432) פ״י (הוסיף)	ajouter
(עשה למיותר)	rendre superflu
‖ הוֹתִיר (518) פ״י	laisser de reste
הוֹתִיר לִפְלֵטָה	laisser survivre
הוֹתִיר לְטוֹבָה	favoriser
דַּי וְהוֹתֵר	plus qu'il n'en faut, tant et plus
‖ פ״ע (היה לו יתרון)	bénéficier d'un avantage
יָתֵר, יְתֵרָה ת	superflu, excessif, supplémentaire
נְשָׁמָה יְתֵרָה	plénitude *f* de l'âme
כָּל־יָתֵר כְּנָטוּל דָּמֵי	trop ne vaut rien
‖ יָתֵר עַל־כֵּן או יְתֵרָה מִזּוֹ	bien plus
יָתֵר עַל־הַמִּדָּה	trop
1. יֶתֶר (166, בלי ר׳) ז (שארית)	reste *m*
בֵּין־הַיֶּתֶר	entre autre
‖ (עודף) בְּיֶתֶר־שְׂאֵת	avec plus de force
מִטְעַן־יֶתֶר ז	surcharge *f*, excédent *m* de poids
שְׂפַת־יֶתֶר נ	flot *m* de paroles, loquacité *f*
בנק מְשִׁיכַת־יֶתֶר נ	dépassement *m* de crédit, découvert *m*
2. יֶתֶר (166) ז (חבל)	corde *f*
(של־קשת)	corde
‖ מתמט	hypoténuse *f*
יִתְרָה (242) נ	surplus *m*, excédent *m*
‖ בנק	solde *m*
יִתְרָה לִזְכוּת/לְחוֹבָה	solde créditeur/débiteur
יִתְרוֹ ש״פ ז	Jéthro *m*
יִתְרוֹן (22) ז	avantage *m*, supériorité *f*
‖ דקדוק עֶרֶךְ־הַיִּתְרוֹן	comparatif *m*
יְתֵרוּת (48, בלי ר׳) נ	supériorité *f*
יֹתֶרֶת (249, בלי ר׳) נ	appendice *m*, supplément *m*
‖ אנטום יֹתֶרֶת־הַכִּלְיָה	surrénale *f*
יֹתֶרֶת־הַמֹּחַ	hypophyse *f*

כ

כ (כַּף) *kaf* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| כ' [valeur numérique:] 20
כְּ־ (כַּ־, כָּ־, כֶּ־, כִּ־) מ״י comme
כְּאִמָּהּ בִּתָּהּ telle mère telle fille
|| (בערך) environ, à peu prés
כְּעֶשֶׂר שָׁנִים près de dix ans
|| (לפני שם־הפועל) en, quand
כְּצֵאתִי פָּגַשְׁתִּי אֶת־אָחִי en sortant j'ai rencontré mon frère
כְּצֵאתִי יָרַד גֶּשֶׁם quand je sortis il pleuvait
כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ au coucher du soleil
|| כַּאֲשֶׁר או כְּשֶׁ־ lorsque, quand
|| (בבחינת־) en tant que, en qualité de
הָאָב כִּמְחַנֵּךְ le père en tant qu'éducateur
|| כְּ־...כְּ־ de même que ... de même
כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ je suis ton égal
וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע il en sera du juste comme du méchant
כְּאֵב (119) ז douleur *f*
כְּאֵב־לֵב mal *m* au coeur
כְּאֵב־רֹאשׁ mal de tête
כְּאֵב־שִׁנַּיִם rage *f* de dent
|| (צער) peine *f*, souffrance *f*
כָּאַב (325) פ״ע souffrir, avoir mal
הַשִּׁנַּיִם כּוֹאֲבוֹת לִי j'ai mal aux dents
אֲנִי כּוֹאֵב אֶת־כְּאֵבְךָ je partage ta douleur
|| נִכְאַב (397) פ״ע être endolori
|| הִתְכָּאֵב (475) פ״ע être douloureux
|| הִכְאִיב (502) פ״י faire mal, faire souffrir
בהש (השחית) détruire, ruiner
[כאה] נִכְאָה (407) פ״ע être affligé, être désolé

|| הִכְאָה (509) פ״י affliger, désoler
כָּאוּב, כְּאוּבָה ת douloureux, pénible
בְּעָיָה כְּאוּבָה problème douloureux
כְּאֵיבָה (201) נ sensation douloureuse
כָּאן תה״פ ici
עַד־כָּאן jusqu'ici
יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן il y a du pour et du contre
מִכָּאן d'ici, à partir d'ici
מִכָּאן וּמִכָּאן de part et d'autre
מִכָּאן וְאֵילָךְ désormais
מִכָּאן שֶׁ־ il s'ensuit que
כַּבָּאוּת (—) נ lutte *f* contre l'incendie
כַּבַּאי (62) ז pompier *m*
כַּבָּב (—) ז מטבח *kabab* (viande hachée grillée) *m*
כִּבֵּב (433) פ״י griller (de la viande hachée)
כָּבֵד (135) ז אנטום foie *m*
כָּבֵד, כְּבֵדָה ת lourd
מִן־הַקַּל אֶל־הַכָּבֵד du facile au difficile
כְּבַד־אֹזֶן dur d'oreille
כְּבַד־לָשׁוֹן או ־פֶּה bègue
כְּבַד־תְּנוּעָה gauche, empoté, empêtré
כֶּבֶד־עָוֹן chargé d'iniquité
דקדוק בִּנְיָן כָּבֵד conjugaison intensive
בהש בְּלֵב כָּבֵד le coeur lourd
||° (עשיר) riche
|| כְּבֵדוּת תה״פ avec difficulté, lourdement
1. כָּבֵד (310) פ״ע être lourd, être dur
בהש כָּבֵד לִבּוֹ son coeur s'endurcit
עֵינָיו כָּבְדוּ מִזֹּקֶן ses yeux étaient fatigués de vieillesse
וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה la guerre pesait lourdement

|| (היה קשה) — être difficile
כָּבֵד עַל־ — peser sur
|| (היה מכובד) — être honoré
|| נִכְבַּד (389) פ״ע — être honoré, être important
|| כִּבֵּד (433) פ״י — honorer, respecter
(במאכל ובמשקה) — traiter (un hôte), régaler
(הקשה) כִּבֵּד אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
בנק כִּבֵּד שְׁטָר — honorer une traite
|| הִתְכַּבֵּד (467) פ״ע — avoir l'honneur
הֲרֵינִי מִתְכַּבֵּד לְהוֹדִיעֲךָ — j'ai l'honneur de vous informer
(ניתן לו כבוד) — être honoré
(במאכל ובמשקה) — prendre des rafraîchissements
הִתְכַּבְּדוּ! — servez-vous!
|| הִכְבִּיד (499) פ״י — alourdir, appesantir
בהש הִכְבִּיד יָדוֹ עַל־ — appesantir sa domination sur
הִכְבִּיד רֹאשׁוֹ — devenir sérieux
(הקשה) — endurcir, aggraver
הִכְבִּיד אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
כְּדֵי לֹא לְהַכְבִּיד עָלֶיךָ — pour ne pas t'importuner
|| פ״ע (החמיר) — s'alourdir, s'aggraver
2. כִּבֵּד (433) פ״י (טאטא) — balayer, nettoyer
|| הִתְכַּבֵּד (467) פ״י — être balayé
1. כֹּבֶד (187, בלי ר׳) ז — lourdeur *f*, difficulté *f*
כֹּחַ־הַכֹּבֶד ז — gravité *f*, pesanteur *f*
מֶרְכַּז־הַכֹּבֶד ז — centre *m* de gravité
|| בהש כֹּבֶד־הַיָּגוֹן — le poids du chagrin
כֹּבֶד־רֹאשׁ — sérieux *m*, gravité *f*
בְּכֹבֶד־רֹאשׁ — mûrement, à tête reposée
2. כֹּבֶד (187) ז (של נול) — ensouple *f*
כְּבֻדָּה (208) נ — bagage *m*, opulence *f*, richesses *fpl*
|| (המשרתים) — valetaille *f*
כְּבֵדוּת (48, בלי ר׳) נ — lourdeur *f*, lenteur *f*
בִּכְבֵדוּת — avec difficulté, lourdement
כָּבָה (352) פ״ע — s'éteindre
|| נִכְבָּה (408) פ״ע — être éteint
|| כִּבָּה (447) פ״י — éteindre
|| הִתְכַּבָּה (480) פ״ע — s'éteindre
כָּבוֹד (15, בלי ר׳) ז — honneur *m*
כְּבוֹד עַצְמִי — amour-propre *m*
אוֹת־כָּבוֹד ז — distinction *f* honorifique, décoration *f*
יִרְאַת־כָּבוֹד נ — respect *m*, vénération *f*
כָּל־הַכָּבוֹד לוֹ — je lui tire mon chapeau
נְשִׂיא־כָּבוֹד ז — président *m* d'honneur
נָתַן או חָלַק כָּבוֹד לְ־ — rendre honneur à
חָלַק אֶת־הַכָּבוֹד הָאַחֲרוֹן — rendre les derniers honneurs
נָהַג כָּבוֹד בְּ־ — traiter avec respect
רְצוֹנוֹ שֶׁל־אָדָם כְּבוֹדוֹ — il faut respecter la volonté de chacun
אֵין זֶה לְפִי־כְבוֹדוֹ — c'est au-dessous de sa dignité
בִּמְחִילָה מִכְּבוֹדוֹ — sauf son respect
כְּבוֹדוֹ בִּמְקוֹמוֹ מֻנָּח — sauf le respect qu'on lui doit
הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ — le roi en personne
הִתְאַסְּפוּ לִכְבוֹד־פ׳ — se réunir en l'honneur de qn
|| (כינוי־נימוסים) — Révérence *f*, Excellence *f*
כְּבוֹד־הָרַב — monsieur le rabbin
כְּבוֹד־הַשּׁוֹפֵט — l'honorable juge
כְּבוֹד־הַשַּׂר — son Excellence le ministre
מַה־שְּׁלוֹם כְּבוֹדוֹ? — comment allez-vous?
(כתובת) לִכְבוֹד מַר נָתָן — à M. Nathan
(בסוף־מכתב) בְּכָבוֹד רַב — bien à vous
||° (רכוש) — richesse *f*, fortune *f*
כָּבוּד, כְּבוּדָה ת — honoré, honorable
1. כִּבּוּד (51) ז — respect *m*, action *f* d'honorer
כִּבּוּד־אָב־וָאֵם — respect des parents
|| (מאכל ומשקה) — régal *m*, buffet *m*
כִּבּוּד קַל — rafraîchissements *mpl*
2. כִּבּוּד (51, בלי ר׳) ז (טאטוא) — balayage *m*
כָּבוּי, כְּבוּיָה ת — éteint
כִּבּוּי (23) ז — extinction *f*
צבא כִּבּוּי־אוֹרוֹת — extinction des feux
1. כָּבוּל (15) ז (קישוט־הראש) — résille *f*
2. כָּבוּל (—) ז (אדמה גרועה) — terre *f* aride
|| (טורף) — tourbe *f*
כָּבוּן, כְּבוּנָה ת — agrafé, attaché, épinglé
כִּבּוּס (51) ז — lessivage *m*
כִּבּוּשׁ (51) ז — conquête *f*, occupation *f*
חֵיל־כִּבּוּשׁ ז — armée *f* d'occupation

בהש כבוש־הֶחָלָל — conquête de l'espace
כבוש־הַיֵּצֶר — maîtrise *f* de soi
כבוש־הַלְּבָבוֹת — persuasion *f*
דִּבְרֵי־כִּבּוּשִׁים ז״ר — admonestation *f*
כבוש־הַשְּׁמָמָה — défrichement *m*
‖ (דחיסה) — compression *f*
כבוש־זֵיתִים — mise *f* d'olives en conserves
כְּבוּשִׁים (41) ז״ר — conserves *fpl*
כְּבִיָּה (202) נ — extinction *f*
כִּבְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — extinction *f*
כִּבְיָכוֹל ← יָכוֹל
כְּבִיל (1) ז — câble *m*
כְּבִילָה (201) נ — action *f* de ligoter
בהש כְּבִילַת־הַחֹפֶשׁ — entrave *f* à la liberté
כְּבִילוּת (48, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être enchaîné
כָּבִיס, כְּבִיסָה ת — lavable
כְּבִיסָה (201) נ (פעולה) — lessive *f*, lessivage *m*
אַבְקַת־כְּבִיסָה נ — poudre *f* de lessive
מְכוֹנַת־כְּבִיסָה נ — machine *f* à laver, lessiveuse *f*
חֲדַר־כְּבִיסָה ז — buanderie *f*
‖ (כבסים) — lessive, linge *m* à laver
כְּבִיסוּת (48, בלי ר׳) נ — lavabilité *f*
כְּבִיר (1) ז — couverture *f*, peau *f*
כַּבִּיר, ־רָה ת — grand, grandiose, puissant
כְּבִירָה (201, בלי ר׳) נ — tamisage *m*
כַּבִּירוּת (48, בלי ר׳) נ — grandeur *f*, puissance *f*
כְּבִישׁ (1) ז — route *f*, chaussée *f*
כְּבִישׁ רָאשִׁי — grand-route *f*
כְּבִישׁ מָהִיר — autoroute *f*
כְּבִישׁ עוֹקֵף — rocade *f*
כָּבִישׁ, כְּבִישָׁה ת צבא — prenable (position)
‖ (ירק) — qu'on peut mettre en conserves
כַּבִּישׁ (1) ז — rouleau (à imprimer) *m*
כְּבִישָׁה (201) נ (צבאית) — conquête *f*
בהש כְּבִישַׁת־הַיֵּצֶר — maîtrise *f* de soi
‖ (דחיסה) — compression *f*
‖ (של־פירות וירקות) — mise *f* en conserves
כְּבִישׁוּת (48) נ (התאפקות) — retenue *f*, empire *m* sur soi
כִּבְכָּב (91) ז מטבח — couvercle (de casserole) *m*
כָּבַל (302) פ״י — lier, enchaîner
בהש (הגביל) — lier, entraver, empêcher
הֶסְדֵּר כּוֹבֵל — cartel *m*
‖ נִכְבַּל (389) פ״ע — être lié, être enchaîné
‖ כִּבֵּל (433) פ״י — lier, enchaîner
כֶּבֶל (176) ז (חבל) — câble *m*
רַכֶּבֶת־כְּבָלִים נ — funiculaire *m*, téléférique *m*
‖ (שרשרת) — chaînes *fpl*, entraves *fpl*
אָסַר בִּכְבָלִים — mettre aux fers
בהש כַּבְלֵי־הַהֶרְגֵּל — les chaînes de l'habitude
כַּבְלָר (90) ז — poseur *m* de câbles
כִּבֵּן (433 נ) פ״י — agrafer, épingler
כִּבְנָה (229) נ (רדיד) — coiffe *f*
‖ (מכבנה) — épingle *f* à cheveux
כָּבַס (302) פ״י — laver, lessiver
‖ כִּבֵּס (433) פ״י — laver, lessiver
‖ הִתְכַּבֵּס (467) פ״ע — être lavé, être lessivé
‖° הִכַּבֵּס (467) פ״ע — être lavé, être lessivé
כַּבָּס (90) ז — blanchisseur *m*
כְּבָסִים (166) ז״ר — linge (à lessiver) *m*, lessive *f*
כְּבָר תה״פ — déjà
זֶה כְּבָר — il y a longtemps
זֶה לֹא כְּבָר — depuis peu de temps
מִכְּבָר — depuis longtemps
מִשֶּׁכְּבָר־הַיָּמִים — autrefois, jadis
1. **כָּבַר** (302) פ״י (ניפה) — passer au crible, tamiser
‖ נִכְבַּר (389) פ״ע — être tamisé
2. **[כבר] הִכְבִּיר** (499) פ״י — accumuler, entasser
הִכְבִּיר מִלִּים — accumuler les mots
‖ לְמַכְבִּיר — à profusion, abondamment
כְּבָרָה (215) נ — crible *m*, tamis *m*
בהש גּוּפוֹ נַעֲשָׂה כִּכְבָרָה — son corps fut criblé de blessures
כְּבָרָה לִשְׁאִיבַת־מַיִם — tonneau *m* des Danaïdes
כִּבְרָה (242, בלי ר׳) — distance *f*, surface *f*
כִּבְרַת־אֶרֶץ — espace *m* de terre, terrain *m*
כִּבְרַת־דֶּרֶךְ — un bout de chemin
כֶּבֶשׂ (166) ז — mouton *m*, agneau *m*
1. **כֶּבֶשׁ** (166) ז (קרש משופע) — rampe *f*, plan incliné
כֶּבֶשׁ־נְחִיתָה — rampe d'atterrissage
2. **כֶּבֶשׁ** (166) ז (של־ירקות) — conserve (de légumes ou de fruits) *f*

מֵי־כְּבָשִׁים ז״ר	saumure *f*
3. כֶּבֶשׁ (166) ז (ריסון)	refrènement *m*, modération *f*
כֶּבֶשׁ־הַזַּעַם	fait *m* de retenir sa colère
‖ (סוד)	secret *m*, mystère *m*
כָּבַשׁ (302) פ״י	conquérir, prendre possession de, maîtriser, forcer
בהש כָּבַשׁ אֶת־לֵב־פ׳	gagner le coeur de qn
‖ (עצר)	refréner, modérer, refouler
כָּבַשׁ אֶת־יִצְרוֹ	refréner ses passions
כָּבַשׁ אֶת־רוּחוֹ	se contenir, se retenir
כָּבַשׁ רַחֲמָיו	refouler sa tendresse
כָּבַשׁ אֶת־שְׂכַר־פ׳	retenir le salaire de qn
חֲרָדָה כְּבוּשָׁה	angoisse contenue
‖ (הסתיר)	enfouir, cacher
כָּבַשׁ נְבוּאָתוֹ	étouffer son inspiration
כָּבַשׁ פָּנָיו בַּקַּרְקַע	baisser la tête (de peur ou de honte)
‖ (דחס)	tasser, damer, fouler, presser
אֲדָמָה כְּבוּשָׁה	terre battue
כְּבוּשִׁים כִּדְגִים מְלוּחִים	serrés comme des harengs
‖ (פירות וירקות)	mariner, mettre en conserve
מְלָפְפוֹנִים כְּבוּשִׁים	cornichons *mpl*
‖ נִכְבַּשׁ (389) פ״ע	être conquis
(נדחס)	être tassé, être comprimé
(פירות וירקות)	être mis en conserve
‖ כִּבֵּשׁ (433) פ״י	conquérir, assujettir
(דחס)	tasser, fouler
(העלים) כִּבֵּשׁ עֵינוֹ מִן־	détourner les yeux de
‖ הִתְכַּבֵּשׁ (467) פ״ע	être conquis, être assujetti
(נדחס)	être tassé, être foulé
‖ הִכְבִּישׁ (499) פ״י	conquérir, asservir, humilier
הִכְבִּישׁ רֹאשׁוֹ	baisser la tête
כַּבָּשׁ (90) ז	conquérant *m*, tyran *m*
כִּבְשָׂה (242) נ	brebis *f*
בהש כִּבְשָׂה שְׁחוֹרָה	brebis galeuse
כִּבְשַׂת־הָרָשׁ	la brebis du pauvre
כִּבְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז	secret *m*, mystère *m*
כִּבְשָׁן (89) ז	four *m*, fournaise *f*
(במכונת־קיטור)	chaudière *f*
כִּבְשָׁנִי, ־נִית ת	conquérant, agressif
כֶּבֶשֶׁת (252) נ	conserves *fpl*, saumure *f*
כְּגוֹן ← גָּוֶן	
כַּד מ״ח ארמית	quand, lorsque
כַּד הֲוֵינָא טַלְיָא	quand j'étais enfant
כַּד (53) זו״נ	cruche *f*, broc *m*, jarre *f*
פָּתַח בְּכַד וְסִיֵּם בְּחָבִית	passer du coq à l'âne
כַּד, כַּדָּה ת	arrondi
זָוִית כַּדָּה	angle obtus
מַכְשִׁיר כַּד	instrument contondant
כֹּד (144) ז	extrémité arrondie
כֹּד־הַבֵּיצָה	le gros bout de l'oeuf
כְּדַאי תה״פ	cela vaut la peine
כְּדַאי לְךָ לְנַסּוֹת	cela vaut la peine d'essayer
כְּדָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת	digne, qui en vaut la peine
אֵינִי כְּדַאי	je ne mérite pas, je suis indigne
כְּדָאִים הַדְּבָרִים לְהֵאָמֵר	cela vaut la peine d'être dit
הָעֵסֶק כְּדַאי	l'affaire est rentable
כְּדָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	rentabilité *f*
כִּדְבָעֵי תה״פ ארמית	comme il faut, correctement
כַּדָּד (90) ז	potier *m*
כִּדֵּד (433) פ״י	arrondir
כַּדּוּרִי, ־רִית ת	arrondi
כִּדּוֹם (41) ז טכנ	drague *f*
כַּדּוּר (41) ז (גוף עגול)	sphère *f*, globe *m*
כַּדּוּר־הָאָרֶץ	le globe terrestre
חֲצִי־כַּדּוּר	hémisphère *m*
כַּדּוּר פּוֹרֵחַ	ballon *m*, aérostat *m*
בהש כַּדּוּר־נִסָּיוֹן	ballon d'essai
כַּדּוּר־שֶׁלֶג	boule *f* de neige
כַּדּוּר־בָּשָׂר	boulette *f* de viande
‖ ספורט	ballon
הַכַּדּוּר נָתוּן בְּיָדוֹ	c'est lui qui tient la balle
כַּדּוּר־יָד	hand-ball *m*
כַּדּוּר־מַיִם	water-polo *m*
כַּדּוּר־סַל	basket-ball *m*
כַּדּוּר־עָף	voley-ball *m*
‖ צבא	balle *f*
כַּדּוּר חַי	balle réelle
כַּדּוּר־סָרָק	cartouche *f* à blanc

כַּדּוּר תּוֹעֶה | balle perdue
|| רפא | pilule *f*
כַּדּוּרֵי־שֵׁנָה | somnifère *m*
כַּדּוּרִי, כַּדּוּרָה ת | rond, sphérique
כַּדּוּרֶגֶל (—) ז ספורט | football *m*
כַּדּוּרַגְלָן (97) ז ספורט | footballeur *m*
כַּדּוּרוֹן (ר׳ ־נִים) ז | petit ballon, petite balle
כַּדּוּרִי, ־רִית ת | sphérique
כַּדּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | sphéricité *f*
כַּדּוּרִית (17) נ | petite balle
|| אנטום כַּדּוּרִיּוֹת אֲדֻמּוֹת (כדם) | globules *mpl* rouges
כַּדּוּרִיּוֹת לְבָנוֹת | leucocytes *mpl*
כַּדּוּרְסַלָּן (97) ז ספורט | basketteur *m*
כְּדֵי ← דַּי
כַּדִּידִית או כַּדִּית (17) נ | petite cruche, cruchon *m*
כַּדְכֹּד או כַּדְכֹּד (—) ז | escarboucle *f*
כְּדֶמֶת (—) נ | souche *f*
1. כִּדֵּן (302 נ) פ״י (קשר) | attacher, lier, atteler
|| כִּדֵּן (433 נ) פ״י | attacher, lier, atteler
2. כִּדֵּן (433 נ) פ״י צבא | fixer la baïonnette
כִּדֵּן רוֹבֶה | mettre baïonnette au canon
רוֹבֶה מְכֻדָּן | fusil *m* à baïonnette
כִּדֵּר (433) פ״י | arrondir, former en boule
|| הִתְכַּדֵּר (467) פ״ע | s'arrondir, se mettre en boule
(התגלגל) | rouler, dégringoler, se dérouler
כַּדַּרְדּוּר (ר׳ ־רִים) ז | boulette *f*
כִּדְרוּר (41) ז ספורט | dribble *m*
כִּדְרֵר (459) פ״י ספורט | dribbler
כַּדֶּרֶת (259) נ (כדור קטן) | petite boule
|| (משחק) | jeu *m* de boules *ou* de quilles, bowling *m*
כֹּה תה״פ | ainsi
בֵּין־כֹּה וָכֹה (בינתיים) | entre-temps
בֵּין־כֹּה וּבֵין כֹּה (אם כך ואם כך) | quoi qu'il en soit
זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה | chacun à sa manière
|| (כאן) | ici
עַד־כֹּה | jusqu'ici, jusqu'à maintenant
הִסְתַּכֵּל כֹּה וָכֹה | regarding de tous les côtés
[כהב] הִכְהִיב (502) פ״ע | jaunir
כָּהֹב, כְּהֻבָּה ת | jaune foncé
כֹּהַב (197, בלי ר׳) ז | couleur jaune foncé

1. כָּהָה (344) פ״ע | s'assombrir, s'affaiblir
בהש כָּהוּ עֵינָיו | sa vue s'affaiblit
כָּהֲתָה נַפְשׁוֹ | son humeur s'assombrit
|| כֵּהָה (488) פ״ע | s'assombrir, s'affaiblir
כֵּהֲתָה רוּחוֹ | perdre courage
|| הִתְכַּהָה (481) פ״ע | s'assombrir
|| הִכְהָה (509) פ״י | assombrir
הִכְהָה עֵינַיִם | aveugler, éblouir
2. כִּהָה (448) פ״ע (גער) | gronder, blâmer
כִּהָה בְּפ׳ | réprimander qn
כֵּהָה (—) נ (תרופה) | remède *m*
כֵּהֶה, כֵּהָה ת | terne, sombre, foncé
צֶבַע כֵּהֶה | couleur foncée
יָרֹק כֵּהֶה | vert foncé
|| (חלש) | faible
עַיִן כֵּהָה | vue affaiblie
רוּחַ כֵּהָה | esprit abattu
כָּהוּי, כְּהוּיָה ת | opaque, terne, mat
1. כִּהוּי (50) ז (הכהיה) | assombrissement *m*
2. כִּהוּי (50) ז (גערה) | blâme *m*, réprimande *f*
1. כֹּהוּל (50, בלי ר׳) ז | alcoolisation *f*
2. כִּהוּל (50, בלי ר׳) ז | étalonnage *m*
כִּהוּן (50, בלי ר׳) ז | ministère (d'un prêtre) *m*
|| (בתפקיד) | exercice (d'un emploi) *m*
כֵּהוּת (48) נ | opacité *f*, ternissure *f*
כֵּהוּת־חוּשִׁים | insensibilité *f*
כְּהִיָּה (202) נ | ternissure *f*
כְּהָיוֹן (38) ז | pâleur *f*, teint blafard
כִּהֵל (434) פ״י | alcooliser
כֹּהַל (—) ז | alcool *m*
כֹּהֲלִי, ־לִית ת | alcoolique
כֹּהֲלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ כימ | teneur *f* en alcool
כַּהֶלֶת (—) נ רפא | alcoolisme *m*
כִּהֵן (434 ג) פ״ע | exercer la prêtrise, officier, assumer une charge
כִּהֵן כְּשׁוֹפֵט | remplir les fonctions de juge
כִּהֵן כְּשַׂר | occuper un poste de ministre
בהש כִּהֵן פְּאֵר | tenir un rôle glorieux
|| פ״י (מינה לתפקיד) | nommer (à un poste)
כֹּהֵן (126) ז | prêtre *m*
כֹּהֵן גָּדוֹל | grand prêtre

כֹּהֵן הֶדְיוֹט	simple prêtre
בִּרְכַּת־כֹּהֲנִים נ	bénédiction pontificale
תּוֹרַת־כֹּהֲנִים נ	le Lévitique
כֹּהֵן־דָּת	ministre *m* du culte
מָה לְכֹהֵן בְּבֵית־הַקְּבָרוֹת?	qu'allez-vous faire dans cette galère?
כְּהֻנָּה (208) נ דת	prêtrise *f*, sacerdoce *m*
כְּהֻנָּה גְּדוֹלָה	fonction *f* de grand prêtre
פִּרְחֵי־כְהֻנָּה ז"ר	jeunes prêtres
‖ (כלל־הכוהנים)	clergé *m*
‖ (משרה)	fonction (publique) *f*, charge *f*
עִם־תֹּם־כְּהֻנָּתוֹ	à la fin de son mandat
כֹּהֲנִי, ־נִית ת	sacerdotal
כֹּהֶנֶת (253) נ	prêtresse *f*, femme *f* ou fille *f* de prêtre
כּוֹאֵב, ־אֶבֶת (ר' ־אֲבִים, ־אֲבוֹת) ת	douloureux, souffrant
כּוֹבֵס, ־בֶסֶת (ר' ־בְסִים, ־בְסוֹת) ש	blanchisseur *n*
כּוֹבַע (63) ז	chapeau *m*
כּוֹבַע־גֶּרֶב	passe-montagne *m*
כּוֹבַע־יָם	bonnet *m* de bain
כּוֹבַע־פְּלָדָה	casque *m*
כּוֹבַע טְרוֹפִּי	casque colonial
כּוֹבָעָה (ר' ־עוֹת) נ חקל	moyette *f*, meule *f*
כּוֹבָעִית (17) נ	casquette *f*
כּוֹבְעָן (97) ז	chapelier *m*
כּוֹבֵשׁ (132) ז	conquérant *m*
היסט וִילְיָם הַכּוֹבֵשׁ	Guillaume le Conquérant
כּוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת	dominateur, envahissant
בהש (משכנע)	persuasif, convaincant
כָּוָה (343) פ"י	brûler, échauder
‖ נִכְוָה (406) פ"ע	se brûler, s'ébouillanter
בהש נִכְוָה בְּגַחֶלֶת־פ'	se brûler au contact de
הַנִּכְוָה בְּרוֹתְחִים נִזְהָר בְּפוֹשְׁרִים	chat échaudé craint l'eau froide
‖ כִּוָּה (447) פ"י	brûler, cautériser
‖ הִכְוָה (512) פ"י	brûler
כַּוָּה (208) נ (אשנב)	lucarne *f*, orifice *m*
‖ צבא	meurtrière *f*
‖ (כוך)	niche *f*
כִּוּוּן (51) ז (מגמה)	direction *f*
בְּכִוּוּן לְמַעֲרָב	en direction de l'ouest
‖ (הטיה)	direction, orientation *f*
כִּוּוּן־שָׁעוֹן	réglage *m* d'une montre
כִּוּוּן־רוֹבֶה	pointage *m* d'un fusil
בהש כִּוּוּן־הַלֵּב	concentration *f* des pensées
כִּוּוּן־הַשָּׁעָה	choix *m* du moment favorable
כָּוּוּץ, כְּווּצָה ת	contracté, crispé
כִּוּוּץ (51) ז	contraction *f*, crampe *f*
כִּוּוּץ־שְׁרִירִים	contraction musculaire
כּוּז (41) ז	burette *f*
כּוֹזֵב, כּוֹזֶבֶת ת	mensonger, menteur, faux
יְדִיעָה כּוֹזֶבֶת	fausse nouvelle
כּוּזָרִי (ר' ־רים) ז	khazar (peuplade tartare) *m*
כּוֹי (23) ז	daim *m* sauvage
‖ בהש	chimère *f*, créature mal définie
כְּוִי (5) ז או **כְּוִיָּה** (202) נ	brûlure *f*
כָּוִיץ, כְּוִיצָה ת	contractile
כְּוִיצָה (201) נ	contraction *f*
כְּוִיצוּת (48, בלי ר') נ	contractilité *f*
כּוּךְ (41) ז	enfoncement *m*, niche *f*
כּוֹכָב (91) ז	étoile *f*, astre *m*
כּוֹכַב־הַצָּפוֹן	étoile polaire
כּוֹכַב־לֶכֶת	planète *f*
כּוֹכַב־שָׁבִיט	comète *f*
כּוֹכַב־שֶׁבֶת	étoile fixe
חוֹזֶה בַּכּוֹכָבִים	astrologue *m*
מִצְפֵּה־כּוֹכָבִים ז	observatoire *m*, planétarium *m*
צֵאת־הַכּוֹכָבִים	apparition *f* des étoiles
עוֹבֵד־כּוֹכָבִים	idolâtre *m*
קְבוּצַת־כּוֹכָבִים נ	constellation *f*
‖ בהש כּוֹכָב עוֹלֶה	étoile ascendante
כּוֹכַב־קוֹלְנוֹעַ	vedette *f* de cinéma
‖ (מזל)	destinée *f*, chance *f*
נוֹלַד בְּלִי כּוֹכָב	né sous une mauvaise étoile
‖ (בדפוס)	astérisque *m*
‖ כּוֹכָב ש"פ אסטר	Mercure (planète) *m*
‖ צמח	aster *m*
‖ כּוֹכַב־יָם זואול	étoile de mer, astérie *f*
כּוֹכָבוֹן (ר' ־כָבוֹנִים) ז	petite étoile
‖ (בדפוס)	astérisque *m*

כּוֹכָבִי, ־בִית ת — étoilé, stellaire
|| בֵּין־כּוֹכָבִי — interstellaire
|| כּוֹכָבִית (17) נ צמח — stellaire *f*, mouron *m*
כּוֹכֶבֶת (252) נ עממי — star (de cinéma *etc*) *f*
כּוֹכֶלֶת (252) נ — flacon *m* de parfum
[כול] כָּל (378) פ״י — mesurer
|| כִּיֵּל (451) פ״י (מדד) — mesurer
(התקין ציוני־מידות) — graduer
(קבע ככלל) — généraliser
|| הֵכִיל (526) פ״י (החזיק) — contenir
(נשא) — supporter
כּוֹלָב (91) ז — crochet *m*, cintre (pour vêtement) *m*
כּוּלֹה, כּוּלִּי ← כֹּל
כּוּלְכִית (ר׳ ־כִיּוֹת) נ חרק — moustique *m*, culex *m*
כּוֹלֵל, כּוֹלֶלֶת (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ת — général, global
כּוֹלֵל מַס — taxe comprise
סְכוּם כּוֹלֵל — somme globale
דקדוק כּוֹלֵל — phrase *f* complexe
|| כּוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז (קהילה) — communauté *f*
כּוֹלְלוּת (45) נ — universalité *f*
כּוֹלְלָנִי, ־נִית ת — général, universel
בֵּית־סֵפֶר כּוֹלְלָנִי — école polyvalente
כּוֹלָף (132) ז — ciseau *m*
כּוֹלֶרָה (—) נ או חוֹלִירַע (—) ז רפא — choléra *m*
כּוֹלֶרִינָה (—) נ רפא — cholérine *f*
כּוּמָז (91) ז — parure (de femme) *f*
כּוֹמְסָה (ר׳ ־סָאוֹת) נ — meule (de blé) *f*
[כון] נָכוֹן (429 נ) פ״ע (נשען) — se fonder, être fondé
נָכוֹן עַל־ — s'appuyer sur
|| (היה חזק) — être fort
|| (היה מוכן) — être prêt
הִכּוֹנוּ! — préparez-vous!
|| כּוֹנֵן (454 נ) פ״י (הקים) — établir, constituer
כּוֹנֵן יְחָסִים — établir des relations
אֲסֵפָה מְכוֹנֶנֶת — assemblée constituante
(כיוון) כּוֹנֵן מַכְשִׁיר — régler un appareil
|| כִּוֵּן (451 נ) פ״י — diriger, orienter
כִּוֵּן אֶת־לִבּוֹ — concentrer ses pensées
כִּוֵּן רוֹבֶה אֶל־פ׳ — pointer un fusil sur qn
כִּוֵּן שָׁעוֹן — régler une montre
כִּוֵּן אֶת־הַשָּׁעָה — choisir le moment favorable

בִּמְכֻוָּן — à dessein, exprès
|| פ״ע כִּוֵּן לְדַעַת־פ׳ — partager l'opinion de qn
|| הִתְכּוֹנֵן או הִכּוֹנֵן (487 נ) פ״ע (התבסס) — être établi
יְרוּשָׁלַיִם תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן — que Jérusalem soit rebâtie et restaurée
(הכין עצמו) — se préparer
|| הִתְכַּוֵּן (468 נ) פ״ע — avoir l'intention
הִתְכַּוֵּן לְטוֹבָה — avoir une bonne intention
בְּמִתְכַּוֵּן — intentionnellement
שֶׁלֹּא בְּמִתְכַּוֵּן — par inadvertance
|| הִכְוִין (498 נ) פ״י — régler, accorder, ajuster
הִכְוִין מַכְשִׁיר — régler un appareil
|| הֵכִין (526 נ) פ״י (עשה הכנות) — préparer
(חיזק) — affermir
1. ° כֻּוָּן (95) ז (עוגה) — croissant (pâtisserie) *m*
2. כֻּוָּן (95) ז (העמדת־פנים) — grimace *f*, simagrée *f*
כֻּוָּנֵי־חֵן — politesses affectées
3. כֻּוָּן (90) ז (מיתקן) — volant *m* de réglage
צבא (חייל) — pointeur *m*
כַּוָּנָה (222) נ (רצון) — intention *f*
כַּוָּנָה תְּחִלָּה — préméditation *f*
כַּוָּנוֹת טוֹבוֹת — bonnes intentions
בְּכַוָּנָה — intentionnellement, exprès
|| דת (התרכזות) — concentration *f*, ferveur *f*
|| (משמעות) — signification *f*
כִּוּנוּן (41) ז — réglage *m*, ajustage *m*, mise *f* au point
כַּוְנָן (97) ז — accordeur (de pianos) *m*
כִּוְנֵן (459 נ) פ״י — ajuster, régler, accorder
1. כּוֹנָן (91) ז טכנ — bâti (de machine) *m*
2. כּוֹנָן (91) ז — équipier *m* en réserve
כּוֹנְנוּת (45, בלי ר׳) נ — état *m* d'alerte, vigilance *f*
כּוֹנָנִית (17) נ — étagère *f*
כַּוֶּנֶת (252) נ טכנ — glissière *f*
כּוֹנֵס (132) ז טכנ — collecteur *m*
|| משפט כּוֹנֵס־נְכָסִים — syndic *m* de faillite
כּוֹנֶרֶת (252) נ מוס — viole *f*
כּוֹנַרְתָּן (97) ז מוס — joueur *m* de viole, violiste *m*
כַּוֶּנֶת (ר׳ כַּוָּנוֹת) נ (בכלי־יריה) — mire *f*, viseur *m*
כַּוֶּנֶת אֲחוֹרִית — cran *m* de mire
כַּוֶּנֶת קִדְמִית — guidon *m*

בהש שָׂם אֶת־פְּ' עַל־הַכַּוָּנֶת — avoir qn à l'oeil
|| (במכונה) — glissière *f*, guide *m*
1. כּוֹס (22) נ — coupe *f*, verre (à boire) *m*
כּוֹס־יַיִן — un verre de vin
כּוֹס־תֵּה — une tasse de thé
נָתַן בַּכּוֹס עֵינוֹ — s'adonner à la boisson
|| בהש כּוֹסִי רְוָיָה — ma coupe déborde, je suis comblé
כּוֹס־הַיְּגוֹנִים — coupe d'amertume
כּוֹס־תַּנְחוּמִים — coupe de consolation, réconfort *m*
גַּם עָלַיִךְ תַּעֲבָר־כּוֹס — ton tour viendra aussi
|| רפא כּוֹס־רוּחַ — ventouse *f*
|| זואול בֵּית־הַכּוֹסוֹת ז — bonnet (estomac des ruminants) *m*
2. כּוֹס (21) ז עוף — chouette *f*
כּוֹסִית (17) נ — petit verre
כּוֹפָּח (89) ז — réchaud *m*
כּוֹפֵל (132) ז מתמט — multiplicateur *m*
כּוֹפֵר (132) ז — mécréant *m*, hérétique *m*
כּוֹפֵר בָּעִקָּר — renégat *m*, apostat *m*
כָּוַץ (306) פ״ע — se contracter, se rétrécir
|| נִכְוַץ (388) פ״ע — se rétrécir, se ratatiner
|| כִּוֵּץ (451) פ״י — contracter, rétrécir, comprimer, froncer
|| הִתְכַּוֵּץ (468) פ״ע — se contracter, se serrer
בהש הִתְכַּוֵּץ לִבּוֹ — son coeur se serra
|| הִכְוִיץ (498) פ״י — contracter, rétrécir
כֶּוֶץ (166) ז — pli *m*, plissé *m*
כִּוּצוֹן (22) ז — contraction *f*, rétrécissement *m*
כַּוֶּצֶת (252) נ רפא — éclampsie *f*, convulsions *fpl*
כּוּר (41) ז — four *m*
כּוּר אֲטוֹמִי — pile *f* atomique
בהש כּוּר־הַתִּתּוּךְ — creuset *m*
כּוּר־מַצְרֵף — purgatoire *m*
כּוֹר (41) ז (מידת־נפח) — *kor* (mesure de capacité) *m*
בֵּית־כּוֹר ז — *kor* (mesure de surface) *m*
כּוּרְדִּי, ־דִית (ר׳ ־דִים, ־דִיּוֹת) ת — kurde
כּוֹרֶה (73) ז — mineur *m*
כּוֹרֵיאוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז — chorégraphe *m*
כּוֹרֵיאוֹגְרַפְיָה (—) נ — chorégraphie *f*

כַּוֶּרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — petite ruche
כּוֹרֵךְ (132) ז — relieur *m*
כּוֹרְכוּת (45, בלי ר׳) נ — reliure (art du relieur) *f*
כּוֹרְכָן (97) ז — classeur *m* à tirette
כּוֹרֵם (132) ז — vigneron *m*, viticulteur *m*
כּוֹרְמוּת (45, בלי ר׳) נ — viticulture *f*
כּוּרְמִיזָה (201) נ — coup *m* de poing
כַּוְרָן (97) ז — apiculteur *m*
כַּוְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — apiculture *f*
כּוֹרֵת (132) ז — coupeur *m*
כּוֹרֵת־עֵצִים — bûcheron *m*
בהש עָלָה עָלָיו הַכּוֹרֵת — c'en est fait de lui
כַּוֶּרֶת (252) נ — ruche *f*
כּוּשׁ ש״פ ז (ארץ) — l'Ethiopie *f*
כּוֹשׁ (21) ז (באריגה) — broche *f*, fuseau *m*
|| (במכונה) — tige *f*, axe *m*, arbre *m*
כּוֹשׁ־הַהֶגֶה — colonne *f* de direction
כּוֹשׁ־הַמַּצְמֵד — arbre d'embrayage
כּוּשִׁי, ־שִׁית (ר׳ ־שִׁים, ־שִׁיּוֹת) ש — Ethiopien *n*
|| (שחום־עור) — nègre *n*
הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ? — un nègre peut-il changer sa peau?
הַכּוּשִׁי עָשָׂה אֶת־שֶׁלּוֹ — son rôle est terminé
כּוּשִׁיּוּת (—) נ — négritude *f*
כּוֹשֵׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שְׁלִים, ־שְׁלוֹת) — défaillant, faible
מִפְעָל כּוֹשֵׁל — entreprise qui périclite
כּוֹשֶׁרֶת (252) נ — lien *m*, entrave *f*
כּוֹתֵב (132) ז — écrivain *m*
כּוֹתְבָן (ר׳ ־נִים) ז — copiste *m*, scribe *m*
כּוֹתֶבֶת (252) נ — datte sèche
כּוּתָח (91) ז — yogourt *m*
כּוּתִי, ־תִית (ר׳ ־תִים, ־תִיּוֹת) ש — Samaritain *n*
|| בהש (נכרי) — païen *m*
כּוֹתֶפֶת (252) נ — épaulette *f*
כּוֹתָר (92) ז — titre (d'un livre, *etc*) *m*, en-tête *f*
כּוֹתֶרֶת (252) נ (של־עמוד) — chapiteau *m*
|| צמח — corolle *f*
עֲלֵה־כּוֹתֶרֶת ז — pétale *m*
|| (בעיתון) — titre (d'un article) *m*, manchette *f*
כּוֹתֶרֶת־מִשְׁנֶה — sous-titre *m*
כּוֹתֶשׁ (ר׳ ־תְשִׁים) ז — mortier (pour olives) *m*

כָּזַב (304) פ"ע — mentir, tromper, décevoir
כהש כָּזַב הַמַּעְיָן — la source a tari
|| נִכְזַב (388) פ"ע — être déçu, être désappointé
נִכְזְבָה תִּקְוָתוֹ — son espoir a été déçu
(נתפס בשקר) — être convaincu de mensonge
|| כִּזֵּב (433) פ"ע — mentir, tromper
כהש כִּזְּבוּ הַמַּיִם — les eaux se sont taries
|| הִכְזִיב (498) פ"י — décevoir
(תפס בשקר) — convaincre de mensonge
כָּזָב (105) ז — mensonge *m*, fraude *f*, illusion *f*
שֶׁקֶר וְכָזָב! — infâme mensonge!
אִישׁ־כָּזָב ז — menteur *m*
כִּזָּבוֹן (38) ז — mensonge *m*
כַּזְּבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — menteur *n*
כַּזְּבָנוּת (46) נ — mensonge *m*, menterie *f*
כְּזוּב (51) ז — mensonge *m*
כֵּח ← [כיח]
1. כֹּחַ (145) ז — force *f*, puissance *f*
כֹּחַ־אָדָם — main-d'oeuvre *f*
כֹּחַ־עֵזֶר — coopérant *m*
כֹּחוֹת־הַטֶּבַע — les forces de la nature
כֹּחַ־יְצִירָה — faculté créatrice
כֹּחַ־קְלִיטָה — capacité *f* d'absorption
כֹּחַ עֶלְיוֹן — force majeure
כֹּחוֹ גָּדוֹל בְּ־ — il est fort en
הֶחֱלִיף כֹּחַ — recouvrer des forces
הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֹחַ — avoir recours à la force
עָצַר כֹּחַ — résister, tenir bon
|| פיס — force *f*
כֹּחַ־הַהִתְמָדָה — force d'inertie
כֹּחַ־הַכֹּבֶד — gravitation *f*
כֹּחַ־מְשִׁיכָה — attraction *f*
כֹּחַ־חַשְׁמַל — force électrique
תַּחֲנַת־כֹּחַ נ — centrale *f* électrique
כֹּחַ־סוּס — cheval-vapeur *m*
|| (תוקף) — validité *f*, capacité *f*
כֹּחַ־הַכַּרְטִיס יָפֶה — le billet est valable
בָּא־כֹּחַ ז — représentant *m*, mandataire *m*
יִפָּה כֹּחַ־פ׳ — donner pleins pouvoirs à qn
יִפּוּי־כֹּחַ ז — procuration *f*, mandat *m*
מְיֻפֵּה־כֹּחַ — fondé de pouvoir, plénipotentiaire

מִכֹּחַ־ — en vertu de, par l'influence de
כֹּחַ־כֹּחוֹ — conséquence indirecte
|| (אפשרות) — puissance *f*, possibilité *f*
בְּכֹחַ — en théorie, en puissance, potentiel
מֻעֲמָד בְּכֹחַ — candidat *m* possible
יָצָא מִן־הַכֹּחַ אֶל־הַפֹּעַל — être réalisé
|| צבא — corps *m*, troupe *f*, forces *fpl*
כֹּחַ מוּטָס — corps aéroporté
כֹּחוֹתֵינוּ הִתְקַדְּמוּ — nos troupes ont avancé
כֹּחוֹת מְזֻיָּנִים — forces armées
כֹּחוֹת־הַבִּטָּחוֹן — services *mpl* de sécurité
2. כֹּחַ (ר׳ כֹּחִים) ז זוחל — lézard géant
[כחד] נִכְחַד (397) פ"ע (נסתר) — être caché
|| (הושמד) — être anéanti, être détruit
|| כִּחֵד (434) פ"י — cacher, nier, renier
כִּחֵד ד"מ מִפְּ׳ — cacher qch à qn
|| הִכְחִיד (502) פ"י (הסתיר) — cacher, dissimuler
(השמיד) — anéantir, détruire
כֶּחָד (154) ז — dissimulation *f*
כָּחָה (344) פ"ע — cracher, expectorer
|| כִּחָה (448) פ"ע — toussoter
כִּחוּד (50) ז — dissimulation *f*
כָּחֹל (—) ז — couleur bleue, azur *m*
כָּחוּל, כְּחוּלָה ת — fardé
כָּחוּשׁ, כְּחוּשָׁה ת — maigre
כִּחוּשׁ (50) ז — dénégation *f*, réfutation *f*
כָּחַח (332) פ"ע — crachoter, toussoter
|| הִתְכּוֹחֵחַ (489) פ"ע — crachoter, toussoter
כְּחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — potentialité *f*
כְּחִילָה (201) נ — bleuissement *m*
כְּחִילוּת (48, בלי ר׳) נ — couleur bleue
1. כְּחִישָׁה (201) נ (רזון) — amaigrissement *m*
2. כְּחִישָׁה (201) נ (סתירה) — dénégation *f*
כְּחִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — maigreur *f*
כִּחְכּוּחַ (9) ז — toussotement *m*
כִּחְכֵּחַ (465) פ"ע — crachoter, toussoter
|| הִתְכַּחְכֵּחַ (495) פ"ע — avoir un accès de toux
כָּחָל (88) ז — mamelle *f*, pis *m*, tétine *f*
כָּחַל (325) פ"י — farder
|| כִּחֵל (434) פ"י — teindre en bleu
|| הִתְכַּחֵל (471) פ"ע — devenir bleu, bleuir

|| הִכְחִיל (502) פ״י — peindre en bleu
פ״ע — devenir bleu, bleuir
כָּחָל (109) ז עוף — rollier *m*
כָּחֹל, כְּחֻלָּה ת — bleu
עממי דָּם כָּחֹל — sang bleu (de race noble)
כְּחָל (152) ז או כֹּחַל (197) ז — fard *m*
כְּחַל־כְּבִיסָה — bleu *m* de lessive
בהש לְלֹא כְּחָל וְשָׂרָק — sans fard
כְּחַלּוּלִי, ־לִית ת — bleuâtre
כְּחַלּוּלִית (17, בלי ר׳) נ — teinte *f* bleuâtre
כְּחֻלּוּת (45, בלי ר׳) נ — couleur bleue
כְּחַלְחַל, ־חַלָּה ת — bleuâtre
כְּחַלְחַלּוּת (47, בלי ר׳) נ — teinte *f* bleuâtre
כְּחַלְחֹלֶת (—) נ — couleur *f* bleuâtre
כְּחַלִּילוּת (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* bleuâtre
כְּחַלִּילִי, ־לִית ת — bleuâtre
כְּחֹלֶת (255, בלי ר׳) נ — couleur bleue
כַּחֶלֶת (—) נ או כַּחֲלוֹן (33) ז רפא — cyanose *f*
כֹּחָנִי, ־נִית ת — potentiel
כֹּחָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère potentiel
1. כַּחַשׁ (152) ז (רזון) — maigreur *f*
2. כַּחַשׁ (152) ז (שקר) — mensonge *m*, fraude *f*
1. כָּחַשׁ (325) פ״ע (רזה) — maigrir
|| נִכְחַשׁ (397) פ״ע — maigrir, s'épuiser
|| הִכְחִישׁ (502) פ״י — faire maigrir, exténuer
בהש הִכְחִישׁ אֶת רֹאשׁ־פ׳ — fatiguer à l'extrême, éreinter, excéder
|| פ״ע — maigrir
2. [כחש] נִכְחַשׁ (397) פ״ע — renoncer à ses prétentions
|| כִּחֵשׁ (434) פ״ע (שלל) — nier, dénier
כִּחֵשׁ לְפ׳ — mentir à qn
כִּחֵשׁ בְּפ׳ — renier qn
(הכזיב) — décevoir
|| הִתְכַּחֵשׁ (471) פ״ע (לְ־) — renier, trahir
(התרפס) — faire des bassesses, flatter
|| הִכְחִישׁ (502) פ״י — contredire, réfuter, démentir, récuser
הִכְחִישׁ יְדִיעָה — démentir une information
כַּחָשׁ (99) ז — menteur *m*
1. כַּחֲשׁוּת (45, בלי ר׳) נ (רזון) — maigreur *f*

2. כַּחֲשׁוּת (45, בלי ר׳) נ (כפירה) — perfidie *f*
1. כִּי מ״ח (ש־) — que
זְכֹר כִּי — rappelle-toi que
|| (כאשר) — quand, lorsque
כִּי־תָבוֹא — quand tu viendras
עַד־כִּי — jusqu'à ce que
|| (משום ש־) — car, parce que
כִּי עָשִׂיתָ זֹאת — parce que tu as fait cela
כִּי עַל־כֵּן — puisqu'après tout
כִּי אָז או כִּי עַתָּה — car alors, car dans ce cas
יַעַן כִּי — parce que
|| (אלא) לֹא...כִּי — non ... mais
כִּי אִם — si ce n'est, à moins que
|| (אף על־פי ש־) — bien que, quoique
אִם כִּי או אַף כִּי — bien que, quoique
אַף כִּי (לא כל שכן) — à plus forte raison
|| (שאלה) הֲכִי או וְכִי...? — est-ce que vraiment?
|| (כך) לֹא כִּי — il n'en est rien
|| (יותר) — le plus
בְּכִי־טוֹב/בְּכִי־רָע — au mieux/au pis
2. כִּי (—) ז (כווייה) — brûlure *f*
כִּיב (1) ז רפא — ulcère *m*
כִּיב־הַקֵּבָה — ulcère d'estomac
כִּיֵּב (451) פ״י — faire mal, faire souffrir
כִּיבִי, ־בִית ת רפא — ulcéreux
כִּיד (1) ז — malheur *m*, catastrophe *f*
כִּידוֹד (21) ז — étincelle *f*
כִּידוֹן (21) ז (רומח) — javelot *m*
ספורט הֲטָלַת־כִּידוֹן נ — lancement *m* du javelot
|| צבא — baïonnette *f*
כִּידוֹר (21) ז (הסתערות) — assaut *m*
|| (כדור) — globe *m*, ballon *m*
כִּיּוּב (51) ז רפא — ulcération *f*
כִּיּוּל (51) ז (מדידה) — arpentage *m*, mensuration *f*
|| (של־מכשיר) — graduation *f*
|| צבא — calibrage *m*
כֵּיוָן תה״פ — directement
|| כֵּיוָן שֶׁ־ — du moment que
מִכֵּיוָן שֶׁ־ — puisque, étant donné que
מִכֵּיוָן שֶׁכָּךְ — puisqu'il en est ainsi
כִּיּוּס (51) ז — vol *m* à la tire

כִּיּוּר (51) ז — modelage *m*
כִּיּוֹר (ר׳ ־רים או ־רות) ז — bassin *m*, cuvette *f*, évier *m*
כִּיּוֹר־רַחְצָה — lavabo *m*
[כיח] כַּח (386) פ״ע — cracher, expectorer
כִּיחַ (9) ז — mucus *m*, glaire *f*
כִּי״חַ (= כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים) נ — l'Alliance israélite universelle
כִּיחָה (201) נ — crachat *m*, expectoration *f*
כִּיחָן (ר׳ ־נִים) ז — qui crachote
כִּיכְלִי ← קִיכְלִי
כֵּיל (161, בלי ר׳) ז — mesure *f*
כַּיָּל (90) ז — arpenteur *m*
כִּיֵּל (451) פ״י (מדד) — mesurer, arpenter
|| (התאים מכשיר) — calibrer
|| (הכליל) — généraliser
כִּילָאוּת (46) או כִּילוּת (48) נ — avarice *f*
כִּילוֹן (ר׳ ־נִים) ז — homme *m* à tête pointue
כִּילַי (ר׳ ־לָאִים) ז — avare *m*, ladre *m*
כֵּילָף (ר׳ ־לַפּוֹת) ז — hache *f*, cognée *f*
כִּימַאי, ־מָאִית (ר׳ ־מָאִים, ־מָאִיּוֹת) ש — chimiste *n*
כִּימָה ש״פ נ אסטר — la Pléiade (constellation)
כִּימִי, ־מִית ת — chimique
מְהַנְדֵּס כִּימִי — ingénieur-chimiste *m*
כִּימְיָה (—) נ — chimie *f*
כִּימְיָה אִי־אוֹרְגָנִית — chimie minérale
כִּימְיָה שִׁמּוּשִׁית — chimie appliquée
|| עממי — atomes crochus, sympathie *f*
כִּימִיקָלִים (—) ז״ר — produits *mpl* chimiques
כִּינִין (—) ז רפא — quinine *f*
כִּיס (1) ז — poche *f*
חַיּוֹת־כִּיס נ״ר — marsupiaux *mpl*
חֶסְרוֹן־כִּיס ז — perte *f* d'argent
מְעוֹת־כִּיס נ״ר — argent *m* de poche
סֵפֶר־כִּיס ז — livre *m* de poche
|| (ארנק) — bourse *f*
|| בהש כִּיס־אֲוִיר — trou *m* d'air
|| צבא כִּיס־הִתְנַגְּדוּת — poche de résistance
|| אנטום כִּיס־הַלֵּב — péricarde *m*
כִּיס־הַמָּרָה — vésicule *f* biliaire
כִּיס־הַשֶּׁתֶן — vessie *f*

כַּיָּס, כַּיֶּסֶת (ר׳ כַּיָּסִים, ־סוֹת) ש — pickpocket *n*
כִּיֵּס (451) פ״י (גנב) — vider les poches (voleur)
|| חקל — mettre sous cloche (des plantes)
כִּיסוֹן (21) ז — pochette *f*
כַּיָּסוּת (46, בלי ר׳) נ — vol *m* à la tire
כִּיסָן (97) ז (זרעונים יבשים) — grains grillés
|| (עוגת־בצק) — ravioli *m*, boulette farcie, croquette *f*
1. כִּיֵּף (451) פ״י (הכניע) — incliner, soumettre
2. כִּיֵּף (451) פ״ע עממי (התבדר) — s'amuser
כֵּיף (—) ז עממי — plaisir *m*, distraction *f*
כֵּיצַד תה״פ — comment
הָא כֵּיצַד? — comment cela?
כִּיר (88) ז — moule *m*
כִּיֻּר (157) ז — moulage *m*, lambris *m*
כַּיָּר (90) ז — modeleur *m*
כִּיֵּר (451) פ״י — modeler
כִּירָה (201) נ — réchaud *m*
כִּירַת־חַשְׁמַל — réchaud électrique
כִּירוּרְגִּי, ־גִּית ת רפא — chirurgical
כִּירוּרְגְיָה (—) נ רפא — chirurgie *f*
כִּירַיִם (265) ז״ז מטבח — fourneau (de cuisine) *m*
כַּיֶּרֶת (—) נ — pâte *f* à modeler
כִּישׁוֹר (21) ז — fuseau *m*
כָּךְ תה״פ — ainsi
כָּךְ וְכָךְ — tant et tant
אַחַר־כָּךְ — puis, ensuite
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם — cela ne fait rien
מַה־בְּכָךְ? — qu'importe?
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ — bagatelle *f*, chose *f* futile
בֵּין־כָּךְ וּבֵין־כָּךְ — de toute façon, en tout cas
לְכָךְ — pour cela, pour cette raison
מִתּוֹךְ־כָּךְ — en conséquence
כָּל־כָּךְ — tellement
עַד־כְּדֵי־כָּךְ — à tel point
עַל־יְדֵי־כָּךְ — de ce fait, de cette manière
תּוֹךְ־כְּדֵי־כָּךְ — en cours d'action
כִּכֵּב (302) פ״ע — étoiler, parsemer d'étoiles
|| כִּכֵּב (443) פ״ע עממי — être vedette (d'un film)
|| הִתְכּוֹכֵב (487) פ״ע — se couvrir d'étoiles
|| הִכְכִּיב (499) פ״י — étoiler, parsemer d'étoiles

כָּכָה תה"פ ainsi
כָּכָה זֶה c'est ainsi
עממי כָּכָה כָּכָה comme ci comme ça
כָּכוּב, כְּכוּבָה ת étoilé
כְּכִי (—) ז צמח moelle *f* d'arbre
כִּכָּר (93) נ (עמק רחב) plaine *f*, vallée *f*
כִּכַּר־הַיַּרְדֵּן la plaine du Jourdain
|| (רחבה) place (publique) *f*
2. **כִּכָּר** (91) נ (משקל) *kikkar* (poids antique) *m*
3. **כִּכָּר** (93) זו"נ (לחם) miche (de pain) *f*
בָּא עַד־כִּכַּר־לֶחֶם être réduit à la famine
כֹּל (299) ז tout
הַכֹּל בָּרוּר tout est clair
שָׁכַחְתִּי אֶת־הַכֹּל j'ai tout oublié
הַכֹּל יוֹדְעִים tout le monde sait
לְדִבְרֵי־הַכֹּל de l'avis de tous
הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל absolument tout
בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל absolument tout
חִנּוּךְ לַכֹּל instruction *f* pour tous
מִכֹּל וָכֹל entièrement
כֹּל־יָכוֹל tout-puissant
סַךְ־הַכֹּל ז somme toute, total *m*
לֹא כֹּל הֵימֶנּוּ il ne peut pas faire tout ce qu'il veut
כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ le monde entier
רֻבּוֹ כְּכֻלּוֹ la quasi-unanimité
כֻּלִּי אֹזֶן je suis tout oreilles
רָעַד כָּל־כֻּלּוֹ il tremblait de tout son être
כֻּלָּנוּ nous tous
|| כָּל־ tout, chaque
כָּל־הָעִיר toute la ville
כָּל־עִיר chaque ville
כָּל־הֶעָרִים toutes les villes
כָּל־אֶחָד chacun
כָּל־דִּכְפִין ארמית quiconque a faim
כָּל־בּוֹ fourre-tout *m*
חֲנוּת כָּל־בּוֹ grand magasin
בְּכָל־זֹאת cependant, néanmoins
כְּכָל־הָאֶפְשָׁר autant que possible
לְכָל־הַיּוֹתֵר tout au plus
לְכָל־הַפָּחוֹת tout au moins

מִכָּל־מָקוֹם de toute manière
כָּל־עוֹד tant que, aussi longtemps que
|| כָּל־שֶׁהוּא quel qu'il soit, quelconque, un peu
כָּל־אֵימַת שֶׁ־ chaque fois que
כָּל־זְמַן שֶׁ־ aussi longtemps que
כָּל־כַּמָּה שֶׁ־ de quelque façon que
כָּל־מַה שֶּׁ־ tout ce qui *ou* que
כְּכָל שֶׁ־... כֵּן à mesure que...
לֹא כָּל שֶׁכֵּן à plus forte raison
|| כֻּלֵּהּ, כֻּלֵּי ארמית tout
כֻּלֵּי הַאי tout cela
כֻּלֵּי עָלְמָא tout le monde
וְכֻלֵּהּ (וכו') et ainsi de suite, et cétéra
1. **כָּלָא** (336) פ"י (עצר) enfermer, emprisonner
(עיכב) retenir, empêcher
|| נִכְלָא (403) פ"ע être emprisonné
|| (חדל) cesser, s'arrêter
2. **[כלא] הִכְלִיא** (507) פ"י (בעלי־חיים) croiser
(צמחים) hybrider (des plantes)
כֶּלֶא (175) ז geôle *f*
בֵּית־כֶּלֶא ז prison *f*
כְּלַאי (—) ז perte *f*
בנק קֶרֶן־כְּלַאי נ fonds *m* d'amortissement
כַּלַּאי (62) ז geôlier *m*, gardien *m* de prison
כִּלְאַיִם (261) ז"ז croisement (d'espèces) *m*
בֶּן־כִּלְאַיִם métis *m*, hybride *m*
|| בהש mélange *m*
דקדוק מִשְׁפַּט־כִּלְאַיִם anacoluthe *f*
כֶּלֶב (168) ז זואול chien *m*
כֶּלֶב שׁוֹטֶה chien enragé
כֶּלֶב־צַיִד chien de chasse
כֶּלֶב־שְׁמִירָה chien de garde
עממי כָּאן קָבוּר הַכֶּלֶב c'est là que gît le lièvre
|| כֶּלֶב־יָם או ־מַיִם phoque *m*
כֶּלֶב־נָהָר loutre *f*
|| (כנוי־גנאי) chien *m*, salaud *m*
בֶּן־כְּלָבִים ז canaille *f*
עממי כֶּלֶב מִי שֶׁ־ il faut être idiot pour
כִּלֵּב (433) פ"י (תפר) faufiler, coudre provisoirement

‖ (זיגזג) zigzaguer
‖ הִכְלִיב (498) פ"י faufiler, bâtir
‖ (הידק בכליב) agrafer
כַּלְבָּה (239) נ chienne *f*
כְּלַבְלַב...
כִּלְבּוֹן (21) ז chiot *m*, jeune chien
כַּלְבִּי, ־בִּית ת de chien, canin
כַּלְבִּיָּה (202) נ chenil *m*
כַּלְבִּיּוּת (47, בלי ר') נ nature *f* de chien
כַּלְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ דג épinoche *f*
כְּלַבְלַב (91) ז chiot *m*, petit chien
כְּלַבְלָבוֹן (ר' ־לְבוֹנִים) ז bichon *m*, toutou *m*
כַּלְבָּן (97) ז éleveur *m* de chiens
כַּלְבָּנוּת (46) נ élevage *m* de chiens
כַּלְבֹּנֶת (259) נ petite chienne
כַּלֶּבֶת (—) נ רפא rage (maladie) *f*
כַּלְבְּתָא (ר' ־תּוֹת) נ עממי mégère *f*, harpie *f*
כָּלָה (—) נ fin *f*, anéantissement *m*
עָשָׂה כָּלָה בְּ־ anéantir
כָּלָה הִיא c'est définitif
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה décision *f* irrévocable
‖ תה"פ entièrement, complètement
לְכָלָה en totalité
כָּלָה (343) פ"ע être fini, être achevé, périr
כָּלְתָה נַפְשׁוֹ לְ־ languir après
עַד־כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ à bout de souffle, à en perdre le souffle
כָּלוּ עֵינָיו être désespéré
כָּלוּ כָּל־הַקִּצִּים c'est la fin de tout
כָּלְתָה רֶגֶל מִן־הַשּׁוּק les passants ont déserté la rue
כָּלְתָה אֵלָיו הָרָעָה sa perte est décidée
אַחֲרֵי כִּכְלוֹת־הַכֹּל après tout, en fin de compte
‖ כִּלָּה (447) פ"י (סיים) finir, achever
כִּלָּה כֹּחוֹ épuiser ses forces
כִּלָּה חֲמָתוֹ בְּ־ déverser sa colère sur
הָחֵל וְכַלֵּה du commencement à la fin
(השמיד) anéantir, détruire
‖ הִתְכַּלָּה (480) פ"ע périr, disparaître
כָּלֶה, כָּלָה ת éphémère, périssable
עֵינַיִם כָּלוֹת regards anxieux

1. כַּלָּה (208) נ (אשת־הבן) bru *f*, belle-fille *f*
‖ (ארוסה) fiancée *f*
2. כַּלָּה (—) נ assemblée générale, congrès *m*
יַרְחֵי־כַלָּה ז"ר mois *mpl* de congrès (*adar* et *èloul*)
רֹאשׁ־כַּלָּה ז président *m* du congrès
כִּלָּה (208) נ rideau (de lit) *m*, moustiquaire *f*
כֻּלֵּהּ, כֻּלָּהֶם ← כֹּל
כְּלוּא (—) ז geôle *f*
בֵּית־כְּלוּא ז prison *f*
כָּלוּא, כְּלוּאָה ת enfermé, emprisonné
‖ מתמט זָוִית כְּלוּאָה בֵּין־שְׁתֵּי־צְלָעוֹת angle compris entre deux côtés
כְּלוּב (41) ז cage *f*
‖ °(סל) corbeille *f*
כֵּלוּב (51) ז hache *f*
כִּלּוּב (51) ז faufilage *m*, bâti *m*
1. כָּלוּי, כְּלוּיָה ת (עצור) enfermé, emprisonné
2. כָּלוּי, כְּלוּיָה ת (אבוד) perdu, anéanti, abattu
כִּלּוּי (51) ז (סיום) achèvement *m*
‖ (השמדה) anéantissement *m*
בהש כִּלּוּי־זְמַן perte *f* de temps
‖ רפא atrophie *f*
כִּלּוּל (51) ז (סיכום) généralisation *f*
‖ (שכלול) perfection *f*
כְּלוּלוֹת (42) נ"ר fiançailles *fpl*, mariage *m*
חֲדַר־כְּלוּלוֹת ז chambre nuptiale
כְּלוּם תה"פ (במשפט־שלילה) rien
אֵין לִי כְּלוּם je n'ai rien
לֹא אָמַר כְּלוּם il n'a rien dit
לֹא עָשָׂה וְלֹא כְלוּם il n'a absolument rien fait
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם cela ne fait rien
כְּמוֹ־כְלוּם en moins de rien
פָּטַר בְּלֹא־כְלוּם renvoyer les mains vides
‖ (מלת־שאלה) est-ce que par hasard...?
כְּלוּם אֵינְךָ יוֹדֵעַ? est-ce que tu ne sais pas?
כְּלוּם נִסִּיתָ אֵי־פַּעַם? as-tu jamais essayé?
כְּלוּמַאי (ר' ־מָאִים) ז un zéro, un rien-du-tout
כְּלוּמִי, ־מִית ת insignifiant
כְּלוֹמַר מ"ח c'est-à-dire

כְּלוֹנָס (ר׳ ־נְסָאוֹת) ז — poteau *m*, pieu *m*, barre *f*
בִּנְיְנֵי־כְלוֹנְסָאוֹת ר״ר — habitations *fpl* sur pilotis
הָלַךְ עַל־גַּבֵּי־כְלוֹנְסָאוֹת — marcher sur des échasses
הֶעֱמִיד אַרְבַּע כְּלוֹנְסָאוֹת — célébrer un mariage
כְּלוֹר (—) ז כימ — chlore *m*
חֻמְצַת־כְּלוֹר נ — acide *m* chlorhydrique
כְּלוֹרִי, ־רִית ת כימ — de chlore
נַתְרָן כְּלוֹרִי כימ — chlorure *m* de sodium
כְּלוֹרִיד (ר׳ ־דִים) ז כימ — chlorure *m*
כְּלוֹרִיתִי, ־תִית ת — chloreux
נַתְרָן כְּלוֹרִיתִי — chlorite *m* de sodium
כְּלוֹרָתִי, ־תִית ת כימ — chlorique
נַתְרָן כְּלוֹרָתִי — chlorate *m* de sodium
כֶּלַח (—) ז — fraîcheur *f*
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח — être vieilli, être démodé
כְּלִי (6) ז (חפץ) — objet *m*, ustensile *m*
כְּלֵי־בַיִת — articles *mpl* de ménage
כְּלֵי־בַיִת חַשְׁמַלִּיִּים — èlectroménager *m*
כְּלֵי־כֶסֶף — argenterie *f*
כְּלֵי־מִטָּה — literie *f*
בהש יָצָא מִכֵּלָיו — perdre son sang-froid
הוֹצִיא מִכֵּלָיו — faire sortir de son assiette
מִכְּלִי רִאשׁוֹן/שֵׁנִי — de première / seconde main
הֵצִיג אֶת־פּ׳ כְּלִי־רֵק — dépouiller, dévaliser
כְּלִי־זֶמֶר (ר׳ כְּלֵי־זְמָרִים) — musicien ambulant
כְּלִי־קֹדֶשׁ — ministre *m* du culte
כְּלִי־שָׁרֵת (ר׳ כְּלֵי־שָׁרֵת) — outil (au service de qn) *m*
|| מוס כְּלֵי־נְגִינָה — instruments *mpl* de musique
כְּלֵי־מֵיתָרִים — instruments à cordes
כְּלֵי־נְקִישָׁה — instruments de percussion
כְּלֵי־נְשִׁיפָה — instruments à vent
|| (בשחמט וכו׳) — pièce *f*
|| (תחבורה) כְּלִי־רֶכֶב — véhicule *m*
כְּלִי־שַׁיִט — bateau *m*, embarcation *f*
כְּלִי־טַיִס — aéronef *m*
|| (מלבוש) — vêtement *m*
כְּלֵי־לָבָן — vêtements blancs
|| צבא נוֹשֵׂא־כֵּלִים — écuyer *m*
בהש — bras droit (de qn), domestique *m*
|| (בגוף החי) — organe *m*
כְּלֵי־הַדִּבּוּר — les organes de la parole
כְּלֵי־הַנְּשִׁימָה — appareil *m* respiratoire
כְּלֵי־הַדָּם — vaisseaux sanguins
כִּלַי (ר׳ כִּלָאִים) ז — avare *m*, ladre *m*
כְּלִי, כָּלַי ← כֹּל
כַּלְיָא (ר׳ ־אִים) ז — dérivateur *m*
כַּלְיָא־בָרָק — paratonnerre *m*
כַּלְיָא־עוֹרֵב — grillage *m* contre les corbeaux
כְּלִיאָה (201) נ (עצירה) — emprisonnement *m*
|| (סגירה) — action *f* d'enfermer
כְּלִיאוּת (48, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être enfermé
כְּלִיב (1) ז — agrafe (de bureau) *f*
1. כְּלִיבָה (201) נ (מיתקן בנגרות) — étau *m*
2. כְּלִיבָה (201) נ (תפירה) — faufilage *m*
כִּלְיָה (242) נ אנטום — rein *m*
בהש בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב — qui scrute le coeur et les reins
מוּסַר־כְּלָיוֹת ז — remords *m*
|| כִּלְיוֹת־חִטָּה — fleur *f* de froment
כִּלְיוֹת־הָאֲדָמָה — les entrailles *fpl* de la terre
כְּלָיָה (212) נ — anéantissement *m*, perte *f*
כִּלָּיוֹן (38, בלי ר׳) ז — anéantissement *m*, ruine *f*
כִּלָּיוֹן חָרוּץ — destruction complète
בהש כִּלְיוֹן־עֵינַיִם — impatience *f*, anxiété *f*
|| רפא — tabès *m*
כָּלְיוּת (47, בלי ר׳) נ — totalité *f*
כֶּלְיִי, ־יִית (ר׳ ־יִים, ־יִיּוֹת) ת — instrumental
כְּלִיל (1) ז — couronne *f*
|| כְּלִיל־הַחֹרֶשׁ צמח — gainier *m*
כָּלִיל, כְּלִילָה ת (שלם) — parfait
כְּלִיל־ (נ׳ כְּלִילַת־) יֹפִי — d'une beauté parfaite
כְּלִיל־הַשְּׁלֵמוּת — d'une perfection absolue
כְּלִיל־הָעִיר — la ville toute entière
|| כָּלִיל (—) ז (קרבן) — holocauste *m*
|| כָּלִיל תה״פ — complètement, entièrement
כְּלִילָה (201) נ (הכללה) — action *f* d'inclure
כְּלִילִי, ־לִית ת — en forme de couronne
אנטום וְרִיד כְּלִילִי — veine *f* coronaire
כָּלִיף, כָּלִיפוּת ← חָלִיף, חֲלִיפוּת

כַּלָּךְ (–) ז	soie épaisse
כֶּלֶךְ (165) ז צמח	férule *f*
כַּלֵּךְ מ"ק	va-t-en
כַּלֵּךְ מִן	éloigne-toi de
או כַּלֵּךְ לְדֶרֶךְ זוֹ	autre forme de raisonnement
1. כִּלְכּוּל (41) ז	entretien *m*, alimentation *f*
כִּלְכּוּל־דְּבָרִים	arrangement *m* des affaires
2. כִּלְכּוּל (41) ז (שער)	toupet (de cheveux) *m*
כַּלְכִּית (ר' ־כִּיּוֹת) נ דג	épinoche *f*
כַּלְכַּל (97) ז	économe *m*, steward *m*
1. כִּלְכֵּל (457) פ"י (פירנס)	nourrir, entretenir
כִּלְכֵּל דְּבָרָיו	arranger ses affaires
‖ (הכיל)	contenir
‖ הִתְכַּלְכֵּל (491) פ"ע	trouver sa subsistance
2. כִּלְכֵּל (457) פ"י	laisser pousser (ses cheveux)
כַּלְכָּלָה (222) נ	subsistance *f*, entretien *m*
‖ (ניהול־משק)	économie *f*
כַּלְכָּלָה מְדִינִית	économie politique
כַּלְכָּלַת־הַבַּיִת	économie domestique
כַּלְכָּלָה (208) נ	corbeille *f*
כַּלְכָּלִי, ־לִית ת	économique
כַּלְכְּלָן (ר' ־כְּלָנִים) ז	économiste *m*
כְּלָל (88) ז	règle *f*, généralité *f*, principe *m*
כְּלָלוֹ שֶׁל־דָּבָר	en résumé
מֵהַכְּלָל אֶל־הַפְּרָט	du général au particulier
יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל	exceptionnel
יָצָא מִן־הַכְּלָל	faire exception
מִכְּלָל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן	inférer l'affirmation de la négation
מִכְּלָל שֶׁ־	d'où il résulte que
בִּכְלָל או בְּדֶרֶךְ־כְּלָל	en général
עַד...וְעַד בִּכְלָל	jusqu'à... inclusivement
עַד...וְלֹא עַד בִּכְלָל	jusqu'à... exclusivement
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים וּבִכְלָלָם שְׁנֵי־חַיָּלִים	dix hommes dont deux militaires
בָּא לִכְלַל־דֵּעָה	aboutir à une opinion
יָצָא מִכְּלַל סַכָּנָה	être hors de danger
יָצָא מִכְּלַל־שִׁמּוּשׁ	devenir inutilisable, tomber en désuétude
‖ לֹא...כְּלָל	pas du tout
לֹא הֲבִינוֹתִי כְּלָל וּכְלָל	je n'ai rien compris du tout
אֵין זֶה קָשֶׁה כְּלָל וְעִקָּר	ce n'est pas du tout difficile
‖ (ציבור) הַכְּלָל	le public
טוֹבַת־הַכְּלָל נ	l'intérêt général, le bien public
עִנְיְנֵי־הַכְּלָל ז"ר	les affaires publiques
כְּלַל־הַנּוֹצְרִים	la chrétienté
כְּלַל־יִשְׂרָאֵל	la communauté juive
הוֹצִיא אֶת־עַצְמוֹ מִן־הַכְּלָל	se désolidariser de la communauté
פָּרַשׁ מִן־הַכְּלָל	faire bande à part
1. כָּלַל (304) פ"י	inclure, comprendre (dans)
‖ כָּלַל כְּלָלִים	fixer des règles
‖ נִכְלַל (388) פ"ע	être inclus, être compris
‖ כִּלֵּל (433) פ"י	généraliser, inclure, intégrer
‖ הִתְכַּלֵּל (467) פ"ע	se fondre, s'unir
(השתלם)	se perfectionner
‖ הִכְלִיל (498) פ"י (ניסח באופן כללי)	généraliser
(מנה עם־)	inclure
2. כִּלֵּל (433) פ"י (הכתיר)	couronner
‖ הִתְכַּלֵּל (467) פ"ע	être couronné, être paré
3. [כלל] הכליל (498) פ"י	marier
כְּלָלוּת (46) נ	généralité *f*
הַבְּעָיָה יְדוּעָה לִי בִּכְלָלוּתָהּ	je connais la question en gros
כְּלָלִי, ־לִית ת	général
אֲסֵפָה כְּלָלִית	assemblée générale
הַשְׂכָּלָה כְּלָלִית	culture générale
צבא הַמַּטֶּה הַכְּלָלִי	l'état-major général
מְכִירָה כְּלָלִית	liquidation *f*
מְנַהֵל כְּלָלִי	directeur gènèral
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי	nom commun
משפט תּוֹבֵעַ כְּלָלִי	procureur général
כְּלָלִיּוּת (47, כלי ר') נ	généralité *f*, solidarité *f*
[כלם] נִכְלַם (388) פ"ע	avoir honte, être honteux
בּוֹשׁ וְהִכָּלֵם!	tu devrais avoir honte!
‖ הִכְלִים (498) פ"י	faire honte à, insulter
אֵין מַכְלִים דָּבָר	personne ne nuit à autrui
כְּלִמָּה (208) נ	honte *f*, affront *m*

כְּלִמּוּת (47, בלי ר׳) נ	honte *f*
כַּלָּנִית (17) נ צמח	anémone *f*
כְּלָנָס (91) ז	esplanade *f*
כַּלְעֻמַּת ← לְעֻמַּת־	
כֶּלֶף (165) ז	tache *f* de rousseur
כְּלַפֵּי־ (267) מ״י	vers, à l'égard de, du côté de
כְּלַפֵּי־מַעְלָה	vers le haut
כְּלַפֵּי־חוּץ	vers l'extérieur
כְּלַפֵּי שֶׁ־	en ce qui concerne, quant à
כְּלַפֵּי־לַיָּא? ארמית	qu'est-ce que cela veut dire?
כַּלְקוֹלִיתִי, ־תִית ת	chalcolithique
כָּלְשֶׁהוּ (נ׳ ־שֶׁהִי, ר׳ ־שֶׁהֵם/ן) ת	quelque
בְּאֹפֶן כָּלְשֶׁהוּ	de quelque manière que ce soit
כַּמָּה או כַּמֶּה תה״פ (מלת־שאלה)	combien?
בֶּן־כַּמָּה אַתָּה? (נ׳ בַּת־כַּמָּה אַתְּ?)	quel âge as-tu?
עַד־כַּמָּה?	à quel point?
בְּכַמָּה עוֹלֶה הַסֵּפֶר?	combien coûte le livre?
כַּמָּה זָהָב יֵשׁ לוֹ?	combien d'or a-t-il?
‖ (מלת־קריאה)	que, comme, combien
כַּמָּה יָפֶה הַנּוֹף!	que ce paysage est beau!
‖ (אחדים)	quelques, plusieurs
כַּמָּה יָמִים	quelques jours
כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים	de nombreuses fois
זֶה כַּמָּה	depuis longtemps
עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה	à plus forte raison
‖ עַד־כַּמָּה שֶׁ־	autant que
עַד־כַּמָּה שֶׁיָּדוּעַ לִי	autant que je sache
כְּמָה תה״פ	ainsi que, comme
כָּמַהּ (334) פ״ע (ל־)	languir, soupirer (après)
‖ הִתְכַּמַּהּ (477) פ״ע	s'éprendre, languir
‖ הִכְמִיהַּ (504) פ״י	faire languir, faire soupirer
כָּמֵהַּ, כְּמֵהָה ת	languissant
כֹּמַהּ (—) ז	nostalgie *f*
כְּמֵהָה (ר׳ ־הִים) נ צמח	truffe *f*
כִּמְהוֹן (38) ז	nostalgie *f*
כְּמוֹ (278) מ״י	comme
כְּמוֹ שֶׁהוּא	tel qu'il est, tel quel
כְּמוֹ־כְלוּם	en moins de rien
כְּמוֹהוּ כְּאַיִן	il est comme s'il n'existait pas
כָּמוֹךָ כְּפַרְעֹה	tu es l'égal du Pharaon
כְּמוֹ־כֵן	de même
טִפֵּשׁ שֶׁכָּמוֹנִי!	quel idiot je fais!
‖ (בערך)	environ, à peu près
כְּמוֹ־שָׁנָה	environ une année
‖ מ״ח (כאשר)	lorsque, quand
(כאילו)	comme si
כָּמוּהַּ, כְּמוּהָה ת	espéré, désiré
כַּמּוֹן (—) ז צמח	cumin *m*
כָּמוּס, כְּמוּסָה ת	secret, caché, latent
סוֹד כָּמוּס	profond mystère
פיס חֹם כָּמוּס	chaleur latente
כְּמוּסָה (201) נ רפא	capsule *f*, cachet *m*
כָּמוּר, כְּמוּרָה ת	chaud, ardent
כְּמוּרָה (201) נ דת	clergé *m*
כָּמוּשׁ, כְּמוּשָׁה ת	flétri, fané
‖ כְּמוּשִׁים ז״ר	fruits desséchés
כְּמוּשׁ (51) ז	fait *m* de se faner
כְּמוֹת־ (כְּמוֹתִי, ־תְךָ וכו׳) מ״י	comme, tel que
שׁוֹטֶה שֶׁכְּמוֹתְךָ!	imbécile que tu es!, espèce d'idiot!
כְּמוֹת שֶׁהוּא	tel qu'il est, tel quel
כַּמּוּת (47) נ	quantité *f*
כַּמּוּתִי, ־תִית ת	quantitatif
כְּמִיהָה (201) נ	nostalgie *f*, aspiration *f*
כְּמִינָה (201) נ	enfouissement *m*
כְּמִיסוּת (48) נ	caractère secret, état latent
1. כְּמִירָה (201) נ (הטמנה)	enfouissement *m*
2. כְּמִירָה (201) נ (התעוררות)	émotion *f*
כְּמִירַת־רַחֲמִים	compassion *f*
3. כְּמִירָה (201) נ (של־רשת)	lancement *m* de filet
כְּמִישָׁה (201) נ	fait *m* de se faner
כְּמִישׁוּת (48) נ	dépérissement *m*
כָּמַן (304 נ) פ״י	cacher, enfouir
‖ כִּמֵּן (433 נ) פ״י	cacher, dissimuler
‖ הִכְמִין (498 נ) פ״י	cacher, dissimuler
כְּמָנָה (212) נ	cachette *f*, embuscade *f*
כִּמְנוֹן (21) ז צמח	pimprenelle *f*
כָּמַס (304) פ״י	cacher, dissimuler
‖ נִכְמַס (388) פ״ע	être caché, être dissimulé
כֶּמֶס (166) ז	secret *m*
כַּמְסָנִי, ־נִית ת	cachottier
כִּמְעַט ← מְעַט	

1. כָּמַר (304) פ"י (טמן) — enfouir, enterrer
כָּמַר פֵּרוֹת בָּאֲדָמָה — enfouir des fruits (pour les faire mûrir)
|| נִכְמַר (388) פ"ע — être enfoui
|| כִּמֵּר (433) פ"י — enfouir
|| הִתְכַּמֵּר (467) פ"ע — être enfoui
|| הִכְמִיר (498) פ"י — cacher, enfouir
2. כָּמַר (304) פ"י (הלהיב) — échauffer, allumer
כָּמַר רַחֲמִים — émouvoir la compassion
|| נִכְמַר (388) פ"ע — être ému
נִכְמְרוּ רַחֲמָיו או נִחוּמָיו — sa pitié s'émut
|| כִּמֵּר (433) פ"י — brûler
|| מטבח — braiser
|| הִכְמִיר (498) פ"י — émouvoir
3. כָּמַר (304) פ"י (פרש רשת) — lancer le filet
|| כִּמֵּר (433) פ"י — lancer le filet
|| הִכְמִיר (498) פ"י — lancer le filet
1. כֹּמֶר (191) ז דת — prêtre *m*
כֹּמֶר צְבָאִי — aumônier (non-juif) *m*
2. כֹּמֶר (192) ז (פרי) — fruit mûri sous terre
כְּמָרִיּוּת (47, בלי ר') נ דת — clergé *m*
כִּמְרִיר (1) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
כְּמָרִית (ר' ־רִיּוֹת) נ דת — religieuse *f*, nonne *f*
|| (אשת־כומר) — femme *f* de prêtre
כָּמַשׁ (309) פ"ע — se flétrir, se rétrécir
|| נִכְמַשׁ (388) פ"ע — se flétrir, se rétrécir
|| כִּמֵּשׁ (433) פ"י — rétrécir
|| הִתְכַּמֵּשׁ (467) פ"ע — se rétrécir, dépérir
|| הִכְמִישׁ (498) — se flétrir, se rétrécir
כָּמֵשׁ, כְּמֵשָׁה ת — flétri, fané
כֶּמֶשׁ (166) ז — fait *m* de se faner
כִּמְשׁוֹן (38) ז חקל — nielle *f*
כִּמְתָּה (ר' ־תּוֹת) נ — béret *m*
כִּמְתִּית (ר' ־תִּיּוֹת) נ — petit béret
1. כֵּן (115) או כַּן (53) ז (בסיס) — socle *m*, piédestal *m*
כַּן־נְחִיתָה — train *m* d'atterrissage
|| בהש עָמַד עַל־כַּנּוֹ — se maintenir, tenir ferme
הֵשִׁיב עַל כַּנּוֹ — rétablir, restaurer
2. כֵּן (114) ז (כינה) — pou *m*
כֵּן, כֵּנָה ת — sincère, franc
|| בִּקֹּרֶת כֵּנָה — critique *f* sincère

|| כֵּן תה"פ — ainsi
אַחֲרֵי־כֵן — ensuite
אִם כֵּן — s'il en est ainsi
אֶלָּא אִם כֵּן — à moins que
אַף עַל־פִּי־כֵן — cependant, néanmoins
וּבְכֵן — eh bien, puisqu'il en est ainsi
וְכֵן הָלְאָה — et ainsi de suite
יָתֵר עַל כֵּן — bien plus
יָתֵר מִכֵּן — davantage
כְּמוֹ־כֵן — de même
לָכֵן או עַל־כֵּן — c'est pourquoi
כִּי עַל־כֵּן — puisqu'aussi bien
שֶׁכֵּן — puisque
לֹא כָּל שֶׁכֵּן — à plus forte raison
|| (נכון) — vrai, juste
כֵּן דִּבַּרְתָּ — tu as dit vrai
|| (הן) — oui
הִיא אָמְרָה כֵּן — elle a dit oui
1. כַּנָּה (208) נ חקל — sujet *m* de greffe, sauvageon *m*
2. כַּנָּה (208) נ (בסיס) — support *m*
כִּנָּה (205) נ חרק — pou *m*
כִּנָּה (447) פ"י — désigner, surnommer
כִּנָּה בְּשֵׁם־גְּנַאי — affubler d'un sobriquet
אֲלֶכְּסַנְדֶּר הַמְכֻנֶּה הַגָּדוֹל — Alexandre dit le Grand
כִּנָּה הַכָּתוּב — le texte use d'un euphémisme
|| הִתְכַּנָּה (480) פ"ע — se surnommer
כִּנּוּי (51) ז — appellation *f*, surnom *m*, dénomination *f*
(שם־גנאי) — sobriquet *m*
כִּנּוּי סִפְרוּתִי — pseudonyme *m*
|| דקדוק כִּנּוּי־הַשֵּׁם — pronom *m*
כִּנּוּי־הַגּוּף — pronom personnel
כִּנּוּי־הַזִּקָּה — pronom relatif
כִּנּוּי־הַקִּנְיָן — pronom possessif
כִּנּוּי־הַשְּׁאֵלָה — pronom interrogatif
כִּנּוּי חוֹזֵר — pronom réfléchi
כִּנּוּי סְתָמִי — pronom indéfini
כִּנּוּי רוֹמֵז — pronom démonstratif
1. כִּנּוּן (51) ז — établissement *m*, mise *f* sur pied
כִּנּוּן־מְדִינָה — fondation *f* d'un Etat
|| צבא כִּנּוּן־תּוֹתָח — pointage *m* d'un canon

‖ אנטום (איבר)	organe *m*
.2 כִּנּוֹן (51) ז (ליפוף)	enroulement *m*
כָּנוּס, כְּנוּסָה ת (מקובץ)	réuni, rassemblé
‖ (מסוגר)	renfermé, replié sur soi
כִּנּוּס (51) ז (אספה)	congrès *m*, colloque *m*, rencontre *f*
כִּנּוּס־רוֹפְאִים	congrès médical
‖ (איסוף)	réunion *f*, rassemblement *m*
כִּנּוּס־כִּתְבֵי־הַסּוֹפֵר	réunion des oeuvres de l'écrivain
כִּנּוּס־הַפַּרְלָמֶנְט	convocation *f* du parlement
‖ מתמט כִּנּוּס־אֵבָרִים	réduction *f* de polynôme
כָּנוּעַ, כְּנוּעָה ת	humble, soumis
כְּנוּפְיָה (202) נ	bande *f*, compagnie *f*
(של־פושעים)	bande, gang *m*
אַנְשֵׁי־כְּנוּפְיָה ז״ר	bandits *mpl*, gangsters *mpl*
מַנְהִיג־כְּנוּפְיָה ז	chef *m* de bande, meneur *m*
כְּנוּפְיָתִי, תִית ת	de bande, en bande
כִּנּוֹר (22) ז מוס	violon *m*
‖ (במקרא)	cithare *f*
כֵּנוּת (48, בלי ר׳) נ	sincérité *f*, franchise *f*
כְּנִימָה (201) נ חרק	vermine (qui attaque les plantes) *f*
כְּנִימַת־מָגֵן	cochenille *f*
כְּנִימַת־עָלִים	puceron *m*, phylloxéra *m*
כְּנִיסָה (201) נ	entrée *f*
כְּנִיסָה חָפְשִׁית	entrée libre
בְּחִינַת־כְּנִיסָה נ	examen *m* d'entrée
אֵין כְּנִיסָה	sens interdit
‖ (כינוס)	rassemblement *m*
יוֹם־כְּנִיסָה ז	jour *m* de marché
‖ (התחלה)	entrée, commencement *m*
כְּנִיסַת־הֶחָג	début *m* de la fête
כְּנִיעָה (201) נ	reddition *f*, soumission *f*
כְּנִיעוּת (48, בלי ר׳) נ	humilité *f*, soumission *f*
כְּנִישְׁתָּא (—) נ ארמית	réunion *f*
בֵּי־כְנִישְׁתָּא ז	synagogue *f*
כִּנְכֵּן (457 נ) פ״ע עממי	répondre oui, approuver
כַּנ״ל (=כַּנִּזְכָּר לְעֵיל) ← .1 זָכָר	
כִּנָּם (—) ז	vermine *f*
כִּנֶּמֶת (—) נ רפא	maladie *f* péduculaire

.1 כַּנָּן (90) ז צבא	pointeur *m*
.2 כַּנָּן (90) ז (בנמל)	cabestan *m*
כִּוֵּן (433 נ) פ״י	enrouler
צבא	pointer
(מתח קפיץ)	tendre (un ressort), bander
כִּוֵּן אֶת־שְׁעוֹנוֹ	remonter sa montre
כַּנֶּנֶת (252) נ	treuil *m*
כָּנַס (304) פ״י (אסף)	rassembler, réunir
(ליקט)	ramasser, amasser
‖ כָּנַס אִשָּׁה	épouser une femme
‖ נִכְנַס (388) פ״ע	entrer
בָּא לְהִכָּנֵס	entrez s'il vous plaît!
נִכְנַס הֶחָג	la fête a fait son entrée
נִכְנַס בִּדְבָרִים עִם־	entrer en pourparlers avec
נִכְנַס לְתוֹךְ־דִּבְרֵי־פ׳	interrompre qn
נִכְנַס לְמִצְווֹת	atteindre la majorité religieuse
נִכְנַס לְחֻפָּה	se marier
נִכְנַס לִקְרָב	engager le combat
נִכְנַס לְתַפְקִיד	entrer en fonction
נִכְנַס לְתָקְפּוֹ	entrer en vigueur
עממי יִכָּנֵס בּוֹ הָרוּחַ!	que le diable l'emporte!
‖ כִּנֵּס (433) פ״י	rassembler, réunir
כִּנֵּס אֲסֵפָה	convoquer une assemblée
כִּנֵּס מִסְמָכִים	réunir des documents
(קיפל) כִּנֵּס רַגְלָיו	replier ses jambes
כִּנֵּס רֹאשׁוֹ בֵּין־כְּתֵפָיו	rentrer la tête dans les épaules
מתמט כִּנֵּס אֵיבָרִים	réduire un polynôme
צבא כַּנֵּס!	serrez vos rangs!
‖ הִתְכַּנֵּס (467) פ״ע	se réunir, se rassembler
בהש הִתְכַּנֵּס בְּתוֹךְ־עַצְמוֹ	rentrer en soi-même
‖ הִכְנִיס (498) פ״י	faire entrer
הִכְנִיס אוֹרְחִים	accueillir des hôtes
הִכְנִיס לְחֻפָּה	marier (son enfant)
(הביא רווח)	rapporter
הָעֵסֶק הִכְנִיס לוֹ מֵאָה שְׁקָלִים	l'affaire lui rapporta cent sicles
כֶּנֶס (166) ז	congrès *m*, réunion *f*
כֶּנֶס־מַדְעָנִים	colloque *m*
(של־מוסד קבוע)	session *f*
כְּנֵסִיָּה (202) נ (אספה)	assemblée *f*

|| (בית־תפילה נוצרי) église *f*
כְּנֵסִיָּתִי, ־יָּתִית ת ecclésiastique
כְּנֶסֶת (ר׳ כְּנֵסִיּוֹת) נ réunion *f*, communauté *f*
כְּנֶסֶת־יִשְׂרָאֵל la communauté juive
היסט הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה la Grande Assemblée
|| דת בֵּית־כְּנֶסֶת (ר׳ בָּתֵּי־כְנֶסֶת או ־כְּנֵסִיּוֹת) ז synagogue *f*
|| הַכְּנֶסֶת le Parlement (en Israël)
חֲבֵר־ (נ׳ חֲבֵרַת־) הַכְּנֶסֶת membre *m* du Parlement
[כנע] נִכְנַע (402) פ״ע se soumettre, se rendre
|| הִתְכַּנֵּעַ (477) פ״ע se soumettre, s'humilier
|| הִכְנִיעַ (504) פ״י soumettre, terrasser
1. כִּנְעָה (242, בלי ר׳) נ (סחורה) marchandise *f*
2. כִּנְעָה (242, בלי ר׳) נ (כניעה) soumission *f*, humiliation *f*
כְּנַעַן ש״פ נ (ארץ) Canaan *m*
כְּנַעֲנִי (ר׳ ־נִים) ז Cananéen *m*
|| (סוחר) marchand *m*
כָּנַף (304) פ״י (הקיף) entourer, embrasser
(אסף) réunir, rassembler
|| נִכְנַף (388) פ״ע se blottir, se cacher
|| הִתְכַּנֵּף (467) פ״י se blottir
|| הִכְנִיף (498) פ״ע déployer ses ailes
|| פ״י (הצמיח כנפים ל־) donner des ailes à
בהש (עודד) animer, stimuler
כָּנָף (106, זוגי כְּנָפַיִם, כַּנְפֵי־) נ (של־עוף) aile *f*
בַּעַל־כָּנָף oiseau *m*, volatile *m*
כְּנַף־רְנָנִים oiseau chanteur
בהש הַיְדִיעָה עָשְׂתָה לָהּ כְּנָפַיִם la nouvelle se répandit aussitôt
אִמְרַת־כָּנָף נ maxime *f*, apophtègme *m*
חָסָה תַּחַת־כַּנְפֵי־ être sous la protection de
פָּרַשׂ כְּנָפוֹ עַל־ או הִסְתִּיר בְּצֵל־כְּנָפָיו prendre sous sa protection
קִצֵּץ כַּנְפֵי־פ׳ rogner les ailes à qn
|| (של־מטוס) aile
|| צבא (יחידת־מטוסים) escadre *f*
|| מוס פְּסַנְתֵּר־כָּנָף ז piano *m* à queue
|| (קצה) כְּנַף־הָאָרֶץ l'extrémité *f* de la terre
אַרְבַּע־כַּנְפוֹת־הָאָרֶץ les confins *mpl* de la terre

כְּנַף־בֶּגֶד pan *m* d'un vêtement
דת אַרְבַּע־כַּנְפוֹת ← אַרְבָּעָה
כָּנוּף, כְּנוּפָה ת ailé
כְּנָפוֹן (ר׳ כְּנָפוֹנִים) ז petite aile, ailette
כְּנָפִי, ־פִית ת ailé, pourvu d'ailes
מָטוֹס דוּ־כְנָפִי biplan *m*
כְּנַפְנַף (91) ז petite aile, ailette *f*
כַּנָּר (90) ז מוס violoniste *m*
כִּנֵּר (433) פ״ע מוס jouer du violon
כַּנָּרִית (17) נ מוס violoniste *f*
|| עוף canari *m*, serin *m*
כִּנְרֵר (459) פ״ע עממי gratter du violon
כִּנֶּרֶת ש״פ נ (עיר) Kinnèreth (en Galilée) *f*
יָם־כִּנֶּרֶת ז le lac de Tibériade
[כנש] הִתְכַּנֵּשׁ (467) פ״ע se réunir, se rassembler
כְּנָת (ר׳ כְּנָווֹת) ז ארמית compagnon *m*
כֵּס (—) ז trône *m*, siège *m*
כֵּס־הַמִּשְׁפָּט siège du tribunal
כֵּס־הָרַבָּנוּת siège du rabbinat
כֶּסֶא או כֶּסֶה (—) ז néoménie *f*
בֵּין כֶּסֶה לֶעָשׂוֹר les jours *mpl* de pénitence (entre le 1er et le 10 *Tichré*)
כִּסֵּא (כִּסֵּא־, כִּסְאִי, כִּסְאֲךָ, כִּסְאוֹת) ז chaise *f*
כִּסֵּא־גַלְגַּלִּים fauteuil roulant
כִּסֵּא־יָדוֹת chaise à bras, fauteuil *m*
כִּסֵּא־מַרְגּוֹעַ או ־נוֹחַ chaise longue
בֵּית־כִּסֵּא (ר׳ בָּתֵּי־כִסֵּא) ז cabinet *m* d'aisance
|| (של־שליט) trône *m*
בהש כִּסֵּא־הַדִּין tribunal *m*
כִּסֵּא־הַמַּלְכוּת trône royal
כִּסְאוֹן (ר׳ ־נִים) ז petite chaise (pour enfants)
כֻּסְבָּר (ר׳ ־רִים) ז צמח coriandre *f*
כֶּסֶה ← כֶּסֶא
כִּסָּה (342) פ״י couvrir, cacher
|| נִכְסָה (406) פ״ע se couvrir, se cacher
|| כֻּסָּה (447) פ״י couvrir
בהש כִּסָּה עַל־פ׳ couvrir qn
כִּסָּה עַל־ד״מ מִפּ׳ cacher qch à qn
כִּסָּה אֶת הַהוֹצָאוֹת couvrir les dépenses
|| הִתְכַּסָּה (480) פ״ע se couvrir
כִּסּוּחַ (9) ז fauchage *m*, défrichage *m*

כִּסּוּי (23) ז	couvercle *m*, couverture *f*
כָּסוּי, כְּסוּיָה ת	couvert, caché
כְּסוּי־חֲטָאָה	dont la faute est effacée
כְּסוּי־רֹאשׁ	la tête couverte
כִּסּוּי (51) ז	couverture *f*, couvercle *m*
כִּסּוּי־רֹאשׁ	coiffure *f*
‖ (חיפוי)	protection *f*
‖ (הסתרה)	déguisement *m*, dissimulation *f*
‖ בנק הַמְחָאָה לְלֹא־כִּסּוּי	chèque *m* sans provision
כִּסּוּי־הַהוֹצָאוֹת	action *f* de couvrir les dépenses
‖ (תיאור עתונאי)	reportage *m*
כָּסוּל, כְּסוּלָה ת	boiteux
כִּסּוּס (50) ז	rongement *m*, rognage *m*
1. כָּסוּף, כְּסוּפָה ת (רצוי)	désiré, attendu
2. כָּסוּף, כְּסוּפָה ת (בצבע־הכסף)	argenté
כְּסוּף־שֵׂעָר	aux cheveux argentés
כִּסּוּף (51) ז	désir *m*, aspiration *f*
כִּסּוּפִים ז״ר	nostalgie *f*
כְּסוּת (45) נ	vêtement *m*
בהש כְּסוּת־עֵינַיִם	excuse *f*, prétexte *m*
כָּסַח (332) פ״י	couper, faucher
‖ נִכְסַח (402) פ״ע	être coupé, être fauché
‖ כִּסַּח (439) פ״י	couper, faucher
‖ עממי (הכה קשות)	démolir
כַּסָּח (87) ז	faucheur *m*
כְּסָיָה (212) נ	gant *m*
כְּסָיָה (212) נ צמח	casse *f*
כְּסִיחָה (201) נ	fauchage *m*, défrichage *m*
1. כְּסִיל (1) ז	sot *m*, niais *m*
עֲנֵה כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ	à niais niais et demi
2. כְּסִיל (—) ז אסטר	Orion (constellation) *m*
כְּסִילוּת (48) נ	sottise *f*, bêtise *f*
כְּסִילִי, ־לִית ת	sot, stupide
כְּסִימָה (201) נ	coupe *f* de cheveux
כְּסִיסָה (201) נ (לעיסה)	mastication *f*
‖ (כרסום)	action *f* de ronger *ou* de rogner
כְּסִיפָה (201) נ	nostalgie *f*
כְּסִיפוּת (48) נ	désir *m*, nostalgie *f*
כֶּסֶךְ (165) ז	lanière *f*, courroie *f*
1. כִּסְכּוּס (41) ז (שפשוף)	frottement *m*
2. כִּסְכּוּס (41) ז (גריסה)	grignotement *m*
כִּסְכּוּסִים (41) ז״ר מטבח	semoule *f*
1. כִּסְכֵּס (457) פ״י (שפשף)	frotter, brosser
‖ פ״ע (רשרש)	froufrouter
2. כִּסְכֵּס (457) פ״י (גרס בשיניים)	grignoter
כַּסְכְּסָנִי, ־נִית ת	froufroutant
כַּסְכֶּסֶת (252) נ	planche *f* à laver
כָּסַל (306) פ״ע	être sot
‖ נִכְסַל (388) פ״ע	se conduire comme un sot
1. כֶּסֶל (166, בלי ר׳) ז (איוולת)	sottise *f*, bêtise *f*
2. כֶּסֶל (166) ז (ירך)	hanche *f*
‖ בהש (מעיים)	entrailles *fpl*
‖ (תקוה)	espoir *m*
שָׂם כִּסְלוֹ בְּ־	mettre son espoir en
1. כִּסְלָה (242) נ (איוולת)	sottise *f*, bêtise *f*
2. כִּסְלָה (242) נ (תקווה)	espoir *m*
כִּסְלֵו (—) ז	*Kislew* (3e mois de l'année juive: novembre/décembre) *m*
כָּסַם (304) פ״י	tondre, couper (les cheveux)
כֻּסֶּמֶת (ר׳ כֻּסְּמִים) נ	épeautre *m*
כִּסְנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז	fauteuil *m* à bascule
1. כָּסַס (356) פ״י (כרסם)	ronger, grignoter
חֲרָדָה כּוֹסֶסֶת בְּלִבּוֹ	l'anxiété ronge son coeur
‖ נִכְסַס (388) פ״ע	être rongé, être grignoté
‖ כִּסֵּס (433) פ״י	ronger, grignoter
2. כָּסַס (356) פ״י	être compté, se compter
‖ הִתְכּוֹסֵס (487) פ״ע	participer
1. כָּסַף (304) פ״ע (השתוקק)	languir, désirer
‖ נִכְסַף (388) פ״ע (השתוקק)	avoir la nostalgie
נִכְסַף לָמָוֶת	espérer la mort
‖ (היה מבוקש)	être désiré ardemment
הַשָּׁעָה הַנִּכְסֶפֶת	l'heure impatiemment attendue
‖ הִתְכַּסֵּף (467) פ״ע	avoir envie de, aspirer à
2. [כסף] הִכְסִיף (498) פ״י (ציפה בכסף)	argenter
‖ (הלבין)	faire pâlir
בהש הִכְסִיף אֶת־פְּנֵי־פ׳	faire honte à qn
‖ פ״ע (החוויר)	pâlir, blanchir
הִכְסִיפוּ שַׂעֲרוֹתָיו	ses cheveux ont blanchi
כָּסֹף, כְּסֻפָּה ת	argenté
כֶּסֶף (168, ר׳ כַּסְפֵּי־, כַּסְפֵּיכֶם) ז (מתכת)	argent *m*

‖ (ממון)	argent
כֶּסֶף קָטָן	petite monnaie
כְּסָפִים	finances *fpl*
שְׁנַת־כְּסָפִים נ	année fiscale
הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל	on peut tout faire avec de l'argent
כֹּסֶף (187) ז	envie *f*, nostalgie *f*
כַּסָּף (90) ז (צורף)	orfèvre *m*
‖ (חלפן)	changeur *m*
כִּסְפָּה (ר׳ ־פִים) נ חקל	tourteau *m*
כִּסָּפוֹן (38) ז	désir ardent, nostalgie *f*
כַּסְפִּי, ־פִּית ת (דומה לכסף)	argenté
‖ (של־ממון)	financier
פְּעֻלּוֹת כַּסְפִּיּוֹת	transactions financières
כַּסְפִּית (—) נ כימ	mercure *m*
כַּסְפִּית רוֹעֶמֶת	fulminate *m* de mercure
‖ בהש (ארם תוסס)	vif-argent *m*
כַּסְפִּיתָנִי, ־נִית ת כימ	mercurique
תַּחְמֹצֶת כַּסְפִּיתָנִית	oxyde *m* mercurique
כְּסַפְסַף, ־סֶפֶת ת	argenté
כַּסְפָּר (97) ז	caissier (de banque) *m*
כֹּסֶפֶת (—) נ	éclat argenté
1. כַּסֶּפֶת (252) נ (קופת־פלדה)	coffre-fort *m*
‖ (קופה רושמת)	caisse enregistreuse
2. כַּסֶּפֶת (—) נ	argyrose (maladie des plantes) *f*
כֶּסֶת (ר׳ כְּסָתוֹת) נ	coussin *m*, édredon *m*
כַּסָּת (ר׳ כַּסָּתִים) ז	fabricant *m* de coussins
כָּעוּס, כְּעוּסָה ת	irrité, fâché
כָּעוּר, כְּעוּרָה ת	laid
כִּעוּר (50) ז	laideur *f*
כְּעִיסָה (201) נ	irritation *f*, accès *m* de colère
כְּעִירוּת (48) נ	laideur *f*
כַּעַךְ (152) ז	brioche *f*, croissant *m*
כִּעֵךְ (434) פ״ע (חכך בגרונו)	toussoter
כַּעֲכוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petit croissant
כִּעְכּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז	toussotement *m*
כַּעֲכָן (97) ז	fabricant *m* de croissants
כִּעְכֵּעַ (465) פ״ע	toussoter
‖ הִתְכַּעְכֵּעַ (495) פ״ע	toussoter
כַּעַס (152) ז	colère *f*
‖ (צער)	peine *f*, ennui *m*
כָּעַס (325) פ״ע	se mettre en colère, se fâcher
‖ כִּעֵס (434) פ״י	irriter, mettre en colère
‖ הִתְכַּעֵס (471) פ״ע	se mettre en colère
‖ הִכְעִיס (502) פ״י	mettre en colère, irriter
לְהַכְעִיס	exprès, pour faire enrager
מוּמָר ז לְהַכְעִיס	apostat *m* par provocation
כַּעֲסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	coléreux *n*
כַּעֲסָנוּת (46, בלי ר׳) נ	irascibilité *f*
כַּעֲסָנִי, ־נִית ת	coléreux, irascible
כִּעֵר (434) פ״י	rendre laid, enlaidir
‖ הִתְכַּעֵר (471) פ״ע	devenir laid, s'enlaidir
‖ הִכְעִיר (502) פ״י	rendre laid, enlaidir
‖ פ״ע	devenir laid
כֹּעַר (197, בלי ר׳) ז	laideur *f*
כַּעֲרוּרִית (17, בלי ר׳) נ	laideur *f*
כַּעַשׂ (—) ז	colère *f*
כַּף (52, זוגי כַּפַּיִם, כַּפֵּי־) נ (של־היד)	paume *f*
מָחָא או הִכָּה כַּף	applaudir
תָּקַע כַּף	toper
תְּקִיעַת־כַּף ז	poignée *f* de main
סָפַק אֶת־כַּפָּיו	se tordre les mains
שָׂם כַּף לְפִיו	garder le silence
שָׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ	risquer sa vie
נִקְיוֹן־כַּפַּיִם ז	intégrité *f*
עֲבוֹדַת־כַּפַּיִם נ	travail manuel
נָשָׂא אֶת־פ׳ עַל־כַּפַּיִם	porter qn sur les bras
בהש	aduler
דת נָשָׂא כַּפָּיו	donner sa bénédiction
‖ בהש (עצמה)	puissance *f*, autorité *f*
‖ כַּף־הַיָּרֵךְ	cavité *f* de la hanche
‖ כַּף־הָרֶגֶל	plante *f* du pied
מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ	de pied en cap
‖ (של־בעלי־חיים)	patte *f*
‖ צמח כַּפּוֹת־תְּמָרִים	branches *fpl* de palmier
‖ (כלי־מטבח)	cuiller *f*
‖ כַּף־הַמֹּאזְנַיִם	plateau *m* de balance
הִכְרִיעַ אֶת־הַכַּף	faire pencher la balance
דָּן לְכַף־זְכוּת	se montrer indulgent
דָּן לְכַף־חוֹבָה	juger sévèrement
‖ כַּף־הַמַּנְעוּל	poignée *f* de la porte
כַּף־הַנַּעַל	chausse-pied *m*

כַּף־הַסַּיָּדִים truelle *f*
כַּף־הַקֶּלַע creux *m* de la fronde
נִקְלַע בְּכַף־הַקֶּלַע être tiraillé en tous sens
|| צמח כַּף־הָאַוָּז ansérine *f*, chénopode *m*
כַּף־הַזְּאֵב lycopode *m*, pied-de-loup *m*
כַּף (—) נ *kaf* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
כַּף כְּפוּפָה *kaf* ordinaire
כַּף פְּשׁוּטָה או סוֹפִית *kaf* final
כַּף רְפוּיָה *kaf* spirant
כֵּף (113) ז rocher *m*
|| גיאוגר cap *m*
כֵּף הַתִּקְוָה הַטּוֹבָה cap de Bonne-Espérance
כָּפָה (352) פ״י (הפך) retourner, renverser
כָּפָה אֶת־הַמִּטָּה retourner le lit (en signe de deuil)
כָּפָה עַל־פִּ׳ הַר כְּגִיגִית mettre qn au pied du mur
כְּמִי שֶׁכְּפָאוֹ שֵׁד comme possédé du démon
|| (הכריח) obliger, contraindre, forcer
כּוֹפִים אֶת־פִּ׳ עַד־שֶׁיֹּאמַר רוֹצֶה אֲנִי arracher son consentement à qn
כָּפָה תַּשְׁלוּם עַל־ imposer un paiement à
כָּפָה מָרוּתוֹ עַל־ imposer son autorité à
|| כָּפָה בַּטּוֹבָה être ingrat
|| נִכְפָּה (408) פ״ע (נהפך) être renversé
(הוטל) être imposé
הַהַחְלָטָה נִכְפְּתָה עָלָיו la décision lui fut imposée
|| רפא être atteint d'épilepsie
כַּפָּה (208) נ paume (de la main) *f*, main *f*
כַּפַּת־שֹׁחַד main vénale, corruption *f*
|| (עלה־תמר) branche (de palmier) *f*
כִּפָּה (208) נ voûte *f*, dôme *m*, coupole *f*
כִּפַּת־גַּג toiture *f*
תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם en plein air
בהש מָשַׁל בְּכִפָּה gouverner souverainement
|| (בית־סוהר) prison *f*
|| גיאוגר (תל) dôme
כִּפַּת־עֵץ cime *f* d'un arbre
|| (כובע) calotte *f*
|| (מכסה עגול) cloche *f*

כְּפַת־זְבוּבִים couvre-plat *m*
כָּפוּי, כְּפוּיָה ת (הפוך) retourné, renversé
|| (נאלץ) forcé, contraint, imposé
כְּפוּי־שֵׁד possédé du démon
פִּתְרוֹן כָּפוּי solution imposée
|| כְּפוּי־ (נ׳ כְּפוּיַת־) טוֹבָה ingrat
כָּפוּל, כְּפוּלָה ת double
כָּפוּל וּמְכֻפָּל multiple, nombreux, redoublé
|| מתמט חָמֵשׁ כָּפוּל שֵׁשׁ cinq fois six
כִּפּוּל (51) ז multiplication *f*
כְּפוּלָה (201) נ מתמט multiple *m*
כְּפוּלָה מְשֻׁתֶּפֶת commun multiple
|| (בספרייה) double *m*
כָּפוּן, כְּפוּנָה ת affamé
כִּפּוּף (15) ז (סל) nasse *f*
כָּפוּף, כְּפוּפָה ת (מעוקם) incliné, courbé
אוֹת כְּפוּפָה (כ, נ, פ, צ) lettre recourbée (non finale)
בהש נֶפֶשׁ כְּפוּפָה âme *f* humble
|| (ניתן למרות) subordonné, soumis
כָּפוּף לַחֹק assujetti à la loi
הַצָּבָא כָּפוּף לַמֶּלֶךְ l'armée relève du roi
בְּכָפוּף לְ־ sous réserve de
כִּפּוּף (51) ז incurvation *f*, torsion *f*
1. כְּפוֹר (21) ז (קרח) gelée *f*, froid *m*, givre *m*
2. כְּפוֹר (21) ז (גביע) coupe (à boire) *f*
כָּפוּר, כְּפוּרָה ת givré
כִּפּוּר (51) ז expiation *f*, propitiation *f*
דת יוֹם־כִּפּוּר או ־כִּפּוּרִים ז jour *m* du Pardon
כְּפוֹרִי, ־רִית או כְּפוֹרָנִי, ־נִית ת de givre
כָּפוּשׁ, כְּפוּשָׁה ת (מושפל) humilié, abattu
|| (מכוער) laid
כִּפֵּחַ, כִּפַּחַת (ר׳ כִּפְּחִים, ־חוֹת) ת géant, dégingandé
כְּפִי ← פֶּה
כְּפִיָּה (202) נ contrainte *f*
כְּפִיָּה דָּתִית contrainte religieuse
עֲבוֹדַת־כְּפִיָּה נ travaux forcés
מִתּוֹךְ־כְּפִיָּה sous la contrainte
|| כְּפִיַּת־טוֹבָה ingratitude *f*
כָּפִיָּה (ר׳ כָּפִיּוֹת) נ *kafiyya* (coiffure arabe) *f*
כְּפִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ דג maquereau *m*

כפיון (22) ז	renversement *m*, fléchissement *m*
כפיון־טובה	ingratitude *f*
‖ רפא	épilepsie *f*
כפיות (–) נ	renversement *m*, fléchissement *m*
כפיות־טובה	ingratitude *f*
כפיל (15) ז	sosie *m*, double *m*
כפילה (201) נ	multiplication *f*
כפילות (48) נ	double emploi *m*, dualité *f*
כפין (–) ת ארמית	affamé
כל־דכפין	quiconque a faim
כפיס (15) ז	solive *f*, chevron *m*
כפיף, כפיפה ת	flexible, malléable
1. כפיפה (201) נ	inclinaison *f*
כפיפת־ראש	inclinaison de la tête
‖ בהש	inféodation *f*
2. כפיפה (201) נ (סל)	corbeille *f*, panier *m*
בהש בכפיפה אחת	ensemble, dans le même sac
כפיפות (48, בלי ר') נ (נוחות להיכפף)	flexibilité *f*
‖ (כפיפה)	inclinaison *f*
‖ (שיעבוד)	subordination *f*
בכפיפות ל־	sous réserve de
כפיר (1) ז	lionceau *m*
1. כפירה (201) נ (הכחשה)	dénégation *f*
כפירת־ממון	refus *m* de payer
‖ דת	reniement (de la foi) *m*, hérésie *f*
2. כפירה (201) נ (לביאה)	jeune lionne *f*
1. כפישה (201) נ (דריסה)	humiliation *f*
בהש מדד לפ' בכפישה	traiter qn durement
‖ (גסות)	ignominie *f*
2. כפישה (201) נ (סל)	corbeille *f*
כפית (ר' כפיות) נ	petite cuiller
כפיתה (201) נ	action *f* de lier *ou* d'attacher
כפיתות (–) נ	soumission *f*
כפכף (53) ז	petite main, menotte *f*
כפל (88) ז	duplicata *m*, double *m*
כפל (302) פ"י	doubler, redoubler
‖ °(קיפל)	plier
‖ מתמט כפל ב־	multiplier par
‖ נכפל (389) פ"ע	être doublé
מתמט	être multiplié
‖ כפל (433) פ"י	doubler, redoubler
‖ התכפל (467) פ"ע	redoubler (*v. intr.*)
(התקפל)	se replier
‖ הכפיל (499) פ"י	doubler, polycopier
(קיפל)	replier
מתמט הכפיל ב־	multiplier par
כפל (135, בלי ר') ז	double *m*
כפל (166, זוגי כפליים) ז	double *m*
תשלומי־כפל ז"ר	paiement *m* du double
כפל־לשון	redite *f*, redondance *f*
‖ מתמט	multiplication *f*
לוח־הכפל ז	table *f* de multiplication
‖ (קפל)	pli *m*
‖ כפליים תה"פ	au double, deux fois plus
כפל־כפליים	beaucoup plus, au centuple
כפלן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ת	qui redouble
דקדוק דגש כפלן	*daguéch m* de redoublement
כפן (302 נ) פ"י (כפף)	pencher, incliner
כפן (105, בלי ר') ז	faim *f*, famine *f*
כפן (310 נ) פ"ע	avoir faim
‖ הכפין (499 נ) פ"י	affamer
כפן (90) ז עוף	spatule *f*
כפני, ־נית ת	palmé
כפנית (ר' ־ניות) נ צמח	datte *f* sauvage
כפף (356) פ"י (היטה למטה)	incliner, courber
כפף ראשו	incliner la tête
בהש כפף אזנו	prêter l'oreille
‖ (הכריח)	forcer, contraindre
‖ נכף (428) או נכפף (389) פ"ע	se pencher
נכף לפ'	s'humilier devant qn
‖ כופף (454) פ"י	courber
‖ התכופף (487) פ"ע	se pencher, se courber
‖ הכפיף (499) או הכף (529) פ"י	faire pencher, courber
(שיעבד)	subordonner, soumettre
כפף (166) ז	inclination *f*, inflexion *f*
כפפה (215) נ	gant *m*
בהש זרק הכפפה לפ'	jeter le gant à qn
טפל בפ' בכפפות־משי	prendre des gants avec qn
אגרוף־ברזל בכפפת־משי	une poigne de fer dans un gant de velours

כְּפָר (88) ז	village m
בֶּן־ (נ' בַּת־) כְּפָר	villageois n
חַיֵּי־כְּפָר ז"ר	vie f de campagne
‖ כְּפַר־נַחוּם ש"פ ז	Capharnaüm (ville de Galilée) m
כָּפַר (302) פ"י (מרח)	enduire
‖ (כיסה)	couvrir
‖ (הכחיש)	nier, renier
כָּפַר בְּאַשְׁמָה	plaider non-coupable
כָּפַר בָּעִקָּר	renier sa foi
כָּפַר בְּטוֹבָה	être ingrat
‖ כִּפֵּר (433) פ"י (שיכך)	apaiser
כִּפֵּר פְּנֵי־פ'	rendre qn propice
(סלח)	absoudre, effacer (une faute)
כִּפֵּר עַל־ או בְּעַד־פ'	faire absoudre qn
כִּפֵּר עַל־עֲווֹנוֹ	expier sa faute
חֵטְא לֹא יְכֻפַּר	faute f impardonnable
‖ הִתְכַּפֵּר (467) פ"ע	être pardonné
1. כֹּפֶר (191, בלי ר') ז (חימר)	bitume m
כֹּפֶר־הַיְּהוּדִים	asphalte m, bitume de Judée
2. כֹּפֶר (191, בלי ר') ז (תמורה)	rachat m, contrepartie f
‖ (פדיון־נפש)	rançon f
נָתַן כֹּפֶר־נֶפֶשׁ	payer une rançon
3. כֹּפֶר (191) ז צמח	henné (arbuste) m
‖ (קמפור)	camphre m
4. כֹּפֶר (191) ז (כפר)	village m, hameau m
כַּפָּרָה (221) נ (מחילה)	pardon m, expiation f
‖ (תמורה)	rançon f, prix m de rachat
הֲרֵינִי כַּפָּרָתוֹ	je donnerais ma vie pour lui
הֲרֵינִי כַּפָּרַת־מִשְׁכָּבוֹ	puissé-je être son substitut (se dit de parents décédés)
‖ דת (קרבן־חטאת)	sacrifice m expiatoire
כַּפָּרוֹת נ"ר	*kapparoth* (volailles consommées la veille de *Kippour*) fpl
עממי אֲנִי צָרִיךְ לוֹ לְכַפָּרוֹת	je n'en ai nul besoin
כְּפָרוֹן (21) ז	petit village
כַּפְרִי, ־רִית ת	villageois, campagnard
כַּפְרִיּוּת (47, בלי ר') נ	rusticité f
כַּפְרָן (97) ז (שקרן)	menteur m, imposteur m
‖ דת	renégat m, hérétique m

כַּפְרָנוּת (46) נ	mensonge m, imposture f
‖ דת	hérésie f, apostasie f
כַּפֹּרֶת (256) נ (מכסה)	couvercle m
‖ דת (בבית־המקדש)	propitiatoire m
כָּפַשׁ (302) פ"י	presser, piétiner, écraser
‖ נִכְפַּשׁ (389) פ"ע	être piétiné, être écrasé
‖ כִּפֵּשׁ (433) פ"י	piétiner, écraser
‖ הִתְכַּפֵּשׁ (467) פ"ע	se rouler, se vautrer
‖ הִכְפִּישׁ (499) פ"י	presser, piétiner, salir
‖ טכנ	fraiser
1. כֹּפֶשׁ (191) ז (סל)	panier m
2. כֹּפֶשׁ (—) ז (לחץ)	accablement m
כָּפַת (302 ת) פ"י	lier, entraver
‖ נִכְפַּת (389 ת) פ"ע	être lié, être entravé
‖ כִּפֵּת (433 ת) פ"י	lier, attacher
‖ מטבח	brider, trousser, ficeler
כֶּפֶת (ר' כְּפָתִים) ז	lien m, noeud m
כֹּפֶת (187) ז	bûche f, bloc m
כֻּפְתָּה (ר' ־תוֹת או ־תָּאוֹת) נ מטבח	boulette f
1. כַּפְתּוֹר (21) ז צמח	bourgeon m, bouton m
בהש כַּפְתּוֹר וָפֶרַח!	quelle merveille!
‖ (בבגד)	bouton
‖ (בעמוד)	chapiteau m
‖ (במכונה)	bouton
כַּפְתּוֹר־הַמַּתְנֵעַ	contact m de départ
‖ אנטום כַּפְתּוֹר־הַקָּנֶה	pomme f d'Adam
2. כַּפְתּוֹר ש"פ נ (אי)	la Crète
כִּפְתּוּר (41, בלי ר') ז	action f de boutonner
כִּפְתֵּר (457) פ"י	boutonner
מְכֻפְתָּר	collet-monté
‖ הִתְכַּפְתֵּר (491) פ"ע	se boutonner
בהש (הסתגר)	se renfermer
1. כַּר (57) ז (כסת)	coussin m, oreiller m
‖ (אוכף)	selle f
2. כַּר (57) ז (שדה־מרעה)	prairie f, pâturage m
כַּר־דֶּשֶׁא	pré m, gazon m
בהש מָצָא כַּר נִרְחָב	trouver un vaste champ d'action
3. כַּר (57) ז (כבש)	mouton gras
‖ (כלי־מלחמה עתיק)	bélier m
4. °כַּר (57) ז (שליח)	courrier m

כֶּרֶב (88) ז חקל	jachère *f*
כָּרַב (304) פ״י	labourer
כַּרְבֵּל (114) ז חקל	tamis *m*, crible *m*, sas *m*
1. כִּרְבֵּל (457) פ״י	envelopper, emmitoufler
‖ הִתְכַּרְבֵּל (491) פ״י	s'envelopper
2. כִּרְבֵּל (457) פ״י חקל	tamiser, passer au sas
כַּרְבֹּלֶת (256) נ	crête (de coq) *f*
‖ צמח	amarante *f*
כַּרְבָּלְתָּן (97) ז צמח	crête-de-coq (plante) *f*
כַּרְגָּה (—) נ	capitation *f*, taxe *f* par tête
1. כָּרָה (342) פ״י (חפר)	creuser
כָּרָה שׁוּחָה	tendre un piège
כָּרָה פֶּחָם	extraire du charbon
בהש כָּרָה אֹזֶן לִפְ׳	attirer l'attention de qn
כָּרָה רָעָה	tramer un complot
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être creusé
2. כָּרָה (342) פ״י (קנה)	acquérir, acheter
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être acquis, être acheté
3. כָּרָה (342) פ״י (סעודה)	apprêter (un festin)
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être apprêté
כֵּרָה (229) נ (סעודה)	repas *m*, festin *m*
1. כְּרוּב (41) ז צמח	chou *m*
כְּרוּב־הַקֶּלַח	chou-rave *m*
2. כְּרוּב (ר׳ ־בִים) ז דת	*kerouv* (animal hiératique, sorte d'ange) *m*
יוֹשֵׁב־הַכְּרוּבִים	qui trône sur les *kerouvim*
‖ בהש (ילד נחמד)	chérubin *m*
כְּרוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח	chou-fleur *m*
כְּרוּז (41) ז	proclamation *f*, manifeste *m*
כָּרוֹז (31) ז	héraut *m*, crieur public
כָּרוּי, כְּרוּיָה ת	creusé
בהש כְּרוּי־אֹזֶן	attentif
כְּרַוְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	carvi *m*
כְּרוּכְיָה (202) נ עוף	grue *f*
צָוַח כִּכְרוּכְיָה	crier à tue-tête
כְּרוּכִית (ר׳ ־כִיּוֹת) נ מטבח	beignet *m*, chausson *m*
כְּרוֹם (—) ז כים	chrome *m*
כְּרוּם (—) ז מיתול	oiseau multicolore (légendaire)
בהש הִשְׁתַּנָּה כִּכְרוּם	changer de couleur
כְּרוֹמוֹסוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ ביול	chromosome *m*
כְּרוֹמָטִי, ־טִית ת	chromatique

מוס סֻלָּם כְּרוֹמָטִי	gamme *f* chromatique
כְּרוֹן (97) ז עוף	courlis *m*
כְּרוֹנוֹלוֹגִי, ־גִית ת	chronologique
כְּרוֹנוֹלוֹגְיָה (—) נ	chronologie *f*
כְּרוֹנִי, ־נִית ת	chronique
רפא מַחֲלָה כְּרוֹנִית	maladie *f* chronique
כְּרוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	poutre *f*
כָּרַז (304) פ״י	proclamer, publier
‖ נִכְרַז (388) פ״ע	être proclamé, être publié
‖ הִכְרִיז (498) פ״י	proclamer, déclarer, annoncer
הִכְרִיז מִלְחָמָה	déclarer la guerre
כְּרָזָה (212) נ	affiche *f*, placard *m*
כְּרָזִי, ־זִית ת זואול	amphibie
כַּרְזִיל (1) ז	apprenti berger, pastoureau *m*
כַּרְזָנוּת (46) נ	publicité bruyante
כַּרְזָנִי, ־נִית ת	criard
[כרח] הִכְרִיחַ (504) פ״י	obliger, forcer
הִכְרִיחַ פְּ׳ לְדַבֵּר	obliger qn à parler
כֹּרַח (195, בלי ר׳) ז	contrainte *f*
עַל־כָּרְחִי (־כָּרְחֲךָ וכו׳)	malgré moi (toi *etc*)
עַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד	tu nais contre ton gré
הוּא בָּא בְּעַל־כָּרְחוֹ	il est venu contre son gré
כַּרְטוֹגְרַפְיָה (—) נ	cartographie *f*
כַּרְטוֹן (21) ז	carton *m*
כִּרְטוּס (41) ז	mise *f* en fiches
כַּרְטִיס (ר׳ ־סִים) ז	carte *f*, billet *m*
כַּרְטִיס־בִּקּוּר	carte de visite
כַּרְטִיס־נְסִיעָה	billet, ticket *m*
(של־קטלוג)	fiche *f*
כַּרְטִיס־הַדְרָכָה	fiche-guide *f*
כַּרְטִיס־זָעוּר	microfiche *f*
כַּרְטִיסִיָּה (ר׳ ־סִיּוֹת) נ	carte *f* d'abonnement
‖ (אוסף כרטיסים)	cartothèque *f*
כַּרְטִיסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	receveur *n*
כִּרְטֵס (459) פ״י	mettre en fiches
כַּרְטֶסֶת (252) נ	fichier *m*
כְּרִי (5) ז (של־תבואה)	tas (de blé) *m*
°כָּרִי (—) ז	mercenaire carien
כְּרִיבָה (201) נ	labour *m*
כְּרִיָּה (202) נ	fouille *f*, excavation *f*

כְּרִיַּת־פֶּחָם — extraction *f* de charbon
כְּרִיזָה (201) נ — proclamation *f*, sommation *f*
1. כָּרִיךְ (15) ז (סנדויץ') — sandwich *m*
2. כָּרִיךְ (15) ז צמח — carex *m*, laiche *f*
כְּרִיכָה (201) נ (קשירה) — action *f* d'enrouler
|| (צירוף) — réunion *f*, liaison *f*
|| (של־ספר) — reliure *f*
מָסַר לִכְרִיכָה — donner à relier
כְּרִיכַת־עוֹר — reliure en cuir
כְּרִיכָה קַלָּה — brochage *m*
כְּרִיכוּת (48, בלי ר') נ — attachement *m*
כְּרִיכִיָּה (202) נ — atelier *m* de reliure
כְּרִיעָה (201) נ — agenouillement *m*
כָּרִישׁ (15) ז דג — requin *m*
כְּרִית (—) נ — onde *f*, flot *m*, vague *f*
נַחַל־כְּרִית ז — torrent *m*
כָּרִית (17) נ — coussin *m*, oreiller *m*
כָּרִית־דְּיוֹ — tampon encreur
כְּרִיתָה (201) נ — coupure *f*, retranchement *m*
כְּרִיתַת־עֵצִים — abattage *m* d'arbres
|| כְּרִיתַת־בְּרִית — conclusion *f* d'une alliance
|| משפט — divorce *m*
|| כְּרִיתוּת ← כָּרֵת
כְּרִיתוּת (—) נ — séparation *f*, divorce *m*
סֵפֶר־כְּרִיתוּת ז — acte *m* de divorce
כְּרַךְ (53) ז — grande ville, métropole *f*, cité *f*
בֶּן־ (נ' בַּת־) כְּרַךְ — citadin
כָּרַךְ (304) פ"י (קשר) — lier, attacher, enrouler
כָּרַךְ תַּחְבֹּשֶׁת — appliquer un pansement
כָּרַךְ חֲבִילָה — ficeler un paquet
נָחָשׁ כָּרוּךְ עַל־הֶעָקֵב — un serpent au talon
|| (צרף) — joindre, réunir
כְּרוּכִים זֶה בָּזֶה — indissolublement liés
כָּרוּךְ בְּהוֹצָאוֹת — qui implique des dépenses
כָּרוּךְ אַחֲרֵי ־פ' — collé à qn
|| (ספר) — relier
כֶּרֶךְ (165) ז (ספר) — volume *m*
בְּאַרְבָּעָה כְּרָכִים — en quatre volumes
|| (צרור) — paquet *m*
בהש בְּכֶרֶךְ אֶחָד — ensemble, d'un seul trait
כַּרְכֹּב (149) ז — rebord *m*, moulure *f*, corniche *f*
כִּרְכֵּב (457) פ"י — encadrer, enchâsser
כַּרְכֶּבֶת (252) נ טכנ — guillaume *m*
כִּרְכּוּר (41) ז — danse *f*, pirouette *f*
|| בהש (תחבולות) — détour *m*, subterfuge *m*
כִּרְכּוּרֵי־לָשׁוֹן — circonlocutions *fpl*
כְּרַכִּי, ־כִּית ת — urbain, citadin
כְּרַכִּיּוּת (47, בלי ר') נ — manières citadines
כַּרְכֹּם (144) ז — crocus *m*, safran *m*
כִּרְכֵּם (457) פ"י — teindre en jaune orangé
בהש פָּנִים מְכֻרְכָּמוֹת — visage *m* livide
|| (תיבל בכרכום) — assaisonner de safran
|| הִתְכַּרְכֵּם (491) פ"ע — devenir jaune orangé
הִתְכַּרְכְּמוּ פָּנָיו — devenir livide
כַּרְכְּמִי, ־מִית ת — jaune orangé, safrané
כִּרְכָּר (91) ז (סביבון) — toupie *f*
|| (של־נול) — fuseau *m*
כִּרְכֵּר (457) פ"ע — danser, faire des pirouettes
בהש כִּרְכֵּר מְסָבִיב לפ' — faire la cour à qn
|| הִתְכַּרְכֵּר (491) פ"ע — sautiller, se trémousser
כֻּרְכָּר (—) ז — grès *m*
כִּרְכָּרָה (223) נ — fiacre *m*, cabriolet *m*
כַּרְכָּשׁ (91) ז — tube *m*, tuyau *m*
כַּרְכֶּשֶׁת (252) נ — gros intestin
מטבח כַּרְכֶּשֶׁת מְמֻלָּאָה — saucisse *f*
|| (צינור) — tube *m*, tuyau *m*
כַּרְכֹּשֶׁת (ר' ־כּוֹשׁוֹת) נ זואול — belette *f*
כַּרְכֶּת (256) נ — paquet *m*
כָּרַם (304) פ"י (ערם) — entasser, empiler
כָּרֹם, כְּרֻמָּה ת — jaune orangé, safrané
כֶּרֶם (176) ז — vigne *f*, vignoble *m*
כֶּרֶם־זֵיתִים — olivaie *f*
בהש כֶּרֶם בְּיַבְנֶה — l'Académie *f* de Yavné
כִּרְמֵז (459) פ"י — donner un coup de poing
כַּרְמִיל או כַּרְמִין (—) ז — carmin *m*, écarlate *f*
1. כַּרְמֶל (17, בלי ר') ז (מקום־גנים) — pays *m* fertile, verger *m*
|| הַר־הַכַּרְמֶל ז — le mont Carmel
2. כַּרְמֶל (17, בלי ר') ז (גרגרים) — grains grillés
כַּרְמְלִית (ר' ־לִיּוֹת) נ — terrain *m* vague
כַּרְמֶת (—) נ חקל — vigne *f* en espalier
[כרס] הִכְרִיס (498) פ"ע — prendre du ventre

|| הִתְכָּרֵס (474) פ"ע — étaler son ventre
כָּרֵס (134) נ — ventre *m*
מִלֵּא כְּרֵסוֹ — se remplir le ventre
כְּרֵסָהּ בֵּין־שִׁנֶּיהָ — en état de grossesse avancée
בְּלוּטַת־הַכָּרֵס נ — pancréas *m*
סְבָרַת־כָּרֵס נ — opinion *f* fantaisiste
כֻּרְסָה (207, ר' ־סוֹת או ־סָאוֹת) נ — fauteuil *m*
כִּרְסוּם (41) ז — rongement *m*, grignotement *m*
|| טכנ — fraisage *m*
כַּרְסִי, ־סִית ת — gros, ventru
כֻּרְסִית (ר' ־סִיּוֹת) ת — petit fauteuil
כִּרְסֹם (144) ז טכנ — fraise *f*
כִּרְסֵם (459) פ"י — ronger, grignoter
|| טכנ — fraiser
|| בהש כִּרְסֵם בְּלֵב־פ' — ronger le coeur de qn
כַּרְסְמָן (97) ז זואול — rongeur *m*
כַּרְסֶמֶת (—) נ — farcin (maladie des chevaux) *m*
כַּרְסָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne ventrue
כַּרְסָנוּת (46, בלי ר') נ — embonpoint *m*
כַּרְסָנִי, ־נִית ת — gros, volumineux
כַּרְסְתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne ventrue
כַּרְסְתָנִי, ־נִית ת — gros, volumineux
כָּרַע (332) פ"ע (ברך) — fléchir (le genou)
כָּרוּעַ עַל־בִּרְכָּיו — agenouillé
כָּרְעָה לָלֶדֶת — accoucher
|| (צנח) — s'affaisser, s'écrouler
כָּרַע תַּחְתָּיו — s'effondrer
כָּרַע תַּחַת־הָעֹל — succomber sous le joug
|| הִכְרִיעַ (504) פ"י (הכניע) — soumettre, vaincre
(את־המאזניים) — faire pencher (la balance)
הִכְרִיעַ לְכַף־זְכוּת — décider favorablement
דֵּעָה מַכְרַעַת — voix prépondérante
צַעַד מַכְרִיעַ — démarche décisive
(החליט) — décider, trancher
הִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם — arbitrer entre eux
כֶּרַע (178, זוגי כְּרָעַיִם, כַּרְעֵי־) ז (רגל) — pied *m*
כַּרְעֵי־הַמִּטָּה — les pieds du lit
בהש עוֹמֵד עַל־כַּרְעֵי־תַרְנְגֹלֶת — fragile
כַּרְעוֹ שֶׁל־אָבִיו — son père tout craché
1. כַּרְפַּס (—) ז צמח — céleri *m*
2. כַּרְפַּס (—) ז (אריג) — étoffe fine

כָּרֵץ (168) ז זואול — ascaride *m*
כָּרֶצֶת (—) נ רפא — ascaridose *f*
כַּרְקוֹם (—) ז — troupe *f*, commando *m*
כָּרָר (100) ז — sellier *m*, bourrelier *m*
כָּרֵשׂ (134) נ — ventre *m*
כֹּרֶשׁ ש"פ ז — Cyrus *m*
כְּרֵשָׁה (205) נ צמח — poireau *m*
כַּרְשִׁינָה (ר' ־נִים) נ צמח — vesce *f*
כָּרַת (304 ת) פ"י — couper, retrancher
בהש (השמיד) — extirper, exterminer
|| כָּרַת בְּרִית — conclure une alliance
|| נִכְרַת (388 ת) פ"ע — être coupé, être retranché
בהש (נפסק) — être interrompu, être aboli
נִכְרְתָה תִּקְוָתוֹ — son espoir a été déçu
(נשמד) — être extirpé, être exterminé
|| כֵּרֵת (436 ת) פ"י — couper, retrancher
|| הִכְרִית (498 ת) פ"י — anéantir, exterminer
כָּרֵת (ר' כְּרִיתוֹת) ז — extirpation (d'un coupable par châtiment divin) *f*
כֹּרֶת (187) ז — tronc *m*, souche *f*
כְּרֵתִי, ־תִית ת — crétois
הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי — la garde crétoise (du roi David)
עַמְמֵי כְּרֵתִי וּפְלֵתִי — racaille *f*, pègre *f*
|| כְּרֵתִים ש"פ נ (אי) — la Crète
כַּרְתִּי (—) ז צמח — poireau *m*
|| (צבע ירוק) — couleur vert clair

°כֶּשֶׂב, כִּשְׂבָּה ← כֶּבֶשׂ, כִּבְשָׂה

כַּשְׂדִּי, ־דִּית ת — chaldéen
|| כַּשְׂדִּי (ר' ־דִּים) ז — Chaldéen *m*
בהש (חוזה בכוכבים) — astrologue *m*
כָּשָׂה (342) פ"ע — engraisser
כָּשֶׂה, כְּשָׂה ת — gras
כָּשׁוּל, כְּשׁוּלָה ת — chancelant, trébuchant
כְּשׁוּל־בִּרְכַּיִם — aux genoux défaillants
כָּשׁוּף, כְּשׁוּפָה ת — ensorcelé, enchanté
כִּשּׁוּף (51) ז — sorcellerie *f*, magie *f*
כִּשּׁוּר (51) ז — qualification *f*
כְּשׁוּת (—) נ צמח — houblon *m*
|| בהש (שער רך) — duvet *m*
כַּשִּׁיל (ר' ־לִים) ז — cognée *f*

כָּשִׁיר, כְּשִׁירָה ת — qualifié, apte
כְּשִׁירוּת (48) נ — qualification *f*, aptitude *f*
משפט (של־עד) — recevabilité *f*
כִּשְׁכּוּשׁ (41) ז — frétillement *m*, trémoussement *m*
כִּשְׁכֵּשׁ (457) פ״י — remuer, agiter
כִּשְׁכֵּשׁ בִּזְנָבוֹ — frétiller de la queue
‖ הִתְכַּשְׁכֵּשׁ (491) פ״ע — s'agiter, se trémousser
כָּשַׁל (306) פ״ע — chanceler, trébucher
בהש כָּשַׁל כֹּחוֹ — ses forces fléchissent
‖ נִכְשַׁל (388) פ״ע — trébucher, tomber
בהש (שגה) — se tromper, faire un faux pas
נִכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ — la langue lui a fourché
נִכְשַׁל בִּדְבַר־הֲלָכָה — prendre une décision erronée
נִכְשַׁל בַּעֲבֵרָה — commettre un délit
(לא הצליח) — échouer
נִכְשַׁל בִּבְחִינָה — échouer à un examen
‖ הִכְשִׁיל (498) פ״י — faire trébucher
בהש (הטעה) — faire échouer, induire en erreur
פִּיו הִכְשִׁילוֹ — il s'est trahi
כּוֹשֵׁל, כּוֹשֶׁלֶת ת — chancelant, défaillant
כֶּשֶׁל (166, בלי ר׳) ז — échec *m*, défaite *f*
כִּשָּׁלוֹן (38) ז (רפיון) — faiblesse *f*, épuisement *m*
כִּשְּׁלוֹן־בִּרְכַּיִם — défaillance *f* des genoux
‖ (אי־הצלחה) — échec *m*
כִּשָּׁלוֹן חָרוּץ — échec retentissant
נָחַל כִּשָּׁלוֹן — essuyer un échec
כֶּשֶׁף (165) ז — sortilège *m*, incantation *f*
בַּעַל־כְּשָׁפִים ז — sorcier *m*, magicien *m*
מַעֲשֵׂה־כְשָׁפִים ז — miracle *m*, prodige *m*
כַּשָּׁף (90) ז — sorcier *m*, magicien *m*
כִּשֵּׁף (433) פ״י — ensorceler, enchanter, charmer
‖ הִתְכַּשֵּׁף (467) פ״ע — être ensorcelé
‖ הִכְשִׁיף (498) פ״י — ensorceler, enchanter
כִּשּׁוּף (38) ז — sortilège *m*, incantation *f*
כַּשְׁפוּת או כַּשְׁפָנוּת (46) נ — sorcellerie *f*, magie *f*
כַּשְׁפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sorcier *n*
כַּשְׁפָנוּת ← כַּשְׁפוּת
כַּשְׁפָנִי, ־נִית ת — magique
כָּשֵׁר (309) פ״ע — être apte, réussir, convenir
כָּשְׁרוּ הַדְּבָרִים בְּעֵינָיו — ces paroles lui agréèrent
אִם כָּשֵׁר הַדָּבָר לְפָנֶיךָ — si cela vous convient
‖ נִכְשַׁר (388) פ״ע — devenir apte, être approprié
‖ כִּשֵּׁר (433) פ״י — préparer, adapter
דת (כלים) — accommoder rituellement
‖ הִתְכַּשֵּׁר (467) פ״ע — se préparer, devenir apte
בהש לֹא הִתְכַּשְּׁרָה הַשָּׁעָה — le moment n'est pas venu
‖ הִכְשִׁיר (498) פ״י (הכין) — préparer
הִכְשִׁיר אֶת הַקַּרְקַע — préparer le terrain
הִכְשִׁיר תַּלְמִידִים — former des disciples
דת — déclarer permis rituellement
הִכְשִׁיר אֶת־הַבָּשָׂר — rendre la viande rituellement propre à être consommée
כְּשַׁר פ״ע ארמית — être préparé
לָא אִכְשַׁר דָּרָא — l'époque n'était pas à la hauteur
כָּשֵׁר, כְּשֵׁרָה ת — convenable, apte
צבא כָּשֵׁר לְשֵׁרוּת — bon pour le service
‖ (הגון) — convenable, honnête, intègre
‖ דת — conforme au rite
מַאֲכָלוֹת כְּשֵׁרִים — aliments permis rituellement
מִטְבָּח כָּשֵׁר — cuisine rituelle
כֹּשֶׁר (191, בלי ר׳) ז — aptitude *f*, capacité *f*
כֹּשֶׁר גּוּפָנִי — aptitude physique
כֹּשֶׁר־עֲבוֹדָה — capacité de travail
שְׁעַת־הַכֹּשֶׁר נ — moment *m* favorable
צבא כֹּשֶׁר קְרָבִי — aptitude au service armé
כְּשֵׁרָה (207) נ — occasion *f*, chance *f*
כִּשָּׁרוֹן (38) או כִּשְׁרוֹן (22) ז — aptitude *f*, habileté *f*
כִּשְׁרוֹן־בִּצּוּעַ — talent *m* de réalisation
בַּעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת ז — homme *m* de talent
כִּשְׁרוֹנִי, ־נִית ת — talentueux, doué
כִּשְׁרוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — talent *m*
כַּשְׁרוּת (45, בלי ר׳) נ — aptitude *f*, capacité *f*
‖ דת — caractère rituel (des aliments)
‖ (הגינות) — honnêteté *f*, intégrité *f*
כַּת (54, ר׳ כִּתִּים או כִּתּוֹת) נ — groupe *m*, parti *m*, faction *f*
כַּת־לֵיצָנִים — bande *f* de farceurs
כִּתֵּי־כִתּוֹת — par petits groupes
עממי אוֹתָהּ הַכַּת — les démons *mpl*

‖ דת	secte *f*
כַּת־הָאִיסִיִּים	la secte des Esséniens
כְּתָב (88) ז	écriture *f*
כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים	l'écriture hiéroglyphique
כְּתַב־הַיְּתֵדוֹת	l'écriture cunéiforme
כְּתַב־סְתָרִים	écriture chiffrée
אוֹתִיּוֹת־כְּתָב נ״ר	lettres cursives
הֶעֱלָה עַל־הַכְּתָב	mettre par écrit
בִּכְתָב	par écrit
תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב	la loi écrite
כִּכְתָבוֹ וְכִלְשׁוֹנוֹ	littéralement, ponctuellement
כְּתַב־יָד	manuscrit *m*
בִּכְתַב־יָדוֹ	de sa propre main
‖ (מסמך)	écrit *m*, lettre *f*, acte *m*
כְּתַב־אֲמָנָה	lettres *fpl* de créance
כְּתַב־אִשּׁוּם	acte d'accusation
כְּתַב־מִנּוּי	lettre de nomination
כְּתַב־עֵת (ר׳ כִּתְבֵי־עֵת)	périodique *m*, revue *f*
כְּתַב־פְּלַסְתֵּר	libelle *m*, pamphlet *m*
‖ (חיבור)	écrit *m*, oeuvre *f*
כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ	l'Ecriture sainte
כָּל־כִּתְבֵי־עַגְנוֹן	oeuvres complètes d'Agnon
כָּתַב (302) פ״י	écrire
יָדַע קְרוֹא וּכְתוֹב	savoir lire et écrire
נַעַר יִכְתְּבֵם	on peut les compter sur les doigts
כָּתַב אֶת־נְכָסָיו לְפ׳	léguer ses biens à qn
‖ נִכְתַּב (389) פ״ע	être écrit, être inscrit
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵבוּ	bonne année! (souhait)
‖ כִּתֵּב (433) פ״י	inscrire, graver
‖ הִתְכַּתֵּב (467) פ״ע (עִם־)	correspondre (avec)
‖ הִכְתִּיב (499) פ״י	faire écrire, dicter
בהש הִכְתִּיב תְּנָאָיו	dicter ses conditions
כַּתָּב (90) ז	écrivain *m*, scribe *m*
‖ (של־עיתון)	correspondant *m*, reporter *m*
כַּתָּב צְבָאִי	correspondant de guerre
כִּתְבֵּב (457) פ״י	écrivailler
כַּתָּבָה (221) נ	reportage *m*, article *m*
כְּתֻבָּה (208) נ	contrat *m* de mariage
כַּתְּבוּת (46) נ	scribouillage *m*
כְּתָבִי, ־בִית ת	graphique
כַּתְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	copiste *n*, scribe *n*

(במכונה)	dactylo *n*
‖ (מרבה לכתוב)	plumitif *m*, graphomane *m*
כַּתְבָנוּת (46, בלי ר׳) נ (במכונה)	dactylographie *f*
‖ (כתיבה שטחית)	graphomanie *f*
כְּתֹבֶת (256) נ	inscription *f*
‖ (ציטוט בראש מאמר)	exergue *m*
כְּתֹבֶת־קַעֲקַע	tatouage *m*
‖ (מען)	adresse *f*
כִּתָּה (208) נ (בבית־ספר)	classe *f*
חֲדַר־כִּתָּה ז	salle *f* de classe
עָלָה כִּתָּה	monter de classe
‖ צבא	groupe *m* de combat, escouade *f*
מְפַקֵּד־כִּתָּה ז	chef *m* de groupe
כִּתַּת־סִיּוּר	groupe de reconnaissance
כִּתַּת־יוֹרִים	peloton *m* d'exécution
כָּתוּב (ר׳ כְּתוּבִים) ז	écrit *m*, texte *m*
זֶה עֲדַיִן בִּכְתוּבִים	c'est encore manuscrit
בָּא בִּכְתוּבִים עִם־פ׳	correspondre avec qn
‖ דת הַכָּתוּב	l'Ecriture (sainte)
עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר	la Bible dit à ce propos
כַּכָּתוּב	comme il est écrit
‖ כְּתוּבִים (במקרא)	les Hagiographes *mpl*
כִּתּוּף (51) ז	chargement *m* sur l'épaule
כִּתּוּר (51) ז צבא	encerclement *m*
כִּתּוּשׁ (51) ז (כתישה)	écrasement *m*, broyage *m*
‖ (תגרה)	bagarre *f*
כָּתוּת, כְּתוּתָה ת	brisé, broyé, fourbu
כִּתּוּת (51) ז	écrasement *m*, broyage *m*
כִּתּוּת־רַגְלַיִם	marche épuisante
כִּתִּי (ר׳ כִּתִּים או כִּתִּיִּים) ז	Cypriote *m*
כְּתִיב (1) ז	orthographe *f*
כְּתִיב חָסֵר	graphie défective (en hébreu)
כְּתִיב מָלֵא	graphie pleine (en hébreu)
‖ (הנוסח הכתוב)	graphie *f*, version écrite
כְּתִיבָה (201) נ	écriture *f*
כְּתִיבָה תַּמָּה	calligraphie *f*
מְכוֹנַת־כְּתִיבָה נ	machine *f* à écrire
מַכְשִׁירֵי־כְּתִיבָה ז״ר	articles *mpl* de papeterie
שֻׁלְחַן־כְּתִיבָה ז	table *f* de travail, bureau *m*
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה!	bonne année!
‖ (תיאור) כְּתִיבַת־הָאָרֶץ	géographie *f*

כְּתִישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	pilon *m*, battoir *m*
כְּתִישָׁה (201) נ	pilage *m*, broyage *m*
כְּתִישַׁת־עֲצָמוֹת	bagarre *f*, rixe *f*
כָּתִית, כְּתִיתָה ת	pilé, broyé
כְּתִיתָה (201) נ	broyage *m*, écrasement *m*
‖ מטבח	bifteck *m*
כֹּתֶל (191) ז	mur *m*, paroi *f*
כֹּתֶל־הַמִּזְרָח (בבית־הכנסת)	banc *m* d'oeuvre
הַכֹּתֶל הַמַּעֲרָבִי	le mur Occidental (de l'esplanade du Temple de Jérusalem)
בהש אָזְנַיִם לַכֹּתֶל	les murs ont des oreilles
זֶה עוֹמֵד אַחַר־כָּתְלֵנוּ	cela est imminent
‖ מטבח כָּתְלֵי־חֲזִיר	jambon *m*
1. כַּתְלִית (17) נ מטבח	côtelette *f*, escalope *f*
2. כַּתְלִית (17) נ צמח	pariétaire *f*
[כתם] נִכְתַּם (389) פ״ע	être sale, se salir
‖ כִּתֵּם (433) פ״י	salir, couvrir de taches
‖ הִתְכַּתֵּם (467) פ״ע	se salir, être tacheté
‖ הִכְתִּים (499) פ״י	salir, entacher, flétrir
כָּתֹם, כְּתֻמָּה ת	doré, orange
1. כֶּתֶם (166) ז (רבב)	tache *f*
כִּתְמֵי־שֶׁמֶשׁ	taches solaires
2. כֶּתֶם (—) ז (זהב)	or *m*
כֹּתֶם (191, בלי ר׳) ז	couleur *f* orange
כְּתַמְתַּם, ־תַּמָּה ת	orange pâle
כַּתָּן (90) ז	fileur *m* de coton
כֻּתְנָה (207) נ צמח	coton *m*
כֻּתֹּנֶת (258) נ	chemise *f*, tunique *f*
כְּתֹנֶת־לַיְלָה	chemise de nuit
כָּתֵף (134, זוגי כְּתֵפַיִם 265) נ	épaule *f*
מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו	hausser les épaules
‖ (צד)	côté *m*
‖ (מדרון)	coteau *m*
כִּתֵּף (433) פ״י	charger sur l'épaule
‖ הִתְכַּתֵּף (467) פ״ע	s'appuyer
‖ הִכְתִּיף (499) פ״י	charger sur l'épaule
צבא הַכְתִּיף רוֹבֶה	mettre l'arme sur l'épaule
הַכְתֵּף נֶשֶׁק!	l'arme sur l'épaule droite!
כַּתָּף (90) ז	portefaix *m*
כְּתֵפָה (231) נ	bretelle *f*
כִּתְפָּה (241) נ צבא	épaulette *f*
כְּתֵפִיָּה (202) נ (מעיל)	pèlerine *f*
‖ (כתפה)	bretelle *f*
כְּתֵפָנִי, ־נִית ת	large d'épaules
כֶּתֶר (166) ז	couronne *f*
נְאוּם־הַכֶּתֶר ז	discours *m* du trône
בהש קָשַׁר כְּתָרִים לְ־	tresser des couronnes à
‖ (ציפוי של־שן)	couronne
‖ (מטבע)	couronne
כִּתֵּר (433) פ״י (שם כתר)	couronner
‖ (שם כותרת)	donner un titre à, titrer
‖ צבא (הקיף)	encercler, investir
‖ בהש (חיכה)	attendre
כַּתַּר־לִי זְעֵיר	attends-moi un peu
‖ הִכְתִּיר (499) פ״י	couronner, entourer
הִכְתִּיר אֶת־פ׳ בְּתֹאַר	conférer un titre à qn
הֻכְתַּר בְּהַצְלָחָה	être couronné de succès
כִּתְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petite couronne
‖ צמח	coronille *f*
כָּתַשׁ (302) פ״י	piler, broyer, battre
בהש כָּתַשׁ מַיִם	donner des coups d'épée dans l'eau
‖ נִכְתַּשׁ (389) פ״ע	être pilé, être broyé
‖ כִּתֵּשׁ (433) פ״י	piler, broyer
‖ הִתְכַּתֵּשׁ (467) פ״ע	se battre, se bagarrer
כֹּתֶשׁ (191) ז	mortier *m*
כַּתְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bagarreur *n*
כְּתֹשֶׁת (—) נ	débris *mpl*
כָּתַת (356 ת) פ״י	broyer, écraser, piler
‖ נִכְתַּת (389 ת) פ״ע	être broyé, être écrasé
‖ כִּתֵּת (433 ת) פ״י	broyer, briser, rompre
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים	ils forgeront leurs épées en socs
בהש כִּתֵּת אֶת־רַגְלָיו	se fatiguer les jambes, s'esquinter, se traîner
‖ הִתְכַּתֵּת (467 ת) פ״ע	se briser, se heurter
‖ הֵכַּת (עת׳ יֻכַּת) פ״י	broyer, briser, écraser
כִּתָּתִי, ־תִית ת (של־כיתה)	de classe
‖ (של־כת)	sectaire
כִּתָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	sectarisme *m*

ל

ל (לָמֶד) lamed (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ל' [valeur numérique:] 30
לְ- (279 מ״י (אל־) à, vers
אֲנִי הוֹלֵךְ לַשּׁוּק je vais au marché
הוּא נוֹסֵעַ לְצָרְפַת il part pour la France
אֱמֹר לִי dis-moi
|| (זמן) pendant, pour
הוּא בָּא לְשָׁבוּעַ il vient pour une semaine
לִכְשֶׁאֶפְנֶה quand j'aurai le temps
|| (מטרה) pour
קַח עֵט לִכְתֹּב prends une plume pour écrire
טַיֵּל לַהֲנָאָתְךָ promène-toi pour ton plaisir
|| (שייכות) à
יֵשׁ לִי אָח j'ai un frère
אֵין לִי אָחוֹת je n'ai pas de soeur
לְיוֹסֵף הָיוּ שְׁנֵי־בָנִים Joseph avait deux fils
|| (חלוקה) par
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים לְנֶפֶשׁ dix sicles par personne
|| (להטעמת־הפעולה) [–]
לֶךְ־לְךָ va-t'en
יָשַׁב לוֹ עַל־סַפְסָל il était assis sur un banc
|| (לפי־) selon, d'après
לִדְבָרָיו d'après lui
לָא מילת־שלילה ארמית non, ne... pas
לָא מִנֵּהּ וְלָא מִקְצָתֵהּ en aucune façon
לָא קַשְׁיָא il n'y a pas de difficulté
לָא שְׁנָא il n'y a pas de différence
לֹא מילת־שלילה non, ne... pas
לֹא... וְלֹא ni... ni
לֹא־רִשְׁמִי officieux
גַּם הוּא לֹא lui non plus
לֹא וָלֹא pas du tout, absolument pas
לֹא בְּאֶלֶף רַבָּתִי non catégorique
וְלֹא הִיא il n'en est rien
לֹא זוֹ בִּלְבַד שֶׁ- non seulement
וְלֹא עוֹד אֶלָּא bien plus
לֹא כִּי pas du tout
לֹא כִּי אֶלָּא non mais
לֹא כָּל־שֶׁכֵּן à plus forte raison
לֹא עָלֵינוּ que Dieu nous en garde
לֹא שֶׁ- ce n'est pas à dire que
עַד שֶׁלֹּא avant que, tant que... ne... pas
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו en son absence, par contumace
וְלֹא sinon
|| בְּלֹא או לְלֹא sans
בְּלֹא־יוֹדְעִים sans le savoir
מַצָּב ז לְלֹא־מוֹצָא situation *f* sans issue
מַה שֶּׁלֹּא תַּעֲשֶׂה quoi que tu fasses
|| הֲלֹא ← הֲלֹא
לָאָה (350 פ״ע (היה עייף) être fatigué, être las
|| (התייאש) לָאָה לְ- renoncer à, désespérer
|| נִלְאָה (407 פ״ע se fatiguer, se lasser
נִלְאָה לְ- renoncer à, désespérer de
|| הֶלְאָה (513 פ״י fatiguer, lasser
לֵאָה ש״פ נ Lia *f*
לֵאֶה, לֵאָה ת fatigué, las
לָאו מילת־שלילה ארמית non, ne... pas
לָאו דַּוְקָא pas précisément
בְּלָאו הָכֵי de toute façon
|| לָאו (ר לָאוִים או לָאוִין) ז négation *f*
(איסור) interdiction *f*, défense *f*

עָבַר עַל־לָאו	contrevenir à une défense
לֵאוּת (48, בלי ר׳) נ	fatigue *f*, lassitude *f*
אֵינוֹ יוֹדֵעַ לֵאוּת	il est infatigable
לְאַט תה״פ	lentement
לְאַט לְךָ!	tout doux!
לְאַט לִי לַנַּעַר!	ménage-moi cet enfant!
‖ לְאַטִּי, לְאַטְּךָ... וכו׳	lentement
הַהוֹלֵךְ לְאִטּוֹ יָבוֹא בְּעִתּוֹ	hâtez-vous lentement
לָאט (152) ז	murmure *m*, chuchotement *m*
לָאט (—) או לָט (—) ז	cachette *f*
בַּלָּאט או בַּלָּט	en cachette, en secret
1. לָאַט (326) פ״י (כיסה)	couvrir, voiler
2. לָאַט (326) פ״ע (לחש)	murmurer, chuchoter
‖ הִלְאִיט (502) פ״י (האיט)	ralentir
לְאִיטָה (201) נ	murmure *m*, chuchotement *m*
לְאַלְתַּר ← אַלְתַּר	
[לאם] הִלְאִים (502) פ״י	nationaliser
לְאֹם (144) ז	nation *f*, ethnie *f*
היסט חֶבֶר־הַלְאֻמִּים ז	la Société des Nations
לֵאמוֹר ← אָמַר	
לְאֻמִּי, ־מִּית ת	national, patriote
לְאֻמִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	patriotisme *m*
לְאֻמָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	nationalisme *m*
לְאֻמָּנִי, ־נִית ת	nationaliste
לְאָן ← אָן	
לֵב (111, בלי ר׳) או לֵבָב (108) ז	coeur *m*
בְּלֵב וָלֵב	avec duplicité, hypocritement
בְּלֵב אֶחָד	d'un commun accord, unanimement
בְּלֵב שָׁלֵם או בְּלֵב וָנֶפֶשׁ	de tout coeur
אֹמֶץ־לֵב ז	courage *m*
חֲסַר־לֵב	sans coeur, cruel
נְדִיב־לֵב או רְחַב־לֵב	généreux, magnanime
דִּבֵּר עַל־לֵב־פ׳	essayer de persuader qn
הָיָה בְּלִבּוֹ עַל־פ׳	en vouloir à qn
הָיָה עִם־לִבּוֹ	avoir l'intention
מָשַׁךְ אֶת־הַלֵּב	attirer l'attention
נָגַע עַד־לִבּוֹ או לְלִבּוֹ	émouvoir profondément
שָׂם לֵב לְ־	faire attention à
אָמַר אֶל־לִבּוֹ או לְלִבּוֹ	se dire en soi-même
עָלָה עַל־לִבּוֹ	avoir l'idée

שָׁפַךְ אֶת־לִבּוֹ	épancher son coeur
כִּלְבָבוֹ	selon son désir
‖ בהש בְּלֶב־יָם	en pleine mer
עַד־לֵב־הַשָּׁמַיִם	jusqu'au zénith
לִבָּא (—) ז ארמית	coeur *m*
מֵעַמְקָא דְּלִבָּא	du plus profond du coeur
לְבָאִים ← לָבִיא	
לֵבָב ← לֵב	
1. [לבב] נִלְבַּב (389) פ״ע	devenir sensé
‖ לִבֵּב (432) פ״י	enchanter, fasciner, charmer
2. לִבֵּב (432) פ״י (אפה לביבות)	faire des beignets
3. לִבֵּב (432) פ״י (אש)	enflammer, attiser
לְבָבִי, ־בִית ת	cordial
לְבָבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	cordialité *f*
לְבַד תה״פ	seul
לְבַד מִן־	excepté, en plus de, outre
בִּלְבַד	seulement
וּבִלְבַד שֶׁ־	à condition toutefois que
מִלְּבַד־	indépendamment de, en plus de
מִלְּבַד שֶׁ־	outre que, sans compter que
‖ לְבַדִּי, לְבַדְּךָ... וכו׳	moi (toi...) seul
נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי	je suis resté seul
לֶבֶד (165) ז	feutre *m*
לִבֵּד (432) פ״י	coller, plaquer
‖ הִתְלַבֵּד (466) פ״ע	se coller, se plaquer
לְבָדוּת או לְבַדִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solitude *f*
1. לַבָּה (208) נ (להבה)	flamme *f*
לַבַּת־אֵשׁ	flamme
2. לָבָה (208) נ גיאול	lave *f*
לִבָּה (208) נ	coeur *m*
‖ טכנ (החלק המרכזי)	centre *m*, noyau *m*
לִבַּת־הַכֶּבֶל	âme *f* du câble
לִבָּה (453) פ״י	attiser le feu
בהש לִבָּה אֶת־הַיְּצָרִים	exciter les passions
‖ הִתְלַבָּה (480) פ״ע	prendre feu, flamber
לְבוּב, לְבוּבָה ת	en forme de coeur
‖ (אפוף)	enveloppé
1. לִבּוּב (41) ז (משיכת־הלב)	enchantement *m*
2. לִבּוּב (41) ז (אפיית־לביבות)	fabrication *f* de beignets
לְבוֹבִית (17) נ	bavette *f*

1. לָבוּד, לְבוּדָה ת (צמוד) — collé, plaqué
עֵץ לָבוּד — contreplaqué *m*
2. לָבוּד, לְבוּדָה ת (צמרי) — feutré
לִבּוּד (41) ז — collage *m*, placage *m*
לָבוּט, לְבוּטָה ת — hésitant, timoré
לִבּוּט (41) ז — tourment *m*, embarras *m*
לִבּוּי (23) ז — attisage *m*
|| בהש לִבּוּי־יְצָרִים — excitation *f* de passions
1. לִבּוּן (41) ז — blanchiment *m*, nettoyage *m*
(של־מתכת) — incandescence *f*, chauffage *m* à blanc
|| בהש (בירור) — élucidation *f*, clarification *f*
2. לִבּוּן (41, בלי ר׳) ז (עשיית־לבנים) — fabrication *f* de briques
לְבוֹנָה (201) נ — encens *m*
לַבּוֹרַנְט, ־טִית ש — laborantin *n*
לְבוּשׁ (41) ז — vêtement *m*, habit *m*, costume *m*
לְבוּשׁ־קַיִץ/־חֹרֶף — vêtements d'été/d'hiver
לָבוּשׁ, לְבוּשָׁה ת — habillé, vêtu
לְבִזְבֵּז ← לִזְבֵּז
לָבַט (303) פ״י — fatiguer, tourmenter
|| פ״ע — se fatiguer, se tourmenter
|| נִלְבַּט (389) פ״ע — se débattre, se tourmenter
|| לִבֵּט (432) פ״י — fatiguer, tourmenter
|| הִתְלַבֵּט (466) פ״ע — se débattre, s'agiter
בהש — être perplexe
לֶבֶט (166) ז — tourment *m*, embarras *m*
לָבִיא (12, ר׳ גם לְבָאִים) ז — lion *m*
לְבִיאָה (201) נ — lionne *f*
לְבִיבָה (201) נ — beignet *m*
לָבִיד (15) ז — contreplaqué *m*
לְבִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ צמח — pois-à-vache *m*
לְבִיטָה (201) נ — secousse *f*, convulsion *f*
לָבִישׁ, לְבִישָׁה ת — mettable (vêtement)
לְבִישָׁה (201) נ — habillement *m*, mise (d'un habit) *f*
לְבַל ← בַּל
לַבְלָב (91) ז אנטום — pancréas *m*
1. לִבְלֵב (460) פ״ע (פרח) — bourgeonner, fleurir
|| הִתְלַבְלֵב (494) פ״ע — s'épanouir
2. לִבְלֵב (460) פ״ע (צעק) — crier, brailler

לִבְלוּב (41) או לִבְלֶבֶת (—) נ — bourgeonnement *m*, floraison *f*
לַבְלָר (97) ז — clerc *m*, secrétaire *m*, commis *m*
לַבְלָרוּת (46, בלי ר׳) נ — tenue *f* des livres
לָבָן ש״פ ז — Laban *m*
לָבָן, לְבָנָה ת — blanc
שָׁחוֹר עַל־גַּבֵּי־לָבָן — noir sur blanc
בִּגְדֵי־לָבָן ז״ר — vêtements blancs
שְׂדֵה־לָבָן ז — champ *m* de blé
|| לְבָנִים ז״ר — linge *m*, sous-vêtements *mpl*
1. לָבַן (303 נ) פ״י (עשה לבנים) — faire des briques
2. לִבֵּן (432 נ) פ״י (צבע ללבן) — blanchir
(מתכת) — chauffer à blanc
בהש (הבהיר) — éclaircir
|| הִתְלַבֵּן (466 נ) פ״ע — devenir blanc, blanchir
(מתכת) — être chauffé à blanc
בהש (הובהר) — s'éclaircir
|| הִלְבִּין (499 נ) פ״ע (נעשה לבן) — devenir blanc
רֹאשׁוֹ הִלְבִּין — ses cheveux ont blanchi
הִלְבִּינוּ פָּנָיו — son visage pâlit
|| פ״י (עשה ללבן) — blanchir, faire pâlir
הִלְבִּין פְּנֵי־פ׳ בָּרַבִּים — humilier qn publiquement
הִלְבִּין שִׁנַּיִם לְפ׳ — sourire à qn
לֹבֶן (189, בלי ר׳) ז — blancheur *f*
לֹבֶן שֶׁבָּעַיִן — blanc *m* de l'oeil, cornée *f*
לֹבֶן שֶׁל־בֵּיצָה — blanc d'oeuf
לְבַנְבַּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בַּנִּים, ־בַּנּוֹת) ת — blanchâtre
לְבָנָה (—) נ — lune *f*
דת קִדּוּשׁ־לְבָנָה ז — consécration *f* de la lune
עממי אוֹתִיּוֹת שֶׁל־קִדּוּשׁ־לְבָנָה — gros caractères (d'imprimerie)
לְבֵנָה (231, ר׳ לְבֵנִים 136) נ — brique *f*
לְבֵנַת־טִיט — brique crue
לְבֵנָה שְׂרוּפָה — brique cuite
לַבְנָה (242, בלי ר׳) נ — blancheur *f*
לִבְנֶה (73) ז צמח — bouleau *m*
לְבָנוֹן ש״פ ז (הר ומדינה) — le Liban
לַבְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג — ablette *f*, gardon *m*
לְבָנוֹנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Libanais *n*
|| לְבָנוֹנִי, ־נִית ת — libanais

לְבְנוּנִי, ־נִית ת — blanchâtre
לְבְנוּנִית (17) או לַבְנוּת (45) נ — blancheur *f*
לְבַנְטִינִי, ־נִית ת — levantin
לְבַנְטִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — levantinisme *m*
לְבָנִין (ר׳ ־נִים) ז חרק — piéride *f*, papillon blanc
לְבֵנִית (17) נ — petite brique
לְבָנִית (—) נ אנטום — cornée *f*
לֶבֶס (166) ז — chaudron *m*, marmite *f*
לַבְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — albinos *n*
לַבְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ — albinisme *m*
לָבַשׁ (308) פ״י — mettre (un vêtement), revêtir
לָבַשׁ מְעִיל — mettre un manteau
בהש לָבַשׁ עֹז — s'armer de courage
לָבַשׁ צוּרָה — prendre forme
|| נִלְבַּשׁ (389) פ״ע — être mis (habit), être revêtu
|| לִבֵּשׁ (432) פ״י — habiller, vêtir
|| הִתְלַבֵּשׁ (466) פ״ע — s'habiller
|| הִלְבִּישׁ (499) פ״י — habiller, vêtir
הִלְבִּישׁ דְּבָרָיו בִּמְלִיצוֹת — parler avec emphase
לֹג (ר׳ לֻגִּים) ז — *log* (mesure de capacité) *m*
לְגַבֵּי־ ← גַּב
לָגוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר — lagune *f*
לָגַז (303) פ״י חקל — mettre en meule
|| נִלְגַּז (389) פ״ע — être mis en meule
|| הִתְלַגֵּז (466) פ״ע — bifurquer
לִגְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — légion *f*
לִגְיוֹן־הַזָּרִים (בצרפת) — légion étrangère
לִגְיוֹן־הַכָּבוֹד (בצרפת) — légion d'honneur
לִגְיוֹנֵר (ר׳ ־רִים) ז — légionnaire *m*
לְגִיזָה (201) נ — mise *f* en meule
לֶגִיטִימִי, ־מִית ת — légitime
לְגִימָה (201) נ — gorgée *f*, lampée *f*
בִּלְגִימָה אַחַת — d'un seul trait
לָגִין (15) ז — cruche *f*, carafe *f*, aiguière *f*
לְגִינָה (201) נ — sébile *f*
בהש אִסְתְּרָא בִּלְגִינָה — un sou dans une sébile (beaucoup de bruit pour rien) *f*
לִגְלֵג (460) פ״ע (עַל־) — se moquer de, railler
לַגְלְגָן (ר׳ ־נִים) ז — moqueur *m*, railleur *m*
לַגְלְגָנוּת (46, בלי ר׳) נ — moquerie *f*, raillerie *f*
לַגְלְגָנִי, ־נִית ת — moqueur, railleur

לִגְלוּג (41) ז — moquerie *f*
לָגַם (303) פ״י — siroter, déguster
לֹגֶם (192, זוגי לָגְמַיִם (261) ז — gorge *f*
מְלֹא־לֻגְמָיו — plein la bouche
לְגַמְרֵי תה״פ — entièrement, complètement
לֵדָה (229) נ — naissance *f*, accouchement *m*
מִלֵּדָה — de naissance
לְדִידִי, לְדִידָךְ, לְדִידֵיהּ וכו׳ ← דִּידִי
לָדִינוֹ (—) ז — ladino (dialecte judéo-espagnol) *m*
לֶדֶת ← יָלַד
לָה (—) ז מוס — la *m*
לְהָאָה (210) נ אנטום — luette *f*
לַהַב (152) ז (שלהבת) — flamme *f*
בהש פְּנֵי־לְהָבִים נ״ר — visage brûlant
|| (ברק) — éclair *m*
|| (של־סכין) — lame *f*
לָהַב (326) פ״ע — brûler, flamboyer
|| נִלְהַב (397) פ״ע — s'enflammer
בהש (נרגש) — s'enthousiasmer
|| לִהֵב (435) פ״י — brûler, incendier
|| הִתְלַהֵב (472) פ״ע — s'enflammer, prendre feu
בהש — s'enthousiasmer, s'enflammer
|| הִלְהִיב (502) פ״י — enflammer, embraser
בהש — enthousiasmer
לֶהָבָה (220) נ — flamme *f*
עָלָה בַּלֶּהָבוֹת — être consumé par les flammes
חוֹצֵב לַהֲבוֹת־אֵשׁ — qui jette feu et flamme
אֵשׁ־לֶהָבָה נ — brasier *m*
בהש (אדם נלהב) — plein d'ardeu:
|| °(להב של־חרב) — lame *f*
לַהֲבִיּוֹר (ר׳ ־רִים) ז צבא — lance-flammes *m*
לַהֲבִית (17) נ — flammèche *f*
לַהֶבֶת (253) נ — flamme *f*
לַהַג (152) ז (הרהור) — médiation *f*
|| (פטפוט) — bavardage *m*, verbiage *m*
|| (ניב) — dialecte *m*, patois *m*
לָהַג (321) פ״י (ביטא) — prononcer, énoncer
|| (פטפט) — bavarder, papoter
|| לִהֵג (434) פ״י — bavarder, papoter
לְהָגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bavard *n*

לְהַגְנוּת (46, בלי ר׳) נ — bavardage *m*, verbosité *f*
לְהַגָנִי, ־נִית ת — prolixe, verbeux
לְהַד״ם (= לֹא הָיוּ דְבָרִים מֵעוֹלָם) — ni vu ni connu
לָהָה (350) פ״ע — être exténué, être épuisé
לָהֶה, לָהָה ת — exténué, épuisé
לָהוּב, לְהוּבָה ת (בוער) — brûlant, enflammé
‖ (חד) חֶרֶב לְהוּבָה — épée affilée
לְהוּב (50) ז — flamboiement *m*
בהש — enthousiasme *m*, ardeur *f*
לַהוּג (50) ז — bavardage *m*, papotage *m*
לָהוּט, לְהוּטָה ת — passionné, avide
לָהוּט אַחַר־דּ״מ — passionné de qch
לָהוּט אַחַר־הֶעָשָׁן — fumeur enragé
לְהוּט (50) ז — chaleur *f*, ardeur *f*, flamme *f*
בהש — ardeur
1. לַהַט (152) ז (אש) — flamme *f*, chaleur *f*
‖ (זוהר) — éclat *m*, incandescence *f*
לַהַט־הַשֶּׁמֶשׁ — l'ardeur *f* du soleil
לַהַט־הַחֶרֶב — la lame étincelante du glaive
‖ בהש דִּבֵּר בְּלַהַט — parler avec passion
2. לַהַט (152) ז (כישוף) — magie *f*, enchantement *m*
מַעֲשֵׂה־לְהָטִים ז — sorcellerie *f*
לָהַט (326) פ״ע — brûler, flamber
‖ לִהֵט — brûler, embraser
בהש לִהֵט גֶּחָלִים — jeter feu et flamme
‖ הִתְלַהֵט (472) פ״ע — s'enflammer, s'embraser
‖ הִלְהִיט (502) פ״י — enflammer, embraser
לַהֲטוּט (41) ז — tour *m* de passe-passe
לַהֲטוּטָן או לַהֲטוּטָר (97) ז — prestidigitateur *m*
לַהֲטוּטָנוּת (46, בלי ר׳) נ — prestidigitation *f*
לְהַטֵּט (458) פ״ע — faire des tours de passe-passe
לְהָטָנִי, ־נִית ת — brûlant, ardent
לָהִיב, לְהִיבָה ת — inflammable
לְהִיבָה (201) נ — incendie *m*, flambée *f*
לְהִיגָה (201) נ — bavardage *m*, papotage *m*
לְהִיט (15) ז — rengaine *f*, air *m* à la mode
לְהִיטָה (201) נ (שריפה) — flambée *f*
‖ (תשוקה) — ardeur *f*, avidité *f*
לְהִיטוּת (48, בלי ר׳) נ — ardeur *f*, avidité *f*

[להלה] הִתְלַהְלֵהַּ (496) פ״ע — se démener, folâtrer
לְהַלָּן תה״פ — plus loin, ci-dessous
כִּדְלְהַלָּן — comme suit
[להם] הִתְלַהֵם (472) פ״ע — se heurter
דְּבָרִים כְּמִתְלַהֲמִים — paroles véhémentes
לַהַק (152) ז (של־עופות) — groupe *m*, bande *f*
‖ צבא — groupe d'aviation, escadrille *f*
רֹאשׁ־לַהַק ז — chef *m* d'escadrille
לָהַק (435) פ״י — rassembler, grouper
‖ הִתְלַהֵק (472) פ״ע — se rassembler, se grouper
לַהֲקָה (238) נ — troupe *f*, compagnie *f*, bande *f*
‖ (של־אמנים) — troupe
לַהֲקַת־בַּלֶּט — corps *m* de ballet
‖ (של־בעלי־חיים) — bande, meute *f*
לַהֲקַת־זְאֵבִים — bande de loups
לוּ או לוּא מ״ח (אילו) — si (irréel)
‖ (הלואי) — si seulement, pourvu que
לוּ יְהִי כִּדְבָרֶיךָ — qu'il en soit ainsi
1. לְוַאי מ״ח — si seulement, plaise au Ciel
2. לְוַאי (61) או לְוָי (—) ז — accessoire *m*, complément *m*
דִּבְרֵי־לְוַאי ז״ר — notice explicative
מוּצַר־לְוַאי ז — sous-produit *m*
נִמּוּק־לְוַאי ז — motif *m* accessoire
שֵׁם־לְוַאי ז — surnom *m*
‖ דקדוק — épithète *f*
לַוַּאי (ר׳ לַוָּאִים) ז — accompagnateur *m*
לוֹגִי, ־גִית ת — logique
לוֹגִיסְטִי, ־טִית ת צבא — logistique
לוֹגִיסְטִיקָה (—) נ צבא — logistique *f*
לוֹגִיקָה (—) נ — logique *f*
לוֹגִיקָן (ר׳ ־קָנִים) ז — logicien *m*
לוֹגָרִיתְם (ר׳ ־מִים) ז מתמט — logarithme *m*
לוּחַ־לוֹגָרִיתְמִים ז — table *f* de logarithmes
לוֹגָרִיתְמִי, ־מִית ת — logarithmique
לוּדָר (ר׳ ־רִים) ז — gladiateur *m*
1. לָוָה (353) פ״י (לקח כהלוואה) — emprunter
‖ נִלְוָה (406) פ״ע — être emprunté
‖ הִלְוָה (512) פ״י — prêter
הִלְוָה אֶת־פ׳ כֶּסֶף או הִלְוָה כֶּסֶף לִפ׳ — prêter de l'argent à qn

הִלְוָה בְּרִבִּית prêter à intérêt
הִלְוָה עַל־מַשְׁכּוֹן prêter sur gage
2. לָוָה (353) פ״י (הצטרף ל־) accompagner
|| נִלְוָה (406) פ״ע (לְ־, אֶל־, עַל־ או עִם־) accompagner, se joindre à
|| לִוָּה (453) פ״י accompagner, escorter
מוס לִוָּה בִּפְסַנְתֵּר accompagner au piano
|| הִתְלַוָּה (480) פ״ע accompagner, se joindre
|| הִלְוָה (512) פ״י accompagner
לוֹהֵט, ־הֶטֶת (ר׳ ־הֲטִים, ־הֲטוֹת) ת brûlant, ardent
לוֹוֶה, לוֹוָה ש emprunteur *n*, débiteur *n*
לִוּוּי (23) ז accompagnement *m*
צבא escorte *f*
|| מוס accompagnement
1. [לוז] לָז (382) פ״ע (סר) s'écarter, se détourner
|| נָלוֹז (429) פ״ע se pervertir, s'égarer
דֶּרֶךְ נְלוֹזָה chemin tortueux
|| הֵלִיז (522) פ״י écarter, détourner
2. [לוז] הֵלִיז (522) פ״י (השמיץ) calomnier
לוּז (41) ז צמח noisetier *m*, coudrier *m*
|| אנטום לוּז־הַשִּׁדְרָה vertèbre cervicale
בהש quintessence *f*, élément vital
לוּזָה (201) נ calomnie *f*
לוּחַ (44) ז (קרש) planche *f*
|| (של־ספר) plat (d'un livre) *m*
|| לוּחַ־אֶבֶן table *f* de pierre
לוּחוֹת־הַבְּרִית les tables *fpl* de l'alliance
|| (לכתיבה) tableau *m*
לוּחַ־מוֹדָעוֹת tableau d'affichage
בהש לוּחַ חָלָק table rase
כָּתַב עַל־לוּחַ־לִבּוֹ graver dans son coeur
|| (רשימה) table, liste *f*
לוּחַ־הַיֵּינוֹת (במסעדה) la carte des vins
לוּחַ־הַכֶּפֶל table de multiplication
לוּחַ־מְחִירִים prix-courant *m*
לוּחַ־זְמַנִּים (של־רכבת) horaire *m*
|| (של־השנה) calendrier *m*
לִוֵּחַ (440) פ״י (ניסר ללוחות) découper en planches
|| (ערך בטבלאות) disposer en tables
לוּחִית (17) נ tablette *f*

לוֹחֵם (126) ז combattant *m*
לוֹחֲמוּת (45) נ belligérance *f*
לוֹחֵץ־לָשׁוֹן (ר׳ לוֹחֲצֵי־לָשׁוֹן) ז abaisse-langue *m*
לוֹחֲשָׁנִי, ־נִית ת chuchoté
[לוט] לָט (382) פ״י couvrir, cacher
|| הֵלִיט (526) פ״י couvrir, envelopper
1. לוֹט ש״פ ז Lot *m*
עממי שִׁכּוֹר כְּלוֹט ivre comme un Polonais
2. לוֹט (21) ז (מכסה) couverture *f*, enveloppe *f*, voile *m*
הֵסִיר אֶת־הַלּוֹט מֵעַל־ dévoiler, inaugurer
3. לוֹט (—) ז (בושם) laudanum *m*
לוּט, לוּטָה ת enveloppé, couvert
לוּט בַּעֲרָפֶל couvert de brouillard
לוּטִים בָּזֶה שְׁנֵי מִכְתָּבִים ci-inclus deux lettres
לוֹטוֹ (—) ז (משחק) loto *m*
לוֹטוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח lotus *m*, nénuphar *m*
לוֹטְפָנִי, ־נִית ת caressant
לֵוִי ← 2. לָוַאי
לֵוִי ש״פ ז Lévi *m*
|| לֵוִי (ר׳ לְוִיִּם) ז lévite *m*
לְוָיָה (215) נ (הליכה ביחד) accompagnement *m*
בֶּן־לְוָיָה ז compagnon *m* de route
בִּלְוָיַת־ en compagnie de
|| (פמליה) escorte *f*
|| (212) נ (של־מת) enterrement *m*, obsèques *fpl*
לִוְיָה (242, בלי ר׳) נ guirlande *f*
לִוְיַת־חֵן ornement plein de charme
לוֹיָה (ר׳ ־יוֹת) נ feston *m*
לַוְיָן (97) ז satellite *m*
לַוְיַן־תִּקְשֹׁרֶת télestar *m*
לִוְיָתָן (105, לִוְיְתָנֵי־) ז זואול baleine *f*
צֵיד־לִוְיָתָנִים ז chasse *f* à la baleine
בהש (איש־עסקים גדול) magnat *m*
|| מיתול לִוְיָתָן ש״פ ז Léviathan *m*
לִוְיָתָנִית (17) נ baleinière *f*
לוֹכְסָן (97) ז trait *m* oblique
לוֹכְסָנִי, ־נִית ת oblique
1. לוּל (41) ז (של־עופות) poulailler *m*
|| (של־תינוקות) parc (de bébé) *m*

2. לוּל (41) ז (מדרגות)	escalier *m* en colimaçon
לוּלֵא או לוּלֵי מ״ח	si... ne... pas (irréel)
לוּלֵא הִתְמַהְמַהְנוּ	si nous n'avions pas traîné
לוּלָאָה (211) נ (עניבה)	noeud-coulant *m*
‖ (בבגד)	boutonnière *f*, bride *f*, oeillet *m*
לוֹלָב (91) ז טכנ	boulon *m*
לוּלָב (91) ז	branche *f* de palmier
לוֹלָבִית (17) נ טכנ	petit boulon
לוּלֵי ← לוּלֵא	
לוּלְיָן (97) ז	acrobate *m*, funambule *m*
לוּלְיָנוּת (46, בלי ר׳) נ	acrobatie *f*
לוּלְיָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	en spirale
מַדְרֵגוֹת לוּלְיָנִיּוֹת	escalier *m* en colimaçon
לוּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	préposé à la basse-cour
לוֹמְבַּרְד (־דים) ז (בית־עבוט)	mont-de-piété *m*
לוֹמְדוּת (45, בלי ר׳) נ	érudition *f*
לוֹמַר ← אָמַר	
1. [לון] או [לין] לָן (382 נ או 387 נ) פ״ע	passer la nuit
נָטָה לָלוּן	s'installer pour la nuit
‖ הִתְלוֹנֵן (488 נ) פ״ע	chercher un abri
‖ הֵלִין (526 נ) פ״י	recevoir pour la nuit
(השהה)	ajourner
הֵלִין שָׂכָר	différer le paiement du salaire
2. [לון] נִלּוֹן (431 נ) פ״ע (התרעם)	se plaindre
‖ הִתְלוֹנֵן (488 נ) פ״ע (עַל־)	se plaindre (de)
‖ הֵלִין (526 נ) או הֶלִין (522 נ) פ״ע	récriminer
לוֹנְדּוֹן ש״פ נ (עיר)	Londres *m*
לְוַנְטִינִי, לְוַנְטִינִיּוֹת ← לְבַנְטִינִי, לְבַנְטִינִיּוֹת	
לוֹנְכִית (17) נ	poignard *m*
לוֹעֵז (ר׳ לוֹעֲזִים) ז	barbare, qui parle une autre langue
לוֹעֲזִי, ־זִית ת	étranger (langue)
מִלִּים לוֹעֲזִיּוֹת	mots étrangers
מִלּוֹן עִבְרִי־לוֹעֲזִי	dictionnaire hébreu bilingue
‖ לוֹעֲזִית (—) נ	langue étrangère
בְּלוֹעֲזִית	en langue étrangère
לוֹעֲזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère étranger (du langage)
לוּף (41) ז צמח	arum *m*
לוּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne *f* aux sourcils épais
לוּפִית (17) נ צמח	gouet *m*
1. [לוץ] לָץ (382) פ״ע (לעג)	se moquer, railler
‖ הִתְלוֹצֵץ (488) פ״ע	plaisanter
‖ הֵלִיץ (526) פ״י	tourner en ridicule
2. [לוץ] הֵלִיץ (526) פ״י (המליץ)	recommander
‖ (תרגם)	traduire
לוֹצֵץ (ר׳ ־צְצִים) ז	moqueur *m*, railleur *m*
לוֹצְצָנִי, ־נִית ת	moqueur, railleur
לוֹקֵחַ (ר׳ ־קְחִים) ז	acheteur *m*, client *m*
לוֹקָלִי, ־לִית ת	local
לוּקְסוּס (—) ז	luxe *m*
לוֹרְד (ר׳ ־דִים) ז	lord *m*
בֵּית־הַלּוֹרְדִים ז	la Chambre des Lords
[לוש] לָשׁ (382) פ״י	pétrir
‖ נִלּוֹשׁ (431) פ״ע	être pétri
לוֹתַר ש״פ נ (מחוז)	la Lorraine
לָז, לָזֶה, לֵזוּ ← הַלָּז, הַלָּזֶה	
לִזְבֵּז (132) ז	bordure *f*, cadre *m*
לִזְבֶּזֶת (252) נ	liséré *m*, bordure *f*
לְזוּת (45, בלי ר׳) נ	déformation *f*
לְזוּת־שְׂפָתַיִם	médisance *f*
לַח, לַחָה ת	humide
מִדּוֹת־הַלַּח נ״ר	mesures *fpl* de capacité
לֵחַ (9, בלי ר׳) ז	sève *f*
לֹא נָס לֵחוֹ	sa vigueur n'a pas baissé
לֵחָה (229) נ (רטיבות)	humidité *f*
‖ (ריר)	salive *f*, mucosité *f*
‖ (ברפואת ימי־הביניים)	humeur *f*
לְחוּד תה״פ	à part, séparément
לְחוּחַ (ר׳ ־חוֹת) ז מטבח	galette (de maïs) *f*
לִחוּךְ (50) ז	action *f* de lécher *ou* de brouter
בהש לִחוּךְ־פִּנְכָּה	flatterie *f*
לְחוּם (41) ז	chair *f*, corps *m*
לָחוּם, לְחוּמָה ת	brûlé, desséché
לָחוּץ, לְחוּצָה ת	énervé, en difficulté
לִחוּשׁ (50) ז	chuchotement *m*
לֵחוּת (47, בלי ר׳) נ (רטיבות)	humidité *f*
מַד־לַחוּת ז	hygromètre *m*

|| בהש (רעננות) — fraîcheur *f*

לְחִי (7, בלי ר׳: -זוגי לְחָיַיִם 264) נ — joue *f*, mâchoire *f*

מַכַּת־לְחִי נ — soufflet *m*, gifle *f*

יַעֲלוּ עֲשָׂבִים בִּלְחָיָיו — il sera mort depuis longtemps

|| טכנ (של־מלחציים) — mâchoire

|| (קרש) — planchette *f*

לְחָיָה (ר׳ לְחָיוֹת) נ — gourmette (du cheval) *f*

לְחִיכָה (201) נ — action *f* de lécher *ou* de brouter

לָחִים, לְחִימָה ת צבא — combatif, porté à la lutte

לְחִימָה (201) נ צבא — combat *m*, lutte *f*

כֹּשֶׁר־לְחִימָה ז — aptitude *f* au combat

לָחִין, לְחִינָה ת — mélodieux

לְחִינָה (201) נ — chant *m*, air *m*, mélodie *f*

לְחִיץ (1) ז — bouton-pression *m*

לְחִיץ־הַתְנָעָה — bouton de démarrage

לְחִיצָה (201) נ — pression *f*, étreinte *f*

לְחִיצַת־יָד — poignée *f* de main

לְחִיצַת־הַדֶּק — action *f* du doigt sur la détente

בהש לְחִיצָה אֶל־הַקִּיר — mise *f* au pied du mur

לְחִישָׁה (201) נ — chuchotement *m*, murmure *m*

לְחִישַׁת־נָחָשׁ — sifflement *m* de serpent

בהש לְחִישַׁת־גֶּחָלִים — grésillement *m* de braise

בִּלְחִישָׁה — à voix basse

|| (השמצה) — rumeur malveillante

לְחִיתָה (201) נ — fait *m* de tirer la langue

לָחַךְ (326) פ״י (ליקק) — lécher, laper

לָחַךְ אֶצְבְּעוֹתָיו — se lécher les doigts

בהש לָחַךְ עָפָר — mordre la poussière

|| (נגס) — brouter

כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר — radicalement

|| נִלְחַךְ (397) פ״ע — être léché, être brouté

|| לִחֵךְ (435) פ״י (ליקק) — lécher, brouter

בהש לִחֵךְ עֲפַר־רַגְלֵי־פ׳ — s'aplatir devant qn

לִחֵךְ פִּנְכָּה — flatter, faire des bassesses

|| (השמיד) — raser (un édifice), démolir

לַחֵךְ (ר׳ לַחֲכִים) ז צמח — plantain *m*

לִחְלוּחַ (44, בלי ר׳) ז — humectation *f*

לִחְלוּחַ־פֶּה — petite gorgée

לַחְלוּחִי, ־חִית ת — humide, moite, mouillé

לַחְלוּחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — humidité *f*

לַחְלוּחִית (17, בלי ר׳) נ — humidité *f*, sève *f*

|| בהש (רעננות) — fraîcheur *f*, sève *f*, vigueur *f*

לַחֲלוּטִין תה״פ — absolument, décidément

לַחֲלוּפִין תה״פ — sinon, à défaut

לְחָלֵחַ, ־לְחָה ת — humide, moite

לִחְלֵחַ (465) פ״י — humecter, mouiller

|| הִתְלַחְלֵחַ (495) פ״ע — s'humecter, se mouiller

1. לָחַם (326) פ״ע (ניהל קרב) — combattre

|| נִלְחַם (397) פ״ע (בְּ־, עִם־, אֶת־) — combattre, se battre (contre)

נִלְחַם לְ־ או בְּעַד־ — se battre pour

|| הִתְלַחֲמוּ (472) פ״ע — se battre (entre eux)

2. לָחַם (326) פ״י (אכל) — manger, se nourrir

לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי — venez manger de ma nourriture

3. [לחם] הִלְחִים (502) פ״י (הדביק) — souder

לְחָם (152) ז טכנ — soudure *f*

° לָחֶם (—) ז (שופטים ה׳ ח׳) — combat *m*

לֶחֶם (176) ז — pain *m*

לֶחֶם יָשָׁן או יָבֵשׁ — pain rassis

לֶחֶם־מִשְׁנֶה — deux pains, portion *f* double

לֶחֶם־עֹנִי — pain de misère

דת לֶחֶם־הַקֹּדֶשׁ (אצל־הנוצרים) — hostie *f*

|| בהש (מזון) — nourriture *f*, subsistance *f*

אָכַל לֶחֶם־חֶסֶד — vivre de la charité

לֶחֶם־חֻקּוֹ — sa nourriture quotidienne

לֶחֶם־לַחַץ או צַר — portion congrue

שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי־הַמָּיִם — un bienfait n'est jamais perdu

לַחְמָא (—) ז ארמית — pain *m*

הָא לַחְמָא עַנְיָא — voici le pain misérable

לַחְמָה (207) נ — art *m* de combattre, tactique *f*

לַחְמָה זְעִירָה — guérilla *f*

לַחְמַת־לַיְלָה — combat *m* de nuit

לַחְמִית (17) אנטום — conjonctive *f*

רפא דַּלֶּקֶת־הַלַּחְמִית נ — conjonctivite *f*

לַחְמָנִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ — petit pain

לַחַן (152) ז מוס — air *m*, mélodie *f*

לָחַן (326 ג) פ״י — chanter, chantonner

|| הִלְחִין (502 ג) פ״י — mettre en musique

לְחֵנָה (229) נ — concubine *f*

לַחַץ (152) ז pression *f*
לַחַץ־אֲוִיר pression atmosphérique
לַחַץ־דָּם tension artérielle
מַד־לַחַץ ז manomètre *m*
סִיר־לַחַץ ז autoclave *m*
|| (עינוי) oppression *f*
מַיִם לַחַץ eau *f* en quantité restreinte
|| (כפייה) pression, contrainte *f*
הִפְעִיל לַחַץ עַל־ exercer une pression sur
פָּעַל תַּחַת־לַחַץ agir sous contrainte
קְבוּצַת־לַחַץ ג groupement intéressé, lobby *m*
תָּא־לַחַץ ז cabine pressurisée
לָחַץ (326) פ״י presser, serrer, appuyer
לָחַץ אֶת־יַד־פְּ׳ serrer la main de qn
לָחַץ אֶל־לִבּוֹ serrer contre son coeur
בהש לָחַץ אֶל־הַקִּיר mettre au pied du mur
יָדַע הֵיכָן הַנַּעַל לוֹחֶצֶת savoir où le bât blesse
|| (הציק) opprimer, accabler
הַחוֹבוֹת לוֹחֲצִים עָלַי les dettes me harcèlent
|| לָחַץ עַל־פְּ׳ exercer une pression sur qn
|| נִלְחַץ (397) פ״ע être serré, être pressé, être opprimé
בהש לִבּוֹ נִלְחַץ son coeur se serra
|| הִלְחִיץ (502) פ״י presser, serrer
לַחְצָנִית (17) ג bouton-pression *m*
לַחַשׁ (152) ז murmure *m*
לַחַשׁ־רַחַשׁ chuchotement *m*, rumeur *f*
תַּעֲמוּלַת־לַחַשׁ ג propagande chuchotée
בְּלַחַשׁ à voix basse
|| (סיסמת־קסם) incantation *f*, sortilège *m*
|| (תפילה) oraison *f*, prière *f* à voix basse
||° (תכשיט) amulette *f*
לָחַשׁ (326) פ״י chuchoter, murmurer
לָחַשׁ עַל־הַמַּכָּה réciter des incantations pour guérir une plaie
גַּחֶלֶת לוֹחֶשֶׁת braise ardente
|| (בתאטרון) souffler
|| נִלְחַשׁ (397) פ״ע être chuchoté
|| לִחֵשׁ (435) פ״י chuchoter, murmurer
(ה־שביע נחש וכד׳) charmer, ensorceler
|| הִתְלַחֵשׁ (472) פ״ע s'entretenir à voix basse

הִתְלַחֵשׁ עַל־ répandre des rumeurs contre
|| הִלְחִישׁ (502) פ״י chuchoter
לַחֲשׁוֹן (ר׳ ־נים) ז murmure *m*
לַחֲשׁוּשׁ (41) ז chuchotement *m*, murmure *m*
לַחְשָׁן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש souffleur *n*
לִחְשֵׁשׁ (460) פ״י chuchoter
|| הִתְלַחְשֵׁשׁ (494) פ״ע chuchoter, murmurer
לַחְשֶׁשֶׁת (256) ג chuchotement *m*, murmure *m*
1. [לחת] הִלְחִית (502 ת) פ״ע (התנשם) haleter
2. [לחת] הִלְחִית (502 ת) פ״ע (התכופף) se courber
1. לָט (88) ז (כישוף) incantation *f*, sortilège *m*
2. לָט ← לָאט
3. לָט ← [לוט]
לְטָאָה (212) ג זואול lézard *m*
לִטּוּף (51) ז caresse *f*
לִטּוּשׁ (51) ז affûtage *m*, polissage *m*
בהש לִטּוּשׁ אַחֲרוֹן dernier fignolage
לָטִינִי, ־נית ת latin
לָמַד לָטִינִית apprendre le latin
לָטִיף, לְטִיפָה ת doux, velouté
לְטִיפָה (201) ג caresse *f*
לְטִישָׁה (201) ג polissage *m*
לְטִישַׁת־עֵינַיִם action *f* de regarder fixement
לֹטֶם (191) ז צמח ciste *m*
לָטַף (301) פ״י caresser
|| לִטֵּף (432) פ״י caresser
|| הִתְלַטֵּף (466) פ״ע se faire caresser
לֶטֶף (165) ז caresse *f*
לַטְפָנִי, ־נית ת caressant
לָטַשׁ (301) פ״י affiler, affûter, aiguiser
בהש לָטַשׁ עֵינָיו regarder fixement
|| מטבח mouiller (une pâte, *etc*)
|| לִטֵּשׁ (432) פ״י polir, roder
|| הִתְלַטֵּשׁ (466) פ״ע devenir poli (métal)
לַטָּשׁ (ר׳ ־שים) ז polisseur *m*
לָיָא ← כְּלַפֵּי־
לִבְּרִית (17) ג libretto *m*
לִיבֶּרָלִי, ־לית ת libéral
לִיבֶּרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) ג libéralisme *m*
לִיגָה (201) ג ligue *f*
לֵיזֶר (ר׳ לֵיזָרִים) ז פיס laser *m*

ליטא ש״פ נ (מדינה)	la Lithuanie
ליטאי, ־אית (ר׳ ־אים, ־איות) ש	Lithuanien *n*
ליטורגי, ־גית ת דת	liturgique
ליטורגיה (ר׳ ־גיות) נ דת	liturgie *f*
ליטר (ר׳ ליטרים) ז	litre *m*
ליטרה (ר׳ ־ראות) נ	livre (poids) *f*
ליכא תה״פ ארמית	il n'y a pas
לילה או ליל (159) ז	nuit *f*
הוא עובד בלילה	il travaille la nuit
הלילה	cette nuit
לילה לילה	chaque nuit
ליל־מנוחה!	bonne nuit!
ליל־שבת	vendredi soir
בן־לילה	du jour au lendemain
יומם ולילה	jour et nuit
עוף־לילה ז	oiseau *m* nocturne
שומר־לילה ז	veilleur *m* de nuit
עשה לילות כימים	travailler jour et nuit
‖ תה״פ	de nuit, nuitamment
לילי, ־לית ת	nocturne
לילית (17) נ עוף	hulotte *f*, chat-huant *m*
‖ לילית ש״פ נ	Lilith (reine des démons) *f*
לילך (91) ז צמח	lilas *m*
לימון (21) ז צמח	citron *m*
עץ־לימון ז	citronnier *m*
מיץ־לימון	limonade *f*
לימפה (201) נ	lymphe *f*
רפא דלקת־כלי־הלימפה נ	lymphangite *f*
[לין] ← 1. 2. [לון]	
לינה (201) נ	nuitée *f*, gîte *m*
לינץ׳ ש״פ ז	Lynch *m*
משפט־לינץ׳ ז	lynchage *m*
ליף (1) ז	fibre *f*
ליפון (ר׳ ־נים) ז	fibrille *f*
ליפי, ־פית ת	fibreux
ליפין (—) ז	fibrine *f*
ליפת (—) נ רפא	fibrose *f*
[ליץ] ← 1. 2. [לוץ]	
ליצה (201) נ	plaisanterie *f*, raillerie *f*
ליצן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש	bouffon *n*, clown *n*
ליצנות (46, בלי ר׳) נ	bouffonnerie *f*, facétie *f*
לירה (ר׳ ־רות) נ	livre (monnaie) *f*
לירה שטרלינג	livre sterling
לירטה (201) נ	lire *f*
לירי, ־רית ת	lyrique
ליריקה (—) נ	poésie *f* lyrique
ליריקן (ר׳ ־נים) ז	poète *m* lyrique
1. ליש (161) ז (אריה)	lion *m*
2. ליש (161, בלי ר׳) ז (בצק)	pâte *f*
לישה (201) נ	pétrissage *m*
מכונת־לישה נ	pétrin *m* mécanique
לית מילית ארמית	il n'y a pas
לית ברירה	il n'y a pas d'alternative
לית דין ולית דין	il n'y a pas de justice
לית מאן דפליג	personne ne conteste
ליתא תה״פ ארמית	il n'y a pas
ליתוגרפיה (—) נ	lithographie *f*
ליתיום (—) ז כימ	lithium *m*
לך, לך ← ל־	
לך, לכה, לכו ← הלך	
לכאורה ← 1. אורה	
לכד (303) פ״י	prendre, saisir, attraper
לכד בפח	prendre au piège
‖ נלכד (389) פ״ע	être pris, être capturé
‖ לכד (432) פ״י	unir, rassembler, grouper
‖ התלכד (466) פ״ע	s'unir, se rassembler
לכד (—) ז	piège *m*
לכה (ר׳ לכות) נ	vernis *m*, laque *f*
נעלי־לכה נ״ר	chaussures vernies
לכה (453) פ״י	laquer
לכוד (51) ז	union *f*, rassemblement *m*
לכוד לאמי	union nationale
לכוי (23) ז	laquage *m*
לכידה (201) נ	prise *f*, conquête *f*
לכיס (15) ז דג	ombre *m*
לכלוך (41) ז	saleté *f*, crasse *f*
‖ (פעולת המלכלך)	salissement *m*
לכלוכית (17) נ	cendrillon *f*, souillon *f*
‖ (לכלוך)	saleté *f*, crasse *f*
לכלך (460) פ״י	salir, souiller
בהש לכלך את־ידיו	se salir les mains
‖ התלכלך (494) פ״ע	se salir, se souiller

לִכְלְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש souillon *n*
לִכְלֹכֶת (—) נ saleté *f*
לָכֵן מ״ח c'est pourquoi
|| קֹדֶם לָכֵן auparavant
לִכְסוּן (41) ז mouvement *m* oblique, biais *m*
לִכְסוּן־מַבָּט envoi *m* d'un regard oblique
לְכַסִיקוֹן ← לֶקְסִיקוֹן
לִכְסֵן (460 נ) פ״י tourner de côté, détourner
לִכְסֵן מַבָּט אֶל־ jeter un regard oblique vers
|| הִתְלַכְסֵן (494 נ) פ״ע se diriger obliquement
לֶכֶשׁ (—) ז raphia *m*
לֶכֶת ← הָלַךְ
כּוֹכַב־לֶכֶת planète *f*
שִׁיר־לֶכֶת ז chanson *f* de route, marche *f*
לְכַתְּחִלָּה ← תְּחִלָּה
לִלֵּב (432) פ״י טכנ boulonner
לִלְיֵן (458 נ) פ״י tourner en spirale
לְלְיָן ← לוּלְיָן
לָמַד (307) פ״י apprendre, étudier
לָמַד בְּעַל־פֶּה apprendre par coeur
לָמַד לִקְרֹא apprendre à lire
לָמַד רְפוּאָה étudier la médecine
לָמַד בְּעָיָה se familiariser avec un problème
|| (הסיק מסקנה) déduire, conclure
הָא לָמַדְתָּ או מִכָּאן אַתָּה לָמֵד il s'ensuit
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ interprétation *f* qui découle du contexte
|| נִלְמַד (388) פ״ע être appris, être enseigné
|| לִמֵּד (432) פ״י enseigner
לִמֵּד אֶת־בְּנוֹ אֻמָּנוּת enseigner un métier à son fils
|| (הרגיל) habituer, apprivoiser
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד comme un taurillon indompté
מִצְוַת־אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה besogne routinière
|| לִמֵּד סָנֵגוֹרְיָה או זְכוּת עַל־ plaider pour
|| (הוכיח) לְלַמֵּד שֶׁ־ pour démontrer que
לְלַמֶּדְךָ d'où il ressort
|| הִתְלַמֵּד (466) פ״ע s'instruire
סֵפֶר־לִמּוּד ז לְמִתְלַמְּדִים manuel *m* pour autodidactes

(התרגל) s'habituer, s'exercer
(נלמד) être appris, être étudié
לָמֶד (—) נ *lamed* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
לֶמֶד (—) ז étude *f*, science *f*
לַמְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש érudit *n*
לַמְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ érudition *f*
1. לָמָה (ר׳ לָמָאִים) ז דת lama (moine hindou) *m*
2. לָמָה (ר׳ לָמוֹת) נ זואול lama (mammifère) *m*
לָמָּה? מילת־שאלה pourquoi?
לָמָּה־זֶּה? pourquoi cela?
לָמָּה לִי?/לָמָּה לְךָ? à quoi bon?
לְמוֹ־, לָמוֹ ← לְ־
לָמוּד, לְמוּדָה ת habitué, expérimenté
לְמוּד־מִלְחָמָה exercé à la guerre
1. לִמּוּד (51) ז étude *f*
לִמּוּד עַצְמִי étude sans maître
לִמּוּדֵי־קֹדֶשׁ études sacrées
סִפְרֵי־לִמּוּד ז״ר livres *mpl* de classe
שְׂכַר־לִמּוּד ז frais *mpl* d'études, écolage *m*
שְׁנַת־לִמּוּדִים נ année *f* scolaire
תָּכְנִית־לִמּוּדִים נ programme *m* d'études
בהש לְשׁוֹן־לִמּוּדִים נ langage châtié
2. לִמּוּד (51) ז (קרש) planche *f*, douve *f*
לִמּוּד, ־דָה ת habitué
° (ישעיהו נ״ד י״ג) disciple
לִמּוּדִי, ־דִית ת éducatif, instructif
סֶרֶט לִמּוּדִי film *m* didactique
טֶלֶוִיזְיָה לִמּוּדִית télévision *f* scolaire
לִמּוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ instruction *f*, érudition *f*
לָמִיד, לְמִידָה ת facile à apprendre
לְמִידָה (201) נ apprentissage *m*, étude *f*
לְמִידוּת (48, בלי ר׳) נ aptitude *f* à étudier
לֶמֶךְ ש״פ ז Lamec (patriarche) *m*
|| עממי bon-à-rien *m*
לִמְלוּם (51) ז balbutiement *m*
לִמְלֵם (460) פ״ע grommeler, balbutier
לַמְלְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש bègue *n*
לִמֵּן (432 נ) פ״י assaisonner de citron
לְמַעַן מ״ח pour que, afin que
|| לְמַעַן (280) מ״י pour, en faveur de

עֲשֵׂה זֹאת לְמַעֲנִי! fais cela pour moi!
לְמַעַן־הַשֵּׁם! pour l'amour de Dieu!
לַמְפָּד (91) ז lampe *f*, lanterne *f*
לְמַפְרֵעַ תה״פ (לשעבר) rétroactivement
לַמְרוֹת מ״י malgré, en dépit de
לְמִשְׁעִי תה״פ avec soin, proprement
מְגֻלָּח לְמִשְׁעִי rasé de près
1. לָן ← 1. [לון]
2. לָן כ״ג ארמית nous, à nous
קָא מַשְׁמַע לָן cela nous fait comprendre
1. לָנוּ ← לְ־
2. לָנוּ ← 1. [לון]
לִנְטָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח verveine *f*
לֶסְבִּי, ־בִּית ת lesbien
לְסוּטָה (201) נ camisole *f*, blouse *f*, gilet *m*
לִסְטוּת או לִסְטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ brigandage *m*
לִסְטִים או לִסְטִיס (ר׳ לִסְטִים) ז brigand *m*
לִסְטֵם (460) פ״י voler, piller, détrousser
לִסְלֵס (460) פ״י mâcher, mâchonner
לֶסֶת (165, ר׳ לְסָתוֹת, לִסְתוֹת־) נ אנטום mâchoire *f*
לִסְתָּנִי, ־נִית ת prognathe
לֹעַ (145) ז אנטום gorge *f*, gosier *m*, pharynx *m*
‖ (של־הר־געש) cratère *m*
‖ (של־כלי־יריה) gueule (de canon) *f*
‖ (של־חיה) gueule
‖ לֹעַ־אֲרִי ז צמח gueule-de-loup *f*, muflier *m*
[לעב] הִלְעִיב (502) פ״י offenser, injurier
לַעַב (152, בלי ר׳) ז offense *f*, injure *f*
לַעַג (152) ז moquerie *f*, raillerie f
לַעַג לָרָשׁ dérision *f* du pauvre
‖ לַעֲגֵי־שָׂפָה ז״ר langage *m* inintelligible
לָעַג (326) פ״ע (לְ־) se moquer de, ridiculiser
‖ נִלְעַג (397) פ״ע être tourné en dérision
נִלְעַג־לָשׁוֹן bègue
‖ הִלְעִיג (502) פ״י (לְ־) tourner en dérision
לָעֵג, לְעֵגָה ת bègue
לַעֲגָן (ר׳ ־נִים) ז moqueur *m*, railleur *m*
לַעֲגָנִי, ־נִית ת moqueur, railleur
לְעוֹג (50) ז moquerie *f*, raillerie *f*
לוֹעֵז (31) ז étranger (parlant une autre langue) *m*

לְעוּז (50) ז (גנאי) médisance *f*
‖ (לשון משובשת) barbarisme *m*
לָעוּן, לְעוּנָה ת amer
לָעוּס, לְעוּסָה ת rabâché, ressassé
לַעַז (152) ז (שפה זרה) idiome étranger
‖ (מלה זרה באות עברית) glose (mot étranger en caractères hébraïques) *f*
‖ (דיבה) médisance *f*, calomnie *f*
הוֹצִיא לַעַז עַל־ calomnier, diffamer
לָעַז (326) פ״ע (דיבר בלשון זרה) parler une langue étrangère, traduire (de l'hébreu)
‖ (הוציא שם רע) לָעַז עַל־פְּ׳ médire de qn
‖ הִתְלַעֵז (472) פ״ע adopter un idiome étranger
‖ הִלְעִיז (502) פ״י faire parler une langue étrangère
‖ (הוציא שם רע) הִלְעִיז עַל־פְּ׳ calomnier qn
לַעַט (152) ז nourriture *f*, bouchée *f*
לָעַט (326) פ״י avaler, manger avidement
‖ הִלְעִיט (502) פ״י faire avaler
(פיטם) gaver, engraisser
בהש (נתן בשפע) abreuver, bourrer
הִלְעִיט אֶת־הַקָּהָל בְּסִיסְמָאוֹת bourrer le public de slogans
לַעֲטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש glouton *n*
לֹעִי, ־עִית ת דקדוק laryngal, guttural
לְעִיטָה (201) נ gloutonnerie *f*, gourmandise *f*
‖ (פיטום) gavage *m*
לְעֵיל תה״פ ארמית plus haut, ci-dessus
דקדוק מִלְעֵיל paroxyton
לָעִיס, לְעִיסָה ת facile à mâcher
לְעִיסָה (201) נ mastication *f*
גּוּמִי־לְעִיסָה ז chewing-gum *m*
טַבַּק־לְעִיסָה ז tabac *m* à chiquer
לְעֵלָּא תה״פ ארמית au-dessus, au-delà
לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא au plus haut degré
לִעְלַע (465) פ״ע bégayer, parler en toussant
‖ הִתְלַעְלַע (495) פ״ע bégayer
לְעֻמַּת־ (281) מ״י (מול) en face de
‖ (בהשוואה ל־) en comparaison de
‖ כִּלְעֻמַּת שֶׁ־ comme

הָלַךְ כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא	il s'en alla comme il était venu
לַעַן (—) ז צמח	absinthe *f*
לַעֲנָה (238) נ צמח	absinthe *f*
יֵין־לַעֲנָה ז	vermouth *m*
‖ בהש (מרירות)	amertume *f*, fiel *m*
לַעֲנִית (17) נ צמח	scrofulaire *f*
לַעַס (—) ז	mastication *f*
לָעַס (326) פ״י	mâcher, mastiquer
‖ בהש (דש בדבר)	rabâcher, ressasser
דְּבָרִים לְעוּסִים	lieux communs
‖ נִלְעַס (397) פ״ע	être mastiqué
‖ הִתְלַעֵס (472) פ״ע	être mastiqué
‖ הִלְעִיס (502) פ״י	gaver
לָעַע (359) פ״ע	être avalé
לָעוּ דְּבָרָיו	ses paroles s'étranglent
לָפַד (303) פ״ע	brûler, flamber
‖ לִפֵּד (432) פ״י	allumer, mettre le feu à
‖ הִתְלַפֵּד (466) פ״ע	briller, scintiller
לֶפֶד (165) ז	compote *f*
לְפוּם־ מ״י ארמית	selon
לְפוּם צַעֲרָא ← אַגְרָא	
לִפּוּף (51) ז	enroulement *m*
לְפוּפִית (17) נ צמח	ipomée *f*, volubilis *m*
לִפּוּת (51) ז	assaisonnement *m*
לְפִי־ מ״י	selon, d'après
לְפִי־דַעְתִּי	à mon avis
לְפִי־שָׁעָה	pour le moment
לְפִי־תֻמּוֹ	de bonne foi, naïvement
לְפִי שֶׁ־	puisque
לַפִּיד (1) ז	flambeau *m*, torche *f*
תַּהֲלוּכַת־לַפִּידִים נ	retraite *f* aux flambeaux
לְפִיכָךְ מ״ח	c'est pourquoi
לְפִיפָה (201) נ	enroulement *m*, bobinage *m*
לְפִיתָה (201) נ	action *f* de saisir, étreinte *f*
לִפְלוּף (41) ז	chassie *f*
לִפְלֵף (460) פ״ע	être chassieux, larmoyer
לִפְנוֹת־ מ״י	vers, à l'approche de
לִפְנוֹת־בֹּקֶר/עֶרֶב	vers l'aube / le soir
לִפְנֵי־ (לְפָנַי, לְפָנֶיךָ... לִפְנֵיכֶם) מ״י (זמן)	avant
לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם	avant midi
בְּעֶשֶׂר לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם	à dix heures du matin
לִפְנֵי־הַסְּפִירָה	avant l'ère chrétienne
לִפְנֵי־זְמַן רַב	il y a longtemps
זִכְרוֹנוֹת ז״ר מִלִּפְנֵי־הַמִּלְחָמָה	souvenirs *mpl* d'avant-guerre
‖ (מקום)	devant
לִפְנַי תה״פ	à l'intérieur
לִפְנַי וְלִפְנִים	dans la plus profonde intimité
לְפָנִים תה״פ (זמן)	autrefois, jadis
‖ (מקום)	en avant
לִפְנִים ← פְּנִים	
לָפַף (303) פ״י	enrouler, bobiner
‖ לִפֵּף (432) פ״י	enrouler, envelopper
‖ הִתְלַפֵּף (466) פ״ע	s'enrouler
לְפָפָה (215) נ	enroulement *m*, bobinage *m*
1. לָפַת (303 ת) פ״י (אחז)	saisir, étreindre, enlacer
‖ נִלְפַּת (389 ת) פ״ע	être saisi, être enlacé
2. לִפֵּת (432 ת) פ״י (תיבל)	assaisonner, tartiner
לֶפֶת (ר׳ לְפָתוֹת) נ צמח	navet *m*
לִפְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ צמח	colza *m*
לִפְתָּן (91) ז	compote *f*
לִפְתָּנִית (17) נ	compotier *m*
לֵץ (113) ז (ליצן)	plaisantin *m*, bouffon *m*
‖ (רשע)	railleur *m*, impie *m*
מוֹשַׁב־לֵצִים ז	compagnie *f* de libertins
לָצוֹן (33, נסמ׳ לְצוֹן־) ז	plaisanterie *f*
חָמַד לוֹ לָצוֹן	avoir envie de plaisanter
לִצְלֵץ (460) פ״ע	plaisanter, se moquer
לָצַץ (301) פ״ע	plaisanter, se divertir
לְקַבֵּל ← קִבֵּל	
לָקָה (353) פ״ע (הוכה)	être battu, être frappé
‖ (נפגע)	être frappé, être atteint
לָקָה בְּצָרַעַת	être atteint de la lèpre
‖ (נענש)	être puni
בהש לָקְתָה הַלְּבָנָה	il y a éclipse de lune
‖ הִלְקָה (512) פ״י	battre, frapper, fouetter
לָקוֹחַ (32) ז	client *m*, acheteur *m*
לִקּוּחַ (9) ז	achat *m*, acquisition *f*
‖ לִקּוּחִים ז״ר	mariage *m*
לִקּוּט (51) ז	rassemblement *m*, ramassage *m*

(של־פרקי־ספרות) compilation *f*, choix *m*
לָקוּי, לְקוּיָה ת déficient, insuffisant
לִקּוּי (23) ז défaut *m*
לִקּוּי־חַמָּה/לְבָנָה éclipse *f* de soleil / de lune
לָקוֹנִי, ־נִית ת laconique
‖ לָקוֹנִית תה״פ laconiquement
לָקוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ laconisme *m*
לְקוּת (45) נ défaut *m*, imperfection *f*
לָקַח (373, שה״פ לָקַחַת) פ״י prendre
לָקַח אִשָּׁה prendre femme, se marier
לָקַח דְּבָרִים עִם־ s'aboucher avec
לָקַח חֵלֶק או חֶבֶל בְּ־ prendre part à
בהש לָקַח אֶת־לֵב־פ׳ séduire qn
‖ (קנה) acheter
‖ נִלְקַח (402) פ״ע être pris
(נקנה) être acheté
בהש (נפטר) être emporté (par la mort)
‖ לֻקַּח (עת׳ יֻקַּח) פ״ע être pris, être enlevé
‖ הִתְלַקַּח (477) פ״ע s'enflammer, s'embraser
בהש (ריב) éclater
לֶקַח (179) ז leçon *f*, instruction *f*
לָמַד לֶקַח tirer une leçon
שָׁמַע לֶקַח מִפִּי־פ׳ être le disciple de qn
לַקְחָן (ר׳ ־נִים) ז chapardeur *m*, maraudeur *m*
לָקַט (301) פ״י ramasser, recueillir, glaner
לָקַט פְּרָחִים cueillir des fleurs
‖ נִלְקַט (388) פ״ע être ramassé, être recueilli
‖ לִקֵּט (432) פ״י ramasser, cueillir
לִקֵּט פֵּרוֹת cueillir des fruits
לִקֵּט מַאֲמָרִים réunir des articles (de revues)
‖ הִתְלַקֵּט (466) פ״ע se rassembler, se réunir
‖ הִלְקִיט (498) פ״י répandre (des graines)
לֶקֶט (166) ז recueil *m*, collection *f*
לֶקֶט סִפְרוּתִי anthologie *f*, florilège *m*
‖ (שבלים שנשרו) glane *f*
לִקְטִיקָה (201) נ litière *f*, chaise *f* à porteurs
לַקְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש compilateur *n*
לִקְיָה (202) נ défaut *m*, défectuosité *f*
לָקִיחַ, לְקִיחָה ת inflammable
לְקִיחָה (201) נ prise *f*
לְקִיטָה (201) נ ramassage *m*
לְקִיטַת־זֵיתִים cueillette *f* des olives
לְקִיקָה (201) נ lapement *m*
לָקִישׁ, ־שָׁה ת tardif
‖ לָקִישׁ (—) ז (עונה) arrière-saison *f*
לִקְלוּק (41) ז léchage *m*, lapement *m*
לִקְלֵק (460) פ״י lécher, laper
לַקְמוּס (—) ז כימ tournesol *m*
לְקַמָּן תה״פ ארמית ci-dessous, plus loin
‖ כִּדְלְקַמָּן comme suit
לֶקְסִיקוֹן (ר׳ ־נִים) ז lexique *m*
לָקַק (358) פ״י lécher, laper
‖ נִלְקַק (388) פ״ע être léché, être lapé
‖ לִקֵּק (432) פ״י lécher
בהש לִקֵּק אֶצְבְּעוֹתָיו se lécher les doigts
לֹא לִקֵּק דְּבַשׁ n'avoir pas la vie facile
‖ הִתְלַקֵּק (466) פ״ע se lécher les babines
לַקְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש gourmand *n*
לַקְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ gourmandise *f*
לִקְרַאת־ מ״י à la rencontre de, en vue de
לֶקֶשׁ (166, בלי ר׳) ז חקל regain *m*
לִקֵּשׁ (432) פ״י cueillir des fruits tardifs
‖ הִלְקִישׁ (498) פ״י produire tardivement
לְרַע תה״פ ארמית en bas, en-dessous
‖ דקדוק מִלְּרַע en fin de mot, oxyton
לָשׁ ← [לוּשׁ]
לְשַׁד (53) ז suc *m*, sève *f*
לְשַׁד־הָעֲצָמוֹת moelle *f*
‖ בהש vigueur *f*, vitalité *f*
לִשֵּׁד (432) פ״י revigorer
‖ הִתְלַשֵּׁד (466) פ״ע devenir vigoureux
לְשַׁדִּי, ־דִּית ת succulent, juteux, savoureux
לָשׁוּד, לְשׁוּדָה ת succulent, plein de sève
לָשׁוֹן (33) נ אנטום langue *f*
הוֹצִיא לָשׁוֹן tirer la langue
מָשַׁךְ אֶת־פ׳ בַּלָּשׁוֹן tirer les vers du nez à qn
‖ בהש לְשׁוֹן־אֵשׁ langue de feu, flamme *f*
לְשׁוֹן־אַבְזָם ardillon *m*
לְשׁוֹן־יַבָּשָׁה isthme *m*
לְשׁוֹן־יָם fjord *m*, golfe *m*
לְשׁוֹן־הַמֹּאזְנַיִם aiguille *f* de la balance
לְשׁוֹן־נַעַל languette *f* de chaussure

לְשׁוֹן־זָהָב	lingot *m* d'or
לְשׁוֹן שֶׁל־זְהוֹרִית	ruban *m* de laine cramoisie
‖ (שפה) לְשׁוֹן־אֵם	langue maternelle
לְשׁוֹן־הַדִּבּוּר	langue parlée
הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית	la langue hébraïque
לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ	la langue sacrée (l'hébreu)
תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן	linguistique *f*
חוֹקֵר־לָשׁוֹן	linguiste *m*
‖ (צורת־דיבור)	langage *m*, langue
לְשׁוֹן־בְּנֵי־אָדָם	langage courant
לְשׁוֹן־חֲכָמִים	langue du Talmud
לְשׁוֹן נְקִיָּה	euphémisme *m*
לְשׁוֹן־סְתָרִים	langage chiffré
לְשׁוֹן־הָרָע	médisance *f*
לְשׁוֹן רַכָּה	langage courtois
בַּעַל־לָשׁוֹן	éloquent
כְּבַד־לָשׁוֹן	qui s'exprime difficilement
מַעֲנֵה־לָשׁוֹן ז	éloquence *f*
נִכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ	commettre un lapsus
כִּכְתָבוֹ וְכִלְשׁוֹנוֹ	littéralement, mot à mot
‖ ז (ניב)	locution *f*
לְשׁוֹן אַחֵר	en d'autres termes
לְשׁוֹן־בַּקָּשָׁה	expression *f* d'un désir
לְשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן	assonance *f*
לְשׁוֹן־זָכָר/נְקֵבָה	masculin / féminin
לְשׁוֹן־יָחִיד/רַבִּים	singulier / pluriel
‖ צמח לְשׁוֹן־הַכֶּלֶב נ	cynoglosse *f*
לְשׁוֹן־הַפָּר נ	buglosse *f*
לְשׁוֹנִי, ־נִית ת	linguistique
דּוּ־לְשׁוֹנִי	bilingue
‖ דקדוק עִצּוּר לְשׁוֹנִי	consonne linguale
‖ צמח	liguliforme
לְשׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	phénomène *m* linguistique
דּוּ־לְשׁוֹנִיּוּת	bilinguisme *m*
לְשׁוֹנִית (17) נ צמח	ligule *f*
לָשִׁיד, לְשִׁידָה ת	succulent, juteux
לֶשֶׁךְ (165) ז	caisse *f*, cageot *m*
לִשְׁכָּה (241) נ (בבית־המקדש)	salle *f*, loge *f*
לִשְׁכַּת־הַגָּזִית ← גָּזִית	
‖ (משרד)	bureau *m*, office *m*, chambre *f*
לִשְׁכַּת־גִּיּוּס	bureau de recrutement
לִשְׁכַּת־מוֹדִיעִין	bureau de renseignements
לִשְׁכַּת־מִסְחָר	chambre de commerce
לִשְׁכַּת־סִלּוּקִים	chambre de compensation
לִשְׁכַּת־עֲבוֹדָה	bureau de placement
לִשְׁכַּת־עִתּוֹנוּת	office de presse
‖ (בצילום) לִשְׁכָּה אֲפֵלָה	chambre noire
‖ (אצל הבונים החפשים)	loge *f*
‖ (של־שר)	cabinet *m*
מְנַהֵל־הַלִּשְׁכָּה ז	chef *m* de cabinet
לִשְׁלֵשׁ (460) פ״ע	fienter
לִשְׁלֶשֶׁת (252) נ	fiente *f*, guano *m*
לֶשֶׁם (165) ז	opale *f*
לִשְׁמִי, ־מִית ת	opalin
לָשַׁן (301 ג) פ״ע	bavarder, papoter
‖ הִלְשִׁין (498 ג) פ״י	calomnier, dénoncer
לִשָּׁנָא (—) ז ארמית	langage *m*, langue *f*
לִשָּׁנָא דְּחָכִימָא	langage d'homme intelligent
כְּהַאי לִשָּׁנָא	en ces termes
לַשְׁנָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne éloquente *ou* bavarde
לִשְׁנֵן (459 ג) פ״י	bavarder, papoter
לְתִיתָה (201) נ	maltage *m*, humectation (des grains) *f*
לֶתֶךְ (165) ז	*létekh* (ancienne mesure de capacité) *m*
לָתַת (303 ת) פ״י	malter, humecter (des grains)
‖ נִלְתַּת (389 ת) פ״ע	être malté
‖ לִתֵּת (432 ת) פ״י	malter
לֶתֶת (ר׳ לְתָתִים) ז	malt *m*
סֻכַּר־לֶתֶת ז	maltose *m*

מ

מ (מֵם) — *mem* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ מ' — [valeur numérique:] 40
מִ־, מֵ־ ← מִן־
מַאֲבוּס (41) ז (אוצר־תבואה) — grenier *m*
‖ (אבוס) — mangeoire *f*, ratelier *m*, crèche *f*
מַאֲבָךְ (92) ז — volutes (de fumée) *fpl*
מַאֲבֶכֶת (252, ר' מַאֲבָכוֹת, מַאַבְכוֹת־) נ — volutes *fpl*
מְאֻבָּן, ־בֶּנֶת (ר' ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת — pétrifié
‖ מְאֻבָּן ז — fossile *m*
1. מַאֲבָק (92) ז (קרב) — lutte *f*, combat *m*
2. מַאֲבָק (92) ז צמח — anthère *f*
מַאֲבֵק (127, ר' מַאַבְקִים) ז — pulvérisateur *m*
מְאֻבָּק, ־בֶּקֶת (ר' ־בָּקִים, ־בָּקוֹת) ת — poussiéreux
מַאֲגוֹר (21) ז — réservoir *m*, magasin *m*
מַאֲגוֹרָה (201) נ — citerne *f*
מְאֻגָּן, ־גֶּנֶת (ר' ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ת — à rebords, à anse
מַאֲגָר (92) ז (של־מים) — bassin collecteur
‖ צבא — dépôt *m*
‖ מסחר — pool *m*
מְאַגְרֵף (132) ז — entraîneur *m* de boxe
מְאֹד או מְאוֹד (21, בלי ר') ז (יכולת) — pouvoir *m*
בְּכָל־מְאוֹדוֹ — de tout son pouvoir
(רכוש) — possession *f*, fortune *f*
‖ תה"פ — très, beaucoup
מְאֹד מְאֹד או עַד־מְאֹד — extrêmement
טוֹב מְאֹד — très bien
הַרְבֵּה מְאֹד — en très grande quantité
צַר לִי מְאֹד — j'ai beaucoup de peine
שָׂמַחְתִּי מְאֹד — je me suis bien réjoui
מַאֲדֶה (76) ז מטבח — étouvée *f*
מַאֲדֵה־בָשָׂר — daube *f*

מַאְדִּים (—) ז אסטר — Mars (planète) *m*
מְאָדָּם, מְאָדֶּמֶת ת — teint en rouge, rougi
מֵאָה (נס' מְאַת־; זוגי מָאתַיִם; ר' מֵאוֹת) ש"מ — cent
מֵאָה שָׁנָה — cent ans
חֲמִשָּׁה לְמֵאָה — cinq pour cent
שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ — trois cents hommes
בֶּן־מֵאָה — centenaire
שְׁנַת־הַמֵּאָה — le centenaire
‖ מתמט — centaine *f*
סִפְרַת־הַמֵּאוֹת נ — chiffre *m* de centaines
‖ מֵאָה (228) נ (מאה שנה) — siècle *m*
הַמֵּאָה הַשֵּׁשׁ־עֶשְׂרֵה — le seizième siècle
‖ בהש (הון) — richesse *f*, monnaie *f*
בַּעֲלֵי־הַמֵּאָה לָהֶם הַדֵּעָה — qui paie les violons donne le ton
מְאַהֵב (126) ז — amant *m*, soupirant *m*
מְאֹהָב, ־הֶבֶת (ר' ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — amoureux
מַאֲהָב (92, ר' מַאֲהָבִים, מַאַהֲבֵי) ז — flirt *m*
מַאֲהָל (92) ז — campement *m*, bivouac *m*
מְאוֹד ← מְאֹד
מַאֲוָה (76) או מַאֲוַי (60) ז — désir *m*, souhait *m*, aspiration *f*
מְאֻוֶּה, מְאֻוָּה ת — désiré, convoité
מְאוּם (—) או מְאוּמָה (—) ז — quelque chose
טוֹב מְאוּם מִלֹּא־כְלוּם — plutôt peu que rien
‖ (במשפט שלילי) — rien
אֵין לִי מְאוּם — je n'ai rien
לֹא אָכַלְתִּי מְאוּמָה — je n'ai rien mangé
מֵאוּן (49) ז — refus *m*
מָאוֹן (מְאוֹן; ר' מְאוֹנִים) ז — centième *m*, pourcentage *m*

מָאוּס (33, בלי ר') ז — objet *m* de dégoût
מָאוּס, מְאוּסָה ת — dégoûtant, répugnant
מֵאוּס (50, בלי ר') ז — dégoût *m*, répugnance *f*
מֻקְצֶה מֵחֲמַת־מֵאוּס — trop dégoûtant pour être touché
מָאוּץ (33, בלי ר') ז ספורט — sprint *m*
מָאוֹר (33) ז (גוף מאיר) — luminaire *m*
בהש מְאוֹר־הַגּוֹלָה — le Flambeau de la Diaspora (titre d'honneur)
‖ (אור) — lumière *f*, clarté *f*
כָּהָה מְאוֹר־עֵינָיו — sa vue a baissé
בהש בִּמְאוֹר־פָּנִים — avec affabilité
‖ (הארה) — éclairage *m*
מְנוֹרַת־הַמָּאוֹר נ — le chandelier (du Temple)
גַּז־מָאוֹר ז — gaz *m* d'éclairage
מְאֻוָּר, ־וֶּרֶת (ר' ־וָּרִים, ־וָּרוֹת) ת — aéré, ventilé
מַאֲוֵר (ר' מַאֲוְרִים) ז טכנ — échappement *m*
מְאוּרָה (201) נ — repaire *m*, tanière *f*, antre *m*
מְאוּרַת־כֶּלֶב — niche *f* de chien, chenil *m*
מְאַוְרֵר (132) ז — ventilateur *m*
מְאוֹשָׁשׁ, ־שֶׁשֶׁת (ר' ־שָׁשִׁים, ־שָׁשׁוֹת) ת — solide, ferme
מְאוֹתֵת (ר' ־תְתִים) ז — signaleur *m*
מָא"ז (=מְפַקֵּד־אֵזוֹר) ז צבא — commandant *m* de secteur
מַאֲזִין, ־נָה ש — auditeur *m*
מְאֻזָּן, ־זֶּנֶת (ר' ־זָּנִים, ־זָּנוֹת) ת (אפקי) — horizontal
‖ (שקול) — équilibré
תַּקְצִיב מְאֻזָּן — budget *m* en équilibre
מַאֲזָן (92) ז בנק — balance *f*, bilan *m*
‖ בהש מַאֲזַן־הַכֹּחוֹת — équilibre *m* des forces
מַאֲזֵנָה (229) נ — niveau (instrument) *m*
מֹאזְנַיִם (261) ז"ז — balance *f*
מֹאזְנֵי־מִכְתָּבִים — pèse-lettres *m*
מֹאזְנֵי־מִרְקַחַת — balance de précision
מֹאזְנֵי־שֻׁלְחָן — balance de Roberval
מֹאזְנַיִם עֶשְׂרוֹנִיִּים — balance décimale
מְאֻחָד, ־חֶדֶת (ר' ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת — uni
בְּכֹחוֹת מְאֻחָדִים — d'un effort commun
מְאַחֵד, ־חֶדֶת (ר' ־חֲדִים, ־חֲדוֹת) ת — uniforme *m*
מַאֲחָז (92) ז — poignée *f*, anse *f*, manche *m*
‖ צבא — position *f* militaire

מַאֲחֵז (127, ר' מַאַחְזִים) ז — pince (à papier) *f*
מַאֲחֶזֶת (ר' ־חוזות) נ — soutien *m*, appui *m*
מַאֲחֶזֶת־סְפָרִים — serre-livres *m*
מְאַחֵר, ־חֶרֶת ת — retardataire, en retard
מְאֻחָר, ־חֶרֶת (ר' ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — tardif, retardé
הַשָּׁעָה מְאֻחֶרֶת — il est tard
שְׁטָר מְאֻחָר — traite postdatée
‖ בִּמְאֻחָר — tardivement, en retard
בְּמֻקְדָּם אוֹ בִּמְאֻחָר — tôt ou tard
לְכָל־הַמְאֻחָר — au plus tard
מְאֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר' ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — fermé, bouché
1. מַאי? מלת־שאלה ארמית — quoi?
מַאי בֵּינַיְהוּ? — en quoi diffèrent-ils?
מַאי מַשְׁמַע? — qu'est-ce que cela veut dire?
2. מַאי (—) ז (חודש) — mai *m*
מְאַיֵּד (132) ז טכנ — carburateur *m*
מְאַיֵּם, ־יֶּמֶת (ר' ־יְּמִים, ־יְּמוֹת) ת — effrayant
מְאִיסָה (201) נ — dégoût *m*, répugnance *f*
מַאִיץ (19) ז (במטען־נפץ) — amorce *f*
‖ פיס (של־פרוטונים) — accélérateur *m*
מֵאִיר, מְאִירָה ת — lumineux, brillant
מֵאִית (ר' מֵאִיּוֹת) נ — centième (fraction) *m*
מָאךְ (ר' ־כִים) ז פיס — mach (mesure de vitesse) *m*
מְאֻכְזָב, ־זֶבֶת (ר' ־זָבִים, ־זָבוֹת) ת — déçu
מַאֲכָל (92, ר' גם מַאֲכָלוֹת) ז — aliment *m*
עֵץ־מַאֲכָל ז — arbre fruitier
שֶׁמֶן־מַאֲכָל ז — huile *f* comestible
מַאֲכַל־מְלָכִים — festin royal
מְאַכֵּל, ־כֶּלֶת ת — corrosif, caustique
מַאֲכֶלֶת (250) נ — couteau *m*
1. מַאֲכֹלֶת (259, בלי ר') נ — nourriture *f*, pâture *f*
הָיָה לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ — être la proie des flammes
2. מַאֲכֹלֶת (289) נ — vermine *f*, pou m du corps
מְאֻכָּף, ־כֶּפֶת (ר' ־כָּפִים, ־כָּפוֹת) ת — sellé, bâté
מְאַלְחֵשׁ (ר' ־חֲשִׁים) ז (סם) — anesthésique *m*
‖ (רופא) — anesthésiste *m*
מְאַלֶּמֶת (254) נ חקל — lieuse *f*
מְאַלֵּף, ־לֶּפֶת (ר' ־לְּפִים, ־לְּפוֹת) ת — édifiant
מְאַלֵּף (132) ז (של־בעלי־חיים) — dompteur *m*
מְאֻלְתָּר, ־תֶּרֶת (ר' ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — improvisé
מַאֲמִין (1) ז — croyant *m*

מְאַמֵּן (132) ז ספורט — entraîneur *m*
מְאֻמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת — entraîné, exercé
מַאֲמָץ (98) ז — effort *m*
מַאֲמָר (92; ר׳ גם מַאֲמָרוֹת) ז (מימרה) — maxime *f*, sentence *f*, parole *f*
‖ (פקודה) — commandement *m*
‖ דקדוק — proposition *f*
מַאֲמַר מֻסְגָּר — parenthèse *f*
‖ (חיבור) — article *m*
מַאֲמָר רָאשִׁי — éditorial *m*
‖ (בתורת־אריסטו) — catégorie *f*
מָאן מ״ג ארמית — qui?
מָאן־דְּהוּ — quelqu'un
מָאן דְּכַר שְׁמֵהּ? — qui parle de lui?, quel rapport?
מֵאֵן (438 ג) פ״ע (לְ־) — refuser
מְאֻנָּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נָּכִים, ־נָּכוֹת) ת — vertical, perpendiculaire
מְאֻנָּס, ־נֶּסֶת (ר׳ ־נָּסִים, ־נָּסוֹת) ת — forcé, contraint
מְאֻנְקָל, ־קֶלֶת (ר׳ ־קָלִים, ־קָלוֹת) ת — crochu
1. מָאַס (326) פ״ע (בְּ־) — dédaigner, abhorrer
‖ פ״י — détester, repousser
‖ נִמְאַס (397) פ״ע — être dédaigné, être odieux
הַחַיִּים נִמְאֲסוּ עָלָיו — être las de la vie
עממי נִמְאַס לִי — j'en ai assez
‖ מֵאֵס (438) פ״ע — dédaigner, abhorrer
‖ הִתְמָאֵס (475) פ״ע — devenir odieux
הִתְמָאֵס עַל־ — se rendre insupportable à
‖ הִמְאִיס (502) פ״י — rendre odieux, dégoûter
הִמְאִיס ד״מ עַל־פ׳ — rendre qch odieux à qn
2. [מאס] נִמְאַס (397) פ״ע (נמס) — fondre
מְאַסֵּף (132) ז צבא — arrière-garde *f*
‖ (רכבת או אוטובוס) — omnibus *m*
‖ (קובץ ספרותי) — recueil (littéraire) *m*
‖ (צינור מרכזי) — collecteur *m*
מַאֲסָר (92) ז — emprisonnement *m*
נִדּוֹן לְמַאֲסָר — être condamné à la prison
יָשַׁב בְּמַאֲסָר — être en prison
מַאֲסַר־בַּיִת — arrêts *mpl*
מַאֲסַר־עוֹלָם — prison perpétuelle
מַאֲפֶה (76) ז — pâtisserie (gâteaux) *f*

מַאֲפִיָּה (202) נ — boulangerie *f*
מְאַפְיֵן (132) ז — caractéristique *f*
מַאֲפֵל (127) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מַאֲפֵלָה (229) נ — chambre noire
מַאְפֵּלְיָה (207) נ — ténèbres profondes
מְאֻפָּק, ־פֶּקֶת ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — réservé, contenu
מַאֲפֵרָה (229) נ — cendrier *m*
מְאֻצְבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — digité
מַאֲרָב (92) ז — embuscade *f*, guet-apens *m*
עָרַךְ או הִצִּיב מַאֲרָב — dresser une embuscade
מְאָרֵב (ר׳ ־רְבִים) ז — troupe embusquée
מַאֲרָג (92) ז — tissu *m*, contexture *f*
מְאַרְגֵּן (132) ז — organisateur *m*
מְאֻרְגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, גָּנוֹת) ת — organisé
‖ בִּמְאֻרְגָּן — d'une manière organisée
מְאֵרָה (229) נ — malédiction *f*
תָּבוֹא מְאֵרָה לְ־! — honni soit qui...!
מַאֲרוּפָה (201) נ — râteau *m*
מְאָרֵחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רְחִים, ־רְחוֹת) ש — hôte (qui accueille) *n*
‖ מְאָרַחַת נ — hôtesse *f*, entraîneuse *f*
מַאֲרִיךְ (ר׳ ־כִים) ז דקדוק — *métheg* (signe orthographique) *m*
מַאֲרֵךְ (ר׳ מַאַרְכִים) ז — rallonge *f*
מְאֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — allongé, oblong
מְאֹרָס, ־סָה ת — fiancé
מְאֹרָע (93) ז — événement *m*
מֵעֵין־הַמְּאֹרָע — de circonstance
מְאֹרְעוֹת־דָּמִים — incidents sanglants
מְאֻשְׁנָב, ־נֶבֶת (ר׳ ־נָבִים, ־נָבוֹת) ת — à lucarne
מַעֲטָפָה מְאֻשְׁנֶבֶת — enveloppe *f* à fenêtre
מְאֻשְׁפָּז, ־פֶּזֶת ת — hospitalisé, interné
מְאֻשָּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שָּׁרִים, ־שָּׁרוֹת) ת — approuvé
תָּכְנִית מְאֻשֶּׁרֶת — programme approuvé
תְּעוּדָה מְאֻשֶּׁרֶת — certificat légalisé
‖ (מרוצה) — heureux
מְאֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת — ferme, assuré
מָאתַיִם ← מֵאָה
מַבְאִישׁ, ־שָׁה ת — fétide, puant

מְבֻגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת adulte
|| בהש (מושלם) mûr
מְבֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת isolé
מְבַדֵּד (ר׳ ־דְּדִים) ז חשמל isolateur *m*, isolant *m*
מִבְדֶּה (73) ז fiction *f*
מִבְדּוֹק (21) ז dock *m*
מִבְדּוֹק צָף dock flottant
מְבַדֵּחַ, ־דַּחַת (ר׳ ־דְּחִים, ־דְּחוֹת) ת amusant
מִבְדֶּלֶת (252) נ cloison *f*, tenture coulissante
מַבְדֵּק (ר׳ ־דְּקִים) ז טכנ appareil *m* de contrôle
מִבְדָּק (91) ז contrôle *m*, vérification *f*, test *m*
מַבְדָּקָה (223) נ laboratoire *m* d'essai
מַבְהִיל, ־לָה ת effrayant, terrifiant
מַבְהִיק, ־קָה ת brillant, resplendissant
מְבֹהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת (נחפז) pressé
|| (נפחד) effrayé, terrifié
מַבְהֵן (ר׳ ־הֲנִים) ז poucier (de machine à écrire) *m*
מֻבְהָק, ־הֶקֶת (ר׳ ־הָקִים, ־הָקוֹת) ת clair, évident
אָמָן מֻבְהָק artiste par excellence
סִימָן מֻבְהָק signe *m* indubitable
מָבוֹא (ר׳ מְבוֹאוֹת) ז (כניסה) entrée *f*
|| (הקדמה) préface *f*, introduction *f*
|| מְבוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ l'occident *m*
|| מְבוֹאוֹת־יָם port *m*
מְבוֹאוֹת־הָעִיר les faubourgs *mpl* de la ville
מְבוֹדָד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דָדִים, ־דָדוֹת) ת isolé
מָבוֹי (ר׳ מְבוֹיִים) ז ruelle *f*
מָבוֹי סָתוּם impasse *f*
בהש נִכְנַס לְמָבוֹי סָתוּם se trouver dans une impasse
מָבוֹי מְפֻלָּשׁ passage ouvert
מָבוֹךְ (30) ז labyrinthe *m*
מְבוּכָה (201) נ confusion *f*, perplexité *f*
נִמְצָא בִּמְבוּכָה être dans l'embarras
מַבּוּל (—) ז déluge *m*
מְבוּסָה (201) נ défaite *f*, écrasement *m*
מַבּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז source *f*, fontaine *f*
מְבוּקָה (201) נ désolation *f*, désert *m*
מְבוּשִׁים (41) ז״ר organes génitaux
מְבֻזֶּה, מְבֻזָּה ת méprisé, vil, abject

מַבְזָק (91) ז flash *m*
מַבְזֵק (ר׳ ־זְקִים) ז saupoudroir *m*
מִבְחוֹר (—) ז choix *m*, élite *f*
מַבְחִיל, ־לָה ת dégoûtant, répugnant
מִבְחָן (102) ז épreuve *f*, examen *m*, test *m*
עָמַד לְמִבְחָן subir une épreuve
עָמַד בַּמִּבְחָן passer l'épreuve avec succès
קְצִין־מִבְחָן ז délégué *m* à la liberté surveillée
שֵׁרוּת־הַמִּבְחָן ז service *m* de liberté surveillée
טַיַּס־מִבְחָנִים ז pilote *m* d'essai
מַבְחֵנָה (229) נ éprouvette *f*
מִבְחָר (102) ז choix *m*
|| (הטוב ביותר) élite *f*
מִבְחַר־אֲנָשָׁיו ses meilleurs hommes
מֻבְחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת choisi
מִן־הַמֻּבְחָר de qualité exceptionnelle
מֻבְחָר מִן־הַמֻּבְחָר de toute première qualité
מַבְחֵשׁ (ר׳ ־חֲשִׁים) ז מטבח louche *f*
מַבָּט (95) ז regard *m*
מִמַּבָּט רִאשׁוֹן à première vue
חָטַף מַבָּט jeter un regard furtif
נְקֻדַּת־מַבָּט נ point *m* de vue, aspect *m*
|| בהש (תקוה) perspective *f*, espérance *f*
מִבְטָא (87) ז prononciation *f*, accent *m*
כְּלֵי־הַמִּבְטָא ז״ר organes *mpl* de la parole
מִבְטָא־שְׂפָתַיִם propos *m*
|| (ביטוי) expression *f*
מִבְטָח (89, ר׳ מִבְטַחִים) ז refuge sûr, assurance *f*
מִבְטַח־עֹז forteresse *f*
שָׂם מִבְטַחוֹ בְּ־ mettre sa confiance en
מַבְטֵחַ (ר׳ ־טְחִים) ז חשמל sûreté *f*
מֻבְטָח, ־טַחַת (ר׳ ־טָחִים, ־טָחוֹת) ת assuré, promis
מֻבְטָח לוֹ שֶׁיַּצְלִיחַ il est sûr de réussir
מֻבְטְחַנִי (נ׳ מֻבְטַחְתַּנִי) je suis sûr *ou* certain
מְבֻטָּל, ־טֶּלֶת (ר׳ ־טָּלִים, ־טָּלוֹת) ת insignifiant
כַּמּוּת מְבֻטֶּלֶת quantité *f* négligeable
בָּטֵל וּמְבֻטָּל nul et non avenu
מֻבְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת chômeur
1. מְבֻטָּן, ־טֶּנֶת (ר׳ ־טָּנִים, ־טָּנוֹת) ת bétonné
2. מְבֻטָּן, ־טֶּנֶת (ר׳ ־טָּנִים, ־טָּנוֹת) ת (בגד) doublé
מִבְטֵשׁ (ר׳ ־טְשִׁים) ז טכנ fouloir *m*

מְבַטֵּשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) נ טכנ — foulerie *f*

מֵבִיךְ, מְבִיכָה ת — embarrassant, gênant

מֵבִין, מְבִינָה ת (נבון) — raisonnable, sensé

‖ (מומחה) — connaisseur, compétent

מְבִינוּת (48) נ — compétence *f*, avis *m* d'expert

מְבֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת (סגלגל) — oval

מְבֻיָּשׁ, ־יֶּשֶׁת (ר׳ ־יָּשִׁים, ־יָּשׁוֹת) ת — honteux, timide

מֵבִישׁ, מְבִישָׁה ת — déshonorant, honteux

מְבֻיָּת, ־יֶּתֶת (ר׳ ־יָּתִים, ־יָּתוֹת) ת (חיה) — apprivoisé

מַבְכִּירָה (ר׳ ־רוֹת) נ — primipare *f*

מְבֻלְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — confus

מְבֻלָּג, ־לֶּגֶת (ר׳ ־לָּגִים, ־לָּגוֹת) ת — retenu

מְבֻלְגָּן, ־גֶּנֶת ת עממי — en désordre

מַבְלֵט (ר׳ ־לְטִים) ז טכנ — étampe *f*

מִבְלָט (91) ז — relief *m*, saillie *f*

מַבְלִיגוּת (48, בלי ר׳) נ — modération *f*, retenue *f*

מַבְלִיגִית (17, בלי ר׳) נ — domination *f* de soi

מַבְלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז — malaxeur *m*, mixeur *m*

מִבְלָעָה (225) נ או **מִבְלַעַת** (246) נ — enclave *f*

מְבֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר׳ ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת — ravagé, dévasté

מִבְנֶה (73) ז (בניין) — bâtiment *m*, construction *f*

‖ (תבנית) — conformation *f*, structure *f*

מִבְנֵה־הָאָטוֹם — structure de l'atome

צבא מִבְנֶה קְרָבִי — formation *f* de bataille

מְבֻנֶּה, ־נָּה ת — habité, résidentiel

מֻבְנֶה, ־נָה ת — incorporé

מִבְנִי, ־נִית ת — structural

מְבֻסּוּט, ־טָה ת עממי — content, satisfait

מְבֻסָּם, ־סֶּמֶת (ר׳ ־סָּמִים, ־סָּמוֹת) ת — parfumé

‖ (קצת שיכור) — légèrement ivre, gris

מְבֻסָּס, ־סֶּסֶת (ר׳ ־סָּסִים, ־סָּסוֹת) ת — fondé, établi solidement

מַבָּע (89) ז — expression *f*

חֲסַר־מַבָּע — dépourvu d'expression

מִבְעֶה ← 1. 2. **בָּעָה**

מַבְעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז — brûleur *m*

מַבְעֵר־רִתּוּךְ — chalumeau *m*

מְבֻצָּל, ־צֶּלֶת (ר׳ ־צָּלִים, ־צָּלוֹת) ת — à l'oignon

‖ (דמוי־בצל) — bulbeux

מְבַצֵּעַ, ־צַּעַת (ר׳ ־צְּעִים, ־צְּעוֹת) ש — réalisateur *n*, exécutant *n*

מִבְצָע (89) ז — entreprise *f*, action *f*, opération *f*

‖ צבא אֲגַף־מִבְצָעִים ז — direction *f* des opérations

קְצִין־מִבְצָעִים ז — chef *m* d'état-major

מַבְצֵעָה (229) נ — machine *f* à couper le pain

מִבְצָעִי, ־עִית ת — opérationnel

מְבֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת — boueux

מְבֻצָּק, ־צֶּקֶת (ר׳ ־צָּקִים, ־צָּקוֹת) ת — enflé

‖ (מכוסה בצק) — empâté, couvert de pâte

מִבְצָר (91) ז — forteresse *f*

עִיר־מִבְצָר נ — ville fortifiée

מַבְצֵרָה (229) נ חקל — serpette *f*

מִבְקָע (89) ז — brèche *f*, percée *f*

מְבַקֵּר (132) ז (עורך ביקורת) — critique *m*, contrôleur *m*

מְבַקֵּר סִפְרוּתִי — critique littéraire

מְבַקֵּר־כַּרְטִיסִים — contrôleur de billets

מְבַקֵּר־חֶשְׁבּוֹנוֹת — expert *m* comptable

מְבַקֵּר־הַמְּדִינָה — contrôleur de l'Etat

‖ (עורך ביקור) — visiteur *m*

מְבַקֵּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קְשִׁים, ־קְשׁוֹת) ש — demandeur *n*

מְבֻקָּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קָּשִׁים, ־קָּשׁוֹת) ת — demandé

מְבֻקָּשׁ עַל־יְדֵי־הַמִּשְׁטָרָה — recherché par la police

‖ מְבֻקָּשׁ (90, בלי ר׳) ז — demande *f*, désir *m*

מְבֻקָּשׁוֹ נִתַּן לוֹ — sa demande fut accordée

מִלֵּא אֶת־מְבֻקַּשׁ־פּ׳ — accéder à la demande de

מַבְרָאָה (222) נ — maison *f* de repos

מַבְרֵג (132) ז — tournevis *m*

מַבְרֵגָה (229) נ טכנ — machine *f* à fileter

מְבֻרְדָּס, ־דֶּסֶת (ר׳ ־דָּסִים, ־דָּסוֹת) ת — encapuchonné

מִבְרוֹשׁ (21) ז — brosse (de colleur d'affiches) *f*

מַבְרֵז (132) ז — taraud *m*

מְבֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — taraudé

‖ (שהותקן בו ברז) — pourvu d'un robinet

מְבֻרְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת — ferré

מִבְרָח (89) ז (מפלט) — fuite *f*, refuge *m*, contrebande *f*

‖ °(פליט) — fuyard *m*, réfugié *m*

מִבְרַחַת (246) נ — martingale *f*

מַבְרִיא, ־אָה ת — convalescent

מַבְרִיחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רִיחִים, ־חוֹת) ש — passeur *n*, contrebandier *n*
מַבְרִיק, ־קָה ת — brillant, resplendissant
בהש נְאוּם מַבְרִיק — discours étincelant
מְבֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — béni, louable
מְבֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — débordant
מִבְרָק (91) ז — télégramme *m*
מַעַן ז לְמִבְרָקִים — adresse *f* télégraphique
מִבְרָקָה (223) נ — bureau *m* télégraphique
מִבְרֶשֶׁת (252) נ — brosse *f*
מִבְרֶשֶׁת־שִׁנַּיִם — brosse à dents
מִבְרֶשֶׁת־גִּלּוּחַ — blaireau *m*
‖ (לצביעה) — pinceau *m*
מְבַשֵּׁל, ־שֶּׁלֶת (ר׳ ־שְּׁלִים, ־שְּׁלוֹת) ש — cuisinier *n*
מִבְשָׁל (91) ז — cuisson *f*
בֵּית־מִבְשַׁל־שֵׁכָר ז — brasserie *f*
מַבְשֵׁלָה (229) נ — fourneau (de cuisine) *m*
מִבְשָׁלָה (223) נ — brasserie *f*, cuisine *f*
מְבֻשָּׂם, ־שֶּׂמֶת (ר׳ ־שָּׂמִים, ־שָּׂמוֹת) ת — parfumé
‖ (שיכור) — légèrement ivre, gris
מִבְשָׂמָה (223) נ — parfumerie *f*
מְבַשֵּׂר, ־שֶּׂרֶת (ר׳ ־שְּׂרִים, ־שְּׂרוֹת) ש — messager *n*
מִבְתָּר (91) ז — percée *f*, tranchée *f*
1. מָג ← [מוג]
2. מָג (—) ז — mage *m*
רַב־מָג — chef *m* des mages
מְגֹאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — souillé, sali
מַגֵּב (ר׳ מַגְּבִים) ז (במכונית) — essuie-glace *m*
מְגֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — accumulé
דְּבָרִים מְגֻבָּבִים — bavardage confus
מַגְבֵּהַּ (ר׳ ־בְּהִים) ז טכנ — cric *m*, vérin *m*
מַגְבָּה (206) נ — quête *f*, collecte *f*
מִגְבָּהּ (89) ז — élévation *f*, altitude *f*
‖ (ברוכה) לוּחַ־מִגְבָּהִים ז — hausse *f*
מִגְבּוֹל (21) ז — étendue *f*, portée *f*
מִגְבּוֹל־הַקּוֹל — diapason *m*
מַגְבִּיל, ־לָה ת — limitatif, restrictif
‖ מַגְבִּיל (ר׳ ־לים) ז דקדוק — épithète *f*
מַגְבִּיר, ־רָה ת — amplificateur
‖ מַגְבִּיר־קוֹל ז — haut-parleur *m*, mégaphone *m*

מַגְבִּית (17) נ — quête *f*, collecte *f*
מֻגְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — limité, restreint, borné
בִּלְתִּי־מֻגְבָּל — illimité
מַגְבֵּלָה (229) נ טכנ — malaxeur *m*, bétonnière *f*
מִגְבָּלָה (223) נ — limitation *f*, restriction *f*
לְלֹא־מִגְבָּלוֹת — sans restriction
מֻגְבָּלוּת (46, בלי ר׳) נ — caractère limité *ou* borné
מִגְבֶּלֶת (ר׳ ־בָּלוֹת) נ — cordon *m*, tresse *f*
מְגַבֵּן (ר׳ ־בְּנִים) ז — fromager *m*
מְגֻבָּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת — bossu
מִגְבָּנָה (223) נ — fromagerie *f*
מְגֻבְנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — bossu
מְגֻבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — relevé, retroussé
מִגְבָּע (89) ז — haut-de-forme (chapeau) *m*
מְגַבְּעָן (ר׳ ־בְּעָנִים) ז — chapelier *m*
מִגְבַּעַת (246) נ — chapeau *m*
מַגְבֵּר (ר׳ ־בְּרִים) ז חשמל — amplificateur *m*
מַגְבֵּר־מֶתַח — survolteur *m*
מֻגְבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — renforcé
מִגְבָּשׁ (91) ז — cristallisation *f*, concrétisation *f*
מְגֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — concret, solide
מַגֶּבֶת (252) נ — serviette (de toilette) *f*, essuie-main *m*
מַגֶּבֶת־מִטְבָּח — torchon *m*
מָגָג (106, בלי ר׳) ז צמח — teille *f*
מֶגֶד (165) ז — douceur *f*, délice *m*
מֶגֶד־שָׁמַיִם — les bienfaits *mpl* des cieux
מִינֵי־מְגָדִים ז״ר — friandises *fpl*
פְּרִי־מְגָדִים ז — fruits délicieux
מִגֵּד (432) פ״י — rendre doux, adoucir
‖ הִמְגִּיד (499) פ״י — rendre délicieux
מַגְדִּיל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דִּילִים, ־דִּילוֹת) ת — grandissant
זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת — verre grossissant, loupe *f*
מַגְדִּיר (1) ז — nomenclature (d'une science) *f*
(של־צמחים) — flore *f*
מְגַדֵּל (ר׳ ־דְּלִים) ז — éleveur *m*, cultivateur *m*
מְגַדֵּל־דְּבוֹרִים — apiculteur *m*
מְגַדֵּל־טַבָּק — planteur *m* de tabac
מְגֻדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — grand, long

שְׂעַר מְגֻדָּל	cheveux longs
מִגְדָּל (91) ז	tour *f*
מִגְדַּל־מַיִם	château *m* d'eau
מִגְדַּל־פִּקּוּחַ	tour de contrôle
מִגְדַּל־צוֹפִים	tour de guet
מִגְדַּל־עֹז	forteresse *f*, donjon *m*
‖ בהש מִגְדַּל־הַשֵּׁן	tour d'ivoire
מִגְדָּל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר	château en Espagne
‖ (דוכן)	estrade *f*
‖ (ארון)	armoire *f*
מִגְדַּלּוֹר (21) ז	phare *m*
מִגְדָּן (93) ז	friandise *f*
‖ (מתנה)	cadeau *m*, présent *m*
מִגְדָּנִיָּה (202) נ	confiserie *f*
מְגַדֵּף (ר׳ ־דְּפִים) ז	blasphémateur *m*
מְגֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	clôturé
מֻגְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	défini
מְגֻדָּשׁ, ־דֶּשֶׁת (ר׳ ־דָּשִׁים, ־דָּשׁוֹת) ת	surabondant
מְגֻדָּשׁ בִּנְכָסִים	comblé de biens
‖ בִּמְגֻדָּשׁ תה״פ	en abondance
מֻגָּה, מֻגַּהַת (ר׳ מֻגָּהִים, ־הוֹת) ת	corrigé (manuscrit)
מְגֹהָץ, ־הֶצֶת (ר׳ ־הָצִים, ־הָצוֹת) ת	repassé (linge)
‖ בהש (מצוחצח)	élégant, soigné
מַגְהֵץ (ר׳ ־הֲצִים) ז	fer *m* à repasser
מִגְהָצָה (224) נ	atelier *m* de repassage, pressing *m*
מִגּוֹ ← 2. גַּו	
מָגוֹב (30) ז	réacteur *m*
מָגוֹב (1) ז חקל	râteau *m*
מַגּוֹב־גֹּרֶר	râteau mécanique
מָגוֹג ← גוֹג	
מָגוֹד (1) ז	penderie *f*, porte-manteau *m*
מָגוֹל (51) ז רפא	suppuration *f*, purulence *f*
מְגֻוָּן, מְגֻוֶּנֶת (ר׳ ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת	bariolé, varié
מִגְוָן (91) ז	gamme *f* de couleurs, variété *f*
מִגְוֶנֶת (252) נ	variété *f*, diversité *f*
מָגוֹעַ (9) ז מוס	touche *f*
מָגוֹף (30) ז טכנ	vanne *f*, soupape *f*
מְגוּפָה (201) נ	bouchon *m*, tampon *m*
מְגוּפַת־הֲרָקָה	bouchon de vidange

מְגֻוָּץ, מְגֻוֶּצֶת (ר׳ ־וָּצִים, ־וָּצוֹת) ת	ratatiné
1. מָגוֹר (ר׳ מְגוּרִים) ז (דיור)	demeure *f*
בֵּית־מְגוּרִים ז	maison *f* d'habitation
מְקוֹם־מְגוּרִים ז	lieu *m* de résidence
רֹבַע־מְגוּרִים ז	quartier résidentiel
‖ (שהייה)	séjour *m*
2. מָגוֹר (30, בלי ר׳) ז (פחד)	crainte *f*, épouvante *f*
מָגוּר, מְגוּרָה ת	abattu, vaincu, anéanti
מִגּוֹר (51) ז	écrasement *m*, anéantissement *m*
1. מְגוּרָה (201) נ (אסם)	grenier *m*, silo *m*
‖ (מגור)	demeure *f*, résidence *f*
‖ (מאגר)	réservoir *m*, récipient *m*
מְגוּרַת־דֶּלֶק	réservoir à essence
מְגוּרַת־מַיִם	réservoir d'eau
‖ צמח	alvéole *f*
2. מְגוּרָה או מְגוֹרָה (201) נ (פחד)	crainte *f*
מָגוֹשׁ (ר׳ מָגוֹשִׁים) ז	mage *m*, magicien *m*
מַגְזְזַיִם (263) ז״ז	tondeuse (de moutons) *f*, forces *fpl*
מִגְזָם (91) ז	exagération *f*, hyperbole *f*
מֻגְזָם, ־זֶמֶת (ר׳ ־זָמִים, ־זָמוֹת) ת	exagéré, excessif
מִגְזָר (91) ז	coupure *f*, ouverture *f*, tranche (d'un livre) *f*
‖ (אזור)	secteur *m*
מַגְזֵרָה (229) נ	scie *f* à placage
מִגְזָרָה (223) נ (לתפירה)	patron *m*
מַגְזְרַיִם (263) ז״ז	cisailles *fpl*
מִגְזֶרֶת (252) נ	découpure *f*
מַגָּח (89) ז (נגיחה)	coup *m* de corne
‖ (בנגרות)	joint abouté
מְגֻחָךְ, ־חֶכֶת (ר׳ ־חָכִים, ־חָכוֹת) ת	ridicule
מְגֻחָכוּת (46, בלי ר׳) נ	ridicule *m*, absurdité *f*
מַגְחֶלֶת (255) נ	braisière *f*
מָגִי, מָגִית ת	magique
מַגִּיב (19) ז כים	réacteur *m*
מְגֻיָּד, ־יֶּדֶת (ר׳ ־יָּדִים, ־יָּדוֹת) ת	veiné
מַגִּיד (1) ז דת	prédicateur *m*
‖ (מבשר)	messager *m*, porte-parole *m*
‖ (מביא השראה)	inspirateur *m*
‖ מַגִּיד־עֲתִידוֹת	diseur *m* de bonne aventure

מְגִידוּת (48) נ	prédication *f*, homilétique *f*
מַגִּיָּה (202, בלי ר') נ	magie *f*
מַגִּיהַּ (ר' ־הים) ז	correcteur (d'épreuves) *m*
מְגֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר' ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת	engagé
מַגִּיעַ ← נָגַע	
מַגִּישׁ (1) ז	garçon (de restaurant) *m*, serveur *m*
מַגִּישָׁה (201) נ	serveuse *f*
מַגָּל (95) ז	faucille *f*
מִגֵּל (432) פ"י	faire suppurer
‖ הִתְמַגֵּל (466) פ"ע	suppurer
מַגְלֵב (132) ז	fouet *m*
מְגִלָּה (208) נ	rouleau *m*
מְגִלַּת־אֶסְתֵּר (בקיצור: הַמְּגִלָּה)	le livre d'Esther
מְגִלַּת־הָעַצְמָאוּת	la charte de l'indépendance
מְגִלַּת־יוּחֲסִין	arbre *m* généalogique
מְגַלֶּה (73) ז	inventeur *m*, révélateur *m*
מְגַלֵּה־עֲתִידוֹת	diseur *m* de bonne aventure
צבא מְגַלֵּה־מוֹקְשִׁים	détecteur *m* de mines
מְגֻלֶּה, ־לָּה ת	découvert
מֻגְלָה (207) נ	pus *m*
מַגְלוּל (41) ז	mètre *m* à ruban
מְגֻלְוָן ־וֶנֶת ת	galvanisé
מַגְלֵחַ (128) ז	rasoir *m*
מַגָּלָן (97) ז עוף	ibis *m*, falcinelle *f*
מַגְלֵף (132) ז	burin *m*
מִגְלָפָה (223) נ	clicherie *f*
מִגְלָשׁ (91) ז או מִגְלָשָׁה (223) נ	pente *f*, descente *f*
‖ מִגְלָשַׁיִם (263) ז"ז ספורט	skis *mpl*
מִגְלְשֵׁי־מַיִם	skis nautiques
מַגְלֵשָׁה (229) נ	glissoire *f*, toboggan *m*
מֻגְלָתִי, ־תִית ת	purulent
מִגְמֵג (460) פ"י (בחש)	remuer (avec une louche)
‖ (פורר)	mouiller, faire fondre
‖ הִתְמַגְמֵג (494) פ"ע	fondre
מְגַמְגֵּם (132) ז	bègue *m*
‖ בהש (מהסס)	indécis *m*
מְגֻמְגָּם, ־גֶּמֶת (ר' ־גָּמִים, ־גָּמוֹת) ת	balbutié
‖ בהש	embarrassé, embrouillé, confus
מְגַמָּה (208) נ	tendance *f*, direction *f*
‖ (כוונה)	intention *f*
‖ (בבית־ספר)	section *f*
מְגַמָּה הוּמָנִיסְטִית	section littéraire
מְגַמָּה רֵיאָלִית	section scientifique
מַגְמָה (—) נ גיאול	magma *m*
מֻגְמָר (95) ז (קטורת)	aromates *mpl*, encens *m*
מֻגְמָר, ־מֶרֶת (ר' ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת	achevé
עֻבְדָּה מֻגְמֶרֶת	fait accompli
בֵּרַךְ עַל־הַמֻּגְמָר	fêter un heureux achèvement
מְגַמָּתִי, ־תִית ת	tendancieux
מְגַמָּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère tendancieux
מָגֵן (139) ז	bouclier *m*, protection *f*
אִישׁ־מָגֵן ז	protecteur *m*, défenseur *m*
חֲסַר־מָגֵן	sans défense
מִלְחֶמֶת־מָגֵן נ	guerre défensive
‖ מָגֵן־דָּוִד	bouclier de David (étoile à six branches, symbole d'Israel)
מֵגֵן (מְגִנֵּי, מְגִנִּים) ז	défenseur *m*
‖ ספורט	arrière *m*
מֵגֵן יְמָנִי/שְׂמָאלִי	arrière droit / gauche
מַגָּן תה"פ	gratis, gratuitement
1. מִגֵּן (432 ג) פ"י (מסר)	livrer, remettre
2. מִגֵּן (432 ג) פ"י (הגן)	protéger, défendre
‖ הִתְמַגֵּן (466 ג) פ"ע	se défendre
מְגֻנְדָּר, ־דֶּרֶת (ר' ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	élégant
מְגִנָּה (208) נ	chagrin *m*, peine *f*, affliction *f*
מְגִנַּת־לֵב	tristesse profonde
מְגֻנֶּה, ־נָּה ת	ignominieux, indécent
מַעֲשֶׂה מְגֻנֶּה	attentat *m* à la pudeur
מִגְנוּט (—) ז פיס	magnétisation *f*, aimantation *f*
מַגְנוֹר (ר' ־רים) ז	abat-jour *m*
מִגְנָזָה (223) נ	archives *fpl* provisoires
מַגְנֵט (ר' ־טים) ז פיס	aimant *m*
מִגְנֵט (460) פ"י	aimanter
מַגְנֵטִי, ־טִית ת	magnétique
מַגְנֵטִיּוּת (47, בלי ר') נ	magnétisme *m*
מַגְנִיּוֹן (—) ז כימ	magnésium *m*
מִגְנָן (91) ז צבא	ouvrage défensif
מִגְנָנָה (222) נ צבא	défensive *f*
מַגְנֶסְיָה (—) נ כימ	magnésie *f*

מֶגֶס (139) ז — soupière *f*
מַגָּע (89) ז — contact *m*, toucher *m*, impact *m*
בָּא בְּמַגָּע עִם־ — entrer en contact avec
עֲדָשׁוֹת־מַגָּע נ״ר — verres *mpl* de contact
|| בהש — rapports *mpl*, relations *fpl*
|| צבא קְרַב־מַגָּע ז — combat *m* corps-à-corps
מַגָּעוֹן (ר׳ מַגָּעוֹנִים) ז חשמל — contacteur *m*
מַגְעִיל, ־לָה ת — dégoûtant, répugnant
מִגְעָל (102) ז — dégoût *m*, répugnance *f*, nausée *f*
מַגְעֶרֶת (255) נ — malédiction *f*, catastrophe *f*
מִגְעָשׁ (102) ז — éruption (de volcan) *f*
מַגָּף (90, זוגי מַגָּפַיִם 263) ז — botte *f*
מַגֵּפָה (229) נ — épidémie *f*, fléau *m*, déroute *f*
הַמַּגֵּפָה הַשְּׁחוֹרָה (1348) — la Peste noire
מַגְפֵּר (132) ז — soufreuse (appareil) *f*
מְגַפֵּר (132) ז — vulcanisateur *m*
מַגֵּפָתִי, ־תִית ת — épidémique
מְגֹר (—) ז טכנ — copeaux *mpl* métalliques
מִגֵּר (432) פ״י — abattre, anéantir, écraser
|| הִתְמַגֵּר (466) פ״ע — s'abattre, s'écraser
מֻגָּר ← 1. [נגר]
מְגֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — portant des bas
מְגֻרְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — guttural
מַגְרֵד (132) ז — gratteur *m*, racleur *m*
|| בהש מְגָרֵד־ (ר׳ מְגָרְדֵי־) שְׁחָקִים — gratte-ciel *m*
מְגֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — gratté, écaillé
|| בהש (חסר־כול) — dépouillé
מַגְרֵד (122) ז — grattoir *m*, décrottoir *m*
|| חקל — ratissoire *f*, décapeuse *f*
מַגְרֶדֶת (252) נ — racloir *m*
מְגָרֶה, ־רָה ת — irritant, excitant
גַּז מְגָרֶה — gaz vésicant
1. מְגֵרָה (229) נ (תיבה) — tiroir *m*
2. מְגֵרָה (229) נ (מסור) — scie *f*
מַגְרוֹס (21) ז — broyeur *m*, concasseur *m*
מַגְרוֹפִית (17) נ — ratissette *f*, tisonnier *m*
מְגֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת — désossé
דָּג מְגֹרָם — poisson *m* sans arêtes
מַגְרֵסָה (229) נ — concasseur *m*, broyeur *m*
מֻגְרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — en retrait

מִגְרָע (89) ז — défaut *m*
מִגְרָעָה (225) נ — renfoncement *m*, niche *f*
מְגֻרְעָן, ־עֶנֶת ת (בצורת גרעינים) — granulé
|| (שהוצא ממנו הגרעין) — dénoyauté
מַגְרֶעֶת (246) נ טכנ — rabot *m*, feuilleret *m*
מִגְרַעַת (246) נ (פגם) — défaut *m*, lacune *f*, handicap *m*
|| (מגרעה) — renfoncement *m*, niche *f*
מַגְרֵף (122) ז — pelle *f*, truelle (de maçon) *f*
מִגְרָף (91) ז — bourbier *m*
1. מַגְרֵפָה (229) נ חקל — râteau *m*, ratissoire *f*
2. מַגְרֵפָה (229) נ מוס — orgue *m*
מֶגְרָפָה (223) נ — motte (de terre) *f*
מְגֹרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — scié
מִגְרָר (91) ז — remorque *f*
מִגְרָרָה (223) נ — traîneau *m*
מַגְרֶרֶת (252) נ — râpe *f*
מִגְרָשׁ (91) ז — terrain *m*
מִגְרַשׁ־חֲנָיָה — parc *m* à voitures
מִגְרַשׁ־סְפּוֹרְט — terrain de sport
מַגָּשׁ (95) ז — plateau *m*
מֻגָּשׁ ← נָגַשׁ
מִגָּשָׁה (223) נ — appontement *m*, débarcadère *m*
מְגֻשָּׁם, ־שֶּׁמֶת (ר׳ ־שָּׁמִים, ־שָּׁמוֹת) ת — massif, grossier
מְגֻשָּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שָּׁרִים, ־שָּׁרוֹת) ת — relié par un pont
מַגְשֵׁשׁ (122) ז — sonde *f*
1. מַד (53 או 55) ז (לבוש) — vêtement *m*
מַדִּים — uniforme *m*, tenue *f*
מַדֵּי־קְרָב — tenue de campagne
מַדֵּי־שְׂרָד — grande tenue
|| (שטיח) — tapis *m*
°יוֹשֵׁב עַל־מִדִּין — assis sur des tapis
בהש יוֹשֵׁב עַל־מַדִּין — siégeant comme juge
2. מַד (53 או 55) ז (מידה) — mesure *f*
|| (מודד) — instrument *m* de mesure
מֻדְאָג, ־אֶגֶת (ר׳ ־אָגִים, ־אָגוֹת) ת — inquiet, anxieux
מִדְאָה (77) ז ספורט — terrain *m* pour vol plané
מַדְאֲוִיר (1) טיס — aéromètre *m*

מַדְאוֹר (21) ז — photomètre *m*

מַדְאִיג, ־גָה ת — inquiétant, préoccupant

מַדְאַמְפֵּר (ר׳ ־רים) ז חשמל — ampèremètre *m*

מִדְבָּךְ (91) ז — assise (de pierres) *f*

מְדֻבְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — clairsemé

זָקָן מְדֻבְלָל — barbe clairsemée

מְדַבֵּק, ־בֶּקֶת (ר׳ ־בְּקִים, ־בְּקוֹת) ת — adhésif

נְיָר מְדַבֵּק — papier collant

רפא מַחֲלָה מְדַבֶּקֶת — maladie contagieuse

מַדְבֵּקָה (229) נ — étiquette gommée

מְדַבֵּר (132) ז — orateur *m*

רֹאשׁ־הַמְדַבְּרִים ז — porte-parole *m*

‖ (בפילוסופיה של־ימי־הביניים) — homo sapiens

‖ דקדוק מְדַבֵּר/מְדַבֶּרֶת — 1ère personne du singulier

מְדַבְּרִים/מְדַבְּרוֹת — 1ère personne du pluriel

מְדֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — dit, convenu

בַּשָּׁעָה הַמְדֻבֶּרֶת — à l'heure convenue

מְדֻבָּר בְּ־ — il s'agit de

כַּמְדֻבָּר — comme convenu

‖ דקדוק הַלָּשׁוֹן הַמְדֻבֶּרֶת — la langue parlée

מַדְבֵּר (122) ז טכנ — limiteur *m*, réducteur *m*

(לחרקים) — insecticide *m*

מַדְבֵּר־נִיצוֹצוֹת — pare-étincelles *m*

מַדְבֵּר־רַעַשׁ — silencieux *m*

1. מִדְבָּר (91 או 93) ז — désert *m*, steppe *f*

‖ בהש דּוֹר־הַמִּדְבָּר ז — génération sacrifiée

‖ סֵפֶר־בְּמִדְבַּר ז — le livre des Nombres

2. מִדְבָּר (91) ז (דיבור) — parole *f*

מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה — ta parole est charmante

מִדְבָּרוֹת (201) נ״ר — paroles *fpl*, propos *mpl*

מִדְבָּרִי, ־רִית ת — désertique

מִדְבָּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* désertique, désolation *f*

מַדְבֵּשׁ (122) ז — pot *m* à miel

1. מְדֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — mielleux

2. מְדֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת (גיבן) — bossu

מַדְגְּבַהּ (ר׳ ־גְבָהִים) ז — altimètre *m*

מִדְגֶּה (73) ז — pisciculture *f*

מִדְגָּם (91) ז — spécimen *m*, modèle *m*

מִדְגָּר (91) ז — couvée *f*

מַדְגֵּרָה (229) נ — couveuse (appareil) *f*, incubateur *m*

מַדְגֵּשׁ (122) ז טכנ — pointeau *m*

מַדְגֶּשֶׁם (ר׳ ־גְשָׁמִים) ז — pluviomètre *m*

מָדַד (358) פ״י — mesurer, arpenter

מָדַד חֲלִיפָה — prendre des mesures pour un costume

מָדַד לְפ׳ כְּמִדָּתוֹ — rendre la pareille à qn

‖ נָמַד (417) או נִמְדַּד (389) פ״ע — être mesuré

‖ מִדֵּד (432) או מוֹדֵד (455) פ״י — mesurer

‖ הִתְמוֹדֵד (488) פ״ע — se mesurer

בהש הִתְמוֹדֵד עִם־בְּעָיָה — affronter un problème

מֶדֶד (166) ז צמח — jussiée *f*

מַדָּד (90) ז — indice *m*

מַדַּד־הַמְּחִירִים — indice des prix

1. מִדָּה (208) נ — mesure *f*

מִדּוֹת־חֹם — température *f*

לְפִי־מִדָּה — sur mesure

אִישׁ־מִדּוֹת (גבה־קומה) ז — géant *m*

בֵּית־מִדּוֹת ז — maison spacieuse

קְנֵה־מִדָּה ז — proportion *f*, échelle *f*, critère *m*, relation *f*

מִדָּה כְּנֶגֶד־מִדָּה — talion *m*, revanche *f*

בְּמִדַּת־הָאֶפְשָׁרוּת — dans la mesure du possible

בְּמִדַּת־מָה או בְּמִדָּה מְסֻיֶּמֶת — dans une certaine mesure

בְּמִדָּה שֶׁ־ — dans la mesure où

‖ (תכונה) — qualité *f*, vertu *f*

מִדָּה טוֹבָה — bonne qualité

מִדָּה רָעָה — défaut *m*

מִדַּת־חֲסִידוּת — extrême piété *f*

מִדַּת־הַדִּין — intransigeance *f*

מִדַּת־הָרַחֲמִים — indulgence *f*

בַּעַל־מִדּוֹת (צדיק) — homme vertueux

טֹהַר־מִדּוֹת ז — intégrité *f*

תּוֹרַת־הַמִּדּוֹת נ — la morale, l'éthique *f*

עָמַד עַל־מִדּוֹתָיו — être intransigeant

הֶעֱבִיר עַל־מִדּוֹתָיו — se montrer indulgent

אֵין זֶה מִן־הַמִּדָּה — cela ne convient pas

‖ דת שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת — les treize attributs (de Dieu) *mpl*

‖ (כלל) règle *f*
הַמִּדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן les règles herméneutiques
2. °מִדָּה (208) נ (מס) impôt *m*, taxe *f*
מַדְהֵבָה (229) נ oppression *f*
מַדְהִים, ־מָה ת ahurissant
מַדְהֵמָה (229) נ stupeur *f*, terreur *f*
מְדֻהָן, ־הֶנֶת (ר׳ ־הָנִים, ־הָנוֹת) ת graisseux
מִדְהָר (102) ז galop *m*
מָדוּד, מְדוּדָה ת mesuré
בִּצְעָדִים מְדוּדִים à pas mesurés
‖ מְדוּדוֹת תה״פ modérément, posément
מִדּוּד (51) ז mesure *f*, mensuration *f*
1. מַדְוֶה (76) ז (מחלה) maladie *f*
2. מַדְוֶה (76) ז (בגד) vêtement *m*, habit *m*
מֶדוּזָה (ר׳ ־זוֹת) נ מיתול Méduse *f*
‖ זואול méduse *f*, rhizostome *m*
בהש (אדם חסר־מרץ) mollasson *m*
מַדּוּחַ (9) ז séduction *f*, illusion *f*
מָדוֹךְ (30) ז pilon *m*
‖ צבא refouloir *m*
מְדוֹכָה (201) נ mortier *m*
‖ (אוכף) selle *f*
בהש יָשַׁב עַל־הַמְּדוֹכָה méditer longuement
‖ צבא tromblon *m*
מָדוֹן (30) ז querelle *f*, dispute *f*
אִישׁ־מָדוֹן ז querelleur *m*
מִדּוּן (50) ז urbanisation *f*
מַדּוּעַ? מ״ש pourquoi?
מָדוֹר (30) ז (תא) compartiment *m*
בהש שִׁבְעָה מְדוֹרֵי־גֵיהִנֹּם les sept cercles de l'enfer
‖ (במשרד) section *f*
‖ (בעיתון) rubrique *f*
מְדוֹר־הַסְּפּוֹרְט nouvelles sportives
מְדוּרָה (201) נ bûcher *m*
הוֹסִיף שֶׁמֶן לַמְּדוּרָה jeter de l'huile sur le feu
(במסיבת־צופים) feu *m* de camp
מְדוּשָׁה (201) נ (תבואה) grain battu
‖ (דישה) battage (du blé) *m*
מַדְזָוִית (ר׳ ־תִים) ז rapporteur *m*

מַדְזְמַן (ר׳ ־נִים) ז chronomètre *m*
מַדְזֶרֶם (ר׳ מַדְזְרָמִים) ז ampèremètre *m*
מִדַּח ← נָדַח
מִדְחֶה (77) ז faute *f*, erreur *f*
מַדְחָלָב (ר׳ ־חֲלָבִים) ז lactomètre *m*
מַדְחֹם (ר׳ ־חַמִּים) ז thermomètre *m*
מַדְחָן (102) ז parcmètre *ou* parcomètre *m*
מַדְחֵס (126) ז compresseur *m*
מַדְחֵף (126) ז propulseur *m*, hélice *f*
מִדְחֶפֶה (229) נ chute *f*, ruine *f*, déroute *f*
מְדֻחָק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חָקִים, ־חָקוֹת) ת besogneux
מַדְחַשְׁמַל (ר׳ לִים) ז électromètre *m*
מַדְטְוָח (ר׳ ־חִים) ז צבא télémètre *m*
מָדַי ש״פ נ (מדינה) la Médie
מְדַי תה״פ assez, suffisamment
לִמְדַי en quantité suffisante
מִדַּי, מִדֵּי ← דַּי
מָדִיד, מְדִידָה ת mesurable, mensurable
מַדִּיד (1) ז jauge *f*, calibre *m*
מַדִּיד זָחִיחַ pied *m* à coulisse
מְדִידָה (201) נ mensuration *f*
(של־קרקע) arpentage *m*
‖ (של בגד) essayage *m*
מְדִידוּת (48) נ mensurabilité *f*
מֵדִיחַ (9) ז séducteur *m*, instigateur *m*
1. מִדְיָן ש״פ נ (ארץ) Madian (pays d'Arabie) *m*
2. מִדְיָן (91) ז (ריב) querelle *f*, dispute *f*
מְדִינָאוּת (46, בלי ר׳) נ diplomatie *f*, politique *f*
מְדִינַאי (61) ז homme *m* d'Etat, politicien *m*
מְדִינָאִי, ־אִית ת diplomatique, politique
מְדִינָה (201) נ Etat *m*
מְדִינַת־הַיָּם pays *m* d'outre-mer
מַדָּעֵי־הַמְּדִינָה ז״ר sciences *fpl* politiques
עוֹבֵד־מְדִינָה ז fonctionnaire *m* d'Etat
פְּרַקְלִיט־הַמְּדִינָה ז procureur général
‖ °(מחוז) district *m*, province *f*
מְדִינִי, ־נִית ת politique
מִדְיָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש Madianite *n*
מְדִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ politique *f*
מְדֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר׳ ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת compact, épais

מְדֻיָּק, ־יֶּקֶת (ר׳ ־יָּקִים, ־יָּקוֹת) ת — précis, exact
מְדֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — habité
מְדִישָׁה (201) נ חקל — batteuse *f*
מַדְכֹּחַ (146) ז — dynamomètre *m*
1. מְדֻלְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — clairsemé
זָקָן מְדֻלְדָּל — barbe clairsemée
|| (עני) — indigent, misérable
2. מְדֻלְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — pendillant, oscillant
אֵיבָר מְדֻלְדָּל — membre branlant
מַדְלֶה (73) ז טכנ — monte-charge *m*, grue *f*
מִדְלָח (91) ז — fange *f*, bourbier *m*
מַדְלַחוּת (ר׳ ־תִים) ז — hygromètre *m*
מַדְלַחַץ (ר׳ ־לְחָצִים) ז — manomètre *m*
מֶדַלְיָה (202) נ — médaille *f*
מֶדַלְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — médaillon *m*
מִדְלָעָה (225) נ — champ *m* de citrouilles
מַדְלֶפֶת (252) נ — gouttière *f*, larmier *m*
מַדְלֵק (132) ז — allumoir *m*, briquet *m*
מְדֻמְדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת — hébété, confus
מְדֻמֶּה, ־מָּה ת — imaginaire
הַחוֹלֶה הַמְּדֻמֶּה — le malade imaginaire
|| מתמט שֶׁבֶר מְדֻמֶּה — expression *f* fractionnaire
|| מְדֻמַּנִי (ג׳ מְדֻמֶּתְנִי) — il me semble
כִּמְדֻמֶּה לִי או כִּמְדֻמַּנִי — à ce qui me semble
מִדְמֶה (73) ז — simulacre *m*
מַדְמְהִירוּת (ר׳ ־תִים) ז — tachymètre *m*
מַדְמַיִם (ר׳ מַדְמֵימִים) ז — compteur *m* à eau
מַדְמִיעַ, ־עָה ת — lacrymogène
מַדְמֵנָה (229) נ — tas *m* de fumier
1. מְדֻמָּע, ־מַּעַת (ר׳ ־מָּעִים, ־מָּעוֹת) ת — inondé de larmes
2. מְדֻמָּע, ־מַּעַת (ר׳ ־מָּעִים, ־מָּעוֹת) ת — mélangé
מְדָן (ר׳ ־נִים) ז — querelle *f*, dispute *f*
אִישׁ־מְדָנִים ז — querelleur *m*
מַדְנְחָא (—) ז ארמית — est *m*, orient *m*
מַדְנְחָאָה (ר׳ ־אֵי) ת ארמית — oriental
מַדָּע (90) ז — science *f*
מַדָּעֵי־הַחֶבְרָה — sciences sociales
מַדָּעֵי־הַטֶּבַע — sciences naturelles
מַדָּעֵי־הָרוּחַ — lettres *fpl*, humanités *fpl*
אִישׁ־מַדָּע ז — savant *m*, homme *m* de science
מַדָּעִי, ־עִית ת — scientifique
מַדָּעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — esprit *m* scientifique
מַדְעָן (100) ז — savant *m*
מַדָּף (95) ז — tablette *f*, planchette *f*, rayon *m*
מַדַּף־סְפָרִים — rayon de livres
|| טכנ — clapet *m*
מִדֵּף (432) פ״י — ranger (des livres) sur des rayons
מַדְפִּיס (1) ז — imprimeur *m*, typographe *m*
הַמַּדְפִּיס הַמֶּמְשַׁלְתִּי — l'imprimerie nationale
מְדֻפְלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — diplômé
מַדְפֵּן (132) ז חקל — buttoir *m*
מַדְפֵּסָה (229) נ — presse (à imprimer) *f*
מַדְפֶּסֶת (252) נ — imprimeuse (machine) *f*, imprimante *f*
מְדַקְדֵּק (132) ז — grammairien *m*
|| (דייקן) — pédant *m*
מְדֻקְדָּק, ־דֶּקֶת (ר׳ ־דָּקִים, ־דָּקוֹת) ת — précis, exact
|| עָנִי מְדֻקְדָּק — pauvre, indigent
מְדַקְלֵם (132) ז — déclamateur *m*, récitateur *m*
מַדְקֵר (132) ז — poinçon *m*
מַדְקֵרָה (229) נ — coup *m* d'épée *ou* de poignard
כְּמַדְקְרוֹת־חָרֶב — comme des piqûres d'épée
מֶדֶר (166) ז — boue sèche
[מדר] הִמְדִּיר (499) פ״י — incliner, construire en pente
מִדְרָג (91) ז — terrasse *f*
|| בהש (של־עובדים) — classement *m*, échelonnement *m*
מִדְרֵג (460) פ״י — disposer en terrasse
מַדְרֵגָה (229) נ — marche *f*, escalier *m*
מַדְרֵגוֹת נָעוֹת — escalier roulant
|| (בהרים) — terrasse *f*
|| בהש מִמַּדְרֵגָה ראשׁוֹנָה — de premier ordre
בְּשֵׁפֶל־הַמַּדְרֵגָה — au bas de l'échelle
מִדְרוּג (41) ז — terrassement *m*
מַדְרוּחַ (ר׳ ־חוֹת) ז — anémomètre *m*
מִדְרוֹן (21) ז — pente *f*, talus *m*, versant *m*
בהש הִדַּרְדֵּר בְּמִדְרוֹן — dégringoler la pente

מִדְרוֹנִי, ־נִית ת — incliné, en pente
מִדְרְחוֹב (22) ז — rue piétonnière
מַדְרִיגָל (ר׳ ־לִים) ז — madrigal *m*
מַדְרִיךְ (1) ז (מורה־דרך) — guide *m*
‖ (מאמן) — moniteur *m*, instructeur *m*
(בתנועת־נוער) — chef *m*
‖ (ספר) — guide *m*, manuel *m*
מַדְרִיךְ־רְחוֹבוֹת־פָּרִיס — guide des rues de Paris
מַדְרִיךְ־טֶלֶפוֹן — annuaire *m* du téléphone
מַדְרִיכָה (201) נ (מורת־דרך) — guide *f*
‖ (מאמנת) — monitrice *f*
(בתנועת־נוער) — cheftaine *f*
מִדְרָךְ (91) ז — empreinte (du pied) *f*, trace *f*
עַד־מִדְרַךְ־כַּף־רֶגֶל — où poser la plante du pied
‖ (ברכב) — marche-pied *m*
מִדְרָכָה (223) או מִדְרֶכֶת (252) נ — trottoir *m*
מִדְרָס (91) ז (בתוך־נעל) — support *m* orthopédique
‖ (שדורכים עליו) — objet *m* sur lequel on pose le pied
כהש הָיִיתִי מִדְרָס לְכָל־עוֹבֵר — tous les passants m'ont piétiné
מִדְרָסָה (223) נ — paillasson *m*
מַדְרַעַשׁ (ר׳ ־רְעָשִׁים) ז — sismographe *m*
מִדְרָשׁ (91) ז (לימוד) — étude *f*
בֵּית־מִדְרָשׁ (ר׳ בָּתֵּי־מִדְרָשׁ או ־שׁוֹת) ז — maison *f* d'étude
‖ (שיטת־הסבר) — herméneutique *f*, exégèse *f*
‖ (לקט־דרשות) — *midrach* (recueil exégétique) *m*
מִדְרַשׁ־אַגָּדָה — *midrach* homilétique
מִדְרַשׁ־הֲלָכָה — *midrach* jurisprudentiel
מִדְרָשָׁה (223) נ — collège *m*, académie *f*
מִדְרָשִׁי, ־שִׁית ת — relatif au *midrach*
מִדְשָׁא, ־שֵׁאת (ר׳ ־שָׁאִים, ־שָׁאוֹת) ת — herbeux
מִדְשָׁאָה (223) נ — pelouse *f*, gazon *m*
מַדְשְׁטַח (ר׳ מַדְשְׁטָחִים) ז — planimètre *m*
מְדֻשָּׁן ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת — satisfait
מָה, מָה, מֶה, מַה? מ״ש — quoi?
מָה אַתָּה רוֹצֶה? — que veux-tu?
מָה אִתְּךָ? עממי — qu'est-ce qui te prend?
מֶה עָשִׂיתָ? — qu'as-tu fait?
מַה־טַּעַם? — pour quelle raison?
מַה־נִּשְׁתַּנָּה? — qu'y a-t'il de changé?
מַה־בְּכָךְ? — qu'est-ce que cela peut faire?
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ — chose insignifiante
מַה־בֵּין זֶה לָזֶה? — quelle différence entre l'un et l'autre?
מַה־יֵּשׁ! עממי — qu'est-ce que ça peut faire!
מַה־לִּי וְלָךְ? — quoi de commun entre nous?
מַה־לִּי וְלַצָּרָה הַזֹּאת? — qu'irai-je faire dans cette galère?
מַה־לְּךָ כִּי תָנוּס? — qu'as-tu à t'enfuir?
מַה־לּוֹ לְשַׁקֵּר? — pourquoi mentirait-il?
מַה־מְּחִיר־הַסֵּפֶר? — combien coûte ce livre?
מַה־נַּפְשָׁךְ — dans tous les cas
מַה־פִּתְאֹם? עממי — quelle idée!
מַה־רָאִיתָ שֶׁ־? — quel motif avais-tu pour...?
מַה־שֶּׁלֹּא יִהְיֶה — quoi qu'il en soit
מַה־שְּׁלוֹמְךָ? — comment vas-tu?
מַה־שִּׁמְךָ? — comment t'appelles-tu?
מָה הַשָּׁעָה? — quelle heure est-il?
‖ (כמה) — combien
מַה־יָּפִית! — que tu es belle!
‖ (כלשהו) — quelque chose, un peu
בְּמִדַּת־מָה — dans une certaine mesure
דְּבַר־מָה — quelque chose
זְמַן־מָה — quelque temps, un certain temps
וִיהִי־מָה — quoi qu'il arrive
‖ מַה־שֶּׁ־ — ce qui, ce que
כְּמַה־שֶּׁנֶּאֱמַר — comme il est dit
מַה־שֶּׁאֵין כֵּן — il n'en est pas de même
מַה־גַּם שֶׁ־ — d'autant plus que
מַה־שֶּׁיִּהְיֶה יִהְיֶה! — advienne que pourra!
‖ בַּמֶּה?, בַּמָּה? — en quoi?
בַּמָּה אֵדַע? — comment saurai-je?
עַל־מָה? או מִפְּנֵי־מָה? — pourquoi?
מְהַבְהֵב (126) ז — clignotant *m*
מַהֲגוֹנִי (—) ז צמח — acajou *m*
מְהֻגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ת — digne, convenable, comme il faut
מְהַגֵּר (132) ז — émigrant *m*

מַהֲדוּרָה (201) נ — édition *f*
מַהְדִּיר (1) ז — éditeur *m*
מַהְדֵּק או מְהַדֵּק (132) ז — trombone *m*, agrafe *f*
‖ (לכבסים) — pince (à linge) *f*
מַהְדֶּקֶת (252) נ טכנ — blocage *m* de broche
מְהֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — élégant
מַהְדֵּר (122) ז חשמל — répétiteur (appareil) *m*
[מהה] נִמְהָה (407) פ״ע — s'user, se détériorer
מַהוּ (נ׳ מַהִי) מ״ש — qu'est-ce que
מָהוֹד (30) ז מוס — résonateur *m*, caisse *f* de résonance
מָהוּהַּ, מְהוּהָה ת — usé, râpé
מַהֲוָה (76) ז — processus *m*
מְהוּל (50) ז — mélange *m*
מְהוּמָה (201) נ — tumulte *m*, confusion *f*
מְהוּמוֹת — troubles *mpl*, désordres *mpl*
מְהוּמַת־מָוֶת — panique *f*
הַרְבֵּה מְהוּמָה עַל לֹא מְאוּמָה — beaucoup de bruit pour rien
מְהוּמִיָּה (202) נ — agitation *f*, tumulte *m*
מְהוּמָתָן (ר׳ ־מְתָנִים) ז — agitateur *m*
מְהוּמְתָנוּת (46) נ — agitation *f*
מְהוּמְתָנִי, ־נִית ת — tumultueux
מְהוֹר (50) ז — hâte *f*, précipitation *f*
מַהוּת (47) נ — essence *f*, nature *f*
מַהוּתִי, ־תִית ת — essentiel, substantiel
מַהִי ← מַהוּ
מְהִילָה (201) נ — mélange *m*, coupage (de vin) *m*
מְהֵימָן, ־נָה ת — digne de foi, fiable
מְהֵימָנוּת (46) נ — fiabilité *f*, crédibilité *f*
מָהִיר, מְהִירָה ת — rapide, agile
מְהִיר־תְּפִיסָה — à l'intelligence vive
רַכֶּבֶת מְהִירָה — train *m* express
מְהִירוּת (48) נ — vitesse *f*, rapidité *f*
1. מָהַל (326) פ״י (ערבב) — mélanger, couper (du vin), diluer
‖ נִמְהַל (397) פ״ע — être mélangé, être dilué
2. מָהַל (326) פ״י (מל) — circoncire
‖ נִמְהַל (397) פ״ע — être circoncis
מֹהַל (197) ז — sève *f*, jus *m*
מַהֲלָךְ (92) ז (מרחק) — distance *f*
מַהֲלַךְ־שְׁלֹשֶׁת־יָמִים — trois jours de marche
‖ (תנועה) — course *f*, mouvement *m*
מַהֲלַךְ־הַיָּרֵחַ — mouvement de la lune
(במשחק־שחמט וכד׳) — coup *m*
‖ (בכלי־רכב) — course (du piston) *f*, temps (d'un moteur) *m*
‖ (השתלשלות) — déroulement *m*, développement *m*
מַהֲלַךְ־חַיִּים — biographie *f*, curriculum *m*
מַהֲלַךְ־הָעִנְיָנִים — la suite des événements
‖ (התנהגות) מַהֲלָכִים — moeurs *fpl*, manières *fpl*
מַהֲלָכָיו נָאִים — il a de bonnes manières
מַהֲלָכָה (219) נ — promenade (lieu) *f*, allée *f*
מַהְלְכִים (—) ז״ר — accès *m*, fréquentation *f*
נָתַן מַהְלְכִים לפ׳ — donner accès à qn
מָצָא לוֹ מַהְלְכִים — avoir cours, se répandre
מַהֲלָל (92) ז — louange *f*, éloge *m*, célébrité *f*
מְהֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — glorieux, célèbre
מַהֲלֻמָּה (208) נ — coup (de poing, de massue) *m*
כהש מַהֲלֻמָּה קָשָׁה — coup dur
מָהֵם = מָה הֵם
מֵהֶם ← מִן־
מִהְמָה (464) פ״י — retarder, ralentir
‖ הִתְמַהְמֵהַּ (496) פ״ע — s'attarder, hésiter
מְהֻמְהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת — confus
מַהֲמוֹרָה (201) נ — trou *m*, crevasse *f*
מַהֲמוֹרָנִי, ־נִית ת — plein de trous
מְהַמֵּר (ר׳ ־מְרִים) ז — parieur *m*
מַהֲמֹרֶת (256) נ — trou *m*, crevasse *f*
מָהֵן = מָה הֵן
מֵהֶן ← מִן־
מְהַנְדֵּס (ר׳ ־דְסִים) ז — ingénieur *m*
מְהַנְדֵּס־אֳנִיּוֹת — ingénieur naval
מְהַנְדֵּס־חַשְׁמַל — ingénieur électricien
מְהַנְדֵּס יוֹעֵץ — ingénieur-conseil
מְהַנְדֵּס כִּימִי — ingénieur chimiste
מְהַנְדֵּס־מְכוֹנוֹת — ingénieur mécanicien
מְהַנְדְּסוּת (45, בלי ר׳) נ — ingénierie *f*, génie *m*
מְהַנֶּה, ־נָּה ת — agréable

מְהֻסָּס, ־סֶסֶת (ר׳ ־סָסִים, ־סָסוֹת) ת	indécis
מְהֻסָּק, ־סֶקֶת (ר׳ ־סָקִים, ־סָקוֹת) ת	chauffé
מַהְפַּךְ (—) ז	*mahpakh* (neume) *m*
מַהְפָּךְ (91) ז אסטר	tropique *m*
מַהְפַּךְ־הַגְּדִי	tropique du Capricorne
מַהְפַּךְ־הַסַּרְטָן	tropique du Cancer
‖ (שינוי פתאומי)	changement *m* brusque
(מדיני)	coup *m* d'Etat
מַהְפֵּכָה (229) נ	révolution *f*
הַמַּהְפֵּכָה הַצָּרְפָתִית	la Révolution Française
חוֹלֵל מַהְפֵּכָה	provoquer une révolution
מַהְפֵּכַת־סְדוֹם	la destruction de Sodome
מַהְפְּכָן (ר׳ ־נִים) ז	révolutionnaire *m*
מַהְפְּכָנוּת (46, בלי ר׳) נ	attitude *f* révolutionnaire
מַהְפְּכָנִי, ־נִית ת	révolutionnaire
°מַהְפֶּכֶת (—) נ	brodequins (instrument de torture) *mpl*
מְהַפְנֵט (ר׳ ־נְטִים) ז	hypnotiseur *m*
מְהֻקְצָע, ־צַעַת (ר׳ ־צָעִים, ־צָעוֹת) ת	raboté, poli
‖ בהש (אדם)	bien élevé, poli, civilisé
בִּלְתִּי מְהֻקְצָע	mal dégrossi
מַהֵר תה״פ	rapidement, vite, en hâte
1. [מהר] נִמְהַר (397) פ״ע	se hâter, agir hâtivement
‖ מִהֵר (435) פ״ע	se hâter, se dépêcher
מִהַרְתָּ לָבוֹא	tu es venu promptement
הַשָּׁעוֹן מְמַהֵר	la montre avance
אֲנִי מְמַהֵר	je suis pressé
‖ פ״י (האיץ)	faire venir d'urgence
‖ הִתְמַהֵר (472) פ״ע	se hâter, se presser
2. מָהַר (326) פ״י (קנה אשה)	prendre en mariage (une femme)
מֹהַר (197, בלי ר׳) ז	dot (payée par le fiancé) *f*
מְהֵרָה תה״פ	rapidement, vite
‖ בִּמְהֵרָה או עַד־מְהֵרָה	bientôt
מְהַרְהֵר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הֲרִים, ־הֲרוֹת) ת	pensif
מְהֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת	fondu (métal)
מַהֲתַלָּה (208) נ	plaisanterie *f*, facétie *f*
‖ (מחזה)	farce *f*
מוֹאָב ש״פ ז (ארץ)	Moab *m*
מוֹאָבִי, ־בִית או ־בִיָּה (ר׳ ־בִים, ־בִיּוֹת) ז	Moabite *n*
מוּאַזִּין (ר׳ ־נִים) ז דת	muezzin *m*
מוֹאִיב, ־בָה ת	appétissant
מוּאָץ ← [אוץ]	
מוּאָר ← אור	
מוֹבָא (ר׳ ־אִים) ז	entrée *f*, vestibule *m*
מוּבָא ← [בוא]	
מוּבָאָה (211) נ	citation *f*
מוֹבִיל (1) ז (אדם)	transporteur *m*, voiturier *m*
‖ (צינור)	conduit *m*, tuyau *m*, canalisation *f*
מוֹבִיל־מַיִם	conduit d'eau, aqueduc *m*
אנטום מוֹבִיל־שֶׁתֶן	uretère *m*
מוּבָל (91) ז	boyau *m*, conduite *f*
מוּבָל ← 1. [יבל]	
מוֹבֶלֶת (255) נ ספנ	cargo *m*
מוּבָן, ־בֶנֶת (ר׳ ־בָנִים, ־בָנוֹת) ת	compréhensible
מוּבָן מֵאֵלָיו	évident, manifeste
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו	cela va de soi
כַּמּוּבָן	évidemment, bien entendu
‖ מוּבָן (ר׳ ־נִים) ז	sens *m*, signification *f*
בְּמוּבָן הָרָחָב/הַצָּר	au sens large / strict
בִּמְלוֹא־מוּבַן־הַמִּלָּה	par excellence, au plein sens du terme
מוּבָנוּת (46, בלי ר׳) נ	intelligibilité *f*
מוּבָס ← [בוס]	
מוּבָר ← 1. [בור]	
[מוג] מָג (382) פ״ע	fondre, se dissoudre
‖ פ״י	faire fondre, dissoudre
‖ נָמוֹג (429) פ״ע	se dissoudre, s'évanouir
‖ מוֹגֵג (455) פ״י	faire fondre, amollir
מוֹגֵג לְבָבוֹת	émouvoir les coeurs
‖ הִתְמוֹגֵג (488) פ״ע	fondre, s'amollir, couler
בהש הִתְמוֹגֵג בִּדְמָעוֹת	fondre en larmes
הִתְמוֹגֵג מִנַּחַת	boire du lait (être très flatté)
מוֹג (21) ז	magma *m*, bouillie *f*
מוֹג, ־גָה ת	mou, tendre, sans énergie
מוֹג־לֵב	lâche
מוֹגֶה (73) ז	oppresseur *m*
מוֹגוּת (—) נ	mollesse *f*, tendresse *f*, faiblesse *f*
מוֹגוּת־לֵב	lâcheté *f*

מוּגָן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָנִים, ־גָנוֹת) ת — protégé, défendu
מוּגָף ← [גוף]
מוּגָרָה (228) נ — magasin *m*, réservoir *m*
מוֹדֵד (132) ז (אדם) — arpenteur *m*, géomètre *m*
|| (מכשיר) — compteur *m*
|| מתמט — module *m*, coefficient *m*
מוֹדִיעַ (9) ז — informateur *m*, indicateur *m*
|| מוֹדִיעִין (—) ז״ר — informations *fpl*, renseignements *mpl*
לִשְׁכַּת־מוֹדִיעִין נ — bureau *m* de renseignements
קְצִין־מוֹדִיעִין ז — officier *m* de renseignements
שֵׁרוּת־מוֹדִיעִין ז — service *m* de renseignements
מוֹדָע (89) ז — connaissance (personne connue) *f*
מוּדָע, ־דַעַת (ר׳ ־דָעִים, ־דָעוֹת) ת — connu
מוּדַעַת זֹאת — c'est un fait bien connu
|| (בפסיכולוגיה) — conscient
בִּלְתִּי־מוּדָע — inconscient
תַּת־מוּדָע — subconscient
מוֹדָעָה (225) נ (הצהרה) — déclaration *f*
מָסַר מוֹדָעָה — faire une déclaration
|| (בעיתון) — annonce *f*, avis *m*
מוֹדַעַת־אֵבֶל — faire-part *m* de deuil
|| (כרזה) — affiche *f*
לוּחַ־מוֹדָעוֹת — tableau *m* d'affichage
מוּדָעוּת (46, בלי ר׳) נ — conscience *f*, fait *m* d'être conscient
מוֹדֶרְנִי, ־נִית ת — moderne
מוֹדֶרְנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — modernité *f*
מוּהָד, ־הֶדֶת (ר׳ ־הָדִים, ־הָדוֹת) ת דקדוק — sonore
מוֹהִיקָנִי (ר׳ ־נִים) ז — Mohican *m*
אַחֲרוֹן הַמּוֹהִיקָנִים — le dernier des Mohicans
מוֹהֵל (126) ז דת — circonciseur *m*
מוֹז (21) ז צמח — banane *f*, bananier *m*
מוֹזָאִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — mosaïque *f*
מוֹזֵג (132) ז — cabaretier *m*, tavernier *m*
מוּזָה (ר׳ ־זוֹת) נ מיתול — muse *f*
מוּזָז ← [זוז]
מוּזָח, ־זַחַת ת — en retrait
מוּזֵיאוֹן (ר׳ ־נִים) ז — musée *m*
מוּזָל ← [זול]

מוּזָר, ־רָה ת — étrange, bizarre, singulier
מוּזָרוּת (46) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
[מוח] נִמּוֹחַ (431) פ״ע — s'amollir, s'attendrir
מוּחָג ← חָגַג
מוּחָם ← [חמם]
מוּחַמַּד ש״פ ז — Mahomet *m*
מוּחָן ← חָנַן
מוּחְצָנִי, ־נִית ת — écrasant, accablant, agressif
מוֹחֵק (126) ז — gomme (à effacer) *f*
מוּחָק ← חָקַק
1. מוּחָשׁ ← 1. [חוש]
2. מוּחָשׁ, ־חֶשֶׁת (ר׳ ־חָשִׁים, ־חָשׁוֹת) ת — concret
מוּחָשִׁי, ־שִׁית ת — concret, tangible
מוּחָשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère concret
[מוט] מָט (382) פ״ע — vaciller, chanceler, trébucher
מָט לִנְפֹּל — être près de s'effondrer
בהש מָטָה יָדוֹ — s'appauvrir
|| נָמוֹט (429) פ״ע — s'effondrer
|| מוֹטֵט (455) פ״י — ébranler
|| הִתְמוֹטֵט (488) פ״ע — s'affaisser, s'écrouler
בְּרִיאוּתוֹ הִתְמוֹטְטָה — sa santé s'est effondrée
|| הֵמִיט (526) פ״י — faire tomber
הֵמִיט שׁוֹאָה עַל־ — amener une catastrophe sur
1. מוֹט (22) ז — perche *f*, barre *f*, tringle *f*
מוֹט־הַדֶּגֶל — la hampe du drapeau
מוֹט־מֹאזְנַיִם — fléau *m* de balance
מוֹט־עֲגָלָה — brancard (de voiture) *m*, timon *m*
מוֹט־מִשְׁקָפַיִם — branche *f* de lunettes
ספורט קְפִיצָה בְּמוֹט — saut *m* à la perche
|| °(עוֹל) — joug *m*
2. °מוֹט (—) ז (מכשול) — chute *f*, effondrement *m*
מוּטָב, ־טֶבֶת (ר׳ ־טָבִים, ־טָבוֹת) ת בנק — bénéficiaire
מוּטָב תה״פ — bien, mieux, il vaut mieux
מוּטָב שֶׁתִּסְבּוֹל וְאַל תָּמוּת — plutôt souffrir que mourir
בֵּין לְטוֹב וּבֵין לְמוּטָב — pour le meilleur et pour le pire
חָזַר לְמוּטָב — s'améliorer, s'amender

הֶחֱזִיר לְמוּטָב — ramener dans le droit chemin
מוֹטָה (201) נ — joug *m*, oppression *f*
מוּטָה (201, בלי ר') נ — chute *f*, effondrement *m*
מוֹטוֹ (—) ז — devise *f*, épigraphe *f*, exergue *m*
מוֹטוֹרִי, ־רִית ת (תנועתי) — moteur (*f* motrice)
|| (ממונע) — motorisé
מוֹטֶטֶת (252) נ טכנ — timonerie *f*
מוֹטִיב (ר' ־בִים) ז — motif *m*
|| מוס — thème *m*
מוֹטִיבַצְיָה (ר' ־יוֹת) נ — motivation *f*
מוֹטִית (17) נ — petite perche
מוֹטֶל (ר' ־לִים) ז — motel *m*
מוּטָל ← [טול]
מוּטָס ← [טוס]
[מוך] מָךְ (382) פ"ע — s'appauvrir, décliner
|| נָמוֹךְ (429) פ"ע — être bas, être humilié
|| הֵמִיךְ (526) פ"י — abaisser, humilier
הֵמִיךְ קוֹלוֹ — baisser la voix
מוֹךְ (ר' ־כִים) ז — coton *m*, ouate *f*, charpie *f*
|| (של־נוצות) — duvet *m*
מוֹךְ־פֵּרוֹת — pulpe *f* de fruits
|| אנטום מוֹךְ־הַשֵּׁן — pulpe dentaire
מוֹכָ"ז (= מוֹסֵר כְּתָב זֶה) ז — porteur (d'une lettre *etc*) *m*
מוּכָּח ← [וכח]
מוֹכִי, ־כִית ת — cotonneux, ouaté
מוֹכִיחַ (9) ז — prédicateur *m*, faiseur *m* de remontrances, moralisateur *m*
מוּכָל, ־לָה ת — inclus, compris, contenu
מוּכָן, ־נָה ת — prêt, préparé
מִן־הַמּוּכָן — préparé d'avance
בֶּגֶד ז מִן־הַמּוּכָן — prêt-à-porter *m*
מוֹכְנַאי (61) ז צבא — mitrailleur *m*
מוֹכְנִי (ר' ־נִים) ז — mécanisme *m*, machine *f*
|| מוֹכְנִית תה"פ — mécaniquement, automatiquement
מוֹכֵס (132) ז — douanier *m*
מוֹכְסָן (97) ז — publicain *m*, fermier *m* des impôts
מוֹכְסָנוּת (46) נ — fonction *f* de douanier
מוֹכֵר, ־כֶרֶת (ר' ־כְרִים, ־כְרוֹת) ש — vendeur *n*

מוֹכֵר־סְפָרִים — libraire *n*
מוֹכֵר־פֵּרוֹת — fruitier *n*
מוֹכֵר־פְּרָחִים — fleuriste *n*
1. [מול] מָל (382) פ"י — circoncire
|| נִמּוֹל (431) פ"ע — être circoncis
2. [מול] הֵמִיל (526) פ"י — mettre en pièces
מוּל־ או °מוּל־ (276) מ"י — en face de
מוּלִי או מִמּוּלִי — en face de moi
גיאוגר הָרֵי־מוּל־הַלְּבָנוֹן ז"ר — l'Antiliban *m*
|| מִמּוּל תה"פ — en face, vis-à-vis
מוּל (ר' ־לִים) ת — circoncis
מוֹ"ל (= מוֹצִיא לְאוֹר, ר' מוֹ"לִים) ז — éditeur *m*
מוֹלָד (93) ז אסטר — conjonction (de la lune avec le soleil) *f*
|| דת חַג־הַמּוֹלָד — Noel *m ou f*
כְּנֵסִיַּת־הַמּוֹלָד (בבית־לחם) נ — l'Eglise *f* de la Nativité
מוֹלֶדֶת (252) נ — patrie *f*
אַהֲבַת־הַמּוֹלֶדֶת נ — patriotisme *m*
|| °(ילד) מוֹלֶדֶת־אָבִיךָ — progéniture *f* de ton père
מוֹלֶדֶת־בַּיִת — enfant né dans la famille
מוֹלֶדֶת־חוּץ — enfant né hors de la famille
°מוּלָה (ר' ־לוֹת) נ — circoncision *f*
מוֹלוּת (—) נ — édition (fonction de l'éditeur) *f*
מוּלָט, ־טִית (ר' ־טִים, ־טִיּוֹת) ש — mulâtre *n*
מוּלָט ← [לוט]
מוּלְיָאר (ר' ־רִים) ז — samovar *m*, bouilloire *f*
מוֹלִיךְ (1) ז — guide *m*, conducteur *m*
|| פיס — conducteur
מוֹלִיכוּת (48) פיס — conductibilité *f*, conductivité *f*
מוֹלֵיקוּלָה (ר' ־לוֹת) נ — molécule *f*
מוֹלֵיקוּלָרִי, ־רִית ת — moléculaire
מוּלִית (17) נ דג — mulet (poisson) *m*, meuge *m*
מוּלִית אֲדָמָה — rouget *m*
מוּלִיתָא (ר' ־תוֹת) נ מטבח — chausson *m*
מוֹלַסָּה (208) נ — mélasse *f*
[מום] הֵמִים (526) פ"י — mutiler
מוּם (41) ז — défaut *m*, difformité *f*, infirmité *f*
בַּעַל־מוּם — invalide, mutilé, infirme

הֵטִיל מוּם בְּ־ — mutiler
מוּמוּס (ר׳ ־סִים) ז — mime *m*, clown *m*
מוֹמֶנְט (ר׳ ־טִים) ז (רגע) — moment *m*, instant *m*
|| פיס — moment
|| בהש (גורם) — facteur *m*, élément *m*
מוּמָר (ר׳ ־רִים) ז דת — apostat *m*, renégat *m*
מוּמָר לְהַכְעִיס — apostat par principe
מוּמָר לְתֵאָבוֹן — apostat par intérêt
מוּמָת ← [מות]
מוֹנְגוֹלוֹאִיד, ־דָה ת רפא — mongolien
מוֹנְגוֹלִי, ־לִית ת — mongol
מוֹנְגוֹלְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Mongolie
מוּנָד ← [נוד]
מוּנְדִּיר (ר׳ ־רִים) ז צבא — uniforme *m*
1. מוֹנֶה (ר׳ ־נִים) ז (מודד) — compteur *m*
|| מתמט — numérateur *m*
|| °(פעם) עֲשֶׂרֶת־מוֹנִים — dix fois
2. מוֹנֶה (73) ז (מציק) — oppresseur *m*
מוֹנוֹגַמְיָה (—) נ — monogamie *f*
מוֹנוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — monographie *f*
מוֹנוֹטוֹנִי, ־נִית ת — monotone
מוֹנוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — monologue *m*
מוֹנוֹלִיתִי, ־תִית ת — monolithique
מוֹנוּמֶנְטָלִי, ־לִית ת — monumental
מוֹנוֹפּוֹל או מוֹנוֹפּוֹלִין (—) ז — monopole *m*
מוֹנוֹתֵאִיסְט (ר׳ ־טִים) ז — monothéiste *m*
מוֹנוֹתֵאִיסְטִי, ־טִית ת — monothéiste
מוֹנִיטָה (ר׳ ־טִין) נ — monnaie *f*, médaille *f*, effigie *f*
|| בהש מוֹנִיטִין — réputation *f*, prestige *m*
יָצְאוּ לוֹ מוֹנִיטִין — il est devenu célèbre
הוֹצִיא מוֹנִיטִין לְפ׳ — faire une réputation à qn
מוּנִיצִיפָּלִי, ־לִית ת — municipal
מוֹנִית (ר׳ ־יוֹת) נ — taxi *m*
מוֹנְסוּן או מֶסוֹן (ר׳ ־נִים) ז — mousson (vent) *f*
מוֹנֵעַ, ־נַעַת ת — préventif
מוּנָע ← [נוע]
מוּנָף ← [נוף]
מוֹנַרְכְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — monarchie *f*
1. מוּסָב ← סָבַב
|| בנק הַמּוּסָב — le cessionnaire (d'une traite)

2. מוּסָב (98) ז — escalier *m* en colimaçon
מוֹסָד (93) ז — institution *f*, établissement *m*
מוֹסָד צִבּוּרִי — institution publique
מוֹסָד חִנּוּכִי — établissement scolaire
(בישראל) הַמּוֹסָד — les services secrets
|| (בסיס) — fondement *m*, fondation *f*
מוֹסְדוֹת־ (או מוֹסְדֵי־) אֶרֶץ — les fondements de la terre
מוּסָד ← יָסַד
מוֹסָדִי, ־דִית ת — institutionnel
מוּסָה, מוּסֵיאוֹן ← מוּזָה, מוּזֵיאוֹן
מוּסִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז — musicien *m*
מוּסִיקָה (—) נ — musique *f*
מוּסִיקוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — musicologue *m*
מוּסִיקָלִי, ־לִית ת (אדם) — musicien
|| (יצירה) — musical
מוּסִיקָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — musicalité *f*
מוּסָךְ (98) ז — garage *m*
בַּעַל־מוּסָךְ ז — garagiste *m*
מוּסַךְ־מְטוֹסִים — hangar *m*
|| °(בניין מקורה) — galerie couverte
מוּסָף, ־פָה ת — supplémentaire
פָּקִיד מוּסָף — employé surnuméraire
|| מוּסָף (91) ז — supplément *m*
מוּסָף סִפְרוּתִי — supplément littéraire
דת קָרְבַּן־מוּסָף ז — sacrifice *m* complémentaire
תְּפִלַּת־מוּסָף נ — prière additionnnelle (des jours fériés)
מוֹסְקְבָה ש״פ נ (עיר) — Moscou *m*
מוּסְקָט (—) ז — muscat *m*, muscade *f*
1. מוֹסֵר (132) ז (מלשין) — dénonciateur *m*
2. מוֹסֵר (123) ז (חבל) — lien *m*, entrave *f*
פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי — tu as défait mes liens
1. מוּסָר (91) ז (תוכחה) — réprimande *f*
הִטִּיף מוּסָר — prêcher *ou* faire la morale
לָקַח או קִבֵּל מוּסָר — accepter les remontrances
|| (עונש) — punition *f*, châtiment *m*
בהש מוּסַר־כְּלָיוֹת — remords *mpl*
|| (תורת־המידות) — morale *f*, éthique *f*
חֻקֵּי־הַמּוּסָר ז״ר — les lois morales
בַּעַל־מוּסָר — moraliste

‖ מוּסַר־הַשֵּׂכֶל	moralité *f*, leçon *f*
2. מוֹסֵר (91) ז (חבל)	lien *m*, entrave *f*
מוֹסֵרָה (228) נ (כבל)	corde *f*, lien *m*
‖ (מושכה)	frein *m*, rêne *f*
מוּסָרִי, ־רִית ת	moral
בִּלְתִּי־מוּסָרִי	immoral
מוּסָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	moralité *f*
מוּסָת ← [סות]	
מְעֻנָּב, ־נֶבֶת (ר׳ ־נָבִים, ־נָבוֹת) ת	nuageux
מוֹעֵד (102) ז	lieu *m* de réunion
בהש בּוֹדֵד בְּמוֹעֲדָיו	qui fait bande à part
מוֹעֵד (126) ז (זמן קבוע)	temps fixé, terme *m*, saison *f*
קָבַע מוֹעֵד	fixer une date
בְּעוֹד מוֹעֵד או בַּמּוֹעֵד	à temps
לַמּוֹעֵד	au moment convenu
עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד	le moment n'est pas venu
אִחֵר אֶת־הַמּוֹעֵד	arriver trop tard
מִלְוֶה קְצַר־מוֹעֵד	emprunt *m* à court terme
מוֹעֲדֵי־יָם	marées *fpl*
‖ (מפגש)	rendez-vous *m*
בֵּית־מוֹעֵד ז	lieu *m* de réunion
בהש בֵּית־מוֹעֵד לְכָל־חַי	cimetière *m*, tombe *f*
דת אֹהֶל־מוֹעֵד ז	le Tabernacle
‖ (חג)	fête (fixée par le calendrier) *f*
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה!	bonne fête!
חֹל־הַמּוֹעֵד ז	jours *mpl* de demi-fête
° בָּאֵי־מוֹעֵד ז״ר	pèlerins (à l'occasion des fêtes) *mpl*
‖° (סימן)	signal *m*
1. מוּעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) ת משפט	prévenu
פּוֹשֵׁעַ מוּעָד	criminel récidiviste
שְׁטָר מוּעָד	protêt *m*
2. מוּעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) ת (מכוון)	dirigé, orienté
לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת?	où vas-tu?, où veux-tu en venir?
מוֹעָדָה (224) נ	rendez-vous *m*, destination *f*
מוֹעֲדוֹן (ר׳ ־נִים) ז	club *m*, cercle *m*
מוּעָט, ־עֶטֶת (ר׳ ־עָטִים, ־עָטוֹת) ת	peu important, peu nombreux
יָמִים מוּעָטִים	peu de jours
הִסְתַּפֵּק בְּמוּעָט	se contenter de peu
מוֹעִיל, ־לָה ת	utile, avantageux
מוּעָם ← עָמַם	
מוֹעֵן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עֲנִים, ־עֲנוֹת) ש	expéditeur (d'une lettre) *n*
1. מוּעָף ← [עוף]	
2. °מוּעָף (–) ז (לאות)	fatigue *f*, lassitude *f*
מוֹעָצָה (224) נ	conseil *m*, assemblée *f*
מוֹעָצָה מְחוֹקֶקֶת	assemblée législative
מוֹעָצָה מְקוֹמִית	municipalité rurale
מוֹעֶצֶת־הַבִּטָּחוֹן (באו״ם)	le Conseil de Sécurité
מוֹעֶצֶת־עִירִיָּה	conseil municipal
מוֹעֶצֶת־הַחַשְׁמַנִּים (בכנסייה)	le Sacré Collège
‖ בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת נ	l'URSS
מוֹעֵצָה (234) נ	conseil *m*, dessein *m*, plan *m*
מוֹעַצְתִּי, ־תִית ת	fédéral
מוּעָקָה (224) נ	détresse *f*, oppression *f*, angoisse *f*
מוּפָז, ־פֶּזֶת ת	doré, plaqué or
זָהָב מוּפָז	or pur
מוֹפָע (89) ז	apparition *f*, phénomène *m*
מוֹפָע־בִּדּוּר	spectacle *m*, représentation *f*
‖ אסטר	phase *f*
מוֹפָעָה (225) נ	prestation (d'un artiste) *f*
מוּפָק ← [פוק]	
מוּפָר ← [פור]	
מוֹפֵת (132) ז (פלא)	miracle *m*, prodige *m*
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים	par des signes irréfutables
‖ (הוכחה)	preuve *f*
‖ (דוגמה)	exemple *m*, modèle *m*
מוֹפֵת־הַדּוֹר	le parangon de son époque
אִישׁ־מוֹפֵת ז	homme *m* en vue
עֲבוֹדָה נ לְמוֹפֵת	travail *m* exemplaire
יְצִירַת־מוֹפֵת נ	oeuvre *f* classique
מוֹפְתִי, ־תִית ת	exemplaire, classique
מוּפְתִּי (ר׳ ־תִּים) ז דת	mufti *m*
מֹץ (21) ז	bale (du grain) *f*, menue paille
מוֹצָא (87) ז	issue *f*, sortie *f*
רְחוֹב ז לְלֹא־מוֹצָא	rue *f* sans issue
בהש (פיתרון)	issue, solution *f*

מְצָא מוֹצָא מִן־הַסְּבָךְ — sortir de l'impasse
‖ (מקור) מוֹצָא־מַיִם — source *f*, fontaine *f*
בהש מוֹצָא־הַשֶּׁמֶשׁ — lever *m* du soleil, orient *m*
(של־אדם) — origine *f*, provenance *f*
מוֹצָאוֹ מִסְּפָרַד — il est originaire d'Espagne
אֶרֶץ־מוֹצָאוֹ נ — son pays d'origine
‖ (הבעה) מוֹצָא־פֶּה — parole *f*, propos *m*
מוֹצָא־שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר — tu tiendras parole
‖ (סיום) — fin *f*
מוֹצָאֵי־שַׁבָּת — samedi soir
מוֹצָאֵי־שְׁבִיעִית — issue d'année sabbatique
מוֹצָאָה (120) נ (מקור) — origine *f*
‖ (בית־כסא) — lieux *mpl* d'aisance
מוֹצִיא ← יָצָא
‖ הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ — qui fait sortir le pain du sol
דת בִּרְכַּת־הַמּוֹצִיא נ — bénédiction *f* sur le pain
‖ בהש מוֹצִיא וּמֵבִיא — chef *m*
מוֹצִיא לָאוֹר — éditeur *m*
מוֹצִיא לְפֹעַל — réalisateur *m*, exécuteur *m*
מוּצָל ← 3. צָלַל
מוּצָן, ־צֶנֶת ת — rafraîchi, (vin) frappé
מוּצָף ← [צוף]
מוֹצֵץ (132) או מֶצֶץ (166) ז — sucette *f*, tétine *f*
1. מוּצָק, ־צֶקֶת (ר׳ ־צָקִים, ־צָקוֹת) ת — solide
פיס גוּף מוּצָק — solide *m*
‖ (בריא) — robuste
2. מוּצָק, ־צֶקֶת (ר׳ ־צָקִים, ־צָקוֹת) ת — opprimé
מוּצָקָה (223) נ (תבנית) — moule *m*
‖ (בית־קיבול) — coupe *f*, godet *m*
מוּצָקוּת (46) נ — solidité *f*, compacité *f*
1. מוֹצָר (91) ז — produit *m*
2. מוֹצָר ← 2. צָרַר
[מוק] הֵמִיק (526) פ״י — se moquer, railler
מוֹק (41, זוגי מוֹקַיִם) ז — jambière *f*
מוּקָא ← [קיא]
מוֹקֵד (132) ז — bûcher *m*
עָלָה עַל־הַמּוֹקֵד — monter sur le bûcher
(בבית־המקדש) בֵּית־הַמּוֹקֵד ז — salle *f* de la flamme permanente
‖ פיס (של־עדשה) — foyer *m*

רֹחַק־הַמּוֹקֵד ז — distance focale
בהש נְקֻדַּת־הַמּוֹקֵד נ — point central
‖ מתמט (באליפסה) — foyer
מוֹקְדָה (201) נ — foyer *m*, âtre *m*
מוֹקְדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — Macédonien *m*
אֲלֶכְּסַנְדֶּר מוֹקְדוֹן — Alexandre le Grand
מוֹקְדִי, ־דִית ת — focal
מוֹקָה (—) ז (קפה) — moka *m*
מוּקְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — clown *m*, bouffon *m*
מוּקְיוֹנִי, ־נִית ת — clownesque, bouffon
מוֹקִיר ← יָקַר
מוּקָם ← [קום]
מוּקָע ← יָקַע
מוֹקֵשׁ (123) ז (מלכודת) — piège *m*
בהש טָמַן מוֹקֵשׁ לִפְ׳ — tendre un piège à qn
‖ צבא — mine *f*
מוֹקֵשׁ נֶגֶד־טַנְקִים — mine antichar
שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים ז — champ *m* de mines
מוֹקְשַׁאי (61) ז צבא — sapeur-mineur *m*
[מור] נָמַר (413) פ״ע — se changer, être changé
‖ הֵמִיר (526) פ״י (בְּ־) — échanger (contre)
הֵמִיר דָּתוֹ — se convertir
מוֹרָא (87) ז (פחד) — crainte *f*, terreur *f*
‖ (יראת־כבוד) — respect *m*, vénération *f*
מוֹרָא־שָׁמַיִם — la crainte de Dieu
‖ (מעשים נוראים) — actes *mpl* redoutables
מוֹרָאָה (222) נ — crainte *f*, respect *m*
מוֹרַג (55) ז חקל — herse *f*
מוֹרָד (93) ז — pente *f*, descente *f*
מוֹרֵד (132) ז — rebelle *m*, insurgé *m*
בהש מוֹרֵד־אוֹר — obscurantiste *m*
‖ מוֹרֶדֶת (252) נ — femme insoumise
1. מוֹרֶה (73) ז — maître *m*, professeur *m*, instituteur *m*
מוֹרֵה הוֹרָאָה — décisionnaire *m*
מוֹרַי וְרַבּוֹתַי! — Messieurs!
מוֹרֵה־דֶּרֶךְ — guide *m*
מוֹרֵה־נְבוּכִים — le Guide des Egarés (de Maïmonide)
דת מוֹרֵה־צֶדֶק — guide spirituel, rabbin *m*
בהש מוֹרֵה־שָׁעוֹת — horloge *f*, montre *f*

.2 °מוֹרֶה (ר׳ ־רִים) ז (קלע)	tireur *m*
.3 °מוֹרֶה (—) ז (גשם)	pluie *f* d'automne
.4 מוֹרֶה (ר׳ ־רִים) ז (מורד)	rebelle *m*
סוֹרֵר וּמוֹרֶה	indocile et rebelle
.1 מוֹרָה (201) נ	maîtresse *f*, institutrice *f*
.2 מוֹרָה (—) ז (תער)	rasoir *m*
°מוֹרָט, ־טָה ת (ישעיהו י״ח ב׳ ז׳)	à la peau luisante
מוֹרָטוֹרְיוּם (—) ז בנק	moratoire *m*
מוֹרְטָנִי, ־נִית ת	douloureux, lancinant
מוֹרִינְגָה (ר׳ ־גוֹת) נ צמח	moringe *m*
מוֹרֵינָה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר	moraine *f*
מוּרְיָס (ר׳ ־סִים) ז מטבח	saumure *f*
מוֹרִיק, ־קָה ת	verdoyant
מוֹרִיר, ־רָה ת	baveux
מוֹרִישׁ ← 2.1. יָרַשׁ	
מוּרָם ← [רום]	
מוֹרְמוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז	Mormon *m*
מוֹרָן (91) ז צמח	viorne *f*
מוֹרָנִית (17) נ	lance *f*, javelot *m*
מוֹרְס ש״פ ז	Morse *m*
כְּתַב־מוֹרְס ז	alphabet *m* Morse
מוֹרְפוֹלוֹגְיָה (—) נ	morphologie *f*
מוֹרְפִיּוּם (—) ז	morphine *f*
מוּרָק ← [ריק]	
.1 מוֹרָשׁ (97) ז (נחלה)	possession *f*, héritage *m*
.2 מוֹרָשׁ (97) ז (מחשבה)	pensée *f*, sentiment *m*
מוֹרָשֵׁי־לֵב	voeux *mpl*, pensées intimes
מוֹרָשָׁה (223) נ	patrimoine *m*, legs *m*
מוֹרֶשֶׁת־אָבוֹת	tradition ancestrale
.1 [מוש] מָשׁ (382, עת׳ יָמִישׁ) פ״ע	s'écarter, bouger
‖ (חדל)	cesser
‖ פ״י (הסיר)	écarter, éloigner
‖ הֵמִישׁ (526) פ״י	écarter, éloigner
הֵמִישׁ צַוָּארוֹ מִן־	se débarrasser, se libérer
.2 [מוש] מָשׁ (382) פ״י (מישש)	tâter, toucher
‖ הֵמִישׁ (526) פ״י	faire tâter, faire toucher
‖ פ״ע	tâter, toucher
מוֹשָׁב (91, ר׳ גם °מוֹשָׁבוֹת) ז (שהייה)	séjour *m*
‖ (מקום־מגורים קבוע)	demeure *f*, domicile *m*
מְקוֹם־מוֹשָׁב ז	domicile légal
° עִיר־מוֹשָׁב נ	ville habitée
מוֹשַׁב־הַמֶּמְשָׁלָה	siège *m* du gouvernement
‖היסט תְּחוּם־הַמּוֹשָׁב ז	zone assignée (aux Juifs en Russie tsariste)
‖ (ספסל)	siège *m*, place *f*
‖ (מוסד)	établissement *m*, domicile *m*
מוֹשַׁב־זְקֵנִים	asile *m* de vieillards
מוֹשַׁב־עוֹבְדִים	village coopératif
‖ (כנס) מוֹשַׁב־הַכְּנֶסֶת	session *f* du parlement
מוֹשַׁב־רֵעִים	réunion amicale
.1 מוֹשָׁב ← יָשַׁב	
.2 מוּשָׁב ← [שוב]	
מוֹשָׁבָה (223) נ (כפר)	village *m*
‖ (מעבר לים)	colonie *f*
‖ (קבוצת־זרים)	colonie
הַמּוֹשָׁבָה הַבְּרִיטִית בְּפָרִיס	la colonie britannique à Paris
.1 מוּשָׁט ← [ושט]	
.2 מוּשָׁט ← [שוט]	
מוֹשִׁיעַ (9) ז	sauveur *m*, libérateur *m*
מוֹשְׁכָה (201) נ	rêne *f*, bride *f*
אָחַז בַּמּוֹשְׁכוֹת	tenir les rênes
.1 מוֹשֵׁל (132) ז (שליט)	gouverneur *m*, préfet *m*
.2 מוֹשֵׁל (132) ז (מחבר־משלים)	fabuliste *m*, auteur *m* de maximes
מוֹשָׁעָה (225) נ	salut *m*, secours *m*
מוּשְׁק (ר׳ ־קִים) ז	musc *m*
‖ זואול	boeuf musqué
מוּשָׁר ← [שיר]	
[מות] מֵת (379) פ״ע	mourir
עממי אֲנִי מֵת לְ־ או אַחֲרֵי־	j'ai une envie folle de
‖ מוֹתֵת (455 ת) פ״י	mettre à mort
‖ הֵמִית (526 ת) פ״י	faire mourir, tuer
בהש הֵמִית עַצְמוֹ עַל־	se dévouer corps et âme
מָוֶת (162, בלי ר׳) ז	mort *f*
אִישׁ־ (או בֶּן־) מָוֶת	passible de mort
חֵטְא־מָוֶת ז	péché mortel
מַלְאַךְ־הַמָּוֶת ז או בְּכוֹר־מָוֶת ז	l'ange *m* de la mort

מֵת מוֹת־קְדוֹשִׁים — subir le martyre
מָצָא מוֹתוֹ — trouver la mort
מוֹתָב (91) ז — assemblée f, session f
°מוֹתָה (–) ז — mort f
מוֹתְחָן (91) ז — livre m ou film m à suspens
מוֹתָר (93) ז (יתרון) — avantage m, supériorité f
‖ (שארית) — reste m
‖ (דבר מיותר) — surplus m, luxe m
מַס־מוֹתָרוֹת ז — taxe f de luxe
‖ לְמוֹתָר — inutile, superflu
מוּתָשׁ ← תָּשַׁשׁ
מִזְבֵּחַ (129, ־מִזְבַּח־, מִזְבְּחִי) ז — autel m
מִזְבָּלָה (223) נ — dépôt m d'ordures, tas m de fumier, décharge f
מָזַג (301) פ״י — mélanger (avec de l'eau), couper (du vin), verser
מָזַג כּוֹס־תֵּה — verser un verre de thé
‖ נִמְזַג (388) פ״ע — être mélangé, être versé
‖ מִזֵּג (432) פ״י — mélanger, tempérer
‖ הִתְמַזֵּג (466) פ״ע — s'amalgamer, fusionner
מֶזֶג (165) ז (משקה) — liqueur f, breuvage m, mélange m
‖ בהש (אופי) — tempérament m, naturel m
חַם־מֶזֶג — irascible, coléreux, émotif
קַר־מֶזֶג — de sang-froid, imperturbable
בַּעַל־מֶזֶג־טוֹב — d'un bon naturel
‖ מֶזֶג־אֲוִיר — temps (météorologique) m
מַה מֶּזֶג־הָאֲוִיר? — quel temps fait-il?
מֶזֶג־הָאֲוִיר יָפֶה/רַע — il fait beau / mauvais
מֶזֶג־אֲוִיר מִשְׁתַּנֶּה — temps variable
מַזָּג (122) ז — vitrier m, verrier m
מִזְגָּגָה (223) נ — vitrerie f, verrerie f
מְזֻגְזָג, ־זֶגֶת (ר׳ ־זָגִים, ־זָגוֹת) ת — en zigzag
מִזְגִּי, ־גִית ת — naturel
מַזְגָּן (ר׳ ־נִים) ז — cabaretier m, tavernier m
מַזְגָּן (97) ז — régulateur m
מַזְגַּן־אֲוִיר — conditionneur m d'air
מָזֶה, מָזָה ת — épuisé, exténué
מְזֵה־רָעָב — exténué par la faim
מַזֶּה (75, ר׳ מַזִּים) ז — prêtre (qui asperge le sang des victimes) m

מַזָּה (208) נ — arrosoir m, aspersoir m
מִזְהָב (102) ז — dorure f
מֻזְהָב או מוּזְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — doré
מַזְהִיר, ־רָה ת — brillant, splendide
‖ בהש בְּדִידוּת מַזְהִירָה — splendide isolement m
מְזֹהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת — souillé, pollué
מִזְהָם (102) ז — saleté f, infection f
מִזּוּג (51) ז — mélange m, amalgame m
מִזּוּג־אֲוִיר — conditionnement m de l'air
מִזּוּג־גָּלֻיּוֹת — intégration f des immigrés
‖ (טלויזיה) — mixage m
מַזְוֵג (122) ז טכנ — embrayage m
מִזְוָד (91) ז — bagage m
‖ צבא — paquetage m
מִזְוָדָה (223) נ — valise f
מִזְוָדִית (17) נ — petite valise, mallette f
מְזָוֶה (73) ז (מחסן) — cellier m, garde-manger m, resserre f
‖ (ארון) — buffet m
מְזוּזָה (201) נ — montant (de porte) m
‖ דת — *mezouza* (écriteau fixé à la porte) f
מָזוּט (–) ז — mazout m
מְזָוִית (ר׳ ־וִיּוֹת) נ — équerre f mobile
מָזוֹן (33) ז — nourriture f, aliment m
אֲבוֹת־הַמָּזוֹן ז״ר — les aliments de base
דת בִּרְכַּת־הַמָּזוֹן נ — actions fpl de grâces (après le repas)
‖ משפט מְזוֹנוֹת — pension f alimentaire
מְזוֹנִי, ־נִית ת — alimentaire, nutritif
1. מָזוֹר (30) ז (תחבושת) — pansement m
‖ בהש (תרופה) — remède m, guérison f
2. מָזוֹר (30) ז (לוח־כביסה) — planche f de blanchisseur
מָזוּרְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — mazurka (danse) f
מְזֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת — anguleux
[מזח] נִמְזַח (402) פ״ע — se ceindre
מֵזַח (184) ז (חגורה) — ceinture f
‖ (בנמל) — quai m, môle m, débarcadère m
מַזְחִילָה (201) נ — gouttière f
מִזְחָל (102) ז — reptation f, marche ralentie
מִזְחֶלֶת (253) נ — traîneau m

מְזִיג (1) ז מוס consonance *f*, accord *m*
מְזִיגָה (201) נ (מהילה) mélange *m*
(הגשת־משקה) action *f* de verser
|| בהש (צירוף) fusion *f*, intégration *f*
מְזִיגוּת (48) נ amalgame *m*, fusion *f*
מֵזִיד, מְזִידָה ת qui agit avec préméditation
|| בְּמֵזִיד intentionnellement, exprès
מְזֻיָּז, ־יֶּזֶת (ר׳ ־יָּזִים, ־יָּזוֹת) ת portant des saillies
מֵזִיחַ (9) ז ceinture *f*
מְזֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת armé, équipé
הַכֹּחוֹת הַמְּזֻיָּנִים les forces armées
בהש מְזֻיָּן בְּמִשְׁקָפַיִם muni de lunettes
|| טכנ בֵּטוֹן מְזֻיָּן béton armé
מְזִין, מְזִינָה ת nourrissant, nutritif
מְזֻיָּף, ־יֶּפֶת (ר׳ ־יָּפִים, ־יָּפוֹת) ת faux, contrefait
מַזִּיק (1) ז משפט auteur *m* de dommage
|| (בעל־חיים) animal *m* nuisible
|| עממי (שד) esprit malfaisant, démon *m*
מְזֻכָּךְ, ־כֶּכֶת (ר׳ ־כָּכִים, ־כָּכוֹת) ת épuré, purifié
|| זַךְ וּמְזֻכָּךְ d'une pureté limpide
|| (נוצץ כזכוכית) verni
מַזְכִּיר, ־רָה ז secrétaire *n*
מַזְכִּירוּת (48) נ secrétariat *m*
מַזְכָּ"ל (=מַזְכִּיר כְּלָלִי) (91) ז secrétaire général
מִזְכָּר (91) ז mémorandum *m*, aide-mémoire *m*
מַזְכֶּרֶת (252) נ souvenir (objet) *m*
[מזל] הִתְמַזֵּל (466) פ"ע être propice
הִתְמַזֵּל מַזָּלוֹ il a eu de la chance
מַזָּל (90, ר׳ ־לוֹת) ז אסטר constellation *f*, signe *m* du zodiaque
עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת idolâtre
|| (גורל) sort *m*, destin *m*, chance *f*
מַזָּל טוֹב! bonne chance!, félicitations!
בַּר (או בַּר־, נ׳ בַּת־) מַזָּל qui a de la chance
בִּישׁ־מַזָּל malchanceux
לְמַזָּלִי heureusement pour moi
לְרֹעַ־מַזָּלוֹ malheureusement pour lui
שִׂחֵק לוֹ מַזָּלוֹ il a eu de la chance
|| (מקרה) hasard *m*
מִשְׂחֲקֵי־מַזָּל ז"ר jeux *mpl* de hasard

מַזְלֵג (122, ר׳ ־לְגוֹת) ז fourchette *f*
בהש עַל־קְצֵה־הַמַּזְלֵג à très petite dose
כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמַּזְלֵג à la fortune du pot
|| טכנ fourche *f*
מְזֻלְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת déprécié
מַזְלֵחַ (128) ז vaporisateur *m*
מַזְלָ"ט (=מָטוֹס זָעִיר לְלֹא־טַיָּס) (91) ז petit avion sans pilote
מִזְלָלָה (223) נ עממי gargotte *f*
מְזֻלְעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת tempétueux
מַזְלֵף (132) ז (לגן) arrosoir *m*
|| (מרסס) vaporisateur *m*
מַזֶּלֶת (252) נ constellation *f*
מְזִמָּה (208) נ (מחשבה) dessein *m*, intention *f*
|| (תחבולה) intrigue *f*, machination *f*
|| (חכמה) ruse *f*, finesse *f*
בַּעַל־מְזִמּוֹת intrigant, malin, conspirateur
חָרַשׁ מְזִמּוֹת עַל־ tramer des intrigues contre
מְזַמּוּזִים (—) ז"ר עממי pelotage *m*
מְזַמּוּטַאי (61) ז acteur *m* comique
מְזַמּוּטִים (41) ז"ר jeu *m*, divertissement *m*
מִזְמוֹר (21) ז (שיר) chant *m*, cantique *m*
|| דת (פרק־תהילים) psaume *m*
מִזְמֵז (460) פ"י (קלקל) gâter, gâcher, saboter
|| עממי flirter avec, caresser, peloter
|| הִתְמַזְמֵז (494) פ"ע se liquéfier, se gâter
עממי se faire des mamours
מְזַמְזֵן (ר׳ ־נִים) ז עממי flirteur *m*, coureur *m*
מִזְמֵט (460) פ"י divertir, amuser
מְזֻמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת (נכון) prêt
הִנְנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן je suis prêt et disposé
|| (מתבקש) invité, convoqué
מְזֻמָּן לָעוֹלָם הַבָּא appelé dans un monde meilleur
דת מְזֻמָּן לִבְרָכָה invité à se joindre aux actions de grâces
הִצְטָרֵף לִמְזֻמָּן se joindre aux actions de grâces
|| מְזֻמָּנִים ז"ר argent comptant, numéraire *m*
שִׁלֵּם בִּמְזֻמָּנִים payer comptant
|| (קבוע מראש) לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת périodiquement

מְזַמֵּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מְּרִים, ־מְּרוֹת) ש	chanteur *n*
מַזְמֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ חקל	sécateur *m*, émondoir *m*, serpette *f*
מְזַמֶּרֶת / מִזְמָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ	pincettes *fpl*, mouchettes *fpl*
מְזִמָּתָה (—) נ	intrigue *f*, machination *f*
מְזֻנָּב, ־נֶּבֶת (ר׳ ־נָּבִים, ־נָּבוֹת) ת	pourvu d'une queue
מִקְטֹרֶן מְזֻנָּב	habit *m* à basques
מִזְנֶבֶת (252) נ	chapeau bordé de fourrure
מִזְנוֹן (ר׳ ־נִים) ז (ארון)	buffet *m*, dressoir *m*
‖ (חדר)	buffet, cantine *f*
מִזְנוֹן מָהִיר	snack-bar *m*
קְרוֹן־מִזְנוֹן ז	wagon-restaurant *m*
מִזְנוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש	buffetier *n*
מֻזְנָח, ־נַחַת (ר׳ ־נָחִים, ־נָחוֹת) ת	négligé, délaissé
מַזְנֵק (122) ז	bouche *f* de tuyau d'arrosage
מִזְנָק (91) ז	bond *m*, saut *m*, giclée *f*
מִזְעוּר (41) ז	miniaturisation *f*
מְזַעְזֵעַ, ־זַעַת (ר׳ ־זְעִים, ־זְעוֹת) ת	bouleversant
מְזֹעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת	irrité, furieux
מַזְעֵק (ר׳ ־עֲקִים) ז	sonnette *f* d'alarme
מִזְעֵר (458) פ״י	miniaturiser
מִזְעָר תה״פ	peu
מְעַט מִזְעָר	très peu, infiniment peu
עוֹד מְעַט מִזְעָר	dans très peu de temps
לְמִזְעָר	au moins
מִזְעָרִי, ־רִית ת	infiniment petit, minimal
מִזְעֶרֶת (252) נ	miniature *f*
מְזֻפָּף, ־פֶּפֶת (ר׳ ־פָּפִים, ־פָּפוֹת) ת	poisseux
מְזֻפָּת, ־פֶּתֶת (ר׳ ־פָּתִים, ־פָּתוֹת) ת	goudronné
‖ עממי	affreux, lamentable
1. מְזֻקָּן, ־קֶּנֶת (ר׳ ־קָּנִים, ־קָּנוֹת) ת	vieilli
2. מְזֻקָּן או מְזֻקְנָן (ר׳ ־נָנִים) ת	barbu
1. מִזְקָף (91) ז בנק	récépissé *m*, justificatif *m*
2. מִזְקָף (91) ז צבא	détachement *m*, piquet *m*
מְזֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת	dressé, abrupt
מְזֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת	distillé, épuré
מַיִם מְזֻקָּקִים	eau distillée
שֶׁמֶן מְזֻקָּק	huile raffinée
מִזְקָקָה (229) נ	distillerie *f*, raffinerie *f*, alambic *m*
מָזַר (301) פ״י	tisser, tresser
‖ מִזֵּר (432) פ״י (ארג)	tisser
(הבשיל)	faire mûrir
מַזָּר (ר׳ ־רוֹת) ז	constellation *f*
מְזֻרְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת	en forme de museau
מַזְרֵבָה (229) נ	bobine *f*
מִזְרֶה (73) ז חקל	van *m*
מִזְרָה (207) נ	blé vanné, bale (du blé) *f*
מִזְרוֹן ← מִזְרָן	
מְזָרֵז (ר׳ ־רְזִים) ז כימ	catalyseur *m*
מְזֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת	accéléré, prompt
[מזרח] הִתְמַזְרֵחַ (496)	s'orienter
מִזְרָח (89, בלי ר׳) ז	est *m*, orient *m*
מִזְרַח־הַשֶּׁמֶשׁ	le lever du soleil, l'orient
הַמִּזְרָח הַקָּרוֹב	le Proche Orient
הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן	le Moyen Orient
הַמִּזְרָח הָרָחוֹק	l'Extrême Orient
אַרְצוֹת־הַמִּזְרָח נ״ר	les pays orientaux
מַדְעֵי־הַמִּזְרָח ז״ר	études orientales, orientalisme *m*
כֹּתֶל־הַמִּזְרָח	banc *m* d'oeuvre
‖ דְּרוֹם־מִזְרָח	sud-est
צְפוֹן־מִזְרָח	nord-est
מִזְרָחִי, ־חִית ת	oriental
מִזְרָחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère oriental
‖ (תכונת־בני־המזרח)	levantinisme *m*
מִזְרָחָן (97) ז	orientaliste *m*
מִזְרָחָנוּת (46, בלי ר׳) נ	orientalisme (science) *m*
מְזָרִים (—) ז״ר (רוחות)	vent *m* du nord, aquilon *m*
‖ (עננים)	nuages *mpl*
מִזְרָם (91) ז	courant *m*
מִזְרָן (91) או מִזְרוֹן (21) ז	matelas *m*, paillasse *f*
מִזְרָע (89) ז (תבואה)	produit *m* du sol
‖ (זריעה)	semailles *fpl*
שְׂדוֹת־מִזְרָע ז״ר	champs ensemencés
מַזְרֵעָה (229) נ חקל	semeuse (machine) *f*
מַזְרֵעַת־יָד	semoir *m* à bras
מַזְרֵק (122) ז	seringue *f*, injecteur *m*
מִזְרָק (91, ר׳ גם ־קוֹת) ז	coupe *f*, cuvette *f*

מִזְרָקָה (223) נ	jet *m* d'eau, fontaine (artificielle) *f*
מַח (ר׳ מֵחִים) ז	animal gras
מֹחַ (145, ר׳ גם מֹחִים) ז	cerveau *m*
בהש חֲמוּם־מֹחַ	fougueux, exalté, tête chaude
שְׁטִיפַת־מֹחַ נ	lavage *m* de cerveau
קַטְנוּת־מֹחִים נ	étroitesse *f* d'esprit
בִּלְבֵּל אֶת־הַמֹּחַ	importuner
‖ (לשד־עצמות או ־עצים)	moelle *f*
מָחָא (338) פ״י	battre, frapper
מָחָא כַּף או כַּפַּיִם	applaudir
מְחָאָה (212) נ	protestation *f*
לְאוֹת־מְחָאָה	en signe de protestation
אִישׁ־מְחָאָה ז	protestataire *m*
מַחְאָן (ר׳ ־נִים) ז	claqueur (au théâtre) *m*
מַחֲבֵא (ר׳ מַחֲבָאִים) ז	cachette *f*, abri *m*
מַחֲבוֹא (ר׳ ־אִים) ז	cachette *f*
בהש מַחֲבוֹאֵי־הַלֵּב	les secrets *mpl* du coeur
‖ מַחֲבוֹאִים ז״ר (משחק)	jeu *m* de cache-cache
מַחֲבוֹאָה (ר׳ ־אוֹת) נ	cachette *f*
מַחְבּוֹט (21) ז	battoir (de blanchisseuse) *m*
מַחְבּוֹשׁ (—) ז צבא	prison (militaire) *f*, arrêts *mpl*
מַחְבֵּט (122) ז (לשטיחים)	tapette *f*
‖ ספורט (טניס)	raquette *f*
מַחְבֵּטָה (229) נ חקל	batteuse (machine) *f*
מְחַבֵּל (132) ז	saboteur *m*, terroriste *m*
‖ (שד)	esprit malfaisant, démon *m*
מַחְבֵּצָה (229) נ	baratte *f*
מַחֲבָק (92) ז	embrassade *f*, étreinte *f*
‖ (של וילון)	embrasse *f*
מְחַבֵּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בְּרִים, ־בְּרוֹת) ש	auteur *n*
מַחְבֵּר (91) ז טכנ	joint *m*, tenon *m*
‖ (חבורה)	groupe *m*, compagnie *f*
מְחַבֵּר (122) ז טכנ	joint *m*, agrafe *f*
מְחֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת	relié, joint
דקדוק מִשְׁפָּט מְחֻבָּר	proposition coordonnée
מַחֲבֶּרֶת (ר׳ ־בְּרוֹת) נ (קורה)	traverse *f*
‖ ← מְחַבֵּר	
מַחְבֶּרֶת (252) נ	cahier *m*
‖ °(קשר)	jointure *f*

מַחֲבַת (ר׳ ־תּוֹת) נ מטבח	poêle *f*
מַחְגּוֹר (21) ז	ceinture *f*
מַחְגֵּר (122) ז טכנ	rochet *m*, cliquet *m*
מַחְגֵּר מְשֻׁנָּן	encliquetage *m* à dents
מַחֲגֹרֶת (256) נ	ceinture *f*, sangle *f*
מְחַדֵּד או מַחְדֵּד (132) ז	taille-crayon *m*
מְחֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת	aiguisé, tranchant
‖ (בצורת־קונוס)	pointu
‖ בהש (פיקח)	sagace, astucieux, subtil
מֶחְדָּל (91) ז	omission *f*, échec *m*
מְחַדֵּשׁ (122) ז	inventeur *m*, rénovateur *m*
1. מָחָה (350) פ״י (מחק)	effacer, rayer
מָחָה אֶת־זֵכֶר־פ׳	effacer le souvenir de qn
מְחֵה פְּשָׁעַי	efface mes fautes
בהש מָחָה דִּמְעָה	essuyer une larme
‖ (השמיד)	anéantir, exterminer
‖ נִמְחָה (407) פ״ע	être effacé, être anéanti
יִמַּח שְׁמוֹ!	maudite soit sa mémoire!
‖ מִחָה (448) פ״י	nettoyer, essuyer, effacer
‖ הִתְמַחָה (482) פ״ע	être effacé
‖ הִמְחָה (509) פ״י	effacer, rayer, annuler
2. מָחָה (350) פ״י (ערער)	protester
מָחָה בְּיַד־פ׳	s'opposer à qn
מָחָה עַל־ד״מ	protester contre qch
‖ מִחָה (448) פ״ע	protester
מִחָה בְּ־ או כְּנֶגֶד־	protester contre
3. °מָחָה (350) פ״ע (נגע)	se heurter à, rencontrer
4. [מחה] הִמְחָה (509) פ״י בנק	tirer (un chèque), assigner (une somme)
5. [מחה] הִמְחָה (509) פ״י (חשב למומחה)	considérer comme compétent
‖ הִתְמַחָה (482) פ״ע	se spécialiser
6. [מחה] נִמְחָה (407) פ״ע (התרכך)	s'amollir
‖ מִחָה (448) פ״י	dissoudre, délayer
מֹחָה (—) נ אנטום	encéphale *m*
1. מָחוֹג (30) ז (בשעון)	aiguille *f*
‖ מתמט (בעיגול)	rayon *m*
2. מָחוֹג (30) ז (מחווה)	geste *m*
מְחוּגָה (201) נ	compas *m*

מַחֲוָה (207) נ (מאמר) — phrase *f*, proposition *f*
מַחֲוֶה (76) ז (חוטר) — index (tige pointue pour suivre la lecture) *m*
|| צבא — appareil *m* de pointage
מַחֲוָה (207) נ (ג'סטה) — geste *m*
מָחוֹז (33) ז (אזור) — district *m*, département *m*
מְמֻנֶּה ז עַל־הַמָּחוֹז — préfet *m*
מְפַקֵּחַ־מָחוֹז ז — inspecteur départemental
עִיר־הַמָּחוֹז נ — chef-lieu *m*
|| (נמל) — port *m*
בהש הִגִּיעַ לִמְחוֹז־חֶפְצוֹ — arriver à bon port
מְחוֹזִי, ־זִית ת — départemental
מָחוּי, מְחוּיָה ת — effacé
1. מִחוּי (ר׳ ־יִים) ז (ניקוי) — nettoyage *m*, effaçage *m*
2. מִחוּי (ר׳ ־יִים) ז (מחאה) — protestation *f*
1. מָחוֹךְ (30) ז (חגורת־נשים) — corset *m*
2. מָחוֹךְ (30) ז (צחוק) — sourire *m*
מָחוֹל (33) ז — danse *f*
יָצְאוּ בִּמְחוֹלוֹת — se mettre à danser
בְּלִי־תֻפִּים וּמְחוֹלוֹת — sans tambour ni trompette
מְחוֹל־שֵׁדִים — sarabande infernale
מְחוֹל־רְפָאִים — danse macabre
מְחוֹלוֹת־עַם — danses folkloriques
°מְחוֹלָה (201) נ — danse *f*
מְחוֹלִית (—) נ רפא — danse *f* de Saint-Guy, chorée *f*
מְחוֹלֵל ← 4. חָלַל
1. מְחוֹלֵל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ש — danseur *n*
2. מְחוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז חשמל — générateur *m*
|| רפא מְחוֹלֵל־מַחֲלָה — pathogène
מַחֲוָן (97) ז — indicateur *m*, jauge *f*, aiguille *f*
מְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז אנטומ — cervelet *m*
מְחוֹנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — doué, talentueux
מְשׁוֹרֵר מְחוֹנָן — poète *m* de talent
|| דַּעְתּוֹ מְחוֹנֶנֶת עָלָיו — être de bonne humeur
מָחוֹק (30) ז (קנה) — baguette (pour raser la mesure) *f*
מָחוּק, מְחוּקָה ת — effacé, rayé, biffé
מִדָּה מְחוּקָה — mesure rase
מַטְבֵּעַ מָחוּק — monnaie oblitérée
נְיָר מָחוּק — palimpseste *m*
מְחוֹקֵק (ר׳ ־קְקִים) ז — législateur *m*
בֵּית־מְחוֹקְקִים ז — corps législatif
|| (חורת) — graveur *m*
|| (כלי־חריתה) — burin *m*
|| מְחוֹקֵק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קְקִים, ־קְקוֹת) ת — législatif
מוֹעָצָה מְחוֹקֶקֶת — assemblée législative
מְחֻוָּר, ־וֶּרֶת (ר׳ ־וָּרִים, ־וָּרוֹת) ת — clair, intelligible
מַחוֹרְקָא (—) ז — tabac grossier
מָחוֹשׁ (30) ז — antenne (d'insecte) *f*
מֵחוֹשׁ (ר׳ מְחוֹשִׁים) ז — indisposition *f*
מֵחוֹשׁ־רֹאשׁ — mal *m* de tête
[מחז] הִמְחִיז (502) פ״י — adapter à la scène
מַחֲזָאוּת (—) נ — dramaturgie *f*
מַחֲזַאי, ־זָאִית (ר׳ ־זָאִים, ־זָאִיּוֹת) ש — auteur *n* dramatique, dramaturge *n*
מַחֲזֶה (74) ז (מראה) — aspect *m*, vision *f*, vue *f*
מַחֲזֵה־שָׁוְא — hallucination *f*, mirage *m*
|| (דרמה) — spectacle *m*, pièce *f* de théâtre
°מֶחֱזָה (ר׳ ־זוֹת) נ — intervalle *m*, ouverture *f*
מַחְזוֹר (21) ז אסטר — cycle *m*, cours *m*, révolution (d'astres) *f*
מַחְזוֹר־הַיָּרֵחַ — lunaison *f*
מַחְזוֹר גָּדוֹל — cycle solaire (28 ans)
מַחְזוֹר קָטָן — cycle lunaire (19 ans)
|| רפא מַחְזוֹר־הַדָּם — circulation *f* du sang
|| בנק מַחְזוֹר שְׁנָתִי — chiffre *m* d'affaires
מַחְזוֹר־הַכֶּסֶף — circulation *f* monétaire
יָצָא מִן־הַמַּחְזוֹר — n'avoir plus cours
|| מַחְזוֹר־זְרָעִים — assolement *m*
|| (סידרה) — série *f*, suite *f*
מַחְזוֹר־הַרְצָאוֹת — série de conférences
דת (סִדּוּר תפילות לחג) — rituel (des fêtes) *m*
|| (קבוצת־בוגרים) — promotion *f*
|| מתמט (בשבר עשרוני) — période *f*
מִחְזוּר (51) ז — recyclage *m*
מַחְזוֹרִי, ־רִית ת — périodique
מתמט שֶׁבֶר מַחְזוֹרִי — fraction *f* périodique
כימ מַעֲרָכָה מַחְזוֹרִית שֶׁל־הַיְסוֹדוֹת — classification *f* périodique des éléments

מַחְזוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — périodicité *f*
מַחֲזֶיָּה (202) נ — saynète *f*, sketch *m*
מַחֲזִירוֹר (21) ז — réflecteur *m*, cataphote *m*
מַחֲזִית (17) נ — miroir *m*, glace *f*
מַחֲזֶמֶר (ר׳ ־זְמָרִים) ז — opérette *f*, comédie musicale
מַחֲזֵק (122) ז — manche *m*, anse *f*, poignée *f*
מַחְזָק, ־זֶקֶת (ר׳ ־זָקִים, ־זָקוֹת) ת (תפוס) — occupé
|| מַחְזָק לְמֻמְחֶה — considéré comme expert
|| (בטוח) — assuré, convaincu
מַחְזְקַנִי — je suis convaincu
מְחַזֵּר (ר׳ ־זְּרִים) ז — solliciteur *m*
מְחַזֵּר עַל־הַפְּתָחִים — mendiant *m*
(אחר אשה) — amoureux *m*, soupirant *m*
מַחֲזֵר (122) ז (במכונת־כתיבה) — touche *f* de rappel
מִחְזֵר (458) — recycler
מְחֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת — restitué
מַחְזֹרֶת (259) נ דקדוק — période (en syntaxe) *f*
מַחַט (154) נ (לתפירה) — aiguille *f*
עוֹבְדֵי־הַמַּחַט ז״ר — les couturiers *mpl*
|| (מחוג) — aiguille (de boussole *etc*) *f*
|| צמח עֲצֵי־מַחַט ז״ר — conifères *mpl*
מָחַט (326) פ״י — nettoyer, essuyer
מָחַט אַפּוֹ — se moucher
|| נִמְחַט (397) פ״ע — être nettoyé, être essuyé
|| הִמְחִיט (502) פ״י — nettoyer, essuyer
מֹחַט (197) ז — mouchure *f*
מְחַטֵּא, ־טֵּאת ת — désinfectant
מְחֻטָּט, ־טֶּטֶת (ר׳ ־טָּטִים, ־טָּטוֹת) ת — grêlé (visage)
מַחְטֵטָה (229) נ טכנ — machine *f* à canneler
מַחְטִי, ־טִית או מַחְטָנִי, ־נִית ת — en forme d'aiguille
|| מַחְטָנִיִּים ז״ר צמח — conifères *mpl*
מְחֻטָּם, ־טֶּמֶת (ר׳ ־טָּמִים, ־טָּמוֹת) ת — nasillard
מְחֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — bossu
מְחִי (5) ז — coup *m*, choc *m*
בִּמְחִי־יָד — d'un seul coup, en un tournemain
בִּמְחִי־עֵט — d'un trait de plume
מְחִי־כַּף — applaudissement *m*
מֹחִי, ־חִית ת — cérébral
מְחִיאָה (201) נ — battement *m*
מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם — applaudissements *mpl*

מְחֻיָּב, ־יֶּבֶת (ר׳ ־יָּבִים, ־יָּבוֹת) ת — obligé
מְחֻיַּב־הַמְּצִיאוּת — nécessaire, inévitable
מְחֻיָּבוּת (48) נ — fait *m* d'être (*ou* de se sentir) obligé
מְחִיָּה (202) נ (מחיקה) — effaçage *m*
|| (קינוח) — nettoyage *m*, essuyage *m*
1. מִחְיָה (207, בלי ר׳) נ (פרנסה) — subsistance *f*
יֹקֶר־הַמִּחְיָה ז — cherté *f* de vie
מֶרְחַב־מִחְיָה ז — espace vital
הִשְׂתַּכֵּר לְמִחְיָתוֹ — gagner sa vie
2. מִחְיָה (207) נ (צמיחה) — excroissance *f*
מְחִיטָה (201) נ — mouchage *m*
מְחֻיָּךְ, ־יֶּכֶת (ר׳ ־יָּכִים, ־יָּכוֹת) ת — souriant
1. מְחִילָה (201) נ — pardon *m*, indulgence *f*
בִּמְחִילָה — sauf votre respect
|| (ויתור) — renonciation *f*
2. מְחִילָה ← מְחִלָּה
1. מְחִיצָה (201) נ (מכה) — écrasement *m*, coup *m*
2. מְחִיצָה ← מְחִצָּה
מָחִיק, מְחִיקָה ת — effaçable
מְחִיקָה (201) נ — effaçage *m*, annulation *f*
מְחִיר (1) ז — prix *m*
מְחִיר נָקוּב — prix nominal
מְחִיר־הַקֶּרֶן — prix de revient
בְּכָל־מְחִיר — à tout prix
מְחִירוֹן (ר׳ ־נִים) ז — prix courant, tarif *m*
מְחִישָׁה (201) נ — perception *f*, sensation *f*
מְחִית (ר׳ מְחִיּוֹת) נ מטבח — purée *f*
מַחְכִּיר (1) ז — bailleur *m*, loueur *m*
מְחֻכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — empourpré
מְחֻכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — astucieux
חָכָם מְחֻכָּם — sage plein d'astuce
מַחַל (152) ז — maladie *f*
מָחַל (326, עת׳ יִמְחַל או יִמְחֹל) פ״י (סלח) — pardonner
|| (ויתר) — renoncer, faire grâce de
מָחַל עַל־כְּבוֹדוֹ — abdiquer sa dignité
|| נִמְחַל (397) פ״ע — être pardonné, être annulé
מֹחַל (197) ז — sève *f*, jus *m*
מַחְלָבָה (223) נ — laiterie *f*
מְחֻלָּד, ־לֶּדֶת (ר׳ ־לָּדִים, ־לָּדוֹת) ת — rouillé
מַחֲלָה (209) נ — maladie *f*

מַחֲלַת־יָם	mal *m* de mer
מַחֲלַת־נֶפֶשׁ	maladie mentale
°מַחֲלָה (76) או °מַחֲלוּי (23) ז	maladie *f*
מְחִלָּה (208) נ (באדמה)	caverne *f*, grotte *f*
מַחֲלוֹב (21) ז חקל	trayeuse *f*
מְחֻלְחָל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חָלִים, ־חָלוֹת) ת	perméable
1. מְחֻלְחָל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חָלִים, ־חָלוֹת) ת (מזועזע)	effrayé, bouleversé
2. מְחֻלְחָל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חָלִים, ־חָלוֹת) ת (נקבובי)	capillaire, poreux
מֻחְלָט, ־לֶטֶת (ר׳ ־לָטִים, ־לָטוֹת) ת	absolu
מֻחְלָטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère absolu
מַחֲלִים, ־מָה ש	convalescent *n*
מַחֲלִיף, ־פָה ש	remplaçant *n*
‖ מַחֲלִיף (1) ז חשמל	inverseur *m*
מַחֲלִיקָה (201) נ טכנ	plane *f*
מַחֲלִיקַיִם (265) ז״ז	patins *mpl*
1. מְחֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת	profané
2. מְחֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת	tué
מַחֲלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	indulgent, clément
מַחֲלָף (92) ז	couteau *m*, coutelas *m*
מֶחְלָף (91) ז מכונ	échangeur *m*
מַחֲלֵף (122) ז טכנ	convertisseur *m*
מַחֲלָפָה (223) נ	tresse *f*, boucle (de cheveux) *f*
מַחֲלֵץ (122) ז	tire-bouchon *m*
‖ (בכלי־יריה)	extracteur *m*
מַחֲלָצָה (223) נ	vêtement *m* d'apparat
מַחֲלָצַיִם (263) ז״ז	truelle *f*
מְחַלֵּק (122) ז	distributeur *m*
מְחַלֵּק־חָלָב	laitier *m*
מְחַלֵּק־עִתּוֹנִים	distributeur de journaux
‖ מתמט	diviseur *m*
מְחֻלָּק (ר׳ ־קִים) ז מתמט	dividende *m*
מַחֲלֵק (122) ז	polissoir (de cordonnier) *m*
מַחְלָק (91) ז (במשטרה)	section *f*
מְחֻלָּק, ־לֶקֶת (ר׳ ־לָקִים, ־לָקוֹת) ת	lisse, poli
מַחְלָקָה (223) נ (בבית־ספר)	classe *f*
‖ (במדעי־הטבע)	classe
‖ (במשרד)	division *f*, département *m*
‖ צבא	section *f*
מְפַקֵּד־מַחְלָקָה ז	chef *m* de section
מַחְלֹקֶת (259) נ	différend *m*, désaccord *m*
מַחְלֹקֶת לְשֵׁם־שָׁמַיִם	controverse désintéressée
סֶלַע־הַמַּחְלֹקֶת ז	pomme *f* de discorde
שָׁנוּי בְּמַחְלֹקֶת	sujet à controverse
‖ °(קבוצה)	groupe *m*
מַחְלַקְתִּי, ־תִּית ת	de section, de département
°מַחֲלַת (—) נ מוס	flûte *f*
מֵחַם (66) ז	samovar *m*, bouilloire *f*
מַחֲמָאָה (222) נ	compliment *m*, flatterie *f*
מַחְמָאָה (229) נ	beurrier *m*
מַחְמָד (98) ז	délice *m*, plaisir *m*
מַחְמַד־עֵינַי	mon amour, mon trésor
כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים	il est la gentillesse même
‖ (יקיר) מַחְמַדִּי	mon chéri
מַחְמָה (208) נ	réchaud *m* de table
°מַחְמוּדִים (41) ז״ר	trésors *mpl*, richesses *fpl*
מַחְמִיר, ־רָה ת	exigeant, rigoureux, sévère
‖ (רציני) פָּנִים מַחְמִירוֹת	visage sérieux
מַחְמָל (98) ז	objet *m* d'amour *ou* de compassion
מַחְמַל־נַפְשִׁי	objet de mon amour
מְחַמֵּם (122) ז	appareil *m* de chauffage
מְחַמֵּם־אֲוִיר	réchauffeur *m* d'air
מַחְמָץ (98) ז מטבח	marinade *f*
‖ מַחְמַצִּים	pickles *mpl*
מְחֻמָּץ, ־מֶּצֶת ת	mariné
מַחְמְצָן (97) ז	fosse *f* à lessive
מַחְמֶצֶת (252) נ	pâte levée
מַחְמָק (98) ז	retraite *f*, refuge *m*
מְחַמֵּר (ר׳ ־מְּרִים) ז	ânier *m*
מְחֻמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת	quintuple
כּוֹכָב מְחֻמָּשׁ	pentacle *m*, pentagramme *m*
‖ מְחֻמָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז מתמט	pentagone *m*
מַחְמֹשֶׁת (259) נ מוס	portée *f*
מֵחֲמַת ← חֵמָה	
מֹחַן (97) ז	homme intelligent, esprit vif
מַחֲנָאוּת (—) נ	camping *m*, activité *f* de plein air
מַחֲנָאִי, ־אִית ת	de camp, de campement
מַחֲנֶה (74) ז	camp *m*

|| צבא — corps *m* d'armée

|| מַחֲנַיִם ז״ר ספורט — balle *f* de camp

מֹחָנִי, ־נִית ת — cérébral, intellectuel

מְחַנֵּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נְּכִים, ־נְּכוֹת) ש — éducateur *n*

מְחַנֵּךְ־כִּתָּה — professeur principal

מְחֻנָּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נָּכִים, ־נָּכוֹת) ת — éduqué, bien élevé, poli

מְחֻנָּן, ־נֶּנֶת ת — doué

מַחֲנָק (98) ז — étouffement *m*, suffocation *f*

|| בהש — atmosphère étouffante

מְחֻנָּק, ־נֶּקֶת (ר׳ ־נָּקִים, ־נָּקוֹת) ת — étranglé, étouffé

מַחֲסֶה (76) ז — refuge *m*

בֵּית־מַחֲסֶה ז — hospice *m*

מַחְסוֹל (21) ז מסחר — liquidation *f*

מַחְסוֹם (21) ז (זמם) — muselière *f*

בהש שָׂם מַחְסוֹם לְפִיו — garder bouche close

|| (מיתרס) — barrière *f*

צבא מַחְסוֹם־אֵשׁ — tir *m* de barrage

מַחְסוֹר (21, בלי ר׳) ז — manque *m*, besoin *m*, indigence *f*, pénurie *f*

דֵּי־מַחְסוֹרוֹ — de quoi subvenir à ses besoins

כָּל־מַחְסוֹרְךָ עָלַי — je me charge de tous tes besoins

יֵשׁ מַחְסוֹר בְּיָדַיִם עוֹבְדוֹת — on manque de main-d'oeuvre

מַחְסִי, ־סִית ת — protecteur

מַחְסָן (91) ז — dépôt *m*, magasin *m*, entrepôt *m*

מַחְסָנָאוּת (46) נ — magasinage *m*

מַחְסָנַאי (ר׳ ־סְנָאִים) ז — magasinier *m*

מַחְסָנִית (17) נ צבא — chargeur *m*

מְחֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת — rugueux

מְחַסֵּר (ר׳ ־סְּרִים) ז מתמט — nombre *m* à soustraire

מְחֻסָּר, ־סֶּרֶת (ר׳ ־סָּרִים, ־סָּרוֹת) ת — dépourvu de

מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה — chômeur

|| מְחֻסָּר ז מתמט — nombre *m* dont on soustrait

מַחְפָּה (76) ז (של־נעל) — guêtre *f*

מַחְפֶּה (73) ז צבא — position *f* de défense

מְחֻפָּז, ־פֶּזֶת (ר׳ ־פָּזִים, ־פָּזוֹת) ת — hâtif, précipité

מַחְפִּיר, ־רָה ת — honteux, indigne, scandaleux

מַחְפֵּר (ר׳ ־פְּרִים) ז — bulldozer *m*, drague *f*, excavateur *m*

מְחֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת צבא — retranché

מַחְפֹּרֶת (256) נ (חפירה) — fouille *f*, excavation *f*

|| (מכרה) — mine *f*

|| צבא — tranchée *f*, sape *f*

מְחֻפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר׳ ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת — recherché

|| (ששינה מראהו) — déguisé

מַחַץ (152) ז — coup *m*, choc *m*, plaie *f*

צבא פְּלֻגּוֹת־מַחַץ נ״ר — troupes *fpl* de choc

כֹּחַ־מַחַץ ז — force *f* de frappe

רָאשׁ־מַחַץ ז — unité *f* de pointe

מָחַץ (326) פ״י — écraser, broyer, frapper

|| נִמְחַץ (397) פ״ע — être écrasé, être frappé

|| מִחֵץ (435) פ״י — écraser, frapper

מַחַץ (109) ז — écope *f*, louche *f*

מַחְצֵב (122) ז — taille (de pierres) *f*, extraction *f*

אַבְנֵי־מַחְצֵב נ״ר — pierres *fpl* de taille

מַחְצָב (98) ז — minerai *m*

מַחְצְבֵי־נְחֹשֶׁת — minerais de cuivre

|| (מכרה) — carrière (de pierres) *f*

מַחְצָבָה (223) נ — carrière (de pierres) *f*

|| בהש צוּר־ (או מְקוֹר־) מַחְצַבְתּוֹ ז — son origine, le rocher d'où il fut extrait

מַחְצָבִי, ־בִית ת — minéral

מֶחֱצָה (209, בלי ר׳) נ — moitié *f*

הַשָּׁעָה שֵׁשׁ וּמֶחֱצָה — il est six heures et demie

מֶחֱצָה עַל־מֶחֱצָה — moitié-moitié, à parts égales

הָרוּס לְמֶחֱצָה — à moitié démoli

מְחִצָּה (208) נ — cloison *f*, séparation *f*

|| (מדור) — compartiment *m*, enclos *m*

עָמַד בִּמְחִצַּת־פ׳ — fréquenter qn, vivre auprès de qn

מְחֻצֶּה, ־צָּה ת — partagé, divisé

מַחֲצִית (17) נ — moitié *f*, demi *m*

מַחֲצִית־הַשָּׁעָה — demi-heure *f*

מַחֲצִית־הַיּוֹם/הַלַּיְלָה — midi *m* / minuit *m*

מַחְצְלַאי (61) ז — faiseur *m* de nattes

מַחְצֶלֶת (252) נ — natte *f*, paillasson *m*

מְחֻצָּן, ־צֶּנֶת (ר׳ ־צָּנִים, ־צָּנוֹת) ת פסיכ — extroverti

מְחֻצָּף, ־צֶּפֶת (ר׳ ־צָּפִים, ־צָּפוֹת) ת — impertinent

1. מְחֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת — caillouteux

2. מְחֻצָּץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צָצִים, ־צָצוֹת) ת divisé
מַחְצָצָה (229) נ cure-dents *m*
מְחַצְצֵר (ר׳ מְחַצְצְרִים) ז trompette *m*, sonneur *m* de clairon
מְחִק (88) ז rature *f*
מַחַק (152) ז gomme (à effacer) *f*
מָחַק (326) פ״י effacer, rayer
בהש מָחַק חוֹב annuler une dette
|| (שפשף) frotter
|| (יישר) niveler (une mesure)
|| (מחץ) écraser, broyer
|| נִמְחַק (397) פ״ע être effacé
|| מִחֵק (435) פ״י effacer, rayer, annuler
|| הִתְמַחֵק (472) פ״ע s'effacer
מַחַק (99) ז racloire (à niveler une mesure) *f*
מְחַקֶּה (73) ז imitateur *m*
מְחֻקֶּה, ־קָה ת (שמחקים אותו) imité, copié
|| (חקוק) gravé, dessiné
מְחֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת décrété (loi)
מֶחְקָר (91) ז étude *f*, recherche *f*
עֲבוֹדַת־מֶחְקָר נ travail *m* de recherche
|| °(מסתר) מֶחְקְרֵי־אָרֶץ les profondeurs *fpl* de la terre
מֶחְקָרִי, ־רִית ת de recherche, scientifique
מָחָר תה״פ demain
לְמָחָר le lendemain
כְּעֵת מָחָר demain à cette heure-ci
בהש עוֹלַם־הַמָּחָר ז le monde de demain
מַחְרָאָה (226) נ latrine *f*
מִחְרָב (ר׳ ־רָבִים) ז דת *mihrab* (place du chantre dans la mosquée) *m*
מְחֻרְבָּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת עממי détestable
פַּטִּישׁ מְחֻרְבָּן זֶה! ce sacré marteau!
מַחֲרוּז (21) ז strophe *f*, rime *f*
מַחֲרוּץ (21) ז couteau *m* à fromage
מַחֲרֹזֶת (256) נ chapelet *m*, collier *m*
מַחֲרֹזֶת־דָּגִים poissons enfilés sur une corde
מְחַרְחֵר (ר׳ ־חֲרִים) ז instigateur *m*, provocateur *m*
מְחַרְחֵר־מִלְחָמָה belliciste *m*, fauteur *m* de guerre

מַחֲרָטָה (219) נ tournerie (atelier) *f*
מַחֲרֵטָה (229) נ טכנ tour (machine-outil) *m*
מְחֻרְטָם, ־טֶמֶת (ר׳ ־טָמִים, ־טָמוֹת) ת doté d'un grand nez
מַחֲרִיד, ־דָה ת terrible, terrifiant
מְחֻרָל, ־רֶלֶת (ר׳ ־רָלִים, ־רָלוֹת) ת épineux
מַחֲרֹסֶת (256) נ ravier *m*
מַחְרֵץ (ר׳ ־רְצִים) ז טכנ coupe-papier *m*
מֶחְרָץ (91) ז dentelure *f*
מְחֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת en dents de scie
מַחֲרֵצָה (229) נ טכנ bouvet (de menuisier) *m*
|| (במזחלת) patin (de traîneau) *m*
מַחְרֵק (ר׳ ־רְקִים) ז טכנ ciseau (à tailler des limes) *m*
מֶחְרָק (91) ז grincement *m*
מַחְרָקָה (223) נ insectarium *m*
מַחֲרֹקֶת (256) נ טכנ entaille *f*, taille (de lime) *f*
מַחֲרֵשָׁה (229) או מַחֲרֶשֶׁת (250) נ charrue *f*
מָחֳרָת (—) נ lendemain *m*
יוֹם־הַמָּחֳרָת ז le lendemain
לְמָחֳרָתוֹ le lendemain
|| מָחֳרָתַיִם תה״פ après-demain
[מחש] הִתְמַחֵשׁ (472) פ״ע se concrétiser
|| הִמְחִישׁ (502) פ״י concrétiser, matérialiser
מְחַשֵּׁב (ר׳ ־שְּׁבִים) ז calculateur *m*
מְחֻשָּׁב, ־שֶּׁבֶת (ר׳ ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת calculé
עֶלְבּוֹן מְחֻשָּׁב offense préméditée
מַחְשָׁב (91) ז pensée *f*
מַחְשֵׁב (122) ז ordinateur *m*
תּוֹרַת־הַמַּחְשֵׁב נ informatique *f*
מִחְשֵׁב (460) פ״י mettre sur ordinateur
מַחֲשָׁבָה (223) נ pensée *f*, réflexion *f*
עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה venir à l'idée
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה de propos délibéré
עוֹרֵר מַחֲשָׁבוֹת donner à penser
מַחְשְׁבוֹן (1) ז calculatrice *f*
מַחֲשָׁבִי, ־בִית ת spéculatif, théorique
מַחֲשֶׁבֶת (—) נ ingéniosité *f*, art *m*, habileté *f*
מְלֶאכֶת־מַחֲשֶׁבֶת נ ouvrage *m* artistique
מַחֲשַׁבְתִּי, ־תִּית ת théorique, intellectuel

מַחְשׁוּב (48) ז — mise *f* sur ordinateur
מַחְשׂוֹף (21) ז — endroit dénudé
(בשמלה) — décolleté *m*
מַחְשָׁךְ (98) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מַחְשֵׁכָה (229) נ טכנ (בצילום) — chambre noire
מַחְשֵׂף (ר׳ ־שְׂפִים) ז חקל — rasette (de charrue) *f*
1. מְחֻשָּׁק, ־שֶּׁקֶת (ר׳ ־שָּׁקִים, ־שָּׁקוֹת) ת — désiré
2. מְחֻשָּׁק, ־שֶּׁקֶת (ר׳ ־שָּׁקִים, ־שָּׁקוֹת) ת — serré
אַרְגָּז מְחֻשָּׁק בַּרְזֶל — caisse cerclée de fer
גַּלְגַּל מְחֻשָּׁק — roue munie d'une jante
בהש שְׂפָתַיִם מְחֻשָּׁקוֹת — lèvres serrées
מַחְשָׁק (98) ז — désir *m*
מַחֲשָׁשָׁה (223) נ — fumerie *f* d'opium
מַחְתָּה (207) נ — pelle *f*, bassine *f*, encensoir *m*
מְחִתָּה (208) נ — ruine *f*, perte *f*, péril *m*
מַחְתּוֹם (21) ז — pellicule *f* de cire, opercule *m*
מְחַתְחַת, ־חֶתֶת (ר׳ ־חָתִים, ־חָתוֹת) ת — cahoteux
מַחְתֵּךְ (122) ז — coupoir *m*
מַחְתָּךְ (91) ז — coupe *f*, profil *m*
מַחְתֵּכָה (229) נ — machine *f* à couper le pain
מְחֻתָּן, ־תֶּנֶת (ר׳ ־תָּנִים, ־תָּנוֹת) ז — parent *n* par alliance
הַמְּחֻתָּנִים שֶׁלִּי — les parents de mon gendre / de ma bru
מְחֻתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — parenté *f* par alliance
מַחְתֶּרֶת (252) נ — effraction *f*, sape *f*
כַּגַּנָּב בַּמַּחְתֶּרֶת — comme un voleur pris en flagrant délit
|| בהש תְּנוּעַת־מַחְתֶּרֶת נ — mouvement clandestin
יָרַד לַמַּחְתֶּרֶת — plonger dans la clandestinité
מַחְתַּרְתִּי, ־תִּית ת — clandestin
מָט ← [מוט]
מֵטֵאוֹר (ר׳ ־רִים) ז — météore *m*
מֵטֵאוֹרוֹלוֹגְיָה (—) נ — météorologie *f*
מֵטֵאוֹרִיט (ר׳ ־טִים) ז — météorite *m*
מְטַאטֵא (ר׳ ־טְאִים) ז — balayeur *m*
מַטְאֲטֵא (ר׳ ־אֲטְאִים) ז — balai *m*
בהש בְּמַטְאֲטֵא־הַשְׁמֵד — d'un balai destructeur
עממי בָּלַע מַטְאֲטֵא — rester muet comme une carpe

מַטְאֲטָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de balais
מֶטְבָּח (—) ז — carnage *m*, massacre *m*
מִטְבָּח (89) ז — cuisine *f*
כְּלֵי־מִטְבָּח ז״ר — ustensiles *mpl ou* batterie *f* de cuisine
|| בֵּית־מִטְבָּחַיִם ז — abattoir *m*
מִטְבָּחוֹן (30) ז — petite cuisine, kitchenette *f*
מַטְבֵּל (91) ז — rince-doigts *m*
מַטְבְּלָה (223) נ — bassin *m*, piscine *f*
|| דת — fonts baptismaux
מַטְבֵּעַ (129) ז״נ — monnaie *f*, médaille *f*
מַטְבֵּעַ חֻקִּי — monnaie légale
מַטְבֵּעַ־חוּץ — devises étrangères
הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל־הַמַּטְבֵּעַ — l'envers *m ou* le revers de la médaille
|| בהש (נוסח) — formule *f*, forme *f*
מַטְבֵּעַ־לָשׁוֹן — locution *f*, idiotisme *m*
מִטְבָּע (89) ז — marque *f*, empreinte *f*
מִטְבָּעָה (225) נ — monnaie (établissement) *f*
מַטְבְּעָן (ר׳ ־נִים) ז (עושה מטבעות) — monnayeur *m*
|| (חוקר מטבעות) — numismate *m*
מַטְבְּעָנוּת (—) נ — numismatique *f*
מַטְבַּעַת (246) נ טכנ — étampe *f*, emboutissoir *m*
מַטְבַּעַת (246) נ משפט — scellés *mpl*
מַטָּה תה״פ — en bas
מַטָּה מַטָּה — de plus en plus bas
לְמַטָּה (להלן) — ci-dessous, plus bas
הֶחָתוּם מַטָּה — le soussigné
לְמַטָּה מִן־ — au-dessous de
|| (על־פני־האדמה) — sur terre, ici-bas
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַטָּה — Jérusalem d'ici-bas
מַטֶּה (75) ז (מקל) — bâton *m*, branche *f*
בהש מַטֵּה־לֶחֶם — subsistance *f*, gagne-pain *m*
נִשְׁבַּר מַטֵּה־לַחְמוֹ — être ruiné
|| (שבט) מַטֵּה־יְהוּדָה — la tribu de Juda
|| צבא — état-major *m*
קְצִין־מַטֶּה ז — officier *m* d'état-major
הַמַּטֶּה הַכְּלָלִי — l'état-major général
מִטָּה (208) נ — lit *m*
חֲדַר־מִטּוֹת ז — chambre *f* à coucher
כְּלֵי־מִטָּה ז״ר — literie *f*

מִטַּת־שָׂדֶה — lit de camp
בהש מִטַּת־סְדוֹם — lit de Procuste
נִכְנַס לְמִטַּת־סְדוֹם — entrer dans une impasse
נִכְנַס לְמִטָּה חוֹלָה — le voici dans de beaux draps
‖ (של־מת) — bière (de mort) *f*
הָלַךְ אַחֲרֵי־מִטַּת־פּ' — suivre les funérailles de qn
[מטה] הִתְמַטָּה (480) פ"ע — se mettre au lit, s'étendre
מֶטָה (208) נ — étendue *f*
מֻטַּת־כְּנָפַיִם — envergure *f*
מֻטֶּה, מֻטָּה ת — penché, incliné, oblique
אוֹתִיּוֹת מֻטּוֹת — italiques *fpl*
‖ °מֻטֶּה (—) ז (עוול) — perversité *f*, iniquité *f*
מַטְהֶרֶת (255) נ — bassin *m*, cuve *f*
מָטוּ ← מָטוּתָא
מַטְוָאָה ← מַטְוִיָּה
מַטְוֶה (73) ז — tissu *m*
בֵּית־מַטְוֶה ז — filature *f*
מִטְוָח (89) ז צבא (מיתקן) — stand *m* de tir
‖ (תרגיל) — exercice *m* de tir à la cible
מְטוּחָה (201) נ — enduit *m*, plâtre *m*
‖ בהש מְטוּחַת־עֵינַיִם — aveuglement *m*
מָטוּט (51) ז — effondrement *m*, fléchissement *m*
מַטְוִיָּה (202) או מַטְוָאָה (211) נ (מכונה) — fileuse *f*
‖ (בית־מלאכה) — filature *f*
מָטוֹל (30) ז — projecteur *m*, épidiascope *m*
מְטוֹל־שְׁקוּפִיּוֹת — projecteur de diapositives
‖ צבא מְטוֹל־רַקֵּטוֹת — lance-fusées *m*, bazooka *m*
מְטוּלָה (201) נ — promenade (avenue) *f*
מְטוֹלָן (97) ז — projectionniste *m*
‖ צבא — servant *m* de lance-grenades
מְטוֹלְנוֹעַ (146) ז — projecteur *m* de cinéma
מָטוֹס (30) ז — avion *m*
מְטוֹס־סִילוֹן — avion à réaction
מְטוֹס־קְרָב — avion de chasse
מְטוֹסָאוּת (—) נ — aéromécanique *f*
מְטוֹסַאי (61) ז — aéromécanicien *m*
מָטוּתָא או מָטוּ (—) נ ארמית — prière *f*, demande *f*

בְּמָטוּתָא (או בְּמָטוּ) מִמְּךָ — s'il vous plaît
מַטָּח (89) ז צבא — salve *f*, volée *f*
‖ בהש מַטַּח־גִּדּוּפִים — bordée *f* d'injures
מְטֻחָב, ־בָה ת — humide, moisi
מְטַחֲוֶה (73) ז — portée *f*
כִּמְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת — à une portée d'arc
בהש כִּמְטַחֲוֵי־קוֹל — à portée de voix
מַטְחֵן (126) ז — moulin *m*, concasseur *m*
מַטְחֵנָה (229) נ מטבח — hache-viande *m*, moulinette *f*
מִטְחָנָה (224) נ — moulin *m*
מְטֻטֶּלֶת (252) נ — pendule *m*, balancier *m*
‖ (מטלית) — lambeau *m* d'étoffe
מֶטַטְרוֹן ש"פ ז — Métatrôn (chef des anges) *m*
מֵטִיב (19) או מֵיטִיב (1) ז — bienfaiteur *m*
מַטָּיָה (221) נ — déviation *f*
מְטַיֵּל, ־יֶּלֶת (ר' ־יְּלִים, ־יְּלוֹת) ש — promeneur *n*, excursionniste *n*
מְטִיל (1) ז — barre *f*, lingot *m*
מֵטִיל ← [טול]
מַטִּיל, מֻטָּל ← נָטַל
מַטִּילָן (ר' ־נִים) ז צבא — bombardier (aviateur) *m*
מַטִּיף (1) ז — prédicateur *m*, prêcheur *m*
מַטָּלָה (226) נ — tâche *f*, charge *f*, mission *f*
מֶטַלּוּרְגִיָּה (—) נ — métallurgie *f*
מְטַלְטֵל, ־טֶלֶת (ר' ־טְלִים, ־טְלוֹת) ת — mobile, transportable, portable
טֶלֶפוֹן מְטַלְטֵל — téléphone portatif
‖ מִטַּלְטְלִים ז"ר — meubles *mpl*, biens mobiliers
מַטְלִית או מַטְלָנִית (17) נ — torchon *m*, serpillère *f*
‖ (חתיכה) — bribe *f*
מִטְמוּט (41) ז — effondrement *m*, écroulement *m*
מַטְמוֹן (21) ז (אוצר) — trésor *m*
‖ (מחבוא) — cachette *f*
בְּמַטְמוֹנִים — en cachette, en secret
מַטְמוֹנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ — trésor *m*
‖ (מחבוא) — cachette *f*, retraite *f*
בְּמַטְמוֹנִיּוֹת — en cachette, en secret
בהש מַטְמוֹנִיּוֹת־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur

מַטְמוֹרָה (201) נ — cave *f*, fosse *f*, silo *m*
מִטְמֵט (460) פ״י — ébranler, faire tomber
‖ הִתְמַטְמֵט (494) פ״ע — s'effondrer, s'écrouler
מְטֻמְטָם, ־טֶמֶת (ר׳ ־טָמִים, ־טָמוֹת) ת — bouché
‖ (חסר־שכל) — abruti, stupide
מַטְמֵן (122) ז — marmite norvégienne
מַטְמֹנֶת (256) נ — trésor *m*
מִטְמָע (89) ז — assimilation *f*, absorption *f*
מַטְמֹרֶת (256) נ — cachette *f*, retraite *f*
מַטָּן תה״פ — en bas
לְמַטָּן — ci-dessous
מְטֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת — sale, malpropre
מַטָּס (91) ז צבא — vol *m* en formation, démonstration aérienne
מַטָּע (87) ז — plantation *f*
מַטְעֶה, ־עָה ת — trompeur
מֻטְעֶה, ־עֵית (ר׳ ־עִים, ־עוֹת) ת — erroné
מַטְעָם (98) ז — friandise *f*, mets succulent
מִטְעָם (102) ז — dégustation *f*
מֻטְעָם, ־עֶמֶת (ר׳ ־עָמִים, ־עָמוֹת) ת — accentué
קְרִיאָה מֻטְעֶמֶת — lecture expressive
מִטְעָמִיָּה (202) נ — snack-bar *m*
מַטְעֵן (ר׳ ־עֲנִים) ז — chargeur *m*
מִטְעָן (102) ז (משא) — charge *f*, cargaison *f*, bagages *mpl*
‖ פיס מִטְעָן חַשְׁמַלִּי — charge électrique
מִטְעַן־חֹמֶר־נֶפֶץ — charge explosive
בהש מִטְעָן רוּחָנִי — bagage intellectuel
מַטָּען (97) ז — planteur *m*
מַטְעֵנָה (229) נ — monte-charge *m*
מַטְעָנִית (17) נ — camionnette *f*
מַטַּעַת (246) נ — plantation *f*
מַטְפֶּה (73) ז — extincteur *m*
מְטֻפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — soigné
מִטְפַּחַת (246) נ — écharpe *f*, châle *m*
מִטְפַּחַת־אַף — mouchoir *m*
מִטְפַּחַת־ראש — fichu *m*, foulard *m*
מַטְפֵּטְף (ר׳ ־טְפִים) ז — compte-gouttes *m*
מֶטָפִיסִי, ־סִית ת — métaphysique
מֶטָפִיסִיקָה (—) נ — métaphysique *f*
מְטַפֵּל (ר׳ ־פְּלִים) ז (בְּ־) — qui prend soin de
‖ מְטַפֶּלֶת (ר׳ ־פְּלוֹת) נ — garde *f*, nourrice *f*
מְטֻפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת — chargé
מְטֻפָּל בְּבָנִים — chargé de famille
בהש מְטֻפָּל בִּדְאָגוֹת — accablé de soucis
מְטַפֵּס (ר׳ ־פְּסִים) ז צמח — plante grimpante
‖ בהש — parasite *m*, individu collant
מִטְפֵּסָה (229) נ — appareil *m* à stéréotyper
מִטְפָּסָה (223) נ — atelier *m* de stéréotypie
מִטְפָּסַיִם (263) ז״ז — griffes *fpl*, crampons *mpl*
מְטֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת — ongulé
מְטֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — inepte, stupide
מַטֶּפֶת (251) נ — égouttoir *m*
מְטֻקָּס, ־קֶּסֶת (ר׳ ־קָּסִים, ־קָּסוֹת) ת — cérémonieux
[מטר] נִמְטַר (388) פ״ע — être arrosé de pluie
‖ הִמְטִיר (498) פ״י — faire pleuvoir
בהש הִמְטִיר שְׁבָחִים עַל־ — abreuver d'éloges
הִמְטִיר קְלָלוֹת — cracher des injures
מָטָר (108) ז — pluie *f*, averse *f*
מִטְרוֹת־עֹז — pluies torrentielles
הש מְטַר־נְשִׁיקוֹת — déluge *m* de baisers
מֶטֶר (ר׳ מֶטְרִים) ז — mètre *m*
מֶטֶר מְרֻבָּע — mètre carré
מֶטֶר מְעֻקָּב — mètre cube
מֶטֶר־קִילוֹגְרַם — kilogrammètre *m*
מִטְרָד (91) ז — obstacle *m*, désagrément *m*, nuisance *f*
1. מַטָּרָה (226) נ (תכלית) — but *m*
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים — la fin justifie les moyens
‖ צבא — but, objectif *m*, cible *f*
קְלִיעָה נ לַמַּטָּרָה — tir au but
פָּגַע בַּמַּטָּרָה — mettre dans le mille
2. מַטָּרָה (—) נ (משמר) — poste *m* de garde
חֲצַר־הַמַּטָּרָה נ — cour *f* de la garde
מַטְרוֹנָה (201) או מַטְרוֹנִית (17) נ — matrone *f*, dame *f*
מֶטְרוֹפּוֹלִיט (ר׳ ־טִים) ז דת — métropolite *m*
מֶטְרוֹפּוֹלִין (ר׳ ־לִיוֹת) נ — métropole *f*
מְטֻרְזָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — élégant, dandy
מְטֻרְזָן, ־זֶנֶת (ר׳ ־זָנִים, ־זָנוֹת) ת — élégant, dandy

מֶטְרִי, ־רִית ת — métrique
הַשִּׁיטָה הַמֶּטְרִית — le système métrique
מִטְרִיָּה (202) נ — parapluie *m*
מָטֶרְיָאלִיסְטִי, ־טִית ת — matérialiste
מְטֻרְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת עממי — cinglé
מְטֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת — anticipé
מְטֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — fou, dément
‖ (מבוהל) — troublé, bouleversé
מַטְרֵף (122) ז מטבח — moussoir *m*
מַטַּרְפְּסָא (—) ז ארמית — châtiment *m*, punition *f*
שָׁקַל לְמַטַּרְפְּסֵיהּ — il a reçu ce qu'il mérite
מַטְרֵק (122) ז — heurtoir *m*
מְטֹרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — rocheux
מְטֻשְׁטָשׁ, ־טֶשֶׁת (ר׳ ־טָשִׁים, ־טָשׁוֹת) ת — brouillé, flou
תְּמוּנָה מְטֻשְׁטֶשֶׁת — image floue
בִּמְטֻשְׁטָשׁ — indistinctement, confusément
‖ בהש (מבולבל) — obnubilé
מִי (—) ז מוס — mi *m*
מִי? מ״ש — qui?
מִי אַתָּה? — qui es-tu?
עִם־מִי דִּבַּרְתָּ? — avec qui as-tu parlé?
מִי שָׁם? — qui est-là?, qui vive?
מִי וָמִי הַהוֹלְכִים? — qui va partir?
מִי יִתֵּן וְ...! — plaise à Dieu que, si seulement
‖ מִי שֶׁ־ — celui qui
מִי שֶׁהָיָה שַׂר — l'ex-ministre
זָכָה לְ"מִי שֶׁבֵּרַךְ" — s'attirer des compliments
כָּל־מִי שֶׁ־ — chacun qui, quiconque
עממי הַמִּי־וָמִי — les gens *fpl* de la haute
‖ מִי שֶׁהוּא או מִישֶׁהוּ — quelqu'un
מִי בָּרֶכֶב מִי בָּרֶגֶל — les uns en voiture, les autres à pied
‖ (האם) ארמית — est-ce que...?
מִי דָּמֵי? — est-ce comparable?
מֵי־ ← מַיִם
מְיֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — calleux
מְיַבֵּשׁ־שֵׂעָר (122) ז — sèchoir *m* à cheveux, sèche-cheveux *m*
מְיֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — déshydraté
בהש — guindé

מִיָּד ← יָד
מְיֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — lié d'amitié
1. מִידֵּי (—) ז ארמית — quelque chose
לָא מִידֵּי — rien
2. מִידֵּי־ ← יָד
מִיָּדִי, ־דִית ת — immédiat
מִיָּדִיּוּת (—) נ — caractère immédiat
מְיֻדָּע, ־דַּעַת (ר׳ ־דָּעִים, ־דָּעוֹת) ש — ami *n*, camarade *n*
מֵידָע (89, בלי ר׳) ז — information *f*
1. מִיהוּ = מִי הוּא?
2. מִיהוּ מ״ח (אבל) — cependant, pourtant
מִיהוּת (48, בלי ר׳) נ — identité *f*, personnalité *f*
מִיּוּם (51) ז כים — hydratation *f*
מִיּוּן (51) ז — classification *f*, tri *m*
רפא חֲדַר־מִיּוּן ז — salle *f* des urgences
מְיוֹנִית (—) נ מטבח — mayonnaise *f*
מֵיוֹרָן (91) ז צמח — marjolaine *f*
מֵיזָם (91) ז — entreprise *f*, initiative *f*
מְיֻזָּן, ־זֶּנֶת (ר׳ ־זָּנִים, ־זָּנוֹת) ת — gras, bien nourri
מְיֻזָּע, ־זַּעַת (ר׳ ־זָּעִים, ־זָּעוֹת) ת — couvert de sueur
מֵיזָע (94) ז — gilet *m*
מֵיזָר (ר׳ מֵיזָרִים) ז פיס — maser *m*
מְיֻחָד, ־חֶדֶת (ר׳ ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת — particulier, singulier, spécial
מְיֻחָד בְּמִינוֹ — unique de son espèce
הוֹצָאָה מְיֻחֶדֶת (של־עיתון) — édition spéciale
דת הַשֵּׁם הַמְיֻחָד — le Nom ineffable (de Dieu)
‖ בִּמְיֻחָד — spécialement, particulièrement
מְיֻחָדוּת (46, בלי ר׳) נ — singularité *f*, particularité *f*
מְיֻחָס, ־חֶסֶת (ר׳ ־חָסִים, ־חָסוֹת) ת (אציל) — noble
‖ (בעל־זכויות) — privilégié
‖ (מיוחד) — exceptionnel, préférentiel
רֹב מְיֻחָס — majorité renforcée
‖ מְיֻחָס לְ־ — attribué à
סֵפֶר מְיֻחָס לְאַפְּלָטוֹן — livre attribué à Platon
מִיט (157) ז — effondrement *m*
מֵיטָב (91) ז — le meilleur, ce qu'il y a de mieux
מֵיטַב־הָאָרֶץ — les meilleurs produits du pays
עָשָׂה כְּמֵיטַב־יְכָלְתּוֹ — faire de son mieux

לפי־מיטב־ידיעתי — autant que je sache
מיטבי, ־בית ת — optimal
מיטיב ← מטיב
מיכאל ש"פ ז — Michel *m*
מיכה ש"פ ז — Michée *m*
1. מיכל (91) ז (נחל) — ruisseau *m*
2. מיכל ש"פ נ — Mical *f*
1. מיל (1) ז (מידת־מרחק) — mille *m*
אבן־מיל נ — borne *f* milliaire
מיל ימי — mille marin
2. מיל (1) ז (מטבע) — *mil* (autrefois millième partie de la livre israélienne) *m*
אינו שוה מיל — il ne vaut pas un sou
מיל' (=מלואים) — en disponibilité
מילא! מ"ק ארמית — soit, tant pis
|| ממילא תה"פ — de lui-même, de toute façon
מילד (132) ז רפא — accoucheur *m*
|| מילדת (254) נ — sage-femme *f*
מילדות (—) נ רפא — obstétrique *f*
מילה (201) נ — circoncision *f*
מילה (ר' ־לות) נ צמח — frêne *m*
מיליגרם (ר' ־מים) ז — milligramme *m*
מיליון (ר' ־נים) ז — million *m*
מיליונר (ר' ־רים) ז — millionnaire *m*
מיליליטר (ר' ־טרים) ז — millilitre *m*
מילימטר (ר' ־מטרים) ז — millimètre *m*
מיליַרד (ר' ־דים) ז — milliard *m*
מילת (—) נ (בדל־האוזן) — lobe *m* de l'oreille
מילת (ר' ־תים) נ (צמר) — laine fine
מים (נס' מי־ או מימי־, מימי וכו') ז"ר — eau *f*
מים חיים — eau vive
מים כבדים — eau lourde
מים מלוחים/מתוקים — eau salée / douce
מים עומדים — eau stagnante
דת מים אחרונים — ablution *f* après le repas
מי־אש — esprit *m* de sel, acide *m* chlorhydrique
מי־קולון — eau *f* de Cologne
מי־דבש — hydromel
מי־שתיה — eau potable
מי־תהום — eau souterraine

מגדל־מים ז — château *m* d'eau
משחקי־מים ז"ר — jeux *mpl* nautiques
באו מים עד־נפש — je n'en peux plus
היה לבו למים — son courage fondit
מלא פיו מים — ne pas desserrer les lèvres
עיני יורדה מים — je fonds en larmes
מים (452) פ"י — couper d'eau, mouiller, diluer
|| התמים (466) פ"ע — devenir aqueux
מימה (ר' ־מות) נ כימ — hydrate *m*
מימון ש"פ ז — Maïmôn *m*
|| בן־מימון — Maïmonide *m*
מימוסה (ר' ־סות) נ צמח — mimosa *m*
מימוסה ביישנית — sensitive *f*
מימי, ־מית ת — aqueux
בהש — fade, insipide
מימי־ ← מים
מימיה (202) נ — gourde *f*, bidon (portatif) *m*
מימיקה (ר' ־קות) נ — mimique *f*
מימן (—) ז כימ — hydrogène *m*
פצצת־מימן נ — bombe *f* à hydrogène
מימן, מימנת (ר' ־מנים, ־מנות) ת — adroit, habile
מימנות (46) נ — dextérité *f*, habileté *f*
מימני, ־נית ת כימ — hydrogéné
מימרה (201) נ — adage *m*, sentence *f*, propos *m*
מימת (—) נ רפא — hydropisie *f*
מימת־החזה — hydrothorax *m*
מימת־המח — hydrocéphalie *f*
1. מין (1) ז — espèce *f*, sorte *f*, catégorie *f*
המין האנושי — le genre humain
בן־מינו — son pareil, de la même espèce
מצא מין את־מינו — qui se ressemble s'assemble
ערבב מין בשאינו מינו — mélanger les torchons et les serviettes
מיני־מתיקה — sucreries *fpl*
ארבעה מינים — quatre plantes (pour la fête des Tabernacles)
שבעת־המינים — les sept espèces (produits par excellence de la terre d'Israël)
|| (זכר ונקבה) — sexe *m*
המין החזק/החלש — le sexe fort / faible

חַיֵּי־מִין ז״ר — vie sexuelle
מַחֲלוֹת־מִין נ״ר — maladies vénériennes
|| דקדוק מִין זָכָר/נְקֵבָה — genre masculin / féminin
2. מִין (ר׳ ־נִים) ז דת — hérétique *m*
מִיֵּן (452 נ) פ״י — trier, assortir, classer
|| הִתְמַיֵּן (466 נ) פ״י — être trié, être classé
מַיָּן (ר׳ ־נִים) ז — trieur *m*, classificateur *m*
מִינוּס תה״פ — moins
|| ז — défaut *m*, tare *f*, travers *m*
מִינוּת (—) נ דת — hérésie *f*
מִינִי, ־נִית ת — sexuel
מִינֵיהּ ← מִן־
מִינְיוּם (—) ז כימ — minium *m*
מִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sexualité *f*
מִינִימוּם (—) ז — minimum *m*
מִינִימָלִי, ־לִית ת — minimal, minime
מִינִיסְטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — ministre *m*
מֵינֶקֶת (249) נ — nourrice *f*
מִינָרֶט (ר׳ ־טִים) ז דת — minaret *m*
מִינֶרָלוֹגְיָה (—) נ — minéralogie *f*
מִינֶרָלִי, ־לִית ת — minéral
מַיִם מִינֶרָלִיִּים — eau minérale
מְיַסֵּד (132) ז — fondateur *m*
מִיסְטִי, ־טִית ת — mystique
מִיסְטִיקָה (—) נ — mystique *f*
מִיסְטְרָל (ר׳ ־לִים) ז — mistral (vent) *m*
מִיסְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז דת — mission (pour convertir) *f*
מִיסְיוֹנֶר (ר׳ ־רִים) ז דת — missionnaire *m*
מְיֻעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) — désigné, destiné
בְּיוֹם הַמְיֻעָד — au jour fixé
הַשַּׁגְרִיר הַמְיֻעָד — l'ambassadeur désigné
|| הַמְיֻעָד (החתן) — le futur
הַמְיֻעֶדֶת (הכלה) — la future
מְיָעֵץ, ־עֶצֶת (ר׳ ־עֲצִים, ־עֲצוֹת) ש — conseiller *n*
וַעֲדָה מְיַעֶצֶת — commission consultative
מְיֻפֶּה, ־פָּה ת — embelli, orné, paré
|| משפט — autorisé, habilité
מְיֻפֵּה־כֹּחַ (בעסקים) — fondé *m* de pouvoirs
מְיֻפֵּה־כֹּחַ (דיפלומט) — chargé *m* d'affaires
מִיפָּע (91) ז מוס — récital *m*

מִיץ (1) ז — jus *m*
מִיץ־עַגְבָנִיּוֹת — jus de tomates
|| רפא מִיץ־עִכּוּל — suc digestif
||° (סחיטה) — pression *f*, compression *f*
מְיַצֵּב (ר׳ ־צְּבִים) ז טכנ — stabilisateur *m*
מִיצָה (201) נ צמח — noeud (d'une tige) *m*
מִיקָדוֹ (—) ז — mikado *m*
מִיקָה (—) נ — mica (minéral) *m*
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — microbiologiste *m*
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹגִי, ־גִית ת — microbiologique
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹגְיָה (—) נ — microbiologie *f*
מִיקְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — micron *m*
מִיקְרוֹסְקוֹפ (ר׳ ־פִּים) ז — microscope *m*
מִיקְרוֹסְקוֹפִּי, ־פִּית ת — microscopique
מִיקְרוֹפוֹן (ר׳ ־פוֹנִים) ז — microphone *m*
מִיקְרוֹפִילְם (ר׳ ־מִים) ז — microfilm *m*
מִיקְרוֹקוֹסְמוֹס (—) ז — microcosme *m*
מִיר (157, בלי ר׳) ז מסחר — échange *m*, troc *m*
מְיֹרָא, ־אָה ת — effrayé, peureux
[מיש] ← 1. [מוש]
מַיִשׁ (157) ז צמח — micocoulier *m*
מְיַשֵּׁב (132) ז — colon *m*, colonisateur *m*
מְיֻשָּׁב, ־שֶּׁבֶת (ר׳ ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת (מקום) — habité
|| (נקבע מושבו) — établi, installé
|| (יושב) — assis
בִּמְיֻשָּׁב — en étant assis
בהש (שקול) — réfléchi, pondéré, posé
דַּעְתּוֹ מְיֻשֶּׁבֶת עָלָיו — avoir l'esprit rassis
|| (בא על־פתרונו) — arrangé, mis en place
סִכְסוּךְ מְיֻשָּׁב — conflit réglé (à l'amiable)
קֻשְׁיָה מְיֻשֶּׁבֶת — difficulté résolue
מִישֶׁהוּ, מִישֶׁהִי = מִי שֶׁהוּא, מִי שֶׁהִיא
מִישׁוֹר (21) ז — plateau *m*, plaine *f*
|| מתמט — plan *m*
מִישׁוֹר מְשֻׁפָּע — plan incliné
הַנְדָּסַת־הַמִּישׁוֹר נ — géométrie plane, planimétrie *f*
בהש בְּמִישׁוֹר הַכַּלְכָּלִי — sur le plan économique
|| (יושר) — droiture *f*, équité *f*
בְּמִישׁוֹר — correctement, honnêtement
מִישׁוֹרִי, ־רִית ת — plan, plat

אֵזוֹר מִישׁוֹרִי — région plate
מִישׁוֹרִיּוּת (47, בלי ר״) נ — caractère plan *ou* plat
1. מְיֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת — somnolent
2. מְיֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת — vieilli, désuet
מְיַשֵּׁר (ר׳ ־שְּׁרִים) ז חשמל — redresseur *m* de courant
מֵישָׁר (91) ז — plaine *f*, terrain plat
|| מֵישָׁרִים ז״ר (קו ישר) — ligne droite
בְּמֵישָׁרִים — tout droit, directement
הָלַךְ לְמֵישָׁרִים — aller tout droit
בהש (צדק) — droiture *f*, équité *f*
דּוֹבֵר מֵישָׁרִים — sincère, véridique
מַגִּיד־מֵישָׁרִים — prédicateur *m*
מִישֹׁרֶת (256) נ — terrain plat, plate-forme *f*
מְיֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת — vieilli
מֵיתָד (91) ז — cheville *f*, écrou taraudé
מְיֻתָּד, ־תֶּדֶת (ר׳ ־תָּדִים, ־תָּדוֹת) ת — cunéiforme
מִיתָה (201) נ — mort *f*
מִיתָה מְשֻׁנָּה — mort violente
מִיתַת־נְשִׁיקָה — mort légère
|| משפט מִיתַת־בֵּית־דִּין — peine *f* de mort
חַיָּב מִיתָה — qui mérite la peine de mort
מִיתוֹלוֹגִי, ־גִית ת — mythologique
מִיתוֹלוֹגְיָה (—) נ — mythologie *f*
מִיתוֹס (ר׳ ־סִים) ז — mythe *m*
מִיתוּתָא (—) נ ארמית — mort *f*
אוֹ חַבְרוּתָא אוֹ מִיתוּתָא — la société ou la mort
מְיֻתָּם, ־תֶּמֶת (ר׳ ־תָּמִים, ־תָּמוֹת) ת — devenu orphelin
|| בהש — délaissé, solitaire
מְיֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — superflu, inutile
מֵיתָר (91) ז (חבל) — corde *f*
מֵיתַר־הַקֶּשֶׁת — corde de l'arc
|| מוס — corde
כְּלֵי־מֵיתָרִים ז״ר — instruments *mpl* à cordes
פָּרַט עַל־הַמֵּיתָר הַנָּכוֹן — toucher la corde juste
|| אנטום — ligament *m*
מֵיתְרֵי־הַקּוֹל — cordes vocales
|| מתמט (במעגל) — corde

מֻיְתָּרוּת (46, בלי ר״) נ — superfluité *f*, inutilité *f*
מָךְ, מָכָה ת — pauvre, humble
|| ← [מוך]
מַכְאוֹב (21) ז — douleur *f*
מַכְאִיב, ־בָה ת — douloureux, affligeant
מִכְבָּר (132) ז צמח — panicule *f*
מְכֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — honorable
מִכְבֶּדֶת (254) נ (מגש) — coupe (à fruits) *f*
מַכְבֶּדֶת (252) נ (מטאטא) — balai *m*
מְכַבֶּה, ־בָה ש — extincteur *n*
מְכַבֵּה־אֵשׁ — pompier *m*
מַכַּבִּי, ־בִּיָה (ר׳ ־בִּים, ־בִּיּוֹת) ש — Macchabée *n*
יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי — Judas Macchabée
מַכְבִּיר (—) ז — abondance *f*, grande quantité
|| לְמַכְבִּיר תה״פ — en abondance
מַכְבֵּנָה (229) נ — épingle *f* à cheveux
מְכַבֵּס (132) ז — lessiveuse *f*, machine *f* à laver
מִכְבָּסָה (223) נ — blanchisserie *f*, buanderie *f*
מִכְבֵּר° (132) ז — couverture *f*
מִכְבָּר (91) ז — tamis *m*, crible *m*
|| מטבח — gril *m*
|| (סורג) — grille *f*, treillis *m*
מַכְבֵּשׁ (132) ז — rouleau compresseur
|| מַכְבֵּשׁ־הַדְּפוּס — presse *f* à imprimer
נִמְצָא תַּחַת־מַכְבֵּשׁ־הַדְּפוּס — être sous presse
מַכְבֵּשָׁה (229) נ — rouleau compresseur
מִכְבָּשָׁה (223) נ — conserverie *f*
1. מְכֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת — lié, enchaîné
2. מְכֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת (רובה) — muni d'une baïonnette
|| (בצורת־כידון) — en forme de lance
מַכָּה (208) נ — coup *m*
סָפַג מַכּוֹת — être battu, être rossé
מַכַּת־לֶחִי — soufflet *m*, gifle *f*
מַכּוֹת־רֶצַח — violente raclée
|| (פצע) — plaie *f*, blessure *f*
מַכַּת־שֶׁמֶשׁ — coup de soleil
|| (אסון) — fléau *m* catastrophe *f*
מַכָּה מְהַלֶּכֶת — épidémie *f*
מַכַּת־מְדִינָה — calamité publique
עֶשֶׂר־הַמַּכּוֹת — les dix plaies (d'Egypte)

מַכַּת־בְּכוֹרוֹת — la mort des premiers-nés
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה — prévoir le remède avant le mal
‖ צבא (תבוסה) — défaite *f*
מֶכָּה ש״פ נ (עיר) — La Mecque
מֻכֶּה, מֻכָּה ת — frappé, atteint, battu
מֻכֵּה־גּוֹרָל — malheureux, victime *f* du destin
מֻכֵּה־שְׁחִין — couvert d'ulcères
מֻכֵּה־תַדְהֵמָה — frappé de stupeur
מִכְוָה (207) נ — brûlure *f*
מְכוֹכָב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָבִים, ־כָבוֹת) ת — constellé, semé d'étoiles
מְכוּלָה (201) נ — conteneur *m*, cadre *m*
מָכוֹן (30) ז (בסיס) — base *f*, fondation *f*
הֶעֱמִיד עַל־מְכוֹנוֹ — établir solidement
‖ (מוסד) — établissement *m*, institut *m*
מְכוֹן־יֹפִי — institut de beauté
מְכֻוָּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת — orienté, dirigé
‖ (מדוייק) — exact, précis, conforme
הַשָּׁעוֹן מְכֻוָּן — la montre est réglée
‖ בִּמְכֻוָּן תה״פ — intentionnellement, exprès
מַכְוֵן (132) ז טכנ — régulateur *m*
מִכְוָן (91) ז צבא — pointage *m*, visée *f*
מִכּוּן (51) ז — mécanisation *f*, automatisation *f*
מְכוֹנָאוּת (—) נ — mécanique *f*
מְכוֹנַאי (61) ז — mécanicien *m*
1. מְכוֹנָה (201) נ (בסיס) — base *f*, support *m*
2. מְכוֹנָה (201) נ (מכשיר) — machine *f*
מְכוֹנַת־כְּבִיסָה — machine à laver
מְכוֹנַת־כְּתִיבָה — machine à écrire
מְכוֹנַת־תְּפִירָה — machine à coudre
מְכוֹנַת־תֹּפֶת — machine infernale
מְכוֹנַת־קִיטוֹר — machine à vapeur
צבא מְכוֹנַת־יְרִיָּה — mitrailleuse *f*
מְכוֹנִית (17) נ — auto *f*, automobile *f*
יֵשׁ לִי מְכוֹנִית — j'ai une voiture
מְכוֹנִית־מַשָּׂא — camion *m*
מְכוֹנֵן (132) ז (מכונאי) — mécanicien *m*
‖ (מייסד) — fondateur *m*
מִכְוָץ (91) ז (התכווצות) — crampe *f*, contraction *f*
‖ (מקום מכווץ) — rétrécissement *m*

מְכוֹרָה או מְכוּרָה (201) נ — patrie, *f*, origine *f*
מִכְוֶרֶת (252) נ — rucher *m*
מַכּוֹשׁ (1) ז (מעדר) — pioche *f*
‖ (של־פעמון) — battant (de cloche) *m*
‖ (של־פסנתר) — touche *f*
מָכוּת (46, בלי ר׳) נ — pauvreté *f*, indigence *f*
מְכֻזָּב, ־זֶּבֶת (ר׳ ־זָּבִים, ־זָּבוֹת) ת — mensonger, faux
מִכְזָב (91) ז — mensonge *m*
מִכְחוֹל (21) ז — pinceau *m*
מַכִּיךְ, ־כָה ז — pauvre, indigent
מַכִּיךְ־רוּחַ — humble, modeste
מְכִילְתָּא (—) נ ארמית — recueil (exégétique relatif à l'Exode) *m*
מְכִינָה (201) נ — classe *f* propédeutique
מָכִיר, מְכִירָה ת — vendable, qui se vend bien
מַכִּיר, ־רָה ש — ami *n*, connaissance *f*
מְכִירָה (201) נ — vente *f*
מְכִירָה כְּלָלִית — soldes *mpl*, liquidation *f*
מְכִירָה פֻּמְבִּית — vente aux enchères
בַּיִת ז לִמְכִירָה — maison *f* à vendre
מְכִירוּת (48, בלי ר׳) נ — possibilité *f* de vente
מָכַךְ (358) פ״ע — être humilié, être abaissé
‖ נָמַךְ (417) פ״ע — s'effondrer, s'affaisser
‖ הִתְמַכֵּךְ (466) פ״ע — baisser, diminuer
‖ הֵמַךְ (529) פ״י — baisser, abaisser
מְכֻכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — constellé
מֵכָל (66) ז — réservoir *m*, récipient *m*
מִכְלָא (94) ז או מִכְלָה (207) נ — parc (de bétail) *m*
מִכְלָאָה (226) נ — enclos *m*, camp *m* de prisonniers
מַכְלֵב (132) ז — agrafeuse *f*
מִכְלָב (91) ז — faufilure *f*, points *mpl* de couture
1. מִכְלָה ← מִכְלָא
2. מִכְלָה (207) נ (שלמות) — perfection *f*
מִכְלוֹת־זָהָב — or massif
מִכְלוֹא (87) ז — hybride *m*
מִכְלוֹל (21) ז — ensemble *m*, totalité *f*
מִכְלוֹל־בִּנְיָנִים — grand ensemble, complexe architectural
מִכְלוֹל־הַיְחָסִים — l'ensemble des relations

|| (ספר) grammaire complète (de Kimhi)
||°(הדר) perfection *f*, splendeur *f*
מַכְלוּלִים (41) ז״ר ornements *mpl*
מֵכָלִית (17) נ (מכונית) camion-citerne *m*
|| (ספינה) bateau-citerne *m*, pétrolier *m*
1. מֻכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת parfait
2. מֻכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת (מקושט) orné
מִכְלָל (91) ז (שלמות) perfection *f*
מִכְלַל־יֹפִי beauté parfaite
|| (ספר) encyclopédie *f*
|| (צירוף־חלקים) assemblage *m*
מִכְלָלָה (223) נ université *f*, collège (universitaire) *m*
מֻכְלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת honteux
מַכֹּלֶת (256, בלי ר׳) נ épicerie (marchandise) *f*
חֲנוּת־מַכֹּלֶת נ épicerie (boutique)
מַכֹּלְתָּן (ר׳ ־נים) ז épicier *m*
מַכְּ״ם (= מְגַלֶּה כִּוּוּן וּמָקוֹם) ז radar *m*
מַכְמוֹר (21) ז filet *m*, piège *m*
מִכְמֵךְ (460) פ״י écraser, broyer
|| הִתְמַכְמֵךְ (494) פ״ע être écrasé, être broyé
מִכְמָן (98) ז trésor *m*, dépôt caché
בהש מִכְמַנֵּי־הַנֶּפֶשׁ les replis *mpl* de l'âme
מִכְמָר (91) ז filet *m*, piège *m*
מִכְמָר (132) ז daubière *f*, braisière *f*
מִכְמֹרֶת (256) או ° מִכְמֶרֶת (251) נ filet *m*, nasse *f*
סִירַת־מִכְמֹרֶת chalutier *m*
מִכְמַרְתָּן (97) ז raccommodeur *m* de filets
מִכֵּן (432 נ) פ״י mécaniser, automatiser
|| הִתְמַכֵּן (466 נ) פ״ע se mécaniser
מְכַנֶּה (73) ז מתמט dénominateur *m*
מְכַנֶּה מְשֻׁתָּף dénominateur commun
מְכֻנֶּה, ־נָּה ת surnommé, désigné, dit
מתמט מִסְפָּר מְכֻנֶּה nombre concret
מֵכָנִי, ־נית ת mécanique, automatique
מֵכָנִיּוּת (47) נ mécanisme *m*
מַכְנִיס, ־סָה ת avantageux, rentable
מֵכָנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ mécanique *f*
מֵכָנִיקָה עֲדִינָה mécanique de précision

מְכֻנָּם, ־נֶּמֶת (ר׳ ־נָּמִים, ־נָּמוֹת) ת pouilleux
מִכְנָס (91) ז (מלאי) stock (de produits agricoles) *m*
|| צבא (בתותח) culasse *f*
|| מִכְנָסַיִם (263) ז״ז pantalon *m*
מִכְנָסַיִם קְצָרִים culotte *f*
מִכְנָסִית (17) נ short *m*
מְכֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת ailé
מֶכֶס (166) ז douane *f*
||°(תרומה) contribution *f*
מִכְסָה (207) נ quantité *f*, quote-part *f*, quota *m*
מִכְסֶה (73) ז couvercle *m*, couverture *f*
מְכַסֶּה (73) ז couverture *f*
||°(של־המעיים) membrane *f*
מְכַסָּה (208) נ vêtement *m*
מְכֻסֶּה, ־סָּה ת couvert
צמח מְכֻסֵּה־זֶרַע angiosperme
מַכְסֵחָה (229) נ חקל faucheuse *f*, tondeuse *f*
מַכְּסִימוּם ← מַקְסִימוּם
מְכֹעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת laid
מִכְפֶּה (53) ז couvre-plat *m*, cloche *f*
מַכְפֵּלָה (229) נ מתמט produit (de multiplication) *m*
מַכְפֶּלֶת (252) נ duplicateur *m*
|| (בתפירה) ourlet *m*
מְכֻפָּף, ־פֶּפֶת (ר׳ ־פָּפִים, ־פָּפוֹת) ת ganté
מַכְפֵּשׁ (122) ז טכנ garniture (de piston) *f*
מַכְפְּתֵר (132) ז tire-bouton *m*
מָכַר (303) פ״י vendre, livrer
מָכוּר לְסַמִּים adonné à la drogue
|| נִמְכַּר (389) פ״ע être vendu
|| הִתְמַכֵּר (466) פ״ע se vendre, se livrer
בהש הִתְמַכֵּר לְמִשְׂחָקִים s'adonner au jeu
מֶכֶר (166) ז (מחיר) prix *m*
|| (סחורה) marchandise *f*
|| (מכירה) vente *f*
מֶכֶר־שְׂכִירוּת location-vente *f*
סַחַר־מֶכֶר ז marchandage *m*
שְׁטַר־מֶכֶר ז acte *m* de vente
רַב־מֶכֶר best-seller *m*, livre *m* à succès

מַכָּר, ־רָה ש — ami *n*, connaissance *f*
מֻכָּר, ־רָה ת — connu
|| (באופן רשמי) — reconnu
1. מְכֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — emmitouflé
2. מְכֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — huppé, surmonté d'une crête
מְכֵרָה (229) נ — arme *f*
מִכְרֶה (75) ז — mine (galerie d'extraction) *f*
מִכְרוֹעַ (9) ז — révérence *f*
מִכְרָז (91) ז — appel *m* d'offres, avis *m* de concours
מִכְרָז תָּפוּר — concours cousu de fil blanc
מֻכְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — obligé, forcé, nécessaire
מַכְרִיז (1) ז — crieur public, huissier *m*
מַכְרִיעַ, ־רַעַת (ר׳ ־רִיעִים, ־רִיעוֹת) ת — décisif
מְכֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — lié, relié
מְכֹרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — ventru
מְכַרְסֵם (132) ז — rongeur *m*
מְכַרְסֶמֶת (ר׳ ־סְמוֹת) נ טכנ — fraiseuse *f*
מַכְרֵת (132) ז רפא (מכשיר) — résecteur *m*
מְכֹרָת, ־רֶתֶת (ר׳ ־רָתִים, ־רָתוֹת) ת — séparé, isolé
|| דקדוק — état absolu (du nom)
מִכְשׁוֹל (21) ז — obstacle *m*
ספורט מֵרוֹץ־מִכְשׁוֹלִים ז — course *f* d'obstacles
מִכְשׁוֹר (41) ז — outillage *m*
מַכְשִׁיר (1) ז — appareil *m*, instrument *m*, outil *m*
מַכְשִׁירֵי־לִמּוּד — moyens *mpl* didactiques
מַכְשִׁיר־טֶלֶוִיזְיָה — appareil de télévision
מַכְשִׁירָן (ר׳ ־נִים) ז — opérateur *m*, technicien *m*
מַכְשֵׁלָה (229) נ — confusion *f*, embarras *m*
מְכַשֵּׁף (132) ז — sorcier *m*
מְכַשֵּׁפָה (ר׳ ־פוֹת) נ — sorcière *f*
צַיִד־מְכַשְּׁפוֹת ז — chasse *f* aux sorcières
מִכְשָׁפוֹת (45) נ — sorcellerie *f*
מְכַשְּׁפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sorcier *n*
מֻכְשָׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שָׁרִים, ־שָׁרוֹת) ת — apte, qualifié
|| (מחונן) — doué, capable
|| דת — accommodé rituellement
מְכֻשָּׂת, ־שֶּׂתֶת (ר׳ ־שָּׂתִים, ־שָּׂתוֹת) ת — duveté, poilu

מִכְתָּב (91) ז — lettre *f*
מִכְתָּב חוֹזֵר — (lettre) circulaire *f*
מִכְתָּב רָשׁוּם — lettre recommandée
נוֹשֵׂא־מִכְתָּבִים ז — facteur (des postes) *m*
תֵּבַת־מִכְתָּבִים נ — boîte *f* aux lettres
מַכְתֵּב (132) ז — stylet *m*
מִכְתָּבָה (223) נ — pupitre *m*, secrétaire (meuble) *m*
מִכְתָּבִיָּה (202) נ — porte-documents *m*
מִכְתָּה (208) נ — débris *mpl*, éclats (de verre) *mpl*
מַכְתּוֹף (21) ז צבא — plaque *f* de crosse
מִכְתָּם (91) ז — poème *m*, épigramme *f*
מַכְתֵּף (132) ז — portefaix *m*, porteur *m*
1. מֻכְתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — couronné
2. מֻכְתָּר (91) ז — *moukhtar* (chef de village) *m*
מַכְתֵּשׁ (132) ז — mortier *m*
|| גיאוגר — cirque *m*
|| (של־פגז) — entonnoir *m*
|| אנטום (של־שן) — alvéole *m*
מַכְתֶּשֶׁת (252) נ — mortier *m*
מַכְתֵּת (132) ז — pilon *m*
מָל ← [מול]
מְלֹא או מְלוֹא (21, בלי ר׳) ז — plénitude *f*, contenu *m*
עוֹלָם וּמְלֹאוֹ — le monde et ce qui le remplit
מְלֹא־חָפְנַיִם — à pleines mains
|| (כל־היקפו של־ד״מ) — totalité *f*, tout *m*
מְלֹא־קוֹמָתוֹ — de tout son long
לֹא זָז כִּמְלֹא־נִימָה — ne pas bouger d'un cheveu
קִיֵּם חוֹזֶה בִּמְלֹאוֹ — exécuter intégralement un contrat
בִּמְלֹא־מוּבַן־הַמִּלָּה — dans toute l'acception du terme
מָלֵא, מְלֵאָה ת — plein, rempli
בְּכֶסֶף מָלֵא — rubis sur l'ongle
בְּפֶה מָלֵא — expressément
מָלֵא וְגָדוּשׁ — plein jusqu'aux bords
חֹדֶשׁ מָלֵא — mois plein (de 30 jours, dans le calendrier juif)

‖ עממי מָלֵא אֲנָשִׁים	plein de gens
מָלֵא (340) פ"ע	être plein, être rempli
מָלְאוּ לוֹ עֶשְׂרִים שָׁנָה	il a atteint vingt ans
מָלְאוּ יָמָיו	son temps est écoulé
‖ פ"י	remplir
מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ	remplissez la terre
בהש מָלְאוֹ לִבּוֹ	oser, avoir la hardiesse de
‖ נִמְלָא (403) פ"ע	se remplir, être plein
נִמְלָא הַזְּמַן	le temps est expiré
‖ מִלֵּא (444) פ"י	remplir
מִלֵּא אֶת־כְּרֵסוֹ	remplir son ventre
בהש מִלֵּא אֶת־דְּבָרוֹ	tenir parole
מִלֵּא בַּקָּשָׁה	accorder une demande
מִלֵּא חוֹבָה	accomplir un devoir
מִלֵּא יַד־פְּ'	autoriser qn, investir qn
מִלֵּא מְקוֹם־פְּ'	remplacer qn
מְמַלֵּא־מָקוֹם	remplaçant
מִלֵּא פִּיו מַיִם	garder bouche close
מִלֵּא אַחֲרֵי־	suivre les instructions de
מִלֵּא תַּפְקִיד	exercer une fonction
מִלֵּא טֹפֶס	remplir un formulaire
‖ מטבח	farcir
‖ הִתְמַלֵּא (478) פ"ע	se remplir
הָאוּלָם הִתְמַלֵּא	la salle se remplit
בהש הִתְמַלֵּא רַחֲמִים	être pris de pitié
מְלֵאָה (229) נ (יבול)	récolte abondante
מְלֵאוּת (48, בלי ר') נ	plénitude *f*
מְלַאי (61) ז	fonds *m*, stock *m*, réserve *f*
סְפִירַת־הַמְּלַאי נ	inventaire *m*
אָזַל מִן־הַמְּלַאי	être épuisé en magasin
מַלְאָךְ (102) ז דת	ange *m*
מַלְאַךְ־הַמָּוֶת	l'ange de la mort
מַלְאֲכֵי־הַשָּׁרֵת	les anges de service
‖° (שליח)	envoyé *m*, messager *m*
מְלָאכָה (מְלֶאכֶת־, מְלַאכְתִּי, מְלָאכוֹת) נ	travail *m*
מְלֶאכֶת־יָד	travail manuel
מְלֶאכֶת־מַחֲשֶׁבֶת	ouvrage *m* artistique
בֵּית־מְלָאכָה ז	atelier *m*
בַּעַל־מְלָאכָה ז	artisan *m*
מַלְאָכוּת (ר' ־כֻיּוֹת) נ	mission *f*, députation *f*
מְלָאכוּתִי, ־תִית ת	artificiel
הַנְשָׁמָה מְלָאכוּתִית	respiration artificielle
צְחוֹק מְלָאכוּתִי	rire forcé, rire jaune
מְלָאכוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère artificiel
1. מַלְאָכִי, ־כִית ת	angélique
2. מַלְאָכִי ש"פ ז	Malachie *m*
מְלֶאכֶת ← מְלָאכָה	
מְלָאפוּם (—) דקדוק	la voyelle *ou*
מְלֵאת (—) נ	cadre *m*, rebord (d'un bassin) *m*
בהש יָשַׁב עַל מְלֵאת	vivre dans l'abondance
מְלַבֵּב, ־בֶּבֶת (ר' ־בְבִים, ־בְבוֹת) ת	séduisant
מְלֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר' ־בָבִים, ־בָבוֹת) ת	cordé
‖ (מוקסם)	charmé, enchanté
מְלֻבָּד ← לָבַד	
מַלְבֵּדָה (229) נ	fouleuse *f* à feutre
מִלְבָּדָה (223) נ	usine *f* de contreplaqué
מַלְבּוּשׁ (41) ז	vêtement *m*
מַלְבֵּן (132) ז מתמט	rectangle *m*
מִלְבָּנָה (223) נ	briqueterie *f*
מַלְבֵּנִי, ־נִית ת	rectangulaire
מַלְבֵּנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ	petit rectangle
מְלֻבָּר ← 1. בַּר	
מָלַג (301) פ"י	ébouillanter, échauder, plumer
‖ נִמְלַג (388) פ"ע	être ébouillanté
מִלְגָּה (206) נ	bourse (d'études *etc*) *f*
מְלֻגָּו ← 2. גַּו	
מַלְגֵּז (122) ז חקל	fourche *f*
מַלְגֵּזָה (229) נ	camion-grue *m*, élévateur *m*
מְלֻגְלָג, ־לֶגֶת (ר' ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת	ridiculisé
מִלָּה (205) נ	mot *m*, parole *f*
מִלָּה בְּמִלָּה	mot à mot
בְּמִלִּים אֲחֵרוֹת	en d'autres termes
מִשְׂחַק־מִלִּים ז	jeu *m* de mots
מִלִּים בְּעָלְמָא	rien que des mots, sornettes *fpl*
אֵין מִלִּים בְּפִי	les mots me manquent
מִלָּה טוֹבָה	encouragement *m*
‖ דקדוק	mot, particule *f*
מִלַּת־גּוּף	pronom personnel
מִלַּת־הַקְטָנָה	diminutif *m*
מִלַּת־חִבּוּר	conjonction *f*
מִלַּת־יַחַס	préposition *f*

מִלַּת־קְרִיאָה — interjection *f*
מִלַּת־שְׁאֵלָה — mot interrogatif
מְלֻהָט, ־הֶטֶת (ר׳ ־הָטִים, ־הָטוֹת) ת — incandescent
בהש — ardent, brûlant
מִלּוֹא ← מָלֵא
מִלּוֹא (—) ז — rempart *m*, remblai *m*, talus *m*
מְלוֹא (51) ז (מילוי) — emplissage *m*, remplissage *m*
אֶבֶן־מִלּוּאִים נ — pierre (précieuse) enchâssée
|| (שלמות) — plénitude *f*, intégralité *f*
מְלוֹא־הַיָּרֵחַ — pleine lune
|| מִלּוּאִים ז״ר (השלמה) — supplément *m*, addenda *mpl*
כֶּרֶךְ־מִלּוּאִים ז — supplément (d'un livre *etc*)
|| מטבח — farce *f*
|| °(הקדשה) — investiture *f*
|| צבא חֵיל־מִלּוּאִים ז — armée *f* de réserve
שֵׁרוּת־מִלּוּאִים ז — service *m* dans la réserve
קְצִין־מִלּוּאִים ז — officier *m* de réserve
יָצָא לְמִלּוּאִים — faire une période de réserve
מִלּוּאָה (204) נ — enchâssement *m*
מְלוֹג (—) ז משפט — usufruit *m*, jouissance *f*
נִכְסֵי־מְלוֹג ז״ר — biens usufruitiers, douaire *m*
מְלוּגְמָה (207) נ — pansement *m*, cataplasme *m*
|| (תרופה) — remède *m*, tonique *m*
מֶלוֹדִי, ־דִית ת — mélodieux
מֶלוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère mélodieux
מֶלוֹדְרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — mélodrame *m*
מֶלוֹדְרָמָתִי, ־תִית ת — mélodramatique
מֶלוֹדְרָמָתִיּוּת (—) נ — style *m* mélodramatique
מַלְוֶה (73) ז — prêteur *m*
מַלְוֶה בְּרִבִּית — usurier *m*
מִלְוָה (207) נ — prêt *m*, somme prêtée
מִלְוֶה (73, ר׳ גם מִלְווֹת) ז — emprunt *m*
מִלְוֵה־חוֹבָה — emprunt forcé
מְלַוֶּה (73) ז — accompagnateur *m*, escorte *f*
|| מוס — accompagnateur
|| דת מְלַוֵּה־מַלְכָּה — repas *m* d'adieu (à l'issue du sabbat)
מָלוּחַ, מְלוּחָה ת — salé
דָּג מָלוּחַ — hareng *m*

|| מְלוּחִים ז״ר — salaisons *fpl*
מַלּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז צמח — arroche *f*
1. **מִלּוּט** (51, בלי ר׳) ז (חיזוק במלט) — cimentation *f*
2. **מִלּוּט** (51) ז (הצלה) — sauvetage *m*, délivrance *f*
כִּסֵּא־מִלּוּט ז — siège *m* éjectable
מִלּוּי (23) ז (פעולה) — remplissage *m*
|| (חומר) — garniture *f*
מִלּוּי לְעֵט — cartouche *f*, recharge *f*
|| בהש מִלּוּי־בַּקָּשָׁה — action *f* de satisfaire une demande
מִלּוּי־חוֹבָה — accomplissement *m* d'un devoir
מִלּוּי־מָקוֹם — remplacement *m*, suppléance *f*
מִלּוּי־תַּפְקִיד — exercice *m* d'une fonction
מְלוּכָה (201) נ — royauté *f*, monarchie *f*
בֵּית־מְלוּכָה ז — dynastie *f*
כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה ז — trône royal
עִיר־מְלוּכָה נ — résidence royale
מַלּוּכִיָּה (202) נ צמח — corète *f*, mauve *f*
מְלוּכָן (ר׳ ־נִים) ז — royaliste *m*, monarchiste *m*
מְלוּכָנוּת (46) נ — royalisme *m*, monarchisme *m*
מְלוּכָנִי, ־נִית ת — royaliste, monarchiste
מִלּוּל (51) ז — parole *f*, éloquence *f*
מִלּוּלִי, ־לִית ת — verbal, littéral, textuel
תַּרְגּוּם מִלּוּלִי — traduction *f* mot à mot
מִלּוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — verbiage *m*, verbalisme *m*
מָלוֹן (33) ז — gîte *m*, étape *f*, auberge *f*
|| בֵּית־מָלוֹן (ר׳ בָּתֵּי־מָלוֹן) ז — hôtel *m*
מֶלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — melon *m*
מִלּוֹן (21) ז — dictionnaire *m*, lexique *m*
מִלּוֹן דּוּ־לְשׁוֹנִי — dictionnaire bilingue
מְלוֹנָאוּת (—) נ — hôtellerie (profession) *f*
מִלּוֹנָאוּת או **מִלּוֹנוּת** (—) נ — lexicographie *f*
מְלוֹנַאי (61) ז — hôtelier *m*
מִלּוֹנַאי (61) ז — lexicographe *m*
מְלוּנָה (201) נ — hutte *f*, niche (de chien) *f*
מָלוֹנוֹעַ (9) ז או **מְלוֹנִית** (17) נ — motel *m*
מָלוֹשׁ (30) ז — pétrin *m*, huche *f*
מְלֻזְבָּז, ־בֶּזֶת (ר׳ ־בָּזִים, ־בָּזוֹת) ת — bordé, encadré
1. **מָלַח** (331) פ״י (זרה מלח) — saler

|| נִמְלַח (402) פ"ע — être salé
|| מִלַּח (440) פ"י — saler
|| הִמְלִיחַ (504) פ"י — saler
2. מָלַח (331) פ"י (טִישְׁטֵשׁ) — embrouiller, embrumer
|| נִמְלַח (402) פ"ע — s'effacer, s'évanouir
מֶלַח (ר' מְלָחִים) ז — chiffon *m*, haillon *m*
מָלֵחַ, מְלֵחָה ת — salé, salin
אֶרֶץ מְלֵחָה — terre saline *ou* aride
מֶלַח (179) ז — sel *m*
מֶלַח־בִּשּׁוּל — sel de cuisine, gros sel
מֶלַח־שֻׁלְחָן — sel de table, sel fin
מֵי־מֶלַח ז"ר — eau salée, saumure *f*
יָם־הַמֶּלַח ז — la Mer Morte
|| בהש בְּרִית־מֶלַח נ — alliance *f* indestructible
מֶלַח־הָאָרֶץ — le sel de la terre
מִלְחֵי־הֲרָחָה — des sels (à respirer)
מַלָּח (89) ז — marin *m*, matelot *m*
מְלִחוּת (—) נ — salinité *f*, salure *f*
מַלָּחוּת (—) נ — navigation *f*, matelotage *m*
מִלְחִי, ־חִית ת — salé, salin
כימ חֻמְצָה מִלְחִית — acide *m* chlorhydrique
מִלְחִיָּה (202) נ — salière *f*
מַלְחִין (ר' ־נִים) ז — compositeur *m*
מַלְחִית (ר' ־חִיּוֹת) נ צמח — soude (plante) *f*
מְלַחְלַח, ־לַחָה ת — légèrement salé
מְלֻחְלָח, ־לַחַת (ר' ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת — humide
מַלְחֵם (126) ז טכנ — fer *m* à souder
מִלְחָמָה (224) נ — guerre *f*
מִלְחָמָה קָרָה — guerre froide
מִלְחֶמֶת־אֶזְרָחִים או ־אַחִים — guerre civile
מִלְחֶמֶת־בְּחִירוֹת — campagne électorale
מִלְחֶמֶת־מַעֲמָדוֹת — lutte *f* des classes
מִלְחֶמֶת־מִצְוָה — guerre sainte
מִלְחֶמֶת־עוֹלָם — guerre mondiale
אִישׁ־מִלְחָמָה ז — guerrier *m*
כְּלֵי־מִלְחָמָה ז"ר — armes *fpl*
מִלְחֶמֶת (—) נ — guerre *f*
מִלְחַמְתִּי, ־תִּית ת — de guerre, belliqueux
מִלְחַמְתִּיּוּת (47, בלי ר') נ — militarisme *m*, attitude belliqueuse

מַלְחֵץ (126) ז — compresseur *m*, presse *f*
מֶלְחָצַיִם (מֶלְחֲצֵי־, מֶלְחָצַי) ז"ז טכנ — étau *m*
מַלְחֶצֶת (255) נ טכנ — serre-joints *m*, tenaille *f* à vis
מְלַחֵשׁ (126) ז — sorcier *m*, charmeur *m*
מְלַחַת (ר' מְלָחוֹת, מִלְחוֹת־) נ כימ — salpêtre *m*
מְלַחַת־אַשְׁלְגָן — nitrate *m* de potassium
מַלַּחַת (246) נ — saline *f*, marais salant
1. מִלֵּט (432) פ"י (טח במלט) — cimenter
2. [מלט] נִמְלַט (388) פ"ע (ניצל) — se sauver
|| מִלֵּט (432) פ"י — sauver, délivrer
מִלֵּט נַפְשׁוֹ — sauver sa vie
°(המליטה) — mettre bas
|| הִתְמַלֵּט (466) פ"ע — se sauver, s'échapper
|| הִמְלִיט (498) פ"י — sauver, délivrer
בהש (הוציא) — laisser échapper (un mot)
|| הִמְלִיטָה — mettre bas, mettre au monde
מֶלֶט (—) ז — ciment *m*
|| °(טיט) — argile *f*, mortier *m*
|| אנטומ (של־שן) — cément *m*
מַלְטָה ש"פ נ (אי) — Malte *f*
מַלְטוֹזָה (—) נ — maltose *m*
מַלְטֶנֶת (17) נ — bête *f* prolifique, multipare *f*
מְלֻטָּשׁ, ־טֶּשֶׁת (ר' ־טָּשִׁים, ־טָּשׁוֹת) ת (מושחז) — aiguisé
|| (מהוקצע) — poli
בהש סִגְנוֹן מְלֻטָּשׁ — style poli *ou* soigné
מִלְטָשָׁה (223) נ — atelier *m* de polissage
מְלַטֶּשֶׁת (252) נ טכנ — rectifieuse *f*, polissoir *m*
מִלֵּי ← מִלְּתָא
מְלִיא (21) ז מטבח — légume farci
מְלִיאָה (201) נ — plénitude *f*
|| (ישיבה) — séance plénière
1. מְלִיגָה (201) נ (חליטה) — échaudage *m*
2. מְלִיגָה (201) נ (קבלת־מילגה) — encaissement *m*
מְלִיָּה (202) נ — praliné *m*
מִלְיוֹן ← מִילְיוֹן
מָלִיחַ, מְלִיחָה ת — salé
|| מָלִיחַ (ר' מְלִיחִים) ז דג — hareng *m*
מְלִיחָה (201) נ — salage *m*, salaison *f*
מְלִיחוּת (48) נ — salure *f*, salinité *f*

1. מְלִיטָה (201) נ (חיבור במלט) cimentation *f*
2. מְלִיטָה (201) נ (לידה) mise *f* bas (d'animaux)
|| (בריחה) fuite *f*
מְלִיל (1) ז מטבח boulette *f* de pâte, nouille *f*
1. מְלִילָה (201) נ (שיבולת) épi mûr
2. מְלִילָה (201) נ (תנועת־איברים) trépignement *m*
|| ספורט dribble *m*
3. מְלִילָה (201) נ (גדיל) frange *f*, tresse *f*
|| (של־קרח) glaçon *m*
מְלִינָה (201) נ casemate *f*, abri *m*
מֵלִיץ (19) ז °(תורגמן) traducteur *m*, interprète *m*
|| (מתווך) intermédiaire *m*
|| (ממליץ) avocat *m*
מֵלִיץ־יֹשֶׁר défenseur *m*, champion *m*
|| (סופר) auteur éloquent, rhéteur *m*, phraseur *m*
מְלִיצָה (201) נ (פתגם) sentence *f*, maxime *f*
|| (סגנון חגיגי) style sentencieux, rhétorique *f*
מְלִיצִי, ־צִית ת sentencieux
סִגְנוֹן מְלִיצִי style fleuri
מְלִיצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ rhétorique *f*, langage sentencieux, phraséologie *f*
מְלִיקָה (201) נ brisement *m* du cou (d'un oiseau)
מְלִישָׁה (201) נ pétrin *m*
מְלִית (ר׳ מְלִיּוֹת) נ מטבח farce *f*
מִלִּית (ר׳ מִלִּיּוֹת) נ דקדוק particule *f*
1. מָלַךְ (301) פ״ע régner
|| הִתְמַלֵּךְ (466) פ״ע se proclamer roi
|| הִמְלִיךְ (498) פ״י faire régner, proclamer roi
2. [מלך] נִמְלַךְ (388) פ״ע (חשב) réfléchir
נִמְלַךְ בְּפ׳ consulter qn
נִמְלַךְ בְּדַעְתּוֹ se raviser
מֶלֶךְ (168) ז roi *m*
בֶּן־מֶלֶךְ ז prince *m*
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ נ grand-route *f*
כְּיַד־הַמֶּלֶךְ généreusement, largement
מֹלֶךְ ש״פ ז Moloch (divinité phénicienne) *m*
מִלְכֵּד (460) פ״י piéger, prendre au piège

מַלְכֹּדֶת (259) נ (פח) piège *m*, trappe *f*
|| צבא (מארב) embuscade *f*
מַלְכָּה (239) נ reine *f*
מַלְכַּת־יֹפִי reine de beauté
|| (בשחמט) dame *f*, reine *f*
מַלְכּוֹד (41) ז piège (où on se laisse prendre) *m*, impasse *f*
מַלְכוּת (45) נ royauté *f*, règne *m*
בֵּית־הַמַּלְכוּת ז palais royal, famille royale
הוֹד־מַלְכוּתוֹ/־תָהּ Sa Majesté
הֲרוּגֵי־מַלְכוּת ז״ר martyrs *mpl*
קָרוֹב לַמַּלְכוּת bien en cour
שִׁעְבּוּד־מַלְכֻיּוֹת ז soumission *f* aux païens
|| °(ממלכה) royaume *m*
עַד־חֲצִי־הַמַּלְכוּת tout ce que vous voulez
|| דת la royauté divine
בְּשֵׁם וּמַלְכוּת en invoquant Dieu le Roi
מַלְכֻיּוֹת (בתפילת ראש־השנה) glorification *f* de la royauté divine
מַלְכוּתָא (—) נ ארמית gouvernement *m*, Etat *m*
דִּינָא דְמַלְכוּתָא la loi de l'Etat
מַלְכוּתִי, ־תִית ת royal, majestueux
מְלַכְלָךְ, ־לֶכֶת ת sale, crasseux
מִלְכֹּם ש״פ ז Milkom (divinité ammonite) *m*
°מַלְּכֶם = מַה לָּכֶם
מְלֻכְסָן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת oblique
|| בִּמְלֻכְסָן תה״פ obliquement, en biais
מְלֶכֶת־הַשָּׁמַיִם ש״פ נ (אלילה) Astarté (divinité assyrienne) *f*
מֶלֶל (88) ז (שפת־אריג) ourlet *m*, bordure *f*
תַּךְ־מֶלֶל ז surfil *m*
|| (גדיל) frange *f*, tresse *f*
1. מָלַל (356) פ״ע (שפשף) frotter, racler, gratter
מָלַל בְּרַגְלָיו gratter du pied
|| פ״י (מעך) broyer, triturer, effriter
|| מטבח (בחש) remuer (un liquide)
|| נִמְלַל (388) פ״ע (נמעך) être broyé
(נבחש) être remué (liquide)
|| מוֹלֵל (455) פ״י broyer, triturer, effriter
|| הִתְמוֹלֵל (488) פ״ע s'effriter

2. מָלַל (356) פ״י (תפר שפת־אריג) ourler
3. מִלֵּל (432) פ״י (דיבר) dire, parler, raconter
מִי מִלֵּל? qui l'eût dit?
מְמַלֵּל רַבְרְבָן grandiloquent
|| הִתְמַלֵּל (466) פ״ע s'entretenir
4. [מלל] נָמַל (417) פ״ע (נבל) se faner, s'étioler
|| מוֹלֵל (455) פ״ע se faner, s'étioler
מֶלֶל (166, בלי ר׳) ז paroles *fpl*
|| (דיבור ריק) verbiage *m*, phraséologie *f*
רַב־מֶלֶל bavard, prolixe
מִלֵּי גִּלֵּי ש״פ ז Pierre et Paul (n'importe qui)
מַלְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש bavard *n*
מַלְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ bavardage *m*, verbiage *m*
מַלְמָד (91) ז aiguillon *m*, pique-boeuf *m*
מְלַמֵּד (132) ז maître d'école, instituteur *m*
מְלֻמָּד, ־מֶּדֶת או ־מָּדָה (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת érudit
|| (רגיל) habitué, expérimenté
מְלֻמָּד בְּנִסִּים habitué aux miracles
|| (שיגרתי) routinier, mécanique
מְלַמְּדוּת (—) נ pédagogie *f*, enseignement *m*
(בלשון־גנאי) pédagogie d'antan
1. מִלְמוּל (41) ז balbutiement *m*, murmure *m*
2. מִלְמוּל (41) ז crasse *f*
מִלְמֵל (460) פ״י balbutier, murmurer
|| הִתְמַלְמֵל (494) פ״ע être balbutié *ou* murmuré
מַלְמָלָה (223) נ mousseline *f*, gaze *f*, batiste *f*
מֶלַנְכּוֹלִי, ־לִית ת mélancolique
מֶלַנְכּוֹלְיָה (—) נ mélancolie *f*
מְלֻסָּת, ־סֶּתֶת (ר׳ ־סָּתִים, ־סָּתוֹת) ת prognathe
מַלְעָג, ־עֶגֶת (ר׳ ־עָגִים, ־עָגוֹת) ת moqueur
מַלְעָז, ־עֶזֶת (ר׳ ־עָזִים, ־עָזוֹת) ת de tournure étrangère
מִלְעֵילִי, ־לִית ת דקדוק paroxyton
מַלְעָן (102) ז צמח barbe (de l'épi) *f*
מַלְעֲנִיאֵל (ר׳ ־לִים) ז צמח stipa *m*, alfa *m*
מְאַלֵּף (97) ז dompteur *m*
מְלָפְפוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח concombre *m*
מְלָפְפוֹן חָמוּץ cornichon *m*
מְלָפְפוֹנִי, ־נִית ת en forme de concombre

[מלץ] נִמְלַץ (388) פ״ע (היה נעים) être agréable
|| (היה מלא מליצות) être fleuri (style)
|| הִמְלִיץ (498) פ״י (על־) recommander
מֶלְצַר (57) ז °(משגיח) intendant *m*
|| (במסעדה) garçon (de restaurant) *m*
מֶלְצַר רָאשִׁי maître *m* d'hôtel
מֶלְצָרוּת (46, בלי ר׳) נ service hôtelier
מֶלְצָרִית (17) נ serveuse (de restaurant) *f*
מָלַק (301) פ״י briser le cou (à un oiseau)
|| נִמְלַק (388) פ״ע être déchiré, être arraché
מִלְקָה (73) ז אסטר écliptique *f*
מַלְקוֹחַ (9) ז butin *m*, capture *f*
|| מַלְקוֹחַ יָמִי prise *f*
° מַלְקוֹחַיִם (265) ז״ז אנטום palais *m*
מַלְקוֹט (21) ז sachet *m*, sacoche *f*
מַלְקוֹשׁ (21) ז pluie *f* de printemps
מַלְקוּת (ר׳ קִיּוֹת) נ flagellation *f*, châtiment *m*
מֶלְקָחַיִם (263) ז״ז pince *f*, tenailles *fpl*, pincettes *fpl*
|| צבא תְּנוּעַת־מֶלְקָחַיִם נ mouvement *m* en tenaille
מֶלְקַחַת (246) נ pinces *fpl*
מַלְקֵט (122) ז או מַלְקֶטֶת (252) נ pincette *f*
מָלַרְיָה (—) נ רפא malaria *f*, paludisme *m*
מִלְרַעִי, ־עִית ת דקדוק oxyton
מַלְשִׁין (ר׳ ־נִים) ז או מַלְשָׁן (91) ז délateur *m*, dénonciateur *m*, sycophante *m*
מַלְשִׁינוּת (48) נ dénonciation *f*, délation *f*
מַלְשֵׁן (מַלְשְׁנֵי וכו׳) ז dénonciateur *m*, délateur *m*
מִלְּתָא (ר׳ מלין או מִלֵּי) נ ארמית chose *f*, affaire *f*
מִלְּתָא זוּטַרְתָּא une petite affaire
מִלְּתָא דְּלָא שְׁכִיחָא cas exceptionnel
מִלֵּי דְעָלְמָא les affaires de ce monde
מֶלְתָּחָה (225) נ garde-robe *f*, vestiaire *m*
מֶלְתָּחָן, ־תְּחָנִית (ר׳ ־תְּחָנִים, ־תְּחָנִיּוֹת) ש préposé *n* au vestiaire
מַלְתָּעָה (225) נ croc (d'animal de proie) *m*
מַלְתְּרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ poutre *f*
מֵם (—) נ *mem* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

מֵם פְּתוּחָה	*mem* ordinaire
מֵם סְתוּמָה או סוֹפִית	*mem* final
מַמְאִיר, ־אֶרֶת (ר׳ ־אִירִים, ־אִירוֹת) ת	piquant
גִּדּוּל מַמְאִיר	tumeur maligne
מַחֲלָה מַמְאֶרֶת	maladie pernicieuse
מְמֻגְבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת	chapeauté
מַמְגּוּרָה (201) נ	grenier *m*, silo *m*
מְמֻגָּף, ־גֶּפֶת (ר׳ ־גָּפִים, ־גָּפוֹת) ת	botté
מֵמַד (66) ז	dimension *f*
מְמַדִּי, ־דִּית ת	dimensionnel
דּוּ־מְמַדִּי	à deux dimensions
מְמֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת	civilisé, courtois
מָמוֹן (31) ז	argent *m*, fortune *f*
דִּינֵי־מָמוֹנוֹת ז״ר	droit civil
מִמּוּן (51) ז	financement *m*
מָמוֹנַאי (61) ז	financier *m*
מָמוֹנִי, ־נִית ת	financier, monétaire
מִמּוּשׁ (51) ז	réalisation *f*
מָמוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ זואול	mammouth *m*
° מְמוֹתִים (21) ז״ר	mort *f*
מְמֻזָּג, ־זֶּגֶת (ר׳ ־זָּגִים, ־זָּגוֹת) ת	mélangé, mêlé
‖ (מתון)	modéré, tempéré, climatisé
מַמְזֵג (122) ז טכנ	diffuseur *m*, climatiseur *m*
מִמְזָג (91) ז	cocktail *m*
מִמְזָגָה (223) נ	taverne *f*, cabaret *m*
מְמֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת	chanceux
מְמֻזְלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת	fourchu
מַמְזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זֵרִים, ־זֵרוֹת) ש	bâtard *n*
‖ (פרחח)	polisson *m*
‖ עממי (ערמומי)	rusé, raffiné, malin
(מנוול)	salaud *m*
מִמְזֵר (460) פ״י	rendre bâtard, abâtardir
‖ הִתְמַמְזֵר (494) פ״ע	s'abâtardir
מַמְזֵרוּת (48) נ	bâtardise *f*
מַמְזֵרִי, ־רִית ת	bâtard, irrégulier
1. מַמְחֶה (ר׳ ־חִים) ז בנק	tireur (de chèque) *m*
2. מַמְחֶה (73) ז	mixeur *m*, presse-purée *m*
1. מֻמְחֶה (73) ז בנק	bénéficiaire (de chèque) *m*
2. מֻמְחֶה (־חִים) ז (בקי)	expert *m*, spécialiste *m*
וַעֲדַת־מֻמְחִים נ	comité *m* d'experts
מְמֻחֶה, ־חָה ת (שמן)	gras, moelleux

מִמְחָטָה (224) נ	mouchoir *m*
מֻמְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	compétence *f*
מֻמְחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ	spécialiste *f*
מְמֻחְשָׁב, ־שֶׁבֶת ת	programmé (ordinateur)
מְמֻטְפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת	enveloppé d'un foulard
מִמְטָר (91) ז	averse *f*, ondée *f*
מַמְטֵרָה (229) נ	dispositif *m* d'arrosage
מִמְטֶרֶת (256) נ	imperméable *m*, pèlerine *f*
מְמֻיָּח, ־יַּחַת (ר׳ ־יָּחִים, ־יָּחוֹת) ת	gras, moelleux
מִמֵּילָא ← מֵילָא	
מְמַיֵּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יְּנִים, ־יְּנוֹת) ש	trieur *n*, classificateur *n*
‖ מְמַיֶּנֶת נ (מכונה)	trieuse (machine) *f*
מְמֻיָּן, ־יֶּנֶת ת	classifié
קָטָלוֹג מְמֻיָּן	catalogue-matières *m*
מֵמִיר (ר׳ מְמִירִים) ז טכנ	convertisseur *m*, transformateur *m*
מָמִישׁ, מְמִישָׁה ת	réalisable
מֵמִית ← [מות]	
מִמְּךָ, מִמֵּךְ ←מִן־	
מִמְכָּר (91) ז	vente *f*
מִקָּח וּמִמְכָּר	achat et vente, commerce *m*
מִמְכָּרָה (223) או מִמְכֶּרֶת (252) נ	vente *f*
מַמֵּל (166) ז	pressoir (d'olives) *m*
מְמַלֵּא־מָקוֹם (ר׳ מְמַלְאֵי־מָקוֹם) ז	remplaçant *m*, suppléant *m*
מְמֻלָּח, ־לַּחַת (ר׳ ־לָּחִים, ־לָּחוֹת) ת	salé
‖ בהש (זריז)	ingénieux, roublard
מַמְלֵחַ (ר׳ ־לְחִים) ז	planche *f* à saler (la viande)
מִמְלָחָה (229) נ (מלחיה)	salière *f*
‖ (מכרה־מלח)	saline *f*
מַמְלָכָה (223) או ° מַמְלֶכֶת (252) נ	royaume *m*
הַמַּמְלָכָה הַמְאֻחֶדֶת	le Royaume Uni
בהש מַמְלֶכֶת־כֹּהֲנִים	nation *f* de prêtres
‖ (מלוכה)	règne *m*, royauté *f*
‖ (במדעי־הטבע)	règne
מַמְלֶכֶת־הַחַי	le règne animal
מַמְלֶכֶת־הַצּוֹמֵחַ	le règne végétal
מַמְלֶכֶת־הַדּוֹמֵם	le règne minéral
° מַמְלְכוּת (–) נ	règne *m*, royaume *m*

מַמְלַכְתִּי, ־תִּית ת — officiel, d'Etat
בֵּית־סֵפֶר מַמְלַכְתִּי — école publique
בִּקּוּר מַמְלַכְתִּי — visite officielle
‖ (מפואר) — majestueux, fastueux
מַמְלַכְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère national
1. מְמֻלְמָל, ־מֶלֶת (ר׳ ־מָלִים, ־מָלוֹת) ת — balbutié
2. מְמֻלְמָל, ־מֶלֶת (ר׳ ־מָלִים, ־מָלוֹת) ת — fait de mousseline
מְמֻלָּץ, ־לֶצֶת (ר׳ ־לָצִים, ־לָצוֹת) ת — sentencieux
מִמֵּן (432 ג) פ״י — financer
‖ הִתְמַמֵּן (466 ג) פ״ע — être financé
מִמֶּנָּה, מִמֶּנּוּ, מִמֶּנִּי ← מִן־
מְמֻנֶּה, ־נָּה ש — préposé *n*
מְמֻנֶּה עַל־הַמָּחוֹז — préfet *m*
מְמֻנּוּת (ר׳ ־נֻּיּוֹת) נ — mandat *m*
מְמֻנָּע, ־נַּעַת (ר׳ ־נָּעִים, ־נָּעוֹת) ת — motorisé
מֵמֵס (ר׳ מְמַסִּים) ז כימ — dissolvant *m*
מְמֻסְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — encadré
מְמֻסָּד, ־סֶּדֶת (ר׳ ־סָּדִים, ־סָּדוֹת) ת — institutionalisé
מִמְסָד (91, בלי ר׳) ז — les institutions établies
מִמְסָךְ (91) ז — vin épicé, cocktail *m*
מְמֻסְמָר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — clouté
מְמַסְפֵּר (ר׳ ־פְּרִים) ז — numéroteur (timbre) *m*
מִמְסָר (91) ז טכנ — relais *m*
מִמְסָרָה (223) נ טכנ — transmission *f*
מְמֻסְרָק, ־רֶקֶת (ר׳ ־רָקִים, ־רָקוֹת) ת — dentelé
מִמְעָד (102) ז — défaillance *f*, échec *m*
מְמַעֵךְ (ר׳ ־עֲכִים) ז מטבח — pilon *m*
מִמְצָא (89) ז — constatation *f*, découverte *f*
מִמְצָא אַרְכֵיאוֹלוֹגִי — trouvaille *f* archéologique
מַמְצֶה, ־צָה ת — exhaustif
מַמְצִיא (ר׳ ־אִים) ז — inventeur *m*
מְמֻצְנָף, ־נֶפֶת (ר׳ ־נָפִים, ־נָפוֹת) ת — enturbanné
מְמֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת — moyen
טֶמְפֶּרָטוּרָה מְמֻצַּעַת — température moyenne
‖ מְמֻצָּע ז — moyenne *f*
מְמֻצָּע חָדְשִׁי — moyenne mensuelle
מתמט מְמֻצָּע חֶשְׁבּוֹנִי — moyenne arithmétique
מְמֻצָּע הַנְדָּסִי — moyenne géométrique
‖ בִּמְמֻצָּע תה״פ — en moyenne
מִמְקָק (91) ז — pourriture *f*

מֶמֶר (166, בלי ר׳) ז — amertume *f*, chagrin *m*
בֶּן־מֶמֶר — fils dénaturé
מַמְרֵא או מַמְרֶה (ר׳ ־רִים) ז — récalcitrant *m*
זָקֵן מַמְרֵא — docteur *m* réfractaire
מִמְרָאָה (3210) נ — aérodrome *m*, piste *f* d'envol
מְמְרוֹר (21) ז — amertume *f*
הִשְׂבִּיעַ מַמְרוֹרִים — rassasier d'amertume
מִמְרָח (89) ז — confiture *f*
מִמְרַחַת (246) נ — produit (beurre, confiture) *m* à tartiner
מִמְרָט (122) ז — polissoir *m*
מְמֻרְמָר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — aigri, révolté
מִמְרָק (91) ז — bouilli *m*, viande *f* de pot-au-feu
מִמְרָקָה (229) נ — polissoir *m*
מְמֹרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — aigri
מֶמֶשׁ (—) ז — réalité *f*, consistance *f*
מַמָּשׁ (ר׳ ־שׁוֹת) ז — réalité *f*, consistance *f*
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מַמָּשׁ — réel, concret
שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁ — irréel
‖ מַמָּשׁ תה״פ — effectivement, réellement
מִמֵּשׁ (432) פ״י — réaliser
‖ הִתְמַמֵּשׁ (466) פ״ע — se réaliser
מִמְשֶׁה (73) ז — dock flottant
מַמָּשׁוּת (46) נ — réalité *f*, consistance *f*
1. מִמְשָׁח (89) ז — couche *f* de couleur, badigeon *m*
2.° מִמְשָׁח (89) ז (יחזקאל כ״ח י״ד) — envergure *f*
מְמֻשְׁטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — discipliné, policé
מַמָּשִׁי, ־שִׁית ת — réel, concret
מַמָּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — réalité *f*, consistance *f*
מִמְשָׁךְ (91) ז — retrait *m*, action *f* de tirer
מִמְשַׁךְ־קֶשֶׁת — tir *m* à l'arc
‖ (רציפות) — suite *f*, durée *f*, continuité *f*
‖ בנק — retrait (de fonds)
מְמֻשָּׁךְ, ־שֶּׁכֶת (ר׳ ־שָּׁכִים, ־שָּׁכוֹת) ת — entraîné
‖ (נמשך זמן רב) — continu, prolongé
‖ מְמֻשָּׁכוֹת תה״פ — longtemps, longuement
מְמֻשְׂכָּל, ־כֶּלֶת (ר׳ ־כָּלִים, ־כָּלוֹת) ת — intellectuel
מִמְשָׁל (91) ז (שלטון) — gouvernement *m*, administration *f*

מִמְשָׁל צְבָאִי — gouvernement militaire
|| °(מושל) — gouverneur *m*, chef *m*
מְמַשֵּׁל (122) ז — fabuliste *m*
מֶמְשָׁלָה (223) נ — gouvernement *m*
רֹאשׁ־הַמֶּמְשָׁלָה ז — premier ministre
מֶמְשָׁלָה זְמַנִּית — gouvernement provisoire
הֵקִים מֶמְשָׁלָה — former un gouvernement
יְשִׁיבַת־מֶמְשָׁלָה נ — conseil *m* de cabinet
מִמְשָׁלָה (223) נ — parabole *f*, fable *f*, allégorie *f*
מֶמְשֶׁלֶת (—) נ — gouvernement *m*
מֶמְשַׁלְתִּי, ־תִּית ת — gouvernemental
מַדְפִּיס מֶמְשַׁלְתִּי — imprimerie nationale
מְמֻשְׁמָע, ־מַעַת (ר׳ ־מָעִים, ־מָעוֹת) ת — discipliné
מַמָּשִׁי, ־שִׁית ת — pratique
1. מִמְשָׁק (91) ז — bruissement *m*, froissement *m*
2. מִמְשָׁק (91) ז — gestion *f*, économie *f*
מְמֻשְׁקָף, ־קֶפֶת (ר׳ ־קָפִים, ־קָפוֹת) ת — portant lunettes
מַמְתֵּחַ (128) ז ספורט — extenseur *m*, exerciseur *m*
מִמְתָּח (89) ז — tension *f*
|| (של־גשר) — portée *f*, travée *f*
מְמֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת — métallisé
מִמְתָּנָה (223) נ — salle *f* d'attente
מַמְתָּק (98) ז (משקה מתוק) — liqueur *f*, nectar *m*
בהש חִכּוֹ מַמְתַּקִּים — sa bouche est toute douceur
|| (סוכריה) — sucrerie *f*, bonbon *m*
מַמְתַּקִיָּה (202) נ — bonbonnière *f*
1. מָן מילת־שאלה — qui?, quoi?
2. °מָן (—) ז — manne *f*
מִן־, מִ־, מֵ־ (282) מ״י — de
צֵא מִן־הַבַּיִת — sors de la maison
|| (זמן) — de, depuis
מִבֹּקֶר עַד־עֶרֶב — du matin jusqu'au soir
לְמִן־הַיּוֹם — depuis le jour
מִקֵּץ... — au bout de...
מִשֶּׁ־ — depuis que, dès que
|| (סיבה) — de, par, à cause de
מִן־הַדִּין שֶׁ־ — il est logique que
רָעַד מִפַּחַד — trembler de peur

מֵת מֵרָעָב — mourir de faim
|| מִן־הַנִּמְנָע... — il est impossible...
מִן־הַסְּתָם — vraisemblablement
מִן־הָרָאוּי שֶׁ... — il est juste que...
|| (יתרון) — plus (*ou* moins) que
אֲנִי גָּדוֹל מִמְּךָ — je suis plus grand que toi
|| (מתוך־) — de, d'entre
אֶחָד מִכֶּם — un d'entre vous
תֵּן לִי מֵהַלֶּחֶם — donne-moi du pain
|| (לבלתי) — trop pour
כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת — ses yeux étaient trop faibles pour voir
לֹא כָּל כְּמִנֵּיהּ — tout ne dépend pas de lui
|| ארמית מִנֵּיהּ וּבֵיהּ — du tac au tac, aussitôt
מְנָא? מ״ש ארמית — d'où?
מְנָא הָנֵי מִלֵּי? — d'où découle cette opinion?
מְנָא לָן? — d'où savons-nous?
מְנֵא (—) ארמית — compté
מְנֵא מְנֵא תְּקֵל וּפַרְסִין — "compté pesé et tranché" (Daniel 4,25)
מִנְאָם (102) ז — allocution *f*
מְנָאֵף, ־אֶפֶת (ר׳ ־אֲפִים, ־אֲפוֹת) ש — adultère *n*
מְנָאֵץ (ר׳ ־אֲצִים) ז — blasphémateur *m*
מְנַבָּג (91) ז צמח — sporange *m*
מִנְבָּטָה (223) נ — couche *f* de semis, germoir *m*
מְנֻגָּב, ־גֶּבֶת (ר׳ ־גָּבִים, ־גָּבוֹת) ת — séché, essuyé
|| בהש (ריק) — net, vide
1. מְנֻגָּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גָּדִים, ־גָּדוֹת) ת (מתנגד) — opposé
2. מְנֻגָּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גָּדִים, ־גָּדוֹת) ת (מחושל) — trempé
בַּרְזֶל מְנֻגָּד — fer forgé
מַנְגּוֹ (—) ז צמח — manguier (arbre) *m*, mangue (fruit) *f*
מַנְגִּינָה (201) נ — mélodie *f*, air *m*
מְנַגֵּן (ר׳ ־גְּנִים) ז — musicien *m*
מַנְגָּן (—) ז כימ — manganèse *m*
מַנְגָּנוֹן (30) ז — mécanisme *m*, dispositif *m*
מַנְגְּנוֹן־מָגֵן — dispositif de protection
|| (בגוף) — appareil *m*, système *m*
מַנְגְּנוֹן־הַנְּשִׁימָה — appareil respiratoire

מַנְגְּנוֹן־הָעִכּוּל — appareil digestif
‖ (חבר־פקידים) — personnel *m*, appareil
‖ (בספרות מדעית) — apparat *m* critique
מַנְגָּנִי, ־נִית ת כים — manganique
מְנַדֵּב (ר׳ ־דְּבִים) ז — bienfaiteur *m*, donateur *m*
מִנְדָּה (206) נ — taxe *f*, impôt *m*
מְנֻדֶּה, ־דָּה ת — excommunié, hors-la-loi
מַנְדּוֹלָה (ר׳ ־לוֹת) נ מוס — mandore *f*
מַנְדּוֹלִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס — mandoline *f*
מַנְדָּט (ר׳ ־טִים) ז — mandat (politique) *m*
מַנְדָּטוֹרִי, ־רִית ת — mandataire (politique)
מְנַדֵּף (91) ז — hotte (de cheminée) *f*
מַנְדָּעִי, ־עִית ת — mandéen
מַנְדָּרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח — mandarine *f*
מָנָה (353) פ״י — compter, énumérer
‖ נִמְנָה (406) פ״ע — être compté, se compter
נִמְנָה עִם־ או עַל־ — être au nombre de
נִמְנוּ וְגָמְרוּ — on vota et l'on décida
חִסָּרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת — perte *f* irremplaçable
‖ מִנָּה (453) פ״י (הקציב) — fixer, déterminer
לֵילוֹת־עָמָל מִנּוּ לִי — on m'a réservé des nuits pénibles
(היטיל תפקיד על־) — nommer, désigner
מִנָּה אֶת־פ׳ לְשַׂר — nommer qn ministre
(זימן) — convoquer, faire venir
‖ הִתְמַנָּה (480) פ״ע — être nommé, être désigné
הִתְמַנָּה לְשׁוֹפֵט — être nommé juge
‖ הִמְנָה (512) פ״י — abonner, coopter
מָנָה (211) נ — part *f*, portion *f*, ration *f*
מָנָה אַחַת אַפַּיִם — portion double
מְנַת־חֵרוּם — ration de réserve
מְנַת־מִשְׂכָּל — quotient intellectuel
‖ בהש (תוכחה) — correction *f*, algarade *f*
‖ (בארוחה) — mets *m*, plat *m*
מָנָה רִאשׁוֹנָה — hors-d'oeuvre *m*
מָנָה אַחֲרוֹנָה — dessert *m*
‖ (מתנה) — présent *m*, cadeau *m*
מִשְׁלוֹחַ־מָנוֹת ז — envoi *m* de cadeaux
‖ מתמט — quotient *m*
מָנֶה (79) ז (מטבע) — mine (ancienne monnaie) *f*
בהש מָנֶה בֶּן־מָנֶה — fils digne d'un père digne

מָנֶה בֶּן־פְּרָס — fils estimé d'un père humble
מִנְהָג (102) ז °(נהיגה) — conduite (d'une voiture) *f*
‖ (נוהג) — coutume *f*, usage *m*
הַכֹּל כְּמִנְהַג־הַמְּדִינָה — suivez l'usage local
עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג — la terre continue à tourner
‖ (יחס) — rapport *m*, conduite
נָהַג מִנְהַג־בִּזָּיוֹן בְּ־ — traiter dédaigneusement
מִנְהָגִי, ־גִית ת — coutumier, usuel
מַנְהִיג (1) ז — chef *m*, leader *m*, meneur *m*
מַנְהִיגוּת (48) נ (חבר־המנהיגים) — dirigeants *mpl*
מַנְהִיגוּת־הַמְּדִינָה — les dirigeants de l'Etat
‖ (שליטה) — direction *f*, autorité *f*, leadership *m*
כֹּשֶׁר־מַנְהִיגוּת ז — aptitude *f* à commander
מְנַהֵל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הֲלִים, ־הֲלוֹת) ש — directeur *n*
מְנַהֵל־חֶשְׁבּוֹנוֹת — comptable *m*
מְנַהֵל־עֲבוֹדָה — contremaître *m*
מוֹעֶצֶת־מְנַהֲלִים נ — conseil *m* d'administration
מִנְהָל (102) ז — administration *f*
מִנְהַל־עֲסָקִים — gestion *f* d'entreprises
מִנְהָלַאי (ר׳ ־לָאִים) ז — administrateur *m*
מִנְהָלָה (224) נ — administration *f*, directoire *m*
מִנְהָלִי, ־לִית ת — administratif
מִנְהָלָן (91) ז — administrateur *m*, cadre *m*
מִנְהָרָה (224) נ — tunnel *m*, passage souterrain
מִנְהֶרֶת (—) נ — tunnel *m*
מֶנּוּ (= מִמֶּנּוּ) ← מִן־
מָנוֹד (30, בלי ר׳) ז — mouvement *m*, geste *m*
מְנוֹד־רֹאשׁ — hochement *m* de tête
מְנוֹד־לֵב — crainte *f*, inquiétude *f*
1. מָנוֹחַ (ר׳ מְנוֹחִים) ז — repos *m*, tranquillité *f*
נָתַן מָנוֹחַ לְפ׳ — laisser qn en paix
2. מָנוֹחַ, מְנוֹחָה ת — défunt
אָבִי הַמָּנוֹחַ — feu mon père
מִנּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז — nomenclature *f*, terminologie *f*
מְנוּחָה (201) נ — repos *m*, tranquillité *f*
לֵיל־מְנוּחָה! — bonne nuit!
מֵי־מְנוּחוֹת ז״ר — eaux *fpl* calmes, sérénité *f*
‖ (שלאחר־המות) מְנוּחַת־עוֹלָמִים — repos éternel

הוּבָא לִמְנוּחוֹת — être conduit à sa dernière demeure

מְנוּחָתוֹ כָּבוֹד או עֵדֶן — qu'il repose en paix

מַנְוֵט (122) ז — journal *m* de bord

מָנוּי, מְנוּיָה ת (ספור) — compté

‖ (חתום) — abonné

‖ בהש מָנוּי וְגָמוּר — voté et décidé

מָנוּי וְגָמוּר אִתִּי — je suis fermement décidé

מִנּוּי (23) ז — nomination *f*

כְּתַב־מִנּוּי ז — lettre *f* de nomination

‖ (חתימה על עיתון וכדו') — abonnement *m*

מְנֻוָּל, ־וֶּלֶת (ר׳ ־וָּלִים, ־וָּלוֹת) ת (מכוער) — laid

‖ (נבזה) — vilain, méprisable, ignoble

מְנֻוָּלוּת (46) נ — laideur *f*, vilenie *f*

מָנוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז פיס — manomètre *m*

°מָנוֹן (—) ז (משלי כ״ט כ״א) — maître *m*, tyran *m*

מִנּוּן (51) ז רפא — dosage *m*

תּוֹרַת־הַמִּנּוּן נ — posologie *f*

מְנֻוָּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת — dégénéré, atrophié

מָנוֹס (מְנוֹס־, מְנוּסִי, מְנוּסִים) ז — fuite *f*, refuge *m*

אֵין לִי מָנוֹס מִן־ — je ne peux échapper à

אָבַד מָנוֹס מִמֶּנּוּ — il ne peut s'en sortir

מְנוּסָה (201) נ — fuite *f*, déroute *f*

מְנוּסַת־חֶרֶב — débandade *f*

מָנוֹעַ (מְנוֹעַ־, מְנוֹעִים) ז — moteur *m*

מְנוֹעַ־סִילוֹן — moteur à réaction

מָנוּעַ, מְנוּעָה ת — empêché, interdit

מָנוּעַ אֲנִי מִלְּ־ — il m'est impossible de

מִנּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — motorisation *f*

מְנוֹעִי, ־עִית ת — à moteur, motorisé

מָטוֹס תְּלַת־מְנוֹעִי — avion trimoteur

מָנוֹף (30) ז — levier *m*, grue *f*

בהש — impulsion *f*, stimulant *m*

בִּמְנוֹף־יָד — d'un mouvement de la main

מְנוֹפַאי (ר׳ ־פָּאִים) ז — conducteur *m* de grue

מָנוֹר (30) ז (יתד־ארג) — ensouple (de tisserand) *f*

‖ (באנייה) — tangon *m*

מְנוֹרָה (201) נ — lampe *f*, chandelier *m*

מְנוֹרַת־נֵפְט — lampe à pétrole

מְנוֹרַת־הַלְחָמָה — lampe à souder

מְנוֹרַת־לַהַט — lampe à incandescence

מְנוֹרַת־שִׁבְעַת־הַקָּנִים — chandelier à sept branches

מְנֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת — enrhumé

מְנֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת — séparé, retiré

מִנְזָר (91) ז דת — monastère *m*, couvent *m*

מִנְּזָר (97) ז (שר) — prince *m*

מֻנָּח (91) ז מוס — position *f*

מִנֵּחַ (440) פ״י — fixer une terminologie

מֻנָּח (91) ז — terme *m*, expression *f*

‖ (בטעמי־המקרא) — *mounnah* (neume) *m*

‖ ← [נוח]

מַנְחֶה (ר׳ ־חִים) ז — directeur (d'un débat) *m*, animateur (de séance) *m*

מִנְחָה (242) נ (מתנה) — don *m*, cadeau *m*

‖ דת (קרבן) — oblation *f*

(תפילה) — vêpres (prières de l'après-midi) *fpl*

‖ (שעות אחרי־הצהרים) — après-midi *m*

סְעוּדַת־מִנְחָה נ — goûter *m*

מֻנְחֶה, ־חָה ת — guidé, dirigé

צבא טִיל מֻנְחֶה — missile téléguidé

מִנְחוֹן (ר׳ מִנְחוֹנִים) ז — nomenclature *f*

מְנַחֵם (126) ז — consolateur *m*

מְנַחֵשׁ (126) ז — devin *m*, augure *m*

מְנֻחָשׁ, ־חֶשֶׁת (ר׳ ־חָשִׁים, ־חָשׁוֹת) ת — cuivré, galvanisé

מַנְחֵת (ר׳ ־חֲתִים) ז טכנ — amortisseur *m*

מַנְחֵת־תְּנוּדוֹת — amortisseur de vibrations

מִנְחָת (ר׳ ־חָתִים) ז — terrain *m* d'atterrissage

מִנְחַת־מַסּוֹקִים — héliport *m*

מֻנְטֶה, ־טָּה ת — orienté, tendancieux

מֶנְטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — mentalité *f*

מִנִּי־ (= מִן־) — de, depuis, d'entre

מִנִּי־אָז — depuis lors

אֶחָד מִנִּי־אֶלֶף — un d'entre mille

מְנָיָה (212) נ בנק — action (titre financier) *f*

חֶבְרַת־מְנָיוֹת נ — société *f* anonyme

מְנָיָה לַמּוֹכָ״ז — action au porteur

בַּעַל־מְנָיוֹת ז — actionnaire *m*

בהש עָלוּ מְנָיוֹתָיו — il a la cote

מְנִיָּה (202) נ — dénombrement *m*, compte *m*

מְנִיָּה (202) נ — manie *f*, folie *f*
מְנַיָּה ← מִן־
מֵנִיחַ, מַנִּיחַ ← [נוח]
מְנֻיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת) ת — somnolent
מִנִּים (—) ז״ר (כלי־נגינה) — luth *m*
מִנְיָן (91) ז (מספר) — nombre *m*, compte *m*
רֹב־מִנְיָן ז — majorité *f*
אֵינוֹ מִן־הַמִּנְיָן — non compris (dans le compte)
תַּלְמִיד מִן־הַמִּנְיָן — élève *m* titulaire
תַּלְמִיד שֶׁלֹּא מִן־הַמִּנְיָן — auditeur *m* libre
אֲסֵפָה שֶׁלֹּא מִן־הַמִּנְיָן — assemblée *f* extraordinaire
‖ (ספירה) — dénombrement *m*
מִנְיַן־הַקּוֹלוֹת — compte des voix
הֶעֱמִיד לְמִנְיָן — mettre aux voix
‖ (משתתפים באסיפה) — quorum *m*
דת — réunion *f* de fidèles (10 au moins)
הִצְטָרֵף לְמִנְיָן — se joindre aux fidèles (pour prier)
מִנַּיִן? מ״ש — d'où?
מִנַּיִן לְךָ? — d'où le sais-tu?
מֵנִיעַ (ר׳ מְנִיעִים) ז — moteur *m*, force motrice
מֵנִיעַ רִאשׁוֹן — premier moteur, cause première
מֵנִיעַ נִצְחִי — perpetuum mobile
‖ בהש (גורם) — motif *m*, mobile *m*
מְנִיעָה (201) נ — empêchement *m*, prévention *f*
אֵין מְנִיעָה מִצִּדִּי — je n'ai pas d'objection
אֶמְצְעֵי־מְנִיעָה ז״ר — préservatifs *mpl*
משפט צַו־מְנִיעָה ז — mise *f* en demeure
מְנִיפָה (201) נ — éventail *m*
מַנְכַּ״ל (= מְנַהֵל כְּלָלִי) (91) ז — directeur général
מְנָלָן (= מְנָא לַן) ← מְנָא
מְנֻמְנָם, ־נֶמֶת (ר׳ ־נָמִים, ־נָמוֹת) ת — somnolent
מְנֻמָּס, מֶסֶת (ר׳ ־מָּסִים, ־מָּסוֹת) ת — poli, courtois
מְנֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת — motivé
מְנֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — bariolé, tigré
מְנֻמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — couvert de taches de rousseur
מִנֵּן (432 נ) פ״י — rationner, doser
מְנֻסֶּה, ־סָּה ת — expérimenté, expert

1. מִנְסָרָה (223) נ (גוף הנדסי) — prisme *m*
2. מִנְסָרָה (223) נ (בית־מלאכה לנסירה) — scierie *f*
מִנְסָרְתִּי, ־תִּית ת — prismatique
1. מָנַע (331) פ״י (עיכב) — empêcher, prévenir, éviter
רְפוּאָה מוֹנַעַת — médecine préventive
מָנַע עַצְמוֹ מִן־ — s'abstenir de, se tenir à l'écart de
מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי — arrête-toi de pleurer
‖ נִמְנַע (402) פ״ע — s'abstenir, être empêché
נִמְנַע מִלָּבוֹא — s'abstenir de venir
נִמְנַע מֵהַצְבָּעָה — s'abstenir de voter
מִן־הַנִּמְנָע — impossible
‖ הִתְמַנֵּעַ (477) פ״ע — s'abstenir, se retenir
2. מִנֵּעַ (440) פ״י (צייד במנוע) — motoriser
מֶנַע (—) ז — prévention *f*, prophylaxie *f*
מִלְחֶמֶת־מֶנַע נ — guerre préventive
מַנְעוּל (41) ז — serrure *f*, cadenas *m*
נָעַל פ׳ עַל־מַנְעוּל — enfermer qn à double tour
מְנֻעָל, ־עֶלֶת (ר׳ ־עָלִים, ־עָלוֹת) ת — chaussé
1. מִנְעָל (102) ז (נעל) — chaussure *f*
2. מַנְעָל (102) ז (מנעול) — serrure *f*, verrou *m*
מַנְעָם (98) ז — plaisir *m*, agrément *m*, délice *m*
מְנַעֲנֵעַ (128) ז (כלי־נגינה עתיק) — claquette *f*
‖ (בפסנתר או במכונת־כתיבה) — touche *f*
מְנַעֵר (122) ז — shaker *m*
מְנֻפָּח, ־פַּחַת ת — gonflé
מַנְפֵּטָה (229) נ טכנ — égreneuse (machine) *f*
מַנְפֵּק (122) ז — distributeur (appareil) *m*
מְנֻצֶּה, ־צָּה ת צמח — penné
מְנַצֵּחַ (128) ז (בקרב) — vainqueur *m*
‖ (על־תזמורת) — chef *m* d'orchestre
‖ (מנהל) — dirigeant *m*, régisseur *m*
מְנַצֵּל (132) ז — exploiteur *m*
מְנֻצָּן, ־צֶּנֶת (ר׳ ־צָּנִים, ־צָּנוֹת) ת — bourgeonnant
מְנַקֵּב (122) ז — perforateur *m*, poinçonneuse (machine) *f*
מְנַקֵּד (122) ז — ponctuateur *m*
מְנַקֶּה (73) ז — nettoyeur *m*
מְנַקֵּה־אֲרֻבּוֹת — ramoneur *m*
1. מְנַקִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — époussette *f*, plumeau *m*

2. ° מְנַקִּיָּה (ר' ־יּוֹת) נ (בבית־המקדש) — coupe *f*, bol *m*
מְנֻקָּק, ־קֶקֶת (ר' ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת — crevassé, raviné
מְנַקֵּר (122) ז — purgeur (de viande) *m*
מְנָרָה (ר' ־רוֹת) נ דת — minaret *m*
מְנֻרְתָּק, ־תֶּקֶת (ר' ־תָּקִים, ־תָּקוֹת) ת — engainé
מְנַשֶּׁה ש"פ ז — Manassé *m*
מִנְשָׁךְ (91) ז — coup *m* de dent, empreinte *f* dentaire
מִנְשָׁר (91) ז — manifeste *m*, proclamation *f*
מְנָת (—) נ — part *f*, lot *m*
מְנָת־חֶלְקִי (או ־כּוֹסִי) — ma part, mon lot
|| עַל־מְנָת — à condition
עַל־מְנָת כֵּן (לשם כך) — dans cette intention
עַל־מְנָת כֵּן (בכל זאת) — néanmoins
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס — par intérêt
שֶׁלֹּא עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס — bénévolement
מֶנְתּוֹל (—) ז כים — menthol *m*
מַנְתּוּר (ר' ־רִים) ז צמח — giroflée *f*, violier *m* des jardins
מְנַתֵּחַ (128) ז רפא — chirurgien *m*
מְנַתְּחוּת (—) נ רפא — chirurgie *f*
מְנַתֵּק (122) ז (בטלפון) — interrupteur *m*
מְנַתֵּר (122) ז — sauteur *m*, personne déchaînée
|| מְנַתְּרִים ז"ר חרק — sauteurs (insectes) *mpl*
מַס (55) ז °(עבודת־כפייה) — corvée *f*
שָׂרֵי־מִסִּים — chefs *mpl* de corvée
|| (תשלום־חובה) — impôt *m*, contribution *f*
מַס־הַכְנָסָה — impôt sur le revenu
מַס־חָבֵר — cotisation *f*
מַס יָשִׁיר/עָקִיף — impôt direct / indirect
מַס־מוֹתָרוֹת — taxe *f* de luxe
מַס־עֶרֶךְ מוּסָף (מַעַ"ם) — taxe sur la valeur ajoutée (T.V.A.)
מַס־קַרְקָעוֹת — impôt foncier
בהש מַס־שְׂפָתַיִם — concession purement verbale
מְשַׁלֵּם־מִסִּים — contribuable
מְסֹאָב, ־אֶבֶת (ר' ־אָבִים, ־אָבוֹת) ת — souillé, infect
מַסַּאי (62) ז — essayiste *m*
מְסָאנָא (—) נ ארמית — chaussure *f*, soulier *m*

1. מֵסַב (מְסִבּוֹ, מְסִבִּים) ז (מסיבה) — banquet *m*
|| (סביבה) — entourage *m*, milieu *m*
° מְסִבֵּי־יְרוּשָׁלַיִם — les environs de Jérusalem
|| (כורסה) — fauteuil *m*
2. מֵסַב (66) ז טכנ — palier *m*
מֵסַב־גְּלִילִים — roulement *m* à billes
|| אנטומ מֵסַב־הַגֻּלְגֹּלֶת — péricrâne *m*
מֵסַב־הַלֵּב — péricarde *m*
מֵסֵב (ר' מְסִבִּים) ז (מסובב) — qui entoure
|| בנק — endosseur *m*
|| (ר' מְסֻבִּים) — accoudé, assis commodément
|| מֵסֵב לַשֻּׁלְחָן — attablé
הַמְסֻבִּים — les convives *mpl*
יָשַׁב בְּרֹאשׁ־הַמְסֻבִּים — présider la table
מִסְבָּאָה (211) נ — cabaret *m*, taverne *f*
מְסַבֵּב (122) ז — cause *f*
מְסֻבָּב (91) ז — effet (d'une cause) *m*
מְסַבֵּב (122) ז טכנ — tourne-à-gauche *m*
1. מְסִבָּה (208) נ — réunion amicale, réception *f*, fête *f*, soirée *f*
הִזְמִין לִמְסִבַּת־תֵּה — inviter à un thé
מְסִבַּת־עִתּוֹנָאִים — conférence *f* de presse
מְסִבַּת־פְּרֵדָה — réunion d'adieux
בִּמְסִבַּת־פ' — avec qn, chez qn
|| מְסִבּוֹת נ"ר — circonstances *fpl*
2. מְסִבָּה (208) נ (מדרגות) — escalier *m* à vis
מִסְבּוֹא (—) ז — beuverie *f*
מְסֻבִּים ← מֵסַב
מְסֻבָּךְ, ־בֶּכֶת (ר' ־בָּכִים, ־בָּכוֹת) ת — compliqué
מְסַבֵּךְ (122) ז — branche touffue
מִסְבָּךְ (91) ז — enchevêtrement *m*, dédale *m*
|| (בבנייה) — ferme *f*
מְסֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר' ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — chargé, accablé
מִסְבָּנָה (223) נ — savonnerie *f*
מֶסֶג (165) ז — alliage *m*
מִסְגָּד (91) ז דת — mosquée *f*
מִסְגּוֹר (41) ז — encadrement *m*
מְסֻגָּל, ־גֶּלֶת (ר' ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת — capable, apte
מְסַגְנֵן, ־נֶנֶת (ר' ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — rédacteur *n*, styliste *n*
מְסֻגָּר, ־גֶּרֶת (ר' ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — fermé, enfermé

סָגוּר וּמְסֻגָּר — hermétiquement fermé
מַסְגֵּר (122) ז (אומן) — serrurier *m*
|| (מנעול) — serrure *f*
נִסְגַּר עַל־מַסְגֵּר — s'enfermer à double tour
|| (בית־סוהר) — claustration *f*, prison *f*
מִסְגָּר (91) ז — fermeture *f*, clôture *f*
מֻסְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — extradé, livré
|| (מבודד) — isolé, en quarantaine
בַּיִת מֻסְגָּר — maison interdite d'accès
|| דקדוק מַאֲמָר מֻסְגָּר — parenthèse *f*, proposition *f* intercalaire
מַסְגֵּרוּת (—) נ — serrurerie (métier) *f*
מַסְגֵּרִיָּה (202) — serrurerie (atelier) *f*
מִסְגֶּרֶת (252) נ — cadre *m*, châssis *m*
|| בהש בְּמִסְגֶּרֶת־ — dans le cadre de
|| (של משקפיים) — monture *f*
מִסְגַּרְתָּן (ר׳ ־תָּנִים) ז — encadreur *m*
מַסָּד (95) ז — fondement *m*, fondation *f*
מֵהַמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת — de fond en comble
מִסֵּד (432) פ״י — institutionnaliser
מְסַדֵּר (ר׳ ־דְּרִים) ז — compositeur (typographe) *m*
מְסַדֵּר־קִדּוּשִׁין — ordonnateur *m* de mariage
מְסֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) — ordonné, rangé, réglé
|| עממי — aisé, pourvu
מִסְדָּר (91) ז (כינוס חגיגי) — rassemblement *m*
מִסְדָּר צְבָאִי — prise *f* d'armes, revue *f*
משפט מִסְדַּר־זִהוּי — défilé *m* d'identification
|| (קבוצת־אנשים) — ordre *m*
מִסְדַּר־אַבִּירִים — ordre de chevalerie
מִסְדַּר־הַיֵּשׁוּעִים — l'ordre des jésuites
מִסְדָּרָה (223) נ — atelier *m* de composition (typographique)
מִסְדְּרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז — couloir *m*, corridor *m*
מַסְדֶּרֶת (252) נ — machine *f* à composer
1. מַסָּה (208) נ (נסיון) — tentative *f*, épreuve *f*
|| (חיבור) — essai (littéraire) *m*
2. מַסָּה (208) נ (ייאוש) — désespoir *m*
3. מַסָּה (208) נ פיס — masse *f*
מִסָּה (453) פ״י — faire fondre, dissoudre

|| הִתְמַסָּה (480) פ״ע — fondre, se dissoudre
|| הִמְסָה (512) פ״י — faire fondre, inonder
הִמְסָה אֶת־לֵב־פ׳ — attendrir, décourager
1. מִסָּה (208) נ (קצבה) — contribution *f*
מִסַּת־יָד — don *m*, aumône *f*
2. מִסָּה (ר׳ מִסּוֹת) נ דת — messe *f*
מְסוֹ (ר׳ מְסוֹאוֹת) ז — présure *f*
מְסֻוָּג, ־וֶּגֶת (ר׳ ־וָּגִים, ־וָּגוֹת) ת — classé, assorti
מִסּוּד (51) ז — institutionnalisation *f*
מַסְוֶה (73) ז — masque *m*
בהש בְּמַסְוֵה שֶׁל־ — sous les apparences de
קָרַע הַמַּסְוֶה מֵעַל־פְּנֵי־פ׳ — démasquer qn
מַסּוֹט (30) ז טכנ — aiguille (de voie ferrée) *f*
מִסּוּי (23) ז — système fiscal
מִסּוּךְ (51) נ — fixation *f* d'un rideau
|| צבא — camouflage *m*
1. מְסוּכָה (201) נ (גדר) — haie *f*
2. מְסוּכָה (201) נ טכנ — lubrificateur *m*, burette *f*
מְסוֹל (15, זוגי מְסוֹלַיִם 265) ז — pantoufle *f*
מְסוֹן ← מוֹנְסוּן
מַסְוָן (97) ז צבא — camoufleur *m*
מְסוֹס (—) ז — pourriture *f*, putréfaction *f*
מַסּוֹעַ (9) ז טכנ — transporteur (dispositif) *m*, tapis roulant
מָסוֹף (30) ז — terminal *m*
מַסּוֹק (ר׳ ־קים) ז — hélicoptère *m*
מָסוֹר (31) ז — délateur *m*
מָסוּר, מְסוּרָה ת (נאמן) — dévoué
מַסּוֹר (21) ז — scie *f*
מָסוֹרָה (—) נ — Massore (texte biblique reçu) *f*
בַּעֲלֵי־הַמָּסוֹרָה ז״ר — les massorètes *mpl*
מַסּוֹרִית (17) נ — petite scie
מָסָרְתִּי, ־תִית ת — massorétique, traditionnel
מְסוּתָא (—) נ ארמית — bain *m*
בֵּי־מְסוּתָא — établissement *m* de bains
מַסָּח תה״פ — à tour de rôle
מִסְחָב (102) ז — traînage *m*
מַסְחֵבָה (229) נ — manoeuvres *fpl* dilatoires
מִסְחוּר (50) ז — commercialisation *f*
מַסְחֵט (126) ז מטבח — presse (à fruits) *f*
מִסְחָף (102) ז — poussée *f*

מִסְחָר (102) ז	commerce *m*, trafic *m*
מִסְחַר בְּנָשִׁים	traite *f* des blanches
מִסְחַר בְּסַמִּים	trafic de stupéfiants
בֵּית־מִסְחָר ז	maison *f* de commerce
מִסְחֵר (462) פ״י	commercialiser
מִסְחָרִי, ־רִית ת	commercial
מְסַחְרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת	vertigineux
מִסְטֶה (73) ז	exception *f*, dérogation *f*
מַסְטוֹדוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול	mastodonte *m*
מְסֻטָּל, ־לָה ת עממי	ivre, drogué
מִסְטוֹרִי, מִסְטוֹרִין ← מִסְתּוֹרִי, מִסְתּוֹר	
מֶסְטִינְג (1) ז צבא	gamelle *f*
מַסְטִיק (1) ז עממי	chewing-gum *m*
אֵלַת־הַמַּסְטִיק נ צמח	lentisque *m*
מִסְטָר (91) ז	gifle *f*, soufflet *m*
מַסִּיבִי, ־בִית ת	massif
מַסִּיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère massif
1. מְסֻיָּג, ־יֶּגֶת (ר׳ ־יָּגִים, ־יָּגוֹת) ת (גדור)	clôturé
‖ בהש (מאופק)	réservé, discret
2. מְסֻיָּג, ־יֶּגֶת (ר׳ ־יָּגִים, ־יָּגוֹת) ת (ממויין)	trié
מְסֻיָּד, ־יֶּדֶת ת	sclérosé
מְסֻיָּט, ־יֶּטֶת (ר׳ ־יָּטִים, ־יָּטוֹת) ת	épouvanté
מְסֻיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת)	déterminé, défini
בְּמִדָּה מְסֻיֶּמֶת	dans une certaine mesure
מָסִיס, מְסִיסָה ת כימ	soluble (dans un liquide)
מְסִיסָה (201) נ כימ	solution *f*, dissolution *f*
מְסִיסוּת (48, בלי ר׳) נ כימ	solubilité *f*
מְסַיֵּעַ, ־יַּעַת (ר׳ ־יְּעִים, ־יְּעוֹת) ת	auxiliaire
עֵדוּת מְסַיַּעַת	témoignage *m* à l'appui
תַּנָּא דִּמְסַיֵּעַ	autorité *f* partageant le même avis
מָסִיק (15) ז חקל	cueillette *f* des olives
מַסִּיק (19) ז	brigand *m*
מַסִּיק (1) ז (בקטר)	chauffeur *m*
‖ ← נָסַק	
מְסִיקָה (201) נ חקל	récolte *f* des olives
מְסִירָה (201) נ	remise *f*, livraison *f*
מְסִירַת־מוֹדָעָה	déclaration publique
בִּמְסִירַת־קֻלְמוּס	par procuration
‖ (הלשנה)	dénonciation *f*
מְסִירוּת (48, בלי ר׳) נ	dévouement *m*
מְסִירוּת־נֶפֶשׁ	abnégation *f*
מֵסִית (19) ז	provocateur *m*
1. מָסַךְ (301) פ״י (מזג)	verser (une boisson)
בהש מָסַךְ בִּטָּחוֹן בְּ־	inspirer de l'assurance à
‖ (מזג)	mélanger
‖ נִמְסַךְ (388) פ״ע	être versé, être mélangé
2. מִסֵּךְ (432) פ״י (הסווה)	cacher, masquer
מָסָךְ (מְסַךְ־, מָסְכִי, מָסַכִּים, מָסַכֵּי־) ז	rideau *m*
בהש מְסַךְ־בַּרְזֶל	rideau de fer
מְסַךְ־עָשָׁן	voile *m* de fumée
צבא מְסַךְ־אֵשׁ	tir *m* de barrage
‖ (בתיאטרון) הַמָּסָךְ עוֹלֶה	le rideau se lève
הַמָּסָךְ יוֹרֵד	le rideau tombe
מֶסֶךְ (165) ז	boisson *f*, liqueur *f*, mélange *m*
מִסְכָּה (206) נ	cocktail *m*
1. מַסֵּכָה (229) נ (מכסה)	couverture *f*
‖ (מסווה)	masque *m*
נֶשֶׁף־מַסֵּכוֹת ז	bal masqué
מַסֵּכַת־גַּז	masque à gaz
2. °מַסֵּכָה (229) נ (פסל ממתכת)	idole (en métal) *f*
מֻסְכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת	convenu
תָּכְנִית מֻסְכֶּמֶת	projet établi de concert
שֶׁקֶר מֻסְכָּם	mensonge conventionnel
מִן־הַמֻּסְכָּמוֹת הוא	il est généralement admis
מֻסְכָּמָה (219) נ	axiome *m*, vérité reconnue
מְסֻכָּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־כָּנִים, ־כָּנוֹת) ת	dangereux
‖ °(עני)	pauvre
מִסְכֵּן, ־נָה ת (עני)	pauvre, misérable
‖ (אומלל)	malheureux
מִסְכֵּן (458 נ) פ״י	appauvrir
‖ הִתְמַסְכֵּן (491 נ) פ״ע (נעשה עני)	s'appauvrir
(התראה כעני)	se donner l'air d'un pauvre
מִסְכֵּנוּת (48, בלי ר׳) נ	pauvreté *f*, misère *f*
° מִסְכְּנוֹת (—) נ״ר	entrepôts *mpl*, magasins *mpl*
עָרֵי־מִסְכְּנוֹת נ״ר	villes *fpl* d'entrepôts
מְסֻכְסָךְ, ־סֶכֶת (ר׳ ־סָכִים, ־סָכוֹת) ת	brouillé, fâché (avec qn)
‖ (מסובך)	compliqué
מְסֻכָּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כָּרִים, ־כָּרוֹת) ת	sucré

פֵּרוֹת מְסֻכָּרִים — fruits confits

מְסַכֶּרֶת (252) נ — sucrier *m*

מַסְכֵּת (ר׳ ־תִים) ז רפא — stéthoscope *m*

מַסֶּכֶת (ר׳ מַסְּכְתוֹת) נ (מערכת־חוטים) — trame (du tisserand) *f*

‖ (ארג) — tissu *m*

‖ (חיבור) — traité *m*, article *m*, esquisse *f*

‖ (הצגה) — revue *f*

‖ בהש (מערכת) — assortiment *m*, série *f*

מַסֶּכֶת־שְׁקָרִים — tissu de mensonges

מַסֶּכֶת־קְלָפִים — jeu *m* de cartes

מַסֶּכְתָּא (ר׳ ־תְּאוֹת) נ — traité *m*

מְסִלַּאי (62) ז — garde-voie *m*, cheminot *m*

מְסִלָּה (208) נ — chaussée *f*

מְסִלָּה רָמָה — chaussée surélevée, pont routier

מְסִלַּת־בַּרְזֶל — voie ferrée

הֻגָּה מִן־הַמְּסִלָּה — être écarté de la route

‖ בהש מְסִלַּת־יְשָׁרִים — conduite vertueuse

מַסְלוּל (41) ז — voie *f*, route *f*

(של־פגז) — trajectoire *f*, itinéraire *m*

(של־כוכב־לכת) — orbite *f*

(בשדה־תעופה) — piste *f*

מַסְלוּל־הַמְרָאָה — piste d'envol

מַסְלוּל־נְחִיתָה — piste d'atterrissage

‖מַסְלוּל־לִמּוּדִים — programme *m* d'études

‖ בהש יָרַד מִן־הַמַּסְלוּל — dérailler

חָזַר לְמַסְלוּלוֹ — reprendre son cours

מְסֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — à ridelles

מֻסְלְמִי, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש דת — musulman *n*

מְסֻלְסָל, ־סֶלֶת (ר׳ ־סָלִים, ־סָלוֹת) ת (שער) — bouclé

‖ בהש סִגְנוֹן מְסֻלְסָל — style fleuri

מִסְלָע (89) ז — terrain rocheux

מְסֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת — rocheux

מְסֻלָּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לָּפִים, לָּפוֹת) ת — faux

מִסְלָקָה (223) נ בנק — chambre *f* de compensation

מְסֻלֶּת, ־לֶּתֶת (ר׳ ־לָּתִים, ־לָּתוֹת) ת — fin, d'élite

מַסָּמָא (—) נ (אבן) — pierre lourde

מִסְמוּס (41) ז — fusion *f*, liquéfaction *f*

‖ בהש (התרככות) — amollissement *m*

מִסְמוּר (41, בלי ר׳) ז — clouage *m*, cloutage *m*

מַסְמִיר , ־רָה ת — qui hérisse

‖ זואול מַסְמִירֵי־הָעוֹר ז״ר — échinodermes *mpl*

מִסְמָךְ (91) ז — document *m*

מֻסְמָךְ, ־מֶכֶת (ר׳ ־מָכִים, ־מָכוֹת) ת — compétent, autorisé

הָרָשׁוּת הַמֻּסְמֶכֶת — l'autorité compétente

הוֹדָעָה מֻסְמֶכֶת — avis autorisé

‖ (כשיר לתפקיד) — qualifié, diplômé, breveté

מוֹרֶה מֻסְמָךְ — instituteur diplômé

מֻסְמָךְ לְרַבָּנוּת — gradué rabbin

מֻסְמָךְ לְמַדָּעֵי־הָרוּחַ — maître ès-lettres

מֻסְמָךְ לְמַדָּעֵי־הַטֶּבַע — maître ès-sciences

אָחוֹת מֻסְמֶכֶת — infirmière diplômée

מְסֻמָּם, ־מֶּמֶת (ר׳ ־מָּמִים, ־מָּמוֹת) ת — intoxiqué, drogué

מַסְמֵן (122) ז חקל — marqueur *m* de sillons

מִסְמֵס (460) פ״י (המס) — faire fondre, dissoudre

‖ (ריכך) — amollir

בהש פָּנִים מְמֻסְמָסוֹת — visage défait

‖ הִתְמַסְמֵס (494) פ״ע — fondre, se dissoudre, s'amollir

מַסְמֵסָה (229) או מִסְמֹסֶת (256) נ — bouillie *f*, gadoue *f*

מַסְמֵר (122, ר׳ ־מְרִים או ־מְרוֹת) ז — clou *m*

תָּקַע מַסְמֵר — enfoncer un clou

בהש עָמַד כְּמַסְמֵר נָטוּעַ — rester planté là

כְּמַסְמְרוֹת נְטוּעִים — définitif et immuable

קָבַע מַסְמְרוֹת — fixer des règles

‖ עממי מַסְמֵר־הָעוֹנָה — le clou de la saison

מִסְמֵר (460) פ״י — clouer, clouter

מְסֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — cloué, clouté

‖ (זקוף) — raide, hérissé

מַסְמְרוֹן (21) ז — petit clou

מַסְמֶרֶת (252) נ — rivet *m*

מְסֻנְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — chaussé de sandales

(מכונית) — bloqué au sabot de Denver

מַסְנֵן (122) ז — filtre *m*

מְסַנֶּנֶת (254) נ — filtre *m*, passoire *f*

מְסַנֶּנֶת־כִּיּוֹר — crapaudine *f*

מְסֻנָּר, ־נֶּרֶת (ר׳ ־נָּרִים, ־נָּרוֹת) ת — vêtu d'un tablier

מָסַס (358) פ״ע — fondre, se dissoudre

‖ נָמַס (417) פ"ע	fondre, se dissoudre
בהש נָמַס לִבּוֹ	son courage tomba
‖ מוֹסֵס (455) פ"י	faire fondre, dissoudre
‖ הִתְמוֹסֵס (488) פ"ע	fondre, se dissoudre
‖ הֵמַס (529) פ"י	faire fondre, dissoudre, diluer
בהש הֵמַס אֶת־לֵב־פ'	décourager qn
מֵסֵס (90) ז (קיבה של־מעלי־גרה)	panse *f*
מַסָּע (94, ר' ־עים או ־עות) ז	voyage *m*
תְּעוּדַת־מַסָּע נ	sauf-conduit *m*
אֶבֶן־מַסָּע נ	rocher *m* inébranlable
‖ (בתנועת־נוער או בצבא)	marche *f*
‖ (במשחק)	coup *m*
נִצַּח בִּשְׁלוֹשָׁה מַסָּעִים	gagner en trois coups
‖ היסט מַסְעֵי־הַצְּלָב	les Croisades *fpl*
מִסְעָד (102) ז (במכונה)	étai *m*, étançon *m*
‖ (ברהיט)	appui *m*
מִסְעַד־גַּב	dossier *m*
מִסְעַד־יָד	appuie-bras *m*, accoudoir *m*
‖ בהש (משען)	appui, soutien *m*
מִסְעָדָה (224) נ	restaurant *m*
מִסְעָה (225) ז	chaussée *f*
מַסְעִיד (1) ז או מִסְעָדָן (91) ז	traiteur *m*
מְסֹעָף, ־עֶפֶת (ר' ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת	ramifié
מִסְעָף (102) ז	ramification *f*, bifurcation *f*
מְסֹעָר, ־עֶרֶת (ר' ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	agité, orageux
‖ בהש	furieux, emporté
מַסְפֵּג (122) ז	tampon-buvard *m*
מִסְפֵּד (122) ז	deuil *m*, lamentation *f*
קָשַׁר מִסְפֵּד	faire une oraison funèbre
מִסְפּוֹא (—) ז חקל	fourrage *m*
צִמְחֵי־מִסְפּוֹא ז"ר	plantes fourragères
מִסְפּוּר (41) ז	numérotation *f*
מִסְפָּח (89) ז	supplément *m*
מִסְפָּחָה (225) נ °(מטפחת)	foulard *m*, fichu *m*
‖ (שיירי־בגדים)	chiffons *mpl*
°מִסְפַּחַת (246) נ (מין־צרעת)	dartre *f*
מַסְפִּיק, ־פֶּקֶת (ר' ־פִּיקִים, ־פִּיקוֹת) ת	suffisant
תְּנַאי מַסְפִּיק	condition suffisante
תְּשׁוּבָה מַסְפֶּקֶת	réponse satisfaisante
‖ (ציון) מַסְפִּיק	passable
מַסְפִּיק בְּקֹשִׁי	à peine passable, médiocre
בִּלְתִּי־מַסְפִּיק	insuffisant
‖ מַסְפִּיק תה"פ	assez
מִסְפָּן (91) ז	dock *m* de carénage, bassin *m* de radoub
מִסְפָּנָה (223) נ	chantier naval
מִסְפָּק (91) ז	embarras *m*, incertitude *f*, dilemme *m*
מְסַפֵּק (122) ז	fournisseur *m*
מְסֻפָּק, ־פֶּקֶת (ר' ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת	douteux
מְסֻפְּקַנִי (או אֲנִי מְסֻפָּק) אִם	je doute si
חוֹבוֹת מְסֻפָּקִים	créances douteuses
1. מִסְפָּר (91) ז	nombre *m*
מִסְפָּר יְסוֹדִי או מוֹנֶה	nombre cardinal
מִסְפָּר סדוּרִי או סוֹדֵר	nombre ordinal
מִסְפָּר סְתָמִי	nombre abstrait
מִסְפָּר שָׁלֵם	nombre entier
שֵׁם־מִסְפָּר ז	nom *m* de nombre
לְאֵין מִסְפָּר	innombrable
יָמִים מִסְפָּר או מִסְפַּר יָמִים	quelques jours
‖ (ציון־הכר)	numéro *m*
מִסְפַּר־טֶלֶפוֹן	numéro de téléphone
צבא מִסְפָּר אִישִׁי	matricule *m*
‖ דקדוק	nombre (singulier, pluriel) *m*
2. °מִסְפָּר (91) ז (סיפור)	narration *f*, récit *m*
מִסְפֵּר (458) פ"י	numéroter
מְסַפֵּר (122) ז	narrateur *m*, conteur *m*
מִסְפָּרָה (223) נ	salon *m* de coiffure
מִסְפָּרִי, ־רִית ת	numérique, numéral
עֶרֶךְ מִסְפָּרִי	valeur *f* numérique
מִסְפָּרַיִם (263) ז"ז	ciseaux *mpl*
מִסְפֶּרֶת (252) נ	tondeuse *f*
מָסַק (301) פ"י חקל	cueillir (des olives)
‖ נִמְסַק (388) פ"ע	être cueilli (olives)
מֶסֶק ← נָסַק	
מַסָּקָה (223) נ	chaufferie *f*
מַסְקָנָה (222) נ	conclusion *f*, déduction *f*
בָּא לִידֵי־מַסְקָנָה	conclure
מַסְקָנִי, ־נִית ת	conséquent, logique
מַסְקָנִיּוּת (47, בלי ר') נ	suite *f* dans les idées
מְסֻקָּס, ־קֶסֶת (ר' ־קָסִים, ־קָסוֹת) ת	noueux (bois)

מִסְקָר (91) ז — revue *f*, inspection *f*, aperçu *m*
מִסְקְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — curieux
מָסַר (301) פ״י — livrer, transmettre, remettre
מָסַר דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — faire son rapport
מָסַר יְדִיעוֹת — transmettre des nouvelles
מָסַר מוֹדָעָה — faire une déclaration
מָסַר נַפְשׁוֹ עַל־ — se sacrifier pour
|| נִמְסַר (388) פ״ע — être remis, être transmis
נִמְסַר לִי שֶׁ־ — on m'a informé que
|| הִתְמַסֵּר (466) פ״ע — se livrer, se dévouer
הִתְמַסֵּר לַעֲבוֹדָתוֹ — se consacrer à son travail
מֶסֶר (166) ז — message *m*
מַסָּר (91) ז — scie *f*
מְסֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — embarrassé
מְסֹרָג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רָגִים, ־רָגוֹת) ת — alterné
|| (מצוייר בסריג) חַלּוֹן מְסֹרָג — fenêtre grillagée
מַסְרֵגָה (229) נ — aiguille *f* à tricoter
מַסָּרָה (223) נ — scierie *f*
מַסְרֵט (122) ז — pointe *f* à tracer, tire-ligne *m*
1. מַסְרֵטָה (229) נ — caméra (de prises de vue) *f*
2. מַסְרֵטָה (229) נ (מכשיר־נגרות) — trusquin *m*
מְסַרְטֵט (122) ז — dessinateur industriel
מַסְרִיט (1) ז — opérateur *m* de cinéma
מַסְרֵךְ (122) ז — sous-ventrière *f*
מַסְרָן (97) ז — massorète *m*
מְסֹרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — châtré, castré
סוּס מְסֹרָס — hongre *m*
|| בהש (משובש) — déformé, tronqué
יְדִיעָה מְסֹרֶסֶת — information inexacte
מִקְרָא מְסֹרָס — anacoluthe *f*
מַסְרֵף ← מַשְׂרֵף
1. מַסְרֵק (127) ז — peigne *m*
2. מַסְרֵק (122) ז צמח — peigne *m* de Vénus
מַסְרֵקָה (229) נ טכנ — peigneuse *f*, cardeuse *f*
1. מָסֹרֶת (מָסֹרֶת־, מָסָרְתּוֹ, מָסוֹרוֹת) נ — tradition *f*
שׁוֹמֵר־מָסֹרֶת — traditionaliste
2. °מָסֹרֶת (מָסֹרֶת־, בלי ר׳) נ (יחזקאל כ׳ ל״ז) — lien *m*
מָסָרְתִּי, ־תִּית ת — traditionnel
מֶסֶת ← [סות]
מִסְתַּבֵּר, מִסְתַּבְּרָא ← סָבַר
מִסְתַּגֵּף, ־גֶּפֶת (ר׳ ־גְּפִים, ־גְּפוֹת) ש — ascète *n*

מִסְתָּו, ־תָּוֶת (ר׳ ־תָּוִים, ־תָּווֹת) ת — automnal
|| בהש (קודר) — maussade, grognon
מִסְתּוֹבֵב, ־בֶבֶת ת — rotatif, rotatoire
מִסְתּוֹר (21) ז — refuge *m*, abri *m*, crypte *f*
|| מִסְתּוֹרִין ז״ר — mystère *m*
מִסְתּוֹרִי, ־רִית ת — mystérieux, secret
מִסְתּוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — attitude mystérieuse
מִסְתּוֹרִית (17) נ — bobine *f*, moulinet *m*, tambour *m*
מִסְתַּכֵּל (ר׳ ־כְּלִים) ז — spectateur *m*
מַסְתֵּם (122) ז — valve *f*
מַסְתֵּמָה (229) נ — bouchon *m*, tampon *m*
מִסְתַּנֵּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נְּנִים, ־נְּנוֹת) ש — infiltré *n*
מִסְתַּעֲרֵב (ר׳ ־עַרְבִים) ז — arabisant *m*
מִסְתְּפִינָא ← סְפָא
מִסְתָּר (91) ז — cachette *f*, refuge *m*
|| בְּמִסְתָּר או בְּמִסְתָּרִים — en secret, en cachette
מְסַתֵּת (ר׳ ־תְּתִים) ז — tailleur *m* de pierres
מְעֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — nuageux
מַעְבָּד (97) ז — action *f*, activité *f*, oeuvre *f*
מְעֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — travaillé
אֲדָמָה מְעֻבֶּדֶת — terre cultivée
מוּצָר מְעֻבָּד — produit manufacturé
סִפּוּר מְעֻבָּד — récit adapté
מַעְבָּדָה (223) נ — laboratoire *m*
מַעְבְּדָן (ר׳ ־בְּדָנִים) ש — laborantin *n*
מַעְבַּדְתִּי, ־תִּית ת — de laboratoire
מְעַבֶּה (73) ז חשמל — condensateur *m*
מַעֲבֶה (76) ז — épaisseur *f*
מְעֻבֶּה, ־בָּה ת — épais, dense, compact
מַעְבּוֹרַאי (61) ז — passeur *m*
מַעֲבָט (92) ז — cuve *f*
מַעֲבָטָה (223) נ — mont-de-piété *m*
מַעֲבִיד (1) ז — employeur *m*
מַעֲבִית (17) נ — fourré *m*, taillis *m*
מַעֲבָר (92) ז — passage *m*, gué *m*
בְּחִינַת־מַעֲבָר נ — examen *m* de passage
סְחוֹרַת־מַעֲבָר נ — marchandise *f* en transit
תְּעוּדַת־מַעֲבָר נ — laissez-passer *m*
תְּקוּפַת־מַעֲבָר נ — période *f* de transition
אֵין מַעֲבָר — passage interdit

מַעְבֵּר (122) ז חקל — fourche *f*
מְעֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — gros, grossi
אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת — femme enceinte
|| (בלוח העברי) חֹדֶשׁ מְעֻבָּר — mois plein (de 30 jours)
שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת — année *f* embolismique
מַעְבָּרָה (ר׳ מַעְבָּרוֹת) נ (מעבר) — passage *m*, gué *m*
|| (ר׳ מַעְבָּרוֹת) — camp *m* de transit
|| (ספינת־מעבר) — bac transbordeur
מַעְבֹּרֶת (257) נ — bac transbordeur
|| (להובלת חיילים) — transport *m* de troupes
|| בהש (שביל בשערות) — raie (dans les cheveux) *f*
מַעְבְּרָתָן (97) ז — passeur *m*
מְעֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — moisi
מַעְגֵּלָה (201) נ (מכבש) — compresseur *m*
|| (לגיהוץ) — calandre *f*
|| (לבצק) — rouleau *m* à pâte
מַעְגָּל (91) ז מתמט — cercle *m*, circonférence *f*
חֲצִי־מַעְגָּל — demi-cercle *m*
רְבִיעַ־מַעְגָּל — quart *m* de cercle
מַעְגָּל חוֹסֵם/חָסוּם — cercle circonscrit / inscrit
מַעְגָּלִים מְרֻכָּזִים — cercles concentriques
בהש מַעְגַּל־קְסָמִים — cercle vicieux
|| (מחול) — ronde *f*
|| חשמל — circuit *m*
|| בהש מַעְגְּלֵי־יֹשֶׁר — les sentiers *mpl* de la vertu
מְעַגֵּל (ר׳ ־גְּלִים) ז — traceur *m* de cercles
חוֹנִי הַמְעַגֵּל — Honi le traceur de cercles
מְעֻגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת — rond, arrondi
מִסְפָּר מְעֻגָּל — chiffre rond
מַעְגָּלָה (223) נ — cercle *m*, ronde *f*
מַעְגָּלִי, ־לִית ת — circulaire
מְעֻגָּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גָּמִים, ־גָּמוֹת) ת — triste, morne
מַעֲגָן (92) ז — jetée *f*, rade *f*, mouillage *m*
בְּרֵכַת־מַעֲגָן נ — bassin *m* d'amarrage
מַעַד (152) ז — défaillance *f*, faux-pas *m*
מָעַד (326) פ״ע — trébucher, chanceler
|| נִמְעַד (397) פ״ע — trébucher, chanceler
|| הִתְמַעֵד (475) פ״ע — trébucher, chanceler
|| הִמְעִיד (502) פ״י — faire trébucher
מְעֻדְכָּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־כָּנִים, ־כָּנוֹת) ת — tenu à jour, à la page
1. מַעֲדָן (ר׳ ־דַנִּים או ־דַנּוֹת) ז (מטעם) — friandise *f*
מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ — délices royales
מַעֲדַנּוֹת תה״פ — paisiblement
2. מַעֲדָן (ר׳ ־דַנּוֹת) ז (קשר) — lien *m*, chaîne *f*
מַעֲדַנּוֹת־כִּימָה — les rênes *fpl* des Pléiades
|| מַעֲדַנּוֹת תה״פ (שמואל א ט״ו ל״ב) — chargé de chaînes
מַעְדֵּן (122) ז — minerai *n*
מְעֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת — délicat, fin
מַעְדֵּר (122) ז חקל — bêche *f*, houe *f*
מָעָה (211) נ (גרגר) — grain (de sable) *m*
|| (גרעין) — noyau *m*
|| (מטבע קדום) — *ma'a* (monnaie ancienne) *f*
|| מָעוֹת — monnaie *f*, argent *m*
בַּעַל־מָעוֹת — homme *m* riche
1. מָעוֹג (30) ז (עוגה) — gâteau *m*, galette *f*
2. מָעוֹג (30) ז (העויה) — grimace *f*
מְעוֹג־יָד — geste *m* de la main
3. מָעוֹג (30) ז צמח — mauve marine
מְעוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, דְדוֹת) ת — encourageant
מַעֲוָה (207) נ — faute *f*, méfait *m*
מַעֲוֶה (76) ז — grimace *f*, contorsion *f*
מָעוֹז או מָעֹז (150) ז — refuge *m*, abri *m*, citadelle *f*
|| בהש — protection *f*, défense *f*
מְעוּט, מְעוּטָה ת — restreint, rare, peu nombreux
מְעוּט־דְּמוּת — de peu de prestance, déprécié
מְעוּטֵי־יְכֹלֶת — les économiquement faibles
מְעוּט־תּוֹרָה — peu instruit, ignorant
מְעוֹט (30) ז צבא — catapulte *f*
מִעוּט (50) ז (החלק הקטן) — minorité *f*
מִעוּט לְאֻמִּי — minorité nationale
מִעוּט מְבֻטָּל — une infime minorité
הָרַע בְּמִעוּטוֹ — le moindre mal
|| (צמצום) — diminution *f*, réduction *f*
מִעוּט־שֵׁנָה — un minimum de sommeil
מִעוּט־דְּמוּת — dépréciation *f*
|| (כמות קטנה) — petite quantité, petitesse *f*

לְפִי־מִעוּט־דַּעְתִּי — selon ma modeste opinion
מָעוּךְ, מְעוּכָה ת — écrasé, broyé, froissé
‖ (תחוב) — planté, fiché
‖ בהש בְּקוֹל מָעוּךְ — d'une voix sourde
מִעוּךְ (50) ז — écrasement *m*, compression *f*
מְעוֹלָל (ר׳ ־לָלִים) ז — gamins *mpl*, marmaille *f*
מָעוֹן (33) ז — demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹן־קַיִץ — résidence d'été
מְעוֹנוֹת־עוֹבְדִים — cité ouvrière
‖ (של־חיות) — repaire *m*, tanière *f*
מְעוֹן־אֲרָיוֹת — repaire de lions
מְעוֹנָה (201) נ — demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹנוֹעַ (146) ז — caravane (véhicule) *f*
מְעוֹנֵן (ר׳ ־נְנִים) ז — magicien *m*, sorcier *m*
מָעוֹף או מְעוֹף (30, ר׳ מְעוֹפִים) ז — vol *m*, essor *m*
מִמְּעוֹף־הַצִּפּוֹר — à vol d'oiseau
בִּמְעוֹף־עַיִן — en un clin d'oeil
‖ בהש שִׁיר חֲסַר־מָעוֹף — poème *m* sans envolée
°מָעוּף (30, בלי ר׳) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מְעוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) — volant
מָעוּץ, מְעוּצָה ת — ligneux
מָעוֹר (30) ז — nudité *f*, défectuosité *f*
מְעוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת — qui réveille
שָׁעוֹן מְעוֹרֵר — réveille-matin *m*
מְעֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת — tordu, tortueux
מַעֲוָת (91) ז רפא — entorse *f*
מָעֹז ← מָעוֹז
מַעֲזֵבָה (229) נ — désert *m*, endroit délaissé
מַעֲזִיבָה (201) נ — enduit *m*, couche *f* de bitume
‖ (גג) — toiture *f*, couche *f* de chaume
מָעוֹז (ר׳ מָעֻזִּים) ז — forteresse *f*, citadelle *f*
מְעַט, מְעַטָּה ת — peu nombreux
מְעַט־מַיִם — un peu d'eau
מְתֵי־מְעַט ז״ר — peu de gens
מִקְדַּשׁ־מְעַט ז — sanctuaire *m* en miniature
מְעַטִּים יוֹדְעִים — peu de gens savent
‖ מְעַט תה״פ — peu, un peu
יָשַׁנְתִּי מְעַט — j'ai dormi un peu
מְעַט מְעַט — peu à peu
מְעַט מִן־הַמְּעַט או מְעַט מִזְעָר — un tout petit peu
עוֹד מְעַט — encore un peu, sous peu

כִּמְעַט — presque
כִּמְעַט שֶׁנָּפַלְתִּי — je serais presque tombé
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי — à peine avais je passé
הַמְעַט כִּי...? — ne suffit-il pas que...?
מָעַט (326) פ״ע (פחת) — diminuer, décroître
‖ (היה קטן) — être peu nombreux
אם יִמְעַט הַבַּיִת — si la famille est trop petite
‖ נִמְעַט (397) פ״ע — diminuer, s'amoindrir
‖ מִעֵט (435) פ״י — diminuer, réduire
מְמַעֲטִים בְּשִׂמְחָה — on réduit les réjouissances
לְמַעֵט — en excluant, non compris
‖ הִתְמַעֵט (472) פ״ע — s'amoindrir, se rapetisser
הִתְמַעֵט הַדּוֹר — l'époque est pauvre en grands hommes
‖ הִמְעִיט (502) פ״י — diminuer, réduire
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט — qu'on fasse peu ou beaucoup
°מְעֹט, מְעֻטָּה ת (חרב) — effilé, tranchant
מַעֲטֶה (76) ז — enveloppe *f*, manteau *m*
בהש מַעֲטֵה־תְהִלָּה — vêtement *m* de gloire
‖ ספנ — agrès *mpl*, gréement *m*
מַעֲטִישׁ, ־שָׁה ת — qui fait éternuer
גַּז מַעֲטִישׁ — gaz *m* sternutatoire
מַעֲטָן (92) ז — cuve (pour olives) *f*
מַעֲטָף (92) ז — enveloppe *f*
מְעֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת — enveloppé
‖ (ספר) — broché
מַעֲטָפָה (219) נ — enveloppe *f*, jaquette (de livre) *f*
מַעֲטָפִית (17) נ צמח — involucre *m*
מַעֲטֶפֶת (250) נ °(בגד) — manteau *m*
‖ (של ספר) — couverture (d'un livre broché) *f*
‖ צמח — bractées *fpl*
‖ מתמט (של־גליל וכו׳) — surface latérale
מְעֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — couronné, orné, illustré
מְעֻטְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — goudronné
1. מְעִי (זוגי מֵעַיִם, מְעֵי־) ז אנטום — intestin *m*
מְעִי אָטוּם — caecum *m*
מְעִי גַס — gros intestin
מְעִי דַק — intestin grêle

בְּנֵי־מֵעַיִם ז״ר — intestins *mpl*, entrailles *fpl*

הָמוּ מֵעָיו לְ־ או עַל־ — s'attendrir au sujet de

2. מְעִי (—) ז (גל) — tas *m*, monceau *m*

מְעִי־מַפָּלָה — tas de ruines

מְעִידָה (201) נ — chute *f*, faux pas

מְעִיטָה (201) נ — diminution *f*

מְעִיךְ, מְעִיכָה ת — compressible

מְעִיכָה (201) נ — compression *f*, froissement *m*

מְעִיל (1) ז — manteau *m*, veste *f*

מְעִיל־גֶּשֶׁם — imperméable *m*

מְעִיל עֶלְיוֹן — pardessus *m*

מְעִילָה (201) נ — fraude *f*, escroquerie *f*

‖ דת — abus *m* d'objets sacrés

מְעִילוֹן (ר׳ ־נִים) ז — veston *m*, jaquette *f*

מֵעַיִם ← 1. מְעִי

1. מַעְיָן (91, ר׳ גם מַעְיָנוֹת 223) ז — source *f*, fontaine *f*

בהש כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר — comme une fontaine jaillissante

2. מַעְיָן (91) ז (מחשבה) — pensée *f*, attention *f*

מַעְיָנַי בָּךְ — mes pensées vont vers toi

1. מְעֻיָּן (91) ז מתמט — losange *m*

2. מְעֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת — équilibré

מַעְיָנָה (222) נ רפא — colique *f*

מֵעִיק, מְעִיקָה ת — accablant, déprimant

מְעֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — urbanisé

מְעִית (17) נ — petite pièce de monnaie

מָעַךְ (326) פ״י — écraser, meurtrir, froisser

‖ נִמְעַךְ (397) פ״ע — être écrasé, être meurtri

‖ מִעֵךְ (435) פ״י — écraser, meurtrir, froisser

‖ מִעֵךְ אֶת־קוֹלוֹ — assourdir sa voix

‖ הִתְמַעֵךְ (472) פ״ע — être écrasé, s'écraser

מַעֵךְ (מַעַךְ־, מְעָכִים, מַעֲכֵי־) ז — emboutissage *m*

מְעֻכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — handicapé

‖ (נדחה) — différé

1. מַעַל (152) ז — fraude *f*, abus *m* de confiance

יָדוֹ הָיְתָה בַמַּעַל — être complice

נִשְׁאַר מַעַל — rester sans effet

2. מַעַל (—) ז — hauteur *f*

מִמַּעַל — en haut, au-dessus

מָעַל (326) פ״ע (בְּ־) — abuser, frauder

מָעַל בְּאֵמוּן — commettre un abus de confiance

מָעַל בְּתַפְקִיד — commettre un abus de pouvoir

‖ דת — abuser d'objets sacrés

מֹעַל (197, בלי ר׳) ז — élévation *f*, action *f* de lever

בְּמֹעַל־יָד — en levant la main

מַעֲלָה (209) נ (מדרגה) — marche *f*

‖ (קומה עליונה) — étage supérieur

‖ בהש (מעמד) — rang *m*, dignité *f*

‖ (יתרון) — avantage *m*, mérite *m*

הוֹד־מַעֲלָתוֹ — Son Excellence

‖ (עלייה) — montée *f*, pèlerinage *m*

יְסוּד־הַמַּעֲלָה ז — début *m* de l'immigration

‖ מתמט — degré *m*

זָוִית בַּת־תִּשְׁעִים־מַעֲלוֹת — angle *m* de 90 degrés

מַעֲלוֹת־חֹם — degrés de température

מַעְלָה תה״פ — en haut

מַעְלָה מַעְלָה — de plus en plus haut

לְמַעְלָה — en haut, vers le haut

הִסְתַּכֵּל מִלְמַעְלָה — regarder d'en haut

לְמַעְלָה רֹאשׁ — par-dessus la tête

מִגִּיל־עֶשְׂרִים וָמַעְלָה — à partir de vingt ans et au-delà

זֶה לְמַעְלָה מִכֹּחוֹתַי — cela dépasse mes forces

רְאֵה לְמַעְלָה — voir ci-dessus

‖ (כינוי לשמיים) — là-haut, le ciel, Dieu *m*

בֵּית־דִּין שֶׁל־מַעְלָה — le tribunal divin

יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַעְלָה — la Jérusalem céleste

1. מַעֲלֶה (74) ז — montée *f*, ascension *f*

מַעֲלֵה־הָעִיר — la montée vers la ville

שִׁיר־הַמַּעֲלוֹת — chant *m* des montées

‖ °(דוכן) — estrade *f*, tribune *f*

2. מַעֲלֶה ← עָלָה

מַעֲלֵה־גֵרָה — ruminant

אֵינוֹ מַעֲלֶה וְאֵינוֹ מוֹרִיד — cela ne fait ni chaud ni froid

מְעֻלֶּה, ־לָּה ת — excellent, d'élite, supérieur

תַּלְמִיד מְעֻלֶּה — excellent élève

‖ שׁוֹכֵן מְעָלִים — habitant des hauteurs (Dieu)

מְעַלֵּז, ־לֶּזֶת (ר׳ ־לְּזִים, ־לְּזוֹת) ת — joyeux, gai

מְעַלְיָא (ר׳ מְעַלְיָתָא) ת ארמית — bon, excellent
מִלֵּי מְעַלְיָתָא — belles paroles
מַעֲלִית (17) נ — ascenseur *m*
מַעֲלָל (92) ז — acte *m*, action *f*, exploit *m*
רַע־מַעֲלָלִים — méchant, scélérat
מְעֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — caché, secret
מַעְלָן תה״פ — en haut
לְמַעְלָן — en haut, ci-dessus
מְעֻלָּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לָּפִים, ־לָּפוֹת) ת — orné, incrusté
מַעֲמָד (92, ר׳ מַעֲמָדוֹת) ז (מקום) — emplacement *m*
‖ (מצב) — situation *f*, position *f*
הֶחֱזִיק מַעֲמָד — tenir bon, tenir ferme
‖ (כינוס) — assemblée *f*, cérémonie *f*
מַעֲמַד־הַר־סִינַי — la révélation du Sinaï
מַעֲמָד הִיסְטוֹרִי — événement *m* historique
בְּאוֹתוֹ מַעֲמָד — séance tenante, à cette occasion
בְּמַעֲמַד־ — en présence de
‖ (בתאטרון) — scène (partie d'un acte) *f*
‖ (בסוציולוגיה) — classe *f*
הַמַּעֲמָד הַבֵּינוֹנִי — la classe moyenne
מַעֲמַד־הַפּוֹעֲלִים — la classe ouvrière
היסט הַמַּעֲמָד הַשְּׁלִישִׁי — le Tiers-état
מִלְחֶמֶת־מַעֲמָדוֹת נ — lutte *f* des classes
מַעֲמָד חֶבְרָתִי — standing *m*
‖ (בתקופת בית שני) — députation *f*
אַנְשֵׁי־מַעֲמָד ז״ר — la députation de service
‖ (בסיס) — support *m*, socle *m*
מָעֳמָד (92) ז — endroit *m* où poser le pied
מֻעֲמָד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מָדִים, ־מָדוֹת) ש — candidat *n*
מְעַמֵּד (ר׳ ־מְּדִים) ז — metteur *m* en pages
מְעֻמָּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת — debout
בִּמְעֻמָּד תה״פ — debout
‖ (חומר מודפס) — mis en pages
מֻעֲמָדוּת (46) נ — candidature *f*
הִצִּיג מֻעֲמָדוּתוֹ — présenter sa candidature
מַעֲמָדִי, ־דִית ת — de classe (sociale)
תּוֹדָעָה מַעֲמָדִית — conscience *f* de classe
מַעֲמָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — esprit *m* de classe
מַעֲמִיד (1) ז — support *m*, étai *m*
מְעַמֵּל (ר׳ ־מְּלִים) ז — maître *m* de gymnastique

מְעֻמְלָן, ־לֶנֶת (ר׳ ־לָנִים, ־לָנוֹת) ת — amidonné
מַעֲמָס (92) ז — charge *f*, poids *m*, tonnage *m*
מַעֲמַס־אֳנִיָּה — capacité *f* d'un bateau
מַעֲמָסָה (219) נ — charge *f*, fardeau *m*
הָיָה לְמַעֲמָסָה עַל־פְּ׳ — être à charge à qn
מַעֲמָק (98) ז — profondeur *f*
מִמַּעֲמַקֵּי־הַלֵּב — des profondeurs du coeur
‖ צבא פְּצָצַת־מַעֲמַקִּים — bombe sous-marine
מְעֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת — approfondi
1. מַעַן (ר׳ מְעָנִים) ז (כתובת) — adresse *f*
עָזַב לְלֹא־מַעַן — partir sans laisser d'adresse
‖ ← לְמַעַן
2. מַעַן (—) ז (תשובה) — réponse *f*
מִעֵן (326 נ) פ״י — adresser (par la poste)
‖ נִמְעַן (397 נ) פ״ע — être destinataire (d'un envoi)
‖ מִעֵן (435 נ) פ״י — écrire l'adresse (d'une lettre)
מַעֲנָב (92) ז סכנ — élingue *f*
מְעֻנָּג, ־נֶּגֶת (ר׳ ־נָּגִים, ־נָּגוֹת) ת — délicat, raffiné
מְעֻנָּד, ־נֶּדֶת (ר׳ ־נָּדִים, ־נָּדוֹת) ת — orné, paré
מַעֲנָה (209) נ חקל — sillon *m*, terre *f* arable
מַעֲנֶה (74) ז — réponse *f*, réplique *f*
מַעֲנֶה רַךְ — propos conciliant
מַעֲנֵה־לָשׁוֹן — repartie *f*, facilité *f* de parole
מְעֻנֶּה, ־נָּה ת — torturé, maltraité
קָדוֹשׁ מְעֻנֶּה — martyr *m*
מְעַנְיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ת — intéressant
מְעֻנְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ת — intéressé, concerné
לְכָל־הַמְּעֻנְיָן — à qui de droit
מַעֲנִית (17) נ חקל — sillon *m*
מְעֻנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת — nuageux
מְעֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת — ramifié
מַעֲנָק (92) ז — allocation *f*, gratification *f*
מַעֲנַק־לִמּוּדִים — bourse *f* d'études
מַעֲנָקָה (219) נ — collier *m*
מְעִסָּה (208) נ — bouillie *f*
מַעֲסִיק (ר׳ ־קִים) ז — employeur *m*
מַעְפִּיל, ־לָה ש — frayeur *m* de piste, alpiniste *m*
‖ (בימי המנדט הבריטי) — immigrant clandestin

מַעְפָּל (91) ז acte audacieux, témérité *f*
מְעֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת poussiéreux
מַעְפֹּרֶת (256) נ blouse *f*
מְעֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת moisi
מְעַצֵּב (132) ז façonneur *m*
מַעֲצָב (92) ז tristesse *f*, chagrin *m*
מַעֲצֵבָה (229) נ tristesse *f*, chagrin *m*
מַעֲצָד (92) ז (כלי־נגרים) plane *f*, rabot *m*
מַעֲצֶה (76) ז fût *m*, manche *m*, crosse *f*
מְעֻצֶּה, ־צָּה ת ligneux
מַעְצוֹר (21) ז (עיכוב) empêchement *m*, frein *m*
|| (הפרעה מיכנית) arrêt *m*, enrayage *m*
|| (בפסיכולוגיה) inhibition *f*, handicap *m*
אֵין לוֹ מַעְצוֹרִים rien ne le retient
מַעֲצִיב, ־בָה ת affligeant, douloureux
מַעֲצֵם (ר׳ ־צְמִים) ז טכנ amplificateur *m*
מַעֲצָמָה (219) נ puissance *f*
מַעֲצָר (92) נ arrestation *f*, détention *f*
מַעֲצַר־בַּיִת arrêts *mpl* à domicile, consigne *f*
מַעֲצֵר (ר׳ ־צְרִים) ז טכנ frein *m*
מַעֲצַר־אֲוִיר frein à air comprimé
מְעֻצָּר, ־צֶּרֶת (ר׳ ־צָּרִים, ־צָּרוֹת) ת retenu, inhibé
מַעְצֶרֶת (252) נ חקל presse (d'olives) *f*
מַעֲקָב (92) ז action *f* de suivre de près
|| ספרנות rappel *m* de fiches
מְעֻקָּב, ־קֶּבֶת (ר׳ ־קָּבִים, ־קָּבוֹת) ת cubique
מֶטֶר מְעֻקָּב mètre cube
|| מתמט מִשְׁוָאָה מְעֻקֶּבֶת équation *f* du 3e degré
שֹׁרֶשׁ מְעֻקָּב racine *f* cubique
מַעֲקֹבֶת (256) נ מוס séquence *f*
מַעֲקֶה (76) ז parapet *m*, rampe *f*
מַעֲקֵה־בְּטִיחוּת garde-fou *m*
מַעֲקוֹל (21) ז sinuosité *f*, méandre *m*
מַעֲקוֹן (21) ז balustrade *f*
מַעֲקוֹף (21) ז refuge (au milieu d'une rue) *m*
1. מְעֻקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת tortueux
2. מְעֻקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת séquestré, confisqué, mis sous scellés
מְעֻקָּם, ־קֶּמֶת (ר׳ ־קָּמִים, ־קָּמוֹת) tordu
מַעֲקָף (92) ז déviation *f*, rocade *f*
מְעֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת contourné
מְעֻקָּץ, ־קֶּצֶת (ר׳ ־קָּצִים, ־קָּצוֹת) ת piqué
|| (בעל־עוקץ) pointu
מְעַקֵּר (ר׳ ־קְּרִים) ז stérilisateur *m*
מְעַקֵּר, ־קֶּרֶת (ר׳ ־קְּרִים, ־קְּרוֹת) ת antiseptique
מְעֻקָּר, ־קֶּרֶת (ר׳ ־קָּרִים, ־קָּרוֹת) ת stérilisé
מַעֲקָרָה (219) נ chambre *f* de stérilisation
מַעֲקָשׁ (98) ז sinuosité *f*, détour *m*
|| בהש מַעֲקַשִּׁים difficultés *fpl*, embarras *mpl*
מְעֻקָּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קָּשִׁים, ־קָּשׁוֹת) ת obstiné
מַעַר (152) ז nudité *f*
|| (מקום פתוח) clairière *f*
מְעֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת mélangé, mêlé, impliqué
מְעֹרָב עִם־הַבְּרִיּוֹת sociable
בֵּית־סֵפֶר מְעֹרָב école *f* mixte
מֶשֶׁק מְעֹרָב polyculture *f*
רְגָשׁוֹת מְעֹרָבִים sentiments mitigés
מתמט מִסְפָּר מְעֹרָב nombre *m* fractionnaire
|| בִּמְעֹרָב תה״פ pêle-mêle
1. מַעֲרָב (92, בלי ר׳) ז ouest *m*, occident *m*
אַרְצוֹת־הַמַּעֲרָב נ״ר les pays occidentaux
מִמַּעֲרָב לְ־ à l'ouest de
נָסַע מַעֲרָבָה partir en direction de l'ouest
הַמַּעֲרָב הַפָּרוּעַ (בארה״ב) le Far West
2. מַעֲרָב (92) ז (סחורה) marchandise *f*, troc *m*
מַעַרְבָא (—) ז ארמית ouest *m*
מְעֻרְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת mélangé
מַעַרְבוֹן (ר׳ ־נִים) ז (סרט) western *m*
מְעֹרָבוּת (46) נ immixtion *f*, implication *f*, intervention *f*
מַעֲרָבִי, ־בִית ת de l'ouest, occidental
|| (של־צפון־אפריקה) maghrébin
מַעֲרָבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ civilisation occidentale
מְעַרְבֵּל (91) ז tourbillon *m*, remous *m*
מְעַרְבֵּל (122) ז bétonnière *f*, mixeur *m*, malaxeur *m*
מְעַרְבֹּלֶת (256) נ tourbillon *m*, remous *m*
מַעֲרְגֹּלֶת (256) נ laminoir *m*
מְעָרָה (212) נ caverne *f*, antre *m*
שׁוֹכְנֵי־מְעָרוֹת ז״ר troglodytes *mpl*

מְעֹרֶה, ־רָה ת attaché, intégré
מְעֹרֶה בְחַיֵּי־חֶבְרָה mêlé à la vie mondaine
מַעֲרֶה (76) ז clairière *f*
מַעֲרוֹךְ (21) ז rouleau *m* à pâtisserie
מַעֲרוּפְיָה (202) נ clientèle *f*
מְעֻרְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת nu, dénudé
מַעֲרִיב (—) ז prière *f* du soir
בֵּין־מִנְחָה לְמַעֲרִיב entre chien et loup
מַעֲרִיךְ (1) ז estimateur *m*, appréciateur *m*
‖ מתמט exposant *m*
מַעֲרִיץ, ־צָה ש admirateur *n*
‖ °(מעורר הערצה) qui impose le respect
מַעֲרָךְ (92) ז (תכנית) projet *m*, plan *m*
מַעַרְכֵי־לֵב les velléités *fpl* du coeur
‖ צבא formation *f*, dispositif *m*
מַעֲרָךְ קְרָבִי ordre *m* de bataille
‖ בהש (של־מפלגות) cartel *m*
‖ (סדרה שלמה של כלי־שולחן) service *m*
מַעֲרָכָה (219) נ arrangement *m*, disposition *f*
מַעֲרֶכֶת־כֵּלִים assortiment *m* d'ustensiles
מַעֲרֶכֶת־שִׁעוּרִים emploi *m* du temps
אנטום מַעֲרֶכֶת־עֲצַבִּים système nerveux
‖ צבא ordre *m* de bataille, combat *m*
נָטַשׁ אֶת־הַמַּעֲרָכָה s'enfuir de la bataille
‖ (במחזה) acte *m*
‖ (במדעי־הטבע) embranchement *m*
מַעֲרֶכֶת־בַּעֲלֵי־הַחֻלְיוֹת embranchement des vertébrés
‖ אסטר constellation *f*
מַעֲרֶכֶת־הַשֶּׁמֶשׁ système *m* solaire
מַעַרְכוֹן (21) ז saynète *f*
מַעֲרֶכֶת (250) נ (של־עיתון) rédaction *f*
‖ (מערכה) série *f*, assortiment *m*, jeu *m*, attirail *m*
מַעֲרֶכֶת־חֲדָרִים suite *f*
מַעֲרֶכֶת־כְּלֵי־נֶשֶׁק panoplie *f*
מַעֲרֹכֶת (256) נ constitution *f*
מַעֲרַכְתִּי, ־תִּית ת constitutionnel
מְעֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת amoncelé
מַעֲרֻמִּים (144) ז״ר nudité *f*
‖ בהש (ליקוי) indigence *f*, insuffisance *f*

מַעֲרֶמֶת (250) נ חקל moissonneuse-javeleuse *f*
מְעַרְעֵר (126) ז objecteur *m*, opposant *m*
משפט appelant *m*
יָצְאוּ עָלָיו מְעַרְעֲרִים son avis est contesté
מְעֻרְעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת ébranlé
מַעֲרָף (92) ז goutte *f* de pluie
מְעֻרְפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת brumeux
‖ בהש (מטושטש) vague, nébuleux
מַעֲרֶפֶת (250) נ guillotine *f*
°מַעֲרָצָה (219) נ cognée *f*
מַעַשׂ (—) ז acte *m*, action *f*
דַּל־מַעַשׂ או עָנִי מִמַּעַשׂ dépourvu de mérite
מַעֲשָׂב (98) ז herbage *m*, prairie *f*
מְעֻשָּׂב, ־שֶּׂבֶת (ר׳ ־שָּׂבִים, ־שָּׂבוֹת) ת herbeux
מַעֲשָׂבָה (229) נ herbier *m*
מַעֲשֶׂה (76) ז (יצירה) oeuvre *f*
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית l'oeuvre de la création
מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן chef-d'oeuvre *m*
‖ (פעולה) action *f*
יָשַׁב בְּאֶפֶס־מַעֲשֶׂה rester inactif
בִּשְׁעַת־מַעֲשֶׂה en flagrant délit
לְאַחַר־מַעֲשֶׂה après coup, rétroactivement
אַנְשֵׁי־מַעֲשֶׂה ז״ר hommes *mpl* de mérite
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־הַמַּעֲשֶׂה les six jours ouvrables
מַעֲשֵׂה־בֵית־דִּין chose jugée
מַעֲשֶׂה לְהַכְעִיס provocation *f*, défi *m*
מַעֲשֵׂה־נִסִּים phénomène miraculeux
מַעֲשֵׂה־שָׂטָן par malchance
מַה־מַּעֲשֶׂיךָ פֹּה? que fais-tu ici?
מַעֲשִׂים בְּכָל־יוֹם cela arrive souvent
מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ conduite inadmissible
‖ (מאורע) événement *m*
לְמַעֲשֶׂה en fait, pratiquement
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה une histoire vraie
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה כָּךְ הָיָה voici comment cela s'est passé
מַעֲשֶׂה בְּאִשָּׁה je citerai le cas d'une femme
(משל) מַעֲשֶׂה בִּזְאֵב il était une fois un loup
מְעַשֶּׂה (ר׳ ־שִּׂים) ז investigateur *m*
מְעֻשֶּׂה, ־שָּׂה ת artificiel, affecté
חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה rire forcé

מַעֲשִׂי, ־שִׁית ת	pratique
עֲבוֹדָה מַעֲשִׂית	travaux *mpl* pratiques
אָדָם מַעֲשִׂי	homme *m* pratique *ou* réaliste
מַעֲשִׂיָּה (202) נ	historiette *f*, anecdote *f*
מַעֲשִׂיּוּת (47, בלי ר׳) נ	praticabilité *f*
מְעַשֵּׁן (ר׳ ־שְּׁנִים) ז	fumeur *m*
מְעֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת	fumé, enfumé
דָּג מְעֻשָּׁן	poisson fumé
מַעֲשֵׁנָה (229) נ	cheminée *f*
מַעֲשַׁקּוֹת (—) נ״ר	oppression *f*, tyrannie *f*
מַעֲשֵׂר (127) ז דת	dîme *f*
הִפְרִישׁ מַעֲשֵׂר	prélever la dîme
מְעֻשָּׂר (91) ז מתמט	décagone *m*
מְעֻשְׂרוֹן (ר׳ ־שְׂרוֹנִים) ז מתמט	décaèdre *m*
מַעְתִּיק (1) ז	copiste *m*
‖ (מתרגם)	traducteur *m*
1. מַעְתָּק (91) ז	copie *f*, fac-similé *m*, reproduction *f*
2. מַעְתָּק (91) ז	déplacement *m*
מִפָּאוּת (—) נ	cartographie *f*
מַפַּאי (62) ז	cartographe *m*
מְפֹאָר, ־אֶרֶת (ר׳ ־אָרִים, ־אָרוֹת) ת	magnifique
מִפְּאַת־ מ״י	à cause de
מַפְגִּין, ־נָה ש	manifestant *n*
‖ בְּמַפְגִּין תה״פ	ostentatoirement
1. מַפְגִּיעַ, ־עָה ש	solliciteur *n*
‖ בְּמַפְגִּיעַ תה״פ	instamment
2. מַפְגִּיעַ (ר׳ ־עִים) ז (יתוש)	moustique *m*
מִפְגָּן (91) ז	parade *f*, exhibition *f*
מִפְגָּע (89) ז (מטרה)	cible *f*, but *m*
‖ (מכשול)	obstacle *m*
מְפַגֵּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גְּרִים, ־גְּרוֹת) ת	retardé, arriéré
יֶלֶד מְפַגֵּר	enfant arriéré
הַשָּׁעוֹן מְפַגֵּר	la montre retarde
מִפְגָּשׁ (91) ז	rencontre *f*, rendez-vous *m*
‖ מִפְגַּשׁ־דְּרָכִים	croisement *m* de routes
‖ מִפְגָּשׁ אָפְקִי	passage *m* à niveau
מִפְדֶּה (73) ז	rachat *m*, remboursement *m*
מַפָּה (208) נ (על־שולחן)	nappe *f*
‖ (יריעת־אריג)	bande *f*
‖ (גיאוגרפית)	carte *f* géographique

מַפָּה צִדִּית גיאוגר	carton *m*
מַפַּת־קִיר	carte murale
מַפַּת־הָעוֹלָם	mappemonde *f*
מִפָּה (453) פ״י	lever (le plan d'un terrain)
מְפֻהָק, ־הֶקֶת (ר׳ ־הָקִים, ־הָקוֹת) ת	entrecoupé de bâillements
מַפּוּחַ (9) ז	soufflet (de forge) *m*
מַפּוּחוֹן (21) ז מוס	accordéon *m* rudimentaire
מַפּוּחוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז מוס	accordéoniste *m*
1. מַפּוּחִית (17) נ מוס	instrument *m* à vent
מַפּוּחִית־יָד	accordéon *m*
מַפּוּחִית־פֶּה	harmonica *m*
2. מַפּוּחִית (17) נ צמח	follicule *m*
מַפּוּחִיתָן (ר׳ ־נִים) ז מוס	joueur *m* d'harmonica
מִפּוּי (51) ז	levé (du plan d'un terrain) *m*
מַפּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	atlas (géographique) *m*
מְפוֹצָץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צָצִים, ־צָצוֹת) ת	grandiloquent, emphatique
מְפֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת	oblique, louche
מְפֻזְמָק, ־מֶקֶת (ר׳ ־מָקִים, ־מָקוֹת) ת	portant des bas
מְפֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת	dispersé
בהש (בלתי־מרוכז)	distrait
‖ בִּמְפֻזָּר תה״פ	en ordre dispersé, en vrac
מִפְזָר (91) ז	dispersion *f*
מַפְזֵרָה (229) נ	épandeur (machine) *m*
מַפָּח (89) ז	souffle *m*, bouffée *f*, exhalaison *f*
(תקר בצמיג)	crevaison *f*, panne *f*
‖ מַפַּח־נֶפֶשׁ	déception *f*, frustration *f*, désappointement *m*
מֻפָּח, ־חָה ת פסיכ	frustré
מַפָּחָה (225) נ	forge *f*
מַפְחִיד, ־דָה ת	terrible, effrayant
מְפֻחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת	carbonisé
‖ (מכוסה פיח)	enfumé, noirci
מַפְחֵת (126) ז טכנ	amortisseur *m*
צבא מַפְחֵת־רְתִיעָה	amortisseur de recul
מַפְטִיר (ר׳ ־רִים) ז דת	lecteur (d'un passage des Prophètes) *m*
מְפֻטָּם, ־טֶּמֶת (ר׳ ־טָּמִים, ־טָּמוֹת) ת	gras, engraissé
מִפְטָמָה (223) נ	station *f* de gavage

מַפִּיּוֹן (ר׳ ־נִים) ז | porte-serviettes *m*
מַפִּיֹּנֶת (ר׳ ־יּוֹנוֹת) נ | petite serviette (de table)
מְפֻיָּף, ־יֶּפֶת (ר׳ ־יָּפִים, ־יָּפוֹת) ת | frangé
1. מֵפִיץ (19) ז | distributeur *m*, propagateur *m*
2. °מֵפִיץ (משלי כ״ה י״ח) ← מַפֵּץ
מֵפִיק (19) ז | producteur (de films) *m*
מַפִּיק ז דקדוק | *mappîq* (point diacritique) *m*
מֵפִיר, מְפִירָה ת | transgresseur, violateur
מֵפִיר־שְׁבִיתָה | briseur de grève
מַפִּית (ר׳ מַפִּיּוֹת) נ | serviette (de table) *f*, napperon *m*
מְפֻכָּח, ־כַּחַת (ר׳ ־כָּחִים, ־כָּחוֹת) ת | dégrisé, sagace
בהש רְאִיָּה מְפֻכַּחַת | vue *f* réaliste
מַפָּל (95) ז | chute *f*
מַפַּל־מַיִם | chute d'eau, cascade *f*
חשמל מַפַּל־מֶתַח | chute de potentiel
‖ (שיירים) מַפַּל־בָּר | déchets *mpl* du blé
מַפַּל־שֻׁלְחָן | débris *mpl* d'un repas
‖ °מַפְּלֵי־בָשָׂר | bourrelets *mpl* de chair
מֻפְלָא, ־לָאָה ת | extraordinaire, exceptionnel
‖ (נשגב מבינה) | incompréhensible
‖ משפט מֻפְלָא שֶׁל בֵּית־דִּין | juge spécialisé
מִפְלָאָה (226) נ | miracle *m*, merveille *f*
מֻפְלָאוּת (46, בלי ר׳) נ | caractère exceptionnel
מַפְלֵג (122) ז טכנ | distributeur *m*
מִפְלָג (98) ז | branchement *m*, aiguillage *m*
‖ (מדור) | section *f*, département *m*
מֻפְלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת | éminent
חָכָם מֻפְלָג | savant éminent
זִקְנָה מֻפְלֶגֶת | extrême vieillesse *f*
‖ (רחוק, מוגזם) | éloigné, exagéré
‖ דַּעְתּוֹ מֻפְלֶגֶת עָלָיו | il est distrait
מְפֻלָּג, ־לֶּגֶת (ר׳ ־לָּגִים, ־לָּגוֹת) ת | divisé, partagé
מִפְלָגָה (223) נ | parti (politique) *m*
מִפְלָגָה (208) נ | division *f*, groupe *m*
מֻפְלָגוּת (46, בלי ר׳) נ | excellence *f*, supériorité *f*
מִפְלַגְתִּי, ־תִּית ת | de parti, sectaire, factieux
בִּלְתִּי־מִפְלַגְתִּי | non affilié à un parti
מִפְלַגְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ | esprit *m* de parti, sectarisme *m*
מְפֻלָּד, ־לֶּדֶת (ר׳ ־לָּדִים, ־לָּדוֹת) ת | aciéré

מַפָּלָה (223) נ (תבוסה) | défaite *f*
נָחַל מַפָּלָה | essuyer une défaite
‖ (מפולת) מְעִי־מַפָּלָה | monceau *m* de ruines
‖ (פגר) | cadavre *m*
מַפֵּלָה (229) נ | éboulement *m*, ruines *fpl*
מִפְלָח (89) ז | coupe *f*, découpage *m*
מַפְלֵט (ר׳ ־לְטִים) ז טכנ | échappement *m*
‖ (בכלי־ירייה) | éjecteur *m*
מִפְלָט (91) ז | refuge *m*, recours *m*
1. מְפֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת | visqueux
‖ (דשן) | gras
2. מְפֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת | duveteux
מַפְלֵס (ר׳ ־לְסִים) ז | niveau (instrument) *m*
‖ חקל | niveleuse (machine) *f*
מִפְלָס (91) ז | niveau *m*
מִפְלַס־הַיָּם | niveau de la mer
מִפְלֶסֶה (229) נ | niveau *m* à eau
מַפְלֶסֶת (252) נ | chasse-neige *m*, chasse-pierres *m*
מְפֻלְפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת | poivré
‖ בהש (שנון) | ingénieux, subtil
‖ עממי מְחִיר מְפֻלְפָּל | prix salé
מִפְלָץ (91) ז | épouvantail *m*, monstre *m*
מִפְלֶצֶת (252) נ | monstre *m*
מִפְלַצְתִּי, ־תִּית ת | monstrueux
מִפְלַצְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ | monstruosité *f*
מִפְלָשׂ (91) ז | étendue *f*, expansion *f*
מִפְלְשֵׂי־עָב | glissement *m* de nuages
מִפְלָשׁ (91) ז | passage *m*, percée *f*, conduit *m*
‖ (בצדי הדרך) | rigole *f*, caniveau *m*
מְפֻלָּשׁ, ־לֶּשֶׁת (ר׳ ־לָּשִׁים, ־לָּשׁוֹת) ת | ouvert de part en part
מַפֹּלֶת (256) נ | éboulement *m*, ruine *f*, décombres *mpl*
מִפְנֶה (73) ז | tournant *m*, changement *m*, virage *m*
נְקֻדַּת־מִפְנֶה נ | moment décisif
חָל מִפְנֶה לְטוֹבָה | il y a amélioration
‖ אסטר מִפְנֵה־הַשֶּׁמֶשׁ | solstice *m*
מִפְנֵה־הַקַּיִץ/־הַחֹרֶף | solstice d'été / d'hiver
מֻפְנֶה, ־נָה או ־נֵית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת (מוסב) | tourné

|| (ריק) — vide
|| (מיותר) — superflu, disponible
מְפֻנֶּה, ־נָּה ת — évacué
מִפְנֵי־ ← פָּנִים
מֻפְנָם, ־נֶמֶת (ר׳ ־נָמִים, ־נָמוֹת) ת פסיכ — introverti
מְפֻנָּק, ־נֶּקֶת (ר׳ ־נָּקִים, ־נָּקוֹת) ת — gâté (enfant)
מִפְסָגָה (223) נ גיאוגר — ligne *f* de crêtes
מְפֻסְטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — pasteurisé
מְפַסְטֶרֶת (ר׳ ־טְרוֹת) נ — machine *f* à pasteuriser
מַפְסֶלֶת (252) נ — ciseau *m*
מִפְסָע (89) ז — marche *f*, démarche *f*
מִפְסָעָה (225) נ — trottoir *m*, pavé *m*
1. מְפֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת — mosaïqué
2. מְפֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת — rayé, strié
מַפְסֵק (ר׳ ־סְקִים) ז — interrupteur *m*
חשמל מַפְסֵק־זֶרֶם — disjoncteur *m*
מִפְסָק (91) ז מוס — césure *f*
מַפְעִיל (1) ז — chef *m* de cellule (espionnage)
מִפְעָל (102) ז (מעשה) — oeuvre *f*
מִפְעַל־חַיָּיו — l'oeuvre de sa vie
|| (מוסד) — entreprise *f*
מִפְעָם (102) ז — rythme *m*, battement *m*
|| מוס — tempo *m*
מִפְעָר (102) ז — brèche *f*, lacune *f*
|| גיאוגר — cluse *f*
1. מַפָּץ (91) ז (נפץ) — démolition *f*, fracas *m*
כְּלִי־מַפָּץ ז — outil *m* de démolition
2. מַפָּץ (91) ז (שטיח) — natte *f*, descente *f* de lit
מַפֵּץ (ר׳ ־פְּצִים) ז — marteau *m*, maillet *m*
מִפְצֶה (73) ז — ouverture *f*
מִפְצֵה־פֶה — langage *m*, propos *m*
מַפְצֵחַ (ר׳ ־צְחִים) ז — casse-noisettes *m*
מִפְצָח (89) ז — attaque (d'un chant) *f*
מַפְצִיץ (1) ז צבא — bombardier *m*
מִפְצָל (91) ז — ramification *f*
מְפֻצָּל, ־צֶּלֶת (ר׳ ־צָּלִים, ־צָּלוֹת) ת — éparpillé
מַפְצֶלֶת (252) נ טכנ — rabot *m*, varlope *f*
מְפֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת — couvert de plaies
מִפְקָד (91) ז (מניין) — compte *m*, recensement *m*, dénombrement *m*
מִפְקַד־אֻכְלוּסִים — recensement de la population
מִפְקַד־מְלַאי — inventaire *m*
|| צבא — appel *m*
מִפְקָד שֵׁמִי — appel nominatif
|| (העדרות) — absence *f*
||° (פקודה) — ordre *m*, commandement *m*
מְפַקֵּד (122) ז צבא — commandant *m*, chef *m*
מְפַקֵּד־מַחְלָקָה — chef de section
מְפַקֵּד עֶלְיוֹן — commandant en chef
מִפְקָדָה (223) נ צבא — poste *m* de commandement
מִפְקָדָה עֶלְיוֹנָה — grand quartier général
מְפַקֵּחַ, ־קַּחַת (ר׳ ־קְּחִים, ־קְּחוֹת) ש — inspecteur *n*
מְפַקֵּחַ כְּלָלִי — inspecteur général
מְפֻקָּח, ־קַּחַת (ר׳ ־קָּחִים, ־קָּחוֹת) ת — intelligent
פִּקֵּחַ מְפֻקָּח — très intelligent
מִפְקָחָה (225) נ — inspection (corps d'inspecteurs) *f*
מַפְקָחוּת (45) נ — inspectorat (fonction) *m*
מַפְקִיד, ־דָה ש בנק — déposant *n*
מַפְקִיעַ (ר׳ ־עִים) ז — qui défait, qui désorganise
מַפְקִיעַ־שְׁעָרִים — profiteur *m*, spéculateur *m*
מְפֻקָּס, ־קֶּסֶת (ר׳ ־קָּסִים, ־קָּסוֹת) ת — orné, paré
מְפֻקְפָּק, ־פֶּקֶת (ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — douteux
מְפֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת — bouché
מֻפְקָר, ־קֶרֶת (ר׳ ־קָרִים, ־קָרוֹת) ת — abandonné
אֲדָמָה מֻפְקֶרֶת — terre *f* en déshérence
אִשָּׁה מֻפְקֶרֶת — prostituée *f*
מֻפְקָרוּת (46, בלי ר׳) נ — dérèglement *m*
מְפֻרָג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רָגִים, ־רָגוֹת) ת — saupoudré de pavot
מְפֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — séparé, divisé
|| לִמְפֹרָדִים תה"פ — par intermittence
מִפְרָד (91) ז — séparation *f*
מַפְרֵדָה (229) נ — séparateur (appareil) *m*
מַפְרֶדֶת (252) נ צמח — schizocarpe *m*
מֻפְרֶה, ־רָה ת — fertilisé, fécondé
מְפֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — non défendu
צבא שֶׁטַח מְפֹרָז — zone démilitarisée
עִיר מְפֹרֶזֶת — ville ouverte

מֻפְרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — exagéré, excessif

מֻפְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — fleuri

מִפְרָח (89) ז — vol *m*, envolée *f*

מִפְרַח־הַצִּפֳּרִים — le vol des oiseaux

מְפֹרָט, ־רֶטֶת (ר׳ ־רָטִים, ־רָטוֹת) ת — détaillé

מַפְרֵט (122) ז מוס — plectre *m*

מִפְרָט (91) ז — spécification *f*

מַפְרִיד (1) ז — tiret *m*

מַפְרִיס, ־סָה ת — au pied fourchu

זואול מַפְרִיסֵי־פַּרְסָה ז״ר — ongulés *mpl*, artiodactyles *mpl*

מַפְרִיעַ, ־עָה ש — perturbateur *n*, interrupteur *n*

בְּאֵין מַפְרִיעַ — sans être dérangé

מַפְרֵכָה (229) נ — pressoir (d'olives) *m*, broyeur *m*

מְפַרְנֵס, ־נֶסֶת (ר׳ ־נְסִים, ־נְסוֹת) ש — nourricier *n*

מְפַרְנֵס־מִשְׁפָּחָה — soutien *m* de famille

מְפַרְסֵם (132) ז — annonceur *m*

מְפֻרְסָם, ־סֶמֶת (ר׳ ־סָמִים, ־סָמוֹת) ת — célèbre

מִן־הַמְפֻרְסָמוֹת הוּא — il est notoire

מִפֶּרַע ← לְמַפְרֵעַ

מְפֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — dérangé

‖ פסיכ — instable, anormal

מִפְרָעָה (225) נ — paiement partiel, acompte *m*

מְפֹרָעוּת (46, בלי ר׳) נ — instabilité *f*, anormalité *f*

מַפְרַעִי, ־עִית ת — rétroactif, rétrospectif

מְפֻרְעָשׁ, ־עֶשֶׁת (ר׳ ־עָשִׁים, ־עָשׁוֹת) ת — infesté de puces

מַפְרֵף (122) ז — tire-bouton *m*

מְפֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — découpé

חוֹף מְפֹרָץ — côte découpée

צמח עָלֶה מְפֹרָץ — feuille dentée

מִפְרָץ (91) ז גיאוגר — golfe *m*, baie *f*

הַמִּפְרָץ הַפַּרְסִי — le Golfe Persique

מִפְרַץ־חֵיפָה — la baie de Haïfa

‖ (ברחוב) — retrait *m* du trottoir

מִפְרֶצֶת (—) רפא — anévrisme *m*

מְפָרֵק (ר׳ ־רְקִים) ז משפט — liquidateur *m*

מִפְרָק (91) ז אנטום — articulation *f*

‖ צמח — noeud *m*

‖ טכנ — joint *m*

מִפְרָק כַּדּוּרִי — joint à rotule

מֻפְרְקָד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת — couché sur le dos

מַפְרֶקֶת (252) נ אנטום — nuque *f*

מְפֹרָר, ־רֶרֶת ת — émietté, en miettes

מִפְרָשׂ (91) ז — voile *f*

סְפִינַת־מִפְרָשִׂים נ — bateau *m* à voiles

הֵרִים הַמִּפְרָשִׂים — hisser les voiles

הוֹרִיד הַמִּפְרָשִׂים — amener les voiles

בהש הוֹצִיא הָרוּחַ מִמִּפְרְשֵׂי־פ׳ — rabattre son caquet à qn

בְּמִפְרָשִׂים פְּרוּשִׂים — toutes voiles dehors

‖ צמח — étendard (des papilionacées) *m*

‖ בהש (משטח) — surface *f*, étendue *f*

מִפְרְשֵׂי־עָב — le déploiement des nuages

1. מְפָרֵשׁ (ר׳ ־רְשִׁים) ז (פרשן) — commentateur *m*, exégète *m*

2. מְפָרֵשׁ (ר׳ ־רְשִׁים) ז (נוסע) — voyageur *m*

מְפָרְשֵׂי־יַמִּים — marins *mpl*

מְפֹרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — explicite, formel

מִקְרָא מְפֹרָשׁ הוּא — c'est écrit en toutes lettres

דת הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ — le Nom ineffable (de Dieu)

‖ בִּמְפֹרָשׁ תה״פ — expressément

מִפְרָשׂ (91) ז גיאוגר — ligne *f* de partage des eaux

מִפְרָשִׂית (17) נ — barque *f* à voiles

מַפְשׁוֹל (21) ז — chandail *m*, pull-over *m*

מֻפְשָׁט, ־שֶׁטֶת (ר׳ ־שָׁטִים, ־שָׁטוֹת) ת — abstrait

מִפְשָׂעָה (225) נ אנטום — aine *f*

מַפְשֵׂק (91) — saute-mouton (jeu) *m*

מְפֻשָּׂק, ־שֶּׂקֶת (ר׳ ־שָּׂקִים, ־שָּׂקוֹת) ת — écarté

רַגְלַיִם מְפֻשָּׂקוֹת — jambes écartées

מְפַשֵּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שְּׁרִים, ־שְּׁרוֹת) ש — conciliateur *n*

מַפְשֵׁר (ר׳ ־שְׁרִים) ז טכנ — dégivreur *m*

מִפְתּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de répertorier

מַפְתֵּחַ (129) ז — clef *f*

מַפְתֵּחַ־גַּנָּבִים — passe-partout *m*, pince-monseigneur *f*

מַפְתֵּחַ שְׁוֵדִי — clef anglaise

בהש אִישׁ־מַפְתֵּחַ ז — homme *m* indispensable

עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ נ — position-clef *f*

דְּמֵי־מַפְתֵּחַ ז״ר — pas *m* de porte
‖ (פיתרון) — solution *f*, explication *f*
מַפְתֵּחַ לְחִידָה — le mot de l'énigme
‖ (רשימה) — index *m*
עָרַךְ מַפְתֵּחַ שֶׁל־ — indexer
כָּלַל בְּמַפְתֵּחַ — répertorier
‖ (שיטת־חלוקה) — critère *m*, mode *m* de distribution
לְפִי־מַפְתֵּחַ מִפְלַגְתִּי — au prorata de l'appartenance politique
‖ אנטום עֶצֶם־הַמַּפְתֵּחַ נ — clavicule *f*
‖ מוס מַפְתֵּחַ־סוֹל או ־כִּנּוֹר — clef de sol
מַפְתֵּחַ־פָה או ־בַּס — clef de fa
מִפְתֵּחַ (464) פ״י — indexer, répertorier
מִפְתָּח (89) ז — ouverture *f*, orifice *m*
מְפֻתָּח, ־תַּחַת (ר׳ ־תָּחִים, ־תָּחוֹת) ת — gravé, ciselé
‖ (מוכשר) — développé, précoce
מַפְתְּחָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de clefs
‖ (מכין רשימות) — auteur *m* d'index
מַפְתִּיעַ, ־עָה ת — surprenant
‖ בְּמַפְתִּיעַ תה״פ — à l'improviste
מִפְתָּל (91) ז — détour *m*, méandre *m*
‖ רפא — volvulus *m*
מְפֻתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — sinueux
מִפְתָּן (91) ז — seuil *m*
מִפְתָּע (89) ז — surprise *f*
מֵץ (113) ז — oppresseur *m*
מָצָא (338) פ״י — trouver
מָצָא אֲבֵדָה — trouver un objet perdu
‖ (פגש) מְצָאתִיהוּ בְּבֵיתוֹ — je l'ai trouvé chez lui
‖ (השיג) — atteindre, obtenir, rencontrer
מָצְאָה יָדוֹ — avoir les moyens
מָצָא אֶת־דַּרְכּוֹ — trouver son chemin
מָצָא חָכְמָה — parvenir à la sagesse
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־פ׳ — trouver grâce devant qn
מְצָאוֹ אָסוֹן — un malheur lui est arrivé
יָדוֹ מָצְאָה אֶת־פ׳ — mettre la main sur qn
עֵת־מְצוֹא נ — occasion *f* propice
בהש לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — ne pas s'y retrouver
מָצָא אֶת־לִבּוֹ לְ־ — s'enhardir à
מָצָא עֹז בְּנַפְשׁוֹ — oser
‖ (הגיע למסקנה) — trouver, constater
מָצָאתִי כִּי טָעִיתִי — je me suis aperçu de mon erreur
מָצָא לְנָכוֹן — trouver bon
אִם תִּמְצָא לוֹמַר שֶׁ־ — si tu veux soutenir que
‖ (הצליח) — réussir
‖ נִמְצָא (403) פ״ע — être trouvé, se trouver
הוּא נִמְצָא בַּבַּיִת — il se trouve chez lui
אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב — si le voleur est découvert
‖ (היה קיים) — exister
אֵינֶנּוּ בְּנִמְצָא — n'être pas disponible
‖ (היה מספיק) — suffire
‖ (נענה) — être accessible
דִּרְשׁוּ ה׳ בְּהִמָּצְאוֹ — invoquez Dieu quand il est accessible
‖ (התברר) — se trouver, apparaître
נִמְצֵאנוּ לְמֵדִים — nous en déduisons
הוּא נִמְצָא אָשֵׁם — il fut reconnu coupable
‖ הִתְמַצֵּא (478) פ״ע — s'orienter, se retrouver
‖ הִמְצִיא (507) פ״י — remettre, faire parvenir
‖ (הסגיר)° — livrer, mettre à la disposition
‖ (גילה) — inventer
הִמְצִיא מַכְשִׁיר — inventer un appareil
הִמְצִיא תֵּרוּץ — inventer un prétexte
מְצַאי (61) ז — inventaire *m*, stock *m*
מַצָּב (91) ז (מקום) — emplacement *m*, position *f*
‖ (תנאים) — situation *f*, état *m*, conditions *fpl*
מַצַּב־הַחוֹלֶה הוּטַב — l'état du malade s'est amélioré
הַמַּצָּב הַכַּלְכָּלִי — la situation économique
מַצַּב־רוּחַ — humeur *f*, disposition *f* d'esprit
מַצָּב בִּישׁ — mauvaise passe
בְּמַצָּב טוֹב/רַע — en bon / mauvais état
עממי הִצִּיל אֶת־הַמַּצָּב — sauver la situation
‖ צבא מַצַּב־דֹּם — position *f* du garde-à-vous
מַצַּב־הָכֵן — état d'alerte
מַצַּב־חֵרוּם — état de siège
חֵיל־מַצָּב ז — garnison *f*
.1 מֻצָּב (95) ז צבא — poste *m*

מִצָּב קִדְמִי — poste avancé, avant-poste *m*
מִצַּב־תַּצְפִּית — poste d'observation
2. מֻצָּב, ־צֶּבֶת (ר׳ ־צָּבִים, ־צָּבוֹת) ת — placé, dressé
מַצָּבָה (226) נ (חיל־מצב) — garnison *f*
|| (מיפקד) — effectif *m*, force *f*, état *m*
מַצֵּבָה (מַצֶּבֶת־, מַצַּבְתִּי, מַצֵּבוֹת) נ — monument *m*
מַצֶּבֶת־זִכָּרוֹן — monument commémoratif
(על־קבר) — pierre tombale
מִצְבָּה (223) נ — outillage *m*, équipement *m*
מִצְבֶּה (73) ז רפא — tumeur *f*
מִצְבּוֹעַ (9) ז — pinceau *m*
מִצְבּוֹר (21) ז צבא — dépôt *m*
מִצְבּוֹר־תַּחְמֹשֶׁת — dépôt de munitions
מַצְבְּטַיִם (263) ז״ז (צבת) — pinces *fpl*, tenailles *fpl*
|| (משקפיים) — pince-nez *m*
מַצְבִּיא (ר׳ ־אִים) ז — stratège *m*, chef *m* militaire
מַצְבִּיא עֶלְיוֹן — commandant *m* en chef
מַצְבִּיאוּת (48) נ צבא — commandement *m* en chef
מַצְבִּיעַ, ־בִּיעָה ש — votant *n*
מִצְבָּעָה (225) נ — teinturerie *f*
מְצֻבְעָן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עָנִים, ־עָנוֹת) ת — pigmenté
מַצְבֵּר (122) ז חשמל — accumulateur *m*
|| (הצטברות) — dépôt (de gravats *etc*) *m*
מִצְבָּר (91) ז (ערמה) — tas *m*, monceau *m*
|| (מחסן ארעי) — dépôt *m*
מְצֻבְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — mal luné
מַצֶּבֶת (252) נ (מצבה) — monument *m*
|| (גזע־עץ) — tronc *m*, souche *f*
|| (מעמד) — position *f*
מַצָּג (95) ז — présentation *f*, position *f*, posture *f*
מֻצָּג (95) ז (בתערוכה) — objet exposé
|| מֻצָּג מִשְׁפָּטִי — pièce *f* à conviction
|| פסיכ — représentation *f*
מִצָּד (88) ז או מְצָדִית (17) נ צבא — abri *m*, fortin *m*
מַצָּד (66) ז טכנ — cliquet *m*
|| (מסילת־ברזל צדדית) — voie *f* de garage
|| אנטום מַצַּד־הָאֹזֶן — parotide *f*
מַצַּד־הַתְּרִיס — parathyroïde *f*
מְצַדֵּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דְּדִים, ־דְּדוֹת) ש — partisan *n*
מְצֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — latéral
|| בִּמְצֻדָּד תה״פ — latéralement, de côté
מְצָדָה (212) נ — forteresse *f*
|| ש״פ נ (במדבר־יהודה) — Massada *f*
מְצָדִית ← מִצָּד
מִצְדָּע (89) ז צבא — salut (militaire) *m*
מֻצְדָּק, ־דֶּקֶת (ר׳ ־דָּקִים, ־דָּקוֹת) ת — légitime
מָצָה (353) פ״י (סחט) — presser (un fruit), exprimer
|| (מצץ) — sucer
|| נִמְצָה (406) פ״ע — être pressé, être exprimé
|| מִצָּה (447) פ״י — pressurer, exprimer
בהש מִצָּה אֶת־הַנּוֹשֵׂא — épuiser le sujet
מִצָּה אֶת־הַמִּדָּה — mesurer très exactement
מִצָּה אֶת־עֹמֶק־הַדִּין — pousser la rigueur jusqu'au bout
|| הִתְמַצָּה (480) פ״ע — être épuisé
בהש הִתְמַצָּה הַדִּיּוּן — le débat a été exhaustif
הִתְמַצָּה הַחֶשְׁבּוֹן — le compte est soldé
1. מַצָּה (208) נ (רקיק) — pain *m* azyme
מַצָּה שְׁמוּרָה — pain azyme garanti
חַג־הַמַּצּוֹת ז — la fête des azymes (Pâque)
2. מַצָּה (208) נ (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
3. מַצָּה (—) נ — produit brut
עוֹר־מַצָּה ז — cuir non tanné
מְצֻהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת — plein de joie
מִצְהָל (102) ז או מִצְהָלָה (224) נ — cris *mpl* d'allégresse
|| (של סוס) — hennissement *m*
1. מִצְהָר (102) ז גיאוגר — méridien *m*
2. מִצְהָר (102) ז (הצהרה) — déclaration *f*
מְצוּבָה (201) נ מתמט — faisceau *m*
|| צבא מְצוּבַת־רוֹבִים — faisceau (de fusils)
מָצוֹד (מְצוֹד־, מְצוֹדִי; ר׳ מְצוֹדִים) ז — poursuite *f*, battue *f*
|| (מבצר) — forteresse *f*, citadelle *f*
|| (מלכודת) — piège *m*
1. מְצוּדָה (201) נ (מבצר) — citadelle *f*
2. מְצוּדָה או מְצוֹדָה (201) נ (מלכודת) — piège *m*, rets *m*
דָּג שֶׁנֶּאֱחַז בִּמְצוּדָה — poisson pris au filet
|| בהש פָּרַשׂ מְצוּדָה לְ־ — tendre un piège à

פָּרַשׂ מְצוּדָתוֹ עַל־	étendre son influence sur
מִצְוָה (209) נ	ordre *m*, commandement *m*
‖ דת	précepte *m*, devoir religieux, bonne action
מִצְוַת־עֲשֵׂה	précepte positif
מִצְוַת־לֹא־תַעֲשֶׂה	interdiction *f*, défense *f*
מִצְוָה הַבָּאָה בַּעֲבֵרָה	fin louable obtenue par des moyens répréhensibles
מִצְוַת־אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה	religion routinière
בַּר־מִצְוָה (ר' בְּנֵי־מִצְוָה)	garçon devenu majeur
בַּת־מִצְוָה (ר' בְּנוֹת־מִצְוָה)	fille devenue majeure
הִגִּיעַ לְמִצְווֹת	arriver à sa majorité religieuse
מִלְחֶמֶת־מִצְוָה נ	guerre sainte
מֵת־מִצְוָה ז	cadavre abandonné
סְעוּדַת־מִצְוָה נ	festin solennel
שְׁלִיחַ־מִצְוָה	chargé d'une mission pieuse
מִצְוָה לְ־	c'est un devoir religieux de
מְצַוֶּה (73) ז	chef *m*
מָצוּי, מְצוּיָה (ר' ־יִים, ־יוֹת) ת	existant, disponible
פַּרְנָסָתוֹ מְצוּיָה	gagner normalement sa vie
הַפְּרוּטָה מְצוּיָה אֶצְלוֹ	il a des sous
הַמָּצוּי וְהָרָצוּי	ce qui est et ce qui devrait être
דת מָצוּי ראשון	l'être premier (Dieu)
‖ (רגיל)	habituel, fréquent
רוּחַ מְצוּיָה	vent normal
תִּלְתָּן מָצוּי	trèfle commun
מָצוּי אֵצֶל־	familier de, connaisseur en
מִצּוּי (51) ז	compression *f*, exhaustion *f*
‖ בהש מִצּוּי־בְּעָיָה	examen exhaustif d'un problème
מִצּוּי־הַדִּין	justice stricte
מִצּוּי־חֶשְׁבּוֹן	solde *m* d'un compte
מִצּוּי־הַיּוֹם	la fin du jour
עַד־מִצּוּי־הַנֶּפֶשׁ	jusqu'au dernier soupir
מְצוּל (ר' ־לִים) ז	profondeur *f*, eaux profondes
מְצוּלָה (201, ר' מְצוּלוֹת או מְצוּלוֹת) נ	abîme *m*
מְצוּלוֹת־יָם	le fond de la mer
מְצוּעַ, מְצוּעָה ת	moyen
ספורט מִשְׁקָל מָצוּעַ	poids moyen
מִצּוּעַ (9) ז (עשיית־פשרה)	compromis *m*
‖ (תיווך)	médiation *f*, intermédiaire *m*
מָצוֹף (30) ז	flotteur *m*
מִצְפִּית (17) נ	télescope *m*, lunette *f*
מִצּוּץ (51) ז	succion *f*
מְצוֹצָה (201) נ	suçoir *m*, ventouse *f*
מָצוֹק (30, ר' מְצוּקִים) ז	oppression *f*, détresse *f*
אִישׁ־מָצוֹק ז	misérable *m*, opprimé *m*
מָצוּק, מְצוּקָה ת	dressé, vertical
‖ מָצוּק (15) ז (עמוד)	pilier *m*, fondement *m*
מְצוּקֵי־אֶרֶץ	les piliers de la terre
גיאוגר (סלע תלול)	falaise *f*, écueil *m*
בהש הַמְּצוּקִים ז"ר	les justes d'ici-bas
מִצּוּק (51) ז פיס	solidification *f*
מְצוּקָה (201) נ	détresse *f*, misère *f*, gêne *f*
נִמְצָא בִּמְצוּקָה	être dans la gêne
1. מָצוֹר (30, בלי ר') ז צבא	siège *m*
בָּא בְּמָצוֹר	être assiégé
שָׂם מָצוֹר עַל־	assiéger
בהש (לחץ)	pression *f*, contrainte *f*
‖ °(מבצר)	fortification *f*
עִיר־מָצוֹר נ	place forte
2. °מָצוֹר ש"פ נ (מצרים)	l'Egypte *f*
מְצוּרָה (201) נ	forteresse *f*, citadelle *f*
מַצּוּת (51, בלי ר') נ	querelle *f*, dispute *f*
מֵצַח (184) ז	front *m*
קִמֵּט אֶת־מִצְחוֹ	plisser le front
בהש עַזּוּת־מֵצַח נ	audace *f*, effronterie *f*
צבא הַתְקָפַת־מֵצַח	attaque *f* de front
מִצְחָה (242) נ (בכובע)	visière *f*
‖ (על־הרגל)	jambière *f*
מִצְחוֹן (ר' ־נִים) ז או מִצְחִיָּה (202) נ	visière *f*
מִצְחִי, ־חִית ת	frontal
מַצְחִיק, ־קָה ת	drôle, amusant, comique
מַצְחִיקָן (91) ז	amuseur *m*, comique *m*
מִצְחִית (ר' ־חִיּוֹת) נ	frontail (de cheval) *m*
מִצְחָף (91) ז	livre *m*
מְצַחְצֵחַ (128) ז	cireur *m*
מְצַחְצֵחַ־נַעֲלַיִם	cireur de chaussures
מִצְחָק (102) ז	éclat *m* de rire, plaisanterie *f*

מִצְטַבֵּר, מִצְטַמְצֵם וכו' ← צָבַר, צִמְצֵם וכו'
מְצִיאָה (201) נ (גילוי) trouvaille *f*, découverte *f*
בהש מְצִיאַת־פִּתְרוֹן découverte d'une solution
|| (דבר שאבד) objet trouvé
|| עממי (הזדמנות) occasion *f*
קָפַץ עַל־הַמְּצִיאָה sauter sur l'occasion
מְצִיאוּת (48) נ existence *f*, réalité *f*
יְקַר־הַמְּצִיאוּת rare
מְחֻיַּב־הַמְּצִיאוּת nécessaire, imposé par les faits
הִתְעַלֵּם מִן־הַמְּצִיאוּת vouloir ignorer les faits
מְצִיאוּתִי, ־תִית ת réaliste
מְצִיאוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ réalisme *m*
מַצִּיג, ־גָה ש exposant *n*, metteur *n* en scène
מַצִּיגָן (91) ז comédien *m*
מְצֻיָּד, ־יֶּדֶת (ר' ־יָּדִים, ־יָּדוֹת) ת pourvu, équipé
מְצִיָּה (202) נ pression *f*, compression *f*
מַצִּיָּה (ר' ־יּוֹת) נ biscuit sec, craquelin *m*
מַצִּיל (1) ז sauveteur *m*
(בחוף הים) maître-baigneur *m*
מְצֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר' ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת (מסומן) marqué
|| (ניכר) célèbre, fameux, réputé
|| (מעולה) excellent
מְצִיעָא (נ' מְצִיעֲתָא) ת ארמית moyen
בָּבָא מְצִיעָא section *f* intermédiaire (d'un traité)
|| מְצִיעֲתָא נ milieu *m*, partie moyenne
מְצִיעוּת (48) נ médiation *f*
מְצֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר' ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת (בגד) frangé
|| (ציפור) huppé
מְצִיצָה (201) נ succion *f*
|| (סוכריה) sucette *f*
מְצִיצָן, ־נִית ש voyeur *n*, curieux *n*
מֵצִיק (19) ז oppresseur *m*, tyran *m*
מְצִיקָה (201) נ pression *f*, oppression *f*
מְצִיקוּת (48, בלי ר') נ פיס état *m* solide
מְצֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר' ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת dessiné, illustré
מַצִּית (ר' ־תִים) ז (מכשיר) briquet *m*
|| (אדם) incendiaire *m*
מֵצַל ← 3. צָלַל
מֻצָּל ← נִצַּל

מִצְלָב (91) ז carrefour *m*, croisement (de routes) *m*
מְצִלָּה (208) נ clochette *f*
|| מוס carillon *m*
מְצָלוֹב (21) ז צבא cheval *m* de frise
1. מִצְלוֹל (21) ז (צלילה) plongée *f*
2. מִצְלוֹל (21) ז מוס sonorité *f*, son *m*, ton *m*
מִצְלָח (89) ז traversée (d'un cours d'eau) *f*
מֻצְלָח, ־לַחַת (ר' ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת heureux, réussi
בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמֻצְלַחַת à la bonne heure
מֻצְלָב, ־בָה ת croisé, en forme de croix
|| מֻצְלָבִים ז"ר צמח crucifères *fpl*
מַצְלִיף (1) ז fouetteur *m*
|| בהש (בפרלמנט) rabatteur *m*, chef *m* de file
מִצְלָל (122) ז מוס diapason *m*
מַצְלֵמָה (229) נ appareil *m* photographique
מְצֻלָּע (89) ז מתמט polygone *m*
מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל polygone régulier
מִצְלַעַת (146) נ crête (montagneuse) *f*
מַצְלֵף (122) ז tapette *f*
מְצַלְצְלִים (—) ז"ר pièces *fpl* de monnaie
מְצֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר' ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת balafré
מְצִלְתַּיִם (261) נ"ז מוס cymbales *fpl*
מְצֻמָּג, ־מֶּגֶת (ר' ־מָּגִים, ־מָּגוֹת) ת caoutchouté
מַצְמֵד (122) ז embrayage *m*, accouplement *m*
מְצֻמָּד, ־מֶּדֶת (ר' ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת attaché, couplé
|| בִּמְצֻמָּד תה"פ de très près
מִצְמֶדֶת (252) נ טכנ manchon *m*
1. מִצְמוּץ (41) ז (קריצה) clignotement *m*
2. מִצְמוּץ (41) ז (מציצה) succion *f*
מִצְמָח (89) ז flore *f*, végétation *f*
|| בהש מִצְמַח־הַיּוֹם l'aube *f*, l'aurore *f*
1. מִצְמֵץ (460) פ"י (בעיניים) cligner (des yeux), clignoter
|| הִתְמַצְמֵץ (494) פ"ע cligner, clignoter
2. מִצְמֵץ (460) פ"י (מצץ) sucer, siroter
|| הִתְמַצְמֵץ (494) פ"ע se lécher les babines
מְצֻמְצָם, ־צֶמֶת (ר' ־צָמִים, ־צָמוֹת) ת restreint, réduit, limité
1. מְצַמְצְנִי, ־נִית ת (עיניים) clignotant
2. מְצַמְצְנִי, ־נִית ת (שפתיים) suceur, lécheur

מְצֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת — desséché, émacié

1. מְצֻמָּת, ־מֶּתֶת (ר׳ ־מָּתִים, ־מָּתוֹת) ת מטבח — conserve dans le vinaigre

בָּשָׂר מְצֻמָּת — viande salée

2. מְצֻמָּת, ־מֶּתֶת (ר׳ ־מָּתִים, ־מָּתוֹת) ת — lié, attaché

‖ (מכווץ) — recroquevillé, pelotonné

‖ בהש (צנוע) — modeste, humble

מִצָּן (66) ז — bac m à dégivrage

מִצְנָח (128) ז — parachute *m*

מִצְנָח (89) ז — descente *f* en parachute

מַצְנֵם (122) ז — grille-pain *m*

מְצֻנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת — refroidi

‖ רפא — enrhumé

‖ בהש דֵּעָה מְצֻנֶּנֶת — réflexion froide

מַצְנֵן (122) ז — refroidisseur *m*, réfrigérateur *m*, condenseur *m*

מְצֻנָּע, ־נַעַת (ר׳ ־נָּעִים, ־נָּעוֹת) ת — caché, secret

מִצְנֶפֶת (252) נ — turban *m*

מַצָּע (89, ר׳ ־עִים או ־עוֹת) ז (מרבד) — couche *f*, literie *f*

בהש קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ — la couche est trop étroite pour s'y étendre

‖ (תכנית־יסוד) — programme *m*

מַצָּע מִפְלַגְתִּי — plate-forme électorale (d'un parti)

1. מִצַּע (440) פ״ע (עבר באמצע) — traverser, diviser

בהש מִצַּע בֵּין־ — être médiateur entre

‖ פ״י (חישב הממוצע) — faire la moyenne de

‖ הִתְמַצֵּעַ (477) פ״ע — se mettre au milieu

2. [מצע] הִתְמַצֵּעַ (477) פ״ע (השתרע) — s'étendre

מְצֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת (מיטה) — fait (lit), arrangé

‖ (שהוגש כהצעה) — proposé

מִצְעָד (102) ז (הליכה) — marche *f*

‖ צבא — défilé *m*

מַצְעִית (17) נ צמח — réceptacle *m*

מְצַעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת — navrant

מִצְעָר, ־רָה ת — petit, menu, exigu, infime

‖ מִצְעָר ז — peu de chose, petit nombre

וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר — tes débuts seront modestes

‖ לְמִצְעָר °(לזמן קצר) — pour peu de temps

(לכל־הפחות) — au moins, du moins

מַצְעֶרֶת (255) נ טכנ — régulateur *m*, obturateur *m*

מִצְפֶּה (73) ז — tour *m* de guet, poste *m* d'observation

מִצְפֵּה־כּוֹכָבִים — observatoire *m*, planétarium *m*

מְצַפֶּה (73) ז — guetteur *m*

1. מְצֻפֶּה, ־פָּה ת (מיוחל) — attendu, espéré, prévu

הַמִּכְתָּב הַמְצֻפֶּה — la lettre attendue

2. מְצֻפֶּה, ־פָּה ת (מכוסה) — couvert, revêtu

מְצֻפֵּה־כֶּסֶף/זָהָב — argenté / doré

מַצְפּוּן (41) ז (מטמון) — trésor *m*

‖ (חוש־המוסר) — conscience *f*

בַּעַל־מַצְפּוּן — homme consciencieux

חֹפֶשׁ־הַמַּצְפּוּן ז — liberté *f* de conscience

מַצְפּוּן נָקִי — conscience tranquille

חֲסַר־מַצְפּוּן — sans scrupules

מַצְפּוּנִי, ־נִית ת — de conscience

מַצְפּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — conscience *f*, honnêteté *f*

מִצְפּוֹר (1) ז — poste *m* de guet, village-observatoire *m*

מַצְפֵּן (122) ז — boussole *f*

מְצֻפְּרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — onglé, ongulé

מָצַץ (358) פ״י — sucer

מוֹצֵץ דָּם — exploiteur *m*, vampire *m*

עממי מָצוּץ מִן־הָאֶצְבַּע — inventé de toutes pièces

‖ נִמְצַץ (388) פ״ע — être sucé

‖ הִתְמַצֵּץ (466) פ״ע — se lécher (les lèvres)

מֶצֶץ ← מוֹצֵץ

מִצֵּק (432) פ״י — rendre solide

‖ הִתְמַצֵּק (466) פ״ע — se solidifier

מַצֶּקֶת (251) נ — louche *f*

מָצַר (301) פ״י — délimiter, tracer (une limite)

‖ נִמְצַר (388) פ״ע — être délimité, être tracé

‖ מִצֵּר (432) פ״י — délimiter, tracer (une limite)

מֵצַר (166) ז — limite *f*, borne *f*

משפט בֶּן־מֶצֶר ז	voisin *m*, riverain *m*
בהש בְּלִי־מְצָרִים	illimité, sans borne
מֵצַר, מֵצָרָה ת (מצטער)	attristé, affligé
‖ (מציק)	qui cause de la peine, affligeant
‖ מֵצַר (67) ז (מעבר צר)	passage étroit
בֵּין־הַמְּצָרִים	dans la détresse
בהש בֵּין־הַמְּצָרִים	dans la période critique (entre le 17 *Tammouz* et le 9 *Av*)
‖ (מצוקה)	détresse *f*, angoisse *f*
‖ גיאוגר (רצועת־יבשה)	isthme *m*
(מעבר ימי)	détroit *m*
מַצְרֵב (122) ז רפא	cautère *m*
מִצְרָב (91) ז	brûlure *f*
מְצֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת	enroué
מִצְרִי, ־רִית ת	égyptien
מִצְרַיִם ש״פ נ (מדינה)	l'Egypte *f*
חֹשֶׁךְ־מִצְרַיִם ז	obscurité épaisse
מִצְרָךְ (91) ז	denrée *f*, article *m* de consommation
מִצְרְכֵי־מָזוֹן	denrées alimentaires
מִצְרָן (97) ז	voisin *m*, riverain *m*
מִצְרָנוּת (46) נ	mitoyenneté *f*
מִצְרָנִי, ־נִית ת	contigu, limitrophe
‖ מתמט זָוִיּוֹת מִצְרָנִיּוֹת	angles adjacents
מְצֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת	lépreux
מִצְרָעָה (225) נ	léproserie *f*
1. מְצֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת	épuré, raffiné
2. מְצֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת	attaché, joint
הַמִּכְתָּב הַמְּצֹרָף	la lettre jointe
‖ בִּמְצֹרָף תה״פ	ci-joint
מַצְרֵף (122) ז	creuset *m*
‖ בהש	épreuve *f*
1. מִצְרָף (91) ז	épuration *f*, raffinement *m*
2. מִצְרָף (91) ז	assemblage *m*, montage *m*
מִצְרֶפֶת (252) נ	combinaison (vêtement) *f*
מִצְרָר (91) ז	formation *f* en grappe
פְּצָצַת־מִצְרָר	bombe *f* à segmentation
מַצֵּת (95) ז	briquet *m*, allumoir *m*
‖ צבא (להפעלת־נפץ)	dispositif *m* d'allumage

מַצֶּת (ר׳ ־צְּתִים) ז טכנ	bougie *f* d'allumage
מַק (53, בלי ר׳) ז	pourriture *f*, grangrène *f*
מַקָאמָה (ר׳ ־מוֹת) נ	*maqama* (récit en prose rimée) *f*
מַקָּב (91) ז טכנ	poinçon *m*, chasse-pointe *m*
‖ מַקְבַיִם (263) ז״ז	pince *f* à poinçonner
מַקֵּב (122) ז	perforatrice *f* de bureau
מְקֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת	concave
מַקְבִּי ← מַכַּבִּי	
מַקְבִּיל, ־לָה ת	parallèle, homologue
‖ מַקְבִּילָה (בספרות) נ	passage *m* parallèle
מַקְבִּילוֹן (21) ז מתמט	parallélépipède *m*
מַקְבִּילוּת (46) נ	parallélisme *m*
מַקְבִּילַיִם (265) ז״ז ספורט	barres *fpl* parallèles
מַקְבִּילִית (17) נ מתמט	parallélogramme *m*
‖ פיס מַקְבִּילִית־הַכֹּחוֹת	parrallélogramme des forces
מַקְבֵּל (122) ז	collimateur *m*
מְקֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת	habituel, usuel
בְּדֶרֶךְ הַמְּקֻבֶּלֶת	selon la procédure usuelle
‖ (מוסכם)	convenu
מֻקְבָּלוֹת נ״ר	idées conventionnelles
‖ (שקיבל במסורת)	porteur d'une tradition
מְקֻבָּל אֲנִי מֵאֲבוֹתַי	mes ancêtres m'ont appris
‖ (עוסק בחכמת־הנסתר)	kabbaliste
‖ (רצוי) מְקֻבָּל עַל־פּ׳	bien vu de qn
מְקֻבָּל עַל־הַבְּרִיּוֹת	populaire
מַקְבָּן (ר׳ מַקְבְּנִים) ז	homme *m* à tête pointue
מִקְבָּע (89) ז	montage *m*, installation *f*
‖ (בצילום)	fixation *f*
מִקְבָּץ (91) ז	groupement *m*, rassemblement *m*
מְקֻבָּץ, ־בֶּצֶת (ר׳ ־בָּצִים, ־בָּצוֹת) ת	rassemblé
כְּתָבִים מְקֻבָּצִים	oeuvres complètes
מִקְבֶּצֶת (252) נ	fronces *fpl*, froncis *m*
מַקֶּבֶת (251) נ (פטיש)	marteau *m*, maillet *m*
‖ °מַקֶּבֶת־בּוֹר	excavation *f* d'un puits
מַקֶּבֶת (256) נ טכנ	perforateur *m*
מִקֵּד (432) פ״י	faire converger, concentrer
‖ הִתְמַקֵּד (466) פ״ע	converger, se concentrer

מְקַדֵּד (122) ז טכנ alésoir *m*
מַקְדֵּה (229) נ טכנ roue *f* à pointiller
מִקְדָּה (208) נ bol *m*, jatte *f*
מַקְדֵּחַ (128) ז foret *m*, vrille *f*, vilebrequin *m*
מְקֻדָּח, -דַּחַת (ר׳ -דָּחִים, -דָּחוֹת) ת brûlé, attaché
מַקְדֵּחָה (229) טכנ foreuse (machine) *f*
מַקְדִּים, -מָה ת préliminaire
דַּף מַקְדִּים feuillet *m* liminaire
מְקַדֵּם (132) ז מתמט coefficient *m*
מַקְדֵּם (91) ז מוס anacrouse *f*
מֻקְדָּם, -דֶּמֶת (ר׳ -דָּמִים, -דָּמוֹת) ת préalable, prématuré, anticipé
דֵּעָה מֻקְדֶּמֶת préjugé *m*
הוֹדָעָה מֻקְדֶּמֶת préavis *m*
שְׁטָר מֻקְדָּם traite antidatée
בְּשָׁעָה מֻקְדֶּמֶת de bonne heure
אֵין מֻקְדָּם וּמְאֻחָר il n'y a pas d'ordre chronologique
|| בְּמֻקְדָּם תה״פ tôt, bientôt, en avance
בְּמֻקְדָּם אוֹ בִּמְאֻחָר tôt ou tard
מִקְדָּמָה (223) נ avance (d'argent) *f*, acompte *m*
מִקְדָּמִי, -מִית ת préliminaire
מִקְדָּשׁ (91) ז sanctuaire *m*
דת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ ז le Temple (de Jérusalem)
°מֻקְדָּשׁ (122) ז portion consacrée
מַקְהֵל (126) או מִקְהָל (102) ז assemblée *f*
מַקְהֵלָה (-הֵלַת־; ר׳ -הֵלוֹת, -הֲלוֹת־) נ choeur *m*
מַקְהֵלָן, -הֵלָנִית (ר׳ -הֵלָנִים, -הֵלָנִיּוֹת) ש choriste *n*
מִקְהֶלֶת (255) נ choeur *m*, chorale *f*
מַקְהֵלָתִי, -תִית ת choral
מִקְוָאוֹת ← 2. מִקְוֶה
מַקּוֹב (21) ז טכנ chasse-clous *m*
מַקּוֹד (21) ז טכנ pointeau *m*
מִקּוּד (51) ז פיס focalisation *f*
|| בהש concentration *f*, convergence *f*
|| (בדואר) code postal
מִקְוָה (206) נ bassin *m*, réservoir *m*
1. מִקְוֶה (71) ז (תקוה) espoir *m*
2. מִקְוֶה (71, ר׳ מִקְוָאוֹת) ז (אוסף־מים) confluence *f*
|| דת (מרחץ) bain rituel

מִקּוּחַ (9) ז marchandage *m*
מַקּוֹל (30) ז gramophone *m*, phonographe *m*
מַקּוּלִין (ר׳ -נִים) ז abattoir *m*, boucherie *f*
מָקוֹם (33) ז lieu *m*, endroit *m*, place *f*
אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם ז״ר les habitants *mpl*
מִנְהַג־הַמָּקוֹם ז coutume locale
מְקוֹמוֹת־יְשִׁיבָה places assises
אֵין מָקוֹם לְשִׂמְחָה il n'y a pas lieu de se réjouir
הֶעָרָה שֶׁאֵינָהּ בִּמְקוֹמָהּ remarque déplacée
בִּמְקוֹם־ au lieu de, à la place de
בְּמָקוֹם אַחֵר autre part, ailleurs
מְמַלֵּא־מָקוֹם remplaçant, suppléant
מַרְאֵה־ או מוֹרֵה־מָקוֹם référence *f*
כָּל־מָקוֹם שֶׁ־ partout où, dans tous les cas où
מִכָּל־מָקוֹם de toute manière, en tout cas
|| דת הַמָּקוֹם l'Omniprésent (Dieu) *m*
|| מתמט מָקוֹם גֵּיאוֹמֶטְרִי lieu géométrique
מִקּוּם (51) ז localisation *f*, emplacement *m*
מְקוֹמִי, -מִית ת local
מְקוֹנֵן, -נֶנֶת (ר׳ -נְנִים, -נְנוֹת) ש auteur *n* de lamentations
|| מְקוֹנְנוֹת נ״ר pleureuses *fpl*
מַקּוֹף (21) ז secteur (de surveillance) *m*
שׁוֹטֵר־מַקּוֹף ז agent *m* de quartier
מַקּוֹף (41) ז tête *f* de hache
מִקּוּף (51) ז mise *f* d'un trait d'union
מַקּוֹפִי, -פִית ת de quartier, de secteur
מְקֻוָּץ, -וֶּצֶת (ר׳ -וָּצִים, -וָּצוֹת) ת tressé, bouclé
מְקֻוְקָו, -קֶוֶת (ר׳ -קָוִים, -קָווֹת) ת hachuré
מָקוֹר (33) ז (מעין) source *f*
|| בהש (מוצא) source, origine *f*
מִמָּקוֹר רִאשׁוֹן de première main
שִׁיבָה נ אֶל־הַמָּקוֹר retour *m* aux sources
|| (יצירה או מסמך) original *m*
הֶעְתֵּק ז מִן־הַמָּקוֹר copie *f* conforme
|| דקדוק infinitif *m*
|| אנטום utérus *m*
מַקּוֹר (21) ז (של־עוף) bec *m*
|| (בכלי־ירייה) percuteur *m*

|| צמח מְקוֹר־הַחֲסִידָה bec-de-grue, géranium *m*
מְקוֹרִי, ־רִית ת original
מְקוֹרִיּוּת (47, בלי ר') נ originalité *f*
מַקּוֹשׁ (21) ז gong *m*
|| מַקּוֹשׁ־הַתֹּף baguette *f* de tambour, mailloche *f*
מִקּוּשׁ (51) ז צבא pose *f* de mines, minage *m*
מַקּוֹשִׁית (17) נ מוס xylophone *m*
מְקוֹשֵׁשׁ ← 1. קָשַׁשׁ
מַקָּז (95) ז רפא phlébotome *m*
[מקח] הִתְמַקֵּחַ (477) פ"ע marchander
מִקָּח (94) ז achat *m*
מִקָּח וּמִמְכָּר achat et vente, commerce *m*
מִקַּח־טָעוּת malentendu *m*, maldonne *f*
|| (מחיר) prix *m*
עָמַד עַל־הַמִּקָּח marchander
|| (לקיחה) מִקַּח־שֹׁחַד vénalité *f*
מִקָּחָה (225) marchandise *f*
מִקֵּט (432) פ"י fâcher, irriter
מְקֻטָּב, ־טֶּבֶת (ר' ־טָּבִים, ־טָּבוֹת) ת polarisé
מִקְטוֹרָה (201) נ cardigan *m*
מְקַטְלֵג (132) ז catalogueur *m*
מַקְטֵעַ (128) ז tranchet *m*
מִקְטָע (89) ז segment *m*, calotte (sphérique) *f*
מְקֻטָּע, ־טַּעַת (ר' ־טָּעִים, ־טָּעוֹת) ת fragmentaire, entrecoupé, intermittent
|| לִמְקֻטָּעִים תה"פ de temps en temps, par intermittence
מְקֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר' ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת pendant, tombant, détaché
בהש בְּאָזְנַיִם מְקֻטָּפוֹת l'oreille basse
מִקְטֶפָה (229) נ machine *f* à cueillir (des fruits)
מִקְטָר (122) ז encensoir *m*
מִקְטָר (91) ז combustion (de parfums) *f*
מְקַטְרֵג (122) ז accusateur *m*
מִקְטְרָה (ר' ־רוֹת) נ autel *m* pour l'encens
מִקְטֹרֶן (194) ז jaquette *f*, smoking *m*
מִקְטֶרֶת (252) נ °(מחתה) poêle (à encens) *f*
|| (לעישון) pipe *f*, calumet *m*
[מקין] הִתְמַקְיֵן (494 נ) פ"ע faire le bouffon
מַקִּיף, ־פָה ת étendu, vaste, large

מַעְגָּל מַקִּיף cercle circonscrit
|| בהש פְּעֻלָּה מַקִּיפָה action *f* d'envergure
בֵּית־סֵפֶר מַקִּיף école polyvalente
בִּטּוּחַ מַקִּיף assurance *f* tous risques
1. מְקֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר' ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת désherbé
2. מְקֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר' ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת estival
מְקִיקָה (201) נ pourriture *f*
מֵקִישׁ ← [קיש]
מַקִּישׁ ← 1. נָקַשׁ
מַקֵּל (130) ז bâton *m*, canne *f*
מַקְלוֹת מְלוּחִים baguettes *fpl* au sel
מֵקֵל, מְקִלָּה ת indulgent, qui allège
נְסִבּוֹת מְקִלּוֹת circonstances atténuantes
מִקְלָב (122) ז portemanteau *m*
מִקְלֶדֶת (252) נ מוס clavier *m*
מַקְלֶה (73) ז מטבח grille-pain *m*
מִקְלֶה (—) ז combustion *f*
אֵפֶר־מִקְלֶה ז braise éteinte
מַקְלֵחַ (120) ז pomme (d'arrosoir, de douche) *f*
מִקְלַחַת (246) נ douche *f*
מַקְלֵט (122) ז poste récepteur
מִקְלָט (91) ז abri *m*, refuge *m*, asile *m*
מִקְלָט מְדִינִי asile politique
° עִיר־מִקְלָט נ ville *f* d'asile
|| צבא abri
מִקְלָיָה (212) נ torréfacteur (de café) *m*
מַקְלָנִי, ־נִית ת mince comme une baguette
1. מְקֻלָּס, ־לֶּסֶת (ר' ־לָּסִים, ־לָּסוֹת) ת célèbre
2. מְקֻלָּס, ־לֶּסֶת (ר' ־לָּסִים, ־לָּסוֹת) ת rôti, grillé
מִקְלָע (128) ז צבא mitrailleuse *f*
|| תַּת־מַקְלֵעַ mitraillette *f*
1. מְקֻלָּע, ־לַּעַת (ר' ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת jeté, lancé
2. מְקֻלָּע, ־לַּעַת (ר' ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת tressé, lacé
מַקְלְעָן (97) ז צבא mitrailleur *m*
1. מִקְלַעַת (246) נ fronde *f*, lance-pierres *m*
2. מִקְלַעַת (246) נ (רשת) tresse *f*, natte *f*, entrelacs *mpl*
מַקְלֵף (122) ז couteau *m* à peler, éplucheur *m*
מַקְלֵפָה (229) נ éplucheuse *f*, machine *f* à éplucher
מְקֻלְקָל, ־קֶלֶת (ר' ־קָלִים, ־קָלוֹת) ת avarié, abîmé

מִקֵּם (432) פ״י — placer, situer, localiser
|| הִתְמַקֵּם (466) פ״ע — se placer
מִקְמוּק (41) ז — pourriture *f*, effritement *m*
מְקֻמָּח, ־מַּחַת (ר׳ ־מָּחִים, ־מָּחוֹת) ת — enfariné
מְקֻמָּס, ־מֶּסֶת (ר׳ ־מָּסִים, ־מָּסוֹת) ת — gommé
מִקְמֵק (460) פ״י — faire pourrir
|| הִתְמַקְמֵק (494) פ״ע — se putréfier, dépérir
מַקְמְקוּת (47, בלי ר׳) נ — pourriture *f*
מַקְמֶקֶת (252) נ — pourriture *f*
מִקְמָר (91) ז — voûte *f*
מְקֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — voûté, bombé, convexe
מִקְמֶרֶת (252) נ — arcade *f*
מַקְנֵב (122) ז — sarcloir *m*
מִקְנָה (207) נ (קנייה) — achat *m*, acquisition *f*
|| (מחיר) — prix *m* d'achat
מִקְנֶה (73) ז °(בהמות) — bétail *m*
אַנְשֵׁי־מִקְנֶה ז״ר — éleveurs *mpl* de bétail
|| (קנייה) — achat *m*, acquisition *f*
מְקֻסָּד, ־סֶּדֶת (ר׳ ־סָּדִים, ־סָּדוֹת) ת — casqué
מַקְסִים, ־מָה ת — charmant, ravissant
מַקְסִימוּם (—) ז — maximum *m*
מַקְסִימָלִי, ־לִית ת — maximal, le plus grand
מֶקְסִיקוֹ ש״פ נ (מדינה) — le Mexique
(קִרְיַת־) מֶקְסִיקוֹ — Mexico (ville)
מֶקְסִיקָנִי, ־נִית ת — mexicain
מִקְסָם (91) ז — charme *m*, enchantement *m*
מְקֻעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — concave
מַקָּף (95) ז דקדוק — trait *m* d'union
מֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת — entouré
עִיר מֻקֶּפֶת־חוֹמָה — ville entourée de murailles
|| דקדוק — réuni par un trait d'union
|| מסחר — vendu à crédit
מַקְפֵּא (131) ז — congélateur *m*
מִקְפָּא (ר׳ ־אִים) ז (קיפאון) — froid *m*, gelée *f*
|| מטבח — gelée
מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — méticuleux
1. מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — amputé
2. מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — recroquevillé
מִקְפָּה (206) נ מטבח — bouillie *f*, gruau *m*

מַקְפָּה (208) נ מטבח — écumoire *f*
מְקֻפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — frustré, lésé
מַקְפִּיד, ־דָה ת — pédant, méticuleux, strict
מִקְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — gélatine *f*
מִקְפָּל (91) ז — pliement *m*, plissement *m*
מַקְפֵּלָה (229) נ — plieuse (machine) *f*
מְקֻפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת — plié, plissé
מַקְפֵּצָה (229) נ ספורט — tremplin *m*, plongeoir *m*
מַקֵּץ (132) ז — couperet *m*
מִקְצָב (91) ז מוס — rythme *m*
|| (מנה קצובה) — allocation *f*, ration *f*
מְקֻצָּב, ־צֶּבֶת (ר׳ ־צָּבִים, ־צָּבוֹת) ת — rythmé
מִקְצָבִי, ־בִית ת — rythmique
מַקְצָה (207) נ טכנ — guillaume (rabot) *m*
מִקְצֶה (73) ז צבא — détachement *m*
1. מֻקְצֶה, ־צָה ת — réservé, mis à part, tabou
|| דת — indisponible (pendant le sabbat)
2. מִקְצֶה (73) ז — dépôt *m*, arrière-cour *f*
מִקְצוֹעַ (27) ז (פינה) — coin *m*, angle *m*
|| מתמט (בגוף הנדסי) — arête *f*
|| (משלח־יד) — métier *m*, profession *f*
בַּעַל־מִקְצוֹעַ — spécialiste
מִקְצוֹעוֹת חָפְשִׁיִּים — professions libérales
|| (נושא לימודי) — matière (d'enseignement) *f*
מִקְצוֹעַ־חוֹבָה — matière obligatoire
מַקְצוֹעַ (44) ז — couteau (à couper les figues) *m*
מַקְצוּעָה (201) נ טכנ — rabot *m*
מִקְצוֹעִי, ־עִית ת — professionnel
בֵּית־סֵפֶר מִקְצוֹעִי — école professionnelle
פּוֹעֵל מִקְצוֹעִי — ouvrier qualifié
אִגּוּד מִקְצוֹעִי — syndicat *m*
מִקְצוֹעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — compétence professionnelle
מִקְצוֹעָן (ר׳ ־נִים) ז — spécialiste *m*, professionnel *m*
מִקְצוֹעָנוּת (46, בלי ר׳) נ — professionalisme *m*
מַקְצִיף, ־פָה ת — écumant, écumeux
[מקצע] הִתְמַקְצֵעַ (495) פ״ע — se spécialiser
° מִקְצְעָה (ר׳ ־עוֹת) נ — coin *m*, angle *m*
מַקְצֵעָה (229) נ טכנ — raboteuse (machine) *f*
מַקְצֵף (122) ז מטבח — fouet *m* à oeufs, batteur *m*

מִקְצָף (91) ז	écume *f*
מִקְצֶפֶת (252) נ מטבח	meringue *f*
מַקְצֵץ (122) ז טכנ	ciseau *m*
מַקְצֵצָה (229) נ חקל	hache-paille *m*
מַקְצֵרָה (229) נ חקל	faucheuse (machine) *f*
מִקְצָת (מִקְצַת־, מִקְצָתוֹ) נ	un peu
מִקְצַת־כֶּסֶף	un peu d'argent
מִקְצָת מִן־הַמִּקְצָת	un tout petit peu
לֹא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִקְצָתוֹ	il n'en est rien
מִקְצָתָם אוֹמְרִים	quelques-uns disent
‖ °(בסוף־) מִקְצַת־יָמִים עֲשָׂרָה	au bout de dix jours
‖ מִקְצָת או בְּמִקְצָת תה"פ	un peu, tant soit peu
[מקק] נָמַק (417) פ"ע	pourrir, se décomposer
‖ הִתְמַקֵּק (466) פ"ע	se putréfier, dépérir
‖ הֵמַק (529) פ"י	faire pourrir, consumer
מֶקֶק (166) ז	putréfaction *f*, décomposition *f*
‖ רפא	gangrène *f*
1. מַקָּק (ר׳ ־קִים) ז חרק	blatte *f*, cancrelat *m*
2. מַקָּק (ר׳ ־קִים) ז (קוף)	macaque *m*
מִקְרָא (87, ר׳ ־אִים או ־אוֹת) ז	convocation *f*
מִקְרָא־קֹדֶשׁ	assemblée religieuse
‖ (קריאה בספר)	lecture *f*
‖ (הסבר לציור וכדומה)	légende *f*
‖ (כתבי־הקודש)	la Bible
מִקְרָא כִּפְשׁוּטוֹ	la Bible comprise au sens littéral
מִקְרָאוֹת גְּדוֹלוֹת	Bible avec commentaires
בְּנֵי־מִקְרָא ז"ר	les Caraïtes *mpl*
‖ (פסוק מן התנ"ך)	verset *m*
מִקְרָא מָלֵא	texte *m* explicite
מִקְרָא (ר׳ ־רָאִים, ־רָאֵי־) ז	invité *m*, hôte *m*
‖ (מכונה)	nommé, surnommé
‖ (מיועד) יִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי	Israel mon élu
מִקְרָאָה (226) נ	chrestomathie *f*, livre *m* de lecture
מִקְרָאִי, ־אִית ת	biblique
מְקֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת	familier, intime
מִקְרָב (91) ז	proximité *f*
צִלּוּם־מִקְרָב ז	gros plan
מִקְרֶבֶת (252) נ	télescope *m*
מְקָרֶה (73) ז	charpente *f*, plafond *m*
מְקֵרָה (229) נ	endroit frais, chambre froide
עֲלִיַּת־מְקֵרָה נ	balcon *m* à prendre le frais
‖ (ארון־קירור)	glacière *f*
מְקֹרֶה, ־רָה ת	couvert d'un toit *ou* d'un plafond
מִקְרֶה (73) ז (מאורע)	événement *m*, cas *m*
מִקְרֶה אָבוּד	cas désespéré
מִקְרֶה עָדִין	affaire délicate
מִקְרֶה בִּלְתִּי־רָגִיל	cas exceptionnel
מִקְרֵי־הַזְּמַן	les événements actuels
‖ (מזל)	hasard *m*, sort *m*
וַיִּקֶר מִקְרֶהָ	le hasard la conduisit
בְּמִקְרֶה	par hasard
מַקְרוֹקוֹסְמוֹס (—) ז	macrocosme *m*
מְקֻרְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת	bouclé, arrondi
1. מְקֻרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת	chauve
‖ בהש (אילן)	dégarni
2. מְקֹרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת	couvert de glace
מַקְרֵי (—) ז ארמית	qui enseigne la lecture
מַקְרֵי־דַרְדְּקֵי	instituteur *m*
מִקְרִי, ־רִית ת	accidentel, contingent
מִקְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère accidentel, contingence *f*
מַקְרִיחַ, ־חָה ת	d'une calvitie naissante
מְקֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת (חלב)	crémeux
‖ (לחם)	croustillant
מְקֹרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת	corné, cornu
מַקְרֵן (122) ז טכנ	radiateur *m*, projecteur *m*
מִקְרָס (91) ז ספורט	passement *m* des jambes (en gymnastique)
מִקְרֶצֶת (252) נ	pâton *m*
מְקַרְקְעִים (—) ז"ר	biens immobiliers, immeubles *mpl*
מְקֻרְקָף, ־קֶפֶת (ר׳ ־קָפִים, ־קָפוֹת) ת	scalpé
מְקָרֵר (132) ז	réfrigérateur *m*
מִקְרָשׁ (91) ז	caillot *m*, coagulum *m*
מַקָּשׁ (95) ז	touche (de machine à écrire) *f*
מִקֵּשׁ (432) פ"י צבא	miner, parsemer de mines
מִקְשָׁאָה ← 1. מִקְשָׁה	

מִקְשָׁאָן (97) ז — cultivateur *m* de concombres
מִקְשָׁב (91) ז — action *f* d'écouter, audition *f*
1. מִקְשָׁה (207) או מִקְשָׁאָה (225) נ — champ *m* de concombres
2. מִקְשָׁה (207) נ (מתכת) — métal massif
|| בהש מִקְשָׁה אַחַת — d'un seul bloc, tout d'une pièce, monolithique
מִקְשׁוּר (21) ז — contexte *m*, rapport *m*, liaison *f*
בְּמִקְשׁוּר אֶחָד — dans un même contexte
מְקֻשָּׁח או מֻקְשָׁח, ־שַּׁחַת (ר׳ ־שָּׁחִים, ־שָּׁחוֹת) ת — durci
מִקְשִׁי, ־שִׁית ת — massif
מִקְשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère massif, dureté *f*
מַקְשָׁן (97) ז — questionneur *m*
מַקְשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ — manie *f* de questionner
מְקֻשְׂקָשׂ, ־קֶשֶׂת (ר׳ ־קָשִׂים, ־קָשׂוֹת) ת — squameux
מְקֻשְׁקָשׁ, ־קֶשֶׁת (ר׳ ־קָשִׁים, ־קָשׁוֹת) ת — gribouillé
מְקַשֵּׁר (132) ז — agent *m* de liaison
|| ספורט — demi-arrière *m*
מְקֻשָּׁת, ־שֶּׁתֶת (ר׳ ־שָּׁתִים, ־שָּׁתוֹת) ת — cintré, arqué
מַקֶּשֶׁת (ר׳ ־קָשׁוֹת) נ צבא — mouilleur *m* de mines (bateau)
1. מַר, מָרָה ת — amer
עממי אָהַב הַטִּפָּה הַמָּרָה — aimer la boisson
|| בהש מַר לִי — je suis triste
אַחֲרִית מָרָה — fin cruelle
מַר־לֵב או ־נֶפֶשׁ — aigri, désespéré
|| מַר תה״פ — amèrement
°וָאֵלֵךְ מַר — je m'en allai tristement
|| מַר (—) ז — amertume *f*
מַר־הַמָּוֶת — l'amertume de la mort
בְּמַר־רוּחוֹ — dans l'amertume de son âme
2. מַר (—) ז (אדון) — monsieur *m*
מַר נָתָן — monsieur Nathan
מַר בַּר־רַב־אָשֵׁי — savant éminent
וְכֵן לְמַר (תשובה לברכה) — et vous de même
3. מַר (—) ז (טיפה) — goutte *f*
כְּמַר מִדְּלִי — comme une goutte d'un seau
4. מַר (57) ז (מעדר) — bêche *f*
מֹר (נס׳ מָר־) ז צמח — myrrhe *f*
מָר־דְּרוֹר — myrrhe sauvage

1. [מרא] הִמְרִיא (507) פ״ע — s'élever dans l'air
הַמָּטוֹס הִמְרִיא — l'avion a décollé
|| פ״י — faire envoler
|| כימ — sublimer
2. [מרא] הִמְרִיא (507) פ״י (פיטם) — gaver
מָרָא (מָרִי, מָרֵיהּ, מָרָן; ר׳ מָרָנָן) ז ארמית — maître *m*
אַבָּא מָרִי — mon père et mon maître
מָרֵיהּ דְּעָלְמָא! — maître du monde!
מָרָנָן וְרַבָּנָן — messieurs les rabbins
מַרְאָה (207) נ (חזון) — vue *f*, vision *f*
מַרְאוֹת־לַיְלָה — vision nocturne
|| (ראי) — miroir *m*, glace *f*
מַרְאֶה (77, ר׳ מַרְאוֹת) ז (ראייה) — vue *f*
נֶחְמָד לְמַרְאֶה — agréable à voir
מַרְאֵה־עֵינַיִם — vue immédiate
|| (דמות) — aspect *m*, apparence *f*
כְּמַרְאֵה־אָדָם — telle une apparence humaine
|| (חזיון) — vision *f*, apparition *f*
|| (ציון) מַרְאֵה־מָקוֹם — référence *f*
מֻרְאָה (207) נ זואול — jabot *m*
מְרַאְיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ש — interviewer *n*
מְרֻאְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ש — interviewé *n*
מַרְאִית (17) נ — apparence *f*
לְמַרְאִית־עַיִן — à première vue
מִפְּנֵי־מַרְאִית־הָעַיִן — pour éviter des apparences trompeuses
מְרַאֲשׁוֹת (209) נ״ר — chevet *m*
מֵרַב (—) ז — maximum *m*
לְמֵרַב־שִׂמְחָתוֹ — à sa grande joie
מֵרַב־הַחַיָּלִים — la majorité des soldats
1. מְרֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — innombrable
2. מְרֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — taché, souillé
מַרְבָד (98) ז — tapis *m*
מַרְבַד־הַקְּסָמִים — le tapis volant
מִרְבָּד (91) ז — couche *f*, dépôt *m*
מְרֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — capitonné
|| (מחולק לרבדים) — stratifié
מַרְבֶּה תה״פ — beaucoup
לְמַרְבֵּה־הַצַּעַר — à mon grand regret
|| זואול מַרְבֵּה־רַגְלַיִם ז — myriapode *m*, mille-pattes *m*

מַרְבֶּה (207, בלי ר׳) נ	grande quantité
מַרְבֶּה, ־בָּה ת	nombreux, multiple
תָּפַשְׂתָּ מְרֻבֶּה לֹא תָפַשְׂתָּ	qui trop embrasse mal étreint
הָעֲבוֹדָה מְרֻבָּה	il y a beaucoup de travail
מֵרַבִּי, ־בִּית ת	maximal, maximum
משפט עֹנֶשׁ מֵרַבִּי	maximum *m* de la peine
1. מַרְבִּית (—) נ	la plus grande part, la plupart
מַרְבִּית־הַזְּמַן	la plupart du temps
2. °מַרְבִּית (—) נ (ריבית)	intérêt *m*, usure *f*
1. מִרְבִּית (ר׳ ־בִּיּוֹת) נ (נדבך)	assise (de pierres) *f*, rangée *f*
2. מִרְבִּית (ר׳ ־בִּיּוֹת) נ (ענף)	jeune rameau *m*
מְרֻבָּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בָּכִים, ־בָּכוֹת) ת	échaudé
מְרֻבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת	carré
כְּתָב מְרֻבָּע	écriture carrée (en hébreu)
מֶטֶר מְרֻבָּע	mètre carré
מתמט שֹׁרֶשׁ מְרֻבָּע	racine carrée
‖ מְרֻבָּע ז	quadrilatère *m*
‖ (שירה) מְרֻבָּעִים ז״ר	quatrains *mpl*
‖ עממי	guindé, conformiste, obtus
מִרְבַּעַת (246) נ	repaire *m*, gîte *m*
בהש בֵּית־מִרְבַּעַת	emplacement *m*, lit (d'un fleuve) *m*
מִרְבָּץ (122) ז (של־בהמות)	repaire *m*, gîte *m*
מִרְבָּץ (91) ז (של־מחצבים)	gisement *m*
מַרְבֵּק (122) ז	étable *f*, mangeoire *f*
עֶגְלֵי־מַרְבֵּק ז״ר	veaux gras
מְרֻבָּק, ־בֶּקֶת (ר׳ ־בָּקִים, ־בָּקוֹת) ת	gras, engraissé
מֵרַג (301) פ״י חקל	herser
‖ נִמְרַג (388) פ״ע	être hersé
מְרֻגָּב, ־גֶּבֶת (ר׳ ־גָּבִים, ־גָּבוֹת) ת	grumelé, défoncé
מַרְגּוֹעַ (27) ז	repos *m*, tranquillité *f*
בֵּית־מַרְגּוֹעַ ז	hôtellerie *f*, maison *f* de repos, pension *f* de famille
מְרֻגָּז, ־גֶּזֶת (ר׳ ־גָּזִים, ־גָּזוֹת) ת	fâché, irrité
מַרְגִּיעַ, ־עָה ת	calmant, sédatif
מֻרְגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת	habitué
מְרַגֵּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גְּלִים, ־גְּלוֹת) ש	espion *n*
מַרְגְּלָא (—) ז ארמית	habitude *f*, usage *m*
מַרְגְּלָא בְּפֻמֵּיהּ	il a l'habitude de dire
מַרְגְּלוֹת (201) נ״ר	pied (du lit) *m*
בהש לְמַרְגְּלוֹת־הָהָר	au pied de la montagne
מַרְגָּלִית (17) נ	perle *f*
‖ בהש פֶּה מֵפִיק מַרְגָּלִיּוֹת	orateur éloquent
מַרְגֵּמָה (229) נ °(לזריקת־אבנים)	catapulte *f*
‖ צבא	mortier *m*
מַרְגָּנִית (17) נ צמח	marguerite *f*, pâquerette *f*
מַרְגֵּעָה (229) נ	repos *m*, calme *m*
מַרְגָּרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מטבח	margarine *f*
מַרְגָּשׁ (91, בלי ר׳) ז עממי	sentiment *m*, bien-être *m*
אֵיךְ הַמַּרְגָּשׁ?	comment te sens-tu?
מַרְגֵּשָׁה (229) נ	agitation *f*, tumulte *m*
מָרַד (301) פ״ע (בְּ־)	se soulever, se rebeller
‖ הִתְמָרֵד (473) פ״ע	se soulever, se rebeller
‖ הִמְרִיד (498) פ״י	inciter à la rébellion
מֶרֶד (165) ז	rébellion *f*, soulèvement *m*
עָמַד בְּמִרְדּוֹ	s'obstiner dans son refus
מַרְדָּד (91) ז	gué *m*
מְרֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת	plat, aplati
מַיִם מְרֻדָּדִים	eau peu profonde
מַרְדֶּה (73) ז	pelle *f* à enfourner
מִרְדֶּה (73) ז חקל	récolte *f* de miel
מַרְדוּת (—) נ	rébellion *f*, désobéissance *f*
מַכַּת־מַרְדוּת נ	correction *f*, châtiment *m*
מַרְדוּת־לֵב	remords *m*
מַרְדִּים, ־מָה ת	qui endort, soporifique
סַם מַרְדִּים	narcotique *m*
רוֹפֵא מַרְדִּים	anesthésiste *m*
מָרְדְּכַי ש״פ ז	Mardochée *m*
מְרֻדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת	somnolent
מַרְדֵּמֶת (252) נ	coma *m*, léthargie *f*, catalepsie *f*
מַרְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	rebelle, contestataire
מַרְדָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	désobéissance *f*, rébellion *f*
מַרְדָּנִי, ־נִית ת	rebelle, indocile
מַרְדֵּעַ (128) ז	aiguillon *m*

מַרְדַּעַת (246) נ — selle *f*, coussinet *m*, bât *m*

מִרְדָּף (91) ז — poursuite *f*

1. מָרָה (210) נ (מיץ־הכבד) — bile *f*, fiel *m*

בהש מָרָה שְׁחוֹרָה — mélancolie *f*

זָרַק מָרָה בְּ־ — réprimander, rudoyer

2. מָרָה או מֹרָה (201, בלי ר') נ (מרירות) — amertume *f*

מָרַת־נֶפֶשׁ — tristesse *f*, chagrin *m*

מָרַת־(או מֹרַת־) רוּחַ — déplaisir *m*, affliction *f*

הַדָּבָר הוּא לְמֹרַת־רוּחִי — cela me déplaît

3. מָרָה (210) נ (גברת) — dame *f*, madame *f*

מָרַת נָתָן — Mme Nathan

4. מָרָה (210) נ (מעדר) — bêche *f*

1. מָרָה (353) פ"ע (מרד) — se rebeller, se révolter

מָרָה בְּפ' — se rebeller contre qn

מָרָה אֶת־פִּי־פ' — désobéir à qn

בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה — fils mutin et désobéissant

‖ הִמְרָה (512) פ"ע — désobéir

הִמְרָה אֶת־פִּי־פ' — enfreindre l'ordre de qn

הִמְרוּ זֶה אֶת־זֶה — rivaliser, parier

2. [מרה] הִמְרָה (512) פ"י (פיטם) — gaver, engraisser

°מֹרֶה, ־רָה ת (מדוכא) — aigri, déprimé

מַרְהֵבָה (229, בלי ר') נ — ostentation *f*, vantardise *f*

מִרְהָט (102) ז — mobilier *m*

מַרְהִיב, ־בָה ת — excitant, enthousiasmant

נוֹף מַרְהִיב־עַיִן — paysage *m* admirable

מָרוּג, מְרוּגָה ת — strié, rugueux

מֵרוּג (49) ז חקל — hersage *m*

מָרוֹד (31) ז — rebelle *m*, insurgé *m*

מָרוּד, מְרוּדָה ת — misérable, accablé

מָרוּד (15) ז — misère *f*, infortune *f*

מַרְוָה (209) נ צמח — sauge *f*

מְרֻוֶּה, ־וָּה ת — abreuvé, rassasié

מָרוּחַ, מְרוּחָה ת — écrasé, broyé

מֵרוּחַ (מֵרוּחַ־) ז — étalement *m*, aplanissement *m*

מִרְוָח (91) ז — espace *m*, intervalle *m*, distance *f*

‖ טכנ — jeu (d'un mécanisme) *m*

‖ (סטטיסטיקה) — fourchette *f*

‖ (דפוס) — blanc *m*

מְרֻוָּח, ־וַּחַת (ר' ־וָּחִים, ־וָּחוֹת) ת — spacieux

מֵרוּט (49) ז — polissage *m*

מַרְוִיחַ (146) ז — gagneur *m*

מָרוֹם ז או מְרוֹמִים (30) ז"ר — hauteur *f*, sommet *m*

‖ (שמיים) — firmament *m*

מְרוֹמָם, ־מֶמֶת (ר' ־מָמִים, ־מָמוֹת) ת — élevé, exquis

בְּמַצַּב־רוּחַ מְרוֹמָם — plein d'entrain

מָרוֹן, בְּנֵי־ ז"ר — troupeau *m* de moutons

מָרוּס, מְרוּסָה ת — concassé

מֵרוֹץ (19) ז — course *f*

בְּמֵרוֹץ־הַיָּמִים — au cours du temps, avec le temps

מֵרוֹץ־מִכְתָּבִים — correspondance *f*

‖ ספורט (התחרות) — course

מֵרוֹץ־סוּסִים — course de chevaux

מֵרוֹץ־שְׁלִיחִים — course de relais

בהש מֵרוֹץ־חִמּוּשׁ — course aux armements

1. מְרוּצָה (201) נ (מרוץ) — course *f*

בִּמְרוּצָה — en courant, au pas de course

בִּמְרוּצַת־הַזְּמַן — au cours du temps

2. מְרוּצָה (201) נ (גזלה) — oppression *f*, violence *f*

מֵרוּק (49) ז (צחצוח) — polissage *m*

‖ (טיהור) — nettoyage *m*, purge *f*

בהש (כפרה) — expiation *f*

מֵרוּק־עֲווֹנוֹת — rémission *f* des péchés

מְרֻוָּק, ־וֶּקֶת (ר' ־וָּקִים, ־וָּקוֹת) ת — vide, désolé

עממי רַוָּק מְרֻוָּק — célibataire impénitent

מָרוֹקָאִי, ־קָאִית (ר' ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — Marocain *n*

מָרוֹקוֹ ש"פ נ (מדינה) — le Maroc

מְרוּקִים (41) ז"ר — lotion *f*, cosmétique *f*

מָרוֹקָנִי, ־נִית ת — marocain

מָרוֹר (30) ז — laiteron *m*, herbe amère

‖ בהש מְרוֹרִים — amertume *f*

מָרוּר, מְרוּרָה ת — amer

מֵרוּר (49) ז — aigrissement *m*

מְרוֹרָה (201) נ — poison *m*, venin *m*

‖ בהש מְרוֹרוֹת — amertume *f*, rancune *f*

כָּתַב מְרוֹרוֹת עַל־ — écrire des invectives contre

מְרוֹשָׁשׁ, ־שֶׁשֶׁת (ר' ־שָׁשִׁים, ־שָׁשׁוֹת) ת — déshérité

מָרוּת (46, בלי ר') נ — autorité *f*, discipline *f*

הִטִּיל מָרוּתוֹ עַל־ — se faire obéir par
קִבֵּל מָרוּת — se soumettre
מַרְזֵב (122) ז — gouttière *f*, gargouille *f*
מַרְזֵחַ (128, נס׳ מִרְזַח־) ז — banquet *m*, festin *m*
בֵּית־מַרְזֵחַ ז — taverne *f*, estaminet *m*
מַרְזְחָן (97) ז — tavernier *n*, cabaretier *m*
מַרְזֶפֶת (252) נ — marteau *m*
מָרַח (331) פ״י — étendre, étaler, tartiner
מָרַח חֶמְאָה עַל־פְּרוּסָה — beurrer une tranche
עממי (נתן שוחד) — graisser la patte à
|| (עשה ברשלנות) — barbouiller, bâcler
|| (רימה) — rouler, duper
|| נִמְרַח (402) פ״ע — être étendu, être étalé
|| מֵרַח (442) פ״י — oindre, graisser
(החליק) — aplanir, lisser
|| הִתְמָרֵחַ (476) פ״ע — être étendu, être étalé
מֶרַח (179) ז רפא — onguent *m*, pommade *f*
מַרְחֵב (126) ז טכנ — dilatateur *m*
מֶרְחָב (91) ז — espace *m*, zone *f*
מֶרְחַב־מִחְיָה — espace vital
מֶרְחַב־פְּעֻלָּה — champ *m* d'action
הַנְדָּסַת־הַמֶּרְחָב — géométrie *f* dans l'espace
|| צבא — région *f* militaire
|| בהש יָצָא לַמֶּרְחָב — prendre son essor
הוֹצִיא לַמֶּרְחָב — libérer, mettre au large
מֻרְחָב, ־חֶבֶת (ר׳ ־חָבִים, ־חָבוֹת) ת — élargi, extensif
מֶרְחָבִי, ־בִית ת — spatial, de zone
הַנְדָּסָה מֶרְחָבִית — géométrie *f* dans l'espace
צבא פִּקּוּד מֶרְחָבִי — commandement régional
מֶרְחַבְיָה (—) נ — espace ouvert, latitude *f*
מְרֻחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת — pitoyable
מַרְחָן (91) ז — barbouilleur *m*
מֶרְחָף (91) ז — vol *m*, envol *m*
מַרְחֶפָה (224) נ — voiture *f* à coussin d'air
מֶרְחָץ (102, ר׳ ־חֲצָאוֹת) ז — bain *m*
בֵּית־מֶרְחָץ ז — établissement *m* de bains
מֶרְחַץ־הַזֵּעָה — bain de vapeur
בהש מֶרְחַץ־דָּמִים — bain de sang
מֶרְחָק (98) (מקום רחוק) — lieu éloigné
אֶרֶץ־מֶרְחַקִּים — pays lointain
מִמֶּרְחַקִּים — de loin

|| (רוחק) — distance *f*
מְרֻחָק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חָקִים, ־חָקוֹת) ת — éloigné, écarté
מִרְחָשׁ (102) ז — grouillement *m*
מַרְחֲשָׁה (229) נ — tumulte *m*, brouhaha *m*
מַרְחֶשְׁוָן או חֶשְׁוָן (—) ז — *Marhechwân* (2e mois de l'année juive: octobre/novembre) *m*
מַרְחֶשֶׁת (255) נ — poêle *f*, friteuse *f*, sauteuse *f*
|| אנטום — cotyle *m*
מָרַט (301) פ״י (תלש) — arracher
מָרַט שַׂעֲרוֹתָיו — s'arracher les cheveux
מָרַט נוֹצוֹת־תַּרְנְגֹלֶת — plumer une poule
מָרַט עַצְבֵּי־פ׳ — mettre les nerfs de qn à vif
|| (לטש) — polir, aiguiser
|| נִמְרַט (388) פ״ע — être arraché, être dégarni
|| מֵרַט (437) פ״י (תלש) — arracher avec force
(צחצח) — polir, aiguiser
|| הִתְמָרֵט (473) פ״ע (נקרח) — se dégarnir
(צוחצח) — être poli, être aiguisé
מֶרֶט (166) — arrachement *m*
בהש מֶרֶט־עֲצַבִּים — énervement *m*
|| (חור הנימה) — follicule *m*
מַרְטֵב (122) ז — mouilleur (de timbres) *m*
מַרְטֵט (122) ז טכנ — vibrateur *m*
מִרְטֵט (460) פ״י — chiffonner, user
|| הִתְמַרְטֵט — être chiffonné, être usé
מַרְטִיב (1) ז — pisseur *m*
מַרְטִירוֹלוֹגְיָה (202) נ — martyrologe *m*
מְרֻטְפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — gros, gras
1. מְרִי או מֶרִי (5, בלי ר׳) ז (מרד) — insurrection *f*
מְרִי אֶזְרָחִי — désobéissance civile
תְּנוּעַת־מֶרִי נ — mouvement insurrectionnel
2. מְרִי (—) ז (מרירות) — amertume *f*
° מְרִי־שִׂיחִי — mes plaintes *fpl*
שָׁפַךְ אֶת־מְרִי־לִבּוֹ — épancher sa bile
מְרִיא (ר׳ ־אִים) ז — boeuf gras
מֵרִיב (19) ז — adversaire *m*, rival *m*
מְרִיבָה (201) נ — querelle *f*, litige *m*
אַדְמַת־מְרִיבָה נ — terrain litigieux
מְרִידָה (201) נ — rébellion *f*, insurrection *f*
מַרְיוֹן (91) ז — désobéissance *f*, indiscipline *f*
מְרִיחָה (201) נ — action *f* d'enduire

|| (עבודה רשלנית) travail bâclé
|| (הונאה) escroquerie *f*
מְרִיטָה (201) נ arrachement *m*, chute *f* de cheveux
מְרִיטַת־עֲצַבִּים énervement *m*
מֵרִים ← [רום]
|| מֵרִים (ר׳ מְרִימִים) ז (במשקל־השירה) dactyle *m*
מִרְיָם ש״פ נ Miryam *f*, Marie *f*
תֹּף־מִרְיָם ז tambourin *m*
מַרְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש rebelle *n*
מַרְיָנוּת (46) נ désobéissance *f*, opposition *f*
מְרֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר׳ ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת cillé
מְרִיסָה (201) נ action *f* de remuer (un liquide)
מֵרִיץ (19) ז ספורט starter *m*
מְרִיצָה (201) נ brouette *f*
מְרִיצוּת (48, בלי ר׳) נ énergie *f*, intensité *f*
מְרִיצָן (97) ז brouettier *m*
מְרִיקָה (201) נ nettoyage *m*, polissage *m*
|| בהש (כפרה) expiation *f*
מָרִיר, מְרִירָה ת amer
בהש מְרִיר־יוֹם homme plein d'amertume
|| מְרִירִים ז״ר amertume *f*, souffrance *f*
מְרִירוּת (48) נ amertume *f*
|| בהש מְרִירוּת־לֵב tristesse *f*, affliction *f*
מְרִירִי, ־רִית ת amer, pernicieux
מָרִישׁ (15) ז solive *f*
מָרִית (17) נ טכנ spatule *f*
[מרך] הִתְמָרֵךְ (473) פ״ע s'affaiblir, s'amollir
|| הִמְרִיךְ (498) פ״י affaiblir, amollir
מֹרֶךְ (—) ז faiblesse *f*, mollesse *f*
מֹרֶךְ־לֵב découragement *m*, lâcheté *f*
מֶרְכָא ← מֻרְכָה
מַרְכָּב (91) ז (אביזרי־רכיבה) harnachement *m*
|| (מושב־הרוכב) siège (du cavalier) *m*
|| (שלד־הרכב) carrosserie *f*
(שלד־המטוס) fuselage *m*
|| °(כלל־המרכבות) cavalerie *f*
מִרְכָּב (91) ז chevauchée *f*
מֻרְכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת composé
דקדוק מִשְׁפָּט מֻרְכָּב phrase composée
|| (מסובך) complexe, compliqué

|| צמח (שהורכב על־צמח אחר) greffé
צמח מִשְׁפַּחַת־הַמֻּרְכָּבִים נ composées *fpl*
|| (שהרכיבו אותו) à cheval, monté
מֶרְכָּבָה (223, ר׳ מֶרְכָּבוֹת, מַרְכְּבוֹת־) נ carrosse *m*
|| צבא (בימי־קדם) char (de combat) *m*
(של־תותח) affût *m*
|| דת (בחזון־יחזקאל) le Char divin
מַעֲשֵׂה־מֶרְכָּבָה ז théophanie *f*
מֻרְכָּבוּת (46, בלי ר׳) נ caractère *m* composite
מֶרְכֶּבֶת (252) נ carrosse *m*
מֻרְכָה או מֶרְכָא (ר׳ ־כָאוֹת) נ *merkha* (neume) *m*
|| מֻרְכָאוֹת (כפולות) guillemets *mpl*
מִרְכּוּז (41) ז centralisation *f*
מִרְכּוּזִי, ־זִית ת centralisateur
מַרְכּוֹל (21) ז intendant *m*
|| (חנות כל־בו) supermarché *m*
מַרְכּוֹלִית (17) נ minimarché *m*, supérette *f*
מַרְכּוּף (21) ז cheval *m* de bois
מֶרְכָּז (91) ז centre *m*
מֶרְכָּז מִסְחָרִי centre commercial
מֶרְכַּז־הָעִיר le centre de la ville
(בפרלמנט) מִפְלֶגֶת־הַמֶּרְכָּז נ parti *m* du centre
מִרְכֵּז (460) פ״י (ריכז) centraliser
|| (סימן את־המרכז) centrer
מְרַכֵּז, ־כֶּזֶת (ר׳ ־כְּזִים, ־כְּזוֹת) ש centralisateur *n*, coordinateur *n*
מְרֻכָּז, ־כֶּזֶת (ר׳ ־כָּזִים, ־כָּזוֹת) ת (מכונס) concentré
מִיץ מְרֻכָּז jus concentré
מַחֲשָׁבָה מְרֻכֶּזֶת pensée concentrée
|| (כפוף למרכז אחד) centralisé
מִנְהָל מְרֻכָּז administration centralisée
מֶרְכָּזִי, ־זִית ת central
|| מַעְגָּלִים מֶרְכָּזִיִּים cercles *mpl* concentriques
מֶרְכָּזִיָּה (202) נ centre *m*, centrale *f*
מֶרְכָּזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ situation centrale
מֶרְכָּזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש opérateur (de téléphone) *n*, standardiste *n*
מֶרְכֶּזֶת (252) נ central (téléphonique) *m*, standard *m*
מַרְכִּיב (1) ז composante *f*

|| כימ — composant *m*
מַרְכֹּלֶת (259) נ — marchandise *f*, camelote *f*
מִרְכָּן (91) ז — inclination *f*, inclinaison *f*
מַרְכֵּס (122) ז — tire-bouton *m*
מְרֻכָּס, ־כֶּסֶת (ר׳ ־כָּסִים, ־כָּסוֹת) ת — boutonné
|| בהש (אדם) — renfermé
מְרֻכְסָן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת — zippé, fermé à glissière
מְרֻכְרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — adouci
מִרְמָה (207) נ — fraude *f*, fourberie *f*
מֹאזְנֵי־מִרְמָה ז״ז — balance frauduleuse
לְשׁוֹן־מִרְמָה נ — langage trompeur
מַרְמוּטָה (ר׳ ־טוֹת) נ זואול — marmotte *f*
מְרֻמָּז, ־מֶּזֶת (ר׳ ־מָּזִים, ־מָּזוֹת) ת — suggéré, allusif
|| בִּמְרֻמָּז תה״פ — par voie d'allusion
מִרְמָס (91) ז — piétinement *m*
הָיָה לְמִרְמָס — être foulé aux pieds
מֵרֵמַר (460) פ״י — irriter, agacer
|| הִתְמַרְמֵר (494) פ״ע — se plaindre, récriminer
מָרָן, מָרָנָן ← מָרָא
מְרַנֵּין, ־נָה ת — réjouissant
[מרס] נִמְרַס (388) פ״ע — être remué, être mélangé
|| מֵרֵס (437) פ״י — remuer (un liquide)
|| הִתְמָרֵס (475) פ״ע — se mélanger
מֶרֶס (168) ז — mélange *m*
מֶרֶס־בֵּיצִים — oeufs brouillés
מַרְס ש״פ ז מיתול — Mars (divinité romaine) *m*
|| או מֶרְץ (חודש) — mars *m*
מֻרְסָה (207) נ — abcès *m*
מֻרְסָן (97) ז חקל — son (des graines) *m*, balle *f*
מְרֻסָּן, ־סֶּנֶת (ר׳ ־סָּנִים, ־סָּנוֹת) ת — refréné, retenu
בִּלְתִּי־מְרֻסָּן — déchaîné
מַרְסֵס (122) ז — vaporisateur *m*, pulvérisateur *m*
מַרְסֵק (122) ז מטבח — presse-purée *m*
מְרֻסָּק, ־סֶּקֶת (ר׳ ־סָּקִים, ־סָּקוֹת) ת — réduit en purée
מְרַע (ר׳ מַרְעִין) ז ארמית — maladie *f*
שְׁכִיב מְרַע — agonisant *m*
מַרְעִין בִּישִׁין — maladies pernicieuses
מֵרַע (ר׳ מְרֵעִים) ז (פושע) — méchant *m*
|| (פשע) — méchanceté *f*

מֵרֵעַ (מֵרֵעֵהוּ; ר׳ מֵרֵעִים) ז (ידיד) — ami *m*
מְרֻעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת עממי — affamé
מַרְעֵד (91) ז — sismographe *m*
מִרְעֶה (77) ז — pâturage *m*, prairie *f*
מַרְעוֹם (21) ז צבא — amorce *f*, détonateur *m*
מֵרֵעוּת (—) נ — amitié *f*
מַרְעִין ← מְרַע
מַרְעִית (17) נ (עדר) — troupeau *m*
|| (מרעה) — pâturage *m*
בהש צֹאן־מַרְעִיתוֹ — ses ouailles *fpl*
מְרֻעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת — couvert de tuiles
|| (מסודר בצורת רעפים) — imbriqué
מַרְפֵּא (131, בלי ר׳) ז — guérison *f*, remède *m*, cure *f*
מַעְיְנוֹת־מַרְפֵּא ז״ר — sources thermales
צִמְחֵי־מַרְפֵּא ז״ר — plantes médicinales
°בהש מַרְפֵּא־לָשׁוֹן — langage apaisant
מְרַפֵּא, ־פֵּאת (ר׳ ־פְּאוֹת) ש — guérisseur *n*
מְרַפֵּא־שִׁנַּיִם — praticien *n* dentiste
מִרְפָּאָה (211) נ — clinique *f*
מַרְפֵּד (91) ז — couche rembourrée, rembourrage *m*
מִרְפָּדָה (211) או מַרְפֵּדִיָּה (202) נ — tapisserie (atelier) *f*
מַרְפֶּה (ירמיהו ח׳ ט״ו) ← מַרְפֵּא
מְרֻפָּט, ־פֶּטֶת (ר׳ ־פָּטִים, ־פָּטוֹת) ת — fripé, râpé
מַרְפֵּס (122) ז אנטום — fontanelle *f*
מִרְפָּס או מִרְפָּשׂ (91) ז — ce qui est foulé
מִרְפֶּסֶת (252) נ — balcon *m*, terrasse *f*
מַרְפֵּק (122) ז אנטום — coude *m*
עממי בַּעַל־מַרְפְּקִים — arriviste *m*
מִרְפֵּק (457) פ״י — pousser du coude
מְרֻפָּק, ־פֶּקֶת (ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — accoudé
מַרְפְּקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — arriviste *n*
מְרַפְרֵף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רְפִים, ־רְפוֹת) ת — superficiel
מְרֻפְרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — inconstant, instable, vague
מִרְפָּשׂ ← מִרְפָּס
מְרֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — bourbeux, sale

[מרץ] נִמְרַץ (388) פ״י — être vigoureux, être fort
|| הִמְרִיץ (498) פ״י — inciter, stimuler
מֶרֶץ ←מַרְס
מֶרֶץ (166, בלי ר׳) ז — énergie *f*, entrain *m*
בַּעַל־מֶרֶץ — homme énergique
מַרְצֶה (73) ז — conférencier *m*, orateur *m*
|| (באוניברסיטה) — chargé de cours
מְרֻצֶּה, ־צָּה ת — content, satisfait
מַרְצָה (208) נ — broyeur (outil) *m*
מַרְצוּף (41) ז — sac *m*
מְרַצֵּחַ (128) ז — assassin *m*, meurtrier *m*
מַרְצֵעַ (128) ז — alêne *f*, poinçon *m*
בהש הוֹצִיא הַמַּרְצֵעַ מִן־הַשַּׂק — montrer le bout de l'oreille
מִרְצָף (91) ז — dallage *m*, carrelage *m*
מְרַצֵּף (132) ז — dalleur *m*, carreleur *m*
מַרְצִפָּן (91) ז — massepain *m*
מַרְצֶפֶת (232) נ — dalle *f*, carreau *m*, pavé *m*
|| (ריצפה) — dallage *m*, carrelage *m*
מָרַק (301) פ״י — polir, frotter
|| בהש (טיהר) — nettoyer, purger
|| נִמְרַק (388) פ״ע — être poli, être frotté
(טוהר) — être nettoyé, être purgé
|| מֵרֵק (437) פ״י — polir, lisser
בהש מֵרֵק כֹּחוֹ — tendre ses forces
(טיהר) — nettoyer, purger
מֵרֵק עָווֹן — pardonner une faute
|| הִתְמָרֵק (473) פ״ע — être nettoyé, être purgé
(טוהר) — être épuré, être expié
(שם תמרוקים) — se parfumer
מָרָק (105) ז — soupe *f*, potage *m*
מְרַק־בָּשָׂר — bouillon *m*
מֶרֶק (166) ז — mastic *m*
מִרְקָד (91) ז — danse *f*, sarabande *f*
מַרְקָה (207) נ — colle *f*
מֶרְקוּלִיס ש״פ ז — Mercure (divinité romaine) *m*
בהש זָרַק אֶבֶן לְמַרְקוּלִיס — pécher par ignorance
מַרְקוּלִית (17) נ צמח — mercuriale *f*
1. מַרְקוֹעַ (9) ז (רקיק) — galette *f*, biscuit *m*
2. מַרְקוֹעַ (9) ז (טלאי) — pièce (sur un vêtement) *f*

בהש הִתְקַלֵּף מַרְקוֹעוֹ — le vernis s'est effrité, on le voit tel qu'il est
מֶרְקָח (89) ז — mixture *f* d'aromates
מִרְקָח (89) ז — décoction (d'aromates) *f*
מֶרְקָחָה (225) נ — bouillonnement *m*, décoction *f*
בהש הָיָה כְּמֶרְקָחָה — être en effervescence
מִרְקַחַת (246) נ — mixture *f* d'aromates
|| מטבח (ריבה) — confiture *f*
|| בֵּית־מִרְקַחַת ז — pharmacie *f*
מַרְקִיז, ־זָה ש — marquis *n*
מַרְקִית (17) נ מטבח — soupière *f*
מִרְקָם (91) ז — structure *f*, contexture *f*
|| בהש מִרְקַם־הַסִּפּוּר — la trame du récit
|| (מעשה־רקמה) — broderie *f*
|| (אריג, רשת) — tissu *m*, réseau *m*
מִרְקֶמֶת (252) נ — trame *f*, tissu *m*
1. מִרְקָע (89) ז (מסך) — écran *m*
2. מִרְקָע (89) ז (של־רגל) — battement (du pied) *m*
מְרֻקָּע, ־קַּעַת (ר׳ ־קָּעִים, ־קָּעוֹת) ת — laminé, plat
מַרְקֵקָה (229) נ — crachoir *m*
מָרַר (359) פ״ע — être amer
|| מֵרֵר (437) פ״י — rendre amer, aigrir
מֵרֵר חַיֵּי־פ׳ — rendre la vie dure à qn
פ״ע מֵרֵר בִּבְכִי — pleurer amèrement
|| הִתְמָרֵר (473) פ״ע — être aigri, être exaspéré
|| הֵמַר (529) פ״י (לְ־) — causer de l'amertume
(בכה בכי מר) — pleurer amèrement
|| הִמְרִיר (498) פ״י — rendre amer, aigrir
מֶרֶר (—) ז — amertume *f*
מְרֵרָה (229) נ (כיס־המרה) — bile *f*, fiel *m*
|| בהש (מרירות) — amertume *f*
מְרָרִי, ־רִית ת — amer, fielleux
|| מְרָרִית (17) נ צמח — picris *m*
מַרְשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז מוס — marche (musicale)
מַרְשׁ־אֵבֶל — marche funèbre
מַרְשׁ־נִצָּחוֹן — marche triomphale
מַרְשֶׁה, ־שָׁה ש משפט — mandant *n*
מֻרְשֶׁה, ־שָׁה ש משפט — mandataire *n*, fondé de pouvoir
מַרְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז — parlement *m*

מַרְשָׁל (ר׳ ־לִים) ז צבא — maréchal *m*

מְרֻשָּׁל, ־שֶּׁלֶת (ר׳ ־שָּׁלִים, ־שָּׁלוֹת) ת — négligé

מִרְשָׁם (91) ז — esquisse *f*, croquis *m*

‖ (רישום) — enregistrement *m*

מִרְשַׁם־הַתּוֹשָׁבִים — état civil

פיס מִרְשַׁם־תְּנוּדוֹת — oscillogramme *m*

‖ רפא מִרְשַׁם־תְּרוּפוֹת — ordonnance *f*

מִרְשָׁמָה (223) נ — bureau *m* d'enregistrement

מִרְשָׁע, ־שַׁעַת (ר׳ ־שָׁעִים, ־שָׁעוֹת) ת — méchant

מִרְשַׁעַת (ר׳ ־שָׁעוֹת) נ — mégère *f*

מְרַשֵּׁף, ־שֶּׁפֶת (ר׳ ־שְּׁפִים, ־שְּׁפוֹת) ת — scintillant

מַרְשְׁרָשִׁים (—) ז״ר — billets *mpl* de banque

מְרֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת — appauvri

מַרְתֵּחַ (128) ז — chauffe-eau *m*

מִרְתָּח (89) ז — décoction *f*

מְרֻתָּח, ־תַּחַת (ר׳ ־תָּחִים, ־תָּחוֹת) ת — bouilli

‖ בהש (נסער) — agité, ému

מַרְתֵּכָה (229) נ טכנ — soudeuse (machine) *f*

מַרְתֵּף (122) ז — cave *f*

מַרְתְּפוֹן (21) ז — petite cave

מְרַתֵּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תְּקִים, ־תְּקוֹת) ת — saisissant, captivant

מַשָּׂא (87; ר׳ מַשָּׂאוֹת, מַשְּׂאוֹת־) ז — charge *f*, fardeau *m*

הָיָה לְמַשָּׂא עַל־פּ׳ — être à charge à qn

‖ מַשָּׂא־נֶפֶשׁ — idéal *m*, aspiration *f*

‖ מַשָּׂא וּמַתָּן — négociation *f*, commerce *m*

‖ (חזון)° — harangue *f*, prophétie *f*, vision *f*

מֻשָּׂא (87) ז דקדוק — complément *m* d'objet

מֻשָּׂא יָשִׁיר/עָקִיף — complément d'objet direct / indirect

מַשָּׁא (87) או מַשָּׁה (73) ז — créance *f*

מַשְׁאָב (98) ז (באר) — puits *m*, source *f*

‖ בהש מַשְׁאַבִּים — ressources *fpl*

מִשְׁאָב (102) ז — liquide puisé

מַשְׁאֵבָה (229) נ — pompe *f*

מַשְׁאֵבַת־אֲוִיר — pompe à air

מַשְׂאָה (מַשְׂאַת־; מַשָּׂאוֹת, מַשְׂאוֹת־) נ — élévation *f*

מַשְׂאַת־כַּפַּיִם — supplication (en levant les mains) *f*

‖ (עשן עולה) — volute *f* de fumée

‖ (שאיפה) — tendance *f*, désir *m*

מַשְׂאַת־לֵב או ־נֶפֶשׁ — aspiration *f*, idéal *m*

מַשָּׁאָה (מַשַּׁאת־; מַשָּׁאוֹת, מַשְׁאוֹת־) נ — créance *f*

מַשְׁאוֹב (21) ז — seau *m*

מַשְׂאוֹי ← מַשּׂוֹי

מַשָּׁאוֹן (—) ז — oubli *m*

מַשָּׂאִית (ר׳ ־אִיּוֹת) נ — camion *m*

מַשָּׂאִית קַלָּה — camionnette *f*

מִשְׁאָל (102) ז (חקירה) — enquête *f*

מִשְׁאַל־עָם — référendum *m*, plébiscite *m*

‖ (בקשה) — demande *f*, prière *f*

מֻשְׁאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — emprunté

מִלָּה מֻשְׁאֶלֶת — mot *m* d'emprunt

מוּבָן מֻשְׁאָל — sens figuré

מִשְׁאָלָה (224) נ — demande *f*, voeu *m*, souhait *m*

מְשֻׁאֲנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — paisible

מַשְׁאֵף (126) ז — inhalateur *m*

מִשְׁאֶרֶת (255) נ — pétrin *m*, huche *f*

1. מַשְׂאֵת (מַשְׂאַת־; מַשְׂאוֹת, מַשְׂאוֹת־) נ — cadeau *m*

2. מַשְׂאֵת (מַשְׂאַת־; בלי ר׳) נ — colonne *f* de fumée

מַשָּׁב (95) ז — souffle *m*

מַשַּׁב־רוּחַ — bouffée *f* d'air, coup *m* de vent

מְשֻׁבָּח, ־בַּחַת (ר׳ ־בָּחִים, ־בָּחוֹת) ת — louable, excellent

מְשֻׁבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — spiciforme

מְשֻׁבָּס, ־בֶּסֶת (ר׳ ־בָּסִים, ־בָּסוֹת) ת — couvert d'un bonnet

מְשֻׂבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — rassasié

מְשֻׁבָּע (ר׳ ־עִים) ז מתמט — heptagone *m*

מֻשְׁבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — assermenté

מֻשְׁבָּע וְעוֹמֵד מֵהַר־סִינַי — engagé par la loi du Sinaï

בהש מְעַשֵּׁן מֻשְׁבָּע — fumeur enragé

שׂוֹנֵא מֻשְׁבָּע — ennemi mortel

‖ (נאמן ביותר) — inconditionnel

‖ משפט מֻשְׁבָּע ז — juré *m*

בֵּית־דִּין שֶׁל־מֻשְׁבָּעִים — cour *f* d'assises

חֶבֶר־מֻשְׁבָּעִים ז — jury *m*

מִשְׁבָּץ (91) ז — tableau *m* des effectifs

מְשֻׁבָּץ, ־בֶּצֶת (ר׳ ־בָּצִים, ־בָּצוֹת) ת (נייר) — quadrillé

|| (משולב) — encastré, serti, imbriqué
מִשְׁבֶּצֶת (254) נ (תא ריבועי) — carreau *m*
|| (מסגרת) — sertissure *f*, chaton *m*
מַשְׁבֵּר (122) ז — crise *f*
|| °(פריצת־הילוד) — percée (du nouveau-né) *f*
מִשְׁבָּר (91) ז — ressac *m*, lame *f*
מְשֻׁבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — erroné, dérangé
דַּעְתּוֹ מְשֻׁבֶּשֶׁת — son esprit est troublé
מִשְׁבָּת (98) ז — ruine *f*, destruction *f*
מַשָּׂג (95) ז — atteinte *f*, portée *f*
מַשַּׂג־יָד — possibilité *f*, moyens *mpl*
מֻשָּׂג (95) ז — notion *f*, concept *m*
אֵין לִי מֻשָּׂג — je n'en ai pas la moindre idée
מִשְׂגָּב (98) ז (מבצר) — forteresse *f*
|| (מחסה) — refuge *m*, abri *m*
מִשְׂגַּב לַדָּךְ — hospice *m*
מִשְׁגֶּה (73) ז — erreur *f*, faute *f*
מַשְׁגּוֹחַ (9) ז — régulateur *m*
מִשְׁגּוֹר (21) ז מסחר — envoi *m*, expédition *f*
מֻשָּׂגִי, ־גִית ת — conceptuel
מַשְׁגִּיחַ, ־חָה ש — surveillant *n*
מִשְׁגָּל (91) ז — cohabitation *f*, coït *m*
מִשְׁגָּם (91) ז טכנ — palplanches *fpl*
מְשַׁגֵּעַ, ־גַּעַת (־גְּעִים, ־גְּעוֹת) ת עממי — stupéfiant, fantastique, incroyablc
מְשֻׁגָּע, ־גַּעַת (ר׳ ־גָּעִים, ־גָּעוֹת) ת — fou, dément
מְשֻׁגָּע לְדָבָר אֶחָד — qui a une idée fixe
מַשְׁגֵּר (122) ז — base *f* d'envoi
מְשַׂגְשֵׂג, ־שֶׂגֶת ת — florissant
מַשְׂדֵּדָה (229) נ חקל — herse *f*
מַשְׁדֵּר (122) ז — émetteur *m*
מִשְׁדָּר (91) ז — émission *f*, programme radiodiffusé
מָשָׁה (353) פ״י — tirer (de l'eau)
|| נִמְשָׁה (406) פ״ע — être tiré (de l'eau)
|| הִמְשָׁה (512) פ״י — tirer (de l'eau)
מֹשֶׁה ש״פ ז — Moïse *m*
דַּת־מֹשֶׁה נ — la religion mosaïque
|| דַּג־מֹשֶׁה־רַבֵּנוּ ז — sole *f*
מַשֶּׁה ← מַשָּׁא

מַשֶּׁהוּ כינוי סתמי — quelque chose
מַשּׂוֹא (ר׳ ־אִים) ז — charge *f*
|| מַשּׂוֹא־פָּנִים — acception *f* de personne, partialité *f*
מַשּׂוּאָה (ר׳ ־אוֹת) נ — feu *m* de signalisation
מְשׁוֹאָה (201) נ — ruine *f*, destruction *f*
נָפַל לִמְשׁוֹאוֹת — être détruit, périr
מְשׁוֹאָה (201) נ — catastrophe *f*, malheur *m*
מִשְׁוָאָה (226) נ מתמט — équation *f*
מִשְׁוָאָה רִבּוּעִית — équation du second degré
מָשׁוֹב (30) ז חשמל — régénération *f*, rétroaction *f*
מְשׁוּבָה (201) נ (בגידה) — trahison *f*, infidélité *f*
|| (שובבות) — caprice *m*, turbulence *f*
|| ת (שובבה) — turbulente, polissonne
° מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל — la turbulente Israel
מְשׁוּגָה (201) נ — erreur *f*, faute *f*
מַשְׁוֶה (—) ז גיאוגר — équateur *m*
מֻשְׁוֶה, ־וֵית (ר׳ ־וִים, ־ווֹת) ת — comparé
סִפְרוּת מֻשְׁוֵית — littérature comparée
מָשׁוֹחַ (2) ז — arpenteur *m*
מָשׁוֹט (30) ז — rame *f*, aviron *m*
סִירַת־מְשׁוֹטִים נ — canot *m* à rames
° מִשּׁוֹט (51) ז — rame *f*, aviron *m*
מְשׁוֹטַאי (61) ז — rameur *m*
מְשׁוֹטֵט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טְטִים, ־טְטוֹת) ש — promeneur *n*, vagabond *n*
מְשׁוֹטִית (17) נ — bateau *m* à rames
תְּלַת־מְשׁוֹטִית — trirème *f*
מַשּׂוֹי או מַשְׂאוֹי (ר׳ מַשּׂוֹאוֹת או מַשּׂוֹאִים) ז — fardeau *m*
מִשּׁוּי (23) ז — massage *m*
מַשְׁוִית (17) נ טכנ — rabot *m* d'établi, varlope *f*
מִשּׁוּךְ (51) ז — tirage *m*, action *f* de tirer
|| (סחבת) — ajournement *m*
מְשׂוּכָה (201) נ — haie *f*
ספורט מֵרוֹץ־מְשׂוּכוֹת ז — course *f* de haies
מָשׁוּל, מְשׁוּלָה ת — comparable, analogue
מִשּׁוּל (51) ז — comparaison *f*
מְשׁוּלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — privé, dépourvu
מִשּׁוּם־ מ״י — à cause de

מִשּׁוּם־כָּךְ — à cause de cela
מִשּׁוּם שֶׁ־ — parce que
מְשׁוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — consterné
שִׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם — horreur *f* épouvantable
מַשְׁוָנִי, ־נִית ת — comparatif
בַּלְשָׁנוּת מַשְׁוָנִית — linguistique comparée
‖ גיאוגר — équatorial
מְשַׁוֵּעַ, ־וַּעַת (ר׳ ־וְּעִים, ־וְּעוֹת) ת — criant
מְשׁוֹף (30) ז טכנ — lime *f*, râpe *f*
מְשׁוֹפָה (201) נ — éponge *f* métallique
מְשׁוֹק (51) ז טכנ — jonction *f*, jointure *f*
מַשּׂוֹר (21) ז — scie *f*
מְשׂוּרָה (201) נ — mesure (de liquide) *f*, cylindre gradué
שָׁתָה בִּמְשׂוּרָה — boire à petite dose
מְשׂוּרָה (201) נ (בדפוס) — composteur *m*
מִשְׁוָרַיִם ← מִשְׁוֶרֶת
מְשׁוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ש — poète *n*
‖ דת — chantre *m*
מִשְׁוֶרֶת (252, זוגי מִשְׁוָרַיִם 263) נ — étrier *m*
מָשׂוֹשׂ (30, בלי ר׳) ז (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
מְשׁוֹשׁ (30) ז — palpe (d'insectes) *f*, antenne *f*
מִשּׁוּשׁ (51) ז — toucher *m*, tact *m*, palpation *f*
חוּשׁ־הַמִּשּׁוּשׁ ז — sens *m* du toucher
מִשּׁוּשׁ־הַדֹּפֶק — action *f* de tâter le pouls
מְשׁוֹשָׁה (201) נ רדיו — antenne *f*
מִשּׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — tactile
מִשְׁזָף (91) ז — bronzage (de la peau) *m*
מִשְׁזָר (91) ז — tresse *f*, torsade *f*
מָשְׁזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת — entrelacé, tressé
מִשְׁזָרָה (223) נ — atelier *m* de tressage
1. מָשַׁח (331) נ — enduire, oindre, graisser
מְשׁוּחַ־מִלְחָמָה — pontife chargé de l'armée
‖ נִמְשַׁח (402) פ״ע — être enduit, être oint
2. מָשַׁח (331) פ״י (מדד) — mesurer
‖ נִמְשַׁח (402) פ״ע — être mesuré
מֶשַׁח (184) ז — enduit *m*
מִשְׁחָה (242) נ °(משיחה) — onction *f*
שֶׁמֶן־הַמִּשְׁחָה ז — huile *f* d'onction
הַר־הַמִּשְׁחָה (בירושלים) — le Mont des Oliviers
‖ (ממרח) — crème *f*, pommade *f*

מִשְׁחַת־שִׁנַּיִם — pâte *f* dentifrice
מִשְׁחַת־נַעֲלַיִם — cirage *m*
מִשְׁחַת־גִּלּוּחַ — crème à raser
מִשְׂחֶה (73) ז ספורט — concours *m* de natation
° מִשְׁחָה (207, בלי ר׳) נ (מנה) — portion *f*, part *m*
מַשְׁחֵז (126) ז — aiguisoir *m*
מִשְׁחָז (102) ז — affûtage *m*, affilage *m*
מַשְׁחֵזָה (229) או מַשְׁחֶזֶת (253) נ — affiloir *m*
(לעפרונות) — taille-crayon *m*
מִשְׁחָזָה (224) נ — atelier *m* d'affûtage
מְשֻׁחְזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת — restauré, reconstitué
מִשְׁחָטָה (224) נ — abattoir *m*
מַשְׁחִית (ר׳ ־תִים) ז (מזיק) — destructeur *m*
צבא °(חיל־מחץ) — troupe *f* de choc
מַשְׁחִית־טַנְקִים — chasseur *m* de blindés
אֳנִיַּת־מַשְׁחִית — destroyer *m*
‖ (מלכודת) — piège *m*, ruine *f*
‖ ° הַר־הַמַּשְׁחִית ז (בבל) — le Mont destructeur (Babylone)
° (כינוי להר־הזיתים) — le Mont de la Perdition (péjoratif pour le Mont des Oliviers)
מִשְׁחָל (102) ז — enfilage *m*
‖ מוס (כינור) — cordier *m*
מִשְׁחֹלֶת (256) נ — ficelle *f* de nettoyage
מְשֻׁחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת — bruni, noirci
מְשֻׁחָן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חָנִים, ־חָנוֹת) ת — surchauffé
מְשֻׁחָף, ־חֶפֶת (ר׳ ־חָפִים, ־חָפוֹת) ת — tuberculeux
מְשֻׁחָץ, ־חֶצֶת (ר׳ ־חָצִים, ־חָצוֹת) ת — insolent
מִשְׂחָק (102) ז — jeu *m*
מִשְׂחָק הוֹגֵן — jeu loyal, fair-play *m*
מִשְׂחַק־מִלִּים — jeu de mots
‖ (של־שחקן) מִשְׂחָק טִבְעִי — jeu naturel
מִשְׁחָק (102) ז — poussière *f*, détritus *m*
מִשְׂחָקִי, ־קִית ת — ludique
מִשְׂחָקִיָּה (202) נ — ludothèque *f*
מִשְׁחָר (102) ז (שחר) — aube *f*, aurore *f*
‖ בהש (ילדות) — enfance *f*, jeunesse *f*
מְשֻׁחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — noirci
‖ בהש (קודר) — sombre, assombri
מְשֻׁחְרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — affranchi

חַיָּל מְשֻׁחְרָר — ancien combattant
צָרְפַת הַמְשֻׁחְרֶרֶת — la France libérée
|| (פטור) — dispensé, exempt
מְשֻׁחְרָר מִמֶּכֶס — exempt de douane
מַשְׁחֵת (123, בליד') ז — démolition *f*
כְּלִי־מַשְׁחֵת ז — outil *m* de démolition
מִשְׁחָת (101, בלי ר') ז — défaut *m*, difformité *f*
מָשְׁחָת או מֻשְׁחָת, ־חֶתֶת (ר׳ ־חָתִים, ־חָתוֹת) ת — abîmé
|| בהש (מבחינה מוסרית) — corrompu, pervers
מַשְׁחֶתֶת (ר׳ ־חָתוֹת) נ צבא — contre-torpilleur *m*
מִשָּׁט (95) ז צבא — défilé *m* maritime, parade navale
מִשְׁטוֹחַ (9) ז — étendoir *m*, couche *f*
מִשְׁטוֹר (41) ז — maintien *m* de l'ordre
מַשְׁטֵחַ (128) ז — étendoir *m*, couche *f*
מִשְׁטָח (89) ז — surface *f*, étendue *f*
|| (רחבה) — esplanade *f*
|| רפא — prélèvement *m*
מְשֻׁטָּח, ־טַּחַת (ר׳ ־טָּחִים, ־טָּחוֹת) ת — plat
אַף מְשֻׁטָּח — nez épaté
מִשְׁטָחָה (225) נ — couverture *f*, tapis *m*, nappe *f*
מַשְׂטִין (1) ז — adversaire *m*, accusateur *m*
מַשְׂטֵמָה (229) נ — haine *f*, inimitié *f*, animosité *f*
מַשְׁטֵף (122) ז — chasse *f* d'eau
מִשְׁטָף (91) ז — évier *m*, bassine *f*
מַשְׁטֵפָה (229) נ — laveuse *f*
מִשְׁטָר (91) ז — régime *m*
מִשְׁטַר־אֵימִים — régime de terreur
מִשְׁטָר צְבָאִי — loi martiale
מִשְׁטֵר (460) פ״י — discipliner
מִשְׁטָרָה (223) נ — police *f*
מִשְׁטֶרֶת־רוֹכְבִים — police montée
מִשְׁטָרָה צְבָאִית — gendarmerie *f*
תַּחֲנַת־מִשְׁטָרָה נ — poste *m* de police
כֶּלֶב־מִשְׁטָרָה ז — chien policier
מִשְׁטַרְתִּי, ־תִּית ת — de police, policier
מֶשִׁי (מְשִׁי־, מֶשְׁיִי־) ז — soie *f*
מָשִׁיחַ (11) ז (משוח) — oint *m*
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ — le prêtre oint, le grand-prêtre
מְשִׁיחַ־ה׳ — l'oint du Seigneur (le roi)
|| דת (הגואל) — le Messie
יְמוֹת־הַמָּשִׁיחַ ז״ר — l'ère *f* messianique
מְשִׁיחַ־שֶׁקֶר — faux messie
|| (אצל הנוצרים) יֵשׁוּ הַמָּשִׁיחַ — Jésus-Christ *m*
מְשִׁיחָא (—) ז ארמית — le Messie
1. מְשִׁיחָה (201) נ (סיכה) — onction *f*, sacre *m*
2. מְשִׁיחָה (201) נ (חבל) — cordon *m*, cordeau *m*, ficelle *f*
|| (מדידה) — mesure *f*, arpentage *m*
מְשִׁיחוּת (48, בלי ר') נ — qualité *f* de messie
מְשִׁיחִי, ־חִית ת — messianique
מְשִׁיחִיּוּת (47, בלי ר') נ — messianisme *f*
מְשִׁיט (—) ז — écriture cursive (en hébreu)
מַשִּׁיט (19) ז — navigateur *m*, enseigne *m* de vaisseau
מְשִׁיִּי, ־יִּית ת — soyeux
מְשִׁיכָה (201) נ — traction *f*, tirage *m*
מְשִׁיכַת־כָּתֵף — haussement *m* d'épaules
מְשִׁיכַת־קֻלְמוֹס — trait *m* de plume
|| (שאיפה להתקרבות) — attraction *f*, inclination *f*
פיס כֹּחַ־מְשִׁיכָה ז — force *f* d'attraction, gravitation *f*
מְשִׁיכָה מִינִית — attrait sensuel, sex-appeal *m*
|| בנק — retrait (de fonds) *m*
מְשִׁיכַת־יֶתֶר — découvert *m*
|| משפט — prise *f*, saisie *f*
מְשִׁיכָה קוֹנָה — la prise en mains (d'un objet) valide l'acquisition
עממי קָנָה בִּמְשִׁיכָה — subtiliser, voler
מְשִׁיכוּת (48, בלי ר') נ — attirance *f*, attraction *f*
|| טכנ — ductilité *f*
מֵשִׂים, מְשִׂימָה ת — attentif
מִבְּלִי־מֵשִׂים — par inadvertance
מְשֻׁיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת) ת — aillé
מְשִׂימָה (201) נ — tâche *f*, mission *f*
הִטִּיל מְשִׂימָה עַל־ — charger d'une mission
מְשִׁיפָה (201) נ — onguent *m*, lotion *f*
מַשִּׁיק (1) ז מתמט — tangente *f*
מַעְגָּלִים מַשִּׁיקִים — cercles tangents
מַשִּׁיר, ־רָה ת — qui fait tomber

מַשִּׁיר־עָלִים — défoliant
מְשֻׁיָּשׁ, ־יֶּשֶׁת (ר׳ ־יָּשִׁים, ־יָּשׁוֹת) ת — marbré
מָשִׁישׁ, מְשִׁישָׁה ת — tangible
מְשִׁישָׁה (201) נ — toucher *m*, attouchement *m*
|| (עיסוי) — massage *m*
מְשֻׁיָּת, ־יֶּתֶת (ר׳ ־יָּתִים, ־יָּתוֹת) ת — couvert de ronces
מָשַׁךְ (301) פ״י — tirer, retirer, entraîner, séduire
מָשַׁךְ אֶת־יָדוֹ מִן־ — se retirer de, renoncer à
בהש מָשַׁךְ חֶסֶד לְ־ — traiter avec faveur
מָשַׁךְ אֶת־לֵב־פ׳ — s'attirer la sympathie de qn
מָשַׁךְ מַיִם — faire couler de l'eau
מָשַׁךְ תְּשׂוּמֶת־לֵב — attirer l'attention
מָשַׁךְ בַּחוּטִים — tirer les ficelles
מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו — hausser les épaules
מָשַׁךְ בְּעֵט או בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר — manier la plume
מָשַׁךְ בְּעֹל — s'atteler à une tâche
מָשַׁךְ בְּקֶרֶן — sonner du cor
מָשַׁךְ בְּקֶשֶׁת — bander un arc
|| משפט — prendre possession
|| בנק מָשַׁךְ כֶּסֶף — retirer de l'argent
מָשַׁךְ הַמְחָאָה עַל־ — tirer un chèque sur
הַמּוֹשֵׁךְ — le tireur
|| פ״ע (ארך) — durer, se prolonger
|| נִמְשַׁךְ (388) פ״ע — être tiré, être attiré
בנק — être retiré
(ארך) — continuer, se prolonger
הַיְשִׁיבָה נִמְשֶׁכֶת — la séance continue
|| הִתְמַשֵּׁךְ (166) פ״ע (נמתח) — s'étendre, s'étirer
(התארך) — se prolonger, traîner en longueur
|| הִמְשִׁיךְ (498) פ״י — continuer
הִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר — continuer à parler
1. מֶשֶׁךְ (165) ז (אורך־הזמן) — durée *f*, continuité *f*
בְּמֶשֶׁךְ־ — pendant, au cours de
בְּמֶשֶׁךְ־הַזְּמַן — avec le temps
2. מֶשֶׁךְ (165) ז (שק) — sac *m*
מֶשֶׁךְ־הַזֶּרַע — sac de semeur, semoir *m*
מַשָּׁךְ (90) ז — remorqueur *m*
מִשְׁכָּב (91) ז (מיטה) — couche *f*, lit *m*
חֲדַר־מִשְׁכָּב ז — chambre *f* à coucher
נָפַל לְמִשְׁכָּב — s'aliter

יָנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל־מִשְׁכָּבוֹ — qu'il repose en paix
|| (שכיבה) — repos *m*, sommeil *m*
מְשֻׁכְבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — pesant
מַשְׁכּוֹכִי, ־כִית ת — meneur
|| מַשְׁכּוֹכִית (17) נ — sonnailler *m*
מַשְׁכּוֹן (22) ז — gage *m*
בֵּית־מַשְׁכּוֹנוֹת ז — mont-de-piété *m*
מִשְׁכּוּן (41) ז — mise *f* en gage
מַשְׁכּוֹנָה (201) נ — hypothèque *f*
מִשְׁכָּח (89) ז — oubli *m*
מַשְׁכִּיָּה (202) נ — médaillon *m*
מַשְׂכִּיל, ־לָה ת — intelligent, cultivé
|| (מצליח) — prospère, heureux
|| היסט (במאה הי״ח והי״ט) — rationaliste, éclairé
|| ° מַשְׂכִּיל (—) ז — poème *m* didactique
מַשְׂכִּילוּת (48, בלי ר׳) נ — rationalisme *m*
מַשְׂכִּילִי, ־לִית ת — rationaliste, intellectualiste
מַשְׁכַּיִם (263) ז״ז — tenailles *fpl*, pince coupante
מַשְׂכִּיר, ־רָה ש — loueur *n*, bailleur *n*
מַשְׂכִּית (17) נ — image *f*, ornement *m*
° אֶבֶן־מַשְׂכִּית נ — pierre ornée de figures
חֲדַר־מַשְׂכִּית ז — cabinet *m* de travail
|| בהש מַשְׂכִּיּוֹת־לֵבָב — imagination *f*, fantaisie *f*
[משכל] הִתְמַשְׂכֵּל (491) פ״ע — devenir intellectuel
|| (העמיד פני־משכיל) — se donner l'air d'un intellectuel
מִשְׂכָּל (91) ז — intelligence *f*
גִּיל־הַמִּשְׂכָּל — âge mental
מִבְחַן־מִשְׂכָּל ז — test *m* d'intelligence
מְנַת־מִשְׂכָּל נ — coefficient intellectuel
מֻשְׂכָּל (91, ר׳ ־כָּלוֹת) ז — concept *m*, idée *f*
מֻשְׂכָּל רִאשׁוֹן — axiome *m*
מְשַׁכֵּלָה (229) נ — femme *f* qui avorte
מְשֻׁכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — perfectionné
|| מתמט מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל — polygone régulier
מְשֻׁלָּשׁ מְשֻׁכְלָל — triangle équilatéral
מַשְׁכֶּלֶת (251) נ — échec *m*, perte *f*
מַשְׁכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — matinal
מִשְׁכָּן (91, ר׳ ־נִים או ־נוֹת) נ — demeure *f*, réceptacle *m*
|| דת (אוהל־מועד) — tabernacle *m*

מִשְׁכֵּן (457 נ) פ״י mettre en gage, hypothéquer
מִשְׁכֵּן אֶת־פּ׳ prendre un gage de qn
‖ הִתְמַשְׁכֵּן (491 נ) פ״ע être pris en gage
מַשְׁכַּנְתָּא (ר׳ ־תוֹת או ־תָּאוֹת) נ hypothèque *f*
מַשְׁכֵּפֶל (132) ז polycopieur *m*
מְשַׁכֵּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כְּרִים, ־כְּרוֹת) ת enivrant
סַמִּים מְשַׁכְּרִים stupéfiants *mpl*
מַשְׂכֹּרֶת (259) נ salaire *m*, traitement *m*
מַשְׁכְּתֵב (132) ז adaptateur *m*
1. מָשַׁל (301) פ״ע (בְּ־) régner (sur), gouverner
בהש מָשַׁל בְּרוּחוֹ se dominer, se maîtriser
‖ הִמְשִׁיל (498) פ״י faire régner, nommer gouverneur, conférer l'autorité à
2. מָשַׁל (301) פ״י (השמיע משל) allégoriser, parler par proverbes
מוֹשְׁלֵי־מְשָׁלִים auteurs *mpl* de paraboles
‖ נִמְשַׁל (388) פ״ע être comparable
‖ מִשֵּׁל (432) פ״י allégoriser
‖ הִתְמַשֵּׁל (466) פ״ע être comparable
‖ הִמְשִׁיל (498) פ״י comparer
מָשָׁל (105) ז (סיפור דמיוני) fable *f*, parabole *f*
‖ (פתגם) maxime *f*, proverbe *m*
מִשְׁלֵי־שְׁלֹמֹה les Proverbes de Salomon
מְשַׁל־הַקַּדְמוֹנִי adage ancien
‖ (דברי־לעג) satire *f*, sarcasme *m*
הָיָה לְמָשָׁל être un objet de dérision
‖ (דוגמה) exemple *m*
לְמָשָׁל או דֶּרֶךְ־מָשָׁל par exemple
מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה on peut faire la comparaison suivante
אֵין הַמָּשָׁל דּוֹמֶה לַנִּמְשָׁל la comparaison est boiteuse
1. מֹשֶׁל (189, בלי ר׳) ז (שילטון) gouvernement *m*
2. מֹשֶׁל (189, בלי ר׳) ז (דימיון) ressemblance *f*
אֵין מָשְׁלוֹ il n'a pas son pareil
מַשְׁלֵב (122) ז טכנ contacteur *m*
מִשְׁלָב (91) ז מוס registre *m*
מִשְׁלֶבֶת (252) נ monogramme *m*
מֻשְׁלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת enneigé
מְשֻׁלְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת enflammé, passionné

מִשְׁלוֹחַ (9) ז envoi *m*, expédition *f*
מִשְׁלוֹחַ־מָנוֹת envoi de cadeaux (à *Pourim*)
צבא חֵיל־מִשְׁלוֹחַ ז corps *m* expéditionnaire
‖ מִשְׁלוֹחַ־יָד ← מִשְׁלָח
מְשֻׁלּוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז groupe *m* de trois
מְשֻׁלּוֹשׁ־חֳדָשִׁים période *f* de trois mois, trimestre *m*
מִשְׁלָח (89) ז (מקום־ייעוד) destination *f*
‖ (שליחה) envoi *m*
‖ מִשְׁלַח־יָד (עסק) entreprise *f*
(מקצוע) occupation *f*, profession *f*
מְשֻׁלָּח, ־לַחַת (ר׳ ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת abandonné
אִשָּׁה מְשֻׁלַּחַת femme répudiée
‖ מְשֻׁלָּח (95) ז (שליח) délégué *m*, émissaire *m*
מְשֻׁלְחָף, ־חֶפֶת (ר׳ ־חָפִים, ־חָפוֹת) ת enkysté
מִשְׁלַחַת (246) נ délégation *f*
‖ (שליחות) mission *f*, commission *f*
אֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה pendant le combat point de pourparlers
מִשְׁלָט (91) ז צבא hauteur dominante, poste *m* d'observation
מִשְׁלֵי ← מָשָׁל
מְשָׁלִי, ־לִית ת allégorique
מַשְׁלִים, ־מָה ת complémentaire, final
חִנּוּךְ מַשְׁלִים éducation *f* parascolaire
זָוִיּוֹת מַשְׁלִימוֹת angles *mpl* complémentaires
‖ דקדוק מַשְׁלִים (ר׳ ־מִים) ז complément *m*
מַשְׁלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ corde munie d'un crochet
מְשֻׁלָּל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת dénué de
מְשֻׁלַּל־הִגָּיוֹן illogique
מֻשְׁלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת achevé, parfait
מְשֻׁלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת payé, acquitté
‖ (נאמן) fidèle, dévoué
מְשֻׁלְמִי ← מֻסְלְמִי
מְשֻׁלְפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת gonflé, enflé
מְשֻׁלְּקָק, ־לֶקֶת (ר׳ ־לָקִים, ־לָקוֹת) ת rétréci, plissé
מִשְׁלָשׁ (91) ז triple *m*
מְשֻׁלָּשׁ, ־לֶשֶׁת (ר׳ ־לָשִׁים, ־לָשׁוֹת) ת triple
‖ (של־שלושה־שותפים) triparti, tripartite
חוֹזֶה מְשֻׁלָּשׁ contrat *m* tripartite

|| (בן־שלוש־שנים) — âge de trois ans
עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת — génisse âgée de trois ans
|| אֶצְבַּע מְשֻׁלֶּשֶׁת — pied-de-nez *m*
|| דקדוק פֹּעַל מְשֻׁלָּשׁ — verbe *m* trilittère
|| (בעל שלוש פינות) — triangulaire
כּוֹבַע מְשֻׁלָּשׁ — tricorne *m*
|| מתמט עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ — règle *f* de trois
|| מְשֻׁלָּשׁ (95) ז מתמט — triangle *m*
מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם — triangle isocèle
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle rectangle
|| (כלי־נגינה) — triangle
מְשַׁלְשֵׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שְׁלִים, ־שְׁלוֹת) ת רפא — purgatif
מַשְׂמְאִיל, ־לָה ת — gaucher
|| (פונה שמאלה) — tournant à gauche
(במדיניות) — gauchiste
מְשֻׁמָּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ש — apostat *n*
מְשֻׁמָּדוּת (46, בלי ר׳) נ — apostasie *f*
מְשַׁמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ — désert *m*, désolation *f*
מַשְׁמוֹט, ־טָה ש — voleur *n*, pickpocket *n*
|| (גנבה ספרותית) — plagiat *m*
מִשְׁמוּעַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de discipliner
מִשְׁמוּשׁ (41) ז — tâtonnement *m*, toucher *m*
מַשְׁמִים, ־מָה ת — morne, désolé, abasourdi
מִשְׁמָן (98) ז — mets succulent
מִשְׁמָן (98) ז (אדמה פוריה) — terre grasse
|| (שומן) — graisse *f*, embonpoint *m*
|| (אדם בריא) — homme vigoureux
1. מְשֻׁמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת — graissé, gras
2. מְשֻׁמָּן (95) ז מתמט — octogone *m*
מַשְׁמַע פ״י ארמית — cela veut dire, cela signifie
מַאי קָא מַשְׁמַע לָן? — que veut-il dire par là?
תַּרְתֵּי מַשְׁמַע — dans un double sens
מַשְׁמָע (89) ז — signification *f*, sens *m*
גַּם אֲנִי בַּמַּשְׁמָע — moi compris
פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ — au sens littéral du terme
מַשְׁמָע שֶׁ־ — il en découle que
מִשְׁמֵעַ (464) פ״י — discipliner
מִשְׁמָע (89) ז — ouïe *f*, écoute *f*
לֹא הֶאֱמִין לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו — ne pas en croire ses oreilles
מַשְׁמָעוּת (46) נ — signification *f*, sens *m*
חֲסַר־מַשְׁמָעוּת — dépourvu de signification
מַשְׁמָעוּתִי, ־תִית ת — significatif, plein de sens
מַשְׁמָעִי, ־עִית ת — significatif
בְּאֹפֶן חַד־מַשְׁמָעִי — sans équivoque
דוּ־מַשְׁמָעִי — ambigu
מִשְׁמַעַת (246, בלי ר׳) נ — discipline *f*
סָר אֶל־מִשְׁמַעַת־פ׳ — être subordonné à qn
מִשְׁמַעְתִּי, ־תִּית ת — disciplinaire
בֵּית־דִּין מִשְׁמַעְתִּי — conseil *m* de discipline
מִשְׁמָר (91) ז — garde *f*
מִשְׁמַר־כָּבוֹד — garde d'honneur
מִשְׁמָר אֶזְרָחִי — garde civique
חֲדַר־מִשְׁמָר ז — corps *m* de garde
חִלּוּפֵי־מִשְׁמָרוֹת ז״ר — relève *f*
עָמַד עַל־הַמִּשְׁמָר — prendre garde, veiller
|| (בית־כלא) — prison *f*
מְשֻׁמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — conservé
בָּשָׂר מְשֻׁמָּר — viande *f* de conserve
יַיִן הַמְּשֻׁמָּר — le vin réservé (aux justes au paradis)
מִשְׁמָרָה (223) נ — veille *f*, veillée *f*
מִשְׁמֹרֶת (256) נ — garde *f*, conservation *f*
|| (ריגול) — pistage *m*
מְשַׁמֶּרֶת (251) נ — filtre *m*, passoire *f*
מִשְׁמֶרֶת (252) נ (עמדת־השומר) — poste *m* de guet
נָפַל עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ — tomber à son poste
(תור לשמירה) — tour *m* de garde
|| (הוראה) — consigne *f*
|| (קבוצת־עובדים) — équipe *f*
הַמִּשְׁמֶרֶת הַצְּעִירָה — la jeune génération
מִשְׁמֶרֶת־שׁוֹבְתִים — piquet *m* de grève
|| (פיקדון) — dépôt *m*, réserve *f*
הִנִּיחַ לְמִשְׁמֶרֶת — mettre en réserve
|| שָׁמַר מִשְׁמֶרֶת־פ׳ — observer les ordres de
מִשְׁמֵשׁ (122) ז צמח — abricot *m*
מִשְׁמֵשׁ (460) פ״ע (ב־) — tâter, scruter
מִשְׁמֵשׁ בְּכִיסָיו — fouiller dans ses poches
בהש מִשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו — scruter ses actes
מְמַשְׁמֵשׁ וּבָא — imminent
מְשַׁמֵּשׁ (132) ז — domestique *m*, assistant *m*
מְשֻׁמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — usé, usagé

בְּגָדִים מְשֻׁמָּשִׁים	vêtements usagés
סְפָרִים מְשֻׁמָּשִׁים	livres *mpl* d'occasion
מִשְׁמְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	touche-à-tout *n*
מִשְׁמְשָׁנוּת (46) נ	manie *f* de toucher à tout
מִשְׁנָה (207, ר׳ מִשְׁנָיוֹת, מִשְׁנוֹת־) נ (לימוד)	étude *f*
מִשְׁנָתוֹ סְדוּרָה	son savoir est solide
תְּקֵפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ	l'étude lui pèse
‖ (אוסף־הלכות־התנאים)	la *Michna* (recueil)
(סעיף)	paragraphe *m* de la *Michna*
‖ (שיטת־מחשבה)	système *m*, doctrine *f*
מִשְׁנַת־אַפְלָטוֹן	la philosophie de Platon
מִשְׁנֶה (73) ז (כפליים)	quantité *f* double
לֶחֶם־מִשְׁנֶה ז	ration *f* double
בְּמִשְׁנֵה־מֶרֶץ	avec une énergie redoublée
‖ (העתק)	copie *f*
מִשְׁנֵה־תּוֹרָה	le Deutéronome
‖ (סגן)	adjoint *m*, assistant *m*
מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ	vice-roi *m*
וַעֲדַת־מִשְׁנֶה נ	sous-commission *f*
חֲלֻקַּת־מִשְׁנֶה נ	subdivision *f*
סְעִיף־מִשְׁנֶה ז	alinéa *m*
צבא סְגַן־מִשְׁנֶה ז	sous-lieutenant *m*
אַלּוּף־מִשְׁנֶה ז	colonel *m*
‖ (רובע בירושלים הקדמונית)	faubourg *m*
מְשֻׁנֶּה, ־נָּה ת (נבדל)	différent
‖ (יוצא־דופן)	étrange, bizarre
מִיתָה מְשֻׁנָּה	mort violente
מְשֻׁנּוּת (47) נ	étrangeté *f*, bizarrerie *f*
1. מִשְׁנִי, ־נִית ת (ממדרגה שנייה)	secondaire
2. מִשְׁנִי, ־נִית ת (של־המשנה)	de la *Michna*
מִשְׁנָיוֹת ← מִשְׁנָה	
מִשְׁנָן (91) ז	denture *f*
מְשֻׁנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת	denté, dentelé
גַּלְגַּל מְשֻׁנָּן	roue dentée
צמח עָלֶה מְשֻׁנָּן	feuille dentelée
‖ (מלוטש)	poli, lisse
‖ בהש (חריף)	subtil, pénétrant
מַשְׁנֵק (122) ז טכנ	papillon *m* des gaz
מְשִׁסָּה (208) נ	pillage *m*, rapine *f*
מְשַׁעְבֵּד (122) ז	oppresseur *m*, asservisseur *m*
מְשֻׁעְבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת	asservi

‖ משפט	hypothéqué
נְכָסִים מְשֻׁעְבָּדִים	biens hypothéqués
דקדוק מִשְׁפָּט מְשֻׁעְבָּד	proposition subordonnée
מִשְׁעוֹל (21) ז	sentier *m*
מִשְׁעָט (102) ז	galop *m*
מִשְׁעִי ← לְמִשְׁעִי	
מְשַׁעְמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת	ennuyeux
מַשְׁעֵן (126) או מִשְׁעָן (102) ז	appui *m*, aide *f*
מַשְׁעֵנָה (229) נ	appui *m*, aide *f*
מִשְׁעֶנֶת (255) נ (מקל)	bâton *m*, béquille *f*
מִשְׁעֶנֶת קָנֶה רָצוּץ	l'appui d'un roseau brisé
‖ (של־כסא)	dossier *m*
(לידיים)	bras (d'un fauteuil) *m*
מְשֹׁעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	présumé
לְפִי־הַמְשֹׁעָר	par supposition
מִשְׁעָר (102) ז (מידה)	mesure *f*
‖ (השערה)	hypothèse *f*, supposition *f*
מִשְׁעֶרֶת (255) נ (מברשת)	brosse *f*
מְשַׁעֲשֵׁעַ, ־שַׁעַת (ר׳ ־שְׁעִים, ־שְׁעוֹת) ת	amusant
מְשֻׁפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת	lanciforme
‖ (צלוי על־שפוד)	rôti à la broche
מְשֻׁפֶּה, ־פָּה ת (מהוקצע)	raboté, lisse
‖ (כחוש)	maigre, efflanqué
מִשְׂפָּח (89) ז	désordre *m*, violence *f*
מִשְׁפָּחָה (225) נ	famille *f*
בַּעַל־מִשְׁפָּחָה ז	père *m* de famille
שֵׁם־מִשְׁפָּחָה ז	nom *m* de famille
מִשְׁפַּחְתִּי, ־תִּית ת	familial, familier
מִשְׁפַּחְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	familiarité *f*, intimité *f*
מִשְׁפָּט (91) ז (דין)	jugement *m*, procès *m*
עָמַד לְמִשְׁפָּט	être traduit en justice
בֵּית־מִשְׁפָּט ז	tribunal *m*, cour *f*
בַּעַל־מִשְׁפָּט ז	plaideur *m*
מִשְׁפָּט חוֹזֵר	procès *m* en revision
°דִּבֵּר מִשְׁפָּטִים אֶת־פ׳	plaider contre qn
°הִטָּה מִשְׁפָּט	fausser le jugement
°עָשָׂה מִשְׁפַּט־פ׳	faire justice à qn
‖ (פסק־דין)	jugement *m*, sentence *f*
מִשְׁפַּט־מָוֶת	condamnation *f* à mort
‖ (זכות)	droit *m*

מִשְׁפַּט־הַבְּכוֹרָה — droit d'aînesse
|| (חוק) — loi f, justice f
|| (מנהג) — coutume f
|| (תורת־המשפט) — droit, jurisprudence f
מִשְׁפָּט אֶזְרָחִי/פְּלִילִי — droit civil / pénal
פָּקוּלְטָה נ לְמִשְׁפָּטִים — faculté f de droit
מִשְׂרַד־הַמִּשְׁפָּטִים ז — ministère m de la justice
שַׂר־הַמִּשְׁפָּטִים ז — ministre m de la justice
|| (דעה) — opinion f, avis m
מִשְׁפָּט קָדוּם — préjugé m
|| דקדוק — phrase f
|| מתמט — théorème m
מִשְׁפַּט־פִּיתָגוֹרָס — théorème de Pythagore
מִשְׁפָּטִי, ־טִית ת — juridique, légal
יוֹעֵץ מִשְׁפָּטִי — conseiller m juridique
תְּבִיעָה מִשְׁפָּטִית — action f en justice
מִשְׁפְּטָן, ־פְּטָנִית (ר׳ ־פְּטָנִים, ־פְּטָנִיּוֹת) ש — juriste n
מִשְׁפְּטָנוּת (46, בלי ר׳) נ — jurisprudence f
מַשְׁפִּיל (1) ז (במשקל־השירה) — anapeste m
מַשְׁפֵּךְ (122) ז — entonnoir m
מַשְׁפֵּךְ־חוֹרִים — chantepleure f
מִשְׁפָּךְ (91) ז — déversement m
|| (של־נהר) — embouchure f
מִשְׁפָּל (91) ז — dépression (de terrain) f
מַשְׁפֵּלֶת (252) נ — poubelle f
מְשֻׂפָּם, ־פֶּמֶת (ר׳ ־פָּמִים, ־פָּמוֹת) ת — moustachu
1. מְשֻׁפָּע, ־פַּעַת (ר׳ ־פָּעִים, ־פָּעוֹת) ת — comblé
מְשֻׁפָּע בִּנְכָסִים — comblé de richesses
|| (מנוזל) — grippé
2. מְשֻׁפָּע, ־פַּעַת (ר׳ ־פָּעִים, ־פָּעוֹת) ת — oblique
מְשֻׁפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — défoncé
מְשֻׁפְשָׁף, ־שֶׁפֶת (ר׳ ־שָׁפִים, ־שָׁפוֹת) ת עממי — habile, raffiné
מִשְׁפְּתַיִם (261) ז״ז — bergerie f, parc m à bétail
|| (אח) — foyer m, âtre m
מֶשֶׁק (166) ז — gestion f, économie f
מֶשֶׁק בַּיִת — ménage m, économie domestique
מֶשֶׁק חַי — cheptel m
מְנַהֵל־מֶשֶׁק ז — économe m, intendant m
|| חקל — ferme f, exploitation (agricole) f

מֶשֶׁק־עֵזֶר — exploitation auxiliaire
1. מַשָּׁק (95) ז (שיקשוק) — bruit m, choc m
מַשַּׁק־הַגַּלְגַּלִּים — le bruit saccadé des roues
2. מַשָּׁק (95) ז (בבנייה) — assemblage m, jointure f
3. מַשַּׁ"ק (= מְפַקֵּד שֶׁאֵינוֹ קָצִין) ז צבא — sous-officier m
מִשֵּׁק (432) פ״י — assembler, joindre
מִשְׁקֵד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת — amygdaloïde
מַשְׁקֶה (73, ר׳ ־קָאוֹת, ־קוֹת־) ז — boisson f
מַשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים — boissons alcooliques
|| °(מקום שופע מים) — terre arrosée
|| (ר׳ מַשְׁקִים) — échanson m
שַׂר־הַמַּשְׁקִים ז — grand échanson
° מִשְׁקוֹל (21) ז — poids m
מַשְׁקוֹף (21) ז — linteau m, montant m
מַשְׁקֵט (122) ז טכנ — silencieux (dispositif) m
מִשְׁקָע (91) ז — sédiment m, dépôt m, résidu m
מִשְׁקִי, ־קִית ת — économique
מִשְׁקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rentabilité f
מַשְׁקִיעַ (9) ז — investisseur m
מַשְׁקִיף, ־פָה ש — observateur n, spectateur n
מִשְׁקָל (91) ז — poids m
מָכַר לְפִי־מִשְׁקָל — vendre au poids
עָלָה בְּמִשְׁקָלוֹ — prendre du poids
ספורט מִשְׁקַל־זְבוּב — poids mouche
פיס שִׁוּוּי־מִשְׁקָל ז — équilibre m
שִׁוּוּי־מִשְׁקָל בִּלְתִּי־יַצִּיב — équilibre instable
בהש שִׁוּוּי־מִשְׁקָל נַפְשִׁי — équilibre mental
מִשְׁקַל־נֶגֶד — contrepoids m
|| (ר׳ מִשְׁקָלוֹת) — poids (mis dans la balance)
מִדּוֹת וּמִשְׁקָלוֹת — poids et mesures
|| (מאזניים) — balance f
מִשְׁקַל־מַיִם — niveau m d'eau
|| בהש (חשיבות) — autorité f, importance f
יֵשׁ מִשְׁקָל לִדְבָרָיו — ses paroles ont du poids
אִישִׁיּוּת בַּעֲלַת־מִשְׁקָל — personnalité influente
|| (מקצב־השיר) — rythme m, mètre m, mesure f
|| דקדוק — forme-type f, paradigme m
מְשֻׁקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת — équilibré

|| (שירה) — rythmé, métrique
מִשְׁקֹלֶת (252) נ — fil *m* à plomb, sonde *f*
מִשְׁקֹלֶת (256) נ — poids *m*
|| (אנך) — fil *m* à plomb, sonde *f*
|| זְרִיקַת־מִשְׁקֹלֶת — lancement *m* du poids
מִשְׁקֹלֶת־יָד — haltère *m*
|| (מקצב־השיר) — rythme *m*, mètre *m*
מִשְׁקָע (89) ז — sédiment *m*, dépôt (au fond d'un liquide) *m*, scorie *f*
מִשְׁקְעֵי־אֲוִיר — précipitations *fpl* atmosphériques
סַלְעֵי־מִשְׁקָע ז"ר — roches *fpl* sédimentaires
מִשְׁקָע מַר — un arrière-goût amer
|| (גומה) — affaissement (du sol) *m*, cavité *f*
(בקיר) — niche *f*, enfoncement *m*
מַשְׁקֵף (91) ז (מיצפה) — observatoire *m*
|| (זכוכית לעין אחת) — monocle *m*
מִשְׁקָפַיִם (263) ז"ז — lunettes *fpl*
הִרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם — chausser des lunettes
מִשְׁקְפֵי־מָגֵן — lunettes de protection
מִשְׁקְפֵי־שֶׁמֶשׁ — lunettes de soleil
מִשְׁקֶפֶת (252) נ — jumelles *fpl*, longue-vue *f*
|| (של־אסטרונום) — télescope *m*
מְשֻׁקָּץ, ־קֶצֶת (ר׳ ־קָצִים, ־קָצוֹת) ת — répugnant
מֶשֶׁר (ר׳ ־רים) ז חקל — plate-bande *f*, parterre *m*
מַשָּׁר (95) ז — chute (des feuilles) *f*
מִשְׂרָד (91) ז — bureau *m*, office *m*
מִשְׂרַד־עוֹרֵךְ־דִּין — étude *f* d'avocat
|| (ממשלתי) — ministère *m*
מִשְׂרַד־הַפְּנִים — ministère de l'intérieur
מִשְׂרָדִי, ־דִית ת — de bureau, administratif
מִשְׂרָדָן (ר׳ ־רְדָנִים) ז — bureaucrate *m*
מִשְׂרָדָנוּת (46) נ — bureaucratie *f*
מִשְׂרָדָנִי, ־נִית ת — bureaucratique
מִשְׂרָה (207) נ (תפקיד) — fonction *f*, poste *m*, emploi *m*, place *f*
מִשְׂרָה פְּנוּיָה — emploi vacant
הִתְמַנָּה לְמִשְׂרָה — être nommé à un poste
|| (שילטון) — souveraineté *f*, puissance *f*
מִשְׁרָה (207) נ (נוזל) — infusion *f*, macération *f*, rouissage *m*

מִשְׁרַת־עֲנָבִים — jus *m* de raisins
מְשֻׁרְוָל, ־וֶלֶת (ר׳ ־וָלִים, ־וָלוֹת) ת — à manches
מַשְׁרוֹקִית (17) נ — sifflet *m*
מַשְׂרֵט (122) רפא — scarificateur *m*
מְשַׂרְטֵט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טְטִים, ־טְטוֹת) ש — dessinateur industriel
מְשֻׁרְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ת — cuirassé, blindé
מְכוֹנִית מְשֻׁרְיֶנֶת — automitrailleuse *f*
בהש סְכוּם מְשֻׁרְיָן — somme bloquée
מַשְׁרִיץ, ־צָה ת — vivipare
מִשְׁרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מטבח — bassin *m* à tremper la viande
מִשְׁרָךְ (91) ז — mouvement traînant
מְשֻׂרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — lacé (soulier)
מַשְׁרָן (97) ז חשמל — inducteur *m*
מִשְׂרַעַת (246) נ פיס — amplitude *f*
מְשָׁרֵף (132) ז — oncle maternel
מִשְׂרָפָה (223) או מִשְׂרֶפֶת (252) נ — combustion *f*
|| (מקום־שרפה) — four *m* crématoire, brûloir *m*
מִשְׂרֶפֶת־יַיִן — distillerie *f*
מִשְׂרְפוֹת־מַיִם — marais salants
מְשָׁרֶפֶת (254) נ — tante maternelle
מִשְׁרָץ (91) ז — pullulement *m*, fourmillement *m*
מִשְׁרָשׁוּת (46) נ — enracinement *m*
מְשֻׁרְשָׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שָׁרִים, ־שָׁרוֹת) ת — en forme de chaîne
מַשְׁרֵת (ר׳ ־רְתוֹת) נ מטבח — poêle *f*, casserole *f*
מְשָׁרֵת (132) ז — serviteur *m*, domestique *m*
|| (בטעמי־המקרא) — accent conjonctif
דקדוק — affixe *m*
מְשָׁרְתִי, ־תִית ת — servile
מְשָׁרֶתֶת (ר׳ ־רְתוֹת) ת — servante *f*, domestique *f*
מֶשֶׁשׁ (—) ז — réalité *f*, palpabilité *f*
אֵין בּוֹ מֶשֶׁשׁ — il n'y a là rien de solide
מָשַׁשׁ (358) פ"י — toucher, tâter, palper
|| מִשֵּׁשׁ (432) פ"י — tâter, palper, scruter
מִשֵּׁשׁ אֶת־הַדֹּפֶק — tâter le pouls
מִשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה — tâtonner dans l'obscurité
|| הֵמַשׁ (529) פ"י — faire toucher, être tangible
מְשֻׁשֶּׁה (73) ז מתמט — hexagone *m*

מַשְׁשָׁן (97) ז (של־חרקים)	antenne *f*
‖ (אדם הנוגע בכול)	touche-à-tout *m*
מַשְׁשָׁנִי, ־נִית ת	tâtonnant, scrutateur
מִשְׁתֶּה (73, ר' גם ־תָּאוֹת) ז	banquet *m*, festin *m*
בֵּית־מִשְׁתֶּה ז	lieu *m* de réjouissance, cabaret *m*
שִׁבְעַת־יְמֵי־הַמִּשְׁתֶּה	semaine *f* des noces
‖ (משקה)	boisson *f*
מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה	le manger et le boire
מַשְׁתִּית (17) נ	fondement *m*, couche *f* de fond
מִשְׁתַּכֵּן, ־כֶּנֶת (ר' ־נִים, ־כְּנוֹת) ש	habitant *m*, copropriétaire *m*
מִשְׁתָּל (91) ז	plantation *f*
מִשְׁתָּלָה (223) נ	pépinière *f*
מִשְׁתַּלֵּם (132) ז	stagiaire *m*
מִשְׁתַּמֵּט (ר' ־מְּטִים) ז	embusqué *m*, insoumis *m*
מַשְׁתִּן (122) ז	pisseur *m*
מַשְׁתֵּן (122) ז	diurétique *m*
מִשְׁתָּנָה (223) נ	urinoir *m*, pissotière *f*
מִשְׁתַּנֶּה, ־נָּה ת	variable, changeant, mutant
מתמט מִשְׁתַּנֶּה תָּלוּי	variable dépendante
מְשֻׁתָּף, ־תֶּפֶת (ר' ־תָּפִים, ־תָּפוֹת) ת	commun, collectif
בַּיִת מְשֻׁתָּף	maison *f* en copropriété
מתמט גּוֹרֵם מְשֻׁתָּף	facteur commun
מַשְׁתֵּק (122) ז	silencieux (dispositif) *m*
מְשֻׁתָּק, ־תֶּקֶת (ר' ־תָּקִים, ־תָּקוֹת) ת	paralysé
מַשְׁתֵּת (ר' ־תְּתִים) ז חקל	fouilleuse (charrue) *f*
מֵת, מֵתָה ת	mort
‖ בהש אוֹת מֵתָה	lettre morte
לָשׁוֹן מֵתָה	langue morte
נְקֻדָּה מֵתָה	point mort
עוֹנָה מֵתָה	morte-saison *f*
‖ ש	mort *m*, défunt *m*
תְּחִיַּת־הַמֵּתִים	la résurrection des morts
מָתָא (—) ז ארמית	lieu *m*, endroit *m*
הָרַב דְּמָתָא	le rabbin local
מִתְאַבֵּד, ־בֶּדֶת (ר' ־בְּדִים, ־בְּדוֹת) ש	suicidé *n*
מִתְאַבֵּן (ר' ־אַבְּנִים) ז	apéritif *m*
מִתְאַבֵּק (ר' ־בְּקִים) ז ספורט	lutteur *m*
מִתְאַגְרֵף (ר' ־רְפִים) ז ספורט	boxeur *m*
מַתְאִים, ־מָה ת	approprié, adéquat
‖ (מקביל)	parallèle
מתמט זָוִיּוֹת מַתְאִימוֹת	angles correspondants
‖ סֵפֶר־הַמַּתְאִימוֹת ז	concordance (index) *f*
מַתְאֵם (126) ז טכנ	adaptateur *m*
מִתְאָם (102) ז	symétrie *f*
‖ (יחס)	corrélation *f*
מְתֹאָם, ־אֶמֶת (ר' ־אָמִים, ־אָמוֹת) ת	symétrique
‖ (מוסכם)	coordonné, convenu
מֻתְאָם, ־אֶמֶת ת	corrélatif, adapté, correspondant
מִתְאַמֵּן, ־מֶּנֶת (ר' ־מְּנִים, ־מְּנוֹת) ת	stagiaire *n*
מִתְאָר (102) ז	contour *m*, profil *m*
‖ (תכנית)	plan *m*
מְתָאֵר, ־אֶרֶת (ר' ־אֲרִים, ־אֲרוֹת) ת	descriptif
מִתְבּוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר' ־דְדִים, ־דְדוֹת) ש	solitaire *n*
מִתְבּוֹלֵל, ־לֶלֶת (ר' ־לְלִים, ־לְלוֹת) ש	qui cherche à s'assimiler, assimilé
מִתְבּוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר' ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש	observateur *n*, contemplateur *n*
מְתֻבָּל, ־בֶּלֶת ת	assaisonné, relevé
מַתְבֵּן (122) ז	tas *m* de paille, pailler *m*
מֶתֶג (165) ז (רסן)	mors *m*, frein *m*
‖ דקדוק	*métheg* (accent tonique) *m*
‖ (חידק)	bacille *m*
‖ חשמל	commutateur *m*, interrupteur *m*
‖ (גרגר)	grain *m*
מִתְגֵי־שׁוֹקוֹלָדָה	vermicelles *fpl* de chocolat
מִתֵּג (303) פ"י דקדוק	accentuer d'un *métheg*
‖ נִמְתַּג (389) פ"ע	être accentué d'un *métheg*
‖ מִתֵּג (432) פ"י (בלם)	freiner
חשמל	interrompre (le courant)
מִתְגּוֹשֵׁשׁ (ר' ־שְׁשִׁים) ז ספורט	lutteur *m*
מִתְגִּי, ־גִּית ת	bacillaire
מַתֶּגֶת (—) נ רפוא	bacillose *f*
מְתֹהָם, ־הֶמֶת (ר' ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת	abyssal
מְתוּג, מְתוּגָה ת דקדוק	accentué d'un *métheg*
‖ מוס	soutenu
מִתּוּג (51) ז (בלימה)	freinage *m*
‖ חשמל	interruption (de courant) *f*

מִתְוַדֶּה, ־דָּה ש ות	pénitent *n*
מֶתוֹדוֹלוֹגְיָה (202) נ	méthodologie *f*
מֶתוֹדִיקָה (—) נ	théorie *f* didactique
מִתְוֶה (209) נ	esquisse *f*, croquis *m*, ébauche *f*
מָתוּחַ, מְתוּחָה ת	tendu
בהש יְחָסִים מְתוּחִים	relations tendues
מִתּוּחַ (9) ז	tension *f*, action *f* de tendre
מִתּוֹךְ־ ← תָּוֶךְ	
מְתַוֵּךְ, ־וֶּכֶת (ר' ־וְּכִים, ־וְּכוֹת) ש	médiateur *n*
‖ (סוכן)	intermédiaire *n*, courtier *n*
מָתוּן, מְתוּנָה ת	modéré, prudent, posé
מָתוּן מָתוּן!	tout doux!
‖ מוס	moderato
‖ מְתוּנוֹת תה"פ	doucement, lentement
מִתּוּן (51) ז	modération *f*
‖ (האטה)	ralentissement *m*
מִתּוּן כַּלְכָּלִי	récession *f*
מְתוֹפֵף (ר' ־פְפִים) ז	tambour (musicien) *m*
מָתוֹק, מְתוּקָה ת	doux, sucré
‖ בהש (נעים)	doux, agréable, délicieux
שֵׁנָה מְתוּקָה!	dormez bien!
מֵעַז יָצָא מָתוֹק	tout est bien qui finit bien
‖ (חביב)	mignon, charmant
מִתּוּק (51) ז	adoucissement *m*
‖ בהש מִתּוּק־הַדִּין	atténuation *f* de la peine
מְתוּשֶׁלַח ש"פ ז	Mathusalem *m*
מַתָּז (95) ז	éclaboussement *m*, projection *f*
מְתֻזְגָּג, ־גֶּגֶת (ר' ־גָגִים, ־גָגוֹת) ת	émaillé
מְתֻזָּז, ־זֶּזֶת (ר' ־זָזִים, ־זָזוֹת) ת	confus, dérangé
מָתַח (329) פ"י	tendre, étendre, étirer
מָתַח חֶבֶל	tendre une corde
בהש מָתַח בִּקֹּרֶת	critiquer
מָתַח אֶת־הַדִּין	juger sévèrement
מָתַח קַו	tirer un trait
‖ (סיקרן)	exciter la curiosité, passionner
ספּור מוֹתֵחַ	récit palpitant
‖ עממי	jouer un tour à
‖ נִמְתַּח (401) פ"ע	être tendu, s'étendre
‖ מִתַּח (440) פ"י	tendre, étirer
‖ הִתְמַתַּח (477) פ"ע	s'étendre, s'étirer
‖ הִמְתִּיחַ (505) פ"י	tendre, étirer
מֶתַח (179) ז	tension *f*, étendue *f*
מסחר מֶתַח־רְוָחִים	marge *f* bénéficiaire
‖ (דריכות)	tension
סֶרֶט־מֶתַח ז	film *m* à surprises
‖ חשמל	tension
‖ ספורט	barre *f* fixe
מֶתַח נָע	trapèze *m*
מִתְחַבֵּל, ־בֶּלֶת (ר' ־בְּלִים, ־בְּלוֹת) ת	astucieux
מִתְחוֹן (38) ז	tension *f*
מַתְחֵחָה (229) נ חקל	herse *f*, brise-mottes *m*
מַתְחִיל, ־לָה ש	débutant *n*, novice *n*
מְתֻחְכָּם, ־כֶּמֶת (ר' ־כָּמִים, כָּמוֹת) ת	sophistiqué
מִתְחַכֵּם, ־כֶּמֶת (ר' ־כְּמִים, ־כְּמוֹת) ת	qui fait le malin
מַתְחָל (102) ז צמח	spathe *f*
מִתְחָם (102) ז	terrain *m*, territoire *m*, zone *f*
‖ מוס	tessiture *f*
מִתְחַסֵּל, ־סֶּלֶת (ר' ־סְלִים, ־סְלוֹת) ת	en voie de liquidation
מִתְחַסֵּל טִבְעִית	biodégradable
מְתֻחְפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר' ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת	déguisé
מְתֻחְרָר, ־רֶרֶת (ר' ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת	en dentelles
מִתְחָרֶה, ־רָה ש	concurrent *n*, rival *n*
מְתֵי־ ← מְתִים	
מָתַי? מ"ש	quand?
מַתַּי ש"פ ז	Matthieu *m*
מְתִיבְתָּא (ר' ־תָּאוֹת) נ ארמית	école *f* talmudique
מִתְיַהֵד, ־הֶדֶת (ר' ־הֲדִים, ־הֲדוֹת) ש	judaïsant *n*
מִתְיַוֵּן, ־וֶּנֶת (ר' ־וְּנִים, ־וְּנוֹת) ש	hellénisant *n*
מָתִיחַ, מְתִיחָה נ (201)	élastique, extensible
מְתִיחָה (201) נ	étirage *m*, allongement *m*
מְתִיחַת־בִּקֹּרֶת	action *f* de critiquer
מְתִיחַת־קַו	traçage *m* d'un trait
‖ עממי	farce *f*, blague *f*, mauvais tour
מְתִיחוּת (48) נ	élasticité *f*
‖ בהש (התרגשות)	tension *f*, émotion *f*
מְתִיחוּת־עֲצַבִּים	tension nerveuse
מֵתִיל (—) ז כימ	méthyle *m*
מְתֻיָּל, ־יֶּלֶת (ר' ־יָּלִים, ־יָּלוֹת) ת	garni de fil de fer
מֵתִילִי, ־לִית ת כימ	méthylique

כֹּהַל מֵתִילִי alcool *m* méthylique
מֵתִילֵן (—) ז כימ méthylène *m*
מְתִים (מְתֵי־, מְתָיו) ז״ר hommes *mpl*, gens *mpl*
מְתֵי־מִסְפָּר peu d'hommes
מְתִינָה (201) נ modération *f*, lenteur *f*
מְתִינוּת (48, בלי ר׳) נ modération *f*, prudence *f*
‖ (איטיות) lenteur *f*
מְתִיקָה (201) נ douceur *f*
מִינֵי־מְתִיקָה ז״ר douceurs *fpl*, friandises *fpl*
מְתִיקוּת (48, בלי ר׳) נ douceur *f*
מַתִּיר ← [נתר]
מַתִּירָנוּת (46) נ laxisme *m*, permissivité *f*
מַתִּירָנִי, ־נִית ת laxiste, permissif
מִתְיַשֵּׁב (ר׳ ־שְׁבִים) ז colon *m*
מֶתֶךְ (95) ז averse *f*
מֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת fondu
גְּבִינָה מֻתֶּכֶת fromage fondant
מַתְכּוֹן (21) ז recette (médicale, de cuisine) *f*
מִתְכַּוֵּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וְּנִים, ־וְּנוֹת) ת attentif
‖ בְּמִתְכַּוֵּן תה״פ intentionnellement
שֶׁלֹּא בְּמִתְכַּוֵּן sans le faire exprès
מִתְכַּוְנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ת réglable
מְתַכְנֵן (122) ז planiste *m*, planificateur *m*
מִתְכַּנֵּס, ־נֶּסֶת (ר׳ ־נְּסִים, ־נְּסוֹת) ת convergent
מַתְכֹּנֶת (259) נ quantité *f*, dose *f*, mesure *f*
מְתַכְנֵת (132) ז programmeur *m*
‖ (תבנית) modèle *m*
‖ מתמט (יחס) proportion *f*
מַתְכָּנְתִּי, ־תִּית ת מתמט proportionnel
מַתְכָּנְתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ מתמט proportionnalité *f*
מַתְכָּנְתִּיּוּת יְשָׁרָה proportion directe
מַתֶּכֶת (251) נ métal *m*
אַל־מַתֶּכֶת métalloïde *m*
מַתַּכְתִּי, ־תִּית ת métallique
מַתְלָאָה (ר׳ ־אוֹת) נ malheur *m*, désastre *m*
מִתְלֶה (73) ז crochet (à pendre les vêtements) *m*, portemanteau *m*
מִתְלֶה (73) ז טכנ suspension *f*
צבא מִתְלֵה־פְּצָצוֹת berceau *m* à bombes
מַתְלוּל (41) או מִתְלָל (91) ז escarpement *m*
מִתְלוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש plaignant *n*

מַתְלֵם (132) ז חקל buttoir *m*
מְתֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת sillonné, ridé
מִתְלַמֵּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מְּדִים, ־מְּדוֹת) ש apprenti *n*
‖ (לומד בעצמו) autodidacte *n*
מְתֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת véreux, vermoulu
‖ (אדום) pourpre
מַתְלַעָה (207) נ croc (de bête sauvage) *m*
מַתְלָעָה (225) נ malterie *f*
מְתֻלְתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת bouclé
1. מְתֹם (144, בלי ר׳) ז (מקום שלם) endroit intact
אֵין בּוֹ מְתֹם rien n'est plus intact
2. ° מְתֹם (—) ז (אנשים) gens *mpl*, population *f*
מִתְמַחֶה, ־חָה ש stagiaire *n*
מָתֵמָטִי, ־טִית ת mathématique
מָתֵמָטִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז mathématicien *m*
מָתֵמָטִיקָה (—) נ mathématiques *fpl*
מַתְמִיד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מִידִים, ־מִידוֹת) ת persévérant
‖ (שאינו פוסק) continu, permanent
וַעֲדָה מַתְמֶדֶת commission permanente
תְּנוּעָה מַתְמֶדֶת mouvement perpétuel
‖ מַתְמִיד ז élève assidu
מַתְמִיהַּ, ־מִיהָה ת (מפליא) étonnant, surprenant
‖ (מתפלא) étonné, surpris
מִתְמָךְ (91) ז contrefort *m*, arc-boutant *m*
מִתַּמֵּם, ־מֶּמֶת (ר׳ ־מְּמִים, ־מְּמוֹת) ת faux naïf
‖ (נוהג בתום) sans défaut
מְתֻמָּן (95) ז מתמט octogone *m*
מְתֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת svelte, élancé
מְתֻמְרָק, ־רֶקֶת (ר׳ ־רָקִים, ־רָקוֹת) ת parfumé
מְתֻמְרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת signalisé
מֶתֶג (166) ז דקדוק accent *m* tonique
מֹתֶן (189, זוגי מָתְנַיִם 261) ז hanche *f*
קַו־הַמֹּתֶן ז taille *f*
אָזַר או חָגַר או שִׁנֵּס מָתְנָיו se ceindre les reins
כֹּחוֹ בְּמָתְנָיו il a toute sa vigueur
שִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם ז défaillance *f*, abattement *m*
יָרָה מִן־הַמֹּתֶן tirer au jugé
מַתָּן (95) ז (נתינה) donation *f*, prestation *f*
מַתָּן בַּסֵּתֶר charité discrète
מַתַּן־תּוֹרָה la promulgation de la *Tora*

מַשָּׂא וּמַתָּן — négociation *f*
|| (מתנה) — don *m*, cadeau *m*, pourboire *m*
מִתֵּן (432 נ) פ״י — modérer, ralentir
|| הִתְמַתֵּן (466 נ) פ״ע — se modérer
(התמהמה) — s'attarder, se ralentir
|| הִמְתִּין (499 נ) פ״ע — attendre
הִמְתִּין לִפְ׳ — attendre qn
(היה מתון) — être prudent
מִתְנַגֵּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גְּדִים, ־גְּדוֹת) ש — adversaire *n*
|| דת — adversaire du hassidisme
מַתְנֵד (132) ז חשמל — oscillateur *m*
מִתְנַדֵּב, ־דֶּבֶת (ר׳ ־דְּבִים, ־דְּבוֹת) ש — volontaire *n*
מַתְנֶה (73) ז משפט — stipulation *f*
מֻתְנֶה, ־נֵית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת — conditionné
מַתָּנָה (226) נ — don *m*, cadeau *m*, présent *m*
עֲבוֹדַת־מַתָּנָה נ — service gratuit
אִישׁ כְּמַתְּנַת־יָדוֹ — chacun selon ses moyens
|| (תרומה) — prestation *f*
מַתְּנוֹת־כְּהֻנָּה — prestations dues aux prêtres
מִתְנַזֵּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זְּרִים, ־זְּרוֹת) ש — ascète *n*
מָתְנִיָּה (202) נ — jaquette *f*
מָתְנִית (17) נ — blouson *m*, battle-dress *m*
מַתְנִיתָא (—) נ ארמית — la *Michna* (code halakhique)
|| מַתְנִיתִין — notre *Michna* (la *Michna* officielle)
מַתְנָ״ס (91) ז (= מרכז תרבות נוער וספורט) — centre *m* de jeunesse et de sport
מַתְנֵעַ (128) ז טכנ — démarreur *m*
מִתְנַקֵּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קְּשִׁים, ־קְּשׁוֹת) ש — agresseur *n*
מַתֶּנֶת (—) נ רפא — lumbago *m*
מִתְסַבֵּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בְּכִים, ־בְּכוֹת) ת — complexé
מִתְעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת — détestable
מַתְעֵל (ר׳ ־עֲלִים) ז חקל — charrue *f* à creuser des rigoles
מִתְעַמֵּל, ־מֶּלֶת (ר׳ ־מְּלִים, ־מְּלוֹת) ש — gymnaste *n*
מִתְעַתֵּעַ, ־תַּעַת (ר׳ ־תְּעִים, ־תְּעוֹת) ש — imposteur *n*
מִתְפָּס (91) ז — poignée *f*
מִתְפָּרָה (223) נ — atelier *m* de couture
מִתְפֶּרֶת (256) נ — ruban (honorifique) *m*
מִתְפַּתֵּחַ, ־תַּחַת ת — en voie de développement

מָתַק (313) פ״ע — être doux, devenir doux
יִמְתַּק לְךָ! — bon appétit!
|| נִמְתַּק (389) פ״ע — être doux, être agréable
|| מִתֵּק (432) פ״י — adoucir, sucrer
|| הִתְמַתֵּק (466) פ״ע — devenir doux, s'adoucir
|| הִמְתִּיק (499) פ״י — adoucir, atténuer
כהש הִמְתִּיק עֹנֶשׁ — mitiger une peine
הִמְתִּיק סוֹד — échanger des confidences
(התיעץ) — délibérer en secret, se concerter
מֶתֶק (166) — douceur *f*
כהש מֶתֶק־שְׂפָתַיִם — paroles séduisantes
מֹתֶק (191) ז — douceur *f*
|| עממי מֹתֶק שֶׁלִּי! — mon chou!
מַתֵּק (122) ז חשמל — coupe-circuit *m*, disjoncteur *m*
מִתְקַדֵּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דְּמִים, ־דְּמוֹת) ת — avancé
תַּלְמִיד מִתְקַדֵּם — élève avancé
|| (תומך בקידמה) — progressiste, moderniste
יַהֲדוּת מִתְקַדֶּמֶת — judaïsme libéral
מִתְקוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ש — insurgé *n*
מַתְקִיף, ־פָה ש — agresseur *n*
|| (מתנגד) — contradicteur *n*
מִתְקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ כימ — glycérine *f*
מִתְקָן (91) ז — installation *f*, mécanisme *m*
מִתְקַן־אַזְהָרָה — clignotant *m*
מִתְקַן־חִקּוּי — simulateur *m*
מְתַקֵּן, ־קֶּנֶת (ר׳ ־קְּנִים, ־קְּנוֹת) ש — réparateur *n*
|| (דת או חברה) — réformateur *n*
מְתֻקָּן, ־קֶּנֶת (ק׳ ־קָּנִים, ־קָּנוֹת) ת — réparé, réformé
|| (מושלם) — parfait, organisé, ordonné
מַתְקֵף (91) ז רדיו — impulsion *f*
מִתְקָפָה (223) נ צבא — offensive *f*
מִתְקָפִי, ־פִית ת צבא — offensif
מִתְקַפֵּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פְּלִים, ־פְּלוֹת) ת — pliant
מִטָּה מִתְקַפֶּלֶת — lit pliant
מְתַקְתַּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תַּקִּים, ־תַּקּוֹת) ת — doucereux
|| מטבח — douceâtre, aigre-doux
מַתֵּר (132) ז טכנ — déclenchement *m*
מֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — délié, détaché
|| (אפשרי) — permis
הָעִשּׁוּן מֻתָּר — il est permis de fumer

מִתְרַבָּשׁ (ר׳ ־בָּשִׁים) ת — enturbanné
מִתְרַבָּת, ־בֶּתֶת (ר׳ ־בָּתִים, ־בָּתוֹת) ת — civilisé
מְתַרְגֵּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גְּמִים, ־גְּמוֹת) ש — traducteur *n*
מְתֻרְגְּמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — traducteur *n*, interprète *n*
מִתְרַחֵץ, ־חֶצֶת (ר׳ ־חֲצִים, ־חֲצוֹת) ש — baigneur *n*
מַתְרִים, ־מָה ש — collecteur *n* de fonds
מְתֻרְמָל, ־מֶלֶת (ר׳ ־מָלִים, ־מָלוֹת) ת — chargé d'un sac à dos
|| צמח — cossu (plante)
מְתֹרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — garni de mâts
מִתְרָס (91) ז — barricade *f*
מְתֻרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — aux volets clos
מֶתֶשׁ (—) ז — relâche *f*
מְתֻשָּׁע (89) ז מתמט — ennéagone *m*
מַתָּת (מַתַּת־; ר׳ מַתָּנוֹת, מַתְּנוֹת־) נ — don *m*
מַתִּתְיָהוּ ש״פ ז — Mathathias (père des Machabées) *m*

נ

נ (נוּן) — *noun* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| נ' — [valeur numérique:] 50
1. נָא מ"ק — de grâce, donc, je vous en prie
הַצִּילֵנִי נָא — ah! sauve-moi!
שֵׁב נָא — asseyez-vous donc
נָא לְדַיֵּק — prière d'être exact
נָא לֹא לְעַשֵּׁן — on est prié de ne pas fumer
2. נָא, נָאָה ת — à demi cuit, saignant
נֹא ש"פ נ (עיר במצרים העתיקה) — Thèbes *f*
נֹאד או נוֹד (22) ז — outre *f*
עממי נֹאד נָפוּחַ — tête creuse, nullité *f*
|| צמח (בפטריות) — asque *m*
נֹאדִיד (ר' ־דִים) ז צמח — utriculaire *f*
נֹאדִית (ר' ־דִיּוֹת) נ אנטום — alvéole *m*, utricule *m*
נֶאְדָּר, ־רָה ת — magnifique, splendide
נֶאְדָּרִי, ־רִית ת — magnifique, splendide
נָאָה (350) פ"ע — être beau, convenir
|| נֵאָה (450, נ נֵאֲתָה) פ"י — embellir, orner
|| הִתְנָאָה (481) פ"ע — s'embellir, s'orner
|| הִנְאָה (509) פ"י — embellir, orner
נָאָה (211) נ — paysage *m*, site *m*
נְאוֹת־דֶּשֶׁא — pâturages verdoyants
נְאוֹת־מִדְבָּר — oasis *f*
נָאֶה, נָאָה ת — beau, joli, agréable
מֶזֶג־אֲוִיר נָאֶה — beau temps
|| (ראוי) — convenable, utile
מְקוֹמוֹ נָאֶה לוֹ — il est bien à sa place
נָאֶה דוֹרֵשׁ וְנָאֶה מְקַיֵּם — bien parler et bien agir
נָאוָה (רק בעבר, נ' נָאֲוָה, ר' נָאווּ) פ"ע — être beau
נָאוֶה, ־וָה ת — beau, désirable
נְאוּם (41) ז — discours *m*
נָשָׂא נְאוּם — prononcer un discours
נֵאוֹן ← נֵיאוֹן
נֵאוּף (50) ז — adultère (acte) *m*
נֵאוּץ (50) ז — blasphème *m*, outrage *m*
נָאוֹר, נְאוֹרָה ת (מזהיר) — lumineux
|| בהש (משכיל) — éclairé, cultivé
נָאוֹת, נָאוֹתָה ת — convenable
נֵאוֹת ← 2. [אות]
נָאִיבִי, ־בִית ת — naïf
נָאִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ — naïveté *f*
נְאִימָה (201) נ — éloquence *f*, rhétorique *f*
נֶאֱלָח, ־חָה ת — souillé, corrompu, dégoûtant
נֶאֱלָחוּת (46, בלי ר') נ — saleté *f*, pollution *f*
נֶאֱלָץ, ־לֶצֶת ת — contraint
נָאַם (326) פ"י — parler, dire
|| (הרצה) — prononcer un discours
|| נִנְאַם (397) פ"ע — être prononcé (discours)
נֶאֱמָן, ־נָה ת (מהימן) — fidèle, digne de foi
בִּרְכוֹת נֶאֱמָנוֹת — sincères félicitations *fpl*
|| (איתן) מָקוֹם נֶאֱמָן — place *f* solide
חֳלָיִים נֶאֱמָנִים — maladies *fpl* tenaces
מַכּוֹת נֶאֱמָנוֹת — coups vigoureux
|| נֶאֱמָן (ר' ־נִים) ז — curateur *m*, fondé *m* de pouvoir
חֶבֶר־נֶאֱמָנִים ז — conseil *m* de tutelle
|| נֶאֱמָנָה תה"פ — fidèlement, exactement
נֶאֱמָנוּת (46) נ — fidélité *f*, loyauté *f*
נֶאֱמָנוּת כְּפוּלָה — double allégeance *f*
בְּנֶאֱמָנוּת — fidèlement, sincèrement
|| (ביחסים בינלאומיים) — tutelle *f*
שֶׁטַח־נֶאֱמָנוּת ז — territoire *m* sous tutelle

נָאַף (326) פ״ע — commettre un adultère
‖ נִאֵף (435) פ״ע — se prostituer
נַאֲפָה (216) נ — indécence *f*, pornographie *f*
נַאֲפוּף (41) ז — adultère *m*, prostitution *f*
נַאֲפוּפִי, ־פִית ת — adultère
נַאַפְן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — débauché *n*
נְאָץ (152) ז — outrage *m*, insulte *f*
נָאַץ (326) פ״י (בזה) — mépriser, dédaigner
‖ פ״ע (כעס) — s'irriter, s'indigner
‖ נִאֵץ (435) פ״י — insulter, blasphémer
‖ הִתְנָאֵץ (475) פ״ע — être insulté, être bafoué
נְאָצָה (216) או נֶאָצָה (220) נ — injure *f*, outrage *m*
נֶאֱצָל, ־צֶלֶת (ר׳ ־צָלִים, ־צָלוֹת) ת — noble, sublime
נְאָק (152) ז — gémissement *m*, plainte *f*
נָאַק (326) פ״ע — gémir, se plaindre
‖ נִאֵק (435) פ״ע — se lamenter, hurler
‖ הִתְנָאֵק (475) פ״ע — gémir, se plaindre
נְאָקָה (216) נ — gémissement *m*, plainte *f*
נָאקָה או נָקָה (210) נ — chamelle *f*
נֵאֵר (435) פ״י — abhorrer, détester, rejeter
נֵאָר, נֵאָרָה ת — maudit
נֶאֱשָׁם, ־שֶׁמֶת (ר׳ ־שָׁמִים, ־שָׁמוֹת) ש — accusé *n*
סַפְסַל־הַנֶּאֱשָׁמִים ז — banc *m* des accusés
נִבָּא (427) פ״ע — prophétiser
נִבָּא לוֹ לִבּוֹ — avoir un pressentiment
‖ נִבֵּא (444) פ״י — prophétiser, prédire
(עשה לנביא) — douer du don de prophétie
‖ הִתְנַבֵּא (478) פ״ע — prophétiser
נִבֵּב (432) פ״י — creuser, évider
נֶבֶג (165) ז צמח — spore *f*
נִבְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — distinct
‖ ספורט — hors jeu
נִבְדָּלוּת (46) נ — différence *f*, particularité *f*
1. נִבָּה (447) פ״י (הלהיב) — enflammer, allumer
2. נִבָּה ← נִבָּא
נִבְהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת — effrayé
‖ (נחפז) — pressé, qui se hâte
נְבוּאָה (201) נ — prophétie *f*, prédiction *f*
נְבוּאַת־הַלֵּב — intuition *f*, pressentiment *m*
נְבוּאִי, ־אִית ת — prophétique
נָבוּב, נְבוּבָה ת — creux
‖ בהש נְבוּב־לֵב — frivole, futile
מְלִיצָה נְבוּבָה — rhétorique creuse
נִבּוּב (51) ז — creusage *m*, évidement *m*
נְבוּבִי, ־בִית ת זואול — coelentéré
‖ נְבוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ — creux *m*, cavité *f*
נְבוּחַ (9) ז — aboiement *m*
נָבוּט, נְבוּטָה ת — germé
נַבּוּט (ר׳ ־טִים) ז — massue *f*
נִבּוּט (51) ז — germination *f*
נִבּוּי (23) ז — prédiction *f*, prévision *f*
נָבוֹךְ, נְבוֹכָה (או נְבוּכָה) ת — perplexe, égaré
נְבוּכַדְנֶאצַּר ש״פ ז — Nabuchodonosor *m*
נָבוּל, נְבוּלָה ת — flétri, fané
נִבּוּל (51) ז — ordure *f*, souillure *f*
נִבּוּל־פֶּה — obscénité *f*
‖ בהש (פולחן־עבודה־זרה) — culte païen
נָבוֹן, נְבוֹנָה ת — raisonnable, sensé
נְבוֹן־דָּבָר — compréhensif, habile
נְבוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — intelligence *f*, habileté *f*
נִבֹּז ← בָּזַז
נִבֵּז (432) פ״י עממי — débiter des obscénités
‖ הִתְנַבֵּז (466) פ״ע — agir comme un salaud
נִבְזֶה, ־זָה ת — vil, abject, méprisable
נִבְזוּת (45) נ עממי — ignominie *f*, vilenie *f*
נִבְזִי, ־זִית ת עממי — ignoble, vil, infâme
נָבַח (329, עת׳ יִנְבַּח) פ״ע — aboyer
‖ נִבַּח (440) פ״ע — aboyer, hurler
בהש (גידף) — crier, vociférer
‖ הִתְנַבֵּחַ (477) פ״ע — se mettre à aboyer
נֶבַח (179) ז או נְבִחָה (242) נ — aboiement *m*
נַבְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — aboyeur *n*
נִבְחָן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חָנִים, ־חָנוֹת) ש — candidat (à un examen) *n*
נִבְחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — élu, choisi
‖ (ציר) — député
בֵּית־נִבְחָרִים ז — parlement *m*
‖ ספורט נִבְחֶרֶת נ — équipe sélectionnée
נִבְחֶרֶת לְאֻמִּית — équipe nationale
1. נָבַט (303, עת׳ יִנְבֹּט) פ״ע — germer, bourgeonner
‖ הִנְבִּיט (499) פ״י — faire germer
2. נִבַּט (423) פ״ע (הסתכל) — regarder

(נראה) — être visible, apparaître
|| הביט (522) פ"ע — regarder
נֶבֶט (166) ז — germe *m*, bourgeon *m*
נַבָּטִי (ר' ־טִים) ז — Nabatéen *m*
נָבִיא (12) ז — prophète *m*
נְבִיא־שֶׁקֶר — faux prophète
בְּנֵי־נְבִיאִים — jeunes prophètes
אֵין נָבִיא בְּעִירוֹ — nul n'est prophète en son pays
נְבִיאָה (201) נ — prophétesse *f*
נְבִיאוּת (48) נ — prophétie *f*
נְבִיאִי, ־אִית ת — prophétique
נְבִיבוּת (48) נ — état creux, cavité *f*
|| בהש (ריקנות) — inanité *f*, vide *m*, vanité *f*
נְבִיגָה (201) נ — sporulation *f*
נְבִיָּה (202) נ — feuillage *m*
נְבִיחָה (201) נ — aboiement *m*
נְבִיטָה (201) נ — germination *f*
נְבִיכוּת (48) נ — perplexité *f*, confusion *f*
נְבִילָה (201) נ — dépérissement *m*
נְבִיעָה (201) נ — jaillissement *m*, écoulement *m*
נְבִירָה (201) נ — furetage *m*
נֶבֶךְ (182) ז — profondeur *f*, cachette *f*
נִבְכֵי־הֶעָבָר — les recoins *mpl* du passé
|| אסטר — nadir *m*
1. נָבַל (372) פ"ע (כמש) — se flétrir, se faner
|| (נחלש) — s'affaiblir, s'épuiser
|| נִבֵּל (432) פ"י — faire flétrir
2. נָבַל (372) פ"ע (נהג בגסות) — agir stupidement
|| נִבֵּל (432) פ"י — avilir, salir
נִבֵּל פִּיו — débiter des grossièretés
|| הִתְנַבֵּל (466) פ"ע — s'avilir, se déshonorer
3. נִבֵּל (432) פ"י (בהמה) — abattre contrairement aux rites
|| הִתְנַבֵּל (466) פ"ע — être abattu contrairement aux rites
נָבָל, נְבָלָה ת — scélérat, impie, insensé
|| (קמצן) — avare
1. נֵבֶל (182) ז (נאד) — outre *f*
|| (כד) — cruche *f*, jarre *f*
2. נֵבֶל (182) או נֶבֶל (166) ז מוס — harpe *f*, lyre *f*
פָּרַט עַל־נֵבֶל — jouer de la lyre
|| אסטר — la Lyre (constellation)
נַבְלַאי (61) ז — harpiste *m*
נְבָלָה (215) נ — infamie *f*, vilenie *f*
נְבֵלָה (231) נ — cadavre *m*, charogne *f*
נַבְלוּת (45) נ — scélératesse *f*, infamie *f*
1. נָבַע (373) פ"ע (זרם) — jaillir, couler
מַעְיָן נוֹבֵעַ — source jaillissante
עֵט נוֹבֵעַ — stylographe *m*, stylo *m*
|| בהש נָבַע מִן־ — découler de, s'ensuivre de
|| הִנְבִּיעַ (505) פ"י — faire jaillir, faire couler
|| הִבִּיעַ (521) פ"י — exprimer
הִבִּיעַ תּוֹדָתוֹ — exprimer sa reconnaissance
2. [נבע] הִבִּיעַ (521) פ"י (העלה אבעבועות) — faire bouillonner
נֶבַע (179) ז — source *f*
נִבְעָר, ־רָה ת — sot, stupide, ignorant
נִבְעָרוּת (46) נ — sottise *f*, ignorance *f*
נָבַק ← בָּקַק
נָבַר (303, עת' יִנְבֹּר) פ"י — fureter, fouiller
נָבָר, נְבָרָה ת — honnête, innocent, pur
נִבְרֶכֶת (252) נ — pièce *f* d'eau, petit bassin
נַבְרָן (97) ז זואול — campagnol *m*
נִבְרֶשֶׁת (252) נ — lustre *m*
1. נָגַב (372) פ"ע (התייבש) — sécher, devenir sec
|| נִגֵּב (432) פ"י — essuyer, sécher
|| הִתְנַגֵּב (466) פ"ע (התייבש) — se dessécher
(ניגב עצמו) — s'essuyer
2. [נגב] הִנְגִּיב (499) פ"י — se diriger vers le sud
נֶגֶב (—) ז — sécheresse *f*, terre *f* aride
גיאוגר הַנֶּגֶב — le Néguev (au sud d'Israel)
|| (דרום) — sud *m*, midi *m*
נֶגְבָּה — vers le sud
1. נָגַד (303, עת' יִנְגֹּד) פ"י — être opposé *ou* contraire
|| נִגֵּד (432) פ"י — être opposé, contraster
|| הִתְנַגֵּד (466) פ"ע — s'opposer, résister
(התקומם) — se soulever
2. נִגֵּד (432) פ"י (היכה) — battre, frapper
נַגֵּד הַבַּרְזֶל בְּעוֹדֶנּוּ חַם — battre le fer pendant qu'il est chaud

3. [נגד] הגיד (522) פ״י — dire, raconter, déclarer

נֶגֶד־ (283) מ״י (מול) — en face de

נֶגֶד־עֵינֵינוּ — sous nos yeux

נֶגֶד־הָהָר — en face de la montagne

|| (בניגוד ל־) — contre

הִצְבִּיעַ נֶגֶד — voter contre

שִׂחֵק נֶגֶד־פ׳ — jouer contre qn

צבא נֶגֶד־טַנְקִים — antichar

נֶגֶד־מְטוֹסִים — antiaérien

הַתְקָפַת־נֶגֶד נ — contre-attaque *f*

מַהְפֵּכַת־נֶגֶד נ — contre-révolution *f*

מִשְׁקַל־נֶגֶד ז — contrepoids *m*

|| כְּנֶגֶד־ — en face de, parallèlement à

עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — une aide à ses côtés

אֶחָד כְּנֶגֶד־שְׁנַיִם — un contre deux

כְּנֶגֶד־אַרְבָּעָה בָנִים — au sujet de quatre fils

|| מִנֶּגֶד תה״פ — de côté, de loin, à part

עָמַד מִנֶּגֶד — se tenir à l'écart

חַיָּיו תְּלוּיִים מִנֶּגֶד — sa vie est en suspens

הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer *ou* exposer sa vie

1. נַגָּד (90) ז (סוחב־סירה) — haleur *m*

2. נַגָּד (90) ז צבא — sous-officier *m*

נֶגְדָּה מ״י — en face de, face à

נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ — en présence de tout son peuple

|| נֶגְדָּה (207) נ (אישה) עממי — femme *f*, épouse *f*

נֶגְדִּי, ־דִּית ת — opposé, contraire

פְּעֻלָּה נֶגְדִּית — contre-mesure *f*, réaction *f*

תְּבִיעָה נֶגְדִּית — demande reconventionnelle

1. נָגַהּ (373) פ״ע — briller, luire

|| הִתְנַגַּהּ (477) פ״ע — être éclairé, briller

|| הִגִּיהַּ (521) פ״י (האיר) — faire luire, illuminer

2. [נגה] הִגִּיהַּ (521) פ״י (תיקן) — corriger (des épreuves)

נֹגַהּ (196) ז — lumière *f*, clarté *f*

|| אסטר — Vénus (planète) *f*

נְגֹהָה (ר׳ ־הוֹת) נ — lumière *f*, clarté *f*

נָגוּב, נְגוּבָה ת — séché, essuyé

נִגּוּב (51) ז — séchage *m*, essuyage *m*

נָגוֹד (31) ז — conducteur *m*, guide *m*

נִגּוּד (51) ז — opposition *f*, contraste *m*

נִגּוּדֵי־אִינְטֶרֶסִים — conflit *m* d'intérêts

בְּנִגּוּד לְדַעְתּוֹ — contrairement à son avis

בְּנִגּוּד לִרְצוֹנִי — malgré moi

נִגּוּדִי, ־דִית ת — opposé, contraire

נִגּוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — contraste *m*

נָגוֹהַּ, נְגוֹהָה ת — éclairé, illuminé

נִגּוּחַ (9) ז — coup *m* de corne, heurt *m*, choc *m*

נִגּוּן (51) ז (השמעת־צלילים) — jeu (d'instrument) *m*

|| (לחן) — mélodie *f*, air *m*

נִגּוּנִי, ־נִית ת — musical, mélodieux

נְגוּס (—) ז — négus (empereur d'Ethiopie) *m*

נָגוּעַ, נְגוּעָה ת — souffrant, atteint, frappé

נָגוּעַ בְּשַׁחֶפֶת — atteint de tuberculose

נִגּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — contamination *f*

נִגּוּף (51) ז — action *f* de frapper *ou* de blesser

נִגּוּשׂ (51) ז — oppression *f*

נִגְזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת דקדוק — dérivé

|| מתמט נִגְזֶרֶת נ — dérivée *f*

נָגַח (373) פ״י — heurter des cornes, encorner

|| נִגַּח (440) פ״י — heurter des cornes

בהש (תקף) — attaquer, provoquer

|| הִתְנַגֵּחַ (477) פ״ע — se battre

|| בהש (התווכח) — se disputer

|| הִגִּיחַ (521) פ״י — exciter à heurter

נַגָּח, ־גַּחַת (ר׳ ־גָּחִים, ־גָּחוֹת) ת — habitué à heurter

שׁוֹר נַגָּח — boeuf agressif

נַגְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — habitué à heurter

נַגְחָנוּת (46) נ — agressivité *f*

נְגִיבָה (201) נ — séchage *m*, essuyage *m*

נְגִיד (1) ז — animal *m* maigre, carcasse *f*

נָגִיד (15) ז — prince *m*, chef *m*, supérieur *m*

נְגִיד־בַּנְק־צָרְפַת — gouverneur *m* de la Banque de France

|| (אדם עשיר) — richard *m*, notable *m*

|| נְגִידִים ז״ר — paroles importantes

נְגִידִים אֲדַבֵּר — je dirai de grandes choses

נְגִידָה (201) נ — grande dame, princesse *f*

נְגִידוּת (48) נ — noblesse *f*, aristocratie *f*

|| (עושר) — richesse *f*

נְגִידִי, ־דִית ת — aristocratique

נְגִיחָה (201) נ — coup *m* de corne
נְגִינָה (201) נ — musique (instrumentale) *f*
כְּלֵי־נְגִינָה ז״ר — instruments *mpl* de musique
תֵּבַת־נְגִינָה נ — juke-box *m*
|| דקדוק — accent *m* tonique
נְגִינִי, ־נִית ת — musical, mélodieux
נְגִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — musicalité *f*
נְגִינָתִי, ־תִית ת — musical, mélodieux
נְגִיסָה (201) נ — coup *m* de dents, morsure *f*
נְגִיעָה (201) נ — contact *m*, attouchement *m*
|| כהש (קשר) — rapport *m*, relation *f*
נְגִיעוּת (48) נ — contamination *f*
נְגִיף (15) ז רפא — virus *m*
נְגִיפָה (102) נ — poussée *f*, heurt *m*
|| צבא — mise *f* en déroute
נְגִיפִי, ־פִית ת רפא — virulent, viral
נְגִירָה (201) נ — écoulement *m*
נָגִישׁ, נְגִישָׁה ת — accessible
נְגִישָׂה (201) נ — pression *f*, oppression *f*
נְגִישָׁה (201) נ — approche *f*
נְגִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — accessibilité *f*
נגל ← גָּלַל
נִגְלֶה, ־לָה ת — apparent, ouvert, révélé
|| דת תּוֹרַת־הַנִּגְלֶה נ — doctrine *f* exotérique
נגמ״ש (91) (= נוֹשֵׂא גְּיָסוֹת מְשֻׁרְיָן) ז — transport de troupes blindé
נִגֵּן (432 נ) פ״י — jouer (de la musique)
נִגֵּן בִּפְסַנְתֵּר — jouer du piano
יוֹדֵעַ נַגֵּן — bon musicien
|| הִתְנַגֵּן (466 נ) פ״ע — se mettre à chanter
|| הִנְגִּין (499 נ) פ״י — faire jouer (de la musique)
(הלחין) — mettre en musique
נֶגֶן (166) ז — mélodie *f*, air *m*
תַּקְלִיט אֲרִיךְ־נֶגֶן — disque *m* de longue durée, microsillon *m*
נַגָּן, ־נֶת (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ש — musicien *n*
נַגָּן רָאשִׁי — premier violon
נָגַס (303, עת׳ יִנְגֹּס) פ״י — arracher d'un coup de dents
|| נִגֵּס (432) פ״י — mordre à belles dents
נֶגֶס (166) ז — bouchée *f*

נָגַע (373) פ״ע (בְּ־) — toucher
נָגַע עַד־לֵב־פ׳ — émouvoir qn
דְּבָרִים נוֹגְעִים עַד־הַלֵּב — paroles touchantes
לא לִנְגֹּעַ! או אַל גַּעַת! — défense de toucher
|| כהש נוֹגֵעַ בַּדָּבָר — concerné
זֶה נוֹגֵעַ לְךָ — cela te regarde
בְּנוֹגֵעַ לְ־ — en ce qui concerne, quant à
|| נִגַּע (426) פ״ע — être frappé, être atteint
|| נִגַּע (440) פ״י — frapper, atteindre
רפא — contaminer
|| הִתְנַגֵּעַ (477) פ״ע — être frappé, être atteint
|| הִגִּיעַ (521) פ״ע — arriver, parvenir
הִגִּיעַ הָאָבִיב — le printemps est arrivé
הִגִּיעַ הַזְּמַן — il est temps
הִגִּיעַ לַשִּׂיא — battre tous les records
הִגִּיעָה יָדוֹ — avoir les moyens
כְּכָל שֶׁיָּדוֹ מַגַּעַת — dans la mesure de ses moyens
הִגִּיעַ לִידֵי־הַחְלָטָה — prendre une décision
(העלה על הדעת) הַגַּע בְּעַצְמְךָ — imagine-toi
(היה ראוי) מַגִּיעַ לוֹ עֹנֶשׁ — mériter une punition
עממי מַגִּיעַ לוֹ! — c'est bien fait pour lui!
מַגִּיעַ לִי מֵאָה שְׁקָלִים — tu me dois cent sicles
|| פ״י וַיַּגַּע עַל־פִּי — il lui fit toucher ma bouche
שֶׁהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה — qui nous a fait atteindre cette époque
נֶגַע (179) ז — blessure *f*, plaie *f*, maladie *f*
נֶגַע־צָרַעַת — affection lépreuse
|| (ליקוי) — mal *m*, tourment *m*, affliction *f*
נִגְעָה (242) נ — dénigrement *m*, discrédit *m*
נָגַף (372) פ״י — heurter, frapper
(הנחיל תבוסה) — défaire, mettre en déroute
|| נִגַּף (423) פ״ע — être défait, être vaincu
|| נִגֵּף (432) פ״י — heurter, frapper
|| הִתְנַגֵּף (466) פ״ע — se heurter, trébucher
נֶגֶף (165) ז (מגפה) — épidémie *f*, calamité *f*
|| (מכשול) — obstacle *m*
אֶבֶן־נֶגֶף נ — pierre *f* d'achoppement
1. נֶגֶר (166) ז (בריח) — verrou *m*, loquet *m*

2. נֶגֶר (166) ז (זרימה)	écoulement *m*, rigole *f*
נַגָּר (90) ז	menuisier *m*, charpentier *m*
1. נִגַּר (423) פ"ע (נשפך)	couler, s'écouler
‖ הִגִּיר (522) פ"י	déverser, faire couler
בהש הִגִּיר עַל־יְדֵי־חֶרֶב	passer au fil de l'épée
2. נִגֵּר (432) פ"י	s'adonner à la menuiserie
נַגָּרוּת (46, בלי ר') נ	menuiserie (profession) *f*
נַגָּרוּת־בִּנְיָנִים	charpenterie *f*
נַגָּרִיָּה (202) נ	menuiserie (atelier) *f*
נִגְרֶרֶת (ר' ־רָרוֹת) נ	remorque *f*
נִגְרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר' ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת	agité, orageux
נָגַשׂ (372) פ"י	presser, contraindre
‖ נִגַּשׂ (423) פ"ע	être opprimé, être accablé
נָגַשׁ (376, מקור לָגֶשֶׁת, ציווי גַּשׁ או גֶּשׁ) פ"ע	s'approcher
גֶּשׁ־הָלְאָה!	va-t-en de là
‖ נִגַּשׁ (423) פ"ע	s'approcher, s'avancer, aborder, se rendre
נִגַּשׁ בְּ־	rencontrer, rejoindre
‖ הִתְנַגֵּשׁ (466) פ"ע °(התקרב)	s'approcher
(נתקל)	se heurter, se tamponner
הַמְּכוֹנִיּוֹת הִתְנַגְּשׁוּ	les voitures se sont tamponnées
בהש (נכנס לריב)	entrer en conflit
‖ הִגִּישׁ (522) פ"י	présenter, offrir
הִגִּישׁ אֲרוּחָה	servir un repas
הִגִּישׁ בַּקָּשָׁה	présenter une demande
הִגִּישׁ מַתָּנָה	offrir un cadeau
הִגִּישׁ תְּלוּנָה	porter plainte
נָד ← [נוד]	
1. נַד (113) ז (זעזוע)	remous *m*
2. נֵד (114) ז (קיר)	mur *m*, rempart *m*, digue *f*
נָדַב (372) פ"י	faire don de, offrir
נְדָבוֹ לִבּוֹ	se montrer généreux
‖ נִדֵּב (432) פ"י	donner généreusement
‖ הִתְנַדֵּב (466) פ"ע	être volontaire
נְדָבָה (215) נ	don *m* volontaire
(לעניים)	aumône *f*
(קרבן)	offrande *f*
‖ (שפע) גֶּשֶׁם־נְדָבוֹת ז	pluie abondante
‖ נִדְבַת־לֵב	générosité *f*, libéralités *fpl*
נִדְבוֹת־פֶּה	prières ferventes
נִדְבָּךְ (91) ז	rangée *f*, couche *f*
נִדְבַּךְ־אֲבָנִים	assise *f* de pierres
נַדְבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	donateur *n*, philanthrope *n*
נַדְבָנוּת (46, בלי ר') נ	philanthropie *f*
נַדְבָנִי, ־נִית ת	philanthropique, généreux
נָדַד (372) פ"ע (שוטט)	déambuler, circuler, errer
תַּעֲרוּכָה נוֹדֶדֶת	exposition ambulante
‖ (התנדנד)	s'ébranler, remuer
‖ (ברח)	s'enfuir, se dérober
נָדְדָה שְׁנָתוֹ	ne pouvoir trouver le sommeil
‖ פ"י (הזיז)	remuer
בְּלִי לִנְדֹּד עַפְעַף	sans sourciller
‖ נִדֵּד (432) פ"י	éloigner, disperser
נִדֵּד שֵׁנָה מֵעֵינֵי־פ'	empêcher qn de dormir
‖ הִתְנַדֵּד (466) פ"ע	être secoué, branler
‖ הֵנֵד (529) או הֵדִיד (522) פ"י	éloigner, chasser
נֶדֶד (165) ז	éloignement *m*, départ *m*
נֶדֶד־שֵׁנָה	insomnie *f*
נֵדֶה (נְדֵה־, נְדָיַי) ז (אתנן)	salaire (de la débauche) *m*
‖ (מתנה)	don *m*, dot *f*
נִדָּה (453) פ"י (הרחיק)	écarter, repousser
‖ (החרים)	excommunier, mettre au ban
‖ הִתְנַדָּה (480) פ"ע (התרחק)	s'écarter, s'éloigner
(הוחרם)	être excommunié, être mis au ban
נִדָּה (208) נ (טומאה)	impureté menstruelle
מֵי־נִדָּה ז"ר	eau lustrale
‖ (אישה)	femme impure (après ses règles)
‖ בהש (תועבה)	abomination *f*
נְדוּד (21, בלי ר') ז	migration *f*, vagabondage *m*
נָדוּד, נְדוּדָה ת	errant, vagabond
נְדוּד־שֵׁנָה	privé de sommeil
‖ נְדוּדִים ז"ר	migration *f*, vagabondage *m*
נְדוּדֵי־שֵׁנָה	insomnie *f*
מַקֵּל־נְדוּדִים ז	bâton *m* de voyageur
נִדּוּד (51) ז	éloignement *m*, fuite *f*
נִדּוּד־שֵׁנָה	insomnie *f*
נִדּוּחַ (9) ז	expulsion *f*, relégation *f*

נִדּוּי (51) ז — excommunication *f*
נִדּוֹן, נָדוֹן ← [דין]
נְדוּנְיָה (207) נ — dot *f*
נָדוּשׁ ← 1. [דוש]
נָדַח (373) פ״י — brandir (une arme)
|| נִדַּח (426) פ״ע (נדחף) — être repoussé, dévier
(הורחק) — être refoulé, être écarté
(תעה) — s'égarer, se perdre
(הוסת) — être séduit, être perverti
|| הִדִּיחַ (521) פ״י (גרש) — expulser, chasser
(פיטר) — révoquer, renvoyer, destituer
(הסית) — séduire, pervertir
נִדָּח, נִדַּחַת (ר׳ ־נִדָּחִים, נִדָּחוֹת) ת — expulsé, chassé
(תועה) — égaré, perdu
(מרוחק) — éloigné, écarté
מָקוֹם נִדָּח — lieu isolé
|| (מוסת) — séduit, perverti
עִיר הַנִּדַּחַת — ville apostate
נִדְחֶה, ־חֵית (ר׳ ־חִים, ־חוֹת) ת — différé, remis
נָדִיב, נְדִיבָה ת — généreux, magnanime
נְדִיב־לֵב — au coeur généreux
|| נָדִיב (15) ז — bienfaiteur *m*, grand seigneur
הַנָּדִיב הַיָּדוּעַ — le philanthrope bien connu (Edmond de Rothschild 1845-1934)
|| נְדִיבָה (201) נ — générosité *f*, dignité *f*
|| נְדִיבוֹת נ״ר — desseins généreux
נְדִיבוּת (48) נ — générosité *f*
נְדִידָה (201) נ — migration *f*, fuite *f*
נְדִידַת־שֵׁנָה — insomnie *f*
נָדִיף, נְדִיפָה ת — volatil
נְדִיפָה (201) נ — évaporation *f*
נְדִיפוּת (48) נ — volatilité *f*
1. נָדִיר, נְדִירָה ת — rare
2. נָדִיר (—) ז אסטר — nadir *m*
נְדִירוּת (48) נ — rareté *f*
נְדִישׁוּת (48) נ — banalité *f*
נִדְכָּא, ־כָּאת (ר׳ ־כָּאִים, ־כָּאוֹת) ת — malheureux
נִדְכֶּה, ־כֵּית (ר׳ ־כִּים, ־כּוֹת) ת — brisé, abattu
נַדָּל (90) ז זואול — scolopendre *f*
נַדְלַ״ן (= נִכְסֵי דְּלָא נָיְדֵי) ← נַיָּד
נָדַם ← 1. דָּמַם

1. נָדָן (105) ז (נרתיק) — gaine *f*, fourreau *m*
הֵשִׁיב חֶרֶב אֶל־נְדָנָהּ — rengainer une épée
|| צמח — gaine *f*
2. נָדָן (105) ז (אתנן) — don *m*, cadeau *m*
|| (נדוניה) — dot *f*
נִדְנֵד (460) פ״י — balancer, bercer
|| פ״ע (התנדנד) — osciller, ballotter
|| עממי (הציק) — importuner
|| הִתְנַדְנֵד (494) פ״ע — se balancer, osciller
נַדְנֵדָה (229) נ — balançoire *f*
נַדְנְדָן (ר׳ ־נִים) ז עממי — raseur *m*, importun *m*
נַדְנוֹד (ר׳ ־דִים) ז טכנ — culbuteur *m*
נִדְנוּד (41) ז — balancement *m*, bercement *m*
|| (שמץ) — un brin de, une parcelle de
נִדְנוּד שֶׁל־אֱמֶת — un grain de vérité
נִדְנוּד־עֲבֵרָה — l'ombre *f* d'une faute
|| עממי (הטרדה) — importunité *f*
נַדְנִי, ־נִית ת — en forme de gaine, vaginal
נָדַף (372, עת׳ ידף או יִנְדֹּף) פ״י — emporter, éparpiller
|| פ״ע (ריח) — s'exhaler, se répandre
בהש רֵיחַ־שֹׁחַד נוֹדֵף מִזֶּה — cela sent la corruption
|| נִדַּף (423) פ״ע — être emporté, être éparpillé
עָלֶה נִדָּף — feuille qu'emporte le vent
|| נִדֵּף (432) פ״י — répandre (une odeur)
|| הִתְנַדֵּף (466) פ״ע — s'évaporer, se volatiliser
בהש (נעלם) — disparaître, se dissiper
עממי (הסתלק) — s'éclipser, s'esquiver
|| הִדִּיף (522) פ״י — répandre (une odeur), exhaler
נֶדֶף (165) ז — parfum *m*, exhalaison *f*
1. נָדַר (372, עת׳ ידר או יִדֹּר) פ״י — faire voeu, promettre
נָדַר נֶדֶר — prononcer un voeu
נָדַר הֲנָאָה מִד״מ — s'interdire qch
|| נִדַּר (423) פ״ע — être l'objet d'un voeu
|| הִדִּיר (522) פ״י — faire prononcer un voeu
הִדִּיר אֶת פ׳ מִן־ — interdire à qn la jouissance de
2. [נדר] הִנְדִּיר (499) פ״ע — se faire rare

נֶדֶר (166) או נֵדֶר (182) ז — voeu *m*
בְּלִי־נֶדֶר — sans engagement
בַּר־נְדָרַי — enfant objet de mes voeux
דת כָּל־נִדְרֵי — *Kol-nidré* (office de la veille de *Kippour*) *m*
|| (קרבן) — offrande *f*
נַדָּר (ר׳ ־רים) ז — prompt à faire des voeux
נַדְרָן (ר׳ ־נים) נ — prompt à faire des voeux
נִדְרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — exigé, réclamé
פָּקִיד נִדְרָשׁ — fonctionnaire *m* indispensable
נֹהַּ (145, כלי ר׳) ז — lamentation *f*, plainte *f*
1. נָהַג (326) פ״י — conduire, mener
נָהַג בִּמְכוֹנִית — conduire une voiture
|| פ״ע (התייחס) — se comporter, se conduire
נָהַג כָּבוֹד בִּפְ׳ — traiter qn avec respect
נָהַג קַלּוּת־רֹאשׁ בְּ־ — faire peu de cas de
|| (היה רגיל) — être habitué
נָהַג כַּשּׁוּרָה — se comporter comme il faut
עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג — ainsi va le monde
נוֹהֲגִים לָצוּם — on a l'habitude de jeûner
מִצְוָה זוֹ נוֹהֶגֶת בָּאָרֶץ — ce précepte est applicable en Israël
|| נִהֵג (435) פ״י — conduire, diriger
|| פ״ע נִהֵג עִם־פְּ׳ — se comporter avec qn
|| הִתְנַהֵג (472) פ״ע — se conduire
|| הִנְהִיג (502) פ״י (הוליך) — conduire, diriger
(קבע מנהג) — introduire (un usage)
הִנְהִיג סֵדֶר — faire régner l'ordre
2. נִהֵג (435) פ״ע (נאק) — gémir, se lamenter
נַהָג (99) ז — conducteur *m*, chauffeur *m*
נַהַג־מוֹנִית — chauffeur de taxi
נֹהַג (197) ז — coutume *f*, usage *m*
כַּנֹּהַג שֶׁבָּעוֹלָם — ordinairement, communément, d'habitude
נֶהְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — magnifique
1. נָהָה (350) פ״ע (נמשך) — être attiré, languir
נָהָה אַחֲרֵי־ — avoir un penchant pour
|| נִנְהָה (407) פ״ע — être entraîné, suivre
2. נָהָה (350) פ״ע (קונן) — se lamenter, gémir
נָהוּג, נְהוּגָה ת (מובל) — conduit, mené
|| (רגיל) — accoutumé, habituel

כַּנָּהוּג — selon l'usage
נִהוּג (50) ז — conduite *f*
נִהוּל (50) ז — direction *f*, gestion *f*
נִהוּל־חֶשְׁבּוֹנוֹת — comptabilité *f*
נִהוּל־עֲסָקִים — gestion *f* d'affaires, management *m*
נִהוּלִי, ־לִית ת — directorial, administratif
נְהוּם (50) ז — rugissement *m*, grondement *m*
נְהוֹר או נְהוֹרָא (—) ז ארמית — lumière *f*
נְהוֹרָא מְעַלְּיָא — lumière éclatante
|| סַגִּי־נְהוֹר — aveugle
לְשׁוֹן־סַגִּי־נְהוֹר נ — euphémisme *m*
נָהוֹר, נְהוֹרָה ת — lumineux
נְהוֹרָנוּת (46) ז — luminescence *f*
נְהִי (5, כלי ר׳) ז — lamentation *f*, pleurs *mpl*
נְהִי־נִהְיָה — pleurs amers
נְהִיגָה (201) נ — conduite *f*
רִשְׁיוֹן־נְהִיגָה ז — permis *m* de conduire
בֵּית־סֵפֶר ז לִנְהִיגָה — auto-école *f*
1. נְהִיָּה (202) נ — aspiration *f*, nostalgie *f*
2. נְהִיָּה (202) נ (בכייה) — lamentation *f*
נִהְיָה (242) נ — lamentation *f*, pleurs *mpl*
נְהִימָה (201) נ — rugissement *m*, gémissement *m*
(קול עמום) — rumeur sourde
נְהִיקָה (201) נ — braiment (de l'âne) *m*
נָהִיר, נְהִירָה ת — lumineux, clair, limpide
||כהש הַדָּבָר נָהִיר לִי — cela est clair pour moi
1. נְהִירָה (201) נ (זרימה) — courant *m*, affluence *f*
2. נְהִירָה (201) נ (זריחה) — illumination *f*
נְהִירוּת (48) נ — clarté *f*, limpidité *f*
נָהַל (326) פ״י — conduire, mener
|| נִהֵל (435) פ״י — diriger, gérer, administrer
נִהֵל מִפְעָל — diriger une entreprise
נִהֵל פִּנְקָסִים — tenir une comptabilité
נִהֵל תַּעֲמוּלָה — faire de la propagande
נִהֵל אֶת־פְּ׳ בִּלְחָם — faire subsister qn
|| הִתְנַהֵל (472) פ״ע (התהלך) — cheminer
(הסתדר) — se dérouler, être mené
נַהָל (99) ז — directeur *m*, administrateur *m*
נֹהַל (197) ז — procédure *f*
נֶהֱלָא, ־אָה ת — réprouvé, proscrit

נַהֲלוֹל (21) ז	ronce *f*
נַהֲלִי, ־לִית ת	de procédure
נַהַם (152) ז	rugissement *m*
נָהַם (326, עת׳ יִנְהֹם) פ"ע	mugir, rugir, gronder
‖ נִהֵם (435) פ"ע	roucouler (pigeon), gémir
‖ הִתְנַהֵם (472) פ"ע	mugir, rugir
‖ הִנְהִים (502) פ"י	rugir, faire rugir
נַהֲמָא (–) ז ארמית	pain *m*
נַהֲמָא דִכְסוּפָא	aumône *f*
נְהָמָה (216) נ	grondement *m*, rugissement *m*
נַהֲמַת־לֵב	cri *m* du coeur, plainte *f*
נֶהֱנְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	jouisseur *n*
נֶהֱנְתָנוּת (46) נ	jouissance *f*, volupté *f*
נֶהֱנְתָנִי, ־נִית ת	voluptueux
נַהֲפוֹךְ (–) ז	contraire, inverse
נַהֲפוֹךְ הוּא	c'est l'inverse, au contraire
נַהַק (152) או נְהָקָה (216) נ	braiment *m*
נָהַק (326) פ"ע	braire
‖ בהש (נאנח)	gémir, geindre
1. נָהַר (326) פ"ע (זרם)	couler, affluer
‖ הִנְהִיר (502) פ"י	faire couler, faire affluer
2. נָהַר (326) פ"ע (זרח)	luire, briller
‖ הִתְנַהֵר (472) פ"ע	s'illuminer, s'éclairer
‖ הִנְהִיר (502) פ"י	faire briller, illuminer
בהש (הסביר)	éclairer, éclaircir
נָהָר (109, ר׳ נְהָרִים או נְהָרוֹת) ז	fleuve *m*, rivière *f*
נַהֲרוֹת־אֵיתָן	fleuves puissants
נְהַר־דִּי־נוּר	la voie lactée
‖ ° הַנָּהָר	l'Euphrate *m*
אֲרַם־נַהֲרַיִם נ	la Haute Mésopotamie
1. נְהָרָה (216) נ (נהר קטן)	ruisseau *m*
2. נְהָרָה (216) נ (אור)	lumière *f*
[נוא] הֵנִיא (523) פ"י	empêcher, détourner
נוֹאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת	sot, stupide
נוֹאָם (ר׳ ־אָמִים) ז	orateur *m*
נוֹאֵף, ־אֶפֶת (ר׳ ־אֲפִים, ־אֲפוֹת) ש	adultère (personne) *n*
נוֹאָשׁ, ־אֶשֶׁת (ר׳ ־אָשִׁים, ־אָשׁוֹת) ת	désespéré
אָמַר נוֹאָשׁ	abandonner tout espoir
‖ נוֹאָשׁוֹת תה"פ	désespérément
[נוב] נָב (382) פ"ע (צמח)	croître, pousser, fleurir
‖ בהש (הביע)	exprimer, prononcer
‖ נוֹבֵב (455) פ"י	faire croître, faire fleurir
(הביע)	exprimer, prononcer
(דובב)	faire parler
‖ הִתְנוֹבֵב (488) פ"ע	croître, pousser, fleurir
‖ הֵנִיב (526) פ"י	produire
נוֹבֶלָה (ר׳ ־לוֹת) נ	nouvelle (récit) *f*
1. נוֹבֶלֶת (252) נ (פרי בוסר)	fruits secs
‖ (שלכת)	feuilles mortes
2. נוֹבֶלֶת (252) נ (תחליף)	succédané *m*
נוֹבֶמְבֶּר (–) ז	novembre *m*
נוֹבֵר (132) ז	rongeur *m*
נוֹבְרָנִי, ־נִית ת	fureteur
נוֹגְדָן (97) ז רפא	anticorps *m*
נוּגֶה, ־גָה ת	triste
‖ נוּגוֹת תה"פ	tristement
נוֹגֵן (ר׳ ־גְנִים) ז	musicien *m*
נוֹגֵשׂ (132) ז	oppresseur *m*, maître *m* de corvée
[נוד] נָד (382) פ"ע	errer, vagabonder
נָע וָנָד	errant et vagabond
(התנועע)	s'agiter, être ballotté
‖ (הניע בראשו)	hocher la tête
נָד לְפ׳	plaindre qn, compatir à qn
‖ נוֹדֵד (455) פ"י	éloigner, faire disparaître
‖ נִיֵּד (452) פ"י בנק	faire flotter
‖ הִתְנוֹדֵד (488) פ"ע	se balancer, vaciller
בהש (הצטער)	s'émouvoir, se plaindre
‖ הֵנִיד (526) פ"י	remuer, secouer, balancer
הֵנִיד עַפְעַף	sourciller
הֵנִיד רֹאשׁוֹ או בְּרֹאשׁוֹ	hocher la tête
(הרחיק)	écarter, éloigner
1. נוֹד (21, בלי ר׳) ז	migration *f*, errance *f*
אֶרֶץ־נוֹד ז	terre *f* d'exil
צִפּוֹר־נוֹד נ	oiseau migrateur
2. נוֹד ← נֹאד	
נַוָּד (90) ז	vagabond *m*, nomade *m*
נוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, ־דְדוֹת) ש	vagabond *n*
צִפֳּרִים נוֹדְדוֹת	oiseaux migrateurs
הַיְּהוּדִי הַנּוֹדֵד	le juif errant
נוֹדְדוּת (45) או נַוָּדוּת (46) נ	vagabondage *m*, nomadisme *m*

נוֹדע ← יָדַע

1. **נָוָה** (353) פ״י (דר) — demeurer, habiter
|| הִנְוָה (512) פ״י — faire habiter
2. **נָוָה** (353, בינוני נָוֶה) פ״ע (היה יפה) — être beau
|| נִוָּה (453) פ״י — embellir, orner, parer
|| הִתְנַוָּה (480) פ״ע — s'embellir, se parer
|| הִנְוָה (512) פ״י — embellir, orner, glorifier
נָוָה (211) נ (מעון) — résidence *f*, habitation *f*
1. **נָוֶה** (80) ז (מרעה) — pâturage *m*
|| בהש (מעון) — résidence *f*, demeure *f*
נְוֵה־קַיִץ — villégiature *f*
2. **נָוֶה**, נָוָה ת — beau, avenant
נְוַת־בַּיִת — maîtresse *f* de maison
נִוּוּט (51) ז — pilotage *m*
עֶזְרֵי־נִוּוּט ז״ר — appareils *mpl* de navigation
נִוּוּל (51) ז — laideur *f*, ignominie *f*
נִוּוּן (51) ז — déclin *m*, dégénérescence *f*
נוֹזֵל (ר׳ ־זְלִים) ז — liquide *m*
°נוֹזְלִים — les flots
נוֹזְלִי, ־לִית ת — liquide, fluide
נוֹזְפָנִי, ־נִית ת — réprobateur
[נוח] נָח (380) פ״ע — se reposer
כהש נָחָה דַּעְתּוֹ — se calmer, être satisfait
|| (חנה) — se poser, s'installer
נָחָה עָלָיו הָרוּחַ — l'inspiration le saisit
יָנוּחוּ בְּרָכוֹת עַל־רֹאשׁוֹ — qu'il soit béni
|| נִנּוֹחַ (431, עת׳ יִנּוֹחַ) פ״ע — se calmer, se rétablir
|| הֵנִיחַ (524) פ״י (הרגיע) — calmer, laisser en paix, accorder du repos à
הֵנִיחַ דַּעַת־פ׳ — satisfaire qn
מֵנִיחַ אֶת־הַדַּעַת — satisfaisant
(שָׂם) — déposer
מוּנָח בַּקּוּפְסָה עממי — dans la poche
כְּבוֹדוֹ בִּמְקוֹמוֹ מוּנָח — sauf son respect
|| הִנִּיחַ (521) פ״י (שָׂם) — poser, déposer, mettre
הִנִּיחַ נִשְׁקוֹ — déposer les armes
דת הִנִּיחַ תְּפִלִּין — mettre les phylactères
(עזב) — abandonner, laisser
הַנַּח או הַנִּיחָה לִי! — laisse-moi!
הִנִּיחַ יָדוֹ מִן־ — s'abstenir de, se désintéresser
תִּנָּח — soit, admettons
(איפשר) — laisser
אֵינוֹ מַנִּיחַ לִי לִישׁוֹן — il ne me laisse pas dormir
(השאיר) הניח אִשָּׁה — laisser une veuve
(שיער) — supposer, admettre
נַנִּיחַ שֶׁאֲנִי צוֹדֵק — admettons que j'aie raison
נוֹחַ, נוֹחָה ת — facile, commode
עֲבוֹדָה נוֹחָה — travail *m* facile
דִּירָה נוֹחָה — logement *m* confortable
נוֹחַ לִכְעֹס — irascible
נוֹחַ לִרְצוֹת — accommodant
נוֹחַ לַבְּרִיּוֹת — avenant, affable
נוֹחַ לוֹ — il est à son aise, il aime bien
נוֹחַ לוֹ לִשְׁתּוֹק — cela l'arrange de se taire
רוּחוֹ נוֹחָה מִפּ׳ — être content de qn
צבא עֲמֹד נוֹחַ! — repos!
נוֹחַ (44, בלי ר׳) ז או **נוֹחָה** (201) נ — repos
נוּחוֹ עֵדֶן או נוּחַ־נֶפֶשׁ — qu'il repose en paix
נוֹחוּת (48) נ — commodité *f*, confort *m*
|| נוֹחִיּוֹת (חדרי־שירות) — commodités *fpl*, lieux *mpl* d'aisances, toilettes *fpl*
דֶּגֶל־נוֹחוּת ז ספנ — pavillon *m* de complaisance
נוֹחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — confort *m*, commodité *f*
1. [נוט] **נָט** (382) פ״ע (התמוטט) — s'écrouler
2. **נִוֵּט** (432) פ״י (כיוון) — piloter
|| הִתְנַוֵּט (466) פ״ע — naviguer, être piloté
נַוָּט (90) ז — pilote *m*
נַוָּטוּת (46) נ — pilotage *m*, navigation *f*
נוֹטֵר (ר׳ ־טְרִים) ז — gardien *m*, garde *m*
|| (שומר כעסו) — personne rancunière
נוֹטְרוּת (45) נ — gardiennage *m*, surveillance *f*
נוּטְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ זואול — castor *m* du Chili
נוֹטָרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — notaire *m*
נוֹטָרְיוֹנִי, ־נִית ת — notarial, notarié
נוֹטָרִיקוֹן (ר׳ ־נִים) ז — abréviation *f*, sigle *m*
נוֹי (23) ז — beauté *f*, ornement *m*
פִּרְחֵי־נוֹי ז״ר — fleurs ornementales

נוֹכַח ← [וכח]

נוֹכֵחַ, ־כַחַת (ר׳ ־כְחִים, ־כְחוֹת) ת — présent
הַנּוֹכְחִים — l'assistance *f*
|| דקדוק נוֹכֵחַ/נוֹכַחַת — 2e personne du singulier

נוֹכְחִים/נוֹכְחוֹת	2e personne du pluriel
נוֹכְחוּת (45) נ	présence *f*
נוֹכְחִי, ־חִית ת	présent, actuel
הַמַּצָּב הַנּוֹכְחִי	la situation actuelle
נוֹכֵל (132) ז	escroc *m*, charlatan *m*
נוֹכְלוּת (45) נ	escroquerie *f*, fraude *f*
נוֹל (21) ז	métier *m* à tisser
נִוֵּל (432) פ״י	enlaidir, rendre laid, défigurer
‖ הִתְנַוֵּל (466) פ״ע	s'enlaidir, devenir laid
נוֹלַד ← יָלַד	
נַוְלוּת (45) נ	laideur *f*, vilenie *f*
דִּבְרֵי־נַוְלוּת ז״ר	paroles *fpl* obscènes
1. [נום] נָם (382) פ״ע (ישן)	sommeiller, dormir
2. [נום] נָם (382) פ״ע (אמר)	dire, parler
נוּם (41) ז או נוּמָה (201) נ	sommeil *m*
נוֹמִי (—) נ	chancre *m*, ulcère *m*
נוֹמִינָלִי, ־לִית ת	nominal
נוּמִיסְמָטִיקָה (—) נ	numismatique *f*
נוּמֶרָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	numérateur (timbre) *m*
נוּן (—) נ	*noun* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
נוּן כְּפוּפָה	*noun* ordinaire
נוּן פְּשׁוּטָה	*noun* final
1. [נון] נִנּוֹן (431 נ) פ״ע	se perpétuer, durer
2. נִוֵּן (431 נ) פ״י	faire dégénérer, atrophier
‖ הִתְנַוֵּן (466 נ) פ״ע	dégénérer, s'atrophier
[נונה] הִתְנַוְּנָה (482) פ״ע	dégénérer, s'atrophier
[נוס] נָס (382) פ״ע	s'enfuir, se réfugier
בהש (נסוג)	se retirer, disparaître
נָסוּ הַצְּלָלִים	les ombres s'allongent
לֹא נָס לֵחוֹ	sa vigueur n'a pas baissé
‖ הֵנִיס (526) פ״י	mettre en fuite
(הציל)	sauver, mettre en sûreté
נוֹסַד ← יָסַד	
נוֹסֵעַ, ־סַעַת (ר׳ ־סְעִים, ־סְעוֹת) ש	voyageur *n*, passager *n*
נוֹסַף ← יָסַף	
נוֹסַר ← יָסַר	
1. [נוע] נָע (380) פ״ע (נדד)	se remuer, bouger, errer
(רעד) נָע לִבּוֹ	son coeur trembla
‖ נִנּוֹעַ (431, עת׳ יִנּוֹעַ) פ״ע	être remué, être agité
‖ הִתְנוֹעֵעַ (489) פ״ע	se remuer, s'agiter
‖ הֵנִיעַ (524) פ״י (הניד)	remuer, secouer
הֵנִיעַ רֹאשׁוֹ	hocher la tête
(התניע)	faire démarrer, mettre en route
(הפעיל)	inciter, faire agir
הֵנִיעַ אֶת־לֵב־פְּ׳	encourager qn, stimuler qn
2. [נוע] נָע (380) פ״ע (פלט ליחה)	expectorer
נוֹעַ (27, בלי ר׳) ז	mouvement *m*
בְּלִי־נוֹעַ	sans bouger, immobile
נוֹעַד ← יָעַד	
נוֹעָז, ־עֶזֶת (ר׳ ־עָזִים, ־עָזוֹת) ת	audacieux, hardi
‖ (חצוף)	insolent, arrogant
נוֹעָזוּת (46) נ	audace *f*, hardiesse *f*
נוֹעַץ ← יָעַץ	
1. [נוף] נָף (382) פ״י (זילף)	asperger, arroser
‖ נוֹפֵף (455) פ״י	asperger, arroser
‖ הֵנִיף (526) פ״י	répandre, verser
2. [נוף] נוֹפֵף (355) פ״י (ניענע)	agiter, remuer
‖ הִתְנוֹפֵף (488) פ״ע	s'élever, s'agiter
‖ הֵנִיף (526) פ״י	agiter, élever
הֵנִיף יָדוֹ עַל־פְּ׳	lever la main sur qn
הֵנִיף דֶּגֶל	hisser un drapeau
1. נוֹף (21) ז (מראה־טבע)	paysage *m*
יְפֵה־נוֹף	beau site
צַיַּר־נוֹף ז	paysagiste *m*
תְּמוּנַת־נוֹף ז	paysage, panorama *m*
2. נוֹף (21) ז (צמרת)	cime *f*, faîte *m*
נוּפָר (ר׳ ־רִים) ז צמח	nénuphar *m*
נוֹפֵשׁ (ר׳ ־פְשִׁים) ז	personne *f* en vacances, vacancier *m*
נוֹצָה (201) נ	plume *f*, duvet *m*
‖ ספורט מִשְׁקַל־נוֹצָה ז	poids *m* plume
נוֹצִי, ־צִית ת (דמוי־נוצה)	penniforme
‖ (קל כנוצה)	léger, élastique
נוֹצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	légèreté *f*, élasticité *f*
נוֹצִית (17) נ ספורט	badminton *m*
נוֹצָן (97) ז	plumeau *m*
נוֹצֵץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צְצִים, ־צְצוֹת) ת	étincelant
בהש הַחוּג הַנּוֹצֵץ	les gens de la haute société

נוֹצָק ← יָצַק
נוֹצָר ← יָצַר
נוֹצֵר (ר׳ ־צְרִים) ז — gardien *m*
נוֹצְרִי, ־רִיָּה (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש — chrétien *n*
|| נוֹצְרִי, ־רִית ת — chrétien
[נוק] הֵנִיקָה (526) פ״י — allaiter
נוֹקֵב, ־קֶבֶת (ר׳ ־קְבִים, ־קְבוֹת) ת — approfondi
נוֹקְבָנִי, ־נִית ת — pénétrant
1. נוֹקֵד (ר׳ ־קְדִים) ז (מגדל־צאן) — éleveur *m*
2. נוֹקֵד (ר׳ ־קְדִים) ז (מנקב) — poinçonneur *m*
נוֹקְדוּת (45) נ — élevage (de menu bétail) *m*
נוֹקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — pédant *n*
נוֹקְדָנוּת (46) נ — pédanterie *f*, minutie *f*
נוֹקְדָנִי, ־נִית ת — pédant, méticuleux
נוֹקְמָנִי, ־נִית ת — vindicatif
נוֹקֵר (132) ז (בכלי־ירייה) — percuteur *m*
נוּר (41, בלי ר׳) ז — feu *m*
זִקּוּקִין דִּי־נוּר — feu d'artifice
נוֹרָא, ־אָה ת — terrible, affreux, prodigieux
אָיֹם וְנוֹרָא — terrible et effrayant
דת יָמִים נוֹרָאִים — les journées austères (en *Tichré*)
|| נוֹרָאוֹת נ״ר — prodiges *mpl*, exploits *mpl*
|| נוֹרָא תה״פ עממי — terriblement, très
נוֹרָאִי, ־אִית ת עממי — terrible, affreux
נוֹרָה ← 1. יָרָה
נוּרָה (201) נ חשמל — ampoule (électrique) *f*
נוּרַת־רַדְיוֹ — lampe *f* de T.S.F.
נוֹרְוֵגִי, ־גִית ת — norvégien
נוֹרְוֶגְיָה ש״פ נ (מדינה) — la Norvège
נוּרִית (17) נ צמח — renoncule *f*, bouton *m* d'or
נוֹרְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — norme *f*
נוֹרְמָלִי, ־לִית ת — normal
נוֹרְמָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — état normal
נוֹרַשׁ ← 2. [ירש]
[נושׁ] °נָשׁ (382) פ״ע — être gravement malade
נוֹשֵׂא (131) ז — porteur *m*
נוֹשֵׂא־דֶגֶל — porte-drapeau *m*
נוֹשֵׂא־כֵּלִים ← כְּלִי
נוֹשֵׂא־מִכְתָּבִים — facteur (des postes) *m*
נוֹשֵׂא־שָׂכָר — gardien rétribué

|| (עניין) — sujet *m*, thème *m*
דִּבֵּר עַל־נוֹשֵׂא — traiter un sujet
דקדוק — sujet
|| נוֹשֵׂאת (ר׳ ־שְׂאוֹת) נ — porteuse *f*
צבא נוֹשֵׂאת־מְטוֹסִים — porte-avions *m*
נוֹשַׁב ← יָשַׁב
נוֹשֶׁה (73) ז — créancier *m*
נוֹשָׁן, ־שָׁנָה או ־שֶׁנֶת (ר׳ ־שָׁנִים, ־שָׁנוֹת) ת — ancien
יָשָׁן נוֹשָׁן — très vieux, suranné
|| נוֹשָׁנוֹת נ״ר — vieilleries *fpl*
נוֹשַׁע ← [ישע]
נוֹתֵב, ־תֶבֶת (ר׳ ־תְבִים, ־תְבוֹת) ת — traceur
כַּדּוּר נוֹתֵב — balle traçante
נוֹתַר ← [יתר]
נָזָה (371) פ״ע — jaillir
|| הִזָּה (520) פ״י — asperger, arroser
בהש (הרתיע) — faire trembler
נְזוּל (51) ז — liquéfaction *f*
נָזוֹן ← [זון]
נְזוּף (51) ז — blâme *m*, réprimande *f*
נִזּוֹק ← נָזַק
נָזוּר, נְזוּרָה ת — éloigné, retiré, détourné
נָזוּר, נְזוּרָה ת — couronné
נְזוּר (51) ז או נְזוּרוּת (48) נ — déviation *f*, écart *m*
נְזוּרָה (201) נ — clergé régulier
נָזַז (372) פ״ע — chanceler, vaciller
נָזַז לִבּוֹ עָלָיו — avoir un accès d'orgueil
נֶזֶז (—) ז חקל — sol *m* imperméable
נִזַּח ← [זחח]
נָזִיד (15) ז — mets *m*, potage *m*
נְזִיד־עֲדָשִׁים — plat *m* de lentilles
נְזִיָּה (242) נ — graine *f*
נָזִיל, נְזִילָה ת — liquide, fluide
|| בנק הוֹן נָזִיל — valeurs *fpl* disponibles, liquidités *fpl*
נְזִילָה (201) נ — écoulement *m*, fuite (de fluide) *f*
נְזִילוּת (48) נ פיס — liquidité *f*
|| בנק — liquidité, disponibilité *f*
נְזִיפָה (201) נ — blâme *m*, réprimande *f*
נְזִיקִים (1) ז״ר — dommages *mpl*, préjudices *mpl*
אֲבוֹת־נְזִיקִים ז״ר — dégâts *mpl* exemplaires

דִּינֵי־נְזִיקִים ז״ר	droit civil
1. נָזִיר (15) ז (ביהדות)	ascète *m*
(בדתות אחרות)	moine *m*, ermite *m*
בֵּית־נְזִירִים ז	monastère *m*, couvent *m*
‖ °(גפן)	vigne non taillée
2. נָזִיר (15) ז (נושא־נזר)	prince couronné
1. נְזִירָה (201) נ (פרושה)	nonne *f*, religieuse *f*
2. נְזִירָה (201) נ (סטייה)	déviation *f*, écart *m*
3. נְזִירָה (201) או נְזִירוּת (48) נ	abstinence *f*
נָזַל (376) פ״ע	couler, s'écouler, fuir (liquide)
‖ נִזֵּל (432) פ״י (הפך לנוזל)	liquéfier
(הדביק בנזלת)	communiquer un rhume à
‖ הִתְנַזֵּל (466) פ״ע (נהפך לנוזל)	se liquéfier
(חלה בנזלת)	s'enrhumer
‖ הִזִּיל (522) פ״י	faire couler, verser
הזיל דְּמָעוֹת	verser des larmes
נֶזֶל (166) ז	écoulement *m* flot *m*
נַזֶּלֶת (251) נ רפא	rhume *m* de cerveau, coryza *m*
נַזַּלְתִּי, ־תִּית ת רפא	catarrhal
נֶזֶם (166) ז	anneau *m*, boucle *f*
נְזָמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ צמח	lamier *m*
נָזַף (301, עת׳ יִנְזֹף) פ״ע (בְּ־)	blâmer, réprimander
‖ נִזַּף (423) פ״ע	être blamé
‖ הִזִּיף (522) או הִנְזִיף (498) פ״י	blâmer
נְזִפָּנוּת (46) נ	réprobation *f*
נְזִפָּנִי, ־נִית ת	réprobateur
נֶזֶק (166) ז	dommage *m*, dégât *m*
דְּמֵי־נֶזֶק ז״ר	dommages-intérêts *mpl*, indemnité *f*
חַיָּב בְּנִזְקוֹ	être responsable des dégâts
נִזַּק (423) או נִזּוֹק (431) פ״ע	être endommagé
‖ הִתְנַזֵּק (466) פ״ע	être endommagé
‖ הִזִּיק (522) פ״י	faire du tort, nuire
נִזְקָק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת	nécessiteux
נָזַר (372) פ״ע	faire voeu d'abstinence
נָזַר עַצְמוֹ מִן־	se priver de, renoncer à
‖ נִזַּר (423) פ״ע (מִן־)	s'abstenir de, renoncer à
נִזַּר מִן־הֶעָשָׁן	s'abstenir de fumer
(התמסר) נִזַּר לְ־	s'adonner à, se vouer à
‖ הִתְנַזֵּר (466) פ״ע	s'abstenir, renoncer
‖ הִזִּיר (522) פ״י	tenir à l'écart, éloigner
‖ פ״ע	s'abstenir
נֵזֶר (182) ז	couronne *f*, diadème *m*
‖ צמח	aigrette *f*
‖ דת (נזירות)	abstinence *f*
נָח ← [נוח]	
‖ נָח, נָחָה ת	calme, tranquille, immobile
‖ דקדוק שְׁוָא נָח	*chewa* muet
פְּעָלִים נָחִים	verbes quiescents
נֹחַ ש״פ ז	Noé *m*
בְּנֵי־נֹחַ ז״ר	les Noachides *mpl*
נָחָה (350) פ״י	conduire, amener
‖ הִנְחָה (509) פ״י	diriger, conduire
הִנְחָה דִּיּוּן	diriger un débat
צבא טִיל מֻנְחֶה	missile téléguidé
נַחָה (210) נ	repos *m*
נְחוּל (50) ז	répartition *f* entre héritiers
נַחוּם ש״פ ז	Nahum *m*
נִחוּם (50) ז	consolation *f*
דִּבְרֵי־נִחוּמִים ז״ר	condoléances *fpl*
נִכְמְרוּ נִחוּמָיו	sa pitié s'émut
נָחוּץ, נְחוּצָה ת (דחוף)	urgent, pressé
‖ (הכרחי)	nécessaire
נָחוּשׁ, נְחוּשָׁה ת	d'airain, de bronze
‖ בהש הַחְלָטָה נְחוּשָׁה	décision *f* ferme
נִחוּשׁ (50) ז (כישוף)	divination *f*
‖ (השערה)	conjecture *f*
‖ (מציאת־חידה)	fait *m* de deviner
נְחוּשָׁה (—) נ	cuivre *m*, bronze *m*
‖ בהש מֵצַח־נְחוּשָׁה ז	effronterie *f*, audace *f*
נָחוּת (46) נ דקדוק	quiescence (d'une lettre) *f*
נָחוּת, נְחוּתָה ת	inférieur
צֶמַח נָחוּת	plante dégénérée
נְחוּת־דַּרְגָּה	de rang inférieur
נַחוּתָה (201) נ	soucoupe *f*
[נחח] נוֹחַח (456) פ״ע	exhaler un parfum
‖ הִנְחִיחַ (505) פ״י	embaumer
נְחִיָּה (202) נ	conduite *f*
נְחִיל (1) ז	essaim *m*
נְחִילָה (201, בלי ר׳) נ	obtention *f*
°נְחִילוֹת (—) נ״ר מוס	flûte *f*

נְחִיצָה (201) אוֹ נְחִיצוּת (48) נ urgence *f*, nécessité *f*
נְחִיר (15, זוגי נְחִירַיִם 265) ז narine *f*
|| (במכונה) ajutage *m*, gicleur *m*
1. נְחִירָה (201) נ (נשיפה) ronflement *m*
2. נְחִירָה (201) נ (דקירה) égorgement *m*
נְחִישָׁה (201) נ divination *f*, conjecture *f*
נְחִיתָה (201) נ (מטוס) descente *f*, atterrissage *m*
נְחִיתַת־אֹנֶס atterrissage forcé
|| צבא débarquement *m*
חֵיל־נְחִיתָה ז corps *m* expéditionnaire
נְחִיתוּת (48, בלי ר') נ infériorité *f*
תַּסְבִּיךְ־נְחִיתוּת ז complexe *m* d'infériorité
1. נַחַל (152) ז torrent *m*, ruisseau *m*
נַחַל אֵיתָן torrent permanent
נַחַל אַכְזָב torrent intermittent, oued *m*
נַחַל שׁוֹטֵף torrent impétueux
כהש נַחַל־עֲדָנִים profusion *f* de délices
2. נַחַ"ל (= נֹעַר חֲלוּצִי לוֹחֵם) ז צבא jeunes pionniers combattants
1. נָחַל (326) פ"י hériter, posséder, avoir en propriété
כהש נָחַל אַכְזָבָה subir une déception
נָחַל מַפָּלָה essuyer une défaite
נָחַל נִצָּחוֹן remporter une victoire
|| נִנְחַל (397) פ"ע être obtenu
|| נִחֵל (435) פ"י donner en possession
|| הִתְנַחֵל (472) פ"ע (התיישב) s'installer dans sa propriété
(עבר בירושה) se transmettre
|| הִנְחִיל (502) פ"י transmettre en propriété
כהש הִנְחִיל מַפָּלָה infliger une défaite
הִנְחִיל נִצָּחוֹן procurer la victoire
הִנְחִיל יֶדַע communiquer des connaissances
2. נִחֵל (435) פ"י (דבורים) faire essaimer
נַחְלַאי, ־לָאִית (־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש צבא jeune pionnier combattant
1. נַחֲלָה (238) נ (ירושה) héritage *m*, propriété *f*
נַחֲלַת־אָבוֹת patrimoine *m*
הָיָה לְנַחֲלַת־הַכְּלָל tomber dans le domaine public
בָּא אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה jouir de la paix chez soi
2. נַחֲלָה (238) נ (נחל) torrent *m*, flot *m*
נַחְלֶה, ־לָה ת malade, chétif
נַחְלִיאֵלִי (ר' ־לִים) ז עוף bergeronnette *f*
נִחַם (424) פ"ע (התחרט) changer d'avis, regretter
|| (התנקם) prendre sa revanche
|| (קיבל תנחומים) se consoler
|| נִחֵם (435) פ"י consoler, réconforter
דת שַׁבַּת־נַחֲמוּ נ sabbat *m* des Consolations (après le 9 *Av*)
|| הִתְנַחֵם (472) אוֹ הִנָּחֵם (484) פ"ע se raviser
(שאף לנקמה) chercher sa revanche
(קיבל תנחומים) se consoler
נֹחַם (197, בלי ר') ז (חרטה) repentir *m*, regret *m*
|| (נחמה) consolation *f*
נֶחְמָד, ־דָה ת gentil, agréable, avenant, joli
נֶחְמָדוּת (46, בלי ר') נ gentillesse *f*, charme *m*
נֶחְמֹדֶת אוֹ ־מָדֶת (ר' ־מְדוֹנוֹת) נ עממי charmante petite fille
נֶחָמָה (220) נ consolation *f*
אֶרְאֶה בַּנֶּחָמָה אִם... que je sois exclu du salut si...
נֶחָמָה פּוּרְתָא faible consolation
בַּעַל־הַנֶּחָמוֹת ז le consolateur (Dieu)
נְחֶמְיָה ש"פ ז Néhémie *m*
נָחַן ← חָנַן
נַחְנוּ כ"ג nous
נֶחְפָּז, ־פֶּזֶת (ר' ־פָּזִים, ־פָּזוֹת) ת hâtif, irréfléchi
נַחַץ (152) ז hâte *f*, urgence *f*
נָחַץ (326) פ"י hâter, presser, activer
|| נִנְחַץ (397) פ"ע se hâter, se presser
|| נִחֵץ (435) פ"י (האיץ) hâter, presser
(הדגיש) accentuer, appuyer sur
|| הִנְחִיץ (502) פ"י hâter, presser
נַחַר (152) ז ronflement *m*
1. נָחַר (326) פ"ע (נשף) ronfler
|| נִחֵר (435) פ"ע ronfler, renifler
2. נָחַר (326) פ"י (דקר) égorger
נָחַר חֲזִיר saigner un porc
|| נִנְחַר (397) פ"ע être égorgé

3. נָחַר, נִחַר ← 2. חָרַר
נִחָר, נִחֶרֶת (ר׳ נִחָרִים, נִחָרוֹת) ת — sec, desséché
נַחֲרָה (238) או נַחֲרוּר (41) ז — ronflement *m*
נַחֲרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ronfleur *n*
נַחֲרָנִי, ־נִית ת — ronflant
נֶחֱרָץ, ־צָה, ת — résolu, décidé, arrêté
|| נֶחֱרָצוֹת תה״פ — résolument
נִחֵר (458) פ״ע (נחר) — ronfler
|| (צעק) — crier d'une voix enrouée
נַחֶרֶת (—) נ רפא — morve *f*
נַחַשׁ (152) ז (קסם) — divination *f*, présage *m*
|| (ניחוש) — conjecture *f*
נָחָשׁ (109) ז זואול — serpent *m*
מיתול נָחָשׁ בָּרִיחַ — dragon droit
נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן — dragon tortueux
נַחָשׁ (99) ז — devin *m*
1. נִחֵשׁ (435) פ״ע (קסם) — interpréter les présages
|| (שיער) — deviner
2. [נחש] הִתְנַחֵשׁ (472) פ״ע (התפתל) — serpenter
נַחְשׁוֹל (21) ז — vague *f*, houle *f*, tempête *f*, lame *f*
|| בהש נַחְשׁוֹל־שְׁבִיתוֹת — une vague de grèves
1. נַחְשׁוֹן ש״פ ז — Nahchôn (chef de tribu) *m*
|| בהש (אדם נועז) — homme audacieux
קְפִיצַת־נַחְשׁוֹן — saut *m* dans l'inconnu
2. נַחְשׁוֹן (21) ז עוף — serpentaire *m*
נַחְשׁוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — audace *f*, initiative *f*
1. נַחְשׁוֹנִי, ־נִית ת (חלוצי) — audacieux, hardi
2. נַחְשׁוֹנִי, ־נִית ת (מפותל) — sinueux, tortueux
נְחָשִׁי, ־שִׁית ת — sinueux, tortueux
נַחְשִׁיר (1) ז — chasse *f*
נִחְשֵׁל (458) פ״י — agiter, soulever (des vagues)
|| הִתְנַחְשֵׁל (494) פ״ע — s'agiter, déferler
נֶחְשָׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שָׁלִים, ־שָׁלוֹת) ת — retardataire
|| בהש (מפגר) — arriéré
נֶחְשָׁלוּת (46) נ — arriération *f*, retard *m*
נַחְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — devin *n*
נַחְשָׁנוּת (46) נ — divination *f*
נְחֹשֶׁת (359, בלי ר׳) נ — cuivre *m*
נְחֹשֶׁת־קָלָל — bronze *m*
תְּקוּפַת־הַנְּחֹשֶׁת נ — l'âge *m* du bronze

|| (זוגי נְחֻשְׁתַּיִם) — chaînes *fpl*, entraves *fpl*
נְחֻשְׁתִּי, ־תִּית ת — de cuivre, cuivré, cuprique
כימ תַּחְמֹצֶת נְחֻשְׁתִּית — oxyde *m* de cuivre
נְחֻשְׁתָּן (97) ז — serpent *m* d'airain
|| (סמל־הרפואה) — caducée *m*
נְחֻשְׁתָּנִי, ־נִית ת כימ — cuivreux
1. נַחַת (—) נ (שלוה) — calme *m*, placidité *f*, repos *m*
בְּנַחַת — tranquillement, placidement
|| (הנאה) — plaisir *m*, satisfaction *f*
שְׂבַע־נַחַת — content, satisfait
נַחַת־רוּחַ — contentement *m*, satisfaction
2. נַחַת (—) נ (הנחה) — mise *f*, pose *f*
נַחַת־שֻׁלְחָן — table dressée
3. נַחַת (—) נ (הורדה) — chute *f*, pesanteur *f*
הֶרְאָה נַחַת־זְרֹעוֹ לִפְ׳ — tomber sur qn à bras raccourcis
נָחַת (326 ת, עת׳ יִנְחַת או יֵחַת) פ״ע — descendre
(מטוס) — atterrir
צבא (מאונייה) — débarquer
|| נִנְחַת (397 ת) פ״ע — se sentir inférieur
|| נִחַת (424 ת) פ״ע — s'enfoncer, pénétrer
|| נִחַת (435 ת) פ״י — baisser, abaisser
|| הִנְחִית (502 ת) פ״י — faire descendre, abattre
בהש הִנְחִית מַכָּה — assener un coup
צבא הִנְחִית יְחִידָה — faire débarquer une unité
1. נָחֵת, נְחֵתָה ת (שוכן) — installé, établi
2. נַחַת (135) ז מוס — bémol *m*
דוֹ נַחַת — do bémol
|| נְחֻתַּיִם — double bémol
נֶחָת (99) ז צבא — fusilier-marin *m*
נַחְתּוֹם (21) ז — boulanger *m*
אֵין נַחְתּוֹם מֵעִיד עַל־עִסָּתוֹ — vous êtes orfèvre Monsieur Josse
נַחְתּוֹמָר (ר׳ ־רִים) ז (אופה) — boulanger *m*
|| (מאפיה) — boulangerie *f*
נַחְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne modérée
נַחְתָּנוּת (46) נ — modération *f*, sérénité *f*
נַחֶתֶת (ר׳ נַחָתוֹת) נ — péniche *f* de débarquement
נָטָה (371) פ״ע — s'incliner, se détourner
נָטָה הַיּוֹם — le jour baisse

נָטָה מִן־הַדֶּרֶךְ — quitter la route
נָטָה אַחֲרֵי־פְּ' — suivre qn
נָטָה לָלוּן — descendre (dans une auberge)
אוֹרֵחַ נָטָה לָלוּן — hôte *m* de passage
נָטָה לָמוּת — être à l'article de la mort
אֲנִי נוֹטֶה לְהַסְכִּים — je suis enclin à consentir
אֵין דַּעְתִּי נוֹטָה לְכָךְ — je ne suis pas de cet avis
נוֹטֶה לְאֶפֶס — qui tend vers zéro
|| פ״י נָטָה אֹהֶל — dresser une tente
נָטָה אֶת מַטֵּהוּ — brandir son bâton
נָטָה קַו — tirer un trait
בהש נָטָה אֶת־הַדִּין — fausser un jugement
נָטָה חֶסֶד אֶל־פְּ' — favoriser qn
|| נִטָּה (425) פ״ע — être étendu, être incliné
דקדוק — se décliner (nom), se conjuguer (verbe)
|| הִטָּה (520) פ״י — faire pencher, incliner
הִטָּה אֹזֶן — prêter l'oreille
הִטָּה שְׁכֶם — donner un coup d'épaule
הִטָּה לְכַף־זְכוּת — décider en faveur de qn
הִטָּה מִשְׁפָּט או דִּין — fausser un jugement
הִטָּה נָהָר — détourner une rivière
דקדוק הִטָּה שֵׁם — décliner un nom
הִטָּה פֹּעַל — conjuguer un verbe
נֶטוֹ תה״פ — net
מַשְׂכֹּרֶת נֶטוֹ — traitement net
נָטוּי, נְטוּיָה ת (מתוח) — tendu, étendu
נְטוּי־גָּרוֹן — hautain, arrogant
אָזְנַי נְטוּיָה — je suis tout oreille
בִּזְרֹעַ נְטוּיָה — le bras tendu
עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה — il n'a pas dit son dernier mot
|| (מט לנפול) — penché (près de tomber)
קִיר נָטוּי — mur penché
(כפוף) גֵּו נָטוּי — dos voûté
נָטוּל, נְטוּלָה ת — dépourvu de, dénué de
נְטוּל־עֵרֶךְ — dépourvu de valeur
נְטוּל־הַכָּרָה — sans connaissance
הַאֲשָׁמָה נְטוּלַת־יְסוֹד — accusation non fondée
כָּל־יָתֵר כְּנָטוּל דָּמֵי — l'excès en tout est un défaut

נְטוּף (51) ז — égouttement *m*
נָטוֹר (31, ר' נְטוֹרִים, נְטוֹרֵי־) ז — gardien *m*
נְטוֹרֵי־קַרְתָּא — gardiens de la cité
נָטוּרָלִיסְטִי, ־טִית ת — naturaliste
נָטוּשׁ (ר' נְטוּשִׁים) ז — réfugié *m*, émigrant *m*
נָטוּשׁ, נְטוּשָׁה ת — abandonné, délaissé
רְכוּשׁ נָטוּשׁ — propriété abandonnée
|| (מפוזר) — dispersé
|| (שלוף) חֶרֶב נְטוּשָׁה — épée dégainée
בהש קְרָב נָטוּשׁ — un combat est engagé
נְטוּשׁ (51) — abandon *m*, délaissement *m*
נֶטִי (—) ז פסיכ — propension *f*
נְטִיָּה (202) נ — inclinaison *f*, déviation *f*
|| (מגמה) — penchant *m*, tendance *f*
|| אסטר — déclinaison *f*
נְטִיָּה מַגְנֶטִית — déclinaison magnétique
|| דקדוק נְטִיַּת־שֵׁמוֹת — déclinaison
נְטִיַּת־פְּעָלִים — conjugaison *f*
נָטִיּוֹן (38) ז — penchant *m*, inclination *f*
נָטִיל, נְטִילָה ת — chargé
נְטִיל־כֶּסֶף — riche, comblé d'argent
נְטִילָה (201) נ — prise *f*, enlèvement *m*
נְטִילַת־רְשׁוּת — obtention *f* d'une permission
|| דת נְטִילַת־יָדַיִם — ablution *f* des mains
נְטִילַת־לוּלָב — prise *f* du *loulav* (à *Soukkoth*)
נָטִיעַ (11) ז — plant *m*
נְטִיעָה (201) נ — plantation *f*
|| (צמח) — plant *m*, plante *f*
בהש קִצֵּץ בִּנְטִיעוֹת — couper les racines (renier sa foi)
1. **נָטִיף** (15) ז (אבן־טיפין) — concrétion *f* conique
נָטִיף עִלִּי או תָּלוּי — stalactite *f*
נָטִיף תַּחְתִּי או נִצָּב — stalagmite *f*
נְטִיף־קֶרַח — glaçon *m*
2. **נָטִיף** (15) ז (חתיכת־בצק) — boulette *f* de pâte
נְטִיפָה (201) נ (טיפטוף) — égouttement *m*
|| (תכשיט) — pendant (d'oreille) *m*
|| (צלוחית) — flacon *m*
נְטִירָה (201) נ — garde *f*
|| (שמירת־איבה) — rancune *f*

נְטִישָׁה (201) נ	abandon *m*, délaissement *m*
‖ (ענף נטוש)	branche *f*, sarment *m*
נְטִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ	abandon (état) *m*
נָטַל (372) פ״י (הניח)	mettre, poser, imposer
נָטַל ד״מ עַל־פְּ׳	imposer qch à qn
‖ (לקח)	prendre
נָטַל עֵצָה מִן־	prendre conseil auprès de
נָטַל רְשׁוּת מִן־	demander la permission à
נָטַל צִפָּרְנָיו	se couper les ongles
‖ (נשא)	lever, élever, soulever
נָטַל עֵינָיו	lever les yeux
נָטַל רַגְלָיו	s'en aller
דת נָטַל יָדָיו	se laver les mains
‖ נִטַּל (423) פ״ע	être pris, être enlevé
‖ נִטֵּל (432) פ״י (לקח)	prendre, emporter
(הרים)	porter, soulever
(מטען)	manipuler, manutentionner
‖ הִטִּיל (522) פ״י	mettre, imposer
הִטִּיל אֵימָה	répandre la terreur
הִטִּיל מִסִּים	imposer des taxes
הִטִּיל תַּפְקִיד עַל־	charger d'une fonction
הִטִּיל שָׁלוֹם בֵּין־	faire la paix entre
‖ הֵטִיל ← [טול]	
נֵטֶל (182) ז	charge *f*, fardeau *m*, poids *m*
נֵטֶל־הָעֲבוֹדָה	le poids du travail
נֵטֶל נֶגְדִּי	contrepoids *m*
משפט נֵטֶל־הַהוֹכָחָה	obligation *f* de faire la preuve
נַטְלָה (239) נ	cruche *f*, aiguière *f*, verseur *m*
נָטַע (373) פ״י	planter, implanter
כהש נָטַע אַהֲבָה בְּלֵב־פְּ׳	inspirer l'amour à qn
‖ נִטַּע (426) פ״ע	être planté
‖ נִטַּע (440) פ״י	planter, implanter
נֶטַע (179) ז	plant *m*, plante *f*
נֶטַע זָר	greffe étrangère
דת נֶטַע רְבָעִי	fruits *mpl* de la 4e année
‖ (נטיעה)	plantation *f*
נַטָּע (89) ז	planteur *m*
נָטַף (372) פ״ע	égoutter, couler
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתָיו	ses lèvres distillent le miel
‖ נִטֵּף (432) פ״י	égoutter, faire couler
‖ הִטִּיף (522) פ״י	faire couler, distiller
כהש (דרש)	prêcher
הִטִּיף מוּסָר	prêcher la morale
נָטָף (106, בלי ר׳) ז	benjoin *m*, styrax *m*
נָטָף (135, נְטָפִים, נִטְפֵי־) ז	grains terminaux d'une grappe
נֶטֶף (נִטְפּוֹ, ר׳ נְטָפִים, נִטְפֵי־) ז	goutte *f*
נַטְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת עממי	chassieux
נְטֹפֶת (—) נ	jus *m*, suc *m*
נָטַר (372) פ״י (שמר)	garder
‖ (שמר איבה)	garder rancune
נוֹקֵם וְנוֹטֵר	vindicatif et rancunier
נִטְרוּל (41) ז	neutralisation *f*
נִטְרוּק (41) ז	abréviation *f*
נִטְרֵל (460) פ״י	neutraliser
נַטְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme rancunier
נַטְרָנוּת (46) נ	rancune *f*, ressentiment *m*
נַטְרָנִי, ־נִית ת	rancunier
נִטְרֵק (460) פ״י	sténographier, abréger
נָטַשׁ (372, ציווי נְטֹשׁ, נִטְשִׁי) פ״י	abandonner
נָטַשׁ אֶת־מִשְׁפַּחְתּוֹ	abandonner sa famille
° לֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנַי	tu ne m'as pas laissé embrasser mes fils
‖ (התפשט)	s'étendre, se propager
° וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה	la bataille s'engagea
‖ נִטַּשׁ (423) פ״ע (נעזב)	être abandonné
(התפשט)	se répandre, s'étendre
‖ נִטֵּשׁ (432) פ״י	abandonner
‖ הִתְנַטֵּשׁ (466) פ״ע	être abandonné
נֶטֶשׁ (—) ז	état *m* d'abandon, délaissement *m*
נִי (נִיו, נִיהֶם, בלי ר׳) ז	lamentation *f*, pleurs *mpl*
נִיא (נִיאוֹ, בלי ר׳) ז	odeur *f*
נֵיאוֹלִיתִי, ־תִית ת	néolithique
נֵיאוֹן (—) ז כימ	néon *m*
1. נִיב (1) ז	parole *f*, propos *m*
נִיב־שְׂפָתַיִם	langage *m*
‖ (צירוף־מלים)	locution *f*, expression *f*
‖ (לשון מדוברת)	dialecte *m*, patois *m*
2. נִיב (1) ז (שן של חיה)	croc *m*, défense (de sanglier) *f*

1. נִיבָה (201) נ (דיבור) — parole *f*, phrase *f*
2. נִיבָה (201) נ (תנובה) — production (de fruits) *f*
נִיבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — lexique *m*, vocabulaire *m*
נִיבִי, ־בִית ת — dialectal
נִיד (1) ז — mouvement *m*, battement *m*
נִיד־שְׂפָתַיִם — mouvement des lèvres
לְלֹא־נִיד — immobile, sans bouger
נָיֵד (ר׳ נָיְדֵי) ת ארמית — mobile
נִכְסֵי דְנָיְדֵי — biens *mpl* meubles
נִכְסֵי דְּלָא נָיְדֵי — biens immeubles
נַיָּד, נַיֶּדֶת (ר׳ נַיָּדִים, נַיָּדוֹת) ת — mobile, ambulant
בֵּית־חוֹלִים נַיָּד — hôpital ambulant
סִפְרִיָּה נַיֶּדֶת — bibliobus *m*
|| נַיֶּדֶת (251) נ — patrouille (motorisée) *f*
נִידָה (201) נ — mouvement *m*
נִיעָה וְנִידָה — déplacements *mpl*, errance *f*
נַיָּדוּת (46, בלי ר׳) נ — mobilité *f*, vagabondage *m*
נִיּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — immobilisation *f*
נְיוּ־יוֹרְק ש״פ נ (עיר) — New-York *m*
נִיּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — mise *f* en mouvement
נַיָּח, נַיַּחַת (ר׳ נַיָּחִים, נַיָּחוֹת) ת — immobile, statique
נִיֵּחַ (440) פ״י — immobiliser
נִיחָא תה״פ — soit!, c'est bien, c'est juste
נִיחָא לוֹ — cela lui convient
נִיחָה (—) או נְיָחָה (—) נ — repos *m*
נִיחוֹחַ (9) ז — agrément *m*
רֵיחַ־נִיחוֹחַ ז — arôme *m* agréable
נִיחוֹחִי, ־חִית ת — parfumé
נִיחוּת (—) נ — calme *m*, tranquilité *f*
נִיחוּתָא (—) נ ארמית — calme *m*, tranquillité *f*
|| בְּנִיחוּתָא תה״פ — doucement, paisiblement
נֵיטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — neutron *m*
נִיטְרָט (ר׳ ־טִים) ז כים — nitrate *m*, azotate *m*
נֵיטְרָלִי, ־לִית ת — neutre
נֵיטְרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — neutralité *f*
נִיל (ר׳ ־לִים) ז צמח — indigotier *m*
נַיְלוֹן (—) ז — nylon *m*
1. נִים (—) ת ארמית — endormi, somnolent
נִים וְלָא נִים — à moitié endormi
2. נִים (1) ז — filament *m*, corde *f*
נִימֵי־הַקּוֹל — cordes vocales
|| אנטום — capillaire *m*
1. נִימָה (201) נ (תנומה) — sommeil *m*, somme *m*
2. נִימָה (201, ר׳ ־מִים) נ — fil *m*, filament *m*
|| (שערה) — cheveu *m*, poil *m*
כִּמְלֹא־נִימָה — de l'épaisseur d'un cheveu
|| (מיתר) — corde (d'un instrument) *f*
בהש בְּכָל־נִימֵי־נַפְשׁוֹ — de toutes les fibres de son coeur
3. נִימָה (201) נ — ton *m*
נִימָה שֶׁל־יֵאוּשׁ — une note de désespoir
נִימוּס (41) ז — usage *m*, bienséance *f*
נִימוּסֵי־עוֹלָם — bonnes manières
בַּעַל־נִימוּסִים — homme de bonnes manières
בִּקּוּר־נִימוּסִים ז — visite *f* de courtoisie
נִימוּסִי, ־סִית ת — poli, courtois
נִימוּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — politesse *f*, courtoisie *f*
נִימִי, ־מִית ת — capillaire
צִנּוֹר נִימִי — vaisseau *m* capillaire
נִימִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — capillarité *f*
נַיְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — dormeur *n*
נַיְמָנוּת (46) נ — somnolence *f*
נַיְמָנִי, ־נִית ת — somnolent
נִימָנִית (17) נ זואול — filaire *f*
נִימְפָה (ר׳ ־פוֹת) נ מיתול — nymphe *f*
|| (כלה) — fiancée *f*
נִימְפוֹמַנְיָה (—) נ — nymphomanie *f*
נִימְפֵיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ צמח — nymphéa *m*
נִין (1) ז °(צאצא) — descendant *m*
|| (בן־הנכד) — arrière-petit-fils *m*
נִינָה (201) נ — arrière-petite-fille *f*
נִינְוֵה ש״פ נ (עיר) — Ninive *f*
נִיסָה (201) נ — fuite *f*, déroute *f*
נִיסָן (—) ז — *Nissân* (7e mois de l'année juive: mars / avril) *m*
1. נִיעַ (9) ז (ליחת־האף) — mucus *m*, morve *f*
2. נִיעַ (9) ז (תנועה) — mouvement *m*
נִיֵּעַ (440) פ״י — mettre en mouvement
נִיעָה (201) נ — mouvement *m*
נִיעוּת (48, בלי ר׳) נ — mobilité *f*
נִיפָה (22) נ — remuement *m* de la main

ניצוץ (22) ז — étincelle *f*
בהש ניצוץ־תִּקְוָה — lueur *f* d'espoir
ניצוץ שֶׁל־אֱמֶת — grain *m* de vérité
נִיקוֹטִין (—) ז — nicotine *f*
נִיקֶל (—) ז כימ — nickel *m*
נְיָר (88, ר' נְיָרוֹת, נְיָרוֹת־) ז — papier *m*
סַל־נְיָרוֹת ז — corbeille *f* à papier
נְיַר־מִכְתָּבִים — papier à lettres
בנק נְיָרוֹת־עֵרֶךְ — titres *mpl*, valeurs *fpl*
|| (בימי־קדם) — papyrus *m*
[ניר] נָר (387) פ"י — labourer, défricher
1. נִיר (1) (חרישה) — labour *m*, défrichement *m*
שְׂדֵה־נִיר ז — champ labouré
|| נִיר, נִירָה ת — labouré, défriché
2. נִיר (1) ז (של־אורג) — métier (de tisserand) *m*
בֵּית־נִיר ז — maille *f*
3. ° נִיר (1) ז — majesté *f*
נִירוֹן ש"פ ז — Néron *m*
נְיָרִי, ־רִית ת — de la nature du papier
נְיָרִיָּה (202) נ — papeterie *f*
נְיֹרֶת (256) נ — carton *m*
נַיֶּרֶת (—) נ — paperasserie *f*
נֵךְ, נֵכֵה ש — malfaiteur *n*, scélérat *n*
נָכֵא, נְכֵאָה ת — abattu, affligé
רוּחַ נְכֵאָה — esprit abattu
נִכָּא (427) פ"ע — être chassé, être repoussé
נְכָאִים (105) ז"ר — tristesse *f*, affliction *f*
נִכְאָב, ־אֶבֶת (ר' ־אָבִים, ־אָבוֹת) ת — endolori
נִכְאֶה, ־אָה ת — abattu, affligé
נְכֹאת (—) נ (בושם) — tragacanthe *f*
|| בֵּית־נְכֹאת ← נְכוֹת
1. נִכְבָּד, ־בָּדָה ת (עמוס) — chargé, lourd, plein
מַעְיָנוֹת נִכְבְּדֵי־מָיִם — sources pleines d'eau
2. נִכְבָּד, ־בֶּדֶת (ר' ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — honorable, distingué
נִכְבְּדֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
אָדוֹן נִכְבָּד (בראש־מכתב) — cher Monsieur
גְּבֶרֶת נִכְבָּדָה (בראש־מכתב) — chère Madame
בְּעָיָה נִכְבֶּדֶת — problème important
|| נִכְבָּדוֹת תה"פ — paroles élogieuses
דִּבֵּר נִכְבָּדוֹת בִּפ' — proposer le mariage à qn

נֶכֶד (172) ז — petit-fils *m*
|| נְכָדִים ז"ר — petits-enfants *mpl*
נֶכְדָּה (243, ר' נְכָדוֹת, נֶכְדוֹת־) נ — petite-fille *f*
נָכֶה, נָכָה ת — mutilé, invalide, infirme
נְכֵה־מִלְחָמָה — invalide de guerre
נְכֵה־רַגְלַיִם — boiteux, perclus, éclopé
נְכֵה־רוּחַ — affligé, déprimé
נִכָּה (425) פ"ע (נפגע) — être frappé
|| נִכָּה (453) פ"י (פגע) — frapper, affliger
(הפחית) — déduire, défalquer
בנק — escompter
|| הִתְנַכָּה (480) פ"ע בנק — être escompté
|| הִכָּה (520) פ"י — frapper, battre
הִכָּה אֶת־פ' בַּלָּשׁוֹן — calomnier qn
הִכָּה בַּסַּנְוֵרִים — frapper de cécité
הֻכָּה בְּתַדְהֵמָה — être stupéfait
הִכָּהוּ לִבּוֹ — avoir des remords
|| (הרג) — tuer
הִכָּה אֶת־פ' נֶפֶשׁ — frapper qn à mort
|| (דפק) — frapper, heurter, choquer
הִכָּה כַּף — frapper des mains
הִכָּה בַּתֹּף — battre du tambour
|| בהש הִכָּה גַּלִּים — faire sensation
הִכָּה שֹׁרֶשׁ — prendre racine
נָכוֹחַ, נְכוֹחָה ת — juste, équitable
|| נְכוֹחָה ת — vérité *f*, équité *f*
רָאָה נְכוֹחוֹת — avoir une vue juste des choses
נִכּוּי (51) ז — déduction *f*, défalcation *f*, retenue *f*
|| בנק — escompte *m*
נָכוֹן, נְכוֹנָה ת (אמיתי) — exact, véritable
נָכוֹן לְעַכְשָׁו — jusqu'à nouvel ordre
|| (מתאים) — juste, convenable, approprié
פִּתְרוֹן נָכוֹן — solution correcte
הַחְלָטָה נְכוֹנָה — décision *f* juste
מָצָא לְנָכוֹן — trouver bon
|| (מוכן) — prêt
|| תה"פ — certainement, évidemment
נְכוֹנוּת (48) נ (אמיתיות) — exactitude *f*, justesse *f*
|| (כוננות) — disposition *f*, fait *m* d'être prêt
נִכּוּר (51) ז — aliénation *f*
נִכּוּשׁ (51) ז — sarclage *f*

נְכוֹת (—) ז — trésor *m*
בֵּית־נְכוֹת (ר' בָּתֵּי־נְכוֹת) ז — musée *m*
נָכוּת (46) נ — invalidité *f*, infirmité *f*
נָכַח (329) פ"ע — être présent, assister
נָכְחוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים — dix hommes étaient là
נֹכַח־ (284) מ"י — en face de
|| לְנֹכַח־ — en présence de, eu égard à
נָכְחוּת (45) או נָכְחִיּוּת (47, בלי ר') נ — présence *f*
נָכְחִי, ־חִית ת — opposé, situé en face
מתמט זָוִיּוֹת נָכְחִיּוֹת — angles opposés
נִכָּיוֹן (38) ז — déduction *f*, défalcation *f*
|| בנק — escompte *m*
נִכְּיוֹן־מִשְׁנֶה — réescompte *m*
נָכִישׁ (15) ז חקל — sarclage *m*
נָכַל (303) פ"ע — comploter, intriguer
|| נִכֵּל (432) פ"ע — machiner, intriguer
|| הִתְנַכֵּל (466) פ"ע — conspirer, comploter
נֶכֶל (182) פ"ע — complot *m*, intrigue *f*
נַכְלוּל (41) ז — machination *f*, supercherie *f*
נַכְלוּלִי, ־לִית ת — perfide, fourbe
נַכְלוּלִיּוּת (47, בלי ר') נ — malice *f*, malignité *f*
נִכְלָם, ־לֶמֶת (ר' ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — honteux
נִכְלָמוּת (46) נ — honte *f*, confusion *f*
נַכְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — intrigant *n*
נַכְלָנוּת (46) נ — intrigues *fpl*, fourberie *f*
נִכְנָע, ־נַעַת (ר' ־נָעִים, ־נָעוֹת) ת — soumis, docile
נִכְנָעוּת (46) נ — soumission *f*, docilité *f*
נֶכֶס (166) ז — propriété *f*, bien *m*, domaine *m*
נִכְסֵי דְנִידֵי ← נָיֵד
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל — bien inaliénables
נִכְסֵי־נִפְקָדִים — biens abandonnés
יָרַד מִנְּכָסָיו — s'appauvrir, être ruiné
1. נָכַס (303) פ"י (שחט) ארמית — abattre, immoler
2. נָכַס (303) פ"י (רכש) — acquérir
נָכַס נְכָסִים — amasser des biens
נִכְעָס, ־עֶסֶת (ר' ־עָסִים, ־עָסוֹת) ת — irrité, fâché
נִכְפֶּה, ־פֵּית (ר' ־פִּים, ־פּוֹת) ש רפא — épileptique *n*
נִכְפּוּת (45, בלי ר') נ רפא — épilepsie *f*
נִכְפָּל (91) ז מתמט — multiplicande *m*
נֵכָר (נס' ־נֵכַר, בלי ר') ז (דבר זר) — ambiance *ou* coutume étrangère
אֱלֹהֵי־נֵכָר ז"ר — dieux étrangers
|| (מקום זר) מֵת בַּנֵּכָר — mort à l'étranger
אַדְמַת־נֵכָר נ — terre étrangère
בֶּן־נֵכָר ז — étranger *m*
נֵכֶר (—) ז (זרות) — isolement *m*, solitude *f*
נֵכֶר (166) או נֹכֶר (191, בלי ר') ז (צרה) — malheur *m*, infortune *f*
1. נִכַּר (423) פ"ע (התחפש) — se déguiser, donner le change
|| נִכֵּר (432) פ"י (הפך לנכרי) — se désintéresser de
(הכחיש) — méconnaître, nier
(הסגיר לנכרי) — remettre, livrer
|| הִתְנַכֵּר (466) פ"ע — se montrer indifférent, se conduire en étranger
הִתְנַכֵּר לְמִשְׁפַּחְתּוֹ — désavouer sa famille
הִתְנַכֵּר לְהַבְטָחָתוֹ — ignorer sa promesse
2. נִכַּר (423) פ"ע (היה מוכר) — être reconnu
לא נִכַּר — être méconnaissable
חָכָם נִכָּר בְּדִבּוּרוֹ — on reconnaît le sage à ses paroles
נִכָּרִים דִּבְרֵי־אֱמֶת — la vérité se manifeste
|| ° נִכֵּר (432) פ"י — distinguer, favoriser
|| הִתְנַכֵּר (466) פ"ע (התגלה) — se faire connaître, se révéler
|| הִכִּיר (522) פ"י — connaître, reconnaître
בְּבַקָּשָׁה לְהַכִּיר מַר פּ' — je vous présente M. X
הִכִּיר בְּ־ — reconnaître
הִכִּיר אֶת־פּ' לְפּ' — faire connaître qn à qn
בהש הִכִּיר טוֹבָה לְ־ — être reconnaissant à
הִכִּיר פָּנִים — être partial, favoriser
מְקוֹמוֹ לא יַכִּירֶנּוּ — il n'est pas à sa place
נִכָּר, נִכֶּרֶת (ר' נִכָּרִים, נִכָּרוֹת) ת — reconnaissable
|| (בולט) — considérable
כַּמּוּת נִכֶּרֶת — quantité *f* appréciable
נָכְרִי, ־רִיָּה או ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — étranger
אֶרֶץ נָכְרִיָּה — pays étranger
גֶּפֶן נָכְרִיָּה — vigne bâtarde
פֵּאָה נָכְרִית — perruque *f*
|| (שאינו יהודי) — non-juif
נָכְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — fait *m* d'être étranger
1. נִכֵּשׁ (432) פ"י (עקר) — sarcler

‖ התנכש (466) פ"ע	être sarclé
2.[נכש] הכיש (522) פ"י (דפק)	frapper, heurter
‖ (נשך) הכישו נחש	un serpent l'a piqué
נכשלות (46) נ	échec *m*, insuccès *m*
נלבב, ־בבת (ר׳ ־בבים, ־בבות) ת	sensé
‖ (חביב)	cordial, affectueux
‖ נלבבות תה"פ	cordialement
נלבבות (46) נ	cordialité *f*
נלהב, ־הבת (ר׳ ־הבים, ־הבות) ת	enthousiaste
נלהבות (46) נ	enthousiasme *m*, ferveur *f*
נלוה, ־וית או ־וה (ר׳ ־וים, ־וות) ת	associé, familier
הנלוים אליו	sa suite, son entourage
נלוז, נלוזה ת	tortueux, tordu
בהש	licencieux
נליזה (201) נ אסטר	aberration *f*
‖ בהש	déviation *f*, écart *m*
נליזות (48) נ	licence (morale) *f*
נלעג, ־עגת (ר׳ ־עגים, עגות) ת	risible, ridicule
נלעגות (46) נ	caractère *m* grotesque
נם ← 1. 2. [נום]	
נמאס, ־אסת (ר׳ ־אסים, ־אסות) ת	répugnant
נמבזה, ־זה ת	vil, abject, méprisable
נמהר, ־הרת (ר׳ ־הרים, ־הרות) ת	hâtif, étourdi
מר ונמהר	farouche et fougueux
נמהר־לב	impatient
נמהרות (46) נ	précipitation *f*, hâte *f*
נמוג, נמוגה ת	dissous, évanoui, lâche
נמוך, נמוכה ת	bas, inférieur
נמוך־קומה	de petite taille
נמוך־רוח	humble, modeste
דרגה נמוכה	grade inférieur
במחירים נמוכים	à bas prix, bon marché
בקול נמוך	à voix basse
נמוך (51) ז	abaissement *m*
נמוק ← [מקק]	
נמוק (51) ז	raison *f*, motif *m*
נמוקו עמו	il a ses raisons
נמור (51) ז	bariolage *m*, bigarrure *f*
נמוש (31) ז	traînard *m*, retardataire *m*
נמי מ"ח ארמית	aussi, de même
הכי נמי	c'est bien le cas
נמיגה (201) נ	dissolution *f*, évaporation *f*
נמיה (202) נ זואול	martre *f*
נמיכה (201) נ	condition basse, abaissement *m*
נמיכת־רוח	humilité *f*, modestie *f*
נמיכות (48) נ	condition basse, faible hauteur
‖ בהש	petitesse *f*, humilité *f*
נמיסה (201) נ	fonte *f*, fusion *f*
נמיסת־הלב	découragement *m*
נמך (432) פ"י	baisser, rapetisser
‖ התנמך (466) פ"ע	baisser, se rapetisser
‖ הנמיך (498) פ"י	baisser, abaisser
הנמיך קולו	baisser la voix
נמך (187) ז	petitesse *f*, humilité *f*
נמכמך, ־מכה ת	un peu bas, courtaud
נמל (136) ז	port *m*
עיר־נמל	ville *f* portuaire
נמל־תעופה	aéroport *m*
נמלה (215, ר׳ נמלים, נמלי־) נ	fourmi *f*
תורת־הנמלים נ	myrmécologie *f*
תל־נמלים ז	fourmilière *f*
בהש עבודת־נמלים נ	travail *m* de bénédictin
נמלול (51) ז	formication *f*
‖ רפא	paresthésie *f*
נמלון (ר׳ ־נים) ז	petit port
נמלי, ־לית ת	portuaire
נמלץ, ־לצת (ר׳ ־לצים, ־לצות) ת	recommandé
‖ (מליצי) סגנון נמלץ	style fleuri
‖ נמלצות תה"פ	à grand renfort de rhétorique
נמנום (41) ז	assoupissement *m*, sommeil léger
נמנם (460) פ"ע	somnoler, faire un somme
‖ התנמנם (494) פ"ע	s'assoupir
נמנמן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש	dormeur *n*
‖ נמנמן (97) ז זואול	lérot *m*
נמנמני, ־נית ת	somnolent
נמנמת (—) נ	léger somme, sieste *f*
נמנע, ־נעת (ר׳ ־נעים, ־נעות) ת	impossible
נמנע־המציאות	impraticable, irréalisable
מן־הנמנע ש־	il est impensable que...
‖ (בהצבעה)	abstentionniste
נמנעות (46) נ	impossibilité *f*

נָמֵס, ־נְמַסָּה ת — fondu, soluble

קָפֶה נָמֵס — café *m* en poudre

נִמֵּס (432) פ״י — civiliser, rendre poli

|| הִתְנַמֵּס (466) פ״ע — faire preuve de politesse

נִמְעָן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עָנִים, ־עָנוֹת) ש — destinataire *n*

נִמְצָא, ־צֵאת (ר׳ ־צָאִים, ־צָאוֹת) ת — existant

נָמֵק ← [מקק]

נֶמֶק (166) ז — nécrose *f*, putréfaction *f*, gangrène *f*

נִמֵּק (432) פ״י — motiver, justifier

נָמֵר ← [מור]

נָמֵר (136) ז זואול — de panthère *f*, de léopard *m*

נִמֵּר (432) פ״י — tacheter, barioler

|| הִתְנַמֵּר (466) פ״ע — être tacheté

נִמְרוֹד שפ״ז — Nemrod *m*

נְמֵרִי, ־רִית ת — panthère *f*, léopard *m*

גָּמָל נְמֵרִי — girafe *f*

נִמְרְמָר (91) ז — jeune léopard *m*

נִמְרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — énergique

קְלָלָה נִמְרֶצֶת — malédiction passionnée

בְּקִצּוּר נִמְרָץ — avec le maximum de brièveté

רפא טִפּוּל נִמְרָץ — soins urgents

|| נִמְרָצוֹת תה״פ — énergiquement

נִמְרָצוּת (46) נ — fermeté *f*, hardiesse *f*

נִמְרֵר (458) פ״י — tacheter, barioler

נֶמֶשׁ (166) ז — tache *f* de rousseur

נִמֵּשׁ (432) פ״י — tacheter, couvrir de taches

נִנּוֹחוּת (46) נ — calme *m*, sérénité *f*

נַנָּס (90) ז — nain *m*, nabot *m*

נִנֵּס (432) פ״י — minimiser, rapetisser

נַנָּסוּת (46) או נַנָּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — nanisme *m*

נַנָּסִי, ־סִית ת — minuscule, nain

נַנֶּסֶת (251) נ — naine *f*

נֵס ← [נוס]

נֵס (114) ז (דגל) — étendard *m*, fanion *m*

נָשָׂא נֵס — brandir un drapeau

בהש נָשָׂא אֶת־נֵס־הַמֶּרֶד — lever l'étendard de la révolte

|| (מוט גבוה) — perche *f*, mât *m*

בהש הֵרִים או הֶעֱלָה עַל־נֵס — porter aux nues

|| (פלא) — miracle *m*, prodige *m*

נִסִּים וְנִפְלָאוֹת — monts et merveilles

אֵין סוֹמְכִים עַל־הַנֵּס — il ne faut pas compter sur un miracle

בַּעַל־נֵס — miraculé

בְּדֶרֶךְ־נֵס — miraculeusement

נָסַב ← סָבַב

נָסָב, נִסֶּבֶת ש בנק — bénéficiaire (d'un chèque) *n*

נְסִבָּה (208) נ (סיבה) — cause *f*, occasion *f*

|| נְסִבּוֹת נ״ר — circonstances *fpl*

נִסְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — tolérable

בִּלְתִּי־נִסְבָּל — insupportable, intolérable

נְסִבָּתִי, ־תִית ת — circonstanciel

משפט עֵדוּת נְסִבָּתִית — témoignage indirect

[נסג] הֵסִיג (522) פ״י — déplacer, faire reculer

|| הֵסִיג גְּבוּל־פ׳ — empiéter sur le terrain de qn

בהש — usurper les droits de qn

נִסְגָּה (241) נ אדר — niche *f*

נַסְגָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — réactionnaire *n*

נַסְגָּנוּת (46) נ — attitude *f* réactionnaire

נַסְגָּנִי, ־נִית ת — réactionnaire, rétrograde

|| רפא — récessif

1. נִסָּה (447) פ״י (בחן) — éprouver, tenter

|| (עשה נסיון) — essayer

נִסִּיתִי לָצֵאת — j'ai essayé de sortir

נִסָּה אֶת־מַזָּלוֹ — tenter sa chance

|| הִתְנַסָּה (480) פ״ע — être éprouvé

(רכש נסיון) — acquérir de l'expérience

2. °נָסָה (תהילים ד׳ ז׳) ← נָשָׂא

נֻסָּח (9) ז — rédaction *f*, formulation *f*

נִסּוּי (23) ז — expérience *f*, essai *m*, épreuve *f*

טִיסַת־נִסּוּי נ — vol *m* d'essai

עָרַךְ נִסּוּיִים — faire des expériences, expérimenter

נִסּוּיִי, ־יִית (ר׳ ־יִים, ־יִּוֹת) ת — expérimental

נִסּוּךְ (51) ז דת — libation *f*

נִסּוּךְ־הַמַּיִם — effusion *f* de l'eau (sur l'autel)

נִסּוּק ← נָסַק

נִסּוּר (51) ז — sciage *m*

1. נָסַח (373) פ״י (עקר) — arracher

|| נִסַּח (426) פ״ע — être arraché

|| הִסִּיחַ (521) פ״י — arracher, extirper

הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן־ — détourner son attention de
2. נִסַּח (440) פ״י (ערך) — formuler, rédiger
|| הִתְנַסַּח (447) פ״ע — être formulé, être rédigé
נֶסַח (179) ז — extrait (d'un registre) *m*
מוס נֶסַח־פְּסַנְתֵּר — partition *f* pour piano
נֹסַח (196) או נֻסָּח (94) ז — formule *f*, texte *m*, version *f*
|| דת נֹסַח־אַשְׁכְּנַז — rite allemand
נֹסַח־סְפָרַד — rite espagnol
נַסָּח (90) ז — rédacteur *m*
נֻסְחָה (207, ר׳ ־חוֹת או ־חָאוֹת) נ — formule *f*
|| (גירסה) — version *f*
נַסְּחָן (ר׳ ־נִים) ז — rédacteur *m*
נִסִּי, נִסִּית ת — miraculeux
נָסִיג, נְסִיגָה ת — rétractile
נְסִיגָה (201) נ — retraite *f*, retrait *m*, recul *m*
נְסִיגָה מֵהִתְחַיְּבוּת — désaveu *m* d'un engagement
נַסְיוּב (ר׳ ־בִים) ז רפא — sérum *m*
נַסְיוּב־הַדָּם — sérum sanguin
נַסְיוּב־הֶחָלָב — petit-lait *m*
רפוי ז בְּנַסְיוּב — sérothérapie *f*
נִסָּיוֹן (38) ז (פיתוי) — tentation *f*, épreuve *f*
עָמַד בְּנִסָּיוֹן — résister à une tentation
|| (בדיקה) — essai *m*
עָבַד לְנִסָּיוֹן — travailler à l'essai
|| (התחלת־ביצוע) — essai, tentative *f*
נִסְיוֹן־רֶצַח — tentative de meurtre
|| (במדעי־הטבע) — expérience *f*
תַּחֲנַת־נִסְיוֹנוֹת נ — station expérimentale
שְׁפַן־נִסָּיוֹן ז — cobaye *m*
|| (מומחיות) — expérience
רָכַשׁ לוֹ נִסָּיוֹן — acquérir de l'expérience
בַּעַל־נִסָּיוֹן — homme expérimenté *ou* averti
לָמַד מִנִּסְיוֹנוֹ — tirer parti de son expérience
הָיָה לוֹ נִסָּיוֹן מַר — subir une dure épreuve
נִסְיוֹנִי, ־נִית ת — expérimental, empirique
נִסְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — empirisme *m*
1. נָסִיךְ (15) ז (בן־מלך) — prince *m*
2. נָסִיךְ (15) ז דת (נסך) — libation *f*
1. נְסִיכָה (201) נ (בת־מלך) — princesse *f*

2. נְסִיכָה (201) נ (יציקה) — effusion (de liquide) *f*
נְסִיכוּת (48) נ — principauté *f*
נַסְיָן (ר׳ ־נִים) ז — expérimentateur *m*
נִסְיֵן (458 נ) פ״י — expérimenter
נִסְיָנוּת (46) נ — expérimentation *f*
נְסִיס (1) ז — chagrin *m*, peine *f*
נְסִיעָה (201) נ — voyage *m*
דְּמֵי־נְסִיעָה ז״ר — frais *mpl* de voyage
נְסִיקָה (201) נ — montée *f*, ascension *f*
נְסִירָה (201) נ — sciage *m*
1. נָסַךְ (372, ציווי נְסֹךְ) פ״י (יצק) — verser, répandre
בהש נָסַךְ אוֹר — répandre de la lumière
|| (התיך) — fondre (du métal)
|| (משח) — oindre
|| נִסַּךְ (423) פ״ע (נוצק) — être versé, être répandu
(נמשח) — être oint
|| נִסֵּךְ (432) פ״י דת — offrir une libation
|| הִתְנַסֵּךְ (466) פ״ע — être répandu (sur l'autel)
דת — être consacré à un culte étranger (vin)
|| הִסִּיךְ (522) פ״י — répandre (un liquide sur l'autel)
|| הִנְסִיךְ (498) פ״י (משח) — oindre, proclamer roi
2. נָסַךְ (372) פ״י (ארג) — tisser
|| הֵסִיךְ (522) פ״י — tisser
נֶסֶךְ (165, ר׳ נְסָכִים, נִסְכֵּי־) ז דת — libation *f*
יֵין־נֶסֶךְ ז — vin consacré (aux idoles)
נִסְמָךְ (91) ז דקדוק — état construit (du nom)
1. נָסַס (301, עת׳ יָנֹסּ) פ״ע (התרומם) — s'élever
|| נוֹסֵס (455) פ״י (הניף) — agiter, brandir, hisser
פ״ע (התעורר) — s'élever, surgir
|| הִתְנוֹסֵס (488) פ״ע (התנופף) — s'élever, s'agiter
(התנוצץ) — étinceler, resplendir
(התרחש) הִתְנוֹסֵס נֵס — un miracle se produisit
2. נָסַס (301, עת׳ יָנֹס) פ״י (הרקיב) — consumer
נָסַע (373) פ״ע — partir, voyager
|| פ״י (עקר) נָסַע יָתֵד — arracher un pieu
|| נִסַּע (426) פ״ע — s'arracher, se détourner
|| הִסִּיעַ (521) פ״י — transporter, faire partir
(עקר) — arracher
בהש הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן־ — se désintéresser de
הִסִּיעַ מִלִּבּוֹ — ne plus penser à

הֵסַע מִתַּפְקִידוֹ	être relevé de ses fonctions
נֶסַע (179) ז	voyage *m*, déplacement *m*
נִסְעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	agité, orageux
נִסְעָרוּת (46) נ	agitation *f*, excitation *f*
נִסְפָּח (89) ז (מוסף)	annexe *f*, appendice *m*
‖ (בשגרירות)	attaché *m*
נִסְפָּח צְבָאִי	attaché militaire
1. **נָסַק** (376) פ״ע	s'élever, monter
(מטוס)	décoller
‖ נִסַּק (423) או נָסוֹק (431) פ״ע	être allumé
‖ הִסִּיק (522) פ״י (הדליק)	allumer, chauffer
(הוציא מסקנה)	déduire, conclure
הִסִּיק מַסְקָנוֹת	tirer des conclusions
2. [נסק] הִנְסִיק (498) פ״י מוס	diéser
נֶסֶק (135) ז מוס	dièse *m*
דוֹ נֶסֶק	do dièse
נְסָקַיִם	double dièse
נָסַר (301, עת׳ יִנְסֹר) פ״י	scier
‖ נִנְסַר (388) פ״ע	être scié
‖ נִסֵּר (432) פ״י	scier
בהש קוֹל מְנַסֵּר	voix criarde *ou* grinçante
חַמָּה מְנַסֶּרֶת בָּרָקִיעַ	le soleil sillonne le firmament
בְּעָיָה הַמְנַסֶּרֶת בָּעוֹלָם	problème *m* qui préoccupe le monde
‖ הִתְנַסֵּר (466) פ״ע	être scié
בהש (קול)	être criard, grincer
נֶסֶר (166) ז	planche *f*
נַסָּר (90) ז	scieur *m*
נַסְרָנִי, ־נִית ת	criard, grinçant
נְסֹרֶת (256) נ	sciure *f*, copeaux *mpl*
נֹסֶת ← [סות]	
נִסְתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת	caché, secret
חָכְמַת־הַנִּסְתָּר נ	enseignement *m* ésotérique
נִסְתָּרוֹת נ״ר	mystères *mpl*
‖ דקדוק נִסְתָּר/נִסְתֶּרֶת	3e personne du singulier
נִסְתָּרִים/נִסְתָּרוֹת	3e personne du pluriel
נָע ← [נוע]	
‖ נָע, נָעָה ת	mobile, mouvant
שִׁיטַת־סֶרֶט־נָע נ	travail *m* à la chaîne

‖ דקדוק שְׁוָא נָע	*chewa* mobile
נֶעְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	absent
צבא חַיָּל נֶעְדָּר	soldat disparu
(נפטר)	disparu, défunt
‖ (מחוסר) נֶעְדַּר־יְכֹלֶת	incapable
נַעֲוֶה, ־וָה ת	tordu, tortueux, pervers
נַעֲוֵה־לֵב	malhonnête, dépravé
נַעֲוַת־הַמַּרְדּוּת	femme débauchée
נָעוּץ, נְעוּצָה ת	enfoncé
בהש הַקֹּשִׁי נָעוּץ בְּ־	la difficulté réside dans
נָעוּר, נְעוּרָה ת	secoué, vidé
נִעוּר (50) ז	secouement *m*, ballotement *m*
נֵעוֹר, נֵעוֹרָה ת	éveillé, réveillé, vigilant
נְעוּרִים (41) ז״ר או נְעוּרוֹת (201) נ״ר	jeunesse *f*
אַלּוּף־ (או בַּעַל־) נְעוּרִים ז	compagnon *m* de jeunesse, premier amour
אֵשֶׁת־נְעוּרִים נ	compagne *f* de jeunesse
בְּנֵי־הַנְּעוּרִים ז״ר	les jeunes gens, la jeunesse
מִנְּעוּרָיו או מִנְּעוּרוֹתָיו	dès son jeune âge
נֶעֱזָבוּת (46) נ	abandon *m*, délaissement *m*
1. **נְעִילָה** (201) נ (סגירה)	fermeture *f* à clé
(בכלי־יריה)	verrouillage *m*
‖ בהש (סיום)	clôture *f*, fin *f*
דת תְּפִלַּת־נְעִילָה נ	prière *f* de clôture
2. **נְעִילָה** (201) נ (לבישת־נעל)	action *f* de chausser *ou* de se chausser
נָעִים, נְעִימָה ת	agréable, plaisant
נְעִים־הֲלִיכוֹת	d'un commerce agréable
נְעִים־זְמִירוֹת	charmant poète
‖ נְעִימִים ז״ר	agrément *m*, plaisir *m*
בִּלָּה בַּנְּעִימִים	passer un bon moment
נָעִים מְאֹד!	enchanté!
נְעִימָה (201) נ (ניגון)	air *m*, mélodie *f*
קָרָא בִּנְעִימָה	lire d'une voix mélodieuse
‖ (גון־הקול)	timbre (de la voix) *m*
בהש בִּנְעִימָה לְבָבִית	d'un ton cordial
הִבְלִיעַ בִּנְעִימָה	mentionner en passant
‖ נְעִימוֹת נ״ר	agrément *m*, plaisir *m*
נְעִימוּת (48) נ	agrément *m*, plaisir *m*
אִי־נְעִימוּת	désagrément *m*, déplaisir *m*
נְעִימִי, ־מִית ת	mélodieux

נְעִיץ (15) ז caniveau *m*, rigole *f*, rainure *f*
|| טכנ נְעִיץ־הַגַּלְגַּל gorge *f* de la poulie
נָעִיץ, נְעִיצָה ת (מסמר) pointu, facile à enfoncer
|| (קיר) perforable, pénétrable
נְעִיצָה (201) נ action *f* d'enfoncer
נְעִיצַת־סַכִּין coup *m* de poignard
נְעִיצַת־עַיִן regard aigu *ou* perçant
1. נְעִירָה (201) נ (ניענוע) ballottement *m*
2. נְעִירָה (201) נ (קריאת־החמור) braiment *m*
נֶעְכָּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כָּרִים, ־כָּרוֹת) ת affligé
רוּחַ נֶעְכֶּרֶת mélancolie *f*
נֶעְכָּרוּת (46) נ affliction *f*, dépression *f*
נַעַל (152, זוגי נַעֲלַיִם 261) נ chaussure *f*, soulier *m*
נַעֲלֵי־בַיִת pantoufles *fpl*
נַעֲלֵי־יָד gants *mpl*
נַעֲלַיִם חֲצָאִיּוֹת souliers bas
שַׁל נַעַלְךָ retire ta chaussure
1. נָעַל (326) פ״י (סגר) fermer (à clé), verrouiller
בהש נָעַל אֶת־הַיְשִׁיבָה lever la séance
|| נִנְעַל (397) פ״ע être fermé, se fermer
הַדֶּלֶת נִנְעֶלֶת אוֹטוֹמָטִית la porte se ferme automatiquement
2. נָעַל (326) פ״י (שם נעל) chausser (un soulier)
נָעַל סַנְדָּלִים mettre des sandales
|| הִנְעִיל (502) פ״י chausser (qn)
°נְעָלָה (216) נ chaussure *f*
נַעֲלֶה, ־לָה ת éminent, sublime, élevé
נַעֲלוּל (41) ז petit soulier
נַעֲלוּת (45, בלי ר׳) נ éminence *f*, élévation *f*
נֶעְלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת caché, secret
|| מתמט נֶעְלָם ז inconnue *f*
מִשְׁוָאָה בַּת־שְׁנֵי־נֶעְלָמִים équation *f* à deux inconnues
||° (ר׳ נַעֲלָמִים) hypocrite, simulateur
נֶעְלָס, נֶעְלָסָה ת gai, joyeux, allègre
נָעֵם (326) פ״ע être agréable, être charmant
מַה־נָּעַמְתְּ que tu es charmante
יִנְעַם לוֹ! grand bien lui fasse!
וְלַשּׁוֹמְעִים יִנְעַם à bon entendeur salut

|| נִנְעַם (397) פ״ע être agréable
|| הִתְנַעֵם (472) פ״ע jouir, se délecter
|| הִנְעִים (502) פ״י rendre agréable
(שר בקול ערב) chanter agréablement
אַנְעִים זְמִירוֹת je veux chanter agréablement
(הלחין) mettre en musique
נֹעַם (197) ז agrément *m*, amabilité *f*, charme *m*
אִמְרֵי־נֹעַם ז״ר paroles *fpl* aimables
בהש מַקֵּל־נֹעַם ז autorité bienveillante
נָעֳמִי ש״פ נ Noémi *f*
נַעֲמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ עוף autruche *f*
נַעֲמָן, ־נָה ת agréable, gentil, gracieux
נַעֲנָה (ר׳ ־נוֹת) נ או נַעֲנָע (89) ז menthe *f*
נִעְנוּעַ (9) ז balancement *m*, oscillation *f*
נִעְנַע (465) פ״י secouer, agiter, remuer
נִעְנַע לוֹ בְּרֹאשׁוֹ acquiescer de la tête
|| הִתְנַעְנַע (496) פ״ע s'agiter, se balancer
נַעֲנָע ← נַעֲנָה
נַעַץ (152) ז punaise (clou) *f*
נָעַץ (326) פ״י enfoncer, ficher
נָעַץ מַסְמֵר planter un clou
נָעַץ סַכִּין בַּגַּב poignarder dans le dos
נָעַץ עֵינָיו בְּ־ fixer son regard sur
|| נִנְעַץ (397) פ״ע être enfoncé
|| נִעֵץ (435) פ״י fixer avec des punaises
|| הִתְנַעֵץ (472) פ״ע s'enfoncer
|| הִנְעִיץ (502) פ״י enfoncer
נַעֲצוּץ (41) ז צמח nerprun *m*
נַעַר (152) ז garçon *m*, jeune homme *m*
מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן jeunes et vieux
נַעַר יִסְפְּרֵם on peut les compter sur les doigts
קָרָא לַנַּעַר בִּשְׁמוֹ appeler un chat un chat
|| (משרת) valet *m*, domestique *m*
1. נָעַר (326) פ״י (ניענע) secouer
|| נִנְעַר (397) פ״ע être secoué
(התעורר) se réveiller
|| נִעֵר (435) פ״י secouer, vider
נִעֵר שְׁטִיחִים secouer des tapis
(בחש) remuer

‖ הִתְנַעֵר (472) פ"ע	se secouer, se dégager
הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר	ébroue-toi de la poussière
(התעורר)	se réveiller
‖ הִנְעִיר (502) פ"י	réveiller, ranimer
2. נָעַר (326) פ"ע (שאג)	mugir, rugir
(חמור)	braire
נֹעַר (—) ז	jeunesse *f*
תְּנוּעַת־נֹעַר נ	mouvement *m* de jeunesse
נֹעַר־זָהָב	jeunesse dorée
נֹעַר עוֹבֵד	jeunesse ouvrière
נְעָרָה (216) נ	braiment (de l'âne) *m*
נַעֲרָה (238) נ	jeune fille *f*
‖ (משרתת)	servante *f*
נַעֲרוּר (41) ז	jeune garçon *m*
נַעֲרוּת (45, בלי ר') נ	jeunesse *f*, adolescence *f*
מַעֲשֵׂה־נַעֲרוּת ז	enfantillage *m*, puérilité *f*
נַעֲרָץ, ־צָה ת	respecté, vénéré
נְעֹרֶת (256) נ	étoupe *f*
נָף ← 1. [נוף]	
נִפְגָּע, ־גַּעַת (ר' ־גָּעִים, ־גָּעוֹת) ת	touché, atteint
‖ נִפְגָּעִים ז"ר	victimes (morts et blessés) *fpl*
צבא	pertes *fpl*
נִפְגְּעֵי־מִלְחָמָה	victimes de la guerre
1. נָפָה (210) נ (כברה)	tamis *m*, sas *m*, crible *m*
2. נָפָה (210) נ (פלך)	district *m*
נִפָּה (447) פ"י	tamiser, cribler
בהש	trier, épurer
‖ הִתְנַפָּה (480) פ"ע	être trié, être épuré
נָפוּחַ, נְפוּחָה ת	enflé, gonflé
נִפּוּחַ (9) ז	enflure *f*, gonflement *m*
‖ בהש (הפרזה)	exagération *f*
‖ טכנ נִפּוּחַ־זְכוּכִית	soufflage *m* de verre
נִפּוּט (51) ז	égrenage *m*
נִפּוּי (51) ז	tamisage *m*, criblage *m*
‖ בהש	tri *m*, épuration *f*
נָפוּל, נְפוּלָה ת	émacié, amaigri, ratatiné
לְחָיַיִם נְפוּלוֹת	joues creuses
1. נִפּוּל (51) ז (אפרוח)	pigeonneau *m*, poussin *m*
2. נִפּוּל (51) ז (נפילה)	chute *f*
נִפּוּל־אֵיבָרִים	gangrène *f*
פַּת־נְפוּלִים נ	pain *m* de mauvaise qualité
נַפּוֹלֵיאוֹן ש"פ ז	Napoléon *m*
‖ (מטבע)	napoléon (pièce d'or) *m*
נָפוּס (ר' ־סים) ז צמח	chou-rave *m*
נָפוּף, נְפוּפָה ת	gonflé, ballonné
נָפוֹץ, נְפוֹצָה ת	répandu, fréquent
נִפּוּץ (51) ז (שבירה)	rupture *f*, brisement *m*
‖ (הפעלת־נפץ)	détonation *f*, explosion *f*
‖ (של־פשתן)	broyage *m*, teillage *m*
נְפוֹצוֹת (42) נ"ר	éléments dispersés, débris *mpl*
נִפּוּק (51) ז בנק	émission *f*
נָפוּשׁ, נְפוּשָׁה ת	oisif
נִפּוּשׁ (51) ז	animation *f*
נָפַח (373) פ"י (נשב)	souffler
נָפַח נַפְשׁוֹ	rendre l'âme, expirer
תִּפַּח רוּחוֹ	qu'il aille au diable
‖ (תפח)	s'enfler, se gonfler
‖ נִפַּח (426) פ"ע	être soufflé
‖ (תפח)	s'enfler, se gonfler
‖ נִפַּח (440) פ"י	enfler, gonfler
בהש (הפריז)	enfler, exagérer
‖ הִתְנַפֵּחַ (477) פ"ע	s'enfler, se gonfler
בהש הִתְנַפֵּחַ מִגַּאֲוָה	être gonflé d'orgueil
‖ הִפִּיחַ (521) פ"י	souffler sur
בהש (גרם מפח־נפש)	attrister, faire soupirer
הִפִּיחַ נֶפֶשׁ־פ'	attrister, décevoir
‖ (מאס)	mépriser, dédaigner
נֶפַח (179) ז	volume *m*
נַפָּח (90) ז	forgeron *m*
נַפָּחוּת (46) נ	métier *ou* travail *m* du forgeron
נַפָּחִיָּה (202) נ	forge *f*
נָפַט (303) פ"י	égrener (laine, chanvre)
‖ נִפֵּט (432) פ"י	égrener
נֵפְט (—) ז	pétrole *m*, kérosène *m*
נֵפְט גָּלְמִי	pétrole brut
נַפְטָלִין (—) ז	naphtaline *f*
נִפְטָר, ־טֶרֶת (ר' ־טָרִים, ־טָרוֹת) ש	défunt *n*
נְפִיחָה (201) נ (נשיבה)	souffle *m*
‖ (תפיחות)	enflure *f*, gonflement *m*
‖ (פליטת גזים)	pet *m*
נְפִיחוּת (48) נ	enflure *f*, oedème *m*

נָפִיל (ר' נְפִילִים) ז géant (préhistorique) *m*, ange déchu
נְפִילָה (201) נ chute *f*
רת נְפִילַת־אַפַּיִם prosternation *f*
|| (תבוסה) défaite *f*
|| צבא (מות־חייל) mort *f* au combat
|| מַחֲלַת־הַנְּפִילָה נ épilepsie *f*
נָפִיץ, נְפִיצָה ת explosif, détonant
1. נְפִיצָה (201) נ (שבירה) rupture *f*, brisement *m*
|| פיס (של־קרן־אור) dispersion *f*
2. נְפִיצָה (201) נ (הפצה) diffusion *f*
1. נְפִיצוּת (48) נ (של־חומר נפץ) explosivité *f*
2. נְפִיצוּת (48) נ (תפוצה) diffusion *f*
נְפִישָׁה (201) נ repos *m*, détente *f*
נֹפֶךְ (187) ז turquoise *f*
בהש הוֹסִיף נֹפֶךְ מִשֶּׁלּוֹ ajouter son grain de sel
נָפַל (372) פ"ע tomber
נָפַל עַל־פָּנָיו se prosterner
נָפַל לְמִשְׁכָּב s'aliter
נָפַל עַל־הַמְּצִיאָה sauter sur l'occasion
בהש נָפְלוּ פָּנָיו avoir mauvaise mine, être maussade
נָפַל לִבּוֹ או נָפְלָה רוחו se décourager
נָפַל הַגּוֹרָל le sort en est jeté
|| (קרה) נָפַל דָּבָר quelque chose est arrivé
נָפְלוּ דְּבָרִים בֵּין־ un incident a eu lieu entre
נָפְלָה דְּלֵקָה un incendie a éclaté
נָפְלָה טָעוּת il y a eu erreur
נָפַל בְּחֶלְקִי j'ai le privilège *ou* le devoir
נָפַל לְפ' בִּירוּשָּׁה échoir à qn en héritage
נָפְלָה הַהַצָּעָה la proposition a été rejetée
נָפְלָה הַמֶּמְשָׁלָה le gouvernement est tombé
|| (היה נחות) נָפַל מִן־ être inférieur à
נָפַל בְּעֵינֵי־פ' baisser dans l'estime de qn
|| צבא נָפַל בַּקְּרָב tomber au combat
נָפַל הַמִּבְצָר la forteresse est tombée
נָפַל בַּשֶּׁבִי être fait prisonnier
נָפַל בִּידֵי־ tomber aux mains de
°נָפַל אֶל־ se rendre à, se livrer à
|| דקדוק עִצּוּר נוֹפֵל consonne éliminée

לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן assonance *f*, allitération *f*, paronomase *f*
|| הִתְנַפֵּל (466) פ"ע (עַל־) se jeter sur, assaillir
(לפני־) se prosterner
|| הִפִּיל (522) פ"י faire tomber
הִפִּיל גּוֹרָל או פּוּר tirer au sort
הִפִּיל חֲלָלִים causer des pertes
בהש הִפִּיל פָּנָיו בְּפ' se fâcher contre qn
הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־ implorer, supplier
(הכשיל) faire échouer
לֹא הִפִּיל דָּבָר ne rien omettre
(אישה) הִפִּילָה avorter
נֵפֶל (182) ז avorton *m*
|| בהש מִבְצָע־נֵפֶל ז entreprise avortée
נִפְלָא, ־אָה ת merveilleux, prodigieux
|| נִפְלָאוֹת נ"ר merveilles *fpl*, prodiges *mpl*
נִפְלֶה, ־לָה ת différent
נִפְלוּת (45) נ différence *f*, singularité *f*
נַפָּלְם (—) ז כימ napalm *m*
נְפֹלֶת (256) נ déchet *m*, retombée *f*, chutes *fpl*
נְפֹלֶת רַדְיוֹאַקְטִיבִית retombées radioactives
נִפְנוּף (41) ז action *f* d'agiter *ou* de remuer
נִפְנֵף (460) פ"י agiter, remuer
|| הִתְנַפְנֵף (494) פ"ע s'agiter, se remuer
(במניפה) s'éventer
נַפְנֶפֶת (252) נ fronce *f*, volant (d'une robe) *m*
נִפֵּס (432) פ"י battre, dépoussiérer (de la laine)
נִפְסָד, ־סֶדֶת (ר' ־סָדִים, ־סָדוֹת) ת (ניזוק) perdant
|| (פסול) nuisible, malfaisant
מִנְהָג נִפְסָד coutume *f* déplorable
נִפְסָדוּת (46) נ nocivité *f*, malfaisance *f*, nullité *f*
נָפַע (374) פ"י souffler
|| הִפִּיעַ (521) פ"י insuffler
נִפְעַל (—) ז דקדוק conjugaison passive
נִפְעָלוּת (46) נ passivité *f*
נִפְעָם, ־עֶמֶת (ר' ־עָמִים, ־עָמוֹת) ת agité, ému
בְּלֵב נִפְעָם le coeur palpitant
נָפַץ (303, עת' יִנְפֹּץ) פ"ע se disperser, se répandre
|| פ"י (פיזר) disperser, répandre

|| (שבר לרסיסים) briser, fracasser
|| נִפֵּץ (432) פ״י (פרק) défaire, démonter
(שבר) briser, fracasser, broyer
(חבט) נִפֵּץ שְׁטִיחִים battre des tapis
|| הִתְנַפֵּץ (466) פ״ע se briser, être mis en pièces
בהש תִּקְווֹתָיו הִתְנַפְּצוּ ses espoirs sont anéantis
נֶפֶץ (166) ז fracas *m*, explosion *f*
חֹמֶר־נֶפֶץ ז explosif *m*
מְנוֹעַ־נֶפֶץ ז moteur *m* à explosion
1. נַפָּץ (90) ז (מיתקן) détonateur *m*
2. נַפָּץ (90) ז (מנפץ־צמר) teilleur *m*
נִפְצוּץ (41) ז crépitement *m*, légère explosion
נְפַק (ציווי פוק) פ״ע ארמית sortir
נַפְקָא מִנַּהּ il en résulte, il ressort de là
אֵין נַפְקָא מִנַּהּ il n'y a pas de différence
מַאי נַפְקָא מִנַּהּ? qu'importe?
פּוּק חֲזִי va voir
נֶפֶק (166) ז צבא équipement distribué
נִפֵּק (432) פ״י צבא distribuer (de l'équipement)
|| הִפִּיק (522) פ״י דקדוק articuler, prononcer
|| הִנְפִּיק (499) פ״י בנק faire circuler, émettre
נִפְקָד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת absent
נִכְסֵי־נִפְקָדִים ז״ר biens abandonnés
רְשִׁימַת־נִפְקָדִים נ liste *f* d'absence
|| (שומר־פיקדון) dépositaire
נִפְקָדוּת (46) נ absence *f*
נַפְקָה (207) או נַפְקָנִית (17) נ prostituée *f*
נַפְקוּתָה (201) נ distinguo *m*
נִפְרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת séparé, distinct
|| מִסְפָּר נִפְרָד nombre impair
|| בְּנִפְרָד תה״פ séparément
|| דקדוק נִפְרָד ז état absolu (du nom)
נִפְרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת exagéré
נִפְרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת répandu
חִזּוּן נִפְרָץ phénomène fréquent
נָפַשׁ (303) פ״ע se reposer, souffler (après un effort)
|| נִפַּשׁ (423) פ״ע se reposer, se délasser
שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ il chôma et se reposa
|| נִפֵּשׁ (432) פ״י animer, ranimer
|| הִתְנַפֵּשׁ (466) פ״ע respirer fortement
(נפש) se reposer
|| הִנְפִּישׁ (499) פ״י faire reposer, réconforter
נָפֵשׁ, נְפֵשָׁה ת calme, reposé
נֶפֶשׁ (173) נ (רוח־חיים) âme *f*, vie *f*, respiration *f*
נֶפֶשׁ חַיָּה être vivant
לֹא פָּגַשְׁתִּי נֶפֶשׁ חַיָּה je n'ai pas rencontré âme qui vive
|| (חיים) vie *f*
דִּינֵי־נְפָשׁוֹת ז״ר accusation capitale
סַכָּנַת־נְפָשׁוֹת נ danger *m* de mort
פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ ז sauvetage *m* de vie humaine
בִּקֵּשׁ אֶת־נֶפֶשׁ־פְּ׳ en vouloir à la vie de qn
בִּקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ demander grâce
הִכָּה אֶת־פְּ׳ נֶפֶשׁ frapper qn à mort
הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד risquer *ou* exposer sa vie
נִמְלַט עַל־נַפְשׁוֹ sauver sa vie
עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ défendre sa vie
בְּנַפְשְׁךָ הַדָּבָר ta vie en dépend
חֵי־נַפְשְׁךָ! par ta vie!
אֵין דּוֹחִים נֶפֶשׁ מִפְּנֵי־נֶפֶשׁ on ne sacrifie pas une vie pour en sauver une autre
הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ prendre la responsabilité de sa mort
|| (אדם) personne *f*, être vivant
הַנְּפָשׁוֹת (במחזה) les personnages *mpl*
עָשָׂה נְפָשׁוֹת לְ־ recruter des adhérents à
עָזַב לְנַפְשׁוֹ laisser seul, laisser tranquille
|| (רצון) volonté *f*, désir *m*
נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ aspirer à, désirer ardemment
יֵשׁ או הָיָה אֶת־נַפְשׁוֹ avoir l'intention
קָצְרָה נַפְשׁוֹ être impatient
יָצְאָה נַפְשׁוֹ rendre l'âme
יָצְאָה נַפְשׁוֹ לְ־ mourir d'envie de
כָּל־עוֹד נַפְשׁוֹ בּוֹ à demi-mort
כְּנַפְשְׁךָ או כְּאַוַּת נַפְשְׁךָ à ton aise, comme tu veux
אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ si tu veux, si tu as envie
מַה־נַּפְשָׁךְ de deux choses l'une
נֶפֶשׁ רְחָבָה convoitise *f*, ambition *f*

נֶפֶשׁ שְׁפָלָה — modestie *f*, humilité *f*
|| (הרגשה) — sentiment *m*, passion *f*
אַהֲבַת־נֶפֶשׁ — amour ardent
אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ — ennemi mortel
יְדִיד־נֶפֶשׁ ז — ami *m* intime
בְּלֵב וָנֶפֶשׁ — de tout coeur
חוֹלֵה־נֶפֶשׁ — psychopathe
מַר־נֶפֶשׁ — aigri, désespéré
חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — être épris de
||(חזה) — poitrine *f*, gorge *f*
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ — l'eau me vient à la gorge, je n'en peux plus
°בָּתֵּי־נֶפֶשׁ ז״ר — amulettes (en pendentif) *fpl*
|| (מצבת־זיכרון) — monument commémoratif
|| טכנ נֶפֶשׁ־הַמֹּאזְנַיִם — aiguille *f* de la balance
נֶפֶשׁ־הַמַּסֶּכֶת — trame *f* du tissu
נֹפֶשׁ (190, בלי ר׳) ז — repos *m*, relâche *f*, détente *f*
מַחֲנֵה־נֹפֶשׁ ז — camp *m* de vacances, villégiature *f*
נַפְשִׁי, ־שִׁית ת — spirituel, psychologique, mental
נַפְשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) ז — affectivité *f*, cordialité *f*
נִפְשָׁע, ־שַׁעַת (ר׳ ־שָׁעִים, ־שָׁעוֹת) ת — criminel
נִפְשָׁעוּת (46) נ — scélératesse *f*, culpabilité *f*
נֶפֶת (165) ז (מחוז) — contrée *f*, région *f*
נֹפֶת (187, בלי ר׳) ז — nectar *m*, miellée *f*
נֹפֶת־צוּפִים — rayon *m* de miel
בהש נָטַף נֹפֶת — distiller du miel
נַפְתּוּל (41) ז — méandre *m*, sinuosité *f*
|| בהש (התלבטות) — débat *m*, embarras *m*
(מאבק) — lutte *f*, mêlée *f*
נִפְתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — sinueux, tordu
|| בהש (מעוות) — pervers, fourbe, rusé
נִפְתָּלוּת (46) נ — tortuosité *f*, perversité *f*
1. נֵץ (114) ז עוף — épervier *m*
|| בהש (תומך בתקיפות) — partisan *m* de la manière forte, faucon *m*
2. נֵץ (114) ז צמח — bourgeon *m*, bouton *m*
|| נֵץ־חָלָב — ornithogale *m*
נָצָא ← 1. נָצָה
נִצַּב ← [יצב]

נִצָּב, נִצֶּבֶת (ר׳ נִצָּבִים, נִצָּבוֹת) ת (עומד) — debout
|| מתמט — perpendiculaire
נִצָּב (95) ז (ממונה) — préposé *m*, préfet *m*
|| (במשטרה) — général (de police) *m*
תַּת־נִצָּב — brigadier général (de police) *m*
נִצָּב־מִשְׁנֶה — colonel (de police) *m*
סְגַן־נִצָּב — lieutenant-colonel (de police) *m*
|| (בתיאטרון) — figurant *m*
מתמט — perpendiculaire *f*
|| צמח — pétiole *m*, queue *f*, tige *f*
|| (ידית) — manche *m*, poignée *f*
נִצַּב־הַחֶרֶב — garde *f* de l'épée
[נצג] ← יַצֵּג
1. נָצָה (371) או נָצָא (375, עת׳ יֵצֵא) פ״ע (עף) — s'envoler
2. נָצָה (371) פ״ע (חרב) — être désolé, être dévasté
|| נִצָּה (425) פ״ע — être désolé, être dévasté
3. נִצָּה (425) פ״ע (רב) — se quereller, se disputer
|| הִתְנַצָּה (480) פ״ע — se quereller, se battre
|| הִצָּה (520) פ״י — s'attaquer à, exciter contre
4. נִצָּה (453) פ״י (כיסה בנוצות) — couvrir de plumes
נִצָּה (208) נ — bourgeon *m*, bouton *m*
נַצּוֹחַ (32) ז — vainqueur *m*, héros *m*
נִצּוֹחַ, ־חָה ת — vaincu
נִצּוּחַ (9) ז (ניצחון) — victoire *f*
|| (ניהול) — direction *f*
מוס — direction (d'orchestre, de chorale)
|| (פולמוס) — controverse *f*, polémique *f*
נִצּוּחַ־דְּבָרִים — constestation *f*, dialectique *f*
1. נִצּוּי (23) ז (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
2. נִצּוּי (23) ז (נוצות) — croissance *f* de plumes
נִצּוֹל, ־לָה ת — rescapé, survivant
נִצּוּל (51) ז — utilisation *f*, exploitation *f*
נִצּוּל־הִזְדַּמְּנוּת — utilisation d'une occasion
|| (קיפוח) — exploitation (d'autrui)
נִצּוּק (21) ז — jet (de liquide) *m*
נָצוּר, נְצוּרָה ת (שמור) — gardé, préservé
|| (נתון במצור) עִיר נְצוּרָה — ville assiégée
|| (נשק) אֶקְדָּח נָצוּר — révolver *m* en position de sécurité
|| נָצוּר ז (מחבוא) — cachette *f*

|| נְצוּרוֹת נ״ר — secrets *mpl*, mystères *mpl*
חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת — nouvelles sensationnelles
נִצּוּר (51) ז — christianisation *f*
נִצַּח (332, עת׳ יְנַצַּח) פ״י — vaincre, triompher de
|| נִצַּח (426) פ״ע — être vaincu
|| נִצַּח (440) פ״י (במלחמה) — vaincre
(בהתחרות) — gagner (une épreuve), battre (un rival)
(על־תזמורת או מקהלה) — diriger
בהש נִצַּח עַל־מְלָאכָה — diriger un travail
|| (התווכח) — discuter
נִצְּחוּ זֶה אֶת־זֶה — controverser
|| (רומם) — exalter, glorifier
|| הִתְנַצֵּחַ (477) פ״ע — discuter, débattre
|| הִנְצִיחַ (504) פ״י — perpétuer, immortaliser
1. נֵצַח (184) או נֶצַח (179) ז (הדר) — gloire *f*, splendeur *f*
נֵצַח־יִשְׂרָאֵל — le génie d'Israël (Dieu)
|| (ביטחון) — assurance *f*, espoir *m*
אָבַד נִצְחִי — mon espoir est perdu
|| (ניצחון) — victoire *f*, triomphe *m*
|| (זמן אינסופי) — éternité *f*
חַיֵּי־נֵצַח ז״ר — vie éternelle
לָנֶצַח או עַד־נֵצַח — pour toujours, à jamais
לְנֵצַח־נְצָחִים — à tout jamais
2. נֵצַח (184) ז (עסיס) — jus *m*, suc *m*, sève *f*
|| בהש (דם) — sang *m*
נִצָּח, נִצַּחַת (ר׳ נִצָּחִים, נִצָּחוֹת) ת (מתמיד) — durable
|| (מכריע) — décisif, définitif
תְּשׁוּבָה נִצַּחַת — réponse *f* irréfutable
נִצָּחוֹן (38) ז — victoire *f*, triomphe *m*
שַׁעַר־נִצָּחוֹן ז — arc *m* de triomphe
נִצְחִי, ־חִית ת — éternel, perpétuel
נִצְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — éternité *f*
נַצְּחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש (תקיף) — personne *f* autoritaire
|| (וכחן) — discuteur *n*, polémiste *n*
נַצְּחָנוּת (46) נ (ניצחון) — victoire *f*, puissance *f*
|| (וכחנות) — polémique *f*, controverse *f*
נַצְּחָנִי, ־נִית ת — polémique
1. נְצִיב (1) ז (עמוד) — colonne *f*

2. נְצִיב (1) ז (מושל) — préfet *m*, commissaire *m*
נְצִיב עֶלְיוֹן — haut-commissaire
נְצִיב־הַמַּס — commissaire aux contributions
נְצִיבוּת (48) נ — commissariat *m*
נָצִיג, נְצִיגָה ש — représentant *n*, délégué *n*
נְצִיגוּת (48) נ — représentation *f*, délégation *f*
נִצָּיוֹן (38) ז — querelle *f*, dispute *f*
נְצִיחָה (201) נ — victoire *f*
נְצִילוּת (48) נ טכנ — efficacité *f*, efficience *f*
נָצִיץ (—) ז — mica *m*
נֶצֶל (—) ז — pourriture (matière) *f*
נִצַּל (423) פ״ע — être sauvé
|| נִצֵּל (432) פ״י (הציל) — sauver, délivrer
(הריק) — débarrasser, dépouiller
(הפיק תועלת) — exploiter
נִצֵּל אֶת־כָּל־הַמַּשְׁאַבִּים — tirer parti de toutes les ressources
נִצֵּל הַהִזְדַּמְּנוּת — profiter de l'occasion
(קיפח) נִצֵּל אֶת־פּוֹעֲלָיו — exploiter ses ouvriers
|| הִתְנַצֵּל (466) פ״ע (התפשט) — se dépouiller
(הצטדק) — s'excuser
הִתְנַצֵּל עַל־אחורו — s'excuser de son retard
|| הִצִּיל (522) פ״י — sauver, préserver
אֲנִי אֶת־נַפְשִׁי הִצַּלְתִּי — j'ai fait ce que j'ai pu
בהש הִצִּיל דְּ״מ מִפִּי־פְ׳ — arracher un renseignement à qn
נַצְּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — exploiteur *n*
נַצְּלָנוּת (46) נ — exploitation (d'autrui) *f*
נַצְּלָנִי, ־נִית ת — qui exploite les autres
נְצֹלֶת (256) נ — déchets *mpl*, restes *mpl*, résidus *mpl*
|| (של מכונה) — rendement *m*
נִצָּן (97) ז צמח — bourgeon *m*, bouton (de fleur) *m*
נִצָּנֵי־הַגְּאֻלָּה — premiers signes du salut
נִצְנוּץ (41) ז — scintillement *m*, éclair *m*
|| בהש נִצְנוּץ־רַעְיוֹן — apparition soudaine d'une idée
נִצְנֵץ (460) פ״ע — étinceler, scintiller
|| בהש (הופיע פתאום) — poindre, surgir
|| הִתְנַצְנֵץ (494) פ״ע — étinceler, scintiller
נִצְפָּה (241) נ צמח — câprier *m*, câpre *f*

1. נָצַץ (301, עת' יִנְצֹץ) פ"ע (הבריק)	étinceler, briller
‖ נוֹצֵץ (455) פ"ע	étinceler, briller
‖ הִתְנוֹצֵץ (488) פ"ע	étinceler, s'allumer
‖ הֵנֵץ (529) פ"ע	luire, briller
הֵנֵצָה הַחַמָּה	le soleil se lève
‖ הִנְצִיץ (498) פ"י	faire briller
2. נָצַץ (301, עת' יִנְצֹץ או יֵנֹץ) פ"ע (פרח)	fleurir
‖ הֵנֵץ (529) פ"ע	bourgeonner, fleurir
1. נָצַר (301, עת' יִנְצֹר או יִצֹּר) פ"י	garder, préserver
נָצַר חֶסֶד	conserver sa faveur
צבא (נשק)	mettre en position de sûreté
‖ נִנְצַר (388) פ"ע	être gardé, être préservé
צבא (נשק)	être en position de sûreté
2. נִצֵּר (432) פ"י	convertir au christianisme
‖ הִתְנַצֵּר (466) פ"ע	embrasser le christianisme
נֵצֶר (182) ז (ענף)	branche *f*, rejeton *m*
‖ בהש (צאצא)	rejeton, progéniture *f*
‖ (קנה)	osier *m*
סַל־נְצָרִים ז	panier *m* d'osier
נִצְרָה (242) נ צבא	cran *m* de sûreté *ou* d'arrêt
נַצְרוּת (45, בלי ר') נ דת	christianisme *m*
נִצְרָךְ, ־רֶכֶת (ר' ־רָכִים, ־רָכוֹת) ש	indigent *n*
נִצְרָכוּת (46) נ	indigence *f*, besoin *m*
נָצְרָנִי, ־נִית ת	chrétien, nazaréen
נְצֶרֶת ש"פ נ (עיר)	Nazareth *m*
נצת ← יָצַת	
1. נָקַב (374) פ"י (עשה חור)	trouer, percer
בהש קוֹל נוֹקֵב	voix perçante
יִקֹּב הַדִּין אֶת־הָהָר	que la justice suive son cours
‖ נִקַּב (423) פ"ע	être troué, être percé
‖ נִקֵּב (432) פ"י	trouer, percer, perforer
נִקֵּב כַּרְטִיס	poinçonner un billet
‖ הִתְנַקֵּב (466) פ"ע	être troué, être percé
2. נָקַב (374) פ"י (קבע)	fixer, désigner
נָקַב שְׂכַר־פ'	fixer le salaire de qn
‖ נִקַּב (423) פ"ע	être fixé, être désigné
3. נָקַב (372) פ"י (קילל)	maudire, blasphémer
4. נִקֵּב (432) פ"י דקדוק	mettre au féminin
נֶקֶב (165) ז	trou *m*, orifice *m*
‖ בהש נְקָבִים ז"ר	besoins naturels
נִצְרַךְ לִנְקָבָיו	faire ses besoins
נַקָּב (90) ז	perforatrice (appareil) *f*
נִקְבֵּב (460) פ"י	perforer
נְקֵבָה (229) נ	femelle *f*, femme *f*
זָכָר וּנְקֵבָה	mâle et femelle
‖ דקדוק	féminin *m*
נִקְבָּה (241) נ (חור)	trou *m*, orifice *m*
‖ (מנהרה)	galerie *f*, tunnel *m*
נַקְבּוּב (51) ז	petit trou
נִקְבּוּב (51) ז	perforation *f*
נַקְבּוּבִי, ־בִית ת	poreux, criblé de trous
נַקְבּוּבִיּוּת (47, בלי ר') נ	porosité *f*
נַקְבּוּבִית (ר' ־בִיּוֹת) נ	pore *m*, interstice *m*
נַקְבוּת (45, בלי ר') נ	féminité *f*
נִקְבוּתִי, ־תִית ת	féminin
נְקֵבִי, ־בִית ת	féminin, femelle
צמח פֶּרַח נְקֵבִי	fleur *f* femelle
‖ דקדוק	féminin
נַקְבָן, ־נִית ש	poinçonneur *n*, pupitreur *m*
נַקְבָנוּת (46) נ	poinçonnage *m*, pupitrage *m*
נָקַד (301) פ"י (שם נקודות)	ponctuer
‖ בהש (הפציע)	percer, poindre
נָקְדָה הַחַמָּה	le soleil apparut
‖ נִנְקַד (388) פ"ע	être ponctué
‖ נִקֵּד (432) פ"י	ponctuer, pointiller
כְּתָב מְנֻקָּד	écriture vocalisée (en hébreu)
‖ הִתְנַקֵּד (466) פ"ע	être ponctué
נָקֹד, נְקֻדָּה ת	tacheté, moucheté
1. נֶקֶד (165) ז טכנ	marque *f* de pointeau
2. נֶקֶד (165) ז רפא	bactérie *f*
נֶקֶד אֶשְׁכּוֹלִי	staphylocoque *m*
נֶקֶד־הַזִּיבָה	gonocoque *m*
נֶקֶד מְשַׁרְשָׁר	streptocoque *m*
נִקְדֵּד (460) פ"י	pointiller
נְקֻדָּה (208) נ	point *m*
נְקֻדַּת־אֲחִיזָה	point d'appui
נְקֻדַּת־מַבָּט או ־רְאוּת	point de vue
נְקֻדַּת־מוֹצָא	point de départ
נְקֻדָּה מַכְרַעַת	point de non-retour
נְקֻדַּת־מִפְנֶה	point critique

נְקֻדָּה מֵתָה	point mort
נְקֻדַּת־תֻּרְפָּה	point faible
‖ פיס נְקֻדַּת־הַתָּכָה	point de fusion
נְקֻדַּת־קִפָּאוֹן	point de congélation
נְקֻדַּת־רְתִיחָה	point d'ébullition
‖ דקדוק (בכתיב מלא)	voyelle *f*
נְקֻדָּה וּפְסִיק	point-virgule *m*
נְקֻדָּתַיִם	deux-points *m*
קַו־נְקֻדּוֹת ז	pointillé *m*
‖ גיאוגר נְקֻדַּת־יִשּׁוּב	localité *f*
נַקְדּוּד (51) ז	éleveur *m* de menu bétail
נִקְדּוּד (51) ז	pointillement *m*
נַקְדָּן (97) ז	expert *m* en vocalisation
‖ בהש (דייקן)	pédant *m*, pointilleux *m*
נַקְדָּנוּת (46) נ	ponctuation *f*, vocalisation (d'un texte hébraïque) *f*
‖ בהש (דייקנות)	pédanterie *f*
נָקָה ← נָאקָה	
נִקָּה (425) פ"ע (נעשה נקי)	être pur, se purifier
‖ בהש נִקָּה מֵעֹנֶשׁ	rester impuni
נִקָּה מִשְּׁבוּעָה	être dégagé d'un serment
נִקָּה מֵעָוֹן	être exempt de faute
(הורק)	être dépouillé, être dévasté
‖ נִקָּה (453) פ"י	nettoyer
בהש (זיכה)	déclarer innocent, absoudre
נַקֵּה לֹא יְנַקֶּה	il ne laisse pas impuni
נִקָּה אֶת־עַצְמוֹ	se disculper
‖ הִתְנַקָּה (480) פ"ע (התרחץ)	se nettoyer
בהש (הצטדק)	se justifier, se disculper
1. נָקוּב, נְקוּבָה ת (שיש בו חור)	troué, percé
2. נָקוּב, נְקוּבָה ת (נקבע)	défini, désigné
עֶרֶךְ נָקוּב	valeur nominale
1. נִקּוּב (51) ז (עשיית־חור)	perforation *f*
2. נִקּוּב (51) ז דקדוק	emploi (d'un nom) *m* au féminin
נָקוּד, נְקוּדָה ת	pointillé, ponctué
נִקּוּד (51) ז	pointillement *m*
‖ דקדוק	vocalisation (en hébreu) *f*
‖ נִקּוּדִים ז"ר	pain rassis
נִקּוּז (51) ז	drainage *m*
נִקּוּי (51) ז	nettoyage *m*
נִקּוּי יָבֵשׁ	nettoyage à sec
‖ בהש (זיכוי)	acquittement *m*, disculpation *f*
נָקוּעַ, נְקוּעָה ת	luxé, démis, foulé
נִקּוּף (51) ז	heurt *m*, choc *m*, coup *m*
נִקּוּף־הַלֵּב	battement *m* de coeur
זֵיתֵי־נִקּוּף ז"ר	olives descendues au bâton
נָקוּק, נְקוּקָה ת	fendu, crevassé, coincé
נַקּוֹר (31) ז	tailleur *m* de pierres
נִקּוּר (51) ז	extraction *f*, extirpation *f*
נִקּוּר־עֵינַיִם	éborgnement *m*
‖ דת (של־בשר)	purge (de la viande) *f*
‖ בהש (חיטוט)	picotage *m*, furetage *m*
נִקּוּשׁ (51) ז	heurt *m*, coup *m*, percussion *f*
נִקּוּשׁ־שִׁנַּיִם	claquement *m* de dents
נֶקֶז (166) ז	drainage *m*
נִקֵּז (432) פ"י	drainer
‖ הִתְנַקֵּז (466) פ"ע	être drainé
‖ הִקִּיז (522) פ"י רפא	saigner
1. נָקַט (301) פ"י (לקח)	prendre, saisir
נָקַט אֶמְצָעִים	prendre des mesures
נָקַט עֶמְדָּה	prendre parti
נְקֹט כְּלָל זֶה בְּיָדְךָ	tiens-t'en à cette règle
‖ נִנְקַט (388) פ"ע	être pris, être saisi
נִנְקְטוּ אֶמְצָעִים	des mesures ont été prises
2. נָקַט (374) פ"ע (בחל)	être pris de nausée
נָקְטָה נַפְשׁוֹ בְּ־	être dégoûté de
נָקִי, נְקִיָּה ת	propre, net, pur
הֶעְתֵּק נָקִי	copie *f* au net *ou* au propre
בהש נְקִי־דַעַת	honnête homme
נְקִי־כַפַּיִם	intègre, probe
הַכְנָסָה נְקִיָּה	revenu net
מִשְׁקָל נָקִי	poids net
רֶוַח נָקִי	bénéfice net
לָשׁוֹן נְקִיָּה	euphémisme *m*
מְלָאכָה נְקִיָּה	beau travail
מַצְפּוּן נָקִי	conscience nette *ou* tranquille
עָבָר נָקִי	passé *m* sans tache
קַב וְנָקִי	peu mais bien
יָשַׁב שִׁבְעָה נְקִיִּים	prendre son temps
‖ (פטור)	exempt, dispensé
אֵין נָקִי	personne n'est exempt

‖ (חף מפשע) innocent
‖ (ריק) dépouillé, débarrassé
יָצָא נָקִי מִנְּכָסָיו perdre tous ses biens
1. נְקִיבָה (201) נ (עשיית־חורים) perforation *f*, poinçonnement *m*
2. נְקִיבָה (201) נ (קביעה) désignation *f*
נִקָּיוֹן (38, בלי ר׳) ז propreté *f*, netteté *f*
בהש נִקְיוֹן־כַּפַּיִם intégrité *f*, probité *f*
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּי je m'en lave les mains
נִקְיוֹן־שִׁנַּיִם faim *f*, famine *f*
נְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ propreté *f*, pureté *f*
בהש נְקִיּוּת־הַדַּעַת intégrité *f*, honnêteté *f*
נָקִיט, נְקִיטָה ת dégoûté, écoeuré
נַפְשׁוֹ נְקִיטָה עָלָיו il en est écoeuré
1. נְקִיטָה (201) נ (לקיחה) prise *f*, saisie *f*
נִשְׁבַּע בִּנְקִיטַת־חֵפֶץ jurer sur un objet du culte
2. נְקִיטָה (201) נ (בחילה) nausée *f*, dégoût *m*
נְקִימָה (201) נ vengeance *f*, revanche *f*
נָקִיעַ (9) ז fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
נְקִיעָה (201) נ luxation *f*, foulure *f*, entorse *f*
‖ בהש (סטייה) déviation *f*
נְקִיעַת־נֶפֶשׁ aversion *f*, répulsion *f*
נָקִיף (15, בלי ר׳) ז חקל cueillette (à l'aide d'un bâton) *f*
1. נְקִיפָה (201) נ (דפיקה) action *f* de heurter *ou* de frapper
לְלֹא נְקִיפַת־אֶצְבַּע sans remuer le petit doigt
נְקִיפַת־לֵב או ־מַצְפּוּן remords *m*, scrupule *m*
2. נְקִיפָה (201) נ אסטר précession *f*
נָקִיק (15) ז fente *f*, crevasse *f*, ravin *m*
נְקִירָה (201) נ picotage *m*, becquetage *m*
נְקִישָׁה (201) נ coup *m*, heurt *m*
נְקִישָׁה עַל־הַדֶּלֶת coup frappé à la porte
כְּלֵי־נְקִישָׁה ז״ר instruments *mpl* de percussion
נָקֵל, נְקַלָּה ת facile, aisé
‖ בְּנָקֵל או עַל־נְקַלָּה facilement, aisément
נִקְלֶה, ־לָה ת vil, dédaigné, insignifiant
נִקְלוּת (45) נ vilenie *f*, bassesse *f*
נַקְלִיט (1) ז montant (de lit) *m*

נָקַם (374, עת׳ יִקֹּם או יִנְקֹם) פ״י venger
נָקַם נִקְמַת־פְּ׳ venger qn
‖ נִקַּם (423) פ״ע (נקם) prendre sa revanche
(נענש) être puni
‖ הִתְנַקֵּם (466) פ״ע se venger
‖ הִקִּים (522) פ״י venger
נָקָם (501, בלי ר׳) ז vengeance *f*, revanche *f*
לָקַח נָקָם tirer vengeance, se venger
נְקָמָה (215) נ vengeance *f*, revanche *f*
רָאָה נִקְמָתוֹ מִפְּ׳ savourer sa vengeance de qn
אֵל־נְקָמוֹת ז Dieu vengeur
נַקְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש vengeur *n*
נַקְמָנוּת (46) נ esprit *m* de revanche
נַקְמָנִי, ־נִית ת vindicatif
נַקְנִיק (1) ז saucisse *f*
נַקְנִיקִיָּה (202) נ charcuterie (boutique) *f*
נַקְנִיקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ saucisson *m*
נַקְנִיקָן או נַקְנִיקַר (97) ז charcutier *m*
נָקַע (373, עת׳ יֵקַע) פ״ע se luxer, se déboîter
בהש נָקְעָה נַפְשׁוֹ מִפְּ׳ avoir qn en horreur
‖ נִקַּע (440) פ״י désarticuler, disloquer
‖ הִתְנַקֵּעַ (477) פ״ע se détacher, s'arracher
‖ הִקִּיעַ (521) פ״י désarticuler, disloquer
1. נֶקַע (179) ז רפא luxation *f*, déboîtement *m*, entorse *f*
2. נֶקַע (179) ז (נקיק) fente *f*, crevasse *f*, fissure *f*
1. נָקַף (301) פ״י (דפק) frapper, heurter
בהש לֹא נָקַף אֶצְבַּע ne pas remuer le petit doigt
נְקָפוֹ לִבּוֹ avoir des remords
‖ נִקֵּף (432) פ״י frapper, heurter
(פירות) faire tomber, abattre
‖ הִקִּיף (522) פ״י rapprocher
‖ הִקִּיף רַגְלָיו זו עַל־זו se croiser les jambes
2. נָקַף (301) פ״י (סבב וחזר) tourner, faire le tour
‖ נִקַּף (423) פ״ע être entouré
‖ הִקִּיף (522) פ״י entourer, cerner
הִקִּיף פְּאַת־רֹאשׁוֹ arrondir sa chevelure
הִקִּיף בִּדְבָרִים accabler de paroles

(כלל) comprendre, contenir, embrasser
שִׂיחָה מַקִּיפָה tour *m* d'horizon
‖ פ״ע הִקִּיפוּ הַיָּמִים les jours étaient révolus
(נתן באשראי) vendre à crédit
הַחֶנְוָנִי מַקִּיף le marchand fait crédit
נֶקֶף (165) ז coup *m*, heurt *m*, contusion *f*
נִקְפֵי־לֵב remords *mpl*, scrupules *mpl*
נֹקֶף (187) ז cueillette (des olives) *f*, récolte *f*
נְקִפָה (241) נ contusion *f*, meurtrissure *f*
נָקַר (374, עת׳ יִנְקֹר או יִקֹּר) פ״י piquer, extirper
‖ (חיטט) picoter, becqueter
‖ נִקַּר (423) פ״ע être rongé, être crevé (yeux)
‖ נִקֵּר (432) פ״י piquer, crever (les yeux)
(חיטט) picoter, becqueter
בהש הַסָּפֵק נִקֵּר בְּמֹחוֹ le doute lui rongeait la cervelle
דת נִקֵּר בָּשָׂר purger la viande (de la graisse)
נֶקֶר (166) ז (נקירה) piqûre *f*, picotage *m*
‖ (בצמיג) crevaison *f*
‖ (איזמל) bédane *m*, gouge *f*
נַקָּר (90) ז עוף pic *m*, pivert *m*
נִקְרָה (242) נ (נקיק) fente *f*, ravin *m*
‖ (אבקת־אבן) poussière *f*, poussier *m*
נִקּוּר (41) ז coups *mpl* de bec
נַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש picoteur (oiseau) *n*
‖ בהש (חטטן) pédant *m*, censeur *m*, fouineur *m*
נַקְרָנוּת (46) נ pédanterie *f*, hypercritique *f*
נַקְרָנִי, ־נִית ת pointilleux, insidieux
בהש מַחְשָׁבָה נַקְרָנִית pensée obsédante
נִקֹּרֶת (256) נ poussière *f*, poussier *m*
1. **נָקַשׁ** (374) פ״י (דפק) frapper, heurter
נָקַשׁ בַּדֶּלֶת frapper à la porte
שִׁנָּיו נָקְשׁוּ זוֹ בְּזוֹ ses dents claquaient
‖ נִקֵּשׁ (432) פ״י frapper, heurter
‖ הִתְנַקֵּשׁ (466) פ״ע se heurter, s'entrechoquer
‖ הִקִּישׁ (522) פ״י frapper, heurter, cogner
הִקִּישׁ בְּתֹף battre du tambour
‖ (השווה) comparer
2. **נָקַשׁ** (374) פ״י (לכד) prendre au piège
‖ נִקַּשׁ (423) פ״ע être pris au piège

‖ נִקֵּשׁ (432) פ״י tendre un piège à
‖ הִתְנַקֵּשׁ (466) פ״ע comploter, intriguer
הִתְנַקֵּשׁ בְּחַיֵּי־פ׳ attenter à la vie de qn
נֶקֶשׁ (166) ז claquement *m*, déclic *m*
נִקְשֶׁה, ־שָׁה ת (מר־נפש) malheureux, aigri
‖ (קשה) dur, raide
נֻקְשֶׁה, ־שָׁה ת dur, raide, tenace
לֶחֶם נֻקְשֶׁה pain dur
בהש אָדָם נֻקְשֶׁה homme dur *ou* inflexible
נֻקְשׁוּת (45) נ dureté *f*, raideur *f*, ténacité *f*
נֵר (113, ר׳ נֵרוֹת, נֵרוֹת־) ז chandelle *f*, bougie *f*
נֵר־נְשָׁמָה lampe *f* en souvenir d'un défunt
נֵר־תָּמִיד lampe perpétuelle
הֶעֱלָה נֵר allumer une bougie
‖ בהש נֵר לְרַגְלִי phare *m* qui guide mes pas
נֵרוֹ דוֹעֵךְ sa vie (*ou* sa chance) décline
מַר שִׁמְעוֹן נֵרוֹ יָאִיר l'éminent M. Simon
חִפֵּשׂ בְּנֵרוֹת chercher avec des lanternes
‖ (יחידת־הארה) lux *m*
‖ נֵר־לַיְלָה צמח onagraire *m*, herbe-aux-ânes *f*
נִרְאֶה, ־אֵית (ר׳ ־אִים, ־אוֹת) ת apparent, visible
כַּנִּרְאֶה או כְּפִי־הַנִּרְאֶה apparemment, à ce qu'il semble
הַדָּבָר נִרְאֶה לִי cela me paraît acceptable
נַרְגָּא (—) ז ארמית hache *f*
נִרְגָּז, ־גֶּזֶת (ר׳ ־גָּזִים, ־גָּזוֹת) ת irrité, fâché
‖ נִרְגָּזוֹת תה״פ d'un ton irrité
נִרְגָּזוּת (46) נ irritation *f*
נַרְגִּיל (1) ז צמח (עץ) cocotier *m*
‖ (פרי) noix *f* de coco
נַרְגִּילָה (201) נ narguilé (pipe orientale) *m*
נִרְגָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת grincheux, acariâtre
נִרְגָּנוּת (46) נ humeur *f* acariâtre, esprit grognon
נִרְגָּשׁ, ־גֶּשֶׁת (ר׳ ־גָּשִׁים, ־גָּשׁוֹת) ת ému
נִרְגָּשׁוּת (46) נ émotion *f*
נֵרְדְּ (נרדי; ר׳ נְרָדִים, נרדי־) ז צמח nard *m*
נַרְדִּינוֹן (—) ז essence *f* de nard, nard *m*
נִרְדָּף, ־דֶּפֶת (ר׳ דָּפִים, ־דָּפוֹת) ת persécuté
נִרְדָּף עַל־צַוָּאר traqué sans merci
‖ (בתורת־הלשון) synonyme

נִרְדָּפוּת (46) נ — persécution *f*
שִׁגָּעוֹן־הַנִּרְדָּפוּת ז — manie *f* de la persécution
‖ (בתורת־הלשון) — synonymie *f*
נַרְדְּשִׁיר (–) ז — trictrac (jeu) *m*
נַרְוָד (91) ז — brancard *m*, civière *f*
נִרְחָב, ־חֶבֶת (ר׳ ־חָבִים, ־חָבוֹת) ת — large, vaste
‖ נִרְחָבוֹת תה״פ — abondamment
נִרְמוּל (51) ז — normalisation *f*
נִרְמֵל (460) פ״י — normaliser
נִרְעָשׁ, ־עֶשֶׁת (ר׳ ־עָשִׁים, ־עָשׁוֹת) ת — ému, agité
נִרְעָשׁוּת (46) נ — émotion *f*, agitation *f*
נִרְפֶּה, ־פָּה ת — paresseux, indolent
נִרְפּוּת (45) נ — paresse *f*, indolence *f*
נִרְצָעוּת (46) נ — dévouement *m* sans bornes
נַרְקִיס (1) ז צמח — narcisse *m*
נַרְקִיסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — narcissisme *m*
נִרְשָׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שָׁלִים, שָׁלוֹת) ת — négligé
נַרְתִּיק (1) ז — étui *m*, gaine *f*, fourreau *m*
הוֹצִיא חֶרֶב מִנַּרְתִּיקָהּ — dégainer
כהש יָצְאָה חַמָּה מִנַּרְתִּיקָהּ — le soleil se lève
‖ אנטום — vagin *m*
נָשׁ ← בַּרְנָשׁ
נָשָׂא (375) פ״י (הרים) — lever, élever
נָשָׂא דְּבָרוֹ — prendre la parole
נָשָׂא נְאוּם — prononcer un discours
נָשָׂא יָדוֹ — lever la main (pour jurer)
נָשָׂא יָדוֹ בְּ־ — se soulever contre
נָשָׂא כַּפָּיו — lever les mains (pour bénir)
נָשָׂא כַּפָּיו אֶל־ — tendre les bras vers (pour supplier)
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ (התנדב) — se dévouer
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ (התגאה) — s'enorgueillir
נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ — désirer ardemment
נָשָׂא עֵינָיו — lever les yeux
נָשָׂא פָּנִים — favoriser, avoir des égards
נָשָׂא קוֹלוֹ — élever la voix
נָשָׂא רֹאשׁ־פְּ׳ — distinguer, élever en dignité
נָשָׂא רַגְלָיו — se mettre en route
נָשָׂא שֵׁם לַשָּׁוְא — invoquer un nom en vain
‖ (לקח) — prendre, emporter
נָשָׂא אִשָּׁה — épouser une femme
נָשָׂא אֶת־עֲוֹנוֹ — subir sa punition
‖ (קיבל) — recevoir
נָשָׂא וְנָתַן — négocier
שָׂא בְּרָכָה מֵאֵת־ — reçois les bénédictions de
נָשָׂא חֵן — trouver grâce, plaire
‖ (סבל) — porter, supporter
נָשָׂא מַשָּׂא — porter un fardeau
נָשָׂא בְּעֹל — s'atteler à la tâche
לְלֹא־נְשֹׂא — intolérable, insupportable
‖ (סלח) נָשָׂא עָווֹן — pardonner une faute
שָׂא נָא לִי — pardonne-moi
גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא — ma faute est impardonnable
‖ (הביא) — porter, produire, rapporter
נָשָׂא פְּרִי — porter des fruits
נָשָׂא רְוָחִים — rapporter des bénéfices
‖ °(מנה) — compter, recenser
נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ־אֲנָשָׁיו — compter ses hommes
‖ נִשָּׂא (427) פ״ע (התרומם) — s'élever
(טולטל) — être porté
נִשָּׂא עַל־כְּתֵפַיִם — être porté sur les épaules
(התחתנה) נִשְּׂאָה לְאִישׁ — se marier (en parlant d'une femme)
‖ נִשֵּׂא או נִשָּׂא (444) פ״י (רומם) — élever
(טילטל) — porter, transporter
‖ הִתְנַשֵּׂא (478) פ״ע — s'élever
(התגאה) — s'enorgueillir
‖ הִשִּׂיא (507) פ״י (העביר) — transporter
(העניק) — accorder, conférer
הִשִּׂיא עֵצָה — donner un conseil
(חיתן) הִשִּׂיא אִשָּׁה לִבְנוֹ — marier son fils
הִשִּׂיא אֶת־בִּתּוֹ — marier sa fille
(הדליק) הִשִּׂיא מַשּׂוּאָה — allumer un feu (comme signal)
נִשָּׂא, נִשֵּׂאת (ר׳ נִשָּׂאִים, נִשָּׂאוֹת) ת — élevé, haut
1. נָשָׁא ← 1. נָשָׁה
2. נָשָׁא (427) פ״ע (התפתה) — se laisser séduire
‖ הִשִּׁיא (507) פ״י (פיתה) — séduire, tenter
(הישלה) — abuser, tromper
נָשַׁב (374) פ״ע — souffler
‖ נִשַּׁב (432) פ״ע — souffler

|| הִתְנַשֵּׁב (466) פ"ע (נשב) — souffler
(הועף ברוח) — s'agiter au vent
(התאוורר) — s'éventer
|| הִשִּׁיב (522) פ"י — faire souffler
(העיף) — chasser, faire fuir
1. נֶשֶׁב (165) ז (נשיבה) — souffle *m*
2. נֶשֶׁב (165) ז (מלכודת) — piège *m*
נִשְׁבּוּב (41) ז — brise *f*, vent léger
נִשֹּׁבֶת (258, בלי ר') נ — bale (de blé) *f*
[נשג] הִשִּׂיג (522) פ"י (הדביק) — atteindre, rattraper
|| (מצא) — atteindre, obtenir, se procurer
הִשִּׂיגָה יָדוֹ — avoir les moyens, être capable
|| (תפס בשכלו) — concevoir, comprendre
הִשִּׂיג עַל־ — contester, faire des réserves sur
|| הִשִּׂיג גְּבוּל ← [נסג]
נִשְׂגָּב, ־בָה ת — grand, sublime, élevé
הַדָּבָר נִשְׂגָּב מִבִּינָתִי — cela dépasse mon entendement
|| נִשְׂגָּבוֹת נ"ר — pensées *fpl* sublimes
נַשְׁדּוּר (—) ז כים — ammoniac *m*
1. נָשָׁה (371, עת' יִשֶּׁה או יִנְשֶׁה) או נָשָׁא פ"ע — être créancier
נָשָׁה בְּפ' — avoir une créance sur qn
|| הִשָּׁה (520) פ"י — exiger un paiement
2. נָשָׁה (371, עת' יִשֶּׁה או יִנְשֶׁה) פ"י (שכח) — oublier
|| נִשָּׁה (425) פ"ע — être oublié
|| נִשָּׁה (453) פ"י — faire oublier
|| הִשָּׁה (520) פ"י — faire oublier
3. נָשָׁה (371, עת' יִשֶּׁה או יִנְשֶׁה) פ"ע (זז) — se déplacer
4. נִשָּׁה (425) פ"י (הפך לנשי) — féminiser
נָשֶׁה (—) ז אנטום — ischion *m*
גִּיד־הַנָּשֶׁה ז — nerf *m* sciatique
נָשׂוּא, נְשׂוּאָה ת — porté, emporté, élevé
נְשׂוּא־פָנִים — considéré, notable
|| נְשׂוּא־עָוֹן — dont la faute est pardonnée
|| ← נָשׂוּי
|| דקדוק נָשׂוּא — prédicat *m*, attribut *m*
נְשׂוּאִי, ־אִית ת דקדוק — attributif
נִשּׂוּאִים (51) ז"ר — mariage *m*
נִשּׂוּאִים אֶזְרָחִיִּים — mariage civil
בָּאוּ בִּבְרִית־הַנִּשּׂוּאִים — se marier

חַיֵּי־נִשּׂוּאִים ז"ר — vie conjugale
נָשׁוּב, נְשׁוּבָה ת — exposé au souffle, soumis à un souffle
נִשּׁוּב (51) ז — souffle *m*
נָשׂוּי (או נָשׂוּא), נְשׂוּאָה ת — marié
נָשׁוּי, נְשׁוּיָה ת — oublié
נִשּׁוּי (23) ז — féminisation *f*
נִשּׁוּךְ (51) ז — morsure *f*
נִשּׁוּל (51) ז — expulsion *f*, dépossession *f*
נִשּׁוֹם, ־מָה ש — contribuable *n*
סֵפֶר־הַנִּשּׁוֹמִים ז — rôle *m* des contributions
נִשּׁוּם (51) ז — respiration *f*
נִשּׁוּף (51) ז — halètement *m*
נִשּׁוּק (51) ז — baiser *m*, embrassade *f*
נָשׁוּר, נְשׁוּרָה ת — effeuillé, chauve, dépouillé
נְשׁוֹת, נְשׁוֹתֵיהֶם וכו' (=נָשִׁים, נְשֵׁיהֶם וכו') ← אִשָּׁה
1. נֶשִׁי (5) ז (חוב) — dette échue
2. נֶשִׁי (—) ז (שיכחה) — oubli *m*
|| בהש (תבל) — le monde d'ici-bas
נָשִׁי, נָשִׁית ת — féminin
1. נָשִׂיא (12) ז — président *m*, chef *m*
2. נָשִׂיא (12) ז (ענן) — nuage *m*, nuée *f*
1. נְשִׂיאָה (201) נ (יושבת־ראש) — présidente *f*
2. נְשִׂיאָה (201) נ (הרמה) — action *f* de porter *ou* de soulever
נְשִׂיאַת־מַשָּׂא — port *m* d'un fardeau
נְשִׂיאַת־כַּפַּיִם — bénédiction (des prêtres) *f*
|| נְשִׂיאַת־אִשָּׁה — mariage *m*
נְשִׂיאוּת (48, בלי ר') נ — présidence *f*
נְשִׁיבָה (201) נ — souffle *m*, courant *m* d'air
נְשִׁיָּה (202) נ — oubli *m*
אֶרֶץ־נְשִׁיָּה נ — le pays de l'oubli (la tombe)
הֶעֱלָה מִתְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה — sauver de l'oubli
|| בהש (תבל) — le monde d'ici-bas
נַשְׁיוֹן (38) ז רפא — amnésie *f*
נַשְׁיוּת או נָשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ — féminité *f*
נְשִׁיכָה (201) נ — morsure *f*
נָשִׁיל, נְשִׁילָה ת — caduc
נְשִׁילָה (201) נ — chute (des fruits) *f*, mue (des reptiles) *f*
נָשִׁים ← אִשָּׁה

נְשִׁימָה (201) נ — souffle *m*, haleine *f*, respiration *f*
בִּנְשִׁימָה אַחַת — tout d'une haleine
בִּנְשִׁימָה עֲצוּרָה — en retenant son souffle
קֹצֶר־נְשִׁימָה ז — asthme *m*
בהש נְשִׁימָה אֲרֻכָּה — endurance *f*
נְשִׁיפָה (201) נ — action *f* de souffler, expiration *f*
מוס כְּלֵי־נְשִׁיפָה ז״ר — instruments *mpl* à vent
נְשִׁיקָה (201) נ — baiser *m*
מִיתַת־נְשִׁיקָה נ — mort douce
|| (קצה־הלחם) — croûton *m*
נָשִׁיר, נְשִׁירָה ת — caduc
עֵצִים נְשִׁירִים — arbres *mpl* à feuillage caduc
|| נָשִׁיר (15, בלי ר׳) ז — chute (des feuilles) *f*
נְשִׁירָה (201) נ — chute *f*
נְשִׁירַת־עָלִים — chute de feuilles
נְשִׁירַת־שֵׂעָר — chute de cheveux
נְשִׁירַת־נוֹצוֹת — mue (des oiseaux) *f*
|| בהש (ירידה במספר) — déchet *m*, défection *f*
נְשִׁירָה מִבֵּית־הַסֵּפֶר — abandon *m* des études
נָשִׁית (—) נ רפא — sciatique *f*
נָשַׁךְ (372, עת׳ יִשֹּׁךְ או יִשַּׁךְ) פ״י — mordre
|| פ״ע נָשְׁכוּ זֶה בָּזֶה — coller l'un à l'autre
|| (נילווה בריבית) — être prêté à usure
|| נִשַּׁךְ (423) פ״ע — être mordu
|| נִשֵּׁךְ (432) פ״י — mordre
|| הִשִּׁיךְ (522) פ״י — faire mordre
(הילווה בריבית) — prêter à usure
נֶשֶׁךְ (165) ז — intérêt (d'un prêt) *m*, usure *f*
נִשְׁכָּה (241) נ — cabinet *m*, chambre *f*, bureau *m*
נִשְׁכָּח, ־כַּחַת (ר׳ ־כָּחִים, ־כָּחוֹת) ת — oublié
בִּלְתִּי־נִשְׁכָּח — inoubliable
זָכַר נִשְׁכָּחוֹת — évoquer des faits oubliés
נַשְׁכָּחוּת (46, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être oublié
נַשְׁכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — qui mord (animal)
כֶּלֶב נַשְׁכָן — chien méchant
נַשְׁכָנוּת (46) נ — tendance *f* à mordre
נַשְׁכָנִי, ־נִית ת — mordant
נָשַׁל (376) פ״ע (נפל) — tomber
|| פ״י (הסיר) שַׁל נְעָלֶיךָ! — retire tes chaussures!
|| (גרש) — chasser, mettre en fuite
|| נִשַּׁל (423) או נָשׁוֹל (431) פ״ע — se détacher, tomber
|| נִשֵּׁל (432) פ״י — expulser, déposséder, évincer
|| הִתְנַשֵּׁל (466) פ״ע — se détacher, se séparer
|| הִשִּׁיל (522) פ״י — faire tomber, dépouiller
נֶשֶׁל (166) ז — mue *f*, chute (de fruits) *f*
נָשַׁם (374, עת׳ יִשֹּׁם או יִנְשֹׁם) פ״ע — respirer, inspirer
נָשַׁם לִרְוָחָה — respirer, être soulagé
|| נִשֵּׁם (432) פ״ע — respirer difficilement, haleter
|| הִתְנַשֵּׁם (466) פ״ע — être essoufflé
|| הִנְשִׁים (498) פ״י — faire respirer
הִנְשִׁים מִפֶּה אֶל־פֶּה — pratiquer la respiration bouche à bouche
1. **נֶשֶׁם** (166) ז (נשימה) — respiration *f*, souffle *m*
מַד־נֶשֶׁם ז — spiromètre *m*
|| (נשמה) — âme *f*
2. **נֶשֶׁם** (166) ז (סם) — pâte *f* épilatoire
נְשָׁמָה (215) נ (נפש) — âme *f*
יָצְאָה נִשְׁמָתוֹ — rendre l'âme
נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן — que Dieu ait son âme
שִׁיר־נְשָׁמָה ז — spiritual *m*
|| (בעל־חיים) — être vivant
|| (נשימה) — respiration *f*
כָּל־עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי — jusqu'à mon dernier souffle
1. **נָשַׁף** (374, עת׳ יִשֹּׁף או יִנְשֹׁף) פ״ע — expirer, exhaler
|| נִשֵּׁף (432) פ״י — souffler
|| הִתְנַשֵּׁף (466) פ״ע — respirer difficilement
|| הִנְשִׁיף (498) פ״י — faire souffler, insuffler
2. [נשף] הִנְשִׁיף (432) פ״ע (החשיך) — s'obscurcir
1. **נֶשֶׁף** (165) ז (נשיפה) — souffle *m*
2. **נֶשֶׁף** (165) ז (ערב) — soir *m*
כּוֹכְבֵי־נֶשֶׁף ז״ר — les étoiles *fpl* de la nuit
|| (חושך) — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
הָרֵי־נֶשֶׁף ז״ר — montagnes ténébreuses
|| (מסיבת־ערב) — soirée *f*
נֶשֶׁף־רִקּוּדִים — soirée dansante, bal *m*
נֶשֶׁף־מַסֵּכוֹת — bal masqué
נִשְׂפֶּה, ־פָּה ת — dépouillé, dénudé

נַשְׁפּוֹן (1) ז זואול — vespertilion *m*
נַשְׁפִּיָּה (202) נ — soirée *f* intime
נִשְׁפַּף (458) פ"ע — respirer lourdement
נְשֹׁפֶת (256) נ — limaille *f*, sciure *f*
נָשַׂק (423) פ"ע (הודלק) — s'enflammer, s'embraser
|| הִשִּׂיק (522) פ"י — allumer, embraser
1. נָשַׁק (376) פ"י — baiser, embrasser
שְׂפָתַיִם יִשַּׁק — il mérite qu'on l'embrasse, c'est délicieux!
בהש נָשַׁק עַל־פִּי־פ' — obéir aveuglément à qn
|| (התחבר) — s'unir, se rencontrer
צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ — justice et paix s'unissent
|| נִשֵּׁק (432) פ"י — baiser, embrasser
|| הִתְנַשֵּׁק (466) פ"ע — s'embrasser
|| הִשִּׁיק (522) פ"ע (נגע) — toucher de près
|| מתמט — être tangent
|| פ"י (קרב) — joindre, faire toucher
הִשִּׁיקוּ כוסות — trinquer
הִשִּׁיק אֳנִיָּה — lancer un navire
2. נָשַׁק (376) פ"י (הזדיין) — s'armer, être armé
נוֹשְׁקֵי־קֶשֶׁת ז"ר — archers *mpl*
נֶשֶׁק (166, בלי ר') ז צבא — armement *m*, armes *fpl*
כְּלִי־נֶשֶׁק ז — arme *f*
נֶשֶׁק אִישִׁי — arme individuelle
נֶשֶׁק חַם — arme à feu
נֶשֶׁק קַר — arme blanche
נֶשֶׁק קַל / כָּבֵד — armement léger / lourd
בֵּית־נֶשֶׁק ז — arsenal *m*
חָבֵר ז לְנֶשֶׁק — compagnon *m* d'armes
טֹהַר־הַנֶּשֶׁק ז — lutte loyale
שְׁבִיתַת־נֶשֶׁק נ — armistice *m*
טוֹב לַנֶּשֶׁק — bon pour le service armé
לַנֶּשֶׁק! — aux armes!
נַשָּׁק (90) ז צבא — armurier *m*
נַשָּׁקוּת (46) נ צבא — armurerie *f*
נָשַׁר (374) פ"ע — tomber (feuilles, cheveux)
בהש (פסק מלהשתתף) — faire défection
נָשַׁר מִבֵּית־סֵפֶר — abandonner ses études
נָשַׁר מִתַּחֲרוּת — déclarer forfait
|| נִשֵּׁר (432) פ"י — faire tomber, arracher
|| הִשִּׁיר (522) פ"י — faire tomber, arracher

1. נֶשֶׁר (166) ז עוף — vautour *m*, aigle *m*
2. נֶשֶׁר (166) ז חקל — fruits tombés (non mûrs)
תַּפּוּחֵי־נֶשֶׁר ז"ר — pommes ramassées par terre
נִשְׁרוֹן (ר' ־נִים) ז — aiglon *m*
נִשְׁרִי, ־רִית ת — aquilin
נְשֹׁרֶת (256) נ — déchets *mpl*, retombée *f*
נַשֶּׁרֶת (—) נ — alopécie *f*, calvitie *f*
נָשַׁת (301 ת) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
בהש נָשְׁתָה גְּבוּרָתוֹ — sa force est tarie
|| נִשַּׁת (423 ת) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
נִשְׁתְּוָן (97) ז — lettre *f*, document *m*, écrit *m*
נִשְׁתְּוָנִי, ־נִית ת — indifférent
נָתַב (303) פ"י — tracer une route, acheminer
|| נִתֵּב (432) פ"י — diriger, orienter
נַתָּב (90) ז — pilote *m*
נִתְבָּע (89) ז משפט — défendeur *m*
נִתּוּב (51) ז — pilotage *m*
נִתּוּז (51) ז — jaillissement *m*, giclée *f*
נָתוּחַ, נְתוּחָה ת — opéré
נִתּוּחַ (9) ז — découpage *m*, coupure *f*
|| רפא — opération (chirurgicale) *f*
נִתּוּחַ קֵיסָרִי — césarienne *f*
נִתּוּחַ־מֵתִים — autopsie *f*
חֲדַר־נִתּוּחִים ז — salle *f* d'opérations
|| בהש (הפרדה לחלקים) — analyse *f*
דקדוק נִתּוּחַ תַּחְבִּירִי — analyse logique
נִתּוּחַ מלולי — analyse grammaticale
נִתּוּחִי, ־חִית ת — analytique
הַנְדָּסָה נִתּוּחִית — géométrie *f* analytique
|| רפא — opératoire
נָתוּךְ, נְתוּכָה ת — fondu
נָתוּן, נְתוּנָה ת — donné
|| מתמט נָתוּן ז — donnée *f*
נְתוּנִים סְטָטִיסְטִיִּים — données statistiques
נִתּוּץ (71) ז — démolition *f*, destruction *f*
נִתּוּק (51) ז — interruption *f*, rupture *f*
נִתּוּק־יְחָסִים — rupture de relations
צבא נִתּוּק־מַגָּע — rupture de contact
נִתּוּר (51) ז — saut *m*, sautillement *m*
נֶתֶז (166) ז — jet *m*, giclée *f*, ricochet *m*
|| (רסיס) — éclat (d'obus) *m*, fragment *m*

נָתַז (423) פ"ע	être projeté, gicler, jaillir
‖ נִתַּז (432) פ"ע	être projeté, gicler, jaillir
‖ פ"י	projeter, faire gicler
‖ הִתְנַתֵּז (466) פ"ע	être projeté, gicler, jaillir
‖ הִתִּיז (522) פ"י	projeter, lancer, asperger
הִתִּיז רֹאשׁ	trancher la tête, décapiter
בהש (ביטא בהבלטה)	articuler (un son)
נֵתַח (184) ז	morceau *m*, tranche *f*
נָתַח (426) פ"ע	être découpé, être opéré
‖ נִתַּח (440) פ"י	disséquer, découper
רפא	opérer
(בדק ע"י הפרדה)	analyser
‖ הִתְנַתֵּחַ (477) פ"ע	être opéré, être disséqué
נַתָּח (90) ז	opérateur *m*, chirurgien *m*
נַתְּחָן (ר' -נִים) ז	analyste *m*
נַתְּחָנוּת (46) נ	esprit *m* analytique
נַתְּחָנִי, -נִית ת	analytique
נָתִיב (15) ז	chemin *m*, route *f*, voie *f*
‖ (קו-תחבורה)	route, voie
נְתִיבֵי-אֲוִיר	lignes aériennes
נְתִיב-אוֹפַנַּיִם	piste *f* cyclable
‖ נְתִיב-הַקּוֹל (בסרט קולנוע)	bande *f* sonore
‖ אסטר נְתִיב-הֶחָלָב	voie lactée
נְתִיבָה (201) נ	chemin *m*, route *f*, voie *f*
בֵּית-נְתִיבוֹת ז	gare *f*, carrefour *m*
בהש נְתִיבוֹת-עוֹלָם	coutumes ancestrales
נְתִיז (1) ז	jet *m*, éclaboussure *f*
נְתִיזָה (201) נ	giclée *f*, jaillissement *m*
נָתִיחַ, נְתִיחָה ת רפא	opérable
נְתִיחָה (201) נ רפא	opération *f*, dissection *f*
נָתִיךְ (15) ז חשמל	fusible *m*, coupe-circuit *m*
נְתִיכָה (201) נ	fusion (de métal) *f*
נָתִין, נְתִינָה ש	sujet (d'un souverain) *n*
‖ דת	serviteur *n* du Temple
נְתִינָה (201) נ	don *m*, action *f* de donner
נְתִינוּת (48) נ משפט	citoyenneté *f*, nationalité *f*
‖ דת	statut *m* de serviteur du Temple
נְתִיצָה (201) נ	démolition *f*, destruction *f*
נָתִיק, נְתִיקָה ת	détachable, amovible
נְתִיקָה (201) נ	arrachement *m*, rupture *f*
נְתִיקוּת (48) נ	séparation *f*, détachement *m*
נָתִיר, נְתִירָה ת	facile à défaire *ou* à dénouer
נְתִירָה (201) נ	sautillement *m*
נְתִישָׁה (201) נ	arrachement *m*, déracinement *m*
נָתַךְ (376) פ"ע	se déverser, se répandre
‖ נִתַּךְ (423) פ"ע	s'abattre, se déverser
גֶּשֶׁם נִתַּךְ אַרְצָה	la pluie tomba à verse
בהש חֲמָתוֹ נִתְּכָה	sa colère se déchargea
‖ (מתכת)	être fondu
‖ הִתִּיךְ (522) פ"י	fondre (du métal)
נֶתֶךְ (165) ז	alliage *m*
נָתַן (377 ג) פ"י	donner
נָתַן אֶת-הַדִּין עַל-	rendre compte de
הַדִּין נוֹתֵן שֶׁ-	il est logique que
נָתַן דַּעְתּוֹ או לִבּוֹ לְ-	réfléchir à, songer à
נָתַן יָד	soutenir, aider, prêter la main
נָתַן כָּבוֹד	rendre hommage
נָתַן מָקוֹם לְ-	donner lieu à
נָתַן נַפְשׁוֹ עַל-	se sacrifier pour
נָתַן עֵינָיו בְּ-	convoiter
נָתַן קוֹלוֹ	élever la voix, crier
נָתַן רֵיחַ	dégager une odeur
נָתַן שָׁלוֹם לְפ'	saluer qn
מִי יִתֵּן וְ-	si seulement, plaise au ciel que
‖ °(שָׂם)	mettre, placer, établir
נָתַן עַל-	préposer à, mettre à la tête de
צוֹפֶה נְתַתִּיךָ	je t'ai nommé veilleur
נָתַן אֶת-פ' לְ- או לִפְנֵי	prendre qn pour
‖ (הניח)	laisser, permettre
תֵּן לִי לִישׁוֹן	laisse-moi dormir
‖ נִתַּן (423 ג) פ"ע	être donné
°(הושם)	être mis, être placé
(נעשה אפשרי)	être permis, être possible
נִתָּן לְבִצּוּעַ	réalisable
הָאֱמֶת נִתְּנָה לְהֵאָמֵר	pour dire la vérité
נָתָן ש"פ ז	Nathan *m*
נָתַס (303) פ"י	démolir, détruire
‖ נִתַּס (423) פ"ע	être démoli, être détruit
נָתַע (426) פ"ע	être brisé, être arraché
נִתְעָב, -עֶבֶת (ר' -עָבִים, -עָבוֹת) ת	odieux
נָתַץ (374) פ"י	démolir, briser

‖ נִתַּץ (423) פ"ע	être démoli, être brisé
‖ נִתֵּץ (432) פ"י	démolir, briser, rompre
‖ הִתִּיץ (522) פ"י	démolir, briser
נָתַק (374) פ"י (סילק)	écarter, éloigner
(הפריש)	sécréter, suinter
‖ נִתַּק (423) פ"ע (נעקר)	être écarté, être séparé
(נפסק)	être coupé, être interrompu
נִתַּק הַזֶּרֶם	le courant est coupé
בהש נִתַּק פְּתִיל־חַיָּיו	le fil de sa vie est coupé
(חלה בנתק)	être atteint de la teigne
‖ נִתֵּק (432) פ"י	couper, interrompre
נִתֵּק שָׁרָשִׁים	déraciner
נִתֵּק אֶת־הַיְּחָסִים	rompre les relations
נִתֵּק שִׂיחָה	interrompre une conversation
צבא נִתֵּק מַגָּע	rompre le contact
‖ הִתְנַתֵּק (466) פ"ע	se détacher, se séparer
‖ הִתִּיק (522) או הִנְתִּיק (498) פ"י	détacher, séparer
נֶתֶק (166) ז רפא	teigne *f*, dartre *f*
‖ חשמל	interrupteur *m*
1. נָתַר (376) פ"ע (קפץ)	sauter, tressaillir
‖ נִתַּר (423) פ"ע	bondir, être secoué
‖ נִתֵּר (432) פ"ע	sautiller, être déchaîné
‖ הִתִּיר (522) פ"י	faire bondir, faire tressaillir
2. [נתר] הִתִּיר (522) פ"י (פתח)	défaire, délier
הִתִּיר קֶשֶׁר	défaire un noeud
הִתִּיר אָסִיר	libérer un prisonnier
הֻתְּרָה הָרְצוּעָה	tout devient permis
בהש הִתִּיר מִשְׁוָאָה	résoudre une équation
‖ (הירשה)	permettre
הִתִּיר נֶדֶר	annuler un voeu
הִתִּיר דַּם־פ'	mettre qn hors la loi
הֻתַּר הַסָּפֵק	le doute est écarté
מֻתָּר לְעַשֵּׁן	il est permis de fumer
נֶתֶר (166) ז °(סבון)	nitre *m*, salpêtre *m*
‖ כימ	soude *f*
נֶתֶר מְאַכֵּל	soude caustique
נַתְרָן (—) ז כימ	sodium *m*
נַתְרָן כְּלוֹרִי	chlorure *m* de sodium
נַתְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	sauteur *n*
נָתַשׁ (374) פ"י	arracher, déraciner
‖ נִתַּשׁ (423) פ"ע	être arraché
‖ הִתִּישׁ (522) פ"י	arracher, déraciner
‖ הִתִּישׁ כחו ← תָּשַׁשׁ	

ס

ס (סָמֶךְ)	*samekh* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ס'	[valeur numérique:] 60
סְאָב (152) ז	souillure *f*, impureté *f*
סָאַב (438) פ״י	salir, souiller
‖ הִסְתָּאֵב (475) פ״ע	se salir, se souiller, se rendre impur
דת (נפל בו מום)	être atteint d'une lésion
בהש (התקלקל)	se gâter, s'altérer
‖ (היה מושחת)	se compromettre, se pervertir
יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב	qu'il continue jusqu'à ce qu'il crève
סַאֲבוֹן (סַאֲבוֹן־, סַאֲבוֹנִי, בלי ר׳) ז	souillure *f*
סְאָה (ר׳ סְאִים או סְאוֹת, זוגי סָאתַיִם) נ	*se'a* (mesure de capacité) *f*
בֵּית־סְאָה ז	champ *m* d'une *se'a* (15 m^2)
בהש הִתְמַלְּאָה הַסְּאָה	la mesure est comble
הִגְדִּישׁ אֶת־הַסְּאָה	faire déborder le vase
סָאוּב, סְאוּבָה ת	sale, souillé, malpropre
סֵאוּב (49) ז	saleté *f*, ordure *f*
1. סְאוֹן (21) ז (רעש)	bruit *m*, tumulte *m*
2. סְאוֹן (21) ז (נעל)	chaussure *f*, botte *f*
סָאוֹן, סְאוֹנָה ת	bruyant, tumultueux
סְאוֹר (21) ז	levain *m*, ferment *m*
‖ בהש חָזַר לִסְאוֹרוֹ	retomber dans ses errements
סְאִינָה (201) נ	bruit *m*, tumulte *m*
סְאָן (152) ז	bruit *m*, tumulte *m*
סָאַן (326 נ) פ״ע	s'agiter, faire du tumulte
‖ הִסְתָּאֵן (475 נ) פ״ע	être tumultueux

‖ הִסְאִין (502 נ) פ״י	agiter, remuer
סַאסָא (ר׳ ־סְאִים) ז צמח	barbe (de l'épi) *f*
סַאסְאָה (—) נ (ישעיהו כ״ז ח׳)	mesure *f* comble
סָב (88) ז (זקן)	vieillard *m*
‖ (חכם)	ancien *m*, sage *m*
‖ (אבי־האב או ־האם)	grand-père *m*
סֹב (144) ז חקל	son (de blé) *m*
סָבָא או (בלשון־הדיבור) סַבָּא (—) ז	grand-père *m*
סָבָא רַבָּא	arriére-grand-père *m*
‖ יִשְׂרָאֵל סָבָא	le patriarche Jacob
בהש	l'Israël de toujours
סָבָא (339) פ״י	boire avec excès
‖ נִסְבָּא (404) פ״ע	être bu, être absorbé
סֹבֶא (188) ז	boisson enivrante, liqueur *f*
סַבָּאִי, ־אִית ת	de l'aïeul, des aïeuls
סַבְאָנִי, ־נִית ת	assoiffé, altéré
סָבַב (358) פ״ע	tourner, circuler, faire un tour
סָבַב בָּעִיר	faire un tour en ville
כַּדּוּר־הָאָרֶץ סוֹבֵב	la terre tourne
‖ (פנה)	se détourner, se tourner (vers)
‖ (גרם)	être la cause de, occasionner
‖ (ישב לשולחן)	s'attabler
‖ נָסַב (417) פ״ע (פנה)	se tourner, se retourner
(נמסר)	être transféré
(הקיף) נָסַב עַל־	se grouper autour de
(התגלגל)	se dérouler
הַשִּׂיחָה נָסַבָּה עַל־	la conversation roula sur
‖ סוֹבֵב (455) או סַבֵּב (432) פ״ע	circuler
סַבֵּב עַל־הַפְּתָחִים	mendier
‖ פ״י (הקיף)	entourer
(גרם)	causer, occasionner

(שינה) changer, faire changer
|| הִסְתּוֹבֵב (487) פ"ע tourner en rond, circuler
|| הִסְתַּבֵּב (470) פ"ע s'ensuivre, découler
|| הֵסֵב (529) פ"י (הפנה) détourner
(העביר) transférer, faire passer
בנק endosser
(שינה) הֵסֵב אֶת־שְׁמוֹ changer de nom
(גרם) être la cause de, occasionner
|| פ"ע (ישב לשולחן) s'attabler
|| הִסְבִּיב (466) פ"י entourer, environner
סֶבֶב או **סְבָב** (ר' סְבָבִים) ז circulation *f*
|| (סיבוב) tour *m*
ספורט culbute *f*, saut périlleux
סֶבֶבֶת (251) נ טכנ pignon *m*
סַבְדְּקָן (ר' ־נִים) ז grison *m*, homme *m* à la barbe grise
סָבָה (210) נ (זקנה) vieille femme
|| (אם־האב או ־האם) grand-mère *f*
סִבָּה (208) נ cause *f*
סִבָּה מַסְפֶּקֶת cause suffisante
סִבַּת־הַסִּבּוֹת la cause première (Dieu)
סִבָּה (208) נ circuit *m*, refuge (sur la chaussée) *m*
סָבוּא, סְבוּאָה ת ivre, ivrogne
סִבּוּב (51) ז (הקפה) tour *m*, circuit *m*
|| (פנייה) détour *m*, tournant *m*, virage *m*
|| (הליכה מסביב) tournée *f*, ronde *f*
בהש סִבּוּב־רֹאשׁ vertige *m*
|| אסטר rotation *f*
|| (מחזור) révolution (mouvement) *f*
|| ספורט סִבּוּב שֵׁנִי revanche *f*
סִבּוּבִי, ־בִית ת rotatoire
|| סִבּוּבִית (ר' ־בִיּוֹת) נ rotative (machine) *f*
סָבוּךְ, סְבוּכָה ת compliqué, embrouillé
סִבּוּךְ (51) ז complication *f*, enchevêtrement *m*
סַבּוֹן (21) ז savon *m*
סַבּוֹן־גִלּוּחַ savon à barbe
סַבּוֹן־רַחְצָה savon de toilette
מֵי־סַבּוֹן eau savonneuse
בּוּעַת־סַבּוֹן נ bulle *f* de savon
סִבּוּן (51) ז savonnage *m*

|| כימ saponification *f*
סַבּוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז savonnier *m*
סַבּוֹנִיָּה (202) נ boîte *f* à savon
סַבּוֹנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ צמח saponaire *f*
סָבוּר, סְבוּרָה ת qui pense, qui est d'avis
סְבוּרַנִי (נ' ־רַתְנִי) mon avis est
סָבוּר הָיִיתִי mon avis était
לֹא סָבוּר לוֹ il n'y comprend rien
סְבוֹר (51) ז interprétation *f*
סְבוֹר־אֹזֶן persuasion *f*, vulgarisation *f*
סָבוֹרָא (ר' ־אִים) ז commentateur *m*
|| היסט Saboréen (rabbin post-talmudique) *m*
סְבִיאָה (201) נ beuverie *f*
סָבִיב תה"פ autour
סָבִיב סָבִיב tout autour
מִסָּבִיב aux alentours, à la ronde
|| מ"י (סְבִיבוֹ גם סְבִיבָיו, סְבִיבוֹתָיו) autour de
|| סְבִיבִים (1) ז"ר alentours *mpl*
סְבִיבוֹת (201) נ"ר entourage *m*
סְבִיבָה (201) ז (מקום) environs *mpl*
טִיֵּל בִּסְבִיבָה se promener dans les environs
|| (אנשים) milieu *m*, entourage *m*
סְבִיבַת־הַמִּשְׁפָּחָה le milieu familial
הִסְתַּגֵּל לִסְבִיבָה s'habituer à son entourage
סְבִיבוֹל (21) ז טכנ maillon *m*, émerillon *m*
סְבִיבוֹן (21) ז toupie *f*
סְבִיבָתִיּוּת (48) נ environnement *m*
סְבִיוֹן (ר' ־נִים) ז צמח séneçon *m*
סָבִיךְ, סְבִיכָה ת enchevêtré, emmêlé
סְבִיכוּת (48) נ complication *f*, enchevêtrement *m*
סָבִיל, סְבִילָה ת passif
|| דקדוק בִּנְיָן סָבִיל voix passive (du verbe)
סְבִילָה (201) נ patience *f*, souffrance *f*
סְבִילוּת (48) נ passivité *f*
|| (כוח לסבול) endurance *f*, résistance *f*
סַבִּים ← **סַב**
סָבִיר, סְבִירָה ת plausible, raisonnable, sage
|| (מלומד) doué de réflexion
סְבִירוּת (48) נ caractère *m* plausible

סְבַךְ (סִבְכִי, סְבָכִים, סִבְכֵי־) ז — broussaille *f*, fourré *m*
|| בהש — embarras *m*, complication *f*
יָצָא מִן־הַסְּבַךְ — se tirer d'embarras, se dépêtrer
סָבַךְ (303) פ״י — enchevêtrer, emmêler
|| נִסְבַּךְ (389) פ״ע — s'empêtrer, s'embarrasser
|| סִבֵּךְ (432) פ״י — compliquer, embrouiller
|| הִסְתַּבֵּךְ (470) פ״ע — s'empêtrer, s'enchevêtrer
הִסְתַּבֵּךְ בְּחוֹבוֹת — s'endetter jusqu'au cou
|| בהש — être compromis
|| הִסְבִּיךְ (499) פ״י — enchevêtrer, impliquer
סֹבֶךְ (סָבְכִי, סְבָכִים, סָבְכֵי־) ז — broussaille *f*
|| (של־הרגל) — mollet *m*
סְבָכָה (215) נ (רשת) — grille *f*, treillis *m*, gril *m*
|| (מקלעת) — tresse *f*
סִבְכִּי (ר׳ ־כִים) ז עוף — fauvette *f*
סַבְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיוֹת) ש — emberlificoteur *n*
סָבַל (303) פ״י — supporter, porter (un fardeau)
|| (התענה) — souffrir, endurer
סָבַל כְּאֵבִים — endurer des douleurs
|| (התייחס בסובלנות) — supporter, admettre
אֵין הַדַּעַת סוֹבֶלֶת — c'est une idée intolérable
אֵינֶנִּי סוֹבֵל אוֹתוֹ — je ne le supporte pas
|| נִסְבַּל (389) פ״ע — être toléré, être supporté
|| הִסְתַּבֵּל (470) פ״ע — s'appesantir
סֵבֶל (182, ר׳ סְבָלוֹת, סִבְלוֹת־) ז (מעמסה) — charge *f*
סֵבֶל־הַיְרֻשָּׁה — le fardeau de la tradition, l'atavisme *m*
|| (עינוי) — souffrance *f*
סֹבֶל (סָבְלוֹ, בלי ר׳) ז — charge *f*, fardeau *m*
סַבָּל (90) ז — porteur *m*, portefaix *m*
סִבְלָה (242) נ — souffrance *f*
סִבְלוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (משא) — charge *f*, fardeau *m*
|| (מתנה) סִבְלוֹנוֹת — cadeaux *mpl* de mariage
סַבָּלוּת (46) נ — portage *m*
סַבְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיוֹת) ש — homme patient
סַבְלָנוּת (46) נ — patience *f*
פָּקְעָה סַבְלָנוּתִי — ma patience est à bout
סַבְלָנִי, ־נִית ת — patient, indulgent
סִבֹלֶת (256, בלי ר׳) נ — endurance *f*, tolérance *f*
סִבֹּלֶת (256) נ — pique-nique *m*, repas commun
|| (קופה משותפת) — cagnotte *f*, cartel *m*
סִבֵּן (432 נ) פ״י — savonner
עממי (רימה) — embobiner
|| הִסְתַּבֵּן (470 נ) פ״ע — se savonner
סַבְסָב (91) ז — embardée *f*
סִבְסֵב (460) פ״ע — faire une embardée
סִבְסֵד (460) פ״י — subventionner
סֶבֶק (166) ז — chandelle *f*
סָבַר (303) פ״ע — penser, être d'avis
יֵשׁ סוֹבְרִים — certains pensent
|| סִבֵּר (432) פ״י — interpréter, commenter
בהש סִבֵּר אֶת־הָאֹזֶן — rendre intelligible
|| הִסְתַּבֵּר (470) פ״ע — s'expliquer, s'avérer
(התקבל על־הדעת) — sembler logique
ארמית אִיפְּכָא מִסְתַּבְּרָא — c'est le contraire qui semble vrai, paradoxe *m*
|| הִסְבִּיר (499) פ״י — expliquer
הִסְבִּיר פָּנִים לְ־ — accueillir favorablement
פָּנִים מַסְבִּירוֹת — accueil *m* favorable
סֵבֶר (182, בלי ר׳) ז (תקוה) — espoir *m*, espérance *f*
|| (הסבר) — signification *f*, sens *m*
|| (הבעה) — expression (du visage) *f*
סֵבֶר־פָּנִים — physionomie *f*
סֵבֶר־פָּנִים־יָפוֹת — accueil *m* favorable
סַבָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רוֹת) ש — raisonneur *n*
|| מוס — interprète *n*
סַבֶּרֶג (187, ר׳ סַבֶּרְגִים) ז — tournevis *m*
סְבָרָה (212) נ — opinion *f*, avis *m*, explication *f*
בַּעַל־סְבָרָה — homme *m* de raisonnement
|| (השערה) — supposition *f*, conjecture *f*
סְבָרָה בְּעָלְמָא — une simple hypothèse
סִבְרוֹן (21) ז — espoir *m*
סַבְרֵי מ״ק ארמית — en accord avec, au nom de
סַבְרֵי מָרָנָן — messieurs!
סַבְרָן (ר׳ ־נִים) ז — commentateur *m*
סַבְרֶקִים (123) ז״ר — culotte *f*
סְבָרָתִי, ־תִית ת — hypothétique, conjectural
סָבְתָא או סַבְתָּא (ר׳ סַבְתּוֹת) נ ארמית — grand-mère *f*
סִבָּתִי, ־תִית ת — causal
סִבָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — causalité *f*

סֶגֶב (—) ז — grandeur *f*, élévation *f*
סָגַד (303) פ״ע (לְ־) — se prosterner devant
סֶגֶד (—) ז — prosternation *f*, adoration *f*
סָגוֹ (ר׳ סָגוֹאוֹת) ז צמח — sagoutier *m*
סִגּוּי (—) ז — grandeur *f*, puissance *f*
סָגוֹל (—) ז — couleur violette
סֶגּוֹל (ר׳ ־לִים) ז דקדוק — *ségol* (*é* bref) *m*
|| (אחד מטעמי־המקרא) — *ségol* (neume)
סִגּוּל (51) ז — adaptation *f*, accommodation *f*
סֶגּוֹלִי, ־לִית ת דקדוק — paroxyton (nom) *m*
סָגוֹס (30) ז — sarrau *m*, gros manteau
סִגּוּף (51) ז — mortification *f*, ascétisme *m*
סִגּוּפִי, ־פִית ת — ascétique
1. סְגוֹר (21) ז (מנעול) — verrou *m*, serrure *f*
בהש פָּתַח סְגוֹר־לִבּוֹ — épancher son coeur
2. סְגוֹר (—) ז (זהב) — or pur
3. סְגוֹר (21) ז (חנית) — javelot *m*
סָגוּר, סְגוּרָה ת — fermé, clos, enfermé
סָגוּר וּמְסֻגָּר — hermétiquement fermé
אֲסֵפָה סְגוּרָה — assemblée *f* à huis clos
בהש אָדָם סָגוּר — homme renfermé
|| זָהָב סָגוּר — or pur
סַגִּי (—) ת ארמית — grand, nombreux
סַגִּי־נְהוֹר ← נָהוֹר
|| תה״פ — assez, suffisamment
לָא סַגִּי — cela ne suffit pas
סַגִּיא, ־אָה ת — grand
סַגִּיאוּת (48, בלי ר׳) נ — grandeur *f*
סַגִּיב, ־בָה ת — puissant, magnifique
סְגִידָה (201) נ — prosternation *f*
|| בהש (הערצה) — adoration *f*, culte *m*
סָגִיל, סְגִילָה ת — adaptable
סְגִילוּת (48) נ — adaptation *f*, adaptabilité *f*
סָגִין (15) ז — capote *f*, vareuse *f*
סְגִיר (1) ז — boucle *f*, verrou *m*, vis *f* de blocage
סְגִירָה (201) נ — fermeture (action) *f*
סְגִירוּת (48, בלי ר׳) נ — fermeture (état) *f*
סָגֹל, סְגֻלָּה ת — violet
1. סֶגֶל (166) ז (צוות) — corps *m*, cadre *m*, équipe *f*
סֶגֶל דִּיפְּלוֹמָטִי — corps diplomatique
סֶגֶל־הוֹרָאָה — corps enseignant
סֶגֶל־חֲבוּרָה — compagnie choisie
ספורט סֶגֶל־הַנִּבְחֶרֶת — équipe sélectionnée
2. סֶגֶל (166) ז או סִגָּלִית (17) נ צמח — violette *f*
1. סִגֵּל (432) פ״י (התאים) — adapter, accommoder
סִגֵּל לְעַצְמוֹ נֹהַג — se faire une habitude
אֵינוֹ מְסֻגָּל לְהַקְשִׁיב — il est incapable d'écouter
|| (אסף) — thésauriser, amasser
|| הִסְתַּגֵּל (470) פ״ע — s'adapter, s'assimiler
|| הִסְגִּיל (499) פ״י — adapter, assimiler
2. [סגל] הִסְגִּיל (499) פ״י — devenir violet
|| פ״י — teindre en violet
3. [סגל] נִסְגַּל (389) פ״ע — être vocalisé d'un *é* bref
|| סִגֵּל (432) פ״י — vocaliser d'un *é* bref
1. סְגַלְגַּל, ־גַּלָּה ת — ovale, elliptique
2. סְגַלְגַּל, ־גַּלָּה ת — violacé
סְגַלְגַּלּוּת (47) נ — forme ovale *ou* elliptique
סְגֻלָּה (208) נ (אוצר) — trésor *m*, bien précieux
עַם־סְגֻלָּה ז — peuple *m* de prédilection
יְחִידֵי־סְגֻלָּה ז״ר — des hommes exceptionnels
|| (תכונה) — qualité *f*, vertu *f*
|| (תרופה) — remède *m*
סֶגָּלוֹן (ר׳ סֶגָּלוֹנִים) ז צמח — jacaranda *m*
סְגֻלִּי, ־לִית ת — spécifique, caractéristique
מִשְׁקָל סְגֻלִּי — poids *m* spécifique
סְגֻלִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spécificité *f*
סַגְלָתִי, ־תִית ת — sélectif
סַגְלָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sélectivité *f*
סְגַן (88) ז — adjoint *m*, suppléant *m*
סְגַן־הַכֹּהֲנִים — assistant du grand prêtre
סְגַן־מְנַהֵל — directeur adjoint
סְגַן־נָשִׂיא — vice-président *m*
סְגַן־שַׂר — sous-secrétaire *m* d'Etat
סְגַן־רֹאשׁ־הָעִיר — adjoint *m* au maire
צבא סְגַן־אַלּוּף — lieutenant-colonel *m*
סֶגֶן (166) ז צבא — lieutenant *m*
סְגַן־מִשְׁנֶה — sous-lieutenant *m*
סִגְנוֹן (21) ז — style *m*
תּוֹרַת־הַסִּגְנוֹן נ — stylistique *f*
|| (דגל) — enseigne *f*
סִגְנוּן (51) ז — stylisation *f*

סִגְנוֹנַאי, ־נָאִית (ר' ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש	styliste *n*
סִגְנוֹנִי, ־נִית ת	stylistique
סְגָנוּת (46) נ	poste *m* d'adjoint
סִגְנִיָּה (202) נ	natte *f*, panier *m*
סַגְנָן (97) ז	styliste *m*, rédacteur *m*
סִגְנֵן (460 נ) פ״י	styliser, rédiger
סִגְסָג (53) ז	zigzag *m*
סִגְסֵג (460) פ״י	faire un alliage, déprécier
סַגְסֹגֶת (256) נ	alliage (corps) *m*
סִגְסוּג (51) ז	alliage (action) *m*, dépréciation *f*
סֶגֶף (—) ז	mortification *f*
סִגֵּף (432) פ״י	mortifier, affliger
סִגֵּף אֶת־עַצְמוֹ	se mortifier
‖ הִסְתַּגֵּף (470) פ״ע	se mortifier
סַגְּפָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	ascète *n*
סַגְּפָנוּת (46) נ	ascétisme *m*
סַגְּפָנִי, ־נִית ת	ascétique
סָגַר (303) פ״י	fermer
‖ סָגַר עַל־	enfermer, cerner
‖ (מילא)	refermer
סָגַר רְוָחִים	serrer les rangs
סוֹגֵר וּמְסֻגָּר	hermétiquement fermé
‖ נִסְגַּר (389) פ״ע	s'enfermer, être enfermé
(נכלא)	être cloîtré
‖ סִגֵּר (432) פ״י (נעל)	fermer, enfermer
(מסר)	livrer
‖ הִסְתַּגֵּר (470) פ״ע	s'enfermer
בהש (בתוך עצמו)	se renfermer
‖ הִסְגִּיר (499) פ״י	mettre en quarantaine
(מסר)	livrer
משפט (למדינה אחרת)	extrader
הִסְגִּיר אֶת־עַצְמוֹ	se constituer prisonnier
דקדוק (שם בסוגריים)	mettre entre parenthèses
סֶגֶר (166) ז	pêne *m*, obturateur *m*
סִגְרוֹן (ר' סִגְרוֹנִים) ז	écuyer *m*
סַגְרִיר (1) ז	averse *f*, orage *m*
יוֹם־סַגְרִיר ז	jour pluvieux
סַגְרִירִי, ־רִית ת	pluvieux, orageux
סַד (53) ז (כלי־עינויים)	entrave *f*, brodequins *mpl*
‖ צבא סַד־רוֹבִים	râtelier *m* d'armes

סְדוֹם ש״פ נ (עיר)	Sodome *f*
מִדַּת־סְדוֹם נ	méchanceté *f*
מִטַּת־סְדוֹם נ	lit *m* de Procuste
מַעֲשֵׂה־סְדוֹם ז	sodomie *f*, pédérastie *f*
סְדוֹמִי, ־מִית ת	de Sodome, sodomite
סִדּוּק (51) ז	fission *f*, fissure *f*
סְדוֹר (31) ז	établi (de menuisier *etc*) *m*
סִדּוּר (51) ז	arrangement *m*, disposition *f*
‖ (בדפוס)	composition (typographique) *f*
‖ דת	livre *m* de prières, rituel *m*
סִדּוּרִי, ־רִית ת	ordinal
מִסְפָּר סִדּוּרִי	nombre ordinal
סָדִין (15) ז	drap *m*
סָדִיסְטִי, ־טִית ת	sadique
סָדִיק, סְדִיקָה ת	fragile, fissuré
סְדִיקָה (201) נ	fission *f*, fissure *f*
סָדִיר, סְדִירָה ת	régulier
צָבָא סָדִיר	armée régulière
סְדִירָה (201) נ	arrangement *m*, disposition *f*
סְדִירוּת (48) נ	régularité *f*
סַדָּן (95) ז	enclume *f*
בֵּין־הַפַּטִּישׁ וּבֵין־הַסַּדָּן	entre le marteau et l'enclume
‖ צבא (של־תותח)	bloc *m* de culasse
‖ (גזע־עץ)	tronc (d'arbre) *m*, billot *m*
סַדָּנָא (—) ז ארמית	enclume *f*
סַדָּנָא דְאַרְעָא חַד הוּא	c'est la même chose partout
סַדְנָה (207) נ	atelier *m*
סָדַק (303) פ״י	fendre, fissurer, fêler
‖ נִסְדַּק (389) פ״ע	être fendu, être fêlé
‖ סִדֵּק (432) פ״י	fendre, fissurer
‖ הִסְתַּדֵּק (470) פ״ע	se fendre, se fêler
‖ הִסְדִּיק (499) פ״י	fendre, fissurer, fêler
סֶדֶק (166) ז	fente *f*, fissure *f*, fêlure *f*
סִדְקִי (ר' ־קִים) ז	mercier *m*
סִדְקִית (—) נ	mercerie (objets) *f*
סֵדֶר (88) ז	composition (typographique) *f*
סָדַר (303) פ״י	arranger, disposer
מִסְפָּר סוֹדֵר	nombre ordinal
‖ נִסְדַּר (389) פ״ע	être rangé, être disposé

|| סִדֵּר (432) פ״י — ranger, arranger, disposer
סִדֵּר שֻׁלְחָנוֹ — mettre la table
סִדֵּר אֶת־פ׳ בַּעֲבוֹדָה — trouver du travail à qn
סִדֵּר תַּקְרִית — régler un incident
(בדפוס) — composer (en typographie)
עממי סִדֵּר אֶת־פ׳ — jouer un tour à qn
|| הִסְתַּדֵּר (470) פ״ע — se ranger
הִסְתַּדְּרוּ בְּשׁוּרוֹת — s'aligner
הַסִּכְסוּךְ הִסְתַּדֵּר — le conflit s'est arrangé
(מצא סידור) — s'arranger, trouver sa place
הִסְתַּדֵּר בַּעֲבוֹדָה — trouver un travail fixe
|| הִסְדִּיר (499) פ״י — arranger, mettre en ordre
סֵדֶר (182) ז — ordre *m*, série *f*
שָׁמַר עַל־הַסֵּדֶר — maintenir l'ordre
קָרָא לַסֵּדֶר — rappeler à l'ordre
סֵדֶר־הַדּוֹרוֹת — chronique *f*, généalogie *f*
סֵדֶר־הַיּוֹם — ordre du jour
סִדְרֵי־בְרֵאשִׁית — lois naturelles
סֵדֶר־עֲבוֹדָה — tableau *m* de service
אִי־סֵדֶר — désordre *m*
הָעֲסָקִים מִתְנַהֲלִים כְּסִדְרָם — les affaires marchent normalement
לְפִי־סֵדֶר־אָלֶף־בֵּית — par ordre alphabétique
הַכֹּל בְּסֵדֶר — tout va bien
כְּסִדְרוֹ — comme il faut, normal
צבא תַּרְגִּילֵי־סֵדֶר ז״ר — exercices d'ordre serré
|| (חיבור) — traité *m*
שִׁשָּׁה סִדְרֵי־מִשְׁנָה — les six sections de la *Michna*
||דת לֵיל־הַסֵּדֶר ז — la nuit de Pâque
סַדָּר (90) ז (בדפוס) — compositeur *m*
סְדָר (88) ז (חומר מוכן לדפוס) — composition *f*
סִדְרָה (242) נ — série *f*, suite (publication) *f*
סִדְרַת־סְפָרִים — collection *f* de livres
|| (פרק) — section *f*
|| צבא סִדְרַת־אִמּוּנִים — série d'exercices
סִדְרוֹן (21) ז — périodique *m*, suite *f*
סַדָּרוּת (46) נ (בדפוס) — composition *f*
סַדְּרָן (ר׳ ־נִים) ז (פקח) — huissier *m*, appariteur *m*
|| (אוהב סדר) — homme ordonné *ou* ponctuel
סַדְּרָנוּת (46) נ — service *m* d'ordre

|| (אהבת־סדר) — bon ordre, exactitude *f*
סַדְּרָנִי, ־נִית ת — régulateur, régulier
סַדְּרָנִית (17) נ — ouvreuse *f*
סָהֵד (סָהֲדִי; ר׳ סָהֲדִים, סָהֲדֵי־) ז — témoin *m*
סָהֲדִי בַּמְּרוֹמִים — j'en atteste les cieux
סִהֵד (435) פ״י — témoigner, attester
|| הִסְהִיד (502) פ״י — témoigner, attester
סָהוּר, סְהוּרָה ת — éclairé par la lune, lunaire
1. סַהַר (—) ז — lune *f*
חֲצִי־סַהַר — croissant *m*, demi-lune *f*
אַגַּן־הַסַּהַר ז — pleine lune
גיאוגר הַסַּהַר הַפּוֹרֶה — le Croissant fertile
|| הַסַּהַר (סמל־האיסלאם) — le Croissant
2. סַהַר (152) ז (דיר) — enclos *m*
סֹהַר (197, בלי ר׳) או בֵּית־סֹהַר ז — prison *m*
סַהֲרוֹן (21) ז (תכשיט) — bijou *m* en forme de lune
|| (עוגה) — croissant (pâtisserie) *m*
סַהֲרוּרִי, ־רִית ת — somnambule
סַהֲרוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — somnambulisme *m*
סַוַּאי (62) ז צבא — camoufleur *m*
סוֹאֵן, ־אֶנֶת (ר׳ ־אֲנִים, ־אֲנוֹת) ת — bruyant
סְוָאר או סְוָר (88) ז — tas *m*, monceau *m*
סוֹבֵא, ־בֵאת (ר׳ ־בְאִים, ־בְאוֹת) ש — ivrogne *n*
סוֹבֵב (132) ז — cerceau *m*, jante *f*, corniche *f*
|| אנטום — atlas (vertèbre) *m*
סוּבְּיֶקְטִיבִי, ־בִית ת — subjectif
סוּבְּיֶקְטִיבִיּוּת (—) נ — subjectivité *f*
סוֹבְלָנוּת (46) נ — tolérance *f*
סוֹבְלָנִי, ־נִית ת — tolérant
סוּבְּסִידְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — subvention *f*, subside *m*
סוּבֶּרֶנִי, ־נִית ת — souverain
1. [סוג] סָג (381) פ״ע — s'écarter, se détourner
|| נָסוֹג (429) פ״ע — se retirer, reculer
דקדוק נָסוֹג אָחוֹר — recul *m* de l'accent tonique
|| הסיג ← נָסַג
2. [סוג] סָג (382) פ״ע (גדר) — clôturer, enclore
|| סִיֵּג (452) פ״י — clôturer
בהש — entourer de précautions
|| הִסְתַּיֵּג (470) פ״ע (מן־) — faire des réserves (sur)
3. סוּוֵג (452) פ״י — assortir, classer

1. סוּג, סוּגָה ת (סוטה) — égaré, détourné
סוּג־לֵב — dévoyé
2. סוּג, סוּגָה ת (מוקף) — entouré, enveloppé
סוּג בַּשּׁוֹשַׁנִּים — entouré de lis, protégé
1. סוּג (41) ז — catégorie *f*, espèce *f*, sorte *f*
(במדעי־הטבע) — genre *m*
2. סוּג (41) ז (סל) — panier *m*
סוּגָה (201) נ (גדר) — haie *f*, clôture *f*
סוּגִי, ־גִית ת — de classe, de catégorie
סוּגְיָה (202) נ — problème *m*, thème *m*
סַוָּגָן (97) ז — classificateur *m*
‖ (תיק) — classeur *m*
סוּגְפָנִי, ־נִית ת — ascétique
סוֹגֵר (132) ז (בשיר) — second hémistiche
‖ (זוגי סוֹגְרַיִם) — parenthèse *f*
סוֹגֵר צוֹמֵד — accolade *f*
סוּגַר (63) ז (כלוב) — cage *f*
‖ (זמם) — muselière *f*
1. [סוד] סָד (382) פ״י — badigeonner de chaux
‖ סִיֵּד (452) פ״י — badigeonner, chauler
‖ הִסְתַּיֵּד (470) פ״ע — se scléroser
2. [סוד] הִסְתּוֹדֵד (487) פ״ע — se concerter secrètement
סוֹד (22) ז — secret *m*
סוֹד גָּלוּי — secret de Polichinelle
בְּסוֹדֵי־סוֹדוֹת — dans le plus grand secret
סוֹד־שִׂיחַ — dialogue *m* intime
אִישׁ־סוֹדוֹ — son confident
בָּא בְּסוֹד־פ׳ — être le complice de qn
גִּלָּה סוֹדוֹת מִן־הֶחָדֵר — divulguer des secrets
שָׁמַר בְּסוֹד — garder secret
‖ (שיחה סודית) — conciliabule *m*, entretien *m*
‖ דת תּוֹרַת־הַסּוֹד נ — mystique *f*
סוּד, סוּדָה ת — badigeonné à la chaux
בּוֹר סוּד — citerne *f* étanche
סוֹדָה (—) נ כים — soude *f*
מֵי־סוֹדָה ז״ר — eau gazeuse, eau *f* de Seltz
סוֹדִי, ־דִית ת — secret
סוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère secret
סוּדָן ש״פ נ (ארץ) — le Soudan
סוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת — ordinal
מִסְפָּר סוֹדֵר — nombre ordinal
סְוֶדֶר (ר׳ סְוֶדְרִים) ז — pull-over *m*, chandail *m*
סוּדָר (91) ז — écharpe *f*, châle *m*
סַדְּרָן (97) ז (אדם) — homme *m* systématique
‖ (תיק) — classeur *m*
[סוה] הִסְתַּוָּה (480) פ״ע — se camoufler, se déguiser
‖ הִסְוָה (512) פ״י — camoufler, masquer
(הסתיר) — cacher, dissimuler
סוֹהֵר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הֲרִים, ־הֲרוֹת) ש — gardien *n* de prison, geôlier *m*
סוֹהֲרִי, ־רִית ת — carcéral
סִוּוּג (51) ז — classification *f*
סוּחָה (201) נ — fumier *m*, ordure *f*
סוֹחֲפָנִי, ־נִית ת — qui emporte tout, torrentiel
סוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש — commerçant *n*
סוֹחֵר־סוּסִים — maquignon *m*
סוֹחֵר־עֵצִים — marchand *m* de bois
צִי סוֹחֵר — marine marchande
כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר — monnaie de bon aloi
סוֹחֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — bouclier *m*
[סוט] סָט (382) פ״ע — s'écarter
‖ נָסַט (423) או נָסוֹט (431) פ״ע — être remué
‖ הֵסִיט (526) פ״י — remuer, faire bouger
סוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ — femme suspecte d'adultère
סוֹיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — soya *ou* soja *m*
[סוך] סָךְ (382) פ״י — enduire, oindre, parfumer
‖ נָסוֹךְ (431) פ״ע — être oint, être parfumé
‖ הֵסִיךְ (526) פ״י — enduire, oindre
הֵסִיךְ אֶת־רַגְלָיו ← סָכַךְ
סוֹךְ (21) ז או סוֹכָה (201) נ — branche touffue
סוֹכֵךְ (132) ז — parasol *m*, auvent *m*
‖ (מגן) — bouclier *m*
‖ צמח — ombelle *f*
סוֹכְכוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — petite ombelle
סוֹכְכִי, ־כִית ת צמח — ombellifère
סוֹכֵן (132) ז °(מנהל) — intendant *m*, régisseur *m*
‖ (נציג) — agent *m*, représentant *m*
סוֹכֵן־בִּטּוּחַ — courtier *m* d'assurances
סוֹכֵן קוֹנְסוּלָרִי — agent consulaire
סוֹכֵן חֲשָׁאִי — agent secret
סוֹכְנוּת (ר׳ ־נֻיוֹת) נ — agence *f*, office *m*

סוֹכְנוּת־יְדִיעוֹת	agence d'informations
הַסּוֹכְנוּת הַיְּהוּדִית לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל	l'Agence Juive pour la Palestine
סוֹכֶנֶת (254) נ	intendante *f*, infirmière *f*
1. סוֹל (21) ז (קוֹץ)	ronce *f*, épine *f*
2. סוֹל (—) ז מוס	sol *m*
סוֹלְדָנִי, ־נִית ת	dédaigneux
סוֹלְחָה (ר׳ ־חוֹת) נ	réconciliation *f*
סוֹלְחָן (ר׳ ־נִים) ז	personne indulgente
סוֹלְחָנוּת (46) נ	indulgence *f*
סוֹלְחָנִי, ־נִית ת	indulgent
סוֹלִידִי, ־דִית ת	solide, sérieux
סוֹלִידִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solidité *f*, sérieux *m*
סוֹלִידָרִי, ־רִית ת	solidaire
סוֹלִידָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solidarité *f*
סוּלְיָה (201) נ	semelle *f*
סוּלַיִם (265) ז״ז	pantoufles *fpl*
סוֹלְלָה (201) נ	remblai *m*, jetée *f*, banquette *f*
‖ צבא	batterie *f*
‖ חשמל	batterie, pile *f*
סוֹלֶלֶת (252) נ חשמל	batterie *f*
סוֹלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	soliste *n*
סוֹלָנוּם (—) ז צמח	solanée *f*
סוּלְפָה (ר׳ ־פוֹת) נ רפא	sulfamide *m*
סוֹלָר (—) ז	mazout *m*
[סום] נָסוֹם (431) פ״ע	devenir aveugle
סוּם, סוּמָה ת	aveugle
סוּמָא (—) ז ארמית	aveugle *m*
סוֹמֵךְ (132) ז	support *m*, appui *m*, soutien *m*
‖ טכנ סוֹמֵךְ בָּרְגִי	cric *m*
‖ דקדוק	complément *m* de nom
סוֹמְכָה (201) נ	contrefort *m*, arc-boutant *m*
°סוּמְפּוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ מוס	tympanon *m*
סָוַנָּה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר	savane *f*
סוֹנָטָה (210) נ מוס	sonate *f*
סוֹנֶטָה (208) נ	sonnet *m*
סוֹנָטִינָה (201) נ מוס	sonatine *f*
סוּנִים (—) ז״ר דת	sunnites (secte islamique) *mpl*
סוּס (41) ז	cheval *m*
‖ (בשחמט)	cavalier *m*
סוּס אֶרֶךְ משחק	saute-mouton *m*
בהש הוּא עַל־הַסּוּס	il a le pied à l'étrier
נִגְמַר לוֹ הַסּוּס	il est fini
‖ פיס כֹּחַ־סוּס ז	cheval-vapeur *m*
‖ זואול סוּס־הַיְאוֹר	hippopotame *m*
סוּסָה (201) נ	jument *f*
סוּסוֹן (21) ז	poulain *m*, poney *m*
‖ דג סוּסוֹן־הַיָּם	hippocampe *m*
סוּסִי, ־סִית ת	chevalin
סוֹעֶה, ־עָה ת	impétueux, véhément
סוּעָה (201) נ	tempête *f*, ouragan *m*
סוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת	orageux
יָם סוֹעֵר	mer agitée
בהש אֲסֵפָה סוֹעֶרֶת	réunion orageuse
[סוף] סָף (382) פ״ע	finir, disparaître, périr
‖ הֵסִיף (526) פ״י	faire périr, anéantir
סוּף (—) ז צמח	jonc *m*, roseau *m*
‖ גיאוגר יַם־סוּף ז	la Mer Rouge
סוֹף (21, בלי ר׳) ז	fin *f*
מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף	du début jusqu'à la fin
סוֹפוֹ טוֹב כֻּלּוֹ טוֹב	tout est bien qui finit bien
אֵין לַדָּבָר סוֹף	cela n'en finit pas
סוֹף־דָּבָר	conclusion *f*, épilogue *m*
לְבַסּוֹף	enfin, finalement
סוֹף־סוֹף או סוֹף־כָּל־סוֹף	après tout, enfin
סוֹפוֹ לְהַצְלִיחַ	il finira par réussir
סוֹף־הָאָדָם לָמוּת	l'homme est destiné à mourir
מַה־יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ?	qu'adviendra-t-il de lui?
סוֹף־שָׁבוּעַ	fin de semaine, week-end *m*
דקדוק סוֹף־פָּסוּק	point final
‖ (קצה)	bout *m*, extrémité *f*
מִסּוֹף הָעִיר עַד־סוֹפָהּ	d'un bout à l'autre de la ville
עממי גָּר בְּסוֹף־הָעוֹלָם	habiter au bout du monde
‖ אֵין־סוֹף	infini
דת הָאֵין־סוֹף	l'Infini (Dieu) *n*
סוֹפֵג, ־פֶגֶת (ר׳ ־פְגִים, ־פְגוֹת) ת	absorbant
נְיַר סוֹפֵג	papier buvard

סוֹפְגָנִי, ־נִית ת	absorbant
סוּפָה (201) נ	tempête *f*
סוֹפִי, ־פִית ת (מוגבל)	fini
אֵין־סוֹפִי	infini
(החלטי)	définitif
(אחרון)	final, terminal, dernier
תַּחֲנָה סוֹפִית	terminus *m*
‖ סוֹפִית תה"פ	définitivement, sans recours
סוֹפִיּוּת (47, בלי ר') נ	finitude *f*, limitation *f*
‖ (החלטיות)	caractère définitif
סוֹפִיסְט (ר' ־טִים) ז	sophiste *m*
סוֹפִיסְטִיקָה (—) נ	sophistique *f*
סוֹפִית (ר' ־פִיּוֹת) נ דקדוק	suffixe *m*
סוֹפֵר (132) ז ° (מזכיר)	secrétaire *m*, scribe *m*
‖ (מעתיק)	copiste *m*
‖ (חכם)	sage *m*, savant *m*
קִנְאַת־סוֹפְרִים תַּרְבֶּה חָכְמָה	l'émulation fait avancer la science
דִּבְרֵי־סוֹפְרִים ז"ר	décisions *fpl* rabbiniques
‖ (מחבר)	écrivain *m*, auteur *m*
שְׂכַר־סוֹפְרִים ז"ר	droits *mpl* d'auteur
מָשַׁךְ בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר	manier la plume
סוֹפְרוּת (45, בלי ר') נ	profession *f* de copiste
סוֹפְּרָן (—) ז מוס	soprano *m*
סוֹפְשָׁבוּעַ (—) ז	week-end *m*
סוֹצְיָלִי, ־לִית ת	social
עוֹבֶדֶת סוֹצְיָלִית	assistante sociale
סוֹצְיָלִיזְם (—) ז	socialisme *m*
סוֹצְיָלִיסְט (ר' ־טִים) ז	socialiste *m*
סוֹצְיָלִיסְטִי, ־טִית ת	socialiste
סוֹצְיוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז	sociologue *m*
סוֹצְיוֹלוֹגִי, ־גִית ת	sociologique
סוֹצְיוֹלוֹגְיָה (—) נ	sociologie *f*
סוֹקְרָטִי, ־טִית ת	socratique
סוֹקְרָטֶס ש"פ ז	Socrate *m*
סוֹקְרָנִי, ־נִית ת	scrutateur, investigateur
[סור] סָר (382) פ"ע	se détourner
סָר מִן־הַדֶּרֶךְ	quitter la route
סָר אֶל־בֵּית־פ'	descendre chez qn
בהש סָר לִבּוֹ מִן־	se détacher de
סָר אֶל־מִשְׁמַעַת־פ'	être aux ordres de qn
‖ (חדל)	cesser, disparaître
סָר כֹּחוֹ	ses forces déclinent
‖ סוֹרֵר (455) פ"י	embrouiller, obstruer
‖ הֵסִיר (526) פ"י (הפנה)	détourner, dévier
(סילק)	enlever, retirer, éloigner
הֵסִיר זְמַנִּית	suspendre
סוֹר (21, בלי ר') ז	nature *f*, essence *f*
‖ בהש סוֹרוֹ רָע	être naturellement mauvais
חָזַר לְסוֹרוֹ	récidiver
סוֹר (41) ז חקל	sarment *m*, tige *f*
סוּר, סוּרָה ת	séparé, éloigné, exilé
סְוָר ← סְוָאר	
סַוָּר (90) ז	docker *m*, débardeur *m*
סֵוֵּר (452) פ"י	entasser, empiler
סוֹרֵג (132) או סֹרֶג (187) ז	grillage *m*, treillis *m*
סוֹרְגוּם (—) ז צמח	sorgho *m*
סוֹרְדוּט (ר' ־טִים) ז	paletot *m*
סַוָּרוּת (46, בלי ר') נ	débardage *m*
1. סוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר' ־רְחִים, ־רְחוֹת) ת	puant, fétide
2. סוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר' ־רְחִים, ־רְחוֹת) ת	étendu
סוּרִי, ־רִית ת	syrien
סוּרְיָה ש"פ נ (ארץ)	la Syrie
סוּרְסִי, ־סִית ת	araméen (dialecte), syriaque
סוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר' ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת	rebelle
בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה	enfant inéducable
סוֹרְרוּת (45) נ	rébellion *f*, indocilité *f*
[סות] נָסַת (428 ת) פ"ע	être excité, être séduit
‖ הֵסִית (526 ת) או הִסִּית (522 ת) פ"י	exciter, séduire
סוּת (41, ר' ־תִים או ־תוֹת) נ (לבוש)	vêtement *m*
‖ בהש (מעטה)	enveloppe *f*, couverture *f*
סוֹתֵר, ־תֶרֶת (ר' ־תְרִים, ־תְרוֹת) ת	contraire
דֵּעוֹת סוֹתְרוֹת	opinions *fpl* contradictoires
סָח ← [סיח]	
סַחַב (152) ז	tirage *m*, traînage *m*
סָחַב (326) פ"י	tirer, traîner, entraîner
‖ עממי (משך)	faire traîner en longueur
(לקח בלי רשות)	chiper
‖ נִסְחַב (397) פ"ע	être tiré, être entraîné
‖ הִסְתַּחֵב (471) פ"ע	se traîner
‖ הִסְחִיב (502) פ"י	tirer, traîner, entraîner

סְחָבָה (216) נ — haillon *m*, chiffon *m*
סְחֶבֶת (—) נ עממי — lenteur *f* bureaucratique
סָחָה (448) פ״י — balayer
סָחוּט, סְחוּטָה ת — pressuré, épuisé, harassé
סָחוּי, סְחוּיָה ת — souillé, sale
סִחוּי (—) ז — nage *f*, natation *f*
סְחוּס (41) ז — cartilage *m*
סְחוּסִי, ־סִית ת — cartilagineux
סְחוֹר תה״פ — autour
הָלַךְ סְחוֹר־סְחוֹר — tourner autour du pot
סְחוֹר (50) ז — commerce *m*, marchandage *m*
סְחוֹרָה (201) נ — marchandise *f*
|| (מסחר) — commerce *m*
סְחוֹרָנִית תה״פ — tout autour, en rond
סָחַט (326) פ״י — pressurer, exprimer (du jus)
בהש סָחַט כְּסָפִים — extorquer de l'argent
|| נִסְחַט (397) פ״ע — être pressuré, être exprimé
בהש — être extorqué
|| הִסְתַּחֵט (471) פ״ע — se dessécher, s'épuiser
|| הִסְחִיט (502) פ״י — soutirer, extorquer
בהש הִסְחִיט דְּמָעוֹת — arracher des larmes
סַחְטָן (ר׳ ־נִים) ז — maître-chanteur (escroc) *m*
סַחְטָנוּת (46) נ — chantage *m*
סַחְטָנִי, ־נִית ת — d'extorsion, de chantage
סְחִי (—) ז — balayure *f*, ordure *f*
בהש סְחִי וּמָאוֹס — rebut *m* méprisable
סְחִיבָה (201) נ — tirage *m*, traînage *m*
|| עממי (גניבה) — larcin *m*
סְחִיט (1) ז — pulpe *f*
סְחִיטָה (201) נ — pressurage *m*
|| בהש סְחִיטַת־כְּסָפִים — extorsion *f* de fonds
סְחִיף (1) ז רפא — caillot (de sang) *m*
סְחִיפָה (201) נ — entraînement *m*
סָחִיר, סְחִירָה ת בנק — négociable
סְחִירוּת (48) נ בנק — négociabilité *f*
סְחִישׁ (15) ז חקל — regain *m*
סַחְלָב (91) ז צמח — orchidée *f*
סַחַף (152) ז — sédiment *m*, alluvion *f*
סָחַף (326) פ״י — entraîner, emporter, balayer
מְטַר סוֹחֵף — pluie torrentielle
|| נִסְחַף (397) פ״ע — être entraîné, être emporté
|| סִחֵף (435) פ״י — balayer, charrier, ravager
|| הִסְתַּחֵף (471) פ״ע — être submergé *ou* charrié
בהש הִסְתַּחֲפָה שָׂדֵהוּ — il n'a pas eu de chance
סְחֹפֶת (256) נ — alluvions *fpl*, vase *f*
סַחַר (סְחַר־, סַחְרוֹ; בלי ר׳) ז — commerce *m*
סְחַר־חוּץ — commerce extérieur
סְחַר־חֲלִיפִין — échange *m*, troc *m*
סַחַר חָפְשִׁי — libre-échange *m*
עממי סַחַר־מֶכֶר — maquignonnage *m*, trafic *m*
סָחַר (326) פ״ע (סבב) — circuler, parcourir
|| (עסק במסחר) — faire du commerce
|| סִחֵר (435) פ״ע — faire du commerce, trafiquer
|| הִסְתַּחֵר (471) פ״ע — faire des affaires
סְחְרוּר (41) ז — tournoiement *m*
סְחְרוּר־רֹאשׁ — vertige *m*
סְחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — étourdi, pris de vertige
סְחַרְחֵרָה (204) נ — carrousel *m*
סְחַרְחָרָנִי, ־נִית ת — vertigineux, étourdissant
סְחַרְחֹרֶת (256) נ — tournoiement *m*
|| רפא — vertige *m*
סַחְרָן (ר׳ ־נִים) ז — marchand ambulant, colporteur *m*
סַחְרָנוּת (46) נ — commerce ambulant, colportage *m*
סִחְרֵר (460) פ״י — faire tournoyer
בְּקֶצֶב מְסַחְרֵר — à un rythme vertigineux
|| הִסְתַּחְרֵר (493) פ״ע — tournoyer
הִסְתַּחְרֵר רֹאשׁוֹ — la tête lui tourne
סֹחֶרֶת (—) נ (אבן יקרה) — agate *f*
סֵט (113) ז — méfait *m*, perversion *f*
סָטָה (353) פ״ע — s'écarter, dévier
סָטָה מִן־הַדֶּרֶךְ — s'écarter de la route
|| בהש — se dévoyer
סֶטֶה, סֶטָה ת — anormal, irrégulier
סְטָו (88) ז — colonnade *f*, portique *m*
סְטוֹאִי, ־אִית ת — stoïque
סְטוּדְיוֹ (ר׳ ־יוֹת) ז — studio *m*
סְטוּדֶנְט, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ש — étudiant *n*
סָטוּף, סְטוּפָה ת — grêlé, variolé
סְטָטִי, ־טִית ת — statique

סְטָטִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	figurant *m*
סְטָטִיסְטִי, ־טִית ת	statistique
סְטָטִיסְטִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	statistique *f*
סְטָטִיסְטִיקָן (ר׳ ־נִים) ז	statisticien *m*
סְטָטִיקָה (—) נ פיס	statique *f*
סְטִיָּה (202) נ	écart *m*, déviation *f*
פיס סְטִיָּה מַגְנֶטִית	déviation magnétique
‖ בהש	perversion *f*
סְטִיכִי, ־כִית ת	chaotique
סַטִּיל (־לִים) ז	navire *m* porte-missiles
סָטִין (—) ז (אריג)	satin *m*
סָטִיף, סְטִיפָה ת	grêle, variolé
סְטִיפֶּנְדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	bourse (d'études) *f*
סְטִירָה (201) נ	coup (de la main ouverte) *m*
סְטִירַת־לֶחִי	gifle *f*, soufflet *m*
סָטִירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	satire *f*
סָטִירִי, רִית ת	satirique
סָטִירִיקָן (ר׳ ־נִים) ז	auteur *m* satirique
סְטֶן (ר׳ ־נִים) ז צבא	mitraillette *f*
סָטַן (301 נ) פ״י	être hostile à, persécuter
‖ הִסְטִין (498 נ) פ״י	accuser, calomnier
[סטף] נִסְטַף (388) פ״י	s'ouvrir, éclater
‖ סִטֵּף (432) פ״י	scarifier, faire éclater
סָטַר (301) פ״י	frapper (de la main)
סָטַר לִפְ׳ עַל־הַלֶּחִי	donner une gifle à qn
‖ נִסְטַר (388) פ״ע	recevoir une gifle
‖ סִטֵּר (432) פ״י	gifler, souffleter
סִטְרָא (—) ז ארמית	côté *m*
סִטְרָא אַחֲרָא	l'adversaire (le diable) *m*
סִטְרָה (242) נ אדר	aile *f*, bas-côté *m*
סִטְרִי, ־רִית ת	latéral
חַד־סִטְרִי	à sens unique
דּוּ־סִטְרִי	à deux sens (circulation)
סְטֶרֵיאוֹפוֹנִי, ־נִית ת	stéréophonique
סַטְרָן (ר׳ ־נִים) ז	donneur *m* de claques
סִי (—) ז מוס	si *m*
סִיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ צמח	sarriette *f*
סִיב (1) ז	fibre *f*, filament *m*
סִיבִי, ־בִית ת	fibreux, filamenteux
סִיבִּיר ש״פ נ (ארץ)	la Sibérie
סִיבִית (—) נ	fibrille *f*, aggloméré *m*
סִיג (1) ז	scorie *f*, gangue *f*, rebut *m*
סְיָג (88) ז (גדר)	haie *f*, clôture *f*
‖ בהש	mesure préventive, précaution *f*
סְיַג־מְהִירוּת	limite *f* de vitesse
סְיָג לַתּוֹרָה	barrière *f* autour de la *Tora*
סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה	le silence est d'or
סִיֵּג ←2. [סוג]	
סִיגִית (—) נ	mâchefer *m*, laitier (de haut fourneau) *m*
סִיגָר (ר׳ ־רִים) ז	cigare *m*
סִיגַרְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	cigarette *f*
סִיד (1) ז	chaux *f*
סִיד חַי/כָּבוּי	chaux vive / éteinte
אֶבֶן־סִיד נ	calcaire *m*
סַיָּד (90) ז	badigeonneur *m*, plâtrier *m*
סִיֵּד ←1. [סוד]	
סַיָּדוּת (46, בלי ר׳) נ	plâtrerie *f*
סִידִי, ־דִית ת	calcaire
סִידָן (—) ז כימ	calcium *m*
סִידֶנֶת (—) נ רפא	calcinose *f*
סִיּוּג (51) ז (גידור)	clôture *f*
‖ בהש (ייחוד)	mise *f* à part, réservation *f*
סִיּוּד (51) ז	badigeonnage *m*, chaulage *m*
סִיּוּט (51) ז	cauchemar *m*, obsession *f*
סִיּוּטִי, ־טִית ת	obsédant, de cauchemar
סִיּוּם (51) ז	fin *f*, conclusion *f*
חֲגִיגַת־סִיּוּם נ	cérémonie *f* de clôture
סִיוָן (—) ז	Sivân (9ème mois de l'année juive: mai/juin) *m*
סִיּוּעַ (44, בלי ר׳) ז	aide *f*, appui *m*, soutien *m*
‖ צבא סִיּוּעַ אֲוִירִי	appui aérien
סִיּוּף (51) ז ספורט	escrime *f*
סִיּוּר (51) ז	tournée *f*, ronde *f*, excursion *f*
‖ צבא	reconnaissance *f*, patrouille *f*
[סיח] סָח (386) פ״י	dire, parler
‖ סוֹחֵח (456) פ״י	dire, raconter
‖ הֵסִיחַ (524) פ״י	dire, raconter
הֵסִיחַ לְפִי־תֻמּוֹ	parler sans penser à mal
סְיָח (88) ז	poulain *m*
סִיחָה (201) נ	entretien *m*, conversation *f*
סִיט (1) ז	empan (ancienne mesure) *m*

סִיֵּט (452) פ״י donner des cauchemars à
|| הִסְתַּיֵּט (468) פ״י apparaître comme un cauchemar
סִיטוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז מסחר grossiste *m*
סִיטוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ commerce *m* de gros
|| בְּסִיטוֹנוּת en gros, en masse
סִיטוֹנִי, ־נִית ת de gros
מְחִיר סִיטוֹנִי prix *m* de gros
סִיכָה (201) נ (של־אדם) onction *f*
|| (של־מכונה) graissage *m*, lubrification *f*
סִילוֹ (ר׳ ־אוֹת) ז silo *m*
סִילוֹן (21) ז jet *m*
סִילוֹן־מַיִם jet d'eau
|| (צינור) tuyau *m*, canalisation *f*
|| טכנ מְנוֹעַ־סִילוֹן ז moteur *m* à réaction
מְטוֹס־סִילוֹן ז avion *m* à réaction
סִילִיקַט (ר׳ ־טִים) ז silicate *m*
סִיֵּם (452) פ״י terminer, finir, achever
|| הִסְתַּיֵּם (470) פ״ע se terminer
סִימְבִּיוֹזָה (—) נ symbiose *f*
סִימָה (201) נ trésor *m*
סִימוּלְטָנִי, ־נִית ת simultané
סִימוּלְטָנִיּוּת (—) נ simultanéité *f*
סִימֶטְרִי, ־רִית ת symétrique
סִימֶטְרִיָּה (202) נ symétrie *f*
סִימָן (97) ז signe *m*, marque *f*, symbole *m*, cote *f*
סִימָן מִסְחָרִי marque de fabrique, griffe *f*
סִימָן מֵימִי filigrane *m*
סִימָנֵי־דְפוּס caractères *mpl* d'imprimerie
סִימָנֵי־דַּרְגָּה insignes *mpl* de grade
סִימָנֵי־חֶשְׁבּוֹן signes arithmétiques
סִימָנֵי־פִּסּוּק signes de ponctuation
סִימַן־קְרִיאָה point *m* d'exclamation
סִימַן־שְׁאֵלָה point d'interrogation
הֶעֱמִיד בְּסִימַן־שְׁאֵלָה mettre en question
לֹא רָאָה סִימַן־בְּרָכָה n'avoir pas de succès
בְּסִימָן טוֹב à la bonne heure
תּוֹרַת־הַסִּימָנִים sémiologie *f*
|| (פרק) chapitre *m*
|| (הקנה או הוושט) conduit vital

סֵימַנְטִי, ־טִית ת sémantique
סֵימַנְטִיקָה (—) נ sémantique *f*
סִימָנִיָּה (202) נ signet *m*
סִימָנִית (17) נ marque *f*, signe *m* graphique
סִימְפּוֹזְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז conférence *f*, colloque *m*
סִימְפוֹנִי, ־נִית ת מוס symphonique
סִימְפוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ מוס symphonie *f*
סִימְפְּטוֹם (ר׳ ־מִים) ז symptôme *m*
סִימְפְּטוֹמָטִי, ־טִית ת symptomatique
סִיֹּמֶת (ר׳ סִיּוֹמוֹת) נ דקדוק suffixe *m*
1. סִין ש״פ נ (ארץ) la Chine
2. סִין ש״פ ז (מדבר בקרבת־סיני) Sîn (désert) *m*
3. סִין (1) ז טכנ (בליטה) tenon *m*
סִינוֹד (ר׳ ־דִים) ז דת synode *m*
סִינוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז sinologue *m*
סִינוּס (ר׳ ־סִים) ז מתמט sinus *m*
סִינוֹפְּטִי, ־טִית ת synoptique
סִינוֹפְּסִיס (—) נ tableau *m* synoptique
סִינַי ש״פ ז (הר) le Sinaï
|| בהש (מלומד) érudit *m*
סִינַי וְעוֹקֵר הָרִים érudit et subtil
הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי loi *f* d'inspiration divine
מָה עִנְיַן־שְׁמִטָּה אֵצֶל־הַר־סִינַי? quel est le rapport?
סִינִי, ־נִית ת chinois
סִינְכְּרוֹנִי ־נִית ת synchronique
סִינְתֶּטִי, ־טִית ת synthétique
1. סִיס (1) ז עוף martinet *m*
2. סִיס (1) ז (גדיל) frange *f*, touffe *f*, toupet *m*
סַיָּס (90) ז palefrenier *m*, écuyer *m*
סִיֵּס (452) פ״ע conduire des chevaux
סַיָּסוּת (46, בלי ר׳) נ élevage *m* de chevaux
סִיסְמָה (207, ר׳ ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ formule *f*, devise *f*, slogan *m*
|| צבא mot *m* de passe
סֵיסְמוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז sismographe *m*
סֵיסְמִי, ־מִית ת sismique
סִיסָנִית (17) נ צמח pâturin *m*
סִיֵּעַ (440) פ״י aider, soutenir
|| הִסְתַּיֵּעַ (477) פ״ע s'aider, se servir de
לֹא הִסְתַּיֵּעַ הַדָּבָר cela n'a pas marché

סִיעָה (201) נ	groupe *m*, troupe *f*, compagnie *f*
‖ (במפלגה)	fraction *f*, groupe (parlementaire)
סִיַּעְתָּא (—) נ ארמית	aide *f*
בְּסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא	avec l'aide de Dieu
סִיעָתִי, ־תִית ת	de groupe, de fraction
סִיעָתִיּוּת (—) נ	sectarisme *m*
סַיִף (156, ר׳ סְיָפִים או סַיָּפוֹת) ז	épée *f*, sabre *m*
‖ ספורט	escrime *f*
סַיָּף (90) ז	escrimeur *m*
1. סִיֵּף (452) פ״ע (נלחם בסייף)	faire de l'escrime
‖ הִסְתַּיֵּף (470) פ״ע	s'escrimer
2. סִיֵּף (452) פ״י (השמיד)	exterminer, anéantir
‖ הִסְתַּיֵּף (470) פ״ע	se terminer, disparaître
סֵיפָא (—) ז ארמית	conclusion *f*, phrase finale
סַיָּפָא (ר׳ ־פִין) ז ארמית	spadassin *m*
סַיָּפָא וְסַפְרָא	écrivain militant
סְיָפָה (ר׳ ־פוֹת) נ	fruit tardif
סִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז	siphon *m*
סַיָּפוּת (46, בלי ר׳) נ	escrime *f*
סֵיפָן (ר׳ ־נִים) ז צמח	glaïeul *m*
סִיקוּס (41) ז צמח	noeud (dans le bois) *m*
סִיקָרִי (ר׳ ־רִים) או סִיקָרִיקוֹן (ר׳ ־קִים) ז	sicaire *m*
‖ היסט (בימי בית שני)	zélote *m*
1. סִיר (1. ר׳ ־רִים או ־רוֹת) ז (קדרה)	casserole *f*, marmite *f*, pot *m*
סִיר־לַחַץ	autoclave *m*, cocotte *f*
סִיר־לַיְלָה	pot de chambre, vase *m* de nuit
סִיר־מַעֲלוֹת	porte-gamelles
סִיר־פֶּלֶא	tourtière *f*
סִיר נָפוּחַ	marmite bouillonnante
‖ בהש סִיר נָפוּחַ	tête creuse
יָשַׁב עַל־סִיר־הַבָּשָׂר	faire bonne chère
2. סִיר← 3. סִירָה	
סַיָּר (90) ז	promeneur *m*, explorateur *m*
‖ צבא	éclaireur *m*, patrouilleur *m*
סִיֵּר (452) פ״י	parcourir, explorer
צבא סִיֵּר אֶת־הַשֶּׁטַח	reconnaître le terrain
סִירָאוּת (46) נ	canotage *m*, batellerie *f*
סִירַאי (61) ז	batelier *m*
1. סִירָה (201) נ (כלי־שייט)	barque *f*, canot *m*

סִירַת־הַצָּלָה	canot de sauvetage
סִירַת־מָנוֹעַ	canot automobile
‖ (ליד אופנוע)	side-car *m*
‖ צמח	carène *f*
2. סִירָה (201) נ (של־העין)	iris *m*
3. סִירָה (205) נ או סִיר (1) ז צמח	pimprenelle *f*
4. סִירָה (201) ז (זוהמה)	saleté *f*, ordure *f*
סִירוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ מיתול	sirène *f*
סַיָּרוּת (46) נ	reconnaissance (de terrain) *f*
סִירִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ	petite casserole
סַיֶּרֶת (ר׳ סַיָּרוֹת) נ צבא (ספינה)	croiseur *m*
‖ צבא	groupe *m* de reconnaissance
סַךְ (53) ז (סוכך)	écran *m*
סַךְ־שֶׁמֶשׁ	pare-soleil *m*
סַכֵּי־עֵינַיִם	oeillères *fpl*
1. סָךְ (83) ז (המון)	foule *f*, multitude *f*
עָבַר בַּסָּךְ	défiler, marcher en cortège
2. סַךְ (83) ז (סכום)	somme *f*
סַךְ־הַכֹּל	total *m*
3. סָךְ ← [סוך]	
סַךְ (ר׳ סַכִּים) ז	cheville (outil) *f*
סֹךְ (144) ז (סוכה)	chaumière *f*, tente *f*
‖ (של־חיות)	repaire *m*, tanière *f*
סָכָה (347) פ״י	regarder, contempler
סִכָּה (208) נ	épingle *f*, agrafe *f*, insigne *m*
סִכַּת־בִּטָּחוֹן	épingle de sûreté
סִכַּת־רֹאשׁ	épingle à cheveux
יָשַׁב עַל־סִכּוֹת	être sur des charbons ardents
סֻכָּה (208) נ	cabane *f*, chaumière *f*, hutte *f*
‖ דת חַג־הַסֻּכּוֹת ז	fête *f* des Tabernacles
סָכוּי, סְכוּיָה ת	transparent
סִכּוּי (23) ז	perspective *f*, espoir *m*, chance *f*
אֵין כָּל־סִכּוּי	il n'y a aucune chance
סִכּוּךְ (51) ז	couverture (de branchages) *f*
סְכוֹכִית (17) נ	abat-jour *m*
סִכּוּל (51) ז	action *f* de faire échouer, échec *m*
סְכוֹלַסְטִי, ־טִית ת	scolastique
סְכוֹלַסְטִיקָה (—) נ	scolastique *f*
סְכוּם (41) ז	somme *f*, montant *m*, total *m*
סכו״ם (= סכין כף ומזלג) ז	couvert (de table) *m*
סִכּוּם (51) ז	résumé *m*, récapitulation *f*

סִכּוּן (51) ז — risque *m*
סָכוּף, סְכוּפָה ת — déprimé, accablé
סִכּוּף (51) ז — tourment *m*, accablement *m*
סִכּוּר (51) ז — endiguement *m*
סְכוּת (46) נ — pronostic *m*
סְכִיָּה (202) נ — regard *m*, vue *f*, vision *f*
|| (צפייה לעתיד) — pronostic *m*, prévision *f*
סִכְיוֹן (38) ז — aspect *m*, vue *f*
סְכִיזוֹפְרֶנְיָה (—) נ רפא — schizophrénie *f*
סָכִים, סְכִימָה ת מתמט — intégrable
סְכִימָה (201) נ מתמט — intégration *f*
סְכֵימָה (201) נ — schéma *m*
סְכֵימָתִי, ־תִית ת — schématique
סַכִּין (1) זו״נ — couteau *m*
סַכִּין־גִּלּוּחַ — lame *f* de rasoir
סַכִּינָאוּת (46) נ — banditisme *m*
סַכִּינַאי (61) ז — tueur *m*, homme *m* de main
סְכִירָה (201) נ — endiguement *m*, barrage *m*
סְכָךְ (88) ז — toit *m* de branchages
סָכַךְ (358) פ״ע (עַל־) — couvrir, abriter
|| פ״י (כיסה בסכך) — couvrir de branchages
|| נִסְכַּךְ (389) פ״ע — être couvert de branchages
|| סִכֵּךְ (432) פ״י — couvrir de branchages
|| סוֹכֵךְ (455) פ״י — abriter, protéger
|| הִסְתּוֹכֵךְ (487) פ״ע — se couvrir, s'abriter
|| הֵסַךְ (529) פ״י — couvrir, abriter, enfermer
בהש הֵסַךְ אֶת־רַגְלָיו — faire ses besoins
סַכָּךְ (90) ז — couvreur *m*
סְכָכָה (215) נ — appentis *m*, auvent *m*, hangar *m*
1. סָכַל (308) פ״ע — être sot, agir sottement
|| נִסְכַּל (389) פ״ע — agir sottement
|| סִכֵּל (432) פ״י — rendre sot, abêtir
(ביטל) — faire échouer
|| הִסְתַּכֵּל (470) פ״ע — devenir sot, faire le sot
|| הִסְכִּיל (499) פ״ע — agir sottement
2. [סכל] הִסְתַּכֵּל (470) פ״ע — regarder, considérer
סָכָל, סְכָלָה ת — sot, insensé
סֶכֶל (166, בלי ר׳) ז — sottise *f*, bêtise *f*
סִכְלוּת (45, בלי ר׳) נ — sottise *f*, bêtise *f*
סָכַם (303) פ״י — additionner, récapituler
|| מתמט — intégrer
|| נִסְכַּם (389) פ״ע — être additionné
(בא לידי־הסכמה) — être d'accord, consentir
|| סִכֵּם (432) פ״י — totaliser, résumer, conclure
|| הִסְתַּכֵּם (470) פ״ע — se monter à, se résumer
|| הִסְכִּים (499) פ״ע — être d'accord, consentir
סֶכֶם (166) ז — somme *f*, total *m*
1. סָכַן (303 נ) פ״ע (הועיל) — être utile
|| (התאים) — être apte, être propre à
|| (שלט) סָכַן בְּפ׳ — dominer qn
|| הִסְכִּין (499 נ) פ״ע — s'habituer, être habitué
2. [סכן] נִסְכַּן (389 נ) פ״ע (היה בסכנה) — être en péril
|| סִכֵּן (432 נ) פ״י — mettre en danger, risquer
|| הִסְתַּכֵּן (470 נ) פ״ע — courir un danger, se risquer
סַכָּנָה (222) נ — danger *m*, péril *m*
סַכָּנַת־נְפָשׁוֹת — danger mortel
סִכְסוּךְ (41) ז (ריב) — conflit *m*, litige *m*
סִכְסוּךְ־עֲבוֹדָה — conflit professionnel
|| (סיבוך) — complication *f*
סִכְסוּכֵי־אַהֲבָה — méandres *mpl* de l'amour
סִכְסֵךְ (406) פ״י (עורר ריב) — exciter, provoquer
סִכְסֵךְ בֵּין־ — provoquer une brouille entre
|| (סיבך) — embrouiller, enchevêtrer
|| הִסְתַּכְסֵךְ (493) פ״ע — se brouiller, se disputer
(הסתבך) — s'embrouiller, s'enchevêtrer
סַכְסְכָן (ר׳ ־נִים) ז — semeur *m* de discorde
סַכְסְכָנוּת (46) נ — intrigues *fpl*, machination *f*
סַכְסְכָנִי, ־נִית ת — intrigant, provocant
סַכְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — esprit confus
סָכַף (303) פ״י — affaiblir, maltraiter
1. סָכַר (303) פ״י — fermer, obstruer, endiguer
|| נִסְכַּר (389) פ״ע — être fermé, être bouché
|| סִכֵּר (432) פ״י — enfermer, emprisonner
|| הִסְתַּכֵּר (470) פ״ע — être fermé, être assiégé
2. ° סָכַר ← שָׁכַר
סֶכֶר (166) ז — digue *f*, barrage *m*, écluse *f*
סַכָּר (90) ז — constructeur *m* de digues
סֻכָּר (נס׳ סֻכַּר־) ז — sucre *m*
סֻכָּר גְּבִישִׁי — sucre en morceaux
סֻכָּר דַּק — sucre en poudre
סֻכַּר־עֲנָבִים — sucre de raisin, glucose *m*

סְכְרוּר (41) ז	sucrage *m*
סֻכָּרִי, ־רִית ת	sucré
סֻכָּרִיָּה (202) נ	bonbon *m*, sucrerie *f*
סֻכָּרִיָּה עַל־מַקֵּל	sucette *f*
סָכָרִין (—) ז	saccharine *f*
סִכֵּר (460) פ״י	sucrer
סֻכֶּרֶת (—) נ רפא	diabète *m*
סָכַת (303 ת) פ״י	écouter
‖ נִסְכַּת (389 ת) פ״ע	se taire pour écouter
‖ הִסְכִּית (498 ת) פ״ע	faire attention, écouter
סֶכֶת (—) ז	audition *f*, écoute *f*
סַל (53) ז	panier *m*, corbeille *f*, sac *m* à provisions
סָלָא (444) פ״י	compenser, peser
לֹא יְסֻלֶּא בַּפָּז	inestimable, inappréciable
‖ הִסְלִיא (507) פ״י	faire pencher la balance
סְלָבִי, ־בִית ת	slave
סָלַד (301) פ״ע (נרתע)	reculer, se dérober
סָלַד מִן־הַמַּחְשָׁבָה	s'insurger contre l'idée
סָלְדָה נַפְשׁוֹ	être dégoûté, répugner à
יָד סוֹלֶדֶת	chaleur *f* qui fait reculer la main
בהש חֹטֶם סוֹלֵד	nez retroussé
‖ סִלֵּד (432) פ״ע (נרתע)	reculer, tressaillir
(שיבח)	exalter, célébrer
‖ הִסְלִיד (498) פ״י	donner la nausée à
סֶלֶד (—) ז	gloire *f*, louange *f*
1. סָלָה (353) פ״י (דחה)	repousser, rejeter
‖ סִלָּה (453) פ״י	soumettre, écraser
2. סִלָּה (453) פ״י (שקל)	peser
סֶלָה מ״ק	*séla* (mot marquant une pause)
סִלּוּד (51) ז (רתיעה)	recul *m*, tressaillement *m*
סִלּוּד־נֶפֶשׁ	dégoût *m*, répugnance *f*
‖ (שבח)	gloire *f*, louange *f*
סִלּוּל (51) ז	construction *f* d'une route
סִלּוּם (51) ז מוס	modulation *f*
סָלוֹן (ר׳ ־נִים) ז	salon *m*
סִלּוֹן או סַלּוֹן (21) ז צמח	ronce *f*
סָלוֹנִי, ־נִית ת	de salon, mondain
רִקּוּדִים סָלוֹנִיִּים	danses *fpl* par couples
סָלוּעַ, סְלוּעָה ת	rocailleux, rocheux
‖ בהש (קשה כסלע)	dur comme pierre
סָלוּף, סְלוּפָה ת מוס	faussé, faux
סִלּוּף (51) ז	altération *f*, déformation *f*
סִלּוּק (51) ז (הרחקה)	éloignement *m*, départ *m*
סִלּוּק־דַּעַת	défaillance *f* de l'esprit
סִלּוּק־שְׁכִינָה	retrait *m* de la présence divine
צבא סִלּוּק־מוֹקְשִׁים	déminage *m*
‖ בהש (מיתה)	décès *m*
‖ (פרעון)	paiement *m*, règlement *m*
סִלּוּק־חוֹב	règlement d'une dette
לִשְׁכַּת־סִלּוּקִים	chambre *f* de compensation
‖ (פיוט)	poème final
‖ (בטעמי־המקרא)	neume final
סָלַח (331) פ״י	pardonner
‖ נִסְלַח (400) פ״ע	être pardonné
‖ סִלַּח (440) פ״י	pardonner
‖ הִסְתַּלֵּחַ (447) פ״ע	être pardonné
סַלָּח (89) ז (סלחן)	personne indulgente
‖ (מחבר־סליחות)	auteur *m* de prières pénitentielles
סַלְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme indulgent
סַלְחָנוּת (46) נ	indulgence *f*, clémence *f*
סַלְחָנִי, ־נִית ת	indulgent, clément
סָלָט (100) ז מטבח	salade *f*
סֻלְטָן (ר׳ ־נִים) ז	sultan *m*
סְלִידָה (201) נ	dégoût *m*, répugnance *f*
סָלִיחַ, סְלִיחָה ת	pardonnable
סְלִיחָה (201) נ	pardon *m*
עִמְּךָ הַסְּלִיחָה	je vous demande pardon
סְלִיחָה!	pardon!
‖ (פיוט)	prière pénitentielle
דת יְמֵי־הַסְּלִיחוֹת ז״ר	jours *mpl* de pénitence (avant le Nouvel An)
סְלִיל (1) ז	bobine *f*
‖ (בורג)	vis *f*
‖ חשמל	bobine
סְלִיל־הַשְׁרָאָה	bobine d'induction
1. סְלִילָה (201) נ	pavage *m*, terrassement *m*, construction (d'une route) *f*
2. סְלִילָה (201) נ (כריכת־חוטים) נ	enroulement *m*
3. סְלִילָה (201) נ (סל קטן)	petit panier
סְלִילוֹן (21) ז רפא	stérilet *m*

סְלִילוֹנִית (17) נ חשמל	solénoïde *m*
סְלִילִי, ־לִית ת	spiral
סְלִיפָה (201) נ	altération *f*, falsification *f*
סְלִיק (1) ז צבא	cachette (d'armes) *f*
1. סָלַל (358) פ״י (כביש)	remblayer, paver, construire (une route)
בהש סָלַל אֶת־הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־	frayer un chemin à
בַּדֶּרֶךְ הַסְּלוּלָה	par les chemins battus
‖ (דחס)	fouler aux pieds, piétiner
‖ °(רומם)	exalter, glorifier
‖ נִסְלַל (388) פ״ע	être remblayé, être pavé
‖ הִסְתּוֹלֵל (487) פ״ע (בְּ־)	fouler aux pieds
(התרברב)	se vanter, être arrogant
‖ הִסְלִיל (498) פ״י	niveler, frayer (une route)
(הדריך)	guider, conduire
2. סָלַל (358) פ״י	enrouler, embobiner
3. [סלל] סוֹלֵל (455) פ״י (חיכך)	frotter
סְלֶם (—) ז	chelem (au bridge) *m*
סִלֵּם (432) פ״י מוס	moduler
‖ הִסְלִים (498) פ״י	escalader
סֻלָּם (95, ר׳ ־מוֹת) ז	échelle *f*
בהש סֻלַּם־הַהַצְלָחָה	échelons *mpl* du succès
‖ (הדרגה)	gradation *f*
סֻלַּם־עֲדִיפֻיּוֹת	ordre *m* de priorité
‖ מוס סֻלַּם־הַקּוֹלוֹת	gamme *f*
סֻלָּם כְּרוֹמָטִי	gamme chromatique
‖ גיאוגר סֻלָּמוֹת שֶׁל־צוֹר	les Echelles *fpl* de Tyr
סַלְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג	saumon *m*
סַלָּמִי (—) ז מטבח	salami (saucisson) *m*
סָלָמַנְדְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זוחל	salamandre *f*
סַלֶּמֶת (251) נ	chariot *m* à ridelles
סִלֵּן (432 ג) פ״י	projeter (un liquide)
סְלֶנְג (—) ז	argot *m*
סֶלֶנְיוּם (—) ז כימ	sélénium *m*
סִלְסוּל (41) ז (עשיית־תלתלים)	ondulation *f*
סִלְסוּל תְּמִידִי	permanente *f*
‖ מוס	trille *m*
‖ (יומרה)	distinction *f*, prétention *f*
סִלְסֵל (460) פ״י	onduler, friser, boucler
‖ מוס	triller
סִלְסֵל בִּגְרוֹנוֹ	faire des trilles en chantant
‖ (רומם)	exalter, glorifier
‖ הִסְתַּלְסֵל (493) פ״ע	s'onduler
‖ מוס	être modulé (chant)
בהש (התנשא)	se vanter, s'enorgueillir
סַלְסָלָה (222, ר׳ ־סָלוֹת או ־סְלָאוֹת) נ	mousseline *f*
סַלְסִלָּה (208) נ (סל קטן)	petit panier
‖ (ענף רך)	sarment *m*, rameau *m*
סַלְסֹלֶת (256) נ	ondulation *f*
סֶלַע (176) ז	rocher *m*, roche *f*, roc *m*
בהש סֶלַע־הַמַּחְלֹקֶת	pomme *f* de discorde
‖ (מטבע קדום)	*séla* (ancienne monnaie) *m*
סִלֵּעַ (440) פ״י	pétrifier, fossiliser
‖ הִסְתַּלֵּעַ (477) פ״ע	se pétrifier, se fossiliser
סַלְעוּת (45) נ	nature rocheuse
סַלְעִי, ־עִית ת	rocailleux, rocheux
סַלְעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	nature rocheuse
סַלְעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ עוף	traquet *m*
סִלְעֵם (462) פ״י	détruire, anéantir
סָלְעָם (—) ז חרק	espèce *f* de sauterelles
סֶלֶף (165) ז	fraude *f*, falsification *f*
‖ מוס	fausse note
סִלֵּף (432) פ״י	fausser, déformer, dénaturer
‖ מוס	chanter faux
‖ הִסְתַּלֵּף (470) פ״ע	se déformer, être altéré
סַלְפִּיד (1) ז	trompette *f*
סַלְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ מוס	fausset *m*
סַלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	faussaire *n*
סַלְפָנוּת (46) נ	falsification *f*, fausseté *f*
סַלְפָנִי, ־נִית ת	faux, menteur, hypocrite
סֶלֶק (166) ז צמח	betterave *f*
סֶלֶק־סֻכָּר	betterave sucrière
סֶלֶק־בְּהֵמוֹת	betterave fourragère
סִלֵּק (437) פ״י (הסיר)	écarter, enlever, supprimer
יָדַי מְסֻלָּקֹת מִן־	je me désintéresse de
‖ (פרע) סִלֵּק חוֹב	payer une dette
‖ הִסְתַּלֵּק (470) פ״ע	s'éloigner, se retirer
בהש (מת)	décéder
(ויתר)	renoncer, se désister
הִסְתַּלֵּק מֵהַצָּעָתוֹ	renoncer à sa proposition

|| הִסְלִיק (498) פ״י צבא — cacher (des armes)
סְלַק (נ׳ סְלְקָא) פ״ע ארמית — monter, surgir
סָלְקָא דַּעְתָּךְ — l'idée te vient à l'esprit
סֶלֶקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — bécarre *m*
סֶלֶקְטִיבִי, ־בִית ת — sélectif
סֶלֶקְטִיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sélectivité *f*
סַלְקָנִית (17) נ מטבח — soupe *f* de betteraves
סֹלֶת (187, ר׳ סְלָתוֹת, סָלְתוֹת־) נ — fleur *f* de farine
גְּרִיסֵי־סֹלֶת ז״ר — semoule *f*
|| בהש (מבחר) — élite *f*, crème *f*
סָלְתָּהּ וְשַׁמְנָהּ שֶׁל־הָעִיר — la fine fleur de la ville
סַלָּת (90) ז — meunier *m*, tamiseur *m* de farine
סִלֵּת (432 ת) פ״י — tamiser, passer au crible
|| בהש (בחר) — sélectionner, choisir
סַלְתָּנִית או סָלְתָּנִית (17) נ דג — sprat *m*
סַם (53) ז (בושם) — parfum *m*, aromate *m*
|| (חומר משפיע) — drogue *f*
סַם־חַיִּים — élixir *m* de vie
סַם־מַרְפֵּא — médicament *m*, remède *m*
סַם־מָוֶת — poison *m*
סַם שֶׁכְּנֶגֶד — contrepoison *m*, antidote *m*
סַמִּים מְשַׁכְּרִים — stupéfiants *mpl*, drogues *fpl*
הִתְמַסֵּר לְסַמִּים — se droguer
|| (נוזל לצבע) — teinture *f*
[סמא] נִסְמָא (403) פ״ע — devenir aveugle
|| סִמֵּא (444) או סִמָּה (453) פ״י — aveugler, éblouir
בהש סִמֵּא אֶת־הָעֵינַיִם — jeter de la poudre aux yeux
|| הִסְתַּמֵּא (487) פ״ע — devenir aveugle
סַמָּאוֹן (38) ז — cécité *f*, aveuglement *m*
סַמָּאֵל ש״פ ז — Samael (ange de la mort) *m*
סַמְבּוּק (41) ז צמח — sureau *m*, hièble *f*
סְמָדַר (נס׳ סְמָדַר־; בלי ר׳) ז צמח — bourgeon *m*
סִמָּה ← [סמא]
סָמוֹבָר (97) ז — samovar *m*, bouilloire *f* à thé
סָמוּט ← סֶמֶט
סָמוּי, סְמוּיָה ת (עיוור) — aveugle
|| (נעלם) — invisible, caché, secret
סָמוּי מִן־הָעַיִן — imperceptible à l'oeil
יְצוּא סָמוּי — exportation *f* invisible
נוֹסֵעַ סָמוּי — passager clandestin

סִמּוּי (51) ז — aveuglement *m*, éblouissement *m*
סָמוֹךְ (31) ז או סְמוֹכָה (203) נ — support *m*, étai *m*
|| (של־עץ) — tuteur *m*, échalas *m*
סָמוּךְ, סְמוּכָה ת (נשען) — appuyé
הָיָה סָמוּךְ עַל־שֻׁלְחַן־פּ׳ — être à la charge de qn
||(איתן) — ferme, assuré
סָמוּךְ וּבָטוּחַ — sûr et certain
|| (קרוב) — contigu, attenant
סָמוּךְ לְבֵיתוֹ — près de sa maison
סָמוּךְ לַחֲשֵׁכָה — peu avant la nuit
סָמוּךְ וְנִרְאֶה — proche et à portée de vue
|| (מוסמך) — autorisé, compétent
|| סְמוּכִים ז״ר — analogie *f*, contexte *m*
סִמּוּכִים (51) ז״ר — référence *f*, preuve *f*, appui *m*
מָצָא סִמּוּכִים לִדְבָרָיו — fonder ses assertions
סִמּוּל (51) ז — symbolisation *f*
|| (בסידור־תיקים) — cotation *f*
סָמוּם (ר׳ ־מִים) ז (סופת־חול) — tempête *f* de sable, simoun *m*
סִמּוּם (51) ז — intoxication *f*, dopage *m*
סִמּוּן (51) ז — marquage *m*, signalement *m*
סָמוּק, סְמוּקָה ת — rouge, écarlate
סִמּוּק (51) — rougissement *m*, rougeur *f*
סְמוֹקִינְג (ר׳ ־גִים) ז — smoking *m*
סָמוּר, סְמוּרָה ת — raide, hérissé, dressé
סָמוּר (ר׳ ־רִים) ז זואול — putois marbré
סִמּוּר (51) ז — clouage *m*, cloutage *m*
|| (הזדקפות) — hérissement *m*
סֶמֶט (166) ז — furoncle *m*
סֶמֶט או סָמוּט (—) ז (אריג) — velours *m*
1. סִמְטָה (207, ר׳ גם סִמְטָאוֹת) נ — ruelle *f*
2. סִמְטָה (242) נ רפא — furoncle *m*
סַמֶּטֶת (—) ר רפא — furonculose *f*
סְמֵי (—) פ״י ארמית — effacer, abolir, annuler
סְמֵי מִכָּאן — supprime, laisse de côté
סָמִיד (15) ז — fleur *f* de farine
סְמִיּוּת (45, בלי ר׳) נ — aveuglement *m*, cécité *f*
בהש סְמִיּוּת־לֵב — insensibilité *f*
סָמִיךְ, סְמִיכָה ת — épais, dense, compact, dru
סְמִיכָה (201) נ — support *m*, soutènement *m*
|| דת (הנחת־יד) — imposition *f* des mains

סְמִיכָה לְרַבָּנוּת	ordination *f* au rabbinat
‖ (הסמכה)	autorisation *f*, promotion *f*
‖ (קירבה)	contiguïté *f*, proximité *f*
סְמִיכוּת (48) נ (היתר־הוראה)	ordination *f*
‖ (קירבה)	contiguïté *f*, proximité *f*
סְמִיכוּת־פָּרָשִׁיּוֹת	coïncidence *f*
סְמִיכוּת־רַעְיוֹנוֹת	association *f* d'idées
בִּסְמִיכוּת לְ־	près de, à proximité de
‖ (צפיפות)	densité *f*
‖ דקדוק	état construit
סֶמִינָר (ר׳ ־רים) או ־נָרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז	séminaire *m*
‖ (באוניברסיטה)	travaux *mpl* pratiques
סֶמִינָרְיוֹנִי, ־נִית ת	de séminaire *m*
עֲבוֹדָה סֶמִינָרְיוֹנִית	mémoire (d'étudiant) *m*
סְמִיקוּת (48, בלי ר׳) נ	rougeur *f*
סָמִיר, סְמִירָה ת	hérissé, au poil raide
סָמַךְ (301) פ״י (תמך)	appuyer, soutenir
‖ (הניח) סָמַךְ יָדוֹ	poser la main
בהש סָמַךְ יָדוֹ עַל־	approuver, agréer
‖ (אישר להוראה)	autoriser, promouvoir
סָמַךְ אֶת־פ׳ לְרַבָּנוּת	nommer qn rabbin
‖ (הצמיד)	placer à côté, accoler, juxtaposer
סָמַךְ סֻכָּה לַכֹּתֶל	adosser une cabane au mur
‖ פ״ע סָמַךְ עַל־	se fonder sur
בהש (בטח)	se fier à, compter sur
אֵין סוֹמְכִים עַל־הַנֵּס	il ne faut pas compter sur un miracle
‖ (התקרב)	s'approcher
‖ נִסְמַךְ (388) פ״ע (נשען)	s'appuyer
(בטח) נִסְמַךְ עַל־	se fier à, se reposer sur
(קיבל סמיכה להוראה)	être promu rabbin
(הוצמד)	être placé à côté
(התעבה)	devenir dense, s'épaissir
דקדוק	être suivi d'un complément de nom
‖ סִמֵּךְ (432) פ״י	soutenir, réconforter
‖ הִסְתַּמֵּךְ (470) פ״ע	s'appuyer, se fonder
בְּהִסְתַּמֵּךְ עַל־	en se basant sur
‖ הִסְמִיךְ (498) פ״י	autoriser, donner mandat à
(הצמיד)	placer à côté, accoler
(עשה לסמיך)	rendre dense, épaissir
סֹמֶךְ (נס׳ סְמַךְ־, בלי ר׳) ז	appui *m*, soutien *m*
בֶּן־סָמֶךְ ז	homme compétent, expert *m*
‖ (אסמכתא)	référence *f*
עַל־סָמֶךְ־	sur la base de
סָמֶךְ (—) נ	*samekh* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
סָמְכָא (—) ז ארמית	appui *m*, soutien *m*
בַּר־סָמְכָא ז	homme compétent, expert *m*
סַמְכוּת (45) נ	autorité *f*, compétence *f*
סֵמֶל (182) ז	emblème *m*, enseigne *f*, blason *m*
סֵמֶל מִסְחָרִי	marque *f* de fabrique
‖ (מופת)	symbole *m*
‖° (צלם)	image *f*, idole *f*
סַמָּל (90) ז צבא	sergent *m*
סַמָּל ראשון	sergent-chef *m*
רַב־סַמָּל	adjudant *m*
רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן	adjudant-chef *m*
סַמָּל אַפְסְנַאי	sergent fourrier
סִמֵּל (432) פ״י	symboliser
‖ הִסְתַּמֵּל (470) פ״ע	s'exprimer par symbole
‖ הִסְמִיל (498) פ״י	marquer, coter (un dossier), coder
סִמְלוֹן (21) ז	harnais *m*, collier *m*
סִמְלִי, ־לִית ת	symbolique
סִמְלִיּוּת (48, בלי ר׳) נ	caractère *m* symbolique
סַמֶּלֶת (251) נ צבא	sergente *f*
סִמֵּם (432) פ״י	intoxiquer, droguer
‖ הִסְתַּמֵּם (470) פ״ע	s'intoxiquer, se droguer
סְמָמִית (17) נ זואול	gecko *m*
סַמְמָן (97) ז	épice *f*
‖ בהש	ingrédient *m*
1. סַמָּן (90) ז (סממן)	épice *f*
2. סַמָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	marqueur *n*
‖ צבא	pivot *m*
[סמן] נִסְמַן (388 נ) פ״ע	être marqué d'un signe
‖ סִמֵּן (432 נ) פ״י	marquer d'un signe, faire signe
‖ הִסְתַּמֵּן (470 נ) פ״ע	se dessiner, s'esquisser
סֵמַנְטִי, ־טִית ת	sémantique
סֵמַנְטִיקָה (—) נ	sémantique *f*
סַמַנְכָּ״ל (83) ז (= סגן־מנהל כללי)	sous-directeur général

סֶמֶסְטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	semestre *m*
1. סִמְפּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז אנטום	bronche *f*
2. סִמְפּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז משפט	codicille *m*
סִמְפּוֹנוֹן (ר׳ ־נִים) ז אנטום	bronchiole *f*
סֶמָפוֹר (ר׳ ־רִים) ז	sémaphore *m*
סָמַק (307) פ״ע	rougir
‖ סִמֵּק (432) פ״י	faire rougir
‖ הִסְתַּמֵּק (470) פ״ע	rougir, devenir rouge
‖ הִסְמִיק (498) פ״ע	rougir
פ״י	faire rougir
סֹמֶק (192, בלי ר׳) ז	rougeur *f*
סָמֹק, ־קָה ת	rouge, écarlate
סָמַר (307) פ״ע	se dresser, se hérisser
‖ סִמֵּר (432) פ״י (חיזק במסמרים)	clouer
(היקשה)	faire dresser, raidir
‖ הִסְתַּמֵּר (470) פ״ע	se dresser, se raidir
הִסְתַּמְּרוּ שַׂעֲרוֹתָיו	ses cheveux se hérissèrent
(פחד)	s'effrayer
‖ הִסְמִיר (498) פ״י	clouer
סָמָר (105) ז צמח	jonc *m*
סָמֵר, סְמֵרָה ת	hérissé, à poil raide
סִמְרוּר (51) ז	rivure *f*, rivetage *m*
סְמַרְטוּט (41) ז	chiffon *m*, torchon *m*
‖ עממי	loque (homme sans caractère) *f*
סְמַרְטוּטִי, ־טִית ת	crasseux, sordide
סְמַרְטוּטָר (ר׳ ־רִים) ז	chiffonnier *m*
סְמַרְמֹרֶת (256) נ	frisson *m*, chair *f* de poule
סִמְרֵר (460) פ״י (חיבר במסמרים)	river, riveter
‖ (הרטיט)	faire frissonner
סְנָאִי (ר׳ ־אִים) ז זואול	écureuil *m*
סַנְבּוּס (ר׳ ־סִים) ז	bonnet (de femme) *m*
סָנֵגוֹר (ר׳ ־רִים) ז	défenseur *m*, avocat *m*
סִנְגּוּר (51) ז	plaidoyer (en faveur de qn) *m*
סָנֵגוֹרְיָה (202) נ	défense (d'un accusé) *f*
לִמֵּד סָנֵגוֹרְיָה עַל־	plaider en faveur de
סִנְגֵּר (460) פ״ע (עַל־)	défendre (en justice), plaider pour
1. סַנְדָּל (91) ז (נעל)	sandale *f*
‖ סכנ סַנְדַּל־בֶּלֶם	sabot *m* de frein
סַנְדַּל־דֶּנְוֶר	sabot de Denver
2. סַנְדָּל (91) ז דג	sole *f*
‖ בהש (נפל)	avorton *m*
סִנְדֵּל (460) פ״י	chausser (de sandales)
(סוס)	ferrer (un cheval)
‖ (מכונית)	bloquer au sabot de Denver
סַנְדָּלִית (17) נ זואול	paramécie *f*
סַנְדְּלָר (97) ז	cordonnier *m*
סַנְדְּלָרוּת (46) נ	cordonnerie (métier) *f*
סַנְדְּלָרִיָּה (202) נ	cordonnerie (atelier) *f*
סַנְדָּק (91) ז	parrain *m*
סִנְדֵּק (460) פ״ע	être parrain, parrainer
סַנְדְּקָאוּת או סַנְדְּקוּת (46) נ	parrainage *m*
סְנֶה (ר׳ סְנָאִים) ז צמח	buisson *m* d'épines
סַנְהֶדְרִין (ר׳ ־דְרָאוֹת) נ	sanhédrin (tribunal rabbinique) *m*
סַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה	grand sanhédrin
סְנוֹבּ (ר׳ ־בִּים) ז	snob *m*, poseur *m*
סְנוֹבִּי, ־בִּית ת	prétentieux, poseur
סְנוֹבִּיוּת (47, בלי ר׳) נ	snobisme *m*
סִנְווּר (51) ז	aveuglement *m*, éblouissement *m*
סִנּוּן (51) ז	filtrage *m*
בַּד־סִנּוּן ז	étamine *f*
סְנוּנִית (17) נ עוף	hirondelle *f*
סִנּוּף (51) ז	affiliation *f*
סִנּוּק (51) ז	pression *f*, accablement *m*
סְנוֹקֶרֶת (252) נ	coup *m* de poing
סַנּוֹר ← סַנָּר	
סִנְוֵר (460) פ״י	aveugler, éblouir
‖ הִסְתַּנְוֵר (493) פ״י	être aveuglé, être ébloui
סַנְוֵרִים (—) ז״ר	aveuglement *m*, cécité *f*
סַנְוֶרֶת (252) נ	mézail *m*, visière *f*
סָנַט (301) פ״י (בְּ־)	se moquer, railler, agacer
‖ סִנֵּט (432) פ״ע	railler, ricaner
סֶנָט (ר׳ ־טִים) ז	sénat *m*
סֶנָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	sénateur *m*
סָנָטוֹרְיוּם (ר׳ ־מִים) ז	sanatorium *m*
סֶנְטִיגְרַם (ר׳ ־מִים) ז	centigramme *m*
סֶנְטִילִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	centilitre *m*
סֶנְטִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז	centimètre *m*
סֶנְטִימֶנְטָלִי, ־לִית ת	sentimental
סַנְטָר (91) ז	garde *m* champêtre
סַנְטֵר (113) ז	menton *m*

סַנְטְרָנִי, ־נִית ת — prognathe, au menton saillant
סַנִּיטָה (201) נ — raillerie *f*, agacerie *f*
סָנִיטָר (ר׳ ־רים) ז — infirmier *m*
סָנִיטָרִי, ־רִית ת — sanitaire
סָנִין, סְנִינָה ת — filtrable
סְנִיף (1) ז — succursale *f*
|| (נספח) — annexe *f*, supplément *m*
סְנִיקָה (201) נ — débit (d'eau) *m*, aspiration *f*
סִנְכְּרוּן (51) ז — synchronisation *f*
סִנְכְּרֵן (460 נ) פ״י — synchroniser
סִנֵּן (432 נ) פ״י — filtrer, passer (un liquide)
בהש סִנֵּן בֵּין־שִׁנָּיו — murmurer entre ses dents
|| הִסְתַּנֵּן (470 נ) פ״ע — être filtré, s'infiltrer
צבא — s'infiltrer
סֶנֶן (166) ז — filtrat *m*
סַנֶּנֶת (251) ז — passoire *f* à légumes
סַנְסַן (55) ז — rameau, régime (de fruits) *m*
סִנְסֵן (460 נ) פ״י — zézayer
סֶנְסַצְיוֹנִי, ־נִית ת — sensationnel
סַנְסְקְרִיט (—) ז — sanscrit *m*
סָנַף (301) פ״י — adjoindre, annexer
|| סִנֵּף (432) פ״י — affilier
|| הִסְתַּנֵּף (470) פ״ע — s'affilier, être affilié
סְנַפִּיר (1) ז — nageoire *f*
סָנַק (301) פ״י — pousser, repousser
|| (מים) — refouler
|| (הקיש) — claquer (des doigts)
|| סִנֵּק (432) פ״י — repousser, refouler, cogner
סַנְקְצִיָּה (ר׳ ־יות) נ (אישור) — approbation *f*
|| (פעולת־עונש) — sanction *f*, représailles *fpl*
סִנְקֵר (460) פ״י — donner un coup de poing à
סִנָּר (95) או סִנּוֹר (21) ז — tablier *m*
סִנַּר־עֲבוֹדָה — sarrau *m*
סִנֵּר (432) פ״י — revêtir d'un tablier
|| הִסְתַּנֵּר (470) פ״ע — mettre un tablier
סִנְתֵּז (458) פ״י — synthétiser
סָס (88) ז — teigne *f*, mite *f*
סַסְגּוֹן (21) ז — bigarrure *f*, bariolure *f*
סִסְגּוּן (51) ז — bariolage *m*
סַסְגּוֹנִי, ־נִית ת — bigarré, bariolé, multicolore

סַסְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — bigarrure *f*
סִסְגֵּן (460 נ) פ״י — barioler, colorier
סַסְקוֹלִי, ־לִית ת — polyphonique, à voix multiples
סַעַד (152) ז — aide *f*, assistance *f*
מִשְׂרַד־הַסַּעַד ז — ministère *m* de l'assistance sociale
מְדִינַת־סַעַד נ — Etat-providence *m*
|| (אסמכתא) — référence *f*, argument *m*
הֵבִיא סַעַד לִדְבָרָיו — trouver un argument en faveur de sa thèse
סָעַד (326) פ״י (תמך) — soutenir, aider, assister
סָעַד אֶת־לִבּוֹ — se restaurer
|| פ״ע (אכל) — prendre un repas
|| נִסְעַד (397) פ״ע — être soutenu, être aidé
|| סִעֵד (435) פ״י — aider, assister
|| הִסְעִיד (502) פ״י — offrir *ou* servir un repas à
סִעוּד (50) ז — assistance *f*, soins médicaux
סְעוּדָה (201) נ — repas *m*
סְעוּדַת־לַיְלָה — souper *m*
סְעוּדַת־עֲרַאי — repas pris sur le pouce, casse-croûte *m*
סְעוּדַת־מְלָכִים — festin royal
סְעוּדַת־מִצְוָה — repas rituel
(בנצרות) הַסְּעוּדָה הָאַחֲרוֹנָה — la Cène
סִעוּף (50) ז (קיצוץ) — ébranchage *m*
|| בהש (פיצול) — ramification *f*, division *f*
סָעוּר, סְעוּרָה ת — agité, orageux
סְעִיף (15) ז (ענף) — branche *f*, rameau *m*
|| (נקיק) — crevasse *f*
|| (פיסקה) — paragraphe *m*
סְעִיף קָטָן או סְעִיף־מִשְׁנֶה — alinéa *m*
סְעָרָה (201) נ — tempête *f*, orage *m*
סְעִירוּת (48) נ — agitation *f*, tumulte *m*
1. סֵעָף (152) ז (מחשבה) — pensée *f*
2. סֵעָף (152) ז חשמל — branchement *m*
סָעִף (ר׳ סְעִפִּים) ז — pensée *f*, opinion *f*
פָּסַח עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים — balancer entre deux attitudes
סַעַף (ר׳ סְעָפִים) ז — homme hésitant
סֵעֵף (438) פ״י (קיצץ ענפים) — ébrancher

‖ (חילק לסעיפים) — diviser en paragraphes
‖ טכנ (קו־חשמל או ־טלפון) — brancher
‖ הִסְתָּעֵף (475) פ״ע — se ramifier, se diviser
‖ הִסְעִיף (502) פ״י — pousser des branches
סְעָפָה (208) נ — branche *f*, rameau *m*
סְעֶפֶת (—) נ — tubulure *f*, collecteur *m*
סַעַר (152) ז — tempête *f*, ouragan *m*
‖ צבא פְּלֻגּוֹת־סַעַר נ״ר — troupes *fpl* d'assaut
רוֹבֵה־סַעַר ז — fusil-mitrailleur *m*
סָעַר (326) פ״ע — être orageux, être agité
‖ נִסְעַר (397) פ״ע — être bouleversé, être ému
‖ סֵעֵר (438) פ״י — disperser, éparpiller
‖ הִסְתָּעֵר (475) פ״ע — se déchaîner
צבא — monter à l'assaut
‖ הִסְעִיר (502) פ״י — agiter, exciter
הִסְעִיר אֶת־הָרוּחוֹת — exciter les esprits
יְדִיעָה מַסְעִירָה — nouvelle bouleversante
סְעָרָה (216) נ — tempête *f*
‖ בהש (התרגשות) — agitation *f*, tumulte *m*
‖ צבא — assaut *m*
כָּבַשׁ בִּסְעָרָה — prendre d'assaut
סַעֲרָנוּת (46) נ — impétuosité *f*, fougue *f*
סַעֲרָנִי, ־נִית ת — impétueux, fougueux
1. סַף (55) ז (מיפתן) — seuil *m*
סַף־הַחַלּוֹן — appui *m* de la fenêtre
אַמּוֹת־הַסִּפִּים נ״ר — montants *mpl* du portail
שׁוֹמֵר־הַסַּף — portier *m*, huissier *m*
בהש עַל־סַף־הַמָּוֶת — au seuil de la mort
דָּחָה עַל־הַסַּף — rejeter d'emblée
‖ פסיכ סַף־הַהַכָּרָה — seuil de la conscience
מִתַּחַת לַסַּף — subliminal
2. סַף (55) ז (ספל) — coupe *f*, bassin *m*
סָף ← [סוּף]
סְפָא (—) פ״ע ארמית — craindre
‖ אִסְתְּפִי (—) פ״ע — craindre, avoir peur
לוּלֵא דְמִיסְתְּפִינָא — si j'osais
סָפַג (303) פ״י — absorber, s'imbiber de
נְיָר סוֹפֵג — papier buvard
בהש סָפַג מַכּוֹת — encaisser des coups
‖ נִסְפַּג (389) פ״ע — être absorbé
‖ סִפֵּג (432) פ״י — sécher, essuyer, éponger
‖ הִסְתַּפֵּג (470) פ״ע — se sécher, s'essuyer
בהש (חדר) — être absorbé, pénétrer
‖ הִסְפִּיג (499) פ״י — sécher, essuyer
בהש (החדיר) — imprégner, faire pénétrer
סַפָּג (51) ז — baigneur (employé de bains) *m*
‖ טכנ סַפַּג־זַעֲזוּעִים — amortisseur *m*
סַפְּגוֹגִי, ־גִית ת — absorbant, spongieux
סֻפְגָּן (91) ז או סֻפְגָּנִיָּה (202) נ — beignet *m*, pet-de-nonne *m*
סַפְגָנִי, ־נִית ת — absorbant, spongieux
סָפַד (303) פ״ע — être en deuil, se lamenter
‖ נִסְפַּד (389) פ״ע — être pleuré (après sa mort)
‖ הִסְפִּיד (499) פ״י — faire l'éloge funèbre de
סֶפֶד (165, בלי ר׳) ז — lamentation *f*, complainte *f*
סַפְדָן (97) ז — orateur *m* funèbre, nécrologue *m*
סַפְדָנוּת (46) נ — éloquence *f* funèbre
1. סָפָה (347) פ״ע (כלה) — périr, disparaître
‖ פ״י — faire périr, anéantir
‖ נִסְפָּה (408) פ״ע — périr, disparaître
נִסְפָּה בַּקְּרָב — tomber au combat
2. סָפָה (347) פ״י (הוסיף) — joindre, ajouter
‖ הִסְפָּה (508) פ״י — ajouter, accumuler
סַפָּה (208) נ — canapé *m*, divan *m*, sofa *m*
סִפָּה (208) נ — coupe *f*, bassin *m*
סְפוֹג (21) ז — éponge *f*
סָפוּג, סְפוּגָה ת — imbibé, imprégné, saturé
סִפּוּג (51) ז — essuyage *m*, absorption *f*
סְפוֹגִי, ־גִית ת — spongieux
סְפוֹגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spongiosité *f*
סִפּוּחַ (9) ז (של־אנשים) — cooptation *f*
(של שטח) — annexion *f*
1. סָפוּן, סְפוּנָה ת (מכוסה) — couvert
‖ (צפון) — caché, latent
‖ (סגור) — enfermé, retiré
2. סָפוּן, סְפוּנָה ת (נכבד) — considéré, estimé
סִפּוּן (51) ז (תיקרה) — plafond *m*, toit *m*
‖ (של־אנייה) — pont (d'un navire) *m*
סִפּוּנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — homme *m* de pont
סְפּוֹנְטָנִי, ־נִית ת — spontané
סְפּוֹנְטָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spontanéité *f*
סִפּוּף (51) ז — fruits tardifs

1. סִפּוּק (51) ז (הספקה) — approvisionnement *m*, fourniture *f*
|| (מזון) — provisions *fpl*
|| (שביעת־רצון) — satisfaction *f*
בָּא עַל־סִפּוּקוֹ — obtenir satisfaction
אָכַל דֵּי־סִפּוּקוֹ — manger à satiété
מָצָא סִפּוּק בַּעֲבוֹדָתוֹ — prendre plaisir à son travail
|| (אפשרות) הָיָה סִפּוּק בְּיָדוֹ — avoir la possibilité
2. סִפּוּק (51) ז (הכאה) — battement (des mains) *m*
3. סִפּוּק (51) ז (ספק) — doute *m*, hésitation *f*
4. סִפּוּק (51) ז (חיבור) — attache *f*, jointure *f*
סָפוּר, סְפוּרָה ת — compté
בְּתוֹךְ יָמִים סְפוּרִים — d'ici peu de temps
יָמָיו סְפוּרִים — ses jours sont comptés
סְפוֹר (—) ז — compte *m*
אֵין־סְפוֹר — innombrable
1. סִפּוּר (51) ז — récit *m*, narration *f*, histoire *f*
סִפּוּרֵי־הַמִּקְרָא — récits bibliques
2. סִפּוּר (51) ז (גזיזת־שער) — coupe *f* des cheveux
סְפוֹרָה (201) נ — nombre *m*
לְאֵין־סְפוֹרוֹת — innombrable
סְפּוֹרְט (—) ז — sport *m*
סְפּוֹרְטַאי, ־טָאִית (ר׳ ־טָאִים, ־טָאִיּוֹת) ז — sportif *n*, amateur *n* de sport
סְפּוֹרְטִיבִי, ־בִית ת — sportif
סִפּוּרִי, ־רִית ת — narratif
1. סָפַח (329) פ״י (צירף) — associer, adjoindre
|| נִסְפַּח (399) פ״ע — être joint, être ajouté
|| סִפֵּחַ (440) פ״י (אנשים) — coopter
(שטחים) — annexer
|| הִסְתַּפֵּחַ (477) פ״ע — être adjoint, s'intégrer
2. [ספח] נִסְפַּח (399) פ״ע (חלה בספחת) — être dartreux
|| סִפֵּחַ (440) פ״י — frapper de dartre
|| הִסְתַּפֵּחַ (477) פ״ע — être atteint de dartre
1. סֶפַח (179) ז (תוספת) — supplément *m*, appendice *m*, talon (de chèque) *m*
2. סֶפַח (179) ז (ספיח) — regain *m*
סַפַּחַת (246) נ רפא — dartre *f*

דָּבֵק בְּפְ׳ כְּסַפַּחַת — coller à qn comme la peste
סֶפְּטֶמְבֶּר (—) ז — septembre *m*
סָפִיג, סְפִיגָה ת — spongieux, absorbant
סְפִיגָה (201) נ — absorption *f*
|| סְפִיגַת־מַכּוֹת — fait *m* de recevoir des coups
סְפִיגוּת (48) נ — absorptivité *f*
סְפִידָה (201) נ — action *f* de faire l'éloge d'un mort
סְפִיָּה (202) נ — alimentation *f*, fourrage *m*
סָפִיחַ (11) ז חקל — regain *m*
|| בהש סְפִיחַ־זָקָן — duvet (barbe naissante) *m*
סְפִיחָה (201) נ פיס — adsorption *f*
סְפִין (15) ז — panneau *m*, lambris *m*
סְפִינָה (201) נ — bateau *m*, navire *m*
סְפִינַת־מִפְרָשִׂים — bateau à voiles, voilier *m*
סְפִינַת־קִיטוֹר — bateau à vapeur, vapeur *m*
סְפִינַת־אֲוִיר — dirigeable *m*
סְפִינֹנֶת (ר׳ ־נוֹנוֹת) נ — petit navire, esquif *m*
סְפִינְקְס (ר׳ ־סִים) ז — sphinx *m*
1. סְפִיקָה (201) נ (הכאה) — battement *m*
סְפִיקַת־כַּפַּיִם — battement des mains
2. סְפִיקָה (201) נ (יכולת) — possibilité *f*
סְפִיקָה בְּיָדוֹ לְ־ — il a la possibilité de
|| (צורך) — besoin *m*
אִי־סְפִיקָה רפא — insuffisance *f*, déficience *f*
|| (כושר־הספקה) — débit *m*
סְפִיקַת־מַשְׁאֵבָה — débit d'une pompe
סָפִיר, סְפִירָה ת — nombrable
1. סַפִּיר (1) ז — saphir *m*, lapis-lazuli *m*
2. סַפִּיר (1) ז צמח — vesce *f*
סְפִירָה (201) נ — dénombrement *m*
סְפִירַת־מְלַאי — inventaire *m*
|| (מניין־השנים) — ère *f*
לִפְנֵי־הַסְּפִירָה — avant l'ère (chrétienne)
לַסְּפִירַת־הַנּוֹצְרִים — de l'ère chrétienne
|| דת סְפִירַת־הָעֹמֶר — le comput de l'*Omer*
יְמֵי־הַסְּפִירָה ז״ר — la période du comput (entre la Pâque et la Pentecôte)
|| (בקבלה) — sphère *f*
סְפִּירְט (—) ז — alcool *m* à brûler
סְפִּירִי, ־רִית ת — transparent, limpide

סְפִּירִיטִיסְט (ר׳ ־טים) ז — spirite *m*
סֵפֶל (182) ז — coupe *f*, tasse *f*, bol *m*
סְפָלוּל (41) ז (ספל קטן) — petite tasse
|| צמח — aristoloche *f*, cupule *f*
סְפָלוֹן (21) ז — petite tasse
1. סָפַן (301 ג) פ״י (כיסה) — couvrir
|| (החביא) — enfermer, cacher
|| נִסְפַּן (389 ג) פ״ע (כוסה) — être couvert
(נחבא) — être enfermé, être caché
|| הִסְפִּין (499 ג) פ״י — faire entrer dans un dock
2. סָפַן (301 ג) פ״י (כיבד) — considérer, estimer
1. סֻפָּן (166) ז — mystère *m*, secret *m*
2. סֻפָּן (166) ז — lambrissage *m*
סַפָּן (90) ז — marin *m*, matelot *m*
סְפִינָה (207) נ — cale *f*
סַפָּנוּת (46) נ — navigation *f*, marine *f*
סְפָנְיוֹלִית (—) נ — ladino (parler judéo-espagnol) *m*
1. סְפָסוּף (51) ז (פירות) — fruits tardifs
2. סְפָסוּף (51) ז (תלישה) — arrachement *m*
סְפָסוּר (51) ז — spéculation *f*
סַפְסָל (91) ז — banc *m*
סַפְסַל־הַנֶּאֱשָׁמִים — banc des accusés
יָשַׁב עַל־סַפְסַל־הַלִּמּוּדִים — aller à l'école
סִפְסֵף (460) פ״י — arracher
|| מטבח — saisir
סַפְסָר (91) ז — courtier *m*, intermédiaire *m*
|| (רודף־רווחים) — spéculateur *m*, trafiquant *m*
סִפְסֵר (460) פ״ע — spéculer, trafiquer
סַפְסָרוּת (46) נ — spéculation *f*
סַפְסָרִי, ־רִית ת — spéculatif, de trafiquant
[ספף] הִסְתּוֹפֵף (487) פ״ע — visiter, fréquenter
הִסְתּוֹפֵף בְּצֵל־פ׳ — trouver refuge chez qn
1. סָפַק (303) פ״י (היכה) — battre, frapper
סָפַק כַּף — frapper des mains (d'indignation)
2. סִפֵּק (432) פ״י (המציא) — procurer, fournir
|| (השביע רצון) — contenter, satisfaire
|| הִסְתַּפֵּק (470) פ״ע (בְּ־) — se contenter de
הִסְתַּפֵּק בְּמוּעָט — se contenter de peu
|| הִסְפִּיק (499) פ״י (המציא) — procurer, fournir
(איפשר) — donner la possibilité
|| פ״ע (היה די) — suffire
(הצליח) — réussir, avoir le temps de
3. סִפֵּק (432) פ״ע (הטיל ספק) — douter
|| הִסְתַּפֵּק (470) פ״ע — éprouver des doutes
4. סִפֵּק (432) פ״י (קשר) — lier, attacher, raccorder
סָפֵק (140) ז — doute *m*
סָפֵק חַי סָפֵק מֵת — plus mort que vif
צֵל ז שֶׁל־סָפֵק — l'ombre *f* d'un doute
מֻטָּל בְּסָפֵק — douteux
נֶהֱנָה מִן־הַסָּפֵק — béneficier du doute
1. סְפֵק (166, בלי ר׳) ז (ספק) — doute *m*
2. סֻפָּק (166) ז (הכאה) — battement *m*
סֻפַּק־כַּפַּיִם — battement des mains
סִפֵּק (182, בלי ר׳) או סְפֵק (—) ז (צורך) — besoin *m*
דֵּי־סִפְקוֹ — ce qu'il lui faut
|| (יכולת) — pouvoir *m*, capacité *f*
הָיָה סִפֵּק בְּיָדוֹ לְ־ — il avait la possibilité de
סַפָּק (90) ז — fournisseur *m*
סְפֵקָא (נס׳ סָפֵק־) ז ארמית — doute *m*
סְפֵק־סְפֵקָא — doute lointain
אֵין לִי סְפֵק־סְפֵקָא — je n'ai aucun doute
1. סְפֵקָה (229) נ (יכולת) — pouvoir *m*, possibilité *f*
2. סְפֵקָה (229) נ (ספק) — doute *m*, hésitation *f*
סַפְקוּת (48) נ — incertitude *f*, scepticisme *m*
סַפְקָן, ־נִית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — sceptique *n*
סַפְקָנוּת (46) נ — scepticisme *m*
סַפְקָנִי, ־נִית ת — sceptique
סַפֶּקֶת (251) נ (מיכלית) — bateau-citerne *m*
1. סְפָר (—) ז (מפקד) — dénombrement *m*
2. סְפָר (88) ז (גבול) — frontière *f*
חֵיל־הַסְּפָר ז — gardes-frontière *mpl*
יִשּׁוּב־סְפָר ז — village frontalier
1. סָפַר (303) פ״י (מנה) — compter
סָפַר צְעָדֵי־פ׳ — surveiller les démarches de
|| נִסְפַּר (389) פ״ע — être compté
|| סִפֵּר (432) פ״י — raconter
לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר — incroyable mais vrai
(דיבר) — parler
סִפֵּר בִּגְנוּת־פ׳ — dire du mal de qn
סִפֵּר בְּשִׁבְחַ־פ׳ — faire l'éloge de qn
(מנה) — compter, dénombrer

2. סִפֵּר (432) פ"י (גזז שער)	couper les cheveux à
‖ הִסְתַּפֵּר (470) פ"ע	se faire couper les cheveux
סֵפֶר (182) ז °(איגרת)	lettre *f*, écrit *m*
°סֵפֶר־כְּרִיתוּת	lettre de divorce
°כָּתַב בַּסֵּפֶר	mettre par écrit
‖ (כרך)	livre *m*
סֵפֶר־עֵזֶר	manuel *m*, aide-mémoire *m*
סֵפֶר־תּוֹרָה	rouleau *m* de la *Tora*
סֵפֶר־הַסְּפָרִים	la Bible
יוֹדֵעַ סֵפֶר	lettré, intellectuel
בֵּית־סֵפֶר (ר' בָּתֵּי־סֵפֶר) ז	école *f*
בֵּית־סְפָרִים ז	bibliothèque *f*
חֲנוּת־סְפָרִים נ	librairie *f*
הַנְהָלַת־סְפָרִים נ	comptabilité *f*
סַפָּר, ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ש	coiffeur *n*
סָפְרָא (ר' ־רֵי) ז ארמית	écrivain *m*, homme *m* de lettres
סִפְרָא (ר' ־רֵי) ז ארמית	livre *m*
‖ (מדרש־הלכה) סִפְרָא	*Sifra* (commentaire du Lévitique) *m*
סִפְרֵי	*Sifré* (commentaire des Nombres et du Deutéronome) *m*
סְפָרַד ש"פ נ (מדינה)	l'Espagne *f*
סְפָרַדִּי, ־דִּית (ר' ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ש	Espagnol *n*
‖ (יהודי ממוצא ימתיכוני)	*sefaraddi* (juif de rite méditerranéen) *m*
‖ סְפָרַדִּי, ־דִּית ת	espagnol
דִּבֵּר סְפָרַדִּית	parler espagnol
1. סִפְרָה (242) נ (ספר)	livre *m*, registre *m*
2. סִפְרָה (242) נ מתמט	chiffre *m*
סְפָרוֹת רוֹמִיּוֹת	chiffres romains
מִסְפָּר בַּעַל־שָׁלוֹשׁ־סְפָרוֹת	nombre *m* de trois chiffres
סִפְרוֹן (21) ז	livret *m*, brochure *f*
סִפְרוּר (51) ז	numérotage *m*, numérotation *f*
סִפְרוּת (45) נ	littérature *f*
סִפְרוּת יָפָה	belles-lettres
סַפָּרוּת (46) נ	coiffure (profession) *f*
סִפְרוּתִי, ־תִית ת	littéraire
סִפְרוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* littéraire
סְפַרְטָנִי, ־נִית ת	spartiate
סִפְרִי, ־רִית ת	livresque
סִפְרֵי ← סִפְרָא	
סִפְרִיָּה (202) נ	bibliothèque *f*
סִפְרִיָּה נַיֶּדֶת	bibliobus *m*
סַפְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bibliothécaire *n*
סַפְרָנוּת (46) נ	travail *m* de bibliothécaire
סִפְרֵר (460) פ"י	numéroter
סִפֹּרֶת (—) נ	littérature narrative, prose *f*
סִפְרְתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	nouvelliste *n*
סָפַת (303 ת) פ"י	découper, trancher
סִקֵּב (432) פ"י	blesser (par frottement)
סִקּוּד (51) ז	peine *f*, souffrance *f*
סִקּוּל (51) ז	épierrage *m*
סְקוּפָּה (201) נ	seuil *m*
סִקּוּר (51) ז	coup *m* d'oeil, regard *m*
סִקּוּר־עַיִן	clignement *m* de l'oeil
‖ בהש (תיאור)	revue *f*, examen *m* rapide
סֶקְטוֹר (ר' ־רִים) ז	secteur *m*
סְקִי (—) ז ספורט	ski *m*
סְקִילָה (201) נ	lapidation *f*
סְקִיצָה (201) נ	esquisse *f*, ébauche *f*
1. סְקִירָה (201) נ (מבט)	coup *m* d'oeil
‖ (תיאור)	revue *f*, aperçu *m*
סְקִירָה מְדִינִית	tour *m* d'horizon politique
2. סְקִירָה (201) נ (צביעה)	peinture *f* en rouge
סָקַל (301) פ"י	lapider
‖ נִסְקַל (388) פ"ע	être lapidé
‖ סִקֵּל (432) פ"י (רגם)	lapider
(פינה מאבנים)	épierrer
סֶקַנְס (—) ז מתמט (בטריגונומטריה)	sécante *f*
סִקֵּס (432) פ"י	rendre noueux
‖ הִסְתַּקֵּס (470) פ"ע	devenir noueux
סַקְסוֹפוֹן (ר' ־נִים) ז מוס	saxophone *m*
סֶקְסְטַנְט (ר' ־טִים) ז אסטר	sextant *m*
סִקֵּף (432) פ"י	contourner
‖ הִסְתַּקֵּף (470) פ"ע	prendre à partie
סְקֶפְּטִי, ־טִית ת	sceptique
1. סָקַר (301) פ"י (השקיף)	regarder, examiner
‖ (תיאר)	passer en revue
‖ נִסְקַר (389) פ"ע	être regardé, être examiné

‖ סִקֵּר (432) פ״י	regarder
(תיאר)	passer en revue, décrire
2. סָקַר (301) פ״י (צבע)	teindre en rouge
‖ נִסְקַר (389) פ״ע	être teint en rouge
‖ סִקֵּר (432) פ״י	farder, teindre en rouge
3. [סקר] נִסְקַר (389) פ״ע (נרתע)	tressaillir, reculer
סֶקֶר (166) ז	revue *f*, investigation *f*
בְּחִינַת־סֶקֶר	examen *m* probatoire
סֶקֶר־דַּעַת־הַקָּהָל	enquête *f* d'opinion publique
סִקְרָה (—) נ	fard *m* *ou* encre *f* rouge
סַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme curieux
סִקְרֵן (460 נ) פ״י	intriguer, exciter la curiosité
‖ הִסְתַּקְרֵן (493 נ) פ״ע	devenir curieux
סַקְרָנוּת (46) נ	curiosité *f*
סַקְרָנִי, ־נִית ת	curieux
סִקֹּרֶת (256) נ	recension *f*
סַר, סָרָה ת	triste, irrité, fâché
סַר וְזָעֵף	mécontent et furieux
רוּחוֹ סָרָה	être de mauvaise humeur
אִשָּׁה סָרַת־טַעַם	femme dépourvue de tact
סָר ← [סור]	
סְרָב (100) ז	ronce *f*, épine *f*
סֵרֵב (437) פ״ע	refuser
‖ הִסְתָּרֵב (474) פ״ע	persister dans son refus
סִרְבּוּל (51) ז	alourdissement *m*
סֶרְבִּיָּה ש״פ נ (ארץ)	la Serbie
סַרְבָּל (91) ז (מעיל)	manteau *m*
‖ (בגד־עבודה)	salopette *f*
סִרְבֵּל (460) פ״י (עטף)	envelopper, emmitoufler
‖ בהש	alourdir, surcharger
סִגְנוֹן מְסֻרְבָּל	style lourd *ou* embarrassé
‖ הִסְתַּרְבֵּל (493) פ״ע	s'emmitoufler
בהש	s'alourdir
סִרְבֹּלֶת (256) נ	gaucherie *f*, lourdeur *f*
סַרְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	réfractaire *n*
סַרְבַן־מִלְחָמָה	objecteur *m* de conscience
סַרְבָנוּת (46) נ	refus *m*, résistance passive
סַרְבָנִי, ־נִית ת	récalcitrant, réfractaire
סָרַג (301) פ״י	tresser, tricoter
נִסְרַג (388) פ״ע	être tressé, être tricoté
‖ סֵרֵג (437) פ״י	tresser, tricoter
סֵרֵג חַלּוֹן	grillager une fenêtre
בהש (עשה לסירוגין)	alterner
‖ הִסְתָּרֵג (474) פ״ע	s'entrelacer
‖ הִסְרִיג (498) פ״י	tricoter
סָרָג (100) ז	tricoteur *m*, sellier *m*
סֶרֶג (165) ז	selle *f*
סֹרֵג ← סוֹרֵג	
סְרִגָה (206) נ	tricot *m*
סִרְגּוּל (51) ז	réglage (de papier) *m*, tracé *m*
סַרְגִּיד (1) ז	panneton (de clef) *m*
סַרְגֵּל (139) ז	règle (instrument) *f*
סַרְגֵּל־חִשּׁוּב	règle à calcul
סִרְגֵּל (458) פ״י	régler (du papier), tracer (des traits)
סַרְגְּלִי, ־לִית ת	en ligne droite, rectiligne
סָרָד (88) ז מטבח	gril *m*
סָרַד (301) פ״י	tresser, lacer
סָרָד (100) ז	fabricant *m* de filets
סַרְדְּיוֹט (ר׳ ־טִים או ־טוֹת) ז	officier *m*, reître *m*
סָרָה (201) נ	révolte *f*, rébellion *f*, mensonge *m*
דִּבֵּר סָרָה עַל־	prêcher la révolte contre
עָנָה סָרָה בְּ־	calomnier, diffamer
סִרְהֵב (462) פ״ע (הפציר)	insister
‖ (סרב)	refuser
‖ הִסְתַּרְהֵב (492) פ״ע	s'entêter, s'obstiner
סִרְהוּב (51) ז	insistance *f*
סֵרוּב (49) ז	refus *m*
עָנָה בְּסֵרוּב	opposer un refus
סָרוּג, סְרוּגָה ת	tressé, tricoté
‖ חַלּוֹן סָרוּג	fenêtre grillagée
‖ (מקוטע)	intermittent
סֵרוּג (49) ז (קליעה)	tressage *m*, tricotage *m*
‖ (כיסוי ברשת)	action *f* de grillager
‖ סֵרוּגִים או סֵרוּגִין	par intermittence
‖ לְסֵרוּגִים או לְסֵרוּגִין	à tour de rôle, alternativement
1. סָרוּחַ, סְרוּחָה ת (מבאיש)	puant, fétide, pourri
בהש (חוטא)	coupable, corrompu

2. סָרוּחַ, סְרוּחָה ת (שרוע)	étendu, étalé
‖ (נסחב)	traînant, pendant
סֵרוּחַ (ר׳ ־חִים) ז	puanteur *f*
סָרוּי, סְרוּיָה ת	rance
סֵרוּס (49) ז	castration *f*
‖ (עירבוב)	déplacement *m*, déformation *f*
דקדוק	métathèse *f*
‖ בְּסֵרוּסִים	irrégulièrement, en désordre
סָרוֹק (31) ז	cardeur *m*
סֵרוּק (49) ז	action *f* de peigner *ou* de carder
סֵרוּת (46) נ	absence *f*, manque *m*
1. סָרַח (331) פ״ע (הבאיש)	sentir mauvais, puer
‖ בהש (חטא)	pécher, se rendre coupable
סָרַח לְ־ או עַל־	être infidèle à, trahir
‖ נִסְרַח (400) פ״ע	se putréfier
‖ הִסְרִיחַ (504) פ״ע	sentir mauvais, puer
‖ פ״י	empester, empuantir
2. סָרַח (331) פ״ע (השתרע)	s'étendre, s'étaler
גֶּפֶן סוֹרַחַת	vigne *f* aux sarments étendus
‖ הִסְתָּרֵחַ (476) פ״ע	s'étendre, s'étirer
3. סָרַח (331) פ״ע (פצע)	égratigner, blesser
1. סֶרַח (179) ז (סירחון)	mauvaise odeur, puanteur *f*
‖ בהש (חטא)	péché *m*, faute *f*, corruption *f*
2. סֶרַח (197) ז (שובל)	rebord *m*, traîne *f*
‖ בהש סֶרַח הָעוֹדֵף	appendice *m*, excédent *m*
סִרְחָה (207) נ	mauvaise odeur, puanteur *f*
סִרְחוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז	mauvaise odeur, puanteur *f*
פְּצָצַת־סִרְחוֹן נ	boule puante
‖ בהש (חטא)	péché *m*, faute *f*, corruption *f*
סַרְחָן (97) ז	individu malodorant
‖ בהש (חוטא)	pécheur *m*, homme corrompu
סִרְחָן (103, בלי ר׳) ז	péché *m*, faute *f*
1. סָרַט (301) פ״י (עשה חריץ)	égratigner, érafler
‖ נִסְרַט (388) פ״ע	être égratigné
‖ סֵרֵט (437) פ״י	égratigner, inciser
‖ הִסְתָּרֵט (474) פ״ע	être égratigné
2. [סרט] הִסְרִיט (498) פ״י	filmer
סֶרֶט (166) ז	ruban *m*, bande *f*
סֶרֶט־מִדָּה	mètre-ruban *m*
סֶרֶט־כַּדּוּרִים	bande de mitrailleuse
שִׁיטַת־הַסֶּרֶט־הַנָּע	travail *m* à la chaîne
סֶרֶט־קוֹל	bande sonore
‖ (של־קולנוע)	film *m*
סִרְטוּט (51) ז	dessin industriel, tracé *m*
סִרְטוֹן (21) ז	court métrage, petit film
סַרְטָט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש	dessinateur *n*
סִרְטֵט (460) פ״י	dessiner, tracer
בנק סִרְטֵט הַמְחָאָה	barrer un chèque
סִרְטִיָּה (202) נ	collection *f* de films, cinémathèque *f*
סַרְטָן (91) ז זואול	crabe *m*, écrevisse *f*
‖ אסטר	le Cancer (constellation)
‖ רפא	cancer *m*
חוֹלֵה־סַרְטָן	cancéreux
סַרְטָנִי, ־נִית ת רפא	cancéreux
סְרִי (5, בלי ר׳) ז	puanteur *f*, corruption *f*
סְרִיג (15) ז (שבכה)	grillage *m*, treillis *m*
סְרִיג־צַלָּחוֹת	égouttoir *m*
‖ חשמל	grille *f*
‖ (דבר סרוג)	tricot *m*
סְרִיגָה (201) נ	tressage *m*, tricotage *m*
סְרִידָה (201) נ	treillage *m*
°סִרְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז	cuirasse *f*, armure *f*
סְרִיחָה (201) נ	puanteur *f*
סְרִיטָה (201) נ	égratignure *f*, éraflure *f*
סָרִיךְ, סְרִיכָה ת	adhésif, gluant
סָרִיס (15, ר׳ סָרִיסִים, סָרִיסֵי־) ז	eunuque *m*
‖° (פקיד בחצר־המלך)	chambellan *m*
סְרִיסוּת (48, בלי ר׳) נ	condition *f* d'eunuque
‖ בהש (עקרות)	stérilité *f*, impuissance *f*
סְרִיסִי, ־סִית ת	d'eunuque, stérile
סְרִיק (15) ז (עוגה)	galette *f*
סָרִיק, סְרִיקָה ת (ריק)	vide, fainéant, oisif
בּוּקֵי סְרִיקֵי ← בּוּקָא	
1. סְרִיקָה (201) נ (במסרק)	peignage *m*
‖ בהש (חיפוש)	ratissage *m*, battue *f*
2. סְרִיקָה (201) נ (צביעה)	peinture *f* en rouge
1. סָרַךְ (301) פ״י (ערך)	ranger, disposer
2. [סרך] נִסְרַךְ (388) פ״ע (דבק)	adhérer, coller
‖ הִסְתָּרֵךְ (474) פ״ע	adhérer, coller
(נגרר)	se traîner

‖ הִסְרִיךְ (498) פ״י — joindre, faire adhérer
1. סֶרֶךְ (165) ז (מינהג) — coutume *f*, règle *f*, cérémonial *m*
2. סֶרֶךְ (165) ז (גרירה) — entraînement *m*
‖ (נספח) — appendice *m*, supplément *m*
סִרְכָה (242) נ — adhérence *f*
‖ בהש (פגם) — défaut *m*, tache *f*
סִרְכּוּז (1) ז — centrifugation *f*
סִרְכֶּזֶת (255) נ — centrifugeuse *f*
1. סֶרֶן (176) ז (ציר) — essieu *m*, axe *m*
2. סֶרֶן (176) ז °(שר) — chef (chez les Philistins) *m*
‖ צבא — capitaine *m*
רַב־סֶרֶן — commandant *m*, chef *m* d'escadron (*ou* de bataillon)
סֶרֶנָדָה (ר׳ ־דות) נ מוס — sérénade *f*
סֵרֵס (437) פ״י — castrer, châtrer
‖ בהש (עירבב) — déformer, transposer, fausser
‖ הִסְתָּרֵס (474) פ״ע — être castré, être châtré
(נעקר) — être arraché, être déraciné
(התערבב) — se déformer, être déformé
סַרְסוּר (41) ז — intermédiaire *m*, courtier *m*
סַרְסוּר לִדְבַר־עֲבֵרָה — entremetteur *m*, proxénète *m*
סַרְסוּרְיָה (202) נ — prime *f* de courtage
סִרְסֵר (460) פ״י — servir d'intermédiaire
סַרְסָרוּת (46) נ — courtage *m*
סַרְעַף (98) ז — pensée *f*, intention *f*
סַרְעַפָּה (208) נ — branche *f*, rameau *m*
סַרְעֶפֶת (255) נ אנטום — diaphragme *m*
סִרְפָּד (91) ז צמח — ortie *f*
סִרְפֵּד (458) פ״י — piquer, couvrir d'orties
סִרְפֶּדֶת (—) נ רפא — urticaire *f*
סְרָק (—) ז — stérilité *f*, inanité *f*
אִילַן־סְרָק ז — arbre *m* stérile
וִכּוּחַ־סְרָק ז — discussion *f* stérile
כַּדּוּר־סְרָק ז — balle *f* à blanc
1. סָרַק (301) פ״י — peigner, carder (la laine)
‖ בהש (שטח) — fouiller, ratisser, examiner
‖ נִסְרַק (388) פ״ע — être peigné, être cardé
(שטח) — être fouillé, être ratissé
‖ סֵרֵק (437) פ״י — peigner, carder
‖ הִסְתָּרֵק (474) פ״ע — se peigner
‖ הִסְרִיק (498) פ״י — étriller (un cheval)
2. [סרק] נִסְרַק (388) פ״ע (נצבע) — être teint en rouge
‖ סֵרֵק (437) פ״י — teindre en rouge
‖ הִסְרִיק (498) פ״י — teindre en rouge
סָרָק (—) ז — fard *m* rouge
סַרְקוֹמָה (ר׳ ־מות) נ רפא — sarcome *m*
סַרְקַסְטִי, ־טִית ת — sarcastique
סָרַר (301) פ״ע — être rebelle, être indocile
נָתַן כָּתֵף סוֹרֶרֶת — opposer de la résistance
סְתַגְלָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — opportuniste *n*
סְתַגְלָנוּת (46) נ — opportunisme *m*
סְתַגְלָנִי, ־נית ת — opportuniste
סְתַגְרָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — introverti *n*
סְתַגְרָנוּת (46) נ — repliement *m* sur soi, introversion *f*
סְתַגְרָנִי, ־נית ת — replié sur soi, renfermé
סְתָו או סְתָיו (88) ז — automne *m*
‖° (ימות־הגשמים) — saison *f* des pluies
סָתַו (308) פ״ע — devenir automnal
‖ הִסְתִּיו (499) פ״ע — devenir automnal
סְתָוִי, ־וִית ת — automnal, d'automne
סָתוּם, סְתוּמָה ת (אטום) — fermé, bouché, obstrué
‖ (לא ברור) — vague, indéfini, peu clair
סִתּוּם (51) ז (סגירה) — fermeture *f*, bouchage *m*
‖ (אי־בהירות) — imprécision *f*
סְתָוָנִי, ־נית ת — automnal, d'automne
‖ סִתְוָנִית (17) נ צמח — colchique *m*
סִתּוּת (51) ז — taille *f* de pierres
סְתָיו ← סְתָו
סְתִימָה (201) נ — fermeture *f*, obturation *f*
סְתִימַת־שֵׁן — plombage *m* d'une dent
סְתִימוּת (48) נ — indétermination *f*
1. סְתִירָה (201) נ (הסתתרות) — disimulation *f*
2. סְתִירָה (201) נ (הריסה) — démolition *f*
‖ (ניגוד) — contradiction *f*
‖ כימ — neutralisation *f*
סְתַכְלָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — observateur *n*
סְתָם (88, בלי ר׳) ז — généralité *f*, notion indéfinie
סְתָם־אֶזְרָח — un simple citoyen

סְתַם־מִשְׁנָה — *Michna* incontestée
מִן־הַסְּתָם — apparemment, probablement
‖ סְתָם תה״פ — en général, sans but précis

סְתָ"ם = סִפְרֵי־תוֹרָה תְּפִלִּין מְזוּזוֹת
סוֹפֵר־סְתָ"ם ז — copiste *m* de parchemins liturgiques

סָתַם (303) פ״י (אטם) — fermer, boucher, obturer
סָתַם שֵׁן — plomber une dent
‖ (לא הבהיר) — s'exprimer vaguement
סָתַם וְלֹא פֵּרֵשׁ — rester dans le vague
‖ נִסְתַּם (389) פ״ע — être fermé, être bouché
בהש נִסְתַּם חָזוֹן — l'inspiration a cessé
‖ סִתֵּם (432) פ״י — boucher, obturer
‖ הִסְתַּתֵּם (470) פ״ע — se boucher, s'obstruer
בהש הִסְתַּתְּמוּ טַעֲנוֹתָיו — être à bout d'arguments

סֶתֶם (166) ז — bouchon *m*, tampon *m*

סְתָמָא (—) ז ארמית — généralité *f*, notion indéfinie
סְתָמָא דְּמִלְּתָא — en général, d'ordinaire
מִסְּתָמָא — apparemment, probablement

סְתָמִי, ־מִית ת — indéfini, imprécis, vague
‖ דקדוק מִין סְתָמִי — genre *m* neutre
‖ כימ — neutre

סְתָמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — indétermination *f*

סְתַעֲרָן (ר׳ ־נִים) ז — agressif, impulsif

סְתַעַרְנוּת (46) נ — agressivité *f*, impulsivité *f*

סְתַפְקָנוּת (46) נ — frugalité *f*, sobriété *f*

1. **[סתר]** נִסְתַּר (389) פ״ע (נחבא) — se cacher
‖ סִתֵּר (432) פ״י — cacher, dissimuler
‖ הִסְתַּתֵּר (470) פ״ע — se cacher
בהש הִסְתַּתְּרָה בִּינָתוֹ — son esprit est dérangé
‖ הִסְתִּיר (499) פ״י — cacher, occulter
הִסְתִּיר ד״מ מִפְּ׳ — cacher qch à qn

2. **סָתַר** (303) פ״י (הרס) — démolir, détruire
‖ (הפריע) — déranger, défaire
‖ (נגד) — contredire, réfuter
שְׁמוּעוֹת סוֹתְרוֹת — rumeurs *fpl* contradictoires
תַּרְתֵּי דְּסָתְרֵי — contradiction *f* dans les termes
‖ נִסְתַּר (389) פ״ע — être démoli

סֵתֶר (182) ז (מחבוא) — cachette *f*
‖ (סוד) — secret *m*
בַּסֵּתֶר — en secret, secrètement
בְּסֵתֶר־לִבּוֹ — dans son for intérieur
דְּבַר־סֵתֶר ז — message secret
כְּתַב־סְתָרִים ז — écriture chiffrée
הַאֲזָנַת־סֵתֶר נ — écoute clandestine
סִתְרֵי־תוֹרָה — doctrine *f* ésotérique

סִתְרָה (207) נ — protection *f*, abri *m*

סְתַרְשָׁף (91) ז צבא — cache-flammes *m*

סַתָּת (90, ר׳ סַתָּתִים) ז — tailleur *m* de pierres

סִתֵּת (432 ת) פ״י — tailler (des pierres)

סַתָּתוּת (46) נ — taille *f* de pierres

ע (עַיִן) — *ayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ע' — [valeur numérique:] 70
1. עָב (88, ר' עָבִים או עָבוֹת) ז (ענן) — nuage *m*
עַב־הֶעָנָן — nuage épais
בֹּקֶר לֹא עָבוֹת — un beau jour
|| (מעבה־יער) — fourré *m*, hallier *m*, taillis *m*
2. עָב (88) ז (אברזין) — toile *f* d'emballage
3. עָב או עֹב (143) ז (קורה) — poutre *f*, madrier *m*
עָב, עָבָה ת ← עָבֶה
עִבֵּב (432) פ״י — couvrir de nuages
|| הִתְעַבֵּב (466) פ״ע (התעבה) — s'épaissir
(התכסה בעבים) — se couvrir de nuages
|| הֶעֱבִיב (500) פ״י — couvrir de nuages
עֲבַד (—) פ״י ארמית — faire, agir
|| בְּדִיעֲבַד ← דִּיעֲבַד
°עֲבָד (88) ז (מעשה) — travail *m*, action *f*
עָבַד (324) פ״י — travailler
יָדַיִם עוֹבְדוֹת — main-d'oeuvre *f*
עָבַד אֶת־הָאֲדָמָה — travailler la terre
|| (שרת) עָבַד אֶת־פְּ' — servir qn
|| °עָבַד בִּפְ' — faire travailler qn
|| דת עָבַד אֶת־הַבּוֹרֵא — servir le Créateur
עָבַד אֱלִילִים — adorer des idoles
|| נֶעֱבַד (392) פ״ע (שדה) — être travaillé, être cultivé
(עור) — être tanné
(אלוהות) — être adoré
(היה לעבד) — être asservi
|| עִבֵּד (432) פ״י (הכשיר) — apprêter, façonner
עִבֵּד עוֹרוֹת — tanner des peaux
(התאים) — adapter
עִבֵּד תָּכְנִית — élaborer un programme
עִבֵּד סִפּוּר לְמַחֲזֶה — adapter un récit à la scène
|| הִתְעַבֵּד (466) פ״ע — être travaillé, être adapté
|| הֶעֱבִיד (500) פ״י — faire travailler, employer (des travailleurs)
עֶבֶד (174) ז — serviteur *m*, esclave *m*
סַחַר־עֲבָדִים ז — traite *f* des esclaves
בהש עַבְדְּךָ הַנֶּאֱמָן — votre fidèle serviteur
עַבְדָּא (—) ז ארמית — serviteur *m*, esclave *m*
עַבְדָּה (208) נ — domesticité *f*
עֻבְדָּה (206) נ — fait *m*, événement *m*
עֻבְדָּה מֻגְמֶרֶת — fait accompli
עַבְדוּת (45) נ — esclavage *m*, servitude *f*
עַבְדוּתִי, ־תִית ת — servile
עַבְּדָן (ר' ־נִים) ז — tanneur *m*, corroyeur *m*
עַבְדְּקָן (ר' ־נִים) ז — barbu, à la barbe drue
עֻבְדָּתִי, ־תִית ת — de fait, positif, objectif
עֻבְדָּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — objectivité *f*
עָבָה (351) פ״ע — s'épaissir, devenir épais
|| נֶעֱבָה (411) פ״ע — s'épaissir, se condenser
|| עִבָּה (453) פ״י — épaissir, condenser
|| הִתְעַבָּה (480) פ״ע — s'épaissir, se condenser
|| הֶעֱבָה (511) פ״ע — épaissir, rendre épais
עָבֶה (או עָב), עָבָה ת — épais, gros, grossier
קוֹל עָבֶה — grosse voix
עִבּוּד (51) ז — mise *f* en oeuvre, transformation (industrielle) *f*
עִבּוּד־נְתוּנִים — traitement *m* de données
עִבּוּד־תַּמְלִילִים — traitement de textes
עִבּוּד־שָׂדֶה — culture *f* d'un champ
עִבּוּד־עוֹרוֹת — tannage *m*, corroyage *m*

עִבּוּד־תָּכְנִית — élaboration *f* d'un programme
‖ (אומנותי) — adaptation (d'un ouvrage) *f*
עֲבוֹדָה (201) נ — travail *m*
עֲבוֹדַת־אֲדָמָה — agriculture *f*
עֲבוֹדַת־בַּיִת — travaux ménagers
עֲבוֹדַת־יָד — ouvrage fait à la main
עֲבוֹדַת־כַּפַּיִם — travail manuel
עֲבוֹדוֹת צִבּוּרִיּוֹת — travaux publics
כְּלֵי־עֲבוֹדָה ז״ר — outils *mpl*
לִשְׁכַּת־עֲבוֹדָה נ — bureau *m* de placement
מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה — chômeur
מִפְלֶגֶת־הָעֲבוֹדָה נ — parti *m* travailliste
‖ דת עֲבוֹדַת־הַקֹּדֶשׁ — culte *m*, service divin
עֲבוֹדָה זָרָה — idolâtrie *f*
הָעֲבוֹדָה! — par ma foi!
עֲבוֹט (21, ר׳ ־טִים או ־טוֹת) ז — gage *m*
עִבּוּט (51) ז — enchevêtrement *m*, déviation *f*
עִבּוּי (51) ז — épaississement *m*, condensation *f*
1. **עֲבוּר** (41) ז (תבואה) — produit *m*, récolte *f*
2. **עֲבוּר** ← **בַּעֲבוּר־**
1. **עִבּוּר** (51) ז (הריון) — grossesse *f*
‖ בהש פְּרָשַׁת־הָעִבּוּר — moment *m* critique
‖ (בלוח־השנה) — intercalation *f*, embolisme *m*
עִבּוּר־הַחֹדֶשׁ — addition *f* d'un jour au mois
עִבּוּר־הַשָּׁנָה — addition d'un mois à l'année
שְׁנַת־עִבּוּר נ — année *f* embolismique
סוֹד־הָעִבּוּר ז — science *f* du calendrier
‖ (פרוור) עִבּוּרָהּ שֶׁל־עִיר — banlieue *f*
2. **עִבּוּר** (51) ז (סילוף) — altération *f*
עִבּוּר־דִּין — injustice *f*
עִבּוּר־צוּרָה — déformation *f*
3. **עִבּוּר** (51) ז (מתן־צורה־עברית) — hébraïsation *f*
4. **עִבּוּר** (51) ז (תבואה) — produit *m*, récolte *f*
עָבוּשׁ, עֲבוּשָׁה ת — moisi
עִבּוּשׁ (51) ז — moisissure *f*
עָבוֹת (21, ר׳ ־תִים, או ־תוֹת) ז — branche touffue
‖ (חבל) — corde tressée, câble *m*
בהש עֲבוֹתוֹת־יְדִידוּת — les liens *mpl* de l'amitié
1. **עָבוֹת** ← 1. **עָב**
2. **עָבוֹת** ← **עָבֹת**
עֲבוּת (46) נ — épaisseur *f*
עִבּוּת (51) ז — tressage *m*
עֶבֶט (88) ז — vase *m*, pot *m*
1. **עָבַט** (324) פ״י (מישכן) — emprunter sur gage
‖ (לקח משכון) — saisir un gage
‖ הֶעֱבִיט (500) פ״י (מישכן) — engager (un objet)
(הילווה) — prêter sur gage
2. **עִבֵּט** (432) פ״י (עיקם) — déformer, défigurer
עִבֵּט דְּרָכָיו — s'écarter de sa route
עַבְטִיט (—) ז (טיט) — boue *f*, fange *f*
עֳבִי (199, נס׳ עֳבִי־ או עֲבִי־) ז — épaisseur *f*
בַּעֲבִי־הָאֲדָמָה — dans l'épaisseur du sol
בהש נִכְנַס בַּעֲבִי־הַקּוֹרָה — s'engager à fond, examiner à fond
עָבִיב (10) ז — petit nuage
עָבִיד, עֲבִידָה ת — faisable
עֲבָיָה (221) נ — burnous *m*, djellaba *f*
1. **עָבִיט** (10) ז (כלי) — vase *m*, pot *m*, cuve *f*
(סיר־לילה) — pot de chambre
2. **עָבִיט** (10) ז (מרדעת) — selle *f*, bât *m*
עָבִיר, עֲבִירָה ת — franchissable, praticable
מִכְשׁוֹל בִּלְתִּי־עָבִיר — obstacle *m* infranchissable
עֲבִירָה (201) נ — passage *m*, traversée *f*
עֲבִירוּת (48) נ — praticabilité *f*, viabilité *f*
עַבְעָב (102) ז — petit nuage
1. **עָבַר** (324) פ״י — passer, traverser
עָבַר אֶת־הַנָּהָר — passer le fleuve
עָבַר אֶת־הַגְּבוּל — passer la frontière
בהש עֲבָרוֹ יַיִן — être pris de vin
‖ (הקדים) — dépasser, devancer
עָבַר מְכוֹנִית — dépasser une voiture
עָבַר דִּירָה — déménager
עוֹבֵר לְ־ — avant, préalablement à
‖ (הפר) — enfreindre, transgresser
עָבַר חֹק — transgresser une loi
עָבַר עַל־ או מִשּׁוּם־ — contrevenir à
עָבַר עֲבֵרָה — commettre une faute
יֵהָרֵג וְאַל יַעֲבֹר — plutôt mourir qu'enfreindre la loi
עָבַר אֶת־פִּי־פ׳ — désobéir à qn
עָבַר כָּל־גְּבוּל — passer les bornes

‖ פ״ע עָבַר עַל־גְּדוֹתָיו — déborder
עָבַר לְהִתְקָפָה — passer à l'attaque
עָבַר עַל־סֵפֶר — parcourir un livre
כְּצֵל עוֹבֵר — comme une ombre fugitive
עָבַר עַל־פֶּשַׁע — pardonner un crime
עָבַר בִּשְׁתִיקָה עַל־ — passer sous silence
כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר — monnaie courante
‖ (חלף) הַזְּמַן עוֹבֵר — le temps passe
עָבַר זְמַנּוֹ — être périmé
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה — l'année passée
לְשֶׁעָבַר — précédemment, ci-devant
הַנָּשִׂיא לְשֶׁעָבַר — l'ex-président *m*
עָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת — des malheurs l'ont éprouvé
יַעֲבֹר עָלַי מָה — advienne que pourra
תְּנַאי לֹא יַעֲבֹר — condition *f* sine qua non
עָבַר מִגְּדֻלָּתוֹ — être déchu de sa grandeur
‖ נֶעֱבַר (392) פ״ע (נהר) — être traversé
(עבירה) — être commis (faute)
‖ עִבֵּר (432) פ״י — déformer, fausser
עִבֵּר דִּין — commettre une injustice
עֻבְּרָה צוּרָתוֹ — être déformé
‖ הִתְעַבֵּר (466) פ״ע — être transféré
‖ הֶעֱבִיר (500) פ״י — faire passer, transférer, transmettre
הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ — brûler, incendier
הֶעֱבִיר קוֹל — publier
עממי הֶעֱבִיר פְּעֻלָּה — diriger une activité
‖ (הקדים) — dépasser, devancer
‖ (הסיר) — enlever, faire disparaître
הֶעֱבִיר כֶּתֶם — effacer une tache
הֶעֱבִיר חֵטְא — pardonner une faute
הֶעֱבִיר מִמִּשְׁרָתוֹ — relever de ses fonctions
הֶעֱבִיר אֶת־פ׳ עַל דַּעְתּוֹ — rendre qn fou
הֶעֱבִיר עַל־מִדּוֹתָיו — être indulgent
2. עִבֵּר (432) פ״י (היפרה) — féconder
(הרחיב) עִבֵּר אֶת־הָעִיר — agrandir la ville
עִבֵּר אֶת־הַחֹדֶשׁ — ajouter un jour au mois
עִבֵּר אֶת־הַשָּׁנָה — ajouter un mois à l'année
שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת — année *f* embolismique
‖ פ״ע עִבְּרָה או עֻבְּרָה — devenir enceinte
אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת — femme enceinte

‖ הִתְעַבְּרָה (466) נ (אישה) — devenir enceinte
(שנה) — être déclaré embolismique
3. עִבֵּר (432) פ״י (הפך לעברי) — hébraïser
‖ הִתְעַבֵּר (466) פ״ע — être hébraïsé
4. [עבר] הִתְעַבֵּר (466) פ״ע (התרגז) — s'emporter
עָבָר (107, בלי ר׳) ז — passé *m*
עָבָר פְּלִילִי — casier *m* judiciaire
‖ דקדוק — passé
1. עֵבֶר (181) ז — côté opposé
לְעֵבֶר — en direction de
מֵעֵבֶר לְ־ — au delà de, par derrière
מֵעֵבֶר לַדַּף — au verso
מֵעֵבֶר לַיָּם — outre-mer
מֵעֲבָרִים — de toute part
עֵבֶר־הַיַּרְדֵּן — la Transjordanie
2. עֵבֶר ש״פ ז — Héber (ancêtre des Hébreux) *m*
בְּנֵי־עֵבֶר ז״ר — les Hébreux *mpl*
לְשׁוֹן־ או שְׂפַת־עֵבֶר נ — la langue hébraïque
עֻבָּר (95) ז — embryon *m*, fœtus *m*
מַה־טִּיבוֹ שֶׁל־עֻבָּר זֶה? — quel type est-ce?
עֲבָרָה (218) נ (מעבר) — passage *m*, traversée *f*
‖ (רפסודה) — bac (bateau plat) *m*
עֲבֵרָה (229) נ דת — péché *m*
עֲבֵרָה גוֹרֶרֶת עֲבֵרָה — qui vole un œuf vole un bœuf
משפט — faute *f*, contravention *f*
עֲבֵרָה פְּלִילִית — infraction *f* à la loi
עֶבְרָה (243) נ — colère *f*, fureur *f*
יוֹם־עֶבְרָה ז — jour *m* de colère, dies irae
עֻבָּרָה (223) נ — femme enceinte
עִבְּרוֹנוֹת (39) ז״ר — calculs *mpl* pour la fixation du calendrier
עִבְרוּר או עִבְרוּת (51) ז — hébraïsation *f*
עִבְרִי, ־רִית ת — hébraïque
‖ עִבְרִי (ר׳ ־רים) ז — Hébreu *m*
‖ עִבְרִית (—) נ — l'hébreu (langue)
דִּבֵּר עִבְרִית — parler hébreu
עִבְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* hébraïque, hébraïsme *m*
עֲבַרְיָן (ר׳ ־נים) ז — délinquant *m*, malfaiteur *m*
נֹעַר עֲבַרְיָן — jeunesse délinquante

עֲבַרְיָנוּת (46) נ — délinquance *f*
עֲבַרְיָנוּת־נֹעַר — délinquance juvénile
עִבְרִיתָן (ר׳ ־נִים) ז — hébraïsant *m*
עִבְרֵר (460) או עִבְרֵת (460 ת) פ״י — hébraïser
|| הִתְעַבְרֵר (494) או ־רֵת (494 ת) פ״ע — être hébraïsé
עָבַשׁ (315) פ״ע — moisir
|| עִבֵּשׁ (432) פ״י — faire moisir
|| הִתְעַבֵּשׁ (466) פ״ע — moisir
|| הֶעֱבִישׁ (500) פ״ע — moisir
פ״י — faire moisir
עָבֵשׁ, עֲבֵשָׁה ת — moisi
עֹבֶשׁ (190) ז — moisissure *f*
עַבְשׁוֹן (21) ז — moisissure *f*
עַבְשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — sentant le moisi
עַבְשׁוּת (45) נ — moisissure *f*
עָבֹת (או עָבוֹת), עֲבֻתָּה ת — dense, touffu, embroussaillé
עִבֵּת (432 ת) פ״י (סילף) — déformer, pervertir
|| (סיבך) — embrouiller, enchevêtrer
|| (קשר) — lier, attacher
|| הִתְעַבֵּת (466 ת) פ״ע — s'embrouiller, s'enchevêtrer

עג ←2.1. [עוג]

1. עָגַב (323) פ״ע (חשק) — être amoureux, raffoler
|| עִגֵּב (432) פ״ע — aimer passionnément
2. עָגַב (324) פ״י (השמיע קול) — résonner (orgue)
|| עִגֵּב (432) פ״י — jouer de l'orgue
עֶגֶב (163) או עָגֶב (107) ז — volupté *f*, amour sensuel, mamours *mpl*
שִׁיר־עֲגָבִים ז — chant *m* d'amour, poème amoureux
הִתְנָה עֲגָבִים — faire l'amour
עֲגַבְגַּב (91) ז — coquetterie *f*, flirt *m*, amourette *f*
עֲגָבָה (217) נ — volupté *f*, lascivité *f*
|| עֲגָבוֹת נ״ר — fesses *fpl*, croupe *f*
עַגְבָן (ר׳ ־נִים) ז — amant *m*, galant *m*, coureur *m*
עַגְבָנוּת (46) נ — coquetterie *f*, galanterie *f*
עַגְבָנִי, ־נִית ת — coquet, galant
עַגְבָנִיָּה (202) נ צמח — tomate *f*
מִיץ־עַגְבָנִיּוֹת ז — jus *m* de tomates

עַגֶּבֶת (—) נ רפא — syphilis *f*
חוֹלֵה־עַגֶּבֶת — syphilitique
עָגָה (210) נ — patois *m*, argot *m*
עָגוּב (51) ז — coquetterie *f*, flirt *m*
עִגּוּל (51) ז מתמט — cercle *m*
רִבּוּעַ־הָעִגּוּל ז — quadrature *f* du cercle
|| (גוף עגול) — boule *f*, boulette *f*
עִגּוּל־דְּבֵלָה — gâteau *m* de figues
עִגּוּלֵי־שֶׁלֶג — boules de neige
|| (מתן צורה עגולה) — action *f* d'arrondir
בהש עִגּוּל־מִסְפָּרִים — arrondissement *m* de nombres
עִגּוּלִי, ־לִית ת — rond, arrondi, circulaire
עָגוּם, עֲגוּמָה ת — triste, navrant, déplorable
|| לָשׁוֹן עֲגוּמָה — bégaiement *m*, balbutiement *m*
עָגוּן, עֲגוּנָה ת — délaissé, abandonné
(אִשָּׁה) עֲגוּנָה — femme abandonnée
1. עִגּוּן (51) ז (של־אשה) — abandon (de femme) *m*
2. עִגּוּן (51) ז (של־אנייה) — mouillage *m*
עָגוּר (10) ז עוף — grue *f*
עֲגוּרָן (97) ז טכנ — grue (appareil) *f*
עֲגוּרָנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — conducteur *m* de grue
עֲגִיבָה (201) נ — coquetterie *f*, flirt *m*
עָגִיל (10) ז — boucle *f* d'oreille
|| צמח — chaton *m*
עֲגִילוּת (48) נ — rondeur *f*
עֲגִינָה (201) נ — ancrage *m*, mouillage *m*
עֲגִינוּת (48) נ — état *m* d'abandon (d'une femme)
עָגַל (323) פ״י — arrondir
|| נֶעְגַּל (394) פ״ע — s'arrondir
|| עִגֵּל (432) פ״י — arrondir, tracer un cercle
בהש עִגֵּל מִסְפָּר — arrondir un nombre
|| הִתְעַגֵּל (466) פ״ע — s'arrondir
|| הֶעְגִּיל (501) פ״י — arrondir
פ״ע — s'arrondir
עָגֹל, עֲגֻלָּה ת — rond
בהש שֻׁלְחָן עָגֹל — table ronde
בהש מִסְפָּר עָגֹל — chiffre rond
עֵגֶל (181) ז — veau *m*
עֵגֶל־הַזָּהָב ז — le veau d'or

מַעֲשֵׂה־הָעֵגֶל ז — l'affaire *f* du veau d'or
עֹגֶל (192, בלי ר') ז — rondeur *f*, rotondité *f*
עֲגָלָא ← בַּעֲגָלָא
עֲגַלְגַּל, ־גֶּלֶת (ר' ־גַּלִּים, ־גַּלּוֹת) ת — ovale, rondelet
עֲגַלְגַּלּוּת (47) נ — forme ovale, rotondité *f*
עֲגָלָה (218) נ — voiture *f*, chariot *m*, charrette *f*
עֶגְלַת־חֹרֶף — traîneau *m*
עֶגְלַת־תֵּה — table roulante
בַּעַל־עֲגָלָה ז — voiturier *m*, cocher *m*
|| אסטר — le Chariot, la Grande Ourse
עֶגְלָה (243) נ — génisse *f*
עִגְּלָה (208) נ — cercle *m*, circonférence *f*
עֲגָלוּלִי, ־לִית ת — rondelet
עֶגְלוֹן (21) ז — voiturier *m*, cocher *m*
עֶגְלוֹנוּת (48) נ — voiturage *m*
עֲגֻלּוּת (45) נ — rondeur *f*, rotondité *f*
עֶגְלָן (ר' ־נִים) ז — charron *m*
עָגַם (321) פ"ע — être triste, être affligé
|| נֶעְגַּם (394) פ"ע — être triste, être affligé
|| עִגֵּם (432) פ"י — attrister, affliger, chagriner
|| הִתְעַגֵּם (466) פ"ע — s'attrister, s'affliger
|| הֶעֱגִּים (501) פ"י — attrister, affliger, chagriner
פ"ע — devenir triste
עֶגֶם (163) או עֹגֶם (190) ז — tristesse *f*
עָגְמָה (207) נ — tristesse *f*, chagrin *m*
עָגְמַת־נֶפֶשׁ — chagrin profond
עֲגְמוּמִי, ־מִית ת — triste, mélancolique
עַגְמוּת (45) נ — tristesse *f*, peine *f*
עַגְמִימוּת (48) נ — tristesse *f*, mélancolie *f*
1. עָגַן (324 נ) פ"ע (אנייה) — ancrer, mouiller, jeter l'ancre
|| נֶעְגַּן (394 נ) פ"ע — être ancré
|| עִגֵּן (432 נ) פ"י — ancrer (un navire), fixer
|| הֶעֱגִּין (501 נ) פ"י — faire ancrer, fixer
2. [עגן] נֶעֱגַן (392 נ) פ"ע (נעזב) — être délaissé
|| עִגֵּן (432 נ) פ"י — abandonner, délaisser
|| הִתְעַגֵּן (466 נ) פ"ע — être abandonné, être délaissé
עֹגֶן (190) ז — ancre *f*
הֵטִיל/הֵרִים עֹגֶן — jeter / lever l'ancre
בהש עֹגֶן־הַצָּלָה — dernier recours

|| טכנ — induit *m*
עִגְעֵג (462) פ"י — fureter, fouiller
עָגַר (324) פ"ע — glapir, trompeter
1. עַד־ (286) מ"י — jusqu'à
עַד־אֶחָד — jusqu'au dernier
לֹא מֵת עַד־אֶחָד — pas un seul ne mourut
עַד־לַאַחַת — extrêmement
עַד־כָּאן! — jusqu'ici!, stop!
עַד־אֵין־סוֹף — infiniment
עַד־אֲשֶׁר או עַד־שֶׁ־ — jusqu'à ce que
עַד־שֶׁ־ (בעוד ש־) — tandis que, tant que
עַד לֹא או עַד־שֶׁלֹּא — avant que
עַד־מְאֹד — beaucoup, extrêmement
עַד־מְהֵרָה — bientôt, rapidement
2. עַד (—) ז (נצח) — éternité *f*, durée *f*
לָעַד — pour toujours, à jamais
עֲדֵי־עַד או לְעוֹלְמֵי־עַד — à tout jamais
יַעֲרוֹת־עַד ז"ר — forêts *fpl* vierges
מִנִּי־עַד — de toute éternité
3. עַד (55) ז (ביזה) — butin *m*, proie *f*
[עֶד] ← וֶעֶד
1. עֵד (113), עֵדָה (229) ש — témoin *n*
עֵד־הַמֶּלֶךְ — témoin de la Couronne
עֵד־רְאִיָּה — témoin oculaire
עֵד־שְׁמִיעָה — témoin auriculaire
עֵד מִפִּי־עֵד — témoin indirect
עֵד־שֶׁקֶר — faux témoin
דּוּכַן־הָעֵדִים ז — la barre des témoins
2. עֵד (114) ז (סמרטוט) — chiffon *m*
[עדד] ← 1. [עוד]
1. עֵדָה (227) נ (קהילה) — communauté *f*
בִּפְנֵי־עַם וְעֵדָה — publiquement
עֲדוֹת־הַמִּזְרָח — les communautés orientales
|| עֲדַת־דְּבוֹרִים — essaim *m* d'abeilles
עֲדַת־כְּלָבִים — meute *f* de chiens
2. עֵדָה (229) נ (מיצווה) — précepte *m*, règle *f*
3. עֵדָה ← 1. עַד
1. עָדָה (351) פ"י (ענד תכשיט) — mettre (un bijou), se parer de
|| הִתְעַדָּה (480) פ"ע — se parer
|| הֶעְדָּה (511) פ"י — parer, orner

2. עָדָה (351) פ״ע (עבר) — passer, franchir
צָרוֹת רַבּוֹת עָדוּ עָלַי — j'ai subi beaucoup de malheurs
|| הֶעֱדָה (511) פ״י — ôter, enlever, retirer
עִדּוּד (51) ז — encouragement *m*
עִדּוּי (51) ז — grossesse *f*
עִדּוּן (51) ז (תענוג) — plaisir *m*, délice *m*
|| (זיקוק) — affinage *m*, affinement *m*
עִדּוּן־הַטַּעַם — raffinement *m* du goût
|| רפא — sublimation *f*
1. עִדּוּר (51) ז חקל — sarclage *m*, bêchage *m*
2. עִדּוּר (51, בלי ר׳) ז (היעדרות) — absence *f*, disparition *f*
עֵדוּת (48) נ — témoignage *m*
עֵדוּת־שֶׁקֶר — faux témoignage
|| (הוכחה) — preuve *f*, démonstration *f*
||°(מצווה) — précepte *m*, règle *f*
לוּחוֹת־הָעֵדוּת — les Tables *fpl* de la Loi
עֲדִי (7) ז — ornement *m*, parure *f*
עֲדִי־עֲדָיִים — les plus beaux ornements
עֲדֵי־ מ״י — jusqu'à
עֲדֵי־עֶרֶב — jusqu'au soir
עִדִּי, ־דִּית ת — excellent, de choix, d'élite
|| עִדִּית (—) נ (אדמה) — terre *f* fertile
(סחורה) — marchandise *f* de choix
עִדִּית שֶׁבְּעִדִּית — de la meilleure qualité
עֲדַיִן תה״פ — encore
עֲדַיִן לֹא בָּא — il n'est pas encore venu
עָדִין, עֲדִינָה ת — délicat, fin, subtil
מְכָנִיקָה עֲדִינָה — mécanique *f* de précision
עֲדִינוּת (48) נ — délicatesse *f*, finesse *f*
עָדִיף, עֲדִיפָה ת — préférable
צבא כֹּחוֹת עֲדִיפִים — forces supérieures
עֲדִיפוּת (48) נ — préférence *f*, priorité *f*
סֻלַּם־עֲדִיפֻיּוֹת ז — ordre *m* de priorité
|| צבא עֲדִיפוּת אֲוִירִית — supériorité aérienne
עָדִיר (10, בלי ר׳) ז חקל — saison *f* du binage
עֲדִירָה (201) חקל — binage *m*
עִדְכּוּן (51) ז — mise *f* à jour, tenue *f* à jour
עִדְכֵּן (458 נ) פ״י — mettre à jour, tenir à jour
עִדְכָּנִי, ־נִית ת — à jour, à la page

עַדְלָיָדַע (—) נ — carnaval (de Pourim) *m*
עֲדֶן או עֲדֶנָּה תה״פ — encore, jusqu'ici
עָדַן (315 נ) פ״ע — être délicat, être fin
|| עִדֵּן — affiner, choyer, sublimer
|| הִתְעַדֵּן (466 נ) פ״ע — vivre dans les délices
(נעשה עדין) — s'affiner, devenir délicat
|| הֶעֱדִין (500 נ) פ״י — affiner, raffiner
פ״ע — devenir plus fin
עֲדֶן ש״פ נ (עיר) — Aden *m*
עֵדֶן (181) ז (עונג) — plaisir *m*, délice *m*
|| (קישוט) — parure *f*
|| גַּן־עֵדֶן ז — paradis *m*
צִפּוֹר־עֵדֶן נ — paradisier *m*, oiseau *m* de paradis
נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן — que Dieu ait son âme
עִדָּן (95) ז — temps *m*, époque *f*, saison *f*
עִדָּן וְעִדָּנִים — une éternité
בְּעִדָּנָא דְרִתְחָא — dans un moment de colère
|| (בגיאולוגיה) — ère *f*
הָעִדָּן הַשְּׁלִישׁוֹנִי — l'ère tertiaire
עֲדֶנָּה ← עֲדֶן
עֶדְנָה (243) נ (עונג) — plaisir *m*, délice *m*
|| (נעורים) — jeunesse *f*, fraîcheur *f*
עַדְעַד (102) ז צמח — statice *m*
עָדַף (323) פ״ע — être en excédent
עָדַף עַל־ — dépasser
|| הֶעְדִּיף (501) פ״י (לקח יותר מדי) — avoir plus, avoir trop
(ביכר) — préférer
הֶעְדִּיף בְּרִיאוּת עַל־עֹשֶׁר — préférer la santé à la richesse
עֹדֶף (190, עָדְפִּי וכו׳) ז — excédent *m*, surplus *m*
עֹדֶף־מֶרֶץ — excès *m* d'énergie
עֹדֶף־חֹם — surchauffe *f*
|| (הפרש־כסף) — monnaie *f* d'appoint
הֶחֱזִיר הָעֹדֶף — rendre la monnaie
עַדְפָנוּת (46) נ — avantage *m*, préférence *f*
1. עָדַר (323) פ״י חקל — bêcher, sarcler, labourer
בהש עָדַר בַּמַּעֲרָכָה — mettre la main à la pâte
|| נֶעְדַּר (394) פ״ע — être bêché, être sarclé
|| עִדֵּר (432) פ״י — bêcher, sarcler, labourer

2. [עדר] נֶעְדַּר (394) פ״ע (חסר) — être absent, manquer

(נפטר) הַנֶּעְדָּרִים — les disparus

צבא שְׁנֵי־חַיָּלִים נֶעְדְּרוּ — deux soldats sont portés disparus

|| עִדֵּר (432) פ״י — omettre

|| הֶעְדִּיר (501) פ״י — amoindrir, faire cesser

עֵדֶר (181) ז — troupeau *m*

עֶדְרוֹן (21) ז — petit troupeau

עֶדְרִי, ־רִית ת — de troupeau, grégaire

עֲדְרִיָּה (202) נ — rigole *f*, caniveau *m*

עֶדְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — instinct *m* grégaire

עֲדָשָׁה (219, ר׳ עֲדָשִׁים 163) נ צמח — lentille *f*

נְזִיד־עֲדָשִׁים ז — brouet *m* de lentilles

|| פיס (ר׳ עֲדָשׁוֹת 219 — lentille (optique)

עַדְשׁוֹת־מַגָּע — verres *mpl* de contact

|| (נמש) — éphélide *f*, tache *f* de rousseur

|| (בקבוק חם) — bouillote *f*

|| (בעין) — cristallin *m*

עֲדָשִׁי, ־שִׁית ת — lenticulaire *m*

עַדְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne couverte de taches de rousseur

עַדְשָׁנִי, ־נִית ת — couvert de taches de rousseur

עֲדָתִי, ־תִית ת — communautaire

עֲדָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — différenciation *f* communautaire

[עוב] הֵעִיב (525) פ״י — couvrir de nuages

|| בהש — assombrir

עוֹבֵד (132) ז — travailleur *m*, ouvrier *m*

נֹעַר עוֹבֵד — jeunesse ouvrière

עוֹבֵד־מְדִינָה — fonctionnaire *n*

עוֹבֵד סוֹצְיָלִי — assistant social

|| דת עוֹבֵד־אֱלִילִים — idolâtre *n*

עוֹבֵר, ־בֶרֶת (ר׳ ־בְרִים, ־בְרוֹת) ת (חולף) — passager, transitoire

כְּאֵב עוֹבֵר — douleur passagère

צֵל עוֹבֵר — ombre fugitive

עוֹבֵר־בָּטֵל — sénile, gâteux

עוֹבֵר־אֹרַח — voyageur *m*, passant *m*

עוֹבְרִים וְשָׁבִים — passants *mpl*

עוֹבֵר לְ־ — avant, préalablement à

בנק חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב — compte courant

|| משפט עוֹבֵר עֲבֵרָה — délinquant

1. [עוג] עָג (382) פ״י (אפה) — cuire au four (un gâteau)

2. [עוג] עָג (382) פ״י (עשה מעגל) — tracer (un cercle)

|| הִתְעוֹגֵג (488) פ״ע — tourbillonner

|| הֵעִיג (525) פ״י — tracer (un cercle)

עוֹג ש״פ ז — Og (roi de Basan) *m*

|| בהש (ענק) — géant *m*

עוֹגֵב (132) ז — amant *m*, galant *m*

עוּגָב (91) ז מוס — orgue *m*

||° (כלי־נגינה קדמון) — flûte *f*

עוּגָבַאי (ר׳ ־בָאִים) או ־בָר (ר׳ ־בָרִים) ז — organiste *m*

עוֹגְבָנוּת (46) נ — coquetterie *f*, galanterie *f*

עוֹגְבָנִי, ־נִית ת — coquet, galant

1. עוּגָה (201) נ (מאפה) — gâteau *m*

בהש עוּגָה בְּלִי הֲפוּכָה — gâteau mal cuit, entreprise ratée

2. עוּגָה (201) נ (מעגל) — cercle *m*, rond *m*

|| (גומה) — creux *m*, cavité *f*

1. עוּגִיָּה (202) נ (עוגה קטנה) — gâteau sec

2. עוּגִיָּה (202) נ חקל — fosse (autour d'un arbre) *f*

1. [עוד] עוֹדֵד (455) פ״י — encourager, stimuler

|| הִתְעוֹדֵד (488) פ״ע — prendre courage, s'enhardir

2. [עוד] הֵעִיד (525) פ״י (מסר עדות) — témoigner

|| (הזמין כעד) — prendre à témoin, attester

|| (הזהיר) הֵעִיד בְּ־ — avertir, mettre en garde

3. עִוֵּד (452) פ״י (קשר) — lier, cerner, enlacer

עוֹד (300) תה״פ — encore

עוֹדֶנּוּ מְחַכֶּה — il attend encore

עוֹד מְעַט וְ־ — peu s'en faut que, presque

וְעוֹד — et cetera

כָּל־עוֹד — aussi longtemps que, tant que

אֵין עוֹד מָקוֹם — il n'y a plus de place

לֹא יָבוֹא עוֹד — il ne viendra plus

לֹא עוֹד אֶלָּא — bien plus

מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד? — que peut-on faire de plus?

עוֹד יֹאמְרוּ — un jour on dira

|| בְּעוֹד־ — pendant

בְּעוֹד־לַיְלָה | quand il fait encore nuit
מִבְּעוֹד־יוֹם | avant la tombée de la nuit
בְּעוֹד־מוֹעֵד | à temps, en temps utile
בְּעוֹד־שָׁנָה | dans un an
בְּעוֹד שֶׁ־ | tandis que, alors que
בְּעוֹדֶנּוּ חַי | de son vivant
|| מֵעוֹדִי | depuis que j'existe
מֵעוֹדוֹ לֹא שִׁקֵּר | il n'a jamais menti de sa vie
עוּד (41) ז מוס | luth *m*
עוֹדְדוּת (45) נ | encouragement *m*
עוֹדֵף, ־דֶפֶת (ר׳ ־דְפִים, ־דְפוֹת) ת | en excédent, superflu
עוֹדְפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | abondance *f*, superflu *m*
עָוָה (351) פ״ע | faillir, commettre une faute
|| נַעֲוָה (411) פ״ע | se tordre, se courber
|| עִוָּה (453) פ״י | déformer, altérer
עִוָּה אֶת־פָּנָיו | faire des grimaces
|| הִתְעַוָּה (480) פ״ע | se tordre, se déformer
|| הֶעֱוָה (511) פ״י | déformer, fausser
פ״ע (חטא) | faillir, être fautif
עַוָּה (ר׳ עַוּוֹת) נ | ruine *f*, destruction *f*
עִוּוּי (51) ז (עיקום) | contorsion *f*, déformation *f*
|| בהש (חטא) | perversion *f*, péché *m*
עִוּוּל (51) ז | injustice *f*, préjudice *m*
עָווֹן (29, ר׳ עֲווֹנוֹת וגם עֲווֹנִים) ז | délit *m*, faute *f*
עַוְּתוּת (47, ר׳ ־תִים) ז | déformation *f*, altération *f*
עַוְּתוּת־הַדִּין | injustice *f*, iniquité *f*
[עוז] עָז (382) פ״ע | se réfugier
|| הֵעִיז (526) פ״י | mettre en sûreté
עוֹז (41) ז (עוף) | orfraie *f*
עוֹזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זְרִים, ־זְרוֹת) ש | protecteur *n*
|| (סגן) | aide *m*, assistant *m*
עוֹזֶרֶת־בַּיִת | bonne *f*
[עוט] ← [עיט]
עוֹטֶה, ־טָה או ־טְיָה (ר׳ ־טִים, ־טוֹת) ש | couvert, revêtu
|| (אבל) | triste, désolé
עוֹטֵף (132) ז | emballeur *m*
עוֹטְפָן (97) ז | chemise (de carton) *f*
עֲוָיָה (212) נ | grimace *f*, moue *f*
1. עֲוִיל (1) ז (צעיר) | garçon *m*, jeune homme *m*
2. עֲוִיל (1) ז (רשע) | méchant *m*, criminel *m*
עוֹיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ת | hostile
עֵד עוֹיֵן | témoin malveillant
עוֹיְנוּת (45) נ | hostilité *f*, malveillance *f*
עֲוִית (—) נ | convulsion *f*, crampe *f*, tic *m*
עֲוִיתִי, ־תִית ת | convulsif, spasmodique
עוֹכֵר (132) ז (מזהם) | qui souille, qui trouble
|| (מחבל) | corrupteur *m*, perturbateur *m*
עוֹכֵר־יִשְׂרָאֵל | semeur *m* de trouble en Israel
הָיָה בְּעוֹכְרֵי־פ׳ | causer du tort à qn
1. [עול] עָל פ״ע ארמית | entrer
שִׁבְשְׁתָּא כֵּיוָן דְּעָל עָל | l'erreur est tenace
|| עַיֵּל (452) פ״י | introduire
2. [עול] עָלָה (382) פ״ע (היניקה) | allaiter
פָּרוֹת עָלוֹת | vaches qui allaitent
3. עִוֵּל (432) פ״י (עשה עוול) | faire du tort, nuire
|| הִתְעַוֵּל (466) פ״ע | être l'objet d'injustices
עוּל, ־לָה ש | nourrisson *m*, bébé *m*
עוּל־יָמִים | jeune enfant *m*
עָוֶל (עֶוֶל־, עַוְלִי, בלי ר׳) ז | injustice *f*, tort *m*
עָשָׂה עָוֶל לִפ׳ | faire du tort à qn
אִישׁ־עָוֶל ז | homme *m* malhonnête
עַוָּל, ־וֶּלֶת (ר׳ ־וָּלִים, ־וָּלוֹת) ש | malfaiteur *n*
עוֹלֵב, ־לֶבֶת (ר׳ ־לְבִים, ־לְבוֹת) ש | offenseur *n*
עוֹלְבָנִי, ־נִית ת | outrageant, injurieux
עוֹלֶה, ־לָה ש | immigrant (en Israel) *n*
|| עוֹלֵה־רֶגֶל | pèlerin (à l'occasion d'une fête) *n*
|| (בתורת־השיר) עוֹלֶה ז | trochée *m*
|| עוֹלֶה וְיוֹרֵד דת | sacrifice variable
|| (אחד מטעמי המקרא) | *oleh we-yored* (neume) *m*
עוֹלָה (201) נ דת (קרבן) | holocauste *m*
עוֹלַת־רְאִיָּה | holocauste de présentation
עַוְלָה (207) נ | injustice *f*, crime *m*
בֶּן־עַוְלָה ז | malfaiteur *m*, scélérat *m*
עוֹלְזָנִי, ־נִית ת | gai, joyeux
עוֹלָל (91) או עוֹלֵל (132) ז | nourrisson *m*, petit enfant
עוֹלַל־טִפּוּחִים | enfant choyé
עוֹלֵל ← 1. עָלַל, 3. [עלל]

עוֹלֵלָה (ר׳ ־לֵלוֹת) נ | grappe oubliée
‖ בהש עוֹלֵלוֹת | faits divers, miscellanées *fpl*
עוֹלָם (93, ר׳ ־מוֹת או ־מִים) ז (תבל) | monde *m*, univers *m*
הָעוֹלָם הָרָחָב | le vaste monde
הָעוֹלָם הַיָּשָׁן | l'ancien monde
הָעוֹלָם הַזֶּה | le monde d'ici-bas
הָעוֹלָם הַבָּא | le monde futur, l'au-delà
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן | la pègre, le milieu
עוֹלָם הָפוּךְ | monde renversé
עוֹלַם־הַחַי/הַצּוֹמֵחַ/הַדּוֹמֵם | le monde animal / végétal / minéral
אֶזְרַח־הָעוֹלָם ז | cosmopolite *m*
בָּאֵי־עוֹלָם ז״ר | les hommes *mpl*
דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לָעוֹלָם | qui n'a jamais existé
הֵבִיא לָעוֹלָם | mettre au monde
מִלְחֶמֶת־עוֹלָם נ | guerre mondiale
הָעוֹלָם הַשְּׁלִישִׁי | le tiers monde
שֵׁם־עוֹלָם ז | réputation mondiale
כָּל־הָעוֹלָם יוֹדֵעַ | tout le monde sait
הָעוֹלָם מִשְׁתּוֹמֵם | on s'étonne
עממי שׁוֹטֶה שֶׁבָּעוֹלָם! | espèce d'imbécile!
‖ (זמן אינסופי) | éternité *f*
אַהֲבַת־עוֹלָם נ | amour éternel
בֵּית־עוֹלָם ז | cimetière *m*
לְזֵכֶר־עוֹלָם | in memoriam
מַאֲסַר־עוֹלָם ז | prison perpétuelle
עַם־עוֹלָם ז | le peuple éternel (Israël)
לְעוֹלָם (לנצח) | pour toujours, à jamais
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח | jamais je n'oublierai
לְעוֹלָם וָעֶד | à tout jamais
לְעוֹלְמֵי־עוֹלָמִים או לְעוֹלְמֵי־עַד | à tout jamais
לְעוֹלָם (אמנם) | tout compte fait, de toute manière
מֵעוֹלָם או מֵאָז וּמֵעוֹלָם | depuis toujours
מֵעוֹלָם לֹא שִׁקַּרְתִּי | je n'ai jamais menti
לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם | c'est pure imagination
עַד־עוֹלָם | pour toujours
עוֹלָמִי, ־מִית ת | mondial, universel
‖ (נצחי) | éternel
‖ עוֹלָמִית תה״פ | éternellement

עוֹלָמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | universalité *f*
עַוְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש | malfaiteur *n*, scélérat *n*
עַוְלָנוּת (46) נ | malfaisance *f*
עַוְלָתָה או עוֹלָתָה (–) נ | injustice *f*
עוֹמֵד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מְדִים, ־מְדוֹת) ת | debout, immobile
מַיִם עוֹמְדִים | eaux stagnantes
‖ דקדוק פֹּעַל עוֹמֵד | verbe intransitif
עוֹן ← עָווֹן
1. עוֹנָה (201) נ (תקופה) | saison *f*
בהש הָעוֹנָה הַבּוֹעֶרֶת | la saison
עוֹנָה מֵתָה | morte-saison
‖ (זמן) בְּעוֹנָתוֹ | en son temps, à son heure
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת | simultanément
‖ (יחסי־אישות) | rapports conjugaux
2. עוֹנָה (201) נ (עינוי) | tourment *m*, torture *f*
עוֹנֵן (132) ז | devin *m*
עוֹנָתִי, ־תִית ת | saisonnier, périodique
עוֹנָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | caractère saisonnier
עוֹסֵק (132) ז | chef *m* d'entreprise
עִוֵּעַ (440) פ״י | troubler, agiter
‖ הִתְעַוֵּעַ (477) פ״ע | se troubler, s'agiter
עִוְעֵו (462) פ״י | troubler, agiter
עִוְעִים (–) ז״ר | vertige *m*, délire *m*
רוּחַ־עִוְעִים נ | accès *m* de délire
מְחוֹל־עִוְעִים ז | danse vertigineuse
1. [עוף] עָף (382) פ״ע (טס) | voler, s'envoler
כַּחֲלוֹם יָעוּף | qui s'évanouit comme un rêve
‖ עוֹפֵף (455) פ״ע | voler
צַלַּחַת מְעוֹפֶפֶת | soucoupe volante
פ״י | faire voltiger, agiter
עוֹפֵף חַרְבּוֹ | brandir son épée
‖ הִתְעוֹפֵף (488) פ״ע | s'envoler, voltiger
‖ הֵעִיף (525) פ״י | faire voler
הֵעִיף עַיִן | jeter un coup d'oeil
הֵעִיף אֶבֶן | lancer une pierre
‖ עממי (פיטר) | virer (d'un poste)
2. [עוף] עָף (382) פ״ע (חשך) | s'obscurcir
עוֹף (ר׳ ־פוֹת) ז | oiseau *m*, volaille *f*
עוֹף טוֹרֵף | oiseau *m* de proie, rapace *m*

עוֹף־מַיִם	gibier *m* d'eau
מטבח בְּשַׂר־עוֹף ז	volaille *f*
עוֹפְפוּת (45) נ	vol (des oiseaux) *m*
עוֹפֶרֶת (—) ז	plomb *m*
עוֹפַרְתִּי, ־תִּית ת	de plomb
[עוץ] עָץ (382) פ״י	conseiller
עָץ עֵצָה	donner un conseil
עוֹצֵר (132) ז	régent *m*
מוֹעֶצֶת־עוֹצְרִים נ	conseil *m* de régence
[עוק] הֵעִיק (525) פ״י	accabler, oppresser
עוֹקְדָן (97) ז	classeur *m*
עוּקָה (201) נ	cavité *f*
‖ טכנ	fosse *f*, puisard *m*
עוֹקְמָנִי, ־נִית ת	tortueux, fourbe, tordu
עוֹקֵף (132) ז	qui fait le tour
כְּבִישׁ עוֹקֵף	déviation (pour éviter une agglomération) *f*, rocade *f*
עוֹקְפָנִי, ־נִית ת	indirect, détourné
עוֹקְצָנוּת (46) נ	sarcasme *m*
עוֹקְצָנִי, ־נִית ת	piquant
בהש	sarcastique, mordant
עוֹקְרָנִי, ־נִית ת	destructif, radical
עוֹר (22) ז (של־בעלי־חיים)	peau *f*
מַחֲלַת־עוֹר נ	dermatose *f*
בהש מֵעוֹר אֶחָד	d'une seule pièce, homogène
הָפַךְ עוֹרוֹ	changer de camp
יָצָא מֵעוֹרוֹ	être hors de soi
נִמְלַט בְּעוֹר־שִׁנָּיו	échapper de justesse
פּוֹשֵׁט־עוֹר	écorcheur *m*, usurier *m*
‖ (מעובד)	cuir *m*
עִבּוּד־עוֹרוֹת ז	tannage *m*
1. **[עור]** עָר או עֵר (379) פ״ע (הקיץ)	se réveiller
בהש (התגבר)	se lever, se dresser
‖ פ״י	réveiller, faire lever
‖ נֵעוֹר (430) פ״ע	se réveiller
בהש	se dresser, bondir, surgir
‖ עוֹרֵר (455) פ״י	réveiller
בהש (הפעיל)	susciter, stimuler
עוֹרֵר חֲנִית	brandir une lance
עוֹרֵר הִתְנַגְּדוּת	susciter de l'opposition
עוֹרֵר שַׁעֲרוּרִיָּה	provoquer un scandale
‖ הִתְעוֹרֵר (488) פ״ע	se réveiller
בהש (התגבר)	se dresser, se soulever
‖ הֵעִיר (525) פ״י	réveiller, susciter, faire lever
בהש הֵעִיר הֶעָרוֹת	faire des remarques
הֵעִיר לְפ׳ עַל־הִתְנַהֲגוּתוֹ	faire des observations à qn sur sa conduite
2. **[עור]** נֵעוֹר (430) פ״ע (נחשף)	être mis à nu
3. **עִוֵּר** (432) פ״י	aveugler
‖ הִתְעַוֵּר (466) פ״ע	devenir aveugle
עִוֵּר, עִוֶּרֶת (ר׳ עִוְרִים, עִוְרוֹת) ת	aveugle
עִוֵּר לִצְבָעִים	daltonien
אנטום מְעִי עִוֵּר	caecum *m*
עוֹרֵב (132) ז עוף	corbeau *m*
עממי עוֹרֵב לָבָן	merle blanc
עוֹרְבָא (—) ז ארמית	corbeau *m*
עוֹרְבָא פָּרַח	histoire *f* à dormir debout
עוֹרְבָנִי, (ר׳ ־נִים) ז עוף	geai *m*
עוֹרְגָנִי, ־נִית ת	nostalgique
עוֹרָה (201) נ	peau (d'animal) *f*, dépouille *f*
עִוָּרוֹן (38, בלי ר׳) ז	aveuglement *m*, cécité *f*
עִוְּרוֹן־צְבָעִים	daltonisme *m*
מֻכֵּה־עִוָּרוֹן	frappé de cécité
עִוְרוּת (45) נ	aveuglement *m*
עוֹרִי, ־רִית ת	de cuir, coriace
עוֹרִית (17) ז	simili-cuir *m*
עוֹרֵךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רְכִים, ־רְכוֹת) ש	rédacteur *n*
‖ (מביא לבית־הדפוס)	éditeur *n*
‖ עוֹרֵךְ־דִּין (ר׳ ־עוֹרְכֵי־דִין) ז	avocat *n*
עוֹרְכוּת (45) נ	travail *m* de rédacteur
עוֹרֶק (132) ז אנטום	artère *f*
אַב־עוֹרְקִים ז	aorte *f*
‖ (בצמחים)	nervure *f*
‖ בהש עוֹרְקֵי־תַחְבּוּרָה	artères de communication
עוֹרְקִי, ־קִית ת	artériel
כְּבִישׁ עוֹרְקִי	voie *f* de grande communication
עוֹרְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	innervation *f*
עוֹרֵר (ר׳ ־רְרִים) ז	appelant *m*, contradicteur *m*
בהש קָמוּ עָלָיו עוֹרְרִים	il est contesté
עַוֶּרֶת (—) נ רפא	aveuglement *m*, cécité *f*

[עוש] עָשׁ (382) פ״ע	se hâter, se presser
עוּשׁוּ חוּשׁוּ!	vite!, dépêchez-vous!
1. °[עות] עָת (ישעיהו נ׳ ד׳) פ״י	réconforter
2. עִוֵּת (432 ת) פ״י	déformer, altérer, fausser
עִוֵּת מִשְׁפָּט	faire une entorse à la justice
עִוֵּת אֶת־פָּנָיו	faire des grimaces
‖ הִתְעַוֵּת (466 ת) פ״ע	se déformer, s'altérer
‖ (התפתל)	se tordre
בהש (סולף)	être faussé
עַוָּתָה (221) נ	tort *m*, injustice *f*
עוֹתוֹמָנִי, ־נִית ת	ottoman
עַוְּתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	faussaire *n*
עוֹתֵר, ־תֶרֶת ש	pétitionnaire *n*
עַז, עַזָּה ת	fort, puissant, dur
עַז־רוּחַ	courageux, audacieux
עַז־נֶפֶשׁ (אמיץ)	vaillant, hardi
°עַז־נֶפֶשׁ (רעבתן)	avide, vorace, féroce
עַז־מֵצַח או ־פָּנִים	effronté, insolent
בהש קֹר עַז	froid rigoureux
קְרָב עַז	bataille acharnée
אָדֹם עַז	rouge vif
מֵעַז יָצָא מָתוֹק	tout est bien qui finit bien
עֵז (114) נ	chèvre *f*
עֵז־בַּיִת	chèvre domestique
עֵז־הַבָּר	chèvre sauvage
גְּדִי־עִזִּים ז	chevreau *m*
רוֹעֵה־עִזִּים	chevrier *m*
עֹז (143, גם עֻזִּי במקום עֻזִּי) ז	force *f*, courage *m*, énergie *f*
עֹז־רוּחַ	bravoure *f*, intrépidité *f*
עֹז־פָּנִים	hardiesse *f*, arrogance *f*
לָבַשׁ או דָּרַךְ עֹז	s'armer de courage
הִרְהִיב עֹז בְּנַפְשׁוֹ	s'enhardir, oser
‖ (מבצר)	forteresse *f*
עֲזָאזֵל ש״פ ז	Azazel (démon) *m*
שָׂעִיר ז לַעֲזָאזֵל	bouc *m* émissaire
לַעֲזָאזֵל!	peste!, zut!
לֵךְ לַעֲזָאזֵל!	va au diable!
עָזַב (324) פ״י (נטש)	abandonner, quitter
עֲזֹב אוֹתִי!	laisse-moi!, lâche-moi!
עָזַב אֶת־פ׳ לַאֲנָחוֹת	laisser qn en plan
עָזַב לְנַפְשׁוֹ	laisser seul
‖ °(חילץ) עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ	tu dégageras (l'âne) avec lui
‖ נֶעֱזַב (392) פ״ע	être abandonné
‖ עִזֵּב (432) פ״י	abandonner, délaisser
(השאיר לפליטה)	épargner, laisser intact
‖ הִתְעַזֵּב (466) פ״ע	être abandonné
הֶעֱזִיב (500) פ״י	faire quitter
עִזָּבוֹן (38) ז	legs *m*, héritage *m*
משפט עִזָּבוֹן בַּחַיִּים	donation *f* entre vifs
מְנַהֵל־עִזָּבוֹן ז	exécuteur *m* testamentaire
מַס־עִזָּבוֹן ז	droits *mpl* de succession
‖ °(סחורה ליצוא)	marchandise *f*, pacotille *f*
עִזְבוֹת (45) נ	abandon *m*, désolation *f*
עַזָּה ש״פ נ (עיר)	Gaza *f*
רְצוּעַת־עַזָּה נ	la bande de Gaza
עִזָּה (208) נ	chevrette *f*, chèvre *f*
עָזוּב, עֲזוּבָה ת	abandonné, désolé
אִשָּׁה עֲזוּבָה	femme délaissée
נֹעַר עָזוּב	jeunesse abandonnée
‖ °(חפשי)	libre, dégagé
עָצוּר וְעָזוּב	le détenu et l'homme libre
עֲזוּבָה (201) נ	désolation *f*, abandon *m*
עֲזוּבִי, ־בִית ש	enfant trouvé
עֱזוּז (41) ז	force *f*, puissance *f*
עִזּוּז, ־זָה ת	fort, puissant, courageux
עִזּוּזִי, ־זִית ת	fort, vigoureux
עִזּוּק (51) ז	bêchage *m*
עָזוּר, עֲזוּרָה ת	aidé, assisté
עַזּוּת (47) נ	force *f*, puissance *f*
עַזּוּת־מֵצַח או ־פָּנִים	effronterie *f*, insolence *f*
עָזַז (357) פ״ע	être fort, avoir du courage
‖ נָעֹז (415) או נֶעֱזַז (392) פ״ע	se fortifier
‖ הִתְעַזֵּז (466) פ״ע	devenir fort, s'enhardir
‖ הֵעֵז (528) פ״ע	oser, avoir l'audace de
לֹא הֵעַזְתִּי לְדַבֵּר	je n'osais pas parler
(צבע)	s'intensifier (couleur)
פ״י הֵעֵז פָּנִים או פָּנָיו	être insolent
עֲזִיבָה (201) נ	abandon *m*, renonciation *f*, départ *m*
עֲזִיבוּת (48) נ	délaissement *m*

עָזִיז, ־זָה ת — fort, vigoureux
עֲזִיזוּת (48) נ — force *f*, vigueur *f*
עָזְמָה (207) נ — énergie *f*, courage *m*
עָזְנִיָּה (202) נ עוף — vautour *m*
עַזְפָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — insolent *n*
[עזפן] הִתְעַזְפֵּן (491 נ) פ״ע — se montrer insolent
עַזְפָּנוּת (46) נ — insolence *f*, impudence *f*
1. עָזַק (324) פ״י חקל — bêcher
‖ נֶעֱזַק (392) פ״ע — être bêché
‖ עִזֵּק (432) פ״י — bêcher
2. עָזַק (324) פ״י (אחז בחוזקה) — saisir, empoigner
עֶזֶק (141) ז ספנ — patte *f* de bouline, erseau *m*
עֶזֶק (183) ז — pansement *m*, emplâtre *m*
עֲזָקָה (—) נ חקל — bêchage *m*
עֲזָקָה (240) נ טכנ — champ bêché
עִזְקָה (240) טכנ — douille *f*
עָזַר (324) פ״י (ל־) — aider, secourir, assister
‖ נֶעֱזַר (392) פ״ע — être aidé, être assisté
(הסתייע) נֶעֱזַר בַּחֲבֵרָיו — avoir recours à ses amis
‖ הִתְעַזֵּר (466) פ״ע (בּ־) — s'aider, avoir recours
‖ הֶעֱזִיר (500) פ״י — aider, secourir, soutenir
עֵזֶר (181) ז (סיוע) — aide *f*, secours *m*
בֶּלֶם־עֵזֶר ז — servo-frein *m*
חֵיל־עֵזֶר ז — armée *f* auxiliaire
סֵפֶר־עֵזֶר ז — manuel *m*
‖ (עוזר) — aide *n*, assistant *n*
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — une aide à son côté (la femme)
‖ עֲזָרִים ז״ר — accessoires *mpl*
עֶזְרֵי־נִוּוּט — instruments *mpl* de navigation
עֲזָרִים חֲזוּתִיִּים — moyens visuels
עֶזְרָא ש״פ ז — Esdras *ou* Ezra *m*
עֲזָרָה (218) נ — cour *f*, parvis *m*
עֶזְרַת־נָשִׁים — oratoire *m* pour les femmes
עֶזְרָה (243) נ — aide *f*, secours *m*, assistance *f*
עֶזְרָה הֲדָדִית — aide mutuelle
עֶזְרָה רִאשׁוֹנָה — premiers secours
בְּעֶזְרַת־הַשֵּׁם — avec l'aide de Dieu
חָשׁ לְעֶזְרָה — venir en aide
הִגִּישׁ עֶזְרָה — porter secours
משפט עֶזְרָה מִשְׁפָּטִית — assistance judiciaire

עֻזְרָר (91) ז צמח — aubépine *f*, azerole *f*
° עֶזְרַת (—) או עֶזְרָתָה (—) נ — aide *f*, secours *m*
עֵט ← [עיט]
עֵט (113) ז — porte-plume *m*, plume *f*
עֵט נוֹבֵעַ — stylographe *m*, stylo *m*
עֵט כַּדּוּרִי — stylo à bille
עֵט־סִרְטוּט — tire-ligne *m*
אַנְשֵׁי־עֵט ז״ר — écrivains *mpl*
חַי עַל־עֵטוֹ — vivre de sa plume
‖ (בימי־קדם) — burin *m*
עָטָה (351) פ״י (לבש) — se revêtir de, se couvrir de
עָטָה מְעִיל — mettre un manteau
בהש עָטָה חֶרְפָּה — se couvrir de honte
‖ (כיסה) — couvrir, envelopper
‖ נֶעֱטָה (409) פ״ע — être couvert
‖ הִתְעַטָּה (480) פ״ע — se couvrir, s'envelopper
‖ הֶעֱטָה (511) פ״י — couvrir, envelopper
בהש הֶעֱטָה בּוּשָׁה עַל־פְּ׳ — couvrir qn de honte
עָטוּי, עֲטוּיָה ת — couvert, enveloppé
1. עָטוּף, עֲטוּפָה ת (מכוסה) — couvert, enveloppé
2. עָטוּף, עֲטוּפָה ת (מתעלף) — défaillant, évanoui
עֲטוּפִים בָּרָעָב — défaillants de faim
עִטּוּף (51) ז — couverture *f*, enveloppe *f*
עִטּוּר (51) ז — ornement *m*, parure *f*, garniture *f*
‖ (ציור בספר) — illustration *f*
‖ (אות־כבוד) — décoration *f*, insigne *m*
‖ עִטּוּר־סוֹפְרִים — ornement de style
עִטּוּרִי, ־רִית ת — ornemental, décoratif
עִטּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — ornementation *f*, décoration *f*
עִטּוּשׁ (51) ז — éternuement *m*
1. עֶטִי (7) ז (מזימה) — suggestion *f*, dessein *m*
בְּעֶטְיוֹ שֶׁל־ — à l'instigation de, par la faute de
2. עֶטִי (7) ז צמח — arille *m*
עֲטִיָּה (212) נ — couverture *f*, enveloppe *f*
1. עָטִין (10) ז (של־בהמה) — pis *m*, mamelle *f*
2. עָטִין (10) ז (זיתים) — cuve (d'olives) *f*, olives pressées
עָטִיף (10) ז — châle *m*, écharpe *f*
‖ צמח — périanthe *m*

1. עֲטִיפָה (201) נ (כיסוי)	couverture *f*, jaquette (d'un livre) *f*
2. עֲטִיפָה (201) נ (חולשה)	défaillance *f*
עֲטִיפַת־נֶפֶשׁ	épuisement *m*, évanouissement *m*
עֲטִישָׁה (201) נ	éternuement *m*
עֲטַלֵּף (123) ז זואול	chauve-souris *f*
עֲטַלְפוֹן (4) ז זואול	pipistrelle *f*
עָטַן (324 ג) פ״י	pressurer (des olives)
‖ נֶעֱטַן (392 ג) פ״ע	être pressuré
1. עָטַף (324) פ״י (כיסה)	couvrir, envelopper
עָטַף סֵפֶר	couvrir *ou* brocher un livre
‖ פ״ע (התכסה)	se couvrir, se revêtir
עֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר	les vallées se couvrent de blé
‖ נֶעֱטַף (392) פ״ע	se couvrir, s'envelopper
‖ עִטֵּף (432) פ״י	couvrir, envelopper
‖ הִתְעַטֵּף (466) פ״ע	se couvrir, s'envelopper
‖ הֶעֱטִיף (500) פ״י	couvrir, envelopper
2. עָטַף (324) פ״ע (נחלש)	défaillir, s'évanouir
‖ נֶעֱטַף (392) פ״ע	dépérir, mourir d'inanition
‖ הִתְעַטֵּף (466) פ״ע	se consumer, languir
‖ הֶעֱטִיף (500) פ״ע	s'affaiblir, être faible
עָטַר (324) פ״י	entourer, couronner
‖ נֶעֱטַר (392) פ״ע	être entouré, être couronné
‖ עִטֵּר (432) פ״י (הכתיר)	couronner
(קישט)	orner, parer, décorer, garnir
עִטֵּר סֵפֶר	illustrer un livre
‖ הִתְעַטֵּר (466) פ״ע	s'orner, se parer
‖ הֶעֱטִיר (500) פ״י	couronner
עֲטָרָה (219) נ	couronne *f*, diadème *m*
בהש	ornement *m*, parure *f*
עִטְרָן (—) ז	goudron *m*
עֲטֶרֶת (250) נ	couronne *f*, diadème *m*
עִטֹּרֶת (256) נ	vignette *f*
עָטַשׁ (324) פ״ע	éternuer
‖ עִטֵּשׁ (432) פ״ע	éternuer
‖ הִתְעַטֵּשׁ (466) פ״ע	éternuer
‖ הֶעֱטִישׁ (500) פ״י	faire éternuer
עֲטֶשֶׁת (251) נ	sternutation *f*
עִי (ר׳ עִיִּים) ז	décombres *mpl*, débris *mpl*
עִיֵּי־חֳרָבוֹת	monceaux *mpl* de ruines
עֵיד (ר׳ ־דים) ז	fête (païenne) *f*
עִיּוּל (51) ז ספרנות	vedette *f*, entrée *f*
עִיּוּן (51) ז	étude *f*, réflexion *f*, méditation *f*
עִיּוּן בִּסְפָרִים	consultation *f* de livres
קָרָא בְּעִיּוּן	lire attentivement
צָרִיךְ עִיּוּן	cela demande réflexion
עִיּוּן מֵחָדָשׁ	reconsidération *f*
יוֹם־עִיּוּן ז	journée *f* d'études, séminaire *m*
סִפְרֵי־עִיּוּן ז״ר	ouvrages spéculatifs
דת עִיּוּן־תְּפִלָּה	prière fervente
עִיּוּנִי, ־נִית ת	théorique, spéculatif
עִיּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* théorique
עִיּוּף (51) ז	fatigue *f*, lassitude *f*, surmenage *m*
עִיּוּר (51) ז	urbanisation *f*
[עיט] עָט (387) פ״ע	foncer, se ruer
עָט אֶל־הַשָּׁלָל	se précipiter sur le butin
‖ (העליב) עָט בְּ־	rudoyer, injurier
1. עַיִט (157) ז עוף	aigle *m*
עַיִט צָבוּעַ	aigle griffu
בהש עַיִט צָבוּעַ	hypocrite *m*, tartuffe *m*
‖ עֵיט־הַיָּם דג	sciène *f*
‖ (טורפים)	rapaces *mpl*
2. עַיִט (157) ז (גדיל)	tresse *f*, frange *f*
עִיטָה (201) נ	assaut *m*, ruée *f*
צבא עִיטַת־כִּידוֹנִים	charge *f* à la baïonnette
עֵיל ← לְעֵיל	
עַיִל ← 1. [עול]	
עֵילוֹם (—) ז	éternité *f*
עֵילָם ש״פ נ (ארץ)	Elam (ancienne province d'Iran) *m*, Susiane *f*
עֲיָם (—) ז	force *f*, puissance *f*
בַּעְיָם־רוּחוֹ	par la puissance de son souffle
1. עַיִן (158, זוגי עֵינַיִם 265) נ	oeil *m*
עַיִן תַּחַת עַיִן	oeil pour oeil
עַיִן חַדָּה	regard perçant
עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ	il sait où il va
הֶעְלִים עַיִן מִן־	fermer les yeux sur, ignorer
נָתַן עֵינָיו בְּ־	convoiter
פָּקַח עַיִן עַל־	tenir à l'oeil
שָׂם עֵינוֹ עַל־	s'occuper de, veiller sur

הָיָה לְעֵינַיִם לְפ'	servir de guide à qn
לְעֵינֵי־פ'	en présence de qn, face à qn
בהש עַיִן טוֹבָה או יָפָה	générosité *f*, faveur *f*
הִבִּיט בְּעַיִן יָפָה עַל־	voir d'un bon oeil
עַיִן צָרָה או רָעָה	envie *f*, avarice *f*
אֵין עֵינִי צָרָה בּוֹ	je ne suis pas jaloux de lui
עַיִן־הָרָע	le mauvais oeil
בְּלִי־עַיִן־הָרָע	je touche du bois
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־	trouver grâce aux yeux de
הַדָּבָר נִרְאֶה בְּעֵינַי	cela me plaît
‖ טכנ (פתח ביוב)	bouche *f* d'égout
‖ מטבח (ביצה מטוגנת)	œuf *m* sur le plat
‖ בְּעַיִן	effectivement, en nature, tel quel
נִשְׁאַר בְּעֵינוֹ	rester inchangé
עַיִן בְּעַיִן	face à face
בְּאַרְבַּע עֵינַיִם	entre quatre yeux, en tête-à-tête
בְּשֶׁבַע עֵינַיִם	attentivement
‖ (מראה)	aspect *m*, air *m*
‖ כְּעֵין־	à peu près comme
‖ מֵעֵין־	de la nature de, analogue à
‖ צמח (ניצן)	bouton *m*, bourgeon *m*
‖ (בסריגה)	maille *f*
‖ (חור) עַיִן שֶׁל־מַחַט	trou *m* d'aiguille
2. עַיִן (158, ר' עֲיָנוֹת) נ (מעיין)	source *f*
עֵין־אַכְזָב	source tarissable, oued *m*
3. עַיִן (—) נ (אות)	*ayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
1. עָיַן (324 נ) (שנא)	être hostile à, détester
‖ עִיֵּן (452 נ) פ"י	voir d'un mauvais oeil
2. עִיֵּן (452 נ) פ"ע (התבונן)	étudier, réfléchir
עִיֵּן בְּסֵפֶר	consulter un livre
עִיֵּן בִּשְׁאֵלָה	réfléchir sur une question
‖ (איזן)	équilibrer, balancer
‖ הִתְעַיֵּן (466 נ) פ"ע (התבונן)	s'intéresser
(התאזן)	s'équilibrer, se balancer
עֵינָא (ר' ־נִין) נ ארמית	oeil *m*
עֵינָא בִּישָׁא	le mauvais oeil
עֵינִית (17) נ	oculaire *m*, oeilleton *m*
עֵינָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	aux grands yeux
‖ (סקרן)	curieux
עָיֵף (311, עת יָעֵיף) פ"ע	être fatigué, être las
‖ עִיֵּף (452) פ"י	fatiguer, lasser
‖ הִתְעַיֵּף (466) פ"ע	se fatiguer, se lasser
עָיֵף, עֲיֵפָה ת	fatigué, las
עָיֵף וְיָגֵעַ	extrêmement fatigué
בהש אֶרֶץ עֲיֵפָה	terre épuisée
עַיָּף (90) ז	aviculteur *m*
עֵיפָה (201) נ	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
עֲיֵפָה (229) נ	fatigue *f*, lassitude *f*
עָמוּס מַשָּׂא לַעֲיֵפָה	chargé d'un fardeau accablant
עֵיפָה (201) נ	vol (des oiseaux) *m*
עֲיֵפוּת (48) נ	fatigue *f*, lassitude *f*
עֲיַפְיָפוּת (46) נ	légère fatigue
° עֵיפָתָה (—) נ	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
1. עִיר (4, ר' גם עֲיָרוֹת) נ	ville *f*
עִיר־הַקֹּדֶשׁ	la ville sainte (Jérusalem)
עִיר־שָׂדֶה	ville de province
רֹאשׁ־הָעִיר ז	maire *m*
אֲבוֹת־הָעִיר ז"ר	les édiles *mpl*, les notables *mpl* de la ville
מוֹעֶצֶת־הָעִיר נ	conseil municipal
2. עִיר (ר' ־רִין) ז ארמית (מלאך)	ange *m*
עַיִר (160) ז	ânon *m*, jeune âne *m*
עַיִר פֶּרֶא	onagre *m*, âne sauvage
עִיֵּר (452) פ"י	urbaniser
‖ הִתְעַיֵּר (466) פ"ע	s'urbaniser
עִירַאק ש"פ נ (מדינה)	Irak *m*
עִירַאקִי, ־קִית ת	irakien
עִירָה (201) נ	morceau *m* de laine
עֲיָרָה (212) נ	petite ville, bourg *m*
עִירוֹן (ר' ־נִים) ז	citadin *m*, bourgeois *m*
עִירוֹנִי, ־נִית ת	urbain, municipal
‖ (תושב־עיר)	citadin
עִירִיָּה (201) נ	municipalité *f*
רֹאשׁ־עִירִיָּה ז	maire *m*
מוֹעֶצֶת־עִירִיָּה נ	conseil municipal
עִירִית (17) נ צמח	asphodèle *m*
עֵירֹם, ־רֻמָּה ת	nu
‖ עֵירֹם (—) ז	nudité *f*
תְּמוּנַת־עֵירֹם נ אמנות	nu *m*

עִירָנִי, ־נִית ת	citadin *m*
עִירָתִי, ־תִית ת	de petite ville, de clocher
עַיִשׁ או עָשׁ (—) ז אסטר	Aldébaran (étoile) *m*
בְּנֵי־עַיִשׁ ז״ר	les Hyades (constellation) *fpl*
עִכֵּב (432) פ״י	empêcher, retenir, retarder
‖ פ״ע	s'attarder
‖ הִתְעַכֵּב (466) פ״ע	s'attarder, être retardé
עַכָּבָה (221) נ	empêchement *m*, obstacle *m*
‖ פסיכ	inhibition *f*
‖ חשמל	impédance *f*
עִכָּבוֹן (38) ז	empêchement *m*
‖ משפט	droit *m* de rétention
עַכָּבִישׁ (18) ז זואול	araignée *f*
קוּרֵי־עַכָּבִישׁ ז״ר	toile *f* d'araignée
עַכָּבִישִׁי, ־שִׁית ת	d'araignée, arachnéen
עַכָּבִית או עַכּוּבִית (17) נ צמח	cardon *m*
עַכְבָּר (91) ז	souris *f*
עַכְבַּר־הַבַּיִת	rat *m* domestique, rat des villes
עַכְבַּר־שָׂדֶה	mulot *m*, campagnol *m*, rat de champs
עַכְבָּרוֹן (ר׳ ־בְּרוֹנִים) ז	souriceau *m*
עַכְבְּרוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	rat *m*
עַכּוֹ ש״פ נ (עיר)	Acre *f*
עִכּוּב (51) ז	empêchement *m*, retard *m*
עַכּוּבִית ← עַכָּבִית	
עַכּוּז (51) ז	postérieur *m*, derrière *m*
עַכּוּזִית (17) נ	croupière (partie du harnais) *f*
עִכּוּל (51) ז	digestion *f*
כְּלֵי־הָעִכּוּל ז״ר	l'appareil digestif
עִכּוּלִי, ־לִית ת	digestif
עכּו״ם (= עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת) ז	idolâtre *m*
עכּוּמִי, ־מִית ת	idolâtrique, païen
עִכּוּס (51) ז	cliquetis *m*, tintement *m*
עָכוֹר ש״פ ז (מקום)	Akhor (vallée de Jéricho) *m*
בהש עֵמֶק־עָכוֹר	lieu *m* sinistre
עָכוּר, עֲכוּרָה ת	trouble, terne, bourbeux
מַיִם עֲכוּרִים	eau *f* trouble
בהש דָּג בְּמַיִם עֲכוּרִים	pêcher en eau trouble
דַּעְתּוֹ עֲכוּרָה עָלָיו	être d'humeur sombre
עִכּוּר (51) ז	ternissure *f*, souillure *f*
עִכֵּז (432) פ״ע	se trémousser, se déhancher

עָכִיר (10) ז	planche (de pressoir) *f*
עֲכִירָה (201) נ	ternissure *f*
עֲכִירַת־שִׂמְחָה	action *f* de troubler la joie
עֲכִירוּת (48) נ	turbidité *f*, caractère *m* trouble
עָכַל (323) פ״י	brûler, consumer
‖ נֶעְכַּל (394) פ״ע	être digéré
‖ עִכֵּל (432) פ״י	digérer
‖ הִתְעַכֵּל (466) פ״ע	être digéré
(נשרף)	être brûlé, être consumé
עֶכֶל (97) ז	enzyme *m*, diastase *f*
עֶכֶן (163) ז או עַכְנָה (207) נ	serpent *m*, vipère *f*
עִכֵּן (432 ג) פ״י	enlacer
‖ הִתְעַכֵּן (466 ג) פ״ע	s'enrouler, s'entortiller
1. עַכְנַאי (61) ז זואול	serpent *m*, vipère *f*
בהש תַּנּוּר ז שֶׁל־עַכְנַאי	four segmenté
2. עַכְנַאי (61) ז צמח	vipérine *f*
עַכְנָה ← עֶכֶן	
1. עֶכֶס (163) ז (תכשיט)	chaînette (à la cheville) *f*
2. עֶכֶס (163) ז (נחש)	vipère *f*
עִכֵּס (432) פ״ע	faire tinter
‖ הִתְעַכֵּס (466) פ״ע	cliqueter, tinter
עָכַר (323) פ״י (דלח)	ternir, troubler, souiller
בהש (הביא צרה על־)	attrister, affliger
עָכַר שִׂמְחָה	troubler la joie
‖ נֶעְכַּר (394) פ״ע	être troublé
‖ עִכֵּר (432) פ״י	troubler, ternir
‖ הִתְעַכֵּר (466) פ״ע	se troubler, se ternir
‖ הֶעֱכִיר (500) פ״י	troubler, ternir
בהש הֶעֱכִיר אֶת־רוּחַ־פ׳	assombrir l'humeur de qn
עֶכֶר (—) או עִכָּרוֹן (38) ז	état *m* trouble
עַכְרוּרִי, ־רִית ת	terne, sombre, maussade
עַכְרוּרִית (17) נ	état *m* trouble, souillure *f*
עַכְרִירוּת (48) נ	état *m* trouble, souillure *f*
עַכְשָׁו או עַכְשָׁיו תה״פ	maintenant
מֵעַכְשָׁיו	dès maintenant
אִם לֹא עַכְשָׁיו אֵימָתַי?	maintenant ou jamais
עִכְשֵׁו (460) פ״י	actualiser, tenir à jour
עַכְשׁוּב (ר׳ ־בִים) ז זואול	tarentule *f*
חֲמַת־עַכְשׁוּב נ	venin *m* de tarentule

עַכְשָׁוּו (51) ז — actualisation *f*
עַכְשָׁוִי, ־וִית ת — présent, actuel
עַכְשָׁוִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — actualité *f*
עַכְשָׁיו ← עַכְשָׁו
1. עַל או עָל (—) ז — haut *m*, hauteur *f*
אֶל־עַל — vers le haut, vers le ciel
מֵעַל לְ־ — au-dessus de
עממי מֵעַל וּמֵעֵבֶר — sans pareil
2. עַל־ (287) מ״י — sur
בהש שָׁלוֹם עָלֶיךָ — salut à toi
עָלָיו הַשָּׁלוֹם — qu'il repose en paix
לֹא עָלֵינוּ! — que Dieu nous en garde!
|| (קרוב ל־) — près de
הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם — il se tient près d'eux
|| (אל־) — vers
עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאל — à droite et à gauche
|| (נוסף) — avec, en plus de
אֵם עַל־בָּנִים — la mère avec ses enfants
|| (נגד־) — contre
הִתְקוֹמֵם עַל־ — se soulever contre
|| (בגלל־) — à cause de, grâce à
עַל־אֲשֶׁר — parce que
עַל־כֵּן — c'est pourquoi
עַל־אַף־ — malgré, en dépit de
עַל־לֹא־דָבָר — pour rien, il n'y a pas de quoi
|| (בנוגע ל־) — au sujet de, concernant
דִּבַּרְנוּ עָלֶיךָ — nous avons parlé de toi
רִחֵם עַל־פ׳ — avoir pitié de qn
|| (חובה) עָלַי לָצֵאת — je dois sortir
|| (שטח) שְׁנֵי־מֶטְרִים עַל־שְׁלוֹשָׁה — deux mètres sur trois
|| (למען) — pour, en faveur de
|| עַל־ פיס — ultra-
עַל־סָגֹל, ־סְגֻלָּה ת — ultra-violet
עַל־כְּלוֹרָתִי, ־תִית ת — perchlorique
נַתְרָן עַל־כְּלוֹרָתִי — perchlorate *m* de sodium
3. עַל־ תחילית — sur-, super-
עַל־אֱנוֹשִׁי — surhumain
עַל־טִבְעִי — surnaturel
חִנּוּךְ עַל־יְסוֹדִי — enseignement *m* du second degré

מְהִירוּת עַל־קוֹלִית — vitesse *f* supersonique
1. עָל ← 1. עַל
2. עָל ← 1. [עול]
עֹל (144) ז — joug *m*
בהש מָשַׁךְ בְּעֹל — s'atteler à une tâche
פָּרַק עֹל — rejeter le joug
דת עֹל־מַלְכוּת־שָׁמַיִם — la souveraineté divine
עֹל־מִצְווֹת — l'impératif *m* des préceptes
עֵלָּא ← לְעֵלָּא
עִלָּאוּת (46) נ — supériorité *f*, excellence *f*
עִלָּאִי, ־אִית ת — suprême
עָלַב (324) פ״י — humilier, insulter, offenser
|| נֶעֱלַב (392) פ״ע — être humilié, être offensé
|| הֶעֱלִיב (500) פ״י — insulter, offenser, injurier
עֶלֶב (187, בלי ר׳) ז — affront *m*, injure *f*
עֶלְבּוֹן (22) ז — affront *m*, injure *f*
תָּבַע עֶלְבּוֹנוֹ — demander satisfaction *ou* réparation (d'un affront)
[עלג] נֶעֱלַג (392) פ״ע — devenir bègue
|| עִלֵּג (432) פ״ע — bégayer, balbutier
|| הִתְעַלֵּג (466) פ״ע — devenir bègue
עֶלֶג (—) ז — bégaiement *m*
עִלֵּג, ־עִלֶּגֶת (ר׳ עִלְּגִים, ־גוֹת) ת — bègue
לְשׁוֹן־עִלְּגִים נ — bégaiement *m*, charabia *m*
עִלְּגָה (207) נ — jargon *m*
עִלְּגוּת (45) נ — bégaiement *m*, balbutiement *m*
1. עָלָה (351) פ״ע — monter
עָלָה בָּאֵשׁ — être la proie des flammes
עָלָה בְּדַרְגָּה — monter en grade
עָלָה בְּמַחְשָׁבָה — venir à l'esprit
עָלָה עַל־דַּעְתִּי או עַל־לִבִּי — l'idée m'est venue
הַמְּחִירִים עָלוּ — les prix ont monté
כָּךְ עָלְתָה לוֹ — voici ce qui lui est arrivé
עָלָה הַשַּׁחַר — le jour s'est levé
עָלָה לִגְדֻלָּה — devenir un grand personnage
עָלָה לַתּוֹרָה — être appelé à la *Tora*
עָלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ — être offert en sacrifice
עָלָה עַל־כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה — monter sur le trône
|| (היה עדיף) — surpasser, l'emporter
עָלָה עַל־פ׳ — être supérieur à qn
|| (הצליח) עָלָה בְּיָדוֹ — parvenir, réussir

הַנִּסָּיוֹן עָלָה יָפֶה — l'expérience a réussi
‖ (נסע) עָלָה לְרֶגֶל — faire un pèlerinage
עָלָה לְיִשְׂרָאֵל — immigrer en Israël
‖ (סחורה) — coûter, se monter à, valoir
הַמְּעִיל עוֹלֶה מֵאָה שְׁקָלִים — le manteau coûte cent sicles
בהש זֶה יַעֲלֶה לְךָ בְּיֹקֶר — cela te coûtera cher
‖ נַעֲלָה (411) פ"ע — s'élever
נַעֲלָה מִן־ או מֵעַל־ — s'éloigner de, se retirer de
הַדָּבָר נַעֲלָה מֵעַל־כָּל־סָפֵק — cela est hors de doute
‖ עִלָּה (447) פ"י — élever, exalter
‖ הִתְעַלָּה (480) פ"ע — s'élever, monter
יִתְעַלֶּה שְׁמוֹ — que son Nom soit exalté
(התגאה) — s'enorgueillir
‖ הֶעֱלָה (511) פ"י — faire monter, élever
הֶעֱלָה אוֹר — allumer de la lumière
הֶעֱלָה עוֹלָה — offrir un holocauste
הֶעֱלָה בְּדַרְגָּה — donner de l'avancement à
אֵינֶנִּי מַעֲלֶה עַל־דַּעְתִּי — je ne peux m'imaginer
הֶעֱלָה עַל־הַכְּתָב — mettre par écrit
הֶעֱלָה עַל־נֵס — porter aux nues, donner pour modèle
לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד — cela n'a aucune importance
הֶעֱלָה נוֹצוֹת — se couvrir de plumes
מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב — la Bible le considère

2. עָלָה ← 2. [עול]

עָלֶה (78, ר' עָלִים, עֲלֵי־) ז צמח — feuille *f*
עָלֶה נִדָּף — feuille qu'emporte le vent
עֲלֵה־גָבִיעַ — sépale *m*
עֲלֵה־כוֹתֶרֶת — pétale *m*
בהש עֲלֵה־תְאֵנָה — feuille de vigne (prétexte)
‖ (גיליון־נייר) — feuille (de papier)
עָלִים בָּלִים — pages jaunies
עֲלֵי־הַגָּהָה — épreuves *fpl*

עִלָּה (208) נ (סיבה) — cause *f*
‖ (אמתלה) — prétexte *m*
‖ (אשמה) — sujet *m* de plainte

עָלוֹ (—) ז — feuillage *m*, frondaison *f*

[עלו] הִתְעַלֵּו (466) פ"ע — se couvrir de feuilles

עָלוּב, עֲלוּבָה ת — misérable, pitoyable
עֲלוּב־נֶפֶשׁ — malheureux, infortuné
דִּירָה עֲלוּבָה — logement *m* misérable
עֲלוּבֵי־הַחַיִּים — les Misérables (de V. Hugo)

עִלּוּב (51) ז — affront *m*, insulte *f*

עִלּוּג (51) ז — bégaiement *m*, argot *m*

1. עַלְוָה (236, בלי ר') נ צמח — feuillage *m*, frondaison *f*

2. ° עַלְוָה (הושע י' ט') נ — injustice *f*

עִלּוּז (51) ז — gaieté *f*, joie *f*

עָלוּט, עֲלוּטָה ת — obscurci, assombri

עִלּוּי (51) ז (העלאה) — élévation *f*, montée *f*
עִלּוּי־הַשַּׁעַר — hausse *f* des prix
פיס כֹּחַ־עִלּוּי — force ascensionnelle
דת הִתְפַּלֵּל לְעִלּוּי־נִשְׁמַת־פ' — prier pour le salut éternel de qn
‖ (יתרון) — supériorité *f*
‖ (אדם מוכשר) — génie *m*, enfant *m* prodige

עִלּוּיוּת (48, בלי ר') נ — génie (aptitude) *m*

עִלּוּיִי, ־יִית ת — génial

עַלְוִית (17) נ עוף — pouillot *m*

1. עָלוּל, עֲלוּלָה ת — susceptible de, sujet à
זֶה עָלוּל לִקְרוֹת — cela peut arriver
הַתָּכְנִית עֲלוּלָה לְהִכָּשֵׁל — le plan peut échouer

2. עָלוּל, עֲלוּלָה ת (חלש) — faible

עָלוּם, עֲלוּמָה ת — caché, secret, inconnu
עֲלוּם־שֵׁם — anonyme
עָלוּם ז (שגגה) — faute secrète

עִלּוּם (51) ז — dissimulation *f*
בְּעִלּוּם־שֵׁם — incognito, anonymement

עֲלוּמִים (41) ז"ר — jeunesse *f*

עָלוֹן (28) ז (עלה קטן) — foliole *f*
‖ (חוברת) — bulletin *m*, libelle *m*

עַלְוָנִי, ־נִית ת — feuillu

עִלּוּס (51) ז — flirt *m*, caresses *fpl*

עִלּוּעַ (ר' ־עִים) ז — déglutition *f*

1. עָלוּף, עֲלוּפָה ת (חלש) — évanoui, défaillant
עֲלוּף־צָמָא — défaillant de soif

2. עָלוּף, עֲלוּפָה ת (עטוף) — enveloppé, couvert

1. עִלּוּף (51) ז (התעלפות) — évanouissement *m*

2. עִלּוּף (51) ז (כיסוי) — enveloppement *m*

עֲלוּקָה (201) נ	sangsue *f*
בהש (עושק)	vampire (usurier) *m*
‖ (גיהנום)	enfer *m*
עֲלוּת (45) נ מסחר	coût *m*, prix *m* de revient
עָלַז (324) פ"ע	être joyeux, se réjouir
‖ נֶעֱלַז (392) פ"ע	devenir joyeux
‖ הִתְעַלֵּז (466) פ"ע	s'amuser, être gai
‖ הֶעֱלִיז (500) פ"י	rendre joyeux, réjouir
עָלֵז, עֲלֵזָה ת	joyeux, gai
עֶלֶז (163) או עֹלֶז (190) ז	joie *f*, gaîté *f*
עֶלְזָה (207) נ	joie *f*, gaîté *f*
עָלַט (324) פ"י	obscurcir, assombrir
‖ עִלֵּט (432) פ"י	obscurcir, assombrir
‖ הִתְעַלֵּט (466) פ"י	s'obscurcir, s'assombrir
‖ הֶעֱלִיט (500) פ"י	obscurcir, assombrir
עֲלָט (—) ז	obscurité *f*
עֲלָטָה (219) נ	obscurité *f*
עֲלֶטֶת (—) נ	obscurité *f*
עֲלֵי- מ"י	sur
עֲלֵי-אֲדָמוֹת	sur terre
עֱלִי (7) ז	pilon *m*
בהש הָעֱלִי שֶׁבַּמַּכְתֵּשׁ	personne influente
‖ אנטום	condyle *m*
‖ צמח	pistil *m*
עִלִּי, עִלִּית (ר' עִלִּיִּים, -יּוֹת) ת	supérieur
כֶּבֶל עִלִּי	câble aérien
גיאוגר נְצֶרֶת עִלִּית	Nazareth-la-Haute
עֲלִיבָה (201) נ	affront *m*, offense *f*
עֲלִיבוּת (48) נ	misère *f*, infortune *f*
עֲלִיָּה (202) נ	montée *f*, ascension *f*
עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת	des hauts et des bas
דת עֲלִיָּה לְרֶגֶל	pèlerinage *m*
עֲלִיָּה לַתּוֹרָה	appel *m* à la *Tora*
‖ (התקדמות)	accroissement *m*, augmentation *f*
עֲלִיַּת-חֹם	montée de température
עֲלִיָּה בְּדַרְגָּה	avancement *m*
‖ (עדית)	élite *f*
בְּנֵי-עֲלִיָּה ז"ר	hommes distingués
‖ (הגירה)	immigration (en Israël) *f*
עֲלִיָּה הֲמוֹנִית	immigration massive
עֲלִיָּה רִאשׁוֹנָה	première vague d'immigration (1882–1903)
עֲלִיָּה שְׁנִיָּה	deuxième vague (1904–1914)
עֲלִיָּה שְׁלִישִׁית	troisième vague (1919–1923)
עֲלִיָּה בֵּית	immigration clandestine (à l'époque du mandat britannique)
עֲלִיָּה פְּנִימִית	natalité *f*
‖ (קומה עליונה)	étage supérieur
עֲלִיַּת-גַּג	mansarde *f*, grenier *m*
בהש (רקיע)	firmament *m*
עֶלְיוֹן, -נָה ת	supérieur, suprême
בֵּית-הַמִּשְׁפָּט הָעֶלְיוֹן	cour *f* suprême
בַּיִת עֶלְיוֹן (בפרלמנט)	chambre haute
מְפַקֵּד עֶלְיוֹן	commandant *m* en chef
אָדָם עֶלְיוֹן	surhomme *m*
כֹּחַ עֶלְיוֹן	force majeure
מַאֲמָץ עֶלְיוֹן	effort *m* suprême
יָדוֹ עַל-הָעֶלְיוֹנָה	avoir l'avantage
‖ גיאוגר הַגָּלִיל הָעֶלְיוֹן	la Haute Galilée
‖ דת אֵל עֶלְיוֹן	Dieu le Très-haut
בְּחֶסֶד-עֶלְיוֹן	par la grâce de Dieu
מְשׁוֹרֵר בְּחֶסֶד-עֶלְיוֹן	poète *m* de grand talent
עֶלְיוֹנִים	les anges *mpl*
עֶלְיוֹנוּת (48, בלי ר') נ	supériorité *f*, suprématie *f*
צבא עֶלְיוֹנוּת אֲוִירִית	supériorité aérienne
עֶלְיוֹנִי, -נִית ת	supérieur, suprême
עַלִּיז, -זָה ת	joyeux, gai
עַלִּיזוּת (48) נ	joie *f*, gaîté *f*
עֲלִיל (1) ז	réalité *f*, action *f*, fait *m*
‖ בַּעֲלִיל	réellement, effectivement
נִרְאָה בַּעֲלִיל	apparaître distinctement
הוֹכִיחַ בַּעֲלִיל	démontrer jusqu'à l'évidence
1. עֲלִילָה (201) נ (פעולה)	action *f*, exploit *m*
‖ (ביצירה ספרותית)	action, intrigue *f*
שִׁיר-עֲלִילָה ז	épopée *f*, poème *m* épique
(במחזה)	scène *f*
2. עֲלִילָה (201) נ	fausse accusation
בָּא בַּעֲלִילָה עַל-	accuser faussement
עֲלִילוֹת-דְּבָרִים	calomnies *fpl*
עֲלִילַת-דָּם	accusation de meurtre rituel
1. עֲלִילוּת (48) נ (פעולה)	réalité *f*, action *f*

בעלילות	réellement, effectivement
2. עלילות (48) נ (נטייה)	prédisposition *f*
עליליה (202) נ	action *f*, oeuvre *f*
רב־עליליה	tout-puissant
עלילתי, ־תית ת	épique, dramatique
עלימות (48) נ	jeunesse *f*, vigueur *f* juvénile
עליני, ־נית ת צמח	à pistil
עליסה (201) נ	joie *f*, allégresse *f*
עליפות (48) נ	évanouissement *m*, faiblesse *f*
עליז, עליזה ת	joyeux
‖ עליזה נ	joie *f*, allégresse *f*
עליצות (48) נ	joie *f*, allégresse *f*
עלית (ר׳ עליות) נ	élite *f*, sommet *m*
‖ (מבנה עליון)	partie (*ou* couche) supérieure
עלית־העור	épiderme *m*
עלית־העלי	épicondyle *m*
1. עלל (324) פ״י (פעל)	faire, agir, travailler
‖ עולל (455) פ״י	agir, accomplir, exécuter
(גלגל)	traîner (dans la poussière)
‖ התעולל (488) או התעלל (466) פ״י (ב־)	maltraiter
2. [עלל] העליל (500) פ״י (הוציא דיבה)	calomnier
העליל על־פ׳	accuser qn faussement
3. [עלל] עולל (455) פ״י (ליקט)	grappiller
‖ בהש (חיסל)	nettoyer, exterminer
[עלם] נעלם (393) פ״ע	disparaître, être caché
נעלם מן־העין	hors de vue
‖ עלם (432) פ״י	cacher, dissimuler
‖ התעלם (466) פ״ע	disparaître, être ignoré
התעלם מן־	se dérober à, ne pas tenir compte de, ignorer
‖ העלים (501) פ״י	cacher, dissimuler
העלים עיניו מן־	vouloir ignorer
עלם או עלמא (ר׳ עלמין או ־מיא) ז ארמית	monde *m*
עלמא הדין	ce monde-ci
עלמא דאתי	l'autre monde, le monde futur
כלי עלמא	tout le monde
בית־עלמין ז	cimetière *m*
‖ בעלמא תה״פ	en général, simplement
דבורים בעלמא	rien que des mots
‖ לעלם תה״פ	pour toujours, à jamais
לעלמי־עלמיא	à tout jamais
1. עלם (163) ז (צעיר)	jeune homme *m*
עלם־חמד	gentil garçon
2. עלם (—) ז (שיכחה)	oubli *m*, secret *m*
עלמה (236) נ	jeune femme *f*, jeune fille *f*
‖ (תואר־נימוסים)	demoiselle *f*
העלמה לוי	Mademoiselle Lévi
‖ °עלמות נ״ר	*alamoth* (instrument de musique) *f*, hautbois *m*
עלמות (45) נ	jeunesse *f*
‖ בעלמות תה״פ	lestement, agilement
עלס (324) פ״ע	se réjouir, s'amuser
‖ נעלס (392) פ״ע	devenir joyeux
‖ עלס (432) פ״י	réjouir
‖ התעלס (466) פ״ע	s'ébattre
‖ העליס (500) פ״י	réjouir, égayer
עלס, עלסה ת	joyeux
עלס (163) ז	joie *f*, délice *m*
עלע (440) פ״י	avaler, se gorger de
1. עלעול (21) ז	tempête *f*, tourbillon *m*, ouragan *m*
2. עלעול (21) ז צמח	foliole *f*
עלעול (51) ז	action *f* de feuilleter
עלעל (102) ז	foliole *f*
קיבת־העלעלים נ	feuillet (des ruminants) *m*
1. עלעל (462) פ״י (דפדף)	feuilleter
עלעל בספר	feuilleter un livre
‖ התעלעל (492) פ״ע	être feuilleté
2. עלעל (462) פ״י (טלטל)	agiter, faire tourbillonner
3. עלעל (462) פ״ע (בנוצות)	se couvrir de plumes
עלעלת (—) נ (מחלת־צמחים)	nielle *f*, rouille *f*
1. עלף (—) ז (עילפון)	faiblesse *f*, fatigue *f*
2. עלף (—) ז (כסוי)	enveloppe *f*, couverture *f*
1. עלף (432) פ״י (החליש)	affaiblir, faire languir
‖ התעלף (466) פ״ע	s'évanouir, défaillir
התעלפה סברתו	sa conviction fut ébranlée
2. עלף (432) פ״י (עטף)	envelopper, couvrir

‖ הִתְעַלֵּף (466) פ"ע — s'envelopper, se couvrir
עָלֻפֶּה, ־פָּה ת — faible, défaillant
עִלָּפוֹן (39) ז — évanouissement *m*, syncope *f*
עָלַץ (324) פ"ע — se réjouir, exulter
עָלַץ לְפ' — triompher de qn
‖ נֶעֱלַץ (392) פ"ע — se réjouir
‖ עִלֵּץ (432) פ"י — réjouir
‖ הִתְעַלֵּץ (466) פ"ע — se réjouir
‖ הֶעֱלִיץ (500) פ"י — réjouir, égayer
עָלֵץ, עֲלֵצָה ת — joyeux
עֶלֶץ (163) ז או עֲלָצָה (207) נ — joie *f*, gaîté *f*
עֶלְצוֹן (21) ז — joie *f*, gaîté *f*
עָלַק (324) פ"י — sucer
עֲלֵק (—) ז (גיהינום) — enfer *m*
עֲלֶקֶת (251) נ צמח — orobanche *f*
עֹלֶשׁ (ר' עֲלָשִׁים) ז צמח — chicorée *f*, endive *f*
עֹלֶשׁ תַּרְבּוּתִי — scarole *f*
עַם (53, ר' גם °עֲמָמִים, עַמְמֵי־) ז — peuple *m*
בְּנֵי־עַמּוֹ ז"ר — ses compatriotes *mpl*
°בַּת־עַמִּי נ — ma chère nation
אַגָּדַת־עַם נ — légende *f*
שִׁירֵי־עַם ז"ר — chansons *fpl* populaires
‖ (קהל) — public *m*
אֲסֵפַת־ (או עֲצֶרֶת־) עָם נ — réunion publique
בֵּית־עָם ז — centre *m* communautaire
‖ °עַם־מִלְחָמָה — gens *mpl* de guerre
‖ עַם־הָאָרֶץ (התושבים) — la population, les notables *mpl*
עַם־הָאָרֶץ (בור) — ignorant *m*, rustre *m*
‖ עַמְּךָ — le petit peuple, les humbles *mpl*
‖ °(קרוב־משפחה) — parent *m*
בַּעַל בְּעַמָּיו — notable *m*, patron *m*
נֶאֱסַף אֶל־עַמָּיו — rejoindre ses pères, mourir
נִכְרַת מֵעַמָּיו — être extirpé de son peuple
עִם־ (288) מ"י — avec
טִיֵּל עִם־חֲבֵרִים — se promener avec des amis
דִּבֵּר עִם־פ' — parler à qn
רָב עִם־פ' — se disputer avec qn
‖ (סמוך ל־) — près de, auprès de
עֲמֹד עִמָּדִי — tiens-toi près de moi
לֵךְ מֵעִמָּנוּ — éloigne-toi de nous
‖ (בשעת־) — au moment de
עִם־שַׁחַר — à l'aube
עִם־חֲשֵׁכָה — à la nuit tombante
‖ (על־אף־) — malgré
עִם כָּל־חָכְמָתוֹ — malgré toute son intelligence
עִם־זֶה או עִם־כָּל־זֶה — malgré tout, cependant
עִם־הֱיוֹתוֹ אַמִּיץ — bien qu'il soit courageux
עִם שֶׁהֶאֱמִין — bien qu'il crût
עַמָּא (—) ז ארמית — peuple *m*
עַמָּא פְּזִיזָא — le peuple téméraire (Israël)
עַמְאֲרָצוּת (46) נ — ignorance *f*
1. עָמַד (324) פ"ע — se tenir, être debout
עָמַד עַל־הַבִּימָה — se tenir sur la scène
עָמַד מִנֶּגֶד — se tenir à l'écart
יַעֲמֹד פ' — X est appelé à la *Tora*
בהש יַעֲמֹד עַל־הַבְּרָכָה — qu'il soit béni *ou* remercié
צבא עֲמֹד דֹּם — se tenir au garde-à-vous
עֲמֹד נוֹחַ! — repos!
‖ (קם) עָמַד עַל־רַגְלָיו — se lever
‖ (נעצר) — s'arrêter
הַשָּׁעוֹן עוֹמֵד — la montre est arrêtée
עָמַד מִלִּלְמוֹד — cesser d'apprendre
עֲמֹד! — halte-là!
‖ (נמצא) — se trouver
עָמַד בְּרֹאשׁ־מִפְעָל — diriger une entreprise
עָמַד בַּדִּין — comparaître en justice
עָמַד לְדִיּוּן — être à l'étude
עָמַד עַל־הַפֶּרֶק — être à l'ordre du jour
‖ (הגיע) — atteindre
שַׁעַר־הַדּוֹלָר עָמַד עַל־חֲמִשָּׁה פְרַנְקִים — le cours du dollar a atteint cinq francs
‖ (עתיד ל־) — s'apprêter à, aller
אֲנִי עוֹמֵד לִנְסֹעַ — je suis sur le point de partir
הַפְּגִישָׁה עָמְדָה לְהִתְקַיֵּם — la rencontre devait avoir lieu
‖ (החזיק מעמד) — se maintenir, résister
עָמַד בִּבְחִינָה — passer un examen avec succès
עָמַד בְּדִבּוּרוֹ — tenir parole
עָמַד בְּנִסָּיוֹן — résister à la tentation
עָמַד בְּעֵינוֹ — rester inchangé

עָמַד בִּפְנֵי־הַתְקָפָה résister à une attaque
עָמַד לִפְנֵי־פְ' être à la disposition de qn
חֹמֶר עוֹמֵד בִּפְנֵי־אֵשׁ matière *f* ininflammable
עָמַד בַּפֶּרֶץ se tenir sur la brèche
עָמַד בְּתָקְפּוֹ rester en vigueur
הָעִנְיָן תָּלוּי וְעוֹמֵד l'affaire est en suspens
הַכֹּל קָבוּעַ וְעוֹמֵד tout est réglé une fois pour toutes
עָמַד עַל־דַּעְתּוֹ s'en tenir à son opinion
עָמַד עַל־הַמִּקָּח marchander
עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ défendre sa vie
עָמַד עַל־שֶׁלּוֹ ne pas en démordre
עָמַד לִימִין־פְ' aider qn, assister qn
|| (עזר) עֲצָתְךָ עָמְדָה לִי ton conseil m'a aidé
הִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ c'est ce qui a soutenu nos pères
|| (למד להכיר) עָמַד עַל־ comprendre, se rendre compte de
עָמַד עַל־טִיב־פְ' découvrir le vrai caractère de qn
עָמַד עַל־טָעוּתוֹ se rendre compte de son erreur
|| נֶעֱמַד (392) פ"ע s'arrêter
|| הִתְעַמֵּד (466) פ"ע (נעצר) s'arrêter
(קם) se lever
|| הֶעֱמִיד (500) פ"י (הקים) mettre debout
הֶעֱמִיד אֶת־פְ' עַל־רַגְלָיו faire lever qn
בהש הֶעֱמִיד בָּנִים élever des enfants
הֶעֱמִיד תַּלְמִידִים former des disciples
הֶעֱמִיד לְהַצְבָּעָה mettre aux voix
הֶעֱמִיד לִרְשׁוּת־פְ' mettre à la disposition de
(עצר) הֶעֱמִיד רַכֶּבֶת arrêter un train
(קבע) הֶעֱמִיד הַשַּׁעַר עַל־ fixer le taux à
הֶעֱמִיד הַדְּבָרִים עַל־אֲמִתּוּתָם mettre les choses au point
(הוכיח) הֶעֱמִיד אֶת־פְ' עַל־טָעוּתוֹ remontrer son erreur à qn
(הציב) placer, poser, nommer
בהש הֶעֱמִיד פָּנִים faire semblant
הֶעֱמִיד פְּנֵי־תָם feindre la naïveté
°הֶעֱמִיד אֶת־פָּנָיו regarder fixement

הֶעֱמִיד עַצְמוֹ se retenir
|| (הקריש) הֶעֱמִיד חָלָב faire cailler le lait
2. עִמֵּד (432) פ"י (בדפוס) mettre en pages
1. עֹמֶד (190, כלי ר') ז place *f*, emplacement *m*
עָמַד עַל־עָמְדוֹ se tenir à sa place
|| פיס עֹמֶד־לַחַץ charge *f* de pression
קַו־עֹמֶד ז ligne *f* de charge
2. עֹמֶד (190) ז (שיעור) évaluation *f*
עֶמְדָּה (241, ר' עֲמָדוֹת, עֶמְדוֹת־) נ position *f*
עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ position-clef
צבא עֶמְדָּה קִדְמִית poste avancé
עֶמְדַּת־תַּצְפִּית poste d'observation
|| (יחס) position, attitude *f*
נָקַט עֶמְדָּה prendre parti
עִמָּדִי ← עִם־
עָמָה (345) פ"ע s'affaiblir, s'assombrir
|| הֶעֱמָה (511) פ"י affaiblir, assombrir
עָמֶה, עָמָה ת faible, terne
עַמּוּד (51) ז colonne *f*, pilier *m*, poteau *m*
עַמּוּד־חַשְׁמַל poteau électrique
עַמּוּד־תְּלִיָּה potence *f*
בהש עַמּוּד הַיְמִינִי pilier droit, grand homme
עַמּוּד־הַתָּוֶךְ pilier central, soutien *m*
עַמּוּד־עָשָׁן colonne de fumée
עַמּוּד־הַשַּׁחַר l'aube *f*, l'aurore *f*
(בבית־הכנסת) pupitre *m*, lutrin *m*
|| °(דוכן) estrade *f*
אנטום עַמּוּד־הַשִּׁדְרָה colonne vertébrale
צמח עַמּוּד־הָעֱלִי style *m*
|| (בספר) page *f*
עַמּוּד א' recto *m*
עַמּוּד ב' verso *m*
עִמּוּד (51) ז mise *f* en pages
עַמּוּדָה (201) נ colonne (d'un texte) *f*
עַמּוּדִית (17) נ petite colonne
עַמּוּדִית־כַּסְפִּית colonne de mercure
|| מוס (בכינור) âme (de violon) *f*
עִמּוּל (51) ז entraînement sportif
עָמוּם, עֲמוּמָה ת terne, pâle, opaque
אוֹר עָמוּם lumière mate
צְלִילִים עֲמוּמִים sons étouffés

גֶּחָלִים עֲמוּמוֹת	braise à moitié éteinte
בהש (מעורפל)	trouble, vague
מַאֲוַיִּים עֲמוּמִים	désirs confus
עִמּוּם (51) ז	ternissure *f*
בהש (עירפול)	embrouillement *m*, obnubilation *f*
עַמּוֹן ש״פ ז (ארץ)	Ammon (peuple) *m*
רַבַּת־עַמּוֹן ש״פ נ (עיר)	Amman (capitale de Jordanie) *f*
עַמּוֹנִי, ־נִית ת	ammonite
עָמוּס, עֲמוּסָה ת (טעון משא)	chargé, accablé
בהש עָמוּס עֲבוֹדָה	surchargé de travail
עָמוּס בִּלְשׁוֹנוֹ	à la langue empâtée
‖ (שנושאים אותו)	porté, soutenu
בהש עֲמוּסִים ז״ר	ceux que Dieu soutient (Israël)
עָמוֹס ש״פ ז	Amos *m*
1. עִמּוּר (51) ז (קשירה לעמרים)	gerbage *m*
2. עִמּוּר (51) ז (התעללות)	mauvais traitement
עֲמוֹרָה ש״פ נ (עיר קדומה)	Gomorrhe *f*
עָמוּת, עֲמוּתָה ש	attaché
עִמּוּת (51) ז	confrontation *f*
עָמִיד, עֲמִידָה ת	résistant
עָמִיד בַּקּוֹר	qui supporte le froid
עֲמִיד־מַיִם	imperméable
חָלָב עָמִיד	lait stérilisé
עֲמִידָה (201) נ	station *f* debout
בַּעֲמִידָה	debout
צבא עֲמִידַת־דֹּם	garde-à-vous *m*
‖ (מצב)	situation *f*, position *f*
‖ (יציבות)	résistance *f*, stabilité *f*
עֲמִידָה בִּפְנֵי־הַקֹּר	résistance au froid
‖ (הפסקה)	arrêt *m*, stabilisation *f*
גִּיל־הָעֲמִידָה	âge mûr
‖ (הבנה) עֲמִידָה עַל־	compréhension *f*
עֲמִידָה עַל־מַשְׁמָעוּת־דְּ״מָ	découverte *f* du sens de qch
‖ דת	prière quotidienne (qui se dit debout)
עֲמִידוּת (48, בלי ר׳) נ	résistance *f*, immunité *f*
1. עָמִיל (10) ז (סוכן)	agent *m*, courtier *m*
2. עָמִיל, עֲמִילָה ת (מעובד)	bien pétri, travaillé

עֲמִילָה (201) נ	peine *f*, travail *m*, fatigue *f*
עֲמִילוּת (48) נ	commission *f*, courtage *m*
דְּמֵי־עֲמִילוּת ז״ר	prime *f* de courtage
עֲמִילָן (97) ז	amidon *m*, empois *m*
עֲמִילָנִי, ־נִית ת	amidonné, empesé
עֲמִימוּת (48)	matité *f*, aspect *m* terne *ou* vague
עֲמִיסָה (201) נ	chargement *m*
עָמִיר (10) ז חקל	gerbe *f*, javelle *f*
עֲמִירָה (201) נ חקל	engerbage *m*, javelage *m*
עָמִית (10) ז	compagnon *m*, prochain *m*
‖ (חבר למקצוע)	collègue *m*, confrère *m*
עָמַל (324, בינוני עָמֵל, עָמֵלָה) פ״ע	peiner, travailler
‖ עִמֵּל (432) פ״י	exercer (physiquement)
(עיסה)	pétrir, masser (les membres)
‖ הִתְעַמֵּל (466) פ״ע	faire de la gymnastique
(התאמץ)	peiner, s'efforcer
עָמָל (107, בלי ר׳) ז (יגיעה)	travail *m*, fatigue *f*, labeur *m*
עֲמַל־כַּפַּיִם	travail manuel
‖ (מצוקה)	malheur *m*, misère *f*, peine *f*
‖ (חמס)	injustice *f*
עָמֵל, עֲמֵלָה ת (עובד)	travailleur, ouvrier
(אומלל)	malheureux, misérable
עַמָּלָה (210) נ	commission *f*, courtage *m*
עַמְלָן (97) ז (עובד)	travailleur *m*
‖ (מעמל)	moniteur *m* de gymnastique
עִמְלֵן (460 נ) פ״י	amidonner
‖ הִתְעַמְלֵן (494 נ) פ״ע	être amidonné
עַמְלָנוּת (46) נ	éducation *f* à base de travail
עַמְלָנִי, ־נִית ת	à base de travail
עֲמָלֵק ש״פ ז (עם קדמון)	Amalec *m*
עֲמָלֵקִי, ־קִית ת	amalécite
עָמַם (324) פ״י	ternir, assombrir
‖ פ״ע	être terne, être opaque, être latent
‖ עִמֵּם (432) פ״י	ternir, obscurcir
(במכונית) עִמֵּם הָאוֹרוֹת	mettre les phares en code
‖ הִתְעַמֵּם (466) פ״ע (אור)	se ternir, s'obscurcir
(קול)	s'assourdir, s'étouffer

‖ הֵעֵם (528) פ״י	ternir, assombrir
עַמָּם (90) ז מכונית (מנמיך קול)	silencieux *m*, amortisseur *m*
עֶמֶם (—) ז	couleur *f* terne, grisaille *f*
עַמְמוֹר (ר׳ ־רִים) ז	dispositif anti-éblouissant
עֲמָמִי, ־מִית ת	populaire
‖ (לא־יהודי)	païen, non-juif
עֲמָמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* populaire
עֲמָמִים ← עַם	
עָמַס (324) פ״י	charger
‖ נֶעֱמַס (392) פ״ע	être chargé
‖ עִמֵּס (432) פ״י	charger, accabler
‖ הִתְעַמֵּס (466) פ״ע	être surchargé
‖ הֶעֱמִיס (500) פ״י	charger, imposer
עֹמֶס (192, בלי ר׳) ז	charge *f*, fardeau *m*
עֹמֶס־יֶתֶר	surcharge *f*
עִמְעוּם (41) ז	ternissure *f*, obscurcissement *m*
‖ בהש (טישטוש)	embrouillement *m*
עַמְעָם (102) ז	silencieux *m*
עִמְעֵם (462) פ״י (היכהה)	ternir, assombrir
בהש (טישטש)	embrouiller, troubler
‖ הִתְעַמְעֵם (492) פ״ע	se ternir, s'obscurcir
עַמְעֶמֶת (255) נ מוס	sourdine *f*
עָמַץ (324) פ״י	fermer (les yeux)
‖ עִמֵּץ (432) פ״ע	fermer
‖ הִתְעַמֵּץ (466) פ״ע	se fermer
עָמֹק (315, בינוני עָמֹק, עֲמֻקָּה) ת	être profond
‖ עִמֵּק (432) פ״י	approfondir
‖ הִתְעַמֵּק (466) פ״ע	s'enfoncer profondément
הִתְעַמֵּק בְּרַעְיוֹן	approfondir une idée
‖ הֶעֱמִיק (500) פ״ר	approfondir
עָמֹק, עֲמֻקָּה ת	profond, grave
צַלַּחַת עֲמֻקָּה	assiette creuse
‖ עֲמֻקּוֹת תה״פ	profondément
עֵמֶק (183) ז	val *m*, vallée *f*
גיאוגר הָעֵמֶק	la vallée de Jezréel
בהש בְּעִמְקֵי־לִבּוֹ	dans son for intérieur
בָּאוּ לְעֵמֶק־הַשָּׁוֶה	se mettre d'accord
עֹמֶק (190) ז	profondeur *f*
בהש מִצָּה אֶת־עֹמֶק־הַדִּין	pousser la rigueur jusqu'au bout
מֵעֹמֶק־הַלֵּב	du fond du coeur
עָמְקָא (—) ז ארמית	profondeur *f*
מֵעָמְקָא דְּלִבָּא	du fond du coeur
עָמְקָה (ר׳ עֳמָקוֹת) נ	plage (sur un navire) *f*
עַמְקוּת (45) נ	approfondissement *m*
עַמְקָן (ר׳ ־נִים) ז	penseur profond
עַמְקָנוּת (46) נ	pensée profonde
עַמְקָנִי, ־נִית ת	approfondi
1. עָמַר (432) פ״י	gerber
2. [עמר] הִתְעַמֵּר (466) פ״ע (בְּ־)	maltraiter
עֹמֶר (190) ז	gerbe *f*, javelle *f*
‖ דת עֹמֶר־הַתְּנוּפָה	gerbe d'offrande
סְפִירַת־הָעֹמֶר נ	le comput de *l'Omer* (entre Pâque et Pentecôte)
ל״ג בָּעֹמֶר	le 33e jour de l'*Omer*
עָמַשׂ (324) פ״י	charger (des fardeaux)
1. [עמת] הֶעֱמִית (500 ת) פ״י (חיבר)	joindre, réunir
2. עִמֵּת (432 ת) פ״י (הישווה)	comparer, confronter
עֻמַּת־ ← לְעֻמַּת־	
עֲמֻתָּה (208) נ	association (sans but lucratif) *f*
עָנַב (324) פ״י	nouer (une cravate)
‖ (חיבר בלולאה)	boucler, faire une boucle
‖ נֶעֱנַב (392) פ״ע	être noué, être bouclé
‖ עִנֵּב (432) פ״י	nouer, boucler
‖ הִתְעַנֵּב (466) פ״ע	se nouer, se resserrer
עֵנָב (עֵנַב־, עֲנָבִי; ר׳ עֲנָבִים, עִנְּבֵי־) ז	raisin *m*
עִנְּבֵי־מַאֲכָל	raisins de table
עִנְּבֵי־רוֹשׁ	baies vénéneuses
עִנְּבֵי־שׁוּעָל	baies indigestes
דַּם־עֲנָבִים	jus *m* de la vigne, vin *m*
עִנָּבָה (עִנְּבַת־; ר׳ עֲנָבוֹת, עִנְּבוֹת־) נ	baie *f*
עִנְּבוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petite baie
עִנְבָּל (91) ז	battant (de cloche) *m*
‖ אנטום	luette *f*
עִנְבֵּל (458) פ״ע	sonner, tinter
עִנְבָּר (—) ז	ambre *m*
עִנְבָּרִי, ־רִית ת	ambré
עָנֹג, עֲנֻגָּה ת	délicat, tendre
עֹנֶג (190) ז	plaisir *m*, délice *m*, agrément *m*

בְּעֹנֶג רַב avec grand plaisir
|| דת עֹנֶג־שַׁבָּת agapes *fpl* sabbatiques
עִנֵּג (432) פ"י causer du plaisir
(התייחס בעונג) trouver du plaisir à
עִנֵּג אֶת־הַשַּׁבָּת célébrer le sabbat avec joie
|| (ריכך) amollir, choyer
|| הִתְעַנֵּג (466) פ"ע se délecter, jouir
|| הֶעֱנִיג (500) פ"י causer du plaisir à
עָנַד (324) פ"י attacher, fixer (un ruban)
עָנַד אוֹת־הִצְטַיְּנוּת arborer une décoration
עָנַד תַּכְשִׁיט porter un bijou
|| נֶעֱנַד (392) פ"ע être attaché
|| עִנֵּד (432) פ"י attacher, fixer (un ruban)
|| הֶעֱנִיד (500) פ"י attacher, orner, décorer
עֲנָד (165, ר' עֲנָדִים) ז ruban *m*, bandeau *m*
1. **עָנָה** (351) פ"י (השיב) répondre
אֵין־קוֹל וְאֵין־עוֹנֶה aucune voix ne répond
בהש עָנָה עַל־הַצְּרָכִים répondre aux besoins
הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל l'argent répond à tout
° עָנָה וְאָמַר il prit la parole et dit
|| (נעתר) exaucer
|| (העיד) עָנָה בְּפ' témoigner contre qn
|| (התעניין) עָנָה בְּד"מ s'intéresser à qch
עִנְיָן לַעֲנוֹת בּוֹ sujet *m* à méditer
|| (שר במקהלה) entonner (un chant)
|| נַעֲנָה (411) פ"ע être exaucé, être entendu
נַעֲנֵיתִי לְךָ je suis d'accord avec toi
|| עִנָּה (447) פ"ע (שר) chanter en choeur
2. **עָנָה** (351) פ"ע (סבל) souffrir, être malheureux
|| נַעֲנָה (411) פ"ע (נכנע) s'humilier, être humilié
נֶפֶשׁ נַעֲנָה âme affligée
|| עִנָּה (447) פ"י (הציק) opprimer, faire souffrir
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם vous vous mortifierez
° עִנָּה אִשָּׁה violer une femme
בהש עִנָּה אֶת־הַדִּין retarder le cours de la justice
|| הִתְעַנָּה (480) פ"ע se mortifier, se tourmenter
(צם) jeûner

עָנָו, עֲנָוָה ת (צנוע) modeste, humble
|| (נדכה) malheureux, misérable
[ענו] הִתְעַנֵּו (466) פ"ע faire preuve de modestie
|| (העמיד פני־ענו) prendre un air modeste
עִנּוּב (51) ז action *f* de nouer (une cravate)
בהש (שילוב) enlacement *m*
עִנּוּג (51) ז plaisir *m*, amusement *m*
הֶטֵל־עִנּוּגִים ז taxe *f* sur les spectacles
עִנּוּד (51) ז action *f* d'attacher *ou* d'orner
1. **עֲנָוָה** (217) נ (צניעות) modestie *f*
2. **עֲנָוָה** (217) נ (ענב) raisin *m*, baie *f*
1. **עִנּוּי** (51) ז (שירת־מקהלה) répons *m*, chant *m* en choeur
2. **עִנּוּי** (51) ז (גרימת־ייסורים) souffrance *f*, tourment *m*, supplice *m*, torture *f*
עִנּוּי־נֶפֶשׁ mortification *f*
בהש עִנּוּי־דִּין déni *m* de justice
עָנָוִי, ־וִית ת modeste, humble
עָנוּן, עֲנוּנָה ת nuageux
עִנּוּן (51) ז présage *m*, divination *f*
עָנוּשׁ, עֲנוּשָׁה ת puni, condamné
°יֵין־עֲנוּשִׁים ז vin extorqué aux condamnés
כֶּסֶף־עֲנוּשִׁים ז amende *f*
עֱנוּת (45, בלי ר') נ malheur *m*, souffrance *f*
עֱנוֹת ← 2.1. עָנָה
עַנְוְתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת modeste, humble
עַנְוְתָנוּת (46, בלי ר') נ modestie *f*, humilité *f*
עָנִי, עֲנִיָּה ת pauvre
עֲנִיִּים מְרוּדִים pauvres misérables *mpl*
עֲנִי מַמְעַשׂ dépourvu de mérite
כְּעָנִי בַּפֶּתַח comme un mendiant à la porte
עֳנִי או **עֹנִי** (199, בלי ר') ז pauvreté *f*, misère *f*
שְׁכוּנוֹת־עֹנִי נ"ר taudis *mpl*
[עני] נֶעֱנִי (עת' יֵעָנִי) פ"ע devenir pauvre, s'appauvrir
|| הֶעֱנִי (עת' יַעֲנִי) פ"ע devenir pauvre
|| פ"י rendre pauvre, appauvrir
עַנְיָא (—) ת ארמית pauvre
בָּתַר־עַנְיָא אָזְלָא עַנְיוּתָא ce sont toujours les mêmes qui trinquent
עֲנִיבָה (201) נ cravate *f*

עֲנִיבַת־פַּרְפַּר	noeud-papillon *m*
‖ (לולאה)	lacet *m*, boucle *f*, noeud coulant
‖ חשמל	circuit *m*
‖ מטבח	faux-filet *m*
עֲנִיבוּת (48) נ	délicatesse *f*
עֲנִידָה (201) נ	action *f* de porter (un ruban, une parure)
1. עֲנִיָּה (202) נ (תשובה)	réponse *f*, réplique *f*
2. עֲנִיָּה ← עָנִי	
עֲנִיווּת (48) נ	modestie *f*, humilité *f*
עֲנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pauvreté *f*, misère *f*
תְּעוּדַת־עֲנִיּוּת נ	preuve *f* d'indigence
לְפִי־עֲנִיּוּת־דַּעְתִּי	à mon humble avis
עֲנִיּוּתָא (—) נ ארמית	pauvreté *f*
עִנְיָן (91) ז (נושא)	sujet *m*, matière *f*, affaire *f*
עִנְיָן רְצִינִי	une affaire sérieuse
תֹּכֶן־הָעִנְיָנִים ז	table *f* des matières
לְפִי־הָעִנְיָן	selon le cas
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ	leçon tirée du contexte
נָשׁוּב לְעִנְיָנֵנוּ	revenons à nos moutons
דִּבֵּר לָעִנְיָן	parler pertinemment
שָׁאַל כָּעִנְיָן	poser une question pertinente
שֶׁלֹּא כְּעִנְיָנוֹ	hors du sujet
אֵין זֶה עִנְיָנִי	cela ne me regarde pas
בְּעִנְיַן־	au sujet de, concernant
ארמית עִנְיְנֵי דְּיוֹמָא	actualités *fpl*
עממי מָה־הָעִנְיָנִים?	que se passe-t-il?, de quoi s'agit-il?
עָשָׂה עִנְיָנִים	faire des difficultés
‖ (תשומת־לב)	intérêt *m*
עוֹרֵר עִנְיָן	susciter de l'intérêt
קָרָאתִי בְּעִנְיָן	j'ai lu avec intérêt
‖ (משמעות)	sens *m*, signification *f*
עִנְיֵן (460 נ) פ״י	intéresser
‖ הִתְעַנְיֵן (490 נ) פ״ע (בְּ־)	s'intéresser à
עִנְיָנוּת (46) נ	objectivité *f*
עִנְיָנִי, ־נִית ת	objectif, pragmatique, pertinent
עִנְיָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pragmatisme *m*, positivisme *m*
עֲנִיץ (10) ז	écheveau *m*
עָנִישׁ, עֲנִישָׁה ת	pénalement responsable
עֲנִישָׁה (201) נ	punition *f*, répression *f*
עָנָן (107) ז	nuage *m*
עֲנַן־בֹּקֶר	brume matinale
עַנְנֵי־כָבוֹד	cortège *m* de nuées (qui entourent la Divinité)
עָנֵן, עֲנֵנָה ת	nuageux
עֶנֶן (—) ז	brouillard *m*, brume *f*
1. עִנֵּן (432 נ) פ״י	couvrir de nuages
‖ הִתְעַנֵּן (466 נ) פ״ע	se couvrir de nuages
‖ הֶעֱנִין (500 נ) פ״י	couvrir de nuages
2. [ענן] עוֹנֵן (455) פ״ע (קסם)	consulter les présages
עֲנָנָה (217) נ	nuages épais
עַנְנוּת (45) נ	état nuageux, nébulosité *f*
עַנְנִי, ־נִית ת	nuageux
עֲנֶנֶת (—) נ	amas *m* de nuages
עָנָף (107) ז	branche *f*, rameau *m*
‖ בהש	embranchement *m*, subdivision *f*
עֲנַף־הַלּוּל	secteur *m* de la basse-cour
עָנֵף, עֲנֵפָה ת	branchu, ramifié
בהש פְּעֻלָּה עֲנֵפָה	activité étendue
עֶנֶף (174) ז	branchage *m*, ramée *f*
[ענף] הִתְעַנֵּף (466) פ״ע	se ramifier
‖ הֶעֱנִיף (500) פ״י	étendre ses branches
עַנְפְּנָף (91) או עַנְפִּיף (1) ז	petite branche, ramille *f*
1. עֲנָק (88) ז (אדם גבוה)	géant *m*
2. עֲנָק (88) ז (תכשיט)	collier *m*
1. עָנַק (315) פ״ע (גבה מאוד)	être gigantesque
2. עָנַק (324) פ״י (ענד)	mettre autour du cou
בהש °עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה	ils se drapent dans leur orgueil
‖ הֶעֱנִיק (500) פ״י	accorder, attribuer, octroyer
בהש הֶעֱנִיק מַתָּנָה	accorder un don
הֶעֱנִיק סַמְכוּת	conférer des pouvoirs
עֶנֶק (—) ז	gratification *f*
עִנְקוֹקְלוֹת (—) נ״ר	raisins gâtés
עֲנָקִי, ־קִית ת	gigantesque, énorme
בהש סְכוּם עֲנָקִי	somme *f* astronomique

עֲנָקִיּוּת (47, בלי ר') נ — gigantisme *m*, énormité *f*
עֲנָקְמוֹנִי, ־נִית ת — gigantesque
עָנַשׁ (324) פ״י — punir
‖ נֶעֱנַשׁ (392) פ״ע — être puni
‖ הִתְעַנֵּשׁ (466) פ״ע — être puni
‖ הֶעֱנִישׁ (500) פ״י — punir
עֹנֶשׁ (190) ז — punition *f*, peine *f*
עֹנֶשׁ־מָוֶת — peine de mort
הַחֵטְא וְעָנְשׁוֹ — crime et châtiment
בַּר־עֳנָשִׁים — pénalement responsable
דִּינֵי־עֳנָשִׁים ז״ר — code pénal
עַסָּאִי, עַסָּאִית (ר' עַסָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — masseur *n*
עִסָּה (208) נ — pâte *f*
עִסַּת־נְיָר — pâte à papier, papier mâché
‖ בהש (ייחוס מפוקפק) — origine douteuse (d'une famille)
עִסָּה (447) פ״י (לש) — pétrir, presser, pressurer
‖ רפא — masser
‖ הִתְעַסָּה (480) פ״ע — être pétri, être pressuré
עִסּוּי (51) ז (סחיטה) — pressurage (de fruits) *m*
‖ רפא — massage *m*
עָסוֹס, עֲסוּסָה ת — succulent, juteux
עָסוּק, עֲסוּקָה ת — occupé
עִסּוּק (51) ז — occupation *f*, activité *f*
בְּעִסּוּק רַב — très activement
רִפּוּי ז בְּעִסּוּק — ergothérapie *f*
עַסְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — masseur *n*
עַסְיָנוּת (46) נ — massage *m*
עָסִיס (10) ז — jus *m* de fruit, moût *m*
עֲסִיסִי, ־סִית ת — succulent, juteux
‖ בהש סִגְנוֹן עֲסִיסִי — style savoureux
עֲסִיסִיּוּת (47, בלי ר') נ — succulence *f*
‖ בהש — saveur *f*, fraîcheur *f*
עֵסִיק (10) ז — contestation *f*, litige *m*
עֲסִיקָה (201) נ — occupation *f*, travail *m*
עַסְנִי, ־נִית ת — pâteux, replet, obèse
עָסַס (358) פ״י — pétrir, presser, pressurer
‖ הִתְעַסֵּס (466) פ״ע — devenir savoureux
‖ הֶעֱסִיס (500) פ״י — rendre savoureux
עִסְסִית (17) נ — vermicelle *m*
עֲסַק פ״ע ארמית — s'occuper de
הָכָא בְּמַאי עָסְקִינַן? — de quoi s'agit-il ici?
עָסַק (324) פ״ע (בְּ־) — s'occuper de, pratiquer
עָסַק בִּרְפוּאָה — exercer la médecine
‖ עִסֵּק (432) פ״י — occuper (qn)
‖ הִתְעַסֵּק (466) פ״ע (בְּ־) — s'occuper de
בהש (הסתכסך) — se disputer
עממי (נטפל) — flirter
‖ הֶעֱסִיק (500) פ״י — occuper (du personnel), employer
הֶעֱסִיק עוֹבְדִים — employer des travailleurs
עֵסֶק (183) ז — affaire *f*, besogne *f*, activité *f*
עִסְקֵי־הַבַּיִת — soins ménagers
עֵסֶק בִּישׁ — contretemps *m*, sale affaire *f*
בְּעֵסֶק גָּדוֹל — avec beaucoup d'affairement
עִסְקוֹ רָע — un être malfaisant
יֵשׁ לִי עֵסֶק עִם־ — j'ai affaire à *ou* avec
מָה עִסְקְךָ? — quelle est votre profession?
‖ (מפעל) — entreprise *f*, affaire
בֵּית־עֵסֶק ז — maison *f* de commerce
בַּעַל־עֵסֶק ז — chef *m* d'entreprise
מַעֲמַד־בַּעֲלֵי־הָעֲסָקִים ז — le patronat
אִישׁ־עֲסָקִים ז — homme *m* d'affaires
עִסְקָא או עִסְקָה (ר' ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ — affaire *f*, transaction *f*
עִסְקַת־חֲבִילָה — transaction multilatérale, engagement mutuel
הֶתֵּר־עִסְקָא — licence *f* de commandite (avec participation aux bénéfices)
עִסְקִי, ־קִית ת — commercial, d'affaires
עַסְקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — militant *n*, responsable *n*
עַסְקָן צִבּוּרִי — homme mêlé aux affaires publiques
עַסְקָנוּת (46) נ — activité publique
עַסְקָנִי, ־נִית ת — actif, affairé
עַסְקָנִיּוּת (47, בלי ר') נ — activité *f*, affairement *m*
[ערר] °עוֹעֵר (466, ר' עוֹעֲרוּ) פ״י — susciter
עָף ← 2.1. [עוף]
עֲפָאִים ← עֳפִי
עִפּוּי (51) ז — fatigue *f*, lassitude *f*
עָפוּץ, עֲפוּצָה ת — traité à la noix de galle, tanné

עִפּוּץ (51) ז — traitement *m* à la noix de galle, tannage *m*
עִפּוּר (51) ז — action *f* de couvrir de poussière
עָפוּשׁ, עֲפוּשָׁה ת — moisi
עִפּוּשׁ (51) ז — moisissure *f*
עֳפִי (ר׳ עֳפָאִים) ז — branche *f*, rameau *m*
עָפִין (97) ז דג — anchois *m*
עֲפִיפָה (201) נ — vol (des oiseaux) *m*
|| בהש (ריפרוף) — examen superficiel
עֲפִיפוֹן (21) ז — cerf-volant *m*
עֲפִיפוּת (48) נ — vol (des oiseaux) *m*
עָפִיץ, עֲפִיצָה ת — traité à la noix de galle, tanné
|| בהש (מר) — âpre, âcre
עֲפִיצוּת (48) נ — âpreté *f*, âcreté *f*
עָפִיר (10) ז חקל — semailles anticipées
עִפֵּל (432) פ״י — fortifier, renforcer
|| הֶעְפִּיל (501) פ״ע — escalader, grimper
בהש (בימי־המנדט הבריטי) — immigrer clandestinement
עָפֵל, עֲפֵלָה ת — haut, élevé
עֹפֶל (190) ז — hauteur fortifiée, redoute *f*
°עֳפָלִים (—) ז״ר — hémorroïdes *fpl*
עִפְעוּף (51) ז — cillement *m*, clignement *m* d'yeux
עַפְעַף (53, זוגי עַפְעַפַּיִם 261) ז — paupière *f*
לֹא הֵנִיד עַפְעַף — il n'a pas cillé
בהש עַפְעַפֵּי־שַׁחַר — premières lueurs de l'aube
עִפְעֵף (462) פ״ע — voleter
|| פ״י — ciller, remuer (les paupières)
|| הִתְעַפְעֵף (492) פ״ע — ciller, clignoter
עֶפֶץ (107) ז — noix *f* de galle
עִפֵּץ (432) פ״י — traiter à la noix de galle, tanner
עָפָר (107) ז — poussière *f*, terre *f*
עָפָר וָאֵפֶר — poussière et cendre, néant
שָׁלוֹם לַעֲפָרוֹ! — qu'il repose en paix!
עָפָר לְפִיךָ! — ferme ta bouche!, tais-toi!
עָפֹר, עֲפֹרָה ת — gris, cendré
עֹפֶר (190) ז — faon *m*, jeune daim *m*
|| (בחור נחמד) — éphèbe *m*
עִפֵּר (432) פ״י — couvrir de poussière
|| בהש (השמיץ) — traîner dans la boue
|| הִתְעַפֵּר (466) פ״ע — se couvrir de poussière
עַפְרָא (—) ז ארמית — poussière *f*
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא — comme la poussière du sol
עֲפָרָה (236) נ — minerai *m*
עַפְרוֹת־זָהָב — minerais d'or
עָפְרָה (207) נ — jeune biche *f*
|| בהש (נערה) — bichette *f*
עִפָּרוֹן (39) ז — crayon *m*
עֶפְרוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז עוף — alouette *f*
עַפְרוּרִי, ־רִית ת — gris, cendré
עַפְרוּרִית (17) נ (גרגיר־עפר) — grain *m* de poussière
|| (לכלוך) — saleté *f*
עֲפָרִי, ־רִית ת — poussiéreux, terreux
עַפְרִית (17) נ צמח — dentelaire *f*
עֹפֶשׁ (—) ז — moisissure *f*
עִפֵּשׁ (432) פ״י — moisir, faire moisir
|| הִתְעַפֵּשׁ (466) פ״ע — moisir
°עֵפָתָה (—) נ — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
עֵץ (116) ז (אילן) — arbre *m*
עֵץ־זַיִת — olivier *m*
עֵץ־מַאֲכָל או עֵץ־פְּרִי — arbre fruitier
עֵץ־נוֹי — arbre ornemental
עממי דַּבֵּר אֶל־הָעֵצִים! — cause toujours!
|| (חומר) — bois *m*
אֲרוֹן־עֵץ ז — armoire *f* en bois
|| (חתיכת־עץ) — morceau *m* de bois
עֲצֵי־הַסָּקָה — bois de chauffage
עֵץ־הַחֲנִית — hampe *f* de la lance
עֵץ־תְּלִיָּה — potence *f*
1. עָצַב (324) פ״י (גרם צער) — attrister, affliger
|| נֶעֱצַב (392) פ״ע — être affligé, se chagriner
|| עִצֵּב (432) פ״י — attrister, affliger
|| הִתְעַצֵּב (466) פ״ע — s'affliger, être peiné
|| הֶעֱצִיב (500) פ״י — causer de la peine à
2. עִצֵּב (432) פ״י (גיבש) — modeler, former
עִצֵּב דְּמוּת־פ׳ — façonner le caractère de qn
1. עָצָב (עֲצַב־, עֲצַבִּי; ר׳ עֲצַבִּים) ז אנטום — nerf *m*
מַעֲרֶכֶת־עֲצַבִּים נ — système nerveux
הִתְקָפַת־עֲצַבִּים נ — crise *f* de nerfs
חוֹלֵה־עֲצַבִּים — névropathe

רוֹפֵא־עֲצַבִּים ז neurologue *m*

בהש מִלְחֶמֶת־עֲצַבִּים נ guerre *f* des nerfs

מֶרְכַּז־עֲצַבִּים ז centre nerveux

2. ° עָצָב (ר׳ עֲצַבִּים) ז (אליל) idole *f*

עָצֵב, עֲצֵבָה ת triste, affligé

|| בהש מִדָּה עֲצֵבָה mesure déficiente

1. עֶצֶב (174) ז (צער) tristesse *f*, chagrin *m*

|| (עמל) fatigue *f*, labeur *m*, peine *f*

לֶחֶם־עֲצָבִים ז pain gagné péniblement

2. עֶצֶב (174) ז (פסל) statue *f*, idole *f*

1. עֹצֶב (187, בלי ר׳) ז (צער) tristesse *f*, chagrin *m*

2. ° עֹצֶב (187, בלי ר׳) ז (אליל) idole *f*

עַצְבָה (—) נ tristesse *f*, chagrin *m*

1. עֻצְבָּה (206) נ צבא grande unité (militaire)

2. עֻצְבָּה (206) נ (שטיח) tapis *m*

עַצָּבָה (226) tristesse *f*, chagrin *m*

עִצָּבוֹן (עִצְּבוֹן־; ר׳ עִצְּבוֹנוֹת) ז douleur *f*, peine *f*

עִצְבּוֹנִית (17) נ צמח fragon *m*

עַצְבוּת (45) נ tristesse *f*, chagrin *m*

עַצְבִּי, ־בִּית ת nerveux

עִצְבֵּן (458 נ) פ״י énerver, irriter

|| הִתְעַצְבֵּן (491 נ) פ״ע s'énerver, s'irriter

עַצְבָּנוּת (46) נ nervosité *f*

עַצְבָּנִי, ־נִית ת nerveux

עַצֶּבֶת (—) נ chagrin *m*, souffrance *f*

|| רפא névrose *f*

1. עָצָה (351) פ״י (סגר) fermer (les yeux)

2. עִצָּה (453) פ״י (עשה לעץ) lignifier

(קבע מסגרת־עץ) encadrer de bois

|| הִתְעַצָּה (480) פ״ע se lignifier

עָצֶה (78, ר׳ עָצִים, עֲצֵי־) ז coccyx *m*, sacrum *m*

בְּשַׂר־עָצֶה aloyau *m*

1. עֵצָה (227) נ conseil *m*, avis *m*, dessein *m*

אִישׁ־ (או בַּעַל־) עֵצָה ז conseiller *m*

שָׁאַל בַּעֲצַת־רוֹפֵא consulter un médecin

הָיָה בְּעֵצָה אַחַת עִם־ agir de concert avec

אוֹבֵד־עֵצוֹת désemparé

|| (חכמה) raison *f*, jugement (faculté) *m*

הִגִּיעַ לְעֵצָה atteindre la cinquantaine

אֵין עֵצָה לְנֶגֶד־ il n'y a aucun recours contre

2. עֵצָה (227) נ צמח lignine *f*

|| °(עצים רבים) abattis (bois abattu) *m*

עָצוּב, עֲצוּבָה ת triste, affligé

עִצּוּב (51) ז modelage *m*, façonnage *m*, formation *f*

עִצּוּד (51) ז coup *m* de hache

עִצּוּי (51) ז lignification *f*

|| (קביעת־מסגרת) encadrement *m* de bois

|| צבא עִצּוּי־רוֹבִים mise *f* en faisceaux

1. עָצוּם, עֲצוּמָה ת (חזק) fort, puissant

|| (רב מאוד) énorme, extraordinaire

קְשָׁיִים עֲצוּמִים difficultés *fpl* énormes

|| עממי (נהדר) fantastique, merveilleux

2. עָצוּם, עֲצוּמָה ת (סגור) fermé

בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת les yeux fermés

עִצּוּם (51) ז intensité *f*, renforcement *m*

עָמַד בְּעִצּוּמוֹ battre son plein

בְּעִצּוּמוֹ שֶׁל־הַחֹם en pleine chaleur

|| משפט forfait *m*

|| עִצּוּמִים sanctions *fpl*

|| (בפילוסופיה) essence *f*, substance *f*

עֲצוּמָה (201) נ (טענה) réclamation *f*, plainte *f*

|| (בקשה) pétition *f*, requête *f*

עָצוֹן (ר׳ עֲצוֹנִים) ז arbrisseau *m*

עָצוּר, עֲצוּרָה ת (סגור) fermé, clos

|| (נתון במעצר) enfermé, détenu

|| (מרוסן) contenu, retenu

בִּנְשִׁימָה עֲצוּרָה en retenant son souffle

בהש עָצוּר בְּרוּחוֹ maître de soi

|| רפא constipé

1. עִצּוּר (51) ז דקדוק consonne *f*

2. עִצּוּר (51) ז חקל pressurage (de fruits) *m*

|| רפא constipation *f*

עֵצִי, ־צִית ת ligneux

עֲצִיבָה (201) או עֲצִיבוּת (48) נ tristesse *f*

עָצִים, ־מָה ת intensif

עֲצִימָה (201) נ fermeture (des yeux) *f*

עֲצִימוּת (48) נ caractère intensif, intensité *f*

עָצִיץ (10) ז pot *m* de fleurs

בהש שָׁתָה בַּעֲצִיצוֹ supporter les conséquences de ses actes

עָצִיר, עֲצִירָה ש — détenu *n*
1. עֲצִירָה (201) נ (עיכוב) — arrêt *m*
עֲצִירַת־פִּתְאֹם — arrêt brusque
עֲצִירַת־גְּשָׁמִים — sécheresse *f*, absence *f* de pluie
|| רפא עֲצִירַת־דָּם — hémostase *f*
עֲצִירַת־מֵעַיִם — constipation *f*
עֲצִירַת־שֶׁתֶן — rétention *f* urinaire
2. עֲצִירָה (201) נ חקל — pressurage (de fruits) *m*
עֲצִירוּת (48) נ רפא — constipation *f*
עָצָל (107) ז (בספרות־ימי־הביניים) — muscle *m*
עָצֵל, עֲצֵלָה ת — paresseux, indolent
[עצל] נֶעֱצַל (392) פ"ע — être paresseux
|| עִצֵּל (432) פ"י — rendre paresseux
|| הִתְעַצֵּל (466) פ"ע — être paresseux, tarder
עַצְלָה (207) או עַצְלוּת (45) נ — paresse *f*, indolence *f*
1. עַצְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — paresseux *n*
2. עַצְלָן (97) ז זואול — paresseux (animal) *m*, aï *m*
עַצְלָנוּת (46) נ — paresse *f*, indolence *f*
עֲצַלְתַּיִם (262) נ"ז — indolence *f*, lenteur *f*
|| בַּעֲצַלְתַּיִם תה"פ — par négligence
1. עָצַם (317) פ"ע — être fort, devenir fort
|| עִצֵּם (432) פ"י — fortifier, renforcer
|| הִתְעַצֵּם (466) פ"ע (התחזק) — se fortifier, se renforcer
(התאמץ) — s'efforcer
(התווכח) — se disputer, s'obstiner
|| הֶעֱצִים (500) פ"י — fortifier, renforcer
2. עָצַם (324) פ"י (סגר) — fermer
עָצַם עֵינָיו — fermer les yeux
|| נֶעֱצַם (392) פ"ע — se fermer, être fermé
|| עִצֵּם (432) פ"י — fermer (les yeux)
|| הִתְעַצֵּם (466) פ"ע — se fermer
|| הֶעֱצִים (500) פ"י — fermer (les yeux)
3. עִצֵּם (432) פ"י (שבר עצם) — broyer
|| (בפילוסופיה) — matérialiser
|| הִתְעַצֵּם (466) פ"ע (התקשה כעצם) — s'ossifier
(בפילוסופיה) — se matérialiser
עֶצֶם (164, ר׳ גם עֲצָמִים 163) נ אנטום — os *m*
עֶצֶם־הַזְּרוֹעַ — humérus *m*
עֶצֶם־הֶחָזֶה — sternum *m*
כֻּלּוֹ עוֹר וַעֲצָמוֹת — il n'a que la peau sur les os
כהש עַצְמִי וּבְשָׂרִי — mon proche parent
עֲצָמוֹת יְבֵשׁוֹת — ossements desséchés
|| (של־דג) — arête *f*
כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן — comme une arête dans la gorge
|| (גוף) — objet *m*, élément *m*
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם ז — nom *m*, substantif *m*
שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי — nom commun
שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי — nom propre
|| (ממש) — même
בְּעֶצֶם־הַיּוֹם־הַזֶּה — ce jour-là même
עֶצֶם־הָרַעְיוֹן מוּזָר — l'idée en elle-même est étrange
בְּעֶצֶם יָדָיו — de ses propres mains
אֲנִי עַצְמִי — moi-même
עֲשֵׂה זֹאת בְּעַצְמְךָ — fais cela toi-même
אָדָם קָרוֹב אֵצֶל־עַצְמוֹ — chacun pour soi
הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ — le roi en personne
כְּשֶׁלְּעַצְמוֹ — en soi
הַתְּשׁוּבָה כְּשֶׁלְּעַצְמָהּ נְכוֹנָה — la réponse en elle-même est exacte
זוֹ בְּעָיָה בִּפְנֵי־עַצְמָהּ — c'est un problème à part
בֵּינֵינוּ לְבֵין־עַצְמֵנוּ — entre nous
|| בְּעֶצֶם תה"פ — en fait, en réalité, à la vérité
עֹצֶם (190) ז — force *f*, puissance *f*
עֹצֶם־יָדִי — la puissance de mes moyens
עַצְמָאוּת (46) נ — autonomie *f*, indépendance *f*
יוֹם־הָעַצְמָאוּת ז — la Fête de l'Indépendance
עַצְמָאִי, ־אִית ת — autonome, indépendant
|| עַצְמָאִי ז — travailleur indépendant
עָצְמָה (207) נ — force *f*, puissance *f*
עָצְמָה צְבָאִית — puissance militaire
עָצְמַת־הַכְּאֵב — l'intensité *f* de la douleur
|| פיס — puissance (d'une machine)
עַצְמוּת (45) נ — essence *f*, substance *f*
עַצְמוּתִי, ־תִית ת — essentiel, substantiel
עַצְמִי, ־מִית ת (מקורי) — authentique
|| (של־עצמו) — de soi-même, auto-
אַהֲבָה עַצְמִית — égoïsme *m*
בִּטָּחוֹן עַצְמִי — confiance *f* en soi, assurance *f*

הַגְדָּרָה עַצְמִית — autodétermination *f*
הֲגַנָּה עַצְמִית — légitime défense *f*
הוֹנָאָה עַצְמִית — illusion *f*
הַכָּרָה עַצְמִית — conscience *f* de sa valeur
הַקְרָבָה עַצְמִית — abnégation *f*
כָּבוֹד עַצְמִי — amour-propre *m*
עֲבוֹדָה עַצְמִית — travail personnel
שִׁלְטוֹן עַצְמִי — autonomie *f*
שְׁלִיטָה עַצְמִית — maîtrise *f* de soi, sang-froid *m*
שֵׁרוּת עַצְמִי — libre service *m*
עַצְמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — authenticité *f*, individualité f
עַצְמִים (1) ז אנטום — osselet *m*
עַצְמִין (—) ז אנטום — osséine *f*
עַצְמִית (17) נ (במכשיר אופטי) — objectif *m*
עֵצֶן (—) ז — lignine *f*
1. **עָצַר** (324) פ״י (עיכב) — retenir, contenir
עָצַר בְּמִלִּים — retenir ses paroles, se taire
עָצַר בְּרוּחוֹ — se contenir, se dominer
עָצַר כֹּחַ — rassembler ses forces
‖ (העמיד) — arrêter
עֲצֹר! — halte!
‖ (כלא) — arrêter (un suspect), emprisonner
‖ נֶעֱצַר (392) פ״ע (התעכב) — s'attarder
(עמד) — s'arrêter, s'immobiliser
הַשָּׁעוֹן נֶעֱצַר — la montre s'est arrêtée
(נכלא) — être arrêté (par la police)
(הופסק) — cesser, s'arrêter
‖ עִצֵּר (432) פ״י — retenir, empêcher
‖ הִתְעַצֵּר (466) פ״ע — s'arrêter, cesser
‖ הֶעֱצִיר (500) פ״י — le hic, empêcher
רפא — constiper
2. **עָצַר** (324) פ״י (שלט) — gouverner, régner
3. **עָצַר** (324) פ״י חקל — presser, pressurer
עָצַר זֵיתִים — presser des olives
‖ נֶעֱצַר (392) פ״ע — être pressuré
‖ עִצֵּר (432) פ״י — presser, pressurer
‖ הִתְעַצֵּר (466) פ״ע — être pressuré
1. **עֶצֶר** (163) ז (עצירה) — arrêt *m*
‖ טכנ — arrêtoir *m*, butée *f*, cran *m* d'arrêt

שְׁעוֹן־עֶצֶר ז — chronomètre *m* à déclic
2. **עֶצֶר** (—) ז (שילטון) — gouvernement *m*
יוֹרֵשׁ־עֶצֶר ז — héritier *m* du trône, dauphin *m*
1. **עֹצֶר** (190, בלי ר׳) ז (לחץ) — pression *f*
‖ (עצירה) — arrêt *m*, suspension *f*
בְּעֹצֶר־נְשִׁימָה — en retenant son souffle
‖ (איסור־יציאה) — couvre-feu *m*
הֵטִיל עֹצֶר — décréter le couvre-feu
‖ בהש (דלות) — faiblesse *f*, privation *f*
2. ° **עֹצֶר** (—) ז (שילטון) — gouvernement *m*
עַצָּר (90) ז רפא — astringent *m*
עֲצָרָה (219) נ — réunion publique, meeting *m*
עַצְרוֹן (39) ז — retenue *f*, frein *m*
עַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נים, ־נִיּוֹת) ש — avare *n*, ladre *n*
עַצְרָנוּת (46) נ — avarice *f*, ladrerie *f*
עֲצֶרֶת (250) נ (אסיפה) — assemblée *f*, réunion *f*
עֲצֶרֶת־עָם — réunion publique, meeting *m*
עֲצֶרֶת־מְחָאָה — réunion de protestation
‖ °(כנופיה) — bande *f*, troupe *f*
עֲצֶרֶת־בּוֹגְדִים — bande de traîtres
‖ דת — la Pentecôte
שְׁמִינִי עֲצֶרֶת — le huitième jour de *Soukkoth*
‖ מתמט — factorielle *f*
עָקָא (ר׳ עָקִין) נ ארמית — malheur *m*, misère *f*
דָּא עָקָא — voilà le hic
1. **עָקַב** (324) פ״ע (אחרי־) — suivre, pister, traquer
בהש עָקַב אַחֲרֵי־הַמְּאֹרָעוֹת — suivre attentivement les événements
מתמט מִסְפָּרִים עוֹקְבִים — nombres consécutifs
2. **עָקַב** (324) פ״י (רימה) — tromper, duper
3. ° **עִקֵּב** (432) פ״ע (מנע) — retenir, empêcher
4. **עִקֵּב** (432) פ״י מתמט — cuber, élever au cube
שֹׁרֶשׁ מְעֻקָּב — racine *f* cubique
עָקֵב (141, ר׳ עֲקֵבוֹת או עֲקֵבִים) ז (של־רגל) — talon *m*
עָקֵב בְּצַד־אֲגוּדָל — pas à pas, à petits pas
הִגְדִּיל עָקֵב עַל־ — être arrogant envers
דָּשׁ בַּעֲקֵבָיו — fouler aux pieds, mépriser
שָׁב עַל־עֲקֵבָיו — retourner sur ses pas
בהש עֲקֵב־אֲכִילֶס — talon d'Achille, point *m* vulnérable
‖ (של־נעל, ר׳ עֲקֵבִים) — talon

|| (סימן בקרקע, ר׳ עֲקֵבוֹת) trace *f*
נֶעֶלְמוּ עִקְּבוֹתָיו ses traces se sont perdues, il a disparu
בהש בְּעִקְּבוֹת־ או בְּעִקְּבֵי־ או בַּעֲקַב־ à la suite de
|| (החלק האחורי) bout *m*, arrière *m*
1. עָקֹב, עֲקֻבָּה ת (עקום) courbe, sinueux
וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר le coteau devient plaine
2. עָקֹב, עֲקֻבָּה ת (מוכתם) marqué, taché
עָקֹב מִדָּם taché de sang, ensanglanté
עֵקֶב (181) ז (גמול) récompense *f*, sanction *f*
|| עֵקֶב־ מ״י en raison de, à la suite de
עֵקֶב אֲשֶׁר או כִּי puisque, considérant que
עָקָב (90) ז עוף buse *f*
עָקְבָה (207) נ (ערמה) ruse *f*, artifice *m*
|| (מזימה) provocation *f*
עִקְבָה (240) נ trace *f*, sillage *m*
עֲקֻבָּה (208) (עקמומית) détour *m*, courbe *f*
|| (מזימה) provocation *f*
עִקְבִי, ־בִית ת conséquent, logique
עִקְבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ esprit *m* de suite
עָקַד (324) פ״י lier, ligoter
|| נֶעֱקַד (392) פ״ע être lié
|| עִקֵּד (432) פ״י lier, ligoter
|| הִתְעַקֵּד (466) פ״ע être lié, se laisser lier
|| הֶעֱקִיד (500) פ״י lier, ligoter
עָקֹד, עֲקֻדָּה ת aux chevilles marquées
1. עֵקֶד (181) ז (אוסף) collection *f*, réunion *f*
בֵּית־עֵקֶד ז לַחֲכָמִים académie *f*
בֵּית־עֵקֶד־סְפָרִים bibliothèque *f*
2. עֵקֶד (—) ז (עקידה) ligotage *m*
עֲקֵדָה (229) נ ligotage (de la victime) *m*
עֲקֵדַת־יִצְחָק le sacrifice d'Isaac
עָקָה (210) נ détresse *f*, peine *f*
עָקַת־נֶפֶשׁ dépression *f*, détresse
1. עִקּוּב (51) ז (הליכה בעיקבות־פ׳) pistage *m*, filature *f*
בהש עִקּוּב אַחֲרֵי־הַמְּאֹרָעוֹת action *f* de suivre attentivement les événements
2. עִקּוּב (51) ז מתמט élévation *f* au cube
עִקּוּבִי, ־בִית ת מתמט cubique
עָקוֹל, עֲקוּלָה ת tortueux, courbe

1. עִקּוּל (51) ז משפט saisie *f*, confiscation *f*, séquestre *m*
2. עִקּוּל (51) ז (עיקום) détour *m*, sinuosité *f*
|| בהש (סילוף) déformation *f*
עִקּוּם (51) ז inflexion *f*, courbure *f*, distorsion *f*
עִקּוּם־חֹטֶם moue *f*
עִקּוּף (51) ז contournement *m*, détour *m*
1. עָקוּר, עֲקוּרָה ת (צמח) déraciné
|| בהש (פליט) déplacé, déporté
2. עָקוּר, עֲקוּרָה ת (סריס) stérilisé, châtré
1. עִקּוּר (51) ז (של־צמח) arrachement *m*, déracinement *m*
|| (של־בהמה) section *f* des jarrets
2. עִקּוּר (51) ז (סירוס) castration *f*
|| (חיטוי) stérilisation *f*
עָקוּשׁ, עֲקוּשָׁה ת courbe, tordu, crochu
עִקּוּשׁ (51) ז déformation *f*, contorsion *f*
עָקִיב, עֲקִיבָה ת conséquent, logique
עֲקִיבָא ש״פ ז Aquiba *m*
1. עֲקִיבָה (201) נ (התחקות) pistage *m*, filature *f*
2. עֲקִיבָה (201) נ (עקמומית) détour *m*
עֲקִיבוּת (48) נ esprit *m* de suite
עֲקִידָה (201) נ ligotage *m*
עֲקִימָה (201) נ inflexion *f*, contorsion *f*, grimace *f*
עֲקִימַת־אַף או ־חֹטֶם moue *f*
עֲקִימַת־שְׂפָתַיִם mouvement *m* des lèvres, chuchotement *m*
עֲקִימוּת (48) נ courbure *f*, tortuosité *f*
עָקִיף, עֲקִיפָה ת indirect
מַס עָקִיף contributions indirectes
דקדוק דִּבּוּר עָקִיף discours indirect
מֻשָּׂא עָקִיף complément d'objet indirect
|| עֲקִיפִים ז״ר détours *mpl*
בַּעֲקִיפִים או בַּעֲקִיפִין indirectement
בָּא בַּעֲקִיפִין עַל־ attaquer sournoisement
עֲקִיפָה (201) נ contournement *m*, déviation *f*
עֲקִיפַת־מְכוֹנִית dépassement *m* d'une voiture
בהש עֲקִיפַת־הַחֹק action *f* de tourner la loi
עֲקִיצָה (201) נ piqûre *f*

‖ בהש (דיבור פוגע)	trait blessant
עָקִיק (10) ז	topaze *f*
עָקִיר, עֲקִירָה ת	déracinable
עֲקִירָה (201) נ	arrachement *m*
עֲקִירָה מִן־הַשֹּׁרֶשׁ	déracinement *m*, extirpation *f*
עֲקִירַת־שֵׁן	extraction *f* d'une dent
‖ (הסרה)	enlèvement *m* déplacement *m*
‖ (יציאה)	départ *m*, déplacement
עָקָל (107) ז	corde tressée (qui maintient la kafiyya)
עֶקֶל (181) ז (עקמומית)	courbe *f*
‖ (סל)	claie (de pressoir d'olives) *f*
‖ (בספינה)	cale *f*
1. עִקֵּל (432) פ״י משפט	saisir, confisquer, mettre sous séquestre
2. עִקֵּל (432) פ״י (עיקם)	courber, fausser
‖ הִתְעַקֵּל (466) פ״י	serpenter, être tortueux
עִקֵּל, עִקֶּלֶת (ר׳ עִקְּלִים, עִקְּלוֹת) ת	bancal, cagneux
עִקָּלוֹן (39) ז	tortuosité *f*, sinuosité *f*
עִקְּלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	cagneux *n*, bancal *n*
עֲקַלְקַל, ־קַלָּה ת	tortueux, sinueux, biscornu
דְּרָכִים עֲקַלְקַלּוֹת	chemins détournés
‖ עֲקַלְקַלּוֹת נ״ר	perversité *f*
עֲקַלְקַלּוּת (47) נ	tortuosité *f*, sinuosité *f*
עֲקַלָּתוֹן (עֲקַלְתּוֹן־, ר׳ עֲקַלְתּוֹנִים) ז	zigzag *m*, labyrinthe *m*
נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן	dragon tortueux (animal mythique)
‖ בַּעֲקַלָּתוֹן	obliquement, indirectement
עִקֵּם (324) פ״י	infléchir, courber
עִקֵּם אֶת־חָטְמוֹ	faire la moue
‖ נֶעֱקַם (392) פ״ע	se tordre, se déformer
‖ עֻקַּם (432) פ״י	tordre, courber, déformer
עִקֵּם פָּנָיו	faire une grimace
עִקֵּם אֶת־הָאַף	faire la moue
בהש עִקֵּם אֶת־הַכָּתוּב	fausser le sens du texte
‖ הִתְעַקֵּם (466) פ״ע	s'infléchir, se courber
‖ הֶעֱקִים (500) פ״י	courber, déformer

עָקֹם, עֲקֻמָּה ת	courbe, curviligne
רְאִי עָקֹם	miroir déformant
בהש שֵׂכֶל עָקֹם	esprit tortueux
עֹקֶם (192, בלי ר׳) ז	courbure *f*, galbe *m*
עֲקֻמָּה (208) נ	courbe *f*
עֲקֻמּוּמִי, ־מִית ת	tortueux, sinueux, insidieux
עֲקֻמּוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	tortuosité *f*, sinuosité *f*
עֲקֻמּוּמִית (17) נ	courbure *f*, inflexion *f*
‖ בהש (מירמה)	astuce *f*, ruse *f*, perfidie *f*
עֲקַמִּימוּת (48) נ	courbure *f*, inflexion *f*
עַקֶּמֶת (—) נ רפא	scoliose *f*
עַקְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	tricheur *n*
עַקְמָנוּת (46) נ	tricherie *f*, escroquerie *f*
עַקְמָנִי, ־נִית ת	tors, tordu
עֲקַמַּף, ־מַּפָּה ת	au nez de travers
עַקְעָק (102) ז עוף	pie *f*
עִקְעֵק (462) פ״ע	jacasser
עָקַף (324) פ״י	contourner
עָקַף מְכוֹנִית	doubler une voiture
אָסוּר לַעֲקֹף	défense de doubler
בהש עָקַף חֹק	tourner une loi
עָקַף עַל־	surprendre la bonne foi de
‖ (סילף)	déformer, fausser
‖ נֶעֱקַף (392) פ״ע	être contourné
‖ הֶעֱקִיף (500) פ״י	contourner
בהש הֶעֱקִיף עַל־	jouer un mauvais tour à
עֶקֶף (—) ז	ruse *f*, malice *f*
עֹקֶף (—) ז	détour *m*
1. עָקַץ (324) פ״י (דקר)	piquer
בהש (בדברים)	piquer au vif, vexer
‖ נֶעֱקַץ (392) פ״ע	être piqué
‖ עֻקַּץ (432) פ״י	piquer
2. עָקַץ (324) פ״י (תלש)	cueillir (couper la tige)
‖ נֶעֱקַץ (392) פ״ע	être cueilli
עֹקֶץ (192, ר׳ עֳקָצִים, עָקְצֵי־) ז	dard *m*
נִטַּל עָקְצוֹ	perdre son mordant
‖ (של־פרי)	tige *f*, queue *f*, pédoncule *m*
‖ (קצה מחודד)	pointe *f*
מְחוּגַת־עֳקָצִים נ	compas *m* à pointes sèches
‖ (אחורי־הבהמה)	croupe *f*
‖ בהש (חידוד)	pointe, sarcasme *m*

עֹקֶץ־בְּדִיחָה pointe d'une plaisanterie
|| צמח עֹקֶץ־עַקְרָב héliotrope *m*, tournesol *m*
עָקְצָה (207) נ pointe *f*
עִקְצוּץ (51) ז picotement *m*, démangeaison *f*
|| בהש (בדיבור) sarcasme *m*
עָקְצָנוּת (46) נ sarcasme *m*, raillerie *f*
עִקְצֵץ (460) פ״י picoter
עָקַר (324) פ״י (תלש) arracher
עָקַר שֵׁן arracher une dent
עָקַר מִן־הַשֹּׁרֶשׁ extirper, déraciner
בהש עָקַר מִנְהָג abolir une coutume
עָקַר רַגְלָיו se mettre en marche
עוֹקֵר הָרִים érudit subtil
|| (העביר) déplacer, enlever
עָקַר דִּירָה déménager
|| נֶעֱקַר (392) פ״ע être arraché
(הורחק) être éloigné, être déplacé
(נעשה עקר) devenir stérile
|| עִקֵּר (432) פ״י (צמח) arracher
(בהמה) couper le jarret à
(המית בהמה) égorger
(סרס) châtrer, rendre stérile
(חיטא) stériliser
|| הִתְעַקֵּר (466) פ״ע s'arracher, être arraché
(נעשה עקר) devenir stérile
|| הֶעֱקִיר (500) פ״י faire déplacer
(סרס) rendre stérile
עָקָר, עֲקָרָה ת stérile
בהש וִכּוּחַ עָקָר discussion *f* stérile
כַּדּוּר עָקָר balle morte
|| °עֲקֶרֶת־הַבַּיִת (תהלים קי״ג ט׳) femme *f* stérile
עֲקֶרֶת־הַבַּיִת (לפי־המדרש) maîtresse *f* de maison
עֵקֶר (183) ז descendant *m*, rejeton *m*
|| בהש (נכרי) païen *m*
עִקָּר (95) ז (שורש) racine *f*
כּוֹס־עִקָּרִים נ breuvage stérilisant
|| (יסוד) principe *m*, base *f*, fond *m*
עִקָּר וְטָפֵל l'essentiel et l'accessoire
עִקְּרֵי־הָאֱמוּנָה les principes de la foi
עִקַּר־הָאֲרוּחָה le plat de résistance

בְּעִקָּרוֹ שֶׁל־דָּבָר au fond
לֹא הִשְׁתַּנָּה כָּל־עִקָּר il n'a pas du tout changé
כָּפַר בָּעִקָּר renier sa foi
מְפֹרָךְ מֵעִקָּרוֹ réfuté d'avance
עִקָּר חָסֵר מִן־הַסֵּפֶר tout y est sauf l'essentiel
בְּעִקָּר surtout
עִקָּרָא (ר׳ ־רִין) ז ארמית racine *f*, origine *f*
מֵעִקָּרָא dès l'origine, a priori
עַקְרָב (98) ז זואול scorpion *m*
בהש יָשַׁב אֶל־עַקְרַבִּים tomber dans un guêpier
|| °(שוט דוקרני) knout *m*
|| אסטר מַזַּל־עַקְרָב ז Scorpion (signe du zodiaque)
עַקְרַבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז (עקרב קטן) petit scorpion
|| חקל herse *f*
עַקְרַבּוּת (ר׳ ־תִים) ז זואול tarentule *f*
עַקְרַבָּן (ר׳ ־נִים) ז צמח scolopendre (fougère) *f*
עִקָּרוֹן (39) ז principe *m*
עֶקְרוֹנִי, ־נִית ז de principe, crucial
הַסְכָּמָה עֶקְרוֹנִית accord *m* de principe
|| עֶקְרוֹנִית תה״פ en principe, par principe
עֶקְרוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ fidélité *f* aux principes
עֲקָרוּת (46) נ stérilité *f*, infécondité *f*
עִקָּרִי, ־רִית ת principal, essentiel
דקדוק מַאֲמָר עִקָּרִי proposition principale
עָקַשׁ (322) פ״י pervertir, tordre, fausser
|| נֶעְקַשׁ (393) פ״ע être perverti, être tordu
|| עִקֵּשׁ (432) פ״י tordre, fausser, faire dévier
|| הִתְעַקֵּשׁ (466) פ״ע s'entêter, s'obstiner
עִקֵּשׁ, עִקֶּשֶׁת (ר׳ עִקְּשִׁים, עִקְּשׁוֹת) ת entêté, obstiné
|| (הפכפך) dépravé, tortueux, pervers
עִקְּשׁוּת (45) נ (עקמימות) tortuosité *f*, perversité *f*
עִקְּשׁוּת־פֶּה paroles sournoises
|| (קשיות־עורף) entêtement *m*, obstination *f*
עַקְשָׁן (ר׳ ־נִים) ז homme *m* opiniâtre, entêté *m*
עַקְשָׁנוּת (46) נ opiniâtreté *f*, obstination *f*
עַקְשָׁנִי, ־נִית ת entêté, opiniâtre, tenace
1. עָר (88) ז (אויב) ennemi *m*, adversaire *m*
2. עָר (88) ז צמח laurier *m*

עָר, עַר ← 1. [עור]
עֵר, עֵרָה ת éveillé, réveillé
בהש וִכּוּחַ עֵר vive discussion
°עֵר וְעוֹנֶה (מלאכי ב׳ י״ב) veilleurs et hommes de guet
עֵר לַבִּקֹּרֶת attentif à la critique
עֲרַאי (—) ז situation *f* provisoire
אֲכִילַת־עֲרַאי נ collation prise sur le pouce
בִּנְיַן־עֲרַאי ז construction *f* provisoire
עֲרָאִי, ־אִית ת accidentel, provisoire
עֲרָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* temporaire
עֲרָב ש״פ נ (ארץ) l'Arabie *f*
אַרְצוֹת־עֲרָב נ״ר les pays arabes
1. עָרַב (324) פ״ע (שקע) décliner, baisser
בַּעֲרֹב־הַיּוֹם au déclin du jour
בהש בַּעֲרֹב־יָמָיו au soir de sa vie
עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה toute joie s'est assombrie
‖ נֶעֱרַב (392) פ״ע décliner, baisser (lumière)
‖ הֶעֱרִיב (500) פ״י obscurcir, assombrir
מַעֲרִיב עֲרָבִים qui fait venir le soir
פ״ע הֶעֱרִיב הַיּוֹם le jour baisse
הִשְׁכִּים וְהֶעֱרִיב se lever tôt et se coucher tard
הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב chaque matin et chaque soir
2. עָרַב (324) פ״י (קיבל אחריות) être garant, cautionner
עָרַב לְפ׳ cautionner qn, répondre de qn
(נתן במשכון) donner en gage, engager
בהש עָרַב אֶת־לִבּוֹ oser, prendre un risque
‖ נֶעֱרַב (392) פ״ע être garanti
‖ הִתְעָרֵב (473) פ״ע parier
3. °עָרַב (324) פ״י (עסק בסחר) échanger, troquer
4. עָרַב (315) פ״ע (נעם) être agréable, plaire
יֶעֱרַב לְךָ! bon appétit!
‖ נֶעֱרַב (392) פ״ע être agréable
‖ הֶעֱרִיב (500) פ״י rendre agréable
5. עָרַב (437) פ״י (עירבב) mélanger, mêler
אֵין מְעָרְבִים שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה on ne mélange pas les réjouissances
‖ דת faire un *érouv* (voir le mot עֵרוּב)
‖ הִתְעָרֵב (473) פ״ע se mélanger

(התבולל) se fondre, se confondre
(נכנס לעניין) intervenir
אַל תִּתְעָרֵב ne t'en mêle pas
1. עָרֵב, עֲרֵבָה ת (אחראי) garant, responsable
עֲרֵבִים זֶה בָּזֶה solidairement responsables
2. עָרֵב, עֲרֵבָה ת (נעים) agréable, plaisant, suave
עֶרֶב (174) ז soir *m*, soirée *f*
עֶרֶב עֶרֶב chaque soir
הָעֶרֶב ce soir
מָחָר בָּעֶרֶב demain soir
אֲרוּחַת־עֶרֶב נ dîner *m*
לִפְנוֹת־עֶרֶב vers le soir, dans la soirée
בֵּין־הָעַרְבַּיִם dans l'après-midi
‖ (יום לפני־) veille *f*
עֶרֶב־שַׁבָּת vendredi *m*
עֶרֶב־חַג veille de fête
בהש עֶרֶב־הַמִּלְחָמָה à la veille de la guerre
1. עֵרֶב (180) ז (תערובת) ramassis *m*
עֵרֶב רַב populace *f*, racaille *f*
2. עֵרֶב (—) ז (באריגה) trame *f*
שְׁתִי וָעֵרֶב en long et en large, en croix
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב נ contre-interrogatoire *m*
‖ אדר transept *m*
°עָרֹב (—) ז insectes piquants
1. עַרְבָא (—) ז ארמית soir *m*
עַרְבָא טָבָא! bonsoir!
2. עַרְבָא (—) ז ארמית garant *m*
עִרְבֵּב (458) פ״י mélanger, mêler
‖ (בילבל) confondre, troubler, embrouiller
‖ הִתְעַרְבֵּב (491) פ״ע se mêler, se confondre
1. עֲרָבָה (217) נ גיאוגר plaine *f* aride, steppe *f*
זְאֵב־עֲרָבוֹת ז loup *m* des steppes
‖ הָעֲרָבָה la plaine du Jourdain
°יָם־הָעֲרָבָה la Mer Morte
2. עֲרָבָה (217, ר׳ גם עֲרָבִים, עַרְבֵי־) נ צמח saule *m*
עממי עֲרָבָה חֲבוּטָה vieille baderne
3. עֲרָבָה (ר׳ עֲרָבוֹת) נ (ענן) nuée *f* d'orage
°רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת qui chevauche les nuées
עֲרֵבָה (229) נ (גיגית) auge *f*, baquet *m*, cuve *f*
‖ (סירה קטנה) barque *f*, canot *m*

|| ← 2.1. ערב
ערבה (208) נ — garantie *f*, gage *m*, caution *f*
בן־ערבה ז — ôtage *m*
מחסן־ערבה ז — entrepôt *m*
ערבוב (51) ז — mélange *m*
|| (בילבול) — désordre *m*, pêle-mêle *m*
ערבוב־פרשיות — confusion *f*
ערבוביה (207) נ — désordre *m*, confusion *f*
בערבוביה — pêle-mêle
ערבול (51) ז (של־מלט) — malaxage *m*
|| (של־נחל) — tourbillon *m*
ערבון (ערבון־, ר' ערבונות) ז — caution *f*, gage *m*
|| מסחר בערבון מגבל — à responsabilité limitée
ערבות (48) נ (נעימות) — agrément *m*, plaisir *m*
ערבות (45) נ (אחריות) — garantie *f*, caution *f*
ערבות בנקאית — caution bancaire
שחרר בערבות — être libéré sous caution
°ערבי (ר' ־בים) ז — bédouin *m*
ערבי, ־ביה (ר' ־בים, ־ביות) ש — Arabe *n*
|| ערבי, ־בית ת — arabe
דבר ערבית — parler arabe
1. ערבית (ר' ־ביות) נ — soir *m*
תפלת־ערבית נ — prière *f* du soir
|| (נשף) — soirée *f*
2. ערבית ← ערבי
1. ערבל (91) ז או ערבלית (17) נ (מכונה) — mélangeur *m*, bétonnière *f*
2. ערבל (91) ז (מערבולת) — tourbillon *m*
ערבל (458) פ"י (בטון) — malaxer
|| (מים או אוויר) — faire tourbillonner
|| כהש (בילבל) — confondre, troubler
|| התערבל (491) פ"ע (בטון) — être malaxé
(אבק) — tourbillonner
ערבלן (97) ז — malaxeur (ouvrier) *m*
ערבלת (256) נ — tourbillon *m*
ערבסקה (ר' ־קות) נ — arabesque *f*
ערברבה (ר' ־בות) נ צמח — épilobe *m*
ערבתי, ־תית ת — aride, désertique
1. ערג (324) פ"ע (נכסף) — désirer ardemment
ערג ל־ או אל־ — languir après
|| (התחנן) — supplier, implorer

|| התערג (473) פ"ע — soupirer, languir
|| העריג (500) פ"י — faire désirer
2. ערג (324) פ"י חקל — diviser (un jardin) en parterres
|| נערג (392) פ"ע — être divisé en parterres
ערגה (ר243, ר' ערגות, ערגות־) נ — nostalgie *f*
ערגול (51) ז — laminage *m*
ערגון (ערגון־, ר' ערגונות) ז — désir *m*, nostalgie *f*
ערגל (458) פ"י — laminer
|| התערגל (491) פ"ע — être laminé
ערגני, ־נית ת — languissant, nostalgique
1. ערד (324) פ"י — expulser, chasser
2. ערד (437) פ"י — émietter, effriter
ערדל (91, זוגי ערדלים 263) ז — caoutchouc (chaussure) *m*
ערדע (464) פ"ע — coasser
1. [ערה] נערה (409) פ"ע (התגלה) — apparaître
(נשפך) — être répandu, être versé
|| ערה (450) פ"י (חשף) — découvrir, mettre à nu
(שפך) — répandre, verser, transvaser
רפא ערה דם — transfuser du sang
||(הרס) — détruire, démolir, raser
|| התערה (481) פ"ע — se découvrir, être dénudé
|| הערה (511) פ"י — découvrir, dénuder
הערה למות נפשו — s'exposer à la mort
2. ערה (450) פ"י (הדביק) — relier, rattacher, unir
כהש מערה באדמתו — attaché à sa terre
מערה ביונית — versé en grec
|| התערה (481) פ"ע — s'attacher, s'unir
כהש (השתרש) — s'enraciner, s'intégrer
ערה, ערה ת — dénudé, dépouillé
ערוב (49) ז — mélange *m*
ערוב־פרשיות — pêle-mêle *m*, confusion *f*
|| דת — mise *f* en commun, *érouv m*
ערוב־תחומים — chevauchement *m* de domaines (où l'on peut se déplacer le sabbat)
ערוב־תבשילים — cuisine mélangée (du sabbat et d'un jour de fête)
ערוב־חצרות — usage commun d'une cour (pendant le sabbat)

עממי עָרוּב	enceinte (délimitant le territoire d'une commune) *f*
1. עָרוּג, עֲרוּגָה ת (מתגעגע)	languissant
2. עָרוּג, עֲרוּגָה ת חקל	divisé en parterres
‖ בהש (מסודר)	ordonné, rangé
עֵרוּג (49) ז חקל	division *f* en parterres
עֲרוּגָה (201) נ	parterre (de fleurs) *m*, plate-bande *f*
עֲרוּגִית (17) נ	petit parterre
1. עָרוֹד (28) ז זואול	âne *m* de Nubie
2. עָרוֹד (28) ז	lézard venimeux
עֶרְוָה (243, ר׳ עֲרָיוֹת, עֶרְיוֹת־) נ	nudité *f*, sexe *m*
‖ בהש (גנאי)	tache *f*, lacune *f*
עֶרְוַת־דָּבָר	chose *f* déshonnête
עֶרְוַת־הָאָרֶץ	les points vulnérables du pays
‖ דת (יחסי־מין אסורים)	inceste *m*
גִּלּוּי־עֲרָיוֹת ז	fornication *f*, union prohibée
עֵרוּי (49) ז	épanchement *m*, transvasement *m*
רפא עֵרוּי־דָּם	transfusion *f* de sang
עָרוּךְ, עֲרוּכָה ת	disposé, préparé, rangé
עָרוּךְ לַמִּלְחָמָה	rangé en ordre de bataille
שֻׁלְחָן עָרוּךְ	table dressée
בהש שֻׁלְחָן עָרוּךְ (ספר־הלכות)	code rituel
‖ (מנוסח)	rédigé, ordonné
‖ עָרוּךְ ז	lexique *m*
עָרוֹם ← עֵרֹם	
1. עָרוּם, עֲרוּמָה ת (פיקח)	intelligent, prudent
‖ (נוהג במירמה)	rusé, malin
לְשׁוֹן־עֲרוּמִים נ	langage subtil
2. עָרוּם, עֲרוּמָה (צבור לערימה)	entassé, empilé
1. עֵרוּם (49, בלי ר׳) ז (עירטול)	mise *f* à nu
2. עֵרוּם (49, בלי ר׳) ז (צבירה)	entassement *m*
עָרוּץ (10) ז	ravin *m*, gorge *f*
עֲרוּץ־נַחַל	lit *m* d'un torrent
בהש (מסלול)	voie *f*, courant *m*
(ברדיו)	canal *m*
עֵרוּר (49) ז	excitation *f*, stimulation *f*
עֵרוּת (48, בלי ר׳) נ (זריזות)	vivacité *f*, agilité *f*
‖ (תשומת־לב)	vigilance *f*, attention *f*
עִרְטוּל (51) ז	mise *f* à nu, dépouillement *m*
עַרְטִילָאוּת (46, בלי ר׳) נ	nudité *f*
‖ בהש (ריקנות)	vide *m*, néant *m*
עַרְטִילַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ת	nu
נְשָׁמוֹת עַרְטִילָאִיּוֹת	âmes *fpl* en peine
‖ (מופשט)	abstrait
‖ (חסר־כול)	dépourvu de tout
עִרְטֵל (460) פ״י	mettre à nu, déshabiller
‖ הִתְעַרְטֵל (494) פ״ע	se déshabiller
בהש הִתְעַרְטֵל מִן־	se dépouiller de
עַרְטָנִית (17) נ צמח	léontice *m*
עֵרִי (7) ז	coutre (de charrue) *m*
1. עֲרִיבָה (201) נ (בוא הערב)	coucher *m* du soleil
2. עֲרִיבָה (201) נ (נעימות)	agrément *m*
עֲרִיגָה (201) נ (תשוקה)	désir *m*, nostalgie *f*
עֶרְיָה (243) נ	nudité *f*
‖ תה״פ	à nu, à découvert
עֲרִיָּה (202) נ	épanchement *m*
עֶרְיוֹן (עֶרְיוֹן, בלי ר׳) ז	nudité *f*
עֲרָיוֹת ← עֶרְוָה	
עָרִיךְ (14) ז מטבח	couvert *m*
עֲרִיכָה (201) נ	disposition *f*, arrangement *m*
עֲרִיכַת־טִיּוּל	organisation *f* d'une excursion
עֲרִיכַת־שֻׁלְחָן	mise *f* d'une table
עֲרִיכַת־עִתּוֹן	rédaction *f* d'un journal
בהש עֲרִיכַת־שְׂפָתַיִם	élocution *f* facile
‖ משפט עֲרִיכַת־דִּין	profession *f* d'avocat
‖ מטבח עֲרִיכַת־בָּצֵק	action *f* d'étendre la pâte
דַּף־עֲרִיכָה ז	planche *f* à pâte
1. עָרִיס (10) ז חקל	espalier *m*
2. עָרִיס (10) ז (אריס)	fermier *m*
1. עֲרִיסָה (201) נ (של־תינוק)	berceau *m*
בהש עָמַד לְיַד־עֲרִיסַת־	avoir été l'un des initiateurs de
‖ טכנ (של־טלפון)	fourche *f*
2. עֲרִיסָה (201) נ (כלי־לישה)	pétrin *m*
עֲרִיסֹנֶת (256) נ	petit berceau
עֲרִיף (10) ז	nuage *m*
1. עֲרִיפָה (201) נ (התזת־ראש)	décapitation *f*
2. עֲרִיפָה (201) נ (טיפטוף)	ruissellement *m*
1. עָרִיץ (14) ז (רשע)	méchant *m*, brute *f*, homme violent

‖ (גיבור) — homme puissant, héros *m*

‖ (שליט תקיף) — tyran *m*, despote *m*

2. **עָרִיץ** (10) ז (ערוץ) — ravin *m*, fente *f*

עָרִיצוּת (עֲרִיצוּת־, בלי ר׳) נ — cruauté *f*, tyrannie *f*

‖ (גבורה) — puissance *f*, héroïsme *m*

עָרִיצִי, ־צִית ת — tyrannique, despotique

עָרִיק (10) ז צבא — déserteur *m*

עֲרִיקָה (201) נ צבא — désertion *f*

עֲרִיקוּת (48) נ צבא — crime *m* de désertion

‖ בהש (השתמטות) — dérobade *f*

עֲרִירָה (201) נ — démolition *f*, destruction *f*

עֲרִירוּת (48) נ — défaut *m* de postérité

‖ (גלמודות) — solitude *f*, délaissement *m*

עֲרִירִי, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — sans postérité

‖ (גלמוד) — solitaire, délaissé

עֲרֹךְ (—) ז — comparaison *f*

אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו — il est incomparable

לְאֵין־עֲרֹךְ — incomparablement

עָרַךְ (324) פ״י — ranger, disposer, arranger

עָרַךְ אֲסֵפָה — tenir une réunion

עָרַךְ הַשְׁוָאָה — établir une comparaison

עָרַךְ מִלְחָמָה — engager une bataille

עָרַךְ שֻׁלְחָן — dresser une table

(ניסח) עָרַךְ עִתּוֹן — rédiger un journal

(הישווה) — comparer

‖ מטבח עָרַךְ בָּצֵק — étendre une pâte

‖ פ״ע (היה שווה) — être comparable

מִי יַעֲרָךְ־לָךְ? — qui peut se comparer à toi?

‖ נֶעֱרַךְ (392) פ״ע — être rangé, être disposé

נֶעֱרַךְ לִקְרָב — être rangé en bataille

(נוסח) — être rédigé

(נאמד) — être estimé, être évalué

‖ הֶעֱרִיךְ (500) פ״י (אמד) — estimer, évaluer

(החשיב) — estimer, apprécier

אֲנִי מַעֲרִיךְ אוֹתוֹ מְאוֹד — je l'estime beaucoup

עֵרֶךְ (171) או **עֶרֶךְ** (180) ז — valeur *f*

בַּר־ (או בַּעַל־) עֵרֶךְ — important, de valeur

חֲסַר־ (או בְּטוּל־) עֵרֶךְ — insignifiant

שְׁוֵה־עֵרֶךְ — équivalent

אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי — mon pareil, un homme de ma trempe

עֵרֶךְ מֻחְלָט — valeur absolue

שִׁנּוּי־עֲרָכִים ז — réévaluation *f*

‖ מתמט — valeur

עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ — règle *f* de trois

‖ (בכלכלה) עֵרֶךְ מוּסָף — plus-value *f*, valeur ajoutée

עֵרֶךְ נָקוּב — valeur nominale

בנק נִיְרוֹת־עֵרֶךְ — titres *mpl*, valeurs *fpl*

‖ דקדוק עֵרֶךְ־הַיִּתְרוֹן — comparatif *m*

עֵרֶךְ־הַהַפְלָגָה — superlatif *m*

‖ (סדר) — disposition *f*

‖(מערכה) עֵרֶךְ־בְּגָדִים — costume *m*

עֵרֶךְ־כֵּלִים — trousse *f* d'outils

‖ (במילון) — article *m*, mot-souche *m*

‖ בְּעֵרֶךְ תה״פ — environ, à peu près

עַרְכָּאָה או **עַרְכֵּי** (ר׳ עַרְכָּאוֹת) נ — tribunal *m*, administration *f*

משפט עַרְכָּאָה רִאשׁוֹנָה — première instance

עֲרָכָה (218) נ — estimation *f*, évaluation *f*

עֶרְכָּה (243, ר׳ עֲרָכוֹת, עֶרְכוֹת־) נ — assortiment (d'outils) *m*, attirail *m*

עֶרְכּוּת (45) נ — disposition *f*

עֶרְכּוּת־לֵב — pensées *fpl*, réflexion *f*

עַרְכֵּי ← עַרְכָּאָה

עֶרְכִּי, ־כִּית ת — valable, de valeur

‖ כים דּוּ־עֶרְכִּי — ambivalent, bivalent

תְּלַת־עֶרְכִּי — trivalent

רַב־עֶרְכִּי — polyvalent

עֶרְכִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ כים — valence *f*

חַד־עֶרְכִּיּוּת — monovalence *f*

דּוּ־עֶרְכִּיּוּת — bivalence *f*

°עֶרְכָּךְ (—) ז — valeur conventionnelle

[ערכל] **הִתְעַרְכֵּל** (491) פ״ע — se tordre, s'empêtrer

1. **עָרַל** (324, בינוני עָרֵל) פ״י — laisser intact

‖ נֶעֱרַל (392) פ״ע — être gardé intact

בהש נֶעֱרַל לִבּוֹ — son esprit devint obtus

‖ הִתְעָרֵל (473) פ״ע — devenir obtus

‖ הֶעֱרִיל (500) פ״י — laisser intact

בהש הֶעֱרִיל לִבּוֹ — avoir l'esprit obtus

2. [ערל] **נֶעֱרַל** (392) פ״ע (הורעל) — s'empoisonner

עָרֵל, עֲרֵלָה ת — incirconcis

בהש עֲרַל־אֹזֶן	dur d'oreille
עֲרַל־ (או עֲרֵל־) לֵב	au coeur endurci
עֲרַל־רֶגֶשׁ	insensible
עֲרַל־שְׂפָתַיִם	bègue
‖ דת (עץ־פרי)	(fruit) interdit
עָרְלָה (244) נ	prépuce *m*
בהש עָרְלַת־לֵב	dureté *f* de cœur
‖ דת (פרי)	fruit (d'un jeune arbre) interdit à la consommation
עֲרֵלָה (229) או עֲרֵלִית (17) נ עממי	non-juive *f*
עֲרֵלוּת (48) נ	absence *f* de circoncision
1. עָרַם (324) פ״י (צבר)	entasser, amonceler
‖ נֶעֱרַם (392) פ״ע	être entassé, s'amonceler
‖ הִתְעָרֵם (473) פ״ע	s'entasser, s'amonceler
2. עָרַם (324) פ״ע (נהג במירמה)	être rusé
‖ הֶעֱרִים (500) פ״י	ruser, user de ruses
הֶעֱרִים עַל־פ׳	surprendre la bonne foi de qn
בהש הֶעֱרִים עַל־חֹק	tourner une loi
הֶעֱרִים סוֹד	tramer des intrigues
‖ פ״ע (החכים)	devenir sagace
3. עָרַם (437) פ״י (חשף)	mettre à nu, dépouiller
‖ הִתְעָרֵם (473) פ״ע	se déshabiller
‖ הֶעֱרִים (500) פ״י	mettre à nu, déshabiller
עָרֹם, עֲרֻמָּה ת	nu
עֹרֶם (190) ז	ruse *f*, malice *f*, astuce *f*
עֲרֵמָה (229) נ	tas *m*, monceau *m*
עֲרֵמַת־אַשְׁפָּה	tas de fumier
עָרְמָה (207) נ (מירמה)	ruse *f*, malice *f*
‖ (חכמה)	sagacité *f*, finesse *f*
עַרְמוּמִי, ־מִית ת	rusé, malin, astucieux
עַרְמוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) או עַרְמוּמִית (17) נ	ruse *f*
עַרְמוֹן (21) ז צמח (עץ)	châtaignier *m*, marronnier *m*
(פרי)	châtaigne *f*, marron *m*
בהש הוֹצִיא הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ	tirer les marrons du feu
‖ °(דולב)	platane *m*
עַרְמוֹנִי, ־נִית ת	châtain, marron (couleur)
עַרְמוֹנִית (—) נ אנטום	prostate *f*
‖ מוס	castagnette *f*
1. עַרְמִימוּת (48) נ (מירמה)	ruse *f*, malice *f*

2. עַרְמִימוּת (48) נ (ערטילאות)	nudité *f*
עֵרָנוּת (46) נ	vigilance *f*, vivacité *f*
עֵרָנִי, ־נִית ת	éveillé, vif, alerte
‖ מוס	allegro
1. עָרַס (437) פ״י חקל	disposer en espaliers
2. עָרַס (437) פ״י (עירבב)	mélanger
(בצק)	détremper
‖ הִתְעָרֵס (473) פ״ע	devenir compact
1. עֶרֶס (164) ז (מיטה)	lit *m*, couche *f*
2. עֶרֶס (163) ז (שורת־בתים)	rangée *f* de maisons
עַרְסָל (91) או עַרְסוֹל (21) ז	hamac *m*
עִרְסֵל (460) פ״י	bercer, balancer
‖ (שילב)	croiser (les jambes)
‖ הִתְעַרְסֵל (494) פ״ע	se bercer, se balancer
(השתלב)	être croisé
עַרְסָן (91) ז	gruau *m*
1. עִרְעוּר (51) ז (התנגדות)	contestation *f*
‖ (זעזוע)	ébranlement *m*
‖ משפט	appel *m*, recours *m*
הִגִּישׁ עִרְעוּר	interjeter appel
זְכוּת־עִרְעוּר נ	droit *m* de recours
בֵּית־מִשְׁפָּט ז לְעִרְעוּרִים	cour *f* d'appel
2. עִרְעוּר (51) ז (גירגור)	gargarisme *m*
1. עַרְעָר (102) ז צמח	genévrier *m*
כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה	délaissé comme le genièvre dans la steppe
‖ בהש (גלמוד)	solitaire *m*
2. עַרְעָר (102) ז (עירעור)	contestation *f*
קָרָא עַרְעָר עַל־	contester, s'opposer à
3. עַרְעָר (102) ז (מקרה)	hasard *m*
1. עִרְעֵר (462) פ״י (זיעזע)	ébranler, saper
‖ עִרְעֵר עַל־	protester contre
משפט	faire appel
‖ הִתְעַרְעֵר (492) פ״ע	être ébranlé
2. עִרְעֵר (462) פ״י (גירגר)	gargariser
עִרְעֵר אֶת־גְּרוֹנוֹ	se râcler la gorge
עַרְעָרוּת (46) נ	solitude *f*, délaissement *m*
1. עָרַף (324) פ״י (היתיז ראש)	décapiter
בהש (הרס)	démolir
עֶגְלָה עֲרוּפָה	génisse immolée (pour expier la mort d'un inconnu)

|| נֶעֱרַף (39) פ"ע — être décapité
|| הִתְעָרֵף (473) פ"ע — être égorgé
|| הֶעֱרִיף (500) פ"ע — tourner le dos
2. עָרַף (324) פ"י (היזיל) — faire couler
|| פ"ע — ruisseler, couler
|| הֶעֱרִיף (500) פ"י — faire couler, déverser
בהש הֶעֱרִיף שְׁבָחִים עַל־ — abreuver de louanges
3. עָרַף (324) פמ"י (פרט כסף) — changer en petite monnaie
עֹרֶף (187, ר' עֲרָפִים, עָרְפֵּי־) ז — nuque *f*
פָּנָה עֹרֶף — tourner le dos
בהש הִקְשָׁה עָרְפּוֹ — s'obstiner, s'entêter
קְשֵׁה־עֹרֶף — obstiné, entêté
|| צבא — arrière *m*, étape *f*
עֲרָפָד (91) ז זואול — vampire *m*
|| בהש (אדם) — vampire
עִרְפּוּל (51) ז — embrouillement *m*, obnubilation *f*
עָרְפִּי, ־פִּית ת — de dos, d'arrière
שׁוּרָה עָרְפִּית — colonne *f* par un
|| צבא — d'arrière, d'étape
בָּסִיס עָרְפִּי — dépôt *m*
עָרְפִּית (17) נ — dossière (partie du harnais) *f*
עֲרָפֶל (72) ז — brouillard *m*, brume *f*
בהש לוּט בַּעֲרָפֶל — couvert de brouillard
עַרְפִלֵּי־טֹהַר — moutons (nuages) *mpl*
עִרְפֵּל (458) פ"י — brouiller, voiler
|| הִתְעַרְפֵּל (491) פ"ע — se brouiller, se voiler
בהש — devenir indistinct
עַרְפִלּוּת (47) נ — nébulosité *f*
עַרְפִלִּי, ־לִית ת — brumeux, nébuleux
|| בהש — brouillé, voilé
|| עַרְפִלִית נ אסטר — nébuleuse *f*
עַרְפִלִּיּוּת (47, בלי ר') נ — nébulosité *f*
עֲרָפֶלֶת (256) נ — brouillard épais
עָרַץ (324) פ"ע (פחד) — craindre, avoir peur
|| פ"י (הפחיד) — effrayer, faire peur
(השחית) — détruire, démolir
|| נֶעֱרַץ (392) פ"ע — être vénéré
|| הֶעֱרִיץ (500) פ"י (הפחיד) — effrayer, épouvanter
(חלק כבוד) — vénérer, admirer

עֶרֶץ (—) ז — puissance *f*, force *f*
בהש שְׁמֵי־עֶרֶץ ז"ר — les espaces *mpl* célestes
עַרְצָב (91) ז חרק — taupe-grillon *m*, courtilière *f*
עַרְצוֹן (39) ז — érosion *f*
עֲרָק (ר' ־קִים) ז — corbeille *f* de jonc
עָרַק (324) פ"ע — s'enfuir, se sauver, s'évader
צבא — déserter
עֲרָק או אָרָק (—) ז — anisette *f*
עַרְקָה (236) נ — courroie *f*, lanière *f*
עַרְקוּב (51) ז — genou *m*, jarret *m*
[ערקל] הִתְעַרְקֵל (494) פ"ע — s'empêtrer, s'enchevêtrer
עַרְקָנוּת (46) נ פסיכ — évasion *f*
עַרְקְתָא (—) נ ארמית — courroie *f*, lanière *f*
עַרְקְתָא דִּמְסָאנָא — lacet *m* de soulier
עֲרָר (88) ז — objection *f*, protestation *f*
קָרָא עֲרָר עַל־ — protester contre
|| משפט — appel *m*, recours *m*
1. עָרַר (324) פ"ע (עַל־) — objecter, contester
|| משפט — interjeter appel
2. [ערר] הֶעֱרִיר (500) פ"י — rendre stérile
עֶרֶשׂ (164) ז (מיטה) — lit *m*
עֶרֶשׂ־דְּוָי — lit de douleur
|| (עריסה) — berceau *m*
שִׁיר־עֶרֶשׂ ז — berceuse *f*
בהש דְּפוּס־עֶרֶשׂ ז — incunable *m*
1. עָשׁ (עַשׁ־; ר' עֲשִׁים, עֲשֵׁי־) ז זואול — mite *f*
אֲכוּל־עָשׁ — rongé de mites, mité
2. עָשׁ (—) ז אסטר — Orion (étoile) *m*
עֵשֶׂב (180) ז — herbe *f*
עֲשָׂבִים רָעִים או שׁוֹטִים — mauvaises herbes
עַשְׂבֵי־יָם — algues *fpl*, herbe marine
[עשב] נֶעֱשַׂב (392) פ"ע — se couvrir d'herbe
|| עִשֵּׂב (432) פ"י — désherber, sarcler
|| הֶעֱשִׂיב (500) פ"ע — se couvrir d'herbe
עִשְׂבָּה (243, ר' עֲשָׂבוֹת, עִשְׂבוֹת־) נ — gazon *m*
עִשְׂבּוֹנַאי (61) ז — botaniste *m*, herboriste *m*
עִשְׂבּוֹנִי, ־נִית ת — herbacé, herbeux
עִשְׂבִּיָּה (202) נ — herbier *m*
1. עָשָׂה (351) פ"י — faire
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה — aussitôt dit aussitôt fait

אֵין מַה לַּעֲשׂוֹת il n'y a rien à faire

עָשָׂה כְּבְתוֹךְ שֶׁלּוֹ se conduire en maître

עָשָׂה עַצְמוֹ חֵרֵשׁ faire le sourd

עָשָׂה נְפָשׁוֹת לְ־ recruter des adhérents à

עָשָׂה חַיִּים mener la belle vie

עממי עָשָׂה כֶּסֶף gagner beaucoup d'argent

עָשָׂה לְפ' אֶת־הַמָּוֶת rendre la vie impossible à qn

|| (הצמיח) produire

עָשָׂה פֵּרוֹת porter des fruits

|| (גרם) causer

|| (מינה) nommer

|| (טיפח) עָשָׂה צִפָּרְנָיו soigner ses ongles

עָשָׂה שְׂפָמוֹ tailler sa moustache

|| דת מִצְוַת־עֲשֵׂה נ commandement *m*

מִצְוַת־לֹא־תַעֲשֶׂה interdiction *f*

|| פ״ע (שהה) séjourner

|| נַעֲשָׂה (411) פ״ע être fait, se faire

מַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא יֵעָשֶׂה action *f* inadmissible

(נהפך ל־) devenir

נַעֲשָׂה כְּ־ être considéré comme

|| עִשָּׂה (453) פ״י faire agir, stimuler

גָּדוֹל הַמְעַשֶּׂה מִן־הָעוֹשֶׂה l'instigateur a plus de mérite que l'exécutant

חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה rire forcé

|| הֶעֱשָׂה (511) פ״י pousser à agir, inciter

2. **עִשָּׂה** (453) פ״י (לחץ) serrer, presser

עֵשָׂו ש״פ ז Esaü *m*

עִשּׂוּב (51) ז désherbage *m*, sarclage *m*

עָשׂוּי, עֲשׂוּיָה ת fait, accompli

מַה שֶּׁנַּעֲשָׂה עָשׂוּי ce qui est fait est fait

עָשׂוּי לִבְלִי־חַת d'un tempérament intrépide

עָשׂוּי לְהִשְׁתַּנּוֹת susceptible de changer

אָדָם עָשׂוּי לִטְעוֹת tout le monde peut se tromper

עִשּׂוּי (51) ז contrainte *f*, coercition *f*

1. **עָשׁוּן, עֲשׁוּנָה** ת (מכוסה עשן) fumeux, enfumé

2. **עָשׁוּן, עֲשׁוּנָה** ת (קשה) fort, dur, raide

עִשּׁוּן (51) ז (העלאת־עשן) émission *f* de fumée

|| (נגד־חידקים) fumigation *f*

|| (שימורים) fumage *m*

עִשּׁוּן־דָּגִים fumaison *f* de poissons

|| (של־טבק) habitude *f* de fumer

הָעִשּׁוּן אָסוּר défense *f* de fumer

חֲדַר־עִשּׁוּן ז fumoir *m*

קְרוֹן־עִשּׁוּן ז compartiment *m* pour fumeurs

עָשׁוֹק, עֲשׁוֹקָה ש oppresseur *n*, exploiteur *n*

עָשׁוּק, עֲשׁוּקָה ת opprimé, exploité, frustré

עִשּׁוּק (51) ז exploitation (d'autrui) *f*

עָשׂוֹר (28) ז °(עשרה חדשים) dix mois

יָמִים אוֹ עָשׂוֹר un an ou dix mois

|| (עשר שנים) décennie *f*, décade *f*

נִכְנַס לֶעָשׂוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְחַיָּיו être au début de la trentaine

|| (העשירי לחודש) le dix du mois

צוֹם־הֶעָשׂוֹר ז le jeûne du 10 *Tichré*

|| °(כלי־נגינה קדמון) harpe *f* à dix cordes

עִשּׂוּר (51) ז prélèvement *m* de la dîme

עָשׂוֹרִי, ־רִית ת décimal

הַשִּׁיטָה הָעֲשׂוֹרִית le système décimal

עָשׁוֹשׁ, עֲשׁוֹשָׁה ת faible, débile

עָשׁוֹת, עֲשׁוֹתָה ת forgé, trempé, solide

עֲשִׂיָּה (202) נ action *f*, exécution *f*

עוֹלַם־הָעֲשִׂיָּה ז le monde de l'action

הִקְדִּים עֲשִׂיָּה לִשְׁמִיעָה agir sans attendre d'explications

עֲשִׂיַּת־דִּין לְעַצְמוֹ action *f* de se faire justice à soi-même

עַשְׂיָנוּת (46) נ activisme *m*

עָשִׁיר, עֲשִׁירָה ת riche, opulent

עֲשִׂירוֹן (ר' ־נִים) ז (בסטטיסטיקה) décile *m*

עֲשִׁירוּת (48) נ richesse *f*

עֲשִׂירִי, ־רִית ת dixième

|| עֲשִׂירִית נ dixième (fraction) *m*

עֲשִׂירִיָּה (202) נ (החלק העשירי) dixième *m*

|| (קבוצה של עשרה) dizaine *f*

עַשְׁשׁוּת (48) נ faiblesse *f*, débilité *f*

עָשִׁית, עֲשִׁיתָה ת stable, fixe

עָשַׁן (320 נ) פ״ע fumer

כהש עָשַׁן אַפּוֹ בְּפ' être irrité contre qn

|| עִשֵּׁן (432 נ) פ״י fumer

אָסוּר לְעַשֵּׁן — défense *f* de fumer
הַתַּנּוּר מְעַשֵּׁן — le poêle fume
(לשם־חיטוי) — fumiger
עַשֵּׁן עֵצִים — fumiger des arbres
(בושם) עַשֵּׁן קְטֹרֶת — brûler de l'encens
(שימורים) עַשֵּׁן דָּג — fumer du poisson
(כיסה בעשן) — enfumer, noircir de fumée
קִירוֹת מְעֻשָּׁנִים — murs enfumés
|| הִתְעַשֵּׁן (466 נ) פ״ע — s'emplir de fumée
(בשר) — être fumé, être boucané
|| הֶעֱשִׁין (500 נ) פ״י — faire monter en fumée
עָשָׁן (107, נס׳ עֲשַׁן־ או °עֶשֶׁן־) ז — fumée *f*
צבא פְּגַז־עָשָׁן ז — obus *m* fumigène
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ — il est furieux
עָשֵׁן, עֲשֵׁנָה ת — fumant
עָשֹׁן, עֲשֹׁנָה ת — gris, cendré
עֹשֶׁן (—) ז — fumée *f*
עַשְׁנוּנִי, ־נִית ת — gris, cendré
עֲשָׁנִי, ־נִית ת — fumeux, gazeux
1. עַשְׁנָן (ר׳ ־נִים) ז — fumeur *m*
עַשְׁנָן מֻבְהָק — fumeur enragé
2. עַשְׁנָן (91) ז צמח — fumeterre *f*
[עשנן] הִתְעַשְׁנֵן (494 נ) פ״ע — émettre de la fumée
עֹשֶׁף (עָשְׁפּוֹ; ר׳ עֳשָׁפִים, עָשְׁפֵּי־) ז — pointe (de la pioche) *f*
עָשַׁק (324) פ״ע — avoir affaire à, se mêler de
|| הִתְעַשֵּׁק (466) פ״ע — se disputer
עֵשֶׁק (183) ז — dispute *f*, querelle *f*
עָשַׁק (324) פ״י — spolier, frustrer, opprimer
|| נֶעֱשַׁק (392) פ״ע — être opprimé, être exploité
|| עִשֵּׁק (432) פ״י — opprimer, exploiter (autrui)
עֹשֶׁק (190) ז — spoliation *f*, frustration *f*, oppression *f*
עַשְׁקָן (ר׳ ־נִים) ז — exploiteur *m*, extorqueur *m*
עַשְׁקָנוּת (46) נ — exploitation (d'autrui) *f*
עַשְׁקָנִי, ־נִית ת — oppressif *m*
עָשַׂר (324) פ״י — prélever la dîme
|| עִשֵּׂר (432) פ״י — prélever la dîme sur
|| הִתְעַשֵּׂר (466) פ״ע — être soumis à la dîme
|| הֶעֱשִׂיר (500) פ״י — prélever la dîme sur
עֶשֶׂר, עֶשֶׂר ← עֲשָׂרָה

עָשַׁר (320) פ״ע — devenir riche, s'enrichir
|| נֶעֱשַׁר (393) פ״ע — devenir riche
|| עִשֵּׁר (432) פ״י — enrichir
|| הִתְעַשֵּׁר (466) פ״ע — s'enrichir
(התחזה כעשיר) — faire étalage de richesse
|| הֶעֱשִׁיר (500) פ״י — enrichir
פ״ע — s'enrichir
עֹשֶׁר (190, בלי ר׳) ז — richesse *f*
עֲשָׂרָה (נס׳ עֲשֶׂרֶת־; נ׳ עֶשֶׂר) ש״מ — dix
עֲשָׂרָה בְּטֵבֵת — le dix *Téveth*
עֲשֶׂרֶת־הַדִּבְּרוֹת — les dix commandements
עֶשֶׂר־יָדוֹת לוֹ בְּ־ — avoir une large part à
|| אַחַד־עָשָׂר (נ׳ אַחַת־עֶשְׂרֵה) — onze
שְׁנֵים־עָשָׂר (נ׳ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה) — douze
עִשָּׂרוֹן (39, ר׳ עֶשְׂרוֹנוֹת או ־נִים) ז — dixième *m*
|| °(עשירית־האיפה) — dixième d'*éfa* (mesure)
עֶשְׂרוֹנִי, ־נִית ת — décimal
שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי — fraction décimale
הַשִּׁיטָה הָעֶשְׂרוֹנִית — le système décimal
עַשְׁרוּת (45) נ — richesse *f*, abondance *f*
עֶשְׂרִים (—) ש״מ — vingt
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) עֶשְׂרִים — âgé de vingt ans
הַמֵּאָה הָעֶשְׂרִים — le vingtième siècle
עֶשְׂרִים וְאֶחָד (נ׳ וְאַחַת) — vingt-et-un
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם (נ׳ וּשְׁתַּיִם) — vingt-deux
עֶשְׂרִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט — icosaèdre *m*
עַשְׁרָן (ר׳ ־נִים) ז — richard *m*, nouveau riche
עַשְׁרָנִי, ־נִית ת — nouveau riche, parvenu
עֲשֶׂרֶת (250) נ — dizaine *f*
מתמט סִפְרַת־הָעֲשָׂרוֹת נ — chiffre *m* des dizaines
עֲשָׂרוֹת־צוֹפִים — des dizaines de spectateurs
עָשַׁשׁ (320) פ״ע — s'affaiblir, s'user, dépérir
|| עִשֵּׁשׁ (432) פ״י — affaiblir, user
|| הִתְעַשֵּׁשׁ (466) פ״ע — s'affaiblir, s'user
|| הֶעֱשִׁישׁ (500) פ״י — affaiblir, user
עָשֵׁשׁ, עֲשֵׁשָׁה ת — faible, usé
שֵׁן עֲשֵׁשָׁה — dent cariée
1. עֲשָׁשִׁית (17) נ (מנורה) — lampe *f*
2. עֲשָׁשִׁית (17) נ (מטיל) — barre (de métal) *f*
עַשֶּׁשֶׁת (—) נ רפא — carie *f*
1. עָשַׁת (320 ת) פ״ע (עבה) — s'engraisser

‖ עֶשֶׁת (432 ת) פ״י	engraisser
2. [עשת] הִתְעַשֵּׁת (466 ת) פ״ע	réfléchir, se raviser
עֶשֶׁת (167, ר׳ עֲשָׁתוֹת) ז	barre (de métal) *f*
‖ (פלדה)	acier *m*
עֶשְׁתּוֹן (ר׳ ־נוֹת או ־נִים) ז	pensée *f*, intention *f*
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	ses projets s'évanouissent
אִבֵּד עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre la tête, se troubler
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר (נ׳ עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה) ש״מ	onze
עַשְׁתֹּרֶת ש״פ נ מיתול	Astarté *f*
‖ בהש (פריון)	fécondité *f*
עַשְׁתְּרוֹת־צֹאן נ״ר	les portées *fpl* du bétail
עֵת (114, ר׳ גם עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־) נ	temps *m*
עֵת לְכָל־חֵפֶץ	il y a une heure pour tout
בְּכָל־עֵת	en tout temps, à chaque moment
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת	en même temps
דָּבָר בְּעִתּוֹ	chose opportune
בְּלֹא־עִתּוֹ	prématurément
כָּעֵת	maintenant, à présent
כָּעֵת מָחָר	demain à cette heure
כְּתַב־עֵת ז	périodique *m*, revue *f*
לְעֵת־זִקְנָה	à l'âge de la vieillesse
לְעֵת־מְצֹא	au moment opportun, à l'occasion
לְעֵת־עֶרֶב	vers le soir
לְעֵת־עַתָּה	pour le moment, en attendant
מֵעֵת לְעֵת	un jour entier (24 heures)
עִתִּים... עִתִּים...	parfois... parfois...
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת	périodiquement, de temps en temps
לְעִתִּים קְרוֹבוֹת	souvent
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת	rarement
לְעִתִּים תְּכוּפוֹת	fréquemment
יוֹדֵעַ בִּינָה לָעִתִּים	historien, chroniqueur
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה	fixer des heures pour l'étude sacrée
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה	à l'heure du danger
‖ (עונה) עֵת־הַגְּשָׁמִים	saison *f* des pluies
עָתַד (432) פ״י	destiner, préparer
‖ הִתְעַתֵּד (466) פ״ע	se destiner, se préparer
‖ (היה מיועד)	être destiné
עַתָּה תה״פ	maintenant, à présent
זֶה עַתָּה	à l'instant même, justement
מֵעַתָּה	désormais, dorénavant
אֱמֹר מֵעַתָּה	donc, par conséquent
כִּי עַתָּה	alors, en ce cas
‖ עַתָּה (ר׳ עִתּוֹת) נ	moment *m*, instant *m*
עָתוּד, עֲתוּדָה ת	destiné, prêt
עַתּוּד (51) ז	bouc *m*
‖ בהש (מנהיג)	chef *m*
עִתּוּד (51) ז	destination *f*, préparation *f*
עַתּוּדַאי (ר׳ ־דָאִים) ז צבא	réserviste *m*
עֲתוּדָה (201) נ	réserve *f*
עֲתוּדַת־בַּנְק	réserves bancaires
‖ צבא	réserve, sursis *m*
עִתּוּי (51) ז	choix *m* de l'heure
עִתּוֹן (21) ז	journal *m*, périodique *m*
עִתּוֹן יוֹמִי	quotidien *m*
עִתּוֹן שְׁבוּעִי	hebdomadaire *m*
עִתּוֹן־בֹּקֶר	journal du matin
עִתּוֹן־קִיר	journal mural
עִתּוֹן חַי	journal parlé
עִתּוֹנָאוּת (—) נ	journalisme *m*
עִתּוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש	journaliste *n*
עִתּוֹנָאִי, ־אִית ת	journalistique
עִתּוֹנוּת (—) נ	la presse (les journaux)
עִתּוֹנִי, ־נִית ת	de journal, de presse
עִתּוּק (51) ז (העברה)	transfert *m*, report *m*
‖ (העתקה)	copie *f*, calque *m*
נְיַר־עִתּוּק ז	papier-carbone *m*
‖ (ברכבת)	aiguillage *m*, manoeuvre *f*
עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־ ← עֵת	
עִתּוּת (51)	chronométrage *m*
עִתִּי, עִתִּית ת (מיועד)	désigné
‖ (חל לעיתים מזומנות)	périodique
עָתִיד, עֲתִידָה ת	futur, destiné, prêt
הַשַּׁעַר עָתִיד לְהִפָּתַח	la porte finira par s'ouvrir
‖ עָתִיד (10, בלי ר׳) ז	avenir *m*
אֵין לוֹ עָתִיד	il n'a pas d'avenir
לֶעָתִיד לָבוֹא	par la suite, dans la vie future
דקדוק	futur *m*
‖ עֲתִידָה (ר׳ ־דוֹת) נ	avenir *m*

מַגִּיד־עֲתִידוֹת	diseur de bonne aventure
עֲתִידָן (ר׳ ־דָנִים) נ	futurologue *m*
עֲתִידָנוּת (46) נ	futurologie *f*, prospective *f*
עָתִיק, עֲתִיקָה ת	éminent, magnifique
1. עַתִּיק, ־קָה ת	ancien, antique
הַמִּזְרָח הָעַתִּיק	l'ancien Orient
מִנְהָג עַתִּיק	ancien usage
הָעִיר הָעַתִּיקָה	la vieille ville
הַדְּבָרִים עַתִּיקִים	c'est une vieille histoire
‖ עַתִּיק־יוֹמִין	vieux, vieillard, immémorial
בהש (אלוהים)	l'Eternel
2. °עַתִּיק, ־קָה ת	séparé, détaché
עַתִּיקֵי מִשָּׁדַיִם	sevrés du sein maternel
עַתִּיקָא, ־קְתָא ת ארמית	vieux, ancien
עַתִּיקָא קַדִּישָׁא	l'Eternel (Dieu)
עֲתִיקָה (201) נ	déplacement *m*
עַתִּיקוּת (48, בלי ר׳) נ	ancienneté *f*, antiquité *f*
עַתִּיקוֹת (—) נ״ר	antiquités *fpl*
אוֹסֵף־עַתִּיקוֹת	collectionneur d'antiquités
חוֹקֵר־עַתִּיקוֹת	archéologue
עַתִּיר, ־רָה ת	riche
עַתִּיר־נְכָסִים	propriétaire cossu
עֲתִירָה (201) נ	prière *f*, supplication *f*
‖ משפט	pétition *f*, requête *f*
עֲתַלְיָה ש״פ נ	Athalie *f*
[עתם] נֶעְתַּם (394) פ״ע	s'obscurcir
‖ הֶעְתִּים (501) פ״י	obscurcir
1. עָתַק (321) פ״ע (נעקר)	être arraché *ou* déplacé
‖ נֶעְתַּק (394) פ״ע	être arraché, se séparer
נֶעְתַּק מִמְּקוֹמוֹ	se déplacer
נֶעְתְּקוּ מִלִּים מִפִּיו	perdre la parole
(נכתב בהעתק)	être copié, être transcrit
(תורגם)	être traduit
‖ עִתֵּק (432) פ״י (רכבת)	aiguiller (un train)
‖ הִתְעַתֵּק (466) פ״ע	s'éloigner,se retirer
‖ הֶעְתִּיק (501) פ״י (העביר)	déplacer, transférer
הֶעְתִּיק דִּירָתוֹ	déménager
(הרחיק)	éloigner, retirer
(כתב בהעתק)	copier, transcrire
(תירגם)	traduire
2. עָתַק (321) פ״ע (גאה)	s'élever, prospérer
עָתָק (—) ז	orgueil *m*, arrogance *f*
דּוֹבֵר עָתָק	qui parle avec arrogance
עָתֵק, עֲתֵקָה ת	abondant, considérable
הוֹן עָתֵק	fortune *f* énorme
1. עֹתֶק (190) ז (טופס)	exemplaire *m*
2. עֹתֶק (190) ז (חוזק)	force *f*, dureté *f*
עַתָּק (90) ז	aiguilleur *m*
1. עָתַר (323, עת׳ יֶעְתַּר) פ״ע	prier, supplier
‖ משפט	présenter une requête
‖ נֶעְתַּר (394) פ״ע (לְ־)	exaucer, accorder (une demande)
‖ הֶעְתִּיר (501) פ״ע (התפלל)	prier, supplier
2. [עתר] נֶעְתַּר (394) פ״ע (היה רב)	être abondant, être en trop
‖ הֶעְתִּיר (501) פ״י (הירבה)	accumuler
הֶעְתִּיר דְּבָרִים עַל־	submerger de paroles
הֶעְתִּיר בְּרָכוֹת עַל־	couvrir de bénédictions
1. עָתָר (107) ז (עשן)	fumée *f*, vapeur *f*
2. עָתָר (107) ז (שפע)	abondance *f*, profusion *f*
1. עֶתֶר (163) ז (קילשון)	fourche *f*
2. עֶתֶר (163) ז (תחינה)	prière *f*, supplication *f*
עֲתָרָה (219) נ	prière *f*, supplication *f*
עֲתֶרֶת (250) נ	abondance *f*, profusion *f*
עִתֵּת (432 ת) פ״י	chronométrer *m*

פ

פ (פֵּא) — *pé* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| פ' — [valeur numérique:] 80
[פאה] הִפְאָה (509) פ"י (פיזר) — disperser, éparpiller
|| (היפנה) — détourner, dévier
פֵּאָה (228) נ (קצה) — coin *m*, bord *m*, bout *m*
|| (צד) — côté *m*
לִפְאַת־יָם — du côté de la mer
לִפְאֲתֵי־מִזְרָח — aux confins de l'orient
|| (תלתל) — favoris *mpl*, papillotes *fpl*
פֵּאָה נָכְרִית — perruque *f*
דת — bordure (du champ laissée aux pauvres) *f*
|| מתמט — face (d'un polyèdre) *f*
|| מִפְּאַת־ מ"י — à cause de
פָּאוּלוּס ש"פ ז — Paul *m*
פֵּאוֹן (ר' פֵּאוֹנִים) ז מתמט — polyèdre *m*
פְּאוּר (49) ז — ornement *m*, embellissement *m*
פֵּאִי, ־אִית ת מתמט — à faces
זָוִית דּוּ־פֵּאִית — angle *m* dièdre
פְּאֵר (119) ז (תפארת) — pompe *f*, magnificence *f*
כִּהֵן פְּאֵר — tenir un rôle glorieux
מְכוֹנִית־פְּאֵר נ — voiture *f* de luxe
|| (קישוט) — ornement *m*, parure *f*
(צניף) — coiffure *f*, diadème *m*
°פַּאֲרֵי־מִגְבָּעוֹת — coiffures d'apparat
1. פֵּאֵר (438) פ"י — parer, orner, embellir
(שיבח) — louer, glorifier, exalter
|| הִתְפָּאֵר (475) פ"ע — se vanter, être fier
2. פֵּאֵר (438) פ"י חקל — gauler (des olives)
פְּאֵרָה (229) נ — médaille *f*
פֹּארָה או פֻּארָה (201) נ — branche *f*, rameau *m*

פָּארוּר (—) ז — rougeur *f*
קִבֵּץ פָּארוּר — rougir (de honte ou de colère)
פַּאֲתֵי־ ← פֵּאָה
פֶבְּרוּאָר (—) ז — février *m*
פִּבְרֵק (460) פ"י עממי — fabriquer, inventer
פַּג (53) ז (פרי־בוסר) — fruit vert (non mûri)
|| (ולד) — enfant né avant terme, prématuré *m*
פָּג ← [פוג]
פַּגָּה (208) נ (ילדה) — fille née avant terme
פָּגוֹט (ר' ־טִים) ז מוס — basson *m*
פָּגוּל, פְּגוּלָה ת — abîmé, gâté, faisandé
פִּגּוּל (51) ז — immondice *f*, abomination *f*
בְּשַׂר־פִּגּוּל ז — viande *f* immonde
סִפְרוּת־פִּגּוּלִים נ — littérature *f* pornographique
|| (בתעשייה) — dénaturation *f*
פָּגוּם, פְּגוּמָה ת — défectueux, ébréché, entamé
יָרֵחַ פָּגוּם — croissant (de la lune) *m*
צמח עָלֶה פָּגוּם — feuille den.elée
|| בהש (בלתי־חוקי) — irrégulier, illégal
פִּגּוּם (51) ז — échafaudage *m*
פִּגּוּעַ (9) ז — attentat *m*
פָּגוּר, פְּגוּרָה ת — crevé (animal)
פִּגּוּר (51) ז — retard *m*, arriération *f*
פָּגוֹשׁ (31) ז (אבן־קלע) — pierre *f* de fronde
|| (במכונית) — pare-chocs *m*, tampon *m*
[פגז] הִפְגִּיז (499) פ"י — bombarder
פָּגָז (105) ז צבא — obus *m*
פָּגָז עָקָר — pétard mouillé
פִּגְיוֹן (22) ז — poignard *m*
פְּגִימָה (201) נ — imperfection *f*, défaut *m*
פְּגִימַת־הַיָּרֵחַ — partie *f* sombre de la lune

בהש פְּגִימַת־הַשֶּׁקֶט	atteinte *f* au calme
פְּגִימוּת (48, בלי ר׳) נ	imperfection *f*, défaut *m*
פָּגִיעַ, פְּגִיעָה ת	vulnérable
בהש (אדם)	susceptible, sensible
פְּגִיעָה (201) נ	rencontre *f*
פְּגִיעָתוֹ רָעָה	il est malfaisant *ou* nuisible
פְּגִיעָה בַּמַּטָּרָה	coup *m* au but
‖ (גרימת־נזק)	atteinte *f*, préjudice *m*
פְּגִיעָה בִּכְבוֹד־פְּ׳	atteinte à la réputation de
‖ (תחינה)	prière *f*, supplication *f*
פְּגִיעוּת (48, בלי ר׳) נ	vulnérabilité *f*
‖ (של־אדם)	susceptibilité *f*
פְּגִירָה (201) נ	mort (d'un animal) *f*
‖ (פגר)	cadavre *m*, carcasse *f*, charogne *f*
פְּגִישָׁה (201) נ	rencontre *f*, rendez-vous *m*
פִּגֵּל (302) פ״י	abîmer, détériorer, gâter
‖ נִפְגַּל (389) פ״ע	se souiller, se rendre impur
‖ פֻּגַּל (433) פ״י	souiller, gâter
(פסל)	invalider (un sacrifice)
(בתעשייה)	dénaturer
כֹּהַל מְפֻגָּל	alcool dénaturé
‖ הִתְפַּגֵּל (467) פ״ע	se détériorer, se souiller
פִּגּוּל (—) ז	immondice *f*, saleté *f*
פִּגְלְגּוֹל (21) ז צמח	radis *m*
פְּגָם (88) ז	défaut *m*, tache *f*, lacune *f*
פְּגַם־מִשְׁפָּחָה	tare familiale
דִּבְרֵי־פְּגָם ז״ר	paroles désobligeantes
טַעַם ז לִפְגָם	arrière-goût *m* désagréable
לְלֹא־פְּגָם	impeccable, irréprochable
פְּגָם אֶסְתֵּטִי	légère irrégularité
פָּגַם (302) פ״י (סכין)	ébrécher
‖ (קילקל)	détériorer, abîmer, gâter
פָּגַם בִּכְבוֹד־פְּ׳	offenser qn
(הפחית) פָּגַם בִּשְׁטָר	déprécier une traite
‖ נִפְגַּם (389) פ״ע	s'altérer, se détériorer
‖ הִתְפַּגֵּם (467) פ״ע	s'altérer, se détériorer
[פגן] הִפְגִּין (499 נ) פ״י	manifester
(הציג לראווה)	démontrer, présenter
פָּגָנִי, ־נִית ת	païen
פָּגַע (330) פ״י °(פגש)	rencontrer
פָּגַע בְּמָקוֹם	atteindre un endroit
‖ (היכה)	atteindre, frapper
פָּגַע בַּמַּטָּרָה	toucher le but, faire mouche
תְּאוּנַת־"פְּגַע־וּבְרַח"	accident causé par un automobiliste en fuite
צבא הַתְקָפַת "פְּגַע וּבְרַח"	raid-éclair *m*
‖ (העליב)	offenser, vexer
פָּגַע בִּכְבוֹד־פְּ׳	offenser qn
‖ °(התחנן) פָּגַע בִּפְ׳	supplier qn
‖ נִפְגַּע (401) פ״ע	être atteint, être touché
(נעלב)	être offensé, être vexé
‖ הִפְגִּיעַ (505) פ״י	faire atteindre
(הפציר) הִפְגִּיעַ בִּפְ׳	supplier qn
פֶּגַע (179) ז	accident *m*
פֶּגַע רַע	calamité *f*, malheur *m*
פִּגְעֵי־הַזְּמַן	les atteintes *fpl* du temps
פַּגְעָן (ר׳ ־נִים) ז	provocateur *m* d'accidents
1. **פָּגַר** (305) פ״ע (מת)	crever (animal)
‖ נִפְגַּר (389) פ״ע	crever, mourir
‖ פִּגֵּר (433) פ״י	détruire, exterminer
פ״ע	crever, mourir
‖ הִתְפַּגֵּר (467) פ״ע	crever
(התחזה כפגר)	faire le mort
2. **פִּגֵּר** (433) פ״ע (נחשל)	s'attarder, manquer d'entrain, traîner
‖ (איחר)	être en retard, tarder
הַשָּׁעוֹן מְפַגֵּר	la montre retarde
פִּגֵּר בְּתַשְׁלוּם	être en retard dans ses paiements
פֶּגֶר (105) ז	mors (du cheval) *m*
פֶּגֶר (166) ז	cadavre *m*, charogne *f*
פֶּגֶר מוּבָס	cadavre piétiné
פַּגְרָה (207) נ	vacances *fpl*
פַּגְרַת־בָּתֵּי־הַמִּשְׁפָּט	vacances judiciaires
פַּגְרַת־בָּתֵּי־הַסֵּפֶר	vacances scolaires
יְמֵי־פַּגְרָה ז״ר	jours *mpl* de congé
פִּגָּרוֹן (38) ז	retard *m*
פַּגְרָנוּת (46) נ	retard *m*, lenteur *f*
פָּגַשׁ (302) פ״י	rencontrer
‖ נִפְגַּשׁ (389) פ״ע	se rencontrer
‖ פִּגֵּשׁ (433) פ״י	rencontrer
‖ הִתְפַּגֵּשׁ (467) פ״ע	se rencontrer

‖ הִפְגִּישׁ (499) פ״י — faire rencontrer
פֶּדָגוֹגְיָה (—) נ — pédagogie *f*
פָּדָה (352) פ״י — racheter, libérer
בהש (הציל) — sauver, délivrer
בנק פָּדָה שְׁטָר — acquitter une traite
פָּדָה מַשְׁכּוֹן — retirer un gage
‖ נִפְדָּה (408) פ״ע — être racheté, être sauvé
‖ הִפְדָּה (508) פ״י — racheter, libérer
פִּדּוּר (51) ז — poudrage *m*
פְּדוּת (45) נ — rachat *m*, délivrance *f*
‖ (הפליה) — distinction *f*, discrimination *f*
פַּדַּחַת (246) נ — os frontal, front *m*
‖ טכנ פַּדַּחַת־הַפַּטִּישׁ — tête *f* du marteau
פְּדִיָּה (202) נ — rachat *m*, libération *f*
פִּדְיוֹם (—) ז או פִּדְיוֹן (22) ז — rachat *m*, rançon *f*
פִּדְיוֹן־שְׁבוּיִים — rachat de captifs
דת פִּדְיוֹן־הַבֵּן — rachat du premier-né
פִּדְיוֹן־מַשְׁכַּנְתָּה — purge *f* d'une hypothèque
‖ מסחר — chiffre *m* d'affaires, vente *f*
פִּדְיוֹן־חֻפְשָׁה — monétisation *f* d'un congé
פַּדָּן (95) ז — champ *m*, plaine *f*
פַּדַּן־אֲרָם — la plaine de Syrie
1. פָּדַע (330) פ״י (גאל) — racheter, sauver
‖ נִפְדַּע (401) פ״ע — être racheté, être sauvé
2. פָּדַע (330) פ״י (פצע) — blesser
פֶּדֶר (166) ז — suif *m*, graisse *f*
‖ אנטום — épiploon *m*
פֶּדֶר (ר׳ פְּדָרִים) ז — descente *f* de lit
פִּדֵּר (433) פ״י — poudrer
‖ הִתְפַּדֵּר (467) פ״ע — se poudrer
פֶּה (68) ז — bouche *f*
מַחֲלַת־הַפֶּה וְהַטְּלָפַיִם נ — fièvre aphteuse
פֶּה אֶחָד — à l'unanimité
בְּפֶה מָלֵא — de tout coeur, catégoriquement
בַּחֲצִי־פֶּה — à regret, à contrecoeur
מִפֶּה אֶל־פֶּה — d'une extrémité à l'autre
פֶּה אֶל־פֶּה — face à face
בְּכָל־פֶּה — gloutonnement
בְּעַל־פֶּה — oralement, par coeur
הִגְדִּיל פִּיו עַל־ — parler insolemment à
הָיָה לְפֶה לְפ׳ — servir de truchement à qn
כָּתַב מִפִּי־פ׳ — écrire sous la dictée de qn
עָבַר אֶת־פִּי־פ׳ — désobéir à qn
שָׁאַל אֶת־פִּי־פ׳ — consulter qn
פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים — il dit ce qu'il pense
אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב — hypocrisie *f*
לֹא מִפִּיו אָנוּ חַיִּים — nous ne sonmes pas tenus de le croire sur parole
מָלֵא פִּיו מַיִם — ne pas desserrer les lèvres
‖ (פתח) — ouverture *f*
פִּי־בַּקְבּוּק — goulot *m* d'une bouteille
פִּי־נָהָר — embouchure *f* d'un fleuve
‖ (להב) פִּי־הַחֶרֶב — tranchant *m* de l'épée
הִכָּה לְפִי־חֶרֶב — passer au fil de l'épée
חֶרֶב־פִּיפִיּוֹת — épée *f* à double tranchant
‖ (כפל) פִּי־שְׁנַיִם — part *f* double
° פִּי־שְׁנַיִם — deux parts
פִּי־עֲשָׂרָה — au décuple
‖ כְּפִי־ — selon, en proportion de
כְּפִי שֶׁ־ — comme, de même que
‖ לְפִי־ — selon, suivant, d'après
לְפִי־שָׁעָה — pour le moment
‖ עַל־פִּי־ — selon, conformément à
עַל־פִּי־רֹב — en général
אַף־עַל־פִּי־כֵן — cependant, malgré cela
אַף־עַל־פִּי־שֶׁ־ — bien que, quoique
פֹּה תה״פ — ici
פֹּה וָשָׁם — ici et là, çà et là
פָה (—) ז מוס — fa *m*
פָה־נָחֵת — fa bémol
פָה־נָסֵק — fa dièse
פָּהָה ← שָׁהָה
פָּהוּק (50) ז — bâillement *m*
פה״י, פְּהִיָּה ← שה״י, שְׁהִיָּה
פְּהִיקָה (201) נ — bâillement *m*
פָּהַק (325) פ״ע — bâiller
‖ פִּהֵק (434) פ״ע — bâiller
‖ הִתְפַּהֵק (741) פ״ע — se mettre à bâiller
פַּהֲקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bâilleur *n*
פּוּאָה (201) נ צמח — garance *f*
[פוג] פָּג (378) פ״ע — s'arrêter, s'évanouir, se dissiper

פַּג לִבּוֹ	son coeur cessa de battre
(חלף) פַּג הַמּוֹעֵד	le délai est écoulé
פַּג תָּקְפּוֹ	il n'est plus valable
‖ נָפוֹג (429) פ"ע	s'évanouir, s'estomper
‖ פּוֹגֵג (454) פ"י	faire évanouir, affaiblir
‖ הִתְפּוֹגֵג (487) פ"ע	s'affaiblir, s'atténuer
‖ הֵפִיג (526) פ"י	faire cesser, atténuer
הֵפִיג כְּאֵבִים	calmer des douleurs
הֵפִיג אֶת־יֵינוֹ	cuver son vin
פוּגָה (ר' ־גוֹת) נ מוס	fugue *f*
פּוּגָה (201) או פּוּגַת (—) נ	relâche *f*, répit *m*
פּוּגַת־לֵב	peine *f*
‖ צבא	accalmie *f*, pause *f*
פּוֹגְעָנִי, ־נִית ת	agressif, attentatoire
פּוֹגְרוֹם (ר' ־מִים) ז	pogrome *m*
פּוּגַת ← פּוּגָה	
פּוֹדַגְרָה (—) נ רפא	goutte (maladie) *f*
פּוּדְרָה (ר' ־רוֹת) נ	poudre *f*
פּוּדְרִיָּה (ר' ־יּוֹת) ת	poudrier *m*
פּוֹזְלָנִי, ־נִית ת	qui louche, bigle
פּוּזְמָק (91, ר' ־מְקָאוֹת) ז	bas *m*, chaussette *f*
[פוח] פָּח (380) פ"ע	souffler
פָּח הַיּוֹם	le jour expire
בהש פָּח אֶת־נֶפֶשׁ־פ'	faire de la peine à qn
‖ הֵפִיחַ (524) פ"י	faire souffler, insuffler
בהש הֵפִיחַ אֹמֶץ	inspirer du courage
(פיזר)	disperser, éparpiller
(הביע) הֵפִיחַ כְּזָבִים	répandre des mensonges
פּוֹחֵז (125) ז	téméraire *m*, primesautier *m*
פּוֹחֵחַ (ר' ־חֲחִים) ז	va-nu-pieds *m*, individu débraillé
פּוּחְלָץ (91) ז	animal empaillé
פּוֹחֵר (125) ז	potier *m*
פוֹטוֹגֶנִי, ־נִית ת	photogénique
פוֹטוֹגְרָפִי, ־פִית ת	photographique
פוֹטוֹמֶטְרִיָּה (—) נ	photométric *f*
פוֹטוֹן (ר' ־נִים) ז פיס	photon *m*
פוּטוּרִיסְטִי, ־טִית ת	futuriste
פּוּטִית (ר' ־טִיּוֹת) נ דג	sole *f*
1. פּוּךְ (—) ז (כחל)	fard *m*
קָרְעָה בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ	se farder les yeux
2. פּוּךְ (—) ז (אבן יקרה)	émeraude *f*
3. פּוּךְ (—) ז	édredon *m*, duvet *m*
פּוֹל (21) ז צמח	fève *f*
‖ פּוֹלֵי־קָפֶה	grains *mpl* de café
פּוֹלוֹנְיוּם (—) ז כימ	polonium *m*
פּוֹלִיגַמְיָה (—) נ	polygamie *f*
פּוֹלִיגְרָף (—) ז	détecteur *m* de mensonge
פּוֹלִיטוּרָה (ר' פּוֹלִיטוּרוֹת) נ	vernis *m*
פּוֹלִיטִי, ־טִית נ	politique
פּוֹלִיטִיקַאי (62) ז	politicien *m*
פּוֹלִיטִיקָה (—) נ	politique *f*
פּוֹלִין ש"פ נ (מדינה)	la Pologne
פּוֹלִיסָה (ר' ־סוֹת) נ	police (d'assurance) *f*
פּוֹלִיפּ (ר' ־פִּים) ז רפא	polype *m*
פּוֹלִיפִּים רפא	végétations *fpl*
פּוֹלִיפוֹנִי, ־נִית ת מוס	polyphonique
פּוֹלִיפוֹנְיָה (—) נ מוס	polyphonie *f*
פּוּלְמוּס (ר' ־סִים) ז	polémique *f*, controverse *f*
פּוּלְמוּסִי, ־סִית או פּוּלְמִי, ־מִית ת	polémique
פּוּלְמוּסָן (97) ז	polémiste *m*
פּוּלְמוּסָנוּת (—) נ	ergotage *m*, manie *f* de la discussion
פּוּלְמוּסָנִי, ־נִית ת	discutailleur, raisonneur
פּוּלְמִי ← פּוּלְמוּסִי	
פּוֹלָנִי, ־נִיָּה (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Polonais *n*
‖ פּוֹלָנִי, ־נִית ת	polonais
פּוּלְסָא (ר' ־סֵי) ז ארמית	fouet *m*
פּוּלְסֵי דְנוּרָא	lanières *fpl* de feu (châtiment infernal)
פּוֹלְקְלוֹר (—) ז	folklore *m*
פּוֹלָרִי, ־רִית ת	polaire
פּוֹלֵשׁ (132) ז	intrus *m*, squatter *m*
פּוּם (—) ז ארמית	bouche *f*
פּוּם מְמַלֵּל רַבְרְבָן	bouche grandiloquente
‖ לְפוּם־	selon
פּוּמָה (ר' ־מוֹת) נ זואול	puma *m*, couguar *m*
פּוּמִי, ־מִית ת	oral
פּוּמִיָּה (202) נ	orifice *m*
‖ (רמקול)	microphone *m*
פּוּמִית (17) נ מוס	embouchure (d'instrument à vent) *f*

פּוֹמֶלוֹ (ר׳ ־לוֹת) ז צמח — pomélo *m*
[פון] פָּן (378 ב) פ״ע — hésiter, atermoyer
פּוּנְדָּה (207) נ צבא — bandoulière *f*, baudrier *m*, ceinturon *m*
פּוּנְדָּמֶנְטָלִיסְט (ר׳ ־טִים) ש — fondamentaliste *n*
פּוּנְדָּק (91, ר׳ גם ־דְקָאוֹת) ז — auberge *f*, taverne *f*
פּוּנְדְּקִי, ־קִית (ר׳ ־קִים, ־קִיּוֹת) ש — aubergiste *n*
פּוּנָה (201) נ — angle *m*, coin *m*, tournant *m*
פוֹנוֹלוֹגְיָה (—) נ — phonologie *f*
פוֹנֵטִי, ־טִית ת — phonétique
פוֹנֵטִיקָה (—) נ — phonétique *f*
פוּנְקְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — fonction *f*
פוּנְקְצִיוֹנָלִי, ־לִית ת — fonctionnel
פּוֹסְטוּלָט (ר׳ ־טִים) ז — postulat *m*
פוֹסְפָט (ר׳ ־טִים) ז כימ — phosphate *m*
פּוֹסֵק (132) ז — arbitre *m*, décisionnaire *m*
פּוֹסֵק אַחֲרוֹן — dernière instance
|| דת הַפּוֹסְקִים — les codificateurs *mpl*
פּוֹסֵק ־סֶקֶת ת — normatif
[פוע] הֵפִיעַ (524) פ״י — faire respirer, ranimer
פּוּעָה (201) נ — clameur *f*
פּוֹעֵל, ־עֶלֶת (ר׳ ־עֲלִים, ־עֲלוֹת) ש — ouvrier *n*
פּוֹעֵל מִקְצוֹעִי — ouvrier qualifié
פּוֹעֵל שָׁחוֹר — manoeuvre *m*
פּוֹעֲלִי, ־לִית ת — ouvrier
פּוֹפּוּלָרִי, ־רִית ת — populaire
פּוֹפּוּלָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — popularité *f*
פּוֹפְּלִין (—) ז (אריג) — popeline *f*
1. [פוץ] פָּץ (378) פ״ע (התפזר) — se disperser
|| נָפוֹץ (429) פ״ע — se disperser
(התפשט) — se répandre, se propager
הַיְדִיעָה נָפוֹצָה — la nouvelle se répandit
|| הֵפִיץ (526) פ״י — disperser, diffuser
הֵפִיץ אוֹר עַל־ — projeter de la lumière sur
הֵפִיץ שְׁמוּעָה — répandre un bruit
2. [פוץ] פָּץ (378) פ״י (אמר) — dire, parler
פּוּץ, פּוּצָה ת — dispersé, exilé
פּוֹצְעָנִי, ־נִית ת — piquant, blessant
פּוֹצֵץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צְצִים, ־צְצוֹת) ת — explosif
דקדוק עִצּוּר פּוֹצֵץ — consonne explosive
1. [פוק] הֵפִיק (526) פ״י (השיג) — atteindre, obtenir
הֵפִיק זְמָמוֹ — réaliser son dessein
הֵפִיק רְצוֹן־פ׳ — plaire à qn, satisfaire qn
הֵפִיק לָרָעֵב נַפְשׁוֹ — se dévouer à celui qui a faim
הֵפִיק תּוֹעֶלֶת — tirer profit
|| (הוציא) — produire, extraire
הֵפִיק פֶּחָם מִמִּכְרָה — extraire du charbon d'une mine
הַבְּאֵר מְפִיקָה מַיִם — le puits fournit de l'eau
הֵפִיק סֶרֶט — produire un film
2. [פוק] ← [פיק]
3. פוק ← נָפַק
פּוּקָה (201) נ — obstacle *m*, empêchement *m*
פּוֹקֵר (132) ז — athée *m*, hérétique *m*, libertin *m*
פּוֹקֶר (—) ז (משחק־קלפים) — poker *m*
[פור] הֵפִיר (526) פ״י — rompre, violer (un engagement)
הֵפִיר שְׁבִיתָה — briser une grève
|| פּוֹרֵר, הִתְפּוֹרֵר ← פָּרַר
פּוּר (41) ז — sort *m*
הִפִּיל פּוּר — tirer au sort
פּוֹרֶה, ־רָה או ־רִיָּה (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — fertile
1. פּוּרָה (201) נ (יקב) — pressoir *m*
דָּרַךְ פּוּרָה — fouler le pressoir
|| (מידת־נוזלים) — cuvée (mesure de vin) *f*
2. פּוּרָה ש״פ ז — Poura (ange de l'oubli) *m*
פוֹרוּם (ר׳ ־מִים) ז — forum *m*
פּוֹרְחוֹת (—) נ״ר — nuages légers, cirrus *m*
פּוֹרְטוּגָל ש״פ נ (מדינה) — le Portugal
פּוֹרְטוּגָלִי, ־לִית ת — portugais
פּוּרְיָה (202) נ — litière *f*, chaise *f* à porteurs
פּוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — fertilité *f*, fécondité *f*
פּוּרִיטָנִי, ־נִית ת — puritain
פּוּרִים (—) ז דת — Pourim (carnaval juif) *m*
פּוּרִים־שׁוּשָׁן — Pourim de Suse (lendemain de Pourim)
פּוּרִים קָטָן — petit Pourim (dans une année embolismique)
לֹא כָּל־יוֹם פּוּרִים — ce n'est pas tous les jours la fête
פּוּרִימִי, ־מִית ת — de Pourim, carnavalesque

פּוֹרְמָלִי, ־לִית ת	formel
פּוֹרְמָלִיּוּת (47, בלי ר') נ	formalisme *m*
פּוֹרְמָלִיסְט (ר' ־טים) ז	formaliste *m*
פּוּרְנָה (ר' ־נוֹת) נ	four *m*
פּוֹרְנוֹגְרָפִי, ־פִית ת	pornographique
פּוֹרְנוֹגְרַפְיָה (—) נ	pornographie *f*
פּוֹרְנִי (ר' ־נָאוֹת) נ	prostituée *f*
פּוֹרֵעַ (ר' ־רְעִים) ז	émeutier *m*
פּוֹרְפָה (ר' ־פוֹת) נ	boucle (de ceinture) *f*
פּוֹרְפִירָה (ר' ־רוֹת) נ	vêtement *m* de pourpre
‖ (בצר)	porphyre *m*
פּוֹרְפָן (97) ז	tire-bouton *m*
פּוֹרֵץ (132) ז °(משחית)	destructeur *m*
‖ (שודד)	cambrioleur *m*
פּוֹרֵץ נוֹצָץ	gentleman cambrioleur
פּוֹרְצָנִי, ־נִית ת	impétueux
פּוֹרֶקֶת (254) נ	chaland *m*, gabare *f*
פּוֹרֵשׁ (132) ז	dissident *m*
פּוֹרֶת ← פֹּרֶת	
פּוּרְתָא (—) ת ארמית	petit, mince, menu
נֶחָמָה פּוּרְתָא	faible consolation *f*
‖ תה"פ	peu, un peu
לָא דָק פּוּרְתָא	il n'a pas été très précis
1. [פוש] פָּשׁ (378) פ"ע (נפוץ)	s'étendre, grossir
‖ נָפוֹשׁ (429) פ"ע	se disperser
2. [פוש] פָּשׁ (378) פ"ע (נח)	se reposer, reprendre haleine
‖ הֵפִישׁ (526) פ"י	faire reposer
פּוֹשֵׁט (132) ז	tendeur *m*, extenseur *m*
פּוֹשֵׁט־יָד	mendiant *m*
פּוֹשֵׁט־עוֹר	écorcheur *m*
עממי פּוֹשֵׁט־עוֹר	usurier *m*
פּוֹשֵׁט־רֶגֶל	failli *m*, banqueroutier *m*
פּוֹשֵׁעַ, ־שַׁעַת (ר' ־שְׁעִים, ־שְׁעוֹת) ש	criminel *n*, malfaiteur *n*
פּוֹשֵׁעַ־מִלְחָמָה	criminel de guerre
פּוֹשְׁעָנוּת (46) נ	criminalité *f*
פּוֹשְׁעָנִי, ־נִית ת	criminel
פּוֹשֵׁר, ־שֶׁרֶת (ר' ־שְׁרִים, ־שְׁרוֹת) ת	tiède
בהש יַחַס פּוֹשֵׁר	attitude tiède *ou* indifférente
‖ פּוֹשְׁרִים ז"ר	eau *f* tiède

פּוֹתֶה, ־תָה ת	sot, naïf
פּוֹתָה (201) נ	gond *m*, crapaudine *f*
פּוֹתַת־דֶּלֶת	trou *m* de serrure
פּוֹתְחָן (97) ז	ouvre-boîte *m*, décapsuleur *m*
פּוֹתַחַת (245) נ	passe-partout (clef) *m*
פָּז (86) ז	or pur
פִּזּוּז (51) ז	saut *m*, sautillement *m*, gambade *f*
פָּזוּל, פְּזוּלָה ת	bigle, louche
פִּזּוּל (51) ז	strabisme *m*, loucherie *f*
פִּזּוּם (51) ז	fredonnement *m*
פָּזוּר, פְּזוּרָה ת	dispersé
בהש פְּזוּר־נֶפֶשׁ או ־דַּעַת	distrait
פִּזּוּר (51) ז	dispersion *f*
פִּזּוּר־אֻכְלוּסִין	décentralisation *f*
פִּזּוּר־הַכְּנֶסֶת	dissolution *f* du parlement
בהש פִּזּוּר־נֶפֶשׁ	distraction *f*
פְּזוּרָה (201) נ	diaspora *f*
1. פָּזַז (356) פ"ע (היה מהיר)	être agile, se hâter
‖ (הצטלצל)	tinter, résonner
‖ נִפְזַז (388) פ"ע	être étourdi
‖ פִּזֵּז (433) פ"ע	sautiller, gambader
‖ הִתְפַּזֵּז (467) פ"ע	se mettre à danser
2. פָּזַז (356) פ"ע (דמה לזהב)	briller comme l'or
‖ הֵפֵז (529) פ"י	dorer
פַּזְזָנִי, ־נִית ת	sautillant, dansant
פָּזִיז, ־פְּזִיזָה ת	alerte, agile, étourdi
פְּזִיזָא (—) ת ארמית	étourdi, irréfléchi, impulsif
עַמָּא פְּזִיזָא	peuple trop prompt
פְּזִיזוּת (48) נ	étourderie *f*, impulsivité *f*
פְּזִילָה (201) נ	strabisme *m*, loucherie *f*
בהש	coup *m* d'oeil oblique
פְּזִימָה (201) נ	fredonnement *m*
פָּזַל (304) פ"ע	loucher
‖ נִפְזַל (388) פ"ע	être atteint de strabisme
‖ הִפְזִיל (498) פ"ע	jeter un regard oblique
פִּזָּלוֹן (38) ז	strabisme *m*, loucherie *f*
פַּזְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bigle *n*, loucheur *n*
פַּזְלָנוּת (46) נ	strabisme *m*, loucherie *f*
פַּזְלָנִי, ־נִית נ	bigle, louche
פַּזֶּלֶת (—) נ רפא	strabisme *m*
פִּזֵּם (304) פ"י	chanter un refrain

‖ נִפְזַם (388) פ"ע	être chanté, être fredonné
‖ פֻּזַּם (433) פ"י	fredonner
‖ הִתְפַּזֵּם (467) פ"ע	se fredonner
פִּזְמוֹן (21) ז (חרוז חוזר)	refrain *m*
בהש	rengaine *f*
‖ (זמר קל)	chanson *f*
‖ דת	poème *m* liturgique à refrain
פִּזְמוּן (51) ז (חיבור)	composition *f* de chansons
‖ (ביצוע)	présentation *f* de chansons
פִּזְמוֹנָאוּת (46) נ	art *m* du chansonnier
פִּזְמוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז	chansonnier *m*
פִּזְמוֹנִית (17) נ	chansonnette *f*
פִּזְמֵן (459 ג) פ"י	composer une chanson
פִּזְמֵק (459) פ"י	chausser, mettre des bas à
פִּזֵּר (304) פ"י	éparpiller, disperser
‖ נִפְזַר (388) פ"ע	être éparpillé, être dispersé
‖ פִּזֵּר (433) פ"י	disperser, répandre
פִּזֵּר דַּעְתּוֹ	se distraire, se divertir
פִּזֵּר דְּרָכָיו	dévier du droit chemin
פִּזֵּר כַּסְפּוֹ	dilapider son argent
פֻּזַּר הַפַּרְלָמֶנְט	le parlement a été dissous
‖ הִתְפַּזֵּר (467) פ"ע	se disperser
הִתְפַּזְּרָה דַּעְתּוֹ	être distrait
פָּזֵר (—) ז	*pazér* (neume) *m*
פִּזָּרוֹן (38) ז	dispersion *f*, diffusion *f*
פִּזָּרוֹן־נֶפֶשׁ	distraction *f*
‖ (פיזור כסף)	gaspillage *m*
פִּזְרוֹנוֹת	largesses *fpl*
פַּזְרָן (ר' ־נִים) ז	dissipateur *m*, gaspilleur *m*
פַּזְרָנוּת (46) נ	prodigalité *f*, gaspillage *m*
פַּזְרָנִי, ־נִית ת	prodigue, généreux
פְּזֹרֶת (—) נ	éparpillement *m*, mélange *m*
1. פַּח (56) ז (מתכת דקה)	tôle *f*, fer-blanc *m*
פַּח גַּלִּי	tôle ondulée
פַּח מְגֻלְוָן	tôle galvanisée
‖ (כלי)	bidon *m*, récipient *m*
פַּח־אַשְׁפָּה	poubelle *f*, boîte *f* à ordures
פַּח־נֵפְט	bidon de pétrole
2. פַּח (56) ז (מלכודת)	piège *m*
טָמַן פַּח	tendre un piège
נָפַל בַּפַּח	tomber dans le piège
מִן־הַפַּחַת אֶל־הַפַּח	de Charybde en Scylla
פַּח (87) ז (צער)	peine *f*, chagrin *m*
פַּחֵי־נֶפֶשׁ	déception *f*, désappointement *m*
1. פַּחַד (154) ז (מורא)	peur *f*, frayeur *f*, crainte *f*
פַּחַד־מָוֶת	frayeur mortelle
אַל פַּחַד!	n'ayez pas peur!
‖ °פַּחַד־יִצְחָק	le Dieu vénéré par Isaac
2. פַּחַד (152, זוגי פַּחֲדַיִם) ז (ירך)	hanche *f*
פָּחַד (325) פ"ע	avoir peur, craindre
פָּחַד וְרָחַב לְבָבוֹ	son coeur battit et se gonfla d'émotion
‖ נִפְחַד (397) פ"ע	être effrayé
‖ פִּחֵד (434) פ"ע	avoir peur, craindre
פ"י	effrayer
‖ הִתְפַּחֵד (471) פ"ע	être saisi de frayeur
‖ הִפְחִיד (502) פ"י	effrayer, épouvanter
פַּחְדָּה (239) או פַּחֲדָה (216) נ	peur *f*, frayeur *f*
פַּחְדוּת (45) נ	peur *f*, crainte *f*
פַּחְדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	poltron *n*, lâche *n*
פַּחְדָנוּת (46) נ	poltronnerie *f*, couardise *f*
פַּחְדָנִי, ־נִית ת	craintif, peureux, poltron
פֶּחָה (פַּחַת־, פַּחְתִי; ר' פַּחוֹת) ז	gouverneur *m*
‖ (בטורקיה)	pacha *m*
פָּחוּד, פְּחוּדָה ת	effrayé, apeuré
פֶּחָוָה (ר' ־וֹת) נ	pachalik *m*, province *f*
פָּחוּז, פְּחוּזָה ת	hâtif, rapide, pressé
פָּחוּחַ, פְּחוּחָה ת	en haillons, déguenillé
פִּחוּחַ (ר' ־חִים) ז	action *f* de couvrir de tôle
פָּחוּם, פְּחוּמָה ת	carbonisé, noirci
פִּחוּם (50) ז	carbonisation *f*
פְּחוֹן (ר' ־נִים) ז	baraque *f* en tôle
פָּחוּס, פְּחוּסָה ת	aplati, camard
פָּחוֹת תה"פ	moins
פָּחוֹת מִן־	moins que, moins de
לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר	ni plus ni moins
לְפָחוֹת או לְכָל־הַפָּחוֹת	au moins, du moins
חָמֵשׁ פָּחוֹת שְׁתַּיִם	cinq moins deux
הַשָּׁעָה עֶשֶׂר פָּחוֹת רֶבַע	il est dix heures moins le quart
פָּחוּת, פְּחוּתָה ת (מועט)	peu nombreux, moindre

|| (ירוד) inférieur
פחות־ערך de valeur inférieure
פחות (50) ז réduction *f*, diminution *f*
|| פחות־מטבע dévaluation *f* d'une monnaie
פחז (152, בלי ר׳) ז hâte *f*, précipitation *f*, étourderie *f*
פחז כמים bouillant comme de l'eau
פחז (325) פ״ע (מיהר) se hâter, agir à la légère
פחז עליו יצרו être emporté par la passion
(נהג בקלות־דעת) être étourdi *ou* imprudent
|| (התקלקל) se débaucher
|| פחז (434) פ״ע s'enorgueillir
|| התפחז (471) פ״ע agir imprudemment
|| הפחיז (502) פ״י rendre imprudent
פחזה (209) נ hâte *f*
פחזות (45) נ étourderie *f*, précipitation *f*
פחזן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש étourdi *n*
פחזנות (46) נ étourderie *f*, imprudence *f*
פחזני, ־נית ת étourdi, irréfléchi, imprudent
|| פחזנית (17) נ מטבח bouchée *f*, friandise *f*
[פחח] הפח (530) פ״י prendre au piège
פחח (99) ז ferblantier *m*
פחחות (46) נ ferblanterie (métier) *f*
פחחיה (202) נ ferblanterie (atelier) *f*
פחידה (201) נ peur *f*, crainte *f*, terreur *f*
פחיזה (201) נ hâte *f*, précipitation *f*
פחיסה (201) נ écrasement *m*, aplatissement *m*
פחיסות (48) נ aplatissement *m*
פחית (ר׳ פחיות) נ (פח קטן) petit bidon
|| (לוח קטן) planchette *f*, plaque *f*, écriteau *m*
פחיתה (201) נ diminution *f*, réduction *f*
פחיתות (48) נ (התמעטות) diminution *f*, amoindrissement *m*
|| (חוסר־חשיבות) insignifiance *f*, infériorité *f*
פחיתות־כבוד irrespect *m*, manque *m* d'égards
פחל (ר׳ פחלין) ז besace *f*, sacoche *f*
פחלוץ (51) ז empaillement *m*
פחלץ (459) פ״י empailler
1. **פחם** (99) ז charbon *m*
פחם־אבן houille *f*
פחם־עץ charbon de bois
פחם־עצמות noir animal
פחם לבן houille blanche
נייר־פחם ז papier *m* carbone
עפרון־פחם ז fusain *m*
חשמל קשת־פחם נ arc *m* voltaïque
2. °**פחם** (—) ז (מושל) gouverneur *m*, préfet *m*
[פחם] נפחם (397) פ״ע être carbonisé
(השתזף) bronzer
|| פחם (434) פ״י (השחיר) noircir
(הפך לפחם) carboniser
(סילק את־הפחם) décarburer
|| התפחם (471) פ״ע se carboniser
(השתזף) bronzer
פחמה (238) נ כימ carbonate *m*
פחמון (51) ז carbonisation *f*
פחמון (—) ז (מחלת־צמחים) charbon *m*
פחמי (ר׳ ־מים) ז charbonnier *m*, forgeron *m*
פחמי, ־מית ת כימ carbonique
פחמימה (ר׳ ־מות) נ כימ hydrate *m* de carbone
פחמימן (97) ז כימ hydrocarbure *m*
פחמן ז כימ carbone *m*
דו־תחמצת־הפחמן נ gaz *m* carbonique
פחמן (459 ג) פ״י כימ carboniser
|| התפחמן (493 ג) פ״ע être carbonisé
פחמני, ־נית ת כימ carbonique
פחמת (—) נ רפא anthrax *m*
פחמתי, ־תית ת כימ carbonique
פחס (325) פ״י écraser, aplatir
|| נפחס (397) פ״ע être écrasé, être aplati
|| פחס (434) פ״י écraser, aplatir
|| התפחס (471) פ״ע s'écraser, s'aplatir
פחפוח (ר׳ ־חים) ז halètement *m*
פחפח (464) פ״ע haleter
פחר (325) פ״י cuire au four (poterie)
|| פחר 434 פ״י cuire au four
|| התפחר (471) פ״ע être cuit au four (poterie)
פחר (99) ז potier *m*
פחת (88) ז déficit *m*, perte *f*, moins-value *f*, dépréciation *f*

(שיירים)	déchet *m*
(בלאי)	amortisation *f*
(שקע)	enfoncement *m*, cavité *f*
פַּחַת (154, ר׳ גם פְּחָתוֹת) נ	tranchée *f*, fosse *f*
בְּעִבְרֵי־פִי־פַּחַת	au bord de l'abîme
מִן־הַפַּחַת אֶל־הַפַּח	de Charybde en Scylla
פָּחַת (325 ת) פ״ע (התמעט)	diminuer
פָּחֹת וְהָלֹךְ	aller en diminuant
‖ (עת׳ יִפְחֹת) פ״י (גרע)	retrancher, soustraire
(ניקר)	trouer, creuser, évider
‖ נִפְחַת (397 ת) פ״ע	être amoindri
מתמט	être diminué
(התקלקל)	être endommagé
‖ פִּחֵת (434) פ״י	diminuer, amoindrir
פִּחֵת מַטְבֵּעַ	dévaluer une monnaie
(ניקר)	creuser, évider
‖ הִפְחִית (502 ת) פ״י	diminuer, amoindrir
מתמט הִפְחִית עֶשֶׂר בְּשָׁלוֹשׁ	retrancher 3 de 10
(זילזל)	déprécier, rapetisser
פַּחְתִּי, ־תִּית ת	bas, médiocre
פַּחֶתֶת (—) נ רפא	corrosion *f*
‖ בהש (פגם)	défaut *m*, imperfection *f*
פַּט (—) ז (בשחמט)	pat *m*
פִּטְדָה (207) נ	topaze *f*
פִּטֹּרֶת (252) נ צמח	tige *f*, pétiole *f*, pédoncule *m*
פָּטוּם, פְּטוּמָה ת	engraissé, gavé
(ממולא)	rempli, garni, bourré
‖ פְּטוּמוֹת נ״ר	nourriture succulente
פִּטּוּם (51) ז	engraissement *m*, gavage *m*
בהש פִּטּוּמֵי־מִלִּים	verbiage *m*
‖ (מילוי)	remplissage *m*, bourrage *m*
‖ (מזיגה)	assaisonnement *m*, mélange *m*
פִּטּוּם־הַקְּטֹרֶת	apprêt *m* de l'encens
פֶּטוּנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	pétunia *m*
פְּטוֹר (—) ז	dispense *f*, exemption *f*
פְּטוֹר מִמַּס	exonération *f* d'impôt
1. **פָּטוּר**, פְּטוּרָה ת	exempt, dispensé, libre
פָּטוּר מֵחוֹבָה	exempt d'une obligation
פָּטוּר בְּלֹא־כְלוּם אִי אֶפְשָׁר	il faut tout de même faire qch
‖ צְבָא פְּטוּרִים!	rompez les rangs!
2. **פָּטוּר** (15) ז (גבעול)	tige *f*
פְּטוּרֵי־צִיצִים	tiges de fleurs
פִּטּוּר (15) ז	tumeur *f*
פִּטּוּר (15) ז	libération *f*, congé *m*
‖ פִּטּוּרִים ז״ר	renvoi *m*, licenciement *m*
‖ גֵּט־פִּטּוּרִים ז	acte *m* de divorce
פָּטַט (304) פ״ע	bavarder, papoter
‖ פִּטֵּט (433) פ״ע	bavarder, papoter
פֶּטֶט (—) ז	bavardage *m*, papotage *m*
פַּטָּט, ־טֶּטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש	bavard *n*
פַּטִּיט, ־טָה ש	bavard *n*
פָּטִיט, פְּטִיטָה ת	mignon
פְּטִילְיָה (202) נ (סל)	corbeille *f*, panier *m*
פַּטִּים (ר׳ ־מִים) ז	animal gras *ou* gavé
פְּטִימָה (201) נ	engraissement *m*, gavage *m*
פַּטִּיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז	tourne-disque *m*
פְּטִירָה (201) נ	séparation *f*, congé *m*
‖ בהש (מיתה)	décès *m*
פְּטִישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	fétiche *m*
פַּטִּישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	marteau *m*
פַּטִּישׁ־אֲוִיר	marteau pneumatique
הַפַּטִּישׁ וְהַמַּגָּל	la faucille et le marteau
‖ דַּג־הַפַּטִּישׁ ז	requin-marteau *m*
יִדּוּי־פַּטִּישׁ ז	lancement *m* du marteau
פַּטִּישׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petit marteau
פָּטֹל, פְּטֻלָּה ת	pourpre
פֶּטֶל (166) ז צמח	framboise *f*
פָּטָלִי, ־לִית ת	fatal
פָּטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	fatalité *f*
פֶּטֶם (88) ז	bétail *m* à l'engrais
פֶּטֶם (166) ז	épices *fpl*, ingrédients *mpl*
פַּטָּם (90) ז	gaveur *m*, engraisseur (de bestiaux) *m*
פִּטָּם (95) ז צמח	protubérance *f*, pointe *f*
פִּטֵּם (433) פ״י	engraisser, gaver
(מילא)	remplir, garnir, bourrer
פִּטֵּם מִקְטַרְתּוֹ	bourrer sa pipe
(ריקח)	assaisonner, épicer
פִּטֵּם הַקְּטֹרֶת	apprêter l'encens
‖ הִתְפַּטֵּם (467) פ״ע	s'engraisser, se bourrer

פִּטְמָה (242) נ (של־פרי) protubérance *f*
|| (של־שד) mamelon *m*, tétin *m*
פִּטְמִית (17) נ אנטום papille *f*
פִּטֹּמֶת (256) נ mamelon (du sein) *m*, tétin *m*
|| (מוצץ) sucette (de caoutchouc) *f*
פָּטֶנְט (ר׳ ־טִים) ז brevet *m* d'invention
פֶּטֶס (95) או פִּיתוּס (41) tonneau *m*, jarre *f*
1. פִּטְפּוּט (51) ז trépied *m*, support *m*
2. פִּטְפּוּט (51) ז bavardage *m*, caquet *m*
פִּטְפֵּט (457) פ״ע bavarder, papoter
|| פִּטְפֵּט כְּנֶגֶד־פְּ׳ argumenter contre qn
פִּטְפֵּט בְּיִצְרוֹ maîtriser ses désirs
|| הִתְפַּטְפֵּט (491) פ״ע se mettre à bavarder
פַּטְפְּטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש bavard *n*
פַּטְפְּטָנוּת (46) נ bavardage *m*, papotage *m*
פַּטְפְּטָנִי, ־נִית ת bavard, jaseur, verbeux
פַּטְפֶּטֶת (—) נ logorrhée *f*
פָּטַר (304) פ״י renvoyer, congédier
פָּטַר אִשְׁתּוֹ répudier sa femme
|| (שיחרר) dispenser, exempter
פָּטַר מִמֶּכֶס exonérer de douane
פָּטַר מֵעֹנֶשׁ exempter de peine
|| (פתח) ouvrir, laisser couler
עממי בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי! bon débarras!
|| °(עת׳ יִפְטַר) פ״ע (התחמק) s'esquiver
|| נִפְטַר (388) פ״ע se séparer, prendre congé
בהש (מת) décéder
(השתחרר) se libérer, se dégager
|| פִּטֵּר (433) פ״י renvoyer, congédier, licencier
|| הִתְפַּטֵּר (467) פ״ע se séparer, prendre congé
(עזב עבודתו) démissionner
(השתחרר) se débarrasser, se libérer
|| הִפְטִיר (498) פ״י congédier, laisser partir
|| (פתח) הִפְטִיר בְּשָׂפָה ouvrir la bouche (pour injurier)
הִפְטִיר בְּשָׂפָה רָפָה grommeler entre ses dents
(סיים) terminer, conclure
דת הִפְטִיר בְּנָבִיא conclure (la lecture de la *Tora*) par un passage des Prophètes
אֵין מַפְטִירִים אַחַר־הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן on ne termine pas le repas pascal par un banquet

פֶּטֶר (166) ז (פתיחה) ouverture *f*
|| (התחלה) commencement *m*, début *m*
|| (בכור) פֶּטֶר־רֶחֶם premier-né *m*
° פִּטְרָה (242) נ première naissance
פֶּטְרוֹכִימְיָה (—) נ pétrochimie *f*
פַּטְרוֹל (ר׳ ־לִים) ז צבא patrouille *f*
פִּטְרוּל (51) ז צבא contrôle *m* par patrouilles
פַּטְרוֹן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש patron *n*
פַּטְרוֹנוּת (48) נ patronage *m*
פַּטְרוֹנִימִי, ־מִית ת patronymique
פֶּטְרוֹסִילְיָה (—) נ צמח persil *m*
פַּטְרִיאַרְךְ (ר׳ ־כִים) ז patriarche *m*
פַּטְרִיאַרְכָט (ר׳ ־טִים) ז patriarcat *m*
פַּטְרִיאַרְכָלִי, ־לִית ת patriarcal
פִּטְרִיָּה (202) נ צמח champignon *m*
פַּטְרִיּוֹט (ר׳ ־טִים) ז patriote *m*
פַּטְרִיּוֹטִי, ־טִית ת patriotique
פַּטְרִיּוֹטִיּוּת (—) נ patriotisme *m*
פַּטְרִיצִי (ר׳ ־צִים) ז patricien *m*
פִּטְרֵל (459) פ״ע צבא patrouiller
פַּטֶּרֶת (—) נ רפא mycose *f*
פִּטֶּרֶת (256) נ prétexte *m*, excuse *f*
פִּי ← פֶּה
פֵיאוֹדָלִי, ־לִית ת féodal
פֵיאוֹדָלִיּוּת (—) נ féodalité *f*, féodalisme *m*
פִּיֵּג (451) פ״י détendre, calmer, apaiser
|| הִתְפַּיֵּג (468) פ״ע se détendre, s'apaiser
פֵּיגָם (83) ז צמח rue (plante) *f*
פִּיגָ'מָה או פִּיזָ'מָה (ר׳ ־מוֹת) נ pyjama *m*
1. פִּיד (1) ז (אסון) malheur *m*, adversité *f*
2. פִּיד (1) ז (של־תרנגולת) becquetage *m*
פֵּיָה (ר׳ ־פֵיוֹת) נ מיתול fée *f*
פִּיָּה (202) נ orifice *m*, embouchure (de flûte) *f*
|| (של סיגריה) bout-filtre *m*
פִּיּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז noircissement (de fumée) *m*
פִּיּוּט (51) ז poésie *f*, poème *m*
|| דת poème liturgique
פִּיּוּטִי, ־טִית ת poétique
חֵרוּת פִּיּוּטִית licence *f* poétique
פִּיּוּטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* poétique

פִּיּוּךְ (51) ז — maquillage *m*

פִּיּוֹנִית (17) נ — pore *m*, orifice *m*

‖ צמח — stomate *m*

1. פִּיּוּס (51) ז — conciliation *f*, apaisement *m*

וַעֲדַת־פִּיּוּס נ — commission *f* de conciliation

2. פִּיּוּס (51) ז (הגרלה) — tirage *m* au sort, loterie *f*

פְּיוֹרְד (ר׳ ־דִים) ז גיאוגר — fjord *m*

פִּיּוֹת ← פֶּה

פִּיזְ׳מָה ← פִּיגָ׳מָה

פִּיחַ (9) ז — suie *f*

פִּיֵּחַ (439) פ״י — couvrir de suie

‖ הִתְפַּיֵּחַ (477) פ״ע — s'encrasser de suie

פִּיחוֹן (ר׳ ־נִים) ז — encre *f* de Chine

פַּיַּחַת (—) נ — charbon (maladie des céréales) *m*

פַּיִט (156) ז — poésie *f*

פַּיָּט (90) ז — poète *m*

פִּיֵּט (451) פ״י — composer (un poème)

‖ הִתְפַּיֵּט (468) פ״ע — s'exprimer poétiquement

(נעשה פיוטי) — se poétiser

פַּיְטָן (97) ז — poète *m* liturgique

פִּיֵּךְ (451) פ״י — farder, maquiller

‖ הִתְפַּיֵּךְ (468) פ״ע — se farder, se maquiller

פִּיל (1) ז זואול — éléphant *m*

פִּילֶגֶשׁ (173, ר׳ ־לַגְשִׁים) נ — concubine *f*, maîtresse *f*

פִּילַגְשׁוּת (45) נ — concubinage *m*

פִּילָה (—) ז מטבח — filet *m*

פִּילְהַרְמוֹנִי, ־נִית ת — philharmonique

פִּילוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — philologue *m*

פִּילוֹלוֹגִי, ־גִית ת — philologique

פִּילוֹלוֹגְיָה (—) נ — philologie *f*

פִּילוֹמָה (201) נ — boue *f*, vase *f*

1. פִּילוֹן (ר׳ ־נִים) ז (פיל קטן) — jeune éléphant *m*

2. פִּילוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (שער) — portail *m*, pylône *m*

פִּילוֹסוֹף (ר׳ ־פִים) ז — philosophe *m*

פִּילוֹסוֹפִי, ־פִית ת — philosophique

פִּילוֹסוֹפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — philosophie *f*

פִּילוֹקְסֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ חרק — phylloxéra *m*

פִּילִי (ר׳ ־לִין) נ — coupe *f*, cruche *f*, carafe *f*

פִּימָה (201) נ — graisse *f*

(מתחת לסנטר) — pli *m*, double menton *m*

פִּין (1) טכנ — cheville *f*, broche *f*, pêne *m*

פִּין־בִּטָּחוֹן (ברימון) — goupille *f* de sécurité

פִּינְג־פּוֹנְג (—) ז ספורט — ping-pong *m*

פִּינְגְּוִין (ר׳ ־נִים) ז עוף — pingouin *m*

פִּינְגָ׳ן (—) ז — cafetière orientale

פִּינְחָס ש״פ ז — Phinéas *m*

פִּינִי, ־נִית ת — finnois, finlandais

פִּינָךְ (91) ז צבא — gamelle *f*

פִּינְלַנְד ש״פ נ (מדינה) — la Finlande

פִּינַנְסִי, ־סִית ת — financier

פַּיִס (156) ז — tirage *m* au sort, loterie *f*

1. פִּיֵּס (451) פ״י (ריצה) — apaiser, concilier, calmer, amadouer

(עודד) — réconforter

‖ הִתְפַּיֵּס (468) פ״ע — se réconcilier

‖ הֵפִיס (526) פ״ע — concilier, donner satisfaction

הֵפִיס דַּעַת־פ׳ — calmer, rassurer

2. פִּיֵּס (451) פ״י (הגריל) — tirer au sort

‖ הֵפִיס (526) פ״י — tirer au sort

3. [פיס] הֵפִיס (526) פ״י (סחט) — extraire, retirer

פִּיסִי, ־סִית ת — physique

פִּיסִיּוֹגְנוֹמוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — physiognomonie *f*

פִּיסִיּוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — physiologue *m*

פִּיסִיּוֹלוֹגִי, ־גִית ת — physiologique

פִּיסִיּוֹלוֹגְיָה (—) נ — physiologie *f*

פִּיסִיּוֹתֵרַפְּיָה (—) נ — physiothérapie *f*

פִּיסִיּוֹתֵרַפִּיסְט (ר׳ ־טִים) ז — physiothérapiste *m*

פִּיסִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז — physicien *m*

פִּיסִיקָה (—) נ — physique *f*

פִּיסִיקָלִי, ־לִית ת — physique

פַּיְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — conciliateur *n*

פַּיְסָנוּת (46) נ — conciliation *f*, apaisement *m*

פַּיְסָנִי, ־נִית ת — conciliant, accommodant

פִּיסְקָלִי, ־לִית ת — fiscal

פִּיף (1) ז — frange *f*, touffe *f*, pompon *m*

פִּיפְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז עוף — pipit *m*

פִּיפִיּוֹת ← פֶּה

פִּיפִית (17) נ — pipette *f*

פִּיק (1) ז (רעדה) — tremblement *m*

פִּיק־בִּרְכַּיִם — fléchissement *m* des genoux
פִּיק־רֹאשׁ — hochement *m* de tête
פִּיקוֹלוֹ (ר׳ ־לוֹת) ז מוס — petite flûte, piccolo *m*
פִּיקוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — figuier *m*, ficus *m*
פִּיקְטִיבִי, ־בִית ת — fictif
פִּיקַנְטִי, ־טִית ת — piquant, excitant, spirituel
פִּיקַנְטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère piquant
פִּיקְנִיק (ר׳ ־קִים) ז — pique-nique *m*
פִּיקָס (—) ז — couleur *f* rouge
פִּיר (1) ז — tranchée *f*, fosse *f*, grotte *f*, cage (d'escalier, d'ascenseur) *f*
פִּירוֹטֶכְנִיקָה (—) נ — pyrotechnie *f*
פִּירוּס ש״פ ז — Pyrrhus *m*
נִצְחוֹן־פִּירוּס — victoire *f* à la Pyrrhus
פִּירָט (ר׳ ־טִים) ז — pirate *m*
פִּירְמָה (201) נ — entreprise *f*, affaire *f*
פִּירָמִידָה (ר׳ ־דוֹת) נ — pyramide *f*
פִּירְמָן (ר׳ ־נִים) ז — firman (édit du sultan) *m*
1. פִּיתוֹם ש״פ נ (עיר) — Pithom (ville d'Egypte) *f*
2. פִּיתוֹם (ר׳ ־מִים) ז (קוסם) — ventriloque *m*
פִּיתוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — python *m*
פִּיתוּס ← פִּטֵּס
פַּךְ (53) ז — flacon *m*, récipient *m*, cruche *f*
בהש פַּכִּים קְטַנִּים — bagatelles *fpl*
פָּכָה (447) פ״ע — couler, jaillir, sourdre
פָּכוּחַ, פְּכוּחָה ת — clairvoyant, lucide
פִּכּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — dégrisement *m*, sobriété *f*
פִּכּוּי (51) ז — jaillissement *m*
פִּכַּח (439) פ״י — dégriser, dessoûler
פִּכַּח אֶת־צַעֲרוֹ — tempérer son chagrin
בהש (הביא לצלילות־דעת) — désillusionner
|| הִתְפַּכַּח (477) פ״ע — se dégriser, se dessoûler
בהש — retrouver sa lucidité
פִּכֵּחַ, פִּכַּחַת (ר׳ פִּכְּחִים, ־חוֹת) ת — dégrisé, lucide
פִּכְחוֹן (38) ז — sobriété *f*, lucidité *f*
פִּכְּחוּת (45) נ — dégrisement *m*, lucidité *f*
פְּכִירָה (201) נ — rupture *f*, torsion *f*
פַּכִּית (ר׳ ־כִּיוֹת) נ — flacon *m*, godet *m*, cruchon *m*
פַּכִּית לְחֹמֶץ — burette *f* à vinaigre, vinaigrier *m*
פִּכְסוּם (51) ז — mastication *f*
פַּכְסָם (91) ז — biscotte *f*, gâteau sec
פִּכְסֵם (459) פ״י — croquer (des gâteaux secs)
פִּכְפּוּךְ (51) ז — ruissellement *m*
פִּכְפֵּךְ (457) פ״ע — couler goutte à goutte
|| הִתְפַּכְפֵּךְ (491) פ״ע — ruisseler
פָּכַר (302) פ״י — abattre, briser
פָּכַר יָדָיו — se tordre les mains
|| פִּכֵּר (433) פ״ע — briser, tordre
פַּל ← נָפַל
[פלא] נִפְלָא (403) פ״ע — être merveilleux, être étonnant
לֹא יִפָּלֵא כִּי — ce n'est pas étonnant que
(השתומם) — s'étonner
(נבצר ממנו) — être inaccessible
לֹא יִפָּלֵא מִמְּךָ דָּבָר — rien ne t'est impossible
|| °פִּלֵּא (443) פ״י — accomplir (un voeu)
|| הִתְפַּלֵּא (478) פ״ע (השתומם) — s'étonner
(עשה פלאים) — accomplir des exploits
|| הִפְלִיא (507) פ״י — faire des choses extraordinaires
הִפְלִיא חַסְדּוֹ — se montrer très généreux
הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת — faire des miracles
הִפְלִיא מַכּוֹתָיו — battre comme plâtre
הִפְלִיא עֵצָה — donner d'excellents conseils
הַפֶּלֶא וָפֶלֶא!, פִּלְאֵי־פְלָאִים! — quelle merveille!
לְהַפְלִיא — merveilleusement
(הפתיע) — étonner, surprendre
(ביטא) הִפְלִיא נֶדֶר — prononcer un voeu
פֶּלֶא (175, ר׳ גם פְּלָאוֹת) ז — miracle *m*, prodige *m*
הָיָה לְפֶלֶא בְּעֵינֵי־פ׳ — être un mystère pour qn
בְּאֹרַח־פֶּלֶא — par miracle
יָרַד פְּלָאִים — baisser extraordinairement
הֲמִית־פְּלָאִים נ — sensation merveilleuse
קֵץ־הַפְּלָאוֹת ז — les temps *mpl* messianiques
פֶּלֶאִי (—) ז — miracle *m*, mystère *m*
פִּלְאִי, ־אִית ת — miraculeux, étonnant
פִּלְבּוּל (51) ז — écarquillement (des yeux) *m*
פְּלֶבֵּיִים (—) ז״ר היסט — plébéiens *mpl*
פְּלֶבִּיסְצִיט (—) ז — plébiscite *m*
פִּלְבֵּל (457) פ״י — rouler *ou* écarquiller (les yeux)

|| הִתְפַּלְבֵּל (491) פ"ע — se troubler
פָּלַג (304) פ"ע (על־) — être opposé
|| נִפְלַג (388) פ"ע (נחלק) — être partagé *ou* divisé
(נבדל) — différer (d'opinion)
|| פִּלֵּג (433) פ"י — diviser, partager, répartir
|| הִתְפַּלֵּג (467) פ"ע — se diviser, se partager
|| הִפְלִיג (498) פ"י (הרחיק) — écarter, détourner
הִפְלִיג דַּעְתּוֹ מִן־ — se désintéresser de
הִפְלִיג בִּדְבָרִים — répondre évasivement
אַל־תְּהִי מַפְלִיג לְכָל־דָּבָר — ne sous-estime rien, chaque chose a son utilité
הִפְלִיג עַל־מִדּוֹתָיו — faire des concessions
(הפריז) — exagérer
הִפְלִיג בְּשִׁבְחַ־פ' — louer qn exagérément
|| פ"ע (נטה הצידה) — s'éloigner, s'écarter
(נסע באנייה) — partir (par mer)
הָאֳנִיָּה הִפְלִיגָה — le navire a pris la mer
1. פֶּלֶג (168) ז (נחל) — cours *m* d'eau
פַּלְגֵי־מַיִם — ruisseaux *mpl*
פֶּלֶג־הָרִים — torrent *m*
בהש פַּלְגֵי־זֵעָה — flots *mpl* de sueur
2. פֶּלֶג (168, נס' פְּלַג־) ז — moitié *f*, fraction *f*
פְּלַג־אִי — presqu'île *f*
פְּלַג־הַמִּנְחָה — milieu *m* de l'après-midi
פְּלַג־צֵל — pénombre *f*
עממי פְּלַג־גּוּפוֹ — sa moitié (sa femme)
|| (במפלגה) — fraction *f*
פֶּלֶג (—) ז רפא (כאב־ראש) — migraine *f*
|| (שיתוק חלקי) — hémiplégie *f*
פַּלָּג (90) ז — garçon (de restaurant) *m*
פַּלְגָאָה או פַּלְגַאי (ר' ־גָאִים) ז — disputailleur *m*
פְּלַגָּה (208) נ (זרם) — cours *m* d'eau, courant *m*
|| (חבורה) — groupe *m*
צבא — détachement *m*
|| (חלוקה) — division *f*, schisme *m*
דּוֹר־הַפְּלַגָּה ז — la génération de la Tour de Babel
פְּלֻגָּה (208) נ (קבוצה) — groupe *m*
צבא — compagnie *f*
מְפַקֵּד־פְּלֻגָּה ז — chef *m* de compagnie
|| (מחלוקת) — querelle *f*, dissension *f*

פְּלֻגַּת־דְּבָרִים — discussion *f*, dispute *f*
פַּלְגְּלָג (91) ז — petit ruisseau
פַּלְגָן (ר' ־נִים) ז — semeur *m* de discorde
פַּלְגָנוּת (46) נ — discorde *f*
פַּלְגָנִי, ־נִית ת — entraînant la discorde
פַּלְגָס, ־גָסָה ש (כבש) — agneau *m*, brebis *f* d'un an
|| (נער מתבגר) — jouvenceau *m*
פֶּלַגְרָה (—) נ רפא — pellagre *f*
פְּלֻגְתָּא (ר' ־תוֹת) נ — divergence *f* de vues, désaccord *m*
בַּר־פְּלֻגְתָּא — contradicteur *m*, adversaire *m*
פְּלֻגָּתִי, ־תִית ת צבא — de compagnie
רַב־סַמָּל פְּלֻגָּתִי — sergent-major *m*
פְּלָד (165, בלי ר') ז (פלדה) — acier *m*
|| (לפיד) — flambeau *m*, torche *f*
פִּלֵּד (433) פ"י — tremper (l'acier)
פְּלָדָה (215) נ — acier *m*
כּוֹבַע־פְּלָדָה ז — casque *m*
מִפְעַל־פְּלָדָה ז — aciérie *f*
צֶמֶר־פְּלָדָה ז — paille *f* de fer
|| אֵשׁ־פְּלָדוֹת נ — feu flamboyant
פְּלָדִי, ־דִית ת — d'acier, acéré
פַּלַּדְיוּם (—) ז כימ — palladium *m*
פְּלָדִיּוּת (47, בלי ר') נ — dureté *f*, inflexibilité *f*
פַּלְדָּס (91) ז — manteau *m*, pèlerine *f*, pardessus *m*
1. פָּלָה (342) פ"י (חיפש כינים) — épouiller
|| נִפְלָה (406) פ"ע — être épouillé
|| פִּלָּה (447) פ"י — épouiller
|| הִתְפַּלָּה (480) פ"ע — s'épouiller
2. [פלה] נִפְלָה (406) פ"ע (נבדל) — se distinguer
נִפְלָה לְרָעָה — être discriminé
|| הִפְלָה (512) פ"י — distinguer, séparer
הִפְלָה בְּפ' — défavoriser qn
הִפְלָה לְטוֹבָה — favoriser
הִפְלָה לְרָעָה — discriminer
פַּלְהֶדְרִין ← פַּרְהֶדְרִין
פְּלוּאוֹרָנוּת (46) נ — fluorescence *f*
פִּלּוּג (51) ז — division *f*
|| טכנ — distribution *f*

פְּלוּג־הַמְּהִירוּת — distribution des vitesses
חֹק־הַפִּלּוּג ז — loi distributive
פִּלּוּחַ (9) ז — découpage *m*, segmentation *f*
פְּלוּטוֹן ש״פ ז מיתול — Pluton (divinité) *m*
|| אסטר — Pluton (planète)
פְּלוּטוֹנְיוּם (—) ז כימ — plutonium *m*
פְּלוּטוֹקְרַטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — ploutocratie *f*
פִּלּוּי (51) ז — épouillage *m*
פִּלּוּל (51) ז (תפילה) — supplication *f*, prière *f*
|| (ויכוח) — plaidoyer *m*, contestation *f*
|| (סיכוי) — supputation *f*, espérance *f*
פִּלּוּם (51) ז — déplumage *m*, épluchage *m*
פְּלוּמָה (201) נ — plume *f*, duvet *m*
פְּלוּמָה (201) נ — limon *m*, vase *f*
פְּלוּמִי, ־מִית ת — doux comme des plumes
פְּלוּמָתִי, ־תִית ת — duveteux
פְּלוֹנִי, ־נִית ת — un certain, un tel, quelqu'un
בְּיוֹם פְּלוֹנִי — tel jour
פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי — un tel, un quidam, M^r X
|| עממי פְּלוֹנִית נ — femme (mariée)
הֵיכָן הַפְּלוֹנִית שֶׁלְּךָ? — où est ta bourgeoise?
פְּלוֹנִיתָא (—) נ ארמית — une telle
פִּלּוּס (51) ז — nivellement *m*, équilibrage *m*
|| פִּלּוּס־דֶּרֶךְ — frayage *m* d'un chemin
פְּלוּסִין (—) ז״ר (אריג) — peluche *f*
פְּלוּרָלִיסְטִי, ־טִית ת — pluraliste
פְּלוּשׁ (49) ז — corridor *m*, vestibule *m*
פִּלּוּשׁ (51) ז — passage ouvert, libre accès *m*
|| בְּפִלּוּשׁ — ouvertement, publiquement
1. פָּלַח (332) פ״י (בקע) — couper, trancher, fendre
(חרש) — labourer
|| נִפְלַח (402) פ״ע — être fendu, être labouré
|| פִּלַּח (439) פ״י (ביקע) — fendre, découper
(חרש) — labourer
°(המליטה) פִּלְּחָה — mettre bas
|| הִתְפַּלֵּחַ (477) פ״ע — se fendre, être tranché
עממי (הסתנן) — se glisser, s'insinuer, resquiller
2. פָּלַח (332) פ״י דת — adorer
פֶּלַח (179) ז — tranche *f*
|| (אבן־ריחיים) — meule *f*
פַּלָּח (90) ז — paysan *m*, laboureur *m*, fellah *m*

פָּלְחָה (—) נ חקל — culture (des champs) *f*
פֻּלְחָן (102, בלי ר׳) ז — culte *m*
בהש פֻּלְחַן־הָאִישִׁיּוּת — culte de la personnalité
פֻּלְחָנִי, ־נִית ת — cultuel
פָּלַט (304) פ״ע (נמלט) — s'échapper
|| פ״י — laisser échapper, rejeter
פָּלַט עָשָׁן — dégager de la fumée
פָּלַט נִשְׁמָתוֹ — rendre l'âme, expirer
כְּבוֹלְעוֹ כָּךְ פּוֹלְטוֹ — sitôt absorbé sitôt rendu
|| נִפְלַט (388) פ״ע (נמלט) — s'échapper
(יצא שלא במתכוון) — sortir, échapper
נִפְלְטָה צְעָקָה מִפִּיו — un cri lui échappa
נִפְלַט כַּדּוּר מֵהָרוֹבֶה — une balle partit du fusil
|| פִּלֵּט (433) פ״י — délivrer, sauver
(ילדה) פִּלְּטָה — accoucher, mettre bas
|| הִתְפַּלֵּט (467) פ״ע — s'echapper, être sauvé
|| הִפְלִיט (498) פ״י — émettre, éjecter, laisser échapper
הִפְלִיט סוֹד — trahir un secret
(הוליד) — donner naissance à
פָּלֵט, פְּלֵטָה ש — réfugié *n*, rescapé *n*
פֶּלֶט (166) ז — refuge *m*
|| (במחשב) — sortie *f*
פְּלָטָה (220) נ רפא — appareil *m* dentaire
פְּלָטָה חַשְׁמַלִּית — chauffe-plats *m* électrique
פְּלֵטָה (229) נ — sauvetage *m*, ce qui a été sauvé
הָיָה לִפְלֵטָה — être sauvé
שְׁאֵרִית־הַפְּלֵטָה נ — les survivants *mpl*
פְּלָטוֹן, פְּלָטוֹנִי ← אַפְּלָטוֹן, אַפְּלָטוֹנִי
פְּלַטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — place (publique) *f*
פְּלָטִין (ר׳ ־טִיּוֹת) נ — palais *m*
פְּלָטִינָה (—) נ כימ — platine *m*
פַּלְטֵר (ר׳ ־רִים) ז — boulanger *m*
פַּלְטֵרִין (ר׳ ־רִיּוֹת) ז — palais *m*
פִּלְאִי, פִּלְאִית ת — miraculeux
פָּלִיא, פְּלִיאָה ת — miraculeux, merveilleux
פְּלִיאָה (201) נ — miracle *m*, merveille *f*
|| (תמיהה) — étonnement *m*, surprise *f*
פְּלִיאָה בְּעֵינַי — je suis étonné
מִדְרַשׁ־פְּלִיאָה ז — histoire *f* incompréhensible
פָּלֵיאוֹגְרַפְיָה (—) נ — paléographie *f*

פְּלֵיאוֹלִיתִי, ־תִית ת	paléolithique
פְּלֵיאוֹנְטוֹלוֹגְיָה (—) נ	paléontologie *f*
פְּלִיאוּת (48, בלי ר') נ	caractère merveilleux
פְּלִיג (ר' ־גִי) ת ארמית	opposé, contraire
לֵית מָאן דִּפְלִיג	personne ne conteste
פְּלִיגָה (201) נ	division *f*, sécession *f*
פְּלְיוֹן (ר' ־נוֹת) ז	manteau *m*, pallium *m*
פְּלְיוֹן (ר' ־נוֹת) ז	chapeau *m* de feutre
פְּלִיז (—) ז	laiton *m*, cuivre *m* jaune
פָּלִיחַ, פְּלִיחָה ת	arable, labourable
פְּלִיחָה (201) נ	labourage *m*, sillonnage *m*
פָּלִיט (15) ז	réfugié *m*, rescapé *m*, fuyard *m*
פְּלִיטָה (201) נ	émission *f*, échappement *m*
צבא פְּלִיטַת־תַּרְמִיל	éjection *f* de douille
טכנ צִנּוֹר־פְּלִיטָה	tuyau *m* d'échappement
‖ בהש פְּלִיטַת־פֶּה	lapsus (linguae) *m*
פְּלִיטַת־קוּלְמוֹס	erreur *f* de plume, lapsus calami
פַּלְיָטוֹן (—) ז (בושם)	eau *f* de rose
פֶּלְיֶטוֹן (ר' ־נִים) ז	feuilleton *m*
פָּלִיל (15) ז	juge *m*
הוּבָא בִּפְלִילִים	être traduit en justice
תָּבַע בִּפְלִילִים	poursuivre en justice
פְּלִילָה (201) נ	jugement *m*, procès *m*
פְּלִילוּת (—) נ	procès *m*, contestation *f*
עָשָׂה פְּלִילוּת עִם־	entrer en conflit avec
פְּלִילִי, ־לִית ת	pénal, criminel
חֹק פְּלִילִי	loi pénale
עֲבֵרָה פְּלִילִית	délit *m*
פְּלִילִיָּה (202) נ	jugement *m*
‖ (חכמה)	discernement *m*, raison *f*
פְּלִילִיּוּת (47, בלי ר') נ	criminalité *f*
פָּלִישׁ, פְּלִישָׁה ת	praticable
פְּלִישָׁה (201) נ	invasion *f*, intrusion *f*
1. פֶּלֶךְ (165) ז (מחוז)	district *m*
שַׂר־פֶּלֶךְ ז	préfet *m*, gouverneur *m*
2. פֶּלֶךְ (165) ז (כישור)	quenouille *f*, fuseau *m*
3. פֶּלֶךְ (165) ז (משענת)	béquille *f*
בהש תָּפַס פֶּלֶךְ שֶׁל־	s'appuyer sur
4. פֶּלֶךְ (165) ז (גרם שמימי)	corps *m* céleste
פִּלֵּל (433) פ"י (צפה)	prévoir, imaginer, espérer
מִי פִלֵּל?	qui l'eût cru?
‖ (התחנן)	prier, intercéder
‖ (שפט)	juger, arbitrer
‖ הִתְפַּלֵּל (467) פ"ע	prier
‖ הִפְלִיל (489) פ"י משפט	incriminer
פֶּלֶל (—) ז	prière *f*
פִּלֵּם (433) פ"י	humecter, mouiller
פַּלְמוּדָה (201) נ דג	bonite *f*, sarde *m*, pélamyde *f*
פַּלְמוֹנִי, ־נִית ת	un tel, un quidam
פַּלְמַ"ח (= פְּלֻגּוֹת־מַחַץ) ז	troupes *fpl* de choc
פְּלָמִינְגוֹ (ר' ־גוֹאִים) ז עוף	flamant *m*
[פלמס] הִתְפַּלְמֵס (493) פ"ע	polémiser, discuter
פְּלָנֶטָרִי, ־רִית ת	planétaire
פְּלָנֶטָרְיוּם או ־רְיוֹן (ר' ־רְיוֹנִים) ז	planétarium *m*
פְּלָנִימֶטְרִיָּה (—) נ מתמט	planimétrie *f*
פְּלָנֶל (ר' ־לִים) ז	flanelle *f*
פְּלָנֶלִית (17) נ	chiffon (pour nettoyer le canon du fusil) *m*
[פלס] נִפְלַס (388) פ"ע	être aplani, être nivelé
‖ פִּלֵּס (433) פ"י	égaliser, aplanir
פִּלֵּס דֶּרֶךְ או נָתִיב	frayer un chemin
פֶּלֶס (176) ז	balance *f*
פֶּלֶס־מַיִם	niveau *m* d'eau
פַּלָּס (90) ז צבא	sapeur *m*
פִּלְסוּף (41) ז	ratiocination *f*
פְּלַסְטִי, ־טִית ת	plastique
נִתּוּחַ פְּלַסְטִי	chirurgie *f* plastique
חֳמָרִים פְּלַסְטִיִּים	matières *fpl* plastiques
פְּלַסְטִיּוּת (47, בלי ר') נ	plasticité *f*
פְּלַסְטִיקָה (201) נ	plastique *f*
פְּלַסְטֶלִינָה (—) נ	glaise *f* à modeler
פְּלַסְמָה (ר' ־מוֹת) נ	plasma *m*
[פלסף] הִתְפַּלְסֵף (493) פ"ע	philosopher, ratiociner
פִּלַסְתֵּר (—) ז	fraude *f*
עָשָׂה דְּ"מ פִּלַסְתֵּר	fausser le sens de qch
כְּתַב־פִּלַסְתֵּר ז	pamphlet *m*, libelle *m*
פִּלְפּוּל (51) ז (הוספת־פילפל)	assaisonnement *m* au poivre
‖ (ויכוח)	discussion *f*, dialectique *f*

פִּלְפּוּלָא (—) ז ארמית	discussion *f*
פִּלְפּוּלָא בְּעָלְמָא	discussion oiseuse
פִּלְפּוּלִי, ־לִית ת	casuistique, sophistique
פָּלָפֶל (—) ז מטבח	*falafel* (aliment oriental) *m*
פִּלְפֵּל (122) ז צמח	poivre *m*
‖ (ירק)	poivron *m*, piment *m*
פִּלְפֵּל (457) פ״י (תיבל בפילפל)	poivrer, pimenter
‖ בהש (התווכח)	discuter, argumenter
‖ הִתְפַּלְפֵּל (491) פ״ע	couper les cheveux en quatre
פִּלְפְּלָא (—) נ ארמית	poivre *m*
בהש פִּלְפְּלָא חֲרִיפְתָּא	argumentation subtile
פִּלְפְּלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	poivrier *m*
פַּלְפְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	discuteur *m*, dialecticien *m*
פַּלְפְּלָנוּת (46) נ	discussion *f*, dialectique *f*
פַּלְפְּלָנִי, ־נִית ת	sagace, subtil, ingénieux
פִּלְפֶּלֶת (252) נ צמח	poivre *m* rouge, poivron *m*, piment *m*
פֶּלֶץ (—) ז	épouvante *f*, frayeur *f*
פִּלֵּץ (433) פ״י	effrayer, épouvanter
‖ הִתְפַּלֵּץ (467) פ״ע	trembler, frémir
הִתְפַּלֵּץ מִפַּחַד	frissonner de terreur
הִתְפַּלֵּץ מִכַּעַס	devenir fou de rage
‖ הִפְלִיץ (498) פ״י	effrayer, épouvanter
פַּלָּצוּר (ר׳ ־רִים) ז	lasso *m*
פַּלָּצוּת (46) נ	frayeur *f*, effroi *m*, épouvante *f*
פִּלְצֵר (459) פ״י	prendre au lasso
פְּלָקָט (ר׳ ־טִים) ז	pancarte *f*
פְּלִירְטֵט (460) פ״ע	flirter
1. פָּלַשׁ (304) פ״ע (חדר)	envahir, pénétrer
‖ פִּלֵּשׁ (433) פ״י	percer
פִּלֵּשׁ סוֹד	pénétrer un secret
פִּלֵּשׁ רְחוֹב	percer une rue
פִּלֵּשׁ אַחַר־פּ׳	suivre qn jusqu'au bout
‖ הִפְלִישׁ (498) פ״י	faire envahir *ou* pénétrer
2. פָּלַשׁ (304) פ״י (גולל)	rouler
‖ פִּלֵּשׁ (433) פ״י	pétrir
‖ הִתְפַּלֵּשׁ (467) פ״ע	se rouler, se vautrer
הִתְפַּלֵּשׁ בֶּעָפָר	se rouler dans la poussière
פַּלָּשִׁי (ר׳ ־שִׁים) ז	*falacha* (paysan juif d'Ethiopie) *m*
פַּלְשָׁן (97) ז	envahisseur *m*, intrus *m*
פַּלְשָׁנִי, ־נִית ת	envahissant
פְּלֶשֶׁת ש״פ נ (ארץ)	la Philistie (ancienne)
פְּלִשְׁתִּי (ר׳ ־תִּים) ז	Philistin *m*
פַּלֶשְׂתִּינָה ש״פ נ (ארץ)	la Palestine
פְּלֵתִי ← כְּרֵתִי	
פִּמְבּוּן (—) ז	publicité *f*
פֻּמְבִּי (—) נ	publicité *f*, apparat *m*
עָשָׂה פֻּמְבִּי לְ־	donner de la publicité à
‖ בְּפֻמְבִּי תה״פ	publiquement, en public
פֻּמְבִּי, ־בִּית ת	public, officiel
פֻּמְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	publicité *f*, notoriété publique
פָּמוֹט (31) ז	chandelier *m*
פָּמַלְיָה (207) נ	suite *f*, escorte *f*, entourage *m*
פָּמַלְיָה שֶׁל־מַעְלָה	la cour céleste
פִּמְפּוּם (51) ז	gloutonnerie *f*
פַּמְפִּיָּה (202) נ מטבח	râpe *f*
פִּמְפֵּם (457) פ״י	bâfrer
פַּן־ תחילית	pan-, tout-
פַּן־אֵירוֹפִּי	paneuropéen
1. פַּן (83) ז (צד)	face *f*, surface *f*, côté *m*
פַּן־הַחְלָקָה	surface de glissement
‖ (צורה, אופן)	manière *f*, apect *m*
2. פַּן ש״פ ז מיתול	Pan (divinité grecque) *m*
פֶּן־ מ״ח (כדי שלא)	pour que ne… pas
‖ (שמא)	de peur que
הִשָּׁמֵר פֶּן־תִּשְׁכַּח	prends garde de ne pas oublier
פְּנַאי (61) ז (זמן פנוי)	temps *m* libre, loisir *m*
אֵין לִי פְּנַאי	je n'ai pas le temps
בִּשְׁעוֹת־הַפְּנַאי	aux heures de loisir
‖ (ריקנות)	vide *m*
פֶּנֶג (—) ז צמח	millet *m*, panic *m*
פִּנֵּק (433)	gâter (un enfant), choyer
‖ הִתְפַּנֵּק (467) פ״ע	se dorloter
פַּנְדָּה (201) נ זואול	panda *m*
פַּנְדוֹרָה ש״פ נ מיתול	Pandore *f*
תֵּבַת־פַּנְדוֹרָה נ	boîte *f* de Pandore
פַּנְדוּרָה (201) נ	flûte *f* champêtre, pipeau *m*
פָּנָה (342) פ״ע	tourner, se tourner

פְּנֵה יָמִינָה!	tournez à droite!
פָּנָה עֹרֶף לְ־	tourner le dos à
לִפְנוֹת־בֹּקֶר/־עֶרֶב	vers le matin / le soir
‖ (בא בדברים)	s'adresser
נָא לִפְנוֹת לַשּׁוֹמֵר	prière de s'adresser au gardien
‖ (שם לב)	faire attention, se préoccuper
‖ (חלף)	se retirer, s'éloigner
פָּנָה הַיּוֹם	le jour baisse
פָּנָה הֲדָרוֹ	sa gloire s'est évanouie
‖ (השתחרר)	s'affranchir, se dégager
פּוֹנֶה אֲנִי מִכָּל־עֲסָקַי	je me libère de toutes mes occupations
‖ נִפְנָה (406) פ"ע	se tourner
נִפְנָה לַאֲחוֹרָיו	se retourner
נִפְנָה מִן־הָעוֹלָם	décéder
נִפְנָה לִצְרָכָיו	aller faire ses besoins
(מצא פנאי)	être libre
לִכְשֶׁאֶפָּנֶה	quand j'aurai le temps
(סולק)	être éloigné, être enlevé
‖ פִּנָּה (447) פ"י	vider, évacuer, débarrasser
פִּנָּה אֶת־לִבּוֹ לְ־	tourner ses pensées vers
פִּנָּה אֶת־הַשֻּׁלְחָן	desservir
פִּנָּה מָקוֹם לִפְ'	céder la place à qn
פַּנּוּ דֶּרֶךְ!	dégagez la route!
פִּנָּה דִּירָה	évacuer un logement
הַדַּיָּרִים פֻּנּוּ מִן־הַבַּיִת	les locataires furent évacués
‖ הִתְפַּנָּה (480) פ"ע	se libérer, se dégager
הִתְפַּנָּה מֵעֲבוֹדָתוֹ	se libérer de son travail
הָאַשְׁפָּה מִתְפַּנֵּית	les ordures sont enlevées
(נעשה פנוי)	devenir libre
הִתְפַּנָּה חֶדֶר	une chambre est devenue libre
הִתְפַּנְּתָה מִשְׂרָה	un poste est devenu vacant
‖ הִפְנָה (512) פ"י	tourner, détourner
הִפְנָה רֹאשׁוֹ	tourner la tête
הִפְנָה עֹרֶף	tourner le dos
הִפְנָה דַּעְתּוֹ לְ־	appliquer son attention à
הִפְנָה אֶת־הַתְּנוּעָה	détourner la circulation
הִפְנָה לָקוֹחַ אֶל־הַמְּנַהֵל	adresser un client au directeur

פִּנָּה (208) נ	coin *m*
אֶבֶן־פִּנָּה נ	pierre *f* angulaire
רֹאשׁ־פִּנָּה ז	clef *f* de voûte
מִמֶּנּוּ פִּנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד	il est la cheville ouvrière
בהש פִּנּוֹת־הָעָם	les notables *mpl*
פָּנוּי, פְּנוּיָה ת (ריק)	vide, libre
מָקוֹם פָּנוּי (בין מכוניות)	créneau *m*
דִּירָה פְּנוּיָה	logement vacant
מִשְׂרָה פְּנוּיָה	poste vacant
שָׁעָה פְּנוּיָה	heure *f* libre
‖ (רווק)	célibataire
‖ (שאינו עסוק)	libre, inoccupé, disponible
אֵין דַּעְתִּי פְּנוּיָה לְכָךְ	je n'ai pas la tête à cela
מָתַי אַתָּה פָּנוּי?	quand êtes-vous libre?
לְבִי פָּנוּי מִדְּאָגָה זוֹ	c'est le moindre de mes soucis
פִּנּוּי (51) ז	évacuation *f*
משפט צַו־פִּנּוּי ז	ordre *m* d'expulsion
צבא פִּנּוּי־מוֹקְשִׁים	déminage *m*
פִּנּוּי־פְּצוּעִים	évacuation de blessés
פָּנוּן, פְּנוּנָה ת	scintillant, emperlé
פִּנּוּק (51) ז	dorlotement *m*, gâterie *f*
פָּנוֹרָמָה (ר' ־מות) נ	panorama *m*
פְּנוּת (45) נ	temps *m* libre, loisir *m*
פַּנְטוֹמִימָה (ר' ־מות) נ	pantomime *f*
פַנְטַסְטִי, ־טִית ת	fantastique
פַנְטַסְיָה (ר' ־יות) נ	fantaisie *f*, imagination *f*
‖ (חגיגה אצל־הערבים)	fantasia *f*
פְּנִיָּה (202) נ (סיבוב)	tournant *m*, virage *m*
פְּנִיָּה אֲחוֹרָה	retour *m* en arrière, demi-tour *m*
פְּנִיָּה חַדָּה	virage brusque
‖ (בקשה)	requête *f*, démarche *f*
פְּנִיָּה לַמֶּמְשָׁלָה	démarche auprès du gouvernement
‖ (מגמה)	tendance *f*, intérêt *m*
חֲסַר־פְּנִיּוֹת	impartial
פְּנִים (—) ז	intérieur *m*
פְּנִים־הַבַּיִת	l'intérieur de la maison
פְּנִימָה	à l'intérieur

מִשְׂרַד־הַפְּנִים ז ministère *m* de l'intérieur
עִנְיְנֵי־פְּנִים ז"ר affaires intérieures
בִּפְנִים dedans, à l'intérieur
מִבִּפְנִים du dedans
לִפְנִים מִן־ en-deçà de
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין par indulgence
‖ (הכתוב בלי הפירושים) texte *m*
לִפְנֵי וְלִפְנִים ← לִפְנֵי
פָּנִים (פְּנֵי־, פָּנַי) נ"ר (גם ז"ר) visage *m*, face *f*, figure *f*
פָּנִים אֶל־פָּנִים face à face
הִתְרָאוּ פָּנִים se rencontrer
פָּנִים חֲדָשׁוֹת nouveau venu
פָּנִים מְאִירוֹת accueil bienveillant
מַשּׂוֹא־פָּנִים ז acception *f* de personne, partialité *f*
הִכִּיר פָּנִים être partial
פָּנִים וְאָחוֹר par-devant et par-derrière
קַבָּלַת־פָּנִים נ réception *f*, accueil *m*
נָתַן פָּנָיו בְּפ' s'en prendre à qn
שָׂם פָּנָיו אֶל־ se tourner vers
עַל־פְּנֵי־ par-dessus, à la surface de
בהש עַל־פְּנֵי־ de préférence à
הוֹכִיחַ אֶת־פ' עַל פָּנָיו blâmer publiquement
שִׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו congédier, renvoyer
בְּפָנָיו en sa présence
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו en son absence
משפט נִדּוֹן שֶׁלֹּא בְּפָנָיו être jugé par contumace
‖ דת לֶחֶם־הַפָּנִים ז pains *mpl* de proposition
שֻׁלְחַן־הַפָּנִים ז table *f* des pains de proposition
‖ (שטח) פְּנֵי־הָאֲדָמָה la surface de la terre
פְּנֵי־הַיָּם niveau *m* de la mer
בהש פְּנֵי־הָעִיר les notables *mpl* de la ville
מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר de devant et de derrière
‖ (מראה) aspect *m*, vue *f*
פָּנֶיךָ רָעִים tu as mauvaise mine
‖ (אופן) façon *f*, manière *f*
מִכַּמָּה פָּנִים pour plusieurs raisons
עַל־כָּל־פָּנִים de toute façon
בְּשׁוּם פָּנִים en aucune façon, nullement
גִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה interpréter la loi
יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן il y a du pour et du contre
‖ °(כעס) courroux *m*
נָתַן פָּנָיו בְּפ' s'irriter contre qn
‖ בִּפְנֵי־ devant, en face de
עָמַד בִּפְנֵי־לַחַץ résister à une pression
זוֹ בְּעָיָה בִּפְנֵי־עַצְמָהּ c'est un problème à part
‖ ←לִפְנֵי־, לְפָנִים
‖ מִפְּנֵי־ devant, à cause de
מִפְּנֵי־שֵׂיבָה תָּקוּם lève-toi devant les cheveux blancs
מִפְּנֵי־מָה? pourquoi?
מִפְּנֵי שֶׁ־ parce que
פְּנִימַאי (ר' ־מָאִים) ז interne (élève) *m*
פְּנִימוֹן (ר' ־נִים) ז chambre *f* à air (de pneu)
פְּנִימִי, ־מִית ת intérieur
בהש פְּנִימִי וְחִיצוֹן nourriture *f* et vêtement *m*
‖ (של־חוג מצומצם) interne, intime
חוֹזֵר פְּנִימִי circulaire *f* interne
‖ מתמ זָוִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת angles *mpl* internes
פְּנִימִיָּה (202) נ internat *m*
פְּנִימִיּוּת (47, בלי ר') נ intérieur *m*, intimité *f*
פְּנִימִית (17) נ chambre *f* à air (de pneu)
פְּנִינָה (205) נ perle *f*
‖ מטבח גְּרִיסֵי־פְּנִינָה ז"ר orge perlé
פְּנִינִי, ־נִית ת perlé, nacré
פְּנִינִיָּה (202) נ עוף pintade *f*
פָּנִיקָה (ר' ־קוֹת) נ panique *f*
פֵּנִיקִי, ־קִית ת phénicien
פֵּנִיקְס (—) ז (עוף אגדי) phénix *m*
פִּנְךְּ (—) ז timbale *f*, légumier *m*
פִּנְכָּה (241) נ plat *m*, assiette *f*
‖ בהש מְלַחֵךְ־פִּנְכָּה flatteur *m*, flagorneur *m*
[פנם] **הִתְפַּנֵּם** (467) פ"ע s'intérioriser
‖ **הִפְנִים** (498) פ"י intérioriser, introvertir
[פנן] **הִפְנִין** (498 נ) פ"ע étinceler, scintiller
פָּנָס (100) ז lampe *f*, lanterne *f*
פָּנַס־כִּיס lampe de poche, torche *f* électrique

פָּנַס־קֶסֶם lanterne magique
|| עממי (מתחת לעין) oeil m au beurre noir
פִּנֵּס (433) פ״י meurtrir
פֶּנְסְיָה (ר׳ ־יות) נ (קיצבה) pension f de retraite
יָצָא לְפֶנְסְיָה prendre sa retraite
פֶּנְסְיוֹן (ר׳ ־נים) ז (בית־מלון) pension (hôtel) f
פֶּנְסְיוֹנֶר (ר׳ ־רים) ז (בעל־קיצבה) retraité m
|| (גר בפנסיון) pensionnaire (hôte) m
פַּנְצֶ'ר (ר׳ ־רים) ז עממי accident m
פִּנֵּק (433) פ״י gâter, choyer, dorloter
|| הִתְפַּנֵּק (467) פ״ע se dorloter, se laisser choyer
פַּנְקָנִי, ־נִית ת gâté (enfant), câlin
פִּנְקָס (91) ז livret m, carnet m, registre m
פִּנְקַס־זִהוּי carte f d'identité
פִּנְקַס־חָבֵר carte de membre
פִּנְקַס־שֶׁקִים carnet de chèques
הַנְהָלַת־פִּנְקָסִים נ comptabilité f
|| (ספר־רשומות) journal m, chronique f
פִּנְקֵס (459) פ״י inscrire, enregistrer
פִּנְקָסוֹן (30) ז carnet m
פִּנְקָסָן (ר׳ ־קְסָנִים, ־קְסָנֵי־) ז comptable m
פִּנְקְסָנוּת (46) נ comptabilité f
פִּנְקְסָנוּת כְּפוּלָה comptabilité en partie double
פִּנְקְסָנִי, ־נִית ת comptable
פֶּנֶת (167) נ empeigne f
פַּנְתֵּר (ר׳ ־רים) ז זואול panthère f
1. פַּס (53) ז raie f, bande f, galon m
כְּתֹנֶת־פַּסִּים נ robe rayée
פַּס־יָד paume f de la main
פַּס־קוֹל bande sonore
|| (של־רכבת) rail m
יָרַד מִן־הַפַּסִּים dérailler
2. פַּס ← 2. [פסס]
1. פָּסַג (433) פ״ע (עלה) monter, grimper
|| הִתְפַּסֵּג (467) פ״ע s'élever
2. [פסג] נִפְסַג (388) פ״ע (נחתך) être découpé
|| פִּסֵּג (433) פ״י élaguer, émonder
(פילס לו דרך) se frayer un chemin
|| הִפְסִיג (498) פ״י fractionner, fendre

פִּסְגָּה (241) נ sommet m, cime f
בהש וְעִידַת־פִּסְגָּה נ conférence f au sommet
פָּסַד (306) פ״ע s'abîmer, se gâter
|| נִפְסַד (388) פ״ע (ניזק) subir un dommage
(נפגם) se détériorer, se corrompre
רַעְיוֹן נִפְסָד idée malencontreuse ou néfaste
|| הִפְסִיד (498) פ״י perdre
הִפְסִיד בְּמִשְׁפָּטוֹ perdre son procès
פָּסֵד, פְּסֵדָה ת périssable (denrée)
פְּסֵדָה (229) נ perte f, dommage m
פָּסָה (342) פ״ע s'étendre, se répandre
1. פִּסָּה (208) נ (חתיכה) morceau m, tranche f
פִּסַּת־נְיָר bout m de papier
פִּסַּת־יָד paume f de la main
פִּסַּת־רֶגֶל plante f du pied
2. פִּסָּה (208) נ (שפע) abondance f, profusion f
פִּסּוּג (51) ז חקל élagage m, émondage m
פְּסוֹל (41) ז défaut m, tare f
מָצָא פְּסוֹל בְּ־ trouver à redire à
פָּסוּל, פְּסוּלָה ת inapte, impropre, nul
פָּסוּל לְעֵדוּת inapte à témoigner
דֵּעָה פְּסוּלָה opinion f inadmissible
1. פִּסּוּל (51) ז (גילוף) sculpture f
|| (קציצת־ענפים) élagage m, émondage m
2. פִּסּוּל (51) ז (מציאת־פגם) disqualification f
פָּסוּק, פְּסוּקָה ת (קטוע) coupé, tranché
|| (מוחלט) décidé, définitif
הֲלָכָה פְּסוּקָה décision codifiée
פָּסוּק (15) ז (בתנ"ך) verset m
בַּעַל־פָּסוּק ז versé dans la Bible
פְּסֹק לִי פְּסוּקְךָ récite-moi ton verset
פְּסוּקֵי דְזִמְרָא versets de cantiques
|| (מאמר) phrase f, proposition f
סוֹף־פָּסוּק ז point final
פִּסּוּק (51) ז ponctuation f
סִימָנֵי־פִּסּוּק ז״ר signes mpl de ponctuation
|| (פישוק, ניתוק) écartement m, rupture f
פְּסוּקִית (17) נ membre m de phrase
פָּסַח (332) פ״ע enjamber, passer par-dessus
בהש פָּסַח עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים balancer entre deux attitudes

|| (חגג את־חג־הפסח) — célébrer la Pâque
|| (דילג) — sauter
|| (חס) — épargner
|| נִפְסַח (402) פ"ע — devenir boiteux
|| פָּסַח (439) פ"ע — enjamber, sauter par-dessus
פ"י (הקפיץ) — faire bondir
|| הִתְפַּסֵּחַ (477) פ"ע — devenir boiteux
|| הִפְסִיחַ (504) פ"י — faire enjamber
פֶּסַח (179) ז רת (חג) — la Pâque
(קרבן) — le sacrifice pascal
פִּסֵּחַ, פִּסַּחַת (ר' פִּסְחִים, פִּסְחוֹת) ת — boiteux, éclopé
פַּסְחָא (—) ז ארמית — Pâques (fête chrétienne) *fpl*
פִּסְחָא (—) ז ארמית — la Pâque (fête juive)
פִּסְחוֹן (38) ז או **פִּסְחוּת** (45) נ — claudication *f*
פַּסְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne indécise
פַּסְחָנוּת (46) נ — indécision *f*, irrésolution *f*
פֶּסֶט (ר' ־טִים) ז — alizé (vent) *m*
פִּסְטוּר (51) ז — pasteurisation *f*
פַּסְטוֹרָלָה (ר' ־לוֹת) נ — pastorale *f*
פֶסְטִיבָל (ר' ־לִים) ז — festival *m*
פַּסְטֶל (ר' ־לִים) ז — pastel *m*
פִּסְטֵר (459) פ"י — pasteuriser
פַּסִּיב (—) ז בנק — passif *m*
פַּסִּיבִי, ־בִית ת — passif
פַּסִּיבִיּוּת (47, בלי ר') נ — passivité *f*
פָּסִיג (1) ז צמח — cotylédon *m*
פְּסִיגָה (201) נ צמח — brindille *f*, grappillon *m*
פְּסִיגִי, ־גִית ת צמח — cotylédoné
חַד־פְּסִיגִי — monocotylédone
דו־פְּסִיגִי — dicotylédone
פְּסִידָה (201) נ — résorption *f*
פַּסְיוֹן (ר' ־נִים) ז עוף — faisan *m*
פִּסְיוֹן (22) נ — extension *f*, propagation *f*
פְּסִיחָה (201) נ — enjambement *m*
בהש פְּסִיחָה עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים — indécision *f*
|| (דילוג, שכחה) — omission *f*
פְּסִיכוֹאָנָלִיזָה (—) נ — psychanalyse *f*
פְּסִיכוֹאָנָלִיטִי, ־טִית ת — psychanalytique
פְּסִיכוֹדֶלִי, ־לִית ת — psychédélique
פְּסִיכוֹזָה (ר' ־זוֹת) נ — psychose *f*
פְּסִיכוֹטֶכְנִי, ־נִית ת — psychotechnique
פְּסִיכוֹלוֹג, ־גִית (ר' ־גִים, ־גִיּוֹת) ש — psychologue *n*
פְּסִיכוֹלוֹגִי, ־גִית ת — psychologique
פְּסִיכוֹלוֹגְיָה (—) נ — psychologie *f*
פְּסִיכוֹמוֹטוֹרִי, ־רִית ת — psychomoteur
פְּסִיכוֹסוֹמָטִי, ־טִית ת — psychosomatique
פְּסִיכוֹפָּת (ר' ־תִים) ז — psychopathe *m*
פְּסִיכוֹפָּתוֹלוֹגְיָה (—) נ — psychopathologie *f*
פְּסִיכוֹתֶרַפְּיָה (—) נ — psychothérapie *f*
פְּסִיכִי, ־כִית ת — psychique
|| עממי (מופרע) — cinglé
פְּסִיכִיאָטֶר (ר' ־טְרִים) ז רפא — psychiatre *m*
פְּסִיכִיאַטְרִיָּה (—) נ רפא — psychiatrie *f*
פְּסִיל (1) ז — statue *f*, idole *f*
1. **פְּסִילָה** (201) נ — disqualification *f*
(הכרזה כפסול)
2. **פְּסִילָה** (201) נ (אומנות) — sculpture *f*
|| (מפסלת) — ciseau *m*, burin *m*
פְּסִילוּת (48) נ — inaptitude *f*
פַּסִּימִי, ־מִית ת — pessimiste
פַּסִּימִיּוּת (47, בלי ר') נ — pessimisme *m*
פַּסִּיס (15) ז — planche *f*, latte *f*, baguette *f*
פְּסִיעָה (201) נ — pas *m*, démarche *f*
פְּסִיעָה גַּסָּה — pas rapide
פְּסֵיפָס (97) ז — mosaïque *f*
|| (אבן למשחק) — dé (à jouer) *m*
פְּסֵיפָסִי, ־סִית ת — en mosaïque
פְּסִיק (1) ז — virgule *f*
נְקֻדָּה וּפְסִיק — point-virgule *m*
עממי פְּסִיק־אָדָם — homoncule *m*
פְּסִיקָה (201) נ (הפרדה) — séparation *f*, fraction *f*
|| (היפסקות) — cessation *f*, arrêt *m*
|| משפט — jurisprudence *f*
|| (הקצבה) — allocation *f*
פַּסִּיקָה (201) נ — vivier *m*
פְּסִיקוֹן (ר' ־נִים) ז — vibrion *m*, bacille-virgule *m*
פְּסִיקוּת (48, בלי ר') נ — cessation *f*, interruption *f*
פְּסִיקְיָה (202) נ — ceinture *f*
פְּסִיקְתָּא (—) נ ארמית — *Pessiqta* (recueil homilétique) *f*
פְּסִיקְתָּה (ר' ־תוֹת) נ משפט — extrait *m* de jugement

פְּסַכְתֵּר (ר' ־רים) ז — marmite *f*
1. פָּסַל (304) פ"י (חטב) — sculpter
‖ נִפְסַל (388) פ"ע — être sculpté
‖ פִּסֵּל (433) פ"י — sculpter
‖ (קיצץ ענפים) — émonder
2. פָּסַל (304) פ"י (הכריז כפסול) — disqualifier, éliminer
פָּסַל עֵד — récuser un témoin
פָּסַל הַצָּעָה — rejeter une proposition
כָּל־הַפּוֹסֵל בְּמוּמוֹ פּוֹסֵל — on reproche aux autres ses propres défauts
‖ נִפְסַל (388) פ"ע — être disqualifié, être éliminé
‖ הִפְסִיל (498) פ"י — dédaigner, rejeter
פַּסָּל, פַּסֶּלֶת (ר' פַּסָּלִים, ־לוֹת) ש — sculpteur *n*
פֶּסֶל ((166, ר' גם °פְּסִילִים) ז — sculpture (ouvrage) *f*, statue *f*
פַּסְלוֹן (ר' ־נִים) ז — statuette *f*
פְּסָלוּת (45) נ — inaptitude *f*, incapacité *f*
פַּסָּלוּת (46) נ — sculpture (art) *f*
פַּסְלָן (ר' ־נִים) ז — dénigreur *m*
פַּסְלָנוּת (46) נ (נטייה לפסול) — dénigrement *m*
‖ (פסלות) — inaptitude *f*, incapacité *f*
פַּסְלָנִי, ־נִית ת — destructif, dénigrant
פְּסֹלֶת (256, בלי ר') נ — déchets *mpl*, rebut *m*
אֵין סֹלֶת בְּלִי־פְּסֹלֶת — pas de rose sans épines
פְּסַנְתֵּר (ר' ־תֵּרִים, ־תְּרֵי־) ז מוס — piano *m*
פְּסַנְתֵּר־כָּנָף — piano à queue
פְּסַנְתְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — pianiste *n*
פְּסַנְתְּרָנוּת (46) נ — art *m* du pianiste
1. פָּסַס (304) פ"י (זרה) — éparpiller, vanner
2. [פסס] פַּס (ר' פַּסּוּ, רק בעבר) פ"ע (כלה) — cesser
פַּסּוּ אֱמוּנִים — la foi a disparu
פָּסַע (332) פ"ע — marcher, franchir
בהש פָּסַע עַל־ — enjamber
‖ פִּסַּע (439) פ"ע — marcher, franchir
‖ הִפְסִיעַ (504) פ"ע — marcher pas à pas
פֶּסַע (179) ז — pas *m*
פִּסְפּוּס (51) ז — éparpillement *m*, effritement *m*
פַּסְפַּס (98) ז — bande *f*, ruban *m*
פִּסְפֵּס (460) פ"י עממי — rater, échouer

פְּסַפַס ← פְּסֵיפַס
1. פִּסְפֵּס (457) פ"י (פורר) — éparpiller, effriter
‖ הִתְפַּסְפֵּס (491) פ"ע — s'éparpiller, s'effriter
2. פִּסְפֵּס (457) פ"י (הבהב) — flamber, roussir
3. פִּסְפֵּס (457) פ"י (נימר) — rayer, barioler
פְּסַק (88, ר' פְּסָקִים, פִּסְקֵי־) ז — décision *f*
פְּסַק־דִּין — sentence *f*
פְּסַק־הֲלָכָה — décision halakhique
פָּסַק (304) פ"ע (חדל) — cesser, s'arrêter
פָּסְקוּ הַגְּשָׁמִים — la pluie a cessé
‖ פ"י (חתך) — couper, trancher
בהש (חרץ משפט) — décider
(הקציב) פָּסַק מָעוֹת לְ־ — allouer une somme à
‖ (השמיע פסוק) — réciter (un verset)
פְּסֹק לִי פְּסוּקְךָ — récite-moi ton verset
פָּסִיק רֵישֵׁיהּ וְלָא יְמוּת — survivre la tête coupée (impossibilité matérielle)
‖ נִפְסַק (388) פ"ע (חדל) — cesser, s'arrêter
(נחתך) — être coupé, être rompu
(נחרץ) נִפְסַק הַדִּין — la sentence a été rendue
‖ פִּסֵּק (433) פ"י — ponctuer (un texte)
(בדפוס) — espacer
‖ הִתְפַּסֵּק (467) פ"ע — être coupé, se séparer
‖ הִפְסִיק (498) פ"י (הפריע) — interrompre
הִפְסִיק אֶת־הַנּוֹאֵם — interrompre l'orateur
(לא המשיך) — cesser, arrêter
הִפְסִיק עֲבוֹדָתוֹ — cesser son travail
הַפְסִיקוּ! — arrêtez!
סְעֻדָּה מַפְסֶקֶת — dernier repas (avant le jeûne)
(חצץ) — séparer, partager
פָּסֵק (136) ז — *passéq* (neume) *m*
פֶּסֶק (166) ז — interruption *f*, division *f*
פִּסְקֵי־טְעָמִים — signes *mpl* de ponctuation
‖ (בדפוס) — espace *f*, intervalle *m*
‖ חשמל — disjonction *f*, coupure *f*
פֶּסֶק־זְמַן — pause *f*
פִּסְקָה (242, ר' גם ־קָאוֹת) נ — paragraphe *m*, passage *m*
פַּסְקוִיל (ר' ־לִים) ז — pasquinade *f*
פִּסְקִית (17) נ — barreau (de chaise) *m*
פַּסְקָן (97) ז — décisionnaire *m*

פַּסְקָנוּת (46) נ — détermination *f*, résolution *f*
|| בְּפַסְקָנוּת — résolument
פַּסְקָנִי, ־נִית ת — définitif, autoritaire
פִּסֹּקֶת (256) נ — raie (dans les cheveux) *f*
פִּסְתָּק (91) ז צמח — pistache *f*
פָּעָה (344) פ"ע — crier, beugler, bêler
פָּעוֹט (31) ז — petit enfant, bébé *m*, bambin *m*
פָּעוּט, פְּעוּטָה ת — minime, insignifiant
פָּעוֹטוֹן (ר' ־נִים) ז — pouponnière *f*, crèche (pour bébés) *f*
פְּעוֹטוֹן, ־טֹנֶת (ר' ־טוֹנִים, ־נוֹת) ת — tout petit
פָּעוּל, פְּעוּלָה ת — créé, fait
|| דקדוק בֵּינוֹנִי פָּעוּל — participe passé
יַחֲסַת־הַפָּעוּל נ — accusatif *m*
פָּעוּם, פְּעוּמָה ת — agité, ému, troublé
בְּלֵב פָּעוּם — le cœur palpitant
פָּעוּר, פְּעוּרָה ת — ouvert, béant
בְּפֶה פָּעוּר — bouche bée
[פעט] נִפְעַט (397) פ"ע — s'amoindrir, diminuer
|| הִתְפַּעֵט (471) פ"ע — s'amoindrir, se rétrécir
פְּעִי (5) ז או פְּעִיָּה (202) נ — bêlement *m*, gémissement *m*
פְּעִיטוּת (48) נ — petitesse *f*, étroitesse *f*
פָּעִיל, פְּעִילָה ת — actif
דקדוק בִּנְיָן פָּעִיל — voix active
פְּעִיל־כְּמוּרָה ז — diacre *m*
פְּעִילוּת (48) נ — activité *f*
פְּעִילוּת־כְּמוּרָה — diaconat *m*
פְּעִים (1) ז — signal *m* sonore, top *m*
פְּעִימֵי־הַפַּעֲמוֹן — battements *mpl* de la cloche
פְּעִימָה (201) נ — pulsation *f*, battement *m*
פְּעִימוֹת־הַלֵּב — battements du cœur
טכנ — course (du piston) *f*
פְּעִירָה (201) נ — ouverture *f*
פְּעִירַת־פֶּה — bouche bée, bâillement *m*
פָּעַל (325) פ"י — faire, agir, travailler
|| פ"ע — marcher, fonctionner
|| נִפְעַל (397) פ"ע — être fait, être accompli
|| פִּעֵל (434) פ"י — accomplir, effectuer, causer
|| הִתְפַּעֵל (471) פ"ע — s'émouvoir, être impressionné, admirer
|| הִפְעִיל (502) פ"י — mettre en oeuvre
הִפְעִיל לַחַץ — exercer une pression
הִפְעִיל מָנוֹעַ — mettre un moteur en marche
פִּעֵל (—) ז דקדוק — conjugaison intensive
פֻּעַל (—) ז דקדוק — passif *m* de la conjugaison intensive
פֹּעַל (197) ז (מעשה) — action *f*, oeuvre *f*, mérite *m*
פֹּעַל־יָדָיו — l'oeuvre de ses mains
רַב־פְּעָלִים — riche en mérites, très actif
שִׁלֵּם לְפ' כְּפָעֳלוֹ — traiter qn comme il le mérite
|| (שכר־עבודה) — salaire *m*
|| (מציאות) — existence *f*, réalité *f*
מִן־הַכֹּחַ אֶל־הַפֹּעַל — de la puissance à l'acte, du possible au réel
יָצָא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל — se réaliser
הוֹצִיא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל — réaliser, exécuter
משפט הוֹצָאָה נ לַפֹּעַל — saisie *f*, exécution *f* judiciaire
בְּפֹעַל — effectivement, en fait
הַנָּשִׂיא בְּפֹעַל — le président par intérim
|| דקדוק — verbe *m*
פֹּעַל יוֹצֵא/עוֹמֵד — verbe transitif / intransitif
בהש פֹּעַל יוֹצֵא — résultat *m*
שֵׁם־הַפֹּעַל — nom verbal, infinitif *m*
פְּעֻלָּה (208) נ — action *f*, opération *f*
פְּעֻלָּה צְבָאִית — opération militaire
נִכְנַס לִפְעֻלָּה — entrer en action
אַרְבַּע הַפְּעֻלּוֹת — les quatre opérations (arithmétiques)
|| (שכר) — salaire *m*, récompense *f*
|| (תוצאה) — action, effet *m*, influence *f*
פַּעֲלוּל (41) ז — effet (optique, sonore *etc*) *m*, bruitage *m*
פָּעֳלִי, ־לִית ת דקדוק — verbal
מִשְׁפָּט פָּעֳלִי — proposition verbale
פַּעַלְתָּן (ר' ־נִים) ז — homme actif
פַּעַלְתָּנוּת (46) נ — activité *f*, activisme *m*, zèle *m*
פַּעַלְתָּנִי, ־נִית ת — actif, agissant

פַּעַם (152) נ (דפיקה)	battement *m*, coup *m*
‖ (צעד)	pas *m*
שָׂם לַדֶּרֶךְ פְּעָמָיו	se mettre en route
פַּעֲמֵי־רְגָלִים	montée *f* en pèlerinage
‖ פַּעַם אַחַת	une fois
בְּפַעַם אַחַת	d'un seul coup
פַּעֲמַיִם או שְׁתֵּי־פְּעָמִים	deux fois
הַפַּעַם	cette fois-ci
אַךְ הַפַּעַם	cette fois seulement
אֵי־פַּעַם	quelquefois, jamais, une fois
מִדֵּי־פַּעַם או בְּכָל־פַּעַם	chaque fois
פַּעַם אַחַת וּלְתָמִיד	une fois pour toutes
כְּפַעַם בְּפַעַם	comme chaque fois, comme d'habitude
מִפַּעַם לְפַעַם או פַּעַם בְּפַעַם	de temps en temps
לִפְעָמִים או פְּעָמִים	parfois, quelquefois
מתמט חָמֵשׁ פְּעָמִים אַרְבַּע	cinq fois quatre
פָּעַם (325) פ"ע	battre, heurter
לִבּוֹ פּוֹעֵם	son coeur bat
‖ נִפְעַם (397) פ"ע	être agité, être excité
‖ פִּעֵם (434) פ"י	agiter, exciter
‖ (עורר)	animer, inspirer
‖ הִתְפַּעֵם (475) פ"ע	s'agiter, s'exciter
‖ הִפְעִים (502) פ"י	faire battre, exciter
פֹּעַם (197) ז	pulsation *f*, battement *m*
פַּעֲמָה (238) נ	pied (d'un meuble) *m*
‖ (צעד)	pas *m*
‖ מוס	battement *m*, temps *m*
פַּעֲמוֹן (21) ז (בכנסייה וכדו')	cloche *f*
‖ (בדלת)	sonnette *f*
‖ צמח פַּעֲמוֹן־הַשֶּׁלֶג	perce-neige *m*
פַּעֲמוֹנָה (201) נ מוס	clochette *f*
פַּעֲמוֹנִי, ־נִית ת	bien timbré (voix)
פַּעֲמוֹנִיָּה (202) נ מוס	clochettes *fpl*, carillon *m*
פַּעֲמוֹנִית (17) נ צמח	campanule *f*
פַּעֲמוֹנָר (97) ז	sonneur *m* de cloches, carillonneur *m*
פִּעְנוּחַ (9) ז	déchiffrement *m*, décodage *m*
פִּעְנֵחַ (464) פ"י	déchiffrer, décoder
‖ הִתְפַּעְנֵחַ (496) פ"ע	être déchiffré
פַּעְנָח (89) ז	décodeur *m*
פַּעְפּוּעַ (ר' ־עִים) ז צמח	cardamine *f*, cresson *m*
פִּעְפּוּעַ (ר' ־עִים) ז (ביעבוע)	bouillonnement *m*
(חדירה)	infiltration *f*, diffusion *f*
‖ פיס	osmose *f*
פִּעְפֵּעַ (465) פ"י (ביעבע)	bouillonner
(חדר)	s'infiltrer, pénétrer
(ביקע)	fendiller, fendre, briser
‖ הִתְפַּעְפֵּעַ (495) פ"ע	s'infiltrer
פַּעַר (152) ז	abîme *m*, gouffre *m*
‖ בהש (הפרש)	différence *f*, écart *m*
פָּעַר (325) פ"י	ouvrir largement
פָּעַר פִּיו	ouvrir une large bouche
‖ נִפְעַר (397) פ"ע	être grand ouvert, béer
‖ הִתְפַּעֵר (471) פ"ע	s'ouvrir largement
‖ הִפְעִיר (502) פ"י	ouvrir largement
פַּעֲרוּר (ר' ־רִים) ז	jarre *f*, amphore *f*
פִּפָּה (447) פ"ע	gesticuler
פִּפְיוֹן (1) ז עוף	pipit *m*
פַּפִּירוּס (ר' ־סִים) ז צמח	papyrus *m*
פֶּפְסִין (ר' ־נִים) ז	pepsine *f*
פַּץ ← 2.1. [פוץ]	
1. פָּצָה (352) פ"י	ouvrir
פָּצָה פֶּה	ouvrir la bouche
(דיבר)	dire, parler
‖ נִפְצָה (406) פ"ע	être ouvert, s'ouvrir
2. פָּצָה (352) פ"י (חילץ)	délivrer, sauver
‖ פִּצָּה (477) פ"י	délivrer, sauver *f*
(שילם דמי־נזק)	indemniser, dédommager
פִּצּוּחַ (9) ז	rupture *f*, cassage *m*
פִּצּוּחַ־אֱגוֹזִים	cassage de noix
פִּצּוּחִים	graines *fpl* à mordiller
‖ פיס פִּצּוּחַ גַּרְעִינִי	fission *f* nucléaire
פִּצּוּי (51) ז	compensation *f*
משפט	indemnité *f*, dédommagement *m*
פָּצוּל, פְּצוּלָה ת	fendu, brisé, déchiré
פִּצּוּל (51) ז	ramification *f*
‖ בהש	fragmentation *f*, morcellement *m*
פִּצּוּל־סַמְכֻיּוֹת	décentralisation *f*
‖ פסיכ פִּצּוּל־הָאִישִׁיּוּת	schizophrénie *f*
פָּצוּעַ, פְּצוּעָה ת	blessé

פִּצּוּץ (51) ז — explosion *f*
בהש — interruption *f*, échec *m*
1. פָּצַח (332) פ״י (פתח פיו) — ouvrir (la bouche)
פָּצַח רִנָּה — pousser des cris de joie
‖ פִּצַּח (439) פ״י — entonner (un chant)
‖ הִתְפַּצַּח (477) פ״ע — éclater (chant)
‖ הִפְצִיחַ (504) פ״ע — proclamer
2. פִּצַּח (439) פ״י (ריסק) — écraser, casser
פִּצַּח גַּרְעִינִים — mordiller des graines
‖ הִתְפַּצַּח (477) פ״ע — s'écraser, se casser
פֶּצַח (179) ז — chant *m*, jubilation *f*
פְּצָחָה (215) נ — jubilation *f*, allégresse *f*
פַּצְחָן (97) ז עוף — pinson *m*, gros-bec *m*
פַּצְחָנִי, ־נִית ת — joyeux, allègre (chant)
פְּצִיָּה (201) נ או פִּצָּיוֹן (38) ז — ouverture (de la bouche) *f*
פָּצִיחַ, ־חָה ת — tacheté
1. פְּצִיחָה (201) נ (צהלה) — allégresse *f*
2. פְּצִיחָה (201) נ (ריסוק) — écrasement *m*
פָּצִיל, פְּצִילָה ת — fissile
פָּצִים (1) ז — planche *f*, latte *f*, pieu *m*
פְּצִימָה (201) נ — déchirure *f*
פָּצִיעַ, פְּצִיעָה ת — vulnérable
פְּצִיעָה (201) נ — blessure *f*
פָּצִיץ (1) ז — éclat (d'obus) *m*
פְּצִיצָה (201) נ — rupture *f*, brisement *m*
1. פְּצִירָה (201) נ (שופין) — lime *f*
(השחזה) — affilage *m*, affûtage *m*, limage *m*
2. פְּצִירָה (201) נ (בקשה) — imploration *f*
פֶּצֶל (166) ז — ramification *f*, rameau *m*
פִּצֵּל (433) פ״י (קלף) — écorcer, peler
‖ (ביקע) — fendre
בהש (חילק) — diviser, fragmenter
‖ הִתְפַּצֵּל (467) פ״ע — se ramifier, diverger, se disperser
‖ הִפְצִיל (498) פ״ע — se ramifier, se diviser
פ״י — ramifier, diviser
פְּצָלָה (215) נ — écorçage *m*
פַּצְלָנוּת (46) נ — fragmentation *f*
פְּצֹלֶת (256) נ — pan (de mur) écroulé
פַּצֶּלֶת (251) נ — spath *m*

פַּצַּלְתִּי, ־תִּית ת — spathique
פָּצַם (304) פ״י — fendre, briser
פָּצַע (332) פ״י — blesser, meurtrir
‖ (ביקע) — fendre, briser
‖ נִפְצַע (402) פ״ע — être blessé
(נבקע) — être fendu, être brisé
‖ פִּצַּע (439) פ״י — écraser, fendre, briser
‖ הִתְפַּצַּע (477) פ״ע — se fendre, se briser
‖ הִפְצִיעַ (504) פ״י — blesser, meurtrir
פ״ע — jaillir, s'ouvrir un passage
הַשֶּׁמֶשׁ הִפְצִיעַ — le soleil perça
פֶּצַע (179) ז — blessure *f*, plaie *f*
זָרַע מֶלַח עַל־פֶּצַע — retourner le couteau dans une plaie
פִּצְעוֹן (ר׳ ־נים) ז — légère blessure
פִּצְעִיל (ר׳ ־לים) ז — fruit vert
פִּצְפּוֹן, ־פֹּנֶת (ר׳ ־פונים, ־פונות) ש עממי — bambin *n*
פִּצְפּוּץ (51) ז — brisement *m*, rupture *f*
‖ (גרעין קטן) — granule *m*
פִּצְפֵּץ (457) פ״י — briser, casser, fracasser
‖ הִתְפַּצְפֵּץ (491) פ״ע — se briser, éclater (obus)
[פצץ] פּוֹצֵץ (454) פ״י — faire exploser, faire sauter
בהש פוצץ אֲסֵפָה — disloquer une assemblée
דבורים מְפוֹצָצִים — paroles grandiloquentes
‖ פִּצֵּץ (433) פ״י — faire éclater, faire sauter
‖ הִתְפּוֹצֵץ (487) פ״ע — exploser, sauter, éclater
(נשבר) — se briser, se casser
בהש (הופרע) — échouer, faire fiasco
עממי הִתְפּוֹצֵץ מִצְּחוֹק — éclater de rire
‖ הִפְצִיץ (498) פ״י — bombarder
בהש הִפְצִיץ בִּשְׁאֵלוֹת — assaillir de questions
פֶּצֶץ (—) ז — éclatement *m*, rupture *f*
פַּצָּץ (90) ז צבא — détonateur *m*
פְּצָצָה (215) נ — bombe *f*
פְּצָצָה מַדְמִיעָה — bombe lacrymogène
פְּצָצַת־עָשָׁן — bombe fumigène
פְּצָצַת־שָׁעוֹן — bombe à retardement
פְּצָצַת־תַּבְעֵרָה — bombe incendiaire
בהש (הופעה מרעישה) — sensation *f*
1. פָּצַר (306) פ״י (ביקש) — demander instamment

פָּצַר בְּפ' insister auprès de qn
|| הִתְפַּצֵּר (467) פ"ע céder aux instances
|| הִפְצִיר (498) פ"ע (בְּ־) insister (auprès de)
(סרב) s'entêter, refuser
2. פָּצַר (304) פ"י (גרד) limer
|| נִפְצַר (388) פ"ע être limé
פַּצְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש suppliant *n*
פַּצְרָנוּת (46) נ insistance *f*, imploration *f*
פָּקַד (304) פ"י (ציווה) ordonner
(הטיל תפקיד) nommer (à un poste)
|| (מנה) compter, recenser
|| (זכר) se souvenir
פָּקַד עַל־פ' punir qn
פָּקַד עֲוֹן־אָבוֹת עַל־בָּנִים punir les fils pour la faute des pères
|| (ביקר) rendre visite à, visiter
|| (חסר) manquer (de qch), être privé
|| נִפְקַד (388) פ"ע (נצטווה) être requis
(התמנה) être nommé (à un poste)
(נמנה) être compté, être recensé
(נזכר) être évoqué
(קיבל פיקדון) recevoir un dépôt
(חסר) être absent, manquer
נִפְקַד מְקוֹמוֹ sa place resta vide
|| פִּקֵּד (433) פ"י ordonner, commander
פִּקֵּד עַל־פְּלֻגָּה commander une compagnie
|| הִתְפַּקֵּד (467) פ"ע (נצטווה) recevoir un ordre
(נמנה) se compter, être recensé
||°הָתְפָּקֵד (474) פ"ע être compté, être recensé
|| הִפְקִיד (498) פ"י (מינה) nommer (à un poste), préposer
(מסר לשמירה) déposer (un objet), confier
פַּקָּד (90) ז (עוסק במיפקד) recenseur *m*
|| (במשטרה) commissaire (de police) *m*, capitaine *m* de gendarmerie
רַב־פַּקָּד commissaire en chef, commandant *m* de gendarmerie
פְּקֻדָּה (208) נ ordre *m*, commandement *m*
לִפְקֻדָּתְךָ! à vos ordres!
בנק נָא לְשַׁלֵּם לִפְקֻדַּת־פ' payez à l'ordre de
צבא פְּקֻדַּת־יוֹם ordre du jour
|| (תפקיד) tâche *f*, fonction *f*
|| (גורל) sort *m*, destinée *f*, souvenir *m*
פְּקֻדַּת־כָּל־הָאָדָם le sort de tout homme (la mort)
|| (משמר) garde *f*, surveillance *f*
°בֵּית־הַפְּקֻדּוֹת ז prison *f*
|| (הפקידים) corps *m* des fonctionnaires
פִּקָּדוֹן (38) ז dépôt *m*
בַּעַל־פִּקָּדוֹן (המפקיד) déposant
בַּעַל־פִּקָּדוֹן (הנפקד) dépositaire
|| (ערבון) gage *m*, caution *f*
|| (זיכרון) souvenir *m*
פִּקָּה (208) נ came *f*, saillie *f*
(בתרמיל־הכדור) amorce *f*
|| אנטום פִּקַּת־הַגַּרְגֶּרֶת larynx *m*, pomme *f* d'Adam
פִּקַּת־הַבֶּרֶךְ rotule *f*
פָּקוּד, פְּקוּדָה ת (מנוי) compté, recensé
|| (מסור לפיקדון) déposé, confié en dépôt
|| צבא subordonné
הַמְפַקֵּד וּפְקוּדָיו le chef et ses hommes
|| °פְּקוּדִים ז"ר compte *m*, recensement *m*
חֻמַּשׁ־הַפְּקוּדִים ז Nombres (livre du Pentateuque) *mpl*
פִּקּוּד (51) ז (צו) commandement *m*, ordre *m*
|| צבא commandement
בְּפִקּוּדוֹ שֶׁל־פ' sous les ordres de qn
פִּקּוּד־מֶרְחָב commandement régional
אַלּוּף־פִּקּוּד général commandant la région
הַפִּקּוּד הָעֶלְיוֹן le haut commandement
פִּקּוּדִי, ־דִית ת צבא de commandement
פָּקוּחַ, פְּקוּחָה ת ouvert
בְּעַיִן פְּקוּחָה attentivement
פִּקּוּחַ (9) ז surveillance *f*, inspection *f*
מִגְדַּל־פִּקּוּחַ ז tour *f* de contrôle
|| פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ sauvetage *m* de vie humaine
פִּקּוּחַ עַל־הַיְלוּדָה contrôle *m* des naissances
פָּקוּלְטָה (ר' ־טוֹת) נ faculté (d'université) *f*
פְּקוֹלִין (—) ז"ר touffes *fpl*
פָּקוּעַ, פְּקוּעָה ת déchiré, éclaté
|| פְּקוּעָה נ animal éventré (après sa mort)

בֶּן־פְּקוּעָה ז — petit (retiré vivant d'un animal éventré) *m*
פָּקוּעַ (9) ז — déchirement *m*, éclatement *m*
פַּקּוּעָה (201) נ צמח — coloquinte *f*
‖ °פַּקּוּעַת־שָׂדֶה — agaric *m*
1. פִּקּוּק (51) ז (סתימה) — bouchage *m*
2. פִּקּוּק (51) ז (התפרקות) — désarticulation *f*
פְּקוֹקֶלֶת (252) נ — ramification *f* de tendons
פָּקוּר, פְּקוּרָה ת — abandonné, délaissé
פָּקַח (332) פ"י — ouvrir largement
פָּקַח עֵינָיו — ouvre les yeux
‖ נִפְקַח (402) פ"ע — s'ouvrir, se dessiller
‖ פִּקֵּחַ (439) פ"י (עַל־) — surveiller, inspecter
(חשף) — déblayer, découvrir
(הפיג) — dissiper (un malaise)
‖ הִתְפַּקֵּחַ (477) פ"ע (עיוור) — recouvrer la vue
(חרש) — recouvrer l'ouïe
בהש (החכים) — devenir clairvoyant
‖ הִפְקִיחַ (504) פ"י — rendre clairvoyant
פַּקָּח (90) ז — surveillant *m*, contrôleur *m*
פַּקַּח־טִיסָה — aiguilleur *m* du ciel
פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר' פִּקְחִים, ־חוֹת) ת — clairvoyant
(באזניו) — qui entend bien
(שפוי בדעתו) — normal (personne)
(נבון) — intelligent, ingénieux, sagace
פִּקָּחוֹן (38) ז — clairvoyance *f*
פִּקְחוּת (45) נ — intelligence *f*, sagacité *f*
פַּקָּחוּת (46) נ — surveillance *f*, contrôle *m*
פִּקְחִי, ־חִית ת — intelligent, ingénieux
פִּקְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme malicieux
פִּקְחָנִי, ־נִית ת — malicieux
פְּקַחְקוֹחַ (—) ז — délivrance *f*, libération *f*
פְּקָטִים (—) ז"ר — sédiment *m*, dépôt *m*
פֶּקְטִין (ר' ־נִים) ז — pectine *f*
פָּקִיד (15) ז — employé *m*, fonctionnaire *m*
פְּקִיד־קַבָּלָה — employé à la réception
פְּקִיד־רִשּׁוּם — officier *m* d'état civil
פְּקִיד־שׁוּמָה — percepteur *m*
1. פְּקִידָה (201) נ (עובדת בפקידות) — employée *f*
2. פְּקִידָה (201) נ (זכירה) — souvenir *m*
‖ (ספירה) — recensement *m*
‖ (זמן קבוע) — saison *f*, période *f*
מִפְּקִידָה לִפְקִידָה — de temps en temps, parfois
פְּקִידוֹן, ־דֹנֶת (ר' ־דוֹנִים, ־דוֹנוֹת) ש — petit employé, gratte-papier *m*
פְּקִידוּת (48) נ (מקצוע) — travail *m* de bureau
‖ (כלל־הפקידים) — les fonctionnaires *mpl*, les employés *mpl*
הַפְּקִידוּת הַבְּכִירָה — les hauts fonctionnaires
‖ (תפקיד) — fonction *f*, poste *m*
פְּקִידוּתִי, ־תִית ת — de fonctionnaire
פְּקִיחָה (201) נ — ouverture (des sens) *f*
פְּקִיחַת־עַיִן — attention *f*, perspicacité *f*
פָּקִיל, פְּקִילָה ת — facile à éplucher
פְּקִימָה (201) נ (של־סוס) — freinage *m* brusque
‖ (של־ספינה) — virage *m* de bord
פְּקִיסָה (201) נ — maquillage *m*
1. פְּקִיעַ (9) ז (ניקוי) — nettoyage *m*
2. פְּקִיעַ (9) ז (צרור) — botte (de paille) *f*
3. פְּקִיעַ (9) ז (רצועה) — lanière *f*
‖ בֵּית־הַפְּקִיעַ ז — creux (d'une fronde) *m*
פְּקִיעָה (201) נ — fêlure *f*, fissure *f*, rupture *f*
‖ (ביטול) — abolition *f*, annulation *f*
פְּקִיעַת־זְכוּת — expiration *f* d'un droit
פְּקִיעַת־סַבְלָנוּת — perte *f* de patience
פְּקִיקָה (201) נ — bouchage *m*
פָּקִיר (ר' ־רִים) ז דת — fakir *m*
פָּקַל (433) פ"י — peler, éplucher
פַּקֶּלֶת (—) נ חקל — psoriasis (maladie des fruits) *f*
פָּקַם (304) פ"י — freiner (un cheval), refréner
(ספינה) — virer de bord, louvoyer
‖ נִפְקַם (388) פ"ע — être viré de bord
‖ הִתְפַּקֵּם (467) פ"ע — être freiné, être arrêté
1. פָּקַס (304) פ"י (צבע) — teindre, maquiller
2. פָּקַס (304) פ"י (פתח) — ouvrir de force
3. פָּקַס (433) פ"י חקל — couper les filaments
פֶּקֶס (166) ז חקל — filament *m*, duvet *m*
פַּקְסִימִיל (ר' ־לִים) ז — facsimilé *m*
פָּקַע (332) פ"ע — se fendre, se rompre, éclater
‖ בהש (בוטל) — être aboli, être périmé, cesser
פָּקַע תָּקְפּוֹ — sa validité est expirée

פָּקְעָה סַבְלָנוּתוֹ — sa patience est à bout
‖ נִפְקַע (402) פ"ע — être aboli, cesser, expirer
‖ פִּקַּע (439) פ"י — faire éclater, faire crever
‖ הִתְפַּקַּע (477) פ"ע — se rompre, éclater, crever
בהש הִתְפַּקַּע מִצְּחוֹק — mourir de rire
‖ הִפְקִיעַ (504) פ"י — défaire, rompre
משפט — exproprier, confisquer
מסחר הִפְקִיעַ הַשְּׁעָרִים — renchérir abusivement
1. פֶּקַע (179) ז צמח — bourgeon *m*, bouton *m*
2. פֶּקַע (179) ז (סדק) — fente *f*, fissure *f*
‖ (התפוצצות) — éclatement *m*, rupture *f*
פְּקָעִית (17) נ — touffe *f*
‖ אנטום פְּקָעִיּוֹת־הַטַּעַם — papilles gustatives
פְּקַעַת (245, ר' פְּקָעוֹת, פַּקְעוֹת־) נ — pelote *f*, bobine *f*
בהש פְּקַעַת־עֲצַבִּים — paquet *m* de nerfs
‖ צמח פְּקַעַת־שֹׁרֶשׁ — tubercule *m*, bulbe *m*
פְּקַעְתִּי, ־תִּית ת צמח — tubéreux
פִּקְפּוּק (51) ז — hésitation *f*, doute *m*
‖ (נידנוד) — agitation *f*, secousse *f*
פִּקְפֵּק (457) פ"ע — hésiter, être indécis
פִּקְפֵּק בִּדְ"מָ — mettre qch en doute
‖ פ"י (מוטט) — secouer, ébranler
‖ הִתְפַּקְפֵּק (491) פ"ע — être secoué, être ébranlé
פַּקְפְּקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sceptique *n*
פַּקְפְּקָנוּת (46) נ — hésitation *f*, scepticisme *m*
פַּקְפְּקָנִי, ־נִית ת — hésitant, indécis, sceptique
פְּקָק (88) ז — bouchon *m*, tampon *m*
בהש פְּקַק־תְּנוּעָה — embouteillage *m*
‖ צמח — noeud (du bois) *m*
‖ עממי (בסידור־עבודה) — bouche-trou *m*
1. פָּקַק (304) פ"י (סתם) — boucher
‖ פִּקֵּק (433) פ"י — déboucher
2. פָּקַק (356) פ"ע (רעד) — trembler, frissonner
‖ הִתְפַּקֵּק (467) פ"ע — se désarticuler
פַּקֶּקֶת (—) נ רפא — thrombose *f*
פָּקַר (304) פ"ע — se dérégler, s'affranchir
‖ פ"י פָּקַר עַצְמוֹ — prendre des libertés
‖ נִפְקַר (388) פ"ע — se prostituer
‖ הִתְפַּקֵּר (467) פ"ע — devenir hérétique
(התחצף) — être insolent

‖ הִפְקִיר (498) פ"י — abandonner, négliger, laisser en déshérence
הִפְקִיר עַצְמוֹ — se prostituer
פֻּקְרֶס (122) ז — chandail *m*, pull-over *m*
פַּר (57) ז — taureau *m*
1. [פרא] הִפְרִיא (507) פ"י (הפרה) — féconder
2. [פרא] הִתְפָּרֵא (479) פ"ע (הפך לפרא) — devenir sauvage
פֶּרֶא (175) ז (חמור־בר) — onagre *m*
‖ בהש (אדם) — sauvage *m*
שִׁבְטֵי־הַפְּרָאִים ז"ר — les tribus *fpl* sauvages
פֶּרֶא־אָדָם — rustre *m*, malappris *m*
‖ צמח גִּדּוּלֵי־פֶּרֶא ז"ר — plantes *fpl* sauvages
פִּרְאוּת (45) נ — caractère *m* sauvage
‖ (של־אדם) — sauvagerie *f*
פִּרְאִי, ־אִית ת — sauvage
פָּרַבּוֹלָה (ר' ־לוֹת) נ מתמט — parabole *f*
‖ (משל) — parabole, allégorie *f*
פַּרְבָּר או פַּרְוָר (97) ז °(מבנה צדדי) — pavillon *m*
‖ (שכונה) — faubourg *m*, banlieue *f*
[פרג] הִפְרִיג (498) פ"ע — se détériorer, se gâter
פֶּרֶג (105) ז צמח — pavot *m*, coquelicot *m*
פִּרְגֵּד (457) פ"י — tirer les rideaux
פַּרְגּוֹד (21) ז — rideau *m*
מֵאֲחוֹרֵי־הַפַּרְגּוֹד — derrière les coulisses
פַּרְגּוֹל (21) ז — fouet *m*, cravache *f*
פִּרְגּוּל (51) ז — flagellation *f*, fustigation *f*
פַּרְגִּית (17) נ — poussin *m*, poulette *f*
‖ בהש (בחורה תמימה) — oie blanche
פַּרְגֵּל (122) ז — compas *m* de réduction
פִּרְגֵּל (457) פ"י — fouetter, flageller
פְּרַגְמָטוּט (ר' ־טִים) ז — négociant *m*
פְּרַגְמָטִי, ־טִית ת — pragmatique
פְּרַגְמָטִיּוּת (47, בלי ר') נ — pragmatisme *m*
פִּרְגֵּן (נ 460) עממי — consentir, laisser passer
פְּרָד (88) ז — atome *m*
1. פָּרַד (304) פ"י — séparer, diviser
‖ נִפְרַד (388) פ"ע — se séparer, prendre congé
‖ פֵּרֵד (436) פ"י — séparer, décomposer
‖ הִתְפָּרֵד (474) פ"ע — se séparer, se disloquer
בהש הִתְפָּרְדָה הַחֲבִילָה — l'entreprise a échoué

|| הִפְרִיד (498) פ״י — séparer, diviser
הִפְרִיד בֵּין־יְרִיבִים — séparer des adversaires
הַפְרֵד וּמְשֹׁל — diviser pour régner
כימ — analyser, décomposer
2. פֵּרֵד (436) פ״ע (התייחד) — s'isoler
1. פֶּרֶד (165) ז זואול — mulet *m*
2. פֶּרֶד (—) ז (גרעינים) — grains *mpl* de grenade
3. פֶּרֶד (—) ז מתמט — nombre impair
זוּג אוֹ פֶּרֶד — pair ou impair
4. פֶּרֶד (165, בלי ר׳) ז (פרידה) — séparation *f*
פְּרֵדָה (229) נ — séparation *f*, congé *m*
נֶשֶׁף־פְּרֵדָה ז — soirée *f* d'adieux
פְּרֻדָּה (208) נ כימ — molécule *f*
פִּרְדָּה (241) נ זואול — mule *f*
פַּרְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — vagabond *n*
פַּרְדֵּס (122) ז — jardin *m*, verger *m*, parc *m*
|| חקל — plantation *f* d'agrumes
|| דת — jardin interdit (de la Kabbale)
פַּרְדְּסָן (97) ז חקל — planteur *m* d'agrumes
פַּרְדְּסָנוּת (46) נ חקל — agrumiculture *f*
פָּרָה (342) פ״ע (צמח) — croître, pousser
(עשה פרי) — porter des fruits
(הוליד) — enfanter, être fécond
פְּרוּ וּרְבוּ — croissez et multipliez
|| הִפְרָה (512) פ״י — fertiliser, féconder, faire fructifier
פָּרָה (210) נ זואול — vache *f*
פָּרָה חוֹלֶבֶת — vache à lait
|| פָּרַת־יָם — lamantin *m*
פָּרַת־מֹשֶׁה־רַבֵּנוּ — coccinelle *f*, bête *f* à bon Dieu
פָּרָה קְדוֹשָׁה — vache sacrée (institution immuable)
פַּרְהֶדְרִין או פַּלְהֶדְרִין ז — conseil (assemblée) *m*
לִשְׁכַּת־פַּרְהֶדְרִין נ — salle *f* de conseil
פִּרְהוּס (51) ז — publicité *f*, publication *f*
פִּרְהֵס (461) פ״י — publier, divulguer
פַּרְהֶסְיָה (—) נ — publicité *f*, publication *f*
בְּפַרְהֶסְיָה — en public, publiquement
פְּרוֹגְרֶסִיבִי, ־בִית ת — progressif
פְּרוֹגְרֶסְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ מתמט — progression *f*

פָּרוּד, פְּרוּדָה ת — séparé, distinct
פֵּרוּד (49) ז (פילוג) — division *f*, désaccord *m*
|| (פרידה) — séparation *f*
פְּרוּדָה (201) נ (גרגר־זרע) — graine *f*
|| צמח — silique *f*, fruit déhiscent
פְּרוֹדוּקְטִיבִי, ־בִית ת — productif
פָּרוֹדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — parodie *f*
פַּרְוָה (207) נ — fourrure *f*
פֵּרוֹז (30) ז — turquoise *f*
פָּרוּז, פְּרוּזָה ת — ouvert, non fortifié
עִיר פְּרוּזָה — ville ouverte
אֵזוֹר פָּרוּז — zône démilitarisée
פֵּרוּז (49) ז — démilitarisation *f*
פְּרוֹזָאִי, ־אִית ת — prosaïque
פְּרוֹזְבּוּטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — réunion *f* d'anciens
פְּרוֹזְבּוּל (ר׳ ־לִים) ז — transfert (d'une dette à l'Etat) *m*
פְּרוֹזָג (—) ז — turquoise *f*
פְּרוֹזְדוֹר (ר׳ ־רִים) ז — corridor *m*, vestibule *m*
פְּרוֹזָה (—) נ — prose *f*
פְּרוּזְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — mouchoir *m*, châle *m*
פָּרוּחַ, פְּרוּחָה ת — aérien, volant au vent
פֵּרוּט (49) ז (חלוקה) — division *f*
(של־כסף) — changement *m* de nonnaie
|| (מסירת־פרטים) — énumération *f*
בְּפֵרוּט — en détail
פְּרוּטָה (201) נ — petite monnaie
(בראשית מדינת־ישראל) — *mil* (millième de la livre) *m*
|| (כסף) — argent *m*
אֵין לִי פְּרוּטָה — je n'ai pas un sou
אֵינוֹ שָׁוֶה פְּרוּטָה — il ne vaut pas un sou
הַפְּרוּטָה מְצוּיָה אֶצְלוֹ — il a des sous
פְּרוֹטוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — buste *m*
פְּרוֹטוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — proton *m*
פְּרוֹטוֹקוֹל (ר׳ ־לִים) ז — protocole *m*, procès-verbal *m*
פְּרוֹטֶטֶת (252) נ — jeton *m*
פְּרוֹטִית (17) נ — produit *m* de croisement (animal)
פְּרוֹטֶסְטַנְט (ר׳ ־טִים) ז דת — protestant *m*

פְּרוֹטֶסְטַנְטִי, ־טִית ת דת — protestant
פְּרוֹטֶסְטַנְטִיּוּת (—) נ דת — protestantisme *m*
פְּרוֹטֶקְטוֹרָט (ר׳ ־טִים) ז — protectorat *m*
פְּרוֹטֶקְצְיָה (201) נ עממי (העדפה מאת בעל־סמכות) — piston *m*
פְּרוֹטְרוֹט (—) ז — petite monnaie
‖ בִּפְרוֹטְרוֹט תה״פ — en détail
פֵּרוּי (49) ז — fécondité *f*
פַּרְוַיִם ש״פ ז (מקום) — *Parwayim* (nom de lieu) *m*
זְהַב־פַּרְוַיִם ז — or fin
פַּרְוָה (17) נ — manteau *m* de fourrure
פֵּרוּךְ (49) ז — écrasement *m*, concassage *m*
‖ בהש (הפרכה) — réfutation *f*
פְּרוֹלֵיטָרִי, ־רִית ת — prolétarien
פְּרוֹלֵיטַרְיוֹן (—) ז — prolétariat *m*
פַּרְוָן (97) ז — marchand *m* de fourrures, fourreur *m*
פַּרְוָנוּת (46) נ — fourrure (commerce) *f*
פְּרוֹנְטָלִי, ־לִית ת — frontal, de face
פַּרְוַנְקָא (—) ז ארמית — messager *m*, émissaire *m*
פֵּרוּס (49) ז — décentralisation *f*
פְּרוּסָה (201) נ — morceau *m*, tranche *f*
פְּרוּסַת־לֶחֶם — tranche de pain
פְּרוּסִי, ־סִית ת — prussien
‖ עממי — sévère, méticuleux
פְּרוּסְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Prusse
1. פָּרוּעַ, פְּרוּעָה ת (בלתי־מסודר) — désordonné
פְּרוּעַ־רֹאשׁ — échevelé, ébouriffé, nu-tête
‖ (בלתי־מרוסן) — effréné
דִּמְיוֹן פָּרוּעַ — imagination effrénée
הִתְנַהֲגוּת פְּרוּעָה — conduite déréglée
הַמַּעֲרָב הַפָּרוּעַ — le Far-West
2. פָּרוּעַ, פְּרוּעָה ת (משולם) — payé, soldé
שְׁטָר פָּרוּעַ — traite payée
פֵּרוּעַ (44, בלי ר׳) ז — mise *f* à nu
פְּרוֹפּוֹרְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת — proportionnel
פְּרוֹפִיל (ר׳ ־לִים) ז — profil *m*
‖ צבא — indice *m* de santé
פְּרוֹפֶסוֹר (ר׳ ־רִים) ז — professeur (de faculté) *m*
פְּרוֹפֶסוֹר חָבֵר — professeur sans chaire
פְּרוֹפֶסוֹר מִן־הַמִּנְיָן — professeur titulaire

פְּרוֹפֶסוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — chaire (universitaire) *f*
פָּרוּץ, פְּרוּצָה ת (הרוס) — fracturé, démoli
גָּדֵר פְּרוּצָה — clôture fracturée *ou* défoncée
הַפָּרוּץ מְרֻבֶּה עַל־הָעוֹמֵד — il y a plus de brèches que de mur
‖ (מפריז) פָּרוּץ בַּאֲכִילָה — gourmand, glouton
‖ (מושחת) — corrompu, débauché
(אִשָּׁה) פְּרוּצָה — prostituée *f*
‖ (בלי־מצרים) — illimité, large, dégagé
בְּרָכָה פְּרוּצָה — bénédiction généreuse
פֵּרוּץ (49) ז — effraction *f*, démolition *f*
פֵּרוּק (49) ז (של־מטען) — déchargement *m*
בהש פֵּרוּק־הַנֶּשֶׁק — désarmement *m*
‖ (הפרדה) — démontage *m*
פֵּרוּק־חֶבְרָה — dissolution *f* d'une société
מתמט פֵּרוּק לְגוֹרְמִים — décomposition *f* en facteurs premiers
‖ (תירוץ) — solution *f*
קֻשְׁיָה וּפֵרוּקָהּ — un problème et sa solution
פָּרוּר (ר׳ פְּרוּרִים) ז — marmite *f*, chaudron *m*
עֵץ־פָּרוּר ז — cuiller *f* de bois
פֵּרוּר (49) ז (גרגר) — miette *f*
בהש פֵּרוּרֵי־יְדִיעוֹת — bribes *fpl* d'informations
‖ (פריכה) — émiettement *m*, effritement *m*
פַּרְוָר ← פַּרְבָּר
פְּרוּרִיָּה (202) נ — corbeille *f* ramasse-miettes
פָּרוּשׁ, פְּרוּשָׁה ת — séparé, isolé, dissident
פָּרוּשׁ מִן־הָעוֹלָם — retiré du monde
‖ פָּרוּשׁ (15) ז — ascète *m*, solitaire *m*
היסט הַפְּרוּשִׁים — les Pharisiens *mpl*
פְּרוּשׁ (15) ז עוף — pinson *m*
פֵּרוּשׁ (49) ז — commentaire *m*, interprétation *f*
מַה פֵּרוּשׁ? — qu'est-ce que cela veut dire?
‖ (הבעה ברורה) — déclaration *f* explicite
בְּפֵרוּשׁ תה״פ — explicitement, expressément
פֵּרוֹת ← פְּרִי
1. [פרז] נִפְרַז (388) פ״ע (הוגזם) — être exagéré
‖ הִפְרִיז (498) פ״י — exagérer
הִפְרִיז בַּחֲשִׁיבוּת־ד״מ — surestimer qch
בהש הִפְרִיז בְּאֶצְבְּעוֹתָיו — claquer des doigts
2. פֵּרֵז (436) פ״י צבא — démilitariser

°פְּרָז (105) ז (חבקוק ג' י"ד)	chef *m*, capitaine *m*
פְּרָזָה (242) נ	rase campagne
עִיר־פְּרָזוֹת	ville ouverte
‖ פְּרָזוֹת תה"פ	sans fortifications
פַּרְזוּל (51) ז (בבניין)	ferrure *f*, ferronnerie *f*
‖ (של־סוס)	ferrage *m*
פִּרְזוֹן (35) ז	localités non fortifiées
פְּרָזִי, ־זִית ת	non fortifié, démantelé
פַּרְזָל (97) ז	maréchal-ferrant *m*
פִּרְזֵל (459) פ"י	ferrer
פַּרְזְלָא (—) ז ארמית	fer *m*
1. פָּרַח (330) פ"ע (צמח)	fleurir, pousser, croître
בהש הָעֲסָקִים פּוֹרְחִים	les affaires prospèrent
רפא פָּרְחָה הַצָּרַעַת	la lèpre a fait éruption
‖ הִתְפָּרֵחַ (476) פ"ע	commencer à fleurir
‖ הִפְרִיחַ (504) פ"י	faire fleurir, faire éclore
הִפְרִיחַ אֶת־הַשְּׁמָמָה	fertiliser le désert
פ"ע	fleurir
2. פָּרַח (330) פ"ע (עף)	voler, s'envoler
פָּרְחָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme
אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ	vagabond
‖ נִפְרַח (402) פ"ע	s'envoler, être lancé en l'air
‖ הִתְפָּרֵחַ (476) פ"ע	s'envoler
‖ הִפְרִיחַ (504) פ"י	faire voler, lâcher
בהש הִפְרִיחַ שְׁמוּעָה	propager une rumeur
פֶּרַח (179) ז	fleur *f*
כַּפְתּוֹר וָפֶרַח!	quelle merveille!
‖ בהש (צעיר)	jeune débutant *m*
פִּרְחֵי־כְהֻנָּה	jeunes prêtres *mpl*, séminaristes *mpl*, novices *mpl*
פִּרְחֵי־טַיִס	élèves pilotes *mpl*
פִּרְחֵי־קְצֻנָּה	élèves-officiers *mpl*, cadets *mpl*
פִּרְחוֹנִי, ־נִית ת	fleuri, à fleurs
[פרחח] הִתְפַּרְחֵחַ (496) פ"ע	se conduire comme un voyou, devenir un voyou
פִּרְחָח (ר' ־חִים) ז	voyou *m*, garnement *m*
פִּרְחָחוּת (46) נ	polissonnerie *f*
פִּרְחָחִי, ־חִית ת	de voyou, de polisson
פִּרְחִי, ־חִית ת	fleuri, floral
1. פָּרַט (304) פ"י (מטבע)	changer en petite monnaie
(הפריד)	séparer, partager
פָּרַט שְׂפָתָיו	entr'ouvrir les lèvres
‖ (מסר כל־פרט)	détailler, spécifier
אֵין צָרִיךְ לִפְרֹט	inutile de donner des détails
‖ נִפְרַט (388) פ"ע (מטבע)	être changé en petite monnaie
(נפרד)	être séparé, s'entr'ouvrir
(נמסר לכל־פרטיו)	être détaillé
‖ פֵּרֵט (436) פ"י	détailler, spécifier
‖ הִתְפָּרֵט (474) פ"ע	être détaillé, être spécifié
‖ הִפְרִיט (498) פ"י	détailler
2. פָּרַט (304) פ"ע מוס	jouer (d'un instrument à cordes)
פָּרַט עַל־נֵבֶל	jouer de la harpe
פְּרָט (88) ז	détail *m*, individu *m*, unité *f*
פְּרָטֵי־פְּרָטִים	les moindres détails
טוֹבַת־הַפְּרָט נ	intérêts particuliers
בִּפְרָט	en particulier, surtout
פְּרָט לְ־	excepté
‖ (חשבון־השנים)	comput (dans le calendrier juif) *m*
פְּרָט גָּדוֹל	grand comput (avec millésime)
פְּרָט קָטָן	petit comput (sans millésime)
1. פֶּרֶט (166) ז (גרגרים בודדים)	baies isolées
2. פֶּרֶט (—) ז (מעות קטנות)	petite monnaie
‖ (בלתי־זוגי)	nombre impair
‖ (רשימה מפורטת)	liste détaillée
‖ (בדפוס)	menus travaux (d'imprimerie)
3. פֶּרֶט (—) ז מוס	jeu (d'instrument à cordes) *m*
פִּרְטָה (212) נ	liste *f*, inventaire *m*
פַּרְטוּת (46) נ	détail *m*
בְּפַרְטוּת	en détail
פְּרָטִי, ־טִית ת	particulier, privé
שֵׁם פְּרָטִי	prénom *m*
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי	nom *m* propre
פְּרָטִיּוּת (47, בלי ר') נ	vie privée, intimité *f*
פַּרְטִיזָן (ר' ־נִים) ז	partisan *m*, guérillero *m*
פַּרְטִיזָנִי, ־נִית ת	autonome, dissident, d'amateur

פַּרְטָנִי, ־נִית ת	individuel
פַּרְטִיטוּרָה (201) נ	partition *f*
פְּרִי (5, ר' פֵּרוֹת, פֵּרוֹת־) ז	fruit *m*, produit *m*
פְּרִי־הָדָר	agrume *m*
נָשָׂא פְּרִי	porter fruit
בהש פְּרִי־הַדִּמְיוֹן	fruit de l'imagination
פְּרִי־מַעֲלָלָיו	résultat *m* de ses actes
‖ (רווח)	bénéfice *m*, intérêt *m*
קֶרֶן נוֹשֵׂאת פֵּרוֹת	capital *m* portant intérêt
1. פְּרִידָה (201) נ (פרישה)	séparation *f*, adieux *mpl*
2. פְּרִידָה (201) (גרגר)	grain *m*, baie *f*, morceau *m*
3. פְּרִידָה (201) נ עוף	pigeon *m*, colombe *f*
פְּרִיָּה (202) נ	fertilité *f*, fécondité *f*
פְּרִיָּה וּרְבִיָּה	procréation *f*
פַּרְיָה (ר' ־יוֹת) ז דת	paria (aux Indes) *m*
פִּרְיָה (202) נ	toril *m*, enclos *m* pour taureau
פְּרֵיהִיסְטוֹרִי, ־רִית ת	préhistorique
פְּרֵיהִיסְטוֹרְיָה (—) נ	préhistoire *f*
פֶּרְיוֹדִי, ־דִית ת	périodique
פִּרְיוֹן (21, בלי ר') ז	fertilité *f*, fécondité *f*
פִּרְיוֹן־עֲבוֹדָה	rendement *m*, productivité *f*
פָּרִיז ← פָּרִיס	
1. פְּרִיחָה (201) נ (צמיחה)	floraison *f*, croissance *f*
בהש (שיגשוג)	prospérité *f*
‖ רפא	éruption *f*
2. פְּרִיחָה (201) נ (תעופה)	vol (des oiseaux) *m*
פְּרִיט (1) ז	article (d'une série) *m*, élément *m*
1. פְּרִיטָה (201) נ (של־מטבעות)	change (en petite monnaie) *m*
2. פְּרִיטָה (201) נ מוס	jeu (sur un instrument à cordes) *m*
כְּלֵי־פְּרִיטָה ז"ר	instruments *mpl* à cordes
פָּרִיטֶטִי, ־טִית ת	paritaire
וַעֲדָה פָּרִיטֶטִית	commission *f* paritaire
פָּרִיךְ, פְּרִיכָה ת	friable, fragile, cassant
עוּגָה פְּרִיכָה	gâteau croustillant
פְּרִיכָה (201) נ	écrasement *m*, émiettement *m*
פְּרִיכוּת (48) נ	friabilité *f*, fragilité *f*
פְּרִימָה (201) נ	déchirure *f*, effilochage *m*
פְּרִימוּס (ר' ־סִים) ז	réchaud *m* à pétrole
‖ (מטוס קל)	avion léger
פְּרִימִיטִיבִי, ־בִית ת	primitif
פְּרִימִיטִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ	nature primitive
פְּרִינְצִיפְּיוֹנִי, ־נִית ת	de principe
פָּרִיס או פָּרִיז ש"פ נ (עיר)	Paris *m*
פָּרִיסָאִי או פָּרִיזָאִי, ־אִית ת	parisien
1. פְּרִיסָה (201) נ (מתיחה)	étalement *m*
פְּרִיסַת־סָדִין	action *f* d'étendre un drap
בהש פְּרִיסַת־שָׁלוֹם	salutations *fpl*, compliments *mpl*
‖ צבא	déploiement *m*
2. פְּרִיסָה (201) נ (בציעה)	action *f* de trancher
1. פְּרִיעָה (201) נ (של־השיער)	ébourriffage *m*
פְּרִיעַת־רֹאשׁ	action *f* de décoiffer
‖ (של־עור הערלה)	déchirure *f*
2. פְּרִיעָה (201) נ (של־חוב)	paiement *m*
3. פְּרִיעָה (201) נ (הפרעה)	trouble *m*
פְּרִיעוּת (48) נ	désordre *m*
פְּרִיפָה (201) נ	agrafage *m*, agrafe *f*
פְּרִיץ (1) ז	sauvage *m*
פְּרִיץ־חַיּוֹת	bête *f* féroce
פְּרִיצֵי־עֲנָבִים	raisins durs
פְּרִיצֵי־רוּחוֹת	vents violents
פָּרִיץ (14) ז	brigand *m*, bandit *m*
‖ עממי	seigneur (en Pologne autrefois) *m*
פְּרִיצָה (201) נ	défoncement *m*, démolition *f*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ	percée *f*, mise *f* en train
‖ (שוד)	cambriolage *m*, effraction *f*
פְּרִיצוּת (48) נ	dévergondage *m*, débauche *f*
פָּרִיק, פְּרִיקָה ת	démontable, décomposable
מתמ מִסְפָּר פָּרִיק	nombre *m* décomposable
מִסְפָּר בִּלְתִּי־פָּרִיק	nombre premier
פְּרִיקָה (201) נ	déchargement *m*
פְּרִיקַת־אֳנִיָּה	déchargement d'un bateau
פְּרִיקַת־עֹל	insoumission *f*, indiscipline *f*
‖ (הפרדה לחלקים)	démontage *m*
‖ (בכלי־ירייה)	déchargement (d'une arme)
פְּרִיקוּת (48) נ	réductibilité *f*
פָּרִיר, פְּרִירָה ת	friable

פְּרִירָה (201) נ — émiettement *m*
פְּרִירוּת (48) נ — friabilité *f*
פָּרִיס, פְּרִיסָה ת — étalable
1. פָּרִישׁ (15) ז צמח — coing *m*
2. פָּרִישׁ (15) ז (דרבן) — éperon *m*
‖ זואול — ergot *m*
פְּרִישָׂה (201) נ — déploiement *m*, extension *f*
בהש פְּרִישַׂת־שָׁלוֹם — salutations *fpl*, compliments *mpl*
פְּרִישָׁה (201) נ — abstention *f*, abandon *m*
פְּרִישָׁה מֵעֲבוֹדָה — retraite *f*, cessation *f* de l'activité professionnelle
גִּיל־הַפְּרִישָׁה ז — l'âge *m* de la retraite
פְּרִישׂוּת (48) נ — extensibilité *f*
פְּרִישׁוּת (48) נ — abstinence *f*, ascétisme *m*
פְּרִישׁוּת־דֶּרֶךְ־אֶרֶץ — continence *f*
פָּרַךְ (304) פ״י — broyer, émietter, effriter
(העביד בפרך) — opprimer, exténuer
‖ נִפְרַךְ (388) פ״ע — s'effriter, s'émietter
(הוכח כבטל) — être réfuté
‖ פֵּרֵךְ (436) פ״י — effriter, émietter
פֵּרֵךְ גופו — s'exténuer, s'épuiser
עֲבוֹדָה מְפָרֶכֶת — travail exténuant
(סתר) — objecter, réfuter
‖ הִתְפָּרֵךְ (474) פ״ע — s'effriter, s'émietter
(עבד קשה) — travailler durement
(התערער) — être réfuté, être contesté
טַעֲנוֹתָיו הִתְפָּרְכוּ — ses arguments ont été réfutés
‖ הִפְרִיךְ (498) פ״י — effriter, émietter
(העביד קשה) — opprimer, exténuer
(סתר) — rèfuter, contester
פָּרָךְ (105) ז — gril *m*
פֶּרֶךְ (—) ז — dureté *f*, rigueur *f*
עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ נ — travaux forcés
הֶעֱבִיד בְּפֶרֶךְ — faire travailler durement
‖ אֱגוֹז־פֶּרֶךְ ז — noix *f* à écorce friable
פִּרְכָה (207) נ — objection *f*, réfutation *f*
1. פִּרְכּוּס (51) ז (קישוט) — maquillage *m*
2. פִּרְכּוּס (51) ז (פירפור) — convulsion *f*, spasme *m*

פַּרְכִּיל (1) ז — sarment *m*
פַּרְכָן (97) ז — objecteur *m*, contradicteur *m*
1. פִּרְכֵּס (457) פ״י (קישט) — farder, maquiller
‖ הִתְפַּרְכֵּס (491) פ״ע — se farder, se maquiller
2. פִּרְכֵּס (457) פ״ע (פירפר) — frétiller, avoir des convulsions, se débattre
בהש פִּרְכֵּס בְּדָבָר — hésiter, avoir des doutes
‖ הִתְפַּרְכֵּס (491) פ״ע — s'agiter, se tordre
פְּרַכְרַךְ, ־רַכָּה ת — friable, fragile
פָּרֹכֶת (260) נ — rideau *m*, voile *m*
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת — en-deçà du rideau
פַּרְלָמֶנְט (ר׳ ־טִים) ז — parlement *m*
פַּרְלָמֶנְטָרִי, ־רִית ת — parlementaire
פָּרַם (304) פ״י — découdre, défaire, déchirer
‖ נִפְרַם (388) פ״ע — être décousu, être défait
‖ פֵּרֵם (436) פ״י — découdre, déchirer
‖ הִתְפָּרֵם (474) פ״ע — se découdre, se déchirer
פֶּרֶם (166) ז — déchirure *f*, couture défaite
פְּרַמְבִּיָה (202) נ — longe *f*, bride *f*, rêne *f*
פְּרֶמְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — prime *f*
פָּרָן (97) ז — phare *m*
פַּרְנוּס (51) ז — entretien *m*, subsistance *f*
פַּרְנוּק (51) ז — plaisirs *mpl*, jouissance *f*
פַּרְנָס (91) ז — chef *m* de communauté
פִּרְנֵס (459) פ״י — faire vivre, entretenir
פִּרְנֵס מִשְׁפָּחָה — nourrir une famille
‖ בהש (הסביר) — interpréter, appliquer
‖ הִתְפַּרְנֵס (493) פ״ע — subsister, gagner sa vie
הִתְפַּרְנֵס בְּכָבוֹד — gagner largement sa vie
הִתְפַּרְנֵס מִמִּסְחָר — vivre du commerce
פַּרְנָסָה (222) נ — subsistance *f*
(משלח־יד) — gagne-pain *m*
פַּרְנָסוּת (46) נ — direction *f* de communauté
פְרַנְצִיסְקָנִי (ר׳ ־נִים) ז דת — franciscain *m*
פְרַנְק (ר׳ ־קִים) ז — franc (monnaie) m
פִּרְנֵק (459) פ״י — gâter (un enfant), dorloter
‖ הִתְפַּרְנֵק (493) פ״ע — se dorloter, se délecter
פְרַנְקוֹלִין (ר׳ ־נִים) ז עוף — francolin *m*
פְּרָס (88) ז (שכר) — salaire *m*, rémunération *f*
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס — pour en tirer bénéfice, à titre onéreux

|| (בהגרלה) lot *m*
|| (מענק) prix *m*, récompense *f*
פְּרַס־עִדּוּד prix d'encouragement
חֲלֻקַּת־פְּרָסִים נ distribution *f* de prix
מָנֶה בֶּן־פְּרָס ← מָנֶה
|| (חצי־לחם) demi-miche (de pain) *f*
כְּדֵי־אֲכִילַת־פְּרָס le temps d'avaler une bouchée
פָּרַס ש״פ נ (מדינה) la Perse
פָּרַס וּמָדַי la Perse et la Médie
1. **פָּרַס** (304) פ״י (מתח) étendre, étaler
פָּרַס מְצוּדָתוֹ déployer son filet
פָּרַס סָדִין étendre un drap
בהש פָּרַס בִּשְׁלוֹם־פְּ׳ transmettre son salut à qn
|| נִפְרַס (388) פ״ע être étendu, être étalé
|| פֵּרַס (436) פ״י étendre, étaler
|| הִתְפָּרֵס (474) פ״ע s'étendre, se déployer
צבא se déployer
2. **פָּרַס** (304) פ״י (חתך) couper, trancher
פָּרַס פְּרוּסָה couper une tranche (de pain)
|| (חילק) partager, attribuer
דת פָּרַס אֶת־שְׁמַע réciter le *Chema* en alternance
|| פ״ע (התקרב) approcher, être imminent
בִּפְרֹס הֶחָג à l'approche de la fête
בִּפְרֹס הַמִּלְחָמָה à la veille de la guerre
3. [פרס] הִפְרִיס (498) פ״י avoir des sabots (animal)
מַפְרִיס פַּרְסָה muni de sabots
פָּרֹס (105, ר׳ פְּרָסִים, פַּרְסֵי־) ז (מסך) rideau *m*
1. **פֶּרֶס** (176) ז עוף vautour *m*, gypaète *m*
2. **פֶּרֶס** (176) ז (פרסה) sabot *m*, griffe *f*
3. **פֶּרֶס** (—) ז (מסביב לקבר) terrain *m*, enclos *m*
בֵּית־הַפְּרָס ז parvis (autour d'une tombe) *m*
פְּרָסָה (ר׳ ־סוֹת) נ farce *f*
1. **פַּרְסָה** (239) נ sabot (d'animal) *m*
פַּרְסָה שְׁסוּעָה sabot fendu
פַּרְסַת־בַּרְזֶל fer *m* à cheval
|| (כף־רגל) plante *f* du pied

2. **פַּרְסָה** (ר׳ ־סָאוֹת) נ (מידת־אורך) parasange (mesure de longueur) *f*
פִּרְסוּם (51) ז publication *f*, publicité *f*
לֹא לְפִרְסוּם confidentiel
|| (מוניטין) célébrité *f*
|| (הודעה) annonce *f*, promulgation *f*
יַלְקוּט־הַפִּרְסוּמִים ז journal officiel
פִּרְסוּמָא (—) ז ארמית publication *f*, publicité *f*
לְפִרְסוּמֵי נִסָּא pour proclamer le miracle
פִּרְסוּמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז agent *m* de publicité
פִּרְסוּמִי, ־מִית ת publicitaire
פַּרְסִי, ־סִית ת perse, persan
גיאוגר הַמִּפְרָץ הַפַּרְסִי le Golfe Persique
פִּרְסֵם (459) פ״י publier, annoncer, promulguer
|| הִתְפַּרְסֵם (493) פ״ע être diffusé, être publié
(קנה לו שם) devenir célèbre
פִּרְסֹמֶת (256) נ publicité *f*, réclame *f*
פַּרְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת (בהמה) ongulé
|| בהש (אדם) coureur *n*, vadrouilleur *n*
פֶּרְסְפֶּקְטִיבָה (—) נ perspective *f*
פַּרְסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת aux larges sabots
1. **פָּרַע** (332) פ״י (הפר) troubler, déranger
פָּרַע סֵדֶר troubler l'ordre
פָּרַע מוּסָר enfreindre la morale
פָּרַע רֹאשׁ או שֵׂעָר écheveler
|| (גרם שיתפרע) débaucher
|| פ״ע (השתולל) se déchaîner
בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת quand le désordre règne
פָּרַע בְּ־ organiser des émeutes contre
פּוֹרְעִים ז״ר émeutiers *mpl*, agitateurs *mpl*
|| נִפְרַע (402) פ״ע se dévergonder, se dissiper
|| הִתְפָּרֵעַ (476) פ״ע se déchaîner, devenir turbulent, chahuter
|| הִפְרִיעַ (504) פ״י déranger
אַל תַּפְרִיעַ אוֹתִי! ne me dérange pas!
בְּאֵין מַפְרִיעַ sans être dérangé
2. **פָּרַע** (332) פ״י (שילם) payer, régler
פָּרַע חוֹבוֹ acquitter sa dette
פָּרַע מִן־ punir, prendre sa revanche de
|| נִפְרַע (402) פ״ע être payé, être acquitté
נִפְרַע מִפְּ׳ se venger de qn

1. פֶּרַע (178, ר׳ פְּרָעוֹת, פַּרְעוֹת־) ז — chevelure *f*
גִּדֵּל או שִׁלַּח פֶּרַע — laisser pousser ses cheveux
‖ (שער פרוע) — tignasse *f*

2. פֶּרַע (179) ז צמח — millepertuis *m*, herbe *f* de la Saint-Jean

3. פֶּרַע (179) ז (חורבן) — destruction *f*, ruine *f*

פַּרְעֹה (—) ז — Pharaon *m*

פֵּרָעוֹן (37) ז — paiement *m*
מוֹעֵד־הַפֵּרָעוֹן ז — échéance *f*

פַּרְעוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז חרק — puce *f*

פַּרְעוֹשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ צמח — pulicaire *f*

פְּרָעוֹת (—) נ״ר — émeutes *fpl*, désordres *mpl*, pogrome *m*

פָּרְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — débiteur *m*

פֻּרְעָנוּת (46) נ — malheur *m*, adversité *f*
מְזֻמָּן לְפֻרְעָנוּת — prédestiné aux accidents
‖ (עונש) — châtiment *m*

פָּרַף (304) פ״י — boutonner, agrafer
‖ נִפְרַף (388) פ״ע — être boutonné, être agrafé
‖ פֵּרֵף (436) פ״י — boutonner, agrafer

פִּרְפּוּר (51) ז — convulsion *f*, spasme *m*

פִּרְפּוּר (1) ז עוף — martin-pêcheur *m*

פַּרְפּוּרְיָה (202) נ — vêtement *m* de pourpre

פַּרְפִין (ר׳ ־נִים) ז כימ — paraffine *f*

פַּרְפַּר (91) ז חרק — papillon *m*
‖ עממי (מחליף אהבים) — homme volage

פִּרְפֵּר (457) פ״ע — s'agiter, se débattre
פִּרְפֵּר בֵּין חַיִּים לְמָוֶת — se débattre entre la vie et la mort
‖ (התעופף) — voltiger, papillonner
‖ פ״י (זיעזע) — agiter, secouer
מטבח פִּרְפֵּר בֵּיצָה — hacher un oeuf
‖ הִתְפַּרְפֵּר (491) פ״ע — commencer à s'agiter

פַּרְפְּרָאוֹת ← פַּרְפֶּרֶת

פַּרְפָּרִי, ־רִית ת — de papillon

פַּרְפָּרָנִי, ־נִית ת — de papillon, léger, aérien
‖ פַּרְפָּרָנִיִּים ז״ר צמח — papilionacées *fpl*

פַּרְפֶּרֶת (252, ר׳ פַּרְפְּרָאוֹת) נ מטבח — entremets *m*, hors-d'oeuvre *m*
‖ (מה שנאכל עם הפת) — accompagnement *m* du pain

‖ בהש — bagatelle *f*, amusette *f*

1. פָּרַץ (304) פ״י (הרס) — briser, fracturer, enfoncer
פָּרַץ דֶּרֶךְ — frayer un chemin
בהש פָּרַץ גָּדֵר — enfreindre la règle
‖ פ״ע פָּרַץ לְדִירָה — cambrioler un logement
הַגְּדוּד פָּרַץ לָעִיר — la bataillon fit irruption dans la ville
(התפשט) — s'étendre, se répandre
(התפרץ) פָּרַץ בִּבְכִי — fondre en larmes
פָּרַץ בִּצְחוֹק — éclater de rire
פָּרְצָה דְלֵקָה — un incendie s'est déclaré
‖ נִפְרַץ (388) פ״ע — être brisé, être enfoncé
נִפְרְצָה הַדִּירָה — le logement a été cambriolé
(היה נפוץ) — se répandre, se propager
חָזוֹן נִפְרָץ — événement banal
בהש נִפְרַץ בַּעֲרָיוֹת — se livrer à la débauche
‖ פֵּרֵץ (436) פ״י — briser, fracturer
‖ הִתְפָּרֵץ (474) פ״י (חדר בכוח) — faire irruption
(התמרד) — s'insurger, se révolter
(התרתח) — éclater (de rage *etc*)
‖ הִפְרִיץ (489) פ״י (הבקיע) — faire éclater
(הירבה) — agrandir, accroître
פ״ע (התחצף) — se dévergonder

2. פָּרַץ (304) פ״ע (ביקש) — supplier, implorer

פֶּרֶץ (166) ז — rupture *f*, brèche *f*
פֶּרֶץ־עָנָן — averse *f*
הַר־פְּרָצִים ז — volcan *m*
רוּחַ־פְּרָצִים נ — courant *m* d'air
עָמַד בַּפֶּרֶץ — se tenir sur la brèche, résister
פֶּרֶץ־מַיִם — jet *m* d'eau, eau jaillissante
‖ בהש (אסון) — accident *m*, défaite *f*
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין צְוָחָה — tout est calme

פִּרְצָה (242) נ — brèche *f*, ouverture *f*
פִּרְצָה קוֹרֵאת לַגַּנָּב — l'occasion fait le larron
‖ בהש (אסון) — accident *m*, malheur *m*
‖ (מחדל) — lacune *f*, carence *f*

פַּרְצוּף (41) ז — visage *m*, figure *f*
גִּלָּה אֶת־פַּרְצוּפוֹ — montrer son vrai visage
‖ עממי עָשָׂה פַּרְצוּפִים — faire des grimaces
‖ חָכְמַת־הַפַּרְצוּף — physionomonie *f*

פַּרְצוּפִי, ־פִית ת	physionomique
דּוּ־פַּרְצוּפִי	hypocrite
פַּרְצוּפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	physionomie *f*
דּוּ־פַּרְצוּפִיּוּת	hypocrisie *f*
פַּרְצָנִי, ־נִית ת	impulsif
פָּרַק (304) פ״י	décharger
פָּרַק עֹל	secouer le joug
(הִצִּיל)	délivrer, sauver
‖ **נִפְרַק** (388) פ״ע	être déchargé, être enlevé
(אֵיבָר)	se déboîter, être luxé
‖ **פֵּרֵק** (436) פ״י (מִיטְעָן)	décharger, enlever
פֵּרֵק נֶשֶׁק מִפְּ׳	désarmer qn
(הִפְרִיד לַחֲלָקִים)	démonter, défaire
פֵּרֵק אֱגוֹזִים	casser des noix
פֵּרֵק אֹהֶל	plier une tente
פֵּרֵק מַחֲנֶה	lever un camp
פֵּרֵק מְכוֹנָה	démonter une machine
פֵּרֵק חֶבְרָה	dissoudre *ou* liquider une société
(שִׁיבֵּר)	briser, rompre
בהש פֵּרֵק קֻשְׁיָה	résoudre une difficulté
מתמט פֵּרֵק מִסְפָּר לְגוֹרְמָיו	décomposer un nombre en facteurs premiers
‖ **הִתְפָּרֵק** (474) פ״ע	se défaire, se débarrasser
הִתְפָּרֵק מִנִּשְׁקוֹ	déposer les armes
בהש הִתְפָּרֵק יֵינוֹ מֵעָלָיו	se dégriser, dessoûler
הִתְפָּרֵק מִן־הַמְּתִיחוּת	se détendre
(נִפְרַד לַחֲלָקָיו)	se démonter, se décomposer
הַמְּכוֹנָה הִתְפָּרְקָה	la machine se désagrégea
פֶּרֶק (166) ז	chapitre *m*
רָאשֵׁי־פְּרָקִים ז״ר	résumé *m*, sommaire *m*
פִּרְקֵי־אָבוֹת	Maximes *fpl* des Anciens
יוֹדֵעַ פֶּרֶק	bien informé, compétent
יֵשׁ לְלַמְּדוֹ פֶּרֶק	il faut lui donner une leçon
‖ אנטום	articulation *f*
‖ צמח	entre-noeud *m*
‖ (בִּכְלִי)	pièce *f*, élément (d'un ustensile) *m*
‖ (תְּקוּפָה)	période *f*, époque *f*, saison *f*
פִּרְקֵי־הַשָּׁנָה	les saisons
לִפְרָקִים	quelquefois, parfois
הִגִּיעַ לְפִרְקוֹ	atteindre l'âge de la puberté
פִּרְקוֹ נָאֶה	sa réputation est sans tache
‖ (פָּרָשַׁת־דְּרָכִים)	croisée (des chemins) *f*, carrefour *m*
עָמַד עַל־הַפֶּרֶק	être à l'ordre du jour
יָרַד מִן־הַפֶּרֶק	être classé (affaire), être rayé de l'ordre du jour
‖ °(הֶפְקֵרוּת)	anarchie *f*, désordre *m*
פִּרְקֵד (459) פ״י	coucher sur le dos
‖ **הִתְפַּרְקֵד** (493) פ״ע	se coucher sur le dos
פַּרְקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	couché sur le dos
פַּרְקְדָן (—) ז צמח	gesse *f*
פִּרְקוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז	rachat *m*
פִּרְקוֹן (1) ז	exutoire *m*
פְּרַקְטִי, ־טִית ת	pratique
פְּרַקְלִיט (1) ז	avocat *m*, avoué *m*, procureur *m*
פְּרַקְלִיט־הַמְּדִינָה	avocat *ou* procureur général
פְּרַקְלִיטוּת (48) נ	magistrature *f*, profession *f* d'avocat
פְּרַקְמַטְיָה (—) נ	commerce *m*, marchandise *f*
פֻּרְקָן (97) ז (הַצָּלָה)	délivrance *f*, salut *m*
‖ (הִתְפָּרְקוּת)	détente *f*
נָתַן פֻּרְקָן לְ־	donner libre cours à
פַּרְקָן (91) ז צמח	salicorne *f*
פִּרְקֵן (459 נ) פ״י	détendre, relaxer
‖ **הִתְפַּרְקֵן** (493 נ) פ״ע	se détendre, se relaxer
[פרר] **פּוֹרֵר** (454) או **פֵּרֵר** (436) פ״י	secouer, démolir
(רִיסֵּק)	effriter, émietter
‖ **הִתְפּוֹרֵר** (487) או **הִתְפָּרֵר** (474) פ״ע	se briser
(הִתְרַסֵּק)	s'effriter, s'émietter
‖ **הֵפֵר** (527) פ״י	annuler, rompre, violer
הֵפֵר הֶסְכֵּם	violer un accord
פֵּרֶר (—) ז	effritement *m*, miettes *fpl*
1. **פָּרַשׂ** (304) פ״י (מָתַח)	tendre, étendre
פָּרַשׂ רֶשֶׁת	tendre un filet
פָּרַשׂ כְּנָפָיו עַל־	couvrir de ses ailes
פָּרַשׂ כַּפָּיו אֶל־	lever les mains vers (prière)
פָּרַשׂ כַּפּוֹ לְ־	tendre la main à
פָּרַשׂ יָדוֹ עַל־	mettre la main sur
פָּרַשׂ שָׁלוֹם לְ־	transmettre ses salutations à

|| נִפְרַשׂ (388) פ"ע — être tendu, être étendu
(התפזר) — se disperser
|| פֵּרַשׂ (436) פ"י — tendre, étendre, déployer
(הושיט) — tendre (la main)
(פיזר) — disperser
|| הִתְפָּרֵשׂ (474) פ"ע — se déployer, s'égailler
2. פָּרַשׁ (304) פ"י (חתך) — couper, trancher
1. פָּרַשׁ (304) פ"י (גילה) — éclaircir, révéler
|| נִפְרַשׁ (388) פ"ע — être éclairci, être révélé
|| פֵּרַשׁ (436) פ"י — dire explicitement
פֵּרַשׁ אֶת־הַשֵּׁם — prononcer le nom de Dieu
סָתַם וְלֹא פֵּרַשׁ — rester dans le vague
(הסביר) — expliquer, commenter
|| הִתְפָּרֵשׁ (474) פ"ע — être expliqué *ou* explicité
2. פָּרַשׁ (304) פ"ע (נפרד) — se séparer, quitter
פָּרַשׁ מֵעֲבוֹדָה — quitter un travail
פָּרַשׁ לְקִצְבָּה — prendre sa retraite
אַל־תִּפְרֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר — ne te désolidarise pas de la communauté
|| נִפְרַשׁ (388) פ"ע — se séparer
(פוזר) — être dispersé
|| פֵּרַשׁ (436) פ"ע — se séparer, s'éloigner
פֵּרַשׁ לְקֶרֶן־זָוִית — se retirer dans son coin
(נסע בים) — partir (par mer), s'embarquer
פ"י (הפריד) — séparer
|| הִתְפָּרֵשׁ (474) פ"ע — se séparer, s'isoler
|| הִפְרִישׁ (498) פ"י — mettre à part, prélever
הִפְרִישׁ מַעֲשֵׂר — prélever la dîme
(הפריד) — séparer, éloigner
הִפְרִישׁ עַצְמוֹ מִן־ — se détourner de
רפא — sécréter
פ"ע (נסע בים) — partir (par mer), s'embarquer
פָּרָשׁ (100) ז °(סוס) — cheval *m*
|| (רוכב על־סוס) — cavalier *m*, chevalier *m*
פֶּרֶשׁ (166, בלי ר') ז — excrément *m*, crotte *f*
פַּרְשֶׁגֶן ← פַּתְשֶׁגֶן
°פַּרְשְׁדוֹן (21) ז (שופטים ג' כ"ב) — portière *f*
|| (לפי פירוש אחר) — contenu *m* des intestins
פָּרָשָׁה (222, ר' ־שות או ־שיות) נ (קטע) — section *f*
פָּרָשַׁת־הַשָּׁבוּעַ — section hebdomadaire (du Pentateuque)

עֵרוּב־פָּרָשִׁיּוֹת ז — pêle-mêle *m*, confusion *f*
|| (מעשה) — affaire *f*, épisode *m*, péripétie *f*
פָּרָשַׁת־דְּרֵיפוּס — l'affaire Dreyfus
פָּרָשַׁת־רִגּוּל — affaire d'espionnage
|| (התפצלות) — bifurcation *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים — carrefour *m*, croisée *f* des chemins
פָּרָשַׁת־הַמַּיִם — ligne *f* de partage des eaux
בהש פָּרָשַׁת־הָעִבּוּר — moment *m* critique
פָּרָשׁוּת (—) נ — équitation *f*
°פַּרְשֵׁז (—) פ"י (איוב כ"ו ט') — étendre, déployer
פַּרְשָׁן (97) ז — commentateur *m*
פַּרְשָׁן מְדִינִי — commentateur politique
פַּרְשָׁנוּת (46) נ — exégèse *f*, herméneutique *f*
פַּרְשָׁנִי, ־נִית ת — exégétique
פְּרָת ש"פ ז (נהר) — l'Euphrate *m*
[פרת] הִתְפָּרֵת (474 ת) פ"ע — se ramifier
פֹּרָת (—) נ — arbre *m* fertile
°בֵּן פֹּרָת — rameau *m* fertile
בהש — beau garçon, éphèbe *m*
פִּרְתָּא ← פּוּרְתָּא
פַּרְתֵּם (ר' ־תְּמִים) ז — noble (en Perse antique) *m*
°פַּשׂ (—) ז (איוב ל"ה ט"ו) — multitude *f*
פָּשׁ ← 2.1. [פוש]
פָּשָׂה (342) פ"ע — s'étendre, se propager
פְּשׁוּט (41) ז — sens littéral *ou* obvie
פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ — à la lettre, littéralement
פְּשׁוּטוֹ שֶׁל־דָּבָר — en un mot, bref
אֵין מִקְרָא יוֹצֵא מִידֵי־פְּשׁוּטוֹ — le sens littéral garde toujours ses droits
פָּשׁוּט, פְּשׁוּטָה ת — simple, facile
אִישׁ פָּשׁוּט — homme *m* simple
פְּשׁוּטֵי־הָעָם — les gens simples
שָׁנָה פְּשׁוּטָה — année normale (non embolismique)
דקדוק הֲבָרָה פְּשׁוּטָה — syllabe ouverte
מתמט שֶׁבֶר פָּשׁוּט — fraction *f* simple
|| (ישר) דֶּרֶךְ פְּשׁוּטָה — chemin droit
אוֹת פְּשׁוּטָה (ך, ן, ף, ץ) — lettre finale
|| (מושט) יְמִינוֹ פְּשׁוּטָה — sa main est tendue
פִּשּׁוּט (51) ז — simplification *f*

|| (שיטוח) extension *f*, allongement *m*
פשוט־ידים action *f* d'étendre les mains
פשוק (51) ז écarquillement *m*
פשוק־רגלים écartement *m* des jambes
פשור (51) ז conciliation *f*, compromis *m*
|| (הסבר) interprétation *f*
|| (הפשרה) tiédissement *m*
פשוש (ר׳ פשושים או ־שות) ז עוף fauvette *f*
פשח (332) פ״י fendre, déchirer
|| נפשח (388) פ״ע se fendre, se déchirer
|| פשח (439) פ״י fendre, écraser
|| התפשח (477) פ״ע éclater, se rompre
פשט (88) ז sens littéral *ou* obvie
פשט (304) פ״י (הסיר) ôter, retirer
פשט בגדיו se déshabiller
פשט מעילו enlever son manteau
פשט עור écorcher
בהש פשט עור־לקוחותיו écorcher ses clients
פשט צורה ולבש צורה changer de forme
|| (הושיט) tendre, étendre, allonger
פשט ידו tendre la main
פשט יד mendier
בהש פשט את־הרגל faire faillite
|| (יישר) redresser
|| פ״ע (נפוץ) se répandre
פשטה הידיעה la nouvelle se répandit
צבא האויב פשט על־העיר l'ennemi a envahi la ville
|| נפשט (388) פ״ע (הוסר) être ôté, être déshabillé
(הושט) être tendu, être allongé
|| פשט (433) פ״י simplifier
°(הסיר בגדים מעל־) déshabiller, dépouiller
(יישר) פשט קמטים lisser des plis
(הושיט) tendre (la main)
|| התפשט (467) פ״ע (הסיר בגדיו) se déshabiller
(נפוץ) s'étendre, se répandre
התפשט המנהג la coutume s'est répandue
פיס se dilater
(התיישר) devenir lisse
|| הפשיט (489) פ״י (הסיר בגדים) déshabiller

(הסיר עור) écorcher, dépouiller
(הושיט) tendre, étendre, allonger
(הפך למופשט) rendre abstrait
פשט (166) ז (דרך פשוטה) cours normal
פשטי־נהר cours d'un fleuve
|| פשט־יד action *f* de tendre la main
פשטא (—) ז *pachta* (neume) *m*
פשטות (45) נ simplicité *f*
פשטידה (201) נ מטבח pâté *m*
פשטן (97) ז simplificateur *m*, ingénu *m*
|| (מבאר לפי־הפשט) commentateur littéral
פשטנות (46) נ simplicité *f*, franchise *f*
|| (שיטחיות) attitude *f* simpliste
פשטני, ־נית ת simple, franc, sans malice
|| (שיטחי) simpliste, superficiel
פשיון (21, בלי ר׳) ז extension *f*, propagation *f*
פשיחה (201) נ fissure *f*, cassure *f*
פשיט, פשיטה ת simplifiable
פשיט, ־טה ת extensif
1. פשיטא תה״פ ארמית évidemment, bien entendu
2. פשיטא (ר׳ ־טי) נ ארמית (מטבע) petite monnaie
פשיטי דספרא honoraires *mpl* d'écrivain
פשיטה (201) נ (הסרה) enlèvement *m*, dépouillement *m*
פשיטת־עור écorchement *m*
בהש פשיטת־עור exploitation (des clients) *f*
|| (הושטה) extension *f*, allongement *m*
פשיטת־יד mendicité *f*
בהש פשיטת־רגל faillite *f*
|| צבא coup *m* de main, raid *m*
פשיטת־משטרה rafle *f*, descente *f* de police
פשיטת־בז razzia *f*
פשיטות (—) נ simplicité *f*
בפשיטות simplement
פשיטות (48) נ extension *f*
פשיטתא (—) נ *Pechitta* (traduction syriaque de la Bible) *f*
פשיעה (201) נ (רשלנות) négligence *f*
|| (עשיית־פשעים) criminalité *f*

פְּשִׂיקָה (201) נ — écarquillement *m*, ouverture *f*
פְּשִׂיקַת־שְׂפָתַיִם — bavardage *m*
פְּשִׁירָה (201) — attiédissement *m*
פָּשַׁל (304) פ״י — accrocher, suspendre
|| נִפְשַׁל (388) פ״ע — être rabattu, être retroussé
|| הִתְפַּשֵּׁל (467) פ״ע — se rabattre, se retrousser
|| הִפְשִׁיל (498) פ״י — accrocher, suspendre
הִפְשִׁיל מֵאֲחוֹרָיו — laisser pendre derrière son dos
בהש הִפְשִׁיל דְּבָרִים לַאֲחוֹרָיו — fermer les yeux sur qch
(קיפל) — relever, replier, retrousser
הִפְשִׁיל שַׁרְווּלָיו — retrousser ses manches
בהש הִפְשִׁיל עֵינָיו — lever les yeux
הִפְשִׁיל רַגְלָיו — se mettre en route
פַּשְׁלָה (201) נ — fiasco *m*, bourde *f*
פָּשַׂע (332) פ״ע — marcher, fouler
פֶּשַׂע (179) ז (צעד) — pas *m*
כְּפֶשַׂע בֵּינוֹ וּבֵין־ — il n'y a qu'un pas entre lui et
פָּשַׁע (332) פ״ע (חטא) — pécher, trahir, être infidèle
|| °(מרד) — se soulever, se révolter
|| (התרשל) — être négligent, être indifférent
|| נִפְשַׁע (402) פ״ע — se rendre coupable
|| הִפְשִׁיעַ (504) פ״י — inciter au crime
(האשים) — accuser, incriminer
פֶּשַׁע (179) ז — crime *m*
|| (רשלנות) — négligence *f*
פִּשְׁעִי, ־עִית ת — criminel
פִּשְׁפּוּשׁ (51) ז — fouille *f*, investigation *f*
פִּשְׁפָּשׁ (91) ז — portillon *m*, guichet *m*
פִּשְׁפֵּשׁ (122) ז חרק — punaise *f*
פִּשְׁפֵּשׁ (457) פ״ע — fouiller, scruter
פִּשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו — faire son examen de conscience
פִּשְׁפְּשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petite punaise
פָּשַׂק (304) פ״י — ouvrir largement, écarter
פָּשַׂק שְׂפָתַיִם — bavarder, papoter
|| נִפְשַׂק (388) פ״ע — s'ouvrir, s'écarquiller
|| פִּשֵּׂק (433) פ״י — écarquiller

פִּשֵּׂק רַגְלָיו — écarter les jambes
|| הִתְפַּשֵּׂק (467) פ״ע — se déployer, s'épanouir
|| הִפְשִׂיק (498) פ״י — écarquiller, écarter
פָּשַׁר (304) פ״ע (נמס) — fondre (neige)
|| (היה פושר) — être tiède, se dégeler
|| פ״י (פתר) — expliquer, interpréter
|| נִפְשַׁר (388) פ״ע (נמס) — fondre (neige)
(נהיה פושר) — tiédir, devenir tiède
(נפתר) — être élucidé
|| פִּשֵּׁר (433) פ״י (תיווך) — concilier
(יישר) פִּשֵּׁר קְמָטִים — lisser des plis
(פתר) — expliquer, interpréter
|| הִתְפַּשֵּׁר (467) פ״ע (בא לידי־פשרה) — transiger
(נעשה פושר) — tiédir, devenir tiède
|| הִפְשִׁיר (498) פ״י (המס) — faire fondre
(עשה לפושר) — attiédir, rendre tiède
|| פ״ע (נמס) — fondre (neige)
פֵּשֶׁר (182) ז — explication *f*, commentaire *m*
פְּשָׁרָה (212) נ — conciliation *f*, compromis *m*
בָּאוּ לִידֵי־פְּשָׁרָה — s'arranger à l'amiable
פִּשְׁרוֹן (21) ז — solution *f*, explication *f*
פַּשְׁרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — conciliateur *n*
פַּשְׁרָנוּת (46) נ — conciliation *f*, attitude conciliante
פַּשְׁרָנִי, ־נִית ת — conciliant, accommodant
פִּשְׁתִּי, פִּשְׁתָּה ת — de lin, blond
פִּשְׁתָּה (205) נ או °פֵּשֶׁת (165, בלי ר׳) ז צמח — lin *m*
פִּשְׁתָּן (97, בלי ר׳) ז — lin *m*, toile *f*
|| פִּשְׁתַּן־אֲדָמָה — asbeste *m*, amiante *m*
פִּשְׁתָּנִי, ־נִית ת — blond
פִּשְׁתָּנִית (17) נ צמח — linaire *f*
פַּת (55) נ (פרוסת־לחם) — morceau *m* de pain
|| (ארוחה) פַּת־שַׁחֲרִית — petit déjeuner
פַּת־מִנְחָה — goûter *m*
פַּת־עַרְבִית — dîner *m*
|| (פירור) פִּתִּים — petits morceaux
|| פַּת־בַּג ← בַּג
פֹּת (143, בלי ר׳) נ אנטום — vulve *f*
פִּתְאוֹם או ־אֹם תה״פ — subitement, tout à coup
פִּתְאוֹמִי, ־מִית ת — soudain, subit
פִּתְאוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — soudaineté *f*

פַּתַּאי (62) ז — séducteur *m*
פְּתָאִים ← פֶּתִי
פַּתְבַּג ← בַּג
פִּתְגָּם (91) ז °(צו) — édit *m*, decret *m*
|| (מימרה) — maxime *f*, proverbe *m*, adage *m*
פִּתְגֵּם (457) פ״י — composer des proverbes
פִּתְגָּמוֹן (30) ז — recueil *m* de proverbes
פִּתְגָּמִי, ־מִית ת — proverbial, sentencieux
1. פָּתָה (352) פ״ע (היה תמים) — être naïf *ou* imprudent
|| נִפְתָּה (408) פ״ע — se laisser séduire
|| פִּתָּה (447) פ״י — séduire, persuader
|| הִתְפַּתָּה (480) פ״ע — se laisser persuader
2. פָּתָה (352) פ״י (הרחיב) — ouvrir, élargir
פָּתָה שְׂפָתָיו — ouvrir la bouche, bavarder
|| הִפְתָּה (508) פ״י — élargir, agrandir
פִּתָּה (208) נ — galette *f*, pain plat
פָּתוּחַ, פְּתוּחָה ת — ouvert
|| דקדוק — vocalisé d'un *a* bref
פִּתּוּחַ (9) ז — développement *m*
עָרֵי־פִּתּוּחַ נ״ר — villes *fpl* de développement
|| (בצילום) — développement
|| (חריתה) — gravure *f*
פָּתוּי, פְּתוּיָה ת — plat, aplati
פִּתּוּי (51) ז — tentation *f*, séduction *f*, appât *m*
פִּתּוּךְ (51) ז — mélange (de couleurs) *m*
פָּתוּל, פְּתוּלָה ת — attaché avec un fil
פִּתּוּל (51) ז — torsion *f*, sinuosité *f*
פִּתּוּלֵי־נָהָר — méandres *mpl* d'un fleuve
פִּתּוּלֵי־כְּבִישׁ — lacets *mpl* d'une route
|| בהש (עיקשות) — tortuosité *f*, perversité *f*
פָּתוֹלוֹגִי, ־גִית ת — pathologique
פָּתוֹלוֹגְיָה (—) נ — pathologie *f*
פַּתְלָנִי, ־נִית ת — sinueux, tortueux
פִּתּוּר (21) ז — solution *f*, interprétation *f*
פְּתוֹת (30, ר׳ פְּתוֹתִים, פְּתוֹתֵי־) ז — miette *f*, bribe *f*
פְּתוֹתֵי־שֶׁלֶג — flocons *mpl* de neige
פָּתַח (330) פ״י — ouvrir
|| (התחיל) — commencer
פָּתַח יְשִׁיבָה — ouvrir une séance
צבא פָּתַח בָּאֵשׁ — ouvrir le feu
|| נִפְתַּח (401) פ״ע — s'ouvrir, être ouvert
(הוחל) — être commencé, s'ouvrir
|| פִּתַּח (439) פ״י (התיר) — défaire, délier
פִּתַּח סוּסוֹ — dessangler son cheval
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ — il y a loin de la coupe aux lèvres
(טיפח) — développer, épanouir
פִּתַּח כִּשָּׁרוֹן — développer un talent
(חרת) — graver
(בצילום) — développer
|| הִתְפַּתֵּחַ (477) פ״ע (השתחרר) — se libérer
(נפתח) — s'ouvrir, se défaire
(נעשה פיקח) — recouvrer la vue
(התקדם) — se développer
פֶּתַח (179) ז — ouverture *f*, entrée *f*, orifice *m*
חָזַר עַל־הַפְּתָחִים — mendier
פֶּתַח־דָּבָר — avant-propos *m*, préambule *m*
פִּתְחֵי־פֶה — lèvres *fpl*
פֶּתַח־חֲרָטָה — motif *m* de repentir
° פֶּתַח־עֵינַיִם — place publique
1. פַּתָּח (90) ז — graveur *m*
2. פַּתָּח (90) ז (גם נ) דקדוק — *patah* (*a* bref) *m*
פַּתָּח גְּנוּבָה — *a* furtif
פִּתֵּחַ, פִּתַּחַת (ר׳ ־פִּתְחִים, ־חוֹת) — clairvoyant
פִּתְחָה (242) נ גיאוגר — trouée *f*
פִּתְחוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — ouverture *f*
פִּתְחוֹן־פֶּה — excuse *f*, prétexte *m*
פֶּתִי (5, בלי ר׳) ז — candeur *f*, naïveté *f*, sottise *f*
פֶּתִי (ר׳ פְּתָאִים או ־יִים) ז — sot *m*, niais *m*
פְּתִיגִיל (—) ז — robe *f* d'apparat
פְּתַיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — sotte *f*, niaise *f*
פִּתְיוֹן (38, ר׳ פִּתְיוֹנִים) ז — appât *m*, leurre *m*
פִּתְיוֹן־קוֹל — appeau *m*
פְּתַיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sottise *f*, naïveté *f*
פְּתִיחַ (פְּתִיחַ־, בלי ר׳) ז חקל — premier labour
|| עיתונות — préambule *m*, chapeau (d'un article) *m*
פָּתִיחַ, פְּתִיחָה ת — facile à ouvrir
|| °פְּתִיחוֹת (תהלים נ״ה כ״ב) — épées dégainées
פְּתִיחָה (201) נ — ouverture *f*
|| (התחלה) — commencement *m*, début *m*

ספורט בְּעִיטַת־פְּתִיחָה נ	coup *m* d'envoi
‖ (מבוא)	introduction *f*, ouverture
פְּתִיחוּת (48) נ	ouverture (disposition d'esprit) *f*
פְּתִיחְתָּא (ר׳ ־תוֹת) נ ארמית	introduction *f*, préambule *m*
פְּתִיכָה (201) נ	mélange (de couleurs) *m*
פְּתִיל (1) ז	fil *m*, cordon *m*
בהש פְּתִיל־הַחַיִּים	le fil de la vie
‖ צבא (של־מוקש)	mèche *f*
פָּתִיל, פְּתִילָה ת	attaché par un fil, bien fermé
פְּתִילָה (201) נ (שזירה)	tressage *m*
‖ (חוט)	mèche *f*
‖ רפא	suppositoire *m*
‖ צמח פְּתִילַת־הַמִּדְבָּר	molène *f*, bouillon-blanc *m*
פְּתִילוֹן (1) ז	marqueur *m*, crayon-feutre *m*
פְּתִילִיָּה (202) נ	réchaud *m* à mèche
פִּתִּים ← פַּת	
פְּתִין (15) ז	traverse *f*, poutre *f*
פַּתְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	séducteur *n*
פְּתִיעָה (201) נ	surprise *f*
פָּתִיר, פְּתִירָה ת	soluble (problème)
פְּתִירָה (201) נ	solution (d'un problème) *f*
פְּתִית (15) ז	miette *f*
‖ מטבח פְּתִיתִים	flocons *mpl*, gruau *m*
‖ (אטריות)	perles *fpl*
פְּתִיתָה (201) נ	émiettement *m*
פָּתַךְ (302) פ״י	mélanger
‖ נִפְתַּךְ (389) פ״ע	être mélangé
‖ פִּתֵּךְ (433) פ״י	mélanger
פָּתַל (302) פ״י (שזר)	tresser, entrelacer
(עיקם)	tordre
‖ נִפְתַּל (389) פ״ע (נשזר)	être tressé
(נאבק)	lutter
(סילף)	être tortueux, être pervers
‖ פִּתֵּל (433) פ״י	tordre, entortiller
בהש פִּתֵּל אֶת־דַּעַת־פ׳	tourner la tête à qn
‖ הִתְפַּתֵּל (467) פ״ע	se tordre, se tortiller
הַכְּבִישׁ מִתְפַּתֵּל	la route serpente
הִתְפַּתֵּל מִכְּאֵב	se tordre de douleur
בהש (הסתבך)	se débattre, se démener
(התנהג בעיקשות)	être tortueux *ou* pervers
פֶּתֶל (166) ז	spirille (bactérie) *m*
פַּתְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme tortueux
פַּתְלָנוּת (46) נ	tortuosité *f*
פַּתֶּלֶת (—) נ רפא	spirillose *f*
פְּתַלְתֹּל, ־תֹּלָה ת	tortueux, sinueux
בהש (אדם)	tortueux, pervers, versatile
‖ פְּתַלְתֹּלִים ז״ר	détours *mpl*, méandres *mpl*
‖ פְּתַלְתֹּלוֹת תה״פ	tortueusement
פְּתַלְתֹּלוּת (47) נ	tortuosité *f*
פְּתַלְתְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	homme tortueux
פְּתַלְתֹּלֶת (256) נ	labyrinthe *m*, confusion *f*
פֶּתֶן (166) ז זואול	naja *m*, serpent *m* à lunettes
רֹאשׁ־פְּתָנִים ז	venin *m* d'aspics
[פתע] נִפְתַּע (401) פ״ע	être surpris
‖ הִפְתִּיעַ (505) פ״י	surprendre
בְּמַפְתִּיעַ	à l'improviste, inopinément
פֶּתַע תה״פ	soudain, tout à coup
בְּפֶתַע (או לְפֶתַע) פִּתְאֹם	soudain, subitement
צבא הַתְקָפַת־פֶּתַע	attaque *f* par surprise
פִּתְעִי, ־עִית ת	subit, imprévu
פִּתְפּוּת (51) ז	effritement *m*, émiettement *m*
בהש פִּתְפּוּתֵי־בֵיצִים	balivernes *fpl*
פִּתְפֵּת (457 ת) פ״י	effriter, émietter
‖ הִתְפַּתְפֵּת (491 ת) פ״ע	s'effriter, s'émietter
1. פָּתַק (302) פ״י (פרץ)	déboucher, ouvrir
‖ נִפְתַּק (389) פ״ע	être débouché
‖ פִּתֵּק (433) פ״י	déboucher, ouvrir
2. פִּתֵּק (433) פ״י (רשם)	mettre sur fiches, ficher
פֶּתֶק (166) או פִּתְק (88) ז	billet *m*, bout *m* de papier
פִּתְקָה (207, ר׳ ־קָאוֹת, ־קוֹת־) נ	fiche *f*, étiquette *f*
פָּתַר (302) פ״י	interpréter, résoudre
פָּתַר חִידָה	trouver le mot de l'énigme
פָּתַר חֲלוֹם	interpréter un rêve
מתמט פָּתַר מִשְׁוָאָה	résoudre une équation
‖ נִפְתַּר (389) פ״ע	être interprété, être résolu
פֶּתֶר (182) ז	commentaire *m*, explication *f*
פִּתְרוֹן (21, ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז	interprétation *f*, solution *f*

לֵאלֹהִים פִּתְרוֹנִים	Dieu possède les clés	פָּתַת (302 ת) פ"י r
פַּתְשֶׁגֶן או פַּרְשֶׁגֶן (—) ז	copie *f*, extrait *m*	‖ פּוֹתֵת (454 ת) או פִּתֵּת (433 ת) פ"י

צ (צָדִי) — *tsadi* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| צ' — [valeur numérique:] 90
1. °צֹא (—) ז — excrément *m*, ordure *f*
2. צֵא, צְאִי, צְאוּ, צֶאֱנָה ← יָצָא
צֵאָה (229) נ — excrément *m*
צֵאָה (450) פ״י — salir, souiller
צָאוּי, צְאוּיָה ת — sale, souillé
צֵאוּי (49) ז — souillure *f*
1. צֶאֱל (ר׳ צֶאֱלִים) ז צמח — jujubier *m*
2. צֶאֱל (ר׳ צֶאֱלִים) ז (צל) — ombre *f*
צֶאֱלִי, ־לִית ת — ombragé
צֹאן (21, בלי ר׳) נ — menu bétail
כְּצֹאן־טִבְחָה — comme le bétail destiné à l'abattoir
צֹאן־אָדָם — troupeau humain
כהש צֹאן־קָדָשִׁים — troupeau sacré (écoliers)
צֹאן־מַרְעִיתוֹ — ses ouailles *fpl*
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל — biens *mpl* inaliénables
צֹאנֶה או צֹנֶה (ר׳ ־נִים) ז — menu bétail
צֶאֱצָא (87) ז — rejeton *m*, descendant *m*
צֵאת ← יָצָא
1. צָב (98) ז זואול — tortue *f*
2. צָב (98) ז (עגלה) — chariot bâché
צָבָא (110) ז — armée *f*
צְבָא־הֲגַנָּה — armée défensive
צְבָא־הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל (=צַהַ״ל) — l'armée israélienne
צְבָא־מִלּוּאִים — armée de réserve
צְבָא־קֶבַע — armée active
אִישׁ־צָבָא ז — militaire *m*, soldat *m*
גִּיל־צָבָא ז — âge *m* du service militaire
יוֹצֵא־צָבָא ז — personne *f* mobilisable
שַׂר־צָבָא ז — chef *m* militaire, capitaine *m*
|| כהש צְבָא־הַשָּׁמַיִם — les légions *fpl* célestes
אֱלֹהֵי־הַצְּבָאוֹת — Dieu *m* des créatures
|| (שפע) — abondance *f*, cortège *m*, foule *f*
צְבָא־רַעְיוֹנוֹת — une foule d'idées
|| (תקופת־שרות) — temps *m* de service
°מְלָאָה צְבָאָהּ — sa corvée est purgée
צָבָא (339) פ״ע (התאסף) — s'assembler, s'attrouper
צָבָא עַל־ — assiéger, attaquer
(שרת) — servir (dans l'armée *etc*)
|| נִצְבָּא (404, עת׳ יִצָּבֵא) פ״ע — s'assembler
|| הִצְבִּיא (507) פ״י (אסף) — rassembler, enrôler
(פיקד) — recruter, mobiliser, commander
1. צְבָאוֹת ← צָבָא
2. צְבָאוֹת ← 1. צְבִיָּה
צְבָאִי, ־אִית ת — militaire
בֵּית־דִּין צְבָאִי — tribunal militaire, cour martiale
דֹּאַר צְבָאִי — secteur postal
כַּתָּב צְבָאִי — correspondant *m* de guerre
נִסְפָּח צְבָאִי — attaché *m* militaire
רַב צְבָאִי — aumônier *m* militaire (juif)
שׁוֹטֵר צְבָאִי — gendarme *m*
מִשְׁטָרָה צְבָאִית — gendarmerie *f*
צְבָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — allure *f* militaire
צְבָאִים, צְבָאִים ← 1. צְבִי
צְבָאָנוּת (46) נ — militarisme *m*
צְבָאָנִי, ־נִית ת — militariste
1. צָבָה (347) פ״ע (תפח) — s'enfler, se gonfler
|| נִצְבָּה (408) פ״ע — s'enfler, se gonfler

‖ הִצְטַבָּה (480) פ"ע	s'enfler, se gonfler
‖ הִצְבָּה (508) פ"י	faire enfler, faire gonfler
2. צָבָה (347) פ"ע (רצה)	vouloir, désirer
צָבֶה, צָבָה ת	enflé, gonflé, boursouflé
צָבוּי, צְבוּיָה ת	enflé, gonflé
צִבּוּי (51) ז	enflure *f*, gonflement *m*
צָבוֹעַ (11) ז זואול	hyène *f*
צָבוּעַ, צְבוּעָה ת	peint, teint, coloré
‖ בהש	hypocrite, faux
צִבּוּעַ (44, בלי ר') ז	peinture *f*, teinture *f*
צַבּוּעַ (ר' ־נִים) ז	hypocrite *m*, tartufe *m*
צִבּוּר (51) ז	tas *m*, amas *m*, monceau *m*
צִבּוּרֵי־פֵּרוֹת	tas de fruits
‖ (קהל)	public *m*
אֵימַת־הַצִּבּוּר נ	trac *m*
יַחֲסֵי־צִבּוּר ז"ר	relations publiques
שִׁירָה בְּצִבּוּר נ	chant *m* en choeur
שְׁלִיחַ־צִבּוּר ז	officiant *m*
תַּעֲנִית־צִבּוּר נ	jeûne public
תְּפִלָּה נ בְּצִבּוּר	office public
אַל־תִּפְרֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר	ne fais pas bande à part
יְדוּעָה נ בַּצִּבּוּר	concubine *f*
צִבּוּרָא (—) ז ארמית	public *m*
אֵימְתָא דְצִבּוּרָא	trac *m*
צִבּוּרִי, ־רִית ת	public
שֵׁרוּת צִבּוּרִי	service public
צִבּוּרִיּוּת (—) נ	collectivité *f*
צָבוּת (45) נ	enflure *f*, tuméfaction *f*
צִבּוּת (51) ז חקל	labour transversal
צָבַט (303) פ"י (לקח)	prendre avec les doigts
‖ (מרט)	pincer
בהש לִבּוֹ צוֹבְטוֹ	avoir le cœur serré
‖ נִצְבַּט (389) פ"ע	être pincé
‖ הִצְטַבֵּט (469) פ"ע	se serrer, se contracter
צֶבֶט (166) ז	pincée *f*
מִשְׁקְפֵי־צֶבֶט ז"ר	pince-nez *m*
צַבְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	pinceur *n*
1. צְבִי (8) ז זואול	gazelle *f*
הֵנִיחַ מְעוֹתָיו עַל־קֶרֶן־הַצְּבִי	investir son argent à fonds perdus
2. צְבִי (8, בלי ר') ז (יופי)	beauté *f*, charme *m*
אֶרֶץ־הַצְּבִי נ	le pays charmant (Israël)
3. °צְבִי (—) ז (דניאל ח' ט')	nord *m*
1. צְבִיָּה (202, ר' גם צְבָאוֹת) נ	gazelle *f*, biche *f*
בהש (נערה חמודה)	bichette *f*
2. צְבִיָּה (202) נ (תפיחה)	enflure *f*
צִבְיוֹן (21, בלי ר') (רצון)	volonté *f*, désir *m*
‖ (תואר)	aspect *m*, forme *f*, nature *f*
צִבְיוֹן מְקוֹמִי	couleur locale
בַּעַל־צִבְיוֹן־מְדִינִי	à caractère politique
צְבִיט (1) ז מוס	trille *m*
צְבִיטָה (201) נ	pincement *m*
בֵּית־צְבִיטָה	anse *f*, manche *m*
צְבִיעָה (201) נ	peinture *f*, teinture *f*
צְבִיעוּת (48) נ	hypocrisie *f*
צָבִיר (1) ז	agglomérat *m*, amas *m*
צְבִיר־כּוֹכָבִים	constellation *f*
צָבִיר, צְבִירָה ת	accumulé, cumulatif
צְבִירָה (201) נ	accumulation *f*, entassement *m*
צְבִירַת־הוֹן	thésaurisation *f*
פיס מַצְּבֵי־צְבִירָה ז"ר	états *mpl* de cohésion
צְבִירוּת (48) נ	agglomération *f*
צְבִיתָה (201) נ	pince *f*, tenailles *fpl*
1. צָבַע (329) פ"י	peindre, teindre, colorer
‖ נִצְבַּע (401) פ"ע	être peint, être teint
‖ צִבֵּעַ (440) פ"י	peindre, teindre
‖ הִצְטַבַּע (477) פ"ע	se teindre, être teint
2. צָבַע (329) פ"י (תפס)	saisir avec les doigts
‖ הִצְבִּיעַ (505) פ"ע	lever le doigt
הִצְבִּיעַ עַל־	montrer du doigt, indiquer
(בבחירות וכד')	voter
הִצְבִּיעַ בְּעַד־/נֶגֶד־	voter pour / contre
צֶבַע (179) ז	couleur *f*
צֶבַע־מַיִם	aquarelle *f*
צֶבַע־שֶׁמֶן	peinture *f* à l'huile
נְטוּל־צֶבַע	décoloré, incolore
צַבָּע (87) ז	peintre (en bâtiment) *m*, teinturier *m*
צִבְעוֹן (21) ז	couleur *f*, teinte *f*
צִבְעוּן (1) ז	pigmentation *f*
צִבְעוֹנוּת (48) נ	coloris *m*, éclat *m*
צִבְעוֹנִי, ־נִית ת	coloré, multicolore, bigarré

חַד־צִבְעוֹנִי monochromatique

|| צִבְעוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז צמח tulipe *f*

צִבְעוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ bigarrure *f*, coloration *f*

צַבָּעוּת (46) נ peinture *f* en bâtiment

(של־בגדים) teinturerie *f*

צִבְעָן (97) ז pigment *m*

צָבַר (303) פ״י amasser, entasser, accumuler

|| נִצְבַּר (389) פ״ע être amassé, être entassé

|| צִבֵּר (432) פ״י amasser, entasser

|| הִצְטַבֵּר (469) פ״ע s'accumuler, s'entasser

רִבִּית מִצְטַבֶּרֶת intérêt composé

|| הִצְבִּיר (499) פ״י amasser, rassembler

צַבָּר (105) או צֶבֶר (90) ז צמח cactus *m*

|| בהש צַבָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש *sabra* (enfant né en Israël)

צֶבֶר (166) ז tas *m*, monceau *m*

|| צמח sore *m*

צֹבֶר (191) ז tas *m*, amas *m*

מסחר בְּצֹבֶר en vrac

צַבָּרוּת (46) נ עממי caractère *m* de *sabra*

צַבָּרִי, ־רִית ת עממי de *sabra*

צְבֹרֶת (256) נ entassement *m*

אֳנִיַּת־צְבֹרֶת נ cargo *m*

בִּצְבֹרֶת en vrac

צְבָת (88, ר׳ צְבָתוֹת או ־תִים) נ tenailles *fpl*, pince *f*

צְבַת־חִתּוּךְ pince coupante

צָבַת (ת 303) פ״י serrer avec des tenailles

(תלש) arracher

|| נִצְבַּת (ת 389) פ״ע être serré, être pincé

|| צִבֵּת (ת 432) פ״י serrer, empoigner

חקל labourer transversalement

1. צֶבֶת (165) ז (קבוצת־שיבלים) javelle *f*, botte *f*

|| (קוצה) touffe *f*

(זוג) צֶבֶת שֶׁל־תְּפִלִּין paire *f* de phylactères

2. צֶבֶת (165) ז (מלקחיים) pincette *f*

צֹבֶת (187) ז חקל plantes restées après le labour

צִבְתָּן (97) ז חרק forficule *f*, perce-oreilles *m*

צַג ← [צוג]

צַג (88) ז écran *m*, pupitre *m* d'ordinateur

צַד (58) ז côté *m*

סָר הַצִּדָּה se mettre de côté, s'écarter

הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל־הַמַּטְבֵּעַ l'envers *m* de la médaille

בְּצַד־ près de, à côté de

מִצַּד־ en raison de, du fait de

צְחוֹק בַּצַּד! blague à part

צַד בְּצַד côte à côte

לִצְדָדִים de côté, de tout côté

שְׂכָרוֹ בְּצִדּוֹ l'affaire en vaut la peine

תְּשׁוּבָתוֹ בְּצִדּוֹ la réponse est toute prête

הַצַּד הַשָּׁוֶה l'aspect commun

עָמַד לְצַד־פ׳ soutenir qn

מִצַּד אֶחָד d'un côté, d'une part

מִצַּד שֵׁנִי d'autre part

מִצִּדִּי pour ma part, quant à moi

עָמַד מִן־הַצַּד se tenir à l'écart

עַל־הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר le mieux possible

פָּנָה לִצְדָדִים se tourner de toute part

|| משפט הַצַּד שֶׁכְּנֶגֶד la partie adverse

שְׁנֵי־הַצְּדָדִים les deux parties

הָיָה צַד בַּדָּבָר être intéressé dans l'affaire

צַד שְׁלִישִׁי tierce personne, tiers *m*

צַד לוֹחֵם partie belligérante

|| (עמוד בספר) page *f*

צַד ← [צוד]

צִדֵּד (432) פ״י détourner

|| צִדֵּד בְּ־ prendre parti pour

|| הִצְטַדֵּד (469) פ״ע se détourner

|| הִצְדִּיד (499) פ״י détourner, tourner de côté

צְדָדִי, ־דִית ת latéral

רְחוֹב צְדָדִי rue latérale

|| (טפל) accessoire, secondaire

|| חַד־צְדָדִי unilatéral, partial

רַב־צְדָדִי multilatéral, divers

צְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* accessoire

חַד־צְדָדִיּוּת partialité *f*

רַב־צְדָדִיּוּת diversité *f*

צְדָדִים ← צַד

1. צָדָה (347) פ״י (התנכל) conspirer contre, guetter

בהש צָדָה אֶת־הַלֵּב captiver l'attention

2. צָדָה (347) פ"ע (היה שומם) — être désert
|| נִצְדָּה (408) פ"ע — être ravagé, être désolé
|| הִצְדָּה (508) פ"י — ravager, désoler
צִדּוּד (51) ז — inclinaison *f*
בהש צִדּוּד בְּ־ — fait *m* de prendre parti pour
צְדוּדִית (17) נ — profil *m*, silhouette *f*
צִדּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — flanc (d'un navire) *m*
צִדּוּק (51) ז — justification *f*, réhabilitation *f*
צִדּוּק־הַדִּין — acceptation *f* d'une sentence
צְדוֹקִי (ר׳ צְדוֹקִים) ז דת — Saducéen *m*
צָדִי (—) נ — *tsadi* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
צְדָדִי, ־דִית ת — latéral
רֶכֶב צְדִי — side-car *m*
צְדִידָה (201) נ — dérive (d'un navire) *f*
צְדִיָּה (202) נ — malice *f*, mauvaise intention
צַדִּיק (1) ז — juste *m*, homme *m* de bien
ל"ו צַדִּיקִים — les 36 Justes (sur qui repose le monde)
|| (זכאי בדין) — innocent
|| (צודק) — qui a raison
|| (בחסידות) — *tsaddiq* (rabbin hassidique) *m*
|| (שומר מצוות) — homme pieux
צַדִּיקוּת (48) נ — vertu *f*, intégrité *f*
|| (בחסידות) — rabbinat (des *Hassidim*) *m*
[צדע] הִצְדִּיעַ (505) פ"ע — saluer militairement
צֶדַע (179) ז או צְדָעָה (242) נ — tempe *f*
צֶדֶף (165) ז — nacre *f*
צִדְפָּה (241) נ — huître *f*
צִדְפַּת־פְּנִינִים — huître perlière, méléagrine *f*
צָדַק (308) פ"ע — être juste, être dans son droit
|| (דיבר נכונה) — avoir raison
אַתָּה צוֹדֵק בְּהֶחְלֵט — tu as parfaitement raison
דְּבָרֶיךָ צוֹדְקִים — tes paroles sont judicieuses
|| (יצא זכאי) — gagner un procès
|| נִצְדַּק (389) פ"ע — être acquitte *ou* justifié
|| צִדֵּק (432) פ"י — acquitter, justifier
צִדֵּק עָלָיו אֶת־הַדִּין — reconnaître le bien-fondé de la sentence
|| הִצְטַדֵּק (469) פ"ע — se justifier, s'excuser
|| הִצְדִּיק (499) פ"י (בדין) — donner raison à
(נימק) — justifier, prouver
צוֹדֵק, צוֹדֶקֶת ת — légitime, justifié
צֶדֶק (166, בלי ר׳) ז (יושר) — justice *f*, droit *m*, droiture *f*
מוֹרֶה־צֶדֶק ז — guide spirituel, rabbin *m*
בֵּית־דִּין־צֶדֶק ז — tribunal *m* rabbinique
בֵּית־מִשְׁפָּט גָּבוֹהַּ לְצֶדֶק — cour *f* suprême
מֹאזְנֵי־צֶדֶק ז"ז — balance *f* juste
הֵן־צֶדֶק ז — parole *f* d'honneur
דת גֵּר־צֶדֶק ז — converti (au judaïsme) *m*, prosélyte *m*
|| (אמת) — vérité *f*, véracité *f*
הַצֶּדֶק אִתְּךָ או עִמְּךָ — tu as raison
בְּצֶדֶק — avec raison, à juste titre
|| °(ישועה) — triomphe *m*, victoire *f*
|| צֶדֶק ש"פ ז אסטר — Jupiter (planète) *m*
צְדָקָה (215) נ (יושר) — droiture *f*, intégrité *f*
|| (זכות) — mérite *m*
|| (גמילות־חסדים) — charité *f*
מָעוֹת נ"ר שֶׁל־צְדָקָה — aumône *f*
מִבְצַע־צְדָקָה ז — opération *f* charitable
תָּרַם לִצְדָקָה — faire un don charitable
עָשָׂה צְדָקָה עִם־ — faire du bien à
|| °(ישועה) — triomphe *m*, victoire *f*
צִדְקוּת (45, בלי ר׳) נ — piété *f*
צִדְקִיָּהוּ ש"פ ז — Sédécias *m*
צַדְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne vertueuse *ou* pieuse
צַדְקָנוּת (46) נ — vertu *f*, piété *f*
צַדֶּקֶת (ר׳ צַדִּיקוֹת) נ — femme vertueuse *ou* pieuse
צִדְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — bâche *f*, toile goudronnée
צַהַב (—) ז — couleur *f* jaune
1. צָהַב (326) פ"ע (הבריק) — briller, resplendir
בהש צָהֲבוּ פָּנָיו — son visage rayonna
|| (קינא) — être jaloux
|| הִצְטַהֵב (472) פ"ע — devenir jaune, jaunir
|| הִצְהִיב (502) פ"ע — devenir jaune, jaunir
פ"י — colorer en jaune, dorer
בהש הִצְהִיב פָּנָיו לְפ׳ — sourire à qn
2. צָהַב (326) פ"ע (גער) — gronder, réprimander

(שנא) — haïr, détester
|| הִצְהִיב (502) פ״י — gronder, blâmer, offenser
צָהֹב, צְהֻבָּה ת — jaune
בהש פָּנִים צְהֻבִּים — visage rayonnant
עִתּוֹנוּת צְהֻבָּה — presse *f* de bas étage
רפא קַדַּחַת צְהֻבָּה — fièvre *f* jaune
צֹהַב (197) ז — couleur *f* jaune
צְהַבְהַב, ־הַבָּה ת — jaunâtre, blond
צְהַבְהַבּוּת (47) נ — couleur *f* jaunâtre
צְהַבְהוֹבִית או **צַהֲבוּבִית** (17) נ — teinte *f* jaunâtre
צַהֲבוֹן (נס׳ צַהֲבוֹן־, בלי ר׳) ז — teinte *f* jaune
צַהֲבוֹנִי או **צַהֲבָנִי**, ־נִית ת — blond, jaunissant
צַהֲבוּת (45) נ — couleur *f* jaune
צַהֶבֶת (—) נ רפא — jaunisse *f*
צָהוּב, צְהוּבָה ת — fâché, irrité, hostile, antipathique
צְהוּב (51) ז — jaunissement *m*
צָהוּל, צְהוּלָה ת — joyeux, allègre
צָהוֹר, צְהוֹרָה ת — clair, brillant, éclatant
צְהוֹר (51) ז חקל — exposition *f* au soleil
צָהִיב, צְהִיבָה ת — jaunissant, jaunâtre
1. **צְהִיבָה** (201) נ (גון צהוב) — jaunissement *m*
בהש צְהִיבַת־פָּנִים — amabilité *f*, bienveillance *f*
2. **צְהִיבָה** (201) נ (ריב) — hostilité *f*, animosité *f*, antipathie *f*
צְהִיבוּת (48) נ — couleur *f* jaune
צְהִילָה (201) נ (של־סוס) — hennissement *m*
|| (קריאות־שמחה) — cris *mpl* de joie
צָהִיר, צְהִירָה ת — clair, limpide
צְהִירָה (201) נ אסטר — culmination *f*
צְהִירוּת (48) נ — clarté *f*, splendeur *f*
צַהַל (152, בלי ר׳) ז — joie *f*, allégresse *f*
צַהַ״ל (=צְבָא־הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל) ← **צָבָא**
צָהַל (326) פ״ע (סוס) — hennir
|| (השמיע קול־שמחה) — exulter
צָהַל וְשָׂמַח — exulter de joie
בהש צָהֲלוּ עַצְמוֹתָיו — tout son corps exulta
צָהֲלוּ פָּנָיו — rayonner de joie
|| נִצְהַל (397) פ״ע — se réjouir, exulter
|| צִהֵל (435) פ״י — rendre joyeux
צִהֵל קוֹלוֹ — pousser des cris de joie
|| הִצְטַהֵל (472) פ״ע — jubiler, éclater de joie
|| הִצְהִיל (502) פ״י — faire exulter
(שימח) — réjouir
(האיר) — faire rayonner
פָּנִים מַצְהִילוֹת — visage rayonnant
צָהֵל, צְהֵלָה ת — joyeux, allègre
צָהֳלָה (ר׳ צָהֳלוֹת, צַהֲלוֹת־) נ — hennissement *m*
|| (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
צַהֲלָנִי, ־נִית ת — joyeux, allègre
צָהַר (326) פ״ע — briller, luire
|| צִהֵר (435) פ״י (האיר) — éclairer, illuminer
חקל — exposer au soleil
|| הִצְטַהֵר (472) פ״ע — s'éclaircir
|| הִצְהִיר (502) פ״י (הבריק) — éclairer, faire briller
(הכין שמן) — pressurer (des olives)
בהש (גילה דעתו) — déclarer
הִצְהִיר בִּשְׁבוּעָה — déclarer sous la foi du serment
הַמַּטָּרָה הַמֻּצְהֶרֶת — le but déclaré
|| פ״ע אסטר — culminer
צֹהַר (197) ז — clarté *f*, blancheur *f*, éclat *m*
|| (אשנב) — lucarne *f*, hublot *m*, judas *m*
|| אסטר — zénith *m*
צָהֳרוֹן (21) ז — journal *m* de l'après-midi
צָהֳרַיִם (נס׳ צָהֳרֵי־) ז״ז — midi *m*
שָׁעָה 10 לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם — dix heures du matin
אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם — après-midi
הַצָּגַת־אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם נ — matinée *f*
אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם נ — déjeuner *m*
מִשְׁכַּב־הַצָּהֳרַיִם ז — sieste *f*
שְׁעַת־הַצָּהֳרַיִם נ — l'heure *f* de midi
בְּצָהֳרֵי־הַיּוֹם — vers midi
|| גיאוגר קַו־הַצָּהֳרַיִם ז — méridien *m*
צַו (59) ז — ordre *m*, commandement *m*, impératif *m*
צַו לָצָו — loi sur loi
בהש צַו־הַשָּׁעָה — les nécessités *fpl* de l'heure
|| משפט צַו־בֵּינַיִם — ordonnance *f* de référé
צַו־מְנִיעָה — mise *f* en demeure
צַו עַל־תְּנַאי — arrêt *m* provisoire
הוֹצִיא צַו — rendre un arrêt

‖ צבא צַו־גִּיּוּס — ordre *m* d'appel
צַו־תְּנוּעָה — feuille *f* de route
צוֹאָה (201) נ — excrément *m*, ordure *f*
צַוָּאָה (221) נ — testament *m*
צַוָּאַת־שְׁכִיב־מְרַע — testament *in extremis*
צוֹאִי, ־אִית ת — sale, souillé, plein d'ordures
צַוָּאר (צַוַּאר־, צַוָּארִי; צַוְּארֵי־, צַוָּארָיו) ז — cou *m*
בֵּית־צַוָּאר ז — encolure *f*
בהש הִגִּיעַ עַד־צַוָּאר — arriver jusqu'à la gorge, étouffer
נִרְדַּף עַל־צַוָּארוֹ — être poursuivi sans merci
‖ צַוַּאר־בַּקְבּוּק — goulot *m*
בהש — embouteillage *m*
צַוַּאר־הָרֶחֶם אנטום — col *m* de l'utérus
עָלַי וְעַל־צַוָּארִי — j'en donne ma tête à couper
צַוָּארוֹן (צַוָּארוֹן־; ר׳ צַוָּארוֹנִים) ז — col *m*, collet *m*
בַּעֲלֵי־הַצַּוָּארוֹן־הַלָּבָן — les membres des professions libérales
‖ (תכשיט) — collier *m*
צוֹבְטָנִי, ־נִית ת — pinçant
צוֹבֵל (ר׳ ־לִים) ז זואול — zibeline *f*
צוֹבֵעַ (ר׳ ־בְעִים) ז — peintre *m*, teinturier *m*
[צוג] צָג (382) פ״ע — se tenir debout
[צוד] צָד (382) פ״י — chasser, capturer
בהש צָד דַּעַת־פ׳ — abuser, duper, tromper qn
‖ נִצּוֹד (431) פ״ע — être pris à la chasse
‖ צוֹדֵד (455) פ״י — capturer, captiver
‖ צִיֵּד (452) פ״י — pourvoir, munir
צִיֵּד בְּמָזוֹן — approvisionner
‖ הִצְטַיֵּד (469) פ״ע (בְּ־) — se munir de
צִוָּה (453) פ״י — ordonner, commander
צֻוֵּיתִי — j'ai reçu l'ordre
מְצֻוֶּה וְעוֹשֶׂה — tenu par les ordres reçus
‖ (מסר בצוואה) — léguer
צִוָּה לְבֵיתוֹ — faire son testament
‖ °(מינה) — nommer (à un poste), désigner
‖ הִצְטַוָּה (480) פ״ע — recevoir l'ordre
צוֹהֵל, ־הֶלֶת ת — joyeux, exultant
צִוּוּי (51) ז — ordre *m*, commandement *m*
‖ דקדוק — impératif *m*
הַצִּוּוּי הַמֻּחְלָט — l'impératif catégorique

צַוְּתוּת (51) ז — formation *f* d'équipes
צָוַח (326) פ״ע — crier
צָוַח בְּפ׳ או עַל־פ׳ — crier contre qn
‖ צִוַּח (440) פ״ע — pousser des cris
‖ הִצְטַוֵּחַ (477) פ״ע — crier, pousser des cris
‖ הִצְוִיחַ (504) פ״ע — crier, s'écrier
צְוָח (179) ז — cris *mpl*, clameur *f*
צַוְחָא (ר׳ ־חַיָּא) ז ארמית — crieur *m*, braillard *m*
צְוָחָה (215) נ — cris *mpl*, clameur *f*
אֵין־פֶּרֶץ וְאֵין־צְוָחָה — tout est calme
צְוִחוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — petits cris
צִוְחֵחַ (456) פ״ע — pousser de petits cris
צַוְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — braillard *n*
צַוְחָנוּת (46) נ — criaillerie *f*
צַוְחָנִי, ־נִית ת — criard, braillard
צוֹחֲקָנִי, ־נִית ת — rieur
צְוִיחָה (201) נ — criaillerie *f*, clameur *f*
צִוִּיץ (1) ז או צְוִיצָה (201) נ — gazouillement *m*
צוּל (41) ז או צוּלָה (201) נ — eaux profondes, abîme *m*
צוֹלֵב, ־לֶבֶת (ר׳ ־לְבִים, ־לְבוֹת) ת — croisé
אֵשׁ צוֹלֶבֶת — feu croisé
חֲקִירָה צוֹלֶבֶת — interrogatoire serré
צוּלָה ← צוּל
1. צוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז (אמודאי) — scaphandrier *m*
‖ עוף — plongeon *m*
2. צוֹלֵל, ־לֶלֶת ת (עיצור) — liquide (consonnes *l*, *m*, *n*, *r*)
צוֹלְלוּת (45) נ — sonorité *f*
צוֹלְלָן (ר׳ ־נִים) ז צבא — sous-marinier *m*
צוֹלֶלֶת (254) נ צבא — sous-marin (navire) *m*
צוֹלֵעַ, ־לַעַת (ר׳ ־לְעִים, ־לְעוֹת) ת — boiteux
בהש (כושל) — inadéquat, défectueux, raté
חָרוּז צוֹלֵעַ — vers boiteux
צוֹלְפָנִי, ־נִית ת — cinglant
[צום] צָם (382) פ״ע — jeûner
צוֹם (22) ז — jeûne *m*
צוֹמֵד (ר׳ ־מְדִים) ז — accolade (typographique) *f*
צוֹמֵחַ, ־מַחַת (ר׳ ־מְחִים, ־מְחוֹת) ת — florissant
‖ הַצּוֹמֵחַ (—) ז — règne végétal, flore *f*
צוֹמֵק, ־מֶקֶת (ר׳ ־מְקִים, ־מְקוֹת) ת — flétri, ratatiné

צוֹנֵם (91) ז — rocher *m*, écueil *m*
צוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ת — froid, frais
בהש יְחָסִים צוֹנְנִים — rapports peu chaleureux
|| צוֹנְנִים ז״ר — eau froide
צוֹנְנוּת (45) נ — froideur *f*, froid *m*
|| רפא — frigidité *f*
צוֹעָה (201) נ — couverture *f*, nappe *f*
צוֹעֵן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עֲנִים, ־עֲנוֹת) ת — nomade *n*, vagabond *n*
צוֹעֲנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tzigane *n*, bohémien *n*
צוֹעֲנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — vagabondage *m*, vie *f* de bohème
צוֹעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז — débutant *m*, assistant *m*
|| צבא — cadet *m*, élève-officier *m*
[צוף] צָף (382) פ״ע — flotter
צָף וְעָלָה — surnager, surgir, émerger
בהש צָפָה שְׁאֵלָה — une question surgit
|| הֵצִיף (526) פ״י — inonder, submerger
בהש הֵצִיף אֶת־הַשּׁוּק — inonder le marché
הֵצִיף סִירָה — mettre une barque à l'eau
1. צוּף (41) ז (דבש) — nectar *m*
נֹפֶת־צוּפִים ז — rayon *m* de miel
2. צוּף (41) ז (אניץ־צמר) — touffe (de laine) *f*
צוֹפָה (201) נ — écume *f*
צוֹפֶה, ־פָה ש (משקיף) — spectateur *m*
קְהַל־הַצּוֹפִים ז — l'assistance *f*
|| צבא — guetteur *m*, sentinelle *f*
|| בהש (נביא) — voyant *m*
|| (חבר בתנועת־הצופים) — éclaireur *m*, scout *m*
צוֹפִי, ־פִית ת — d'éclaireur, scout
צוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — scoutisme *m*
צוֹפָן (97) ז צמח — nectaire *m*
צוּפָנִי, ־נִית ת — mielleux, juteux
צוֹפָר (91) ז — sirène *f*
(של־מכונית) — klaxon *m*
צִוֵּץ או צִיֵּץ (452) פ״ע — gazouiller
פ״י מטבח — mijoter, frissonner
|| הִצְטַוֵּץ או הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — gazouiller
|| הִצְוִיץ (498) פ״ע — gazouiller
צוֹצִיק (ר׳ ־קִים) ז עממי — gosse *m*

צוֹצֶלֶת (252) נ עוף — pigeon *m* sauvage
1. [צוק] צָק (381) פ״י (יצק) — verser, répandre
2. [צוק] הֵצִיק (526) פ״י (העיק) — tourmenter
|| (הטריד) — importuner, harceler
הֵצִיק לוֹ הָרָעָב — la faim le tiraillait
צוֹק (—) ז — détresse *f*, tourmente *f*
צוֹק־הָעִתִּים — les calamités *fpl* de l'heure
צוּק (41) ז — rocher *m*, falaise *f*, écueil *m*
צוּקָה (201) נ — détresse *f*, angoisse *f*
צוּקִית (17) נ עוף — merle *m*
1. [צור] צָר (382) פ״ע (שם מצור) — assiéger
|| נָצוֹר (429) פ״ע — être assiégé
2. [צור] צָר (382) פ״י (יצר) — figurer, dessiner
צָר צוּרָה — faire un dessin
|| (עיצב) — façonner, former
|| צִיֵּר (452) פ״י — dessiner
(תאר) — décrire
|| הִצְטַיֵּר (469) פ״ע — se dessiner
(התחפש) — se déguiser
3. [צור] צָר (382) פ״י (ארז) — serrer, emballer
4. [צור] צָר (382) פ״י (שנא) — détester, être hostile
וְצַרְתִּי אֶת־צוֹרְרֶיךָ — j'opprimerai tes oppresseurs
צוֹר או צֹר ש״פ נ (עיר) — Tyr *m*
צוּר (41) ז (סלע) — rocher *m*
בהש צוּר־יְשׁוּעָתִי — mon recours inébranlable
צוּר־יִשְׂרָאֵל — le Protecteur d'Israel
צוּר־מַחְצַבְתּוֹ — la carrière d'où il fut extrait, son origine *f*
צוֹרֵב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רְבִים, ־רְבוֹת) ת — brûlant
בהש עֶלְבּוֹן צוֹרֵב — offense cuisante
צוּרְבָא (—) ז ארמית — étudiant *m*
צוּרְבָא מֵרַבָּנָן — jeune rabbin *m*
צוֹרְבָנִי, ־נִית ת — brûlant, cuisant
צוּרָה (201) נ — forme *f*
פָּשַׁט צוּרָה וְלָבַשׁ צוּרָה — changer de forme
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אוֹת — illettré, analphabète
בַּעַל־צוּרָה — imposant, respectable
חֲסַר־צוּרָה — informe
צוּרָה הַנְדָּסִית — figure *f* géométrique
תּוֹרַת־הַצּוּרוֹת — morphologie *f*

צִוְּרוֹן ← צַוָּארוֹן
צְוָרוֹנִית (17) נ — cache-col *m*, châle *m*
צוֹרְחָנִי, ־נִית ת — criard
צוּרִית (17) נ צמח — joubarbe *f*
צוֹרְמָנִי, ־נִית ת — discordant, peu harmonieux
צוּרָן (97) ז דקדוק — morphème *m*
צוּרָנִי, ־נִית ת — formel
צוֹרֵף (132) ז — orfèvre *m*
צוֹרְפוּת (45) נ — orfèvrerie (métier) *f*
צוֹרֵר (132) ז — ennemi *m*, adversaire *m*
צוֹרְרוּת (45) נ — inimitié *f*, hostilité *f*
צוּרָתִי, ־תִית ת — formel
1. צָוַת (301 ת) פ״ע (התחבר) — se joindre, s'unir
‖ צִוֵּת (432 ת) פ״י — grouper, former une équipe
‖ הִצְטַוֵּת (469 ת) פ״ע — se joindre, s'accointer
2. [צות] הֵצִית (526 ת) פ״י (הדליק) — allumer, incendier
3. [צות] צוֹתֵת (455 ת) פ״י (הקשיב) — écouter
‖ צַיֵּת (452 ת) פ״ע — obéir
‖ הִצְטַיֵּת (469 ת) פ״ע — se faire obéissant
צֶוֶת (165) ז — équipage *m*, équipe *f*
צֶוֶת־מֹחוֹת — groupe *m* d'experts
צבא צֶוֶת־קַרְקַע — équipe au sol
צֶוֶת־תּוֹתָח — servants *mpl* de pièce
צַוְתָּא (—) ז ארמית — compagnie *f*
בְּצַוְתָּא — en compagnie, de concert
צוֹתָן (97) ז — donneur *m* d'ordres
צוֹתְנוּת (46) נ — manie *f* du commandement
צַח, צַחָה או צָחָה (ר׳ צָחִים, צָחוֹת) ת — clair, limpide
אֲוִיר צַח — air pur
לָשׁוֹן צָחָה — langage *m* impeccable
דִּבֵּר צָחוֹת — parler un beau langage
צִחֶה, צִחָה ת — desséché, tari
צְחֵה־צָמָא — altéré de soif
צָחוּחַ, צְחוּחָה ת — clair, pur
צָחוּן, צְחוּנָה ת — puant, fétide
צְחוֹק (21, בלי ר׳) ז — rire *m*
בִּצְחוֹק — en riant, pour rire
בַּת־צְחוֹק נ — sourire *m*
הָיָה לִצְחוֹק — être un objet de risée
שָׂם אֶת־פ׳ לִצְחוֹק — rendre qn ridicule
עוֹרֵר צְחוֹק — provoquer le rire
צְחוֹק־הַגּוֹרָל — l'ironie *f* du sort
צְחוֹקִית (17) נ — sourire *m*
צָחוֹר (21) ז — blancheur immaculée
צָחוֹר, צְחוֹרָה ת — blanc comme neige
צַחוּת (47) נ — pureté *f*, limpidité *f*
צַחוּת־לָשׁוֹן — purisme *m* du langage
1. [צחח] צַח (ר׳ צָחוּ; עת׳ יִצַח) פ״ע — être pur
2. [צחח] הִצְחִיחַ (504) פ״י (ייבש) — sécher, dessécher
‖ פ״ע — se dessécher
צָחֵחַ, צְחֵחַת (ר׳ צְחֵחִים, ־חוֹת) ת — sec, aride
צִחְחוֹן (צִחֲחוֹן־) או צִחְיוֹן (21) ז — sécheresse *f*
צְחִי (—) ז או צְחִיָּה (202) נ — sécheresse *f*, aridité *f*
צִחָיוֹן (21) ז רפא — aridité *f*, déshydratation *f*
צְחִיחַ (9) או צְחִיחָה (201) נ — endroit *m* aride
צָחִיחַ, צְחִיחָה ת — sec, aride
צְחִיחוּת (48) נ — sécheresse *f*, aridité *f*
צְחִיחָנִית (17) נ עוף — alouette *f*
צְחִינָה (201) נ — mauvaise odeur, puanteur *f*
צְחִיקָה (201) נ — rire *m*, éclat *m* de rire
צַחַן (152) ג — puanteur *f*, fétidité *f*
‖ בהש (חטא) — péché *m*, corruption *f*
צָחַן (326 נ) פ״ע — sentir mauvais, puer
‖ הִצְטַחֵן (472 נ) פ״ע — s'empuantir
‖ הִצְחִין (502 נ) פ״י — empester
1. צַחֲנָה (238) נ (סירחון) — puanteur *f*, fétidité *f*
2. צַחֲנָה (238) נ (תבשיל) — plat *m* de poissons, bouillabaisse *f*
צַחֲנָן (97) ז צמח — anagyre *m*
צַחֲפָה (238) נ — terrasse *f*, plate-forme *f*
צִחְצוּחַ (9) ז — goutte *f*
צִחְצוּחַ (9) ז (ניקוי) — polissage *m*, astiquage *m*
צִחְצוּחַ־נַעֲלַיִם — cirage *m* de chaussures
‖ (ליטוש) — affûtage *m*, aiguisage *m*
צִחְצוּחַ־חֲרָבוֹת — fourbissage *m* de sabres
בהש צִחְצוּחַ־מִלִּים — polémique véhémente
צִחְצוּחִית (17) נ — gouttelette *f*
צַחְצַח, ־צָחָה (ר׳ ־צָחִים, ־צָחוֹת) ת — clair, limpide
‖ צַחְצָחוֹת נ״ר — clarté *f*, éclat *m*
צִחְצֵחַ (465) פ״י — polir, astiquer
צִחְצֵחַ נַעֲלַיִם — cirer des chaussures

צִחְצַח שִׁנַּיִם se brosser les dents
בהש צִחְצַח לְשׁוֹנוֹ parler avec distinction
‖ הִצְטַחְצֵחַ (496) פ״ע être poli, être astiqué
(צחצח עצמו) s'astiquer
(הבריק) briller, resplendir
צַחְצָחוּת (46) נ clarté *f*, pureté *f*, limpidité *f*
צַחְצְחָן (97) ז cireur *m*
בהש (צח־לשון) puriste *m*
צְחוֹק (152) ז rire *m*
צָחַק (326) פ״ע rire
(לעג) צָחַק לְ־ se moquer de
‖ צִחֵק (435) פ״ע s'amuser, se divertir, jouer
(לעג) se moquer, railler
הָיָה כִּמְצַחֵק avoir l'air de plaisanter
‖ הִצְטַחֵק (472) פ״ע sourire
‖ הִצְחִיק (502) פ״י faire rire, amuser
צְחָקָה (238) נ sourire *m*, rire *m*
צִחְקוּק (51) ז ricanement *m*
צַחְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש rieur *n*
צַחְקָנוּת (46) נ habitude *f* de rire
צַחְקָנִי, ־נִית ת rieur
צִחְקֵק (460) פ״ע ricaner, glousser
‖ הִצְטַחְקֵק (494) פ״ע se mettre à ricaner
צַחַר (—) ז blancheur *f*
צָחַר (326) פ״ע être blanc
‖ צִחֵר (435) פ״י blanchir
‖ הִצְטַחֵר (472) פ״ע éclater de blancheur
‖ הִצְחִיר (502) פ״י blanchir
פ״ע éclater de blancheur
צְחַרוּרִי, ־רִית ת blanchâtre
צַחֲרוּת (45) נ blancheur *f*
צְחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת blanchâtre
צְחַרְחָרוּת (46) נ teinte *f* blanchâtre
צִטּוּט (51) ז citation *f*
צִטֵּט (432) פ״י citer
צַטְטָנוּת (46) נ manie *f* des citations
1. צִי (צִיּוֹ; ר׳ צִיִּים או °צִים) ז flotte *f*, marine *f*
צִי־מִלְחָמָה marine de guerre
צִי־סַחַר marine marchande
צִי־אֲוִיר flotte aérienne
בהש צִי־מְכוֹנִיּוֹת parc *m* automobile

2. °צִי (ר׳ צִיִּים) ז (חיות־מדבר) bêtes *fpl* sauvages
צִיאָן (—) ז כים cyanure *m*
צִיאַן־קָלִי cyanure de potassium
צִיב (1) ז fibre *f*
‖ צִיבִים ז״ר herbes *fpl* aromatiques
צִיבְחַד (—) ז un brin, un petit peu
צִיבִית (—) נ celluloïd *m*
צַיִד (158, בלי ר׳) ז chasse *f*
בהש צֵיד־מְכַשְּׁפוֹת chasse aux sorcières
גִּבּוֹר־צַיִד ז vaillant chasseur
‖ (חיה שנצודה) gibier *m*
‖ °(מזון לדרך) provisions *fpl* de route
צַיָּד, צַיֶּדֶת (ר׳ צַיָּדִים, ־דוֹת) ש chasseur *n*
‖ צבא צַיֶּדֶת־צוֹלְלוֹת chasseur de sous-marins (navire)
צַיֵּד ← [צוד]
צֵידָה (201) נ provisions *fpl*
צֵידָה לַדֶּרֶךְ provisions de route
צִידָה (201) נ chasse *f*, capture *f*
צִידוֹן ש״פ נ (עיר) Sidon *m*
צִידוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז Sidonien *m*, Phénicien *m*
צַיָּדוּת (46) נ chasse *f*, vénerie *f*
צֵידָנִי (ר׳ ־נִיִּים) ז tricheur *m*, escroc *m*, flatteur *m*
צֵידָנִית (17) נ caisse *f* à provisions, garde-manger *m*
צִיָּה (202) נ terre *f* aride, désert *m*
צִיּוּד (51) ז (מתן־צידה) approvisionnement *m*
‖ (כלי־עבודה) équipement *m*, attirail *m*
צִיּוּד אִישִׁי équipement individuel
צִיּוּד־מַעְבָּדָה installation *f* de laboratoire
תּוֹרַת־הַצִּיּוּד הַצְּבָאִי נ logistique *f*
צָיוֹן (צִיוֹן־, בלי ר׳) ז terre *f* aride, désert *m*
צִיּוֹן ש״פ נ Sion *f*
°בַּת־צִיּוֹן נ Sion
שִׁירֵי־צִיּוֹן ז״ר cantiques *mpl* de Sion
צִיּוּן (51) ז (סימן) signal *m*, marque *f*
צִיּוּנֵי־דֶּרֶךְ repères *mpl*
‖ (קביעה) indication *f*, indice *m*
צִיּוּן־עֻבְדָּה mention *f* d'un fait

צִיּוּן לְשֶׁבַח — citation élogieuse, mention honorable
|| (להערכת־תלמיד) — note *f*
צִיּוּן מְמֻצָּע — moyenne *f*
|| (הערת־שוליים) — note, remarque *f*
|| מתמט — indice *m*
|| (מצבת קבר) — monument *m* funéraire
צִיּוֹנוּת (—) נ — sionisme *m*
צִיּוֹנִי, ־נִית ת — sioniste
צִיּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — aspiration *f* sioniste
צִיּוּץ (51) ז — gazouillement *m*
צִיּוּר (51) ז (אומנות) — dessin *m*
|| (תמונה) — dessin, peinture *f*, tableau *m*
|| (תיאור) — description *f*
צִיּוּרִי, ־רִית ת — descriptif, pittoresque
צִיּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* pittoresque
צִיּוּת (51) ז — obéissance *f*, obédience *f*
צִיזְבָּט (ר׳ ־טִים) ז עממי — bobard *m*, galéjade *f*
צִיטוֹלוֹגְיָה (—) נ — cytologie *f*
צִיטָטָה (ר׳ ־טוֹת) נ או **צִיטָט** (ר׳ צִיטָטִים) ז — citation *f*
צִיטְרוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — agrumes *mpl*
צִיל־צְלִיל מ״ק — drelin (son d'une clochette) *m*
צֵילוֹן ש״פ נ (אי) — Ceylan *m*
צִילִינְדֶּר (ר׳ ־דְּרִים) ז (גליל) — cylindre *m*
|| (מגבע) — haut-de-forme *m*
צִימָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ascète *n*
צִימָנִי, ־נִית ת — ascétique
צִיֵּן (452 ג) פ״י (סימן) — marquer, signaler, indiquer
|| (העיר) — noter, remarquer, mentionner
יֵשׁ לְצַיֵּן — il y a lieu d'observer
צִיֵּן לְשֶׁבַח — citer élogieusement
|| (איפיין) — caractériser
|| הִצְטַיֵּן (469 ג) פ״ע — exceller, se distinguer
1. **צִינוֹק** (—) ז (בית־כלא) — prison *f*, geôle *f*
|| (תא־עונשים) — cachot *m*
2. **צִינוֹק** (21) ז (צרור) — faisceau *m*, botte *f*
צִינִי, ־נִית ת — cynique
צִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cynisme *m*
צִינִיקָן (ר׳ ־נִים) ז — cynique *m*
צִיסְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ רפא — kyste *m*
צִיף (1) ז — laine cardée
1. **צִיפָּה** (201) נ (של־פרי) — pulpe *f*
2. **צִיפָּה** (201) נ (מעל למים) — flottaison *f*
1. [**צִיץ**] צָץ (387) פ״ע (פרח) — fleurir
בהש צָץ רַעְיוֹן — une idée surgit
|| הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — se mettre à fleurir
|| הֵצִיץ (526) פ״י — faire fleurir
2. [**צִיץ**] הֵצִיץ (526) פ״ע (הסתכל) — regarder
בהש הֵצִיץ וְנִפְגַּע — il a été puni de sa curiosité
|| (הופיע) — apparaître
הֵצִיצָה הַלְּבָנָה — la lune apparut
3. **צִיֵּץ** (452) פ״ע (ציפצף) — gazouiller
|| הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — se mettre à gazouiller
4. **צִיֵּץ** (452) פ״י (קשר ציצית) — garnir de franges
צִיֵּץ (156) ז — gazouillement *m*, gazouillis *m*
צִיץ (1) ז (פרח) — fleur *f*
|| (עיטור) — motif floral, plaque *f*, cocarde *f*
|| (של־הכהן הגדול) — diadème *m*, fronteau *m*
|| °(כנף) — aile *f*, plumage *m*
צִיצָה (201) נ צמח — bourgeon *m*, fleur *f*
צִיצַת־שָׁרָשִׁים — bouquet *m* de radicelles
|| בהש צִיצַת־שֵׂעָר — touffe *f* de cheveux
צִיצִית (17) נ — touffe *f*, houppe *f*
צִיצִית־הַזָּנָב — poils *mpl* de la queue
צִיצִית־הָרֹאשׁ — toupet *m*, boucle *f* de cheveux
צמח — aigrette *f*
|| דת — franges (rituelles) *fpl*
בהש בָּדַק בְּצִיצִיּוֹת — faire l'inquisiteur
צִיְּצָנִי, ־נִית ת — siffleur
צִיק (1) ז מטבח — ingrédients *mpl* liquides
צִיקָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ חרק — cigale *f*
צִיקָה (201) נ — coulée *f*
צִיקְלוֹטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — cyclotron *m*
צִיקְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז — cyclone *m*
צִיקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — avare *n*, ladre *n*
צִיקָנוּת (46) נ — avarice *f*, ladrerie *f*
1. **צִיר** (1) ז (שליח) — envoyé *m*, messager *m*
|| (לכינוס) — délégué *m*
צִיר־בֵּית־הַנִּבְחָרִים — député *m*
|| (בשרות הדיפלומטי) — ministre *m*

צִיר מֻסְמָךְ — ministre plénipotentiaire
2. צִיר (1) ז (של־דלת) — gond *m*, charnière *f*, pivot *m*
‖ (של־רכב) — axe *m*, essieu *m*
מתמט (של־כדור) — axe
צִיר־הַסִּימֶטְרִיָּה — axe de symétrie
‖ צבא צִיר־הִתְקַדְּמוּת — axe de mouvement en avant
כּוֹכַב־הַצִּיר ז — l'étoile *f* polaire
‖ (בין־מדינות) — axe
הַצִּיר בֶּרְלִין־רוֹמָא — l'axe Berlin-Rome
3. צִיר (1) ז (כאב) — crampe *f*, douleur *f*
צִירֵי־יוֹלֵדָה — travail *m* de l'enfantement
נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ — les douleurs de l'enfantement l'assaillirent
4. צִיר (1) ז (רוטב) — sauce *f*, saumure *f*
צַיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ש — peintre *n*
צַיֵּר ← 2. [צור]
צֵירֶה (—) ז דקדוק — *tséré* (*é* allongé) *m*
צִירוּת (48) נ — légation *f*
צַיָּרוּת (46) נ — art *m* du peintre
צִירִי, ־רִית ת — axial
צַיָּרִי, ־רִית ת — de peintre
צַיָּרָנִי, ־נִית ת — descriptif, pittoresque
צִיֹּרֶת (256) נ — modèle *m*, dessin *m*, esquisse *f*
צַיֵּת ← 3. [צות]
צַיְּתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne obéissante *ou* docile
צַיְּתָנוּת (46) נ — obéissance *f*, docilité *f*
צַיְּתָנִי, ־נִית ת — obéissant, docile
‖ (סקרני) — curieux, indiscret
צִיתָר (91) ז מוס — cithare *f*
צִיתָרָן (ר׳ ־נִים) ז מוס — cithariste *m*
צֶ׳כִי, ־כִית ת — tchèque
צֵל (114, ר׳ צְלָלִים, צִלְלֵי־) ז — ombre *f*, silhouette *f*
חֲצִי־צֵל — pénombre *f*
כְּצֵל עוֹבֵר — comme une ombre fugitive
בהש צֵל שֶׁל־סָפֵק — l'ombre d'un doute
הֶעֱמִיד אֶת־פ׳ בַּצֵּל — éclipser qn
הֵטִיל צֵל עַל־ — faire des réserves sur
חָסָה בְּצֵל־פ׳ — trouver protection chez qn

סָר צִלּוֹ מֵעָלָיו — perdre son assurance
מֶמְשֶׁלֶת־צְלָלִים נ — gouvernement *m* fantôme
צְלָב (88) ז — croix *f*
הַצְּלָב הָאָדֹם — la Croix Rouge
צְלַב־קֶרֶס — croix gammée
היסט מַסַּע־צְלָב ז — croisade *f*
נוֹסְעֵי־הַצְּלָב ז״ר — les Croisés *mpl*
בהש הֶעֱבִיר צְלָב עַל־ — rayer, barrer, biffer
‖ (במשחק קלפים) — trèfle *m*
צָלַב (301) פ״י — crucifier
‖ נִצְלַב (388) פ״ע — être crucifié
‖ צִלֵּב (432) פ״י — faire le signe de croix sur
‖ הִצְטַלֵּב (469) פ״ע (קווים) — se croiser
הַכְּבִישִׁים מִצְטַלְּבִים — les routes se croisent
הַמִּכְתָּבִים הִצְטַלְּבוּ — les lettres se sont croisées
דת (עשה סימן הצלב) — faire le signe de croix
‖ הִצְלִיב (498) פ״י — croiser
הִצְלִיב אֶצְבְּעוֹתָיו — joindre les mains
דת — faire le signe de croix
חקל (הכליא) — croiser (des races), métisser
צמח מַצְלִיבִים — crucifères *fpl*
צֶלֶב (165) ז — croix *f*
צְלָבוֹן (ר׳ ־נִים) או צְלַבְלָב (ר׳ ־בִּים) ז — petite croix
צַלְבָן (97) ז היסט — Croisé *m*
צַלְבָנִי, ־נִית ת — des Croisades, des Croisés
הַתְּקוּפָה הַצַּלְבָנִית — la période des Croisades
מִבְצָר צַלְבָנִי — château fort du temps des Croisés
צָלָה (353) פ״י — rôtir, griller
‖ נִצְלָה (406) פ״ע — être rôti
צִלָּה (208) נ — ombre *f*
צִלּוֹ מְרֻבָּה מֵחַמָּתוֹ — il donne plus d'ombre que de soleil
צִלְהֵב (462) פ״י — éclairer, illuminer
‖ הִצְטַלְהֵב (492) פ״ע — être éclairé, briller
צְלָהֶבֶת (255) נ — éclat *m*, luminosité *f*
צִלְהוּב (51) ז — éclat *m*, splendeur *f*, rayonnement *m*
צֶ׳לוֹ (ר׳ צֶ׳לוֹאוֹת) ז מוס — violoncelle *m*
צָלוּב, צְלוּבָה ת — crucifié
‖ דת הַצָּלוּב ז — le Crucifié (Jésus)

צְלוֹחִית (17) נ	flacon *m*, fiole *f*, carafon *m*
צָלוּי, צְלוּיָה ת	rôti, grillé
צָלוּל, צְלוּלָה ת	clair, limpide
מַיִם צְלוּלִים	eau claire
קוֹל צָלוּל	voix claire
דֵּעָה צְלוּלָה	esprit *m* lucide
1. צִלּוּל (51) ז (זיקוק)	distillation *f*
2. צִלּוּל (51) ז (נפץ)	détonation *f*, explosion *f*
צֶלּוּלוֹאִיד (—) ז	celluloïd *m*
צִלּוּם (51) ז (אומנות)	photographie (art) *f*
‖ (תמונה)	photo (image) *f*
צִלּוּף (51) ז (מכה)	fouettement *m*
‖ (ירייה)	tir *m* au but
צְלוֹפָח (89) ז דג	anguille *f*
צֶלוֹפָן (—) ז	cellophane *f*
צְלוֹתָא (—) נ ארמית	prière *f*
1. צָלַח (331, בינוני צָלֵחַ) פ"ע (עלה יפה)	réussir, convenir
צְלַח וּרְכַב	bon courage!
לֹא־יִצְלַח או לֹא־יִצְלָח	bon à rien
בהש צָלְחָה עָלָיו הָרוּחַ	l'inspiration s'empara de lui
‖ הִצְלִיחַ (504) פ"ע	réussir
פ"י	faire réussir
2. צָלַח (331) פ"ע (חצה)	traverser
צָלֵחַ, צְלֵחָה ת	chanceux, heureux
דֶּרֶךְ צְלֵחָה!	bon voyage!
°צַלָּחָה (ר' ־חוֹת) נ	assiette *f*
צִלְחָה (242) נ רפא	migraine *f*
1. צְלֹחִית (17) נ (צלחת קטנה)	soucoupe *f*
2. צִלְחִית (—) נ רפא	migraine *f*
1. צַלַּחַת (246) נ	assiette *f*, plat *m*
צַלַּחַת צָפָה	assiette plate
צַלַּחַת־פֵּרוֹת	coupe *f* de fruits
צַלַּחַת מְעוֹפֶפֶת	soucoupe volante
‖ מכונ	enjoliveur *m*
‖ חקל	fosse (autour d'un arbre) f
2. צַלַּחַת (246) נ (כיס)	poche *f*
טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת	garder les mains dans sa poche, rester passif
צְלִי (16) ז	rôti *m*, grillade *f*
צְלִיבָה (201) נ	crucifixion *f*
צְלִיָּה (202) נ	rôtissage *m*
צָלִיחַ, צְלִיחָה ת	franchissable
צְלִיחָה (201) נ	traversée (d'un cours d'eau) *f*
צְלִיל (1) ז	son *m*, bruit *m*
‖ מוס	ton *m*, timbre *m*
צְלִילָה (201) נ	plongée *f*
הַפְצָצַת־צְלִילָה נ	bonbardement *m* en piqué
‖ (בנוזלים)	dépôt (dans un liquide) *m*
צְלִילוּת (48) נ	clarté *f*, limpidité *f*
צְלִילוּת־הַדַּעַת	lucidité *f* de l'esprit
צְלִילוּת־הַקּוֹל	netteté *f* de la voix
צְלִילִי, ־לִית ת	mélodieux, sonore
צְלִילִיּוּת (47, בלי ר') נ	résonance *f*, sonorité *f*
צַלְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	pèlerin *n*
צְלִיעָה (201) נ	boitement *m*, claudication *f*
‖ בהש	défaillance (d'une entreprise) *f*
צְלִיף (1) ז (ענף דק)	verge *f*
‖ (מכת־שוט)	coup *m* de fouet
‖ (קול־ירייה)	sifflement (d'une balle) *m*
צְלִיפָה (201) נ	fouettement *m*
‖ (ירייה)	coup *m* de feu
1. צָלַל (301) פ"ע (שקע)	sombrer, s'engloutir
(נכנס מתחת למים)	plonger
‖ (ירד במהירות)	piquer (avion)
‖ בהש צָלַל בְּהִרְהוּרִים	s'enfoncer dans des méditations
‖ נִצְלַל (388) פ"ע	se clarifier
‖ צִלֵּל (432) פ"י	clarifier
‖ הִצְטַלֵּל (469) פ"ע	se clarifier
‖ הִצְלִיל (498) פ"י	enfoncer, faire sombrer
(זיקק)	clarifier
2. צָלַל (358, עת' יְצַל, תְּצַלֶּינָה) פ"ע	résonner, tinter
בהש צָלְלוּ אָזְנָיו	les oreilles lui tintèrent
‖ הִצְלִיל (498) פ"ע מוס	mettre en musique
(השמיע)	faire résonner, faire tinter
3. צָלַל (307) פ"ע (כוסה צל)	être ombragé
‖ הֵצֵל (529) פ"י	ombrager
הֵצֵל עַל־עֵינָיו	abriter ses yeux (du soleil)
1. צֶלֶל (—) ז (צליל)	son *m*

2. צֵלֶל (–) ז (צל)	ombre légère
צִלְלִי, ־לִית ת	ombragé, ombreux
צְלָלִים ← צֵל	
צְלָלִית (17) נ	silhouette *f*
צֶלֶם (176) ז	image *f*, forme *f*, figure *f*
‖ (תבנית־אליל)	idole *f*
צַלָּם (90) ז	photographe *m*
צִלֵּם (432) פ״י	photographier
‖ הִצְטַלֵּם (469) פ״ע	se faire photographier
צַלְמוֹן (–) ז	ténèbres *fpl*, obscurité *f*
‖ בהש (שאול)	enfer *m*
צַלְמָוֶת (–) ז	ténèbres *fpl*, obscurité *f*
גֵּיא־צַלְמָוֶת ז	vallée *f* des ténèbres
צַלְמִית (17) נ	figure *f*
צַלְמָנוֹעַ (ר׳ ־מְנוֹעִים) ז	caméra *f*
צַלָּמוּת (46) נ	photographie (art) *f*
צַלָּמַנְיָה (202) נ	atelier *m* de photographe
צֶ׳לָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש מוס	violoncelliste *n*
צֶ׳לֶסְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס	célesta *m*
צֶלְסִיוּס ש״פ ז	Celsius *m*
מַעֲלַת־צֶלְסִיוּס נ	degré centigrade *m*
1. צָלַע (332) פ״ע	boiter, clocher, clopiner
בהש הָעֲסָקִים צוֹלְעִים	les affaires se traînent
‖ נִצְלַע (402) פ״ע	devenir boiteux
‖ הִצְטַלֵּעַ (477) פ״ע	devenir boiteux
‖ הִצְלִיעַ (504) פ״ע	boiter, boitiller
פ״י	faire boiter
2. צִלֵּעַ (440) פ״י (הגביל ע״י צלעות)	limiter par des lignes
צֵלָע (צֶלַע־, צַלְעִי; ר׳ צְלָעוֹת, צַלְעוֹת־) נ אנטום	côte *f*
‖ (צד)	côté *m*
‖ מתמט	côté (d'un polygone)
שְׁוֵה־צְלָעוֹת	équilatéral
שׁוֹנֵה־צְלָעוֹת	scalène
‖ צמח	nervure *f*
‖ (בתורת־השירה)	hémistiche *m*
צֶלַע (178, בלי ר׳) ז (כישלון)	chute *f*, échec *m*
צַלְעָה (326, ר׳ צְלָעוֹת, צַלְעוֹת־) נ אנטום	côte *f*
‖ בהש צַלְעָתִי	ma moitié (ma femme)
צַלְעָה (242) נ	boitement *m*, claudication *f*
צַלְעוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט	polygone *m*
צַלְעִית (17) נ (בשר)	côtelette *f*
‖ (בתורת־השירה)	hémistiche *m*
צָלַף (301) פ״י (קלע)	tirer au but, canarder
‖ נִצְלַף (388) פ״ע (נורה)	être canardé
(הולקה)	être fouetté
‖ הִצְטַלֵּף (469) פ״ע	se flageller
‖ הִצְלִיף (489) פ״י	fouetter, flageller, cingler
צָלָף (105) ז צמח	câprier *m*
צֶלֶף (165) ז	fouettement *m*
‖ (ירייה)	coup *m* de feu
צַלָּף (90) ז	tireur *m* d'élite, franc-tireur *m*
צַלָּפוּת (46) נ	tir *m* au but
צַלְפָנִי, ־נִית ת	cinglant
צִלְצוּל (ר׳ ־לִים) ז	ceinture *f*
צִלְצוּל (51) ז	sonnerie *f*
‖ (בטלפון)	coup *m* de téléphone
‖ (כלי־נגינה קדום)	cymbale *f*
צְלָצַל (צְלָצַל־; ר׳ צְלָצָלִים) ז חרק	grillon *m*
1. צֶלְצֶל (91) ז (כלי־נגינה קדמון)	cymbale *f*
‖ (צלצול)	tintement *m*, sonnerie *f*
2. צִלְצָל (91) ז (מכשיר־דייג)	harpon *m*
צִלְצֵל (460) פ״ע	sonner
הַפַּעֲמוֹן מְצַלְצֵל	la cloche sonne
צִלְצַלְתִּי אֵלֶיךָ	je t'ai appelé (au téléphone)
‖ הִצְטַלְצֵל (494) פ״ע	se mettre à sonner
צִלְצְלָה (229) נ	sonnerie (de cloches) *f*, carillon *m*
צַלְצְלָן (ר׳ ־נִים) ז	sonneur *m*, carillonneur *m*
צַלְצְלָנִי, ־נִית ת	retentissant, sonore
צְלָצֶלֶת (252) נ (בטלפון)	dispositif *m* d'appel
צָלַק (301) פ״י	entailler, balafrer
‖ צִלֵּק (432) פ״י	balafrer, couvrir de cicatrices
‖ הִצְטַלֵּק (469) פ״ע	se cicatriser
צֶלֶק (166) ז	cicatrice *f*, balafre *f*
צַלֶּקֶת (251) נ	cicatrice *f*
‖ צמח	stigmate *m*
צַל״ש (= צִיּוּן לְשֶׁבַח) (88) ז	citation *f* à l'ordre du jour, mention élogieuse
צַם ← [צום]	
צָמָא (110, בלי ר׳) ז	soif *f*
שָׁבַר צְמָאוֹ	étancher sa soif

צָמֵא (340) פ"ע	avoir soif, être assoiffé
‖ הִצְמִיא (507) פ"י	donner soif, assoiffer
צָמֵא, צְמֵאָה ת	assoiffé
בהש צְמֵא־דָם	assoiffé de sang
צִמְאָה (242, בלי ר') נ	soif *f*
צִמָּאוֹן (38, בלי ר') ז	soif *f*
‖ (מדבר)	désert *m*
צֶ'מְבָּלוֹ (—) ז	clavecin *m*
[צמג] נִצְמַג (388) פ"ע	devenir gluant
‖ הִצְטַמֵּג (469) פ"ע	devenir adhésif
‖ הִצְמִיג (498) פ"י	rendre gluant
צָמֹג, צְמֻגָּה ת	collant, adhésif, visqueux
צֶמֶג (165) ז	gomme *f*, caoutchouc *m*
צַמְגְּמַג, ־מַגָּה ת	collant, visqueux
צַמְגְּמַגּוּת (47) נ	viscosité *f*
צָמַד (301) פ"י	réunir, rattacher, assembler
‖ נִצְמַד (388) פ"ע	être rattaché, être accouplé
‖ צִמֵּד (432) פ"י	rattacher, joindre, accoupler
צִמֵּד חַרְבּוֹ אֶל־מָתְנָיו	ceindre son épée à sa hanche
בהש צִמֵּד מִלִּים	faire rimer des homonymes
‖ הִצְטַמֵּד (469) פ"ע	s'accoupler, s'unir
‖ הִצְמִיד (498) פ"י	rattacher, assembler
(במכונית)	embrayer
צֶמֶד (165) ז	couple *m ou f*, paire *f*
צֶמֶד־בָּקָר	une couple de boeufs
צֶמֶד־שָׂדֶה	acre (terrain labouré en un jour par une couple de boeufs) *f*
צֶמֶד־חֶמֶד	un couple charmant
צִמְדָּה (241) נ מוס	duo *m*
צַמָּה (208) נ	tresse *f*, natte *f*
צָמוּד, צְמוּדָה ת	lié, rattaché, joint, contigu
מתמט זָוִיּוֹת צְמוּדוֹת	angles adjacents
רֶכֶב צָמוּד	voiture *f* à la disposition (d'un fonctionnaire)
בנק צָמוּד לְדוֹלָר	indexé sur le dollar
בֶּגֶד צָמוּד	vêtement collant
צִמּוּד (51) ז	réunion *f*, assemblage *m*
טכנ	accouplement *m*, embrayage *m*
(בתורת־השירה)	homonymie *f*
צָמוּחַ, צְמוּחָה ת	épanoui, développé
צִמּוּחַ (44, בלי ר') ז	croissance *f*
צָמוּק, צְמוּקָה ת	rétréci, ratatiné
צִמּוּק (51) ז (כיווץ)	rétrécissement *m*
‖ (ענב מיובש)	raisin sec
‖ עממי (פרט מצוין מתוך מכלול דברים)	perle *f*
1. צִמּוּת (51) ז מטבח	marinage *m*
2. צִמּוּת (51) ז (הנצחה)	perpétuation *f*
צָמַח (331) פ"ע	croître, pousser
בהש (הופיע)	surgir, apparaître, éclore
‖ נִצְמַח (402) פ"ע	croître, pousser
‖ צִמֵּחַ (440) פ"י	faire pousser
פ"ע	croître, pousser
‖ הִצְטַמֵּחַ (477) פ"ע	commencer à pousser
‖ הִצְמִיחַ (504) פ"י	faire croître, faire pousser
בהש הִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה	faire éclore le salut
צֶמַח (179) ז	plante *f*
צִמְחֵי־מַיִם	plantes aquatiques
צִמְחֵי־מַרְפֵּא	plantes médicinales
שֶׁמֶן־צְמָחִים	huile végétale
בהש (צאצא)	rejeton *m*
‖ רפא (חולה מחוסר הכרה)	comateux *m*
‖ רפא (התפרצות פצעים)	éruption *f*
צָמֵחַ, צְמַחַת (ר' צְמֵחִים, ־חוֹת) ת	aux oreilles cassées
צִמְחוֹן (ר' ־נִים) ז	jeune plante *f*
צִמְחוֹנוּת (48) נ	végétarisme *m*
צִמְחוֹנִי, ־נִית ת	végétarien
צִמְחוֹנִיָּה (202) נ	restaurant végétarien
צִמְחַי (ר' ־חַיִּים) ז	zoophyte *m*
צִמְחִי, ־חִית ת	végétal
צִמְחִיָּה (202) נ	végétation *f*, flore *f*
צְמִיאָה (201) נ	soif *f*
צְמִיג (1) ז	pneu *m*, pneumatique *m*
צָמִיג, צְמִיגָה ת	gluant, poisseux, visqueux
צְמִיגוּת (48) נ	viscosité *f*
צְמִיגִי, ־גִית ת	gluant, adhésif
צָמִיד (15) ז (תכשיט)	bracelet *m*
‖ (מיכסה)	couvercle *m*
צָמִיד, צְמִידָה ת	fermé hermétiquement
צְמִידָה (201) נ	couvercle *m*
צְמִידוּת (48) נ	liaison *f*, connexion *f*

צְמִיחָה (201) נ — croissance *f*
°צָמִים (—) ז (איוב ה׳ ה׳) — sécheresse *f*
צְמִיקָה (201) נ — rétrécissement *m*
צָמִיר, צְמִירָה ת — laineux, poilu
צָמִית, צְמִיתָה ת — perpétuel, permanent
אִכָּר צָמִית — serf *m*
צְמִיתָה (201) נ — extermination *f*
צְמִיתוּת (—) נ — perpétuité *f*, éternité *f*
|| לִצְמִיתוּת — à jamais, à perpétuité
צָמַל (301) פ״ע — mûrir
|| הִצְמִיל (498) פ״י — mûrir
צֶמֶל (166) ז (תאנה) — figue mûre
|| בהש (נערה) — fille *f* nubile
צָמֵם, צְמֻמָּה (ר׳ צְמֻמִּים, ־מוֹת) ת — aux oreilles spongieuses
צִמְנוּט (—) ז — cimentation *f*
צֶמֶנְט (—) ז — ciment *m*
צָמֵעַ, צְמֵעָה (ר׳ צְמֵעִים, ־עוֹת) ת — aux oreilles rabougries
צִמְצוּם (51) ז — restriction *f*, réduction *f*
צִמְצוּם־הַהוֹצָאוֹת — réduction des dépenses
בְּצִמְצוּם — tout juste
חַי בְּצִמְצוּם — vivre chichement
|| מתמט צִמְצוּם־שְׁבָרִים — simplification *f* de fractions
|| דת סוֹד־הַצִּמְצוּם ז — mystère *m* du rétrécissement
בהש — art *m* de la concision
צַמְצָם (91) ז (במצלמה) — diaphragme *m*
צִמְצֵם (460) פ״י (הקטין) — restreindre, réduire
|| (כיווץ) — rétrécir, contracter
|| מתמט צִמְצֵם שֶׁבֶר — simplifier une fraction
|| הִצְטַמְצֵם (494) פ״ע — se restreindre, se réduire
(התכווץ) — se rétrécir, se contracter
מתמט (שבר) — être simplifié
צִמְצֶמֶת (208) נ — petite natte
צַמְצְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne *f* économe
צַמְצְמָנִי, ־נִית ת — économe, parcimonieux
צָמַק (307) פ״ע — se dessécher, se ratatiner
|| נִצְמַק (388) פ״ע — se dessécher, se ratatiner
|| צִמֵּק (432) פ״י — dessécher, contracter
|| הִצְטַמֵּק (469) פ״ע — se dessécher, se ratatiner
|| הִצְמִיק (498) פ״ע — se dessécher, se tarir
צֶמֶק (166) ז — objet rétréci
צַמֶּקֶת (251) נ רפא — cirrhose *f*
1. [צמר] נִצְמַר (388) פ״ע (נרטט) — frissonner, frémir, s'échauffer
|| הִצְמִיר (498) נ — faire frémir, échauffer
2. [צמר] נִצְמַר (388) פ״ע (התנשא) — se dresser
|| צִמֵּר (432) פ״ע — s'élever, se dresser
צֶמֶר (173, בלי ר׳) ז — laine *f*
צֶמֶר־גֶּפֶן — coton *m*, coton hydrophile
צֶמֶר־זְכוּכִית — laine de verre
צֶמֶר־פְּלָדָה — laine d'acier, paille *f* de fer
צַמָּר (90) ז — marchand *m* de laine, lainier *m*
צַמְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז (כלב) — caniche *m*, barbet *m*
צַמְרִי, ־רִית ת — laineux, de laine
צַמְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — consistance laineuse
צַמְרִירִי, ־רִית ת — laineux, lanugineux
צִמְרְמַר (388, עבר בלבד) פ״ע — frissonner
צַמַרְמַר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — frissonnant
צַמַרְמֹרֶת (256) נ — frisson *m*, chair *f* de poule
צַמַרְמָרְתִּי, ־תִית ת — accompagné de frisson
צַמְרָנִי, ־נִית ת — couvert de laine, poilu
|| צַמְרָנִית (17) נ צמח — phagnalon *m*
צִמְרֵר (460) פ״י — faire frémir *ou* frissonner
|| הִצְטַמְרֵר (494) פ״ע — frissonner
צַמֶּרֶת (251) נ (של־עץ) — cime *f*, sommet *m*
|| בהש — l'élite *f*, les milieux dirigeants
צַמֶּרֶת־הַשִּׁלְטוֹן — les hommes *mpl* au pouvoir
1. צָמַת (301 ת) פ״י (כרת) — détruire, anéantir
|| נִצְמַת (388 ת) פ״ע — être anéanti
|| צִמֵּת (432 ת) פ״י — consumer, tourmenter
|| הִצְמִית (498 ת) פ״י — détruire, anéantir
2. צָמַת (301 ת) פ״י (כיווץ) — contracter, resserrer
|| פ״ע — se contracter, se rétrécir
|| נִצְמַת (388 ת) פ״ע — se contracter, se rétrécir
|| צִמֵּת (432 ת) פ״י — serrer, presser
מטבח — mariner, conserver au vinaigre
3. צָמַת (301 ת) פ״י (שיעבד לצמיתות) — asservir à perpétuité

‖ נִצְמַת (388 ת) פ"ע	être asservi à perpétuité
‖ צִמֵּת (432) פ"י	réduire à l'état de serf
‖ הִצְמִית (498 ת) פ"י	vendre à perpétuité
צֹמֶת (187) ז	jonction *f*, noeud *m*
צֹמֶת־דְּרָכִים	carrefour *m*, croisement *m*
צֹמֶת־רַכָּבוֹת	noeud ferroviaire
צַן (114) ז (קוץ)	ronce *f*, épine *f*
צַן (53) ז	panier *m*
צַנָּא (–) ז ארמית	corbeille *f*, panier *m*
צִנָּה ← צֹאנֶה	
1. צִנָּה (208, ר' גם צִנִּים) נ (קור)	froid *m*
אֲחָזַתּוּ צִנָּה	il a pris froid
צִנִּים פַּחִים	coup *m* de froid
בהש	chausse-trape *f*
2. צִנָּה (208) נ (מגן)	bouclier *m*
‖ (קיר־מגן)	rempart *m*, parapet *m*
‖ (של אקדח)	culasse *f*
3. צִנָּה (208) נ (סירה קטנה)	barque *f*, canot *m*
צְנוֹבָר (91) ז צמח (אורן)	pin *m*
‖ (איצטרובל)	pomme *f* de pin, pignon *m*
צָנוּחַ, צְנוּחָה ת	tombé, affaissé, prostré
צָנוּם, צְנוּמָה ת	sec, maigre, émacié, ratatiné
צִנּוּם (51) ז	dessiccation *f*, déshydradation *f*
צְנוֹן (21) ז צמח	radis *m*
צָנוּן, צְנוּנָה ת	froid, frais
צִנּוּן (51) ז	refroidissement *m*
צְנוֹנִית (17) נ צמח	radis *m* rose
צָנוּעַ, צְנוּעָה ת	modeste, décent, pudique
בַּקָּשָׁה צְנוּעָה	une humble requête
אִשָּׁה צְנוּעָה	femme *f* chaste
‖ (נסתר)	discret, caché
צְנוּעֲתָנוּת (46) נ	pruderie *f*
צְנוּעֲתָנִי, ־נִית ת	prude
1. צִנּוֹר (22) ז	tuyau *m*, tube *m*
צִנּוֹר־נֵפְט	oléoduc *m*, pipe-line *m*
צִנּוֹר־פְּלִיטָה	tuyau d'échappement
מַפְתֵּחַ־צִנּוֹרוֹת ז	clef *f* en tubes
‖ (תעלה)	conduit *m*, canalisation *f*
‖ °(זרם)	jet *m*, courant *m*, flot *m*
‖ צמח	pédicelle *m*
‖ אנטום	conduit, canal *m*, vaisseau *m*
צִנּוֹר־הַדְּמָעוֹת	conduit lacrymal
צִנּוֹר־הַמָּרָה	canal cholédoque
בהש הַצִּנּוֹרוֹת הָרִשְׁמִיִּים	la voie officielle
2. צִנּוֹר (22) ז	gond *m*, crapaudine *f*
‖ (מזלג ארוך)	trident *m*
צִנּוּר (51)	pose *f* de tuyaux
1. צִנּוֹרָה (201) נ (מחט)	aiguille *f* à tricoter
2. צִנּוֹרָה (201) נ (זרם)	jet *m*, flot *m*
צִנּוֹרִי, ־רִית ת	tubulaire
‖ צמח	tubuliflore
צִנּוֹרִית (17) נ	petite aiguille à tricoter
צֶנְזוֹר (ר' ־רים) ז	censeur *m*
צִנְזוּר (50) ז	action *f* de censurer
צִנְזוּר עַצְמִי	autocensure *f*
צֶנְזוּרָה (–) נ	censure *f*
צִנְזֵר (460) פ"י	censurer
צָנַח (331) פ"ע	tomber, glisser, s'affaisser
‖ (ירד במצנח)	sauter en parachute
‖ נִצְנַח (402) פ"ע	s'affaisser, se laisser tomber
‖ הִצְטַנַּח (477) פ"ע	se laisser tomber
‖ הִצְנִיחַ (504) פ"י	laisser tomber
(במצנח)	parachuter
צַנְחָן (97) ז צבא	parachutiste *m*
צַנְחָנוּת (46) נ	parachutisne *m*
צְנִיחָה (201) נ	affaissement *m*, chute *f*
(במצנח)	descente *f* en parachute
צְנִיחָה חָפְשִׁית	chute libre
צְנִים (15) ז	biscotte *f*
צְנִימוּת (48) נ	aridité *f*, maigreur *f*
צְנִימִית (17) נ	petite biscotte
צְנִין (15) ז	ronce *f*, épine *f*
הָיָה לִצְנִינִים בְּעֵינֵי־פ'	irriter qn, déplaire à qn
צִנִּינוּת (48) נ	froid *m*, fraîcheur *f*
בהש (אדישות)	froideur *f*
צְנִיעוּת (48) נ	modestie *f*, pudeur *f*, chasteté *f*
צָנִיף (15, ר' גם ° צְנִיפוֹת) ז	turban *m*
1. צְנִיפָה (201) נ (כריכת־צניף)	action *f* de coiffer d'un turban
2. צְנִיפָה (201) נ (של־סוס)	hennissement *m*
צְנִירָה (201) נ	tricotage *m*, crochet *m*

1. צִנִּית (—) נ רפא — goutte (maladie) *f*, podagre *f*
2. צִנִּית (17) נ (סל) — corbeille *f*, panier *m*
צָנַם (30) פ"ע — se dessécher, maigrir
|| פ"י (ייבש לחם) — griller (du pain)
|| הִצְטַנֵּם (469) פ"ע — se dessécher, se rétrécir
|| הִצְנִים (498) פ"ע (הצטמק) — se rétrécir, maigrir
(התקשה) — se durcir
צִנָּמוֹן (38, בלי ר') ז — sécheresse *f*, maigreur *f*
צְנַמְנַם, ־נַמָּה ת — maigrelet
צָנַן (358 נ) פ"ע — être froid, se refroidir
|| נִצּוֹן (431 נ) פ"ע — se refroidir
|| צִנֵּן (432 נ) פ"י — refroidir, rafraîchir, réfrigérer
|| הִצְטַנֵּן (469 נ) פ"ע — se refroidir
רפא — prendre froid, s'enrhumer
|| הֵצַן (529 נ) או הִצְנִין (498 נ) פ"י — refroidir
פ"ע — se refroidir
צֹנֶן (—) ז — froid *m*
צָנַע (440) פ"י (הסתיר) — cacher, dissimuler
(עשה לצנוע) — obliger à la modestie
|| הִצְטַנֵּעַ (477) פ"ע (הסתתר) — se cacher
(העמיד פני־צנוע) — affecter la modestie
|| הִצְנִיעַ (504) פ"י (הסתיר) — cacher
הִצְנִיעַ עַצְמוֹ — s'effacer
פ"ע (נהג בצניעות) — être modeste
הִצְנִיעַ לֶכֶת — se conduire avec humilité
צֶנַע (—) ז (ענוה) — modestie *f*, humilité *f*
|| (צימצום) — austérité *f*, simplicité *f*
מִשְׁטַר־צֶנַע ז — régime *m* de restrictions
צִנְעָה (—) נ — intimité *f*, vie privée
בְּצִנְעָה — discrètement, dans l'intimité
דְּבָרִים שֶׁבְּצִנְעָה — affaires *fpl* intimes
1. צָנַף (301) פ"י (חבש) — enrouler, bander, mettre (un turban)
(גילגל) — rouler, ballotter
|| נִצְנַף (388) פ"ע (נחבש) — être enroulé
(התגלגל) — être roulé, être ballotté
|| הִצְטַנֵּף (469) פ"ע (נחבש) — s'enrouler
(התכווץ) — se recroqueviller
|| הִצְנִיף (498) פ"י — envelopper, entourer
2. צָנַף (301) פ"ע (סוס) — hennir

|| הִצְנִיף (498) פ"ע — hennir
צָנֶף (165) ז או צְנֵפָה (215) נ — hennissement *m*
צְנֵפָה (229) נ — pelote *f*, enroulement *m*
צִנְצֶנֶת (252) נ — flacon *m*, bocal *m*, pot *m*
צַנָּר (90) ז — fabricant *m* de tuyaux
|| (שרברב) — installateur *m*, plombier *m*
צִנֵּר (432) פ"י — drainer, canaliser
צִנְרוּר (50) ז — tubage *m*
צַנֶּרֶת (251) נ — tuyauterie *f*, canalisation *f*
צַנְתָּר (130) ז — tube *m*, tuyau *m*, sonde *f*
צַעַד (152) ז — pas *m*
בְּצַעֲדֵי־עֲנָק — à pas de géant
הֵצַר צַעֲדֵי־פ' — mettre à qn des bâtons dans les roues
עַל־כָּל־צַעַד וָשַׁעַל — à chaque pas
|| (פעולה) — démarche *f*, disposition *f*
נָקַט צְעָדִים — prendre des mesures
צַעַד מְחֻכָּם — coup *m* habile
צָעַד (326) פ"ע — marcher, défiler
צבא קָדִימָה צְעַד! — en avant – marche!
צְעַד חָפְשִׁי! — pas *m* de route!
|| נִצְעַד (397) פ"ע — marcher
|| צִעֵד (435) פ"ע — aller et venir
|| הִצְעִיד (502) פ"י — faire marcher, faire défiler
(קידם) — faire progresser
1. צְעָדָה (216) נ (הליכה) — marche *f* à pied, défilé *m*
|| (כמחול) — pas *m* de danse
2. צְעָדָה (216) נ (תכשיט) — chaînette (de pied) *f*
צַעֲדוּד (41) ז — petit pas
צָעָה (350) פ"ע — marcher, avancer
|| צִעָה (450, נ' צֵעֲתָה) פ"י — transporter, déporter
צְעוּדָה (102) נ מוס — marche (morceau musical) *f*
צָעוּר, צְעוּרָה ת — triste, affligé
צִעוּר (50) ז — affliction *f*, chagrin *m*
צְעִידָה (201) נ — marche *f*, défilé *m*
צְעִיָּה (201) נ — marche *f*, démarche *f*
צָעִיף (15) ז — voile *m*, résille *f*
|| (לעטיפת הצוואר) — écharpe *f*, cache-col *m*
צָעִיר, צְעִירָה ת — jeune
|| צָעִיר (15) ז — jeune homme *m*

צְעִירָה (201) נ	jeune fille *f*
‖ ספורט	junior *n*
1. צְעִירָה (201) נ (צעירות)	jeunesse *f*
‖ ← צָעִיר	
2. צְעִירָה (201) נ (צער)	tristesse *f*, chagrin *m*
צְעִירוֹן (21) ז	petit jeune homme, jeunot *m*
צְעִירוּת (48, בלי ר') נ	jeunesse *f*
בִּצְעִירוּתוֹ	dans sa jeunesse
צָעַן (326 ג) פ"ע	se déplacer, errer, vagabonder
צָעַף (326) פ"י	couvrir, voiler
‖ נִצְעַף (397) פ"ע	être couvert, être voilé
‖ הִצְטַעֵף (472) פ"ע	se voiler
‖ הִצְעִיף (502) פ"י	couvrir, voiler
צַעֲצוּעַ (9) ז	jouet *m*
‖ °(פיסול)	sculpture *f*
צִעְצֵעַ (465) פ"י	embellir, enjoliver, décorer
‖ הִצְטַעְצֵעַ (496) פ"ע	se divertir, se parer
הִצְטַעְצֵעַ בִּלְשׁוֹנוֹ	user d'un langage affecté
צַעַק (—) ז	cri *m*, clameur *f*
צָעַק (326) פ"ע	crier, se plaindre
צָעַק חָמָס	crier à l'injustice
צָעַק עַל־פְּ'	gronder, réprimander
‖ צָעַק אֶל־	implorer, supplier
צָעַק לְשֶׁעָבַר	se lamenter après coup
‖ נִצְעַק (397) פ"ע	être alerté, être convoqué
(פרץ בצעקות)	s'écrier, pousser des cris
(הושמע) נִצְעֲקָה צְעָקָה	un cri jaillit
‖ צִעֵק (435) פ"ע	s'écrier, pousser des cris
‖ הִצְטַעֵק (472) פ"ע	pousser des cris
‖ הִצְעִיק (502) פ"י	appeler à la rescousse
צְעָקָה (216) נ	cris *mpl*, clameur *f*, plainte *f*
הַכִּצְעָקָתָהּ?	est-ce vraiment si grave?
צַעֲקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	braillard *n*
צַעֲקָנוּת (46) נ	criaillerie *f*
צַעֲקָנִי, ־נִית ת	criard
בהש (רעשני) צֶבַע צַעֲקָנִי	couleur criarde
צַעַר (152) ז	tristesse *f*, peine *f*, chagrin *m*
לְצַעֲרִי	à mon regret
לְמַרְבֵּה־הַצַּעַר	malheureusement
שָׁמַעְתִּי בְּצַעַר רַב	j'ai appris avec beaucoup de peine
‖ (סבל)	douleur *f*, souffrance *f*
צַעַר־בַּעֲלֵי־חַיִּים	tourments *mpl* infligés à des animaux
חֶבְרַת־צַעַר־בַּעֲלֵי־חַיִּים נ	société protectrice des animaux
צַעַר־גִּדּוּל־בָּנִים	la peine qu'on a à élever des enfants
‖ משפט	indemnité *f* pour douleur subie
1. צָעַר (326) פ"ע (היה קטן)	être petit, être peu nombreux
‖ נִצְעַר (397) פ"ע	diminuer (*v. intr.*)
‖ הִצְעִיר (502) פ"י (המעיט)	diminuer (*v. tr.*)
(עשה לצעיר)	rajeunir (*v. tr.*)
פ"ע (התמעט)	diminuer (*v. intr.*)
(נעשה צעיר)	rajeunir (*v. intr.*)
2. צִעֵר (435) פ"י (העציב)	attrister, chagriner
יְדִיעָה מְצַעֶרֶת	triste nouvelle *f*
‖ הִצְטַעֵר (472) פ"ע	être fâché, être contrarié
אֲנִי מִצְטַעֵר	je regrette
צַעֲרָא (—) ז ארמית	peine *f*
צָף ← [צוף]	
‖ צָף (88) ז טכנ	flotteur *m*
צָפַד (303) פ"ע	se dessécher, se contracter
‖ פ"י	dessécher, contracter
‖ נִצְפַּד (389) פ"ע	se dessécher, se coller
‖ צִפֵּד (432) פ"י	dessécher, ratatiner
‖ הִצְטַפֵּד (469) פ"ע	se dessécher, se ratatiner
‖ הִצְפִּיד (499) פ"י	dessécher, contracter
צִפָּדוֹן ← צַפְדִּינָה	
צַפְדִּינָה (—) נ רפא	scorbut *m*
צַפֶּדֶת (—) נ רפא	tétanos *m*
1. צָפָה (347) פ"י (הישקיף)	regarder, observer, assister (à un spectacle)
(חזה מראש)	prévoir
‖ (ארב)	guetter
‖ צִפָּה (453) פ"ע (חיכה)	attendre
לֹא צִפִּיתִי לִרְאוֹתְךָ	je ne m'attendais pas à te voir
(קיווה)	espérer
2. צָפָה (347) פ"י (כיסה)	couvrir, étendre
‖ צִפָּה (453) פ"י	couvrir, revêtir

צִפָּה (208) נ — housse *f*, taie *f*
צָפוּד, צְפוּדָה ת — desséché, ratatiné
צָפוּי, צְפוּיָה ת — prévu, attendu
בִּלְתִּי־צָפוּי — imprévu, inattendu
‖ (מיועד) — destiné
הָיָה צָפוּי לְעֹנֶשׁ — être passible d'une peine
1. צִפּוּי (51) ז (תיקווה) — attente *f*, espoir *m*
2. צִפּוּי (15) ז (כיסוי) — revêtement *m*
צָפוֹן (30, בלי ר׳) ז — nord *m*
צָפוֹנָה — vers le nord
צְפוֹן־מִזְרָח — nord-est
צְפוֹן־מַעֲרָב — nord-ouest
צְפוֹן־אַפְרִיקָה — l'Afrique *f* du Nord
‖ (רוח) — vent *m* du nord, aquilon *m*
צָפוּן, צְפוּנָה ת — caché, réservé
‖ צְפוּנִים ז״ר או צְפוּנוֹת נ״ר — secrets *mpl*
צִפּוּן (15) ז — trésor *m*
צִפּוּן (51) ז — orientation *f* vers le nord
צְפוֹנִי, ־נִית ת — nordique, septentrional, boréal
הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי — le pôle nord
רוּחַ צְפוֹנִית — vent *m* du nord
‖ הַצְּפוֹנִי — l'envahisseur venu du nord
צָפוּף, צְפוּפָה ת — serré, dense, bondé
צִפּוּף (51) ז — resserrement *m*, encombrement *m*
צִפּוֹר (21, ר׳ צִפֳּרִים, צִפֳּרֵי־) נ — oiseau *m*
צִפּוֹר נוֹדֶדֶת — oiseau migrateur
צִפּוֹר־עֵדֶן — paradisier *m*
‖ (בועת־אויר) — bulle *f* d'air
‖ צִפּוֹר־הַנֶּפֶשׁ — gorge *f*
בהש — l'endroit le plus sensible
צִפּוֹרָה (201) נ — oiselle *f*, oisillon *m*
צִפּוֹרִי, ־רִית ת — d'oiseau
צִפּוֹרִית (17) נ — oiselle *f*
צִפּוּת (45) נ — attente *f*, espoir *m*
צִפְחָה (242) נ — ardoise *f*
צַפַּחַת (246) נ — flacon *m*, fiole *f*
צָפִיד, צְפִידָה ת — rigide
צְפִיָּה (202) נ — observation *f*, contemplation *f*
1. צִפִּיָּה (202) נ (תוחלת) — attente *f*, espoir *m*
2. צִפִּיָּה (202) נ (מעטפה לכר) — taie *f* d'oreiller
צַפִּיחִית (17) נ — galette *f*, gaufrette *f*
כְּצַפִּיחִית בִּדְבַשׁ — comme un beignet au miel
צְפִינָה (201) נ — embuscade *f*, guet-apens *m*, cachette *f*
צְפִיעַ (11) ז — excrément *m*, crotte *f*
צְפִיעָה (201) נ — petit enfant
צְפִיפוּת (48) נ — densité *f*, affluence *f*, encombrement *m*
‖ פיס — densité
צָפִיר (15) ז — bouc *m*
1. צְפִירָה (201) נ (של־מכונית) — coup *m* de klaxon
‖ (של־צופר) — hurlement (de sirène) *m*
2. צְפִירָה (201) נ (נזר) — couronne *f*
3. צְפִירָה (201) נ (מועד) — moment *m*, occasion *f*
‖ (שחר) — matin *m*, aube *f*, aurore *f*
צְפִירָה (ר׳ ־רוֹת) נ — troupe *f*
צָפִית (17) נ — nappe *f*
צִפִּית (ר׳ צִפִּיּוֹת) נ — taie *f* d'oreiller
1. צָפַן (303 נ) פ״י — cacher, abriter, réserver
‖ (ארב) — s'embusquer, guetter
‖ נִצְפַּן (389 נ) פ״ע — se cacher, être caché
‖ הִצְפִּין (499 נ) פ״י — cacher
2. צִפֵּן (432 נ) פ״י (ערך בצופן) — chiffrer
3. [צפן] הִצְפִּין (499 נ) פ״ע (פנה צפונה) — se diriger vers le nord
צֹפֶן (191) ז — chiffre (code secret) *m*
צְפַנְיָה ש״פ ז — Sophonie *m*
צָפְנַת פַּעְנֵחַ ש״פ ז — Tsafenat-Pa'néah (surnom de Joseph) *m*
‖ בהש — esprit profond
צֶפַע (179) ז זואול — vipère *f*
צִפְעוֹן (21) ז זואול — aspic *m*
צִפְעוֹנִי, ־נִית ת — venimeux, vipérin, vipéridé
‖ צִפְעוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז — vipère *f*, aspic *m*
צָפַף (303) פ״י — serrer, presser, comprimer
‖ נִצְפַּף (389) פ״ע — être pressé, être comprimé
‖ צִפֵּף (432) או צוֹפֵף (455) פ״י — serrer, entasser
‖ הִצְטוֹפֵף (488) פ״ע — se presser, se serrer
‖ הִצְפִּיף (499) פ״י — resserrer,entasser
פ״ע — s'encombrer, devenir dense
צֶפֶף (—) ז — densité *f*, congestion *f*
צְפָפָה (215) נ — amas *m*, tas *m*

צִפְצוּף (51) ז sifflement *m*, gazouillement *m*
1. צִפְצֵף (460) פ"ע (שרק) siffler, siffloter
(ציפור) gazouiller, pépier
עממי אֲנִי מְצַפְצֵף עָלָיו je m'en moque
אֵין פּוֹצֶה פֶּה וּמְצַפְצֵף personne ne bronche
2. צִפְצֵף (460) פ"ע (נדחק) être entassé, être serré
(ביצבץ) émerger,surgir
|| הִצְטַפְצֵף (494) פ"ע (נצרך) être gêné
3. [צפצף] הִצְטַפְצֵף (494) פ"ע (הזדקק) être épuré
צַפְצֵפָה (ר' ־פוֹת) נ (ציפצוף) sifflement *m*
|| (משרוקית) sifflet *m*
צַפְצָפָה (223) נ צמח peuplier *m*
צִפְצְפָנִי, ־נִית ת gazouillant
צִפְצֶפֶת (256) נ gazouillis *m*
צֶפֶק (166) ז אנטום péritoine *m*
צַפֶּקֶת (—) נ רפא péritonite *f*
1. צָפַר (303) פ"ע siffler
(מכונית) klaxonner
(צופר־אזעקה) hurler (sirène)
|| הִצְפִּיר (499) פ"י faire entrendre un sifflement
2. צָפַר (303) פ"ע (השכים) se lever tôt, partir tôt
1. צְפַר (166) ז (בוקר) matin *m*
2. צֶפֶר (166) ז (עטרה) couronne *f*
צַפָּר (90) ז oiselier *m*
צַפְרָא (—) ז ארמית matin *m*
צַפְרָא טָבָא! bonjour!
צְפַרְדֵּעַ (ר' ־דְּעִים) נ זואול grenouille *f*
צִפְרוֹנוּת (48) נ caprice *m*, entêtement *m*
צִפְרוֹנִי, ־נִית ת capricieux, entêté
צַפָּרוּת (46) נ aviculture *f*, oisellerie *f*
צְפִיר (1) ז (רוח) zéphyr *m*, vent *m* du matin
|| (שד) démon *m* du matin
צְפִירִית (17) נ מוס aubade *f*
1. צִפֹּרֶן (194, זוגי צִפָּרְנַיִם 261) נ אנטום ongle *m*
נָטַל צִפָּרְנָיו se couper les ongles
בהש נֶאֱחַז בְּצִפָּרְנָיו בְּ־ s'accrocher à
|| (לכתיבה) plume (pour écrire) *f*
°(חרט) צִפֹּרֶן־שָׁמִיר pointe *f* de diamant
|| (בפרח) pédoncule *m*
צִפָּרְנֵי־חָתוּל calendule *f*, souci *m*

2. צִפֹּרֶן (194) נ צמח oeillet *m*
צִפָּרְנִית (17) נ צמח silène *m*
צִפֹּרֶת (ר' צִפֳּרוֹת) נ oiselle *f*
|| צִפֹּרֶת־כְּרָמִים papillon *m*
צְפַת ש"פ נ (עיר) Safed *m*
צֶפֶת (ר' צְפָתוֹת) נ chapiteau *m*
צֹפֶת (187) ז écume *f*, crasse *f*, résidus *mpl*
צִץ ← 2.1. [ציץ]
צַק, צֶקֶת ← יָצַק
צִקּוּן (—) ז effusion *f*, épanchement *m*
צִקּוּן לַחַשׁ או צִקּוּן־לַחַשׁ prière silencieuse
° צִקְלוֹן (21) ז sac *m*, baluchon *m*
צִקְצוּק (51) ז crépitement *m*
צִקְצֵק (460) פ"ע crépiter
צַר, צָרָה ת étroit, serré
צַר לוֹ הַמָּקוֹם être à l'étroit
צַר־אֹפֶק או ־מֹחַ borné
צַר־עַיִן envieux, mesquin
לֶחֶם צַר portion congrue
|| (צער) צַר לִי je regrette
בַּצַּר לוֹ dans sa détresse
|| צַר (57) ז (אויב) ennemi *m*, adversaire *m*
° צַר (—) ז (צור) pierre *f*, roche *f*
צַר (ר' צָרִים) ז (קיסר־רוסיה) tsar *m*
1. צֹר (ר' צֻרִים) ז (חלמיש) silex *m*, caillou *m*
חַרְבוֹת־צֻרִים נ"ר couteaux *mpl* de pierre
כְּלֵי־צֹר ז"ר outils *mpl* de silex (préhistoriques)
תְּקוּפַת־הַצֹּר נ âge *m* de la pierre taillée
2. צֹר (עיר) ← צוֹר
צָרַב (301) פ"י brûler, échauder, roussir
בהש כְּאֵב צוֹרֵב douleur cuisante
|| (גלף) corroder, graver
|| נִצְרַב (388) פ"ע être brûlé, être roussi
|| צֵרֵב (437) פ"י brûler, roussir
|| רפא cautériser
(גרם צרבת) donner des brûlures d'estomac
|| הִצְטָרֵב (473) פ"ע être brûlé
|| הִצְרִיב (498) פ"י brûler, corroder
צָרֶב (—) ז brûlure *f*, cautère *m*
צָרְבוֹן (37) ז vent brûlant

צָרֶבֶת (–) נ — brûlure *f*
|| רפא (מיחושים בקיבה) — brûlures *fpl* d'estomac, aigreurs *fpl*
|| ° אֵשׁ צָרֶבֶת — feu ardent
צָרַד (307) פ"ע — crier d'une voix enrouée
|| נִצְרַד (388) פ"ע — s'enrouer
|| הִצְטָרֵד (473) פ"ע — s'enrouer
|| הִצְרִיד (498) פ"י — rendre enroué
פ"ע (נעשה צרוד) — s'enrouer
(צעק) — crier d'une voix enrouée
צָרֶד (165) ז או צְרָדָה (212) נ — cri *m* rauque
צֶרֶדָה (–) נ — médius *m*, majeur *m*
הִכָּה בְּאֶצְבַּע צֶרֶדָה — claquer du doigt
צַרְדָנִי, -נִית ת — enroué, rauque
צְרַדְרַד, -רַדָּה ת — légèrement enroué
צָרֶדֶת (–) נ רפא — enrouement *m*, laryngite *f*
צָרָה (210) נ — peine *f*, misère *f*, malheur *m*
צָרַת-נֶפֶשׁ — détresse *f*, désespoir *m*
צָרָה צְרוּרָה — terrible malchance *f*
צָרַת-רַבִּים חֲצִי-נֶחָמָה — peine partagée est à moitié oubliée
אָח לְצָרָה ז — compagnon *m* d'infortune
עַל-כָּל-צָרָה שֶׁלֹּא תָבוֹא — pour parer à toute éventualité
גָּרַם צָרוֹת — causer des ennuis
|| (צרות) — étroitesse *f*
צָרַת-עַיִן — envie *f*, mesquinerie *f*
|| (אישה מתחרה) — rivale *f*
צָרוּב, צְרוּבָה ת — brûlé, corrodé, cautérisé
צָרוּד, צְרוּדָה ת — enroué, rauque
|| צְרוּדוֹת תה"פ — d'une voix rauque
צָרוּי, צְרוּיָה ת דקדוק — affecté de la voyelle *tséré*
צְרוּכָה (201) נ צבא — attirail *m*
צָרוּעַ, צְרוּעָה ת — lépreux
עממי כָּל-צָרוּעַ וְכָל-זָב — la racaille, la pègre
צָרוֹף (31, ר' צָרוֹפִים) ז — orfèvre *m*
צָרוּף, צְרוּפָה ת — purifié
זָהָב צָרוּף — or pur
מַחְשָׁבָה צְרוּפָה — pensée abstraite
1. צֵרוּף (49) ז (חיבור) — réunion *f*, liaison *f*
צֵרוּף-נְסִבּוֹת — conjoncture *f*
צֵרוּפֵי-לָשׁוֹן — locutions *fpl* idiomatiques
מתמט צֵרוּפִים — combinaisons *fpl*
|| (תוספת) — adjonction *f*, addition *f*
בְּצֵרוּף- — accompagné de
|| (החלפת-מעות) — échange *m* de monnaie
2. צֵרוּף (49) ז (זיקוק) — affinage *m*, épuration *f*
1. צְרוֹר (22) ז (חבילה) — paquet *m*, faisceau *m*
צְרוֹר-דֹּאַר — colis postal
צְרוֹר-מַפְתְּחוֹת — trousseau *m* de clés
צְרוֹר-נְיָרוֹת — liasse *f* de papiers
בהש צְרוֹר נָקוּב — bourse trouée
צבא צְרוֹר-יְרִיּוֹת — rafale *f* de coups de feu
דת תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים — qu'il ait part à la vie éternelle
2. צְרוֹר (22) נ (אבן קטנה) — caillou *m*
|| בהש (חתיכה) — copeau *m*, petit morceau
צָרוּר, צְרוּרָה ת (קשור) — lié, attaché, gardé en mémoire
|| בהש אִשָּׁה צְרוּרָה — femme empêchée de se marier
צָרוּת (46) נ — étroitesse *f*
צָרוּת-אֹפֶק או -מֹחַ — étroitesse d'esprit
צָרוּת-עַיִן — envie *f*, mesquinerie *f*
1. צָרַח (331) פ"ע (צעק) — crier, hurler
|| הִצְטָרֵחַ (476) פ"ע — se mettre à crier
|| הִצְרִיחַ (504) פ"ע — crier, hurler
2. [צרח] הִצְרִיחַ (504) פ"ע (בשחמט) — roquer
צֶרַח (179) ז או צְרָחָה (215) נ — cri *m*, hurlement *m*
צַרְחָן, -נִית (ר' -נִים, -נִיּוֹת) ש — braillard *n*
צַרְחָנוּת (46) נ — criaillerie *f*
צַרְחָנִי, -נִית ת — criard
צֳרִי (199) ז — baume *m*
צְרִיבָה (201) נ — brûlure *f*, cautérisation *f*
|| (גילוף) — corrosion *f*
צָרִיד, צְרִידָה ת — enroué, sec, rauque
צְרִידוּת (48) נ — enrouement *m*
צְרִיחַ (9) ז — tour *f*, donjon *m*
|| צבא (בטנק) — tourelle *f*
|| (בשחמט) — tour
צְרִיחָה (201) נ — cri strident
צְרִיחוֹן (ר' -נִים) ז — petite tour, tourelle *f*

צָרִיךְ, צְרִיכָה ת (זקוק) qui a besoin
אֲנִי צָרִיךְ לִמְנוּחָה j'ai besoin de repos
הַדָּבָר צָרִיךְ עִיּוּן cela mérite examen
|| (נחוץ) צָרִיךְ לָלֶכֶת il faut partir
אֵין צָרִיךְ לוֹמַר inutile de dire
|| (חייב) tenu de *ou* à, obligé à
צָרִיךְ אָדָם לָדַעַת on doit savoir
צְרִיכָא (–) ת ארמית c'est nécessaire
צְרִיכָה (201) נ consommation *f*, besoin *m*
צְרִים (1) ז cri discordant
צְרִימָה (201) נ (צביטה) pincement *m*, pinçure *f*
|| (חוסר־הרמוניה) dissonance *f*
צְרִיף (1) ז baraque *f*, hutte *f*
|| ספורט pyramide (de gymnastes) *f*
צְרִיף (15) ז alun *m*
צְרִיפָה (201) נ affinage *m*, épuration *f*
צְרִיפוֹן (21) ז petite baraque
צָרִיר, צְרִירָה ת un peu étroit
צְרִירָה (201) נ emballage *m*, empaquetage *m*
צָרַךְ (301, בינוני צָרִיךְ) פ"ע (חייב) avoir besoin de
|| פ"י (השתמש) consommer
|| נִצְרַךְ (388) פ"ע être obligé, avoir besoin
(חי במחסור) être dans le besoin
נִצְרַךְ לִנְקָבָיו faire ses besoins
|| הִצְטָרֵךְ (473) פ"ע être obligé, avoir besoin
אֶצְטָרֵךְ לְךָ j'aurai besoin de ton aide
|| הִצְרִיךְ (498) פ"י nécessiter, requérir
צֹרֶךְ (187) ז besoin *m*, nécessité *f*
אֵין־לִי צֹרֶךְ בְּ־ je n'ai pas besoin de
לְצֹרֶךְ־חֹק־זֶה au sens de cette loi
שֶׁלֹּא לְצֹרֶךְ inutilement
בְּעֵת־הַצֹּרֶךְ en cas de besoin
כָּל־צָרְכּוֹ tant qu'il faut, suffisamment
צָרְכֵי־צִבּוּר affaires publiques
צָרְכֵי־אֹכֶל denrées *fpl* alimentaires
צָרְכֵי־מִשְׂרָד articles *mpl* de bureau
עָשָׂה צְרָכָיו או פָּנָה לִצְרָכָיו faire ses besoins
צַרְכָן (97) ז consommateur *m*
צַרְכָנוּת (46) נ consommation *f*
צַרְכָנִי, ־נִית ת de consommation
צַרְכָנִיָּה (202) נ minimarché *m*

צֶרֶם או צָרֶם (–) ז dissonance *f*, cacophonie *f*
צָרַם (301) פ"י blesser, pincer, écorcher
בהש צָרַם אֶת־הָאֹזֶן écorcher les oreilles
|| הִצְרִים (498) פ"י pousser un cri discordant
הִצְרִים אֶת־הָאֹזֶן écorcher les oreilles
צֶרֶמוֹנְיָה (ר' ־יוֹת) נ cérémonie *f*
צֹרָן (–) ז כים silicium *m*
צָרָנִי, ־נִית ת כים siliceux
[צרע] הִצְטָרֵעַ (476) פ"ע contracter la lèpre
צִרְעָה (242) נ חרק guêpe *f*
צָרַעַת (245, בלי ר') נ lèpre *f*
1. צָרַף (301) פ"י (טיהר) affiner, épurer
|| נִצְרַף (388) פ"ע être affiné, être épuré
|| צֵרֵף (437) פ"י affiner, épurer
|| הִצְטָרֵף (473) פ"ע être affiné, être épuré
2. צֵרֵף (437) פ"י (חיבר) joindre, combiner
(הוסיף) ajouter
צֵרֵף מַחֲשָׁבָה לְמַעֲשֶׂה joindre l'acte à la pensée
מְצֹרָף בָּזֶה ci-joint
|| הִצְטָרֵף (473) פ"ע se joindre, s'ajouter
צֶרֶף ז combinaison *f*
|| (צירוף מלים למושג אחר) locution *f*
צָרְפַת ש"פ נ (מדינה) la France
צָרְפָתִי, ־תִיָּה (ר' ־תִים, ־תִיּוֹת) ש Français *n*
|| צָרְפָתִי, ־תִית ת français
דַּבֵּר צָרְפָתִית parler français
1. צַרְצוּר (41) ז (כד) cruche *f*
2. צַרְצוּר (41) או צְרָצַר (צִרְצַר־) ז חרק grillon *m*
צִרְצוּר (51) ז grésillement (du grillon) *m*
צִרְצֵר (460) פ"ע grésiller (grillon)
|| הִצְטַרְצֵר (494) פ"ע crépiter, grésiller
צֶ'רְקֶסִי (ר' ־סִים) ז Circassien *m*, Tcherkesse *m*
1. צָרַר (359) פ"י (ארז) emballer, empaqueter
|| נִצְרַר (388) פ"ע être empaqueté, être ficelé
(נקרש) so coaguler, se cailler
|| צֵרֵר (437) פ"י attacher, ficeler
2. צָרַר (359) פ"י (הציק) harceler, tourmenter
(שנא) être hostile à, détester
|| (עת' יֵצַר) פ"ע (היה צר לו) être à l'étroit, être angoissé

|| הִצְטָרֵר (473) פ"ע — se rétrécir

|| הֵצֵר (527) פ"י — rétrécir, resserrer

(הציק) — harceler, presser, tourmenter

הֵצֵר צְעָדֵי־פְ' — gêner les mouvements de qn

פ"ע (הצטער) — être dans la détresse

צָרָתָה (—) נ — misère *f*, détresse *f*

בְּצָרָתָה לִי — dans ma détresse

צִתָּה (208) או צִתִּית (17) נ — briquet *m*, allumette *f*

צִתּוּת (51) ז — écoute *f*, guet *m*

צַתְרָה (ר' ־רוֹת) נ צמח — sarriette *f*

צַתְרָנִית (17) נ צמח — thym *m*

צִתֵּת (ת 432) פ"י — allumer

ק

ק (קוֹף)	*qof* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ק'	[valeur numérique:] 100
קָא (קָא־, קָאוֹ; בלי ר') ז	vomissure *f*
קָאדִי (ר' ־דִים) ז דת	cadi (juge musulman) *m*
קָאָה (350) פ"י	vomir
קָאָק (109) ז עוף	choucas *m*
קָאָת (ר' קָאָתוֹת) נ עוף	pélican *m*
1. קַב (53) ז	*qav* (mesure de capacité) *m*
קַב וְנָקִי	peu mais bien
2. קַב (53, זוגי קַבַּיִם) ז (משענת)	béquille *f*
(של קיטע)	jambe *f* de bois
‖ ספורט קַבַּיִם	échasses *fpl*
1. קָבַב (358) פ"י (קילל)	maudire, exécrer
2. קִבֵּב (432) פ"י (האהיל)	couvrir, abriter
קֵבָה (229) נ אנטום	estomac *m*
°קֳבָה (210) נ	utérus *m*
קַבָּה (208) נ (קללה)	malédiction *f*
קִבָּה (447) פ"ע	s'appuyer sur des béquilles
קֻבָּה (209) נ	alcôve *f*, petite chambre
‖ (בית־זונות)	lupanar *m*
‖ (חופה)	dais *m*, voûte *f*
קָבוּב, קְבוּבָה ת	voûté, arqué, cintré
קִבּוּב (51) ז	voûte *f*, cintre *m*
קָבוֹט (30) ז	panier *m*
קִבּוּל (51) ז (קבלה)	réception *f*, acceptation *f*
‖ (נפח)	capacité *f*, contenance *f*
בֵּית־קִבּוּל ז	réceptacle *m*
כְּלִי־קִבּוּל ז	récipient *m*
בהש קִבּוּל־חֹם	capacité thermique
קְבוּלִית (17) נ	jerrycan *m*, bidon *m*
קָבוּעַ, קְבוּעָה ת (יציב)	fixe, permanent
מְחִיר קָבוּעַ	prix *m* fixe
עוֹבֵד קָבוּעַ	travailleur titulaire
יָמִים קְבוּעִים	jours *mpl* fixes
‖ (תקוע) קָבוּעַ בַּקִּיר	fixé au mur
‖ מתמט קָבוּעַ ז	constante *f*
קִבּוּעַ (44, בלי ר') ז	fixation *f*
קִבּוּץ (51) ז (איסוף)	rassemblement *m*
קִבּוּץ־גָּלֻיּוֹת	rassemblement des dispersés
קִבּוּץ־נְדָבוֹת	collecte *f* de dons
‖ (קהל)	foule *f*, population *f*
‖ (בגדים)	drapé *m*
‖ (משק שיתופי)	*qibbouts m*, colonie *f* collectiviste
‖ מתמט קִבּוּץ אַלְגֶּבְּרִי	groupe *m* algébrique
‖ אסטר	conjonction *f*
‖ דקדוק שֵׁם־קִבּוּץ ז	nom collectif
קֻבּוּץ (ר' ־צִים) ז דקדוק	*qoubbouts (ou* bref) *m*
קִבּוּצַאי, ־צָאִית או קִבּוּצְנִיק, ־קִית ש	membre *n* de *qibbouts*
קְבוּצָה (201) נ (אוסף)	collection *f*
‖ (חברה)	groupe *m*
ספורט	équipe *f*
רֹאשׁ־קְבוּצָה ז	chef *m* d'équipe, capitaine *m*
‖ (משק שיתופי)	village coopératif
‖ מתמט	ensemble *m*, groupe
‖ אסטר קְבוּצַת־כּוֹכָבִים	constellation *f*
קִבּוּצִי, ־צִית ת	collectif
עֹנֶשׁ קִבּוּצִי	punition collective
‖ (של־קיבוץ)	de *qibbouts*
קִבּוּצָנוּת (46) נ	collectivisme *m*
קִבּוּצְנִיק ← קִבּוּצַאי	

קְבוּצָתִי, ־תִית ת — collectiviste

קַבּוֹר (ר׳ ־רִים) ז — fossoyeur *m*

קְבוּרָה (201) נ — enterrement *m*, inhumation *f*

הוּבָא לִקְבוּרוֹת — être enterré *ou* inhumé

|| °(קבר) — tombe *f*

קַבּוּת (30) ז — panier *m*

קַבִּיָּה (202) נ זואול — cobaye *m*

קֻבִּיָּה (202) נ מתמט — cube *m*

|| (במשחק) — dé *m*

מְשַׂחֵק בְּקֻבִּיָּה — joueur *m* de dés, aventurier *m*

קָבִיל, קְבִילָה ת משפט — recevable, admissible, acceptable

קְבִילָה (201) נ משפט — plainte *f*

נְצִיג־קְבִילוֹת ז — médiateur *m*

קְבִילוּת (48) נ — recevabilité *f*

קָבִיעַ (11) ז טכנ — attache *f*

1. קְבִיעָה (201) נ — fixation *f*, détermination *f*

קְבִיעַת־מוֹעֵד — fixation d'une date

קְבִיעַת־הַחֹדֶשׁ — fixation de la néoménie

קְבִיעַת־עֻבְדּוֹת — constatation *f* de faits

|| (התקנה) — fixation

קְבִיעַת־תְּמוּנָה בַּקִּיר — fixation d'un tableau au mur

2. קְבִיעָה (201) נ (קיפוח) — fraude *f*, spoliation *f*

קְבִיעוּת (48) נ — stabilité *f*, permanence *f*

(של־עובד) — titularisation *f*

|| בִּקְבִיעוּת תה״פ — régulièrement, constamment

קְבִירָה (201) נ — enterrement *m*

קֵבִית (17) נ — ventricule *m*

1. קָבַל (303) פ״ע (התלונן) — se plaindre, porter plainte

קוֹבַלְנִי עָלֶיךָ — j'ai à me plaindre de toi

2. קִבֵּל (432) פ״י — recevoir

קִבַּלְתִּי מִכְתָּב — j'ai reçu une lettre

קִבֵּל פְּנֵי־פ׳ — recevoir qn

|| (הסכים) — accepter

אֲנִי מְקַבֵּל אֶת־דַּעְתְּךָ — je me range à ton avis

קִבֵּל אַחֲרָיוּת — assumer une responsabilité

קִבֵּל עַל־עַצְמוֹ — prendre sur soi, se charger

קִבֵּל עָלָיו אֶת־הַדִּין — se résigner à son sort

|| הִתְקַבֵּל (466) פ״ע — être reçu, être accepté

הִתְקַבֵּל מִבְרָק — un télégramme est arrivé

הִתְקַבֵּל לָאוּנִיבֶרְסִיטָה — être reçu à l'université

הַהַצָּעָה הִתְקַבְּלָה — la proposition a été adoptée

הַדָּבָר מִתְקַבֵּל עַל־הַדַּעַת — c'est plausible

|| הִקְבִּיל (499) פ״י — faire accepter

הִקְבִּיל אֶת־פְּנֵי־פ׳ — aller à la rencontre de

(הישווה) — mettre en parallèle

|| פ״ע — être parallèle, correspondre

קָבָל־ מ״י — en face de, devant, en présence de

קָבָל־עַם וְעֵדָה — publiquement, au grand jour

קֳבֵל־ מ״י ארמית — en face de

זֶה לְקָבֵל־זֶה — l'un vis-à-vis de l'autre

1. °קֹבֶל (קָבְלוֹ) ז — bélier (arme) *m*

2. קֹבֶל (190, בלי ר׳) ז או קֻבְלָה (215) נ (תלונה) — plainte *f*

קַבָּל (90) ז (קבלן) — entrepreneur *m*

|| חשמל — condensateur *m*

קַבָּלָה (221) נ — réception *f*, accueil *m*

שְׁעוֹת־קַבָּלָה נ״ר — heures *fpl* de réception

קַבָּלַת־פָּנִים — réception

דת קַבָּלַת־שַׁבָּת — accueil du sabbat

(אישור־תשלום) — reçu *m*, quittance *f*, récépissé *m*

|| (מסורת) — tradition *f*

|| (חכמת־הנסתר) — Kabbale *f*

קַבָּלָה מַעֲשִׂית — Kabbale pratique

קֻבְלָה ←קֹבֶל

קַבְּלוּת (46) נ — travail *m* à la pièce

שְׂכַר־קַבְּלוּת ז — forfait *m*

קַבָּלִי, ־לִית ת — kabbalistique

קַבְּלָן (97) ז — entrepreneur *m*, travailleur *m* à la pièce

קַבְּלַן־מִשְׁנֶה — sous-traitant *m*

צבא — fournisseur *m*, adjudicataire *m*

|| עָרֵב קַבְּלָן — garant *m* assignable

קַבְּלָנוּת (46) נ — travail *m* à forfait

קַבְּלָנִי, ־נִית ת — à la pièce, à forfait, forfaitaire

חֶבְרָה קַבְּלָנִית — société *f* de travaux publics

קַבֹּלֶת (256) נ (עבודה)	travail *m* à la pièce
‖ (יכולת־קליטה)	capacité *f*, contenance *f*
קֶבֶס (166) ז	nausée *f*, dégoût *m*
קִבֵּס (432) פ״י	donner la nausée
‖ הִקְבִּיס (499) פ״י	donner la nausée
קַבֶּסֶת (—) נ	rabâchage *m*, rumination *f*
קַבְּסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש עממי	raseur *n*
קַבְּסְתָנִי, ־נִית ת	nauséabond
1. קָבַע (329) פ״י (תקע)	fixer, enfoncer
קָבַע מַסְמֵר	enfoncer un clou
קָבַע מְנוֹרָה בַּקִּיר	fixer une lampe au mur
‖ (יעד)	désigner, déterminer, fixer
קוֹבֵעַ בְּרָכָה לְעַצְמוֹ	important par lui-même
קָבַע כְּלָל	établir une règle
קָבַע מְחִיר	fixer un prix
קָבַע מֵרֹאשׁ	arrêter d'avance
קָבַע עֶמְדָּה	prendre position
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה	réserver des heures à l'étude
קָבַע תַּאֲרִיךְ	fixer une date
‖ (הצהיר)	déclarer, constater
‖ נִקְבַּע (401) פ״ע	être fixé
‖ קִבֵּעַ (440) פ״י	insérer
‖ הִתְקַבֵּעַ (477) פ״ע	se fixer solidement
‖ הִקְבִּיעַ (505) פ״י	fixer solidement, enraciner
2. קָבַע (329) פ״י (קיפח)	spolier, discriminer
קָבַע נַפְשׁוֹ	risquer sa vie
קֶבַע (—) ז	régularité *f*, permanence *f*
אֲכִילַת־קֶבַע נ	repas régulier
דִּירַת־קֶבַע נ	domicile *m* fixe
צְבָא־קֶבַע ז	armée *f* de métier
עֲשֵׂה תּוֹרָתְךָ קֶבַע!	étudie régulièrement!
דֶּרֶךְ־קֶבַע	en permanence
קִבְעוֹן (38) ז	trait permanent
‖ פסיכ	fixation *f*, inhibition *f*
קֻבַּעַת (246) נ	coupe *f*
קָבַץ (303) פ״י (צבר)	amasser, entasser
קָבַץ עַל־יָד	économiser peu à peu
‖ (הקהיל)	assembler, rassembler
‖ נִקְבַּץ (389) פ״ע (נצבר)	être amassé *ou* réuni
(נקהל)	se rassembler
‖ (נוקד בקובוץ)	être affecté de la voyelle *qoubbouts*
‖ קִבֵּץ (432) פ״י (צבר)	amasser, entasser
קִבֵּץ נְדָבוֹת	recueillir des aumônes
(כינס)	réunir, rassembler
(בתפירה)	plisser, faire des plis, froncer
‖ הִתְקַבֵּץ (466) פ״ע	s'amasser, s'entasser
(התאסף)	se rassembler
אסטר	se trouver en conjonction
קֹבֶץ (191) ז	recueil *m*, corpus *m*
קְבָצָה ← קְבוּצָה	
קַבְּצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	mendiant *n*
קִבְּצֵן (460 ג) פ״ע	mendier
קַבְּצָנוּת (46) נ	mendicité *f*
קַבְּצָנִי, ־נִית ת	indigent, parcimonieux
קַבְקַב (53) ז	sabot *m*
קָבַר (303) פ״י	enterrer, inhumer, enfouir
‖ נִקְבַּר (389) פ״ע	être enterré, être enfoui
‖ קִבֵּר (432) פ״י	enterrer
קֶבֶר (166, ר׳ גם קְבָרוֹת) ז	tombe *f*, tombeau *m*, sépulcre *m*
קֶבֶר־אָבוֹת	caveau *m* de famille
בֵּית־קְבָרוֹת ז	cimetière *m*
קַבָּר (90) ז	fossoyeur *m*
קִבָּר (—) ז	son (de blé) *m*
פַּת־קִבָּר נ	pain bis
קַבְּרָן (97) ז	fossoyeur *m*, croque-morts *m*
קַבַּרְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג	goujon *m*
קַבְּרָנוּת (46) נ	pompes funèbres *fpl*
קַבַּרְנִיט (ר׳ ־טִים) ז (באנייה)	capitaine *m*
(במטוס)	pilote *m*
קִבֹּרֶת (256) נ אנטום	biceps *m*
קִבֹּרֶת־הָרֶגֶל	biceps fémoral
קֵבָתִי, ־תִית ת	gastrique, stomacal
קַד (—) ז	bûcher *m*, foyer *m*
1. קָדַד (358) פ״ע (התכופף)	s'incliner, se courber
קַד קִדָּה	faire une révérence
2. קָדַד (303) פ״י (קדח)	forer, creuser, découper
‖ נִקְדַּד (389) פ״ע	être foré, être creusé
‖ קִדֵּד (432) פ״י	aléser
קֹדֶד (166) ז צמח	astragale *m*

קָדָה (347) פ"ע — s'incliner
1. קִדָּה (208) נ — révérence (salut) *f*, courbette *f*
2. קִדָּה (208) נ צמח — casse *f*
1. קִדּוּד (51) ז — alésage *m*
2. קִדּוּד (51) ז — codage *m*
קַדּוֹחַ (32, ר' קַדּוֹחִים) ז — foreur *m*
קִדּוּחַ (44, ר' ־חִים, ־חֵי־) ז — forage *m*, alésage *m*
מִגְדַּל־קִדּוּחַ ז — derrick *m*, chevalement *m*
קִדּוּחַ־נֵפְט — forage de puits de pétrole
קָדוּם, קְדוּמָה ת (עתיק) — ancien, antique
הַמִּזְרָח הַקָּדוּם — l'Orient ancien
‖ (מוקדם) — anticipé, préalable
דֵּעָה קְדוּמָה — préjugé *m*, parti pris
קִדּוּם (51) ז — avancement *m*, affrontement *m*
קִדּוּם־פְּנֵי־אוֹרֵחַ — réception *f* d'un hôte
קִדּוּם־פְּנֵי־הָרָעָה — précautions *fpl*
קִדּוּם־הַמַּדָּע — encouragement *m* des sciences
קִדּוּם־מְכִירוֹת — promotion *f*
קְדוּמִים ז"ר — ancienneté *f*, antiquité *f*
נַחַל־קְדוּמִים ז — fleuve *m* antique
קְדוּמִית (ר' ־מִיּוֹת) נ ביול — protozoaire *m*
קִדּוּמָנִי, ־נִית ת — antérieur, de devant
‖ קִדּוּמָנִית תה"פ — en avant
קַדּוּר (—) ז — obscurité *f*
קָדוּר, קְדוּרָה ת — obscur, sombre
קִדּוּר (51) ז — forage *m*, alésage *m*
קְדוֹרַנִּי, ־נִּית ת — obscur, sombre, triste
‖ קְדוֹרַנִּית תה"פ — tristement
קָדוֹשׁ, קְדוֹשָׁה ת — saint, sacré
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא — le Saint béni soit-il (Dieu)
הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה — la Terre sainte
‖ (מעונה) — martyr
מֵת מוֹת־קְדוֹשִׁים — subir le martyre
קִדּוּשׁ (51) ז — sanctification *f*, consécration *f*
קִדּוּשׁ־הַחֹדֶשׁ — proclamation *f* de la néoménie
קִדּוּשׁ־הַלְּבָנָה — consécration de la lune (au début du mois)
קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם — sanctification du Nom divin
מֵת עַל־קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם — subir le martyre
‖ דת (ברכה) — *qiddouch* (sanctification du sabbat et des fêtes) *m*

‖ קִדּוּשִׁים או ארמית קִדּוּשִׁין ז"ר — mariage religieux (juif)
חֻפָּה וְקִדּוּשִׁים — justes noces *fpl*
מְסַדֵּר־קִדּוּשִׁים — rabbin *m* célébrant le mariage
קִדּוּשָׁא (—) ז ארמית — *qiddouch m*
קִדּוּשָׁא רַבָּא — grand *qiddouch* (du samedi matin)
1. קָדַח (329) פ"ע (בער) — brûler, chauffer
(חלה בקדחת) — avoir la fièvre
‖ פ"י — allumer, échauffer
‖ נִקְדַּח (401) פ"ע (נשרף) — être brûlé
(נתקף בקדחת) — être atteint de fièvre
‖ הִתְקַדֵּחַ (477) פ"ע — être ardent, brûler
‖ הִקְדִּיחַ (505) פ"י — brûler, faire brûler
בהש הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ — se mettre dans un mauvais cas
(השחית) — abîmer, gâter
(גרם לקדחת) — causer de la fièvre
פ"ע (בער) — brûler
(נתקף בקדחת) — être atteint de fièvre
2. קָדַח (329) פ"י (עשה חור) — forer, percer
קָדַח בְּאֵר — forer un puits
‖ נִקְדַּח (401) פ"ע — être creusé, être foré
‖ קִדַּח (440) פ"י — percer, perforer, aléser
1. קֶדַח (179) ז (דלקת) — inflammation *f*, ulcère *m*
‖ (עשן) — fumée suffocante
2. קֶדַח (179) ז (חור) — diamètre (d'un trou) *m*
(בכלי־ירייה) — calibre *m*
קַדָּח (ר' ־חִים) ז — foreur *m*
קַדַּחְדָּח (89) ז — foret *m*, vrille *f*
קַדַּחַת (—) נ רפא (דלקת) — inflammation *f*
(חום) — fièvre *f*
קַדַּחַת־הַבִּצּוֹת — malaria *f*, paludisme *m*
קַדַּחַת חוֹזֶרֶת — fièvre récurrente
קַדַּחַת צְהֻבָּה — fièvre jaune
קַדַּחַת־הַשִּׁגָּרוֹן — rhumatisme *m* articulaire
קַדַּחַת־הַשַּׁחַת — rhume *m* des foins
בהש קַדַּחַת־הַבְּחִירוֹת — fièvre électorale
קַדַּחְתָּנוּת (46) נ — fébrilité *f*, agitation *f*
קַדַּחְתָּנִי, ־נִית ת — fiévreux, fébrile

קָדִי ← קָאדִי

קְדִידָה (201) נ — alésage *m*

1. קְדִיחָה (201) נ רפא — fièvre *f*

2. קְדִיחָה (201) נ (ניקוב) — percement *m*, forage *m*

מְכוֹנַת־קְדִיחָה נ — foreuse *f*

קָדִים (–) ז (מזרח) — est *m*, orient *m*

קָדִימָה — vers l'est

‖ קָדִימָה (הלאה) — en avant, allons-y

קָדִימָה צְעַד! — en avant - marche!

‖ קָדִים (או רוּחַ־קָדִים) נ — vent *m* d'est

בהש רוֹדֵף קָדִים — qui court après le vent

קְדִימָה (201) נ — priorité *f*, préférence *f*

זְכוּת־קְדִימָה נ — droit *m* de priorité

דְּמֵי־קְדִימָה ז״ר — acompte *m*, avance *f*, arrhes *fpl*

1. קְדִירָה (201) נ (חושך) — obscurité *f*

2. קְדִירָה (201) נ (קדידה) — forage *m*

קַדִּישׁ (נ׳ ־שָׁא, ר׳ ־שִׁין) ת ארמית — saint, sacré

חֶבְרָא קַדִּישָׁא — confrérie pieuse (surtout funéraire)

‖עִירִין קַדִּישִׁין — les saints anges

קַדִּישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז דת — *qaddich* (prière juive) *m*

קַדִּישׁ־יָתוֹם — *qaddich* des orphelins

‖ עממי (בן זכר) — fils *m*, héritier *m*

קֹדֶל (88) ז — nuque *f*

קֹדֶל־חֲזִירִים — lard *m*

קְדַם־ תחילית — pré-

קְדַם־הִיסְטוֹרִי — préhistorique

קְדַם־צְבָאִי — prémilitaire

קָדַם (308) פ״ע — précéder, passer avant

כָּל־הַקּוֹדֵם זוֹכֶה — premier arrivé – premier servi

בֵּן קוֹדֵם לְאָח — le fils passe avant le frère

‖ קִדֵּם (432) פ״י (זרז) — faire avancer

קִדֵּם תַּלְמִיד מֻכְשָׁר — pousser un élève doué

(קיבל פניו) — recevoir, accueillir

קִדֵּם פְּנֵי־הָאוֹיֵב — affronter l'ennemi

קִדֵּם בִּבְרָכָה — accueillir favorablement

(בא לפני־) — prendre les devants, devancer

שֶׁמָּא יְקַדְּמֶנּוּ אַחֵר — de peur qu'un autre ne le prévienne

פ״ע (הזדרז) — s'empresser

° קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ — je me suis empressé de fuir

‖ הִתְקַדֵּם (466) פ״ע — avancer

בהש (התפתח) — progresser, se développer

‖ הִקְדִּים (499) פ״י — anticiper, faire par avance

הִקְדִּים הֶעָרָה — faire une remarque préalable

הִקְדִּים תַּאֲרִיךְ — antidater

הִקְדִּים פֶּה לָאֹזֶן — parler avant d'écouter

הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט — avaler de travers

הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה — préparer le remède avant le mal

הִקְדִּים בִּשְׁלוֹם־פְּ׳ — saluer qn le premier

הִקְדַּמְתִּי לָבוֹא — je suis venu en avance

הִקְדִּים פְּנֵי־פְ׳ — aller au-devant de qn, accueillir *qn*

‖ (חיבר הקדמה) — préfacer

קֶדֶם (–) ז (הזמן הקדום) — antiquité *f*

יְמֵי־קֶדֶם ז״ר — les temps anciens

כְּקֶדֶם — comme jadis

עַמֵּי־הַקֶּדֶם ז״ר — les peuples anciens

מִקֶּדֶם — depuis les temps anciens

הַרְרֵי־קֶדֶם ז״ר — montagnes *fpl* antiques

‖ °(ראשית) — commencement *m*, début *m*

קֶדֶם־מִפְעָלָיו — la prémice de ses oeuvres

‖ (צד קדמי) — devant *m*

‖ (מזרח) — est *m*, orient *m*

בְּנֵי־קֶדֶם ז״ר — les orientaux *mpl*

קֵדְמָה — vers l'est

קֹדֶם תה״פ — avant, auparavant

יָפָה שָׁעָה אַחַת קֹדֶם — le plus tôt sera le mieux

מִקֹּדֶם — antérieurement, préalablement

‖ מ״י קֹדֶם־ או קֹדֶם לְ־ — avant

קֹדֶם־כֹּל — avant tout

קֹדֶם שֶׁ־ — avant que

קֹדֶם־זְמַנּוֹ — prématurément

קַדְמָא (–) ז — *qadma* (neume) *m*

קַדְמַאי, ־אִית ת — ancien, antique

קַדְמָה (236, בלי ר׳) נ (זמן קדום) — ancienneté *f*

שָׁב לְקַדְמָתוֹ — revenir à son ancien état

קַדְמַת־ ארמית — avant

מִקַּדְמַת־דְּנָה — auparavant

|| (החלק הקידמי) partie antérieure
קִדְמַת־הַמִּגְרָשׁ l'avant-cour *f*
|| אדר saillie *f*, ressaut *m*
קִדְמָה (242, בלי ר') נ (התקדמות) progrès *m*
|| °(מזרח) קִדְמַת־ à l'est de
קֵדְמָה ← קֶדֶם
קַדְמוֹן, ־נָה ת (עתיק) ancien, antique
הָאָדָם הַקַּדְמוֹן le premier homme, Adam *m*
יָמִים קַדְמוֹנִים les temps anciens
הַקַּדְמוֹנִים les anciens *mpl*
קַדְמוֹנוּת (48, בלי ר') נ ancienneté *f*, antiquité *f*
קַדְמוֹנִי, ־נִית ת (עתיק) ancien, antique
מְשַׁל־הַקַּדְמוֹנִי ז adage ancien
קַדְמוֹנִיּוֹת נ"ר antiquités *fpl*, histoire ancienne
קַדְמוֹנִיּוֹת־הַיְּהוּדִים les Antiquités Judaïques (de Flavius Josèphe)
|| (מזרחי) oriental
הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי la Mer Morte
קַדְמוּת (45) נ état antérieur, origine *f*
חָזַר לְקַדְמוּתוֹ revenir à son état primitif
|| (נצחיות) éternité *f*
קַדְמוּת־הָעוֹלָם existence *f* du monde depuis toujours
קְדָמִי, ־מִית ת préliminaire
קִדְמִי, ־מִית ת antérieur, de devant
גַּלְגַּל קִדְמִי roue *f* avant
רַגְלַיִם קִדְמִיּוֹת pattes antérieures
קַדְמִיוּם (—) ז כים cadmium *m*
קַדְמָן (97) ז ספורט avant (au tennis, *etc.*) *m*
|| (בעל דעות מתקדמות) progressiste *m*
קִדֹּמֶת (256) נ דקדוק préfixe *m*
|| (בטלפון) indicatif *m*
קִרְקֵר (460) פ"ע caqueter
קָדְקֹד (148) ז crâne *m*, occiput *m*
מִכַּף־רַגְלוֹ וְעַד־קָדְקֳדוֹ de pied en cap
אסטר נְקֻדַּת־קָדְקֹד נ zénith *m*
|| מתמט sommet (d'un angle) *m*
קָדְקֳדִי, ־דִית ת מתמט situé au sommet
זָוִיּוֹת קָדְקֳדִיּוֹת angles opposés par le sommet

קִרְקוּר (51) ז caquetage *m*
1. **קָדַר** (308) פ"ע (חשך) s'obscurcir, s'assombrir
בהש (התעצב) s'attrister
הָלַךְ קוֹדֵר marcher tristement
|| **נִקְדַּר** (389) פ"ע s'obscurcir, s'assombrir
|| **הִתְקַדֵּר** (466) פ"ע s'obscurcir, s'assombrir
|| **הִקְדִּיר** (499) פ"ע s'obscurcir
בהש הִקְדִּירוּ פָּנָיו sa figure s'assombrit
פ"י obscurcir, attrister
בהש הִקְדִּיר מִצְחוֹ froncer les sourcils
2. **קָדַר** (308) פ"י (חתך) découper, creuser, forer
קֵדָר ש"פ ז Kédar (ancêtre des Arabes) *m*
קֹדֶר (190, בלי ר') ז obscurité *f*
קַדָּר (90) ז potier *m*
קִדְרָא (—) ז ארמית pot *m*, marmite *f*
קִדְרָא דְבֵי־שֻׁתָּפֵי marmite commune
קְדֵרָה (229) נ pot *m*, marmite *f*
מַעֲשֵׂה־קְדֵרָה ז mets cuit au pot
1. **קִדְרוֹן** (—) ז (חושך) obscurité *f*, ténèbres *fpl*
|| בהש (עצבות) tristesse *f*, morosité *f*
2. **קִדְרוֹן** ש"פ ז (נחל) Qidrôn (ruisseau près de Jérusalem) *m*
קַדְרוּת (45, בלי ר') נ obscurité *f*, ténèbres *fpl*
|| בהש (עצבות) tristesse *f*, morosité *f*
קַדָּרוּת (46, בלי ר') נ poterie *f*, céramique *f*
קְדֵרִית (17) נ petite marmite, casserole *f*
קָדַשׁ (308, בינוני קָדוֹשׁ) פ"ע être consacré, être sanctifié
קָדַשׁ הַיּוֹם le jour (du sabbat) a commencé
(נאסר) être interdit
|| **נִקְדַּשׁ** (389) פ"ע être sanctifié
(נועד) être consacré, être dédié
|| **קִדֵּשׁ** (432) פ"י consacrer, sanctifier
קִדֵּשׁ אֶת־הַחֹדֶשׁ proclamer la néoménie
כָּזֶה רְאֵה וְקַדֵּשׁ prends modèle sur ceci
קִדֵּשׁ צוֹם ordonner un jeûne
קִדֵּשׁ מִלְחָמָה engager le combat
דת (אמר קידוש) prononcer le *qiddouch*
קִדֵּשׁ אִשָּׁה épouser une femme
קִדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם sanctifier le nom divin, subir le martyre

‖ הִתְקַדֵּשׁ (466) פ"ע — se sanctifier
הִתְקַדֵּשׁ הֶחָג — la fête a commencé
(התכונן) — se préparer, se consacrer
‖ הִקְדִּישׁ (499) פ"י — consacrer
(יעד) — consacrer, vouer, dédier
הִקְדִּישׁ מַאֲמַצִּים לְ־ — consacrer des efforts à
הִקְדִּישׁ תְּשׂוּמֶת־לֵב — prêter attention
הִקְדִּישׁ סֵפֶר לִפ׳ — dédier un livre à qn
קָדֵשׁ (ר׳ קְדֵשִׁים) ז — hiérodule *m*, prostitué sacré
קֹדֶשׁ (190) ז — sainteté *f*
עִיר־הַקֹּדֶשׁ נ — la Ville sainte (Jérusalem)
אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ נ — la Terre sainte
אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ ז — l'Arche sainte
כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ ז"ר — l'Ecriture sainte
לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ נ — la langue sacrée (l'hébreu)
רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ נ — l'inspiration divine, le Saint Eesprit
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ — selon sa bonne habitude
קֹדֶשׁ לְ־ — consacré à
קֳדָשִׁים — objets consacrés, sacrifices *mpl*
קֹדֶשׁ־קֳדָשִׁים — sacro-saint
קֹדֶשׁ־הַקֳּדָשִׁים — le Saint des saints
קֻדְשָׁא (—) ז ארמית — le Saint (Dieu)
קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא — le Saint béni soit-il
קְדֵשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) נ — hiérodule *f*, prostituée sacrée
קְדֻשָּׁה (208) נ — sainteté *f*
תַּשְׁמִישֵׁי־קְדֻשָּׁה ז"ר — objets *mpl* du culte
הוֹד־קְדֻשָּׁתוֹ — Sa Sainteté (le pape)
‖ (בתפילה) — sanctification *f*, sanctus *m*
קְדֵשׁוּת (—) נ — prostitution sacrée
קָדְשָׁנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג — tristramelle *f*
קָהָה (350) פ"ע — s'émousser
קָהוּ שִׁנָּיו — ses dents sont agacées
קָהֲתָה הַחֶרֶב — l'épée a perdu son tranchant
בהש קָהֲתָה נַפְשׁוֹ — s'évanouir, défaillir
‖ נִקְהָה (407) פ"ע — être abîmé, être affaibli
‖ קֵהָה (450, ג׳ קֵהֲתָה) פ"ע — être émoussé
‖ הִתְקַהָה (482) פ"ע — s'émousser
בהש הִתְקַהָה עַל־פ׳ — devenir odieux à qn
‖ הִקְהָה (509) פ"י — émousser
בהש הִקְהָה אֶת־הַחוּשִׁים — émousser les sens
הִקְהָה שִׁנֵּי־פ׳ — rabattre le caquet à qn
קֵהֶה, קֵהָה ת — obtus, émoussé, mat
בהש תַּפּוּחִים קֵהִים — pommes *fpl* aigres
שִׁנָּיו קֵהוֹת — n'avoir rien à se mettre sous la dent
‖ (עמום) מַבָּט קֵהֶה — regard obtus
רְגָשׁוֹת קֵהִים — sentiments émoussés
‖ מתמט זָוִית קֵהָה — angle obtus
קְהֵה־זָוִית — obtusangle
קַהֲוָה (—) נ — café *m*
קָהוּי, קְהוּיָה ת — obtus, émoussé, mat
‖ בהש (אטום) — bouché
קְהוּי־לֵב — au coeur insensible
(מאוס) — odieux
‖ (חמוץ) — aigre
קִהוּי (49) ז — agacement (des dents) *m*
קַהֲוָן (ר׳ ־נִים) ז — marchand *m* de café
קֵהוּת (48) נ — état obtus, émoussement *m*
בהש — balourdise *f*
קֵהוּת־חוּשִׁים — engourdissement *m* des sens
קֵהָיוֹן (37) ז או קְהִיָּה (202) נ — émoussement *m*
(צד קהה) — côté obtus
‖ (חמיצות) — aigreur *f*
‖ בהש (אטימות) — insensibilité *f*
קְהִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — insensibilité *f*
קָהִיר ש"פ נ (עיר) — le Caire
קָהַל (326) פ"י — rassembler
‖ נִקְהַל (379) פ"ע — se rassembler, se grouper
נִקְהֲלוּ עַל־פ׳ — s'ameuter contre qn
‖ קִהֵל (435) פ"י — rassembler, réunir, convoquer
‖ הִתְקַהֵל (472) פ"ע — se rassembler, s'attrouper
‖ הִקְהִיל (502) פ"י — rassembler, réunir
קָהָל (109) ז — assemblée *f*, réunion *f*, public *m*
דַּעַת־הַקָּהָל — l'opinion publique
בְּקָהָל — publiquement
קְהַל־הַצּוֹפִים — les spectateurs *mpl*
‖ (עדה) — communauté *f*, les fidèles *mpl*
רֹאשׁ־הַקָּהָל ז — chef *m* de communauté

בָּא בַּקָּהָל	être admis dans la communauté
קְהִלָּה (208) נ	communauté *f*
קְהִלִיָּה (202) נ	république *f*
הַקְּהִלִיָּה הַבְּרִיטִית	le Commonwealth britannique
הַקְּהִלִיָּה הַצָּרְפָתִית	la Communauté française
קֹהֶלֶת ש״פ ז	l'Ecclésiaste *m*
קְהִלָּתִי, ־תִית ת	communautaire
מֶרְכָּז קְהִלָּתִי	centre *m* communautaire
קְהִלָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie *f* communautaire
קָהַק (435) פ״ע	cacaber
1. קַו (59) ז (חוט)	fil *m*
נָטָה קַו	tendre un cordeau
‖ (פס)	ligne *f*, raie *f*, trait *m*
מָתַח קַו	tracer un trait
קַו מַפְרִיד	tiret *m*
קַו־אוֹר	rayon *m* de lumière
קַו־אֹפֶק	ligne d'horizon
קַוֵּי־טֶלֶפוֹן	lignes téléphoniques
הַמְתֵּן עַל־הַקַּו (בטלפון)	ne quittez pas
‖ מתמט	ligne
קַו יָשָׁר	droite *f*
קַו מַשִּׁיק	tangente *f*
קַו שָׁבוּר	ligne brisée
‖ גיאוגר קַו־אֹרֶךְ	méridien *m*
קַו־רֹחַב	parallèle *m*
קַו־הַמַּשְׁוֶה	l'Equateur *m*
‖ (מסלול)	ligne (de communication)
קַו אֲוִירִי	ligne aérienne
‖ צבא קַו־הֲגַנָּה	ligne de défense
קַו־נְסִיגָה	ligne de repli
קַו־הָאֵשׁ	ligne de feu
‖ ספורט שׁוֹפֵט־קַו ז	juge *m* de touche
‖ בהש קַו מַנְחֶה	directive *f*, ligne de conduite
קַוֵּי־יְסוֹד	lignes directrices
קַוֵּי־פְּעֻלָּה	lignes d'action
בְּקַוִּים כְּלָלִיִּים	en traits généraux
אֵינוֹ בְּקַו־הַבְּרִיאוּת	il ne se porte pas bien
קַו לָקָו	pas à pas, graduellement
2. קַו (59) ז (דיבור)	voix *f*, parole *f*
קוֹאוֹפֶּרָטִיב (ר׳ ־בים) ז	coopérative *f*

קוֹאוֹרְדִּינָטָה (־טות) נ מתמט	coordonnée *f*
קוֹאָלִיצְיוֹנִי, ־נִית ת	de coalition
קוּבִּיוּסְטוּס (ר׳ ־סים) ז	joueur *m*, tricheur *m*
קוֹבַּלְט (—) ז כים	cobalt *m*
קוּבְלָנָה (222) נ	plainte *f*, doléance *f*, grief *m*
קוּבְלָנִי, ־נִית ת	bougon, récriminateur
קוֹבַע (63) ז	casque *m*
קוֹבְּרָה (ר׳ ־רות) נ זואול	cobra *m*, naja *m*
1. קוֹד (21) ז (מגש)	coupe *f*, coquetier *m*
2. קוֹד (ר׳ ־דים) ז (צופן)	code (chiffré) *m*
קִוֵּד (452) או קוֹדֵד (455) פ״י	coder, chiffrer
קוֹדֵם, ־דֶמֶת (ר׳ ־דְמִים, ־דְמוֹת) ת	antérieur, préalable
בַּפַּעַם הַקּוֹדֶמֶת	la fois précédente, la dernière fois
קוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת	obscur
בהש מַצַּב־רוּחַ קוֹדֵר	humeur *f* sombre
קוֹדְרָנִי, ־נִית ת	sombre, morne
1. קָוָה (353) פ״י (ציפה)	attendre, espérer
‖ קִוָּה (453) פ״י	espérer
‖ הִקְוָה (512) פ״י	faire espérer
2. קָוָה (353) פ״י (אסף)	rassembler, réunir
‖ נִקְוָה (406) פ״ע	s'assembler, se réunir
‖ הִתְקַוָּה (480) פ״ע	s'assembler, confluer
‖ הִקְוָה (512) פ״י	rassembler, réunir, recueillir
1. קִוּוּי (51) ז (תקוה)	attente *f*, espoir *m*
2. קִוּוּי (51) ז (איסוף)	rassemblement *m*
קוֹוֵץ, קוֹוְצָה ת	épineux
קִוּוּץ (51) ז	arrachage *m* des épines
קוֹזָזָה (226) נ	motte *f* de terre
קוֹזָק (ר׳ ־קים) ז	cosaque *m*
[קוח] קַח (רק בעבר) פ״י	prendre
[קוט] קָט (382)	être écoeuré, être dégoûté
‖ נָקוֹט (429, נ׳ גם °נָקְטָה) פ״ע	être dégoûté
נָקוֹט בְּפָנָיו	être pris de remords
נָקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיַּי	je suis dégoûté de la vie
‖ קוֹטֵט (455) פ״י	semer la discorde
‖ הִתְקוֹטֵט (488) פ״ע	se disputer
קוֹטַנְגֶּנְס (—) ז מתמט	cotangente *f*
קַוִּי, ־וִית ת	linéaire
1. קְוִיָּה (202) נ (תקוה)	attente *f*, espoir *m*

2. קְוִיָּה (202) נ (איסוף)	rassemblement *m*
קוֹל (22) ז	voix *f*, son *m*
קוֹל אֶחָד	d'une seule voix, unanimement
שָׁמַע בְּקוֹל־פ׳	écouter l'avis de, obéir à
מַקְהֵלָה נ בִּשְׁנֵי־קוֹלוֹת	chœur *m* à deux voix
בְּקוֹל רָם	à haute voix
בְּקוֹלֵי־קוֹלוֹת	à tue-tête
הֵרִים קוֹלוֹ	élever la voix
קוֹל־הַחֲצוֹצְרָה	le son de la trompette
בַּת־קוֹל נ (הד)	écho *m*
בַּת־קוֹל (משמיים)	voix céleste
הֶעֱבִיר קוֹל	publier
יָצָא קוֹל	le bruit court
קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר	appel *m* en pure perte
קוֹל קוֹרֵא	appel *m*, manifeste *m*
גַּלֵּי־קוֹל ז״ר	ondes *fpl* sonores
מֵיתְרֵי־הַקּוֹל ז״ר	les cordes vocales
סְלִיל־קוֹל ז	bande *f* sonore
קוֹל־הָמוֹן כְּקוֹל־שַׁדַּי	*vox populi vox Dei*
(רעם) קוֹלוֹת וּבְרָקִים	tonnerre et éclairs
‖ (בהצבעה)	voix, suffrage *m*
מִנְיַן־הַקּוֹלוֹת ז	dépouillement *m* du scrutin
קוֹלָב (91) ז	porte-manteau *m*, cintre *m*
קוֹלוֹאִיד (ר׳ ־דים) ז כים	colloïde *m*
קוֹלוּמְבּוּס ש״פ ז	Christophe Colomb
בֵּיצַת־קוֹלוּמְבּוּס נ	l'oeuf *m* de Colomb
קוֹלוֹן ש״פ (עיר)	Cologne (ville) *m*
מֵי־קוֹלוֹן ז״ר	eau *f* de Cologne
קוּלוֹן (ר׳ ־נים) ז חשמל	coulomb *m*
קוֹלְחַ (89) ז	tuyau (d'arrosage) *m*
קוֹלְחוֹז (ר׳ ־זים) ז	kolkhose *m*
קוֹלֵט, ־לֶטֶת ת	récepteur
קוֹלִי, ־לִית ת	vocal, sonore
עַל־קוֹלִי	supersonique
קוּלִי (ר׳ ־לים) ז	coolie *m*
קוֹלְיָס (ר׳ ־סים) ז דג	maquereau *m*
קוּלִית (17) נ אנטום	fémur *m*
קוֹלְמוֹס (21) ז	style (à écrire) *m*, plume (à écrire) *f*
פְּלִיטַת־קוּלְמוֹס נ	erreur *f* de plume, *lapsus m calami*
בִּמְשִׁיכַת־קוּלְמוֹס	d'un trait de plume
1. קוֹלָן (97) ז (דבק)	colle *f*
2. קוֹלָן (97) ז מוס	diapason *m*
‖ (מגביר־קול)	amplificateur *m*
קוֹלְנוֹעַ (ר׳ ־עים) ז	cinéma *m*
קוֹלְנוֹעִי, ־עִית ת	cinématographique
קוֹלָנִי, ־נִית ת	bruyant
קוֹלָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vacarme *m*
קוֹלֵס (91) ז צמח	trognon *m*
קוֹלֵס שֶׁל־כְּרוּב	tête *f* de chou
קוֹלֵעַ, ־לַעַת ת	approprié, qui atteint son but
הֶעָרָה קוֹלַעַת	remarque faite à propos
קוּלָק (ר׳ ־קים) ז	koulak (paysan russe) *m*
קוֹלֶקְטִיבִי, ־בִית ת	collectif
קוֹלֶקְטִיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	collectivisme *m*
קוֹלֶקְטִיבִיּוּת רַעְיוֹנִית	collectivisme idéologique
קוֹלָר (91) ז	chaîne *f*, collier *m*
בהש תָּלָה אֶת־הַקּוֹלָר בְּ־	rejeter la responsabilité sur
קוֹלָר תָּלוּי בְּצַוָּארוֹ	la responsabilité retombe sur lui
[קום] קָם (382) פ״ע	se lever
קָם מֵחָלְיוֹ	relever de maladie
קָם לִתְחִיָּה	ressusciter
קָמוּ עֵינָיו	ses yeux se figèrent
קָמָה בּוֹ רוּחַ	s'armer de courage
‖ (התרחש)	se produire, exister
‖ (התחיל בעשייה)	se mettre en branle
קוּם וַעֲשֵׂה!	à l'œuvre!
לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה	cela ne se produira jamais
קָם לְפ׳	devenir la propriété de qn
‖ (החזיק מעמד)	résister, durer, tenir bon
‖ (התנפל) קָם עַל־	se dresser contre
(מרד)	se soulever, s'insurger
‖ קוֹמֵם (455) פ״י (העמיד)	relever, restaurer
קוֹמֵם הֲרִיסוֹת	relever des ruines
(המריד) קוֹמֵם נֶגֶד־	soulever contre
‖ קִיֵּם (452) פ״י (ביצע)	accomplir, réaliser

קַיֵּם הַבְטָחָתוֹ	tenir sa promesse
קַיֵּם אֲסֵפָה	tenir une assemblée
לְקַיֵּם מַה־שֶּׁנֶּאֱמַר	pour réaliser le verset
(השאיר בחיים)	maintenir en vie, entretenir, garder, conserver
קַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת	sauver une vie
(הסביר)	expliquer, interpréter
מָה אֲנִי מְקַיֵּם	comment l'interpréter?
משפט (אישר)	confirmer, attester
קַיֵּם חֲתִימָה	légaliser une signature
‖ הִתְקוֹמֵם (488) פ"ע	se soulever, s'insurger
‖ הִתְקַיֵּם (468) פ"ע	se réaliser, se maintenir
הִתְקַיְּמוּ דְּבָרָיו	ses paroles se sont réalisées
תּוֹרָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת	son érudition se confirme
(נערך)	avoir lieu
הַטִּיּוּל לֹא יִתְקַיֵּם	l'excursion n'aura pas lieu
הִתְקַיֵּם וִכּוּחַ	un débat s'est engagé
(התפרנס)	subsister, exister
הִתְקַיֵּם עַל־נְדָבוֹת	vivre de la charité
משפט (שטר)	être authentifié
‖ הֵקִים (526) פ"י	élever, ériger, établir
(ביצע)	produire, mettre en oeuvre
הֵקִים רַעַשׁ	faire du bruit
(ייסד)	fonder, créer, former
(המריד) הֵקִים נֶגֶד־	soulever contre
‖ (החזיק)	maintenir
קוֹם (21) ז	petit-lait *m*
קוֹמֶדְיָה (202) נ	comédie *f*
קוֹמָה (201) נ (גובה)	taille *f*, hauteur *f*
מְלֹא־קוֹמָתוֹ	de toute sa hauteur
גְּבַהּ־קוֹמָה	de haute taille
בְּקוֹמָה זְקוּפָה	la tête haute
שִׁעוּר־קוֹמָה ז	importance *f*, éminence *f*
בַּעַל־שִׁעוּר־קוֹמָה	éminent, imposant
‖ (דיוטה)	étage *m*
קוֹמַת־קַרְקַע או קוֹמָה רִאשׁוֹנָה	rez-de-chaussée *m*
קוֹמָה שְׁנִיָּה	premier étage
קוֹמַת־בֵּינַיִם	entresol *m*
קוֹמַת־מַרְתֵּף	sous-sol *m*
בִּנְיָן רַב־קוֹמוֹת	gratte-ciel *m*
קוֹמוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ	commune *f*
קוֹמוּנִזְם (—) ז	communisme *m*
קוֹמוּנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	communiste *m*
קוֹמוּנִיסְטִי, ־טִית ת	communiste
קוּמְזִיץ (—) ז	pique-nique *m*, feu *m* de camp
קוּמִי (—) ז	chevelure *f*
סִפֵּר קוּמִי	se faire coiffer à la grecque
קוֹמִי, ־מִית ת	comique
קוֹמִיסָר (ר׳ ־רִים) ז	commissaire *m*
קוֹמִיקָן (ר׳ ־נִים) ז	comédien *m*
קוֹמֵם ← [קום]	
קוֹמְמוּת (—) נ	rétablissement *m*
קוֹמְמִיּוּת (—) נ	indépendance *f*
מִלְחֶמֶת־הַקּוֹמְמִיּוּת נ	la Guerre d'Indépendance (Israel 1948)
‖ קוֹמְמִיּוּת תה"פ	debout, droit, la tête haute
קוֹמַנְדוֹ (—) ז צבא	commando *m*
קוֹמֶנִית (17) נ	moisissure *f*
קוּמְקְוָט ז צמח	fortunelle (agrume japonais) *f*
קוּמְקוּם (41) ז	bouilloire *f*, cafetière *f*
עממי אַל־תְּקַשְׁקֵשׁ בַּקּוּמְקוּם	ne nous casse pas la tête!
קוֹמָתִי, ־נִית ת	de haute taille
קַוָּן (90) ז חשמל	poseur *m* de lignes
‖ (במסילת־ברזל)	garde-ligne *m*
קוֹנָאָה (ר׳ ־נָאוֹת) נ	cône *m*
מִשְׂחַק־קוֹנָאוֹת ז	jeu *m* de quilles
קוֹנְבֶנְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	conventionnel
קוֹנְגְּרֶס (ר׳ ־סִים) ז	congrès *m*
קוֹנְדִּיטוֹן (—) ז	vin aromatisé
קוֹנְדָּס (91) ז	perche *f*
קוּנְדֵּס (123) ז	polisson *m*, farceur *m*
מַעֲשֵׂה־קוּנְדֵּס ז	mauvais tour
קוּנְדֵּסוּת (48) נ	polissonnerie *f*, farce *f*
קוּנְדֵּסִי, ־סִית ת	espiègle, malicieux
קוּנְדֵּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	espièglerie *f*, malice *f*
קוֹנֶה, ־נָה (73) ש (לקוח)	acheteur *n*
‖ (אדון)	maître *n*, propriétaire *n*
קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ	maître des cieux et de la terre
קוֹנוּס (ר׳ ־סִים) ז	cône *m*

קוּנוּת (46) נ — pose *f* de lignes (électriques *etc*)
קְוַנְטוּם (ר׳ ־טים) ז מתמט — quantum *m*
|| פיס תּוֹרַת־הַקְּוַנְטִים נ — théorie *f* des quanta
קוֹנְטוֹס (ר׳ ־סים) ז — perche *f*, poteau *m*
קוּנְטְרֵס (ר׳ ־סים) ז — brochure *f*, cahier *m*, pamphlet *m*, opuscule *m*
(גליון־דפוס) — feuille (d'impression) *f*
(פירוש) — commentaire *m*
קוֹנְיָאק (—) ז — cognac *m*
קוֹנְיָה (—) נ — vernis *m*
קוֹנְכִיָּה (202) נ — coquillage *m*
קוֹנְכִית (17) נ — coquille *f*
קוֹנָם (93) ז — interdiction *f*, anathème *m*
קוֹנָם אִם... — que je sois maudit si...
קוֹנָם עָלַי — je jure de ne pas toucher à
קוֹנֵן ← [קין]
קוֹנְסוּל (ר׳ ־לים) ז — consul *m*
קוֹנְסוּלִיָּה (ר׳ ־יות) נ — consulat *m*
קוֹנְסוּלָרִי, ־רית ת — consulaire
קוּנְעָה (207) נ (צעיף) — voile *m*
|| בהש (רעיה) — épouse *f*
קוֹנְצֶרְט (ר׳ ־טים) ז מוס — concert *m*
קוֹנְצֶרְטִינָה (ר׳ ־נות) נ — rouleau *m* de fil de fer barbelé
קוֹנְקְרֵטִי, ־טית ת — concret
קוֹנְקְרֵטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère concret
קְוָס (—) ז — kwas (boisson russe) *m*
קַוָּס (ר׳ ־סים) ז — huissier *m*, appariteur *m*
קוֹסִינוּס (ר׳ ־סים) ז מתמט — cosinus *m*
קוֹסֵם, ־סֶמֶת (ר׳ ־סְמִים, ־סְמוֹת) ש — magicien *n*, prestidigitateur *n*
קוֹסְמוֹנָאוּט (ר׳ ־טים) ז — cosmonaute *m*
קוֹסְמוֹס (—) ז — cosmos *m*, univers *m*
קוֹסְמוֹפּוֹלִיט (ר׳ ־טים) ז — cosmopolite *m*
קוֹסְמֶטִי, ־טית ת — cosmétique
קוֹסְמֶטִיקַאי, ־קָאִית (ר׳ ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — cosméticien *n*
קוֹסְמֶטִיקָה (—) נ — cosmétique *f*
בהש — enjolivure *f*
קוֹסְמִי, ־מית ת — cosmique
קְרָנַיִם קָסְמִיּוֹת — rayons *mpl* cosmiques

קוֹסֵקַנְס (—) ז מתמט — cosécante *f*
קוֹעַ (ר׳ ־עים) ז — fonctionnaire m
1. קוֹף (21) ז זואול — singe *m*
מַעֲשֵׂה־קוֹף ז — singerie *f*
2. קוֹף ז דקדוק — *qof* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
קוּף (41) ז (של־מחט) — trou (d'aiguille) *m*, chas *m*
|| (של־גרזן) — œil (d'une hache) *m*
[קוף] הִקִּיף (526) פ״י — vendre à crédit
קוֹפוֹן (21) או קוֹפִיף (1) ז — petit singe
קוֹפִי, ־פית ת — simiesque
קוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — singerie *f*
קוֹפִיץ (1) ז — hachoir *m*, couperet *m*
קוֹפָל (91, ר׳ גם קוֹפְלָאוֹת) ז — cadenas *m*
קוּפְסָה (207, ר׳ גם ־סָאוֹת) נ — boîte *f*, coffret *m*
הָעֵסֶק כְּמֻנָּח בְּקוּפְסָה — l'affaire est dans le sac
קוּפְסִית (17) נ (קופסה קטנה) — petite boîte
|| (קפסולת) — capsule *f*
1. [קוץ] קָץ (382) פ״ע (מאס) — être dégoûté
קָץ בְּחַיָּיו — être dégoûté de la vie
|| הֵקִיץ (526) פ״י — écoeurer, pousser à bout
2. [קוץ] קָץ (382) פ״ע (התעורר) — se réveiller
|| הֵקִיץ (526) פ״ע — se réveiller
הֵקִיץ הַקֵּץ — la fin est imminente
בְּהָקִיץ — à l'état de veille
חֲלוֹם בְּהָקִיץ — rêverie *f*, chimère *f*
|| פ״י — réveiller
3. [קוץ] ← 1. [קיץ]
קוֹץ (21) ז צמח — épine *f*, chardon *m*, ronce *f*
|| (עוקץ) — dard *m*, aiguillon *m*
אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ — il y a une ombre au tableau
יָשַׁב עַל־קוֹצִים — être sur des charbons ardents
|| (תג) — pointe (d'une lettre) *f*
בהש קוֹצוֹ שֶׁל־יוֹד — un point sur un *i*, vétille *f*
קִוֵּץ (301) פ״י — semer des épines
|| קִוֵּץ (432) פ״י — enlever les épines de
|| הִתְקַוֵּץ (468) פ״ע — être dépourvu de ses épines
קַוָּץ (90) ז — arracheur *m* d'épines
קַוֵּץ, קַוֶּצֶת (ר׳ קוֹצִים, ־צוֹת) ש — aux cheveux bouclés

קוֹצֵב (132) ז — régulateur *m*
קוֹצֵב־לֵב — stimulateur *m* cardiaque
1. קוֹצָה (201) נ (תג) — pointe (d'une lettre) *f*, détail *m* infime
2. קוֹצָה (201) נ צמח — garance *f*
קְוֻצָּה (208) נ — mèche *f*, boucle (de cheveux) *f*
קוֹצִי, ־צִית ת — épineux
קוֹצִיץ (1) ז צמח — acanthe *f*
קוֹצָן (97) ז צמח — chardon *m*, cirre *m*
קוֹצָנִי, ־נִית ת — épineux
קוֹצֵר (132) ז — moissonneur *m*
קוֹקָאִין (—) ז — cocaïne *f*
קִוְקֵד (460) פ"י — faire du trait mixte
קוּקוּ (—) ז עממי — chignon *m*
קַוְקַו (—) ז — coassement (des grenouilles) *m*
קִוְקֵו (460) פ"י — hachurer
קִוְקוּד (51) ז — dessin *m* au trait mixte
קִוְקוּו (51) ז — hachure *f*
קוֹקוֹס (—) ז צמח — cocotier *m*, noix *f* de coco
קוּקִיָּה (202) נ עוף — coucou *m*
קוֹקֶלֶת (252) נ — pelote *f*
[קור] קָר (382) פ"י (חפר) — creuser
|| הֵקִיר (526) פ"י — faire jaillir
קוֹר (21) ז (של־כרוב) — trognon (de chou) *m*
|| (של דקל) — cœur *m* de palmier
קוּר (41) ז — tissu *m*, filament *m*
קוּרֵי־עַכָּבִישׁ — toile *f* d'araignée
1. קוֹרֵא, ־רְאָה ש — lecteur *n*
2. קוֹרֵא (ר' ־רְאִים) ז עוף — perdrix *f* du désert
קוֹרְאָן (—) ז דת — le Coran
קוֹרְדוּרוֹי (—) ז — velours côtelé
קוּרְדִּי, ־דִּית ת — kurde
קוֹרְדְיָקוֹס (—) ז — maladie *f* de cœur
קוּרְדָּק (ר' ־קִים) ז — mocassin *m*
1. קוֹרָה (201) נ (מוט) — poutre *f*, solive *f*
קוֹרַת־גַּג — toiture *f*, toit *m*, abri *m*
בָּא בְּצֵל־קוֹרַת־פּ' — trouver refuge chez qn
שְׁמֵי־קוֹרָה ז"ר — charpente *f* du toit
נִכְנַס בְּעֳבִי־הַקּוֹרָה — entrer dans le vif du sujet
טֹל קוֹרָה מִבֵּין־עֵינֶיךָ! — commence par donner l'exemple!

2. קוֹרָה (201) נ (מאורע) — événement *m*
כָּל־הַקּוֹרוֹת אוֹתוֹ — tout ce qui lui était arrivé
קוֹרוֹת־הָרוֹמָאִים — histoire romaine
קוּרָטוֹרְיוֹן (ר' ־נִים) ז — conseil *m* de surveillance
קוֹרְטָם (91) ז צמח — carthame *m*
קוּרְיוֹז (ר' ־זִים) ז — anecdote *f*, bizarrerie *f*
קוֹרְמוֹרָן (ר' ־נִים) ז עוף — cormoran *m*
קוֹרְנִית (17) נ מוס — cornet *m* à pistons
קוֹרָנִית (17) נ צמח — thym *m*
קוּרְנָס (91) ז — marteau *m*, maillet *m*
קוּרְס (ר' ־סִים) ז — cours (leçon) *m*
קוּרְף (ר' ־רְפִיּוֹת) ז — cruche *f*, jarre *f*
קְוַרְצָה (ר' ־צוֹת) נ — quartz *m*, cristal *m* de roche
קוֹרְקָן (93) ז — torche *f*, flambeau *m*
[קוש] קָשׁ (382) פ"י — tendre un piège
קוּשְׁטָא (—) ז ארמית — vérité *f*
קוּשְׁטָה ש"פ נ (עיר) — Constantinople *f*, Istanboul *f*
קוּשָׁן (ר' ־נִים) ז — acte *m* de vente
קוֹשֵׁר (132) ז — conspirateur *m*, mutin *m*
קִזָּה (208) נ — compensation *f*, amortissement *m*
קִזּוּז (51) ז — compensation *f*, amortissement *m*
קְזוּזָה (201) נ — motte *f* de terre
קִזֵּז (432) פ"י — compenser, amortir
קַח, קַחַת ← לָקַח
קַחְוָן (97) ז צמח — camomille *f*
קַט (—) ת — petit, minime
רֶגַע קַט — un petit instant
כִּמְעַט קַט — un peu, peu s'en faut que
1. קָטַב (301) פ"י (השמיד) — anéantir, détruire
2. קִטֵּב (432) פ"י (גרם לקיטוב) — polariser
קָטֵב, קְטֵבָה ת — malheureux, infortuné
קֶטֶב (165) ז — destruction *f*, fléau *m*
קֶטֶב מְרִירִי — peste maligne
1. קֹטֶב (187) ז פיס — pôle *m*
הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי — le pôle Nord
זָהֳרוּרֵי־הַקֹּטֶב ז"ר — aurore *f* polaire
2. קֹטֶב (187) ז (מגפה) — destruction *f*, fléau *m*
3. קֹטֶב (187) ז (גת) — petit pressoir (d'olives)
קָטְבִּי, ־בִּית ת — diamétralement opposé

קְטַבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — polarité *f*
קַטֵּגוֹר (ר׳ ־רִים) ז — accusateur *m*, procureur *m*
קַטֵּגוֹרִי, ־רִית ת — catégorique
קַטֵּגוֹרְיָה (ר׳ ־יּוֹת) נ (האשמה) — accusation *f*
לִמֵּד קַטֵּגוֹרְיָה — soutenir l'accusation
|| (סוג) — catégorie *f*
קִטּוּב (51) ז — polarisation *f*
קָטוּם, קְטוּמָה ת — tronqué
מתמט חָרוּט קָטוּם — tronc *m* de cône
קָטוּעַ, קְטוּעָה ת — coupé, amputé, interrompu
בהש דּוֹר קָטוּעַ — génération décadente
קְטוּעַ־מַזָּל — malchanceux
קִטּוּעַ (9) ז — coupure *f*, sectionnement *m*
קִטּוּעַ־אֵיבָרִים — amputation *f* de membres
קִטּוּעַ־שִׂיחָה — interruption *f* d'une conversation
קָטוּף, קְטוּפָה ת (תלוש) — arraché, cueilli
|| (מהיר) — rapide, hâtif
בַּת־צְחוֹק קְטוּפָה — sourire furtif
1. קִטּוּף (51) ז (תלישה) — cueillaison *f*, cueillette *f*
2. קִטּוּף (51) ז (נתינת צורה) — découpage (de la pâte) *m*
קִטּוּר (51) ז (העלאת־קטורת) — encensement *m*
|| (עישון) — action *f* de fumer (la pipe)
|| עממי — récrimination *f*
קָטוֹרְגָה (ר׳ ־גוֹת) נ — travaux forcés
קְטוֹרָה (201) נ — encens *m*
קְטָטָה (222) נ — dispute *f*, altercation *f*, rixe *f*
קַטְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — querelleur *n*
קַטְטָנוּת (46) נ — acariâtreté *f*, discorde *f*
קַטְטָנִי, ־נִית ת — querelleur, acariâtre
קַטְיוּשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) (כלי־נשק) נ — lance-roquettes *m*
קְטִילָא (—) ת ארמית — mort, tué
בהש גַּבְרָא קְטִילָא — homme *m* sans valeur
קְטִילָה (201) נ — tuerie *f*, hécatombe *f*
|| (בביקורת) — éreintement *m*
קְטִימָה (201) נ — tronçonnement *m*, mutilation *f*
קָטִין, ־נָה ת משפט — mineur (qui n'a pas l'âge légal)

קְטִינָא (—) ת ארמית — petit, menu, bambin
קַטִּינוּת (48) נ משפט — minorité (d'âge) *f*
קְטִיעָה (201) נ — sectionnement *m*, amputation *f*
|| (הפסקה) — interruption *f*
קְטִיעוּת (48) נ — morcellement *m*
קָטִיף (15) ז — cueillette *f*, récolte *f*
1. קְטִיפָה (201) נ (תלישה) — cueillette *f*
2. קְטִיפָה (201) נ (אריג) — velours *m*
קְטִיפָנִי, ־נִית ת — velouté, velouteux
קָטַל (301) פ״י — tuer, massacrer
(קצץ) — couper, abattre
קוֹטֵל קָנִים — coupeur de joncs
בהש — n'importe qui
|| (בביקורת) — éreinter
|| נִקְטַל (388) פ״ע — être tué, être massacré
|| קִטֵּל (432) פ״י — tuer, massacrer
|| הִתְקַטְּלוּ (466) פ״ע — s'entre-tuer
קֶטֶל (—) ז — tuerie *f*, carnage *m*, massacre *m*
שְׂדֵה־קֶטֶל ז — champ *m* de bataille
קַטְלָא (—) ז ארמית — mort *f*
קְטָלָב (100) ז צמח — arbousier *m*
קִטְלֵג (460) פ״י — cataloguer
קַטְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — chaînette *f*, collier *m*
קָטָלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — catalogue *m*
קִטְלוּג (51) ז — catalogage *m*
קָטָלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) נ כימ — catalyse *f*
קָטָלִיזָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — catalyseur *m*
קְטָלִית (17) נ אנטומ — bassin *m*
קַטְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tueur *n*
קַטְלָנִי, ־נִית ת — mortel, meurtrier
בהש בִּקֹּרֶת קַטְלָנִית — éreintement *m*
1. קָטַם (301) פ״י (קצץ) — couper, tronquer
|| נִקְטַם (388) פ״ע — être coupé, être tronqué
|| קִטֵּם (432) פ״י — couper, sectionner
|| הִתְקַטֵּם (466) פ״ע — être coupé, être tronqué
2. קָטַם (301) פ״י (כיסה באפר) — couvrir de cendres
|| נִקְטַם (388) פ״ע — être couvert de cendres
קַטְמִית (17) נ — poussière *f*
קָטָן או קָטֹן, קְטַנָּה ת — petit
הַבֶּגֶד קָטָן עָלָיו — ce vêtement lui est trop petit

יוֹם־קְטַנּוֹת ז	jour *m* ordinaire
קְטַן־אֲמָנָה	de peu de foi, pessimiste
קְטַן־קוֹמָה	de petite taille
אֲנִי הַקָּטָן	votre modeste serviteur
‖ (צעיר)	jeune
בְּנִי הַקָּטָן	mon fils cadet
מִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן	grands et petits
משפט	mineur (qui n'a pas l'âge légal)
קָטֵן, קְטֵנָה ת	qui va en diminuant
קָטֹן (312) פ"ע	être petit
קָטֹנְתִּי מִן־	je ne suis pas digne de
(פחת)	diminuer, s'amoindrir
‖ הִתְקַטֵּן (466 נ) פ"ע	se rétrécir, rapetisser
‖ הִקְטִין (498 נ) פ"י	rapetisser, diminuer
פ"ע	se rétrécir, rapetisser
קֹטֶן (189, בלי ר') ז	petitesse *f*
‖ (צעירות)	jeunesse *f*
בְּקָטְנוֹ	dans sa jeunesse
‖ (האצבע הקטנה)	petit doigt, auriculaire *m*
קְטַנּוֹן, ־נָה ת	tout petit, menu
קְטַנּוּנִי, ־נִית ת	insignifiant, mesquin
קְטַנּוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ	mesquinerie *f*
קַטְנוֹעַ (27, ר' ־עִים) ז	scooter *m*
קַטְנוֹעָן (ר' ־נִים) ז	scooteriste *m*
קַטְנוּת (45) נ	petitesse *f*
‖ (צעירות)	jeunesse *f*
בְּקַטְנוּתוֹ	dans sa jeunesse
‖ (צרות־מוח)	mesquinerie *f*
קַטְנוּת־דַּעַת	pusillanimité *f*
‖ (דבר חסר־ערך) קְטַנִּיּוֹת	bagatelles *fpl*, vétilles *fpl*
קְטַנְטַן, ־טַנָּה או ־טֹנֶת (ר' ־טַנִּים, ־טַנּוֹת) ת	menu, minuscule
קִטְנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ צמח	légumineuse *f*
קַטְנְתָן (97) ז	fonctionnaire *m* subalterne
קָטַסְטְרוֹפָלִי, ־לִית ת	catastrophique
קָטַע (331) פ"י (קצץ)	couper, amputer
(הפסיק)	interrompre
‖ נִקְטַע (402) פ"ע	être coupé, être amputé
(נפסק)	être interrompu
‖ קִטַּע (440) פ"י (קיצץ)	couper, amputer

(הפסיק)	interrompre
‖ הִתְקַטַּע (477) פ"ע	être coupé, être amputé
(הופסק)	être interrompu
‖ הִקְטִיעַ (504) פ"ע	jaillir
קֶטַע (179) ז	morceau *m*, fragment *m*
(מתוך־יצירה)	passage *m*, extrait *m*
קִטְעֵי־עִתּוֹנוּת	coupures *fpl* de presse
‖ מתמט	segment *m*, section *f*
‖ צבא	secteur *m*
קִטֵּעַ, קִטַּעַת (ר' קִטְּעִים, קִטְּעוֹת) ת (בידו)	manchot
‖ (ברגלו)	unijambiste
קִטְעִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* fragmentaire
קֶטֶף (—) ז	résine *f*, baume *m*, latex *m*
קָטַף (301) פ"י	arracher, cueillir
קָטַף פְּרָחִים	cueillir des fleurs
‖ נִקְטַף (388) פ"ע	être cueilli
נִקְטַף בְּאִבּוֹ	mourir dans la fleur de l'âge
‖ קִטֵּף (432) פ"י	arracher, cueillir
(בצק)	découper (la pâte)
‖ הִתְקַטֵּף (466) פ"ע	être coupé, être arraché
קַטַפְרֵס (ר' ־סוֹת) ז	pente *f*
קַטֶּפֶת (251) נ	cueilloir *m*, moissonneuse *f*
קֶטֶר (88) ז	lien *m*
1. קָטַר (301) פ"ע	fumer (émettre de la fumée)
‖ נִקְטַר (388) פ"ע	être brûlé (sur l'autel)
‖ קִטֵּר (432) פ"י	brûler de l'encens
קִטֵּר מִקְטֶרֶת	fumer une pipe
עממי	récriminer, ronchonner
‖ הִתְקַטֵּר (466) פ"ע	respirer l'encens
(תימר)	monter en fumée
‖ הִקְטִיר (498) פ"י	brûler (sur l'autel)
2. קָטַר (301) פ"י (קשר)	lier, fermer
קֹטֶר (191) ז מתמט	diamètre *m*
קַטָּר (90) ז	locomotive *f*
° קִטֵּר (—) ז	encens *m*
קַטָּרַאי (ר' ־רָאִים) ז	mécanicien *m* de locomotive
קִטְרָב (91) ז	anneau *m* d'attelle
‖ טכנ	clavette *f*, goupille *f*
קִטְרֵב (460) פ"י	fixer par une clavette
קִטְרֵג (460) פ"י (עַל־)	récriminer, accuser

‖ הִתְקַטְרֵג (494) פ"ע	être accusé
קִטְרוּג (51) ז	récrimination *f*, accusation *f*
קִטְרוֹן (ר' ־נִים) ז	centurion *m*, chef *m*
קְטֹרֶת (256) נ	encens *m*
‖ גְּלוֹם־קְטֹרֶת ז	cigarette *f*
[קיא] קָא (387, עבר קָאתִי וכו') פ"י	vomir
‖ הֵקִיא (523) פ"י	vomir, rendre
קִיא (12, בלי ר') ז	vomissure *f*
קִיאָה (201) נ	vomissement *m*
קִיבֶּרְנֶטִיקָה (—) נ	cybernétique *f*
קִיוּהָא (—) ז ארמית	aigreur *f*, agacement *m*
קִיּוּט (51) ז	villégiature *f*
‖ חקל	vernalisation *f*
קִיוִי (ר' ־וִים) ז עוף	aptéryx *m*, kiwi *m*
קִיוִית (ר' ־וִיּוֹת) נ עוף	vanneau *m*
קִיּוּם (51) ז	existence *f*, survivance *f*
זְכוּת־קִיּוּם נ	droit *m* à l'existence
מִלְחֶמֶת־קִיּוּם נ	lutte *f* pour la vie
דּוּ־קִיּוּם	coexistence *f*
‖ (החזקת־מעמד)	conservation *f*
‖ (ביצוע)	réalisation *f*
קִיּוּם־הַבְטָחָה	accomplissement *m* d'une promesse
קִיּוּם־מִצְווֹת	observance *f* des préceptes
‖ (פרנסה)	subsistance *f*, entretien *m*
הִשְׂתַּכֵּר כְּדֵי־קִיּוּמוֹ	gagner sa vie
‖ משפט	confirmation *f*, authentification *f*
קִיּוּמִי, ־מִית ת	existentiel
קִיּוּמִיּוּת (—) נ	existentialisme *m*
קִיּוֹסְק (ר' ־קִים) ז	kiosque *m*, buvette *f*
קִיּוּץ (51) ז	villégiature *f*, estivage *m*
קִיחָה (201) נ	prise *f*
קַיִט (157, בלי ר') ז	villégiature *f*
קִיֵּט (452) פ"ע	estiver, passer l'été, villégiaturer
קַיְטָא (—) ז ארמית	été *m*
קִיטְבֵּג (—) ז צבא	paquetage *m*
קִיטוֹן (21) ז	chambre *f* à coucher
קִיטוֹנִית (17) נ	chambrette *f*, alcôve *f*
קִיטוֹר (—) ז	vapeur *f*
מְכוֹנַת־קִיטוֹר נ	machine *f* à vapeur
בִּמְלֹא־הַקִּיטוֹר	à toute vapeur

קַיְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	estivant *n*, vacancier *n*, aoûtier *n*
קַיְטָנָה (ר' ־נוֹת) נ	colonie *f* de vacances
קַיְטָנוּת (—) נ	tourisme estival
קִיכְלִי (ר' ־לִים) ז עוף	grive *f*
קִילוֹגְרָם (ר' ־מִים) ז	kilogramme *m*
קִילוֹהֶרְץ (ר' ־צִים) ז	kilocycle *m* par seconde
קִילוֹוָאט (ר' ־טִים) ז חשמל	kilowatt *m*
קִילוֹוָאט־שָׁעָה	kilowatt-heure
קִילוֹלִיטֶר (ר' ־טְרִים) ז	kilolitre *m*
קִילוֹמֶטֶר (ר' ־מֶטְרִים) ז	kilomètre *m*
קִילוֹן (ר' ־נוֹת) ז	levier (pour puiser de l'eau) *m*
קִילוֹר (1) ז רפא	collyre *m*
קֵילָרִין (—) ז	entrepôt *m*, magasin *m*, cellier *m*
קִים (—) ז	existence *f*, durée *f*
קַיָּם, קַיֶּמֶת (ר' קַיָּמִים, ־מוֹת) ת	existant, durable
חַי וְקַיָּם	parfaitement en vie
הַבְטָחָתוֹ קַיֶּמֶת	sa promesse reste valable
כְּשֶׁבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם	au temps du Temple
הַקֶּרֶן הַקַּיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל	le Fonds national juif
קַיָּם ← [קום]	
קְיָמָא (—) ז ארמית	existence *f*, durée *f*
בַּר־קְיָמָא	viable, durable
דָּבָר ז שֶׁל־קְיָמָא	chose *f* durable
קְיָמָא לָן	il est évident pour nous
קִימָה (201) נ	lever (du matin) *m*
‖ (תקומה)	résurrection *f*, relèvement *m*
קִימוֹנוֹ (—) ז	kimono *m*
קַיָּמוּת (46) נ	existence *f*, durée *f*
[קין] קוֹנֵן (455 נ) פ"ע	se lamenter, déplorer
1. קַיִן ש"פ ז	Caïn *m*
אוֹת־קַיִן ז	marque *f* d'infamie
2. קַיִן (157) ז (חנית)	lance *f*, javelot *m*
קִינָה (201) נ	lamentation *f*, complainte *f*, élégie *f*
נָשָׂא קִינָה	se lamenter
קִינוֹף (21) ז	moustiquaire *f*
קִינֵטִי, ־טִית ת	cinétique
קִינֵטִיקָה (—) נ	cinétique *f*

קֵינִי, ־נִית ש — Kénite (tribu de bédouins) *n*
קִיסוֹס (21) ז צמח — lierre *m*
קִיסוֹסִית (17) נ צמח — smilax *m*, salsepareille *f*
קִיסָם (91) ז — bâtonnet *m*, copeau *m*, cure-dents *m*, écharde *f*
קֵיסָר (91) ז — empereur *m*
‖ יוּלְיוּס קֵיסָר ש״פ ז — Jules-César *m*
קֵיסָרוּת (46) נ — empire *m*
קֵיסָרִי, ־רִית ת — impérial
‖ רפא נִתּוּחַ קֵיסָרִי — césarienne *f*
קֵיסָרְיָה ש״פ נ (עיר) — Césarée *f*
קֵיסָרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — impératrice *f*
קִיפּוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג — muge *m*, mulet (poisson) *m*
קִיפּוֹף (ר׳ ־פִים) ז זואול — macaque *m*
‖ עוף — chouette *f*
1. [קיץ] קָץ (387) פ״ע (בילה את־הקיץ) — passer l'été
2. [קיץ] ← 2.1. [קוץ]
1. קַיִץ (157) ז (עונה) — été *m*
‖ (פרות בשלים) — fruits mûrs
2. קַיִץ (157, בלי ר׳) ז (קיצה) — éveil *m*, réveil *m*
קַיָּץ (90) ז (מלקט תאנים) — cueilleur *m* de figues
‖ (קיטן) — estivant *m*
1. קִיצָה (201) נ (מאיסה) — dégoût *m*, aversion *f*
2. קִיצָה (201) נ (התעוררות) — éveil *m*, réveil *m*
קִיצוֹן, ־נָה ת — estival, d'été
קִיצוֹן, ־נָה ת — extrême, dernier
קִיצוֹנִי, ־נִית ת — extrême, dernier
ספורט קִיצוֹנִי יְמָנִי/שְׂמָאלִי — ailier droit / gauche
‖ בהש דֵּעָה קִיצוֹנִית — opinion *f* extrémiste
קִיצוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — extrémisme *m*
קִיצִי, ־צִית ת — estival, d'été
קִיצָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח — carline *f*
קִיצֶּצֶת (ר׳ קִיצָּצוֹת) נ צמח — érigéron *m*, vergerette *f*
קִיק (—) ז צמח — graine *f* de ricin
שֶׁמֶן־קִיק ז — huile *f* de ricin
קִיֵּק (452) פ״ע — crier (en parlant du coucou)
קִיקָיוֹן (33) ז צמח — ricin *m*
בהש קִיקָיוֹן שֶׁל־יוֹנָה — phénomène *m* éphémère
קִיקְיוֹנִי, ־נִית ת — éphémère, passager
קִיקְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* éphémère
קִיקָלוֹן (נס׳ ־קָלוֹן, בלי ר׳) ז — honte *f*, ignominie *f*

קִיר (2) ז — mur *m*, paroi *f*
קִיר סוֹמֵךְ — mur de soutènement
קִיר פְּנִימִי — cloison *f*
לוּחַ־קִיר ז — tableau mural
שְׁעוֹן־קִיר ז — horloge *f*
בהש קִירוֹת־הַלֵּב — les replis *mpl* du coeur
לָחַץ אֶל־הַקִּיר — mettre au pied du mur
קֵירָס (97) ז — moment *m*, occasion *f*
[קיש] הִקִּישׁ (526) פ״י — comparer
קִישׁ (—) ז — tintement *m*, cliquetis *m*, bruit *m*
קִישֵּׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bancal *n*
קִיתוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — broc *m*, seau *m*, cruche *f*
בהש שָׁפַךְ קִיתוֹן עַל־פְּנֵי־פ׳ — agonir qn d'injures
קַל, קַלָּה ת (לא כבד) — léger
נֶשֶׁק קַל — armement léger
בְּלֵב קַל — le coeur léger
מִן־הַקַּל אֶל־הַכָּבֵד — du simple au compliqué
קַל־וָחֹמֶר — *a fortiori*, à plus forte raison
‖ (לא קשה) — facile
חַיִּים קַלִּים — vie *f* facile
מַחֲלָה קַלָּה — maladie bénigne
‖ (מהיר) — prompt, agile
קַל־רַגְלַיִם — agile, leste
קַל־תְּפִיסָה — perspicace, pénétrant, vif d'esprit
‖ (פזיז) קַל־דַּעַת — étourdi, imprudent
קַל שֶׁבְּקַלִּים — l'homme le plus vil
‖ (מועט) — insignifiant, faible
קַל־עֵרֶךְ — de peu de valeur, insignifiant
שָׁעָה קַלָּה — un petit moment, peu de temps
אַל־יְהֵא הַדָּבָר קַל בְּעֵינֶיךָ — ne prenez pas cela à la légère
‖ דקדוק בִּנְיָן קַל — conjugaison *f* simple
דָּגֵשׁ קַל — *daguéch m* diacritique
קֹל (144) ז — légèreté *f*, facilité *f*
קָלָא (—) ז ארמית — voix *f*
קַלָּא (—) ז ארמית — facilité *f*, allégement *m*
קַלַּאי (62) ז — rôtisseur *m*
קָלַב (301) פ״י — joindre, ajouter
קַלְבּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — agio *m*, supplément *m*, pourboire *m*

קְלַבֹּסֶת (256) נ — fémur *m*
קַלְגַּס (53) ז — soldat *m*, militaire *m*, reître *m*
‖ קַלְגַּסִּים — troupes *fpl*, hordes *fpl*
[קלד] הִקְלִיד (498) פ"י — frapper les touches (d'un piano, d'un ordinateur *etc*)
קַלְדָנִית (17) נ — pupitreuse *f*
1. קָלָה (353) פ"י (הבהב) — griller, torréfier
(שרף) — brûler
‖ נִקְלָה (406) פ"ע — être grillé, être torréfié
2. קָלָה (353) פ"ע (התבזה) — s'avilir, se déshonorer
‖ נִקְלָה (406) פ"ע — être avili
‖ הִקְלָה (512) פ"י — avilir, outrager, mépriser
קַלָּה (208) נ — facilité *f*, indulgence *f*
קִלּוּחַ (9) ז — jet *m*, jaillissement *m*
1. קָלוּט, קְלוּטָה ת (לקוח) — absorbé, recueilli
קָלוּט מִן־הָאֲוִיר — inventé de toutes pièces
2. קָלוּט, קְלוּטָה ת (לא סדוק) — non fendu (sabot)
קְלוּט־פַּרְסָה — solipède
קָלוּי, קְלוּיָה ת — grillé, torréfié
קְלוּמִית (17) נ — fétu *m* de paille
קָלוֹן (30) ז — déshonneur *m*, infamie *f*
אוֹת־קָלוֹן ז — marque *f* d'infamie
עַמּוּד־קָלוֹן ז — pilori *m*
הֵמִיט קָלוֹן עַל־ — déshonorer
קְלוֹנִית (17) נ — entremetteuse *f*
קִלּוּס (51) ז (תהילה) — louange *f*, gloire *f*
‖ (ציון לגנאי) — blâme *m*
קָלוּעַ, קְלוּעָה ת — tressé
קִלּוּעַ (9) ז — lancement *m* de la fronde
קִלּוּף (51) ז — épluchage *m*
קְלוּפָּה (201) נ — écorce odoriférante, pelure *f*
קְלוּפִית (17) נ — peau (de saucisse) *f*, boyau *m*
קְלוֹקֵל, ־קֶלֶת (ר' ־קְלִים, ־קְלוֹת) ת — piètre
סִפְרוּת קְלוֹקֶלֶת — littérature *f* de bas étage
קְלוֹקְלוּת (45) נ — mauvaise qualité
קְלוֹקְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — gâcheur *n*
קָלוֹרְיָה (202) נ פיס — calorie *f*
קָלוּשׁ, קְלוּשָׁה ת — mince, peu dense, lâche
מָרָק קָלוּשׁ — potage aqueux
שֵׂעָר קָלוּשׁ — cheveux clairsemés
יְדִיעוֹת קְלוּשׁוֹת — maigres connaissances *fpl*

קִלּוּשׁ (51) ז — raréfaction *f*, délayage *m*
קַלּוּת (47) נ (חוסר־משקל) — légèreté *f*
‖ (נוחות) — facilité *f*
בְּקַלּוּת — facilement
‖ (פזיזות) — promptitude *f*
קַלּוּת־דַּעַת — imprudence *f*, étourderie *f*
קַלּוּת־רֹאשׁ — frivolité *f*, insouciance *f*
נָהַג קַלּוּת־רֹאשׁ בְּ־ — traiter cavalièrement
קָלַח (331) פ"ע — jaillir, couler à flots
הַשִּׂיחָה קָלְחָה — la conversation fusait
‖ נִקְלַח (402) פ"ע — s'écouler, se déverser
‖ קִלַּח (440) פ"י — déverser
(רחץ במקלחת) — doucher
פ"ע — jaillir, couler à flots
‖ הִתְקַלֵּחַ (477) פ"ע (התרחץ) — se doucher
(זרם) — se déverser,s'écouler
‖ הִקְלִיחַ (504) פ"י — déverser, faire couler
1. קֶלַח (179) ז צמח — tige *f*, trognon *m*
כְּרוּב־הַקֶּלַח ז — chou-rave *m*
2. קֶלַח (179) ז (זרם) — jet *m*, flot *m*
קַלַּחַת (246) נ (סיר) — marmite *f*, chaudron *m*
‖ (מערבולת) — tourbillon *m*
קַלַּחַת־הַבְּחִירוֹת — la fièvre *f* des élections
קָלַט (301) פ"י (ספג) — absorber, assimiler
(תפס) — retenir, rattraper
אָזְנִי קָלְטָה אֶת־הַדְּבָרִים — mon oreille a perçu ces paroles
‖ (קיבל לתוכו) — recueillir, incorporer
קָלַט עוֹלִים — intégrer des immigrants
‖ נִקְלַט (388) פ"ע — être absorbé, être recueilli
צמח — s'acclimater, prendre racine
בהש הַמִּלָּה נִקְלְטָה בַּלָּשׁוֹן — le mot est entré dans la langue
נִקְלַט בַּחֶבְרָה — être intégré dans la société
‖ הִקְלִיט (498) פ"י צמח — enraciner, implanter
(רשם בתקליט) — enregistrer
קֶלֶט (—) ז — accueil *m*, réception *f*
‖ מַחֲנֵה־קֶלֶט — camp *m* d'accueil, dépôt *m*
‖ (במחשב) — entrée *f*
קִלְטוּר (51) ז חקל — culture (du sol) *f*
קִלְטֵר (460) פ"י חקל — cultiver (le sol)

קַלְטֶרֶת (252) נ חקל — cultivateur (machine) *m*
קַלֶּטֶת (212) נ — cassette *f*
מֵיכַל־קַלָּטוֹת ז — vidéothèque *f*
קָלִי (ר' קְלָיוֹת) ז — grains grillés
קְלִיד (15) ז — touche (de piano, d'ordinateur *etc*) *f*
קְלִיָּה (202) נ — grillage *m*, torréfaction *f*
קְלִיחָה (201) נ — flot *m*, jaillissement *m*
קָלִיט, קְלִיטָה ת — assimilable
קְלִיטָה (201) נ צמח — enracinement *m*
בהש (בחברה) — intégration *f*
כֹּחַ־קְלִיטָה ז — pouvoir *m* d'absorption
|| (תפיסה) — assimilation (de connaissances) *f*
כֹּחַ־קְלִיטָה — faculté *f* d'assimilation
|| (ברדיו ובטלוויזיה) — réception *f*
קְלִיטוּת (48) נ — faculté *f* d'assimilation
קַלִּיל, ־לָה ת — léger
קְלִילָא (—) ת ארמית — léger
אָתָא קְלִילָא — un tout petit signe
קַלִּילוּת (48) נ — légèreté *f*, agilité *f*, facilité *f*
קְלִימָטוֹלוֹגְיָה (—) נ — climatologie *f*
קְלִינַאי (61) ז — technicien médical
קְלִינִי, ־נִית ת רפא — clinique
קְלִינִיקָה (201) נ רפא — clinique *f*
קָלִיעַ (11) ז צבא — projectile *m*
קָלִיעַ מֻנְחֶה — missile téléguidé
1. קְלִיעָה (201) נ (שזירה) — tressage *m*
קְלִיעַת־סַלִּים — vannerie *f*
2. קְלִיעָה (201) נ (ירייה) — tir *m*
קְלִיעָה לַמַּטָּרָה — tir au but
|| קְלִיעַת־אֶבֶן — lancement *m* d'une pierre
קָלִיף, קְלִיפָה ת — facile à éplucher
קְלִיפָה (201) נ — épluchage *m*, écorçage *m*
קְלִישָׁה (201) נ — délayage *m*
קְלִישׁוּת (48) נ — dilution *f*, raréfaction *f*
|| בהש (רפיון) — inconsistance *f*, faiblesse *f*
[קלל] קַל (361) פ"ע — être léger, diminuer
יֵקַל לִי — cela me soulagera
|| (היה מהיר) — être rapide, être agile
|| (היה בזוי) — être méprisé, s'avilir
|| נָקַל (417) פ"ע (היה קל) — être facile
נָקֵל לְ־ — il est facile de
|| (התבזה) — s'abaisser
|| קִלֵּל (432) פ"י — injurier, maudire
|| הִתְקַלֵּל (466) פ"ע — être maudit
|| הֵקַל (529) פ"י — alléger, adoucir
הֵקַל מֵעַל־פ' — soulager qn
הֵקַל עֹנֶשׁ — atténuer une peine
|| (נוטה לקולא) — être accommodant *ou* indulgent
|| (זלזל) — dédaigner, mépriser
הֵקַל רֹאשׁ כְּנֶגֶד־ — traiter avec dédain
קָלָל (—) ז — éclat *m*, lustre *m*
נְחֹשֶׁת־קָלָל נ — airain poli
קֶלֶל (166) ז — malédiction *f*
קַלָּל (90) ז — cruche *f*, jarre *f*
קְלָלָה (215) נ — malédiction *f*, imprécation *f*
קִלְלַת־הַשֵּׁם — blasphème *m*
קַלְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — insulteur *n*
קַלְמִית (17) נ — chalumeau *m*, flûte *f*
קְלֶמֶנְטִינָה (ר' ־נוֹת) נ צמח — clémentine *f*
קַלְמָר (91) ז — plumier *m*
קַלְמָרִית (17) נ — plumier *m* de table
קָלֶנְדָּא (—) נ — nouvel-an (païen) *m*
קַלְנִי מ"ק — je suis trop léger
קַלְנִי מֵרֹאשִׁי — j'ai la tête lourde
קֶלֶס (—) ז (תהילה) — louange *f*, gloire *f*
|| (ציון לגנאי) — raillerie *f*, dérision *f*
קִלֵּס (432) פ"י (הילל) — louer, glorifier
|| (לעג) — railler, se moquer
|| הִתְקַלֵּס (466) פ"ע (התהלל) — se glorifier
(התלוצץ) — railler, se moquer
קַלָּסָה (221) נ — raillerie *f*, dérision *f*
קַלְסְטַר (ר' ־רִים) ז — sac *m* de fourrage
קְלַסִּי, ־סִית ת — classique
קְלַסִּיקוֹן (ר' ־נִים) ז — auteur *m* classique
קְלַסְתֵּר (123) ז — portrait *m*, image *f*
קְלַסְתֵּר־פָּנִים — physionomie *f*
קְלַסְתְּרוֹן (ר' ־נִים) ז — portrait-robot *m*
1. קָלַע (331) פ"י (שזר) — tresser, natter, entrelacer
|| נִקְלַע (402) פ"ע — être tressé

‖ קָלַע (440) פ״י — tresser, natter
2. קָלַע (331) פ״י (ירה) — tirer (un projectile)
בהש קָלַע לַמַּטָּרָה — mettre dans le mille
קָלַע אֶל־הַשַּׂעֲרָה — viser au poil
‖ (זרק) — lancer, projeter
‖ נִקְלַע (402) פ״ע — être tiré, être lancé
בהש (הזדמן) — se trouver par hasard
נִקְלַע לְהִתְקַהֲלוּת — être mêlé à un attroupement
‖ קִלֵּעַ (440) פ״י — tirer, lancer
‖ הִתְקַלֵּעַ (477) פ״ע — être lancé, être projeté
1. קֶלַע (178, ר׳ גם קְלָעוֹת, קַלְעוֹת־) ז (מסך) — toile *f*
לִפְנִים מֵהַקְּלָעִים — à l'intérieur du sanctuaire
בהש מֵאֲחוֹרֵי־הַקְּלָעִים — dans les coulisses
‖ (מפרש) — voile *f*, tenture *f*, rideau *m*
‖ (צמה) — tresse (de cheveux) *f*, natte *f*
2. קֶלַע (178) ז — fronde *f*, lance-pierres *m*
אֶבֶן־קֶלַע נ — pierre *f* de fronde
כַּף־הַקֶּלַע נ — creux *m* de la fronde
נַפְשׁוֹ בְּכַף־הַקֶּלַע — il balance
‖ (קליע) — douille *f*
‖ (כדור־ירייה) — projectile *m*
קַלָּע (90) ז (יורה אבנים) — tireur *m* à la fronde
‖ (ברובה) — tireur d'élite
קְלָעָה (242) נ — cabinet *m*, alcôve *f*
קַלָּעוּת או קַלְעָנוּת (46) נ — habileté *f* au tir
קַלְעָן (97) ז — tireur *m* d'élite
קְלָף (88) ז (עור מעובד) — parchemin *m*
‖ (למשחק) — carte (à jouer) *f*
מִשְׂחַק־קְלָפִים ז — jeu *m* de cartes
שִׂחֵק בִּקְלָפִים — jouer aux cartes
גִּלָּה קְלָפָיו — mettre cartes sur table
טָרַף אֶת־הַקְּלָפִים — brouiller les cartes
בִּנְיַן־קְלָפִים ז — château *m* de cartes
קָלַף (301) פ״י — peler, éplucher, décortiquer
‖ נִקְלַף (388) פ״ע — être pelé, être épluché
‖ קִלֵּף (432) פ״י — peler, éplucher
‖ הִתְקַלֵּף (466) פ״ע — peler *(v. intr.)*, s'écailler
‖ הִקְלִיף (498) פ״י — peler, éplucher, écorcer
קְלִפָּה (208) נ (של־פרי) — peau *f*, pelure *f*
(של־ביצה) — coquille *f*, coque *f*
(של־עץ) — écorce *f*
בהש קְלִפַּת־הַשּׁוּם — peau d'ail (sans valeur)
‖ (בקבלה) — puissance impure
‖ עממי (אישה רעה) — xanthippe *f*
קַלְפֵּי (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — urne (de vote) *f*
הָלַךְ לַקַּלְפֵּי — aller voter
תַּחֲנַת־קַלְפֵּי נ — bureau *m* de vote
קַלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — joueur *n* de cartes
קַלְפָנוּת (46) נ — manie *f* de jouer aux cartes
קַלְפָּק (ר׳ ־קִים) ז — bonnet *m* à poil
קְלִפָּתִי, ־תִית ת — cortical
קִלְקוּל (51) ז — détérioration *f*, dégât *m*, avarie *f*
קִלְקוּל־קֵבָה — trouble *m* gastrique
‖ (השחתת המידות) — corruption *f*
בהש חָזַר לְקִלְקוּלוֹ — récidiver
קִלְקִים (נס׳ קִלְקֵי־) ז״ר — cilice *m*, crin *m*
קִלְקֵי־צֶמֶר — poils *mpl* hirsutes
קִלְקֵי־הַלֵּב — poils de la poitrine
1. קִלְקֵל (460) פ״י (פגם) — abîmer, détériorer
קִלְקֵל אֶת־הַשּׁוּרָה — s'écarter de la règle
קִלְקֵל אֶת־הַנֹּעַר — débaucher la jeunesse
קִלְקֵל מַעֲשָׂיו — se corrompre, se pervertir
קִלְקֵל אֶת־הַתָּכְנִית — déranger le programme
‖ הִתְקַלְקֵל (494) פ״ע — s'abîmer, se détériorer
הַשָּׁעוֹן הִתְקַלְקֵל — la montre s'est déréglée
(הושחת) — se pervertir, se gâter, se laisser aller
2. קִלְקֵל (460) פ״י (זרק) — lancer, agiter
(השחיז) — aiguiser, affûter
‖ הִתְקַלְקֵל (494) פ״ע — s'ébranler, s'effondrer
קַלְקָלָה (222) נ — déshonneur *m*, avilissement *m*
תָּפַס אֶת־פ׳ בְּקַלְקָלָתוֹ — saisir qn en flagrant délit
קְלַרְנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ מוס — clarinette *f*
קְלַרְנִיתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — clarinettiste *n*
קָלַשׁ (301) פ״י — délayer, raréfier, diluer
(החליש) — affaiblir, atténuer
‖ פ״ע (נחלש) — s'affaiblir, s'atténuer
‖ נִקְלַשׁ (388) פ״ע — être délayé, se raréfier
(נחלש) — s'affaiblir, s'atténuer
‖ קִלֵּשׁ (432) פ״י — délayer, raréfier, diluer

(החליש) affaiblir, atténuer
|| הִתְקַלֵּשׁ (466) פ"ע se délayer, se diluer
|| הִקְלִישׁ (498) פ"י délayer, raréfier, diluer
פ"ע se délayer, se raréfier
קִלְשׁוֹן (ר' ־נִים או ־נוֹת) ז fourche *f*, trident *m*
קִלְשׁוֹנִי, ־נִית ת fourchu
קְלִשְׁלַשׁ, ־לַשָּׁה ת peu dense, dilué, clairsemé
קְלִשְׁלֶשֶׁת (252) נ chevelure clairsemée
קִלְשֵׁן (460 נ) פ"י fourcher (du foin)
קֶלֶת (167) נ corbeille *f*, panier *m*
קְלָתִית (17) נ tartelette *f*
קָם ← [קום]
|| קָם (88) ז (אויב) adversaire *m*, ennemi *m*
קַמָּא (נ' קַמַּיְתָא) ת ארמית premier
בָּבָא קַמָּא première section (d'un traité)
תַּנָּא קַמָּא le docteur cité en premier
קַמָּאוּת (46) נ antiquité *f*, caractère originel
קַמָּאִי, ־אִית ת antique, primitif, originel
קַמְבְּיוּם (—) ז צמח cambium *m*
קַמְבְּרִיּוֹן (—) ז גיאול cambrien *m*
קָמָה (210) נ moisson *f* sur pied
קָמוּחַ, קְמוּחָה ת enfariné
קִמּוּחַ (9) ז addition *f* de farine
קָמוּט, קְמוּטָה ת plié, plissé, ridé
קִמּוּט (51) ז plissement *m*, froncement *m*
קָמוּל, קְמוּלָה ת flétri, fané, desséché
קִמּוּם (51) ז restauration *f*, réfection *f*
קְמוֹנִיָּה (202) נ cheminée *f*
קֶמוֹס (—) ז caoutchouc *m*, gomme *f*
קִמּוּעַ (9) ז répartition *f* au détail
קָמוּץ, קְמוּצָה ת fermé, crispé
|| דקדוק vocalisé d'un *qamats*
קִמּוּץ (51) ז économie *f*, réduction *f*
קָמוּר, קְמוּרָה ת convexe, voûté, arqué
קִמּוּר (51) ז voûte *f*, cambrure *f*
קִמּוּר גְּלִילִי voûte en plein cintre
קִמּוּר־מַדְרֵגוֹת voûte en encorbellement
קִמּוּר מֻצְלָע ogive *f*
קִמּוּרָה (201) נ voûte *f*, dôme *m*
קִמּוֹשׂ (ר' ־שִׂים) ז צמח ronce *f*
[קמז] נִקְמַז (388) פ"ע se rétrécir, se contracter

קֶמַח (179) ז farine *f*
קֶמַח־סֹלֶת fleur *f* de farine
טָחַן קֶמַח טָחוּן enfoncer une porte ouverte
|| (מזון) nourriture *f*
קַמָּח (89) ז marchand *m* de farine
קִמַּח (440) פ"י enfariner
|| הִתְקַמַּח (477) פ"ע être enfariné
|| הִקְמִיחַ (504) פ"י ajouter de la farine
קָמֵחַ, קְמֵחָה (ר' קְמֵחִים, ־חוֹת) ת farineux
קִמְחָא (—) ז ארמית farine *f*
קִמְחָא דְּפִסְחָא collecte *f* de Pâque (pour les pauvres)
קִמָּחוֹן (38) ז nielle *f*, oïdium *m*
קִמְחִי, ־חִית ת farineux
|| בהש (מעולה) substantiel, essentiel
קַמְחָן (97) ז marchand *m* de farine
קָמַט (301) פ"י (לחץ) écraser, broyer
(קיפל) plier, plisser, rider
|| נִקְמַט (388) פ"ע se plisser, se rider
|| קִמֵּט (432) פ"י plier, plisser, rider
קִמֵּט אֶת־מִצְחוֹ plisser le front, froncer les sourcils
|| הִתְקַמֵּט (466) פ"ע se plisser, se froisser
|| הִקְמִיט (498) פ"י plier, plisser
קֶמֶט (166) ז pli *m*, ride *f*
קֹמֶט (191) ז pupille (de l'oeil) *f*
קְמַטּוּט (41) או קְמַטְמַט (91) ז petit pli, petite ride
קַמְטָן (97) ז זואול orvet *m*
קַמְטָר (91) ז armoire *f*, bahut *m*, commode *f*
קָמִיז, קְמִיזָה ת flexible, élastique
קְמִיזוּת (48) נ flexibilité *f*, élasticité *f*
קָמִיחַ, קְמִיחָה ת farineux
קְמִיחוּת (48) נ consistance farineuse
קָמִיט, קְמִיטָה ת froissable
קְמִיטָה (201) נ plissement *m*, froissement *m*
קְמִיטַת־מֵצַח plissement de front, froncement *m* des sourcils
בהש קְמִיטַת־הַנֶּפֶשׁ tristesse *f*, chagrin *m*
|| (קמט) pli *m*, ride *f*
קְמִיטוּת (48) נ aspect ridé *ou* ratatiné

קְמִילָה (201) נ dépérissement *m*, fanure *f*
קָמִין (14) ז cheminée *f*
קָמֵיעַ (11, ר' גם קְמֵיעוֹת) ז amulette *f*, talisman *m*
קְמִיצָה (201) נ (אצבע) annulaire (doigt) *m*
|| (לקיחה) prise *f*, pincée *f*, poignée *f*
קְמִיצַת־טַבָּק prise de tabac
|| (כיווץ) serrement *m*, pincement *m*
קְמִיצוּת (48) נ דקדוק fait *m* d'être vocalisé d'un *qamats*
קְמִירָה (201) נ courbure *f*
|| (מכסה מקומר) voûte *f*, dôme *m*
קְמִירוּת (48) נ convexité *f*, voussure *f*
קָמַל (307) פ"ע se dessécher, se faner
|| נִקְמַל (388) פ"ע se faner, dépérir, disparaître
|| הִקְמִיל (498) פ"י faire dépérir
פ"ע se dessécher, se faner
קָמֵל, קְמֵלָה ת flétri, fané, desséché
קֹמֶל (—) ז dépérissement *m*, fanure *f*
קִמָּלוֹן (38) ז חקל dessèchement (des plantes) *m*
קָמָן ← לְקַמָּן
קָמַע (331) פ"י lier, attacher
|| נִקְמַע (402) פ"ע être lié, être attaché
קִמְעָה או קִמְעָא תה"פ un peu
קִמְעָה קִמְעָה peu à peu
קִמְעוֹנַאי (61) ז détaillant *m*
קִמְעוֹנוּת (48) נ vente *f* au détail
מָכַר בְּקִמְעוֹנוּת vendre au détail
קִמְעוֹנִי, ־נִית ת au détail
מְכִירָה קִמְעוֹנִית vente *f* au détail
קַמְפּוּס (ר' ־סִים) ז campus *m*, cité *f* universitaire
קַמְפוֹר (—) ז camphre *m*
שֶׁמֶן־קַמְפוֹר ז huile camphrée
קָמַץ (301) פ"י prendre une pincée *ou* poignée
(סגר) fermer, crisper
קָמַץ פִּיו serrer les lèvres
|| דקדוק vocaliser d'un *qamats*
|| נִקְמַץ (388) פ"ע être saisi entre les doigts
(נסגר) être fermé, être crispé
דקדוק être vocalisé d'un *qamats*

|| קִמֵּץ (432) פ"י prendre une pincée *ou* poignée
(כיווץ) fermer, crisper, serrer, ramasser
קִמֵּץ עַיִן אַחַת fermer un oeil
בהש (חסך) économiser, épargner
קִמֵּץ בְּהוֹצָאוֹת réduire les dépenses
|| הִתְקַמֵּץ (466) פ"ע se serrer, se crisper
בהש (נחסך) se réduire
|| הִקְמִיץ (498) פ"י prendre une poignée
קָמָץ (ר' קְמָצִים) ז דקדוק *qamats* (voyelle) *m*
קָמָץ גָּדוֹל *a* long
קָמָץ קָטָן *o* bref
חֲטַף־קָמָץ ז *o* réduit
קֹמֶץ (192) ז poignée *f*
|| (כמות קטנה) petit nombre, petit groupe
קֹמֶץ־אֲנָשִׁים une poignée d'hommes
אֵין הַקֹּמֶץ מַשְׂבִּיעַ אֶת־הָאֲרִי une bouchée ne rassasie pas un lion
קְמָצָה (207) נ pincée *f*, poignée *f*
קִמְצוּץ (41) ז pincée *f*
קִמְצוּץ־טַבָּק pincée *ou* prise *f* de tabac
קַמְצוּץ, ־צָה ת replié, recroquevillé
קַמְצָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש avare *n*, ladre *n*
קַמְצָנוּת (46) נ avarice *f*, parcimonie *f*
קַמְצָנִי, ־נִית ת avare, parcimonieux
קָמַר (301) פ"י courber, cintrer, cambrer
|| נִקְמַר (388) פ"ע être cintré, être bombé
|| קִמֵּר (432) פ"י courber, voûter
|| הִתְקַמֵּר (466) פ"ע se courber, s'arquer
|| הִקְמִיר (498) פ"י courber, voûter, arquer
קֶמֶר (166) ז voûte *f*, arc *m*
קִמְרוֹן (ר' ־נִים או ־נוֹת) ז voûte *f*, dôme *m*
קַמֶּרִי, ־רִית ת de chambre
מוּסִיקָה קַמֶּרִית musique *f* de chambre
קִמֹּרֶת (256) נ voûte *f*
|| גיאול anticlinal *m*
קָמַשׁ (301) פ"י se couvrir de ronces
קֶמֶשׁ (—) ז ronceraie *f*, champ *m* de ronces
קִמְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז צמח ronce *f*
קֵן (114, נס' קַן־ או קֵן־) ז nid *m*
בהש קַן־הַמִּשְׁפָּחָה le nid familial

צבא קֵן־הִתְנַגְּדוּת	nid de résistance
‖ (זוג יונים)	paire *f* de pigeons
°קַנָּא (—) או °קַנּוֹא (—) ת	jaloux
קִנֵּא (444) פ״י (בְּ־)	être jaloux de, envier
קִנֵּא בְּרֵעֵהוּ	être jaloux d'autrui
‖ קִנֵּא לְ־	défendre avec zèle la cause de
קִנֵּא לְאִשְׁתּוֹ	soupçonner sa femme d'infidélité
‖ הִתְקַנֵּא (478) פ״י (בְּ־)	devenir jaloux de, envier
‖ הִקְנִיא (507) פ״י	rendre jaloux, irriter
קִנְאָה (242) נ	jalousie *f*, envie *f*
‖ °(נקמה)	vengeance *f*
‖ (התלהבות יתרה)	zèle *m*, fanatisme *m*
קִנְאַת־סוֹפְרִים מַרְבֶּה חָכְמָה	l'émulation fait avancer la science
קַנָּאוּת (46) נ	fanatisme *m*
קַנַּאי, קַנָּאִית (ר׳ קַנָּאִים, ־אִיּוֹת) ש	fanatique *n*
‖ (נלהב)	partisan exalté
היסט הַקַּנָּאִים	les zélotes *mpl*
קַנָּאִי, ־אִית ת	exalté, fanatique
קַנְאָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	jaloux *n*
קַנְאָנוּת (46) נ	jalousie *f*, envie *f*
קַנְאֲתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	jaloux *n*
קַנְאֲתָנוּת (46) נ	jalousie *f*, envie *f*
קַנְאֲתָנִי, ־נִית ת	jaloux, envieux
קִנֵּב (432) פ״י	nettoyer (des légumes)
קַנַּבּוֹס (ר׳ ־סִים) ז צמח	chanvre *m*
(סם משכר)	marihuana *m*
קְנֹבֶת (256) נ	feuilles (de légumes) gâtées
קֶנְגוּרוּ (ר׳ ־רִים) ז זואול	kangourou *m*
[קנדס] הִתְקַנְדֵּס (491) ז	polissonner, faire le gamin, faire des farces
קָנָה (353) פ״י (לקח בכסף)	acheter
‖ (רכש)	acquérir, posséder
קָנָה לוֹ יְדִידִים	se faire des amis
קָנָה לוֹ שֵׁם	se faire un nom
קָנָה לֵב־פ׳	gagner la faveur de qn
קָנָה עוֹלָמוֹ	gagner sa place au paradis
קָנָה שְׁבִיתָה	élire domicile
‖° (ברא)	créer, fonder
‖ נִקְנָה (406) פ״ע	être acheté, être acquis
‖ הִקְנָה (512) פ״י	faire acquérir
הִקְנָה יְדִיעוֹת	communiquer des connaissances
הֶרְגֵּלִים מְקֻנִּים	habitudes acquises
קָנֶה (79) ז צמח	jonc *m*, roseau *m*
מַחְצֶלֶת־קָנִים נ	natte *f* de jonc
קְנֵה־סֻכָּר	canne *f* à sucre
דָּחָה פ׳ בְּקָנֶה	répondre évasivement à qn
הוֹשִׁיט ד״מ בְּקָנֶה	présenter qch sur un plat (sans effort)
קָנֶה רָצוּץ	roseau brisé
מִשְׁעֶנֶת־קָנֶה־רָצוּץ נ	l'appui *m* d'un roseau brisé (qui ne mérite pas confiance)
קוֹטֵל קָנִים	coupeur *m* de joncs (homme insignifiant)
‖ (גבעול)	tige *f*, tuyau *m*
קְנֵה־נוֹצָה	axe *m* d'une plume
בהש עָלוּ בְּקָנֶה אֶחָד	s'accorder ensemble
‖ (מוט)	baguette *f*, barre *f*, canne *f*
קְנֵה־הַמֹּאזְנַיִם	fléau *m* de la balance
קְנֵה־מְנוֹרָה	bras *m* d'un chandelier
קְנֵה־מִדָּה	aune *f*, étalon *m*
קְנֵה־מִדָּה (במפה או בצילום)	échelle *f*
‖ אנטום	avant-bras *m*, cubitus *m*
(צינור־הנשימה)	trachée-artère *f*
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט	avaler de travers
‖ (בנשק) קְנֵה־רוֹבֶה	canon *m* de fusil
קְנֵה־תוֹתָח	âme *f* de canon
קִנָּה (208) נ	nid *m*, tanière *f*
°קַנּוֹא ← °קַנָּא	
קִנּוּב (51) ז	nettoyage (de légumes) *m*
קְנוּבְקָה (ר׳ ־קָאוֹת) נ מטבח	boulette (de chapelure) *f*
קִנּוּחַ (9) ז	nettoyage *m*, essuyage *m*
קִנּוּחַ־סְעוּדָה	dessert *m*
קָנוּט, קְנוּטָה ת	irrité, fâché, vexé
קִנּוּי (51) ז	jalousie *f*
קְנוּמָא (ר׳ ־מִי) ז ארמית	engagement *m*
1. קָנוֹן (30) ז (סל)	corbeille *f*, panier *m*
2. קָנוֹן (ר׳ ־נִים) ז (חוקה)	canon *m*, règle *f*

‖ מוס	canon
קִנּוּן (51) ז	nidification *f*
קְנוּנְיָה (202) נ	collusion *f*, connivence *f*
עָשָׂה קְנוּנְיָה עִם־	agir avec la complicité de
קְנוֹקֶנֶת (525) נ צמח	vrille *f*
קִנַּח (331) פ״י	nettoyer, essuyer
(סיים ארוחה)	terminer le repas
‖ קִנֵּחַ (440) פ״י	nettoyer, essuyer
קִנַּח אֶת־אַפּוֹ	se moucher
(סיים ארוחה)	terminer le repas
‖ הִתְקַנֵּחַ (477) פ״ע	s'essuyer
[קנט] הִקְנִיט (489) פ״י	irriter, fâcher, vexer
קָנֵט, קְנֵטָה ת	dégoûtant, écoeurant
נַפְשׁוֹ קְנֵטָה עָלָיו	être dégoûté
קַנְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז	canton *m*
קַנְטוֹנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	cantoniste (jeune juif recruté de force en Russie tsariste) *m*
קִנְטוּר (51) ז	vexation *f*, taquinerie *f*, reproche *m*
קַנְטָטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס	cantate *f*
קִנְטֵר או קִנְתֵּר (460) פ״י	taquiner, fâcher, vexer
קִנְטֵר בִּדְבָרִים	employer des mots blessants
‖ הִתְקַנְטֵר או ־תֵּר (494) פ״ע	être vexé, se vexer
קַנְטָר (91) ז	barre *f*, levier *m*
קַנְטְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	querelleur *n*, taquin *n*
קַנְטְרָנוּת (46) נ	tracasserie *f*, vexation *f*
קַנְטְרָנִי, ־נִית ת	tracassier, irritant, vexant
קְנִיבָה (201) נ	nettoyage (de légumes) *m*
קָנִיבָּל (ר׳ ־לִים) ז	cannibale *m*
קָנִיבָּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	cannibalisme *m*
קַנִּיגִי (ר׳ ־גִים) ז	chasseur *m*
קַנִּיגְיָה (202) נ	chasse *f*
קְנִיָּה (202) נ	achat *m*, emplette *f*
כֹּחַ־קְנִיָּה ז	pouvoir *m* d'achat
מַס־קְנִיָּה ז	taxe *f* de luxe
‖ (רכישה)	acquisition *f*
קְנִיַּת־הֶרְגֵּלִים	acquisition d'habitudes
1. קַנְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז	centre commercial
2. קַנְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז גיאוגר	canyon *m*
קְנִיטָה (201) נ	irritation *f*, vexation *f*
קַנְיָן (88) ז	acheteur (professionnel) *m*
קִנְיָן (91) ז (קנייה)	acquisition *f*
קַבָּלַת־קִנְיָן נ	acquisition en bonne et due forme
° מִקְנֶה וְקִנְיָן	commerce *m*
‖ (רכוש)	propriété *f*, possession *f*
בהש (נכס)	bien *m*, richesse *f*, avantage *m*
‖ (יצירה)	création *f*
‖ (תכונה)	qualité *f*
‖ דקדוק כִּנּוּי־קִנְיָן	pronom possessif
קִנְיָנִי, ־נִית ת	acquis
קְנִיסָה (201) נ	condamnation *f* à une amende
קָנִית (ר׳ קָנִיּוֹת) ת עוף	rousserolle *f*
קָנֹם, קְנֻמָּה ת	couleur de cannelle, brun
קִנָּמוֹן (ר׳ קִנְּמוֹנִים) ז צמח	cinnamome *m*
קִנֵּן (432 ג) פ״ע	nicher, faire son nid
בהש (השתכן)	demeurer, habiter
‖ הִתְקַנֵּן (466 ג) פ״ע	faire son nid
בהש (השתכן)	s'installer, s'établir
קְנָס (87)	amende *f*, pénalité *f*
קְנָס־פִּגּוּרִים	astreinte *f*
הֵטִיל קְנָס עַל־	infliger une amende à
קָנַס (301) פ״י	condamner à une amende
‖ נִקְנַס (388) פ״ע	être condamné à l'amende
‖ הִתְקַנֵּס (466) פ״ע	être puni, être condamné
קָנֶץ (ר׳ קְנָצִים) ז	fin *f*, terme *m*, bout *m*
שָׂם קִנְצֵי לְמִלִּים	mettre fin aux discours
קַנְקַל (91) ז	filet *m*, treillis *m*, réseau *m*
קַנְקַן (53) ז	cruche *f*, jarre *f*, amphore *f*
אַל תִּסְתַּכֵּל בַּקַּנְקַן	l'habit ne fait pas le moine, ne vous fiez pas aux apparences
תָּהָה בְּקַנְקַן־פ׳	examiner à qui l'on a affaire
‖ (במחרשה)	soc *m*
קַנְקַנָּה (208) נ	cruche *f*, jarre *f*
קַנְקַנְתּוֹם (—) ז	vitriol *m*, teinture foncée
קִנְרָס (ר׳ ־סִים) ז צמח	artichaut *m*
קָנֶת (167) נ	manche *m*, anse *f*
קַנְתַּל (123) ז	sacoche *f* de selle, bât *m*
קִנְתֵּר ← קִנְטֵר	
קַסְדָּה (239) נ	casque *m*
קַסְוָה (ר׳ קְסָווֹת) נ	gobelet *m*, coupe *f*

‖ סכנ coussinet *m*
קָסוּם, קְסוּמָה ת enchanté, ensorcelé
קְסוּם (51) ז enchantement *m*
קְסָיָה (ר׳ קְסָיוֹת) נ (מיכסה) nappe *f*
‖ (כפפה) gant *m*
קְסִימָה (201) נ enchantement *m*, sorcellerie *f*
קְסִיסָה (201) נ action *f* de ronger, grignotage *m*
קָסַם (301) פ״י pratiquer la sorcellerie
בהש (משך את־הלב) enchanter, charmer
הַהַצָּעָה קוֹסֶמֶת לִי la proposition me tente
‖ נִקְסַם (388) פ״ע être enchanté, être charmé
‖ קִסֵּם (432) פ״י pratiquer la sorcellerie
‖ הִתְקַסֵּם (466) פ״ע être ensorcelé
‖ הִקְסִים (498) פ״י enchanter, fasciner
קֶסֶם (166) ז (כישוף) sortilège *m*, incantation *f*
מַטֵּה־קֶסֶם ז baguette *f* magique
‖ בהש (פלא) charme *m*, enchantement *m*
קֶסֶם־הַנְּעוּרִים le charme de la jeunesse
קַסָּם (90) או קַסְמָן (97) ז magicien *m*, sorcier *m*
קְסֶנוֹן (—) ז כימ xénon *m*
1. קָסַס (301) פ״י (כרסם) ronger, grignoter
‖ קוֹסֵס (455) פ״י ronger, grignoter, rogner
קוֹסֵס אֶת־לֵב־פ׳ ronger le coeur de qn
2. קָסַס (301) פ״ע (החמיץ) devenir aigre
קְסָסָה (215) נ motte *f* de terre
קַסְקִית (17) נ casquette *f*
קִסֵּר (432) פ״י faire empereur
‖ הִתְקַסֵּר (466) פ״ע être fait empereur
קְסַרְקְטִין (ר׳ ־נִים) ז caserne *f*
קֶסֶת (167) נ encrier *m*
‖ °קֶסֶת־הַסּוֹפֵר écritoire *f* du scribe
קֶסֶת (189) נ toit *m*, toiture *f*
קָעוּר, קְעוּרָה ת concave
קְעוּר (50) ז או קְעִירוּת (48) נ concavité *f*
קַעֲקוּעַ (9) ז tatouage *m*
1. קִעְקוּעַ (9) ז (בעור) tatouage *m*
‖ (הריסה) démolition *f*, effondrement *m*
2. קִעְקוּעַ (9) ז (שאון) caquetage *m*, gloussement *m*
קַעֲקַע (—) ז tatouage *m*

כְּתֹבֶת־קַעֲקַע נ inscription tatouée
1. קִעְקֵעַ (465) פ״י (בעור) tatouer
‖ בהש (הרס) démolir, faire s'effondrer
‖ הִתְקַעְקֵעַ (496) פ״ע être démoli, s'effondrer
2. קִעְקֵעַ (465) פ״ע (צעק) caqueter *ou* glousser (poule), coasser (grenouille)
קַעַקְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש caqueteur *n*
[קער] נִקְעַר (397) פ״ע s'incurver, se creuser
‖ קִעֵר (435) פ״י incurver, creuser
‖ הִתְקַעֵר (472) פ״ע s'incurver, se creuser
קַעַר (152) או קֹעַר (197) ז concavité *f*
קְעָרָה (216) נ cuvette *f*, bol *m*, terrine *f*, soupière *f*
הָפַךְ הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ renverser la situation
קַעֲרוֹן (נס׳ קַעֲרוֹן; ר׳ קַעֲרוֹנִים) ז concavité *f*
קַעֲרוּרִי, ־רִית ת concave
קַעֲרוּרִית (17) או קַעֲרִירוּת (48) נ concavité *f*
קַעֲרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ petit bol, godet *m*, ravier *m*
קַעֶרֶת (—) נ גיאול synclinal *m*
קָפָא (339) פ״ע geler, se figer, se coaguler
בהש דָּמוֹ קָפָא בְּעוֹרְקָיו le sang se glaça dans ses veines
קָפָא עַל־שְׁמָרָיו stagner, rester inactif
קָפָא מִקּוֹר mourir de froid
‖ (צף) surnager
‖ נִקְפָּא (404) פ״ע se coaguler, se figer
הִקְפִּיא (507) פ״י congeler
בהש הִקְפִּיא אֶת־הַשָּׂכָר bloquer les salaires
הִקְפִּיא פִּקָּדוֹן bloquer un dépôt
קִפָּאוֹן (38) ז gel *m*, congélation *f*, blocage *m*
נְקֻדַּת־קִפָּאוֹן נ point *m* de congélation
בהש קִפָּאוֹן בְּמַשָּׂא־וּמַתָּן stagnation *f ou* point mort des négociations
קֻפַּאי, ־פָּאִית (ר׳ ־פָּאִים, ־פָּאִיּוֹת) ש caissier *n*
קָפַד (303) פ״ע se rétrécir
‖ נִקְפַּד (389) פ״ע être tranché, être arrêté
‖ קִפֵּד (432) פ״י couper, trancher
קֻפְּדוּ חַיָּיו sa vie a été interrompue
‖ הִתְקַפֵּד (466) פ״ע se rétrécir, se contracter
(נעשה קפדן) devenir sévère, s'irriter
‖ הִקְפִּיד (499) פ״ע être sévère, être minutieux

הִקְפִּיד עַל־לְשׁוֹנוֹ	surveiller son langage
הִקְפִּיד עַל־נִקָּיוֹן	veiller à la propreté
הִקְפִּיד עִם־פ'	être exigeant envers qn
(הקניט)	irriter, vexer
קַפְּדָ, קַפְּדָה ת	sévère, minutieux
קְפָדָה (212) נ	destruction *f*, extermination *f*
‖ (הקפדה)	sévérité *f*, minutie *f*
קַפְּדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	pédant *n*
קַפְּדָנוּת (46) נ	pédanterie *f*, rigueur *f*
קַפְּדָנִי, ־נִית ת	sévère, strict, rigoureux
[קפה] **נִקְפָּה** (408) פ"ע	se figer, se coaguler
‖ קִפָּה (447) פ"י	écrémer, écumer (un liquide), dégraisser
‖ הִקְפָּה (508) פ"י	faire figer, coaguler
‖ (הציף)	mouiller, inonder
קָפֶה (—) ז צמח	café *m*
‖ (משקה) קָפֶה שָׁחוֹר	café noir
קָפֶה הָפוּךְ	café au lait
קָפֶה טוּרְקִי	café turc
‖ בֵּית־קָפֶה ז	café
קֶפֶה (נס' קֶפֶה־; בלי ר') ז	écume *f*, mousse *f*
קֻפָּה (208) נ	caisse *f*
קֻפַּת־חוֹלִים	caisse d'assurance-maladie
קֻפַּת־חִסָּכוֹן	caisse d'épargne
קֻפָּה רוֹשֶׁמֶת	caisse enregistreuse
‖ (תיבה)	boîte *f*, cassette *f*, coffret *m*
קֻפַּת־צְדָקָה	tronc *m* des pauvres
בהש קֻפָּה שֶׁל־שְׁרָצִים	passé *m* peu honorable
שָׁבַר אֶת־הַקֻּפָּה	gagner impudemment, faire sauter la caisse
הָלַךְ עַל־כָּל־הַקֻּפָּה	jouer son va-tout
קָפוּא, קְפוּאָה ת	gelé, congelé, glacé, inerte
בָּשָׂר קָפוּא	viande congelée
קָפֶה קָפוּא	café glacé
בהש מַבָּט קָפוּא	regard glacial
קָפוּד, קְפוּדָה ת (מקוצץ)	coupé
‖ (חמור)	sévère
קִפּוֹד (21) ז זואול	hérisson *m*
קִפּוֹד־יָם	oursin *m*
קִפּוֹד־נְמָלִים	fourmilier *m*, tamanoir *m*
‖ צבא בְּצוּרֵי־קִפּוֹד ז"ר	hérisson
קִפּוֹדִי, ־דִית ת	hérissé, piquant
קָפוּז, קְפוּזָה ת	alerte
° **קִפּוֹז** (ר' ־זִים) ז זואול	vipère *f*
קָפוּחַ, קְפוּחָה ת (צחיח)	aride, sec
‖ (מקופח)	accablé, déprimé
קִפּוּחַ (9) ז (איבוד)	perte *f*, privation *f*
קִפּוּחַ־חַיִּים	perte de la vie
‖ (עושק)	atteinte *f*, frustration *f*
קִפּוּחַ־זְכֻיּוֹת	discrimination *f*
קִפּוּחַ־פַּרְנָסָה	ruine *f* des moyens d'existence
קַפּוֹטָה (201) נ	lévite *f*
קָפוּי, קְפוּאָה ת	gelé, glacé
קִפּוּי (51) ז (קצף)	écume *f*, mousse *f*
‖ (הסרת־הקצף)	écumage *m*, écrémage *m*
‖ (קפיאה)	gel *m*, gelée *f*
קִפּוּל (51) ז	pliage *m*, pliure *f*, plissement *m*
‖ (קפל)	pli *m*
קַפּוֹלִית (17) נ מטבח	chausson *m*
קָפוּץ, קְפוּצָה ת	serré, crispé
קִפּוּץ (51) ז	saut *m*, bond *m*
קִפֵּז (303) פ"ע	sauter, bondir
קָפַח (329) פ"י	frapper
הַחַמָּה קוֹפַחַת עַל־הָרֹאשׁ	le soleil assomme
‖ קִפַּח (440) פ"י (היכה)	frapper, battre
(גזל)	priver, frustrer, déposséder
קִפַּח אֶת־הַבְּרִיּוֹת	exploiter les gens
קִפַּח חַיֵּי־פ'	causer la ruine de qn
(איבד) קִפַּח אֶת־בָּנָיו	perdre ses enfants
(עשק) קִפַּח זְכֻיּוֹת־פ'	léser les droits de qn
קִפַּח שְׂכַר־פ'	priver qn de son juste salaire
(ניצח) קִפַּח אֶת־פ' בִּדְבָרִים	vaincre qn dans la discussion
‖ הִתְקַפֵּחַ (477) פ"ע	se ruiner, être ruiné
הִתְקַפְּחָה פַּרְנָסָתוֹ	il a perdu son gagne-pain
קַפָּח (90) או **קַפְחָן** (97) ז	exploiteur (d'autrui) *m*
קִפֵּחַ, קִפַּחַת (ר' קִפְּחִים, ־חוֹת) ת	dégingandé
קַפְחָנִי, ־נִית ת	discriminatoire
קַפְטָן (91) ז	caftan *m*
קָפֶטֶרְיָה (ר' ־רִיּוֹת) נ	buvette *f*, buffet *m*
קֹפִי (200, בלי ר') ז	écume *f*, yeux (du bouillon) *mpl*

קְפִיאָה (201) נ — congélation *f*, coagulation *f*
קְפִידָה (201) נ — sévérité *f*, rigueur *f*
לָבוּשׁ בִּקְפִידָה — vêtu avec soin
קְפִידוּת (48) נ — sérieux *m*, sévérité *f*
קְפִיָּה (202) נ — congélation *f*
קְפִיחָה (201) נ — coup *m*, action *f* de frapper
קַפִּיטָלִיסְטִי, ־טִית ת — capitaliste
קַפִּיל (15) ז — restaurateur *m*, tavernier *m*
קַפִּילָרִי, ־רִית ת — capillaire
קַפִּילָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — capillarité *f*
קְפִיץ (1) ז — ressort *m*
מִטַּת־קְפִיצִים נ — lit *m* à sommier élastique
1. קְפִיצָה (201) נ (ניתור) — saut *m*, bond *m*
קְפִיצַת־גֹּבַהּ — saut en hauteur
קְפִיצַת־מוֹט — saut à la perche
קְפִיצַת־רֹחַק — saut en longueur
בהש קְפִיצָה בְּרֹאשׁ — volonté *f* d'être en tête
קְפִיצַת־נַחְשׁוֹן — saut *m* dans l'inconnu
קְפִיצַת־קוּלְמוֹס — trait *m* de plume
‖ (דילוג) — omission *f*
2. קְפִיצָה (202) נ (סגירה) — fermeture *f*
קְפִיצַת־יָד — avarice *f*
‖ (צמצום) — rétrécissement *m*
קְפִיצַת־דֶּרֶךְ — raccourci *m*
קְפִיצוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit ressort
קְפִיצִי, ־צִית ת — élastique, à ressort
קְפִיצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — élasticité *f*
קְפִיצָנִי, ־נִית ת — élastique, souple
קֶפִיר (—) ז — kéfir (boisson caucasienne) *m*
1. קָפַל (303) פ״י (כפל) — plier
‖ נִקְפַּל (389) פ״ע — être plié
‖ קִפֵּל (432) פ״י — plier, plisser
עממי קִפֵּל זְנָבוֹ — s'en aller la queue basse
(כלל) — embrasser, contenir
‖ הִתְקַפֵּל (466) פ״ע — se plier, s'envelopper
עממי — se replier, se retirer
‖ הִקְפִּיל (499) פ״י — plier
2. קָפַל (303) פ״י (גרד) — attraper
‖ קִפֵּל (432) פ״י — gratter, racler
‖ הִתְקַפֵּל (466) פ״ע — s'écailler
קֶפֶל (182) ז — pli *m*, repli *m*
קֶפֶל־קַרְקַע — pli *ou* repli de terrain
קַפֶּלָה (251) נ — chorale *f*
קַפְלוֹט (ר׳ ־טִים) ז צמח — sorte *f* de poireau
‖ (ראש מעובה של ירק) — trognon *m*
קִפְלוּל (41) ז — petit pli, plissé *m*
קִפְלוּלִי, ־לִית ת — plissé
קַפְלֶט (123) ז — perruque *f*
קַפֶּנְדַּרְיָה (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — raccourci *m*, chemin *m* de traverse
קַפְסֹלֶת (256) נ — capsule *f*
1. קָפַץ (303) פ״ע — sauter, bondir
קָפַץ עַל־הַמְּצִיאָה — sauter sur l'occasion
קָפְצָה עָלָיו זִקְנָה — vieillir prématurément
הֶדְיוֹט קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ — le plus bête se met en avant
נִקְפּוֹץ לְבֵיתְךָ — nous ferons un saut chez vous
‖ קִפֵּץ (432) פ״ע — sauter, bondir
פ״י — amener brusquement
‖ הִתְקַפֵּץ (466) פ׳ — sautiller
‖ הִקְפִּיץ (499) פ״י — faire sauter
(זיעזוע) — faire sursauter
(העלה) — faire monter brusquement
הִקְפִּיץ אֶת־הַמְּחִירִים — faire monter les prix
2. קָפַץ (303) פ״י (סגר) — fermer
קָפַץ יָדוֹ מִפְּ׳ — refuser son aide à qn
קָפַץ עֵינָיו — fermer les yeux
‖ פ״ע (הצטמצם) — se fermer, se rétrécir
קָפְצָה לוֹ הַדֶּרֶךְ — il a avancé à toute vitesse
‖ נִקְפַּץ (389) פ״ע — être fermé, se fermer
‖ הִתְקַפֵּץ (466) פ״ע — se fermer, se crisper
3. קָפַץ (303) פ״י (חתך) — trancher, hacher
קֶפֶץ (166) ז — jarret (de cheval) *m*
קֶפֶץ (—) ז — fermeture *f*, clôture *f*
קַפָּץ (90) ז — sauteur *m*
קֻפְצָה (207) נ — boîte *f*, coffret *m*
קַפְצוֹן (1) ז — pétard *m*
קִפְצוּץ (51) ז — sautillement *m*
1. קַפְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sauteur *n*
‖ עממי (חסר־מנוחה) — paquet *m* de nerfs
2. קַפְצָן (97) ז זואול — puce *f* de mer, talitre *m*
קִפְצֵץ (460) פ״ע — sautiller

קַפֶּצֶת (251) נ	tremplin *m*
קַפְּרִיזָה (201) נ	caprice *m*, lubie *f*
קַפְרִיסָאִי, ־סָאִית ש	Chypriote *n*
קַפְרִיסִין ש״פ נ (אי)	Chypre *m*
קַפְרֵס (ר׳ ־סִים) ז צמח	câpre *f*
קָפַשׂ (303) פ״י	saisir, s'emparer de
קֵץ ← 2.1. [קוץ], 1. [קיץ]	
קֵץ (114) ז	fin *f*, bout *m*, limite *f*
מִקֵּץ־שְׁנָתַיִם	au bout de deux ans
אֵין־קֵץ	infini, illimité
קֵץ־הַיָּמִים	la fin des temps
כָּלוּ כָּל־הַקִּצִּים	c'est la fin de tout
דָּחַק אֶת־הַקֵּץ	hâter le dénouement
קָצַב (301) פ״י (חתך)	couper, tailler
(קבע)	fixer, déterminer
קָצַב זְמַן	fixer un délai
‖ נִקְצַב (388) פ״ע (נחתך)	être coupé, être taillé
(נקבע)	être fixé, être destiné
‖ קִצֵּב (432) פ״י (חתך)	couper, hacher, débiter
(חילק למנות)	rationner
‖ הִקְצִיב (498) פ״י	fixer, destiner, affecter
הִקְצִיב סְכוּם	allouer une somme
1. קֶצֶב (165) ז (תבנית)	forme *f*, modèle *m*
‖ (שיעור)	mesure *f*
‖ מוס	rythme *m*, tempo *m*, allure *f*
בהש קֶצֶב־הָעֲבוֹדָה	le rythme du travail
2. קֶצֶב (165) ז (קצה)	extrémité *f*
° קִצְבֵי־הָרִים	les racines *fpl* des montagnes
קַצָּב (90) ז	boucher *m*
קִצְבַּאי (62) ז	retraité *m*
קִצְבָּה (215) נ מוס	temps *m*
קִצְבָּה (241) נ (שיעור)	durée limitée, mesure *f*
‖ (פנסיה)	pension *f*, rente *f*
קִצְבַּת־זִקְנָה	pension de vieillesse, retraite *f*
יָצָא לְקִצְבָּה	prendre sa retraite
קַצָּבָה (208) נ	allocation *f*, indemnité *f*
קַצָּבוּת (46) נ	boucherie (métier) *f*
קִצְבִּי, ־בִּית ת	rythmé, rythmique
קִצְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	cadence *f*
°קָצָה (211) נ	extrémité *f*, bout *m*
קָצָה (353) פ״י	couper, trancher
‖ נִקְצָה (406) פ״ע	être limité, prendre fin
‖ קִצָּה (447) פ״י	couper, trancher
‖ הִקְצָה (512) פ״י (גרד)	gratter, racler
(הפריש)	allouer, assigner, réserver
הִקְצָה שֶׁטַח לְבִנְיָן	affecter un terrain à la construction
קָצֶה (80, ר׳ קְצָווֹת, קְצוֹת־ או קַצְוֵי־) ז	extrémité *f*
בִּקְצֵה־הָעוֹלָם	au bout du monde
מִקְצֵה שָׁלוֹשׁ שָׁנִים	au bout de trois ans
שׁוֹנֶה מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה	diamétralement opposé
אֶפֶס־קְצֵהוּ ז	une toute petite partie
בהש בִּקְצֵה־הַמַּזְלֵג	à petite dose
הָלַךְ עַל קְצוֹת־הָאֶצְבָּעוֹת	marcher sur la pointe des pieds
קְצֵה (—) ז	fin *f*, limite *f*
קְצָה (208) נ	taille *f*, coupe *f*
קָצוּב, קְצוּבָה ת (קבוע)	fixé, rationné, limité
זְמַן קָצוּב	temps limité
מָנוֹת קְצוּבוֹת	rations *fpl*
‖ (מסודר)	ordonné, rangé, uniforme
° עֵדֶר־הַקְּצוּבוֹת	troupeau rangé en files
‖ מוס	rythmé, rythmique
קִצּוּב (51) ז	rationnement *m*
קְצָווֹת ← קָצֶה	
קִצְוִי, ־וִית ת	extrême
קִצּוּי (51) ז	grattage *m*, raclage *m*
קַצּוֹעַ (32) ז	bûcheron *m*
קִצּוּעַ (9) ז	découpage *m*, émondage *m*
1. קָצוּף, קְצוּפָה ת (זועם)	irrité, furieux
2. קָצוּף, קְצוּפָה ת (מכוסה קצף)	écumeux, mousseux
מטבח עוּגָה קְצוּפָה	gâteau *m* à la crème
קָצוּץ, קְצוּצָה ת (חתוך)	haché
מטבח כָּבֵד קָצוּץ	foie haché
‖ (כרות)	coupé, taillé
יָמֶיךָ קְצוּצִים	tes jours sont comptés
קְצוּץ־פֵּאָה	aux favoris rasés
רִבִּית קְצוּצָה	usure *f*
קִצּוּץ (51) ז	coupure *f*, émondage *m*
דַּף־קִצּוּץ ז	planche *f* à hacher

‖ (הפחתה)	diminution *f*, restriction *f*
קִצּוּצִים בַּתַּקְצִיב	restrictions budgétaires
1. קָצוּר, קְצוּרָה ת (תבואה)	moissonné, coupé
2. קָצוּר, קְצוּרָה ת (קצר)	court
קִצּוּר (51) ז	brièveté *f*, abréviation *f*, raccourci *m*
בהש קִצּוּר־הַדַּעַת	ignorance *f*
‖ (תמצית)	abrégé *m*, résumé *m*
קִצּוּר־הַדְּבָרִים או קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר	en résumé
בְּקִצּוּר	bref
בְּקִצּוּר נִמְרָץ	très brièvement
קֶצַח (179) ז צמח	nigelle *f*, nielle *f*
קְצִיבָה (201) נ	fixation *f*, détermination *f*
קָצִין (15) ז °(שר)	chef *m*, notable *m*
‖ צבא	officier *m*
קְצִין בָּכִיר	officier supérieur
קְצִין זוּטָר	officier subalterne
קְצִין־דָּת	aide-aumônier *m*
קְצִין־הָעִיר	major *m* de garnison
קְצִין־מַטֶּה	officier d'état-major
קְצִין תּוֹרָן	officier de service
‖ (ממונה)	préposé *m*
קְצִין־בִּטָּחוֹן	préposé à la sécurité
קְצִין־מִבְחָן	délégué *m* à la liberté surveillée
קְצִינָה (201) נ	officier féminin
קְצִינוּת (48) נ	rang *m* d'officier
1. קְצִיעָה (201) נ (קליפה)	casse *f*
‖ צמח	cinnamome *m*
2. קְצִיעָה (201) נ (תאנה יבשה)	figue sèche
קָצִיף, קְצִיפָה ת	mousseux
1. קְצִיפָה (201) נ (כעס)	colère *f*
2. קְצִיפָה (201) נ מטבח	crème fouettée
קָצִיץ (15) ז צמח	gousse *f*, silique *f*
‖ מטבח	croquette *f*, rissole *f*
1. קְצִיצָה (201) נ (גדיעה)	taille *f*, coupe *f*
בהש קְצִיצָה בִּנְטִיעוֹת	élagage *m* des plants
‖ צמח	gousse *f*
2. קְצִיצָה (201) נ מטבח	boulette *f* de viande
3. קְצִיצָה (201) נ (של־תפילין)	compartiment (de phylactères) *m*
קָצִיר (15) ז	moisson *f*
קְצִירָה (201) נ	moisson *f*
1. [קצן] הִתְקַצֵּן (466) נ פ"ע	devenir officier
‖ הִקְצִין (498) נ פ"י	nommer officier *ou* chef
2. [קצן] הִקְצִין (498) נ פ"ע	devenir extrémiste, se radicaliser
קְצֻנָּה (208) נ צבא	corps *m* des officiers
הַקְּצֻנָּה הַבְּכִירָה	les officiers supérieurs
קָצַע (331) פ"י (גרד)	gratter, racler
(חתך)	couper, trancher
‖ קִצַּע (440) פ"י	gratter, racler
‖ הִקְצִיעַ (504) פ"י (החליק)	raboter
בהש סִגְנוֹן מְהֻקְצָע	style poli
(הפריש)	destiner, assigner
הִקְצִיעַ חֶדֶר לִפ'	réserver une chambre à qn
1. קָצַף (301) פ"ע (כעס)	s'irriter, être en colère
‖ הִתְקַצֵּף (466) פ"ע	se mettre en colère
‖ הִקְצִיף (498) פ"י	irriter, mettre en colère
2. [קצף] הִקְצִיף (498) פ"י (העלה קצף)	écumer, mousser, fouetter
1. קֶצֶף (165) ז (כעס)	colère *f*, fureur *f*
עַל־מָה יָצָא הַקֶּצֶף?	qu'est-ce qui te fâche?
כְּדֵי בִּזָּיוֹן וָקֶצֶף	assez de honte et de colère
2. קֶצֶף (165) ז (בועות)	écume *f*, mousse *f*
הֶעֱלָה קֶצֶף	mousser
קְצָפָה (215) נ	colère *f*, malédiction *f*
קִצָּפוֹן (38) ז	colère *f*, accès *m* de fureur
קַצֶּפֶת (249) נ מטבח	crème fouettée
קָצַץ (358) פ"י (כרת)	couper, trancher, abattre
(חתך)	hacher
(קבע)	fixer, stipuler
‖ נִקְצַץ (338) פ"ע (נכרת)	être coupé, être abattu
(נחתך)	être haché
(נקבע)	être fixé, être stipulé
(צומצם)	être réduit, être amputé
נִקְצַץ מִן־	être séparé de
‖ קִצֵּץ (432) פ"י	couper, trancher
בהש קִצֵּץ בִּנְטִיעוֹת	couper les racines (renier sa foi)
קִצֵּץ כַּנְפֵי־פ'	rogner les ailes à qn
(הפחית) קִצֵּץ הוֹצָאוֹת	réduire les dépenses

‖ הִתְקַצֵּץ (466) פ״ע — être coupé, être haché
(הופחת) — être réduit, être diminué
קֶצֶץ (166) ז — branche coupée, bûche *f*
קַצָּץ (90) ז — bûcheron *m*
1. קְצָצָה (215) נ (ביער) — coupe (arbres destinés à l'abattage) *f*
2. קְצָצָה (215) נ (ניתוק) — rupture *f* de relations familiales, désaveu *m*
קְצֹצֶת (256) נ — déchets *mpl*, copeaux *mpl*
1. קָצַר (301) פ״י (תבואה) — moissonner, faucher
קָצַר תְּשׁוּאוֹת — récolter des applaudissements
‖ נִקְצַר (388) פ״ע — être moissonné, être fauché
2. קָצַר (307, בינוני קָצֵר) פ״ע — être court, être bref
בהש קָצְרָה יָדוֹ — être impuissant
קָצְרָה נַפְשׁוֹ — être découragé
קָצְרָה רוּחוֹ — être impatient
קָצַר שִׂכְלִי מִלְּהָבִין — je suis incapable de comprendre
‖ נִקְצַר (388) פ״ע — être raccourci
‖ קִצֵּר (432) פ״י — raccourcir, abréger
‖ הִתְקַצֵּר (466) פ״ע — se raccourcir, s'abréger
בהש הִתְקַצְּרָה נַפְשׁוֹ — se décourager, désespérer
‖ הִקְצִיר (498) פ״י — raccourcir, abréger
פ״ע — se raccourcir, s'abréger
קָצֵר, קְצָרָה ת — court, bref
לָשׁוֹן קְצָרָה — concision *f*, laconisme *m*
דַּעְתּוֹ קְצָרָה — son intelligence est limitée
‖ בִּקְצָרָה — bref
דִּבֵּר קְצָרוֹת — parler brièvement
‖ קְצַר־טְוָח — à court terme
קְצַר־יָמִים — éphémère
קְצַר־מוֹעֵד — à brève échéance
קְצַר־נְשִׁימָה — asthmatique
קְצַר־קוֹמָה — de petite taille
קְצַר־רוּחַ — impatient
קֶצֶר (166) ז חשמל — court-circuit *m*
קֹצֶר (190, בלי ר׳) ז — brièveté *f*
קֹצֶר־הֲבָנָה — incompréhension *f*
קֹצֶר־יָד — impuissance *f*, incapacité *f*
קֹצֶר־נְשִׁימָה — dyspnée *f*, asthme *m*, essoufflement *m*
קֹצֶר־רְאוּת — myopie *f*, courte vue
קֹצֶר־רוּחַ — impatience *f*
קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר — bref, en résumé
קְצָרָה (215) נ טכנ — entretoise *f*
קַצְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — château fort, forteresse *f*
קִצָּרוֹן (38) ז — insuffisance *f*, indigence *f*
קִצְרוֹן־יָד — impuissance *f*
קְצָרוּת (45) נ — brièveté *f*
קַצֶּרִית ← קַצֶּרֶת
קַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme *m* laconique
‖ (מומחה בקצרנות) — sténographe *n*
קַצְרָנוּת (46) נ — sténographie *f*
קַצְרָנִי, ־נִית ת — sténographique
קְצַרְצַר, ־צָרָה ת — très court, très bref
קַצֶּרֶת או קַצֶּרִית (—) נ רפא — asthme *m*
חוֹלֵה־קַצֶּרֶת — asthmatique
קְצָת (קְצַת־, קְצָתוֹ; בלי ר׳) ז — part *f*, parcelle *f*
קְצַת־אֱמֶת — une part de vérité
קְצָתָם — certains d'entre eux
‖ קְצָת תה״פ — un peu
יָשַׁנְתִּי קְצָת — j'ai dormi un peu
לֹא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִקְצָתוֹ — pas le moins du monde
קָקָאוֹ (—) ז צמח — cacao *m*
קָקָדוּ (ר׳ ־דִים) ז עוף — cacatoès *m*
קַקְטוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — cactus *m*
קַר, קָרָה ת — froid
קַר־מֶזֶג — indifférent, flegmatique
קַר־רוּחַ — pondéré, calme, maître de soi
בְּדָם קַר — de sang froid
מִלְחָמָה קָרָה — guerre froide
נֶשֶׁק קַר — arme blanche
קֹר (—) ז — froid *m*
קֹר־רוּחַ — pondération *f*, sang-froid *m*
אַרְצוֹת־הַקֹּר נ״ר — les régions *fpl* polaires
קֹר־כְּלָבִים — un froid de loup
קְרָא (—) ז — verset *m* biblique
1. קָרָא (338) פ״י (הרים קול) — crier, proclamer
(הזמין) — appeler, inviter
קָרָאתִי לְךָ — je t'ai appelé
קָרָא לִישִׁיבָה — convoquer une séance

(בשם) nommer, appeler
קָרָא אֶת שְׁמוֹ דָּוִד il l'a appelé David
קוֹרְאִים לִי יוֹסֵף je m'appelle Joseph
(מן־הכתב) lire
יָדַע קְרוֹא וּכְתוֹב savoir lire et écrire
קָרָא בְּקוֹל רָם lire à haute voix
(למד מקרא) étudier la Bible
קָרָא עַל־פְּ' appliquer à qn un verset
|| נִקְרָא (403) פ"ע (הוזמן) être appelé, être invité
נִקְרָא אֶל־הַדֶּגֶל être appelé sous les drapeaux
(בשם) se nommer, s'appeler
(מן־הכתב) être lu
|| קֵרֵא (445) פ"י appeler, inviter, nommer
הַמְקֹרָאִים les invités
|| הִתְקָרֵא (479) פ"ע être nommé, être appelé
|| הִקְרִיא (507) פ"י lire à haute voix, dicter
2. °קָרָא (338) פ"ע (התרחש) se produire, arriver
|| נִקְרָא (403) פ"ע se trouver par hasard
|| הִקְרִיא (507) פ"י faire survenir
1. קָרָא (ר' ־אִים) ז (קורא בתורה) lecteur *m*
|| (בקי במקרא) connaisseur *m* de la Bible
|| (קראי) caraïte *m*
2. °קָרָא (ר' קְרָאִים) ז צמח courge *f*, citrouille *f*
קָרָאוּת (—) נ דת caraïsme *m*
קָרָאִי, ־אִית (ר' ־אִים, ־אִיּוֹת) ש דת caraïte *n*
קְרָב (83, ר' קְרָבוֹת, קְרָבוֹת־) ז combat *m*
קְרַב־פָּנִים־אֶל־פָּנִים combat corps à corps
דּוּ־קְרָב duel *m*
שְׂדֵה־קְרָב ז champ *m* de bataille
|| ספורט קְרַב־חָמֵשׁ pentathlon *m*
קָרַב (307, בינוני קָרֵב, קְרֵבָה) פ"ע s'approcher
קָרַב אֶל־הַבַּיִת s'approcher de la maison
(בזמן) être proche, être imminent
קָרְבוּ יָמָיו לָמוּת être près de la mort
|| נִקְרַב (388) פ"ע s'approcher
(הובא לקרבן) être offert en sacrifice
|| קֵרֵב (437) פ"י faire approcher, amener
(הקדים) faire avancer
|| הִתְקָרֵב (474) פ"ע s'approcher

(בזמן) approcher
הִתְקָרֵב לְקִצּוֹ approcher de sa fin
|| הִקְרִיב (498) פ"י faire approcher
(הביא לקרבן) sacrifier
בהש הִקְרִיב אֶת־חַיָּיו sacrifier sa vie
פ"ע (התקרב) s'approcher, se rapprocher
קֶרֶב (165) ז intérieur *m*, intimité *f*
בְּקֶרֶב־ au milieu de, entre, parmi
מִקֶּרֶב־ du milieu de, d'entre
מִקֶּרֶב־לֵב du fond du coeur
|| (זוגי קְרָבַיִם, קְרָבֵי־) entrailles *fpl*
קִרְבָה (207, בלי ר') נ proximité *f*, voisinage *m*
בְּקִרְבַת־מָקוֹם à proximité
|| בהש liens *mpl*, rapports *mpl*, relations *fpl*
קִרְבַת־דָּם parenté *f* de naissance
קִרְבַת־חִתּוּן parenté par alliance
קִרְבָה רוּחָנִית affinité spirituelle
קֻרְבָה (207, בלי ר') נ proximité *f*, parenté *f*
קַרְבּוֹל (—) כימ phénol *m*, acide *m* carbolique
קַרְבּוּרָטוֹר (ר' ־רים) ז carburateur *m*
קֵרְבוּת (—) נ proximité *f*
|| (יחס משפחתי) parenté *f*
קְרָבִי, ־בִית ת צבא de combat, combattant, combatif
יְחִידָה קְרָבִית unité combattante
כֹּשֶׁר קְרָבִי aptitude *f* au service armé
קַרְבִּיד (—) ז כימ carbure *m*
קָרְבָּן (93) ז sacrifice *m*
|| (נפגע) victime *f*
קָרְבַּן־תְּאוּנָה victime d'un accident
קֵרֵד (437) פ"י gratter, étriller
קֶרֶד (165) ז tartre *m*, dépôt *m*
קַרְדָּה (239) נ צמח chardon *m*
קַרְדִּיוֹגְרָמָּה (ר' ־מות) נ רפא cardiogramme *m*
קַרְדֹּם (149) ז hache *f*, pioche *f*
בהש קַרְדֹּם לַחְפֹּר בּוֹ outil *m* pour arriver à ses fins
קִרְדֵּם (458) פ"י tailler
קָרָה (210) נ froid *m*, gel *m*, gelée *f*
1. קָרָה (353) פ"ע (ארע) se produire, se passer
קָרָה אָסוֹן un malheur est arrivé

אֵיךְ קָרָה הַדָּבָר — comment cela est-il arrivé?
|| נִקְרָה (406) פ״ע — se rencontrer *ou* se trouver par hasard
|| הִתְקָרָה (481) פ״ע — se recontrer par hasard
|| הִקְרָה (512) פ״י — faire survenir, favoriser une rencontre
(יעד) — désigner
2. קֵרָה (450) פ״י (עשה תיקרה) — couvrir (d'un toit)
קָרָה (נס׳ קָרַת־; בלי ר׳) נ — fraîcheur *f*
בהש קֹרַת־רוּחַ — satisfaction *f*, plaisir *m*
קָרוּא, קְרוּאָה ת — appelé, invité
וַעֲדָה קְרוּאָה — commission nommée d'office
קָרוֹב, קְרוֹבָה ת — proche, prochain
הַמִּזְרָח הַקָּרוֹב — le Proche Orient
הֶעָבָר הַקָּרוֹב — le passé récent
הֶעָתִיד הַקָּרוֹב — le proche avenir
קָרוֹב לְוַדַּאי — vraisemblable
|| (בן־משפחה) — parent
אָדָם קָרוֹב אֵצֶל־עַצְמוֹ — charité bien ordonnée commence par soi-même
|| תה״פ קָרוֹב לְ־ — près de, environ
קָרוֹב לְמֵאָה אִישׁ — près de cent hommes
בְּקָרוֹב — bientôt, prochainement
מִקָּרוֹב — récemment, dernièrement
חֲדָשִׁים מִקָּרוֹב בָּאוּ — des nouveaux-venus
קֵרוּב (49) ז — rapprochement *m*, proximité *f*
קֵרוּב־לְבָבוֹת — fraternisation *f*
|| תה״פ בְּקֵרוּב — à peu près, environ
קְרוֹבָה (ר׳ ־בוֹת) נ דת — séquence (liturgique) *f*
קֵרוּד (49) ז — grattage *m*, étrillage *m*
קָרוּחַ, קְרוּחָה ת — chauve, dégarni
קָרוּי, קְרוּיָה ת — appelé, nommé
קֵרוּי (49) ז — couverture (de maison) *f*, toiture *f*
קְרָוִיָּה (202) נ צמח — citrouille *f*, gourde *f*
קְרוֹכִין (ר׳ ־כִיּוֹת) נ — carrosse *m*
קְרוּם (41) ז — croûte *f*, peau *f*, membrane *f*
קְרוּם־הַלֶּחֶם — croûte du pain
קְרוּם־הֶחָלָב — peau *ou* crème *f* du lait
|| אנטום קְרוּם־הֶחָזֶה — plèvre *f*
קְרוּם־הַמֹּחַ — méninge *f*
קְרוּם רִירִי — muqueuse *f*

קְרוּם־הַתֹּף — tympan *m*
קְרוּמִי, ־מִית ת — membraneux
קְרוּמִית (17) נ — pellicule *f*
קָרוֹן (33) ז (עגלה) — voiture *f*, charrette *f*
|| (של־רכבת) — wagon *m*
קְרוֹן־שֵׁנָה — wagon-lit *m*
קָרוּן, קְרוּנָה ת — illuminé, irradié
קֵרוּן (49) ז — rayonnement *m*
קָרוֹנַאי (61) ז — charretier *m*, conducteur *m*
קְרוֹנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — autorail *m*, automotrice *f*
קְרוֹנִית (17) נ — wagonnet *m*
קָרוּס, קְרוּסָה ת — accroupi
רֶגֶל קְרוּסָה — jambe fléchie
קֵרוּס (49) ז — accroupissement *m*
קֵרוֹסִין (—) ז — kérosène *m*, pétrole lampant
קָרוּץ, קְרוּצָה ת — façonné, formé, modelé
קְרוּץ־חֹמֶר — pétri d'argile (l'homme)
בהש קָרוּץ מֵחֹמֶר אַחֵר — fait d'une autre étoffe
קֵרוּר (49) ז — réfrigération *f*
מַחְסְנֵי־קֵרוּר ז״ר — entrepôts *mpl* frigorifiques
קָרוּשׁ, קְרוּשָׁה ת — gelé, figé, glacé, caillé
מטבח רֶגֶל קְרוּשָׁה — gelée *f* de pied de veau
קִרְזוּל (51) ז — ondulation (de cheveux) *f*, mise *f* en plis
קִרְזֵל (460) פ״י — boucler, onduler, friser
|| הִתְקַרְזֵל (494) פ״ע — boucler *(v. intr.)*, friser
1. קָרַח (331) פ״י (שערו) — s'arracher les cheveux
קָרַח קָרְחָה — pratiquer une tonsure
|| נִקְרַח (402) פ״ע — devenir chauve, se dégarnir
|| הִתְקָרֵחַ (476) פ״ע — devenir chauve
|| הִקְרִיחַ (504) פ״י — rendre chauve
פ״ע — devenir chauve
2. [קרח] נִקְרַח (402) פ״ע (נקרש) — geler, se glacer
1. קֶרַח (179) ז (חוסר־שערות) — calvitie *f*
2. קֶרַח (178) ז (מים קפואים) — glace *f*
קֶרַח יָבֵשׁ — glace carbonique
בהש נִשְׁבַּר הַקֶּרַח — la glace est rompue
אֲרוֹן־קֶרַח ז — glacière *f*
קֹרַח ש״פ ז — Coré *m*
עממי עָשִׁיר כְּקֹרַח — riche comme Crésus
קֵרֵחַ, קֵרַחַת (ר׳ קֵרְחִים, ־חוֹת) ת — chauve

בהש קֵרֵחַ מִכָּאן וּמִכָּאן — assis entre deux chaises, perdant sur les deux tableaux
|| (יער) — dénudé, dégarni
קָרְחָה (208) נ — calvitie *f*
|| (ביער) — clairière *f*, éclaircie *f*
קַרְחוֹן (21) ז — glacier *m*, iceberg *m*
קָרְחוּת (45) נ — calvitie *f*
קַרְחִי, ־חִית ת — glacial, glacé, transparent
1. קֵרֵחָן (97) ז (בעל־קרחת) — homme *m* chauve
2. קַרְחָן (97) ז (מוכר־קרח) — marchand *m* de glace
קָרַחַת (246) נ — calvitie *f*
|| (ביער) — clairière *f*, éclaircie *f*
קָרָט (ר׳ ־טִים) ז — carat *m*
קֹרֶט (191) ז — brin *m*, petite quantité
בהש קֹרֶט שֶׁל־אֱמֶת — un grain de vérité
קֻרְטוֹב (21) ז — petite mesure, petite quantité
בהש קֻרְטוֹב שֶׁל־שִׂמְחָה — un brin de joie
קַרְטוֹגְרַפְיָה (—) נ — cartographie *f*
קַרְטוּט (ר׳ ־טִים) ז — brin *m*, grain *m*, parcelle *f*
קִרְטוּם (51) ז — élagage *m*
קַרְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — carton *m*
קִרְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — craie *f*
קִרְטוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — sursaut *m*, bond *m*, cabriole *f*
קִרְטֵט (460) פ״י — couper en petits morceaux
קִרְטֵם (460) פ״י — entamer, élaguer, écourter
קִרְטֵס (460) פ״י — frotter à la craie, polir
קִרְטֵעַ (465) פ״ע — s'agiter, se débattre, gigoter
|| הִתְקַרְטֵעַ (496) פ״ע — sursauter, bondir
קְרֵי (—) ז ארמית — version lue (du texte biblique)
קְרֵי כְּתִיב — mot lu autrement qu'il est écrit
קְרֵי וְלֹא כְּתִיב — mot lu et non écrit
קֶרִי (—) ז (התנגדות) — opposition *f*, contrariété *f*
הָלַךְ עִם־פ׳ בְּקֶרִי — aller à l'encontre de qn
חֲמַת־קֶרִי נ — hostilité courroucée
|| (מקרה) — accident *m*
בַּעַל־קֶרִי — homme *m* qui a une pollution
קָרִיא, קְרִיאָה ת — lisible
קְרִיאָה (201) נ (הכרזה) — cri *m*, exclamation *f*
קְרִיאַת־בֵּינַיִם — interruption *f*
דקדוק סִימַן־קְרִיאָה ז — point *m* d'exclamation

|| (הזמנה) — appel *m*, invitaton *f*
קְרִיאָה לְעֶזְרָה — appel au secours
|| (מתוך־ספר) — lecture *f*
חֲדַר־קְרִיאָה ז — salle *f ou* cabinet *m* de lecture
קְרִיאוּת (48, בלי ר׳) נ — lisibilité *f*
קְרִיבָה (201) נ — approche *f*
קְרִיבוּת (48) נ — proximité *f*
|| (יחס משפחתי) — familiarité *f*
קָרִיד, קְרִידָה ת — entartré
קִרְיָה (242) נ (עיר) — ville *f*, cité *f*
|| (שכונה) — faubourg *m*
(מרכז־משרדי־הממשלה) — quartier *m* des ministères
1. קְרִיחָה (201) נ (תלישת־שער) — chute *f* de cheveux, calvitie *f*, alopécie *f*
2. קְרִיחָה (201) נ (קפיאה) — gel *m*, gelée *f*
קְרִיטִי, ־טִית ת — critique
קְרִיטֶרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — critère *m*
קְרִימָה (201) נ — formation *f* d'une croûte
קְרִימִינוֹלוֹגְיָה (—) נ — criminologie *f*
קְרִין (15) ז (בסירה) — quille (d'un navire) *f*
|| צמח — carène *f*
קַרְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — lecteur assidu
|| (ברדיו) — speaker *n*
קְרִינָה (201) נ פיס — radiation *f*, rayonnement *m*
קְרִינַת־חֹם — radiation thermique
קְרִינוֹלִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — crinoline *f*
קַרְיָנוּת (46) נ — métier *m* de speaker (de radio)
קְרִיסָה (201) נ — accroupissement *m*
|| (התמוטטות) — effondrement *m*
קְרִיסְטָל (ר׳ ־טָלִים) ז — cristal *m*
קָרִיעַ, קְרִיעָה ת — facile à déchirer
קְרִיעָה (201) נ — déchirure *f*, déchirement *m*
|| קְרִיעַת־יַם־סוּף — partage *m* de la Mer Rouge
בהש קְרִיעַת־יַם־סוּף — effort surhumain
קְרִיעוּת (48) נ — déchirement *m*
קְרִיצָה (201) נ — clignement *m* de l'oeil, clin *m* d'oeil
קָרִיקָטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — caricature *f*
קָרִיר, קְרִירָה ת — frais, un peu froid
יְחָסִים קְרִירִים — rapports froids *ou* réservés

קְרִירָה (201) נ	froid *m*
קְרִירוּת (48) נ	froid *m*, fraîcheur *f*
בהש (אדישות)	indifférence *f*, frigidité *f*
קְרִישׁ (15) ז מטבח	gelée *f*, aspic *m*
‖ קְרִישׁ־דָּם	caillot *m* de sang
קְרִישָׁה (201) נ	coagulation *f*
קְרִישׁוּת (48) נ	état caillé *ou* coagulé
קְרָם (88) ז	couverture *f*, toile *f*
קָרַם (307) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ פ״י קָרַם עוֹר (307) פ״ע	couvrir de peau
‖ נִקְרַם (388) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ הִתְקָרֵם (474) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ הִקְרִים (498) פ״י	couvrir d'une croûte
פ״ע	se couvrir d'une croûte
קְרֵם, קְרֵמָה ת	crème (couleur)
קַרְמִיד (ר׳ ־דים)	tuile *f*
קֵרָמִיקָה (—) נ	céramique *f*
קַרְמִית (—) נ צמח	blé *m* des vaches
קָרֶמֶת (—) נ רפא	diphtérie *f*
קָרַן (307 נ) פ״ע	rayonner
קָרְנוּ פָּנָיו	son visage rayonnait
‖ נִקְרַן (388 נ) פ״ע	être diffusé
‖ הִתְקָרֵן (474 נ) פ״ע (הציף אור)	rayonner
(התקשה)	devenir corné, se durcir
‖ הִקְרִין (498 נ) פ״י	rayonner, irradier
(על־בד)	projeter
(הציף אור)	faire rayonner
(הצמיח קרניים)	faire pousser des cornes
קָרֵן, קְרֵנָה ת	rayonnant
1. קֶרֶן (173, זוגי קַרְנַיִם 261) נ	cor *m*, corne *f*
שָׂם כַּסְפּוֹ עַל־קֶרֶן־הַצְּבִי	risquer son argent
‖ בהש (כוח)	force *f*, puissance *f*
רָמָה קַרְנוֹ	sa force augmente
הִצְמִיחַ או הֵרִים קֶרֶן־פ׳	augmenter la force de
גִּדַּע קֶרֶן־פ׳	abattre le pouvoir de qn
יָרְדָה קַרְנוֹ	son prestige a diminué
‖ מוס	cor
קֶרֶן אַנְגְּלִית	cor anglais
קֶרֶן־יַעַר	cor de chasse
‖ (פינה)	coin *m*, angle *m*, encoignure *f*
קֶרֶן־זָוִית	coin perdu, coin de rue
יוֹשְׁבֵי־קְרָנוֹת	oisifs *mpl*, fainéants *mpl*
ספורט בְּעִיטַת־קֶרֶן נ	corner *m*
‖ מתמט	demi-droite *f*
‖ (קו־אור)	rayon *m*
קֶרֶן־אוֹר	rayon de lumière
קַרְנֵי־שֶׁמֶשׁ	les rayons du soleil
פיס קַרְנֵי־רֶנְטְגֶן	rayons X
2. קֶרֶן (173) נ (הון)	capital *m*, fonds *m*
קֶרֶן־הַשְׁקָעוֹת	fonds d'investissements
קֶרֶן שְׁמוּרָה	fonds de réserve
בִּמְחִיר־הַקֶּרֶן	au prix coûtant
קַרְנָן (100) או קַרְנַאי (61) ז מוס	corniste *m*
קַרְנָבָל (ר׳ ־לים) ז	carnaval *m*
קַרְנוּן (ר׳ ־נים) ז דג	blennie *f*
קַרְנְזוֹל (ר׳ ־לים) ז	diagonale *f*
קַרְנִי, ־נית ת	corné
קַרְנִית (17) נ אנטום	cornée *f*
קַרְנָן (97) ז (בעל־קרניים)	animal cornu
‖ (חומר קרני)	kératine *f*
‖ טכנ (סדן)	bigorne *f*
‖ צמח	cératophylle *m*
קִרְנֵס (460) פ״י	enfoncer à coups de marteau
קַרְנַף (53) ז זואול	rhinocéros *m*
[קרנף] הִתְקַרְנֵף	perdre son âme par esprit grégaire
1. קָרַס (301) פ״ע (כרע)	s'effondrer, s'écrouler
‖ נִקְרַס (388) פ״ע	s'affaisser, s'effondrer
‖ הִקְרִיס (498) פ״י	courber, fléchir
2. קָרַס (301) פ״י (חיבר בקרסים)	agrafer
3. [קרס] הִקְרִיס (498) פ״י (היקשה)	durcir
‖ פ״ע	se durcir
4. [קרס] הִקְרִיס (498) פ״ע (החמיץ)	devenir aigre
קֶרֶס (176) ז	crochet *m*, agrafe *f*
צְלַב־קֶרֶס ז	croix gammée
קִרְסוּם (51) ז	rongement *m*, grignotage *m*
קַרְסֹל (144, זוגי ־סֻלַּיִם 262) ז	cheville (du pied) *f*
אֵינוֹ מַגִּיעַ עַד־קַרְסֻלָּיו	il ne lui vient pas à la cheville
קַרְסֻלִּית (17) נ	jambière *f*, guêtre *f*
קִרְסֵם (460) פ״י	ronger, grignoter, rogner
‖ הִתְקַרְסֵם (494) פ״ע	être rongé, être grignoté

קָרַע (331) פ״י	déchirer
קָרַע כְּרָג	exterminer, anéantir
קָרַע חַלּוֹן	percer une fenêtre
קָרַע אֶת־הַיָּם	fendre la mer
קָרְעָה עֵינֶיהָ בַּפּוּךְ	farder ses yeux
מַחֲזֶה קוֹרֵעַ־לֵב	spectacle déchirant
דת קָרַע עַל־פ׳	déchirer ses vêtements à la mort de qn, prendre le deuil de qn
(עקר)	arracher
(ביטל)	annuler
‖ נִקְרַע (402) פ״ע	être déchiré
נִקְרַע לִגְזָרִים	être écartelé
‖ קֵרַע (442) פ״י	déchirer
‖ הִתְקָרֵעַ (476) פ״ע	être déchiré, se déchirer
‖ הִקְרִיעַ (504) פ״י	faire déchirer
קֶרַע (179) ז	déchirure *f*, fragment *m*
‖ קְרָעִים	lambeaux *mpl*, haillons *mpl*
לָבוּשׁ קְרָעִים	vêtu de haillons
‖ (היפרדות בשל סכסוך)	scission *f*, schisme *m*
קַרְפָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ זואול	crapaud *m*
קַרְפּוֹל (ר׳ ־לִים) ז צמח	giroflée *f*
קַרְפִּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג	carpe *f*
קַרְפִּיף (1) או קַרְפֵּף (113) ז	parc *m*, enclos *m*
קִרְפֵּף (458) פ״י	clôturer, enclore, palissader
קָרַץ (301) פ״י (צבט)	pincer
קָרַץ שְׂפָתָיו	pincer les lèvres
בהש קָרַץ בְּעֵינָיו	cligner de l'oeil
‖ (יצר)	modeler, façonner, former
‖ (חתך)	couper, arracher
‖ נִקְרַץ (388) פ״ע	être coupé, être arraché
‖ קֵרַץ (437) פ״י (צבט)	pincer
קֵרַץ בִּשְׂפָתָיו	pincer les lèvres, faire la moue
(עיצב)	modeler, façonner, former
בהש קֹרַץ מֵחֹמֶר אַחֵר	être d'une autre étoffe
קֶרֶץ (166) ז (חתיכה)	morceau *m* de pâte
‖ בהש קֶרֶץ־עַיִן	clignement *m* de l'oeil
‖ (השמדה)	ruine *f*, destruction *f*
קַרְצָא (—) נ ארמית	morceau *m*, bouchée *f*
בהש אָכַל קַרְצָא שֶׁל־פ׳	calomnier, dénoncer

קִרְצוּף (51) ז	grattage *m*, étrillage *m*
קַרְצִית (ר׳ ־צִיּוֹת) נ זואול	tique *f*
קַרְצֹל (144) ז	cheville *f*
קִרְצֵף (460) פ״י	gratter, racler, étriller
‖ הִתְקַרְצֵף (494) פ״ע	se gratter
קַרְצֶפֶת (252) נ	étrille *f*
קַרְק (88) ז	pantoufle *f*
קֻרְקְבָן (97) ז (של־עוף)	jabot *m*, gésier *m*
‖ עממי (טבור)	nombril *m*
קְרָקוֹבְיָק (—) ז (ריקוד)	cracovienne (danse) *f*
קָרָקוּל (—) ז	caracul (fourrure) *m*
קִרְקוּעַ (9) ז	retenue *f* au sol (d'un avion)
1. קִרְקוּר (51) ז (של־צפרדע)	coassement *m*
(של־תרנגולת)	caquetage *m*
2. קִרְקוּר (51) ז (ערעור)	effondrement *m*
קִרְקוּשׁ (51) ז	tintement *m*, cliquetis *m*
קַרְקִיר (1) ז עוף	sarcelle *f*
קָרָקָל (ר׳ ־לִים) ז זואול	caracal *m*
קִרְקָס (91, ר׳ גם ־קְסָאוֹת) ז	cirque *m*
קִרְקְסָן (97) ז	artiste *m* de cirque
קַרְקַע (65) נ	terre *f*, sol *m*
קַרְקַע בְּתוּלָה	sol *ou* terrain *m* vierge
גִּדּוּלֵי־קַרְקַע ז״ר	produits *mpl* des champs
עָלָה עַל־הַקַּרְקַע	s'installer sur une terre
קוֹמַת־קַרְקַע נ	rez-de-chaussée *m*
כָּבַשׁ פָּנָיו בַּקַּרְקַע	se cacher le tête de honte
בהש הִשְׁמִיט הַקַּרְקַע מִתַּחַת־	couper l'herbe sous les pieds de
‖ קַרְקָעוֹת	biens fonciers *ou* immeubles
מִנְהַל־קַרְקְעוֹת־הַמְּדִינָה ז	administration *f* des domaines
רִשּׁוּם־קַרְקָעוֹת ז	cadastre *m*
‖ (תחתית)	fond *m*
קַרְקַע־הַיָּם	le fond de la mer
קִרְקַע (465) פ״י	retenir à terre (un avion)
קַרְקָעִי, ־עִית ת	terrestre, terrien, foncier
תַּת־קַרְקָעִי	souterrain
קַרְקָעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère terrien, fait *m* d'avoir les pieds sur terre
קַרְקָעִית (17) נ	fond *m*
קִרְקֵף (460) פ״י	scalper

קַרְקֶפֶת (252) נ — crâne *m*
|| צמח — capitule *m*
קַרְקַפְתָּא (—) נ ארמית — crâne *m*
1. קִרְקֵר (460) פ"ע (צפרדע) — coasser
(תרנגולת) — caqueter, glousser
בהש (פיטפט) — papoter, bavarder
2. קִרְקֵר (460) פ"י (הרס) — démolir, détruire
|| הִתְקַרְקֵר (494) פ"ע — s'effrondrer, s'écrouler
קַרְקֵרָה (229) נ — caquetage *m*, coassement *m*
קַרְקְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — brailleur *n*
קַרְקְרָנִי, ־נִית ת — criard
קַרְקֶרֶת (252) נ — fond *m*
1. קַרְקָשׁ (91) ז (פעמון) — clochette *f*, sonnette *f*
2. קַרְקָשׁ (91) ז טכנ — perforeuse *f* à cliquet
קָרָר (100) ז — voiturier *m*
קֵרֵר (437) פ"י — refroidir, rafraîchir, réfrigérer
בהש קֵרֵר דַּעַת־פ' — calmer, rassurer
|| הִתְקָרֵר (474) פ"ע — se refroidir
רפא — prendre froid
בהש הִתְקָרְרָה רוּחוֹ — s'apaiser, être satisfait
|| הֵקַר (527) פ"י — refroidir
|| הִקְרִיר (498) פ"ע — se refroidir
קֶרֶר (—) ז — froid *m*, fraîcheur *f*
קָרַשׁ (307) פ"ע — se figer, se cailler, se coaguler
|| נִקְרַשׁ (388) פ"ע — se figer, geler
|| הִתְקָרֵשׁ (474) פ"ע — se figer, geler
|| הִקְרִישׁ (498) פ"י — figer
פ"ע — se figer, geler
1. קֶרֶשׁ (176) ז (לוח־עץ) — planche *f*
קֶרֶשׁ־הַצָּלָה — planche de salut
קֶרֶשׁ־קְפִיצָה — tremplin *m*
2. קֶרֶשׁ (—) ז (חיה) — licorne *f*
קֶרֶת (167) נ — ville *f*, cité *f*
קַרְתָּא (—) נ ארמית — ville *f*, cité *f*
נְטוּרֵי־קַרְתָּא ז"ר — les gardiens *mpl* de la cité (faction intégriste à Jérusalem)
קַרְתָּא־חַדְתָּא ש"פ נ (עיר) — Carthage *f*
קַרְתָּן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — provincial *m*
קַרְתָּנוּת (46) נ — provincialisme *m*
קַרְתָּנִי, ־נִית ת — provincial
קַשׁ (53) ז — paille *f*
בהש הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל — la goutte qui fait déborder le vase
דָּחָה בְּקַשׁ — répondre évasivement
נֶאֱחַז בְּקַשׁ — s'accrocher à un fétu de paille
עממי אַלְמַן־קַשׁ ז — veuf *m* temporaire
|| (צינור לשתייה) — chalumeau *m*
קָשַׁב (307) פ"ע — écouter, prêter attention
|| הִקְשִׁיב (498) פ"ע (לְ־) — écouter
הַקְשֵׁב! — attention!
קֶשֶׁב (165) ז — écoute *f*, attention *f*, réponse *f*
אֵין קוֹל וְאֵין קֶשֶׁב — c'est le silence complet
הִקְשִׁיב רַב־קֶשֶׁב — écouter attentivement
קַשָּׁב, קַשֶּׁבֶת (ר' קַשָּׁבִים, ־בוֹת) ת — attentif
הִטָּה אֹזֶן קַשֶּׁבֶת — prêter une oreille attentive
קַשָּׁב (90) ז — auditeur *m*
קַשְׁבוֹן (38) ז — écoute *f*, attention *f*
קַשְׁבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — auditeur attentif
קַשְׁבָנִי, ־נִית ת — attentif
קָשָׁה (353) פ"ע (היה מוצק) — durcir, être dur
(לא היה נוח) — être difficile
קָשְׁתָה יָדוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל — son joug s'est appesanti sur Israel
|| קִשָּׁה (453) פ"י — durcir, endurcir
קִשָּׁה עֹרֶף — s'obstiner, s'entêter
(עשה בקושי) — éprouver des difficultés
|| הִתְקַשָּׁה (480) פ"ע — se durcir
(התעקש) — s'obstiner, s'entêter
(נתקל בקושי) — éprouver des difficultés
אֲנִי מִתְקַשֶּׁה לְהָבִין — j'ai de la peine à comprendre
|| הִקְשָׁה (512) פ"י — durcir, endurcir
הִקְשָׁה עָרְפּוֹ או לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
הִקְשָׁה עֻלּוֹ — appesantir sa domination
הִקְשְׁתָה לָלֶדֶת — avoir un accouchement difficile
(הכביד) הִקְשָׁה עַל־ — faire des difficultés à
(שאל) — objecter, questionner
אֵין מַקְשִׁים בָּאַגָּדָה — on ne discute pas les légendes
פ"ע — se durcir, devenir dur
קָשֶׁה, קָשָׁה ת (מוצק) — solide, dur

בֵּיצָה קָשָׁה — oeuf dur
בהש מַטְבֵּעַ קָשָׁה — devises fortes
‖ (כבד) — difficile, pénible
קָשֶׁה בְּעֵינַי — j'ai peine à croire
מַחֲלָה קָשָׁה — maladie *f* grave
מְשִׂימָה קָשָׁה — entreprise *f* difficile
שְׁאֵלָה קָשָׁה — question *f* difficile
יָד קָשָׁה — sévérité *f*, rigueur *f*
קְשֵׁה־הֲבָנָה — de compréhension lente
קְשֵׁה־חִנּוּךְ — caractériel, réfractaire
קְשֵׁה־רוּחַ — affligé, malheureux, navré
° קְשֵׁה־יוֹם — infortuné, misérable
כָּל־הַהַתְחָלוֹת קָשׁוֹת — tous les débuts sont difficiles
‖ (עקשן) — dur, sévère
אִישׁ קָשֶׁה — homme dur
קְשֵׁה־לֵב או ־עֹרֶף — obstiné, entêté
‖ (מזיק) — nuisible
קָשֶׁה לַבְּרִיאוּת — nuisible à la santé
‖ תה״פ קָשׁוֹת — durement, sévèrement
קִשּׁוּא (ר׳ ־אִים) ז צמח — concombre *m*, courgette *f*
קָשׁוּב, קְשׁוּבָה ת — écouté, exaucé
קַשּׁוּב, קַשּׁוּבָה ת — attentif
קַשְׂוָה (236), ר׳ קְשָׂווֹת, קַשְׂווֹת־) נ — coupe *f*, bassin *m*, cassolette *f*
‖ צמח — valve *f*
קָשׁוּחַ, קְשׁוּחָה ת — dur, insensible
קְשׁוֹט (—) ז ארמית — vérité *f*
1. **קִשּׁוּט** (51) ז (ייפוי) — ornement *m*, parure *f*
2. **קִשּׁוּט** (51) ז (ירייה) — tir *m*, lancement *m*
קִשּׁוּטִי, ־טִית ת — ornemental, décoratif
קִשּׁוּטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère décoratif
קָשׁוּי, קְשׁוּיָה ת — dur, endurci
קִשּׁוּי (51) ז — durcissement *m*, érection *f*
קִשּׁוּר (51) ז — lien *m*, liaison *f*
דִּבְרֵי־קִשּׁוּר ז״ר — transition *f*
דקדוק מִלַּת־קִשּׁוּר נ — conjonction *f*
צבא קְצִין־קִשּׁוּר ז — officier *m* de liaison
‖ (סרט־נוי) — ruban *m*, écharpe *f*
קָשׁוּשׁ, קְשׁוּשָׁה ת (צבור) — entassé
‖ (מכוסה־קש) — couvert de paille

קָשׁוּת, קְשׁוּתָה ת — arqué, cintré
קִשּׁוּת (ר׳ ־שֻׁיּוֹת) נ צמח — courge *f*, courgette *f*
קָשַׁח (331) פ״ע — être dur, s'endurcir
‖ קִשַּׁח (440) פ״י — durcir, endurcir
‖ הִתְקַשַּׁח (477) פ״ע — s'endurcir
‖ הִקְשִׁיחַ (504) פ״י — durcir, endurcir
קָשֵׁחַ, קְשֵׁחָה ת — dur, insensible
קֶשַׁח (179) ז — dureté *f*, obstination *f*
קַשֵּׁחַ, קַשַּׁחַת (קַשָּׁחִים, ־חוֹת) ת — dur, insensible
קַשְׁחוּן (38) ז או **קַשְׁחוּת** (45) נ — dureté *f*, insensibilité *f*
1. **קֹשְׁטְ** (—) ז (בושם) — costus (aromate) *m*
‖ (פרי) — ananas *m*
2. **קֹשְׁטְ** או **קֹשֶׁט** (192, בלי ר׳) ז (אמת) — vérité *f*
1. **קָשַׁט** (301) ז (ייפה) — embellir, orner
‖ נִקְשַׁט (388) פ״ע — être orné
‖ קִשֵּׁט (432) פ״י — orner, décorer, parer
‖ הִתְקַשֵּׁט (466) פ״ע — s'orner, se parer
2. **קָשַׁט** (301) פ״י (ירה) — tirer (des flèches), lancer
‖ פ״ע (עף) — voler, s'élancer
‖ קִשֵּׁט (432) פ״י — bander (un arc), lancer
3. **קִשֵּׁט** (432) פ״י (אימת) — vérifier, confirmer
‖ הִתְקַשֵּׁט (466) פ״ע — se vérifier, se confirmer
קֶשֶׁט (—) ז — ornement *m*, parure *f*
1. **קַשָּׁט** (90) ז (אומן לקישוט) — décorateur *m*
2. **קַשָּׁט** (90) ז (יורה בקשת) — archer *m*
קַשְּׁטָנוּת (46) נ — art *m* de la décoration
קֹשִׁי (200) ז (מוצקות) — dureté *f*
בהש קְשִׁי־עֹרֶף — obstination *f*, entêtement *m*
‖ (מכשול) — difficulté *f*
נִתְקַל בִּקְשָׁיִים — se heurter à des difficultés
קְשִׁי־יוֹם — situation *f* difficile
‖ בְּקֹשִׁי תה״פ — difficilement, à peine
קַשִּׁי, ־שִּׁית ת — pailleux
קַשְׁיָא (—) ת ארמית — difficile
לָא קַשְׁיָא — ce n'est pas difficile
קַשִּׁיבָה (201) נ — écoute *f*, attention *f*
קַשִּׁיבוּת (48) נ — attention *f*, concentration *f*
קֻשְׁיָה (207) נ — question *f*, difficulté *f*
קִשָּׁיוֹן (38) ז — dureté *f*, durcissement *m*
קַשְׁיוּת (45, בלי ר׳) נ — dureté *f*

obstination *f*, entêtement *m* — קְשִׁיוּת־עֹרֶף
dur, insensible — קָשִׁיחַ, קְשִׁיחָה ת
dureté *f* — קְשִׁיחוּת (48) נ
insensibilité *f* — קְשִׁיחוּת־לֵב
° *qessita* (ancienne monnaie) *f* — קְשִׁיטָה (201) נ
poseur *m* de questions — קַשְׁיָן, (ר׳ ־נִים) ז
liaison *f*, attachement *m* — קְשִׁירָה (201) נ
conspiration *f* — ‖ (מרד)
vieux, âgé — קָשִׁישׁ, קְשִׁישָׁה ת (זקן)
aîné — ‖ (בכיר)
plus âgé que — קָשִׁישׁ מִן־
gériatrie *f*, gérontologie *f* — רְפוּאַת־קְשִׁישִׁים נ
vieillesse *f*, le troisième âge — קְשִׁישׁוּת (48) נ (זיקנה)
aînesse *f* — ‖ (בכורה)
brin *m* de paille — קַשִּׁית (ר׳ קַשִּׁיּוֹת) נ
1. cliquetis *m* — קִשְׁקוּשׁ (51) ז (צילצול)
papotage *m*, caquetage *m* — ‖ (פיטפוט)
griffonnage *m*, gribouillage *m* — ‖ עממי (שירבוט)
2. bêchage *m*, binage *m* — קִשְׁקוּשׁ (51) ז (חפירה)
brin *ou* fétu *m* de paille — קַשְׁקַשׁ (53) ז
planche *f*, éclisse *f*, attelle *f* — ‖ (לוח־עץ)
1. cliqueter, tinter — קִשְׁקֵשׁ (460) פ״ע (צילצל)
cesse de dire des sottises!, ne me casse pas la tête! — עממי אַל־תְּקַשְׁקֵשׁ בַּקּוּמְקוּם!
papoter, caqueter — ‖ בהש (פיטפט)
griffonner, gribouiller — ‖ (שרטט)
résonner, cliqueter — ‖ הִתְקַשְׁקֵשׁ (494) פ״ע
se disputer bruyamment — (התקוטט)
2. bêcher, biner — קִשְׁקֵשׁ (460) פ״י (חפר)
écailleux, squameux — קַשְׁקַשִּׂי, ־שִׂית ת
papoteur *m*, bavard *m* — קַשְׁקְשָׁן (97) ז
crécelle *f* — ‖ (צעצוע)
papotage *m*, verbiage *m* — קַשְׁקְשָׁנוּת (46) נ
verbeux, éloquent, bavard — קַשְׁקְשָׁנִי, ־נִית ת
écaille *f* — קַשְׂקֶשֶׂת (252, ר׳ גם ־קַשִּׂים, ־קַשֵּׂי) נ
cotte *f* de mailles — ‖ שִׁרְיוֹן־קַשְׂקַשִּׂים ז
pellicule *f* — ‖ (בשערות)
lier, attacher, nouer — קָשַׁר (301) פ״י
concevoir de l'amitié pour — בהש קָשַׁר חִבָּה לְ־
nouer des relations avec — קָשַׁר יְחָסִים עִם־
tresser des couronnes à — קָשַׁר כְּתָרִים לְ־
pleurer qn — קָשַׁר הֶסְפֵּד עַל־פְּ׳
conspirer contre qn — ‖ פ״ע (מרד) קָשַׁר עַל־פְּ׳
être lié, être attaché — ‖ נִקְשַׁר (388) פ״ע
s'attacher à qn — בהש נִקְשְׁרָה נַפְשׁוֹ בִּפְ׳
lier, attacher — ‖ קִשֵּׁר (432) פ״י
la route relie les villes — הַכְּבִישׁ מְקַשֵּׁר בֵּין־הֶעָרִים
se lier, s'attacher — ‖ הִתְקַשֵּׁר (466) פ״ע
se mettre en rapport avec — הִתְקַשֵּׁר עִם־
contacter par téléphone — הִתְקַשֵּׁר בְּטֶלֶפוֹן עִם־
le ciel se couvrit de nuages — הִתְקַשְּׁרוּ הַשָּׁמַיִם בְּעָבִים
conspirer contre qn — (מרד) הִתְקַשֵּׁר עַל־פְּ׳
lier, relier — ‖ הִקְשִׁיר (498) פ״י
noeud *m*, lien *m* — קֶשֶׁר (166) ז
nœud (unité de vitesse navale) — קֶשֶׁר יַמִּי
lien durable — קֶשֶׁר שֶׁל־קְיָמָא
liaison *f*, communication *f* — ‖ (תקשורת)
liaison téléphonique — קֶשֶׁר טֶלֶפוֹנִי
liaison directe — קֶשֶׁר יָשִׁיר
liaison à vue — קֶשֶׁר־רְאִיָּה
appareil *m* de transmission — מַכְשִׁיר־קֶשֶׁר ז
service *m* des transmissions — צבא חֵיל־הַקֶּשֶׁר ז
officier *m* de liaison — קְצִין־קֶשֶׁר ז
rapport *m*, relation *f* — ‖ (יחס)
liens d'amitié — קִשְׁרֵי־יְדִידוּת
être en relations avec — עָמַד בִּקְשָׁרִים עִם־
il y a un lien entre les deux événements — יֵשׁ קֶשֶׁר בֵּין־שְׁנֵי־הַמְּאֹרָעוֹת
par rapport à, en ce qui concerne — בְּקֶשֶׁר לְ־
conjonction *f* — דקדוק מִלַּת־קֶשֶׁר נ
conspiration *f* — ‖ (מרד)
conspiration du silence — בהש קֶשֶׁר־שְׁתִיקָה
agent *n* de liaison — קַשָּׁר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת)
liaison *f* — קַשָּׁרוּת (46) נ צבא
ruban *m* — קִשֹּׁרֶת (256) נ
1. ramasser, rassembler — קָשַׁשׁ (358) פ״י (ליקט)
se rassembler — ‖ פ״ע (התאסף)
ramasser (bois, paille) — ‖ קוֹשֵׁשׁ (455) פ״י

|| הִתְקוֹשֵׁשׁ (488) פ"ע — s'assembler, s'attrouper
2. קָשַׁשׁ (301) פ"ע (הזקין) — vieillir
|| הִקְשִׁישׁ (498) פ"י — faire vieillir
פ"ע — vieillir
קַשְׁשֶׁת (256) נ (קנה־קש) — brin *m* de paille
|| (לוח־עץ) — planche *f*, éclisse *f*, attelle *f*
קָשַׁת (301 ת) פ"י — arquer, courber, cintrer
|| נִקְשַׁת (388 ת) פ"ע — s'arquer, s'incurver
|| קִשֵּׁת (432 ת) פ"י — arquer, courber
|| הִתְקַשֵּׁת (466 ת) פ"ע — s'arquer, s'incurver
|| הִקְשִׁית (498 ת) פ"י — arquer, bomber
פ"ע — s'arquer, se bomber
קָשׁוּת, קְשׁוּתָה ת — arqué, cintré
קֶשֶׁת (167) נ — arc *m*
כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת — comme la flèche d'un arc
|| מוס — archet *m*
כְּלֵי־קֶשֶׁת ז"ר — instruments *mpl* à corde
|| מתמט — arc (de cercle)
|| חשמל קֶשֶׁת־וּולְטָה — arc voltaïque
|| (בעננים) — arc-en-ciel *m*
צִבְעֵי־הַקֶּשֶׁת ז"ר — les couleurs de l'arc-en-ciel
בהש (גיוון) — variété *f*, bigarrure *f*

קֶשֶׁת רְחָבָה שֶׁל־דֵּעוֹת — un vaste éventail d'opinions
קַשָּׁת (90) ז — archer *m*
|| אסטר — le Sagittaire (constellation)
קַשְׁתִּי, ־תִּית ת — arqué, courbe
קַשְׁתִּית (ר' ־תִּיּוֹת) נ אנטום — iris *m*
|| טכנ (מסור־יד) — scie *f* à découper
|| (קולב) — cintre *m*
קַשְׁתָּנִית (17) נ (מקדחה) — vrille *f*
|| מוס — archet *m*
קַת (52) נ (ידית) — manche *m*
|| (של־רובה) — crosse *f*
קָתֶדְרָה (ר' ־רוֹת או ־רָאוֹת) נ (דוכן) — estrade *f*
|| (באוניברסיטה) — chaire *f*
קָתֶדְרָלָה (ר' ־לוֹת) נ דת — cathédrale *f*
קָתוֹד (ר' ־דים) ז חשמל — cathode *f*
קָתוֹדִי, ־דִית ת חשמל — cathodique
קָתוֹלִי, ־לִית ת דת — catholique
קָתוֹלִיּוּת (47, בלי ר') נ דת — catholicisme *m*
קֹתֶל (191) ז — mur *m*, paroi *f*
|| קָתְלֵי־חֲזִיר — lard *m*, jambon *m*
קַתְרוֹס (ר' ־סִים) ז מוס — luth *m*, cithare *f*

ר

ר (רֵישׁ)	*rêch* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ר'	[valeur numérique:] 200
רָאָה (350) פ״י	voir, regarder
רָאָה בְּדו״מ	être témoin de
‖ (חשב)	penser, considérer, réfléchir
רָאָה לְנָכוֹן	trouver bon
רָאָה חוֹבָה לְעַצְמוֹ	considérer comme son devoir, se croire obligé
רָאָה אֶת־דִּבְרֵי־פ'	approuver les paroles de
רָאָה אוֹר	voir le jour
רָאָה אֶת־הַנּוֹלָד	prévoir l'avenir
רָאָה אֶת־פ' כְּאִלּוּ	considérer qn comme si
בּוֹא וּרְאֵה	viens te rendre compte
מָה רָאִיתָ שֶׁ־?	quelle raison avais-tu pour
עֵינֶיךָ הָרוֹאוֹת	vous constatez vous-même
נִחְיֶה וְנִרְאֶה	qui vivra verra
°רָאָה בְּפ'	triompher de qn
‖ (בחר)	choisir
‖ (נהנה)	jouir de
רָאָה בְּטוֹב	être heureux
רְאֵה חַיִּים	jouis de la vie
רָאָה עוֹלָמוֹ בְּחַיָּיו	mener une vie heureuse
‖ נִרְאָה (412) פ״ע	apparaître, être visible
(העמיד פנים)	avoir l'air
(הסתבר)	sembler, paraître
נִרְאֶה כִּי	il semble que
כַּנִּרְאֶה או כְּפִי־הַנִּרְאֶה	à ce qu'il paraît
דַּעְתְּךָ נִרְאֵית לִי	je me range à ton avis
‖ °רָאָה (448) פ״ע (איוב ל״ג כ״א)	être apparent
‖ הִתְרָאָה (481) פ״ע (הראה עצמו)	paraître, se faire voir, se montrer
(העמיד פנים)	se donner l'air
הִתְרָאוּ	se voir, se rencontrer
מָתַי נִתְרָאֶה?	quand nous verrons-nous?
לְהִתְרָאוֹת	au revoir
‖ (הסתכלו זה בזה)	s'entre-regarder
‖ הֶרְאָה (513) פ״י	montrer, faire voir
אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת	tu as appris clairement
רָאָה (—) נ עוף (דברים י״ד י״ג)	milan *m*
רֵאָה (229) נ אנטום	poumon *m*
דַּלֶּקֶת־רֵאוֹת נ	pneumonie *f*
רְאוּבֵן ש״פ ז	Ruben *m*
רַאֲוָה (238) נ	ostentation *f*, étalage *m*
חַלּוֹן־רַאֲוָה ז	vitrine *f*
הִצִּיג לְרַאֲוָה	étaler, faire montre de
רָאוּי, רְאוּיָה ת	apte, convenable
רָאוּי לְשִׁמּוּשׁ	utilisable
הוּא רָאוּי לְעֹנֶשׁ	il mérite une punition
רָאוּי הַסֵּפֶר לְהִכָּתֵב	le livre mérite d'être écrit
חָרוּז רָאוּי	rime *f* riche
‖ (מתאים)	digne, approprié
רָאוּי לִשְׁמוֹ	digne de son nom
מִן־הָרָאוּי שֶׁ־	il convient que
‖ כָּרָאוּי	comme il convient
רַאֲוָנִי ← **רַאַוְתָנִי**	
רְאוּת (—) נ	vue *f*, vision *f*, visibilité *f*
נְקֻדַּת־רְאוּת נ	point *m* de vue
קְצַר־רְאוּת	myope
קֹצֶר־רְאוּת ז	myopie *f*
כִּרְאוֹת־עֵינָיו	comme bon lui semble
רָאוֹת (—) נ״ר	spectacles *mpl*, visions *fpl*

רָאוֹת רַבּוֹת רָאִיתִי — j'ai vu beaucoup de choses
רַאַוְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — exhibitionniste *n*
רַאַוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — ostentation *f*, exhibitionnisme *m*
רַאַוְתָנִי או רַאֲוָנִי, ־נִית ת — ostentatoire
רְאִי (רַאֲיִי, רַאִיךָ; ר׳ רְאָיִים, רְאָיֵי־) ז — miroir *m*, glace *f*
בהש רְאִי עָקֹם — miroir déformant
רפא רְאִי־הָאַף — rhinoscope *m*
רְאִי־שָׁפְכָה — uréthroscope *m*
‖ (דמות) — apparence *f*
לֹא רְאִי־זֶה כִּרְאִי־זֶה — un cas ne ressemble pas à l'autre
1. רֳאִי (בהפסק רֹאִי, בלי ר׳) ז — vue *f*, aspect *m*
טוֹב־רֹאִי — beau à voir
קְצַר־רֹאִי — myope
2. רֳאִי (בהפסק רֹאִי, בלי ר׳) ז — excréments *mpl*
רְאָיָה (212) נ — preuve *f*
הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵרוֹ עָלָיו הָרְאָיָה — c'est au demandeur de faire la preuve
לֹא רָאִינוּ אֵינָהּ רְאָיָה — que nous n'ayons pas constaté un fait ne prouve rien
רְאִיָּה (202) נ — vue *f*, vision *f*
רְאִיָּה דּוּ־עֵינִית — vision binoculaire
זָוִית־רְאִיָּה נ — angle visuel
עֵד־רְאִיָּה ז — témoin *m* oculaire
קְצַר־רְאִיָּה — myope
רְאִיַּת־חֶשְׁבּוֹן — comptabilité *f*
‖ דת רְאִיַּת־פָּנִים — présence (au Temple) *f*
עוֹלַת־רְאִיָּה — sacrifice *m* de présence
רֵאָיוֹן (35) ז (פגישה) — entrevue *f*
(אצל אדם נכבד) — audience *f*
(עיתונאי) — interview *f*
‖ דת — présence (au Temple) *f*
רִאְיוּן (21) ז — action *f* d'interviewer
רְאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — visibilité *f*
רִאְיֵן (460 ג) פ״י — interviewer
‖ הִתְרַאְיֵן (490 ג) פ״ע — être interviewé
רְאִינוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — cinéma muet
רֵאָלִי וכו׳ ← רֵיאָלִי

רְאֵם (119) ז וזאול — buffle *m*, licorne *f*
רָאַם (326) פ״ע — être haut, être élevé
1. רָאמוֹת (—) נ״ר (אבן יקרה) — diamant *m*
2. רָאמוֹת (—) נ״ר (דברים רמים) — paroles *fpl* sublimes
רָאשׁ, רֵאשׁ ← רָשׁ, 1. רֵישׁ
1. רֹאשׁ (25) ז — tête *f*
בְּגִלּוּי־רֹאשׁ — à tête découverte, tête nue
כְּאֵב־רֹאשׁ ז — mal *f* de tête
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ — avoir mal à la tête
לְמַעְלָה רֹאשׁ — par dessus la tête
רֹאשׁוֹ וְרֻבּוֹ — la plus grande partie de son corps, tout son être
חֵי־רֹאשִׁי! — je le jure sur ma tête!
הֵשִׁיב גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁ־פ׳ — rendre la pareille à qn
עממי שָׁבַר אֶת־רֹאשׁוֹ — se casser la tête
נָתַן לְפ׳ עַל־הָרֹאשׁ — passer un savon à qn
רֹאשׁ קָטָן — sans prétention, qui fuit les responsabilités
‖ (החלק הקדמי) — avant *m*, partie antérieure
עַל־רָאשֵׁי־אֶצְבְּעוֹתָיו — sur la pointe des pieds
צבא רֹאשׁ־גֶּשֶׁר — tête de pont
רֹאשׁ־נֶפֶץ — charge explosive (d'un obus)
בְּרֹאשׁ־חוּצוֹת — en pleine rue, publiquement
בְּרֹאשׁ־הַשֻּׁלְחָן — au haut bout de la table
יָשַׁב רֹאשׁ או בְּרֹאשׁ — présider
יוֹשֵׁב־רֹאשׁ ז — président *m*
רָאשֵׁי־תֵבוֹת — abréviation *f*, initiales *fpl*
‖ (מנהיג) — chef *m*
רֹאשׁ־הַגּוֹלָה — exilarque *m*
רֹאשׁ־הַמַּטֶּה־הַכְּלָלִי — chef d'état-major général
רֹאשׁ־מֶמְשָׁלָה — premier ministre, président du conseil
רֹאשׁ־מִשְׁפָּחָה — père *m* de famille
רֹאשׁ־עִיר — maire *m*
ספורט רֹאשׁ־קְבוּצָה — chef d'équipe, capitaine *m*
‖ (ראשית) — commencement *m*, début *m*
בָּרֹאשׁ — tout d'abord, avant tout
מֵרֹאשׁ — d'avance, à l'avance
אֲנִי מוֹדֶה לְךָ מֵרֹאשׁ — je te remercie d'avance
רֹאשׁ־חֹדֶשׁ — néoménie *f*

רֹאשׁ־הַשָּׁנָה nouvel an
רֹאשׁ־חֵץ גַּרְעִינִי ogive *f* nucléaire
‖ (עיקר) principe *m*, essence *f*
° שִׁלֵּם בְּרֹאשׁוֹ restituer intégralement
רָאשֵׁי־פְּרָקִים résumé *m*, plan (d'un ouvrage) *m*
רֹאשׁ־דְּאָגוֹתָיו le premier de ses soucis
‖ (פלג) embranchement *m*
הַנָּהָר נִפְרָד לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים le fleuve se divise en quatre bras
חִלֵּק אֶת־הַגְּדוּד לְרָאשִׁים partager la troupe en détachements
‖ רֹאשׁ, רֹאשָׁה ת premier, principal
כֹּהֵן הָרֹאשׁ le grand prêtre
הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה la clef de voûte
2. °רֹאשׁ או רוֹשׁ (—) ז (רעל) venin *m*, poison *m*
רֹאשׁ־פְּתָנִים venin de vipères
מֵי־רֹאשׁ ז"ר eau empoisonnée
רִאשׁוֹן, ־נָה ת premier, principal
אָדָם הָרִאשׁוֹן le premier homme, Adam *m*
רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן grand-rabbin *m* de Jérusalem
יוֹם רִאשׁוֹן dimanche *m*
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן l'un après l'autre
עָנָה עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן répondre dans l'ordre
‖ (קדום) ancien, antique
הָרִאשׁוֹנִים les anciens *mpl*
רִאשׁוֹנוֹת événements anciens
‖ רִאשׁוֹנָה תה"פ (בתחילה) d'abord, auparavant
לְרִאשׁוֹנָה pour la première fois
(בזמן קדום) autrefois
בָּרִאשׁוֹנָה jadis, dans le passé
רִאשׁוֹנוּת (48, בלי ר') נ (קדמות) ancienneté *f*, antériorité *f*
‖ (עדיפות) priorité *f*
רִאשׁוֹנִי, ־נִית ת premier, primitif, primordial
מתמט מִסְפָּרִים רִאשׁוֹנִיִּים nombres premiers
רִאשׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ (קדמות) ancienneté *f*, primauté *f*
‖ (מקוריות) originalité *f*
רָאשׁוּת (46) נ direction *f*, présidence *f*
רָאשׁוּת־הַמֶּמְשָׁלָה présidence du conseil
רָאשׁוּת־הָעִיר fonction *f* de maire
רָאשִׁי, ־שִׁית ת premier, principal
כְּנִיסָה רָאשִׁית entrée principale
רַב רָאשִׁי grand-rabbin
הָרַבָּנוּת הָרָאשִׁית le grand-rabbinat
מַאֲמָר רָאשִׁי (בעיתון) éditorial *m*
דקדוק מִשְׁפָּט רָאשִׁי proposition principale
רֹאשִׁיָּה (ר' ־יוֹת) נ חקל têtière *f*
‖ ספורט coup *m* de tête (donné au ballon)
רָאשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ primauté *f*, priorité *f*
רֹאשִׁישׁ (1) ז petite tête
רֵאשִׁית (17, בלי ר') נ commencement *m*, début *m*
רֵאשִׁית־חָכְמָה le début de toute sagesse
בְּרֵאשִׁית au commencement, au début
מִבְּרֵאשִׁית dès le début, dès l'origine
סֵפֶר־בְּרֵאשִׁית ז la Genèse
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית ז la création du monde
‖ (ביכורים) prémices *fpl*
‖ (מבחר) le meilleur
‖ רֵאשִׁית תה"פ premièrement, d'abord
רֵאשִׁית־כֹּל avant tout
רֵאשִׁיתִי, ־תִית ת primitif, primaire
רֵאשִׁיתִיּוּת (47, בלי ר') נ primitivité *f*
רֹאשָׁן (97) ז זואול têtard *m*
רַב, רַבָּה ת (מרובה) nombreux
אֲנָשִׁים רַבִּים beaucoup de gens
עַם רָב une grande foule
תּוֹדָה רַבָּה merci beaucoup
פִּרְסֵם בָּרַבִּים faire savoir publiquement
רְשׁוּת־הָרַבִּים domaine public
דקדוק רַבִּים pluriel *m*
הָרַבִּים la majorité, la plupart des gens
שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ רַבּוֹת j'ai beaucoup entendu parler de vous
רַב־לְשׁוֹנִי polyglotte
רַב־מֶכֶר best-seller
רַב־מִקְצוֹעִי pluridisciplinaire
רַב־פְּעָלִים riche en mérites
רַב־צְדָדִי multilatéral

רַב־קוֹלִי — polyphonique
צמח רַב־שְׁנָתִי — vivace (plante)
|| (גדול) — grand
עוֹד רַבָּה הַדֶּרֶךְ — la route est encore longue
אַהֲבָה רַבָּה — amour profond
מֶלֶךְ רַב — roi puissant
מַעֲשֶׂה רַב — exploit *m*, action *f* remarquable
שָׁלוֹם רַב! — bien le bonjour!
רַב־חֶסֶד — gracieux, bienveillant
רַב־מִדּוֹת — volumineux, spacieux
רַב־עִנְיָן — très intéressant
רַב־עֵרֶךְ — de grande valeur, précieux
רַב־שִׂיחַ (ר׳ רַב־שִׂיחִים) ז — forum *m*, colloque *m*
מתמט רַב־אֵיבָר — polynôme *m*
רַב־צַלְעוֹן — polygone *m*
|| רַב תה״פ — assez
רַב־לָכֶם — en voilà assez pour vous
|| רַבַּת תה״פ — beaucoup
1. רַב (53) ז °(שר) — ministre *m*, chef *m*, prince *m*
רַבֵּי־הַמֶּלֶךְ — les grands de la cour
|| (אדון) — seigneur *m*, maître *m*
|| (ר׳ רַבּוֹתַי, ־תֵינוּ) — maître
מוֹרִי וְרַבִּי — mon vénéré maître
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ — Moïse notre maître
רַבּוֹתַי! — Messieurs!
בֵּי־רַב — école *f*
בַּר־בֵּי־רַב — élève *m*, écolier *m*
|| (ר׳ רַבָּנִים, רַבָּנֵי־) — rabbin *m*
רַב צְבָאִי — aumônier (juif) *m*
רַב רָאשִׁי — grand-rabbin
|| (בנסמך, כתואר) — principal, chef
רַב־אָמָן (ר׳ רַבֵּי־אָמָנִים) — grand artiste, maestro *m*
רַב־חוֹבֵל (ר׳ רַבֵּי־חוֹבְלִים) — capitaine (de navire) *m*
רַב־מָג — chef des mages
צבא רַב־אַלּוּף (ר׳ רַבֵּי־אַלּוּפִים) — généralissime *m*
רַב־טוּרַאי (ר׳ רַבֵּי־טוּרָאִים) — caporal *m*
רַב־סַמָּל (ר׳ רַבֵּי־סַמָּלִים) — adjudant *m*
רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן — adjudant-chef *m*

רַב־סֶרֶן (ר׳ רַבֵּי־סְרָנִים) — commandant *m*, chef *m* de bataillon
רַב־שׁוֹטֵר (ר׳ רַבֵּי־שׁוֹטְרִים) — brigadier (dans la police) *m*
2. °רַב (53) ז (יורה חיצים) — archer *m*
רָב ← [ריב]
רֹב (143) ז (כמות גדולה) — multitude *f*
בְּרֹב־עָם — en grande pompe
בְּרֹב־הַיָּמִים — au cours du temps, avec le temps
|| (החלק הגדול ביותר) — majorité *f*
הָלַךְ אַחַר־הָרֹב — suivre la majorité
רֹב מֻחְלָט — majorité absolue
בְּרֹב־קוֹלוֹת — à la majorité des voix
בָּטֵל בְּרֹב — insignifiant, qui ne compte pas
רֹב־רֻבּוֹ — l'immense majorité
רֻבּוֹ כְּכֻלּוֹ — à la presque unanimité
לָרֹב או עַל־פִּי־רֹב — en général
כְּכוֹכְבֵי־הַשָּׁמַיִם לָרֹב — aussi nombreux que les étoiles du ciel
מֵרֹב־ — à force de
רַבָּא (ר׳ רַבְּתָא) ת ארמית — grand
גַּבְרָא רַבָּא — grand homme
1. [רבב] רַב (361) פ״ע (היה הרבה) — être nombreux
|| רִבֵּב (432) פ״י — multiplier par myriades
2. [רבב] רַב או רָבַב (358) פ״י (ירה) — tirer à l'arc
3. רִבֵּב (432) פ״י (המטיר) — faire pleuvoir
|| הִרְבִּיב (499) פ״י — faire pleuvoir
4. רִבֵּב (432) פ״י (הכתים) — graisser, tacher de graisse
|| הִתְרַבֵּב (466) פ״ע — être taché de graisse
רְבָב (88) ז (שמן) — graisse *f*
|| (כתם) — tache *f* de graisse
בהש לְלֹא־רְבָב — sans tache
רְבָבָה (215) נ — dix mille, myriade *f*
רְבָבִית (17) נ — dix-millième (fraction) *m*
רָבַג (303) פ״י — entasser, amonceler
רַבְגּוֹנִי, ־נִית ת — multicolore, bigarré, diapré
בהש — divers, varié
רַבְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — bigarrure *f*
בהש — diversité *f*, variété *f*

1. **רָבַד** (303) פ"י (שטח) — étendre, étaler
רָבַד מִטָּתוֹ — faire son lit
|| נִרְבַּד (389) פ"ע — s'accumuler, se déposer
|| רִבֵּד (432) פ"י — tapisser
|| הִתְרַבֵּד (466) פ"ע — s'accumuler, se déposer
|| הִרְבִּיד (499) פ"י — stratifier, disposer en couches
2. **רָבַד** (303) פ"י (ענד) — mettre autour du cou (un collier)
|| הִרְבִּיד (499) פ"י — orner, embellir, parer
רְבָד (88) ז — tache *f* de graisse
רֶבֶד (165) ז — tapis *m*
רֹבֶד (187) ז — couche *f*
רֹבֶד לְשׁוֹנִי — couche linguistique
רְבֵדָה (229) נ — terrasse *f*
רָבְדִּי, ־דִּית ת — disposé en couches, stratifié
רָבְדִּיּוּת (47, בלי ר') נ — stratification *f*
רָבָה (347) פ"ע — se multiplier, s'accroître
פָּרָה וְרָבָה — proliférer
בִּרְבוֹת־הַיָּמִים — à mesure que le temps passe, avec le temps
(גדל) — grandir, augmenter
כִּי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ — si la route est trop longue pour toi
|| רִבָּה (447) פ"י — multiplier, augmenter
(גידל) — élever (des petits)
(כלל) — inclure, comprendre (dans un tout)
לְרַבּוֹת — inclusivement
לְרַבּוֹת הַנָּשִׁים — y compris les femmes
|| הִתְרַבָּה (480) פ"ע — se multiplier, s'accroître
(נוסף) — s'ajouter
דקדוק — se mettre au pluriel
|| הִרְבָּה (508) פ"י — multiplier, augmenter
הִרְבָּה לְהִתְפַּלֵּל — prier longuement
אַל־תַּרְבֶּה שִׂיחָה — ne bavarde pas trop
מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה דְאָגָה — plus on a de biens plus on a de soucis
(הרחיב) — agrandir, élargir
רִבָּה (208) נ — confiture *f*, marmelade *f*
רִבּוֹ או **רִבּוֹא** (ר' ־אוֹת) נ — dix mille
אַרְבַּע רִבּוֹא — quarante mille
רִבּוֹא־רִבּוֹאוֹת — des centaines de millions
רָבוּב, רְבוּבָה ת — graisseux, crasseux
1. **רְבוּבָה** (201) נ (שקע) — cavité *f*, creux *m*
2. **רְבוּבָה** (201) נ (כלי־נגינה קרמון) — tambourin *m*
רָבוּד, רְבוּדָה ת — tapissé
|| (מחולק לשכבות) — stratifié, disposé en couches
רִבּוּד (51) ז — stratification *f*
רִבּוּי (51) ז — multitude *f*, grand nombre
רִבּוּי־הַגְּשָׁמִים — abondance *f* de pluies
רִבּוּי־נָשִׁים — polygamie *f*
|| (התרבות) — accroissement *m*
רִבּוּי טִבְעִי — accroissement naturel
|| (הוספה) — addition *f*, extension *f*
דקדוק — pluriel *m*
רִבּוּי זוּגִי — duel *m*
רָבוּךְ, רְבוּכָה ת — ébouillanté, rissolé
רִבּוּךְ (51) ז — ébouillantage *m*
רִבּוֹן (21) ז — souverain *m*, maître *m*
רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם — maître du monde (Dieu)
רִבּוֹנוּת (48) נ — souveraineté *f*
רִבּוֹנִי, ־נִית ת — souverain
מְדִינָה רִבּוֹנִית — Etat souverain
רָבוּעַ, רְבוּעָה ת — carré
מֶטֶר רָבוּעַ — mètre carré
רִבּוּעַ (44, ר' ־עִים) ז (בהנדסה) — carré *m*
רִבּוּעַ־הָעִגּוּל — la quadrature du cercle
|| (במספרים) — carré (algébrique)
שָׁלֹשׁ בְּרִבּוּעַ — trois au carré
רִבּוּעַ־הַמֶּרְחָק — le carré de la distance
רִבּוּעִי, ־עִית ת — carré
מִשְׁוָאָה רִבּוּעִית — équation *f* du second degré
רָבוּץ, רְבוּצָה ת — couché, étendu, accroupi
רִבּוּץ (51) ז — aspersion *f*, arrosage *m*
רְבוּתָה (201) נ — importance *f*, supériorité *f*
מָה רְבוּתָה? — qu'y a-t-il là d'extraordinaire?
רַבּוֹתַי, רַבּוֹתֵינוּ ← 1. **רַב**
רַבִּי (—) ז (תואר־כבוד) — rabbi (maître) *m*
רַבִּי עֲקִיבָא — Rabbi Aquiba
רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה — Rabbi Yossi fils de Rabbi Juda

‖ (רב חסידי) — rabbin *m* hassidique
רְבִיב (ר' רְבִיבִים) ז — pluie *f*, averse *f*
רָבִיב, ־בָה ת מוס — majeur
רָבִיד (15) ז — collier *m*
‖ (מטפחת) — châle *m*
רְבִידָה (201) נ — étalage (d'un tapis) *m*
‖ (בסוציולוגיה) — stratification *f*
1. רְבִיָּה (202) נ (התרבות) — accroissement *m*, multiplication *f*
פְּרִיָּה וּרְבִיָּה — procréation *f*
2. רְבִיָּה (202) נ (ירייה) — tir *m*, lancement *m*
רִבְיוֹן (21) נ — accroissement *m*
רָבִיךְ (15) ז — bouillie *f*
רְבִיכָה (201) נ — épaississement (d'un plat) *m*
‖ מטבח (רוטב מעובה) — roux *m*
רַבְיָן (97) ז — éleveur (de bétail) *m*
1. רְבִיעַ (9) ז — quart *m*
‖ (בהנדסה) — quadrant *m*
2. רְבִיעַ (—) ז — *revi'a* (neume) *m*
1. רְבִיעָה (201) נ (הזדווגות) — accouplement *m*
סוּס־רְבִיעָה ז — étalon *m*
2. רְבִיעָה (201) נ (עונת־הגשמים) — saison *f* des pluies
רְבִיעָה רִאשׁוֹנָה — premières pluies
רְבִיעוֹן (—) ז גיאול — ère *f* quaternaire
רְבִיעִי, ־עִית ת — quatrième
יוֹם רְבִיעִי — mercredi *m*
בְּנֵי־רְבִיעִים ז"ר — arrière-arrière-petits-enfants *mpl*
רְבִיעִיָּה (202) נ מוס — quatuor *m*
‖ (תאומים) — quadruplés *mpl*
רְבִיעִית (ר' ־עִיּוֹת) נ — quart *m* de *log* (mesure de capacité)
רְבִיצָה (201) נ — position couchée
רִבִּית (—) נ בנק — intérêt (d'un capital) *m*
מַלְוֶה בְּרִבִּית — prêteur *m* à intérêts
רִבִּית קְצוּצָה — usure *f*
אֲבַק־רִבִּית ז — quasi-intérêt *m*
רִבִּית דְּרִבִּית — intérêts composés
שַׁעַר־הָרִבִּית ז — taux *m* d'intérêt
כהש רִבִּית־דְּבָרִים — intérêt verbal, flatterie *f*

רִבֵּךְ (432) פ"י — épaissir (un plat)
‖ הִרְבִּיךְ (499) פ"י — épaissir, ébouillanter
רַבָּן (90) ז (מורה) — maître *m*, instituteur *m*
תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית־רַבָּן — écoliers *mpl*
‖ רַבָּנִים ← 1. רַב
‖ רַבָּנָן ארמית — nos maîtres, les rabbins
תָּנוּ רַבָּנָן — nos maîtres ont enseigné
רַבָּנוּת (46) נ — rabbinat *m*, dignité *f*
רַבָּנוּת צְבָאִית — aumônerie *f* militaire
רַבָּנוּת רָאשִׁית — grand-rabbinat
רַבָּנִי, ־נִית ת — rabbinique
רֻבָּנִי, ־נִית ת — majoritaire
בְּחִירוֹת רֻבָּנִיּוֹת — scrutin *m* majoritaire
רַבָּנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ — femme *f* de rabbin, rabbine *f*
רַבָּס (91) ז צמח — rhubarbe *f*
1. רִבֵּעַ (440) פ"י (כפל פי־ארבעה) — quadrupler
‖ (עשה ארבע פעמים) — faire quatre fois
‖ (העלה לחזקה שנייה) — élever au carré
‖ (נתן צורת־מרובע) — transformer en carré
‖ (חילק לארבעה) — diviser par quatre
‖ הִתְרַבֵּעַ (47) פ"ע (נעשה ארבע פעמים) — se faire quatre fois
(נעשה מרובע) — prendre une forme carrée
2. רָבַע (329) פ"י (הזדווג) — féconder, s'accoupler
‖ נִרְבַּע (399) פ"ע — être accouplé
‖ הִרְבִּיעַ (505) פ"י — accoupler, apparier
(הפרה) — féconder, fertiliser
1. רֶבַע (179) ז (רביעית) — quart *m*
רֶבַע־שָׁעָה — quart d'heure
שְׁלֹשָׁה רְבָעִים — trois quarts
ספורט רֶבַע־הַגְּמָר — quart de finale
‖ °(צד־הריבוע) — côté (d'un carré) *m*
2. רֶבַע (179) ז (משכב) — couche *f*
אָרְחִי וְרִבְעִי — ma vie quotidienne
‖ (גשם) — pluie *f*
1. רֹבַע (196) ז (רביעית) — quart *m*
‖ (בעיר) — quartier *m*
2. °רֹבַע (196) ז (במדבר כ"ג י') — poussière *f*
רִבֵּעַ, רִבֵּעָה ת — de la quatrième génération
אָב רִבֵּעַ — arrière-arrière-grand-père *m*

|| (בן־נין) arrière-arrière-petit-fils *m*
רִבְעָה (242) נ quart *m* de denier
רְבָעָה (215) נ groupe *m* de quatre
צבא צָעַד בִּרְבָעוֹת défiler en rangs par quatre
רִבְעוֹן (21) ז revue trimestrielle
רְבִעִי, ־עִית ת de la quatrième année
כֶּרֶם רְבָעִי vigne âgée de quatre ans
|| דקדוק quadrilittère
רַבְעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ מוס quatuor *m*
|| (משחק־קלפים) jeu *m* des familles
רָבַץ (308) פ״ע se coucher, gîter, couver
בהש רָבְצָה עָלָיו דְּאָגָה une inquiétude pèse sur lui
|| נִרְבַּץ (389) פ״ע être obligé de se coucher
(הושקה) être aspergé, être arrosé
|| רִבֵּץ (432) פ״י (הישקה) asperger, arroser
|| הִתְרַבֵּץ (466) פ״ע (הושקה) être aspergé
(שקע) s'étaler, s'enfoncer
|| הִרְבִּיץ (499) פ״י (השכיב) faire coucher
°(שיבץ) הִרְבִּיץ בְּפוּךְ garnir d'émeraudes
(הישקה) asperger, arroser
הִרְבִּיץ תּוֹרָה propager l'étude, enseigner
הִרְבִּיץ מוּסָר prêcher la morale
עממי הִרְבִּיץ מַכּוֹת assener des coups
הִרְבִּיץ לִפְ׳ battre *ou* rosser qn
רֵבֶץ (182) ז gîte *m*, repaire *m*
רַבְצְדָדִי, ־דִית ת multilatéral
רַבְצְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ variété *f*, diversité *f*
רִבְצָה (242) נ amas *m*, gisement *m*
רַבְצָל (91) ז ampoule *f*, flacon *m*
רַבְצָן, ־נִית ש qui aime se coucher
[רבק] הִתְרַבֵּק (466) פ״ע s'engraisser, se gorger
|| הִרְבִּיק (499) פ״י engraisser, gaver
1. רִבְקָה ש״פ נ Rébecca *f*
2. רִבְקָה (242) נ חקל attelage *m*
רַבְקוֹלִי, ־לִית ת polyphonique
רַבְקוֹלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ polyphonie *f*
רַבְרָב (91) ז haut personnage
רִבְרֵב (460) פ״י honorer, exalter
|| הִתְרַבְרֵב (494) פ״ע se vanter, faire l'important

רַבְרְבָא (ר׳ ־רְבַיָּא, ־רְבָן) ת ארמית grand
פֻּם מְמַלֵּל רַבְרְבָן bouche grandiloquente
רַבְרְבָן (ר׳ ־נִים) ז vantard *m*, fanfaron *m*
רַבְרְבָנוּת (46) נ vantardise *f*, jactance *f*
רַבְרְבָנִי, ־נִית ת vaniteux, arrogant
רַבְרֶגֶל (ר׳ רַבְרַגְלִים) ז צמח polypode *m*
רַבַּת ← רב
רַבָּתִי (—) נ grande, majuscule
תֵּל־אָבִיב רַבָּתִי le grand Tel-Aviv
לֹא בְּאֶלֶף רַבָּתִי non et non, jamais de la vie
עִיר רַבָּתִי־עָם ville populeuse
רֶגֶב (165) ז motte (de terre) *f*, glèbe *f*
יִמְתְּקוּ לוֹ רִגְבֵי־עֲפָרוֹ que la terre lui soit légère
רִגֵּב (432) פ״י former des mottes
רַגְבּוּב (41) ז או רַגְבּוּבִית (17) נ petite motte, grumeau *m*
רַגְבִּי (—) ז ספורט rugby *m*
רִגְבִּי, ־בִּית ת grumeleux
רָגַג (308) פ״ע languir
רֶגֶג (165) או רְגוּג (51) ז nostalgie *f*, désir *m*
רָגוּב, רְגוּבָה ת grumeleux
רָגוּז, רְגוּזָה ת irrité, fâché, emporté
רִגּוּז (51) ז irritation *f*, emportement *m*
רָגוּל, רְגוּלָה ת ligoté par les pieds
רִגּוּל (51) ז espionnage *m*
רִגּוּל נֶגְדִּי contre-espionnage *m*
רֶגוּלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז טכנ régulateur *m*
רַגּוּלִי, ־לִית ת investigateur, fureteur
רִגּוּם (51) ז צבא pilonnage (au mortier) *m*
רִגּוּן (51) ז récrimination *f*, mécontentement *m*
1. רָגוּעַ, רְגוּעָה ת (שלו) calme, reposé, décontracté
2. רָגוּעַ, רְגוּעָה ת (סוער) agité, déchaîné
רָגוּשׁ, רְגוּשָׁה ת ému, agité
רִגּוּשׁ (51) ז émotion *f*, agitation *f*
רִגּוּשִׁי, ־שִׁית ת émotif
רִגּוּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ émotivité *f*
רָגַז (308) פ״ע (רעד) trembler
(כעס) être irrité, être fâché

‖ נִרְגַּז (390) פ"ע — s'irriter, se fâcher
‖ רִגֵּז (432) פ"י — faire trembler, ébranler
‖ הִתְרַגֵּז (466) פ"ע — s'irriter, se fâcher
‖ הִרְגִּיז (499) פ"י — faire trembler, ébranler
(הכעיס) — irriter, fâcher
רֹגֶז (192, רָגְזוֹ או רִגְזוֹ) ז — peine *f*, malheur *m*
קָפַץ עָלָיו רָגְזוֹ שֶׁל יוֹסֵף — l'émotion suscitée par l'affaire de Joseph tomba sur lui
‖ (כעס) — colère *f*, irritation *f*
הָיָה בְּרֹגֶז עִם־פ' — être fâché avec qn
רַגָּז, רַגֶּזֶת (ר' רַגָּזִים, רַגָּזוֹת) ת — inquiet, tremblant
רַגְזָה או **רִגְזָה** (207) נ — inquiétude *f*
רִגָּזוֹן (38) ז — irritation *f*, agitation *f*
רַגְזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux *ou* irascible
רַגְזָנוּת (46) נ — irascibilité *f*
רַגְזָנִי, ־נִית ת — coléreux, irrité, grognon
רָגִיג, רְגִיגָה ת — charmant, gentil
רָגִיז, רְגִיזָה ת — irascible
רְגִיזוּת (48) נ — irascibilité *f*
רָגִיל, רְגִילָה ת — habituel, régulier, normal
אֲרוּחָה רְגִילָה — repas *m* ordinaire
צבא חֻפְשָׁה רְגִילָה — permission *f* de détente
‖ (נוהג) — habitué, accoutumé
הוּא רָגִיל לְאַחֵר — il a l'habitude de venir en retard
הֵם רְגִילִים זֶה בָּזֶה — ils sont habitués l'un à l'autre
בְּרָגִיל — d'habitude
כָּרָגִיל — comme d'habitude
שֶׁלֹּא כָּרָגִיל — exceptionnellement
כִּרְגִילוֹ וּכְתְמִידוֹ — selon son habitude
‖ (מנוסה) — expérimenté, exercé
זָקֵן וְרָגִיל — chevronné
רְגִילָה (201) נ — espionnage *m*
רְגִילוּת (48) נ (הרגל) — habitude *f*, routine *f*
‖ (שכיחות) — fréquence *f*
רְגִימָה (201) נ — lapidation *f*
‖ צבא — pilonnage (au mortier) *m*
רְגִינָה (201) נ — récrimination *f*, mécontentement *m*

1. **רְגִיעָה** (207) נ (מנוחה) — calme *m*, repos *m*, détente *f*
‖ (הסכם) — accord *m*, arrangement *m*
2. **רְגִיעָה** (201) נ (התכווצות) — contraction *f*, rétrécissement *m*
רָגִישׁ, רְגִישָׁה ת — sensible
רָגִישׁ לָאוֹר — sensible à la lumière
אָדָם רָגִישׁ — homme *m* sensible
רְגִישָׁה (201) נ — émotion *f*
רְגִישׁוּת (48) נ — sensibilité *f*
רְגִישׁוּת־יֶתֶר — hypersensibilité *f*
1. **רָגַל** (303) פ"ע (הלשין) — calomnier, diffamer
‖ רִגֵּל (432) פ"י (בלש) — espionner
(הלשין) — calomnier, diffamer
2. [רגל] **נִרְגַּל** (389) פ"ע — être habitué
‖ רִגֵּל (432) פ"י (הדריך) — guider, diriger
‖ הִתְרַגֵּל (466) פ"ע — s'habituer, s'accoutumer
‖ הִרְגִּיל (499) פ"י — habituer, accoutumer
פ"ע — s'habituer, s'accoutumer
רֶגֶל (176, זוגי רַגְלַיִם 261) נ — pied *m*, jambe *f*
הָלַךְ בָּרֶגֶל — aller à pied
הוֹלֵךְ־רֶגֶל ז — piéton *m*
קָם עַל־רַגְלָיו — se lever, se mettre debout
עָקַר רַגְלָיו — se mettre en route
כַּף־רֶגֶל נ — plante *f* du pied
בָּתֵּי־רַגְלַיִם ז"ר — bas *mpl*
מֵי־רַגְלַיִם ז"ר — urine *f*
עַל־רֶגֶל אַחַת — rapidement
לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — ne pas s'y retrouver
פָּשַׁט אֶת־הָרֶגֶל — faire faillite
יֵשׁ רַגְלַיִם לַדָּבָר — la chose est plausible
שָׂם רֶגֶל לִפ' — contrecarrer qn
‖ (תחתית) — base *f*
לְרַגְלֵי־הָהָר — au pied de la montagne
עָמַד עַל־הָרַגְלַיִם — se tenir debout
הֶעֱמִיד ד"מ על הָרַגְלַיִם — mettre qch sur pied
‖ (מידת־אורך) — pied (mesure de longueur)
‖ (בתורת־השירה) — pied (métrique)
‖ (צעד) — pas *m*, démarche *f*
כָּלְתָה רֶגֶל מִן־הַשּׁוּק — les rues sont désertes
לְהֵיכָן הָרַגְלַיִם? — où vas-tu?

מָנַע רַגְלָיו מִן־ — s'abstenir d'aller chez
הָלַךְ בְּרַגְלֵי־פְּ' — suivre les traces de qn
‖ (פעם) — fois *f*
שָׁלֹשׁ רְגָלִים — trois fois
‖ (חג) — fête *f* périodique
עוֹלֵה־רֶגֶל ז — pèlerin *m*
עֲלִיָּה נ לְרֶגֶל — pèlerinage *m*
‖ לְרֶגֶל־ מ"י — à l'occasion de, à la suite de
נָסַע לְרֶגֶל־עֲסָקָיו — voyager pour affaires
רְגֵלָה (ר' לוֹת) נ צמח — pourpier *m*
רִגְלוּל (51) ז ספורט — mouvement *m* des jambes
רַגְלִי, ־לִית (ר' ־לִים, ־לִיּוֹת) ש — piéton *n*
צבא חֵיל־רַגְלִים — infanterie *f*
‖ רַגְלִי תה"פ — à pied
הִיא הָלְכָה רַגְלִי — elle allait à pied
רָגַם (303) פ"י — lapider
צבא — pilonner (au mortier)
‖ נִרְגַּם (389) פ"ע — être lapidé
צבא — être pilonné
‖ רִגֵּם (432) פ"י — lapider
צבא — pilonner
רֶגֶם (191) ז — monceau *m* de pierres, tumulus *m*
רַגָּם (90) ז צבא — tireur *m* au mortier
°**רִגְמָה** (242) נ (תהילים ס"ח כ"ח) — troupe *f* d'archers
רָגַן (308 נ) פ"ע — récriminer, se plaindre
‖ נִרְגַּן (389 נ) פ"ע — récriminer, grogner
‖ רִגֵּן (432 נ) פ"ע — récriminer, protester
‖ הִתְרַגֵּן (466 נ) פ"ע — se plaindre
רֶגֶן (166) או **רֹגֶן** (189) ז — récrimination *f*, mécontentement *m*
רְגָנָה (207) נ — intrigue *f*
1. **רָגַע** (329) פ"ע (היה שקט) — être calme
‖ נִרְגַּע (399) פ"ע — se calmer, s'apaiser
‖ רִגַּע (440) פ"י — calmer, apaiser
‖ הִתְרַגֵּעַ (477) פ"ע — se calmer, s'apaiser
‖ הִרְגִּיעַ (505) פ"י — calmer, apaiser
הִרְגִּיעַ אֶת־הַכְּאֵבִים — calmer les douleurs
פ"ע — trouver le repos
2. **רָגַע** (329) פ"י (הסעיר) — ébranler, agiter
‖ פ"ע (הצטמק) — se contracter, se rétrécir
‖ נִרְגַּע (399) פ"ע (הצטמק) — se rétrécir
‖ הִרְגִּיעַ (505) פ"ע (התנועע) — s'agiter, se remuer
רָגֵעַ, רְגֵעָה ת — calme, paisible
°רִגְעֵי־אֶרֶץ — les habitants paisibles
רֶגַע (179) ז — moment *m*, instant *m*, minute *f*
חַכֵּה רֶגַע — attends un instant
רֶגַע קָט — un court instant
בֶּן־רֶגַע — immédiatement, aussitôt
כְּרֶגַע — sur-le-champ
לְרֶגַע — pendant un moment
לִרְגָעִים — par moments, de temps en temps
רֹגַע (196) ז — calme *m*, tranquillité *f*
‖ (בימאות) — accalmie *f*, étale *f*
רִגְעוֹן (38) ז — calme *m*, apaisement *m*
רִגְעִי, ־עִית ת — momentané, éphémère
רִגְעִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère *m* éphémère, précarité *f*
רָגַשׁ (308) פ"ע (המה) — s'agiter, causer du tumulte
לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם? — pourquoi les peuples se démènent-ils?
‖ נִרְגַּשׁ (390) פ"ע — être ému
‖ רִגֵּשׁ (432) פ"י (הרעיש) — ébranler, secouer
(זיעזע) — émouvoir
‖ הִתְרַגֵּשׁ (466) פ"ע (הסתער) — se précipiter
רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא בָּעוֹלָם — les malheurs qui ébranlent le monde
(הזדעזע) — s'émouvoir
‖ הִרְגִּישׁ (499) פ"י (הסעיר) — ébranler, agiter
(חש) — sentir, ressentir
הִרְגִּישׁ כְּאֵבִים — ressentir des douleurs
(הבחין) הִרְגִּישׁ בְּ־ — apercevoir
פ"ע הִרְגִּישׁ בְּטוֹב / בְּרַע — se sentir bien / mal
אֵיךְ אַתָּה מַרְגִּישׁ? — comment te portes-tu?
1. **רֶגֶשׁ** (177, ר' נס' רְגָשׁוֹת־ או רִגְשֵׁי־) ז — sentiment *m*
בַּעַל־רֶגֶשׁ — sensible
חֲסַר־רֶגֶשׁ — insensible
רֶגֶשׁ־אַשְׁמָה — sentiment de culpabilité
רֶגֶשׁ־נְחִיתוּת — sentiment d'infériorité
בְּרִגְשֵׁי־כָבוֹד — avec mes respects
רְגָשׁוֹת מְעֹרָבִים — sentiments mitigés
2. °**רֶגֶשׁ** (—) ז (תהילים נ"ה ט"ו) — foule *f*
רַגָּשׁ, רַגָּשָׁה או **רַגֶּשֶׁת** (ר' רַגָּשִׁים, ־שׁוֹת) ת — sensible

רִגְשָׁה (242) נ — rumeur *f*, bruit *m*, tumulte *m*
|| (התרגשות) — émotion *f*
רִגְשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — sentimental, sensible
רִגְשִׁי, ־שִׁית ת — sentimental. émotionnel
רִגְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ — sentimentalité *f*
רַגְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — émotif *n*
רַגְשָׁנוּת (46) נ — sentimentalisme *m*, émotivité *f*
רַגְשָׁנִי, ־נִית ת — sentimental
רַד ← [רוד], [ריד]
רַד, רֵד ← יָרַד
רַדָּאי (62) ז (בכוורנות) — extracteur (de miel) *m*
|| (במאפיה) — défourneur *m*
רָדַד (359) פ״י — fouler aux pieds, écraser
|| נִרְדַּד (390) פ״ע — s'aplatir
|| רִדֵּד (432) פ״י — aplatir, laminer, amincir
|| הִתְרַדֵּד (466) פ״ע — s'aplatir, devenir peu profond
|| הֵרַד (529) או הִרְדִּיד (499) פ״י — aplatir
רֶדֶד (—) ז (של־מתכת) — plaque *f*, tôle *f*
|| (של־מים) — manque *m* de profondeur
1. רָדָה (347) פ״י (שלט) — dominer, asservir
רָדָה בְּפָרֶךְ — gouverner durement
(ענש) — punir, châtier
|| נִרְדָּה (408, עת' יֵרָדֶה, לְהֵרָדוֹת) פ״ע — être puni
|| רִדָּה (453) פ״י (ניצח) — soumettre, vaincre
רִדָּה אֶת־יִצְרוֹ — vaincre sa passion
(ענש) — punir, châtier
|| הִרְדָּה (508) פ״י — soumettre, assujettir
2. רָדָה (347) פ״י (הוציא) — retirer, extraire
רָדָה אֶת־הַפַּת — défourner le pain
רָדָה אֶת־הַדְּבַשׁ — extraire le miel (de la ruche)
|| נִרְדָּה (408, עת' יֵרָדֶה, לְהֵרָדוֹת) פ״ע — être retiré, être extrait
רָדוּד, רְדוּדָה ת — plat, aplati, peu profond
מַיִם רְדוּדִים — eau peu profonde, haut-fond *m*
פַּח רָדוּד — tôle *f*
בהש מַחְשָׁבָה רְדוּדָה — pensée superficielle
רִדּוּד (51) ז — aplatissement *m*
רִדּוּי (51) ז — domination *f*, asservissement *m*
רָדוּם, רְדוּמָה ת — endormi, somnolent
רָדוֹן (—) ז כים — radon *m*

רָדוּף, רְדוּפָה ת (נרדף) — poursuivi, persécuté
|| (להוט) — impatient, empressé, avide
|| בִּרְדוּף תה״פ — à toute vitesse
רִדּוּף (51) ז — poursuite *f*, course (après qn) *f*
בהש רִדּוּף־הָעִנְיָן — renforcement *m* du sens
רְדִיד (1) ז — voile *m*, mantille *f*, châle *m*
רְדִידָה (201) נ — ruelle *f*
רְדִידוּת (48) נ — manque *m* de profondeur
1. רְדִיָּה (202) נ (שליטה) — domination *f*, asservissement *m*
2. רְדִיָּה (202) נ (הוצאה) — enlèvement *m*, extraction *f*
רְדִיַּת־הַפַּת — défournage *m* du pain
רְדִיַּת־הַדְּבַשׁ — extraction du miel
רַדְיוֹ (—) ז — radio *f*
רַדְיוֹגְרָמָּה (ר' ־מּוֹת) נ — radiogramme *m*
רַדְיוּם (—) ז כים — radium *m*
רַדְיוּס (ר' ־סִים) ז מתמט — rayon (de cercle) *m*
רַדְיוֹתֵרַפְּיָה (—) נ רפא — radiothérapie *f*
רַדְיָטוֹר (ר' ־רִים) ז — radiateur *m*
רָדִים, רְדִימָה ת — somnolent
רְדִימָה (201) נ — sommeil *m*
רְדִימוּת (48, בלי ר') נ — somnolence *f*
1. רַדְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — laboureur *n*
2. רַדְיָן (ר' ־נִים) ז מתמט — radian (unité d'angle) *m*
רַדְיָנְט (ר' ־טִים) ז אסטר — radiant *m*
רְדִיפָה (201) נ — poursuite *f*, persécution *f*
בהש רְדִיפָה אַחַר־הַכָּבוֹד — recherche *f* des honneurs
|| רְדִיפַת־מִלִּים — synonymie *f*
רְדִיפוּת (48, בלי ר') נ — fait *m* d'être persécuté
שִׁגָּעוֹן־הָרְדִיפוּת ז — folie *f* de la persécution
רָדַם (303) פ״ע — dormir, somnoler
|| נִרְדַּם (390) פ״ע — s'endormir, s'assoupir
|| הִרְדִּים (499) פ״י — endormir
רפא — anesthésier
סַם מַרְדִּים — narcotique *m*
רֶדֶם (—) או רֹדֶם (—) ז — sommeil *m*
רַדָּם (90) ז — narcotique *m*
רַדֶּמֶת (—) נ רפא — léthargie *f*

רָדַף (303) פ״י — poursuivre, persécuter
בהש רָדַף כָּבוֹד — rechercher les honneurs
רָדַף רוּחַ — courir après les illusions
רָדַף שָׁלוֹם — faire des efforts pour la paix
יוֹם יִרְדֹּף יוֹם — un jour suit l'autre
‖ נִרְדַּף (389) פ״ע — être poursuivi *ou* persécuté
נִרְדַּף עַל־צַוָּאר — être poursuivi impitoyablement
(בבלשנות) מִלִּים נִרְדָּפוֹת — synonymes *mpl*
‖ רִדֵּף (432) פ״י — poursuivre, courir après
בהש מְרַדֵּף אֲמָרִים — bavard
מְרַדֵּף רֵיקִים — fainéant
‖ הִתְרַדֵּף (466) פ״ע — se disperser
‖ הִרְדִּיף (499) פ״י — poursuivre
רֶדֶף (—) ז — poursuite *f*
רַדְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — chasseur *n*, rabatteur *n*
רַדְפַן־נָשִׁים — coureur *m* de filles
רִדְרֵד (460) פ״ע — trembler, frissonner
רִדְרוּד (51) ז — tremblement *m*, frisson *m*
רֶדֶת ← יָרַד
רֶה (—) ז מוס — ré *m*
1. רַהַב (—) ז (ים) — mer *f*, océan *m*
‖ (תנין אגדי) — dragon *m*
2. רַהַב (152) ז (גאוה) — orgueil *m*, arrogance *f*
דִּבְרֵי־רְהָבִים ו״ר — paroles hautaines
‖ (אומץ) — courage *m*, audace *f*
‖ (שילטון) — pouvoir *m*, puissance *f*
1. רָהַב (326) פ״ע (פחד) — avoir peur, craindre
‖ נִרְהַב (397, יֵרָהֵב) פ״ע — être étonné, être ébloui
‖ הִרְהִיב (502) פ״י — étonner, ravir, éblouir
הִרְהִיב עַיִן — ravir les yeux, charmer
2. רָהַב (326) פ״ע (התגאה) — être arrogant
(העז) — oser, avoir l'audace
‖ נִרְהַב (397, עת׳ יֵרָהֵב) פ״ע — s'enhardir
‖ הִתְרַהֵב (472) פ״ע — se vanter, s'enorgueillir
‖ הִרְהִיב (502) פ״י — encourager, enhardir
הִרְהִיב עֹז בְּנַפְשׁוֹ — oser, avoir l'audace
רָהָב, רְהָבָה ת — fier, orgueilleux
רֹהַב (198) ז — grandeur *f*, noblesse *f*

רַהַבְתָּנוּת (46) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
רַהַבְתָּנִי, ־נִית ת — fier, orgueilleux, arrogant
רָהָה (350) פ״ע (פחד) — avoir peur
‖ (היסס) — hésiter
‖ נִרְהָה (412) פ״ע — être intimidé *ou* apeuré
רֶהֶה, רָהָה ת — hésitant, timide
רָהוּט, רְהוּטָה ת — courant, coulant, facile
כְּתָב רָהוּט — écriture cursive
קְרִיאָה רְהוּטָה — lecture courante
1. רָהוּט (50) ז (רהיטים) — mobilier *m*
‖ (הכנסת־רהיטים) — ameublement *m*
2. רְהוּט (50) ז (רהיטות) — facilité *f*, aisance *f*
רָהוּי, רְהוּיָה ת — hésitant, timide, apeuré
רְהוּת (45) נ — peur *f*, timidité *f*
1. רַהַט (152) ז (שוקת) — caniveau *m*, auge *f*
בהש רַהֲטֵי־הַדָּם — les vaisseaux sanguins
‖ (תלתל) — boucle (de cheveux) *f*
2. °רַהַט (—) ז (רהיטות) — rapidité *f*, hâte *f*
‖ (מרוץ) — course *f*
1. רָהַט (326) פ״ע (רץ) — se hâter, courir
‖ הִתְרַהֵט (472) פ״ע — s'accélérer, devenir aisé
‖ הִרְהִיט (502) פ״י — accélérer, faire courir
הִרְהִיט דִּבּוּרוֹ — accélérer son débit
2. רִהֵט (435) פ״י (הכניס רהיטים) — meubler
‖ הִרְהִיט (502) פ״י — poser les chevrons (du toit)
רְהָטָא (—) ז ארמית — hâte *f*
אַגַּב רְהָטָא — à cause de sa hâte
רְהָטָה (216) נ — trot *m*, allure *f* rapide
רַהֲטוּט (41) ז — déferlement *m*
רַהֲטוּטֵי־לָשׁוֹן — flot *m* de paroles
רַהֲטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — régiment *m*
רַהֲטָן (97) ז — travailleur expéditif
‖ (סוס) — trotteur (cheval) *m*
רְהִי (—) ז או רְהִיָּה (202) נ — peur *f*, timidité *f*
רָהִיט (14) ז — meuble *m*
‖ (קורה) — chevron (du toit) *m*
רְהִיטָה (201) נ — course *f*, galop *m*
בִּרְהִיטָה — à toute vitesse, au galop
רְהִיטוּת (48) נ — course *f*, rapidité *f*, hâte *f*
רַהִיטָן (ר׳ ־נִים) ז (נגר) — menuisier *m*, ébéniste *m*
‖ (סוחר) — marchand *m* de meubles

רְהִיטָנוּת (46) נ — menuiserie *f*, ébénisterie *f*
רְהִיטָנִי (ר׳ ־נִים) ז — rabot *m*
[רהן] הִרְהִין (502 ג) פ״י — donner en garantie, engager
1. רוֹאֶה, ־אָה ש (צופה) — spectateur *n*
רוֹאֵה־חֶשְׁבּוֹן — expert-comptable *m*
רוֹאֵה־וְרֻדּוֹת — optimiste *m*
רוֹאֵה־שְׁחוֹרוֹת — pessimiste *m*
|| (נביא) — voyant *m*
|| הָרוֹאוֹת נ״ר — les yeux *mpl*
2. רוֹאָה (77) ז (לכלוך) — ordure *f*, saleté *f*
רוֹבָאוּת (—) נ — maniement *m* du fusil
רוֹבָאִי (62) ז צבא — fusilier *m*, carabinier *m*
1. רוֹבֶה (73) ז צבא — fusil *m*
רוֹבֵה־אֲוִיר — fusil à air comprimé
רוֹבֵה־הַחַלָּמִישׁ — fusil à pierre
רוֹבֵה־סַעַר — fusil-mitrailleur
רוֹבֵה־הַפְּתִיל — fusil à mèche
2. רוֹבֶה (73) ז (עלם) — jeune homme *m*
רוֹבֶה קַשָּׁת — jeune archer *m*
רוֹבְיָא (—) נ צמח — fenugrec *m*
רוּבִּידְיוּם (—) ז כימ — rubidium *m*
רוֹבִּינְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — robinier *m*
רוּבָּל (ר׳ ־לִים) ז — rouble (monnaie russe) *m*
רוּבַּשְׁקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — chemise *f* russe
רוֹגֵז, ־גֶזֶת (ר׳ ־גְזִים, ־גְזוֹת) ת — irrité, fâché
רוֹגְזָנִי, ־נִית ת — coléreux, emporté, furieux
רוֹגְלִי, ־לִית ת — traînant à terre, au ras du sol
|| רוֹגְלִית (17) נ צמח — vigne rampante
רוֹגְלָנִי, ־נִית ת — investigateur, fureteur
רוֹגֵעַ, ־גַעַת (ר׳ ־גְעִים, ־גְעוֹת) ת — calme, paisible
רוֹגֵשׁ, ־גֶשֶׁת (ר׳ ־גְשִׁים, ־גְשׁוֹת) ת — agité, impétueux
[רוד] רָד (382) פ״ע — descendre, s'abaisser
1. רוֹדֶה (73) ז (מושל) — gouverneur *m*, régent *m*
2. רוֹדֶה (73) ז (כף) — pelle *f*
(במאפיה) — pelle à défourner
(בכוורנות) — extracteur *m*
רוֹדְיוּם (—) ז כימ — rhodium *m*
רוֹדָן (97) ז — dictateur *m*, despote *m*, tyran *m*
רוֹדָנוּת (46) נ — dictature *f*, tyrannie *f*
רוֹדָנִי, ־נִית ת — despotique, tyrannique
רָוָה (353, בינוני רָוֶה) פ״י — se désaltérer, boire tout son soûl, être saturé
רָוָה דוֹדִים — s'enivrer d'amour
רָוָה נַחַת — être pleinement satisfait
|| נִרְוָה (406, עת׳ יֵרָוֶה) פ״ע — être abreuvé
|| רִוָּה (453) פ״י — arroser, abreuver, saturer
רִוָּה אֶת־צִמְאוֹנוֹ — étancher sa soif
פ״ע — être abreuvé
|| הִתְרַוָּה (480) פ״ע — se désaltérer, s'abreuver
|| הִרְוָה (512) פ״י — désaltérer, saturer
רָוֶה, רָוָה ת — abreuvé, saturé
גַּן רָוֶה — jardin bien arrosé
רָווּחַ, רְווּחָה ת — spacieux, aéré, à l'aise
לִבּוֹ רָווּחַ — il est content
רוֹוֵחַ, ־וַחַת (ר׳ ־וְחִים, ־וְחוֹת) ת — répandu, fréquent
דֵּעָה רוֹוַחַת — opinion répandue
רִוּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז (איוורור) — aération *f*
|| (מתן רווח) — espacement *m*
רָווּי, רְווּיָה ת — abreuvé, saturé
רְווּי צַעַר — abreuvé de chagrin
רִוּוּי (51) ז — abreuvement *m*, saturation *f*
רִוּוּי־הַצִּמָּאוֹן — étanchement *m* de la soif
רוֹזֵן (132) ז (שליט) — prince *m*, souverain *m*
|| (תואר־אצילות) — comte *m*
רוֹזְנוּת (45) נ (מעמד) — dignité *f* de comte
|| (מדינה) — comté *m*
רוֹזֶנֶת (254) נ — comtesse *f*
רָוַח (331) פ״ע (הוקל) — être soulagé
יִרְוַח לִי — je serai soulagé
|| (היה נפוץ) — être répandu, être admis
רָוְחָה הַשְּׁמוּעָה — le bruit circule
|| נִרְוַח (400) פ״ע — être soulagé
|| רִוַּח (440) פ״י (הרחיב) — élargir
(נתן רווחה) — mettre à l'aise
(איוורר) — aérer
גיאול רִוַּח או רוּחַח (456) פ״י — désintégrer
|| הִתְרַוַּח (477) פ״ע (התרחב) — s'élargir, s'étendre
הִתְרַוַּח בְּכוּרְסָה — s'étaler dans un fauteuil
(נפוץ) — se répandre, se propager
הִתְרַוְּחָה הַדֵּעָה — l'opinion s'est répandue

(התאורר)	s'aérer, être aéré
גיאול הִתְרַוַּח או הִתְרוֹחֵחַ (489) פ"ע	se désintégrer
‖ הִרְוִיחַ (504) פ"י	gagner, profiter
הִרְוִיחַ עֲשָׂרָה שְׁקָלִים	gagner dix sicles
הִרְוִיחַ זְמַן	gagner du temps
(הקל)	soulager, mettre à l'aise
(הרחיב)	élargir
רָוֵחַ, רְוֵחָה ת	spacieux, commode, à l'aise
רֶוַח (179) ז	intervalle *m*, espace *m* libre
רֶוַח־יָד	distance *f* d'une longueur de bras
יָשְׁבוּ בְּרֶוַח	être assis commodément
‖ (שהות)	temps *m* libre
‖ (גאולה)	salut *m*
‖ (הכנסה)	gain *m*, profit *m*
רֶוַח נָקִי	bénéfice net
בנק רְוָחִים	intérêts *mpl*, bénéfice *m*
רוּחַ (44) נ (תנועת־אויר)	vent *m*
רוּחַ־פְּרָצִים	courant *m* d'air
רוּחַ־קָדִים	vent d'est
טַחֲנַת־רוּחַ נ	moulin *m* à vent
‖ (כיוון) רוּחוֹת־הַשָּׁמַיִם	les points cardinaux
‖ (אויר)	air *m*
בהש דִּבְרֵי־רוּחַ ז"ר	paroles *fpl* en l'air
‖ (נשמה)	âme *f*, esprit *m*, souffle *m*
רוּחַ־חַיִּים	souffle de vie, respiration *f*
לֹא קָמָה בוֹ עוֹד רוּחַ	avoir le souffle coupé
אֹרֶךְ־רוּחַ ז	patience *f*, modération *f*
קֹצֶר־רוּחַ ז	impatience *f*
בהש הָרוּחַ הַחַיָּה	la cheville ouvrière, l'âme
‖ (מזג)	tempérament *m*, humeur *f*
רוּחַ גְּבוֹהָה/נְמוּכָה	arrogance *f* / humilité *f*
הֲלָךְ־רוּחַ ז	état *m* d'esprit
מַצַּב־רוּחַ ז	humeur (bonne ou mauvaise)
מֹרַת־רוּחַ נ	mécontentement *m*
עָבְרָה עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה	se prendre de jalousie
אֵין זֶה לְרוּחִי	cela ne me convient pas
נַחַת (או קֹרַת־) רוּחַ נ	satisfaction *f*, plaisir *m*
קֹר־רוּחַ ז	sang-froid *m*
חוֹלֵה־רוּחַ	malade mental
שְׁפַל־רוּחַ	humble, modeste
מָשַׁל בְּרוּחוֹ	se dominer, se maîtriser

נָפְלָה רוּחוֹ	se décourager, être abattu
קִבֵּל בְּרוּחַ טוֹבָה	prendre du bon côté
‖ (מחשבה)	esprit
רוּחַ וָחֹמֶר	esprit et matière
אִישׁ־רוּחַ ז	intellectuel *m*
מַדְעֵי־הָרוּחַ ז"ר	humanités *fpl*, lettres *fpl*
שְׂאָר־רוּחַ ז	noblesse *f* de pensée, esprit
עָלָה עַל־רוּחוֹ	avoir l'idée
‖ דת (השראה)	inspiration *f*
רוּחַ לָבְשָׁה אֶת־פ'	l'inspiration s'empara de
רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ נ	le Saint Esprit
‖ (שד)	démon *m*, fantôme *m*
רוּחַ רָעָה	esprit malfaisant, hypocondrie *f*
לְכָל־הָרוּחוֹת!	à tous les diables!
רְוָחָה (214) נ	aise *f*, soulagement *m*, bien-être *m*, aisance *f*
חַיֵּי־רְוָחָה ז"ר	vie *f* confortable
נָשַׁם לִרְוָחָה	respirer à l'aise
פָּתוּחַ לִרְוָחָה	largement ouvert
רִוְחִי, ־חִית ת	rentable, avantageux
רִוְחִיּוּת (47, בלי ר') נ	rentabilité *f*
רַוְחָן (97) ז	profiteur *m*
רוּחָנִי, ־נִית ת	spirituel
עֲבוֹדָה רוּחָנִית	travail intellectuel
מַנְהִיג רוּחָנִי	guide spirituel
רוּחָנִיּוּת (47, בלי ר') נ	spiritualité *f*
רוֹטוֹר (ר' ־רים) ז	rotor *m*
רוֹטְטָנִי, ־נִית ת	tremblant
רוֹטֶל (ר' ־טָלִים) ז	*rotel* (poids) *m*
רוֹטְנָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	grognon *n*, rouspéteur *n*, grincheux *n*
רוֹטְנָנִי, ־נִית ת	grognon, ronchon
רְוִי (60, בלי ר') ז	satiété *f*, saturation *f*
שָׁתָה לָרְוִי	boire tout son soûl
רְוָיָה (212) נ	satiété *f*, saturation *f*
שָׁתָה לִרְוָיָה	boire tout son soûl
נְקֻדַּת־רְוָיָה נ	point *m* de saturation
רִוְיוֹן (38) ז	saturation *f*
רְוִיחוּת (48) נ	popularité (d'une opinion) *f*
רוֹכֵב (132) ז	cavalier *m*
רוֹכֵב־אוֹפַנַּיִם	cycliste *m*

רוֹכֵב־אוֹפַנּוֹעַ	motocycliste *m*
‖ צמח	greffon *m*, scion *m*
רוֹכֵל (132) ז	colporteur *m*, marchand ambulant, forain *m*
רוֹכְלוּת (45) נ	colportage *m*
רוֹכְסָן (97) ז	fermeture-éclair *f*
[רום] רָם (382) פ״ע	s'élever
רָמָה יָדוֹ	triompher
רָם לִבּוֹ	s'enorgueillir, devenir hautain
רָמוּ עֵינָיו	avoir un regard hautain
הַמֶּלֶךְ יָרוּם הוֹדוֹ	Sa Majesté le Roi
‖ נָרוֹם (429) פ״ע	s'élever
(הסתלק)	s'éloigner, se retirer
‖ רוֹמֵם (455) פ״י	élever, rehausser
בהש רוֹמֵם אֶת־הַלֵּב	encourager, réconforter
(הקים)	établir, édifier
(גידל)	élever (des enfants)
(שיבח)	exalter, célébrer
‖ הִתְרוֹמֵם (488) פ״ע	s'élever
(השתבח)	être exalté, être glorifié
‖ הֵרִים (526) פ״י	élever, hausser
הֵרִים יָדוֹ בְּפ׳	se soulever contre qn
הֵרִים יָדוֹ עַל־פ׳	lever la main sur qn
הֵרִים קוֹלוֹ	élever la voix, hausser le ton
הֵרִים רֹאשׁ	redresser la tête
בְּרֹאשׁ מוּרָם	la tête haute
הֵרִים עַל־נֵס	exalter, porter aux nues
(מן־הקרקע)	ramasser, relever, soulever
הֵרִים אֶבֶן	soulever une pierre
(סילק)	enlever, écarter
הֵרִים מִכְשׁוֹל	écarter un obstacle
(הפריש)	prélever
הֵרִים תְּרוּמָה	prélever une offrande
רוֹם (—) ז	hauteur *f*, altitude *f*
1. רוּם (41, בלי ר׳) ז (גובה)	hauteur *f*, altitude *f*
בהש עוֹמֵד בְּרוּמוֹ שֶׁל־עוֹלָם	d'importance mondiale, fondamental
רוּם־מַעֲלָתוֹ/־תָהּ	Son Excellence
‖ (גאוה)	fierté *f*, orgueil *m*
רוּם־לֵב או ־עֵינַיִם	orgueil, arrogance *f*
2. רוּם (—) ז (משקה)	rhum *m*

רוֹמָא או רוֹמִי ש״פ נ (עיר)	Rome *f*
רוֹמָאִי, ־אִית ת	romain
הָרוֹמָאִים	les Romains *mpl*
רוֹמָה תה״פ	la tête haute, fièrement
רוֹמַח (73) ז צבא	tromblon *m*
רוֹמַח־רָקֵטוֹת	lance-fusées *m*
רוֹמְזָנִי, ־נִית ת	significatif, allusif
רוֹמִי, ־מִית ת	romain, latin
הַלָּשׁוֹן הָרוֹמִית	la langue latine
סְפָרוֹת רוֹמִיּוֹת	chiffres romains
רוֹמֵם, ־מֶמֶה ת	élevé, puissant
רוֹמְמוּת (45) נ	grandeur *f*, puissance *f*
הוד־רוֹמְמוּתוֹ/־תָהּ	Son Altesse
רוֹמְמִיּוּת תה״פ	la tête haute, fièrement
רוֹמָן (97) ז	roman *m*
רוֹמַנְטִי, ־טִית ת	romantique
רוֹמַנְטִיקָה (—) נ	romantisme *m*
רוּמָנִי, ־נִית ת	roumain
רוּמַנְיָה ש״פ נ (מדינה)	la Roumanie
רוֹמַנְסָה (ר׳ ־סוֹת) נ	romance *f*
רוֹנְדּוֹ (—) ז (ריקוד)	ronde *f*, rondo *m*
רוֹגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש (נרגן)	grognon *n*
רוֹנְנִי, ־נִית ת (מתרונן)	joyeux, jubilant
‖ (נרגן)	grognon, hargneux
רוּסִי, ־סִית ת	russe
רוּסְיָה ש״פ נ (מדינה)	la Russie
רוֹסְמָרִין (ר׳ ־נִים) ז צמח	romarin *m*
[רוע] רוֹעַע (456) פ״ע	pousser des cris
‖ הִתְרוֹעֵעַ (489) פ״ע	jubiler
‖ הֵרִיעַ (524) פ״ע	pousser des cris
הֵרִיעַ לִכְבוֹד־פ׳	acclamer qn
(בחצוצרה)	sonner (de la trompette)
רוֹעֶה, ־עָה ש	berger *n*, pâtre *m*
בהש רוֹעֶה רוּחַ	qui se repaît d'illusions
רוֹעֵה־זוֹנוֹת	souteneur *m*, proxénète *m*
‖ (מנהיג רוחני)	pasteur *m*
רוֹעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ מוס	pastorale *f*
רוֹעֵם, ־עֶמֶת (ר׳ ־עֲמִים, ־עֲמוֹת) ת	tonnant, retentissant
בְּקוֹל רוֹעֵם	d'une voix de stentor
בהש מַבָּט רוֹעֵם	regard fulminant

|| כים כַּסְפִּית רוֹעֶמֶת — fulminate *m* de mercure
רוֹעַע ← [רוע], 3.2. [רעע]
רוֹעֶץ (—) ז — obstacle *m*, échec *m*
הָיָה לְרוֹעֵץ לְפ' — faire du tort *ou* nuire à qn
רוֹעֵשׁ, ־עֶשֶׁת (ר' ־עֲשִׁים, ־עֲשׁוֹת) ת — bruyant
בהש צְבָעִים רוֹעֲשִׁים — couleurs criardes
רוֹפֵא (131) ז — médecin *m*, docteur *m*
רוֹפֵא כְּלָלִי — généraliste *m*
רוֹפֵא־אַף־אֹזֶן־גָּרוֹן — oto-rhino-laryngologiste *m*
רוֹפֵא־לֵב — cardiologue *m*
רוֹפֵא־עוֹר — dermatologue *m*
רוֹפֵא־עֵינַיִם — ophtalmologue *m*, oculiste *m*
רוֹפֵא־עֲצַבִּים — neurologue *m*
רוֹפֵא פְּנִימִי — interniste *m*
רוֹפֵא־שִׁנַּיִם — dentiste *m*
רוֹפֵא־יְלָדִים — pédiatre *m*
רוֹפֵא־נָשִׁים — gynécologue *m*
רוֹפֵא־בְהֵמוֹת — vétérinaire *m*
רוֹפְאָה (235) נ — femme *f* médecin, doctoresse *f*
רוֹפְאוּת (45) נ — médecine (profession) *f*
רוֹפְאָן (97) ז — officier *m* de santé
רוֹפֵס, ־פֶסֶת (ר' ־פְסִים, ־פְסוֹת) ת — faible, mou
רוֹפְסָנִי, ־נִית ת — faible, inconsistant
רוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר' ־פְפִים, ־פְפוֹת) ת — faible, fragile
בְּרִיאוּת רוֹפֶפֶת — santé chancelante
[רוץ] רָץ (382) פ"ע — courir
|| רוֹצֵץ (455) פ"ע — courir çà et là
|| הִתְרוֹצֵץ (488) פ"ע — courir de tout côté, se démener
|| הֵרִיץ (526) פ"י — faire courir, expédier en hâte
הֵרִיץ מִכְתָּב — dépêcher une lettre
|| (מכונית) — roder
רַוָּץ (90) ז ספורט — jockey *m*
רוֹצֵחַ, ־צַחַת (ר' ־צְחִים, ־צְחוֹת) ש — assassin *n*, meurtrier *n*
רוֹצְחָנִי, ־נִית ת — meurtrier, homicide
רוֹצֵץ ← [רוץ], רָצַץ
רַוָּק, ־קָה ת — célibataire
רַוָּק זָקֵן — vieux garçon
רַוָּקָה זְקֵנָה — vieille fille

רוֹקְדָנִי, ־נִית ת — dansant
רַוָּקוּת (46, בלי ר') נ — célibat *m*
רוֹקֵחַ, ־קַחַת (ר' ־קְחִים, ־קְחוֹת) ש — pharmacien *n*
|| °(מערבב בשמים) — parfumeur *n*
רוֹקְחוּת (45) נ — pharmacologie *f*
רַוָּקִיָּה (202) נ — logement *m* de célibataire, garçonnière *f*
רוֹקֵם, ־קֶמֶת (ר' ־קְמִים, ־קְמוֹת) ש — brodeur *n*
רוֹקֵן (455 נ) פ"י — vider
|| הִתְרוֹקֵן (488 נ) פ"ע — se vider
הִתְרוֹקֵן מִתָּכְנוֹ — perdre sa signification
רוֹקֶנְרוֹל (—) ז (ריקוד) — rock-and-roll *m*
רוֹשׁ ← 2. רֹאשׁ
רוֹשֵׁם (132) ז — enregistreur (homme *ou* appareil) *m*
רוֹשֵׁם־לַחַץ — barographe *m*
רוֹשֵׁם־תְּנוּדוֹת — oscillographe *m*
רוֹשֵׁשׁ ← [ריש], רִשֵּׁשׁ
רוֹתֵחַ, ־תַחַת (ר' ־תְחִים, ־תְחוֹת) ת — bouillonnant
בהש רוֹתֵחַ מִכַּעַס — bouillant de colère
|| רוֹתְחִים ז"ר — eau bouillante
בהש דָּן בְּרוֹתְחִים — condamner sévèrement
רוֹתְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux
רוּתֶנְיוּם (—) ז כים — ruthénium *m*
רוֹתֵת, ־תֶתֶת (ר' ־תְתִים, ־תְתוֹת) ת — tremblant
רָז (88) ז — secret *m*, mystère *m*
חֲכַם־הָרָזִים ז — le connaisseur des secrets
רָזֵי־עוֹלָם — les mystères éternels
רָזִים דְּרָזִים — les plus profonds secrets
רָזָה (353) פ"ע — maigrir
|| °פ"י (החליש) — affaiblir, réduire
|| נִרְזָה (406, עת' יֵרָזֶה) פ"ע — maigrir
|| הִרְזָה (512) פ"י — faire maigrir
פ"ע — maigrir
רָזֶה, רָזָה ת — maigre, mince
רָזֶה כְּמוֹ מַקֵּל — maigre comme un clou
אֲדָמָה רָזָה — terre *f* pauvre
חָלָב רָזֶה — lait écrémé
רָזוּי, רְזוּיָה ת — amaigri, émacié
1. **רָזוֹן** (30) ז (כחישות) — maigreur *f*, disette *f*
שִׁלַּח רָזוֹן בְּגוּפוֹ — dépérir

2. רָזוֹן (ר׳ רוֹזְנִים) ז (שר) prince *m*, souverain *m*
רָזוֹן (51) ז amaigrissement *m*
רָזַח (331) פ״ע bâfrer, se goinfrer
|| הִרְזִיחַ (504) פ״ע banqueter, faire la noce
1. רָזִי, רָזִית ת secret, mystérieux
2. רָזִי! מ״ק malheur!, hélas!
רָזִי־לִי! malheur à moi!
רְזִיָּה (202) נ amaigrissement *m*
רְזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ secret *m*, mystère *m*
רְזִימָה (201) ז clignement *m* des yeux
רָזַם (301) פ״י cligner de l'oeil
רֶזֶרְבָה (ר׳ ־בות) נ réserve *f*
רֶזֶרְבִי, ־בִית ת de réserve, en réserve
רָחַב (326, בינוני רָחָב) פ״ע s'élargir, s'ouvrir largement
רָחַב לִבּוֹ son coeur se dilate, il, est content
°רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי je défie mes ennemis
|| נִרְחַב (397, עת׳ יֵרָחֵב) פ״ע s'élargir, devenir spacieux
|| הִתְרַחֵב (472) פ״ע s'élargir, s'étendre
|| הִרְחִיב (502) פ״י élargir
הִרְחִיב אֶת־הַדִּבּוּר s'étendre (sur un sujet)
הִרְחִיב אֶת־לֵב־פ׳ contenter qn
(הביא רווחה) mettre au large *ou* à l'aise
פ״ע s'élargir, s'étendre
לִכְשֶׁיַּרְחִיב quand les choses iront mieux
1. רָחָב, רְחָבָה ת large
|| (מרווח) spacieux, étendu
אֶרֶץ רְחָבָה pays spacieux
נֶפֶשׁ רְחָבָה avidité *f*, convoitise *f*
רְחַב־יָדַיִם vaste, spacieux, étendu
בְּיָד רְחָבָה largement, généreusement
|| (מקיף) vaste, ample
רְחַב־אֹפֶק aux larges horizons
°רְחַב־לֵב (תאוותן) avide, insatiable
רְחַב־לֵב (נבון) large d'esprit
חוּגִים רְחָבִים de larges milieux *mpl*
|| מוס largo
2. רָחָב ש״פ נ Rahab *f*
רַחַב (154) ז espace *m*, étendue *f*
בְּרַחֲבֵי־תֵבֵל à travers le vaste monde

רֹחַב (198) ז largeur *f*
לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ en long et en large
|| גיאוגר קַו־רֹחַב ז parallèle *m*
רֹחַב גֵּאוֹגְרָפִי latitude *f* géographique
|| בהש רֹחַב־לֵב largeur d'esprit, générosité *f*
רְחָבָה (216) נ place (publique) *f*, esplanade *f*
רַחֲבוּת (45, בלי ר׳) נ largeur *f*, étendue *f*
רַחֲבוּת־לֵב générosité *f*
רָחְבִּי, ־בִּית ת transversal
חֲתָךְ רָחְבִּי coupe transversale
רַחֲבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש homme corpulent
רְחוֹב (22) ז °(כיכר) place publique
|| (דרך בעיר) rue *f*
רְחוֹב צְדָדִי rue latérale
יַלְדֵי־רְחוֹב ז״ר gamins *mpl* de rue
רַחוּם (—) ז miséricordieux, compatissant
רָחוּם, רְחוּמָה ת aimé, chéri
רִחוּם (50) ז amour *m*, tendresse *f*
רִחוּן (50) ז spiritualisation *f*
רָחוּף, רְחוּפָה ת suspendu (en l'air), plané
רִחוּף (50) ז glissement *m*, vol plané
רְחוּץ (50) ז lavage *m*, ablution *f*, bain *m*
רָחוֹק, רְחוֹקָה ת éloigné, lointain
הַמִּזְרָח הָרָחוֹק l'Extrême-Orient *m*
מֵרָחוֹק de loin
|| (בזמן) lointain
הֶעָבָר הָרָחוֹק le passé lointain
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת rarement
שְׁמוּעָה רְחוֹקָה nouvelle reçue tardivement
|| (בלתי־סביר) illogique, improbable
פֵּרוּשׁ רָחוֹק explication tirée par les cheveux
רִחוּק (50) ז (הרחקה) éloignement *m*
|| (מרחק) distance *f*, écart *m*
רִחוּק־זְמַן intervalle *m* de temps
בְּרִחוּק־מָקוֹם à une certaine distance
1. רָחוּשׁ, רְחוּשָׁה ת (נרגש) ému, agité
2. רָחוּשׁ, רְחוּשָׁה ת (מלא) grouillant
רִחוּשׁ (50) ז mouvement *m*
(של־שרצים) grouillement *m*, fourmillement *m*

רֵחַיִם (—) ז"ז — meule *f*
בהש רֵחַיִם בְּצַוָּארוֹ — il est chargé de famille
רָחִים, רְחִימָה ת — ami, aimable, chéri
רָחֵים (—) ת ארמית — amateur
רָחֵים ומוֹקִיר רַבָּנָן — admirateur fervent des rabbins
רְחִימָא (—) ז ארמית — ami *m*
רְחִימָאִי — mon ami, mon vieux
רְחִימָה (201) נ — amour *m*, amitié *f*, tendresse *f*
רְחִימוּ (—) נ ארמית — amour *m*, tendresse *f*, ferveur *f*
בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ — avec crainte et ferveur
רְחִימוּת (48, בלי ר') נ — amour *m*, affection *f*
רָחִיף, רְחִיפָה ת — glissant, planant
רְחִיפָה (201) נ — vol plané
רָחִיץ, רְחִיצָה ת — lavable
רְחִיצָה (201) נ — lavage *m*, ablution *f*, toilette *f*
(בים) — bain *m*, baignade *f*
רְחִיצַת־חַיּוֹת — toilettage *m*
רְחִיצוּת (48) נ — fait *m* d'être lavable
רְחִיקוּת (48) נ — éloignement *m*
1. רְחִישָׁה (201) נ (הבעה) — expression (de la pensée) *f*, élocution *f*
רְחִישַׁת־הַלֵּב — les pensées *fpl* du coeur
2. רְחִישָׁה (201) נ (שריצה) — grouillement *m*, fourmillement *m*
1. רָחֵל (135) נ זואול — brebis *f*
2. רָחֵל ש"פ נ — Rachel *f*
רְחֵלָה (229) נ — brebis *f*
רָחַם (326) פ"ע — aimer, chérir
|| רִחֵם (435) פ"י — avoir pitié de, s'apitoyer sur, plaindre
הַשֵּׁם יְרַחֵם — Dieu est miséricordieux
מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם — faute avouée est à moitié pardonnée
|| הִתְרַחֵם (472) פ"ע — s'apitoyer
(שריחמו עליו) — être l'objet de pitié
רָחָם או °רַחֲמָה (ר' רְחָמִים) ז עוף — outarde *f*
רֶחֶם או °רַחַם (154) ז — matrice *f*, utérus *m*, sein maternel
מֵרֶחֶם — dès la naissance

פֶּטֶר־רֶחֶם — premier-né *m*
°רַחַם רַחֲמָתַיִם (שופטים ה' ל') — une ou deux femmes
דַּלֶּקֶת־הָרֶחֶם — métrite *f*
רַחֲמִים (רַחֲמֵי־, רַחֲמָיו) ז"ר — pitié *f*, miséricorde *f*
מְעוֹרֵר רַחֲמִים — pitoyable, lamentable
בִּקֵּשׁ רַחֲמִים — demander grâce
רַחֲמָן, ־נִיָּה (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne *f* charitable
הָרַחֲמָן — le Miséricordieux (Dieu)
אָחוֹת רַחֲמָנִיָּה — soeur *f* de charité, infirmière *f*
רַחֲמָנָא (—) ז ארמית — le Miséricordieux (Dieu)
רַחֲמָנָא לִצְלַן! — Dieu nous en préserve!
בְּרִיךְ רַחֲמָנָא — Dieu soit béni
רַחֲמָנוּת (46) נ — pitié *f*, compassion *f*
רַחֲמָנִי, ־נִית ת — pitoyable, compatissant
רַחֶמֶת (—) נ רפא — métrite *f*
רַחֲמָתַיִם ← רֶחֶם
רִחֵן (435 נ) פ"י — spiritualiser
|| הִתְרַחֵן (472 נ) פ"ע — se spiritualiser
רַחַף (—) ז — glissement *m*, suspension *f*, vol plané
סְפִינַת־רַחַף נ — hydroglisseur *m*
|| (רטט) — tremblement *m*, frisson *m*
רָחַף (326) פ"ע (רעד) — trembler, palpiter
|| (ריפרף) — planer
|| רִחֵף (435) פ"ע — planer
|| הִתְרַחֵף (472) פ"ע — planer
|| הִרְחִיף (502) פ"י (הרעיד) — faire frissonner
(העיף) — faire planer
פ"ע (רעד) — trembler, frémir
רַחֲפָנִי, ־נִית ת — glissant, planant
רִחְפֵּף (458) פ"ע — trembloter
רַחֶפֶת (ר' רַחָפוֹת) נ — hydroglisseur *m*
רַחַץ (152) ז — bain *m*, baignade *f*, ablution *f*
רָחַץ (326) פ"י — laver, baigner
רָחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּיו — s'en laver les mains
רָחַץ (כֶּלֶב) — toiletter (un chien)
|| פ"ע — se laver, se baigner
|| נִרְחַץ (397, עת' יֵרָחֵץ) פ"ע — être lavé *ou* baigné
|| רִחֵץ (435) פ"י — laver, baigner

|| התרחץ (472) פ"ע — se laver, se baigner
|| הרחיץ (502) פ"י — laver, baigner
רחצה (—) נ — bain *m*, baignade *f*, ablution *f*
חדר־רחצה ז — salle *f* de bains
חוף־רחצה ז — plage *f*
מעיל־רחצה ז — peignoir *m*
רחצה (—) נ — ablution *f*
רחק (—) ז — distance *f*, lointain *m*
רחק (326, בינוני רחוק) פ"ע — s'éloigner, être loin
כרחק מזרח ממערב — comme l'orient est loin de l'occident
(בזמן) — être loin
לא ירחק היום — le jour n'est pas loin
|| נרחק (397, עת' ירחק) פ"ע — être éloigné
|| רחק (435) פ"י — éloigner, écarter, différer
|| התרחק (472) פ"ע — s'éloigner, se tenir à l'écart
|| הרחיק (502) פ"י — éloigner, écarter
פ"ע — s'éloigner
הרחיק לכת — aller loin, aller trop loin
רחק, רחקה ת — éloigné, qui s'est détaché
רחק (197) ז — éloignement *m*, distance *f*
ספורט קפיצה נ לרחק — saut *m* en longueur
רחקות (45) נ — éloignement *m*
רחרוח (ר' ־חים) ז — flair *m*, odorat subtil
רחרח (465) פ"י — flairer, subodorer, renifler
|| התרחרח (496) פ"ע — se flairer
רחרחן, ־נית (ר' ־נית, ־ניות) ש — renifleur *n*, fureteur *n*
רחרחנות (46) נ — flair *m*
רחרחני, ־נית ת — renifleur, fureteur
1. רחש (152) ז (לחש) — murmure *m*, rumeur *f*
|| (רגש) — pensée *f*, sentiment *m*
רחשי־ידידות — sentiments d'amitié
2. רחש (152) ז (שרץ) — vermine *f*
|| (תנועה) — grouillement *m*, fourmillement *m*
1. רחש (326) פ"י (לחש) — murmurer, chuchoter
|| (הרגיש) — sentir, éprouver (un sentiment)
רחש אמון לפ' — avoir confiance en qn
רחש כבוד לפ' — respecter *ou* estimer qn

|| רחש (435) פ"י — murmurer, chuchoter
|| הרחיש (502) פ"י — exprimer (une pensée)
הרחיש את־הלב — émouvoir le coeur
2. רחש (326) פ"ע (שרץ) — grouiller, fourmiller
|| (נע) — s'agiter, bouger, se remuer
|| רחש (435) פ"ע — grouiller, bouger
|| התרחש (472) פ"ע — survenir, se produire
התרחש נס — un miracle s'est produit
|| הרחיש (502) פ"י — agiter, faire remuer
פ"ע — s'agiter, se remuer
(העלה תולעים) — grouiller de vermine
רחשון (—) ז — parole *f*, discours *m*
1. רחשוש (41) ז (רגש) — sentiment *m*, velléité *f*
2. רחשוש (41) ז (רשרוש) — murmure *m*, rumeur *f*
1. רחת (153, ר' רחתות) נ חקל — van *m*, pelle *f*
2. רחת (153, ר' רחתות) נ ספורט — raquette (de tennis) *f*
רטב (307, בינוני רטב) פ"ע — être humide *ou* mouillé
|| פ"י — humecter, mouiller
|| נרטב (391) פ"ע — se mouiller, être mouillé
|| רטב (432) פ"י — humecter, mouiller
|| התרטב (466) פ"ע — se mouiller, être trempé
|| הרטיב (498) פ"י — humecter, mouiller, être incontinent
הרטיב את־גרונו — s'humecter le gosier
פ"ע — se mouiller, être mouillé
בהש (פרח) — fleurir, prospérer
רטב, רטבה ת — humide, mouillé
רטב (187) ז (מיץ) — jus *m*, sauce *f*
|| (תמרה בשלה) — datte mûre
רטבובי, ־בית ת — légèrement humide
רטבובית (17) נ — légère humidité
רטבון (38) ז — humidité *f*
רטבן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש עממי — pissenlit (enfant) *m*
1. רטה (353) פ"י — précipiter, faire tomber
2. רטה (353) פ"י (סחט) — tordre (un linge)
|| הרטה (512) פ"י — panser, mettre un emplâtre
רטוב (21) ז — piège *m*, attrape *f*, gluau *m*
רטוב (51) ז — humidification *f*

רָטוּט, רְטוּטָה ת — tremblant

רִטּוּט (51) ז — tremblement *m*, frémissement *m*

רִטּוּן (51) ז — murmure *m*, bougonnement *m*

רֵטוֹרִי, ־רִית ת — rhétorique

שְׁאֵלָה רֵטוֹרִית — question *f* de pure forme

רֵטוֹרִיקָה (—) נ — rhétorique *f*, éloquence *f*

רָטוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — émigrant *m*

רָטוּשׁ, רְטוּשָׁה ת — écrasé, broyé, déchiqueté

רִטּוּשׁ (51) ז — écrasement *m*, déchiquetage *m*

רָטַט (301) פ״ע — trembler, frémir, vibrer

|| נִרְטַט (391) פ״ע — se mettre à trembler

|| רִטֵּט (432) פ״ע — trembler, palpiter

|| הִתְרַטֵּט (466) פ״ע — se mettre à trembler

|| הִרְטִיט (498) פ״י — faire trembler, faire frémir

הִרְטִיט אֶת־הַלֵּב — faire frémir le coeur

פ״ע — trembler, frissonner

רֶטֶט (166) ז — tremblement *m*, frisson *m*

רַטָּט (90) ז טכנ — vibrateur *m*, trembleur *m*

רַטְטָנִי, ־נִית ת — tremblant, frémissant

רְטִיבוּת (48) נ — humidité *f*

רְטִיָּה (202) נ — emplâtre *m*, compresse *f*, bandeau *m*

רָטִיט, רְטִיטָה ת — tremblant, vibrant

רְטִיט (15) ז צמח — tremble *m*

רְטִיטָה (201) נ — tremblement *m*

רְטִינָה (201) נ — murmure *m*, grognement *m*

רָטַן (301 נ) פ״ע — murmurer, grommeler, grogner

|| רִטֵּן (432 נ) פ״ע — grogner, ronchonner

|| הִתְרַטֵּן (466 נ) פ״ע — se mettre à grogner

|| הִרְטִין (498 נ) פ״ע — grogner, bougonner

רָטָן (100) ז — coureur *m*, courrier *m*

רֶטֶן (166) ז — murmure *m*, grognement *m*

רַטְנוּנִי או רַטְנָנִי, ־נִית ת — grognon, ronchon

רַטְנָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — grognon *n*

רִטְנֵן (460 נ) פ״ע — grogner, ronchonner

רִטְפּוּשׁ (41) ז — engraissement *m*

רִטְפֵּשׁ (458) פ״י — faire grossir, engraisser

רָטַשׁ (301) פ״י — écraser, broyer, briser

|| רִטֵּשׁ (432) פ״י — écraser, déchiqueter

|| הִתְרַטֵּשׁ (466) פ״ע — être écrasé, être mis en pièces

בהש (התלבט) — se débattre

רֶטֶשׁ (—) ז — écrasement *m*, mise *f* en pièces

°רִי (—) ז (איוב ל״ז י״א) — humidité *f*, inondation *f*

רֵיאוֹסְטָט (ר׳ ־טִים) ז חשמל — rhéostat *m*

רֵיאָלִי, ־לִית ת (מציאותי) — réel, effectif

|| (מעשי) — pratique, réalisable

|| (של־מדעי־הטבע) — scientifique

בֵּית־סֵפֶר רֵיאָלִי — collège *m* moderne

מְגַמָּה רֵיאָלִית — section *f* scientifique

רֵיאָלִיסְטִי, ־טִית ת — réaliste

[ריב] רָב (387) פ״ע — se quereller, se disputer

רָב אֶת־רִיב־פְּ׳ או רָב לִפְ׳ — défendre la cause de qn

|| הֵרִיב (526) פ״ע — se quereller, se disputer

רִיב (1, ר׳ ־בִים או ־בוֹת) ז — querelle *f*, dispute *f*, procès *m*

רִיבָה (201) נ — jeune fille *f*

[ריד] רָד (387) פ״ע — crier, se plaindre

[ריח] הֵרִיחַ (524) פ״י — sentir (une odeur), flairer

בהש (חש) — sentir, pressentir

°כַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ — quand la flamme l'effleure

|| (הפיץ ריח) — répandre une bonne odeur, embaumer

|| (השרה רוח על־) — inspirer

רֵיחַ (9, ר׳ רֵיחוֹת) ז — odeur *f*, parfum *m*

חוּשׁ־הָרֵיחַ ז — sens *m* de l'odorat

חֲסַר־רֵיחַ — inodore

רֵיחַ־נִיחוֹחַ — arome *m* agréable

פָּג רֵיחוֹ — son parfum s'est évanoui

בהש הִבְאִישׁ אֶת־רֵיחַ־פְּ׳ — rendre qn odieux

אֵין בּוֹ רֵיחַ־תּוֹרָה — il n'a aucune instruction

רִיחָה (201) נ — odeur *f*, senteur *f*

טַבַּק־רִיחָה ז — tabac *m* à priser

מִלְחֵי־רִיחָה ז״ר — sels (de senteur) *mpl*

רֵיחָן (102) ז — parfum *m*, aromate *m*

|| צמח — basilic (plante) *m*

רֵיחָנוּת (46) או רֵיחָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — odeur *f* suave, fragrance *f*

רֵיחָנִי, ־נִית ת — odoriférant, parfumé

1. רִיס (1) ז (של־העין) — cil *m*

2. רִיס (1) ז (איצטדיון) — stade *m*, arène *f*

|| (מידת־אורך) stade (mesure de longueur)
3. רִיס (1) ז (רעל) venin *m*, poison *m*
רִיפָה (201) נ gruau *m*
רִיצָה (201) נ course *f*
[ריק] נָרוֹק (429) פ"ע se vider, être vidé
|| הֵרִיק (526) פ"י vider
הֵרִיק מִכְּלִי אֶל־כְּלִי transvaser
הֵרִיק חַרְבּוֹ tirer l'épée, dégainer
בהש הֵרִיק אֶת־אֲנָשָׁיו déployer ses hommes
רֵיק, ־קָה ת vide
חָזַר בְּיָדַיִם רֵיקוֹת revenir les mains vides
לֹא דָבָר רֵיק הוּא ce n'est pas sans importance
בהש רֵיק מִמַּעַשׂ dépourvu de mérite
אֲנָשִׁים רֵיקִים gens *mpl* de rien
רִיק (—) ז vide *m*, néant *m*
הֶבֶל וָרִיק vanité et néant
הִצִּיג אֶת־פ' בְּלִי־רִיק laisser qn dépourvu de tout
לָרִיק en vain, inutilement
|| פיס vide, vacuum *m*
רֵיקָא או רֵיקָה (—) ז vaurien *m*, tête *f* de linotte
רֵיקוּת (—) נ vide *m*, vanité *f*, futilité *f*
רֵיקָם תה"פ en vain, inutilement
הֵשִׁיב רֵיקָם renvoyer les mains vides
רֵיקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת vide
עַל־לֵב רֵיקָן à jeun
|| בהש (ריק מדעת) ignorant, ignare, sot
רֵיקָנוּת (46) או רֵיקָנִיּוּת (47, בלי ר') נ vide *m*, néant *m*
רִיקְשָׁה (ר' ־שׁוֹת) נ pousse-pousse *m*
[ריר] רָר (387) פ"י dégoutter, baver, exsuder
|| הֵרִיר (526) פ"י faire dégoutter, faire baver
רִיר (1) ז salive *f*, bave *f*, glaire *f*
הֶעֱלָה רִיר עַל־שִׂפְתֵי־פ' faire venir l'eau à la bouche de qn
|| °רִיר־חַלָּמוּת sève *f* de la buglosse
רִירִי, ־רִית ת muqueux, glaireux
רִירִיּוּת (47, בלי ר') נ mucosité *f*
רִירִית (17) נ muqueuse *f*

|| צמח myxomycète *m*
רִירָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש morveux *n*
רִירָנִי, ־נִית ת muqueux, glaireux
[ריש] רָשׁ (387) פ"ע être pauvre
|| רוֹשֵׁשׁ (455) פ"י appauvrir, ruiner
|| הִתְרוֹשֵׁשׁ (488) פ"ע s'appauvrir
(התראה כעני) se faire passer pour pauvre
1. רֵישׁ או רֵאשׁ (—) ז (עוני) pauvreté *f*, misère *f*
2. רֵישׁ (רֵישָׁא, רֵישֵׁיהּ) ז ארמית (ראש) tête *f*
בְּרֵישׁ גְּלֵי publiquement, avec ostentation
פְּסִיק רֵישֵׁיהּ וְלֹא יָמוּת contradiction *f* dans les termes
|| (נשיא) chef *m*, président *m*
רֵישׁ־מְתִיבְתָּא chef d'école talmudique
|| (החלק הראשון) le début (d'un passage)
3. רֵישׁ (—) נ (אות) *rêch* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
רִישׁ (1, בלי ר') ז או רֵישׁוּת (—) נ pauvreté *f*, misère *f*
רֵישָׁא (—) ז ארמית début *m*, exorde *m*
רִיתְמִיקָה (—) נ danse *f* rythmique
רַךְ, רַכָּה ת doux, mou, tendre
בֵּיצָה רַכָּה oeuf *m* à la coque
אנטום הַחֵךְ הָרַךְ le voile du palais
|| (עדין) fin, délicat
רַךְ כְּקָנֶה souple comme un roseau
רַךְ־לֵבָב timide, peureux
בְּיָד רַכָּה avec indulgence, sans sévérité
בְּפֶה רַךְ doucement, aimablement
|| (צעיר) jeune
רַךְ בְּשָׁנִים jeune en âge
הַגִּיל הָרַךְ l'âge *m* tendre
הָרַךְ הַנּוֹלָד le nouveau-né
|| רַכּוֹת תה"פ doucement, tendrement
דִּבֵּר רַכּוֹת parler avec bienveillance
רֹךְ (144, בלי ר') ז douceur *f*, tendresse *f*
רֹךְ־נֶפֶשׁ délicatesse *f* du coeur
רָכַב (308) פ"ע monter (à cheval), chevaucher
רָכַב עַל אוֹפַנַּיִם rouler à bicyclette
צְלַח וּרְכַב! bon voyage!, bonne chance!
|| נִרְכַּב (389) פ"ע être monté (cheval)

(התחבר)	s'unir, se combiner
‖ רִכֵּב (432) פ״י כימ	composer (un mélange)
‖ הִתְרַכֵּב (466) פ״ע	se combiner
‖ הִרְכִּיב (499) פ״י	faire monter (à cheval)
הִרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם	chausser des lunettes
(חיבר)	assembler, composer
הִרְכִּיב מְכוֹנָה	monter une machine
הִרְכִּיב מֶמְשָׁלָה	former un gouvernement
‖ חקל	greffer
‖ כימ	composer (un mélange)
‖ רפא	inoculer, vacciner
רֶכֶב (165, בלי ר׳) ז (בימי־קדם)	char *m*
‖ (בימינו)	voiture *f*
כְּלִי־רֶכֶב	véhicule *m*
רֶכֶב כָּבֵד	poids lourd
רֶכֶב מְמֻנָּע	véhicule motorisé
‖ חקל	greffon *m*, scion *m*
‖ (אבן־הריחיים)	meule courante
רֶכֶב־שְׁקוּפִית	cadre *m* de diapositive
רַכָּב (90) ז (עגלון)	cocher *m*
‖ (פרש)	cavalier *m*
רִכְבָּה (—) נ	équitation *f*, voyage (à cheval) *m*
רִכְבָּה (208) נ	étrier *m*
רַכָּבוּת (46) נ	métier *m* de cocher
רַכֶּבֶל (ר׳ רַכְּבָלִים) ז	funiculaire *m*
רַכֶּבֶת (251) נ	train *m*
רַכֶּבֶת מְהִירָה	train express
רַכֶּבֶת־מַשָּׂא	train de marchandises
רַכֶּבֶת תַּחְתִּית	métro *m*
תַּחֲנַת־רַכֶּבֶת נ	gare *f*
‖ עממי (בגרביים)	démaillage *m*
רְכוּב (41) ז	char *m*, carrosse *m*
רָכוּב, רְכוּבָה ת	monté (à cheval *etc*)
רִכּוּב (51) ז	composition (d'un mélange) *f*
רְכוּבָּה (201) נ (ברך)	genou *m*
‖ טכנ	manivelle *f*
רִכּוּז (51) ז	concentration *f*, centralisation *f*
רִכּוּז־צָבָא	concentration de troupes
מַחֲנֵה־רִכּוּז	camp *m* de concentration
‖ בהש (של־המחשבה)	concentration
כֹּשֶׁר־רִכּוּז ז	faculté *f* de se concentrer
רִכּוּזִי, ־זִית ת	centralisateur
רִכּוּזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	centralisation *f*
רִכּוּךְ (51) ז	amollissement *m*, adoucissement *m*
בהש רִכּוּךְ־הַהִתְנַגְּדוּת	affaiblissement *m* de la résistance
‖ (מאכל טעים)	mets délicat
רָכוּן, רְכוּנָה ת	penché, incliné, courbé
רִכּוּן (51) ז	inclinaison *f*, action *f* de courber
רִכּוּס (51) ז	boutonnage *m*, agrafage *m*
רְכוּשׁ (41, בלי ר׳) ז	biens *mpl*, fortune *f*, capital *m*
רְכוּשׁ נָטוּשׁ	propriété abandonnée
בַּעַל־רְכוּשׁ	capitaliste
יָצָא בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל	s'en tirer avec de grands bénéfices
רְכוּשָׁה (201) נ ספרנות	acquisition *f*
רְכוּשָׁן (97) ז	capitaliste *m*
רְכוּשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ	capitalisme *m*
רְכוּשָׁנִי, ־נִית ת	capitaliste
רַכּוּת (47, בלי ר׳) נ	douceur *f*, mollesse *f*
בהש רַכּוּת־אֹפִי	faiblesse *f* de caractère
רַכּוּת־לֵב	tendresse *f*, timidité *f*
רַכָּז, רַכֶּזֶת (ר׳ רַכָּזִים, ־זוֹת) ש	coordinateur *n*
רִכֵּז (432) פ״י	concentrer, centraliser
רִכֵּז צָבָא	concentrer des troupes
רִכֵּז תְּשׂוּמֶת־לִבּוֹ	concentrer son attention
‖ (עיבה)	condenser
חָלָב מְרֻכָּז	lait condensé
‖ הִתְרַכֵּז (466) פ״ע	se concentrer, se condenser
בהש (ריכז מחשבתו)	se concentrer
רַכֶּזֶת (251) נ	standard (téléphonique) *m*
רְכִיב (1) ז	composant *m*, élément *m*
רְכִיבָה (201) נ	équitation *f*
סוּס־רְכִיבָה ז	cheval *m* de selle
נָסַע בִּרְכִיבָה	aller à cheval
רְכִיבָה עַל־אוֹפַנַּיִם	cyclisme *m*
בֵּית־סֵפֶר ז לִרְכִיבָה	école *f* d'équitation
רַכִּיךְ, רַכִּיכָה ת	doux, mou, moelleux
רַכִּיכָה (201) נ זואול	mollusque *m*

רַכִּיכוּת (48) נ — douceur *f*, mollesse *f*

רָכִיל (15) ז — médisance *f*

הָלַךְ רָכִיל — colporter la médisance

° אַנְשֵׁי־רָכִיל ז״ר — calomniateurs *mpl*, dénigreurs *mpl*

רְכִילַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — cancanier *n*, potinier *n*, rapporteur *n*

רְכִילָה (201) נ — colportage *m*

רְכִילוּת (ר׳ ־לֻיּוֹת) נ — médisance *f*, commérage *m*

רָכִין, רְכִינָה ת — courbé, penché, incliné

מַשָּׂאִית רְכִינָה — tombereau *m*

רְכִינָה (201) נ — inclinaison *f*, position penchée

רְכִיסָה (201) נ — boutonnage *m*, agrafage *m*

רְכִישָׁה (201) נ — acquisition *f*, achat *m*

רַכִּית (—) נ רפא — rachitisme *m*

[רכך] רַךְ (361) פ״ע — être mou, s'amollir

רַךְ לִבּוֹ — perdre courage

אַל־יֵרַךְ לְבָבְךָ — n'aie pas peur

|| רִכֵּךְ (432) פ״י — amollir, adoucir, atténuer

רִכֵּךְ הִתְנַגְּדוּת — affaiblir une résistance

|| הִתְרַכֵּךְ (466) פ״ע — s'amollir, s'adoucir, s'attendrir

|| הֵרַךְ (529) פ״י — amollir, adoucir, affaiblir

הֵרַךְ אֶת־לֵב־פ׳ — décourager, attendrir

|| הִרְכִּיךְ (499) פ״ע — s'amollir, s'adoucir

רַכֶּכֶת (—) נ רפא — rachitisme *m*

חוֹלֵה־רַכֶּכֶת — rachitique

רָכַל (303) פ״ע (הלך רכיל) — cancaner, potiner

|| (עסק ברוכלות) — faire du colportage

|| רִכֵּל (432) פ״ע — médire, calomnier

|| הִרְכִּיל (499) פ״ע — calomnier, diffamer

רֶכֶל (—) ז — médisance *f*, cancan *m*

רְכֻלָּה (208) נ — marchandise *f*, camelote *f*, pacotille *f*

רִכְלֵל (460) פ״ע — colporter des cancans

רַכְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — cancanier *n*, mauvaise langue

רַכְלָנוּת (45) נ — colportage *m* de potins

רָכַן (301 נ) פ״ע — s'incliner, se pencher

|| פ״י רָכַן רֹאשׁוֹ — baisser la tête

|| נִרְכַּן (389 נ) פ״ע — s'incliner, se pencher

|| רִכֵּן (432 נ) פ״י — incliner, pencher, courber

|| הִרְכִּין (499 נ) פ״י — incliner, pencher

הִרְכִּין אָזְנוֹ — prêter l'oreille

הִרְכִּין ראש — s'incliner, se soumettre

1. רָכַס (303) פ״י (כיפתר) — boutonner, agrafer

|| נִרְכַּס (389) פ״ע — être boutonné *ou* agrafé

|| רִכֵּס (432) פ״י — boutonner, attacher, nouer

|| הִתְרַכֵּס (466) פ״ע — se boutonner, s'agrafer

בהש (התקשר) — se relier, se rattacher

2. רִכֵּס (432) פ״י (רמס) — piétiner, fouler

|| הִרְכִּיס (499) פ״י — faire piétiner

3. [רכס] נִרְכַּס (389) פ״ע (אבד) — être perdu

1. רֶכֶס (166) או רֹכֶס (192) ז (הרים) — chaîne *f* de montagnes, crête *f*

|| בהש (עקמימות) — tortuosité *f*

2. רֶכֶס (166) ז (כפתור) — agrafe *f*, boucle *f*, bouton *m* de manchette

רִכְסָה (242) נ ספנ — hauban *m*

רַכְסָן (ר׳ ־נִים) ז — zip *m*

רִכְפָּה (241) נ צמח — réséda *m*

רַכְרוּךְ (51) ז — mollasson *m*

רִכְרוּךְ (51) ז — mollesse *f*, indolence *f*

רַכְרוּכִי, ־כִית ת — mou, mollasse

רַכְרוּכִית (—) או רַכְרוּכִיּוּת (—) נ — mollesse *f*

רַכְרַךְ, ־רַכָּה ת — délicat, tendre, câlin

רִכְרֵךְ (460) פ״י — adoucir, amollir, attendrir

|| הִתְרַכְרֵךְ (494) פ״ע — s'amollir, s'attendrir

רַכְרַכּוּת (47) נ — douceur *f*, délicatesse *f*

רָכַשׁ (303) פ״י — acquérir, acheter

בהש רָכַשׁ יְדִידִים — se faire des amis

|| נִרְכַּשׁ (389) פ״ע — être acquis, être acheté

|| הִרְכִּישׁ (499) פ״י — faire acquérir, accorder

1. רֶכֶשׁ (166) ז (סוס) — cheval *m* de selle

2. רֶכֶשׁ (—) ז (רכישה) — acquisition *f*, achat *m*

צבא (רכישת־נשק) — armement *m*

רֶלֶוַנְטִי, ־טִית ת — pertinent, significatif

רֶלַ״ח (—) ז (= רִשְׁמַת־לֵב חַשְׁמַלִּית) — électrocardiogramme *m*

רָלִית (17) נ עוף — râle *m*

רָם ← [רום]

רָם, רָמָה ת	haut, élevé
בְּיָד רָמָה	audacieusement, avec assurance
עֵינַיִם רָמוֹת	arrogance *f*, orgueil *m*
אֲנָשִׁים רָמֵי־מַעֲלָה	personnages haut placés
רַמָּאוּת או רַמָּיוּת (46) נ	tromperie *f*, fraude *f*
רַמַּאי, רַמָּאִית (ר׳ רַמָּאִים, ־אִיּוֹת) ש	imposteur *n*, escroc *n*, tricheur *m*
רָמָדָן (—) ז	*ramadan* (mois du calendrier musulman) *m*
1. רָמָה (353) פ״י (זרק)	jeter, lancer
רוֹמֵה־קֶשֶׁת	archer *m*
2. רִמָּה (453) פ״י	tromper, duper, tricher
רָמָה (210) נ גיאוגר	plateau *m*, hauteur *f*
‖ (דרגה)	niveau *m*
רָמַת־חַיִּים	niveau de vie
רָמָה גְּבוֹהָה/נְמוּכָה	haut / bas niveau
רָמָה בָּרוֹמֶטְרִית	pression *f* barométrique
‖ °(דוכן)	estrade *f*, tribune *f*, haut-lieu *m*
רִמָּה (208, בלי ר׳) נ	vermine *f*
רִמָּה וְתוֹלֵעָה	des vers et des larves
רָמוּז, רְמוּזָה ת	suggéré, indiqué par allusion, sous-entendu
רִמּוּז (51) ז	allusion *f*, connotation *f*
רִמּוּם (51) ז	élévation *f*, hausse *f*
רִמּוֹן (21) ז (עץ)	grenadier *m*
‖ (פרי)	grenade *f*
בהש מָלֵא כְּרִמּוֹן	plein à craquer
‖ צבא	grenade
רִמּוֹן־יָד	grenade à main
רִמּוֹן חַי	grenade non éclatée
רִמּוֹן־עָשָׁן	bombe *f* fumigène
רָמוּץ, רְמוּצָה ת (קלוי)	rôti dans la cendre
‖ (אפור)	cendré, couleur de cendre
רָמוּת (46) נ	hauteur *f*, élévation *f*
רָמוּת־לֵב	orgueil *m*, vanité *f*
רָמוּת־רוּחַ	enthousiasme *m*, entrain *m*
רָמַז (301) פ״ע	faire signe, cligner de l'oeil
‖ (ציין ברמז)	faire allusion, suggérer, insinuer
‖ נִרְמַז (391) פ״ע	être suggéré, être insinué
(קלט את־הרמז)	saisir l'allusion
‖ רִמֵּז (432) פ״י	faire signe, faire allusion
‖ הִתְרַמֵּז (466) פ״ע	être suggéré
(הבין את־הרמז)	saisir l'allusion
‖ הִרְמִיז (498) פ״י	faire allusion, insinuer
רֶמֶז (166) ז	allusion *f*, insinuation *f*
רֶמֶז דַּק	légère allusion
רֶמֶז בֶּן־רֶמֶז	allusion imperceptible
רֶמֶז שָׁקוּף	allusion transparente
דִּבֵּר בִּרְמָזִים	parler à demi-mot
רִמְזָה (242) נ	clignement *m* des yeux, signe *m* d'intelligence
רַמְזוּז (41) ז	légère allusion, insinuation *f*
רַמְזוֹר (ר׳ ־רִים) ז	feu (de circulation) *m*
רִמְזוּר (51) ז	installation *f* de feux de circulation, signalisation *f*
רִמְזִי, ־זִית או רַמְזָנִי, ־נִית ת	allusif
רִמְזֵר (460) פ״י	pourvoir de feux de circulation
רֹמַח (196) ז	lance *f*, javelot *m*
רַמַטְכָּ״ל (= רֹאשׁ מַטֶּה כְּלָלִי) (—) ז	chef *m* d'état-major général
רֹמִי ← רוֹמָא	
רְמִיָּה (302) נ	fraude *f*, trahison *f*, perfidie *f*
לְשׁוֹן רְמִיָּה	langue *f* perfide
קֶשֶׁת־רְמִיָּה	boomerang *m*
עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ רְמִיָּה	bâcler son travail
רַמָּיוּת ← רַמָּאוּת	
רְמִיזָא (—) ז ארמית	allusion *f*
דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא	à bon entendeur salut
רְמִיזָה (201) נ	allusion *f*, renvoi *m*
רָמַז רְמִיזוֹת	faire des allusions
רְמִיסָה (201) נ	piétinement *m*
רְמִישָׂה (201) נ	reptation *f*
רָמִית (17) נ עוף	rémiz *m*
רַמָּךְ (95) ז	cheval *m* rapide, coursier *m*
[רמם] רַם (357, עת׳ יָרֹם) פ״ע	grouiller
רַמָּן (90) ז צבא	grenadier (soldat) *m*
רָמַס (301) פ״י	piétiner, fouler aux pieds
‖ נִרְמַס (391) פ״ע	être piétiné
‖ רִמֵּס (432) פ״י	écraser, broyer
רָמַץ (301) פ״ע	rôtir dans la cendre
רֶמֶץ (166) ז	cendre chaude

רַמְקוֹל (ר׳ ־לים) ז	haut-parleur *m*
רִמְרוּם (51) ז	roulement (de tonnerre, de tambour) *m*
רִמְרֵם (460) פ״ע	rouler (tonnerre, tambour)
רָמַשׂ (301) פ״ע	ramper, fourmiller, pulluler
‖ פ״י	faire pulluler
רֶמֶשׂ (166) ז	faune rampante, bestioles *fpl*
שְׁקָצִים וּרְמָשִׂים	bestioles répugnantes
רֶמֶשׁ (176) ז (ערב)	soir *m*
רַמְשָׁא (—) ז ארמית	soir *m*
רַמְשָׁא טָבָא!	bonsoir!
רֹן (רָנִּי, ר׳ ־רָנִּים, רָנֵּי־) ז	chant *m*, cris *mpl* de joie
רָנָה (353) פ״ע	retentir, résonner
רִנָּה (208) נ	chant *m*, allégresse *f*
פָּצַח רִנָּה	entonner des chants
‖ (תחנונים)	prière *f*, supplication *f*
‖ (שמועה)	rumeur *f*, bruit *m*
עָבְרָה רִנָּה	une rumeur se répandit
רָנוּן, רְנוּנָה ת	plein de chant, mélodieux
רִנּוּן (51) ז	chant *m*, cantique *m*
‖ (לעז)	rumeur *f*, médisance *f*
רִנּוּנִי, ־נִית ת	mélodieux, musical
רֶנְטְגֶן ש״פ ז	Roentgen (physicien) *m*
קַרְנֵי־רֶנְטְגֶן נ״ז	rayons *mpl* X
[רנן] רָן (358 נ) פ״ע	chanter, jubiler
‖ (התחנן)	supplier, implorer
‖ רִנֵּן (432 נ) פ״ע	chanter, jubiler
(הלעיז) רִנֵּן עַל־ (או אַחֲרֵי־)	dire du mal de
‖ הִתְרוֹנֵן (488 נ) פ״ע	pousser des cris de joie
‖ הִרְנִין (498 נ) פ״י	réjouir, remplir d'allégresse
יְדִיעָה מַרְנִינָה	nouvelle réjouissante
פ״ע	chanter, jubiler
רֶנֶן (166) ז	chant *m*
כְּנַף־רְנָנִים נ	oiseau chanteur
רְנָנָה (215) נ	chant *m*, musique *f*
‖ (תפילה)	prière *f*, hymne *m*
‖ (לעז)	rumeur malveillante, médisance *f*
רִנְרֵן (460 נ) פ״ע	chantonner
רִסָּה (201) נ עוף	mouette *f* tridactyle
רִסּוּן (51) ז	freinage *m*, maîtrise *f*
רִסּוּן־הַיְּצָרִים	refrènement *m* des passions
רִסּוּס (51) ז	aspersion *f*, pulvérisation *f*
אֶקְדַּח־רִסּוּס ז	pulvérisateur *m*
מְטוֹס־רִסּוּס ז	avion *m* arroseur
‖ (שחיקה)	concassage *m*, broyage *m*
רָסוּק, רְסוּקָה ת	brisé, écrasé
בָּשָׂר רָסוּק	viande hachée
‖ רְסוּקוֹת תה״פ	d'un ton haché, par saccades
רִסּוּק (51) ז	mise *f* en pièces, écrasement *m*
רִסּוּק־אֵיבָרִים	lésions *fpl* internes
‖ מטבח רִסּוּק־תַּפּוּחִים	écrasement de pommes
רֶסִיטָל (ר׳ ־לים) ז מוס	récital *m*
רְסִיס (1) ז	débris *m*, morceau *m*, fragment *m*
רְסִיס־פָּגָז	éclat *m* d'obus
חֲסִין־רְסִיסִים	à l'épreuve des éclats
נִשְׁבַּר לִרְסִיסִים	se briser en morceaux
‖ מטבח רְסִיסִים	gruau *m*
‖ (טיפה)	goutte *f*, gouttelette *f*
רְסִיסֵי־טַל	gouttelettes de rosée
רָסִיק, רְסִיקָה ת	brisant (obus)
רַסָּ״ל (ר׳ ־לים) ז (= רַב־סַמָּל) צבא	adjudant *m*
רֶסֶן (166) ז	bride *f*, frein *m*
בהש	retenue *f*, contrainte *f*
לְלֹא־כָל־רֶסֶן	sans frein, effréné
הִתִּיר הָרֶסֶן	lâcher la bride
רֶסֶן־הַשִּׁלְטוֹן	les rênes *fpl* du pouvoir
רִסֵּן (432 נ) פ״י	freiner, retenir, modérer
בהש רִסֵּן אֶת־יְצָרָיו	refréner ses passions
‖ הִתְרַסֵּן (466 נ) פ״ע	se retenir, se dominer
‖ הִרְסִין (498 נ) פ״י	brider, freiner
רָסַס (358) פ״י	asperger, arroser
‖ רִסֵּס (432) פ״י (התיז)	asperger, arroser, saupoudrer, vaporiser, pulvériser
(כתש)	broyer, concasser
‖ הִתְרַסֵּס (466) פ״ע	être aspergé, être arrosé
(התנפץ)	se briser en morceaux
‖ הִתְרוֹסֵס (488) פ״ע	s'éparpiller, fuser, éclater en morceaux
‖ הִרְסִיס (498) פ״י	asperger, arroser
רֶסֶס (—) ז	mitraille *f*

רִסְפָּק (—) ז ארמית litière *f*, chaise *f* à porteurs
אַשְׁקָא דְּרִסְפָּק pour un brancard de litière, pour une cause futile
רָסַק (301) פ״י effriter, briser, fragmenter, hacher, fracasser
|| רִסֵּק (432) פ״י écraser, broyer, concasser
(שבר) רִסֵּק רַגְלוֹ se casser la jambe
|| הִתְרַסֵּק (466) פ״ע se briser, s'écraser
הַמָּטוֹס הִתְרַסֵּק l'avion s'est écrasé
רֶסֶק (166) ז (התנפצות) éclatement *m*, rupture *f*
צבא פְּגַז־רֶסֶק obus brisant
|| מטבח purée *f*
רֶסֶק־תַּפּוּחִים compote *f* de pommes
רַסָּ"ר (ר׳ ־רִים) ז adjudant-chef *m*
(= רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן) צבא
1. רַע, רָעָה ת mauvais, méchant
חַיָּה רָעָה bête *f* sauvage
פָּנָיו רָעִים il a mauvaise mine
רוּחַ רָעָה inspiration *f* funeste
שֵׁם רַע mauvaise réputation
הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל־ faire à qn une mauvaise réputation, médire de qn
תַּרְבּוּת רָעָה mauvaise conduite, débauche *f*
|| רַע או רָע (—) ז mal *m*, malheur *m*
הָיָה בְּכָל־רָע être mal en point
הִרְגִּישׁ בְּרַע se sentir mal, éprouver un malaise
סָר מֵרָע éviter le mal
הָרָע בְּמִעוּטוֹ le moindre mal
יֵצֶר־הָרָע ז mauvais penchant
לְשׁוֹן־הָרָע נ médisance *f*, calomnie *f*
עַיִן־הָרָע נ le mauvais oeil, la guigne
2. רַע ← לְרַע
1. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי, רֵעֲךָ; רֵעִים, רֵעֵי־) ז ami *m*, compagnon *m*
אִישׁ־רֵעִים ז homme *m* sociable
מְסִבַּת־רֵעִים נ réunion amicale
|| (הזולת) l'autre, le prochain
וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ tu aimeras ton prochain comme toi-même
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ l'un l'autre, mutuellement

אֵין רֵעַ לוֹ il n'a pas son pareil
2. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי; בלי ר׳) ז (רעיון) pensée *f*
3. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי; בלי ר׳) ז (המולה) tumulte *m*
רֹעַ (145, בלי ר׳) ז mauvais état, mauvaise qualité
לְרֹעַ־מַזָּלוֹ pour son malheur, par malchance
||(שחיתות) méchanceté *f*, perversion *f*
רֹעַ־לֵב malice *f*, dureté *f* de coeur
רָעֵב (326, בינוני רָעֵב) פ״ע avoir faim, être affamé
רָעֵב לְלֶחֶם manquer de pain, être dans le dénuement
|| נִרְעַב (397, עת׳ יֵרָעֵב) פ״ע ressentir la faim
|| רִעֵב (435) פ״י affamer
|| הִתְרַעֵב (472) פ״ע être affamé
|| הִרְעִיב (502) פ״י affamer
רָעָב (109, בלי ר׳) ז faim *f*
שְׁבִיתַת־רָעָב נ grève *f* de la faim
גָּוַע מֵרָעָב mourir de faim
|| (בצורת) famine *f*, disette *f*
רָעֵב, רְעֵבָה ת affamé, avide
רְעָבָה (216) נ או רְעָבוֹן (36) ז faim *f*, famine *f*, disette *f*
||°(צרכי־מזון) approvisionnement *m*
רַעַבְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש goinfre *n*
רַעַבְתָנוּת (46) goinfrerie *f*, gloutonnerie *f*
רַעַבְתָנִי, ־נִית ת glouton, gourmand, avide
רַעַד (152) ז tremblement *m*, frisson *m*
רָעַד (326) פ״ע trembler, frissonner, frémir
|| נִרְעַד (397, עת׳ יֵרָעֵד) פ״ע être pris de frisson
|| הִתְרַעֵד (472) פ״ע se mettre à trembler
|| הִרְעִיד (502) פ״י ébranler, faire trembler
הִרְעִיד אֶת־לֵב־פ׳ émouvoir, faire frémir
פ״ע trembler, frissonner, frémir
רְעֲדֵד (458) פ״י faire vibrer
|| מוס exécuter un trémolo
1. רְעָדָה (216) נ (חלחלה) frémissement *m*
גִּילוּ בִּרְעָדָה réjouissez-vous en frémissant
2. רְעָדָה (216) נ (נסר־עץ) planche branlante
רַעֲדוּד (41) ז frisson *m*, léger tremblement
|| מוס trémolo *m*

1. רָעָה (350) פ״י (נהג עדר)	faire paître
בהש (הנהיג)	conduire, gouverner
‖ פ״ע	paître, brouter
יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב	qu'il se bourre jusqu'à ce qu'il crève
‖ הִרְעָה (509) פ״י	faire paître
2. רָעָה (350) פ״י (התידד)	fréquenter, être ami de
רוֹעֵה זוֹנוֹת	souteneur *m*, proxénète *m*
בהש רָעָה רוּחַ	poursuivre des chimères
‖ רֵעָה (450) פ״ע (ל־)	se lier d'amitié
‖ הִתְרָעָה (481) פ״ע	se lier d'amitié, fraterniser
3. רָעָה (350) פ״י (שבר)	briser, fracasser
רָעָה קָדְקֹד־פ׳	briser le crâne à qn
רָעָה (210) נ (עוול)	mal *m*, méchanceté *f*
הֵשִׁיב רָעָה תַּחַת־טוֹבָה	rendre le mal pour le bien
‖ (צרה)	mal, malheur *m*, misère *f*
בִּקֵּשׁ רָעַת־פ׳	vouloir du mal à qn
זוֹ רָעָה חוֹלָה	c'est un défaut incorrigible
כָּלְתָה אֵלָיו הָרָעָה	sa perte est décidée
רֵעָה (229) נ	compagne *f*, amie *f*
רֵעַ (רֵעַה־; ר׳ רֵעִים, רֵעֵי־) ז	compagnon *m*, ami *m*
רְעָוָא (—) ז ארמית	volonté *f*, désir *m*, plaisir *m*
יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמֵיהּ	plaise à Dieu
רַעֲוָא דְּרַעֲוָא	bonne volonté
רָעוּב, רְעוּבָה ת	affamé
רָעוּד, רְעוּדָה ת	tremblant
רַעֲוָה (238) נ	volonté *f*, désir *m*
1. רָעוּל, רְעוּלָה ת (מכוסה בצעיף)	voilé (visage), masqué
2. רָעוּל, רְעוּלָה ת (מכיל רעל)	empoisonné
רָעוּם, רְעוּמָה ת	irrité, fâché
רָעוּעַ, רְעוּעָה ת	délabré, ébranlé, précaire
סֻלָּם רָעוּעַ	échelle branlante
בהש יְסוֹד רָעוּעַ	fondement *m* peu solide
רְעוּעַ (—) ז	délabrement *m*, ébranlement *m*
1. רָעוּף, רְעוּפָה ת (מכוסה רעפים)	couvert de tuiles
‖ צמח	imbriqué
2. רָעוּף, רְעוּפָה ת (שקוי)	humecté, mouillé
רֵעוּף (50) ז	couverture *f* de tuiles, imbrication *f*
רָעוּץ, רְעוּצָה ת	brisé, écrasé
רָעוּשׁ, רְעוּשָׁה ת	troublé, agité, ému
1. רְעוּת (45, ר׳ רֵעוּת, רְעוּת־) נ (חברה)	compagne *f*
אִשָּׁה מֵאֵת־רְעוּתָהּ	l'une de l'autre
2. רְעוּת (—) נ (התחברות)	fréquentation *f*
רְעוּת־רוּחַ	illusion *f*, utopie *f*
רֵעוּת (—) נ	amitié *f*, camaraderie *f*
רֵעוּתָא (—) נ ארמית	défaut *m*, aspect négatif
לְרֵעוּתָא	en mauvaise part
רֵעוּתִי, ־תִית ת	amical
1. רְעִי (5) ז (מרעה)	pâturage *m*
‖ (צאן)	bétail *m* de pacage
2. רְעִי (—) ז (צואה)	excréments *mpl*, ordure *f*
רַעְיָא (—) ז ארמית	berger *m*
רַעְיָא מְהֵימְנָא	le berger fidèle (Moïse)
רְעִיבָה (201) נ	faim *f*, manque *m*
רְעִידָה (201) נ	tremblement *m*
רְעִידַת־אֲדָמָה	tremblement de terre
רַעְיָה (236, ר׳ רַעְיוֹת, רַעְיוֹת־) נ (ידידה)	compagne *f*
‖ (אישה נשואה)	femme (mariée) *f*, épouse *f*
הַנָּשִׂיא וְרַעְיָתוֹ	le président et sa femme
מַר לֵוִי וְרַעְיָתוֹ	Monsieur et Madame Lévi
רְעִיָּה (202) נ	pâturage *m*, pâture *f*
רַעְיוֹן (22) ז	pensée *f*, idée *f*
צָץ רַעְיוֹן בְּמֹחִי	une idée me vient à l'esprit
רַעְיוֹן־רוּחַ	illusion *f*, utopie *f*
רַעְיוֹן תְּזִזִּירִי	idée fixe
רַעְיוֹנִי, ־נִית ת	théorique, imaginaire
חוּג רַעְיוֹנִי	groupe *m* idéologique
רָעִיל, רְעִילָה ת	venimeux, vénéneux, toxique
רְעִילוּת (48) נ	toxicité *f*
רְעִימָה (201) נ	roulement *m* de tonnerre
רְעִיעוּת (48) נ	caducité *f*, délabrement *m*
רְעִיף (1) ז או רְעִיפָה (201) נ	ruissellement *m*
רְעִיצָה (201) נ	brisure *f*, fracture *f*, rupture *f*
רָעִישׁ, רְעִישָׁה ת	bruyant
‖ גיאול	sismique

רְעִישָׁה (201) נ — agitation *f*, tumulte *m*
רְעִישׁוּת (48) נ — bruit *m*, tumulte *m*
|| גיאול — prédisposition *f* aux séismes
[רעל] נִרְעַל (397, עת' יֵרָעֵל) פ"ע — être empoisonné
|| רִעֵל (435) פ"י — empoisonner
|| הִתְרַעֵל (472) פ"ע — s'empoisonner, être empoisonné
|| הִרְעִיל (502) פ"י — empoisonner
רַעַל (152) ז — poison *m*, venin *m*
רְעָלָה (216) נ — voile *m*
רַעֲלִי, ־לִית ת — venimeux, vénéneux, toxique
רַעֲלָן (97) ז רפא — toxine *f*
רַעֲלָנוּת (46) נ — toxicité *f*
רַעֲלָנִי, ־נִית ת רפא — toxique
רַעֶלֶת (—) נ רפא — intoxication *f*
רַעֶלֶת־דָּם — toxémie *f*, empoisonnement *m* du sang
רַעַם (152) ז — tonnerre *m*
כְּרַעַם בְּיוֹם בָּהִיר — comme un coup de tonnerre
סוּפַת־רְעָמִים נ — orage *m*
בהש רַעֲמֵי־צְחוֹק — éclats *mpl* de rire
רַעַם־מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם — tonnerre d'applaudissements
רָעַם (326) פ"ע — tonner, gronder, mugir
בהש (רגז) — s'irriter, se fâcher, être furieux
|| הִתְרָעֵם (475) פ"ע — s'agiter, s'ébranler, être secoué
בהש (התרגז) — s'irriter, se fâcher, invectiver
|| הִרְעִים (502) פ"ע — tonner
הִרְעִים בְּקוֹלוֹ עַל־פְּ' — interpeller qn d'une voix de tonnerre
פ"י (הרגיז) — irriter, fâcher, mettre en colère
רַעְמָה (236, ר' רְעָמוֹת, רַעְמוֹת־) נ — crinière *f*
רְעָנוּן (41) ז — rafraîchissement *m*, rajeunissement *m*
רַעֲנָן, ־נַנָּה ת (צמח) — frais, plein de sève, vigoureux
עֵץ רַעֲנָן — arbre verdoyant
בהש חַיִּים רַעֲנַנִּים — vie pleine de fraîcheur
קֶבֶר רַעֲנָן — tombe fraîchement creusée

רִעֲנֵן (460 נ) פ"י — rafraîchir, revigorer
רִעֲנֵן אֶת־זִכְרוֹנוֹ — se rafraîchir la mémoire
|| הִתְרַעֲנֵן (494 נ) פ"ע — se rafraîchir
רַעֲנַנּוּת (47) נ — fraîcheur *f*, vigueur *f*
1. [רעע] רַע (לֵרֹעַ; רָעוֹתִי, רַע; רָעָה; יֵרַע) פ"ע — être mauvais
רַע לְבָבוֹ — être malheureux, avoir de la peine
רַע בְּעֵינֵי־פְּ' — déplaire à qn
רָעָה עֵינוֹ בִּפְ' — être mesquin envers qn
|| הֵרַע (530) פ"י — faire du mal, nuire
הֵרַע לַעֲשׂוֹת — mal agir
הֵרַע לִפְ' — faire du tort à qn
|| (קלקל) — détériorer, empirer
משפט הוּרַע כֹּחוֹ — sa validité est diminuée
2. [רעע] רַע (רָעוֹתִי; יָרֹעַ) פ"י (שבר) — briser
|| פ"ע — être brisé, être mis en pièces
|| נֵרַע (לְהֵרוֹעַ; נְרֵעוֹתִי; יֵרוֹעַ) פ"ע — être brisé, être ruiné
|| רוֹעֵעַ (456) פ"י — briser, secouer, ébranler
|| הִתְרוֹעֵעַ (489) פ"ע — s'ébranler, se détériorer
3. [רעע] רוֹעֵעַ (456) פ"י (עשה לידיד) — accueillir amicalement
|| הִתְרוֹעֵעַ (489) פ"ע — se lier d'amitié
1. רַעַף (—) ז (טיפטוף) — ruissellement *m*
2. רַעַף (152) ז (לציפוי־גגות) — tuile *f*
1. רָעַף (326) פ"ע (נטף) — ruisseler, couler
|| נִרְעַף (397, עת' יֵרָעֵף) פ"ע — être déversé, être répandu
|| הִרְעִיף (502) פ"י — faire ruisseler, faire couler
בהש הִרְעִיף בְּרָכוֹת עַל־ — répandre des bénédictions sur
2. רִעֵף (435) פ"י (כיסה ברעפים) — couvrir de tuiles
רַעְפָן (97) ז — couvreur *m*
רַעַץ ← דַּעַץ
רָעַץ (326) פ"י — briser, écraser, fracasser
|| נִרְעַץ (397, עת' יֵרָעֵץ) פ"ע — être brisé *ou* écrasé
|| רִעֵץ (435) פ"י — briser, écraser
|| הִתְרַעֵץ (472) פ"ע — se briser, se casser
רַעַצְנִי, ־נִית ת — destructeur, démolisseur

רְעָרוּעַ (44, ר' ־עִים) ז — ébranlement *m*
רְעָרַע (465) פ"י — ébranler, secouer
|| הִתְרַעְרַע (496) פ"ע — s'ébranler, être secoué
רַעַשׁ (152) ז — bruit *m*, tumulte *m*, vacarme *m*
הֵקִים רַעַשׁ — faire du bruit
מַה הָרַעַשׁ? — pourquoi tant d'histoires?
|| (זעזוע) — agitation *f*, inquiétude *f*
גיאול (רעידת־אדמה) — tremblement *m* de terre
רָעַשׁ (326) פ"ע (רעד) — trembler, être secoué
|| (הקים רעש) — faire du bruit
|| נִרְעַשׁ (397, עת' יֵרָעֵשׁ) פ"ע — être ébranlé
|| הִתְרָעֵשׁ (473) פ"ע — être ébranlé
בהש (נבהל) — s'agiter, s'émouvoir
(הקים רעש) — faire du bruit
|| הִרְעִישׁ (502) פ"י — ébranler, faire trembler
בהש הִרְעִישׁ עוֹלָמוֹת — remuer ciel et terre
(הסעיר) — émouvoir, exciter, agiter
צבא (הפגיז) — bombarder
פ"ע (הקים רעש) — faire du bruit
רַעֲשׁוּשׁ (41) ז — léger bruit, murmure *m*
רַעֲשִׁי, ־שִׁית ת גיאול — sismique
רַעֲשָׁן (97) ז — homme bruyant *ou* tapageur
|| (צעצוע) — crécelle *f*
רַעֲשָׁנוּת (45) נ — vacarme *m*, tapage *m*
רַעֲשָׁנִי, ־נִית ת — bruyant, criard, sensationnel
בהש פִּרְסֹמֶת רַעֲשָׁנִית — publicité tapageuse
רַף (53) ז — tablette *f*, planche *f*, rayon (d'armoire *ou* d'étagère) *m*
1. רָפָא (339) פ"י — guérir
רָפָא לוֹ — il va mieux
|| נִרְפָּא (404) פ"ע — être guéri, se remettre
|| רִפֵּא (444) פ"י — guérir
בהש (תיקן) — réparer, rétablir, restaurer
|| הִתְרַפֵּא (478) פ"ע (נמצא בטיפול) — suivre un traitement
(הבריא) — guérir, se rétablir
2. רִפֵּא (444) פ"י (החליש) — affaiblir
רְפָאוֹת (—) נ — guérison *f*, médicament *m*
רְפָאִים ש"פ ז"ר (שבט קדום) — Refaïm (ancienne peuplade de géants) *mpl*
|| (רוחות־המתים) — fantômes *mpl*, spectres *mpl*

אֶרֶץ־רְפָאִים נ — le séjour des morts
עִיר־רְפָאִים נ — ville morte
רוּחַ־רְפָאִים נ — spectre, revenant *m*
רְפָאֵל ש"פ ז — Raphaël *m*
רָפַד (308) פ"י — étendre, étaler
|| נִרְפַּד (390) פ"ע — être étendu, être étalé
|| רִפֵּד (432) פ"י — étendre (un tapis), étaler
רִפֵּד יְצוּעָיו — faire son lit
°רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים — couchez-moi parmi les pommiers
(ציפה באריג) — tapisser, capitonner
|| הִתְרַפֵּד (466) פ"ע — s'étendre, s'étaler, se coucher
(התכסה) — être tapissé, être recouvert
רֶפֶד (165) ז — couche *f*, litière (d'animaux) *f*
|| (אריג) — drap *m*, tapisserie *f*, coussin *m*
רַפָּד (90) ז — tapissier *m*
רַפָּדוּת (46) נ — métier *m* de tapissier
1. רָפָה (347) פ"י (נחלש) — s'affaiblir, se relâcher
רָפוּ יָדָיו — se décourager, désespérer
רָפְתָה רוּחוֹ — se calmer, s'apaiser
רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב — le jour baisse *ou* décline
דקדוק — être spirant
|| נִרְפָּה (408, עת' יֵרָפֶה) פ"ע — s'affaiblir, s'amollir
(התעצל) — se relâcher
דקדוק — devenir spirant, s'aspirer
|| רִפָּה (453) פ"י — affaiblir, relâcher
רִפָּה אֶת־יְדֵי־פ' — décourager, démoraliser
טכנ רִפָּה פְּלָדָה — détremper l'acier
|| הִתְרַפָּה (480) פ"ע — s'affaiblir
הִתְרַפּוּ יָדָיו — se décourager, désespérer
(התעצל) — se relâcher
|| הִרְפָּה (508) פ"י — lâcher, relâcher
הֶרֶף יָדְךָ! — arrête!, cesse!
הֶרֶף מִמֶּנִּי! — laisse-moi!
2. רָפָה (347) פ"י (רפא) — guérir
|| נִרְפָּה (408, עת' יֵרָפֶה) פ"ע — être guéri
|| רִפָּה (453) פ"י — guérir
|| הִתְרַפָּה (480) פ"ע — se guérir
רָפֶה, רָפָה ת — faible, mou, lâche
רְפֵה־אוֹנִים — impuissant

רְפֵה־יָדַיִם faible, impuissant
רְפֵה־שֵׂכֶל débile mental
בְּשָׂפָה רָפָה à voix basse, à contrecoeur
הֵן וְלָאו וְרָפֶה בְּיָדוֹ il n'arrive pas à se décider
|| דקדוק אוֹת רָפָה lettre spirante
רְפוּאָה (201) נ guérison *f*
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה préparer le remède avant le mal, devancer le malheur
אֵין לוֹ רְפוּאָה il est incurable
עממי מַשֶּׁהוּ לִרְפוּאָה quelque chose pour se remonter
|| (מדע) médecine *f*
רְפוּאָה מוֹנַעַת médecine préventive, prophylaxie *f*
רְפוּאָה מִשְׁפָּטִית médecine légale
בֵּית־סֵפֶר ז לִרְפוּאָה école *f* de médecine
צבא חֵיל־רְפוּאָה ז service *m* de santé
|| (תרופה) médicament *m*, remède *m*
רְפוּאִי, ־אִית ת médical
טִפּוּל רְפוּאִי soins médicaux
רֶפּוּבְּלִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ république *f*
רֶפּוּבְּלִיקָנִי, ־נִית ת républicain
רָפוּד, רְפוּדָה ת tapissé, capitonné, garni
|| (שרוע) étendu, allongé, couché
רִפּוּד (51) ז tapisserie *f*, garniture *f*, capitonnage *m*
אֲרִיג־רִפּוּד ז draperie *f*
רָפוּט, רְפוּטָה ת usé, fripé, râpé
רִפּוּט (51) ז usure *f*, détérioration *f*
רָפוּי, רְפוּיָה ת faible, mou, lâche, détendu
שְׁרִירִים רְפוּיִים muscles *mpl* flasques
רְפוּי־שֵׂכֶל débile (mental)
|| דקדוק אוֹת רְפוּיָה lettre spirante
1. **רִפּוּי** (51) ז (רפואה) traitement (médical), thérapie *f*, guérison *f*, cure *f*
רִפּוּי בְּעִסּוּק rééducation *f*, ergothérapie *f*
2. **רִפּוּי** (51) ז (החלשה) affaiblissement *m*, relâchement *m*, relaxation *f*
רִפּוּי־יָדַיִם découragement *m*
|| טכנ רִפּוּי־פְּלָדָה détrempe *f* de l'acier

רִפּוּיִי, ־יִית ת médical, thérapeutique
רָפוּס, רְפוּסָה ת faible, affalé
רָפוּף, רְפוּפָה ת faible, affaibli, flasque
רִפּוּף (51) ז affaiblissement *m*, relâchement *m*
רֵפוֹרְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ réforme *f*
רֵפוֹרְמָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז réformateur *m*
רֵפוֹרְמִי, ־מִית ת réformé, libéral
רָפוּשׁ, רְפוּשָׁה ת boueux, fangeux
רִפֵּט (432) פ״י user, friper
|| הִתְרַפֵּט (466) פ״ע s'user, se friper
רָפִיא, רְפִיאָה ת guérissable, curable
רְפִיאוּת (—) נ curabilité *f*
רְפִיד (1) ז טכנ coussinet *m*, matelas *m*
רְפִידָה (201) נ tapisserie *f*, draperie *f*
|| (מצע רך) molleton *m*
|| טכנ revêtement *m*, capitonnage *m*
רְפִידִי, ־דִית ת étendu, disposé par couches
עֲנָנִים רְפִידִיִּים stratus *m*
רְפִיָּה (202) נ relâchement *m*, détente *f*
רְפִיָּה (—) נ צמח raphia *m*
רִפְיוֹן (21, בלי ר׳) ז faiblesse *f*, mollesse *f*
רִפְיוֹן־יָדַיִם découragement *m*, impuissance *f*
רִפְיוֹן־לֵב faiblesse du coeur
רְפִיסָה (201) נ piétinement *m*, coup *m* de pied
רְפִיסוּת (48) נ faiblesse *f*, mollesse *f*, fragilité *f*
רָפִיף, רְפִיפָה ת mou, lâche, instable
רְפִיפוּת (48) נ mollesse *f*, relâchement *m*, instabilité *f*
1. **רָפַס** (303) פ״י (דלח) souiller, ternir
(רמס) piétiner, fouler aux pieds
|| נִרְפַּס (390) פ״ע (נדלח) être souillé, devenir boueux
(נרמס) être piétiné, être foulé aux pieds
|| הִתְרַפֵּס (466) פ״ע se rouler dans la poussière
בהש (השפיל עצמו) ramper, être obséquieux
2. **רָפַס** (303) פ״ע (היה חלש) être faible, être mou
רִפְסֵד (460) פ״י transporter par radeau
|| הִתְרַפְסֵד (494) פ״ע voyager par radeau
רַפְסֹדָן (97) או **רַפְסוֹדַאי** (61) ז flotteur *m*, passeur *m*

רַפְסֹדֶת או רַפְסוֹדָה (ר׳ ־סודות) נ — radeau *m*
‖ (הדום) — marchepied *m*, escabeau *m*
רַפְּסוֹדְיָה (ר׳ ־דיות) נ מוס — rhapsodie *f*
רָפַף (303) פ״ע — être faible, vaciller
‖ רִפֵּף (432) פ״ע — être mou, être fluide (lait)
‖ רוֹפֵף (455) פ״י — affaiblir, ébranler
פ״ע — vaciller, trembler
עֵינַיִם מְרוֹפְפוֹת — yeux clignotants
‖ הִתְרוֹפֵף (488) פ״ע — s'affaiblir, être ébranlé
בְּרִיאוּתוֹ הִתְרוֹפְפָה — sa santé est ébranlée
‖ הִרְפִּיף (499) פ״י — faire passer rapidement
רַפָּף (90) ז רפא — laxatif *m*
רְפָפָה (215) נ (סורג) — treillis *m*
‖ (נסר) — latte *f*, lamelle *f*
תְּרִיס־רְפָפוֹת ז — persienne *f*
רָפַק (432) פ״י (סמך) — appuyer, soutenir
(הבקיע) — se frayer (un chemin) en jouant des coudes
‖ הִתְרַפֵּק (466) פ״ע — s'appuyer, s'accouder
בהש — languir, avoir la nostalgie
רִפְרוּף (51) ז (ניענוע) — tremblement *m*, clignotement *m*
(תנודה) — oscillation *f*
(רחיפה) — action *f* de voltiger *ou* de planer
‖ בהש (שיטחיות) — coup *m* d'oeil rapide
בְּרִפְרוּף — superficiellement
עָבַר בְּרִפְרוּף עַל־ — parcourir rapidement
רִפְרוּפִי, ־פִית ת — rapide, superficiel
רִפְרוּפִית (—) נ — légèreté *f*, insouciance *f*
רַפְרַף (53) ז חרק — sphinx (papillon) *m*
רִפְרֵף (460) פ״ע (ריחף) — planer, flotter
רִפְרֵף בְּלִבּוֹ — hésiter, être indécis
רִפְרֵף בְּקוֹלוֹ — parler d'une voix hésitante
בהש רִפְרֵף עַל־פְּנֵי־סֵפֶר — parcourir un livre
‖ (הניד) רִפְרֵף בְּעֵינָיו — clignoter des yeux
‖ הִתְרַפְרֵף (494) פ״ע — s'ébranler, chanceler
(הועף) — s'éparpiller
רַפְרְפָנִי, ־נִית ת — léger, qui effleure à peine
‖ בהש (שיטחי) — superficiel
רַפְרֶפֶת (252) נ מטבח — pouding *m*, flan *m*
רָפַשׂ (303) פ״י — souiller, polluer, salir
‖ נִרְפַּשׂ (390) פ״ע — être souillé, être pollué
‖ הִתְרַפֵּשׂ (466) פ״ע — être souillé, devenir boueux
1. רָפַשׂ (303) פ״י (דרך) — piétiner, fouler aux pieds
‖ הִרְפִּישׂ (499) פ״י — abaisser, humilier
2. רָפַשׁ (303) פ״י (מילא בוץ) — transformer en boue
‖ רִפֵּשׁ (432) פ״י — couvrir de boue
‖ הִתְרַפֵּשׁ (466) פ״ע — se couvrir de boue
‖ הִרְפִּישׁ (499) פ״י — couvrir de boue, salir
רֶפֶשׁ (166) ז — boue *f*, fange *f*, vase *f*
רִפְשׁוֹן (—) ז — boue *f*
רַפְשׁוּשׁ (51) ז או רַפְשׁוּשִׁית (17) נ — flaque *f* d'eau
רִפְשֶׁת (256) נ עממי — lavasse *f*
רֶפֶת (165) נ (דיר) — étable *f*
(גידול בקר) — élevage *m* de bovins
רִפְתָּה (241) נ — pollen *m*
רַפְתָּן (97) ז — vacher *m*, bouvier *m*
רַפְתָּנוּת (46) נ — travail *m* à l'étable
רָץ (53) ז — barre *f*
רָצֵי־כֶסֶף — lingots *mpl* d'argent
‖ (פס) — bande *f*
רָץ ← [רוץ]
רָץ (88) ז — coureur *m*, courrier (homme) *m*
(בכדורגל) — demi *m*
(בשחמט) — fou *m*
[רצד] נִרְצַד (391) פ״ע — se mettre à danser
‖ רִצֵּד (432) פ״ע — danser, sauter, gambader
פ״י (ארב) — être à l'affût de, jalouser, dédaigner
‖ הִתְרַצֵּד (466) פ״ע — danser, gambader
‖ הִרְצִיד (498) פ״י — faire danser
רֶצֶד (—) ז — danse *f*, gambade *f*
רָצָה (353) פ״י — vouloir, désirer
אם יִרְצֶה הַשֵּׁם — si Dieu veut
רָצָה לוֹמַר — cela veut dire
‖ (קיבל ברצון) — agréer, accueillir favorablement
רְצֵה תְּפִלָּתֵנוּ — agrée notre prière
‖ (אהב) — aimer, chérir

°רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ tes serviteurs chérissent ses pierres

‖ (פרע) payer, acquitter

רָצָה עֲווֹנוֹ expier sa faute

‖ נִרְצָה (406, עת' יֵרָצֶה) פ"ע être agréé

(נפרע) נִרְצָה עֲווֹנָהּ sa faute est expiée

(שרצו בו) être voulu, être désiré

הַתַּכְלִית הַנִּרְצָה le but recherché

‖ רִצָּה (453) פ"י (פייס) apaiser, concilier

נוֹחַ לְרַצּוֹת facile à apaiser

(פרע) payer, acquitter

רִצָּה אֶת־עָנְשׁוֹ purger sa peine

‖ הִתְרַצָּה (480) פ"ע (השתדל לפייס) complaire

(התפייס) se montrer conciliant

(הסכים) consentir

‖ הִרְצָה (512) פ"י (פרע) payer, acquitter

(מנה) הִרְצָה מָעוֹת compter la monnaie

(הסביר) détailler, énumérer, expliquer

הִרְצָה דֵּעוֹתָיו exposer ses opinions

(נאם) parler (en public), disserter

הִרְצָה הַרְצָאָה faire une conférence

רָצוֹא תה"פ en courant

רָצוֹא וָשׁוֹב çà et là, dans tous les sens

רִצּוּד (51) ז danse *f*, bonds *mpl*, gambades *fpl*

רָצוּי, רְצוּיָה ת souhaitable, agréable

כַּוָּנָה רְצוּיָה intention *f* louable

הָרָצוּי וְהַמָּצוּי l'idéal et la réalité

בִּלְתִּי־רָצוּי indésirable

רִצּוּי (51) ז apaisement *m*, conciliation *f*

רִצּוּי־מָעוֹת comptage *m* de monnaie

‖ (פרעון) paiement *m*, solde *m*

רִצּוּי־מַאֲסָר accomplissement *m* d'une peine de prison

רָצוֹן (33) ז volonté *f*, désir *m*

בְּרָצוֹן רַב très volontiers

כִּרְצוֹנְךָ comme vous voulez, à votre gré

מֵרָצוֹן volontairement, de bon coeur

רְצוֹנִי שֶׁ־ je désire que

בִּרְצוֹנִי לְ־ j'ai l'intention de

יְהִי רָצוֹן שֶׁ־ plaise à Dieu que

כֵּן יְהִי רָצוֹן! ainsi soit-il!

הֵפִיק (או הִשְׂבִּיעַ) אֶת־רְצוֹן־פ' satisfaire qn

רְצוֹנוֹ שֶׁל־אָדָם הוּא כְּבוֹדוֹ il faut respecter la volonté de tout le monde

רְצוֹנוֹ לוֹמַר cela veut dire

‖ (נחת־רוח) plaisir *m*, agrément *m*, bienveillance *f*

הָיָה לְרָצוֹן être agréable

עֵת־רָצוֹן נ moment *m* favorable *ou* propice

‖ (ברכה) faveur *f*

גִּשְׁמֵי־רָצוֹן ז"ר pluies bienfaisantes

רְצוֹנִי, ־נִית ת volontaire, conscient

בִּלְתִּי־רְצוֹנִי involontaire, inconscient

רְצוּעָה (201) נ courroie *f*, lanière *f*

רְצוּעַת־בִּטָּחוֹן sangle *f* de sécurité

רְצוּעַת־רוֹבֶה bretelle *f* de fusil

‖ (שוט) fouet *m*

כהש הֻתְּרָה הָרְצוּעָה la sévérité s'est relâchée

‖ (פס) bande *f*, raie *f*

רְצוּעַת־אוֹר rai *m* de lumière

רְצוּעַת־אֲדָמָה bande de terrain

גיאוגר רְצוּעַת־עַזָּה la bande de Gaza

רָצוּף, רְצוּפָה ת (מרוצף) pavé, plaqué, tapissé

הַדֶּרֶךְ לַגֵּיהִנֹּם רְצוּפָה כַּוָּנוֹת טוֹבוֹת le chemin de l'enfer est pavé de bonnes intentions

‖ (מחובר) attaché, joint

רָצוּף בָּזֶה או פֹּה ci-joint

הַמִּכְתָּב הָרָצוּף la lettre ci-jointe

‖ (תכוף) consécutif, suivi, continu

שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים trois jours de suite

‖ רְצוּפוֹת תה"פ sans interruption

רִצּוּף (51) ז pavage *m*, dallage *m*, carrelage *m*

רָצוּץ, רְצוּצָה ת (שבור) brisé, rompu

‖ (לחוץ) écrasé, opprimé, accablé, épuisé

עָשׁוּק וְרָצוּץ accablé et épuisé

‖ (מקוטע) fragmentaire, saccadé

דִּבֵּר עִבְרִית רְצוּצָה parler un hébreu boiteux

רִצּוּץ (51) ז rupture *f*, écrasement *m*

רָצַח (331) פ"י assassiner, tuer

‖ נִרְצַח (400) פ"ע être assassiné, être tué

‖ רִצַּח (440) פ"י massacrer

‖ הִתְרַצַּח (477) פ"ע se suicider, se tuer

רֶצַח (–) ז — meurtre *m*, assassinat *m*
עממי מַכּוֹת־רֶצַח נ״ר — violente raclée
רֶצַח בְּכַוָּנָה תְּחִלָּה — meurtre prémédité
רֶצַח־אֹפִי — campagne *f* de calomnies
רַצְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — meurtrier *n*, assassin *n*, tueur *m*
רַצְחָנוּת (46) נ — meurtre *m*, assassinat *m*
בהש (אכזריות) — cruauté *f*
רַצְחָנִי, ־נִית ת — meurtrier
הַתְקָפָה רַצְחָנִית — attaque meurtrière
רְצִידָה (201) נ — danse *f*, bonds *mpl*
רְצִיָּה (202) נ — volonté *f*, volition *f*, velléité *f*
רִצְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — volonté *f*, désir *m*
רְצִיחָה (201) נ — assassinat *m*, mise *f* à mort
רְצִימָה (201) נ — écrasement *m*, aplatissement *m*
רְצִין, רְצִינָה ת — sérieux, grave (personne)
רְצִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ חרק — calandre *f*, charançon *m*
רְצִינוּת (48, בלי ר׳) נ — sérieux *m*, gravité *f*
בִּרְצִינוּת — sérieusement
רְצִינִי, ־נִית ת — sérieux, grave (situation)
רְצִיעָה (201) נ — percement (avec un poinçon) *m*
|| דת (של־עבד) — marque (d'un esclave qui refuse la liberté) *f*
רָצִיף (15) ז — quai (de gare *ou* de port) *m*
רָצִיף, רְצִיפָה ת — continu, suivi
רְצִיפָה (201) נ — pavage *m*, dallage *m*
רְצִיפוּת (–) נ — continuité *f*
בִּרְצִיפוּת — sans interruption, de suite
רְצִיץ (1) ז — éclat (d'obus) *m*
רְצִיצָה (201) נ (שבירה) — fracture *f*, rupture *f*
|| (התרוצצות) — agitation *f*, tumulte *m*
רְצִיצוּת (48) נ — accablement *m*, épuisement *m*
רָצַם (301) פ״י — écraser, aplatir
|| נִרְצַם (391) פ״ע — être écrasé, être aplati
[רצן] הִתְרַצֵּן (466 נ) פ״ע — devenir sérieux, devenir grave
|| הִרְצִין (498 נ) פ״ע — devenir sérieux
פ״י — rendre sérieux
רָצַע (331) פ״י (נקב) — percer, perforer
דת (עבד) — marquer (un esclave qui refuse la liberté)
(הילקה) — fouetter, flageller
|| נִרְצַע (400) פ״ע — être percé, être perforé
בהש עֶבֶד נִרְצָע — serviteur *m* docile
|| רִצַּע (440) פ״י (הילקה) — fouetter, flageller
(חתך לרצועות) — découper en lanières
|| הִתְרַצַּע (477) פ״ע — être fouetté
|| הִרְצִיעַ (504) פ״י — tracer des raies
רַצְעָן (97) ז — corroyeur *m*, bourrelier *m*
רַצְעָנוּת (46) נ — corroyage *m*
רַצְעָנִיָּה (202) נ — atelier *m* de corroyeur
1. רָצַף (301) פ״י (שם מרצפות) — paver, daller
|| נִרְצַף (391) פ״ע — être pavé, être dallé
|| רִצֵּף (432) פ״י — paver, daller, carreler
|| הִתְרַצֵּף (466) פ״ע — être pavé, être dallé
(נעשה רצוף) — se succéder, former une suite
הַמְּאֹרָעוֹת הִתְרַצְּפוּ — les événements se succédaient
|| הִרְצִיף (498) פ״י — faire succéder
2. רָצַף (301) פ״י (מעך) — écraser, broyer
|| נִרְצַף (391) פ״ע — être écrasé, être broyé
1. רֶצֶף (165) ז (גחלת) — charbon ardent
2. רֶצֶף (–) ז (רציפות) — continuité *f*, suite *f*
|| (בסרט־קולנוע וכדומה) — séquence *f*
3. רֶצֶף (165) ז (רפידה) — revêtement *m*, placage *m*
רַצָּף (90) ז — dalleur *m*, carreleur *m*
1. רִצְפָּה (241) נ (שטח מרוצף) — pavé *m*, dallage *m*, plancher *m*
רִצְפַּת־טִיט — sol *m* en terre battue
רִצְפַּת־עֵץ — parquet *m*
2. רִצְפָּה (241) נ (גחלת) — charbon ardent, braise *f*
רַצְפוּת (–) נ — pavage *m*, dallage *m*
רָצַץ (358) פ״י (שבר) — briser, fracasser
(דיכא) — écraser, opprimer
|| נִרְצַץ (391) או נָרֹץ (429, עת׳ יֵרֹץ) פ״ע — se briser, se rompre
|| רִצֵּץ (432) או רוֹצֵץ (455) פ״י — briser, fracasser
(דיכא) — opprimer, accabler
|| הִתְרַצֵּץ (466) פ״ע — être brisé, être fracassé
|| הֵרֵץ (529) פ״י — briser, fracasser
רֶצֶץ (–) ז — fracture *f*, rupture *f*
רַצְצָנִי, ־נִית ת — destructif

רִצְרוּץ (51) ז	marche *f* rapide à petits pas
1. [רצרץ] הִתְרַצְרֵץ (494) פ"ע (התמוטט)	s'effondrer
2. רִצְרֵץ (460) פ"ע (רץ)	courir à petits pas
°רַק, רַקָּה ת	maigre, chétif
רַק מ"ח	seulement, ne... que
אַךְ וְרַק	exclusivement, uniquement
רַק ← רִיק	
רֹק (144) ז	salive *f*, crachat *m*
רָקַב (307) פ"ע	pourrir, se décomposer
‖ נִרְקַב (391) פ"ע	tomber en pourriture
‖ הִתְרַקֵּב (466) פ"ע	pourrir, se décomposer
‖ הִרְקִיב (498) פ"י	faire pourrir
פ"ע	pourrir, se décomposer
רָקָב (105, בלי ר') ז	pourriture *f*
יָבוֹא רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו	qu'il crève
רָקֵב, רְקֵבָה ת	pourri
רֶקֶב (נס' רִקְבִ־; בלי ר') ז	pourriture *f*, carie *f*
בּוֹר־רֶקֶב נ	fosse *f* à purin
רַקְבּוּבִי, ־בִית ת	putrescent
רַקְבּוּבִית (—) נ	putréfaction *f*
‖ חקל	humus *m*
רִקָּבוֹן (38) ז	pourriture *f*, putréfaction *f*
‖ בהש	corruption *f*
רַקְבִּיבוּת (—) נ	pourriture *f*, putréfaction *f*
רַקֶּבֶת (—) נ	pourriture *f*, gangrène *f*
רָקַד (301) פ"ע	danser
רָקַד בִּשְׁתֵּי־חֲתֻנּוֹת	courir deux lièvres à la fois
‖ רִקֵּד (432) פ"ע	danser
הַשָּׂטָן מְרַקֵּד לְפָנָיו	Satan lui fait des avances
(דילג)	sauter, bondir
פ"י (קמח)	sasser, tamiser
‖ הִתְרַקֵּד (466) פ"ע	commencer à danser
‖ הִרְקִיד (498) פ"י	faire danser
(קמח)	sasser, tamiser
רֶקֶד (—) ז	danse *f*
רַקָּד (90) או רַקְדָן (97) ז	danseur *m*
רִקְדֵּד (458) פ"ע	sautiller, cabrioler, gambader
רַקְדָנִית (17) נ	danseuse *f*
רַקָּה (208) נ אנטום	tempe *f*
רָקוּב, רְקוּבָה ת	pourri, vermoulu

רִקּוּד (51) ז	danse *f*
מוּסִיקָה נ לְרִקּוּדִים	musique *f* de danse
רִקּוּדִי, ־דִית ת	de danse, dansant
רִקּוּחַ (ר' ־חִים) ז	parfum *m*, onguent *m*, pommade *f*
(ריבה)	confiture *f*
(התקנת־בשמים)	préparation *f* d'aromates
רִקּוּם (51) ז (אריגה)	broderie *f*
‖ (יצירה)	formation *f*
רִקּוּן (51) ז	vidange *f*
רִקּוּעַ (ר' ־עִים) ז	aplatissement *m*, laminage *m*
‖ (חומר לציפוי)	plaque *f*, tôle *f*
רִקּוּק (51) ז	crachement *m*
רָקַח (331) פ"י	mélanger des aromates
(התקין ריבה)	préparer de la confiture
‖ נִרְקַח (400) פ"ע	être assaisonné
בהש (התבשל)	être élaboré, être manigancé
‖ רִקַּח (440) פ"י	mélanger (des parfums)
‖ הִתְרַקַּח (477) פ"ע	se parfumer
(התבשל)	être élaboré, être manigancé
‖ הִרְקִיחַ (504) פ"י	mélanger (des parfums), apprêter
עממי הוא שֶׁהִרְקִיחַ מֶרְקָחָה זוֹ	c'est lui qui a cuisiné ce plat
פ"ע	parfumer, embaumer
רֶקַח (179) או רֹקַח (196) ז	aromates *mpl*
יֵין־הָרֶקַח ז	vin aromatisé
רַקָּח, רַקַּחַת (ר' רַקָּחִים, ־חוֹת) ש	parfumeur *n*
רַקָּחוּת (46) נ	pharmacie (profession) *f*
רַקֵּטָה (ר' ־טוֹת) נ צבא	fusée *f*
מַטִּיל־רַקֵּטוֹת ז	lance-fusées *m*
רֶקְטוֹר (ר' ־רִים) ז	recteur *m*
רָקִיב, רְקִיבָה ת	putrescible
רְקִיבוּת (48) נ	putrescibilité *f*
רְקִידָה (201) נ	danse *f*
רְקִיחָה (201) נ	préparation *f* d'aromates
רְקִימָה (201) נ (תפירה)	broderie *f*
‖ בהש (יצירה)	formation *f*
רָקִיעַ (11) ז	firmament *m*, ciel *m*
קַו־רָקִיעַ ז	ligne *f* d'horizon
הוּא בָּרָקִיעַ הַשְּׁבִיעִי	il est au septième ciel

רָקִיעַ, רְקִיעָה ת ductile, malléable
רְקִיעָה (201) נ (רידוד) applatissement *m*, laminage *m*
|| (ברגל) trépignement *m*
רְקִיעוּת (48) נ ductilité *f*, malléabilité *f*
רָקִיק, רְקִיקָה ת très mince, ténu
רָקִיק (15) ז galette *f*, gaufre *f*
רְקִיקָה (201) נ crachement *m*, crachat *m*
רְקִית (17) נ crachoir *m*
רָקַם (301) פ״י broder
בהש (יצר) former, façonner
רָקַם מְזִמּוֹת tramer des intrigues
|| נִרְקַם (391) פ״ע être brodé
|| בהש (נוצר) être formé, être façonné
|| רִקֵּם (432) פ״י former, façonner
|| הִתְרַקֵּם (466) פ״ע se former, se combiner
|| הִרְקִים (498) פ״י broder
בהש (יצר) former, façonner
רֶקֶם (166) ז broderie *f*, formation *f*
רִקְמָה (242) נ broderie *f*
|| (אריג צבעוני) tissu brodé
צֶבַע־רִקְמָתַיִם ז broderie bigarrée
זְבוּבֵי־רִקְמָה ז״ר mouches *fpl* multicolores
|| (בגוף החי) tissu *m*
רִקְמַת־תָּאִים tissu cellulaire
רִקְמָה עֵצִית tissu ligneux
רִקֵּן (432 נ) פ״י vider
רָקַע (331) ז (פרש) étendre, étaler
(רידד) aplatir, laminer
|| (בעט) רָקַע בְּרַגְלָיו trépigner, taper des pieds
|| נִרְקַע (400) פ״ע être étendu, être aplati
|| רִקַּע (440) פ״י aplatir, laminer
(ציפה) plaquer, recouvrir
|| הִתְרַקַּע (477) פ״ע s'étendre, s'amincir
|| הִרְקִיעַ (504) פ״י étendre, étaler, aplatir
פ״ע הִרְקִיעַ שְׁחָקִים s'élever jusqu'aux nues
בהש תָּכְנִית מַרְקִיעָה שְׁחָקִים programme prétentieux
1. רֶקַע (179) ז fond *m*, arrière-plan *m*
2. רֶקַע (—) ז (ברגליים) trépignement *m*

רַקֶּפֶת (251) נ צמח cyclamen *m*
רְקָק (88) ז mare *f*, étang *m*
דְּגֵי־רְקָק ז״ר menu fretin
רָקַק (358) פ״י cracher
|| רִקֵּק (432) פ״י cracher, crachoter
רְקָקִית (17) נ crachoir *m*
רָר ← [ריר]
רָשׁ (88) ז pauvre *m*, misérable *m*
כִּבְשַׂת־הָרָשׁ נ la brebis du pauvre
לַעַג ז לָרָשׁ insulte *f* au pauvre
רָשׁ ← 1. יָרַשׁ
רַשַּׁאי, רַשָּׁאִית (ר׳ רַשָּׁאִים, ־אִיּוֹת) ת autorisé, libre de, habilité à
אֵין אָדָם רַשַּׁאי לְ־ personne n'a le droit de
רַשָּׁב (90) ז oiseleur *m*
[רשה] נִרְשָׁה (406, עת׳ יֵרָשֶׁה) פ״ע être autorisé
|| הִתְרַשָּׁה (480) פ״ע recevoir la permission
|| הִרְשָׁה (512) פ״י permettre, autoriser
הַרְשֵׁנִי לְהַזְכִּירְךָ permettez-moi de vous rappeler
אֲנִי מַרְשֶׁה לְעַצְמִי לְ־ je prends la liberté de
הַחַיָּל הֻרְשָׁה לְהִכָּנֵס le soldat fut autorisé à entrer
משפט (ייפה כוח־פ׳) habiliter, mandater
רָשׁוּי, רְשׁוּיָה ת autorisé, habilité, breveté
רִשּׁוּי (—) ז licence *f*, autorisation *f*
מִשְׂרַד־רִשּׁוּי ז bureau *m* des licences
רָשׁוּל, רְשׁוּלָה ת (מרושל) négligé, désordonné
|| (איטי) négligent, traînant, lent
רְשׁוּלוֹת תה״פ négligemment
רִשּׁוּל (51) ז négligence *f*, relâchement *m*
רָשׁוּם, רְשׁוּמָה ת inscrit, noté, enregistré
מִכְתָּב רָשׁוּם lettre recommandée
|| (חשוב) important
אֲנָשִׁים רְשׁוּמִים personnages importants
רִשּׁוּם (51) ז inscription *f*, enregistrement *m*
רִשּׁוּם־קַרְקָעוֹת cadastre *m*
רִשּׁוּם־תּוֹשָׁבִים état-civil *m*
|| (שרטוט) dessin *m*, esquisse *f*, croquis *m*
(ציור ספרותי) esquisse, ébauche *f*
|| (סימן) signe *m*, marque *f*, empreinte *f*

רְשׁוּמוֹ נִכָּר — laisser des traces, faire impression
רְשׁוּמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — enregistrement (sur disque *ou* bande) *m*
|| רְשׁוּמוֹת נ״ר — chronique *f*, journal *m*
|| (ארכיבים) — archives *fpl*
דּוֹרְשֵׁי־רְשׁוּמוֹת ז״ר — exégètes *mpl*
(עיתון רשמי) — journal officiel
רָשׁוֹן (30) ז — espèce *f* de sauterelles
רָשׁוּף, רְשׁוּפָה ת — étincelant, flamboyant
רִשּׁוּף (51) ז — scintillement *m*, étincellement *m*
רִשּׁוּשׁ (41) ז — motte *f* de terre, glèbe *f*
רִשּׁוּשׁ (51) ז — destruction *f*, ruine *f*
1. רָשׁוּת (נס׳ רְשׁוּת־; ר׳ רָשֻׁיּוֹת) נ — autorité *f*, pouvoir *m*
הָרָשׁוּת הַמֻּסְמֶכֶת — l'autorité compétente
רָשׁוּת מְקוֹמִית — municipalité *f*
רְשׁוּת־הַשִּׁדּוּר — office *m* de la radiodiffusion
רָשׁוּת מְחוֹקֶקֶת — pouvoir législatif
רָשׁוּת מְבַצַּעַת — pouvoir exécutif
רָשׁוּת שׁוֹפֶטֶת — pouvoir judiciaire
מְקֹרָב לָרָשׁוּת — en bons termes avec le pouvoir, bien en cour
|| דת שְׁתֵּי־רָשֻׁיּוֹת — dualisme *m*
2. רָשׁוּת (—) נ (עוני) — pauvreté *f*, misère *f*
רָשׁוּת, רְשׁוּתָה ת — en forme de filet, grillagé
רְשׁוּת (45) נ (היתר) — permission *f*, autorisation *f*
נָטַל רְשׁוּת — demander la permission
בִּרְשׁוּתְכֶם — avec votre permission
|| (חופש־פעולה) — liberté *f*, possibilité *f*, faculté *f*
רְשׁוּת וְלֹא חוֹבָה — facultatif et non obligatoire
|| (פקודה) — ordre *m*, disposition *f*
הֶעֱמִיד ד״מ לִרְשׁוּת־פ׳ — mettre qch à la disposition de qn
אֲנִי לִרְשׁוּתְךָ — je suis à vos ordres
עוֹמֵד בִּרְשׁוּת־עַצְמוֹ — indépendant
|| (בעלות) — propriété *f*, possession *f*, domaine *m*
הַסֵּפֶר בִּרְשׁוּתִי — je possède le livre
רְשׁוּת־הַיָּחִיד — domaine privé
רְשׁוּת־הָרַבִּים — domaine public
רִשּׁוּת (51) ז — fixation *f* d'un grillage
|| (ציור רשת) — quadrillage *m*
רִשָּׁיוֹן (22) ז — permis *m*. licence *f*
רִשְׁיוֹן־נְהִיגָה — permis de conduire
הוֹצִיא רִשָּׁיוֹן — délivrer un permis
רָשִׁיל, רְשִׁילָה ת — négligé, indifférent
רְשִׁימָה (201) נ — liste *f*, registre *m*
רְשִׁימַת־מְחִירִים — prix courant, tarif *m*
|| (כתיבה) — rédaction *f*, enregistrement *m*
רְשִׁימַת־דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — rédaction d'un rapport
דִּבֵּר בְּלִי־רְשִׁימוֹת — parler sans notes
|| (מאמר קצר) — notice *f*, entrefilet *m*
רָשִׁישׁ, רְשִׁישָׁה ת — faible, chétif
רְשִׁישׁוּת (48) נ — faiblesse *f*, indolence *f*
רָשַׁל (301) פ״ע — être faible
|| נִרְשַׁל (391) פ״ע — s'affaiblir, se relâcher
|| רִשֵּׁל (432) פ״י — affaiblir, amollir, atténuer
|| הִתְרַשֵּׁל (466) פ״ע — se montrer négligent
הִתְרַשְּׁלוּ יָדָיו — se décourager
הִתְרַשֵּׁל בַּעֲבוֹדָה — bâcler son travail
רָשֵׁל, רְשֵׁלָה ת — faible, indolent
רֶשֶׁל (—) ז או רִשְׁלוּת (—) נ — faiblesse *f*
רַשְׁלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme négligent *ou* nonchalant
רַשְׁלָנוּת (46) נ — négligence *f*, nonchalance *f*
רַשְׁלָנִי, ־נִית ת — négligent, nonchalant
רָשַׁם (301) פ״י (כתב) — écrire, inscrire, noter
רָשַׁמְתִּי לְפָנַי — j'ai pris bonne note
רָשַׁם יֶלֶד לְבֵית־סֵפֶר — inscrire un enfant à une école
רָשַׁם דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — rédiger un rapport
(שירטט) — dessiner, tracer
|| נִרְשַׁם (391) פ״ע — être noté, s'inscrire
(שורטט) — être dessiné, être tracé
|| רִשֵּׁם (432) פ״י — dessiner, tracer, noter
|| הִתְרַשֵּׁם (466) פ״ע — être impressionné
|| הִרְשִׁים (498) פ״י — impressionner
רֶשֶׁם (166) ז (רישום) — écriture *f*, notation *f*
|| (רושם) — impression *f*
רִשְׁמֵי־מַסָּע — impressions de voyage

רֹשֶׁם (191) ז (סימן)	signe *m*, marque *f*
‖ (השפעה)	impression *f*
עָשָׂה רֹשֶׁם	faire impression
רַב־רֹשֶׁם	impressionnant
יָצַר רֹשֶׁם מַטְעֶה	donner une fausse impression
רַשָּׁם (90) ז	greffier *m*
רַשַּׁם־נִשּׂוּאִים	officier *m* de l'état-civil
‖ (מכשיר) רַשַּׁם־לֵב	cardiographe *m*
רִשְׁמִי, ־מִית ת	officiel
הוֹדָעָה רִשְׁמִית	communiqué officiel
‖ רִשְׁמִית תה"פ	officiellement
רִשְׁמִיּוּת (48, בלי ר') נ	caractère officiel
רַשְׁמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	greffier *n*
רַשְׁמְקוֹל (ר' ־לִים) ז	magnétophone *m*
רְשֹׁמֶת (256) נ	signalement *m*
רָשַׁע (331, בינוני רָשָׁע) פ"ע	faire le mal
‖ (יצא חייב)	être reconnu coupable
‖ הִתְרַשַּׁע (477) פ"ע	s'habituer au mal
(התראה כרשע)	se faire passer pour coupable
‖ הִרְשִׁיעַ (504) פ"י (חייב בדין)	déclarer coupable, incriminer
פ"ע (התנהג כרשע)	faire le mal
° מַרְשִׁיעֵי־בְּרִית	ceux qui trahissent l'alliance, apostats *mpl*
רָשָׁע, רְשָׁעָה ת	méchant, vicieux, criminel
רָשָׁע מְרֻשָּׁע	méchant de la pire espèce
‖ (חייב בדין)	coupable
רֶשַׁע (179, בלי ר') ז	méchanceté *f*, crime *m*
מֹאזְנֵי־רֶשַׁע ז"ז	balance frauduleuse
רִשְׁעָה (207, בלי ר') נ	méchanceté *f*, impiété *f*
רִשְׁעוּת (45) נ	méchanceté *f*, cruauté *f*
רִשְׁעִית (17) נ	femme méchante, mégère *f*
רִשְׁעֲנִי, ־נִית ת	méchant, criminel
רָשַׁף (301) פ"ע	brûler, flamber, étinceler
‖ נִרְשַׁף (391) פ"ע	s'enflammer, s'embraser
‖ רִשֵּׁף (432) פ"י	brûler, enflammer
‖ הִתְרַשֵּׁף (466) פ"ע	brasiller, scintiller
‖ הִרְשִׁיף (498) פ"י	faire des étincelles, allumer
רֶשֶׁף (165) ז (גחלת)	charbon ardent, braise *f*

רִשְׁפֵּי־אֵשׁ	charbons incandescents
‖ (ניצוץ)	étincelle *f*, éclair *m*
בְּנֵי־רֶשֶׁף ז"ר	étincelles
‖(שלהבת)	flammc *f*
רֶשֶׁף אֲחוֹרִי	retour *m* de flamme
‖ (מגפה)	fièvre *f*, peste *f*, fléau *m*
רִשְׁרוּשׁ (51) ז	bruissement *m*, murmure *m*, froufrou *m*
רִשְׁרוּשׁ־עָלִים	bruissement de feuilles
רִשְׁרוּשׁ בַּלֵּב	souffle *m* au coeur
רִשְׁרוּשִׁי, ־שִׁית ת	bruissant
רִשְׁרֵשׁ (460) פ"ע	bruire, froufrouter
מְרַשְׁרְשִׁים	argent *m* en billets
‖ הִתְרַשְׁרֵשׁ (494) פ"ע	faire entendre un bruissement
רַשְׁרְשָׁנִי, ־נִית ת	bruissant
רָשֵׁשׁ, רְשֵׁשָׁה ת	faible
רֶשֶׁשׁ (166) ז	motte *f* de terre
רִשֵּׁשׁ (432) או רוֹשֵׁשׁ (455) פ"י	détruire, ruiner
רָשֹׁת, רְשֻׁתָּה ת	rétiforme
1. רֶשֶׁת (165, ר' רְשָׁתוֹת, רִשְׁתּוֹת־) נ	filet *m*, rets *m*
טָמַן רֶשֶׁת לִפְ'	tendre un piège à qn
נִלְכַּד בְּרֶשֶׁת־פְּ'	être pris au piège de qn
‖ (שבכה)	grillage *m*, treillis *m*
‖ (מערכת)	réseau *m*
רֶשֶׁת־מְסִלּוֹת־בַּרְזֶל	réseau ferroviaire
רֶשֶׁת־בָּתֵּי־סֵפֶר	réseau scolaire
רֶשֶׁת־טֶלֶוִיזְיָה	chaîne *f* de télévision
2. רֶשֶׁת ← 1. יָרַשׁ	
רַשָּׁת (90) ז	fabricant *m* de filets
רִשֵּׁת (432 ת) פ"י	couvrir d'un filet, grillager
(צייר משבצות)	quadriller
‖ הִתְרַשֵּׁת (466 ת) פ"ע	s'entrelacer
‖ הִרְשִׁית (498 ת) פ"י ספורט	mettre (le ballon) dans le filet
רִשְׁתִּי, ־תִּית ת	rétiforme, réticulaire
רִשְׁתִּית (ר' ־תִּיּוֹת) נ אנטום	rétine *f*
דַּלֶּקֶת־הָרִשְׁתִּית	rétinite *f*
רִתָּה (453) פ"ע (חס)	être indulgent, compatir
‖ פ"י (איחל)	voir d'un bon oeil

אֲנִי מְרַתֶּה לוֹ אֶת־עָשְׁרוֹ	je ne suis pas jaloux de sa richesse
רָתוּחַ, רְתוּחָה ת	bouillant, bouilli
רִתּוּחַ (44, בלי ר') ז	ébullition *f*
רָתוּי, רְתוּיָה ת	convenable, digne
רִתּוּי (51) ז (סלחנות)	clémence *f*, indulgence *f*
‖ (היסוס)	hésitation *f*, timidité *f*
רִתּוּךְ (51) ז טכנ	soudage *m*, soudure *f*
רִתּוּם (51) ז	harnachement *m*, attelage *m*
רָתוּעַ, רְתוּעָה ת	hésitant, réticent
רָתוּק, רְתוּקָה ת	lié, attaché, retenu sur place
רָתוּק לְמִטָּתוֹ	cloué au lit
רִתּוּק (51) ז	attachement *m*, enchaînement *m*
(הצמדה)	attachement, liaison *f*, retenue *f*
רִתּוּק לִמְקוֹם־עֲבוֹדָה	astreinte *f* à un lieu de travail
צו־רִתּוּק ז	mobilisation *f* sur place
‖ צבא	consigne *f*
רַתּוֹק (21) ז	chaîne *f*
רַתּוּקָה או רְתוּקָה (201) נ	chaîne *f*
‖ (באנייה) רְתוּקוֹת	amarres *fpl*
רִתּוּת (51) ז	tremblement *m*, frisson *m*
רָתַח (329) פ"ע	bouillir, bouillonner
בהש (כעס)	être furieux
‖ נִרְתַּח (399) פ"ע	être en ébullition
בהש	se mettre en fureur
‖ רִתַּח (440) פ"י	faire bouillir
בהש	mettre en fureur
‖ הִתְרַתֵּחַ (477) פ"ע	se mettre en fureur
‖ הִרְתִּיחַ (505) פ"י	faire bouillir, échauffer
בהש	échauffer, mettre en fureur
הִרְתִּיחַ אֶת־דַּם־פ'	échauffer le sang à qn
פ"ע	arriver à ébullition
רֶתַח (179) ז (תבשיל רותח)	mets bouillant
‖ (רתיחה)	ébullition *f*
בהש (התרגשות)	irritation *f*, fureur *f*
כֵּלַי רְתָחִים רְתָחִים	je bous de colère
רֹתַח (רְתַח־, רָתְחוֹ; בלי ר') ז	irritation *f*
רִתְחָא (—) ז ארמית	colère *f*, fureur *f*
בְּעִדָּנָא דְּרִתְחָא	dans un moment de fureur
רִתְחָה (242, בלי ר') נ	ébullition *f*
‖ בהש (כעס)	colère *f*, fureur *f*
רִתְחוֹן (38, בלי ר') ז	ébullition *f*
רַתְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme coléreux
רַתְחָנוּת (46) נ	irascibilité *f*
רַתְחָנִי, ־נִית ת	coléreux, irascible
רִתְיוֹן (21, בלי ר') ז	clémence *f*, indulgence *f*
רְתִיוּת (—) נ	attitude accommodante
רְתִיחָה (201) נ	bouillonnement *m*
פיס נְקֻדַּת־רְתִיחָה נ	point *m* d'ébullition
‖ (תסיסה)	fermentation *f*
‖ בהש (התרגשות)	colère *f*, fureur *f*
רְתִיחוּת (48) נ	agitation *f*, énervement *m*
רָתִיךְ, רְתִיכָה ת	soudable
רְתִיכוּת (48) נ	soudabilité *f*
רְתִימָה (201) נ	attelage *m*
רַתְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme indulgent
רַתְיָנוּת (46) נ	indulgence *f*
רְתִיעָה (201) נ	réticence *f*, répugnance *f*
‖ צבא (בכלי־נשק)	recul *m*
רְתִיקוּת (48) נ	attachement *m*, attrait *m*
בהש בִּרְתִיקוּת	avec fascination
רָתִית, רְתִיתָה ת	tremblant, frémissant
רְתִיתָה (201) נ	tremblement *m*, frisson *m*
רֶתֶךְ (165) ז	soudure *f*
רַתָּךְ (90) ז	soudeur *m*
רִתֵּךְ (432) פ"י	souder
‖ הִתְרַתֵּךְ (466) פ"ע	se souder, être soudé
רַתָּכוּת (46) נ	soudure *f*, travail *m* du soudeur
רָתַם (303) פ"י	atteler
רָתַם עֲגָלָה לְסוּס	atteler un cheval à une voiture
רָתַם אֶת־פ' לְמִבְצָע	atteler qn à une tâche
‖ (שם ריתמה על־)	harnacher
‖ נִרְתַּם (390) פ"ע	être attelé
נִרְתַּם לִפְעֻלָּה	s'atteler à une tâche
רֹתֶם (191) ז צמח	genêt *m*
גַּחֲלֵי־רְתָמִים נ"ר	braise *f* de genêts
הֶאֱכִיל גַּחֲלֵי־רְתָמִים	causer des ennuis à
רִתְמָה (242) נ	harnais *m*, harnachement *m*
‖ צבא רִתְמַת־מַצְנֵחַ	ceinture *f* de parachute
רָתַע (329) פ"ע	reculer

|| נִרְתַּע (399 פ״ע reculer, hésiter, être effrayé
נִרְתַּע לַאֲחוֹרָיו faire un bond en arrière
|| הִתְרַתַּע (477 פ״ע reculer, s'effrayer
|| הִרְתִּיעַ (505 פ״ע reculer, battre en retraite
פ״י (הזיז) faire bouger, faire reculer
בהש détourner (d'une intention), dissuader
עֹנֶשׁ מַרְתִּיעַ punition *f* exemplaire
רֶתַע (179 ז recul *m*, reculade *f*
|| צבא תּוֹתָח ז לֹא־רֶתַע canon *m* sans recul
רִתֵּף (432 פ״י mettre en cave, encaver
1. **רָתַק** (303 פ״י frapper, heurter
|| נִרְתַּק (390 פ״ע être lié, être attaché
|| רִתֵּק (432 פ״י attacher, retenir sur place
רִתֵּק לְמִטָּתוֹ retenir au lit
רִתֵּק אֶת־הַצּוֹפִים fasciner les spectateurs
|| הִתְרַתֵּק (466 פ״ע s'enchaîner
|| הִרְתִּיק (499 פ״י frapper, cogner
2. [רתק] נִרְתַּק (390 פ״ע (נקרע) se rompre
רֶתֶק (166 ז (כבל) corde *f*, chaîne *f*
|| (מהדק) agrafe *f*
|| (ריתוק) attachement *m*, confinement *m*
רַתַּקְתָּק (91 ז chaînette *f*
רֶתֶת (—) ז tremblement *m*, frayeur *f*
רָתַת (308 ת) פ״ע trembler, frémir
|| נִרְתַּת (390 ת) פ״ע être saisi de tremblement
|| רִתֵּת (432 ת) פ״ע trembler, frissonner
פ״י faire trembler, effrayer
|| הִרְתִּית (499 ת) פ״ע trembler, frissonner
פ״י faire trembler, faire frissonner
רֶתֶת (—) ז רפא frisson *m*
רַתְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש homme hésitant
רַתְתָנוּת (46 נ hésitation *f*, timidité *f*

שׁ (שִׁין) או שׂ (שִׂין) — *chîn ou sîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ש' — [valeur numérique:] 300
שֶׁ־ (במקרא גם שַׁ־, שֶׁ־) מילת־זיקה — qui, que, lequel
הָאִישׁ שֶׁכָּתַב לִי — l'homme qui m'a écrit
הַדְּבָרִים שֶׁאָמַרְתָּ — les paroles que tu as dites
הַבַּיִת שֶׁאֲנִי גָּר בּוֹ — la maison où j'habite
הַיְלָדִים שֶׁאִתָּם שִׂחַקְתִּי — les enfants avec qui j'ai joué
הָרְחוֹב שֶׁמִּמּוּל — la rue d'en face
‖ מ"ח — que
יָדַעְתִּי שֶׁתָּבוֹא — je savais que tu viendrais
עַד שֶׁ־ — jusqu'à ce que
כְּשֶׁ־ — quand, lorsque
כְּשֶׁרָאִיתִי אוֹתוֹ — quand je le vis
לִכְשֶׁאֶפָּנֶה — quand j'aurai le temps
מִשֶּׁ־ — depuis que
מִשֶּׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ — depuis que le Temple est détruit
‖ (נימוק) שֶׁ־ או לְפִי שֶׁ־ — car, parce que
שָׂא, שְׂאוּ, שְׂאִי ← נָשָׂא
שָׁאַב (326) פ"י — puiser, pomper
‖ (ספג) — absorber, aspirer
אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת — aimant *m*
בהש שָׁאַב נַחַת — tirer de la satisfaction
‖ נִשְׁאַב (397) פ"ע — être puisé, être pompé
‖ שִׁאֵב (438) פ"י — puiser, pomper
‖ הִשְׁתָּאֵב (475) פ"ע — être vidé, être mis à sec
‖ הִשְׁאִיב (502) פ"י — remplir (d'eau)
בהש (השפיע) — verser en abondance
שָׁאָב (100) ז — porteur *m* d'eau
שַׁאֲבָק (92) ז — aspirateur *m*
שָׁאַג (326) פ"ע — rugir
‖ הִשְׁתָּאֵג (475) פ"ע — se mettre à rugir
‖ הִשְׁאִיג (502) פ"י — faire rugir
פ"ע — rugir
שַׁאַג (152) ז או שְׁאָגָה (216) נ — rugissement *m*
‖ בהש — cris *mpl*, plaintes *fpl*
שַׁאֲגָנִי, ־נִית ת — rugissant
1. שָׁאָה (350) פ"ע (שמם) — être désert, être désolé
‖ נִשְׁאָה (407) פ"ע — tomber dans la désolation
‖ הִשְׁתָּאָה (481) פ"ע — être stupéfait, être étonné
‖ הִשְׁאָה (509) פ"י — dévaster, ruiner
2. שָׁאָה (350) פ"ע (רעש) — être tumultueux
‖ נִשְׁאָה (407) פ"ע — être en fureur, s'agiter
שָׁאוּב (31) ז — seau *m*
שְׁאוּבָה ← שׁוֹאֵבָה
שָׁאוּי, שְׁאוּיָה ת — désert, abandonné
שְׁאוֹל (—) נ — enfers *mpl*, séjour *m* des morts
שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה — profondeurs *fpl* de la tombe
חֶבְלֵי־שְׁאוֹל ז"ר — les affres *fpl* de l'enfer
יָרַד שְׁאוֹלָה — descendre chez les morts
שָׁאוּל ש"פ ז — Saül *m*
שָׁאוּל, שְׁאוּלָה ת — emprunté
מִלָּה שְׁאוּלָה — mot *m* d'emprunt
שָׁאוֹן (30) ז — tumulte *m*, bruit *m*
שְׂאוֹר (—) ז — levain *m*, levure *f*
בהש שְׂאוֹר שֶׁבָּעִסָּה — le ferment de la pâte, l'élément actif
שְׁאָט (—) ז — mépris *m*, répugnance *f*
שְׁאָט־נֶפֶשׁ — indignation *f*
שָׁאַט (326, בינוני שָׁאט) פ"י — mépriser, dédaigner

שְׁאִיבָה (201) נ — puisage *m*, pompage *m*
‖ (ספיגה) — absorption *f*, aspiration *f*
‖ בהש שְׁאִיבַת־יְדִיעוֹת — action *f* de recueillir des informations
שְׁאִיגָה (201) נ — rugissement *m*
שְׁאִיָּה (202) נ — désolation *f*, ruine *f*
שְׁאִילָה (201) נ (השאלה) — emprunt *m*
בהש שְׁאִילַת־מִלִּים — emprunt de mots
‖ (בקשת־תשובה) — question *f*, interrogation *f*
שְׁאִילַת־שָׁלוֹם — salutation *f*
שְׁאִיפָה (201) נ — aspiration *f*
טכנ צִנּוֹר־שְׁאִיפָה ז — tuyau *m* d'arrivée
‖ בהש — désir *m*, tendance *f*
שְׁאִיפָה לִגְדוֹלוֹת — ambition *f*
שְׁאִיפַת־הַגְּאֻלָּה — la nostalgie de la délivrance
שְׁאִיר (15) ז — survivant *m*
קִצְבַּת־שְׁאִירִים נ — pension *f* de la veuve et des orphelins
שָׁאַל (326) פ״י — demander, poser une question
שָׁאַל אֶת־פִּי־פְּ׳ — interroger qn
שָׁאַל בָּרוֹפֵא — consulter un médecin
שָׁאַל בִּשְׁלוֹם־פְּ׳ — demander des nouvelles de qn
שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל — incapable de questionner
‖ (ביקש) — demander, solliciter
שָׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת — souhaiter la mort
‖ (לקח בהשאלה) — emprunter
‖ נִשְׁאַל (397) פ״ע — être interrogé
הַשְּׁאֵלָה שֶׁנִּשְׁאַלְתָּ — la question qu'on t'a posée
נִשְׁאֲלָה הַשְּׁאֵלָה — la question se pose
נִשְׁאַל לְחָכָם — consulter un sage
°(ביקש רשות) — prendre congé
‖ שִׁאֵל (435) פ״י — s'enquérir, s'informer
שִׁאֵל עַל־הַפְּתָחִים — mendier
‖ הִשְׁאִיל (502) פ״י — prêter
(מלה) — employer métaphoriquement
שְׁאֵלָה (229) נ — question *f*
שָׁאַל (או הִצִּיג) שְׁאֵלָה — poser une question
שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת — questions et réponses
סִימַן־שְׁאֵלָה ז — point *m* d'interrogation
שְׁאֵלַת־תָּם — question naïve
‖ (בעיה) — question, problème *m*
שְׁאֵלַת־הַמִּעוּטִים — la question des minorités
‖ (בקשה) — demande *f*
שְׁאֵלוֹן (21) ז — questionnaire *m*
שְׁאֶלְתָּה (ר׳ ־תוֹת) נ — interpellation *f*
‖ דת שְׁאֶלְתוֹת — consultations *fpl*
שְׁאוֹן (—) ז — bruit *m*, tumulte *m*
שָׁאַן (326 נ) פ״ע — être bruyant, faire du tapage
‖ שֵׁאֵן (438 נ) פ״ע — faire du tapage
שָׁאנֵי (—) ת ארמית — différent
שָׁאנֵי הָתָם — dans ce cas-là c'est autre chose
שַׁאֲנָן (98) ז (רעש) — bruit *m*, tumulte *m*
שַׁאֲנָן, ־נַנָּה ת (שלו) — calme, paisible, serein
‖ (אדיש) — indifférent, insouciant
‖ שַׁאֲנָן או ־נַנּוֹת תה״פ — tranquillement
יָשְׁבוּ שַׁאֲנָן — mener une existence paisible
שַׁאֲנַן (ר׳ ־נַנוּ, רק בעבר) פ״ע — vivre paisiblement
‖ שְׁאֲנֵן (460 נ) פ״י — rassurer, tranquilliser
‖ הִשְׁתַּאֲנֵן (493 נ) פ״ע — rester insouciant
שַׁאֲנַנּוּת (47) נ — sérénité *f*, insouciance *f*
שְׁאָף (152, בלי ר׳) ז — désir *m*, idéal *m*
1. שָׁאַף (326) פ״י (אויר) — aspirer, respirer
שָׁאַף רוּחַ — humer l'air, inspirer
נָשַׁם וְשָׁאַף — haleter
‖ (השתוקק) — désirer, aspirer à
שָׁאַף לִגְדוֹלוֹת — avoir de grandes ambitions
‖ נִשְׁאַף (397) פ״ע — être aspiré, être absorbé
‖ הִשְׁאִיף (502) פ״י — faire respirer
רפא — inhaler
2. שָׁאַף (326) פ״י (דרס) — piétiner
שַׁאֲפוּף (41) ז — reniflement *m*
שַׁאֲפָן או שְׁאַפְתָּן (ר׳ ־נִים) ז — ambitieux *m*
שַׁאֲפָנוּת או שְׁאַפְתָּנוּת (46) נ — ambition *f*
שַׁאֲפָנִי או שְׁאַפְתָּנִי, ־נִית ת — ambitieux
שְׁאָר (—) ז — le reste, les autres
בֵּין־הַשְּׁאָר — entre autres
וְכָל־הַשְּׁאָר — et tout le reste
יְהוּדִי שֶׁל־שְׁאָר־יְמוֹת־הַשָּׁנָה — juif ordinaire
עממי וּשְׁאָר־יְרָקוֹת — et cetera
‖ שְׁאָר־רוּחַ — esprit *m*

שְׁאֵר (119) ז (בשר) — chair *f*, corps *m*
בהש עָכַר שְׁאֵרוֹ — se faire du tort à soi-même
|| (מזון) — nourriture *f*
|| (קרוב־משפחה) — parent *m*
שְׁאֵר־בָּשָׂר — proche parent
שָׁאַר (326) פ"ע — rester
|| נִשְׁאַר (397) פ"ע — rester, demeurer
נִשְׁאַר בַּחַיִּים — survivre
נִשְׁאַר רָעֵב — rester sur sa faim
נִשְׁאַר חַיָּב — rester débiteur
נִשְׁאַר כִּתָּה — redoubler (sa classe)
|| הִשְׁתָּאֵר (475) פ"ע — rester, demeurer, survivre
|| הִשְׁאִיר (502) פ"י — laisser de reste
הִשְׁאִיר אַחֲרָיו אַלְמָנָה — laisser une veuve
לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד — ne pas laisser de vestiges
שִׁאֵר (438) פ"י — faire lever (la pâte)
שְׁאֵרָה (שְׁאֵרַת־; ר' שְׁאֵרוֹת, שַׁאֲרוֹת־) נ — parente *f*
שַׁאֲרַת־בָּשָׂר — proche parente
שַׁאֲרָה (238) נ — inceste *m*
שְׁאֵרוּת (48) נ — parenté *f*
שְׁאֵרִית (17) נ — reste *m*
שְׁאֵרִית־הַפְּלֵטָה — les survivants *mpl*
בִּשְׁאֵרִית־כֹּחוֹ — avec le reste de ses forces
מֵי־שְׁאֵרִיּוֹת ז"ר — eaux résiduaires *ou* résiduelles
שֵׁם וּשְׁאֵרִית — un souvenir et des successeurs
|| מתמט — reste (d'une division)
מִסְפָּרִים שְׁוֵי־שְׁאֵרִית — nombres congrus
שְׁאֵת (—) נ — ruine *f*, ravage *m*
שְׂאֵת, שְׂאֵת ← נָשָׂא
שְׂאֵת (119, בלי ר') נ — grandeur *f*, vigueur *f*
בְּיֶתֶר־שְׂאֵת — avec plus de vigueur
|| (תפיחה) — enflure *f*, tumeur *f*
שָׂב, שָׂבָה ש — vieillard *n*, grison *n*
שָׁב, שָׁבָה ת — qui revient, qui rentre
עוֹבְרִים וְשָׁבִים — passants *mpl*
חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב — compte courant
|| (חוזר בתשובה) — repenti, pénitent
שֵׁב, שְׁבוּ, שְׁבִי ← יָשַׁב
שְׁבָא ש"פ נ (ארץ) — Saba (pays d'Arabie) *m*
מַלְכַּת־שְׁבָא — la reine de Saba

שַׁבַּאי (62) ז — ravisseur *m*, geôlier *m*
שְׁבָב (88) ז — éclat (de bois *ou* de métal) *m*, copeau *m*
1. שִׁבֵּב (432) פ"י (הקציע) — raboter
|| בהש (הכניע) — châtier, dompter
2. שִׁבֵּב ← [שוב]
שָׁבָה (347) פ"י — faire prisonnier (de guerre)
בהש שָׁבָה אֶת־לֵב־פ' — captiver, charmer
|| נִשְׁבָּה (408) פ"ע — être fait prisonnier
|| הִשְׁבָּה (508) פ"י — faire emmener en captivité
שְׁבוֹ (—) ז — agate *f*
שִׁבּוּב (51) ז — rabotage *m*
שִׁבּוּחַ (9) ז — amélioration *f*, amendement *m*
1. שִׁבּוּט (51) ז (חביטה) — battage *m*
2. שִׁבּוּט (51) ז דג — turbot *m*
שָׁבוּי, שְׁבוּיָה ת — prisonnier (de guerre), captif
שְׁבוּי־מִלְחָמָה — prisonnier de guerre
מַחֲנֵה־שְׁבוּיִים ז — camp *m* de prisonniers
פִּדְיוֹן־שְׁבוּיִים ז — rachat *m* de prisonniers
|| בהש — captivé, charmé
שָׁבוּס, שְׁבוּסָה ת — coiffé d'un bandeau
שָׂבוּעַ, שְׂבוּעָה ת — rassasié
שָׁבוּעַ (שְׁבוּעַ־; ר' שָׁבוּעוֹת, שְׁבוּעוֹת־) ז — semaine *f*
סוֹף־שָׁבוּעַ ז — week-end *m*, fin *f* de semaine
חַג־הַשָּׁבוּעוֹת ז — la Pentecôte
שְׁבוּעַיִם — deux semaines, une quinzaine
שְׁבוּעָה (201) נ — serment *m*
שְׁבוּעַת־אֱמוּנִים — serment d'allégeance
שְׁבוּעַת־שֶׁקֶר — faux serment, parjure *m*
הֵעִיד בִּשְׁבוּעָה — témoigner sous la foi du serment
שְׁבוּעוֹן (21) ז — hebdomadaire (journal) *m*
דּוּ־שְׁבוּעוֹן — bimensuel *m*
שָׁבוּעוֹת ← שָׁבוּעַ
שְׁבוּעִי, ־עִית ת — hebdomadaire
דּוּ־שְׁבוּעִי — bimensuel
1. שָׁבוּץ, שְׁבוּצָה ת (משובץ) — enchâssé, encastré
2. שָׁבוּץ, שְׁבוּצָה ת רפא — apoplectique
שִׁבּוּץ (51) ז — enchâssement *m*, encastrement *m*
|| בהש (שילוב) — insertion *f*, mise *f* en place
(של־עובדים) — échelonnement *m*

שִׁבּוּצִי, ־צִית ת (סיגנון)	de mosaïque
שִׁבּוּק (51) ז	congédiement *m*, répudiation *f*
שָׁבוּר, שְׁבוּרָה ת	brisé, cassé
קַו שָׁבוּר	ligne brisée
שָׁבוּר וְרָצוּץ	éreinté, harassé
שִׁבּוּר (51) ז	fracture *f*, rupture *f*
בהש שִׁבּוּר־הָאֹזֶן	accoutumance *f* de l'oreille, facilité *f* de compréhension
שִׁבּוּשׁ (51) ז	dérangement *m*, confusion *f*
שִׁבּוּשׁ־דְּרָכִים	endommagement *m* des routes
‖ (שגיאה)	faute *f*, erreur *f*, bévue *f*
שִׁבּוּשֵׁי־כְתִיב	fautes d'orthographe
1. שְׁבוּת (45, בלי ר') נ	retour *m*, restauration *f*
° שָׁב שְׁבוּת־פ'	rétablir la situation de qn
חֹק־הַשְּׁבוּת ז	loi *f* du Retour (Israel 1950)
2. שְׁבוּת (—) ז דת	prescription (rabbinique) *f* concernant le repos sabbatique
1. שָׁבַח (329) פ"ע (השתפר)	s'améliorer
‖ נִשְׁבַּח (401) פ"ע	s'améliorer
‖ שִׁבַּח (440) פ"י (שיפר)	améliorer
שִׁבַּח אֶת־הַקַּרְקַע	amender le sol
(הילל)	louer, faire l'éloge de
‖ הִשְׁתַּבַּח (477) פ"ע (השתפר)	s'améliorer
(התהלל)	être loué, être glorifié
(הילל את־עצמו)	se glorifier, se vanter
‖ הִשְׁבִּיחַ (505) פ"י (שיפר)	améliorer, amender
פ"ע	s'améliorer
2. שָׁבַח (440) פ"י (השקיט)	apaiser, calmer
‖ הִשְׁבִּיחַ (505) פ"י	apaiser, calmer
שֶׁבַח (179) או שְׁבָח (89) ז (שיפור)	amélioration *f*
שֶׁבַח־מְקַרְקְעִים	amendement *m* du sol
מַס־שֶׁבַח ז	taxe *f* de plus-value
‖ (יתרון)	avantage *m*, mérite *m*
‖ (תהילה)	louange *f*, éloge *m*
שֶׁבַח לָאֵל!	Dieu soit loué!
טַעַם ז לְשֶׁבַח	nuance *f* favorable
צִיּוּן ז לְשֶׁבַח	mention élogieuse
צבא צִיּוּן לְשֶׁבַח	citation *f*
סִפֵּר בְּשִׁבְחוֹ שֶׁל־פ'	faire l'éloge de qn
שְׁבָחָה (215) נ	louange *f*, éloge *m*
שַׁבְחָנִי, ־נִית ת	laudatif, élogieux, louangeux
שְׁבָט (—) ז	Chevât (5e mois de l'année juive: janvier / février) *m*
שָׁבַט (303) פ"י	frapper, battre
‖ נִשְׁבַּט (389) פ"ע	être frappé, être battu
שֵׁבֶט (182) ז	bâton *m*, verge *f*
שֵׁבֶט־בַּרְזֶל	barre *f* de fer
הֶעֱבִיר תַּחַת־הַשֵּׁבֶט	faire passer sous sa houlette
בהש שֵׁבֶט־הַבִּקֹּרֶת	critique rigoureuse
לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד	pour le meilleur ou pour le pire
מָשַׁךְ בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר	manier la plume
‖ (שרביט)	sceptre *m*
‖ (ענף)	branche *f*, rameau *m*
בהש (קבוצת־משפחות)	tribu *f*
עֲשֶׂרֶת־הַשְּׁבָטִים	les dix tribus
שַׁבְטְבַט (91) ז צמח	prêle *f*
שַׁבְטוּט (51) ז	ramille *f*, scion *m*
שִׁבְטִי, ־טִית ת	tribal, de tribu
שִׁבְטִיּוּת (47, בלי ר') נ	tribalisme *m*, mode de vie tribal
שְׁבִי (6, בלי ר') ז	captivité *f*
לָקַח בַּשְּׁבִי	emmener en captivité
הָלַךְ (או נָפַל) בַּשְּׁבִי	être fait prisonnier
בהש הָלַךְ שְׁבִי אַחֲרֵי־	se laisser captiver par
‖ (השבויים)	les captifs *mpl*
שְׁבִיב (1) ז	étincelle *f*
שִׁבְיָה (207, בלי ר') נ	captivité *f*
‖ (השבויים)	les captifs *mpl*
שְׁבִיָּה (202) נ	capture (de prisonniers) *f*
‖ (שבויה)	captive *f*
שָׁבִיט (15) או כּוֹכַב־שָׁבִיט ז אסטר	comète *f*
שְׁבִיל (1) ז	chemin *m*, sentier *m*
בהש שְׁבִיל־הַזָּהָב	le juste milieu
‖ אסטר שְׁבִיל־הֶחָלָב	la voie lactée
‖ (בתסרוקת)	raie (dans les cheveux) *f*
‖ ← בִּשְׁבִיל־	
שְׁבִילָה (201) נ	raie (dans les cheveux) *f*
שָׁבִיס (15) ז	coiffe *f*, bandeau *m*, bonnet *m*
שְׁבִיעַ (91) ז	septième (fraction) *m*
שְׂבִיעָה (201) או שְׂבִיעוּת (48) נ	satiété *f*

שְׂבִיעַת־ (או שְׂבִיעוּת־) רָצוֹן — contentement *m*, satisfaction *f*
לִשְׂבִיעַת־רְצוֹנוֹ — à sa satisfaction
שְׁבִיעִי, ־עִית ת — septième
‖ שְׁבִיעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ — septième (fraction) *m*
(השנה השביעית) — septième année *f*, année sabbatique
שְׁבִיעִיָּה (202) נ — groupe *m* de sept, pléiade *f*
‖ מוס — septuor *m*
שָׁבִיר, שְׁבִירָה ת — fragile
שְׁבִירָה (201) נ — fracture *f*, rupture *f*
בהש שְׁבִירַת־לֵב — brisement *m* de coeur
שְׁבִירַת־רְעָבוֹן — assouvissement *m* de la faim
פיס שְׁבִירַת־הָאוֹר — réfraction *f* de la lumière
‖ (בקבלה) שְׁבִירַת־כֵּלִים — cataclysme originel
שְׁבִירוּת (48, בלי ר׳) נ — fragilité *f*
שְׁבִית (17, בלי ר׳) נ — captivité *f*, exil *m*
שְׁבִיתָה (201) נ (מנוחה) — repos *m*, chômage *m*
(בילוי השבת) — manière *f* de passer le sabbat
שְׁבִיתַת־נֶשֶׁק — armistice *m*
קָנָה לוֹ שְׁבִיתָה — élire domicile
‖ (של פועלים) — grève *f*
שְׁבִיתַת־הָאָטָה — grève perlée
שְׁבִיתַת־מְחָאָה — grève de protestation
שְׁבִיתַת־רָעָב — grève de la faim
שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת — grève sur le tas
שְׁבִיתָה פִּרְאִית — grève irrégulière
מֵפֵר־שְׁבִיתָה ז — briseur *m* de grève
שֹׂבֶךְ (187) ז — enchevêtrement *m*, fourré *m*
שֹׂבֶךְ ← שׁוֹבֶךְ
שְׂבָכָה (215) נ — treillis *m*, grillage *m*
הִתְהַלֵּךְ עַל־שְׂבָכָה — marcher sur une trappe, être en danger
1. שָׁבַל (303) פ״י (עבר בשביל) — cheminer
‖ הִשְׁבִּיל (499) פ״י — conduire
2. [שבל] נִשְׁבַּל (389) פ״ע (נגרר) — se traîner
3. [שבל] הִשְׁתַּבֵּל (467) פ״ע (צמח) — monter en épis
‖ הִשְׁבִּיל (499) פ״י — faire mûrir les épis
שֹׁבֶל (191) ז — traîne (de robe) *f*
שֹׁבֶל־עָשָׁן — traînée *f* de fumée
(של אנייה) — sillage *m*
שַׁבְּלוּל (41) ז זואול — escargot *m*, limace *f*
שַׁבְּלוּלִי, ־לִית ת — en spirale, en colimaçon
שַׁבְּלוֹנָה (ר׳ ־נוֹת) נ — moule *m*, modèle *m*, patron *m*
‖ בהש (שיגרה) — routine *f*
שִׁבֹּלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ צמח — épillet *m*
1. שִׁבֹּלֶת (258, שִׁבֳּלִים, שִׁבֳּלֵי־) נ צמח — épi *m*
שִׁבֹּלֶת־נֵרְדְּ — spic *m*
שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל — avoine *f*
שִׁבֳּלֵי־זֵיתִים — branches *fpl* d'olivier
בהש שִׁבֹּלֶת־הַזָּקָן — la pointe de la barbe
2. שִׁבֹּלֶת (256) נ (מערבולת) — tourbillon *m*
‖ (סימן־היכר) — mot *m* de passe (Juges 12,6)
שָׁבַס (303) פ״י — se coiffer d'un bonnet
שָׂבַע (329, בינוני שָׂבֵעַ) פ״ע — être rassasié
בהש שָׂבַע בּוּז — être abreuvé d'humiliations
שָׂבַע נַחַת — être content
שָׂבַע רָצוֹן — être satisfait
‖ נִשְׂבַּע (401) פ״ע — se rassasier
‖ שִׂבַּע (440) פ״י — rassasier
‖ הִשְׂתַּבַּע (477) פ״ע — se rassasier
‖ הִשְׂבִּיעַ (505) פ״י — rassasier
בהש הִשְׂבִּיעַ עֵינָיו — regarder à loisir
הִשְׂבִּיעַ אֶת־רְצוֹן־פ׳ — satisfaire qn, contenter qn
שָׂבָע (—) ז — satiété *f*, abondance *f*
שָׂבֵעַ, שְׂבֵעָה ת — rassasié
בהש שְׂבַע־יָמִים — chargé d'années
שְׂבַע־נַחַת — content, heureux
שְׂבַע־רֹגֶז — saturé de tourments
שְׂבַע־רָצוֹן — satisfait
שֹׂבַע (196, בלי ר׳) ז — satiété *f*
אָכַל לָשֹׂבַע או דֵּי־שָׂבְעוֹ — manger tout son soûl
‖ בהש (שפע) — abondance *f*, plénitude *f*
שֹׂבַע־שְׂמָחוֹת — profusion *f* de joie
1. שִׁבַּע (440) פ״י (כפל בשבע) — septupler
2. [שבע] נִשְׁבַּע (401) פ״ע — jurer, prêter serment
נִשְׁבַּע לַשֶּׁקֶר — se parjurer
‖ הִשְׁבִּיעַ (505) פ״י — faire jurer, adjurer
(הקריא נוסח־שבועה) — assermenter

(עשה כשפים) conjurer, exorciser
הִשְׁבִּיעַ שֵׁדִים conjurer des démons
שֶׁבַע ← שִׁבְעָה
שָׂבְעָה (207, בלי ר') נ satiété *f*
לֹא יָדַע שָׂבְעָה être insatiable
שִׁבְעָה (נ' שֶׁבַע) ש"מ sept
שִׁבְעַת־יְמֵי־אֵבֶל sept jours de deuil
יָשַׁב שִׁבְעָה observer la semaine de deuil
שְׁנַת־הַשֶּׁבַע נ la septième année
הִשְׁגִּיחַ בְּשֶׁבַע עֵינַיִם surveiller de très près
שִׁבְעָתֵנוּ (־תְּכֶם וכו') nous (vous *etc*) sept
|| שִׁבְעָה־עָשָׂר (נ' שְׁבַע־עֶשְׂרֵה) dix-sept
|| שֶׁבַע תה"פ sept fois
שִׁבְעָתַיִם au septuple
שִׂבְעוֹת (48, בלי ר') נ satiété *f*
שִׁבְעִים (—) ש"מ soixante-dix
שִׁבְעִים יוֹם soixante-dix jours
בֶּן־ (נ' בַּת־) שִׁבְעִים (שָׁנָה) septuagénaire
תַּרְגּוּם־הַשִּׁבְעִים ז la version des Septante
° **שִׁבְעָנָה** (—) ש"מ (איוב מ"ב י"ג) sept
שִׁבְעָתַיִם ← שִׁבְעָה
1. **שָׁבַץ** (308) פ"ע (לקה בשבץ־לב) avoir une crise (cardiaque)
|| הִשְׁתַּבֵּץ (467) פ"ע avoir une attaque
2. **[שבץ]** נִשְׁבַּץ (389) פ"ע (נקבע במשבצת) être enchâssé *ou* encastré
|| שִׁבֵּץ (432) פ"י (עשה משבצות) quadriller
(קבע במשבצות) enchâsser, encastrer, sertir
(שילב) insérer, mettre en place
בהש שִׁבֵּץ עוֹבְדִים classer des travailleurs par catégories
|| הִשְׁתַּבֵּץ (467) פ"ע s'enchâsser, s'encastrer
(השתלב) s'insérer, être classé
|| הִשְׁבִּיץ (499) פ"י classer dans une catégorie
שָׁבָץ (105) ז רפא apoplexie *f*
שְׁבַץ־לֵב crise *f* cardiaque
אֲחָזוֹ שָׁבָץ avoir une crise cardiaque
שָׁבַק (303) פ"י laisser, quitter, abandonner
שָׁבַק חַיִּים לְפ' quitter qn (en mourant)
שָׁבַק חַיִּים לְכָל־חַי quitter ce monde
שָׂבַר (303) פ"ע (בדק) examiner, considérer

|| (קיווה) espérer
|| שִׂבֵּר (432) פ"ע (לְ־ או אֶל־) espérer, attendre
1. **שָׁבַר** (303) פ"י briser, casser
שָׁבַר אֶת־רַגְלוֹ se casser la jambe
עממי שָׁבַר אֶת־רֹאשׁוֹ se casser la tête
בהש שָׁבַר הִתְנַגְּדוּת briser une résistance
שָׁבַר אֶת־הַקֶּרַח rompre la glace
שָׁבַר צִמָּאוֹ se désaltérer
שָׁבַר רַעֲבוֹנוֹ assouvir sa faim
ספורט שָׁבַר שִׂיא battre un record
|| נִשְׁבַּר (389) פ"ע être brisé, être cassé
עממי נִשְׁבַּר לִי je n'en peux plus
|| שִׁבֵּר (432) פ"י briser, rompre
בהש שִׁבֵּר אֶת־הַדֶּרֶךְ interrompre sa route
לְשַׁבֵּר אֶת־הָאֹזֶן pour accoutumer l'oreille
|| הִשְׁתַּבֵּר (467) פ"ע se briser, se casser
פיס (אור) se réfracter
|| הִשְׁבִּיר (499) פ"י briser, percer
°(יולדת) ouvrir la matrice
2. **שָׁבַר** (303) פ"י (קנה בר) acheter du blé
(מכר בר) vendre du blé
|| הִשְׁבִּיר (499) פ"י approvisionner
מַשְׁבִּיר לַצָּבָא fournisseur de l'armée
שֵׂבֶר (182, בלי ר') ז espoir *m*, attente *f*
1. **שֶׁבֶר** (166) ז (ריסוק) fracture *f*, rupture *f*
שֶׁבֶר־עָנָן averse *f*
|| בהש (אסון) malheur *m*, catastrophe *f*
זַעֲקַת־שֶׁבֶר נ cris *mpl* de détresse
|| (רסיס) fragment *m*, débris *m*
בהש שֶׁבֶר־כְּלִי homme brisé, loque humaine
|| רפא (במעיים) hernie *f*
חֲגוֹרַת־שֶׁבֶר bandage *m* herniaire
(ביד או ברגל) fracture *f*
|| מתמט fraction *f*
שֶׁבֶר מַחְזוֹרִי fraction périodique
שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי fraction décimale
|| (פיתרון) solution *f*, mot (d'une énigme) *m*
חֲלוֹם וְשִׁבְרוֹ un rêve et son interprétation
|| שְׁבָרִים (בתקיעת־שופר) tons brisés
2. **שֶׁבֶר** (166, בלי ר') ז (תבואה) blé *m*

שֶׁבֶר־רְעָבוֹן provisions *fpl*
שִׂבְרָה (242) נ espoir *m*, attente *f*
שִׁבְרוֹן (—) ז commerce *m* de grains
שִׁבָּרוֹן (38, ר׳ שִׁבְרוֹנִים) ז rupture *f*, brisure *f*, ruine *f*
שִׁבְרוֹן־לֵב déchirement *m* du coeur
שִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם douleur *f* des reins
שַׁבְרִיָּה (202) נ poignard *m*, cimeterre *m*, sabre *m*
שַׁבְרִיר (1) ז fragment *m*, gouttelette *f*
שַׁבְרִירֵי־שֶׁמֶשׁ rayons *mpl* de soleil (pénétrant dans l'obscurité)
שַׁבְרִירִי, ־רִית ת fragile
שַׁבְרָק (95) ז צמח bugrane *m*, arrête-boeuf *m*
שִׁבְרֵר (460) פ״י pulvériser
|| הִשְׁתַּבְרֵר (493) פ״ע se pulvériser
שִׁבֵּשׁ (432) פ״י (קלקל) détériorer, endommager
שִׁבֵּשׁ אֶת־הַתְּנוּעָה déranger la circulation
הַכְּבִישׁ שֻׁבַּשׁ la route a été détériorée
|| (סילף) altérer, déformer
שִׁבֵּשׁ מִלָּה estropier un mot
|| הִשְׁתַּבֵּשׁ (467) פ״ע (התקלקל) se détériorer, être endommagé
(טעה) se tromper, se méprendre
(התבלבל) se troubler, s'embrouiller
1. שַׁבְשֶׁבֶת (ר׳ ־שָׁבוֹת) נ (מלכודת) gluau *m*
2. שַׁבְשֶׁבֶת (ר׳ ־שָׁבוֹת) נ (חץ על־הגג) girouette *f*
שַׁבְּשָׁן (97) ז faiseur *m* de fautes, gaffeur *m*
שַׁבֶּשֶׁת (251) נ faute *f*, erreur *f*, bévue *f*
שַׁבֶּשְׁתָּא (—) נ ארמית faute *f*, erreur *f*
שַׁבֶּשְׁתָּא כֵּיוָן דְּעָל עָל l'erreur est tenace
שָׁבַת (303 ת) פ״ע (חדל) cesser, s'arrêter, finir
שָׁבַת מְשׂוֹשׂ־לִבֵּנוּ la joie de notre coeur a cessé
|| (נח ממלאכתו) se reposer
|| (בילה את־השבת) passer le sabbat
|| (הפסיק עבודתו) faire la grève, chômer
|| נִשְׁבַּת (389 ת) פ״ע être aboli, cesser
|| הִשְׁבִּית (499 ת) פ״י faire cesser, arrêter
הִשְׁבִּית מִפְעָל faire chômer une entreprise
1. שֶׁבֶת ← יָשַׁב

2. שֶׁבֶת (167, בלי ר׳) נ fait *n* d'être assis
|| שֶׁבֶת־אַחִים réunion amicale
כּוֹכַב־שֶׁבֶת ז étoile *f* fixe
שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת נ grève *f* sur le tas
|| (פיצוי־בטלה) indemnité *f* de chômage
3. שֶׁבֶת (—) נ צמח aneth *m*, fenouil *m*
שַׁבָּת (101) נ samedi *m*, sabbat *m*
לֵיל־שַׁבָּת ז vendredi soir
מוֹצָאֵי־שַׁבָּת ז״ר samedi soir
עֶרֶב־שַׁבָּת ז vendredi *m*
קַבָּלַת־שַׁבָּת נ accueil *m* du sabbat
שַׁבָּת־שָׁלוֹם! bon sabbat!
|| (שבוע) semaine *f*
יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת dimanche *m*
|| °(חג) jour *m* de fête
מִמָּחֳרַת־הַשַּׁבָּת le lendemain de la fête
|| (שנת־השמיטה) année *f* sabbatique
שַׁבְּתָאוּת (46, בלי ר׳) נ דת sabbatianisme *m*
שַׁבְּתַאי ש״פ ז Sabbataï *m*
|| אסטר Saturne (planète) *m*
|| חרק שַׁבְּתַאי־הַשָּׂקֵד paon *m* de nuit
שַׁבְּתָאִי, ־אִית ת דת sabbatien (partisan de Sabbataï Tsevi)
שַׁבֶּתֶת (—) נ רפא méningite *f*
שַׁבָּתוֹן (—) ז fête chômée, jour *m* de repos
שַׁבַּת־שַׁבָּתוֹן נ jour de chômage complet
שְׁנַת־שַׁבָּתוֹן נ année *f* sabbatique
שַׁבָּתִי, ־תִּית ת sabbatique
שַׁבָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ ambiance *f* sabbatique
שָׂגָא (339, עת׳ יִשְׂגֶּא) פ״ע croître, prospérer
שְׁלוֹמְךָ יִשְׂגֶּא! bien-être et prospérité!
|| הִשְׂגִּיא (507) פ״י élever, exalter, faire grandir
שֶׂגֶא (—) ז hauteur *f*, sommet *m*
שָׂגַב (308) פ״ע être puissant, être fort
|| פ״י fortifier, renforcer
|| נִשְׂגַּב (389) פ״ע être élevé, être sublime
כהש נִשְׂגַּב מִבִּינַת־פ׳ dépasser l'entendement de qn
(בוצר) être fortifié
|| שִׂגֵּב (432) פ״י fortifier, protéger

‖ הִשְׂתַּגֵּב (467) פ"ע	se fortifier
‖ הִשְׂגִּיב (499) פ"י	fortifier, renforcer
פ"ע	s'élever, devenir fort
שֶׂגֶב (—) ז	grandeur *f*, puissance *f*
שָׁגַג (303) פ"ע	agir par mégarde, faillir
שֶׁגֶג (166) ז	faute *f*, erreur *f*
שְׁגָגָה (215) נ	faute *f*, erreur *f*
בִּשְׁגָגָה	par mégarde, par inadvertance
שָׂגָה (347) פ"ע	grandir, croître, prospérer
‖ הִשְׂגָּה (508) פ"י	agrandir, faire croître
הִשְׂגָּה חַיִל	agrandir sa puissance
שָׁגָה (347) פ"ע	pécher par inadvertance
‖ (טעה)	se tromper, faillir
‖ בהש שָׁגָה בְּ־	se livrer, s'abandonner
שָׁגָה בַּחֲלוֹמוֹת	s'abandonner aux rêves
‖ הִשְׁגָּה (508) פ"י	induire en erreur, fourvoyer
שִׂגּוּב (51) ז	élévation *f*, exaltation *f*
‖ (ביצור)	fortification *f*
שִׂגּוּי (51) ז	croissance *f*, prospérité *f*
שָׁגוּי, שְׁגוּיָה ת	erroné
שִׁגּוּל (51) ז	cohabitation *f*, coït *m*
שָׁגוּם, שְׁגוּמָה ת	emboîté
שִׁגּוּם (51) ז	pilotis *mpl*, fascines *fpl*
שָׁגוּעַ, שְׁגוּעָה ת	fou, affolé, exaspéré
שִׁגּוּעַ (—) ז	affolement *m*, exaspération *f*
‖ (הטעיה מכוונת)	tour (joué à qn) *m*
שָׁגוּר, שְׁגוּרָה ת	ordinaire, courant, habituel
אִמְרָה שְׁגוּרָה	proverbe courant
יוֹם שָׁגוּר	jour *m* ordinaire
שִׁגּוּר (51) ז	envoi *m*, lancement *m*
שִׂגּוּשׂ (51) ז	tumulte *m*, trouble *m*
[שגח] הִשְׁגִּיחַ (505) פ"י	regarder, considérer
‖ (שם לב) הִשְׁגִּיחַ בְּ־	apercevoir, remarquer
‖ (פיקח) הִשְׁגִּיחַ עַל־	surveiller
שַׂגִּיא, ־אָה ת	grand, puissant
שְׁגִיאָה (201) נ (חטא)	faute *f* par inadvertance
‖ (טעות)	faute, erreur *f*
שְׁגִיאַת־דְּפוּס	faute d'impression
שְׁגִיאַת־כְּתִיב	faute d'orthographe
שַׂגִּיאוּת (48, בלי ר') נ	grandeur *f*, puissance *f*
שַׂגִּיב, ־בָה ת	élevé, sublime

שְׂגִיבוּת (48, בלי ר') נ	élévation *f*, sublimité *f*
שְׁגִיגָה (201) נ	faute *f*, erreur *f*
שְׁגִיָּה (202) נ	faute *f*, erreur *f*
‖ (הימסרות)	engouement *m*
שְׁגִיָּה בַּהֲזָיוֹת	vie *f* dans les chimères
שִׁגָּיוֹן (38) ז	manie *f*, idée *f* fixe
‖ (תחביב)	caprice *m*, marotte *f*
‖° (הימנון)	hymne *m*, cantique *m*
שִׁגְיוֹנִי, ־נִית ת	maniaque
שָׁגִיר, שְׁגִירָה ת	courant, habituel, usuel
שְׁגִירָה (201) נ	habitude *f*, usage *m*
שְׁגִירוּת (48) נ	facilité *f* d'élocution
שָׁגַל (303) פ"י	cohabiter avec (une femme)
‖ נִשְׁגְּלָה (389) פ"ע	être violée
‖ שִׁגֵּל (432) פ"י	cohabiter avec
‖ הִשְׁתַּגְּלָה (467) פ"ע	se prostituer
‖ הִשְׁגִּיל (499) פ"י	prostituer
שֵׁגָל (ר' שֵׁגָלוֹת) נ (רעיה)	épouse *f*
‖ (פילגש)	concubine *f*, maîtresse *f*
שַׁגָּם ← בְּשַׁגָּם	
שֶׁגֶם (166) ז טכנ	tenon *m*, languette *f*
שִׁגֵּם (432) פ"י טכנ	assembler, emboîter, insérer
בהש שִׁגֵּם בְּיִסּוּרִים	accabler de souffrances
‖ הִשְׁתַּגֵּם (467) פ"ע	s'assembler, s'emboîter
שָׁגַע (329) פ"ע	être fou
‖ נִשְׁגַּע (401) פ"ע	devenir fou
‖ שִׁגַּע (440) פ"י	rendre fou, affoler
‖ הִשְׁתַּגַּע (477) פ"ע	devenir fou
עממי	faire le fou, se déchaîner
הִשְׁתַּגַּע אַחֲרֵי־	être fou de, raffoler de
שֶׁגַע (—) ז	folie *f*, démence *f*
‖ רפא	manie *f*
שֶׁגַע־הַגַּדְלוּת	mégalomanie *f*
שֶׁגַע־הַסַּמִּים	toxicomanie *f*
שִׁגָּעוֹן (38) ז	folie *f*, démence *f*
שִׁגָּעוֹן לְדָבָר אֶחָד	obsession *f*, idée *f* fixe
נָהַג בְּשִׁגָּעוֹן	se conduire comme un fou
שִׁגְּעוֹן־הָרְדִיפוֹת	folie de la persécution
שִׁגְעוֹנִי, ־נִית ת	fou, insensé, extravagant
שִׁגְעֹנוּת (46) נ	folie *f*, extravagance *f*
שִׁגֵּר (303) פ"י	envoyer, expédier

|| נִשְׂגַּר (389) פ"ע — devenir habituel
|| שִׂגֵּר (432) פ"י — envoyer, expédier, lancer
בהש שִׂגֵּר דְּמָעוֹת — verser des larmes
|| הִשְׂתַּגֵּר (467) פ"ע — devenir habituel
(התרגל) — s'habituer, s'accoutumer
(נשלח) — être envoyé, être expédié
|| הִשְׂגִּיר (499) פ"י — rendre habituel
(הרגיל) — habituer, accoutumer
(הריץ מנוע) — roder
שֶׁגֶר (166, נס' שְׁגַר־) ז — portée (des animaux) *f*
שַׁגָּר (90) ז — expéditeur *m*
שִׁגְרָה (207) נ — habitude *f*, usage *m*, routine *f*
שִׁגָּרוֹן (38) ז רפא — rhumatisme *m*
קַדַּחַת־הַשִּׁגָּרוֹן נ — fièvre rhumatismale
שִׁגְּרוֹנִי, ־נִית ת רפא — rhumatisant, rhumatismal
שַׁגְרִיר (1) ז — ambassadeur *m*
שַׁגְרִירוּת (48) נ — ambassade *f*
שַׁגְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — expéditeur *n*
שִׁגְרָתִי, ־תִית ת — habituel, courant, routinier
בִּקּוּר שִׁגְרָתִי — visite habituelle *ou* d'usage
שִׁגְרָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — routine *f*
שִׁגְרָתָן (ר' ־רְתָנִים) ז — homme routinier
שִׁגְרְתָנוּת (46) נ — routine *f*
שָׂגַשׂ (303) פ"ע — fureter, fouiller
|| שִׂגֵּשׂ (432) פ"י — troubler, embrouiller
|| הִשְׂתַּגֵּשׂ (467) פ"ע — se troubler, s'embrouiller
שִׂגְשֵׂג (460) פ"ע — croître, prospérer
|| הִשְׂתַּגְשֵׂג (493) פ"ע — se ramifier, s'épanouir
בהש — se développer, prospérer
שִׂגְשׂוּג (51) ז — croissance *f*, prospérité *f*
שַׁד (זוגי שָׁדַיִם 263) ז — sein (de femme) *m*
יוֹנְקֵי־שָׁדַיִם ז"ר — nourrissons *mpl*
|| (שֶׁל־ בעלי־חיים) — mamelle *f*, pis *m*, tétine *f*
שֵׁד (113) ז — démon *m*, diable *m*, esprit (fantôme) *m*
כְּמִי שֶׁכְּפָאוֹ שֵׁד — comme possédé par un démon
אֵין הַשֵּׁד נוֹרָא כָּל־כָּךְ — ce n'est pas si terrible
הַשֵּׁד יוֹדֵעַ — du diable si je le sais
מְחוֹל־שֵׁדִים ז — sarabande infernale
|| עממי (שובב) — espiègle *m*, polisson *m*

שֵׁד מִשַּׁחַת — diable d'homme, chenapan *m*
1. שֹׁד (144, בלי ר') ז (גזל) — rapine *f*, pillage *m*
מַעֲשֵׂה־שֹׁד ז — cambriolage *m*
שֹׁד מְזֻיָּן — attaque *f* à main armée
שֹׁד וָשֶׁבֶר! — malheur et désolation!
2. °שֹׁד (144, בלי ר') ז (חלב) — suc *m*, lait *m*
שָׁד ← [שיד]
שָׁדָאוּת (—) צבא נ — service *m* en campagne
שִׂדֵּד (432) פ"י חקל — herser
שָׁדַד (358) פ"י (גזל) — piller, dévaliser, saccager
(החריב) — ruiner, détruire
|| נִשְׁדַּד (389) או °נָשַׁד (417) פ"ע — être pillé
|| שִׁדֵּד (432) או שׁוֹדֵד (455) פ"י — saccager, piller
בהש שִׁדֵּד רֶבֶץ־פ' — troubler le repos de qn
שִׁדֵּד הַמַּעֲרָכוֹת — bouleverser l'ordre établi
|| הֵשִׁיד (526) פ"י — saccager, ruiner
שָׂדֶה (80) ז — champ *m*, campagne *f*
שְׂדֵה־אִילָן — verger *m*
שְׂדֵה־בַעַל — terrain arrosé par la pluie
שְׂדֵה־מִרְעֶה — pâturage *m*
שְׂדֵה־שְׁלָחִים — terrain irrigué
אִישׁ־שָׂדֶה ז — paysan *m*, campagnard *m*
חַיַּת־הַשָּׂדֶה נ — les bêtes *fpl* sauvages
עִיר־שָׂדֶה נ — ville *f* de province
שְׂדֵה־רְאִיָּה — champ visuel
בהש שְׂדֵה־פְּעֻלָּה — champ d'action
פיס שָׂדֶה מַגְנֵטִי — champ magnétique
צבא שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים — champ de mines
שְׂדֵה־קְרָב — champ de bataille
אִמּוּנֵי־שָׂדֶה ז"ר — exercices *mpl* de campagne
בֵּית־סֵפֶר־שָׂדֶה ז — école *f* de nature
תּוֹתַח־שָׂדֶה ז — canon *m* de campagne
שֵׁדָה (ר' ־שֵׁדוֹת) נ — démon femelle, diablesse *f*
1. שִׁדָּה (208) נ (ארון) — commode *f*, bahut *m*
2. °שִׁדָּה (208) נ (קהלת ב' ח') — courtisane *f*
שָׁדוּד, שְׁדוּדָה ת (נגזל) — pillé, dévalisé
|| (הרוס) — détruit, ruiné, abattu
שִׂדּוּד (51) ז חקל — hersage *m*
שִׁדּוּד (51) ז — pillage *m*, mise *f* à sac
שִׁדּוּד־מַעֲרָכוֹת — bouleversement *m* de la situation

שִׁדּוּךְ (51) ז — arrangement *m* de mariage
מִשְׂרַד־שִׁדּוּכִים — agence matrimoniale
שִׁדּוּל (51) ז — persuasion *f*, séduction *f*
שִׁדּוּל לִדְבַר־עֲבֵרָה — incitation *f* au péché
שֵׁדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit diable, lutin *m*
שָׁדוּף, שְׁדוּפָה ת (צנום) — desséché, flétri
‖ בהש — vide, creux
מְלִיצָה שְׁדוּפָה — phraséologie creuse
שִׁדּוּר (51) ז — envoi *m*, expédition *f*
‖ (ברדיו ובטלוויזיה) — émission *f*
שִׁדּוּר חַי — émission en direct
תַּחֲנַת־שִׁדּוּר נ — poste émetteur
שִׁדּוּרֵי־יִשְׂרָאֵל — radiodiffusion israélienne
שָׂדַי (—) ז — champ *m*, campagne *f*
שַׁדַּי (—) ז — le Tout-Puissant (Dieu)
שֵׁדִי, ־דִית ת — démoniaque, diabolique
שְׂדִידָה (201) נ חקל — hersage *m*
שְׁדִידָה (201) נ — pillage *m*, mise *f* à sac
שְׁדִיפוּת (48) נ — vide *m*, inanité *f*
שָׁדִיר, שְׁדִירָה ת רדיו — approprié à une émission, qui peut être diffusé
שִׁדֵּךְ (432) פ״י — arranger un mariage
שִׁדֵּךְ אִשָּׁה — proposer une femme en mariage
‖ בהש — mettre en rapports
‖ הִשְׁתַּדֵּךְ (470) פ״ע — se fiancer
‖ הִשְׁדִּיךְ (499) פ״י — calmer, apaiser
שַׁדְּכָן (97) ז — marieur *m*, courtier *m* en mariages
שַׁדְּכָנוּת (46) נ — arrangement *m* de mariages
שִׁדֵּל (432) פ״י — exhorter, encourager, persuader
‖ הִשְׁתַּדֵּל (470) פ״ע — s'efforcer, tâcher, tenter
הִשְׁתַּדֵּל לִפְנֵי־ (או אֵצֶל־) פ׳ — essayer de convaincre qn
שְׁדָלָה (201) נ — lobby *m*
שַׁדְּלָן (97) ז — intercesseur *m*, solliciteur *m*
שַׁדְּלָנִי, ־נִית ת — insinuant, persuasif
שְׂדֵמָה (נס׳ שַׁדְמַת־; ר׳ שְׁדֵמוֹת, שַׁדְמוֹת־) נ — champ *m*
שַׁדְמִית (17) נ עוף — glaréole *f*
שָׁדַף (303) פ״י — dessécher, brûler
‖ נִשְׁדַּף (389) פ״ע — être desséché
‖ שִׁדֵּף (432) פ״י — dessécher, brûler
‖ הִשְׁתַּדֵּף (470) פ״ע — se dessécher
‖ הִשְׁדִּיף (499) פ״י — dessécher, brûler
שְׁדֵפָה (229) נ — récolte desséchée
שִׁדָּפוֹן (38) ז חקל — nielle *f*, brouissure *f*
בהש (ריקנות) — vide *m*, inanité *f*
שָׁדַר (303) פ״י — envoyer, expédier
‖ נִשְׁדַּר (389) פ״ע — être envoyé, être expédié
‖ שִׁדֵּר (432) פ״י — envoyer, expédier, dépêcher
(ברדיו ובטלוויזיה) — diffuser, émettre
‖ הִשְׁתַּדֵּר (470) פ״ע — s'empresser, s'efforcer
1. שַׁדָּר (90) ז רדיו — speaker *m*
2. שַׁדָּר (90) ז (עץ) — bouleau *m*
3. שַׁדָּ״ר (ר׳ שַׁדָּ״רִים) ז (= שְׁלִיחַ דְּרַבָּנָן) — émissaire *m* d'une oeuvre charitable
1. שֶׁדֶר (166) ז (הודעה) — message *m*
2. שֶׁדֶר (166) ז — échine *f*, colonne vertébrale
שְׁדֵרָה (229) נ (של־עצים) — rangée *f*
(רחוב) — avenue *f*, boulevard *m*
‖ צבא — colonne (de troupes, de voitures) *f*
‖ בהש שְׁדֵרוֹת־הָעָם — les couches *fpl* du peuple
שִׁדְרָה (242) נ אנטום — échine *f*, épine dorsale
חוּט־הַשִּׁדְרָה ז — moelle épinière
עַמּוּד־הַשִּׁדְרָה ז — colonne vertébrale
בהש חֲסַר־עַמּוּד־שִׁדְרָה — mou, sans caractère
שִׁדְרִית (17) נ (בסירה) — quille *f*
שִׁדְרִית־עָל — carlingue *f*
שַׁדְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — speaker (de radio) *n*
שַׁדֶּרֶת (—) נ רפא — rachitisme *m*
שֶׂה (69) ז — agneau *m*, chevreau *m*
בהש שֶׂה תָמִים — oie blanche
שָׂהַד (326) פ״י — témoigner
‖ שִׂהֵד (435) פ״י — témoigner
שָׂהֵד (125) ז — témoin *m*
שָׂהֲדִי בַּמְּרוֹמִים — le ciel m'est témoin
שַׂהֲדוּת (—) או שַׂהֲדוּתָא נ ארמית — témoignage *m*
שָׁהָה (350) פ״ע (התעכב) — s'attarder, demeurer
שָׁהָה פֹּה — hésiter, traîner
שָׁהָה בָּעִיר — séjourner dans la ville
‖ שִׁהָה (448) פ״י — retarder, différer

‖ הִשְׁתַּהָה (482) פ״ע — s'attarder
‖ הִשְׁהָה (509) פ״י — retarder, différer, ajourner
הִשְׁהָה אֶת־תְּשׁוּבָתוֹ — remettre sa réponse à plus tard
שָׁהוּי, שְׁהוּיָה ת — lent, hésitant
שִׂיחָה שְׁהוּיָה (בטלפון) — conversation différée
שִׁהוּי (50) ז — retard *m*, délai *m*
לְלֹא שִׁהוּי — sans délai
שִׁהוּק (50) ז — hoquet *m*
שְׁהוּת (45, בלי ר׳) נ — délai *m*, loisir *m*
שֶׁהִי (5) ז מוס — pause *f*
שְׁהִ״י־פְּה״י (= שַׁבָּת הַיּוֹם פֶּסַח הַיּוֹם) — prétexte *m*
‖ (דבר בלתי חשוב) — bagatelles *fpl*
שְׁהִיָּה (202) נ — délai *m*, retard *m*, attente *f*
שְׁהִיָּה וּפְהִיָּה — hésitations *fpl*, tergiversations *fpl*
לְלֹא שְׁהִיּוֹת וּפְהִיּוֹת — sans délai inutile
שְׁהִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — endurance *f*
שַׁהְיָן (ר׳ ־נִים) ז — personne lente, traînard *m*
שִׁהֵם (435) פ״י — incruster d'onyx
שֹׁהַם (197) ז — onyx *m*, agate *f*
שָׁהֳמִי, ־מִית ת — d'onyx, agatisé
שַׁהַק (152) ז — hoquet *m*
שָׁהַק (435) פ״ע — hoqueter
‖ הִשְׁתַּהֵק (471) פ״ע — avoir le hoquet
שַׁהֶקֶת (—) נ רפא — hoquet (maladie) *m*
שַׂהֲרוֹן (21) ז (תכשיט) — croissant (parure) *m*
‖ (לחמניה) — croissant (pâtisserie)
° שַׁו (—) ז (איוב ט״ו ל״א) — valeur *f*
שׁוֹא (—) ז — soulèvement *m*, tumulte *m*
שְׁוָא (ר׳ ־אִים) ז דקדוק — *chewa* (signe graphique) *m*
שְׁוָא נָח — *chewa* immobile *ou* quiescent
שְׁוָא נָע — *chewa* mobile
שְׁוָא מֻרְכָּב — *chewa* composé
שָׁוְא (—) ז — fausseté *f*, inanité *f*, vanité *f*
לַשָּׁוְא — en vain, inutilement
הַכֹּל הָיָה לַשָּׁוְא — tout était inutile
הַבְטָחַת־שָׁוְא נ — promesse fallacieuse
מַרְאֵה־שָׁוְא ז — mirage *m*
שְׁבוּעַת־שָׁוְא נ — faux serment

שׁוֹאֵב (125) ז — puiseur *m*
שׁוֹאֵב־מַיִם — porteur *m* d'eau
שׁוֹאֵבָה (—) נ — puisage *m*
דת בֵּית־הַשּׁוֹאֵבָה ז — puits (d'où l'on tirait l'eau versée sur l'autel à *Soukkoth*) *m*
שׁוֹאָה (201) נ (סערה) — tempête *f*, orage *m*
(אסון) — catastrophe *f*, cataclysme *m*
הֵמִיט שׁוֹאָה — amener une catastrophe
היסט הַשּׁוֹאָה — l'Holocauste (1933–1945) *m*
שְׁוָאִי, ־אִית ת דקדוק — ponctué d'un *chewa*
שׁוֹאֵל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אֲלִים, ־אֲלוֹת) ש — auteur *m* d'une question
‖ (לווה) — emprunteur *m*
[שוב] שָׁב (382) פ״ע — retourner, revenir, rentrer
שָׁב עַל־עֲקֵבָיו — retourner sur ses pas
שָׁבָה נַפְשׁוֹ עָלָיו — reprendre ses esprits
הָלוֹךְ וָשׁוֹב — aller et retour
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב — renvoyer de Ponce à Pilate
שָׁב וְעָשָׂה — refaire
(התחרט) — se repentir, se rétracter
שָׁב מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה — renoncer à ses erreurs
‖ שׁוֹבֵב (455) פ״ע (החזיר) — ramener, faire revenir
שׁוֹבֵב נֶפֶשׁ — apaiser
שׁוֹבֵב נְתִיבוֹת — restaurer les routes
(התעה) — écarter, détourner
פ״ע (תעה) — s'écarter, se détourner
‖ שֹׁבֵב (432) פ״י — détourner, éloigner
‖ הִשְׁתּוֹבֵב (487) פ״ע — être turbulent, se déchaîner
‖ הֵשִׁיב (526) פ״י — ramener, faire revenir
הֵשִׁיב רֵיקָם — renvoyer les mains vides
(החזיר) — rendre
הֵשִׁיב אֲבֵדָה — rapporter un objet perdu
הֵשִׁיב לְפ׳ כִּגְמוּלוֹ — traiter qn selon son mérite
הֵשִׁיב אֶל־לִבּוֹ — prendre à coeur
הֵשִׁיב נֶפֶשׁ — rafraîchir, réconforter
(נתן תשובה) — répondre
(ביטל) — annuler, rapporter (un décret)
הַנַּעֲשָׂה אֵין לְהָשִׁיב — ce qui est fait est fait
הֵשִׁיב אַף או חֵמָה — détourner la colère
שׁוּב תה״פ — encore, de nouveau

שׁוּב וָשׁוּב encore et encore, sans cesse
שׁוּב פַּעַם encore une fois, une autre fois
לֹא... שׁוּב ne... plus
שׁוֹבָב, ־בָבָה (ר׳ ־בָבִים, ־בָבוֹת) ת (ילד) polisson, espiègle
|| (פרוע) mutin, rebelle
שׁוֹבְבוּת (45) נ polissonnerie *f*, espièglerie *f*
שׁוֹבָבִי, ־בִית ת polisson, gamin, espiègle
שׁוֹבְבָנוּת (46) נ polissonnerie *f*, espièglerie *f*
שׁוֹבְבָנִי, ־נִית ת polisson, gamin, espiègle
שׁוּבָה (—) נ tranquillité *f*
בְּשׁוּבָה וָנַחַת dans la tranquillité et le calme
שׁוֹבִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ chauvinisme *m*
שׁוֹבָךְ (93) או שׁוֹבֶךְ (187) ז pigeonnier *m*, colombier *m*
שׁוֹבֵר (132) ז brisant *m*
שׁוֹבֵר־גַּלִּים brise-lames *m*
שׁוֹבֵר־רוּחַ brise-vent *m*
|| (כתב־אישור) reçu *m*, récépissé *m*, bon *m*
בהש שְׁטָר וְשׁוֹבְרוֹ בְּצִדּוֹ problème assorti de sa solution
שׁוֹבֵת (132) ז (עושה שביתה) gréviste *m*
|| (מבלה את־השבת) hôte *m* pour la durée du sabbat
[שׁוג] נָשׁוֹג (429) פ״ע reculer
שׁוֹגֵג (ר׳ ־גְגִים) ז pécheur *m* involontaire
|| בְּשׁוֹגֵג par inadvertance
שׁוֹגֵר (132) ז expéditeur *m*, consignateur *m*
[שׁוד] שָׂד (382) פ״י chauler
[שׁוד] שָׁד (382) פ״י piller, dépouiller, ravager
שׁוּדָא (—) ז ארמית décision *f*, arrêt *m*
שׁוּדָא דְדַיָּנֵי appréciation *f* des juges
שׁוֹדֵד (132) ז brigand *m*
שׁוֹדְדֵי־יָם pirate *m*
שׁוֹדֵד־אֲוִיר pirate de l'air
שְׁוֵדִי, ־דִית ת suédois
שְׁוֵדְיָה ש״פ נ (מדינה) la Suède
שָׁוָה (353) פ״ע être égal, égaler
מִי יִשְׁוֶה לְךָ? qui peut t'égaler?
אֵין שָׁוֶה לִפְעֹל cela ne vaut pas la peine d'agir
|| נִשְׁוָה (406) פ״ע devenir égal
|| שִׁוָּה (453) פ״י égaler
(יישר) aplanir, égaliser
(תאר) s'imaginer, se représenter
שִׁוָּה לְנֶגְדּוֹ avoir présent à l'esprit
שַׁוֵּה בְנַפְשְׁךָ imagine, représente-toi
(העניק) conférer, attribuer
שִׁוָּה עֵרֶךְ לְ־ conférer de la valeur à
שִׁוָּה חֲגִיגִיּוּת לַטֶּקֶס conférer de la solennité à la cérémonie
|| הִשְׁתַּוָּה (480) פ״ע être comparable
(התפשר) arriver à un compromis
|| הִשְׁוָה (512) פ״י rendre égal, égaliser
(דימה) comparer
(יישר) aplanir, égaliser
שָׁוֶה, שָׁוָה ת égal, pareil
כָּל־בְּנֵי־אָדָם שָׁוִים tous les hommes sont égaux
הַשָּׁעוֹן שָׁוֶה עֶשְׂרִים שֶׁקֶל la montre vaut vingt sicles
פַּעֲמַיִם שָׁלֹשׁ שָׁוֶה שֵׁשׁ deux fois trois font six
חִלֵּק שָׁוֶה בְּשָׁוֶה partager à parts égales
שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת égal en droit
שְׁוֵה־נֶפֶשׁ indifférent, impassible
שְׁוֵה־עֵרֶךְ équivalent
|| (בעל־ערך) valable
שָׁוֶה לְכָל־נֶפֶשׁ à la portée de tout le monde
פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים sincère
רִאשׁוֹן בֵּין־שָׁוִים le premier parmi ses égaux
מתמט מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם triangle *m* isocèle
מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־צְלָעוֹת triangle équilatéral
|| (בדעה אחת) זֶה וָזֶה שָׁוִים ils sont d'accord
בָּאוּ לְעֵמֶק הַשָּׁוֶה ils ont accepté un compromis
שִׁוּוּט (51) ז systématisation *f*
שִׁוּוּי (51) ז égalité *f*, égalisation *f*
שִׁוּוּי־זְכֻיּוֹת égalité de droits
שִׁוּוּי־מִשְׁקָל équilibre *m*
|| (יחס) proportion *f*, rapport *m*
|| (ערך) valeur *f*

בְּשׁוֹוִי שֶׁל־מֵאָה שְׁקָלִים	d'une valeur de cent sicles
‖ (הענקה)	action *f* de conférer
שׁוֹוִי־עִנְיָן לְסִפּוּר	fait *m* de rendre un récit intéressant
שָׁווּי, שְׁווּיָה ת דקדוק	ponctué d'un *chewa*
שִׁוּוּק (51) ז	mise *f* sur le marché, commercialisation *f*, marketing *m*
שָׁווּת (46) נ	similitude *f*, parité *f*
[שוח] שָׁח (380) פ"ע	se promener
[שוח] שָׁח (380) פ"ע	se pencher, se baisser
בהש שָׁחָה נַפְשִׁי	mon âme est accablée
‖ הִשְׁתּוֹחֵחַ (489) פ"ע	se courber, être abattu
שׁוּחַ (—) ז צמח	figue blanche
שׁוּחָה (201) נ	fosse *f*, tranchée *f*, fossé *m*
שׁוֹחֵט (125) ז	abatteur (de bétail) *m*
שׁוֹחֲטוּת (—) נ	métier *m* d'abatteur (de bétail)
שׁוֹחֵק, ־חֶקֶת (ר' ־חֲקִים, ־חֲקוֹת) ת	riant, rieur
‖ בהש (גדוש)	large (mesure), bien tassé
שׁוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר' ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש	ami *n*, amateur *n*, épris de
שׁוֹחֵר־טוֹב	homme *m* de bien
שׁוֹחֵר־שָׁלוֹם	pacifique, pacifiste
[שוט] שָׁט (382) פ"ע	dévier, se détourner
1. [שוט] שָׁט (382) פ"ע	roder, parcourir
(על־המים)	naviguer, nager, flotter
‖ שׁוֹטֵט (455) פ"ע	roder, errer, vagabonder
‖ שַׁיֵּט (452) פ"ע	roder, errer
‖ הִתְשׁוֹטֵט (488) פ"ע	errer, courir çà et là
‖ הִתְשַׁיֵּט (466) פ"ע	roder, errer
‖ הֵשִׁיט (526) פ"י	faire nager, faire flotter
(בכלי־שייט)	faire naviguer
2. שִׁוֵּט (432) פ"י	systématiser
שׁוֹט (21) ז	fouet *m*
בהש שׁוֹט־לָשׁוֹן	calomnie cinglante
שׁוֹטֶה, ־טָה ת (משוגע)	fou, dément
כֶּלֶב שׁוֹטֶה	chien enragé
‖ (טיפש)	sot, bête, imbécile
שׁוֹטֶה שֶׁבָּעוֹלָם	imbécile que tu es
בְּכוֹר שׁוֹטֶה	grand niais
בהש כַּדּוּר שׁוֹטֶה	balle perdue
שׁוֹטוֹן (ר' ־נִים) ז צמח	flagelle *m*
°שׁוֹטֵט (132) ז (יהושע כ"ג י"ג)	fouet *m*, verges *fpl*
שׁוֹטְטוּת (45) נ	vagabondage *m*
שׁוֹטְטָנִי, ־נִית ת	errant, vagabond
שׁוֹטִית (17) נ	branche *f*, verge *f*
שׁוֹטִית (17) נ	canot *m*
שׁוֹטְמָנִי, ־נִית ת	hostile, haineux
שׁוֹטֵן (132) ז	adversaire *m*, ennemi *m*
שׁוֹטֵף, ־טֶפֶת (ר' ־טְפִים, ־טְפוֹת) ת	coulant
צבא אֵשׁ שׁוֹטֶפֶת	rafale *f*
גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף	pluie battante
בהש דִּבּוּר שׁוֹטֵף	parole abondante
בנק חֶשְׁבּוֹן שׁוֹטֵף	compte courant
עִנְיָנִים שׁוֹטְפִים	affaires courantes
דִּבֵּר עִבְרִית שׁוֹטֶפֶת	parler couramment l'hébreu
‖ °(מהיר) סוס שׁוֹטֵף	coursier *m* rapide
שׁוֹטֵר (132) ז	policier *m*, agent *m* de police
שׁוֹטֵר־חָרֵשׁ	détective *m*
שׁוֹטֵר צְבָאִי	gendarme *m*
שׁוֹטֵר־תְּנוּעָה	agent de la circulation
שֹׁוִי (200, בלי ר') ז	valeur *f*
שִׁוְיוֹן (22) ז	égalité *f*
שִׁוְיוֹן־זְכֻיּוֹת	égalité *f* de droits
שִׁוְיוֹן־נֶפֶשׁ	indifférence *f*, impassibilité *f*
אִי־שִׁוְיוֹן	inégalité *f*
שִׁוְיוֹנִי, ־נִית ת	égalitaire
שִׁוְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ	égalitarisme *m*
שְׁוִיסְק (ר' ־קִים) ז מטבח	fritons *mpl*
שְׁוַיְץ או שְׁוַיצַרְיָה ש"פ נ (מדינה)	la Suisse
שְׁוַיְצִי, ־צִית או שְׁוַיצָרִי, ־רִית ת	suisse
שָׁוִיק, שְׁוִיקָה ת	vendable, facile à écouler
[שוך] שָׂךְ (382) פ"י	entourer d'une haie
‖ (הגן) שָׂךְ בְּעַד־	protéger, défendre
‖ שׂוֹכֵךְ (455) פ"י	couvrir, entourer
שׂוֹךְ (21) ז או שׂוֹכָה (201) נ	branche *f*
שׂוֹכֵר (132) ז (דירה)	locataire *m*
‖ (פועלים)	employeur *m*
שְׁוָל (105) ז	apprenti *m*
שׁוֹלְטָנִי, ־נִית ת	dominateur, autoritaire
שׁוּלִי, ־לִית ת	marginal

רֶוַח שׁוּלִי — bénéfice marginal
שׁוּלְיָה או שְׁלְיָה (207) ז — apprenti *m*
שׁוּלְיַת־הַקּוֹסֵם — l'apprenti sorcier
שׁוּלִיּוּת (47, בלי ר') נ — marginalité *f*
שׁוּלַיִם (265) ז"ז (של־בגד) — bord *m*, pan *m*
‖ (תחתית) — fond *m*
שׁוּלֵי־כּוֹס — fond d'un verre
‖ (של־דף) — marge *f*
הֶעָרַת־שׁוּלַיִם נ — note marginale
שׁוֹלָל, ־לָלָה ת — dénué, dépourvu
הָלַךְ שׁוֹלָל — se laisser duper
הוֹלִיךְ אֶת־פְּ' שׁוֹלָל — induire qn en erreur
שׁוֹלְלוּת (45) נ — négation *f*, opposition *f*
שׁוֹלְלִי, ־לִית ת — négatif
שׁוֹלְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — négateur *n*
שׁוֹלְלָנוּת (46) נ — attitude négative
שׁוֹלְלָנִי, ־נִית ת — négateur, négatif
[שׁוּם] ← [שׂים]
שׂוּם (—) ז — application *f*
שׂוּם־לֵב — attention *f*
שׂוּם, שׂוּמָה ת — imposé, chargé, obligé
[שׁוּם] שָׁם (382) פ"י — estimer, évaluer, taxer
‖ נִשׁוֹם (431) פ"ע — être évalué, être taxé
‖ שִׁיֵּם (452) פ"י — évaluer, taxer
‖ הֵשִׁים (526) פ"י — évaluer, taxer
1. שׁוּם (41) ז צמח — ail *m*
2. שׁוּם תה"פ — quelque chose
שׁוּם־דָּבָר — rien
בְּשׁוּם־אֹפֶן או ־פָּנִים — en aucune façon
אֵין שׁוּם־אֶפְשָׁרוּת — il n'y a aucune possibilité
‖ לְשׁוּם־ — pour, en vue de
‖ מִשּׁוּם־ — à cause de, en tant que
יֵשׁ בָּזֶה מִשּׁוּם־חֻצְפָּה — cela frise l'impertinence
מִשּׁוּם־כָּךְ — à cause de cela, pour cette raison
מִשּׁוּם־מָה — pour une raison ou une autre
מִשּׁוּם־מָה? או עַל־שׁוּם־מָה? — pourquoi?
מִשּׁוּם שֶׁ־ או עַל־שׁוּם שֶׁ־ — parce que
3. שׁוּם או שׁוֹם (—) ז — évaluation *f*, taxation *f*
שׁוּם־כֶּסֶף — évaluation en argent
אִגֶּרֶת־שׁוּם נ — certificat *m* d'estimation
שׁוּמָה (201) נ — devoir *m*, obligation *f*
שׁוּמָה עָלָיו לְ־ — il a l'obligation de
1. שׁוּמָה (201) נ (הערכה) — estimation *f*, évaluation *f*
פְּקִיד־שׁוּמָה ז — percepteur *m*
2. שׁוּמָה (201) נ (יבלת) — verrue *f*
שׁוֹמֵם, ־מֵמָה ת (מקום) — désert, désolé
‖ (אדם) — solitaire, morne
שׁוֹמֵמָה (ר' ־מוֹת) נ — ruines *fpl*, lieu désolé
שׁוֹמֵמוּת (45) נ — désolation *f*
שׁוּמָנִית (17) נ צמח — ail *m* sauvage, échalote *f*
שׁוֹמֵר, ־מֶרֶת (ר' ־מְרִים, ־מְרוֹת) ש — gardien *n*
שׁוֹמֵר־טַף — baby-sitter *n*, garde-bébé *n*
שׁוֹמֵר־לַיְלָה — veilleur *n* de nuit
שׁוֹמֵר־רֹאשׁ — garde *m* du corps
‖ (של פרי) — carpelle *m*
שׁוֹמֵרָה (ר' ־רוֹת) נ — guérite *f*
שׁוֹמְרוֹן ש"פ נ (עיר) — Samarie *f*
שׁוֹמְרוֹנִי, ־נִית ת — samaritain
שׁוּמֵרִי, ־רִית ת — sumérien
שׁוּמְשׁוּק (ר' ־קִים) ז צמח — marjolaine *f*
שׂוֹנֵא (131) ז — adversaire *m*, ennemi *m*
שׁוֹנֶה, ־נָה ת — différent, divers
‖ שׁוֹנוֹת (ברשימה) — divers *mpl*
שׁוֹנוּת או שׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ — différence *f*
שׁוּנִית (17) נ — récif *m*, écueil *m*
שׁוּנְרָה (ר' ־רוֹת) נ — chat *m* sauvage
1. שׁוֹעַ, ־עָה ת (אציל) — noble, riche
2. שׁוֹעַ (—) ז (זיגוג) — émail *m*
שׁוּעַ, שׁוּעָה ת — peigné (textile)
שׁוּעַ (—) או שֶׁוַע (178, בלי ר') ז — clameur *f*, plainte*f*
שָׁוַע (331) פ"ע — crier, implorer
‖ שִׁוַּע (440) פ"ע — crier, implorer
‖ הִשְׁתַּוַּע (477) פ"ע — éclater en cris
שַׁוְעָה (239) נ — cris *mpl* de détresse, imploration *f*
שׁוֹעוּת (48) נ — noblesse *f*
שׁוּעָל (102) ז זואול — renard *m*
‖ צמח עִנְבֵי־שׁוּעָל ז"ר — groseilles *fpl*
שׁוּעָלוֹן (28) ז — renardeau *m*
שׁוֹעָן (125) ז — horloger *m*
שׁוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר' ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת — avarié, gâté

שׁוֹעֵר (125) ז	concierge *m*, portier *m*, huissier *m*
‖ ספורט	gardien *m* de but
1. [שׁוּף] שָׁף (382) פ"י (מחץ)	écraser, broyer
2. [שׁוּף] שָׁף (382) פ"י (שיפשף)	frotter, polir
‖ נָשׁוֹף (431) פ"ע	être frotté, être usé
‖ שִׁיֵּף (452) פ"י	frotter, limer, lisser
שׁוּף, שׁוּפָה ת	lisse, poli
שׁוֹפֵט, ־פֶטֶת (ר' ־פְטִים, ־פְטוֹת) ש	juge *n*
שׁוֹפֵט חוֹקֵר	juge d'instruction
שׁוֹפֵט־שָׁלוֹם	juge de paix
שׁוֹפֵט עֶלְיוֹן	juge à la Cour suprême
‖ ספורט	arbitre *n*
שׁוֹפֵט־קַו	arbitre de touche
‖ °(בימי־קדם)	magistrat *m*, chef *m*
סֵפֶר־שׁוֹפְטִים ז	le livre des Juges
שׁוֹפְטוּת (45, בלי ר') נ	magistrature *f*
שׁוֹפְטָן (ר' ־נִים) ז	fou *m*, sot *m*, idiot *m*
שׁוֹפְטָנִי, ־נִית ת	inquisiteur, critique
שׁוֹפְטָנִי, ־נִית ת	fou, sot, idiot
שׁוֹפִין (1) ז טכנ	lime *f*
שׁוֹפְכִים ← שֶׁפֶךְ	
שׁוֹפְכָנִי, ־נִית ת	torrentiel
‖ בהש (פטפטן)	prolixe, bavard
1. שׁוֹפֵעַ, ־פַעַת (ר' ־פְעִים, ־פְעוֹת) ת	abondant, débordant
מַעְיָן שׁוֹפֵעַ	source jaillissante
2. שׁוֹפֵעַ, ־פַעַת (ר' ־פְעִים, ־פְעוֹת) ת	incliné, en pente
שׁוֹפְעָנִי, ־נִית ת	abondant, débordant
שׁוֹפָר (93) ז	cor *m*, corne *f*
תָּקַע בְּשׁוֹפָר	sonner du cor
‖ בהש (ביטאון)	organe *m*
שׁוּפְרָא (—) ז ארמית	beauté *f*, excellence *f*
שׁוּפְרָא דְשׁוּפְרָא	de la meilleure qualité
שׁוֹצְפָנִי, ־נִית ת	irrité, véhément
1. [שׁוּק] שׁוֹקֵק (455) פ"י	abreuver, faire déborder
‖ הִשְׁתּוֹקֵק ← 2. שָׁקַק	
‖ הֵשִׁיק (526) פ"י	faire couler abondamment
2. שִׁוֵּק (432) פ"י	mettre sur le marché, vendre
שׁוֹק (21, זוגי שׁוֹקַיִם (265) נ	jambe *f*, jarret *m*
‖ (של משולש)	côté *m*
‖ מטבח	gîte *m*
‖ (של מחוגה)	branche *f*
הִכָּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ	battre à plate couture
1. שׁוּק (43) ז	marché *m*
שׁוּק שָׁחֹר	marché noir
שׁוּק־הַפִּשְׁפְּשִׁים	marché aux puces
שׁוּק־הָעֲבוֹדָה	marché du travail
מְחִיר־הַשּׁוּק ז	prix courant
אָדָם ז מִן־הַשּׁוּק	l'homme *m* de la rue
2. שׁוֹק (43, בלי ר') ז (תשוקה)	désir *m*, passion *f*
שַׁוָּק (90) ז	forain *m*
שׁוּקַאי (61) ז	forain *m*, camelot *m*
שׁוֹקָה (201) נ אנטום	tibia *m*
שׁוֹקוֹלָדָה (ר' ־דוֹת) נ	chocolat *m*
שׁוּקִי, ־קִית ת	vulgaire, ordinaire
שׁוֹקִית (17) נ אנטום	péroné *m*
‖ (של־מגף)	tige (de botte) *f*
שׁוֹקְעָנִי, ־נִית ת	bourbeux, vaseux
שׁוֹקְקָנוּת (46) נ	avidité *f*, désir ardent
שׁוֹקְקָנִי, ־נִית ת	avide, altéré, affamé
1. [שׁוּר] שָׂר (382) פ"ע (נאבק)	lutter
‖ הֵשִׂיר (526) פ"י	choisir un chef
2. [שׁוּר] שָׂר (382) פ"י (נסר)	scier
3. [שׁוּר] שָׂר (382) פ"ע (סר)	se retirer, s'écarter
1. [שׁוּר] שָׁר (382) פ"י (ראה)	voir, regarder
אַחֲרִיתוֹ מִי יְשׁוּרֶנָּה	qui peut en prévoir les conséquences?
‖ שׁוֹרֵר (455) פ"י	regarder, contempler
2. שׁוּר (301) פ"ע	sauter, bondir
‖ שׁוֹר (432) פ"ע	sauter, bondir
3. שִׁוֵּר (432) פ"י	ligner, aligner
שׁוֹר (26) ז	boeuf *m*
שׁוֹר־הַבָּר	aurochs *m*
בָּרִיא כְּמוֹ־שׁוֹר	en parfaite santé
‖ אסטר	le Taureau (constellation)
1. שׁוּר (41) ז (חומה)	muraille *f*, rempart *m*
2. שׁוּר (41) ז (אויב)	adversaire *m*, ennemi *m*
שַׁוָּר (90) ז	sauteur *m*, acrobate *m*
שׁוּרָה (201) נ צמח	millet *m*

שׁוּרָה (201) נ — rang *m*, rangée *f*, ligne *f*, file *f*
הִסְתַּדְּרוּ בְּשׁוּרָה אַחַת — s'aligner sur un rang
שׁוּרַת־בָּתִּים — rangée de maisons
שׁוּרַת־מְכוֹנִיּוֹת — file de voiture
חַיָּל ז מִן־הַשּׁוּרָה — homme *m* de troupe
(בכתובים) — ligne
(סידרה) שׁוּרַת־הַרְצָאוֹת — série *f* de conférences
‖ בהש שׁוּרַת־הַדִּין — la stricte justice
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
לְפִי־שׁוּרַת־הַשֵּׂכֶל — en toute logique
נָהַג כַּשּׁוּרָה — se conduire comme il faut
אַהֲבָה מְקַלְקֶלֶת אֶת־הַשּׁוּרָה — l'amour fausse les relations
אָדָם ז מִן־הַשּׁוּרָה — un homme ordinaire
שׁוּרוֹן (21) ז — papier réglé
שׁוּרוּק (ר׳ ־קִים) ז דקדוק — *chourouq (ou* long*) m*
שַׁוָּרוּת (46) נ — acrobatie *f*
שׂוֹרְטָנִי, ־נִית ת — qui égratigne
שׂוֹרְכָנִי, ־נִית ת — traînant
שׂוֹרֵק (—) ז או **שׂוֹרֵקָה** (—) נ צמח — treille *f*, cep *m*
שׁוֹרְקָנִי, ־נִית ת — sifflant
1. **שׁוֹרֵר** ← [שׁיר]
2. **שׁוֹרֵר** ← 1. [שׁור]
שׁוֹרֵר (132) ז (אויב) — adversaire *m*, ennemi *m*
[שׁושׁ] ← [שׂישׂ]
שׁוּשׁ (41) ז צמח — réglisse *f*
שׁוֹשְׁבִין (ר׳ ־נִים) ז — ami *m*, parrain *m*
(בחתונה) — garçon *m* d'honneur
(בדו־קרב) — second *m*, témoin *m*
שׁוֹשְׁבִינוּת (48) נ — parrainage *m*
שׁוֹשְׁט (91) ז — convive *m*
שׁוֹשֶׁלֶת (252) נ — lignée *f*, descendance *f*
‖ (של־מלכים) — dynastie *f*
שׁוֹשַׁלְתִּי, ־תִּית ת — dynastique
שׁוֹשָׁן (98) ז צמח — lis *m*
‖ °(כלי־נגינה עתיק) — *chochân* (ancien instrument de musique) *m*
שׁוּשָׁן ש״פ נ (עיר) — Suse *f*
דת פּוּרִים־שׁוּשָׁן — Pourim de Suse (lendemain de Pourim)
שׁוֹשַׁנָּה (208, ר׳ ־שַׁנִּים) נ צמח — lis *m*
(ורד) — rose *f*
שׁוֹשַׁנַּת־יְרִיחוֹ — rose de Jéricho
זואול שׁוֹשַׁנַּת־יָם — anémone *f* de mer, actinie *f*
שׁוֹשַׁנַּת־הָעֲמָקִים — narcisse *m*
בהש שׁוֹשַׁנַּת־הָרוּחוֹת — rose des vents
‖ רפא — érysipèle *m*
שׁוֹשֶׁנֶת (525) נ צמח — rosette *f*
שׁוּתָא (—) נ ארמית — parole *f*, propos *m*
שׁוֹתְקָנוּת (46) נ — silence *m*
שׁוֹתְקָנִי, ־נִית ת — silencieux, taciturne
שָׁזוּף, שְׁזוּפָה ת — hâlé, bronzé, bruni
שִׁזּוּף (51) ז — bronzage *m*, brunissement *m*, hâle *m*
שָׁזוּר, שְׁזוּרָה ת — entrelacé, entremêlé
שִׁזּוּר (51) ז — tressage *m*, entrelacement *m*
שְׁזִיף (15) ז צמח (עץ) — prunier *m*
‖ (פרי) — prune *f*
שְׁזִיפָה (201) נ — bronzage *m*, brunissement *m*
‖ בהש (ראייה) — vue *f*, regard *m*
שְׁזִיפוּת (48) נ — teint brun *ou* bronzé
שְׁזִיפִי, ־פִית ת — couleur prune
שְׁזִיר (1) ז — tresse *f*, torsade *f*
שְׁזִירָה (201) נ — tressage *m*, entrelacement *m*
שָׁזַף (301) פ״י — hâler, bronzer, brunir
‖ בהש (ראה) — voir, regarder
‖ נִשְׁזַף (388) פ״ע — être bronzé, être bruni
‖ שִׁזֵּף (432) פ״י — bronzer, brunir, hâler
‖ הִשְׁתַּזֵּף (470) פ״ע — se bronzer, brunir
‖ הִשְׁזִיף (498) פ״י — hâler, bronzer
פ״ע — se bronzer, brunir
שֶׁזֶף (165) או **שֹׁזֶף** (187) ז — hâle *m*, teint bronzé
שֶׁזֶף־סֻכָּר — caramel *m*
שִׁזָּפוֹן (38) ז — hâle *m*, teint bronzé
‖ חקל — brunissure (des plantes) *f*
שָׁזַר (301) פ״י — tresser, entrelacer
בהש (שילב) — insérer
‖ נִשְׁזַר (388) פ״ע — être tressé, être entrelacé
בהש (שולב) — être inséré
‖ שִׁזֵּר (432) פ״י — tresser, entrelacer
‖ הִשְׁתַּזֵּר (470) פ״ע — être tressé, s'entrelacer
בהש (השתלב) — s'insérer, s'entremêler

‖ הִשְׁזִיר (498) פ״י — tresser, entrelacer
שֶׁזֶר (166) ז — tresse *f*, entrelacs *m*
שַׁזָּר (90) ז — cordier *m*, tresseur *m*
שִׁזְרָה (242) נ — épine dorsale
‖ צמח — axe (d'une plante) *m*, hampe *f*
שִׁזְרוּעַ (44, בלי ר׳) ז חקל — réensemencement *m*
שִׁזְרֵעַ (465) פ״י — réensemencer, ressemer
שַׁח ← [שוח], [שיח]
שָׁח (—) ז (מלך־פרס) — chah *m*
‖ (משחק) — échecs *mpl*
שָׁח! — échec au roi!
שַׁח, שַׁחָה ת — baissé, courbé
שַׁח־עֵינַיִם — humble, aux yeux baissés
שַׂח או שִׂיחַ (9, בלי ר׳) ז — conversation *f*, propos *m*, pensée *f*, réflexion *f*
שִׁחֵד (326) פ״י — suborner, soudoyer
‖ שִׁחֵד (435) פ״י — soudoyer, corrompre
שִׁחֵד בִּדְבָרִים — persuader, circonvenir
דֵּעָה בִּלְתִּי־מְשֻׁחֶדֶת — opinion impartiale
‖ הִשְׁתַּחֵד (471) פ״ע — se laisser corrompre
(התפתה) — se laisser séduire
‖ הִשְׁחִיד (502) פ״י — soudoyer, corrompre
שֹׁחַד (197) ז — pot-de-vin *m*, corruption *f*
שֹׁחַד־דְּבָרִים — séduction *f* par de belles paroles
אֲבַק־שֹׁחַד ז — soupçon *m* de corruption
שָׂחָה (350) פ״ע — nager
שָׂחָה נֶגֶד־הַזֶּרֶם — nager contre le courant
‖ הִשְׂחָה (509) פ״י — faire nager
בהש הִשְׂחָה בִּדְמָעוֹת — baigner de larmes
שָׁחָה (350) פ״ע — se baisser, se courber
‖ הִשְׁתַּחֲוָה (481) פ״ע — se prosterner
‖ הִשְׁחָה (509) פ״י — courber, abaisser, humilier
שָׂחוּ (—) ז — nage *f*
מֵי־שָׂחוּ ז״ר — eau profonde
שִׁחוּד (50) ז — corruption (par des dons) *f*
1. שָׁחוּז, שְׁחוּזָה ת (מחודד) — aiguisé, affûté, affilé
2. שָׁחוּז, שְׁחוּזָה ת (מגולה) — découvert
שְׁחוֹחַ תה״פ — humblement, tête basse
שָׁחוֹחַ, שְׁחוֹחָה ת — courbé, penché
שָׁחוּחַ, שְׁחוּחָה ת — courbé, penché

1. שָׁחוּט, שְׁחוּטָה ת (בהמה) — abattu, égorgé
2. שָׁחוּט, שְׁחוּטָה ת (מלוטש) — aiguisé, affûté
חֵץ שָׁחוּט — flèche acérée
זָהָב שָׁחוּט — or fin
שָׁחוּי, שְׁחוּיָה ת — courbé, baissé, humble
1. שָׁחוּל, שְׁחוּלָה ת (חוט) — enfilé
2. שָׁחוּל, שְׁחוּלָה ת (סוס) — déhanché, boiteux
שְׁחוּם (—) ז — couleur *f* brun foncé
1. שָׁחוּם ← שָׁחֹם
2. שָׁחוּם, שְׁחוּמָה (אבן) — granitique
שִׁחוּם (51) ז — brunissement *m*, bronzage *m*
שָׁחוּן, שְׁחוּנָה ת — chaud, aride
שָׁחוּף, שְׁחוּפָה ת — tuberculeux, phtisique
שָׁחוּץ, שְׁחוּצָה ת — arrogant, insolent
שְׁחוּץ (50) ז — arrogance *f*, insolence *f*
שְׂחוֹק (21) ז — rire *m*
בַּת־שְׂחוֹק נ — sourire *m*
הָיָה לִשְׂחוֹק — être un objet de risée
‖ (משחק) — jeu *m*, divertissement *m*
שָׁחוּק, שְׁחוּקָה ת — frotté, usé, râpé, pulvérisé
מַטְבֵּעַ שָׁחוּק — monnaie usée, banalité *f*
בהש נַפְשׁוֹ שְׁחוּקָה עָלָיו — il est à bout de forces
שְׁחוּק (50) ז — frottement *m*, usure *f*
שְׁחוֹר (—) ז — couleur noire, noirceur *f*
שָׁחוֹר ← שָׁחֹר
1. שִׁחוּר (50) ז (פנייה) — sollicitation *f*
שִׁחוּר־פְּנֵי־פ׳ — intervention *f* auprès de qn
2. שִׁחוּר (50) ז (פחם) — morceau *m* de charbon
שַׁחֲוָר (ר׳ ־רִים) ז — gouverneur *m*, seigneur *m*
שְׁחוֹרִי, ־רִית ת — mélancolique
שְׁחוּת (45, ר׳ ־תוֹת) נ — fosse *f*, trou *m*, puits *m*
שַׁחוּת (47, בלי ר׳) נ — bassesse *f*, humilité *f*
שִׁחוּת (50, בלי ר׳) ז — détérioration *f*, corruption *f*
שָׁחַז (326) פ״י — lisser, polir, aiguiser
‖ נִשְׁחַז (397) פ״ע — être aiguisé, être affûté
‖ הִשְׁתַּחֵז (471) פ״ע — s'aiguiser, être aiguisé
‖ הִשְׁחִיז (502) פ״י — aiguiser, affûter, affiler
אֶבֶן מַשְׁחֶזֶת — meule *f*
שִׁחְזוּר (51) ז — reconstitution *f*
שִׁחְזֵר (460) פ״י — reconstituer, rétablir
‖ הִשְׁתַּחְזֵר (493) פ״ע — être reconstitué

[שחח] שַׁח או שָׁחַח	se baisser, se courber
(שַׁחוֹתִי, עת' יָשֹׁחַ) פ"ע	
‖ נָשַׁח (417, עת' יִשַּׁח) פ"ע	se baisser, être abaissé
‖ הִשְׁתּוֹחֵחַ (489) פ"ע	se courber, se baisser
בהש °מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי	pourquoi, mon âme, es-tu abattue?
‖ הֵשַׁח (530, הֵשַׁחוֹתִי) פ"י	abaisser
שַׁחְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	causeur *n*
שָׁחַט (326) פ"י	pressurer, exprimer (du jus)
‖ נִשְׁחַט (397) פ"י	être pressuré, être exprimé
שָׁחַט (326) פ"י (בהמה)	abattre, immoler
(הרג)	égorger, massacrer
‖ נִשְׁחַט (397) פ"ע	être abattu, être immolé
(נהרג)	être égorgé, être massacré
‖ הִשְׁחִיט (502) פ"י	faire abattre
° שַׁחֲטָה (209, בלי ר') נ	corruption *f*
1. שֶׁחִי (5) או בֵּית־הַשֶּׁחִי ז אנטום	aisselle *f*
2. שְׁחִי (—) ז (שיפלות)	bassesse *f*, humiliation *f*
שָׁחִיד, שְׁחִידָה ת	corruptible, vénal
שְׂחִיָּה (202) נ	natation *f*, nage *f*
שְׂחִיַּת־חָזֶה	brasse *f*
שְׂחִיַּת־חֲתִירָה	crawl *m*
בְּרֵכַת־שְׂחִיָּה נ	piscine *f*
שַׁלְחוּפִית־שְׂחִיָּה נ	vessie *f* natatoire
שְׁחִיָּה (202) נ	inclination (du corps) *f*
שְׁחִיזָה (201) נ	aiguisage *m*, affûtage *m*
אֶבֶן־שְׁחִיזָה נ	meule *f* à affûter
שְׁחִיחָה (201) נ	inclination (du corps) *f*, courbure *f*
שְׁחִיטָה (201) נ	abattage (d'animaux) *m*
‖ בהש (טבח)	massacre *m*, boucherie *f*
שֶׁחְיִי, ־יִית ת	axillaire
שָׁחִיל, שְׁחִילָה ת	coulissable
סֻלָּם שָׁחִיל	échelle *f* à coulisse
שֻׁלְחָן שָׁחִיל	table *f* à rallonge
שְׁחִילָה (201) נ	coulissage *m*, enfilage *m*
שְׁחִימוּת (48, בלי ר') נ	couleur *f* brun foncé
שְׁחִין (1) ז	pustule *f*, ulcère *m*
שַׂחְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	nageur *n*

שַׂחְיָנוּת (46) נ	natation *f*, nage *f*
שְׁחִינוּת (48) נ	chaleur *f*
שָׁחִיס (15) ז	regain *m*, troisième récolte *f*
שָׁחִיף (15) ז	planche *f* mince, placage *m*
בהש דַּק כְּשָׁחִיף־עֵץ	mince comme une planche
שָׁחִיץ, שְׁחִיצָה ת	orgueilleux, arrogant
שְׁחִיצוּת (48) נ	orgueil *m*, arrogance *f*
שָׁחִיק, ־קָה ת	broyé, trituré, écrasé
עממי שְׁחִיק־עֲצָמוֹת	gibier *m* de potence
שְׂחִיקָה (201) נ	rire *m*, éclat *m* de rire
שְׁחִיקָה (201) נ	broyage *m*, pilage *m*
‖ מטבח (פילפל כתוש)	poivre pilé
‖ (בלייה)	usure *f*, érosion *f*
‖ (הפחתת־ערך)	dévalorisation *f*
שְׁחִירָה (201) נ	recherche *f*
שְׁחִירַת־שָׁלוֹם	pacifisme *m*
שְׁחִית (ר' ־תוֹת) נ	fosse *f*, puits *m*, piège *m*
שְׁחִיתָה (201) נ	corruption *f*, perversion *f*
שְׁחִיתוּת (48) נ	corruption *f*, perversion *f*
שְׁחִיתוּת־הַמִּדּוֹת	dépravation morale
שַׁחַל (152) ז	lion *m*
1. שָׁחַל (326) פ"י	enfiler
‖ נִשְׁחַל (397) פ"ע	être enfilé
‖ הִשְׁתַּחֵל (471) פ"ע	s'enfiler
בהש (דחק ועבר)	se faufiler, se glisser
‖ הִשְׁחִיל (502) פ"י	enfiler, faire passer
בהש הִשְׁחִיל עַצְמוֹ	se faufiler, se glisser
ארמית כְּמִשְׁחַל נִימָא מֵחַלְבָּא	comme on retire un cheveu du lait, sans douleur
2. [שחל] הִשְׁחִיל (502) פ"י (קטורת)	parfumer à l'oeillet
3. [שחל] הִשְׁחִיל (502) פ"ע (שאג)	rugir
שְׁחַלְב ← סַחְלָב	
שַׁחֲלָה (238) נ אנטום	ovaire *m*
‖ צמח	ovaire
‖ (בכלי־נשק)	magasin (d'arme à feu) *m*
שַׁחֲלַיִם (261) ז"ז צמח	cresson *m*
שַׁחְלִיפִים (1) ז"ר	rechange *m*
שִׁחְלֵף (460) פ"י	rechanger
שַׁחֲלֶת (—) נ צמח	oeillet *m*

שְׁחֹלֶת (256) נ — limaille *f*, copeaux *mpl*
שֹׁחַם (—) ז — granit *m*
[שחם] הִשְׁתַּחֵם (471) פ״ע — brunir, devenir brun
‖ הִשְׁחִים (502) פ״י — rembrunir, rendre brun
‖ מטבח — faire revenir, rissoler
פ״ע — brunir, devenir brun
שָׁחֹם, שְׁחֻמָּה ת — brun foncé
שְׁחַמוּמִי, ־מִית ת — brunâtre
שְׁחַמוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — teint *m* brunâtre
שְׁחֻמוּת (45) נ — couleur brune, teint brun
שְׁחַמְחַם, ־חַמָּה ת — brunâtre
שַׁחְמָט (—) ז — échecs (jeu) *mpl*
לוּחַ־שַׁחְמָט ז — échiquier *m*
שַׁחְמָטָאוּת (—) נ — jeu *m* d'échecs
שַׁחְמָטַאי (ר׳ ־טָאִים) ז — joueur *m* d'échecs
שְׁחַמְנִי, ־נִית ת — brunâtre, brunet
שַׁחֶמֶת (—) נ רפא — cirrhose *f*
שַׁחַמְתִּי, ־תִית או שְׁחַמְתָּנִי, ־נִית ת — basané
שָׁחַן (326 נ) פ״ע — être chaud, être aride
‖ הִשְׁחִין (502 נ) פ״י — chauffer, échauffer
פ״ע — s'échauffer, devenir chaud
שַׁחַף (152) ז עוף — mouette *f*, goéland *m*
שָׁחַף (326) פ״ע — s'amaigrir, dépérir
‖ נִשְׁחַף (397) פ״ע — s'amaigrir, dépérir
‖ שִׁחֵף (435) פ״י — amaigrir, consumer
שַׁחְפִית (ר׳ ־פִיּוֹת) נ עוף — hirondelle *f* de mer
שַׁחֲפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tuberculeux *n*, poitrinaire *n*, phtisique *n*
שַׁחֲפָנוּת (46) נ — tuberculose *f*, consomption *f*
שַׁחֲפָנִי, ־נִית ת — tuberculeux, phtisique
שַׁחֶפֶת (—) נ רפא — tuberculose *f*, phtisie *f*
שַׁחַפְתִּי, ־תִית ת — tuberculeux, phtisique
שַׁחַץ (—) ז — orgueil *m*, arrogance *f*
אִישׁ־ (או בֶּן־) שַׁחַץ — homme arrogant
‖ (נשר) — aigle *m*, vautour *m*
שָׁחַץ (326) פ״ע — se vanter, être arrogant
‖ שִׁחֵץ (435) פ״ע — se vanter, parler fièrement
שִׁחֵץ בְּשִׁנָּיו — persifler, railler
‖ הִשְׁתַּחֵץ (471) פ״ע — s'enorgueillir
‖ הִשְׁחִיץ (502) פ״ע — se dresser fièrement
שַׁחָץ, ־צִית (ר׳ ־צִים, ־צִיּוֹת) ת — orgueilleux
שַׁחֲצָה (209) או שַׁחֲצוּת (45) נ — orgueil *m*
שַׁחֲצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — impudent *n*, vantard *n*
שַׁחְצֵן (460 נ) פ״ע — se montrer arrogant
שַׁחֲצָנוּת (46) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
שַׁחֲצָנִי, ־נִית ת — orgueilleux, arrogant
שְׂחֹק (152, בלי ר׳) ז — rire *m*
שַׁחַק (152) ז (אבק) — grain *m* de poussière
‖ (ענן) — nuage *m*
שְׁחָקִים — ciel *m*, firmament *m*
גּוֹרֵד־שְׁחָקִים ז — gratte-ciel *m*
הִרְקִיעַ שְׁחָקִים — s'élever jusqu'aux nues
‖ (בגדים) שְׁחָקִים — haillons *mpl*, chiffons *mpl*
שָׂחַק (326) פ״ע — rire
שָׂחַק עַל־פְּ׳ — rire de qn, se moquer de qn
(השתעשע) — jouer, s'amuser
‖ שִׂחֵק (435) פ״ע — jouer
שִׂחֵק בִּקְלָפִים — jouer aux cartes
בהש שִׂחֵק בָּאֵשׁ — jouer avec le feu
שִׂחֲקָה לוֹ הַשָּׁעָה — avoir de la chance
שִׂחֵק תַּפְקִיד — jouer un rôle
שִׂחֵק בִּפְ׳ — se moquer de qn
‖ הִשְׂתַּחֵק (471) פ״ע — s'amuser, se divertir
‖ הִשְׂחִיק (502) פ״י — tourner en dérision
(הצחיק) — faire rire
שָׁחַק (326) פ״י — broyer, user, triturer, écraser
אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מַיִם — l'eau use les pierres
‖ נִשְׁחַק (397) פ״ע — être broyé, être trituré
יִשָּׁחֲקוּ עַצְמוֹתָיו — que ses os pourrissent
‖ שִׁחֵק (435) פ״י — broyer, triturer, frotter
‖ הִשְׁתַּחֵק (471) פ״ע — s'effriter, s'user
‖ הִשְׁחִיק (502) פ״י — user (par frottement)
שְׂחָקָה (238) נ — sourire *m*
שְׁחָקִי, ־קִית ת — céleste
שַׂחְקָן (97) ז (בתיאטרון) — acteur *m*
‖ ספורט — joueur *m*
שַׂחְקַן־כַּדּוּרֶגֶל — footballeur *m*
‖ (מעמיד פנים) — comédien *m*, simulateur *m*
שַׂחְקָנוּת (46) נ — jeu *m* dramatique
‖ (העמדת פנים) — comédie *f*, simulation *f*
שַׂחְקָנִית (17) נ — actrice *f*

‖ ספורט — joueuse (de tennis *etc*) *f*
‖ (מעמידה פנים) — comédienne *f*, simulatrice *f*
שַׁחַר (152) ז — aube *f*, aurore *f*
כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר — au lever du jour
תְּפִלַּת־הַשַּׁחַר נ — prière *f* du matin
בהש בְּשַׁחַר־יַלְדוּתוֹ — dans sa prime jeunesse
‖ (הסבר) — sens *m*, interprétation *f*
לַשְּׁמוּעָה אֵין כָּל־שַׁחַר — cette nouvelle n'est pas fondée
לֹא אֵדַע שַׁחְרָהּ — je n'en saisis pas le sens
1. **שָׁחַר** (326) פ״י (התעניין ב־) — s'intéresser à, rechercher
שׁוֹחֵר־מַדָּע — amateur *m* de science
‖ שִׁחֵר (435) פ״י — rechercher, se mettre en quête de
שִׁחֵר אֶת־פְּנֵי־פ׳ — s'adresser à qn, solliciter
שִׁחֵר לַטֶּרֶף — chercher une proie
(ביקר) — rendre visite à
‖ הִשְׁחִיר (502) פ״י — se lever tôt
הִשְׁחִיר וְהֶעֱרִיב — se lever tôt et se coucher tard
2. **שָׁחַר** (326) פ״ע (קדר) — être obscur, être noir
‖ נִשְׁחַר (397) פ״ע — s'obscurcir, se noircir
‖ שִׁחֵר (435) פ״י — noircir
‖ הִשְׁתַּחֵר (471) פ״ע — se noircir
‖ הִשְׁחִיר (502) פ״י — noircir
בהש הִשְׁחִיר פְּנֵי־פ׳ — faire honte à, calomnier
פ״ע — s'obscurcir, se noircir
בהש הִשְׁחִירוּ פָּנָיו כְּשׁוּלֵי־קְדֵרָה — avoir un air ténébreux, blémir de honte
שָׁחֹר או **שָׁחוֹר**, שְׁחֹרָה ת — noir
שָׁחֹר מִשְּׁחוֹר — noir comme du charbon
שָׁחֹר עַל־גַּבֵּי־לָבָן — noir sur blanc
שְׁחֹרֵי־הָעוֹר — les noirs *mpl*, les nègres *mpl*
שְׁחוֹר שֶׁבָּעַיִן — prunelle *f*, pupille (de l'oeil) *f*
הַיָּם הַשָּׁחֹר — la Mer Noire
מָרָה שְׁחֹרָה — mélancolie *f*
פּוֹעֵל שָׁחֹר — ouvrier non qualifié, manœuvre *m*
שׁוּק שָׁחֹר — marché noir

לָבַשׁ שְׁחֹרִים — se vêtir de noir, se mettre en deuil
‖ (קודר) — lugubre
רָאָה שְׁחֹרוֹת — être pessimiste
שִׁחְרוּר (51) ז — libération *f*, affranchissement *m*
‖ (פטור) — exemption *f*, dispense *f*
שִׁחְרוּר מִמַּס — exemption de taxes
(במכונה) — déblocage *m*
שַׁחֲרוּר (41) ז עוף — merle *m*
שַׁחֲרוּרִי, ־רִית ת — noirâtre
שַׁחֲרוּרִית (17) נ — noirceur *f*, laideur *f*
בהש חָזַר לְשַׁחֲרוּרִיתוֹ — récidiver
‖ חרק — ténébrion *m*, ver *m* de farine
שַׁחֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — teint foncé, cheveux noirs
‖ בהש (נעורים) — jeunesse *f*, adolescence *f*
שְׁחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — noirâtre
שְׁחַרְחֹר, ־חֹרֶת (ר׳ ־חֹרִים, ־חֹרוֹת) ת — noiraud
שַׁחַרְחָרוּת (46) נ — teint foncé
שַׁחֲרִירוּת (48) נ — couleur noire
שַׁחֲרִית (17) נ — matin *m*, aube *f*
פַּת־שַׁחֲרִית נ — petit déjeuner
הַצָּגַת־שַׁחֲרִית נ — matinée *f*
תְּפִלַּת־שַׁחֲרִית נ — prière *f* du matin
שִׁחְרֵר (460) פ״י — délivrer, libérer, affranchir
שִׁחְרֵר יְדִיעָה — autoriser la divulgation d'une nouvelle
‖ (הפעיל מתקן שנתקע) — débloquer
‖ (פטר) — exempter, dispenser
שִׁחְרֵר מִמַּס — exempter d'impôt
חַיָּל מְשֻׁחְרָר — soldat démobilisé
שִׁחְרֵר מִתַּפְקִידוֹ — relever de ses fonctions
‖ הִשְׁתַּחְרֵר (493) פ״ע — se libérer, être libéré
הִשְׁתַּחְרֵר מֵהַצָּבָא — être démobilisé
שַׁחֶרֶת (—) נ רפוא — mélanose *f*
1. **שַׁחַת** (153) נ (בור) — fosse *f*, puits *m*
כָּרָה שַׁחַת — creuser une fosse
עממי הוּא שֵׁד ז מִשַּׁחַת — il a le diable au corps
‖ (שאול) — enfer *m*, séjour *m* des morts
בְּאֵר־שַׁחַת נ — la tombe, le néant
2. **שַׁחַת** (152, בלי ר׳) ז (שחיתות) — perversion *f*
3. **שַׁחַת** (—) ז חקל — foin *m*

[שחת] נִשְׁחַת (397 ת) פ"ע (נפגם) — être abîmé, se détériorer
(מבחינה מוסרית) — être dépravé
|| שִׁחֵת (435 ת) פ"י — abîmer, détruire
שִׁחֵת דְּבָרָיו — gaspiller ses paroles
שִׁחֵת דַּרְכּוֹ — se corrompre, se dépraver
שִׁחֵת רַחֲמָיו — étouffer sa compassion
|| הִשְׁחִית (502) פ"י — abîmer, détruire
הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ — se corrompre, se pervertir
הִשְׁחִית שְׂעָרוֹ — raser sa chevelure
עַד לְהַשְׁחִית — jusqu'à la fureur, à l'extrême
בַּל תַּשְׁחִית — ne détruis pas (des produits utiles)
עָבַר מִשּׁוּם בַּל תַּשְׁחִית — se rendre coupable de gaspillage
שַׁחְתָן (ר' ־נִים) ז — homme pervers *ou* sadique
שֵׂט (88) או שֵׁט (113) ז — rebelle *m*, criminel *m*
שֵׁט ← 1. [שוט]
שַׁטְגַּב (53) ז חרק — notonecte *m*
שָׂטָה (353) פ"ע — s'écarter, se détourner, dévier
(בגד) — être infidèle, trahir
[שטה] נִשְׁטָה (406) פ"ע — devenir fou
|| שִׁטָּה (453) פ"י (בְּ־) — railler, bafouer, énerver
|| הִשְׁתַּטָּה (480) פ"ע — devenir fou, faire le fou
|| הִשְׁטָה (512) פ"י — se moquer de, ridiculiser
1. שִׁטָּה (205) נ צמח — acacia *m*
2. שִׁטָּה ← שִׁיטָה
שָׁטוּחַ, שְׁטוּחָה ת — plat
רֶגֶל שְׁטוּחָה — pied plat
צְבַת שְׁטוּחָה — tenaille plate
שָׁטוּחַ עַל־מִטָּתוֹ — étalé sur son lit
בהש בַּקָּשָׁתִי שְׁטוּחָה לְפָנֶיךָ — je vous soumets ma requête
שִׁטּוּחַ (44, בלי ר') ז — aplatissement *m*
שִׁטּוּחַ־סָדִין — étalement *m* d'un drap
|| בהש (עשייה לשיטחי) — affadissement *m*
שִׁטּוּט (51) ז — vagabondage *m*
שִׁטּוּי (51) ז — raillerie *f*, dérision *f*
שָׁטוּף, שְׁטוּפָה ת — submergé, inondé
שְׁטוּף־אוֹר — inondé de lumière
בהש שְׁטוּף בְּזִמָּה — débauché
|| (רהוט) קְרִיאָה שְׁטוּפָה — lecture courante
שִׁטּוּף (51) ז — lavage *m*, rinçage *m*
שִׁטּוּר (51) ז — activité *f* de police
מְכוֹנִית־שִׁטּוּר נ — voiture policière
שְׁטוּת (45, ר' גם שְׁטוּתִים) נ — folie *f*, sottise *f*
אַל־תְּדַבֵּר שְׁטֻיּוֹת — ne dis pas de sottises
שְׁטוּתִי, ־תִית ת — absurde, stupide
שָׁטַח (331) פ"י — étendre, étaler
שָׁטַח כַּפָּיו — étendre ses mains
בהש שָׁטַח בַּקָּשָׁתוֹ — présenter sa requête
(פיזר) — disperser, éparpiller, répandre
|| שִׁטַּח (440) פ"י (רידד) — aplatir, abaisser
(פרש) — étendre, étaler
(עשה לשטחי) — rendre superficiel, affadir
|| הִשְׁתַּטֵּחַ (477) פ"ע — s'étendre, se prosterner
הִשְׁתַּטֵּחַ עַל־קֶבֶר — se recueillir sur une tombe
בהש (נעשה שיטחי) — devenir superficiel
|| הִשְׁטִיחַ (504) פ"י — étendre, étaler
שֶׁטַח (179) ז — surface *f*, superficie *f*
מתמט — surface, aire *f*
(חלקת־אדמה) — terrain *m*
שֶׁטַח בָּנוּי — terrain bâti
שֶׁטַח־הֶפְקֵר — zone *f* neutre, no man's land *m*
שֶׁטַח מֵת — angle mort
טִיֵּל בַּשֶּׁטַח — se promener dans le secteur
בהש שֶׁטַח־פְּעֻלָּה — champ *m* d'action
שִׁטְחָה (242) נ — facette (de diamant) *f*
שִׁטְחוֹן (ר' ־נִים) ז אנטום — aréole *f*
שִׁטְחִי, ־חִית ת — superficiel
שִׁטְחִיּוּת (47, בלי ר') נ — manque *m* de profondeur
שִׁטְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personnage superficiel
שַׁטָּט (90) ז — vagabond *m*, rôdeur *m*
שַׁטְיָא (—) ז ארמית — fou *m*, sot *m*
שַׁטְיָה (207) נ — folle *f*, sotte *f*
שְׁטָיוּת (45, בלי ר') נ — folie *f*, stupidité *f*
שָׁטִיחַ (11) ז — tapis *m*
שְׁטִיחַ־אֻכָּף — couverture *f* de selle
שְׁטִיחָה (201) נ — étalement *m*, action *f* d'étendre
שְׁטִיחַת־כַּפַּיִם — action d'étendre les mains
שְׁטִיחוֹן (ר' ־נִים) ז — petit tapis, descente *f* de lit

שְׁטִיחוּת (48) נ — surface plane *ou* plate
‖ (שיטחיות) — platitude *f*, manque *m* de profondeur
שְׁטִיטָה (201) נ — vagabondage *m*
שְׁטִים ← 1. שִׁטָּה
שְׂטִימָה (201) נ — haine *f*, rancune *f*
שַׁטְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bouffon *n*
שְׁטִיפָה (201) נ — lavage *m*, rinçage *m*
שְׁטִיפַת־כֵּלִים — vaisselle *f*
שְׁטִיפַת־רִצְפָּה — lavage de plancher
בהש שְׁטִיפַת־מֹחַ — lavage de cerveau
שְׁטִיפוּת (48) נ — avidité *f*, passion *f*
בהש שְׁטִיפוּת בְּזִמָּה — débauche *f*
שָׂטַם (301) פ״י — haïr, détester
‖ נִשְׂטַם (388) פ״ע — être haï, être détesté
‖ הִשְׂטִים (498) פ״י — rendre haïssable
שִׂטְמָה (207) נ — haine *f*, rancune *f*
שָׂטַן (301 ג) פ״י — haïr, détester
(קיטרג) — accuser, incriminer
‖ הִשְׂטִין (498 ג) פ״י — accuser, incriminer
שָׂטָן (105) ז — adversaire *m*, fauteur *m* d'obstacles
הָיָה לְשָׂטָן לְ־ — susciter des difficultés à
‖ ש״פ ז — Satan *m*, le diable
הַשָּׂטָן מְרַקֵּד — le démon se déchaîne
מַעֲשֵׂה־שָׂטָן — par malchance
אַל־תִּפְתַּח פֶּה לְשָׂטָן — ne prononce pas de paroles de mauvais augure
שִׂטְנָה (242) נ — accusation *f*, diffamation *f*
כְּתַב־שִׂטְנָה ז — écrit *m* diffamatoire, libelle *m*
כָּתַב שִׂטְנָה עַל־ — écrire des pamphlets contre
שְׂטָנִי, ־נִית ת — satanique, diabolique
שְׂטָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* diabolique
שִׁטְעוּן (51) ז — rechargement *m*, transbordement *m*
שִׁטְעֵן (462 ג) פ״י — recharger, transborder
שָׁטַף (301) פ״י — submerger, inonder, noyer
‖ (הדיח) — laver, rincer
שָׁטַף כֵּלִים — faire la vaisselle
שָׁטַף רִצְפָּה — laver le plancher
שָׁטַף פִּיו — se rincer la bouche
‖ פ״ע (זרם) — couler, se déverser
בהש הַסּוּס שָׁטַף — le cheval galopa
‖ נִשְׁטַף (388) פ״ע — être submergé, être inondé
(הודח) — être lavé, être rincé
בהש נִשְׁטַף בְּשִׁכְרוּת — sombrer dans la boisson
‖ שִׁטֵּף (432) פ״י — inonder, laver
‖ הִשְׁתַּטֵּף (467) פ״ע — être inondé
(התקלח) — prendre une douche
‖ הִשְׁטִיף (498) פ״י — submerger, inonder
בהש (הריץ) — faire galoper
שֶׁטֶף (165) ז (זרם) — flot *m*, averse *f*
רפא שֶׁטֶף־דָּם — hémorragie *f*
פיס שֶׁטֶף מַגְנֵטִי — flux *m* magnétique
‖ (שיטפון) — inondation *f*, débordement *m*
‖ (מהירות) — rapidité *f*, élan *m*
דָּהַר בְּשֶׁטֶף — être lancé au galop
דִּבֵּר בְּשֶׁטֶף — parler avec abondance
שֶׁטֶף־לָשׁוֹן — facilité *f* d'élocution
‖ (צמר־עזים) — poil *m* de chèvre
שִׁטְפָּא (—) ז ארמית — flot *m*, courant *m*
שִׁטְפָּא דְלִישָּׁנָא — langage courant
שִׁטָּפוֹן (38) ז — inondation *f*, débordement *m*
בהש (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
שַׁטְפָן (97) ז — cheval *m* de course
שַׁטְצַד (ר׳ ־צַדִּים) ז זואול — crevette *f* d'eau douce
שְׁטָר (88, ר׳ שְׁטָרוֹת, שִׁטְרֵי־) ז — écrit *m*, acte *m*, billet *m*
שְׁטַר־חוֹב — billet à ordre
שְׁטַר־חֲלִיפִין — lettre *f* de change
שְׁטַר־כֶּסֶף — billet de banque
שְׁטַר־מֶכֶר — acte de vente
נִכְּיוֹן־שְׁטָרוֹת ז — escompte *m*
‖ היסט מִנְיַן־הַשְּׁטָרוֹת ז — l'ère *f* des Séleucides
שִׁטֵּר (301) פ״י — discipliner, punir
שְׁטְרַיְמְל (ר׳ ־מְלִים) ז — toque *f* de fourrure
שִׁטְשֵׁט (460) פ״ע — claquer du fouet (cocher)
שִׁטָּתִי ← שִׁיטָתִי
שַׁי (60) ז — cadeau *m*, présent *m*, don *m*
שִׂיא (9) ז (גובה) — hauteur *f*
‖ (פיסגה) — sommet *m*, apogée *m*
‖ ספורט — record *m*

שָׁבַר שִׂיא	battre un record
שְׁעַת־שִׂיא נ	heure *f* de pointe
בהש יְבוּל־שִׂיא ז	récolte exceptionnelle
שִׂיאוֹן (ר׳ ־נִים) ז	sommet *m*, faîte *m*, cime *f*
שִׂיאָן (97) ז ספורט	champion *m*, recordman m
[שׂיב] שָׂב (387) פ״ע	avoir des cheveux blancs
‖ הֵשִׂיב (526) פ״י	faire blanchir (les cheveux)
פ״ע	vieillir, avoir des cheveux blancs
שֵׂיב (1, בלי ר׳) ז	vieillesse *f*
שֵׂיבָה (201) נ	tête chenue, vieillesse *f*
שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ	il commence à grisonner
אִישׁ־שֵׂיבָה ז	vieillard *m*
שֵׂיבָה טוֹבָה	vieillesse heureuse
שִׁיבָה (201) נ	retour *m*
שִׁיבַת־צִיּוֹן	retour à Sion
שֵׂיבוֹת (48, בלי ר׳) נ	cheveux blancs
שִׂיג (1) ז	affaire *f*, transaction *f*
שִׂיג וָשִׂיחַ	pourparlers *mpl*, négociations *fpl*
[שׂיד] שָׂד (387) פ״י	chauler, badigeonner
שִׂיד (1) ז	chaux *f*
שִׁיֵּד (452) פ״י	troubler, épouvanter
‖ הִשְׁתַּיֵּד (470) פ״ע	faire le diable
שֶׂיָּה (229) נ	brebis *f*, agnelle *f*
שִׁיּוּב (51) ז	rétablissement *m*, récupération *f*
שִׁיּוּט (51) ז	navigation *f*, croisière *f*
שִׁיּוּךְ (51) ז (השתייכות)	appartenance *f*
‖ (ייחוס)	imputation *f*, attribution *f*
שִׁיּוּף (51) ז	limage *m*
שִׁיּוּר (51) ז	reste *m*, reliquat *m*, résidu *m*
שִׁיּוּרִי, ־רִית ת	résiduel
שִׁיזָף (91) ז צמח	jujubier *m*, jujube *m*
[שׂיח] שָׂח (386) פ״ע	dire, parler
‖ שׂוֹחֵחַ (456) פ״ע	parler, s'entretenir
‖ הִשְׂתּוֹחֵחַ (489) פ״ע	s'entretenir
‖ הֵשִׂיחַ (524) פ״י	faire parler
פ״ע	parler, raconter, causer
מֵשִׂיחַ לְפִי־תֻמּוֹ	témoin *m* de bonne foi
שִׂיחַ ← שָׂח	
1. שִׂיחַ (9) ז צמח	arbuste *m*, buisson *m*
2. שִׂיחַ (9) ז (חילופי־דברים)	conversation *f*, entretien *m*, méditation *f*
אִישׁ־שִׂיחִי ז	mon interlocuteur
דּוּ־שִׂיחַ	dialogue *m*
רַב־שִׂיחַ	colloque *m*, forum *m*
סוֹד־שִׂיחַ	confidences *fpl*
‖ (רגש)	sentiment *m*, anxiété *f*
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ	épancher son coeur
מְרִי־שִׂיחַ	plaintes amères
שִׁיחַ (9) ז	fosse *f*, fossé *m*
‖ (טרסה)	terrasse *f*
שַׂיָּח (90) ז	nageur *m*
שִׂיחָה (201) נ	conversation *f*, entretien *m*
אִישׁ־שִׂיחָה או בֶּן־שִׂיחָה ז	causeur *m*, beau parleur
גִּלְגֵּל שִׂיחָה	mener une conversation
שִׂיחַת־הַיּוֹם	l'objet *m* de toutes les conversations
שִׂיחַת־חֻלִּין	propos familiers
שִׂיחַת־רֵעִים	causerie amicale
שִׂיחָה טֶלֶפוֹנִית	conversation téléphonique
(הרצאה)	causerie *f*, exposé *m*
‖ (רגש)	sentiment *m*, effusion *f*
שִׁיחָה (201) נ	fosse *f*, puits *m*
שִׂיחוֹן (ר׳ ־נִים) ז	manuel *m* de conversation
1. שִׁיחוֹר (—) ז	charbon *m*, braise *f*
2. °שִׁיחוֹר ש״פ ז (נהר)	le Nil
שַׂיְּחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	causeur *n*
שִׁיחָנִית (17) נ עוף	pouillot *m*
שַׁיִט (159, בלי ר׳) ז	navigation *f*, canotage *m*
כְּלִי־שַׁיִט ז	bateau *m*, embarcation *f*
שַׁיָּט (90) ז	rameur *m*, navigateur *m*
שַׁיֵּט ← 1. [שוט]	
1. שִׁיטָה (201, ר׳ שִׁיטִּים) נ (שורה)	ligne *f*, rang *m*
בֵּין־הַשִּׁיטִּים	entre les lignes, par allusion
‖ (ר׳ שיטות)	méthode *f*, système *m*
שִׁיטָה עֶשְׂרוֹנִית	système décimal
שִׁיטַת־אֲרִיסְטוֹ	la doctrine d'Aristote
שִׁיטָה מְקֻבֶּצֶת	anthologie *f*, recueil *m* de gloses
2. שִׁיטָה (201) נ (שייט)	navigation *f*
שַׁיֶּטֶת (251) נ	flottille *f*, escadrille *f*
שִׁיטָתִי, ־תִית ת	méthodique, systématique

שִׁיטָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — esprit *m* méthodique
שֵׁיךְ (1) ז — cheik (chef arabe) *m*
שַׁיָּךְ, שַׁיֶּכֶת (ר׳ שַׁיָּכִים, ־כוֹת) ת — appartenant
הַסֵּפֶר שַׁיָּךְ לִי — le livre m'appartient
‖ (נוגע ל־) — se rapportant à, relatif à
מַה־זֶּה שַׁיָּךְ לְךָ? — en quoi cela vous regarde-t-il?
‖ (נמנה עם־) — appartenant à, faisant partie de
הוּא שַׁיָּךְ לַקְּבוּצָה — il fait partie du groupe
שִׁיֵּךְ (452) פ״י — attribuer, imputer
‖ הִשְׁתַּיֵּךְ (470) פ״ע (לְ־) — appartenir à, faire partie de
שַׁיָּכוּת (46) נ — appartenance *f*, rapport *m*
שִׁילֹה ש״פ נ (מקום) — Silo *f*
[שִׂים] שָׂם (387) פ״י — mettre, poser, placer
שָׂם לֵב לְ־ או שָׂם עַל־לֵב — faire attention à
שָׂם פָּנָיו אֶל־פ׳ — s'intéresser à qn
שָׂם עֵינוֹ עַל־ — veiller sur
שָׂם קֵץ לְ־ — mettre fin à
שָׂם בְּפִי־פ׳ — inculquer à qn
‖ (הפך) שָׂם מִדְבָּר לַאֲגַם — transformer la steppe en lac
‖ (מינה) — nommer, désigner
מִי שָׂמְךָ? — qui t'a nommé?, de quoi te mêles-tu?
‖ הֵשִׂים (526) פ״י — mettre, établir, nommer
מִבְּלִי־מֵשִׂים — sans faire attention, par mégarde
שִׁיֵּם (452) פ״י — donner un nom à, dénommer
שִׂימָה (201) נ — mise *f*, pose *f*
שִׂימַת־לֵב — attention *f*, égard *m*
שִׂימַת־עַיִן — surveillance *f*, sollicitude *f*
שִׁימָה (201) נ — estimation *f*, évaluation *f*
שִׁין (—) נ — *chîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
שִׁין יְמָנִית — *chîn* (avec un point à droite)
שִׁין שְׂמָאלִית — *sîn* (avec un point à gauche)
‖ צבא שָׁעָה שִׁין — l'heure H
°שַׁיִן (157) ז (ישעיהו ל״ו י״ב) — urine *f*
שֵׁינָן (91) ז — urée *f*

שִׁינּוֹר (1) ז — périscope *m*
שִׁינְטוֹ (—) ז דת — shintoïsme (religion japonaise) *m*
שִׁינְשִׁילָה (ר׳ ־לוֹת) נ זואול — chinchilla *m*
שִׁיעַ (—) ז — ciment *m*, cément *m*
שִׁיעִי, ־עִית ת דת — chiite (secte musulmane)
שִׁיף ← 2. [שׁוּף]
1. שִׁיפָה (201) נ צמח — teille *f*, liber *m*
2. שִׁיפָה (201) נ (שיפשוף) — limage *m*
שִׁיפוֹן או שִׁפוֹן (—) ז צמח — seigle *m*
שַׁיֶּפֶת (251) נ טכנ — limeuse (machine) *f*
שִׁיץ (1) ז — saillie épineuse (du palmier)
שִׁיקְשָׁק (ר׳ ־שָׁקִים) ז עוף — pluvian *m*
1. [שִׁיר] שָׁר (387) פ״י — chanter
‖ שׁוֹרֵר (455) פ״י — chanter, composer des poèmes
‖ הִשְׁתּוֹרֵר (487) פ״ע — se chanter, être chanté
‖ הֵשִׁיר (526) פ״י — faire entendre (un chant)
2. שִׁיֵּר (452) פ״י — laisser de reste
‖ הִשְׁתַּיֵּר (470) פ״ע — rester, survivre
שִׁיר (1) ז — chant *m*
שִׁיר־יַיִן — chanson *f* à boire
שִׁיר־לֶכֶת — marche (chantée) *f*
שִׁיר־עַם — chant populaire
שִׁיר־עֶרֶשׂ — berceuse *f*
שִׁיר־רוֹעִים — chanson champêtre, pastourelle *f*
צִפּוֹר־שִׁיר נ — oiseau chanteur
‖ (יצירה פיוטית) — poème *m*
שִׁיר־אֵבֶל — élégie *f*, poème funèbre
שִׁיר־כְּלוּלוֹת — éphithalame *m*
שִׁיר־הַשִּׁירִים — le Cantique des cantiques
בַּת־הַשִּׁיר נ (ציפור) — oiseau chanteur
בַּת־הַשִּׁיר מיתול — muse *f*
שֵׁיר (1) ז — chaîne *f*, collier *m*
שְׁיָר (88) ז — reste *m*, résidu *m*
‖ שְׁיָרִים או שִׁירַיִם — restes (d'un repas)
שַׁיָּר (90) ז — voyageur *m*, convoyeur *m*
שִׁירָאִים (—) ז״ר (משי) — soie fine
שִׁירָה (201) נ — chant *m*
שִׁירָה בְּצִבּוּר — chant en choeur

|| (יצירה פיוטית) poésie *f*
תּוֹרַת־הַשִּׁירָה נ poétique *f*
הַשִּׁירָה בַּת־זְמַנֵּנוּ la poésie contemporaine
שִׁירַת־סְפָרַד la poésie espagnole
שַׁיָּרָה (221) נ (של־גמלים) caravane *f*
|| (של־כלי־רכב) convoi *m*
שִׁירוֹב (ר׳ ־בִים) ז sirop *m*
שִׁירוֹן (ר׳ ־נִים) ז recueil *m* de chants, chansonnier *m*
שִׁירִי, ־רִית ת poétique
שִׁירִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* poétique
שִׁירַיִם ← שְׁיָר
שַׁיֶּרֶת (251) נ caravane *f*, convoi *m*
שְׁיֶּרֶת (256) נ reste *m*, résidu *m*
[שׂישׂ] שָׂשׂ (387) פ״ע se réjouir, être joyeux
|| הֵשִׂישׂ (526) פ״י réjouir, rendre heureux
שַׁיִשׁ (157) ז marbre *m*
שִׂישָׂה (201) נ joie *f*, allégresse *f*
שֵׁישִׁי, ־שִׁית ת de marbre, marmoréen
[שׁית] שָׁת (387 ת) פ״י mettre, poser, placer
שָׁת לִבּוֹ לְ־ faire attention à, se préoccuper de
אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע ne sois pas complice d'un malfaiteur
בהש שָׁת לְפִ׳ בַּחֲלָקוֹת flatter qn
|| (שם מצור) שָׁתוּ עָלַי ils m'ont assiégé
|| הֵשִׁית (526 ת) פ״י mettre, placer, établir
1. שִׁית (1) ז (לבוש) vêtement *m*, manteau *m*
2. שִׁית (1) ז (יסוד) base *f*, fondement *m*, fondations *fpl*
מִן־הַשִּׁיתִים או ־הַשְּׁתִין depuis les fondements
3. שִׁית (1) ז חקל figue avortée
שַׁיִת (160, בלי ר׳) ז épine *f*
שָׁמִיר וָשַׁיִת ronces et épines
שִׁיתָה (201) נ mise *f*, pose *f*
שַׂךְ ← [שׂכך]
שַׂךְ (ר׳ שְׂכִים) ז צמח épine *f*, ronce *f*
שׂךְ (144) ז cabane *f*, enclos *m*
שָׁכַב (308) פ״ע se coucher, être couché
|| (נח) reposer, dormir
|| (חלה) être alité
|| פ״י avoir des relations sexuelles avec
|| לֹא שָׁכַב לִבּוֹ son coeur n'a pas de repos
שָׁכַב עִם־אֲבוֹתָיו mourir
|| נִשְׁכְּבָה (389) פ״ע être violée *ou* possédée
|| שִׁכֵּב (432) violer (une femme)
|| הִשְׁתַּכֵּב (470) פ״ע se coucher, s'étendre
(נערם) se former en couches
|| הִשְׁכִּיב (499) פ״י faire coucher, étendre
שֶׁכֶב (165) ז meule dormante *ou* gisante
שִׁכְבֵּד (458) פ״י alourdir
|| הִשְׁתַּכְבֵּד (491) פ״ע s'alourdir
שִׁכְבָה (242) נ couche *f*
בהש שִׁכְבוֹת־הָאֻכְלוּסִיָּה les couches de la population
שִׁכֹבֶת (256, בלי ר׳) נ couche *f*
שִׁכְבָתִי, ־תִית ת stratifié, disposé par couches
שִׁכָּה (208) נ épine *f*, dard *m*
שָׁכוּב, שְׁכוּבָה ת couché, étendu
שִׁכּוּחַ (44, בלי ר׳) ז action *f* de faire oublier
שֶׂכְוִי (ר׳ ־וִים) ז coq *m*
שָׂכוּךְ, שְׂכוּכָה ת couvert, abrité, protégé
שִׁכּוּךְ (51) ז apaisement *m*
|| טכנ amortissement *m*
שְׁכוֹל (—) ז perte *f* d'un enfant, solitude *f*
שָׁכוּל, שְׁכוּלָה ת privé de ses enfants
שַׁכּוּל, שַׁכּוּלָה ת privé de sa progéniture
שִׂכּוּל (51) ז interversion *f*
שִׂכּוּל־יָדַיִם croisement *m* des mains
דקדוק שִׂכּוּל־אוֹתִיּוֹת métathèse *f*
שִׁכּוּל (51) ז perte *f* d'un enfant
שָׁכוּן, שְׁכוּנָה ת résidant, demeurant, habitant
שִׁכּוּן (51) ז logement *m*, habitation *f*
|| (שכונה) quartier *m* d'habitation
שְׁכוּנָה (201) נ quartier *m*
שְׁכוּנַת־עֹנִי zone *f* de taudis
שְׁכוּנַת־מְגוּרִים quartier résidentiel
שְׁכוּנָתִי, ־תִית ת de quartier
שָׂכוּר, שְׂכוּרָה ת (דירה) loué
|| (עובד) engagé, embauché
שִׁכּוֹר, שִׁכּוֹרָה ת ivre, pris de boisson, enivré
שִׁכּוֹר, ־רָה ש ivrogne *n*

שִׁכּוּר (51) ז	enivrement *m*
1. שָׁכַח (329) פ״י	oublier
עממי שְׁכַח מִזֶּה!	laisse tomber!
‖ נִשְׁכַּח (401) פ״ע	être oublié
‖ שִׁכַּח (440) פ״י	faire oublier
שִׁכַּח רֶגֶל מִמָּקוֹם	empêcher d'accéder à un lieu
‖ הִשְׁתַּכַּח (477) פ״ע	être oublié
‖ הִשְׁכִּיחַ (505) פ״י	faire oublier
2. שְׁכַח (—) פ״י ארמית (מצא)	trouver
‖ אִשְׁתְּכַח (—) פ״ע	se trouver
דְּאָבְדִין וְלָא מִשְׁתַּכְּחִין	ceux qui ont disparu et sont devenus introuvables
שָׁכֵחַ, שְׁכֵחָה ת	oublieux
שֶׁכַח (—) ז	oubli *m*
שִׁכְחָה (242, בלי ר׳) נ	oubli *m*
מִתּוֹךְ־שִׁכְחָה	par oubli
מַחֲלַת־הַשִּׁכְחָה נ	amnésie *f*
שִׁכְחַת־עַצְמוֹ	abnégation *f*, oubli de soi
‖ דת (עומר שנשכח)	gerbes oubliées
שִׁכְחוֹן (38) ז	oubli *m*
‖ רפא	amnésie *f*
שַׁכְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme oublieux
שַׁכְחָנוּת (46) נ	manque *m* de mémoire
שַׁכַּחַת (—) נ רפא	amnésie *f*
שָׁכִיב, שְׁכִיבָה ת	couché, alité
שְׁכִיב־מְרַע	moribond, agonisant
שְׁכִיבָה (201) נ	position couchée, fait *m* d'être couché
שְׂכִיָּה (202) נ	ornement *m*, parure *f*
שְׂכִיּוֹת־חֶמְדָּה	merveilles *fpl* de l'art
שָׁכִיחַ, שְׁכִיחָה ת	commun, usuel, fréquent
דֵּעָה שְׁכִיחָה	opinion courante
שְׁכִיחָה (201) נ	oubli *m*
שְׁכִיחוּת (48) נ	fréquence *f*
שָׁכִיךְ, שְׁכִיכָה ת	calme, tranquille, serein
שְׁכִיכָה (201) נ	apaisement *m*, accalmie *f*
שַׂכִּין (ר׳ ־נִים) זו״נ	couteau *m*
שְׁכִינָה (201, בלי ר׳) נ דת	la présence divine
שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם	Dieu est présent parmi eux
הִכְנִיס תַּחַת־כַּנְפֵי־הַשְּׁכִינָה	convertir au judaïsme
שָׂכִיר, שְׂכִירָה ת	salarié
שְׂכִיר־יוֹם	journalier *m*
שְׂכִיר־חֶרֶב	mercenaire *m*
בהש שְׂכִיר־עֵט	écrivain *m* à gages
שְׂכִירָה (201) נ	location *f*
שְׂכִירַת־פּוֹעֲלִים	embauchage *m* d'ouvriers
שְׂכִירוּת (48) נ	location *f*
שְׂכִירוּת־מִשְׁנֶה	sous-location *f*
דְּמֵי־שְׂכִירוּת ז״ר	loyer *m*
[שׂכך] שַׂךְ (357) פ״י	couvrir, déployer, protéger
שָׁכַךְ או שָׁךְ (357) פ״ע	s'apaiser, se calmer
שָׁכַךְ כַּעֲסוֹ	sa colère est tombée
‖ נִשְׁכַּךְ (389) פ״ע	s'apaiser, se calmer
‖ שִׁכֵּךְ (432) פ״י	apaiser, calmer, atténuer
שִׁכֵּךְ אֶת־הָאֹזֶן	se faire bien comprendre
‖ הִשְׁתַּכֵּךְ (470) פ״י	s'apaiser, se calmer
‖ הֵשַׁךְ (529) פ״י	calmer, faire cesser
שַׁכָּךְ (90) ז	amortisseur *m*
‖ טכנ שַׁכַּךְ־רִטּוּט	amortisseur de vibrations
שְׁכָכָה (215) נ	calme *m*, apaisement *m*
1. שָׂכַל (303) פ״ע (היה נבון)	être intelligent, agir prudemment
(הצליח)	réussir
‖ הִשְׂתַּכֵּל (470) פ״ע	devenir prudent, chercher à comprendre
‖ הִשְׂכִּיל (499) פ״ע	être intelligent *ou* cultivé
מוּסַר־הַשְׂכֵּל ז	moralité *f*, morale *f*
(הצליח)	réussir
(התבונן)	faire attention, considérer
מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל	qui s'intéresse au pauvre
פ״י	faire acquérir de la culture
2. שִׂכֵּל (432) פ״י (החליף)	intervertir, croiser
שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו	croiser les mains
רַגְלַיִם מְשֻׂכָּלוֹת	jambes croisées
‖ הִשְׂתַּכֵּל (470) פ״ע	être transposé, être interverti
שֵׂכֶל (182) ז	intelligence *f*, raison *f*
הַשֵּׂכֶל הַיָּשָׁר או הַבָּרִיא	bon sens, sens commun

הַשֵּׂכֶל מְחַיֵּב שֶׁ־ — la logique veut que
שׂוּם־שֵׂכֶל — d'une manière intelligible
שָׁכֹל (313) או שָׁכַל (308) פ״י — perdre un enfant
שָׁכַל אֶת־בְּנוֹ — perdre son fils
‖ שִׁכֵּל (432) פ״י (גרם לשיכול) — laisser sans enfants
שִׁכְּלָה (ילדה ולד מת) — avorter
‖ הִשְׁכִּיל (499) פ״י — faire avorter
שִׁכְלוּל (51) ז — amélioration *f*, perfectionnement *m*
שִׁכָּלוֹן (38) ז — perte *f* d'un enfant
שִׁכְלוּן (51) ז — rationalisation *f*
1. שִׂכְלוּת (45) נ (שכל) — intelligence *f*, compréhension *f*
2. שִׂכְלוּת (45) נ (איוולת) — folie *f*, sottise *f*
שִׂכְלִי, ־לִית ת — mental, intellectuel, logique
דת מִצְוֹת שִׂכְלִיּוֹת — préceptes rationnels
שִׂכְוִי (ר׳ ־לים) ז עוף — perdrix *f*
שִׂכְלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — logique *f*, rationalité *f*
שִׁכְלֵל (460) פ״י — améliorer, perfectionner
‖ הִשְׁתַּכְלֵל (493) פ״ע — s'améliorer, se perfectionner
שִׂכְלֵן (460 נ) פ״י — rationaliser, intellectualiser
שִׂכְלְתָן (ר׳ ־לְתָנִים) ז — rationaliste *m*
שִׂכְלְתָנוּת (46) נ — rationalisme *m*
שִׂכְלְתָנִי, ־נִית ת — rationaliste
[שכם] הִשְׁכִּים (499) פ״ע — se lever tôt
בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם — le matin de bonne heure
דַּבֵּר הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר — ne cesser de répéter
הַבָּא לְהָרָגְךָ הַשְׁכֵּם לְהָרְגוֹ — si l'on veut te tuer prends les devants
הִשְׁכִּים לְפֶתַח־פ׳ — faire antichambre chez
1. שְׁכֶם ש״פ נ (עיר) — Sichem *f*, Naplouse *f*
2. שְׁכֶם או שֶׁכֶם (166) ז — épaule *f*
שְׁכֶם אֶחָד (יחד) — d'un commun effort
° שְׁכֶם אַחַד (בראשית מ״ח כ״ב) — une part
עָלָה עַל־פ׳ מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה — dépasser qn de loin
נָטָה שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל — assumer une charge
שִׁכְמָה (242) נ אנטום — omoplate *f*
שִׁכְמִי, ־מִית ת — sichémite

כהש פָּרוּשׁ שִׁכְמִי — pharisien *m* de Sichem, tartufe *m*
שִׁכְמִיָּה (202) נ — cape *f*, pèlerine *f*
שָׁכַן (303 נ) פ״ע — habiter, demeurer, résider
שׁוֹכֵן עַד — celui qui habite l'éternité (Dieu)
שׁוֹכְנֵי־מְעָרוֹת — troglodytes *mpl*
שׁוֹכְנֵי־עָפָר — les morts *mpl*
‖ (היה מאוכלס) — être habité, être établi
יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכֹּן לָבֶטַח — Jérusalem demeurera en sécurité
‖ שִׁכֵּן (432 נ) פ״י — loger (qn), installer
‖ הִשְׁתַּכֵּן (470 נ) פ״ע — s'établir, s'installer
‖ הִשְׁכִּין (499 נ) פ״י — établir, installer
כהש הִשְׁכִּין שָׁלוֹם — faire régner la paix
שָׁכֵן (136) ז — voisin *m*
‖ (דייר) — habitant *m*, locataire *m*
שְׁכֵנֵי־הַבַּיִת — les habitants de la maison
שֶׁכֶן (166) ז — résidence *f*, domicile *m*, demeure *f*
שְׁכֵנָה (232) נ — voisine *f*
שִׁכְנוּעַ (9) ז — persuasion *f*
שְׁכֵנוּת (48) נ — voisinage *m*
שָׁכָנִי, ־נִית ת — épineux
שִׁכְנֵעַ (465) פ״י — persuader, convaincre
‖ הִשְׁתַּכְנֵעַ (495) פ״ע — se persuader
שַׁכָּף (90) ז — sellier *m*
שִׁכְפּוּל (51) ז — polycopie *f*
מְכוֹנַת־שִׁכְפּוּל נ — duplicateur *m*
שִׁכְפֵּל (458) פ״י — polycopier
שַׁכְפֵּלָה (229) נ — duplicateur *m*
שַׁכְפָּ״ץ (97) ז (= שִׁכְבַת־פִּצּוּץ) — gilet ignifugé, pare-balles *m*
‖ (תקרה) — revêtement *m* ininflammable
שָׂכַר (303) פ״י (דירה) — louer (prendre en location)
(פועלים) — engager, embaucher
‖ נִשְׂכַּר (389) פ״ע (דירה) — être loué
(פועל) — être embauché, s'embaucher
(הרויח) — gagner, profiter
יָצָא נִשְׂכָּר — s'en tirer à son avantage
‖ הִשְׂתַּכֵּר (470) פ״ע — gagner (par son travail)

‖ הִשְׂכִּיר (499) פ״י	louer (donner en location)
חֶדֶר לְהַשְׂכִּיר	chambre à louer
שָׂכָר (105, בלי ר׳) ז	salaire *m*, paye *f*
שְׂכַר־בַּטָּלָה	indemnité *f* de perte de temps
שְׂכַר־דִּירָה	loyer *m*
שְׂכַר־טִרְחָה	honoraires *mpl*
שְׂכַר־לִמּוּד	frais *mpl* d'études, écolage *m*
שְׂכַר־עִדּוּד	prime *f* de rendement
שְׂכַר־סוֹפְרִים	droits *mpl* d'auteur
שׁוֹמֵר־שָׂכָר ז	gardien rémunéré
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ	le jeu n'en vaut pas la chandelle
יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ	cela en vaut la peine
‖ (גמול)	récompense *f*, prix *m*
בָּא עַל־שְׂכָרוֹ	recevoir sa récompense
בִּשְׂכַר־	grâce à, par le mérite de
דת שָׂכָר וָעֹנֶשׁ	rémunératon *f*, sanction *f*
1. שֶׂכֶר (—) ז (תשלום)	paiement *m*
טִיסַת־שֶׂכֶר נ	vol *m* à fret, charter *m*, vol nolisé
דְּמֵי־שֶׂכֶר ז״ר	fret *m*
2. שֶׂכֶר (166) ז (מחסום)	digue *f*
שָׁכַר (308) פ״ע	être ivre, s'enivrer
‖ נִשְׁכַּר (389) פ״ע	s'enivrer, se soûler
‖ שִׁכֵּר (432) פ״י	enivrer, soûler
‖ הִשְׁתַּכֵּר (470) פ״ע	s'enivrer, se soûler
‖ הִשְׁכִּיר (499) פ״י	enivrer, soûler
שֵׁכָר (נס׳ שֵׁכַר־; בלי ר׳) ז	liqueur enivrante
שֵׁכַר־תַּפּוּחִים	cidre *m*
‖ (בירה)	bière *f*
שֶׁכֶר (—) ז	ivresse *f*
שִׁכֹּר (90) ז	ivrogne *m*
שִׁכְרָה (—) נ	ivresse *f*, ébriété *f*
שָׁתָה לְשָׁכְרָה	boire jusqu'à l'ivresse
1. שִׁכָּרוֹן (38) ז	ivresse *f*
2. שִׁכָּרוֹן ז (—) ז צמח	jusquiame *f*
שִׁכְרוּת (45) נ	ivrognerie *f*, ivresse *f*
שַׁכְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	ivrogne *n*
שַׁכְרָנִי, ־נִית ת	enivrant
שַׁכֶּרֶת (—) נ רפא	alcoolisme *m*, dipsomanie *f*
שִׁכְשׁוּךְ (51) ז	barbotage *m*, pataugeage *m*
שִׁכְשׁוּךְ־הָרַגְלַיִם בַּמַּיִם	trempette *f* des pieds dans l'eau
1. שִׁכְשֵׁךְ (460) פ״י	secouer, agiter
‖ פ״ע	barboter, patauger
‖ הִשְׁתַּכְשֵׁךְ (493) פ״ע	s'agiter, s'ébrouer
הִשְׁתַּכְשֵׁךְ בַּמַּיִם	barboter dans l'eau
2. שִׁכְשֵׁךְ (460) פ״י (השקיט)	calmer, tranquilliser
שִׁכְתֵּב (458) פ״י	récrire, remanier (un texte)
שִׁכְתּוּב (51) ז	remaniement (d'un texte) *m*
1. שַׁל (53) ז	faute *f*, erreur *f*
2. שַׁל ← נָשַׁל	
שֶׁל־ (289) מ״י	de, à
הַסֵּפֶר הוּא שֶׁלִּי	ce livre est à moi
כַּרְמִי שֶׁלִּי	ma vigne à moi
שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ	ce qui est à moi est à toi
רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם!	maître du monde!
‖ בְּשֶׁל־	à cause de
בְּשֶׁלְּמִי?	à cause de qui?
הוּא בְּשֶׁלּוֹ	il n'en démord pas
שַׁלְאֲנָן, ־נַנָּה ת	calme, paisible, serein
שָׁלַב (301) פ״י	enlacer, joindre
‖ נִשְׁלַב (388) פ״ע	s'enlacer, s'enchaîner
‖ שִׁלֵּב (432) פ״י	enlacer, croiser
בהש	insérer, intégrer, combiner
פְּעֻלָּה מְשֻׁלֶּבֶת	opération combinée
‖ הִשְׁתַּלֵּב (470) פ״ע	s'intégrer, se combiner
‖ הִשְׁלִיב (498) פ״י	enlacer, croiser
שָׁלָב (104) ז	échelon *m*
‖ בהש	degré *m*, étape *f*, phase *f*
שְׁלָבִים שְׁלָבִים	par degrés, progressivement
שַׁלְבּוּק (51) ז	ampoule (de la peau) *f*, pustule *f*
שִׁלְבֵּק (458) פ״י	couvrir d'ampoules
שַׁלְבֶּקֶת (—) נ רפא	herpès *m*
[שלג] נִשְׁלַג (388) פ״ע	devenir blanc comme neige
‖ הִשְׁלִיג (498) פ״י	couvrir de neige
(הלבין)	rendre blanc comme neige
פ״ע	devenir blanc comme neige
שֶׁלֶג (165) ז	neige *f*
אִישׁ־שֶׁלֶג ז	bonhomme *m* de neige
שֶׁלֶג יוֹרֵד	il neige

כַּדּוּר־שֶׁלֶג ז — boule *f* de neige
אַיֵּה הַשֶּׁלֶג שֶׁל־אֶשְׁתָּקַד? — où sont les neiges d'antan?
שִׁלְגּוֹן (ר׳ ־נִים) ז (מפל־שלג) — avalanche *f*
‖ (גלידה) — chocolat glacé, esquimau *m*
שַׁלְגִּיָּה (202) נ צמח — perce-neige *f*
שַׁלְגִּיָּה ש״פ נ — Blanche-Neige *f*
שַׁלְגִּיּוּת (45) נ — enneigement *m*
שַׁלְגִּית (ר׳ ־גִּיּוֹת) נ — traîneau *m*
שֶׁלֶד (165) ז אנטום — squelette *m*
(של־בניין) — charpente *f*
(של־מכונית) — châssis *m*
(של־אונייה) — carcasse *f*, coque *f*
שַׁלְדָּג (83) ז עוף — martin-pêcheur *m*
שִׁלְדָּה (241) נ — charpente *f*, carcasse *f*, châssis *m*
שִׁלְדִּי, ־דִּית ת — osseux, squelettique
1. שָׁלָה (353) פ״ע (היה שליו) — être tranquille, vivre en paix
‖ נִשְׁלָה (406) פ״ע — être insouciant
‖ הִשְׁתַּלָּה (480) פ״ע — se faire des illusions
‖ הִשְׁלָה (512) פ״י — abuser, leurrer, tromper
אַל־תַּשְׁלֶה אֶת־עַצְמְךָ — ne te fais pas d'illusions
2. שָׁלָה (353) פ״י (משה) — retirer (d'un liquide)
שָׁלָה דָּג מִן־הַמַּיִם — retirer un poisson de l'eau
שׁוֹלֵה־מוֹקְשִׁים — dragueur *m* de mines
‖ נִשְׁלָה (406) פ״ע — être retiré, être extrait
‖ שִׁלָּה (453) פ״י — retirer, extraire
° שֵׁלָה (229) נ (שמואל א׳ א׳ י״ז) — demande *f*
שִׁלְהֵב (462) פ״י — enflammer, embraser, attiser
בהש — enflammer, enthousiasmer, exciter
פָּנִים מְשֻׁלְהָבִים — visage *m* en feu
‖ הִשְׁתַּלְהֵב (492) פ״ע — s'enflammer, s'embraser
בהש — s'enthousiasmer , s'exciter
שַׁלְהָבָה (224) או שַׁלְהֶבֶת (255) נ — flamme *f*
‖ שַׁלְהֶבֶתְיָה (—) נ — flamme puissante
שַׁלְהָבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח — phlox *m*
שִׁלְהוּב (51) ז — embrasement *m*, excitation *f*
שִׁלְהֵי (—) ז״ר ארמית — fin *f*
שִׁלְהֵי דְקַיְטָא — fin de l'été
שְׂלָו (88, ר׳ שַׂלְוִים, שַׂלְוֵי־) ז עוף — caille *f*

שָׁלֵו (307) פ״ע — être calme, vivre en paix
‖ נִשְׁלַו (388) פ״י — être calme, vivre en paix
‖ הִשְׁתַּלֵּו (470) פ״ע — se calmer, s'apaiser
‖ הִשְׁלִיו (489) פ״י — calmer, apaiser
פ״ע — se calmer, s'apaiser
שָׁלֵו, שְׁלֵוָה ת — calme, paisible, serein
שֶׁלֶו (—) או שָׁלֶו (173, בלי ר׳) ז — tranquillité *f*
לֹא יָדַע שֶׁלֶו — il ne connaît pas de repos
שָׁלוּב, שְׁלוּבָה ת — entrelacé, joint, imbriqué
שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ — bras dessus bras dessous
בְּיָדַיִם שְׁלוּבוֹת — les main jointes
פיס כֵּלִים שְׁלוּבִים — vases communicants
שִׁלּוּב (51) ז — enlacement *m*, entrecroisement *m*
בהש — insertion *f*, combinaison *f*, intégration *f*
שְׁלוּבִית (17) נ — bretzel (pâtisserie) *m*
שָׁלוּג, שְׁלוּגָה ת — enneigé, couvert de neige
שְׁלוּגִית (17) נ — neige à moitié fondue
1. שַׁלְוָה (239, בלי ר׳) נ — tranquillité *f*, sérénité *f*
שַׁלְוַת־נֶפֶשׁ — paix intérieure
2. שַׁלְוָה (239, בלי ר׳) נ — blé gonflé
שָׁלוּחַ, שְׁלוּחָה ת (מושט) — étendu, tendu
יָד שְׁלוּחָה — main tendue
‖ (מהיר) — rapide, agile
אַיָּלָה שְׁלוּחָה — biche *f* aux pieds légers
‖ (מותר) שְׁלוּחַ־רֶסֶן — effréné, déchaîné
‖ שָׁלוּחַ (11) ז — délégué *m*, émissaire *m*
שִׁלּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — renvoi *m*, répudiation *f*
‖ (שיחרור) — libération *f*, lâcher *m*
דת שִׁלּוּחַ־הַקֵּן — renvoi *m* du nid (Deut. 22, 6–7)
‖ (שיגור) — envoi *m*, expédition *f*
שִׁלּוּחַ־טִילִים — lancement *m* de fusées
‖ ° שִׁלּוּחִים ז״ר (נדוניה) — dot *f*
שְׁלוּחָא (ר׳ ־חִין) ז ארמית — délégué *m*, émissaire *m*
שְׁלוּחָה (201) נ צמח — rejeton *m*, scion *m*, marcotte *f*, ramification *f*
‖ (של־הרים) — contrefort *m*
‖ בהש (סניף) — succursale *f*, antenne *f*
שְׁלוּחַת־טֶלֶפוֹן — ligne *f* téléphonique supplémentaire, extension *f*

שְׁלוּחַת־רַכֶּבֶת — voie *f* secondaire
1. שִׁלּוּט (51) ז (התקנת־שלטים) — fixation *f* de plaques indicatrices
2. שִׁלּוּט (51) ז (שליטה) — domination *f*
שִׁלּוּי (51) ז — retrait (de l'eau) *m*
שִׁלּוּף (51) ז — rejet *m*, chute (de feuilles *etc*) *f*
1. שָׁלוּל, שְׁלוּלָה ת — emporté comme butin
‖ (מחוסר) — privé de, dépourvu de
שְׁלוּל־יְסוֹד — dénué de fondement
2. שָׁלוּל, שְׁלוּלָה ת (כבול) — enchaîné, entravé
שְׁלוּלִית (17) נ — mare *f*, flaque *f* d'eau
שְׁלוּלִיתוֹ שֶׁל־נָהָר — eaux basses d'un fleuve
שָׁלוֹם (33, ר' שְׁלוֹמִים או ־מוֹת) ז — paix *f*, bien-être *m*
שְׁלוֹם־בַּיִת — paix du ménage
מִפְּנֵי־דַרְכֵי־שָׁלוֹם — par esprit de conciliation
שׁוֹפֵט־שָׁלוֹם ז — juge *m* de paix
הַכֹּל עַל־מְקוֹמוֹ יָבוֹא בְּשָׁלוֹם — tout s'arrangera
חַס וְשָׁלוֹם! — à Dieu ne plaise!
עָלָיו (נ' עָלֶיהָ) הַשָּׁלוֹם — paix à son âme
שָׁב בְּשָׁלוֹם — revenir sain et sauf
‖ (ידידות) — amitié *f*, bonne entente
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ ז"ר — nos amis, nos copains
‖ (ברכה) שָׁלוֹם! — salut!, bonjour!
שָׁלוֹם וּבְרָכָה! או שָׁלוֹם עָלֶיךָ! — bien le bonjour!
שָׁלוֹם רַב! או רֹב־שְׁלוֹמוֹת! — meilleures amitiés!
שַׁבַּת־שָׁלוֹם! — bon sabbat!
מַה־שְּׁלוֹמְךָ (־מֵךְ, ־מְכֶם, ־מְכֶן)? — comment allez-vous?
בּוֹאֲךָ לְשָׁלוֹם! או שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם! — soyez le bienvenu!
לֵךְ (או צֵאתְךָ) לְשָׁלוֹם! — bon voyage!
דְּרִישַׁת־ או פְּרִישַׁת־שָׁלוֹם נ — salutation *f*, compliments *mpl*
נָתַן שָׁלוֹם לִפ' — saluer qn
דָּרַשׁ בִּשְׁלוֹם־פ' — transmettre son salut à qn
הִקְדִּים שָׁלוֹם לִפ' — saluer qn le premier
הֶחֱזִיר שָׁלוֹם לִפ' — rendre son salut à qn
שָׁאַל לִשְׁלוֹם־פ' — demander des nouvelles de qn
‖ ° שְׁלוֹמִים תה"פ — entièrement, complètement

הַגְלַת שְׁלוֹמִים — elle fut déportée en bloc
שָׁלוֹם, שְׁלוֹמָה ת — intègre, parfait, pacifique
שְׁלוֹמֵי־אֱמוּנֵי־יִשְׂרָאֵל — les fidèles dévoués d'Israël
שִׁלּוּם (51) ז — paiement *m*
‖ (גמול) — salaire *m*, récompense *f*
‖ (שוחד) — pot-de-vin *m*
שִׁלּוּמִים ז"ר — compensation *f*, réparations *fpl*
שִׁלּוּמָה (201) נ — rémunération *f*, salaire *m*
שְׁלוֹמִי, ־מִית ת — pacifique
שְׁלוּמִיאֵל (ר' ־לִים) ז עממי — maladroit *m*, raté *m*, niais *m*
שְׁלוּמִיאֵלִיּוּת (47, בלי ר') נ — maladresse *f*
שַׁלְוָנִי, ־נִית ת — calme, serein
שָׁלוּף, שְׁלוּפָה ת (חרב) — dégainé
‖ (שדה) — couvert de chaume
שָׁלוּק, שְׁלוּקָה ת מטבח — bouilli dans l'eau
בֵּיצָה שְׁלוּקָה — oeuf poché *ou* mollet
שִׁלּוּק (51) ז מטבח — coction *f*, ébullition *f*
שָׁלוֹשׁ ← שְׁלוֹשָׁה
שָׁלוּשׁ, שְׁלוּשָׁה ת — à trois faces
שִׁלּוּשׁ (51) ז מתמט — triplement *m*
‖ דת (באמונת־הנוצרים) — trinité *f*
שְׁלוֹשָׁה או **שְׁלשָׁה** (נ' שָׁלוֹשׁ או שָׁלשׁ) ש"מ — trois
שְׁלָשְׁתֵּנוּ (־תְּכֶם, ־תָּם) — nous (vous, eux) trois
שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר (נ' שְׁלוֹשׁ־עֶשְׂרֵה) — treize
שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים — trois mille
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת — trois cents
שְׁלוֹשִׁים או **שְׁלשִׁים** (—) ש"מ — trente
‖ (חודש האבל) — mois *m* de deuil
שַׁלְוְתָן, ־וְתָנִית ת — calme, serein
שַׁלְוְתָנוּת (46) נ — calme *m*, sérénité *f*
שַׁלְוְתָנִי, ־נִית ת — calme, serein
שָׁלַח (331) פ"י (שיגר) — envoyer, expédier
(הושיט) שָׁלַח יָדוֹ — tendre la main
שָׁלַח יָד בְּפִקָּדוֹן — s'approprier un dépôt
שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ — se suicider
שָׁלַח יָדוֹ בְּפ' — attenter à la vie de qn
שָׁלַח יָדוֹ בַּעֲסָקִים — s'essayer aux affaires
‖ נִשְׁלַח (402) פ"ע — être envoyé, être expédié
(הושט) — être tendu

‖ שִׁלַּח (440) פ״י (שיחרר) relâcher, congédier
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי laisse partir mon peuple
שִׁלַּח כָּל־רֶסֶן lâcher la bride
(ליווה) raccompagner
(גרש) renvoyer, chasser
° שִׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ répudier sa femme
(שיגר) שִׁלַּח טִיל lancer une fusée
שִׁלַּח בָּאֵשׁ או שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־ mettre le feu à
שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי־הַמַּיִם un bienfait n'est jamais perdu
(הושיט) tendre
שִׁלַּח יָדוֹ בְּ־ s'occuper de, travailler à
שִׁלַּח שָׁרָשָׁיו étendre ses racines
‖ הִשְׁתַּלַּח (477) פ״ע être envoyé
(גורש) être renvoyé, être chassé
דת שָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ bouc *m* émissaire
(הושט) être étendu, s'étendre
‖ הִשְׁלִיחַ (504) פ״י faire venir, susciter
1. שֶׁלַח (179) ז (נשק) javeline *f*, dard (arme) *m*
2. שֶׁלַח (179) ז (עור־בהמה) peau (de bête) *f*, dépouille *f*, cuir brut
3. שֶׁלַח (ר׳ שְׁלָחִים) ז (תעלה) canal *m* d'irrigation, rigole *f*
אַדְמַת־שְׁלָחִים נ terre irriguée
4. שֶׁלַח (179, בלי ר׳) ז (רוחב) largeur *f*
5. שֶׁלַח (179) ז (זית) olive mûre
6. שֶׁלַח (179) ז צמח roquette *f*
1. שַׁלָּח (90) ז (פושט־עורות) équarrisseur *m*, écorcheur *m*
2. שַׁלָּח (90) ז (משלח) expéditeur *m*
שִׁלֹחַ ש״פ ז (נחל) Siloé (source à Jérusalem) *m*
שַׁלְחוּף (ר׳ ־פִים) ז vessie *f*
שִׁלְחוּף (—) ז vésication *f*
שַׁלְחוּפָה (201) נ tortue *f*
שַׁלְחוּפִית (17) נ אנטום vésicule *f*, ampoule *f*
שֻׁלְחָן (103) ז table *f*
שֻׁלְחַן־כְּתִיבָה secrétaire (meuble) *m*, bureau *m*
שֻׁלְחַן־מְלָאכָה (של־נגר וכו׳) établi *m*
שֻׁלְחַן־מַכְשִׁירִים console *f*
מטבח שֻׁלְחַן־סִדּוּר dressoir *m*

שֻׁלְחַן־עֵזֶר desserte *f*
שֻׁלְחַן־עֲבוֹדָה table de travail
שֻׁלְחָן עָגֹל table ronde
כְּלֵי־שֻׁלְחָן ז״ר service *m* de table, vaisselle *f*
שֻׁלְחָן עָרוּךְ ← עָרוּךְ
שֻׁלְחָנוֹן (28) ז petite table, tablette *f*
שֻׁלְחָנוּת (46) נ commerce *m* de changeur
שֻׁלְחָנִי (ר׳ ־נִים) ז changeur *m*
שֻׁלְחָנִיָּה (202) נ office *m* de changeur
שֻׁלְחָנִית (17) נ planchette (de géomètre) *f*
שִׁלְחֵף (462) פ״י produire des ampoules
1. שָׁלַט (301) פ״י (בְּ־ או עַל־) dominer, maîtriser, gouverner
שָׁלַט בְּרוּחוֹ se dominer
שָׁלַט בַּמַּצָּב avoir la situation en main
שָׁלַט בְּשָׂפָה זָרָה posséder une langue étrangère
שָׁלְטָה בּוֹ עַיִן être exposé à la vue
‖ נִשְׁלַט (388) פ״ע être dominé, être gouverné
‖ שִׁלֵּט (432) פ״י dominer, gouverner
‖ הִשְׁתַּלֵּט (470) פ״ע (עַל־) se rendre maître de
‖ הִשְׁלִיט (498) פ״י faire régner
הִשְׁלִיט סֵדֶר rétablir l'ordre
2. שִׁלֵּט (432) פ״י (התקין שלטים) pourvoir de plaques indicatrices
שֶׁלֶט (166) ז (מגן) bouclier *m*
‖ (לוח) enseigne *f*, plaque indicatrice
‖ שֶׁלֶט־רָחוֹק télécommande *f*
שִׁלְטוֹן (22) ז gouvernement *m*, pouvoir *m*
שִׁלְטוֹן מְקוֹמִי administration locale
שִׁלְטוֹן עַצְמִי autonomie *f*
הַשִּׁלְטוֹנוֹת les autorités *fpl*
שִׁלְטוֹנִי, ־נִית ת gouvernemental, autoritaire
שִׁלְטוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ domination *f*
שַׁלְטָן (—) ז gouvernement *m*, pouvoir *m*
שַׁלְטָנוּת (46) נ domination *f*
שַׁלְטָנִי, ־נִית ת dominateur, dominant
שַׁלֶּטֶת ← שַׁלִּיט
שֶׁלִי (—) ז secret *m*
‖ בַּשֶּׁלִי תה״פ secrètement, en cachette
שְׁלִיבָה (201) נ entrelacement *m*, insertion *f*

|| (מדרגה) — échelon *m*
|| אנטום — commissure *f*
שְׁלִיבוּת (48) נ — enchaînement *m*, entrelacement *m*, imbrication *f*
שְׁלִיגָה (201) נ — chute *f* de neige
שְׁלִיָּה (202) נ — action *f* de retirer de l'eau, repêchage *m*
שִׁלְיָה (242) נ אנטום — placenta *m*
שִׁלְיָה ← שׁוּלְיָה
שָׁלֵיו, שְׁלָיו ← שְׁלָו, שָׁלֵו
שָׁלִיחַ (11) ז — délégué *m*, émissaire *m*, envoyé *m*
שְׁלִיחַ־מִצְוָה — chargé d'une mission pieuse
שְׁלִיחַ־צִבּוּר — ministre-officiant *m*
בהש שְׁלִיחַ־צִבּוּר — personnalité publique
|| (בתולדות־הנצרות) — apôtre *m*
מַעֲשֵׂי־הַשְּׁלִיחִים ז״ר — les Actes *mpl* des Apôtres
|| ספורט מֵרוֹץ־שְׁלִיחִים ז — course *f* de relais
|| (במשרד) נַעַר שָׁלִיחַ — garçon *m* de courses, commissionnaire *m*
שְׁלִיחָה (201) נ (משלוח) — envoi *m*, expédition *f*
|| (אשה בשליחות) — déléguée *f*, émissaire *f*
שְׁלִיחוּת (48) נ — mission *f*, commission *f*, mandat *m*
שְׁלִיחוּת־יָד — détournement *m* de fonds
בִּשְׁלִיחוּת־הַמְּדִינָה — au service de l'Etat
|| (ייעוד) — mission, vocation *f*
שַׁלִּיט, ־לֶטֶת (ר׳ ־לִיטִים, ־לִיטוֹת) ת — souverain *n*, maître *n*
הַמִּפְלָגָה הַשַּׁלֶּטֶת — le parti au pouvoir
שַׁלִּיט בְּרוּחוֹ — maître de lui-même
שְׁלִיטָה (201) נ — domination *f*, maîtrise *f*
בהש אִבֵּד אֶת־הַשְּׁלִיטָה — perdre le contrôle
שְׁלִיטָה בַּמַּצָּב — contrôle *m* de la situation
שְׁלִיטָה עַצְמִית — maîtrise de soi
שַׁלִּיטוּת (48) נ — domination *f*, maîtrise *f*
שָׁלִיל (1) ז — embryon *m*, foetus *m*
1. **שְׁלִילָה** (201) נ — négation *f*
עָנָה בִּשְׁלִילָה — répondre négativement
שְׁלִילַת־זְכֻיּוֹת — déni *m* de droits
שְׁלִילַת־רִשָּׁיוֹן — retrait *m* de permis
לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה — positivement ou négativement, en bien ou en mal
הוֹכָחָה נ דֶּרֶךְ־הַשְּׁלִילָה — démonstration par l'absurde
2. **שְׁלִילָה** (201) נ (תפירה ארעית) — faufilage *m*
שְׁלִילִי, ־לִית ת — négatif
תְּשׁוּבָה שְׁלִילִית — réponse négative
תְּכוּנָה שְׁלִילִית — défaut *m*
דקדוק מִשְׁפָּט שְׁלִילִי — phrase négative
מתמט מִסְפָּר שְׁלִילִי — nombre négatif
פיס חַשְׁמַל שְׁלִילִי — électricité négative
שְׁלִילִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère négatif
שְׁלִילָנוּת (46) נ — négativisme *m*, nihilisme *m*
שָׁלִיף (1) ז — sac *m*, musette *f*
שָׁלִיף, שְׁלִיפָה ת — amovible
שְׁלִיפָה (201) נ — action *f* de retirer *ou* d'extraire
שְׁלִיפַת־אֶקְדָּח — action de brandir un revolver
שְׁלִיפַת־מַסְמֵר — extraction *f* d'un clou
שְׁלִיפַת־מֵידָע — obtention *f* d'un renseignement (d'un ordinateur, *etc*)
שְׁלִיקָה (201) נ מטבח — coction *f*, ébullition *f*
שְׁלִישׁ (1) ז — tiers *m*
|| (שליש־שנת־הלימודים) — trimestre *m*
1. **שָׁלִישׁ** (14) ז (בימי־קדם) — capitaine *m*
|| צבא (קצין־מטה) — adjudant-major *m*
שָׁלִישׁ אִישִׁי — aide *m* de camp
שָׁלִישׁ רָאשִׁי — chef *m* du permier bureau (à l'Etat-Major), intendant *m* militaire
|| משפט (בורר) — arbitre *m*, tierce personne, tiers *m*
(נאמן) — cosignataire *m*
2. **שָׁלִישׁ** (14) ז מוס — triangle (instrument de musique) *m*
3. **שָׁלִישׁ** (15) ז (מידה קדומה) — tiers *m* d'*éfa* (mesure de capacité)
בהש בָּכָה בְּדִמְעוֹת שָׁלִישׁ — verser des torrents de larmes
שְׁלִישׁוֹן (21) ז מוס — triolet *m*
|| (בגיאולוגיה) — ère *f* tertiaire
שְׁלִישׁוֹנִי, ־נִית ת — tertiaire
שָׁלִישׁוּת (—) נ צבא — intendance *f* militaire

שְׁלִישׁוּת רָאשִׁית — premier bureau (à l'Etat-Major)
‖ משפט — consignation *f*
שְׁלִישִׁי, ־שִׁית ת — troisième, tiers
יוֹם שְׁלִישִׁי — mardi *m*
דקדוק גּוּף שְׁלִישִׁי — troisième personne *f*
‖ ° שְׁלִישִׁים (בראשית ו' ט"ז) — troisième étage *m*
‖ בַּשְּׁלִישִׁית תה"פ — pour la troisième fois
שְׁלִישִׁיָּה (202) נ מוס — trio *m*
‖ (תאומים) — triplés *ou* triplets *mpl*
שְׁלִישִׁית (ר' שִׁיּוֹת) נ — tiers (fraction) *m*
[שלך] נִשְׁלַךְ (388) פ"ע — être jeté, être rejeté
‖ שָׁלַךְ (432) פ"י — jeter, rejeter, chasser
‖ הִשְׁלִיךְ (498) פ"י — jeter, rejeter
הִשְׁלִיךְ אַרְצָה — jeter à terre
הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי־גֵווֹ — dédaigner, rejeter
הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל־ — mettre sa confiance en
הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer sa vie
הָשְׁלַךְ הַס — le silence se fit
כָּל־הַטֹּרַח מֻשְׁלָךְ עָלָיו — tout le tracas retombe sur lui
דת תַּשְׁלִיךְ — rejet *m* des fautes (prière du Nouvel An)
שָׁלָךְ (105) ז עוף — cormoran *m*, balbuzard *m*
שָׁלֵךְ, שְׁלֵכָה ת — caduc (feuillage)
שַׁלֶּכֶת (251) נ — chute *f* des feuilles, effeuillaison *f*
שֶׁלֶל (88) ז — faufilage *m*, couture *f* provisoire
1. **שָׁלַל** (31) פ"י (אמר לא) — nier
שָׁלַל עֻבְדָּה — nier un fait
שָׁלַל הַצָּעָה — rejeter une proposition
(מנע) שָׁלַל ד"מ מִפּ' — refuser qch à qn
שָׁלַל מִפּ' אֶת־הָאֶפְשָׁרוּת — priver qn de la possibilité
שָׁלַל אֶת־הָרַעְיוֹן — exclure l'idée
שָׁלַל עֶמְדָּה — condamner une attitude
‖ נִשְׁלַל (388) פ"ע — être nié, être refusé
‖ שׁוֹלֵל (455) פ"י — nier, refuser, dénier
2. **שָׁלַל** (301 או 358) פ"י (בזז) — piller, dépouiller, saccager
(שלף) — retirer, extraire

‖ נִשְׁלַל (388) פ"ע — être pillé, être saccagé
‖ הִשְׁתּוֹלֵל (487) פ"ע — se déchaîner, s'emballer (cheval)
3. **שָׁלַל** (301) פ"י (תפר) — faufiler, coudre provisoirement
שָׁלָל (105, בלי ר') ז — butin *m*
בהש שְׁלַל־צְבָעִים — profusion *f* de couleurs
שָׂשׂ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב — se réjouir comme qn qui découvre un trésor
שֻׁלָּל (—) ז — grappe *f*
שֻׁלַּל שֶׁל־בֵּיצִים — ovaire *m*
שָׁלֵם (307) פ"ע (נגמר) — être achevé, être complet
שָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ — ton deuil est achevé
(יצא בשלום) — être intact, être sain et sauf
‖ נִשְׁלַם (388) פ"ע — être achevé, être terminé
תַּם וְנִשְׁלַם — fin (à la dernière page d'un livre) *f*
‖ שִׁלֵּם (432) פ"י (סיים) — achever, terminer
(פרע) — payer, acquitter (une dette)
שִׁלֵּם לְפ' כִּגְמוּלוֹ — traiter qn comme il le mérite
שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
‖ הִשְׁתַּלֵּם (470) פ"ע (כיסה הוצאותיו) — couvrir ses frais, valoir la peine
הָעֵסֶק מִשְׁתַּלֵּם — l'affaire est rentable
הַפֶּשַׁע אֵינוֹ מִשְׁתַּלֵּם — le crime ne paie pas
(השתכלל) — se perfectionner
הִשְׁתַּלֵּם בְּמִקְצוֹעוֹ — se perfectionner dans sa profession
‖ הִשְׁלִים (498) פ"י (סיים) — achever, terminer, compléter
(התפשר) הִשְׁלִים עִם־ — se réconcilier avec
בהש הִשְׁלִים עִם־גּוֹרָלוֹ — se résigner à son sort
הִשְׁלִים בֵּין־ — faire la paix entre
(מסר) — remettre, livrer, confier
הִשְׁלִים נַפְשׁוֹ לְ־ — remettre sa vie entre les mains de
1. **שָׁלֵם, שְׁלֵמָה** ת (מלא) — entier, complet
שָׁנָה שְׁלֵמָה — une année entière
בְּלֵב שָׁלֵם — de tout coeur, sans réticence

מִסְפָּר שָׁלֵם — nombre entier
רְפוּאָה שְׁלֵמָה! — bon rétablissement!
|| (במצב טוב) — en bon état, en bonne santé
בָּרִיא וְשָׁלֵם — sain et sauf
|| (נאמן) — fidèle, loyal
אֵינֶנִּי שָׁלֵם עִם־עַצְמִי — je ne suis pas content de moi
רַבִּים וְכֵן שְׁלֵמִים — beaucoup de gens dignes de foi
|| דקדוק שְׁלֵמִים ז״ר — verbes réguliers
2. שָׁלֵם ש״פ נ (עיר) — Salem (ancien nom de Jérusalem) *f*
שֶׁלֶם (176) ז (תשלום) — paiement *m*
|| דת שְׁלָמִים ז״ר — sacrifice *m* d'acquit
שַׁלְמֵי־תוֹדָה — sacrifices d'action de grâces
שַׁלְמֵי־צִבּוּר — sacrifices d'acquit offerts par la communauté
שַׁלָּם (90) ז — payeur *m*, trésorier *m*
שִׁלֵּם (—) ז — récompense *f*, salaire *m*
שְׁלָמָא (—) ז ארמית — paix *f*, bien-être *m*
|| בִּשְׁלָמָא — soit, admettons
שַׂלְמָה (239) נ — vêtement *m*, robe *f*
שְׁלֹמֹה ש״פ ז — Salomon *m*
שַׁלָּמָה? מילת־שאלה — car pourquoi?
1. שַׁלְמוֹן (21) ז (בצע) — bénéfice *m*, présent *m*, pot-de-vin *m*
2. שַׁלְמוֹן (21) ז צמח — scabieuse *f*
שַׁלְמוֹנִית (17) נ — poème *m* liturgique à forme fixe
שְׁלֵמוּת (48) נ — intégrité *f*, totalité *f*
הָאֹסֶף בִּשְׁלֵמוּתוֹ — la collection intégrale
|| (שיכלול) — perfection *f*
כְּלִיל־הַשְּׁלֵמוּת ז — comble *m* de la perfection, nec plus ultra
שַׁלְמָן (ר׳ ־נִים) ז — homme *m* pacifique
שָׁלַף (301) פ״י — retirer, extraire, arracher
שָׁלַף אֶקְדָּח — brandir un revolver
שָׁלַף חַרְבּוֹ — dégainer son épée
שָׁלַף נַעֲלוֹ — retirer sa chaussure
|| פ״ע — être arraché
|| נִשְׁלַף (388) פ״ע — être tiré, être arraché
|| הִשְׁתַּלֵּף (470) פ״ע — être retiré, être arraché
|| הִשְׁלִיף (498) פ״י — arracher
שֶׁלֶף (165) ז חקל — chaume *m*
בהש שִׁלְפֵי־זָקָן — barbe *f* de plusieurs jours
|| (סוף־עונה) — fin *f* de saison
שִׁלְפֵי־קָצִיר — fin de la moisson
בהש שִׁלְפֵי־מַחֲלָה — séquelles *fpl* d'une maladie
שַׁלְפּוּחִי, ־חִית ת — vésiculaire
שַׁלְפּוּחִית (17) נ אנטום — vessie *f*, vésicule *f*
שַׁלְפּוּחִית־הַמָּרָה — vésicule biliaire
שַׁלְפּוּחִית־הַשֶּׁתֶן — vessie
|| (בועה) — bulle *f*
שַׁלְפּוּחִית־סַבּוֹן — bulle de savon
שִׁלְפֵּחַ (465) פ״י — faire des bulles
|| הִשְׁתַּלְפֵּחַ (495) פ״ע — s'enfler, se gonfler
שָׁלַק (301) פ״י — faire bouillir dans l'eau
שָׁלַק בֵּיצָה — cuire un oeuf poché *ou* mollet
|| נִשְׁלַק (388) פ״ע — être bouilli, être cuit
|| שִׁלֵּק (432) פ״י — faire bouillir dans l'eau
|| הִשְׁתַּלֵּק (470) פ״ע — être bouilli, être cuit
שֶׁלֶק (177) ז — légume bouilli
מֵי־שְׁלָקוֹת ז״ר — eau dans laquelle ont bouilli des légumes

שָׁלשׁ, שְׁלשָׁה, שְׁלשִׁים ← שָׁלוֹשׁ, שְׁלוֹשָׁה, שְׁלוֹשִׁים

[שלש] נִשְׁלַשׁ (388) פ״ע — être triplé
|| שִׁלֵּשׁ (432) פ״י (כפל בשלוש) — tripler
(עשה פעם שלישית) — faire pour la troisième fois
(חילק לשלושה) — diviser par trois
|| הִשְׁתַּלֵּשׁ (470) פ״ע (חזר פעם שלישית) — se produire pour la troisième fois
(התחלק לשלושה) — se diviser en trois parts
|| הִשְׁלִישׁ (498) פ״י (הפקיד) — déposer entre les mains d'un tiers, consigner
(חילק לשלושה) — diviser en trois parts
שָׁלֵשׁ (88) ז — triple exemplaire *m*
שֶׁלֶשׁ (—) ז (אריג) — coutil *m*, treillis *m*
שִׁלֵּשׁ, ־שָׁה ש — parent *n* de la troisième génération, arrière-petit-fils *m*
אַב שִׁלֵּשׁ — arrière-grand-père *m*

אֵם שִׁלֵּשָׁה — arrière-grand-mère *f*
הוֹרִים שִׁלֵּשִׁים — arrière-grands-parents *mpl*
שְׁלָשָׁה (212) נ — groupe *m ou* rangée *f* de trois, trio *m*
1. שִׁלְשׁוּל (51) ז זואול — lombric *m*, ver *m* de terre
2. שִׁלְשׁוּל (51) ז (הנחה) — mise *f*, descente *f*
שִׁלְשׁוּל־מִכְתָּב לְתֵבַת־דֹּאַר — introduction *f* d'une lettre dans la boîte aux lettres
‖ רפא — diarrhée *f*
שִׁלְשׁוֹם תה"פ — avant-hier
תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — auparavant, précédemment
1. שַׁלְשׁוֹן (38, ר' שַׁלְשׁוֹנִים) ז — tube *m* en T
2. שַׁלְשׁוֹן (38, ר' שַׁלְשׁוֹנִים) ז צמח — trèfle *m*, triolet *m*
שַׁלְשׁוּת (46) נ — triplicité *f*
שִׁלְשִׁי, ־שִׁית ת — triparti
דקדוק שֹׁרֶשׁ שִׁלְשִׁי — racine *f* trilittère
‖ (בן שלוש) — de trois ans
שַׁלְשִׁית (17) נ מוס — trio *m*
שִׁלְשֵׁל (460) פ"י (הוריד בחבל) — faire descendre
(הטיל) — mettre, glisser, introduire
שִׁלְשֵׁל לְכִיסוֹ — glisser dans sa poche
(כבל) — enchaîner
‖ רפא — causer de la diarrhée, purger
‖ פ"ע — avoir la diarrhée
‖ הִשְׁתַּלְשֵׁל (493) פ"ע — être suspendu, descendre
בהש (התפתח) — se développer, se dérouler
הִשְׁתַּלְשְׁלוּ הַדְּבָרִים — les événements se déroulèrent
‖ (התארך בקו שבור) — serpenter
שַׁלְשֶׁלֶת (252, ר' גם שַׁלְשְׁלָאוֹת) נ — chaîne *f*
‖ בהש (התפתחות) — enchaînement *m*, déroulement *m*
שַׁלְשֶׁלֶת־יוּחֲסִין — généalogie *f*
(מסורת) — chaîne de la tradition
‖ (מטעמי־המקרא) — *chalchéleth* (neume) *f*
‖ (חידק) — spirochète *m*
שַׁלְשַׁלְתִּי, ־תִּית ת — caténaire, en forme de chaînons

שְׁלָשְׁתַּיִם תה"פ — trois fois, triplement
שָׁם תה"פ — là, y
אֵי־שָׁם — quelque part
פֹּה וָשָׁם — çà et là
שָׁמָּה או לְשָׁם — là (avec mouvement), y
לֵךְ לְשָׁם — vas-y
1. שֵׁם (117) ז — nom *m*
שֵׁם־מִשְׁפָּחָה — nom de famille
שֵׁם פְּרָטִי — prénom *m*
שֵׁם־לְוַי — surnom *m*
שֵׁם־טוֹב/רָע — bonne / mauvaise réputation
הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל־ — calomnier, diffamer
אַנְשֵׁי־שֵׁם ז"ר — hommes renommés
עָשָׂה או קָנָה לוֹ שֵׁם — se faire une réputation
שְׁמוֹ הוֹלֵךְ לְפָנָיו — sa réputation s'étend
הָיָה לְשֵׁם־דָּבָר — devenir célèbre *ou* fameux
קָרָא לַיֶּלֶד בִּשְׁמוֹ — appeler un chat un chat
כִּשְׁמוֹ כֵּן הוּא — comme son nom l'indique
בַּעַל־שֵׁם ← בַּעַל
יָד וָשֵׁם — monument commémoratif
‖ דת הַשֵּׁם — Dieu *m*
בְּעֶזְרַת־הַשֵּׁם — avec l'aide de Dieu
קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם ז — sanctification *f* du Nom divin
‖ בְּשֵׁם־ או מִשֵּׁם־ — au nom de
כְּשֵׁם שֶׁ־ — de même que
לְשֵׁם־ — en vue de, pour
לְשֵׁם־שָׁמַיִם — d'une manière désintéressée
לִמּוּד לִשְׁמוֹ — étude désintéressée
אָמָּנוּת לִשְׁמָהּ — l'art pour l'art
אֵינוֹ מִן־הַשֵּׁם — être sans rapport
בנק מְנָיָה נ עַל־שֵׁם — action nominative
עַל־שֵׁם־ (בגלל־) — à cause de
עַל־שֵׁם־ (לזכר־) — en souvenir de
‖ דקדוק שֵׁם־עֶצֶם — nom *m*, substantif *m*
שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי — nom commun
שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי — nom propre
שֵׁם־גּוּף — pronom *m*
שֵׁם־הַפֹּעַל — nom verbal, infinitif *m*
שֵׁם־מִסְפָּר — nom de nombre
שֵׁם־תֹּאַר — adjectif *m*
‖ סֵפֶר־שְׁמוֹת ז — le livre de l'Exode

2. שֵׁם ש״פ ז — Sem (fils de Noé) *m*
בְּנֵי־שֵׁם ז״ר — les Sémites *mpl*
שֶׁמָּא תה״פ (אולי) — peut-être
|| מ״ח (מחשש ש־) — de peur que
שַׁמָּאוּת (46, בלי ר׳) נ — estimation *f*, taxation *f*, appréciation *f*
1. שַׁמַּאי (62) ז — appréciateur *m*, commissaire-priseur *m*
2. שַׁמַּאי ש״פ ז — Chammaï *m*
בֵּית־שַׁמַּאי ז — école *f* de Chammaï (connue pour sa sévérité)
שְׂמֹאל (25, בלי ר׳) ז — gauche *f*
פְּנֵה שְׂמֹאלָה! — tournez à gauche!
לֹא תָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל — ne t'écarte pas d'un pouce
יָצָא בְּרֶגֶל־שְׂמֹאל — se lever du pied gauche
|| (בפרלמנט) הַשְּׂמֹאל — la gauche (politique)
הַשְּׂמֹאל הַקִּיצוֹנִי — l'extrême-gauche
|| °(צפון) — nord *m*
מִשְּׂמֹאל לְדַמֶּשֶׂק — au nord de Damas
|| נ (יד שמאל) — main *f* gauche
לֹא יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ — il ne sait pas distinguer entre gauche et droite
[שמאל] הִשְׂמְאִיל (498) פ״ע — tourner à gauche
בהש (במדיניות) — tendre vers la gauche
|| (השתמש ביד־שמאל) — être gaucher
שְׂמָאלוּת (46) נ — usage *m* de la main gauche
שְׂמָאלִי, ־לִית ת — gauche
הַצַּד הַשְּׂמָאלִי — le côté gauche
|| בהש (במדיניות) — gauche, gauchiste
נְטִיָּה שְׂמָאלִית — tendance *f* vers la gauche
|| (איטר) — gaucher
שְׂמָאלִיּוּת (47, בלי ר׳) או ־לָנוּת (46) נ — gauchisme (politique) *m*
שְׂמָאלָנִי, ־נִית ת — gauchiste
שְׁמָד (88, ר׳ ־דוֹת) ז — persécution antijuive
[שמד] נִשְׁמַד (388) פ״ע — être détruit *ou* exterminé
|| שִׁמֵּד (432) פ״י דת — convertir de force (p. ex. au christianisme)
|| הִשְׁתַּמֵּד (470) פ״ע דת — se convertir (p. ex. au christianisme)
(נכרת) — être détruit, être exterminé
|| הִשְׁמִיד (498) פ״י — anéantir, exterminer
שַׁמָּה (208) נ — dévastation *f*, ruine *f*
עָשָׂה שַׁמּוֹת — causer des dévastations
|| °(תימהון) — stupéfaction *f*
שָׁמָּה ← שָׁם
שְׁמוּאֵל ש״פ ז — Samuel *m*
שְׁמוּד (51) ז — conversion forcée
שָׂמוּחַ, שְׂמוּחָה ת — joyeux, réjoui, gai
שִׂמּוּחַ (9) ז — égaiement *m*, action *f* de réjouir
שְׁמוּט (51) ז — dislocation *f*, débrayage *m*
|| דת שְׁמוּט־קַרְקָעוֹת — terres *fpl* en friche, jachère *f*
שְׁמוּט־כְּסָפִים — annulation *f* de dettes
שַׁמּוּטִי (—) ז צמח — *chamouti* (orange) *m*
שָׁמוּם, שְׁמוּמָה ת — désolé, abandonné, vide
|| בהש (משועמם) — indifférent, apathique
שִׁמּוּם (51) ז — dévastation *f*, désolation *f*, vide *m*
שִׁמּוֹן (ר׳ שִׁמּוֹנִים) ז — nomenclature *f*, répertoire *m*
שִׁמּוּן (51) ז — graissage *m*, huilage *m*, lubrification *f*
שְׁמוֹנָה (נ׳ שְׁמוֹנֶה) ש״מ — huit
שְׁמוֹנָה־עָשָׂר (נ׳ שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה) — dix-huit
שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת — huit cent
שְׁמוֹנַת־אֲלָפִים — huit mille
דת תְּפִלַּת־שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה נ — les Dix-huit bénédictions (prière quotidienne)
שְׁמוֹנִים (—) ש״מ — quatre-vingt
שְׁמוֹנִים אִישׁ — quatre-vingts hommes
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) שְׁמוֹנִים — octogénaire
שִׁמּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — proclamation *f*, promulgation *f*
|| (של חשוד) — audition *f*
שְׁמוּעָה (201) נ — nouvelle *f*, bruit *m*, rumeur *f*
שְׁמוּעָה טוֹבָה — bonne nouvelle
הֵפִיץ שְׁמוּעוֹת — diffuser des rumeurs
מִפִּי־הַשְּׁמוּעָה — par ouï-dire
דת מִפִּי־הַשְּׁמוּעָה — par révélation divine
|| (מסורת) — tradition orale
שָׁמוּר, שְׁמוּרָה ת — gardé, réservé

כָּל־הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת — tous droits réservés

מְקוֹמוֹת שְׁמוּרִים — places réservées

בנק קֶרֶן שְׁמוּרָה — fonds *m* de réserve

דת מַצָּה שְׁמוּרָה — pain azyme garanti

‖ צבא (סודי למחצה) — de diffusion restreinte

שִׁמּוּר (51) ז — garde *f*, conservation *f*

שִׁמּוּר־קַרְקַע — préservation *f* du sol

לֵיל־שִׁמּוּרִים ז — nuit *f* de veille

‖ מטבח שִׁמּוּר־יְרָקוֹת — conservation de légumes

שִׁמּוּרִים ז״ר — conserves *fpl*

שְׁמוּרָה (201) נ — réserve *f*, espace réservé

שְׁמוּרַת־טֶבַע — réserves naturelles

‖ צבא שְׁמוּרַת־הַהֶדֶק — pontet *m*

‖ (עפעף) — paupière *f*

שִׁמּוּרִי, ־רִית ת — conservateur

שִׁמּוּשׁ (51) ז (שרות) — service *m*, soins *mpl*

שִׁמּוּשׁ־חֲכָמִים — fréquentation *f* des sages

‖ (השתמשות) — usage *m*, emploi *m*

הָיָה בְּשִׁמּוּשׁ — être usité, être en usage

יָצָא מִכְּלַל־שִׁמּוּשׁ — devenir désuet, être hors d'usage

הוֹרָאוֹת־שִׁמּוּשׁ נ״ר — mode *m* d'emploi

‖ בֵּית־שִׁמּוּשׁ (ר׳ בָּתֵּי־שִׁמּוּשׁ) ז — cabinet *m*, toilettes *fpl*

נְיַר־שִׁמּוּשׁ ז — papier *m* hygiénique

‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשִּׁמּוּשׁ נ״ר — affixes *mpl*, lettres-outils *fpl*

שִׁמּוּשִׁי, ־שִׁית ת — utile, pratique, commode

פִיסִיקָה שִׁמּוּשִׁית — physique appliquée

שִׁמּוּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — utilité *f*, commodité *f*

שְׁמוֹת, שֵׁמוֹת ← שֵׁם

שַׁמּוּתִי (—) ז — disciple *m* de l'école de Chammaï (sévère)

שָׂמַח (331, בינוני שָׂמֵחַ, שְׂמֵחָה) פ״ע — se réjouir, être content

שָׂמַח בְּחֶלְקוֹ — être content de son sort

שָׂמַחְתִּי לְהַכִּיר אוֹתְךָ — enchanté d'avoir fait votre connaissance

שָׂמַח לִפְ׳ — se gausser de qn

שָׂמַח לְאֵיד־פְּ׳ — se réjouir du malheur de qn

‖ **שִׂמַּח** (440) פ״י — égayer, réjouir

‖ **הִשְׂתַּמֵּחַ** (477) פ״ע — s'égayer, s'amuser

‖ **הִשְׂמִיחַ** (504) פ״י — réjouir, rendre joyeux

שָׂמֵחַ, שְׂמֵחָה ת — joyeux, gai, content

‖ (גורם לשמחה) — joyeux, réjouissant

חַג שָׂמֵחַ! — bonne fête!

עממי יִהְיֶה שָׂמֵחַ! — ça va barder!

שִׂמְחָה (242) נ — joie *f*, gaieté *f*

שִׂמְחָה לְאֵיד — joie maligne

‖ (חגיגה) — fête *f*, réjouissance *f*

שִׂמְחָה מִשְׁפַּחְתִּית — fête de famille

בַּעַל־הַשִּׂמְחָה — le héros de la fête

‖ דת שִׂמְחַת־תּוֹרָה — fête de la *Tora* (dernier jour de *Soukkoth*)

שַׂמְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne joyeuse, gai luron

שָׁמַט (301) פ״י — laisser tomber, lâcher

‖ (היטה) — incliner, pencher

שָׁמַט כּוֹבָעוֹ — ôter son chapeau

שָׁמַט אֶת־יָדוֹ — renoncer à son bien

בהש שָׁמַט נַפְשׁוֹ — expirer, rendre l'âme

‖ (הפקיר) — abandonner, laisser en friche

‖ פ״ע (מעד) — glisser, chanceler, lâcher prise

‖ **נִשְׁמַט** (388) פ״ע — s'échapper, glisser

(הוחסר) — être omis, être laissé de côté

הַמִּשְׁפָּט נִשְׁמַט מִן־הָהֶעְתֵּק — la phrase a été omise dans la copie

הַדָּבָר נִשְׁמַט מִזִּכְרוֹנִי — cela m'échappe

(התחמק) — se dérober, s'esquiver

(בוטל) הַמִּלְוָה נִשְׁמֶטֶת — le prêt est annulé

‖ **שִׁמֵּט** (432) פ״י — faire tomber, rejeter, tirer

טכנ שִׁמֵּט אֶת־הַמַּצְמֵד — débrayer

(ביטל) שִׁמֵּט מִלְוָה — remettre une dette

‖ **הִשְׁתַּמֵּט** (470) פ״י — se dérober, s'esquiver

הִשְׁתַּמֵּט מִבֵּית־הַסֵּפֶר — faire l'école buissonnière

הִשְׁתַּמֵּט מִגִּיּוּס — se dérober au service militaire

הִשְׁתַּמֵּט מִתְּשׁוּבָה — donner une réponse évasive

‖ **הִשְׁמִיט** (498) פ״י — retirer, écarter

(החסיר) — omettre, laisser de côté

הִשְׁמִיט קֶטַע מִמַּאֲמָר — supprimer un passage d'un article

שְׁמִטָּה (208) נ — abandon *m*, relâche *f*

שְׁנַת־הַשְּׁמִטָּה נ — année *f* sabbatique

שְׁמִטַּת־כְּסָפִים — remise *f* de dettes

שְׁמִטַּת־קַרְקַע — jachère *f* du sol

מָה עִנְיַן־שְׁמִטָּה אֵצֶל הַר־סִינַי? — quel rapport?

שַׁמְטָן (ר' ־נִים) ז — banqueroutier *m*, failli *m*

1. שֵׁמִי, ־מִית ת (לפי־שמות) — nominatif

2. שֵׁמִי, ־מִית ת (של־בני־שם) — sémite, sémitique

שָׂפוֹת שֵׁמִיּוֹת — langues *fpl* sémitiques

שְׁמַיָּא (—) ז"ר ארמית — ciel *m*

שֵׁמִיּוּת (47, בלי ר') נ — sémitisme *m*

שָׁמִיט, שְׁמִיטָה ת — amovible, démontable

שְׂמִיכָה (201) נ — couverture *f*

שָׁמַיִם (263) ז"ז — ciel *m*

שְׁמֵי־הַשָּׁמַיִם — les plus élevés des cieux

תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם — en plein air

‖ דת (כינוי לאלוהים) — le Ciel, Dieu *m*

הַכֹּל בִּידֵי־שָׁמַיִם — tout dépend de Dieu

יִרְאַת־שָׁמַיִם נ — piété *f*, dévotion *f*

לְשֵׁם־שָׁמַיִם — d'une manière désintéressée

שְׁמֵימִי, ־מִית ת — céleste

שְׁמִינִי, ־נִית ת — huitième

דת שְׁמִינִי־עֲצֶרֶת — le huitième jour de *Soukkoth*

‖ שְׁמִינִית (ר' ־נִיּוֹת) נ — huitième (fraction) *m*

בהש שְׁמִינִית שֶׁבִּשְׁמִינִית — une toute petite dose

(כלי־נגינה קדמון) — octacorde *f*

שְׁמִינִיָּה (ר' ־נִיּוֹת) נ — groupe *m* de huit, octuor *m*

‖ (צליל שמיני בסולם) — octave *f*

‖ שְׁמִינִיּוֹת — acrobaties *fpl*

שְׁמִינִיּוֹת בָּאֲוִיר — acrobaties aériennes

בהש — efforts désespérés

שָׁמִיעַ, שְׁמִיעָה ת — audible

שְׁמִיעָה (201) נ — ouïe *f*

(האזנה) — audition *f*, écoute *f*

שְׁמִיעַת־עֵדִים — audition de témoins

‖ מוס שְׁמִיעָה מֻחְלֶטֶת — ouïe absolue

‖ בהש שְׁמִיעָה בְּקוֹל־פ' — obéissance *f* à qn

שְׁמִיעוּת (48) נ — audibilité *f*, acoustique *f*

שְׁמִיעָתִי, ־תִית ת — auditif, acoustique

1. שָׁמִיר (15) ז צמח — paliure *m*

שָׁמִיר וָשַׁיִת — ronces et épines *fpl*

2. שָׁמִיר (15) ז (אבן קשה) — émeri *m*, corindon *m*

בַּד־שָׁמִיר ז — toile *f* d'émeri

נְיַר־שָׁמִיר ז — papier *m* d'émeri

שָׁמִיר, שְׁמִירָה ת — qu'on peut garder

שְׁמִירָה (201) נ — garde *f*, surveillance *f*, conservation *f*

‖ (קיום) — observance *f*, accomplissement *m*

שְׁמִירַת־חֲפָצִים — consigne (de gare, *etc*) *f*

שְׁמִירַת־הַחֹק — respect *m* de la loi

שְׁמִירַת־הַסֵּדֶר — maintien *m* de l'ordre

דת שְׁמִירַת־שַׁבָּת — observance *f* du sabbat

שָׁמִישׁ, שְׁמִישָׁה ת — utilisable, utile, pratique

שְׁמִישׁוּת (48) נ — utilisation *f*, utilité *f*

שֶׁמֶךְ (165) ז דג — truite *f*

[שמל] הִשְׁמִיל ← [שמאל]

שִׂמְלָה (242) נ — vêtement *m*, robe *f*, tunique *f*

שִׂמְלָנִית (17) נ — jupe *f*

שִׂמְלֹנֶת (256) נ — robe courte

שָׁמַם (358) פ"ע — être dévasté, être désolé

בהש (נדהם) — être stupéfait, être consterné

שֹׁמּוּ שָׁמַיִם! — ciel!, quel scandale!

שָׁמְמָה רוּחוֹ — son esprit est accablé

‖ נָשַׁם (417) פ"ע — être dévasté

בהש (נדהם) — être stupéfait, être consterné

‖ שִׁמֵּם (432) פ"י — stupéfier, déprimer

‖ שׁוֹמֵם (455) פ"י (הבעית) — consterner, horrifier

פ"ע (נבעת) — être consterné, être horrifié

‖ הִשְׁתּוֹמֵם (487) פ"ע (היה שומם) — être désolé

בהש (התפלא) — être stupéfait

(נבעת) — être consterné, être épouvanté

‖ הִשּׁוֹמֵם (487) פ"ע — vivre dans la désolation

הִשְׁמִים (498) פ"י — effrayer, déprimer

פ"ע (נדהם) — être effrayé, être déprimé

‖ הֵשַׁם (529) או הֵשִׁים (522) פ"י — détruire, dévaster

בהש (הבעית) — consterner, épouvanter

שָׁמֵם, שְׁמֵמָה ת — désert, désolé, délaissé

שָׁמֵם, שְׁמֶמֶת (ר' שְׁמֵמִים, ־מוֹת) ת — fou, stupide

שְׁמָמָה (215) נ — désolation *f*, désert *m*

כִּבּוּשׁ־הַשְּׁמָמָה ז — conquête *f* du désert, défrichement *m*

בהש (חרדה) — stupeur *f*

שִׁמָּמָה (242) נ — désolation *f*, désert *m*

שִׁמָּמוֹן (38) ז — stupeur *f*, abattement *m*, apathie *f*

שְׁמָמוּת (45) נ — désolation *f*, abandon *m*

בהש (דיכדוך) — stupeur *f*, abattement *m*

שְׂמָמִית (17) נ (לטאה) — gecko *m*

‖ (עכביש) — araignée *f*

1. שָׁמֵן (307 נ) פ"ע — engraisser, grossir

‖ שִׁמֵּן (432 נ) פ"י — graisser, huiler

‖ הִשְׁתַּמֵּן (470 נ) פ"ע — engraisser, grossir

(הוסך) — être graissé, devenir graisseux

‖ הִשְׁמִין (498 נ) פ"י — engraisser, rendre gras

פ"ע — engraisser, se couvrir de graisse

2. שִׁמֵּן (432 נ) פ"י (העריך) — estimer, évaluer

שָׁמֵן, שְׁמֵנָה ת — gros, gras, robuste, fertile

שֶׁמֶן (176) ז — huile *f*

שֶׁמֶן־מַאֲכָל — huile de table

צֶבַע־שֶׁמֶן ז — peinture *f* à l'huile

‖ (שומן) — graisse *f*

שֶׁמֶן־דָּגִים — huile de foie de morue

בהש שֶׁמֶן־זַיִת זָךְ — le comble du raffinement

‖ בהש מִשְׁתֵּה־שְׁמָנִים ז — festin succulent

שֹׁמֶן (191) ז — graisse *f*

בהש שֹׁמֶן־הַפֵּרוֹת — suc *m* des fruits

שַׁמָּן (90) ז — fabricant *ou* marchand *m* d'huile

שֻׁמָּן (97) ז — graisse *f*

בהש בּוֹר־שֻׁמָּן ז — affaire *f* qui rapporte gros

שַׁמְנוּנִי, ־נִית ת — gras, graisseux, adipeux

שַׁמְנוּנִיּוּת או שַׁמְנוּת (45, בלי ר') נ — onctuosité *f*, adiposité *f*

שַׁמְנוּנִית (17) נ -- — graisse ~~*f*,~~ matière grasse

שַׁמְנִי, ־נִית ת — huileux, oléagineux

שְׁמָנִי, ־נִית ת דקדוק — nominal

מִשְׁפָּט שְׁמָנִי — phrase nominale

שְׁמַנְמַן, ־מַנָּה או ־מֶנֶת (ר' ־מַנִּים, ־מַנּוֹת) ת — replet, grassouillet, potelé

שַׁמֶּנֶת (—) נ מטבח — crème (de lait) *f*

בהש — la crème, l'élite *f*, le dessus du panier

שָׁמַע (331) פ"י — entendre, apprendre (une nouvelle)

שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ — j'ai entendu parler de vous

(הקשיב) — écouter

(נעתר) שָׁמַע לְ־ — exaucer la prière de

(ציית) שָׁמַע בְּקוֹל־פְּ' — obéir à qn

(הבין) — comprendre, inférer

מָהִיר לִשְׁמֹעַ — prompt à comprendre

מִכְּלָל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן — l'affirmation découle de la négation

ארמית שְׁמַע מִינַּהּ — il s'ensuit

‖ דת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! — écoute Israël! (Deut. 6, 4)

קְרִיאַת־שְׁמַע נ — lecture *f* du *Chema*

‖ נִשְׁמַע (402) נ — être entendu

מַה־נִּשְׁמָע? — quoi de neuf?

(ציית) נִשְׁמַע לִפְ' — obéir à qn

‖ שִׁמַּע (440) פ"י — annoncer, proclamer, publier

(הזעיק) — convoquer

‖ הִשְׁתַּמַּע (477) פ"ע — se faire entendre

לְהִשְׁתַּמֵּעַ! — à bientôt de vos nouvelles!

(התפרש) — être interprété

מִשְׁתַּמֵּעַ לְכָאן וּלְכָאן — ambigu, équivoque

אֵינוֹ מִשְׁתַּמֵּעַ לִשְׁתֵּי־פָּנִים — sans équivoque

‖ הִשְׁמִיעַ (504) פ"י — faire entendre

הִשְׁמִיעַ שִׁיר — faire entendre un chant

הִשְׁמִיעַ נְגִינָה — jouer un air

(הודיע) — annoncer, proclamer, publier

ארמית קָא מַשְׁמַע לָן — cela nous enseigne

שֶׁמַע (179) ז (צליל) — son *m*, retentissement *m*

צִלְצְלֵי־שָׁמַע ז"ר — cymbales *fpl* sonores

שֶׁמַע (184) ז (שמיעה) — ouïe *f*

חוּשׁ־הַשֶּׁמַע — le sens de l'ouïe

כְּבַד־שֶׁמַע — dur d'oreille

רפא קְנֵה־שֶׁמַע ז — stéthoscope *m*

‖ (שמועה) — nouvelle *f*, réputation *f*

שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ — j'ai entendu parler de vous

שֹׁמַע (196) ז — réputation *f*, renommée *f*

שְׁמִעָה (207) נ — audition *f*, écoute *f*

שִׁמְעוֹן ש"פ ז — Siméon *m*, Simon *m*

שִׁמְעִי, ־עִית ת — auditif

דת מִצְווֹת שְׁמִעִיּוֹת	préceptes reçus d'autorité
שַׁמְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	auditeur attentif
שְׁמַעְתָּא (—) נ ארמית	tradition *f*, enseignement oral
שַׁמְפּוּ (—) ז	shampooing *m*
שַׁמְפַּנְיָה (—) ש״פ נ (אזור בצרפת)	la Champagne
יֵין־שַׁמְפַּנְיָה ז	champagne *m*
1. שֶׁמֶץ (—) ז (קצת)	un peu, une parcelle
שֶׁמֶץ שֶׁל־אֱמֶת	un grain de vérité
2. שֶׁמֶץ (166) ז (גנאי)	calomnie *f*, mauvaise réputation
שִׁמֵּץ (432) פ״י	calomnier, diffamer, dénigrer
‖ הִשְׁתַּמֵּץ (470) פ״ע	perdre sa réputation
‖ הִשְׁמִיץ (498) פ״י	calomnier, diffamer, dénigrer
שִׁמְצָה (242) נ	mauvaise réputation
יָדוּעַ לְשִׁמְצָה	mal famé
שַׁמְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	diffamateur *n*, dénigreur *n*
שַׁמְצָנִי, ־נִית ת	diffamatoire
שָׁמַר (301)	garder
שְׁמָר־לִי וְאֶשְׁמֹר לְךָ	une main lave l'autre, échange *m* de bons procédés
שְׁבֹר חָבִית וּשְׁמֹר אֶת־יֵינָהּ	demander l'impossible
שָׁמַר עַל־זְכֻיּוֹת	sauvegarder des droits
שָׁמַר עַל־קֹר־רוּחוֹ	garder son sang-froid
(קיים)	garder, conserver, observer
שָׁמַר דָּבָר	retenir qch
שָׁמַר אֱמוּנִים לְ־	rester fidèle à
שָׁמַר הַבְטָחָתוֹ	tenir sa promesse
דת שָׁמַר שַׁבָּת	observer le sabbat
(השגיח)	surveiller
שָׁמַר לְשׁוֹנוֹ או פיו	surveiller *ou* tenir sa langue
שָׁמַר מָקוֹם	réserver une place
שָׁמַר נַפְשׁוֹ	être prudent
(המתין) שָׁמַר לְפ׳	attendre qn
‖ נִשְׁמַר (388) פ״ע	être gardé, se conserver
(נזהר)	se garder, prendre garde
הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו!	méfie-toi de lui!
‖ שִׁמֵּר (432) פ״י	garder, conserver, observer
(מזונות)	conserver, mettre en conserves
(יין)	encaver
‖ הִשְׁתַּמֵּר (470) פ״ע	se garder, se conserver
שֶׁמֶר ← שְׁמָרִים	
שֶׁמֶר (95) ז צמח	aneth *m*, fenouil *m*
שְׁמִרָה (207) נ	garde *f*, surveillance *f*
שְׁמַרְחֹם (ר׳ ־חֻמִּים) ז	thermos (bouteille) *m*
שְׁמַרְטַף (ר׳ ־פִים) ז	baby-sitter *m*
שְׁמָרִים (165) ז״ר	levure *f*
עוּגַת־שְׁמָרִים נ	gâteau *m* de levure
בהש קָפָא עַל־שְׁמָרָיו	stagner, rester inactif
שַׁמְרָן (97) ז	conservateur (en politique) *m*
שַׁמְרָנוּת (46) נ	conservatisme *m*
שַׁמְרָנִי, ־נִית ת	conservateur
שְׁמַרְקַע (89) ז צמח	truffe *f*
שֶׁמֶשׁ (177) נ	soleil *m*
בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ	clair comme le jour
מַעֲרֶכֶת־הַשֶּׁמֶשׁ נ	le système solaire
עִם־שֶׁמֶשׁ	dès le lever du soleil
נֶגֶד־הַשֶּׁמֶשׁ או לְעֵינֵי־הַשֶּׁמֶשׁ	en public
°בָּאָה הַשֶּׁמֶשׁ	le soleil s'est couché
בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת	au crépuscule
שַׁמָּשׁ (90) ז	serviteur *m*, domestique *m*
(בבית־כנסת)	bedeau *m*
(בבית־דין)	huissier *m*
‖ (במנורת־חנוכה)	lumière *f* auxiliaire (du chandelier)
שִׁמֵּשׁ (432) פ״י (שרת)	servir, assister
שִׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים	fréquenter des érudits
לֹא שִׁמֵּשׁ כָּל־צָרְכּוֹ	manquer d'expérience
שִׁמֵּשׁ אֶת־מִטָּתוֹ	s'acquitter de son devoir conjugal
‖ (כֹּהֵן) שִׁמֵּשׁ בִּכְהֻנָּה	officier comme prêtre
שִׁמֵּשׁ סְגָן	remplir les fonctions d'adjoint
‖ (מילא תפקיד)	servir de, tenir lieu de
הַסַּפָּה שִׁמְּשָׁה כְּמִטָּה	le canapé servit de lit
שִׁמְּשׁוּ בְּעִרְבּוּבְיָה	être confondu *ou* mélangé
‖ הִשְׁתַּמֵּשׁ (470) פ״ע (בְּ־)	se servir de, utiliser
(נעשה משומש)	s'user
שִׁמְשָׁה (242) נ	vitre *f*

1. שִׁמְשׁוֹן ש"פ ז	Samson *m*
2. שִׁמְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז צמח	hélianthème *m*
שִׁמְשׁוֹנִית (17) נ צמח	tournesol *m*
שַׁמָּשׁוּת (46) נ	charge *f* de bedeau *ou* d'huissier
שִׁמְשִׁי, ־שִׁית ת	solaire
שָׁנָה שִׁמְשִׁית	année *f* solaire
‖ (מלא שמש)	ensoleillé
קַיִץ שִׁמְשִׁי	été ensoleillé
שִׁמְשִׁיָּה (202) נ	parasol *m*, ombrelle *f*
שֻׁמְשֻׁם (ר' ־שֻׁמִים) ז צמח	sésame *m*
שְׁמַשְׁמָנִי, ־נִית ת	minuscule
שֻׁמְשְׁמָנִית (17) נ	gâteau *m* de sésame
שַׁמֶּשֶׁת (251) נ (כלי־שייט)	bateau ravitailleur
שַׁמֵּת (432 ת) פ"י	frapper d'anathème
שַׁמְתָּה (206) נ	anathème *m*
שֵׁן (114, זוגי שִׁנַּיִם) נ	dent *f*
שִׁנֵּי־בִינָה	dents de sagesse
שִׁנֵּי־חָלָב	dents de lait
שִׁנַּיִם חוֹתְכוֹת	incisives *fpl*
שִׁנַּיִם טוֹחֲנוֹת	molaires *fpl*
שִׁנַּיִם קְיָמוֹת	seconde dentition
חָשׁ בְּשִׁנָּיו	avoir mal aux dents
בהש יָצָא בְּשֵׁן וָעַיִן	laisser des plumes
‖ שֵׁן־סֶלַע	rocher *m*, écueil *m*
‖ טכנ גַּלְגַּל־שִׁנַּיִם	roue dentée
‖ צמח שֵׁן־הָאֲרִי	pissenlit *m*
‖ (שנהב)	ivoire *m*
שָׂנֵא (340) פ"י	haïr, détester
‖ נִשְׂנָא (403) פ"ע	être haï, être détesté
‖ שִׂנֵּא (444) פ"י	haïr, détester
‖ הִשְׂתַּנֵּא (478) פ"ע	se faire détester
‖ הִשְׂנִיא (407) פ"י	rendre odieux
שָׁנָא (338, עת' יִשְׁנָא) פ"ע	se transformer
‖ שַׁנָּא (446) פ"י	changer
שִׂנְאָה (507) נ	haine *f*, hostilité *f*
שִׂנְאַת־חִנָּם	haine sans motif
שִׂנְאַת־מָוֶת	haine mortelle
שִׁנְאוּי ← שִׁנּוּי	
שִׁנְאוֹן (—) ז	éclair *m*
שִׁנְאִי (—) ז מוס	reprise *f*

שַׁנַּאי (62) ז חשמל	transformateur *m*
שִׁנְאָן (ר' ־אַנִּים) ז	ange *m*
שִׂנְאָתָנוּת (46) נ	misanthropie *f*, hostilité *f*
שִׂנְאָתָנִי, ־נִית ת	misanthrope, hostile
1. שָׁנָה (353) פ"י (עשה שנית)	répéter
‖ (למד)	apprendre (par coeur), étudier
שָׁנוּ חֲכָמִים	les docteurs ont enseigné
שָׁנָה פִּרְקוֹ	réciter sa leçon
שָׁנָה לְתַלְמִיד	faire étudier un élève
‖ נִשְׁנָה (406) פ"ע	se répéter
(נלמד)	être appris, être étudié
‖ הִשְׁנָה (512) פ"י	enseigner, rabâcher, ressasser
2. שָׁנָה (353) פ"ע (התחלף)	se transformer
(נבדל)	être différent
‖ שִׁנָּה (453) פ"י	transformer, modifier, diversifier
שִׁנָּה אֶת־פְּ' לְטוֹב	favoriser qn, avantager qn
עממי לֹא מְשַׁנֶּה!	c'est égal!
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ	simuler la folie
בהש שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ	changer d'opinion
‖ הִשְׁתַּנָּה (480) פ"ע	se transformer, se différencier
מַה־נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה	en quoi cette nuit diffère-t-elle?
שָׁנָה (211; ר' שָׁנִים, שְׁנֵי־ או שְׁנוֹת־, שְׁנוֹתַי) נ	année *f*
הַשָּׁנָה	cette année
שְׁנָתַיִם	deux ans
מִדֵּי־שָׁנָה או שָׁנָה שָׁנָה	chaque année, annuellement
שְׁנַת־כְּסָפִים	année budgétaire
שְׁנַת־לִמּוּדִים	année scolaire
יוֹם־הַשָּׁנָה ז	anniversaire *m*
לוּחַ־הַשָּׁנָה ז	calendrier *m*
רֹאשׁ־הַשָּׁנָה ז	nouvel an
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה	l'an dernier, l'année passée
לַשָּׁנָה הַבָּאָה	l'an prochain
לֹא הוֹצִיא אֶת־שְׁנָתוֹ	ne pas passer l'année
שֵׁנָה (228) נ	sommeil *m*
יָשֵׁן שְׁנַת־יְשָׁרִים	dormir du sommeil du juste
חֹסֶר־שֵׁנָה ז או נְדוּדֵי־שֵׁנָה ז"ר	insomnie *f*

שְׁנַת־מִנְחָה — sieste *f*
שֵׁנָה קַלָּה — somme *m*
חֲדַר־שֵׁנָה — chambre *f* à coucher
אוּלַם־שֵׁנָה — dortoir *m*
לֹא נָתַן שֵׁנָה לְעֵינָיו — se priver de sommeil
שֶׁנְהָב (98) ז — ivoire *m*
(של־השיניים) — émail *m*, dentine *f*
‖ גיאוגר חוֹף־הַשֶּׁנְהָב — la Côte d'Ivoire
שֶׁנְהַבִּי, ־בִּית ת — d'ivoire, éburnéen
שַׁנְהֶבֶת (—) נ רפא — éléphantiasis *f*
שָׂנוּא, שְׂנוּאָה ת — haï, détesté, odieux
שָׂנוּי או **שָׂנָאוּי**, שְׂנוּיָה ת — haï, détesté, odieux
שָׁנוּי, שְׁנוּיָה ת — répété
‖ (נלמד) — étudié, cité, mentionné
שָׁנוּי בְּמַחְלֹקֶת — sujet à controverse
שִׁנּוּי (51) ז — changement *m*, transformation *f*
לְלֹא־שִׁנּוּי — sans changement
לְשֵׁם־שִׁנּוּי — pour changer
שִׁנּוּי־עֲרָכִים — changement de valeurs, remise *f* en cause
שָׁנוּן, שְׁנוּנָה ת — aigu, pointu, tranchant
אָדָם שָׁנוּן — homme spirituel *ou* ingénieux
בְּדִיחָה שְׁנוּנָה — mot *m* d'esprit, plaisanterie subtile
שִׁנּוּן (51) ז — inculcation *f*, répétition *f*
שִׁנּוּן־עֶקְרוֹנוֹת־הַדָּת — catéchèse *f*
‖ (השחזה) — aiguisage *m*
1. **שְׁנוּנִית** (17) נ (סלע) — falaise *f*, récif *m*
2. **שְׁנוּנִית** (17) נ (אימרה שנונה) — mot *m* d'esprit
שִׁנּוּס (51) ז — action *f* de ceindre
שִׁנּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — transport *m*, manutention *f*
שִׁנּוּץ (51) ז — laçage *m*, accrochage *m*
שִׁנּוּק (51) ז — étranglement *m*, strangulation *f*
שְׁנוֹר (—) ז עממי — mendicité *f*
שְׁנוֹרֶר (ר׳ ־רְרִים) ז עממי — mendiant *m*, tapeur *m*
שְׁנוֹרֵר (455, עת׳ אֲשְׁנוֹרֵר) פ״ע עממי — mendier, taper
שְׁנוֹרְרוּת (45) נ — mendicité *f*, quête *f* d'aumônes
שִׁנּוּת (ר׳ ־תִּים) ז — graduation *f*
שִׁנְטוּעַ (9) ז חקל — replantation *f*
שִׁנְטֵעַ (465) פ״י חקל — replanter

שָׁנִי (16, ר׳ שָׁנִים) ז — écarlate *f*, cramoisi *m*
בהש חוּט־הַשָּׁנִי ז — leitmotiv *m*, thème *m* caractéristique
שֵׁנִי, שֵׁנִית או שְׁנִיָּה (ר׳ שְׁנִיִּים, שְׁנִיּוֹת) ת — deuxième, second
יוֹם שֵׁנִי — lundi *m*
כָּל־שֵׁנִי וַחֲמִישִׁי — deux fois par semaine, à tout bout de champ
יוֹם־טוֹב שֵׁנִי — deuxième jour *m* de fête
מִכְּלִי שֵׁנִי — (information) de seconde main
הַבַּיִת הַשֵּׁנִי — le second Temple
שֵׁנִי בְּמַעֲלָה — de seconde importance
‖ שֵׁנִית או בִּשְׁנִיָּה תה״פ — pour la seconde fois
‖ ° שְׁנַיִם ז״ר — second étage
שְׁנֵי, שְׁנֵינוּ וכו׳ ← **שְׁנַיִם**
שֹׁנִי (200, בלי ר׳) ז — différence *f*
שִׁנִּי, שִׁנִּית ת — dental
דקדוק עִצּוּר שִׁנִּי — consonne dentale
שָׂנִיא, שְׂנִיאָה ת — haï, détesté
שְׁנִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — seconde (mesure de temps *ou* d'angle) *f*
‖ ← שֵׁנִי
שְׁנִיּוּן (ר׳ ־נִים) ז — différence *f*, diversité *f*
שְׁנִיּוֹנִי, ־נִית ת — secondaire, binaire
שְׁנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — dualisme *m*, dualité *f*
אֱמוּנַת־הַשְּׁנִיּוּת נ — manichéisme *m*
(כפילות) — dédoublement *m*, double emploi *m*
(צביעות) — duplicité *f*, hypocrisie *f*
שְׁנִיִּי, שְׁנִיִּית ת — secondaire
שְׁנַיִם (שְׁנֵי־, נ׳ שְׁתַּיִם, שְׁתֵּי־) ש״מ — deux
שְׁנֵי־אֲנָשִׁים — deux hommes
שְׁתֵּי־נָשִׁים — deux femmes
שְׁנֵינוּ (נ׳ שְׁתֵּינוּ) — nous deux
שְׁנֵיכֶם (נ׳ שְׁתֵּיכֶן) — vous deux
שְׁנֵיהֶם (נ׳ שְׁתֵּיהֶן) — eux (*f* elles) deux
פִּי־שְׁנַיִם — deux fois, au double
מְהַלֵּךְ עַל־שְׁתַּיִם — bipède *m*
‖ שְׁנֵים־עָשָׂר (נ׳ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה) — douze
שְׁנִינָה (201) נ — raillerie *f*, sarcasme *m*, satire *f*
הָיָה לִשְׁנִינָה — être un objet de sarcasmes

שְׁנִינוּת (48) נ — vivacité *f* d'esprit, ingéniosité *f*

1. שָׁנִית (—) נ רפא — scarlatine *f*

2. שָׁנִית (17) נ צמח — salicaire *f*

1. שָׁנַן (358 נ) פ״י — aiguiser, affiler, affûter

|| שִׁנֵּן (432 נ) פ״י — aiguiser, affiler, affûter

בהש — apprendre par coeur, inculquer

|| הִשְׁתַּנֵּן (470 נ) פ״ע — être aiguisé, être affilé

בהש — se répéter, trotter dans la tête

|| הִשְׁתּוֹנֵן (487 נ) פ״ע — être blessé, être navré

2. שִׁנֵּן (432 נ) פ״י — denter, denteler

שֶׁנֶן (105) ז — falaise *f*, récif *m*, rocher *m*

1. שַׁנָּן (97) ז — technicien-dentiste *m*

2. שִׁנָּן (95) ז צמח — pissenlit *m*

שַׁנָּנָא (—) ז ארמית — homme intelligent

שְׁנָנָה (215) נ — pointe (d'une lance) *f*

שְׁנָנִי, ־נִית ת — aux dents longues

שַׁנָּנִית (17) נ — aide-dentiste *f*

שִׁנֵּס (432) פ״י — ceindre

שִׁנֵּס אֶת־מָתְנָיו — ceindre ses reins

בהש — s'enhardir

|| הִשְׁתַּנֵּס (470) פ״ע — se ceindre

שִׁנַּע (439) פ״י — transférer, manutentionner

שִׁנְעָר ש״פ נ (ארץ) — Sumer (Mésopotamie) *m*

שֶׁנֶף (165) ז צמח — vanille *f*

שָׁנַץ (301) פ״י — lacer, serrer, sangler

|| נִשְׁנַץ (388) פ״ע — être lacé, être serré

|| שִׁנֵּץ (432) פ״י — lacer, serrer

שֶׁנֶץ (166, ר׳ גם שְׁנָצוֹת) ז — lacet *m*, cordon *m*

שָׁנַק (301) פ״י — étrangler

|| נִשְׁנַק (388) פ״ע — s'étrangler, suffoquer

|| שִׁנֵּק (432) פ״י — étrangler, étouffer

טכנ שִׁנֵּק מָנוֹעַ — couper les gaz à un moteur

|| הִשְׁתַּנֵּק (470) פ״ע — s'étrangler, suffoquer

|| הִשְׁנִיק (498) פ״י — étrangler, étouffer

שֶׁנֶק (—) ז — suffocation *f*, asphyxie *f*

שִׁנְקָנִי, ־נִית ת — étouffant, suffocant

שִׁנְשֵׁן (460 נ) פ״ע — chuinter

שְׁנַת (—) נ — sommeil *m*

שֶׁנֶת (ר׳ שְׁנָתוֹת) נ — graduation (d'un tube) *f*, marque *f*

שִׁנֵּת (432 ת) פ״י — graduer (un tube)

שְׁנָתוֹן (שְׁנָתוֹן־; ר׳ שְׁנָתוֹנִים) ז — annuaire *m*

|| (קבוצת־גיל) — classe (d'âge) *f*, promotion *f*

שְׁנָתִי, ־תִית ת — annuel

הַכְנָסָה שְׁנָתִית — revenu annuel

תַּשְׁלוּם שְׁנָתִי — annuité *f*

ש״ס (=שִׁשָּׁה סְדָרִים) ז — le Talmud

שַׁסַּאי (62) ז — provocateur *m*, excitateur *m*

1. שָׁסָה (353) פ״י (בזז) — piller, dépouiller

|| נִשְׁסָה (406) פ״ע — être pillé, être dépouillé

|| שִׁסָּה (453) פ״י — piller, dépouiller

2. שִׁסָּה (453) פ״י (גרה) — exciter

שִׁסָּה כֶּלֶב בְּ־ — exciter un chien contre

בהש (הסית) — provoquer, inciter, soulever

|| הִשְׁתַּסָּה (480) פ״ע — être excité, être incité

שָׁסוּי, שְׁסוּיָה ת — pillé, dépouillé

שִׁסּוּי (51) ז — excitation *f*, provocation *f*

שָׁסוּעַ, שְׁסוּעָה ת — fendu, fourchu

שְׁסוּעַ־פַּרְסָה — aux sabots fendus, fissipède

שָׂפָה שְׁסוּעָה — bec-de-lièvre *m*

בהש נֶפֶשׁ שְׁסוּעָה — âme déchirée

שִׁסּוּעַ (—) ז — action *f* de fendre

|| (הפסקה) — interruption *f*

|| פסיכ שִׁסּוּעַ־הָאִישִׁיּוּת — schizophrénie *f*

שִׁסּוּף (51) ז — action *f* de fendre en deux

שְׁסִיעָה (201) נ — fission *f*, scission *f*

בהש — déchirement *m*

שָׁסַס (358) פ״י — piller, dépouiller

|| נָשַׁס (417) פ״ע — être pillé, être dépouillé

שָׁסַע (331) פ״י — fendre

|| נִשְׁסַע (402) פ״ע — être fendu

(נפסק) — être interrompu

|| שִׁסַּע (440) פ״י — fendre, tailler en pièces

(הפסיק) — interrompre

|| הִשְׁתַּסַּע (477) פ״ע — se fendre, être fendu

(נפסק) — être interrompu

שֶׁסַע (179) ז — fente *f*, fissure *f*

שַׁסַּעַת (—) נ רפא — schizophrénie *f*

שָׁסַף (301) פ״י — fendre, tailler en pièces

|| נִשְׁסַף (388) פ״ע — être fendu d'un coup d'épée

|| שִׁסֵּף (432) פ״י — fendre d'un coup d'épée

שֶׁסֶק (166) ז צמח — néflier (arbre) *m*, nèfle (fruit) *f*
שַׁסְתּוֹם (21) ז טכנ — valve *f*, soupape *f*
שַׁסְתּוֹם־בְּטִיחוּת — soupape de sûreté
|| אנטום שַׁסְתּוֹם־הַלֵּב — valvule *f* du coeur
שִׁסְתֵּם (458) פ״י — fermer par une valve
שִׁעְבֵּד (458) פ״י — asservir, soumettre
(נכסים) — hypothéquer
|| הִשְׁתַּעְבֵּד (491) פ״ע — se soumettre
הִשְׁתַּעְבֵּד בְּפ׳ — asservir qn
(נכסים) — être hypothéqué
שַׁעְבְּדָנִי, ־נִית ת — oppressif, tyrannique
שִׁעְבּוּד (51) ז — asservissement *m*, assujétissement *m*
(של־נכסים) — hypothèque *f*
שִׁעְבּוּר (51) ז — hébraïsation *f*
שִׁעְבֵּר (458) פ״י — hébraïser
שָׁעָה (350) פ״ע — se tourner vers, considérer, faire attention à
|| שָׁעָה בְּדָ״מ — s'occuper de qch
|| שָׁעָה מִן־ — se détourner de
שְׁעֵה מִמֶּנִּי או מֵעָלַי! — laisse-moi!
|| הִשְׁתָּעָה (481) פ״ע — se tourner
(שוחח) — s'entretenir, causer
(פחד) — s'alarmer, être anxieux
|| הִשְׁעָה (509) פ״י (היפנה) — détourner
(הרחיק זמנית) — suspendre (qn)
הִשְׁעָה מִתַּפְקִידוֹ — suspendre de ses fonctions
שָׁעָה (211, גם שְׁעַת־, שְׁעָתוֹ, זוגי שְׁעָתַיִם) נ — heure *f*
מָה הַשָּׁעָה? — quelle heure est-il?
הַשָּׁעָה שְׁמוֹנֶה — il est huit heures
שָׁעָה אֲרֻכָּה — longtemps
שָׁעָה קַלָּה או קְטַנָּה — un petit moment
שְׁעַת־רָצוֹן — moment favorable
לְפִי־שָׁעָה — pour le moment
הִגִּיעָה הַשָּׁעָה לְ־ — il est temps de
חַיֵּי־שָׁעָה ז״ר — vie *f* terrestre, vie quotidienne
שְׁעַת־כֹּשֶׁר — moment *m* propice
הוֹרָאַת־שָׁעָה נ — décision exceptionnelle
שְׁעוֹת־קַיִץ — horaire *m* d'été
בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמֻצְלַחַת! — à la bonne heure!
בְּשָׁעָה שֶׁ־ — tandis que
בִּשְׁעַת־ או בְּשַׁעַת־ — pendant
שַׁעֲוָה (209, בלי ר׳) נ — cire *f*
נֵר־שַׁעֲוָה ז — bougie *f*, cierge *m*
שַׁעֲוַת־הָאֹזֶן — cérumen *m*
שַׁעֲוִי, ־וִית ת — cireux
שַׁעֲוִית (ר׳ ־וִיּוֹת) נ — stencil *m*
שִׁעוּל (50) ז רפא — toux *f*
תְּרוּפָה נֶגֶד־שִׁעוּל — antitussif *m*
שָׁעוֹן (30) ז — horloge *f*, montre *f*
שְׁעוֹן־חוֹל — sablier *m*
שְׁעוֹן־יָד — montre-bracelet
שְׁעוֹן־כִּיס — montre de poche
שְׁעוֹן־מַיִם — compteur *m* d'eau
שְׁעוֹן־שֶׁמֶשׁ — cadran *m* solaire
שַׁעֲוָנִי, ־נִית ת — cireux
שַׁעֲוָנִיָּה (201) נ — stencil *m*
שְׁעוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח — passiflore *f*
שַׁעֲוָנִית (17) נ — toile cirée
שָׁעוּעַ, שְׁעוּעָה ת — lisse, poli, uni
שְׁעוּעִית (ר׳ ־עִים) נ צמח — haricot *m*
שִׁעוּר (50) ז (מידה) — mesure *f*
לְאֵין־שִׁעוּר — incomparablement
שִׁעוּר־קוֹמָה ← קוֹמָה
(יחס) — proportion *f*, taux *m*
(מנה) — fraction *f*, terme *m*
תַּשְׁלוּמִים ז״ר לְשִׁעוּרִים — paiements échelonnés
נָתַתָּ דְּבָרֶיךָ לְשִׁעוּרִים — ce que tu dis est relatif
|| (השערה) — supposition *f*, évaluation *f*
|| (משמעות) — signification *f*
|| (יחידה לימודית) — cours *m*, leçon *f*
שִׁעוּרֵי־בַיִת — devoirs (écrits) *mpl*, leçons (orales) *fpl*
שִׁעוּרִים פְּרָטִיִּים — leçons particulières
מַעֲרֶכֶת־שִׁעוּרִים נ — emploi *m* du temps
שְׂעוֹרָה (ר׳ ־רִים) נ צמח — orge *f* (*ou m*)
שְׂעוֹרָה קְלוּפָה — orge perlé, orge mondé
|| (דלקת בעין) — orgelet *m*, compère-loriot *m*
שָׁעַט (326) פ״ע — marcher à pas lourds
|| שִׁעֵט (435) פ״ע — piétiner, trépigner
|| הִשְׁתַּעֵט (471) פ״ע — se mettre en route
|| הִשְׁעִיט (502) פ״י — mettre en route

שַׁעַט (–) ז או שְׁעָטָה (216) נ piétinement *m*, trot *m*
שִׁעְטוּט (41) ז trottinement *m*, trot *m*
שִׁעְטוּז (41) ז mélange *m*, hybridation *f*
שַׁעַטְנֵז (132) ז étoffe *f* mixte (laine et lin)
‖ בהש mélange *m*, confusion *f*
שִׁעְטֵנֵז (460) פ״י mélanger, hybrider
שַׁעַטְנֵזִי, ־זִית ת mixte, hybride
שְׁעִיָּה (202) נ tendance *f*, voeu *m*
שְׁעִינָה (201) נ appui *m*, soutien *m*
שָׁעִיעַ, שְׁעִיעָה ת lisse, poli, uni
שְׁעִיעוּת (48) נ nature lisse *ou* polie
שָׂעִיר, שְׂעִירָה ת chevelu, poilu, velu
1. שָׂעִיר (15) ז (תיִיש) bouc *m*
שְׂעִיר לַעֲזָאזֵל bouc émissaire
‖ מיתול satyre *m*
‖ עוף petit-duc *m*
2. שָׂעִיר (ר׳ שְׂעִירִים) ז (גשם) crachin *m*, bruine *f*
1. שְׂעִירָה (201) נ chèvre, bique *f*
2. שְׂעִירָה (201) נ fourré *m*
שְׂעִירוּת (48) נ pilosité *f*
1. שַׁעַל (152) ז (צעד) pas *m*
עַל־כָּל־צַעַד וָשַׁעַל à chaque pas, partout
אַף לֹא שַׁעַל־אֲדָמָה pas un pouce de terrain
2. שַׁעַל (152) או שֹׁעַל (197) ז (חופן) creux *m* de la main
שָׁעַל (326) פ״ע tousser
‖ שִׁעֵל (435) פ״ע tousser
‖ הִשְׁתַּעֵל (471) פ״ע tousser
שְׁעַלּוּל (41) ז renardeau *m*
‖ צמח girolle *f*
שִׁעְלֵל (460) פ״ע toussoter
שַׁעֶלֶת (–) נ רפא coqueluche *f*
שַׁעַם (152) ז liège *m*
צמח אַלּוֹן־הַשַּׁעַם ז chêne-liège *m*
שִׁעְמֵד (460) פ״י baptiser
שִׁעְמוּד (51) ז baptême *m*
שַׁעֲמוּם, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש homme déprimé *ou* paumé
שִׁעֲמוּם (41, בלי ר׳) ז ennui *m*
‖ (דיכאון) mélancolie *f*, dépression *f*
שַׁעֲמוּמִי, ־מִית ת ennuyeux
שַׁעֲמוּמִית (17) נ mélancolie *f*, dépression *f*
שִׁעֲמֵם (460) פ״י ennuyer
‖ הִשְׁתַּעֲמֵם (493) פ״ע s'ennuyer
(הותקף בדיכאון) devenir mélancolique
שַׁעַמְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש importun *n*
שַׁעֲמָנִית (17) נ linoléum *m*
שָׁעַן (326 נ) פ״י appuyer, soutenir
‖ פ״ע s'appuyer
‖ נִשְׁעַן (397 נ) פ״ע s'appuyer, se reposer
בהש (בטח ב־) s'appuyer sur, se fier à
נִשְׁעַן עַל־דִּבְרֵי־פ׳ se fier aux paroles de qn
(היה סמוך ל־) être limitrophe de
‖ הִשְׁתַּעֵן (471 נ) פ״ע s'appuyer
‖ הִשְׁעִין (502 נ) פ״י appuyer, étayer
שָׁעָן (99) ז horloger *m*
שָׁעָנוּת (46) נ horlogerie (art) *f*
שִׁעְנֵן (460 נ) פ״י secouer, agiter
שִׁעַע (440) פ״י lisser
‖ הֵשַׁע (530) פ״י boucher, obturer
שְׁעַף (139) ז pensée *f*, méditation *f*
1. שָׂעַר (326) פ״ע (חרד) frémir, frissonner
‖ פ״י (הסעיר) faire tourbillonner
‖ נִשְׂעַר (397) פ״ע se déchaîner, être tumultueux
‖ שֵׂעֵר (435) פ״י faire tourbillonner
‖ הִשְׂתָּעֵר (475) פ״ע assaillir, se précipiter sur
2. [שׂער] הִשְׂעִיר (502) פ״י (העלה שער) se couvrir de cheveux
שַׂעַר (152) ז (סופה) tempête *f*, orage *m*
בהש (חרדה) frémissement *m*, frisson *m*
שֵׂעָר (108, גם שְׂעַר־, שְׂעָרוֹ; בלי ר׳) ז chevelure *f*
אַדֶּרֶת־שֵׂעָר נ manteau *m* de fourrure
מְסַמֵּר שֵׂעָר terrifiant, effrayant
‖ (של־צמחים) poils *mpl*, filaments *mpl*
שָׁעַר (326) פ״י penser, supposer, imaginer
לֹא שָׁעַרְתִּי je n'avais pas pensé
‖ נִשְׁעַר (397) פ״ע être estimé, être évalué
‖ שִׁעֵר (435) פ״י (העריך) estimer, évaluer
(דימה) supposer, imaginer

אֵין לְשַׁעֵר	on ne peut concevoir *ou* imaginer
שַׁעֵר בְּנַפְשְׁךָ	imagine-toi, figure-toi
הַהוֹצָאָה הַמְשֹׁעֶרֶת	la dépense probable
‖ הִשְׁתַּעֵר (471) פ"ע	être estimé, être évalué
1. שַׁעַר (152) ז (פתח)	porte *f*, portail *m*
שַׁעַר־נִצָּחוֹן	arc *m* de triomphe
עָמַד בַּשַּׁעַר	se tenir sur la brèche
הֵשִׁיב מִלְחָמָה שַׁעְרָה	porter la guerre chez l'ennemi
מוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר	sermonneur *m* sur la place publique
עַל־שַׁעַר־בַּת־רַבִּים	publiquement
° הַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ	l'étranger qui habite tes villes
‖ ספורט (בכדורגל וכו')	but *m*
הִבְקִיעַ שַׁעַר	marquer un but
‖ (עמוד ראשון בספר)	page *f* de titre, frontispice *m*
(פרק) שַׁעַר שֵׁנִי	chapitre deux
2. שַׁעַר (152) ז (מידה)	mesure *f*
מֵאָה שְׁעָרִים	cent mesures, au centuple
‖ (מחיר)	prix *m*, taux *m*
שַׁעַר־חֲלִיפִין	taux de change
הִפְקִיעַ שְׁעָרִים	renchérir
שְׂעָרָה (216) נ	tempête *f*, orage *m*
שַׂעֲרָה (238) נ	cheveu *m*, poil *m*
לֹא יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ אַרְצָה	on ne lui fera aucum mal
‖ צמח שַׂעֲרוֹת־שׁוּלַמִּית נ"ר	capillaire *m*, adiante *m*
שִׁעֲרוּךְ (51) ז	réévaluation *f*
שַׁעֲרוּרָה (201) נ (שחיתות)	corruption *f*
‖ (שערוריה)	scandale *m*, horreur *f*
שַׂעֲרוּרִי, ־רִית ת	velu, poilu
שַׁעֲרוּרִי, ־רִית ת	scandaleux
שַׁעֲרוּרִיָּה (202) נ	scandale *m*
שַׁעֲרוּרִית (—) נ	scandale *m*
שַׁעֲרוּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	provocateur *n* de scandales
שִׁעֲרֵךְ (460) פ"י	réévaluer
שִׁעֲרֵר (460) פ"י	scandaliser, choquer
שַׂעֶרֶת (—) נ רפא	trichose *f*
שַׁעֲשׁוּעַ (9) ז	jeu *m*, plaisir *m*, amusement *m*
בֵּית־שַׁעֲשׁוּעִים ז	maison *f* de jeux, casino *m*
יֶלֶד־שַׁעֲשׁוּעִים ז	enfant choyé
נֶטַע־שַׁעֲשׁוּעִים ז	plante *f* d'agrément
שַׁעֲשׁוּעֵי־מִלִּים	jeux de mots
שַׁעֲשׁוּעִי, ־עִית ת	amusant, plaisant
1. שִׁעֲשַׁע (465) פ"י	réjouir, amuser, divertir
‖ פ"ע (שיחק)	jouer, s'amuser
‖ הִשְׁתַּעֲשַׁע (493) פ"ע	s'amuser, se divertir
הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּרַעְיוֹן	se plaire à une idée
2. שִׁעֲשַׁע (465) פ"י (טימטם)	émousser, hébéter
‖ הִשְׁתַּעֲשַׁע (493) פ"ע (נדהם)	être stupéfait, être hébété
שַׁעַשְׁעָנִי, ־נִית ת	amusant, divertissant
שִׁעְתּוּק (51) ז	reproduction (d'un dessin) *f*
שַׁעְתִּי, ־תִית ת	temporaire, provisoire
שִׁעְתֵּק (458) פ"י	reproduire (un dessin *etc*)
שָׁף ← [שוף]	
שְׁפָאִים (87) ז"ר	éclats (de bois) *mpl*, copeaux *mpl*
שָׁפַד (303) פ"י	transpercer, embrocher
‖ נִשְׁפַּד (389) פ"ע	être transpercé
‖ שִׁפֵּד (432) פ"י	percer, transpercer
(חידד)	affiler, affûter
‖ הִשְׁפִּיד (499) פ"י	embrocher
שָׂפָה (211, זוגי שְׂפָתַיִם, שִׂפְתֵי־ וגם שִׂפְתוֹת־) נ	lèvre *f*
מִן־הַשָּׂפָה וְלַחוּץ	purement verbal
דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשְּׂפָתַיִם נ"ר	consonnes labiales
אִישׁ־שְׂפָתַיִם ז	homme éloquent, beau parleur
‖ (לשון)	langue *f*
שְׂפַת־אֵם	langue maternelle
שְׂפַת־דִּבּוּר	langue parlée
שְׂפַת־עֵבֶר	la langue hébraïque
שָׂפָה זָרָה	langue étrangère
בְּשָׂפָה בְרוּרָה	distinctement, explicitement
בְּשָׂפָה רָפָה	du bout des lèvres
‖ (גדה)	bord *m*, rivage *m*, rive *f*
שְׂפַת־הַיָּם	plage *f*

שְׂפַת־הַיַּעַר — l'orée *f ou* la lisière de la forêt

שְׂפַת־הַיְאֹר — les bords du Nil

‖ (שוליים, ר׳ שְׂפָיוֹת) — bord, rebord *m*, bordure *f*

שְׂפַת־הַיְרִיעָה — le rebord de la tenture

אַבְנֵי־שָׂפָה נ״ר — margelle *f*

שָׁפָה (211) נ — fromage *m*

שְׁפוֹת־בָּקָר — fromage de vache

1. שָׁפָה (347) פ״י (הקציע) — raboter, gratter

‖ נִשְׁפָּה (408) פ״ע — être dégarni, être lisse

‖ שִׁפָּה (453) פ״י — raboter, aplanir, lisser

פ״ע (הרזה) — maigrir

‖ הִשְׁתַּפָּה (480) פ״ע — devenir saillant

2. שָׁפָה (347) פ״ע (נרגע) — se calmer, se reposer

שָׁפָה מִכַּעְסוֹ — se remettre de sa colère

‖ שִׁפָּה (453) (נתן פיצויים) — indemniser, réparer (un tort)

‖ הִשְׁתַּפָּה (480) פ״ע — se rétablir, guérir

בהש (קיבל פיצויים) — être indemnisé

3. שָׁפָה (347) פ״י (היטה) — incliner

שָׁפָה יַיִן — verser du vin

שִׁפָּה (453) פ״י (בגד) — ourler

שַׁפּוּד (51) ז — broche (à rôtir la viande) *f*

צְלִי־שַׁפּוּד ז — viande rôtie à la broche

‖ (צינורה) — aiguille *f* à tricoter

שִׁפּוּד (51) ז — affûtage *m*, affilage *m*

שַׁפּוּדִי, ־דִית ת — effilé, pointu

שַׁפּוּדִית (17) נ — brochette *f*

שְׁפוֹט (ר׳ שְׁפוֹטִים) ז — punition *f*, châtiment *m*

עָשָׂה שְׁפוֹטִים בְּ־ — infliger une punition à

שִׁפּוּט (51) ז — juridiction *f*

שִׁפּוּט צְבָאִי — juridiction militaire, loi martiale

תְּחוּם־שִׁפּוּט ז — ressort *m*

‖ (שיקול־דעת) — jugement *m*, appréciation *f*

כֹּחַ־שִׁפּוּט ז — faculté *f* de jugement

שִׁפּוּטִי, ־טִית ת — judiciaire

1. שָׁפוּי, שְׁפוּיָה ת (חלק) — dégarni, dénudé, lisse

2. שָׁפוּי, שְׁפוּיָה ת (בר־דעת) — raisonnable, sain d'esprit

אֵינוֹ שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ — il est anormal

‖ (מתון) — sensé, modéré

שִׁפּוּי (51) ז (תפירת־שפה) — action *f* d'ourler

1. שִׁפּוּי (51) ז (הקצעה) — rabotage *m*, lissage *m*

‖ (שפאים) — copeaux *mpl*

2. שִׁפּוּי (51) ז (נטייה) — inclination *f*

שִׁפּוּי־הָרֹאשׁ — inclination de la tête

אנטום שִׁפּוּי־כּוֹבַע — pomme *f* d'Adam

3. שִׁפּוּי (51) ז (פיצוי) — indemnité *f*, compensation *f*

4. שִׁפּוּי (—) ז (שקט) — calme *m*, tranquillité *f*

שָׁפוּל, שְׁפוּלָה ת — humilié, abaissé

שִׁפּוּל (51) ז — bord inférieur, fond *m*

בְּשִׁפּוּלֵי־הָהָר — au pied de la montagne

שִׁפּוּלֵי־הַבֶּטֶן — hypogastre *m*, abdomen *m*

‖ (שובל) — pan *m*, traîne (d'une robe) *f*

שָׁפוּן, שְׁפוּנָה ת — caché, enfoui

‖ שְׁפוּנִים ז״ר או שְׁפוּנוֹת נ״ר — secrets *mpl*, trésor *m*

שִׁפּוּן ← שִׁיפוֹן

שָׁפוּעַ, שְׁפוּעָה ת — abondant

1. שִׁפּוּעַ (9) ז (נטייה באלכסון) — pente *f*, versant *m*, inclinaison *f*

2. שִׁפּוּעַ (9) ז (שפע) — abondance *f*, profusion *f*

שָׁפוּף, שְׁפוּפָה ת — penché, courbé, accroupi

בהש (עלוב) — écrasé, abattu, humble

‖ (עייף מאוד) — éreinté, fourbu

שְׁפוֹפָר (91) ז טכנ — tubulure *f*

שְׁפוֹפֶרֶת (252) נ (קליפה) — coque *f*, coquille *f*

שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל־בֵּיצָה — coquille d'oeuf

‖ (קנה) — tube *m*, conduit *m*

שְׁפוֹפֶרֶת־קֶרֶן־קָתוֹד — tube cathodique

שְׁפוֹפֶרֶת־רִיק — tube à vide

‖ (בטלפון) — combiné *m*, récepteur *m*

הֵרִים הַשְּׁפוֹפֶרֶת — décrocher le récepteur

הֵנִיחַ הַשְּׁפוֹפֶרֶת — raccrocher

שִׁפּוּץ (51) ז — rénovation *f*, remise *f* en état

שִׁפּוּץ־דִּירָה — réfection *f* d'un appartement

שִׁפּוּר (51) ז — amélioration *f*, progrès *m*

הִכְנִיס שִׁפּוּרִים — introduire des perfectionnements

חָל שִׁפּוּר בְּמַצָּבוֹ — son état s'est amélioré

‖ מטבח — habillage *m*

שִׁפֵּחַ (440) פ״י — couvrir de dartre

שִׁפְחָה (242) נ	servante *f*, esclave *f*
שִׁפְחָה חֲרוּפָה	esclave promise (à un mari)
בהש שִׁפְחָה חֲרוּפָה	servante misérable
שִׁפְחוּת (45) נ	esclavage (d'une femme) *m*
שָׁפַט (303) פ״י	juger
(הרשיע)	condamner
שָׁפַט לְמַאֲסָר	condamner à la prison
°(תבע עלבון־פ׳)	rendre justice, faire droit
‖ (משל)	gouverner, administrer
‖ (שקל בדבר)	juger, apprécier
קָשֶׁה לִשְׁפֹּט	il est difficile de se faire une opinion
‖ נִשְׁפַּט (389) פ״ע	être jugé
נִשְׁפַּט עִם־פ׳	plaider contre qn, intenter un procès à qn
שֶׁפֶט (166) ז	jugement *m*, procès *m*
‖ (עונש)	punition *f*, peine *f*
עָשָׂה שְׁפָטִים בְּ־	punir, exercer sa vengeance
שְׁפִי (5) ז	sommet *m*, hauteur *f*
שֶׁפִי תה״פ	tranquillement, lentement
שָׂפִי, ־פִית ת דקדוק	labial
1. שֹׁפִי (200) ז אנטום	tête *f* de fémur
2. שֹׁפִי (200) ז (בריאות)	santé *f*, état normal
‖ בְּשֹׁפִי תה״פ (בנחת)	doucement, calmement
(בשפע)	abondamment, largement
שָׁפִיד, שְׁפִידָה ת	effilé, pointu
שְׁפִיָּה (202) נ (הטייה)	inclination *f*
‖ (ממאגר־מים)	décantage *m*
שִׁפְיוֹן (21, בלי ר׳) ז (שלוה)	calme *m*, sérénité *f*
‖ (צלילות־דעת)	lucidité *f*
שְׁפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	santé, état normal
שְׁפִיּוּת־הַדַּעַת	lucidité *f*
שְׁפִיּוּת (45, בלי ר׳) נ	calme *m*, paix *f*, accord *m*
שְׁפִיטָה (201) נ	jugement *m*, arbitrage *m*
בַּר־שְׁפִיטָה	pénalement responsable
שָׁפִיךְ, שְׁפִיכָה ת	coulant, liquide
שְׁפִיכָה (201) או שְׁפִיכוּת (48) נ	épanchement *m*, effusion *f*
שְׁפִיכַת־ (או שְׁפִיכוּת־) דָּמִים	effusion de sang, meurtre *m*
שְׁפִילָה (201) נ	abaissement *m*, descente *f*
שְׁפִיעַ (9) ז	moraine *f*
1. שְׁפִיעָה (201) נ (שפע)	abondance *f*, profusion *f*, débit *m*
2. שְׁפִיעָה (201) נ (שיפוע)	pente *f*, inclinaison *f*
שְׁפִיעַת־הַכְּבִישׁ	déclivité *f* de la route
שְׁפִיפָה (201) נ	position courbée
הָלַךְ בִּשְׁפִיפָה	marcher tête baissée
שְׁפִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז זוחל	vipère *f*, céraste *m*
שָׁפִיר (15) ז אנטום	chorion *m*, membrane vitelline
שַׁפִּיר (ר׳ ־רִים) ז	beau, bon, bénin
שַׁפִּירֵי־יְרוּשָׁלַיִם	les notables *mpl* de Jérusalem
‖ שַׁפִּיר תה״פ	bien
כֻּלָּא אָתֵי שַׁפִּיר	tout s'arrange pour le mieux
שְׁפִירִית (17) נ חרק	libellule *f*
שְׁפִית (17) נ צמח	labelle *m*
שְׁפִיתָה (201) נ	mise (d'un pot) *f* sur le feu
שָׁפַךְ (303) פ״י	verser, épancher, répandre
שָׁפַךְ דָּם	verser du sang
שָׁפַךְ דְּמָעוֹת	verser des larmes
בהש שָׁפַךְ לִבּוֹ	épancher son coeur
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ	exhaler ses sentiments
שָׁפַךְ בּוּז עַל־	répandre du mépris sur
בְּחֵמָה שְׁפוּכָה	dans un accès de colère
צבא שָׁפַךְ סוֹלְלָה	élever un remblai
‖ נִשְׁפַּךְ (389) פ״ע	être versé, être répandu
‖ שֻׁפַּךְ (432) פ״י	verser, répandre, faire glisser
° שֻׁפְּכוּ אֲשׁוּרָי	mes pas ont glissé
‖ הִשְׁתַּפֵּךְ (470) פ״ע	se déverser, s'écouler
בהש (שפך לבו)	s'épancher
‖ הִשְׁפִּיךְ (499) פ״י	verser, répandre
שֶׁפֶךְ (165) ז	dépotoir *m*, égout *m*
° שֶׁפֶךְ־הַדֶּשֶׁן	dépôt *m* des cendres
שֶׁפֶךְ־דָּם	hémorragie *f*
‖ גיאוגר (של־נהר)	embouchure *f*, estuaire *m*
שֶׁפֶךְ־הַיַּרְדֵּן	l'embouchure du Jourdain
בהש שֶׁפֶךְ־שִׂיחַ	prière *f*
שֹׁפֶךְ (ר׳ שְׁפָכִים, שָׁפְכֵי־) ז	vidange *f*, égout *m*
בּוֹר־שְׁפָכִים ז	fosse *f* à purin
מֵי־שְׁפָכִים ז״ר	eaux *fpl* de vidange

שְׁפָכָה (—) נ אנטום | urètre *m*
כְּרוּת־שָׁפְכָה | mutilé de l'urètre
שָׁפְכָן (97) ז אנטום | uretère *m*
שָׁפְכָנִי, ־נִית ת | juteux, succulent
זַיִת שָׁפְכָנִי | olive *f* riche en huile
בהש סוֹפֵר שָׁפְכָנִי | écrivain *m* prolixe
שֹׁפֶכֶת (256) נ גיאול | décombres *mpl*, dépôts *mpl*
שָׁפְכָתִי, ־תִית ת רפא | urétral
שָׁפֵל (308, בינוני שָׁפֵל) פ"ע | être bas, être abaissé
|| נִשְׁפַּל (389) פ"ע | s'abaisser, être abaissé
|| הִשְׁתַּפֵּל (470) פ"ע | se baisser, s'humilier
הִשְׁתַּפֵּל מַצָּבוֹ | son état a empiré
|| הִשְׁפִּיל (499) פ"י | baisser, abaisser, humilier
הִשְׁפִּיל עֵינָיו | baisser les yeux
הִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ | être modeste
הִשְׁפִּיל לִרְאוֹת | condescendre à voir
(הכניע) | soumettre, abattre
פ"ע (ירד) | descendre, baisser
שָׁפָל, שְׁפָלָה ת (נמוך) | bas
שְׁפַל־קוֹמָה | de petite taille
|| (עמוק) | profond, enfoncé
|| בהש (בזוי) | vil, méprisable
מַעֲשֶׂה שָׁפָל | vilenie *f*, bassesse *f*
(צנוע) שְׁפַל־רוּחַ | modeste, humble
(רשלן) שְׁפַל־יָדַיִם | indolent, nonchalant
שֵׁפֶל (182) ז | dépression *f*, abaissement *m*
בְּשֵׁפֶל־הַמַּדְרֵגָה | dans un piètre état
שֵׁפֶל־בֶּרֶךְ | modestie *f*, humilité *f*
בְּשֵׁפֶל־קוֹל | à voix basse
שֵׁפֶל בָּרוֹמֶטְרִי | dépression barométrique
|| (של־הים) | marée basse, reflux *m*
בהש שֵׁפֶל כַּלְכָּלִי | marasme *m* économique
שֵׁפֶל מוּסָרִי | démoralisation *f*
שְׁעוֹת־שֵׁפֶל נ"ר | heures creuses
שְׁפֵלָה (229) נ גיאוגר | plaine *f*
הַשְּׁפֵלָה (בארץ־ישראל) | la plaine côtière
אַרְצוֹת־הַשְּׁפֵלָה נ"ר | les Pays-Bas *mpl*
שִׁפְלָה (242) נ | plaine *f*, vallée *f*
שִׁפְלוּת (45) נ (נבזות) | vilenie *f*, bassesse *f*
|| (נחיתות) | infériorité *f*, humiliation *f*
|| (כניעה) שִׁפְלוּת־רוּחַ | humilité *f*, modestie *f*
|| (עצלות) שִׁפְלוּת־יָדַיִם | indolence *f*, paresse *f*
שְׁפָלָן (ר' ־נִים) ז (כלב) | terrier *m*
שְׁפֵלֶת (256) נ | pente *f*, dépression *f*
|| אדר | plinthe *f*
שָׂפָם (105, ר' גם שְׂפָמוֹת, שִׂפְמוֹת־) ז | moustache *f*
עָשָׂה שְׂפָמוֹ | tailler sa moustache
° עָטָה עַל־שָׂפָם | se couvrir le menton (en signe de deuil)
[שׂפם] הִשְׂפִּים (499) פ"י | se laisser pousser la moustache
שְׂפַמּוֹן (שְׂפַמּוֹן־, ר' שְׂפַמּוֹנִים) ז | petite moustache
שְׂפַמְנוּן (ר' ־נִים) ז דג | silure *m*, poisson-chat *m*
שְׂפַמְפַּם (91) ז | petite moustache
שְׂפַמְתָּן (97) ז | moustachu *m*
שָׁפָן (104) ז זואול | daman *m*, lapin *m*
בהש שְׁפַן־נִסָּיוֹן | cobaye *m*
שְׁפַנִּיָּה (202) נ | clapier *m*
שְׁפַנְפַן, ־פַּנָּה ש | petit lapin (terme d'affection)
1. שָׁפַע (329) פ"י (נתן בשפע) | abonder en, déborder de
שָׁפַע אֹשֶׁר | rayonner de bonheur
|| פ"ע (זרם) | couler à flots, émaner
|| נִשְׁפַּע (401) פ"ע | être répandu, émaner
(קיבל השפעה) | être influencé
|| שִׁפַּע (440) פ"י | fournir en abondance
|| הִשְׁתַּפֵּעַ (477) פ"ע | déborder, regorger
|| הִשְׁפִּיעַ (505) פ"י | donner en abondance
הִשְׁפִּיעַ טוֹבָה עַל־פ' | combler qn de bienfaits
(עשה רושם) | influencer, impressionner
הִשְׁפִּיעַ עַל־פ' | influencer qn
2. שָׁפַע (329) פ"י (נטה) | pencher, être incliné
|| שִׁפַּע (440) פ"י | incliner, tailler en biseau
(אנייה) | redresser
|| הִשְׁתַּפֵּעַ (477) פ"ע | descendre en pente
|| הִשְׁפִּיעַ (505) פ"י | incliner, construire en pente
פ"ע | être incliné, être oblique
שֶׁפַע (17) ז | abondance *f*, profusion *f*
שֶׁפַע־בְּרָכוֹת | toutes nos félicitations
בְּשֶׁפַע | abondamment, à profusion
חַי חַיֵּי־שֶׁפַע | vivre dans l'opulence

|| (בקבלה) émanation *f*, effluve *m*
שִׁפַּע (196) ז (באנייה) inclinaison (d'un navire) *f*
שִׁפְעָה (242) נ abondance *f*, multitude *f*
שִׁפְעוּל (51) ז remise *f* en action, réactivation *f*
שַׁפְעֵל (—) ז דקדוק conjugaison factitive
שִׁפְעֵל (462) פ״י remettre en action, réactiver
שַׁפַּעַת (—) נ רפא grippe *f*
שַׁפַּעְתִּי, ־תִּית ת רפא grippal
שָׁפַף (303) פ״ע se courber, s'accroupir
|| הִשְׁתּוֹפֵף (487) פ״ע se courber, s'accroupir
|| הִשְׁפִּיף (499) פ״י courber, faire accroupir
שֶׁפֶּץ (—) ז réfection *f*, remise *f* en état
שִׁפֵּץ (432) פ״י rénover, remettre en état
שִׁפֵּץ בִּנְיָן restaurer un édifice
|| הִשְׁתַּפֵּץ (470) פ״ע être remis en état
1. שָׂפַק (303) פ״י (היכה) frapper, battre
שָׂפַק כַּפַּיִם frapper des mains
2. שָׂפַק (303) פ״י (הספיק) suffire
|| הִשְׂפִּיק (499) פ״ע abonder, être riche
(הסתפק) se contenter de
1. שֶׂפֶק (166) ז (רוויה) suffisance *f*, satiété *f*
דֵּי־שִׂפְקוֹ tout son soûl, à satiété
2. שֶׂפֶק (166) ז (ספק) doute *m*, hésitation *f*
שָׁפַר (308) פ״ע être beau, plaire
שָׁפַר חֶלְקוֹ il a eu de la chance
|| נִשְׁפַּר (389) פ״ע s'embellir, se parer
|| שִׁפֵּר (432) פ״י améliorer, perfectionner
שִׁפֵּר אֶת־מַצָּבוֹ améliorer sa situation
|| מטבח habiller
|| הִשְׁתַּפֵּר (470) פ״ע s'améliorer
|| הִשְׁפִּיר (499) פ״י améliorer
(אריג) finir (un tissu)
שֶׁפֶר (166) ז beauté *f*
אִמְרֵי־שֶׁפֶר ז״ר belles paroles
מִשֶּׁפֶר־הַשֶּׁפֶר ce qu'il y a de mieux
שַׁפָּר (90) ז décorateur *m*
שִׁפְרָה (242) נ beauté *f*
שִׁפְרוּק (51) ז catabolisme *m*
שַׁפְרִיר (1) ז dais *m*, tente *f*
שַׁפְרְנוּן (1) ז דג dorade *f*
שְׁפַרְפָּר (91) ז aube *f*, aurore *f*

שִׁפְרֵר (460) פ״י embellir, parer
שִׁפְשׁוּף (51) ז (חיכוך) frottement *m*
(ליטוש) lissage *m*, polissage *m*
עממי décrassage *m*, décrottage *m*
צבא brimade *f*
שִׁפְשֵׁף (460) פ״י (חיכך) frotter
(ליטש) lisser, polir
עממי (טירון) faire baver, dégourdir, brimer
|| הִשְׁתַּפְשֵׁף (493) פ״ע se frotter, s'user par frottement
עממי se dégourdir, se décrasser, être brimé
שְׁפַשֶּׁפֶת (252) נ paillasson *m*, essuie-pieds *m*
שָׁפַת (303 ת) פ״י mettre sur le feu
שָׁפַת קְדֵרָה mettre une casserole sur le feu
שָׁפַת לוֹ יוֹרָה שֶׁל־פֻּרְעָנוּת s'attirer un tas d'ennuis
|| נִשְׁפַּת (389 ת) פ״ע être mis sur le feu
שְׁפַתָּה (206) נ canapé *m*, fauteuil *m*
שְׂפָתוֹן (שפתון; ר׳ שְׂפָתוֹנִים) ז bâton *m* de rouge (à lèvres)
שְׂפָתִי, ־תִית ת דקדוק labial
|| (לשוני) linguistique
שְׂפָתַיִם ← שָׂפָה
שְׁפַתַּיִם (שְׁפַתֵּי־) נ״ז (כיריים) âtre *m*, foyer *m*
|| (אנקולים) crochets *mpl*
שְׂפָתָנִי, ־נִית ת צמח labié *ou* labiacé
ש״ץ (=שְׁלִיחַ־צִבּוּר) ז דת ministre-officiant *m*
שָׁצַף (301) פ״י couler à flots, submerger
|| הִשְׁתַּצֵּף (470) פ״ע jaillir, se déverser
שֶׁצֶף (165) ז (זרם) flot *m*, torrent *m*
בְּשֶׁצֶף־קֶצֶף dans un débordement de fureur
|| (זעם) colère *f*, fureur *f*
שִׁצְפָּה (241) נ flot *m*, jaillissement *m*, jet *m*
שִׁצָּפוֹן (3) ז inondation *f*, débordement *m*
שַׂק (53) ז sac *m*
שַׂק־דֹּאַר sac postal
שַׂק־שֵׁנָה sac de couchage
צבא שַׂק־חֲפָצִים havresac *m*, paquetage *m*
|| (אריג) toile *f* de sac, cilice *m*
° לָבַשׁ שַׂק se vêtir d'un cilice (en signe de deuil)

שֶׁק (ר' שֶׁקִים) ז — chèque *m*
שַׁק ← 1. נָשַׁק
שַׁקָּא (—) ז ארמית — brancard *m*, timon *m*
שַׁקָּאי (62) ז — porteur *m* d'eau
[שקד] נִשְׁקַד (388) פ"ע — être attaché, être noué
שָׁקַד (301) פ"ע — être assidu, s'appliquer
שָׁקַד עַל־דַּלְתוֹת־פ' — fréquenter qn, être assidu auprès de qn
שָׁקַד עַל־לִמּוּדָיו — s'appliquer à ses études
שָׁקַד עַל־תַּקָּנַת־פ' — veiller au bien-être de
שָׁקֵד (135) ז צמח (עץ) — amandier *m*
(פרי) — amande *f*
|| אנטום — amygdale *f*
רפא דַּלֶּקֶת־שְׁקֵדִים נ — amygdalite *f*, angine *f*
שֶׁקֶד (—) ז — assiduité *f*, diligence *f*
שַׁקָּד (50) ז — homme assidu *ou* diligent
שְׁקֵדִי, ־דִית ת — en forme d'amande
שְׁקֵדִיָּה (202) נ צמח — amandier *m*
שַׁקְדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme assidu *ou* diligent
שַׁקְדָנוּת (46) נ — assiduité *f*, persévérance *f*
שַׁקְדָנִי, ־נִית ת — assidu, diligent, persévérant
שָׁקָה (453) פ"י — abreuver
|| הִשְׁקָה (512) פ"י (אדם) — donner à boire à
(בהמה) — faire boire, abreuver
(שדה) — arroser, irriguer
שָׁקוּד, שְׁקוּדָה ת — assidu, appliqué, diligent
שָׁקוּט, שְׁקוּטָה ת — trapu, gros et court
שִׁקּוּט (51) ז — apaisement *m*
שָׁקוּי, שְׁקוּיָה ת — abreuvé, saturé, imprégné
שְׁקוּי־יַיִן — ivre, pris de vin
בהש שְׁקוּי־שֶׁמֶשׁ — inondé de soleil
שִׁקּוּי (51) ז — boisson *f*, breuvage *m*, rafraîchissement *m*
שָׁקוּל, שְׁקוּלָה ת — pesé
|| (שוה־ערך) שָׁקוּל כְּנֶגֶד־ — équivalent à
|| (מאוזן) — équilibré, égal
כחות שְׁקוּלִים — forces égales
קולות שְׁקוּלִים — égalité *f* des voix
אֵין בֵּית־דִּין שָׁקוּל — un tribunal ne peut se composer d'un nombre pair de juges
דֵּעָה שְׁקוּלָה — avis pondéré
|| (קצוב) פְּרוֹזָה שְׁקוּלָה — prose rythmée
שִׁקּוּל (51) ז — pesage *m*, pesée *f*
|| (הערכה) — réflexion *f*, considération *f*
שִׁקּוּל־הַדַּעַת — appréciation *f*
טָעָה בְּשִׁקּוּל־הַדַּעַת — commettre une erreur d'appréciation
הַדָּבָר נִתָּן לְשִׁקּוּלְךָ — je laisse cela à votre discrétion
שִׁקּוּם (51) ז — reconstitution *f*, rétablissement *m*
|| (חינוך מחדש) — rééducation *f*
שִׁקּוּמִי, ־מִית ת — de réadaptation
שָׁקוּעַ, שְׁקוּעָה ת — enfoncé, plongé, absorbé
לְחָיַיִם שְׁקוּעוֹת — joues creuses
שָׁקוּעַ בְּהִרְהוּרִים — plongé dans des réflexions
שָׁקוּעַ בְּחוֹבוֹת — submergé de dettes
שִׁקּוּעַ (9) ז — immersion *f*, enfoncement *m*
שִׁקּוּעַ־הַחַמָּה — coucher *m* du soleil
בהש שִׁקּוּעַ בְּמַחְשָׁבוֹת — absorption *f* dans des pensées
|| (בקיר) — renfoncement *m*, niche *f*
|| (במסחר) — investissement *m*, mise *f* de fonds
שְׁקוֹף (21) ז — linteau *m*
שָׁקוּף, שְׁקוּפָה ת — transparent, diaphane
בהש רֶמֶז שָׁקוּף — allusion transparente
שִׁקּוּף (51) ז — transparence *f*, translucidité *f*
|| רפא (בקרני־רנטגן) — radioscopie *f*
שְׁקוּפִית (17) נ — diapositive *f*
שִׁקּוּץ (51) ז — immondice *f*, ordure *f*, horreur *f*
הִשְׁלִיךְ שִׁקּוּצִים עַל־פ' — injurier qn
|| (אליל) — idole *f*
° שִׁקּוּץ שׁוֹמֵם או מְשׁוֹמֵם — l'abomination *f* de la désolation
שִׁקּוּצִי, ־צִית ת — dégoûtant, répugnant
1. שִׁקּוּק (51) ז (נהימה) — grognement (de l'ours) *m*
2. שִׁקּוּק (51) ז (חשק) — avidité *f*
שִׁקּוּר (51) ז — signe (de l'œil) *m*, allusion *f*
שִׁקּוּר־עַיִן — clignement *m* d'oeil, oeillade *f*
שְׁקוֹר (ר' ־רים) ז — cruche *f*

שִׁקּוּר (51) ז — mensonge *m*
שָׁקַט (301) פ"ע — être calme, garder le calme
שָׁקַט עַל־שְׁמָרָיו — rester indifférent
שָׁקְטָה דַּעְתּוֹ — se calmer, être satisfait
לֹא אֶשְׁקֹט — je n'aurai pas de cesse
|| נִשְׁקַט (388) פ"ע — se calmer, se tranquilliser
|| הִשְׁתַּקֵּט (470) פ"ע — se calmer, s'apaiser
|| הִשְׁקִיט (498) פ"י — calmer, tranquilliser, apaiser
הִשְׁקִיט אֶת־הַכְּאֵבִים — calmer les douleurs
פ"ע הַשְׁקֵט לֹא יוּכַל — il ne peut rester en repos
שָׁקֵט, שְׁקֵטָה ת — calme, tranquille, silencieux
הֲפֵיכָה שְׁקֵטָה — révolution *f* pacifique
גיאוגר הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט — l'Océan *m* Pacifique
שֶׁקֶט (—) ז — calme *m*, tranquillité *f*
שֶׁקֶט מָתוּחַ — calme tendu
אִי־שֶׁקֶט — inquiétude *f*, agitation *f*
שׁוֹרֵר שֶׁקֶט — le calme règne
|| (שתיקה) — silence *m*
שַׁקְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme *m* calme
שְׁקִידָה (201) נ — assiduité *f*, application *f*
שַׁקְיָה (236, בלי ר') נ — terre irriguée
|| (תעלה) — canal *m* d'irrigation
שְׁקִיטָה (201) נ — calme *m*, sérénité *f*
שְׁקִיטָן (97) ז עוף — flamant *m*
שָׁקִיל, שְׁקִילָה ת — équivalent
שְׁקִילָה (201) נ — pesage *m*, pesée *f*
|| בהש (עיון) — réflexion *f*, considération *f*
שְׁקִילוּת (48) נ — équivalence *f*
שָׁקִיעַ, שְׁקִיעָה ת — qui s'enfonce, qui se tasse
שְׁקִיעָה (201) נ — enfoncement *m*, dépression *f*
שְׁקִיעַת־קַרְקַע — tassement *m* du sol
שְׁקִיעַת־הַחַמָּה — coucher *m* du soleil
בהש שְׁקִיעָה תַּרְבּוּתִית — décadence culturelle
רפא שְׁקִיעַת־דָּם — sédimentation *f* du sang
|| (התעמקות) — approfondissement *m*
שְׁקִיעָה בְּמַחֲשָׁבוֹת — absorption *f* dans des pensées
שְׁקִיעִין (שְׁקִיעֵי־) ז"ר — résidus *mpl*, vestiges *mpl*
1. שָׁקִיף (15) ז (סלע) — rocher *m*, escarpement *m*
2. שָׁקִיף (15) ז (ברובה) — guidon *m*

שְׁקִיפוּת (48) נ — transparence *f*
שַׂקִּיק (1) ז — sachet *m*, petit sac
1. שְׁקִיקָה (201) נ (נהימת־דוב) — grognement *m*
2. שְׁקִיקָה (201) נ (תשוקה) — désir ardent, avidité *f*
שְׁקִיקוּת (48) נ — ardeur *f*, avidité *f*
שַׂקִּית (ר' שַׂקִּיּוֹת) נ — sachet *m*, petit sac
1. שָׁקַל (301) פ"י (במאזניים) — peser
°(שילם) — payer
(תרם שקל) — verser un sicle
(בדק) שָׁקַל בְּדַעְתּוֹ — réfléchir à, considérer
שָׁקַל דְּבָרָיו — peser ses mots
|| פ"ע (היה כבד) — peser, être lourd
בהש הַדָּבָר שׁוֹקֵל עָלַי — la chose me pèse
|| נִשְׁקַל (388) פ"ע — être pesé
(נבדק) — être considéré, être examiné
|| שִׁקֵּל (432) פ"י — examiner, peser le pour et le contre
(איזן) — équilibrer, compenser
|| הִשְׁתַּקֵּל (470) פ"ע (שקל עצמו) — se peser
(נעשה שקול) — s'équilibrer
|| הִשְׁקִיל (498) פ"י — examiner, considérer
(מכר שקל) — faire verser un sicle
2. שָׁקַל (301) פ"י (לקח) — prendre
שָׁקַל וְטָרָה — discuter, délibérer, négocier
שֶׁקֶל (166) ז (מטבע) — sicle (monnaie) *m*
שִׁקְלָא (—) ז ארמית — prise *f*
שַׁקְלָא וְטַרְיָא — discussion *f*, négociation *f*
שִׁקְלוּל (51) ז — compensation *f*, ventilation *f*, dosage *m*
שִׁקְלֵל (460) פ"י — équilibrer, compenser, ventiler, doser
שֶׁקֶ"ם (= שֵׁרוּת־קַנְטִינוֹת־וּמִזְנוֹנִים) ז צבא — service *m* des cantines
שִׁקֵּם (432) פ"י — reconstituer, rétablir, restaurer, rééduquer
|| הִשְׁתַּקֵּם (470) פ"ע — être reconstitué *ou* rétabli
שִׁקְמָה (ר' ־מִים) נ צמח — sycomore *m*
בְּתוּלַת־שִׁקְמָה נ — sycomore sauvage
שַׁקְנַאי (61) ז עוף — pélican *m*
שָׁקַע (331) פ"ע — s'enfoncer, s'affaisser

הָרִצְפָּה שָׁקְעָה — le plancher s'est affaissé

שָׁקְעָה הַחַמָּה — le soleil s'est couché

שָׁקְעָה הָאֵשׁ — le feu s'est éteint

שָׁקַע בַּחוֹבוֹת — s'endetter jusqu'au cou

בהש שָׁקַע בַּעֲבוֹדָה — s'absorber dans le travail

שָׁקַע בְּהִרְהוּרִים — être plongé dans des réflexions

(ירד) — tomber en décadence

(טבע) הַסְּפִינָה שָׁקְעָה — le navire a sombré

|| נִשְׁקַע (402) פ״ע — s'enfoncer, sombrer

|| שִׁקַּע (440) פ״י — enfoncer

(טיבע) — noyer, faire couler

(הכניס) שִׁקַּע כָּל־כֹּחוֹ — investir toutes ses forces

שִׁקַּע עַצְמוֹ בְּ־ — se plonger *ou* s'absorber dans

|| הִשְׁתַּקֵּעַ (477) פ״ע — s'enfoncer, s'affaisser

(טבע) — se noyer

(השתכח) — tomber dans l'oubli

(התיישב) — s'installer définitivement

(התמסר) הִשְׁתַּקֵּעַ בַּעֲבוֹדָתוֹ — se consacrer à son travail

|| הִשְׁקִיעַ (504) פ״י — enfoncer, abaisser, déposer

(טיבע) — noyer, faire couler

(הקדיש) הִשְׁקִיעַ מַאֲמַצִּים בְּ־ — consacrer des efforts à

בנק הִשְׁקִיעַ כַּסְפּוֹ — placer son argent

הִשְׁקִיעַ כֶּסֶף בְּמִפְעָל — investir dans une entreprise

שֶׁקַע (179) ז (באדמה) — creux *m*, dépression *f*

(בקיר) — enfoncement *m*, niche *f*

|| חשמל — prise de courant murale

|| שֶׁקַע בָּרוֹמֶטְרִי — dépression barométrique

|| דְּפוּס־שֶׁקַע ז — photogravure *f*

שֹׁקַע (196) ז (באנייה) — tirant *m* d'eau

שְׁקַעֲרוּרָה (201) נ — dépression *f*, cavité *f*

שְׁקַעֲרוּרִי, ־רִית ת — concave

שְׁקַעֲרוּרִית (ר׳ ־רִיוֹת) נ — concavité *f*

1. שָׁקַף (301) פ״ע — regarder, voir, contempler

|| נִשְׁקַף (388) פ״ע (נראה) — être vu, paraître

(הביט) נִשְׁקַף בְּעַד־הַחַלּוֹן — regarder par la fenêtre

(היה צפוי) — être attendu, être imminent

נִשְׁקֶפֶת סַכָּנָה — un danger menace

|| שִׁקֵּף (432) פ״י (החזיר תמונה) — réfléchir (une image)

(עשה לשקוף) — faire voir par transparence

רפא — radiographier

בהש הַמַּאֲמָר מְשַׁקֵּף אֶת־דַּעַת־הַקָּהָל — l'article reflète l'opinion publique

|| הִשְׁתַּקֵּף (470) פ״ע — se montrer, se refléter

|| הִשְׁקִיף (498) פ״י — regarder, passer en revue

(השגיח) — observer, surveiller

2. שָׁקַף (301) פ״י (חבט) — battre, frapper, heurter

שָׁקַף אֶת־הַדֶּלֶת — claquer la porte

|| הִשְׁקִיף (498) פ״י — fermer solidement, serrer

1. שֶׁקֶף (165) ז (מבט) — regard *m*, vue *f*, aspect *m*

בהש שֶׁקֶף הִיסְטוֹרִי — perspective *f* historique

2. ° שֶׁקֶף (165) ז (משקוף) — linteau *m*

שַׁקָּף (90) ז — épidiascope *m*

שִׁקְפֵּף (458) פ״י — rendre transparent

שֶׁקֶץ (166) ז — immondice *f*, ordure *f*

|| (שרץ) — bestiole impure

|| עממי (נער שובב) — polisson *m*, garnement *m*

שִׁקֵּץ (432) פ״י — avoir en horreur

(טימא) — souiller, rendre impur

|| הִשְׁתַּקֵּץ (470) פ״ע — se souiller

|| הִשְׁקִיץ (498) פ״י — faire pulluler

שִׁקְצָה (ר׳ ־צוֹת) נ עממי — mécréante *f*

1. שָׁקָק (88) ז (שוק קטן) — marché local

2. שָׁקָק (—) ז חקל — premier labour

1. שָׁקַק (358) פ״ע (התרוצץ) — s'agiter, grouiller

רְחוֹב שׁוֹקֵק — rue animée

שָׁקַק חַיִּים — déborder de vie

|| (נהם) — grogner (ours)

2. שָׁקַק (358) פ״ע (נכסף) — être avide, convoiter, désirer

נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה — âme altérée *ou* languissante

|| הִשְׁתּוֹקֵק (487) פ״ע — désirer ardemment, avoir la nostalgia

1. שֶׁקֶק (—) ז (שיקשוק) — gargouillement *m*, clapotis *m*

2. שֶׁקֶק (—) ז (תשוקה) — désir ardent, nostalgie *f*

שִׁקְקָה (215) נ gargouillement *m*, clapotis *m*
שָׁקַר (301) פ"ע mentir, tromper
|| שִׁקֵּר (432) פ"ע mentir
(בגד) שִׁקֵּר בְּ־ trahir
|| הִשְׁתַּקֵּר (470) פ"ע être convaincu de mensonge
שֶׁקֶר (166) ז mensonge *m*
מַתַּת־שֶׁקֶר נ fausse promesse
נְבִיא־שֶׁקֶר ז faux prophète
עֵד־שֶׁקֶר ז faux témoin
עָשָׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ se désavouer
שַׁקָּר (90) ז menteur *m*
שִׂקֵּר (432) פ"י cligner, lancer des oeillades
|| (שם בפוך) farder, maquiller
שַׁקְרַאי או שַׁקְרוּרַאי (61) ז menteur *m*
שַׁקְרוּת (45) נ mensonge *m*, caractère mensonger, fausseté *f*
שִׁקְרִי, ־רִית ת mensonger
שַׁקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש menteur *n*
שַׁקְרָנוּת (46) נ menterie *f*, habitude *f* de mentir
שַׁקְרָנִי, ־נִית ת mensonger, faux
שִׁקְשׁוּק (51) ז bruit *m*, cliquetis *m*
שַׁקְשׁוּקָה (—) נ מטבח ratatouille *f*
1. שִׁקְשֵׁק (460) פ"י (הרעיש) faire du bruit, cliqueter, claquer
עממי terroriser
|| פ"ע être terrorisé
|| הִשְׁתַּקְשֵׁק (493) פ"ע se mouvoir avec fracas
עממי mourir de peur
2. שִׁקְשֵׁק (460) פ"י (הרטיב) mouiller, humecter
שַׁקְשְׁקָנִי, ־נִית ת bruyant, crépitant
שֹׁקֶת (שָׁקְתִי; ר׳ שְׁקָתוֹת, שִׁקְתוֹת־) נ abreuvoir *m*, auge *f*
בהש עָמַד בִּפְנֵי־שֹׁקֶת שְׁבוּרָה se trouver désemparé
שַׂר (57) ז (בימי־קדם) gouverneur *m*, chef *m*
° שַׂר־צָבָא capitaine *m*, général *m*
° שַׂר־מֵאָה centurion *m*
° שַׂר־הַמַּשְׁקִים grand échanson
שַׂר־הָעִיר gouverneur de la ville
|| (חבר־ממשלה) ministre *m*
שַׂר־הָאוֹצָר ministre des finances
שַׂר־הַבִּטָּחוֹן ministre de la défense nationale
שַׂר־הַחוּץ ministre des affaires étrangères
|| (מלאך ממונה) ange *m* tutélaire, patron *m*, génie *m*
שַׂר־הַיָּם l'ange de la mer
שָׂרוֹ שֶׁל־עֵשָׂו le génie d'Esau
שַׂר־הָאֻמָּה le héros de la nation
שָׁר, שָׁרָה ש chanteur *n*, poète *n*
|| ← 1. [שיר]
שֵׁר (113) ז chaîne *f*, chaînette *f*
שֹׂר (—) ז domination *f*, pouvoir *m*
° שֹׁר (שָׁרִי) ז nombril *m*
שָׁרַב (301) פ"י brûler, embraser
|| הִשְׁתָּרֵב (474) פ"ע être accablé de chaleur
שָׁרָב (105) ז vague *f* de chaleur, sirocco *m*
(מראה שווא) mirage *m*
שֶׁרֶב (—) ז chaleur sèche
שִׁרְבֵּב (458) פ"י allonger, étendre, étirer
שִׁרְבֵּב לְשׁוֹנוֹ tirer la langue
(הכניס בטעות) insérer mal à propos
|| הִשְׁתַּרְבֵּב (491) פ"ע s'allonger, s'étirer
(הוכנס בטעות) être inséré mal à propos
שִׁרְבּוּב (51) ז action *f* d'allonger *ou* d'étirer
(הכנסה בטעות) insertion *f* mal à propos
שִׁרְבּוּט (51) ז gribouillage *m*, griffonnage *m*
1. שִׁרְבֵּט (458) פ"י allonger, étirer, hérisser
שִׁרְבֵּט שְׂפָתָיו faire la moue
|| (הילקה) frapper à coups de bâton
|| הִשְׁתַּרְבֵּט (491) פ"ע s'allonger, s'étirer
2. שִׁרְבֵּט (458) פ"י (כתב ברשלנות) gribouiller, griffonner
שָׁרָבִי, ־בִית ת torride, chaud et sec
שַׁרְבִיט (1) ז branche *f*, bâton *m*, baguette *f*
(של־מלך) sceptre *m*
(של־מנצח) baguette (de chef d'orchestre)
שַׁרְבִיטַאי (ר׳ ־טָאִים) ז צבא tambour-major *m*
שַׁרְבִּיטָן (97) ז צמח éphèdre *f*
שְׁרַבְרָב (91) ז installateur *m*, plombier *m*
שְׁרַבְרָבוּת (46) נ plomberie *f*

שֶׂרֶג (165) ז — réseau *m*, labyrinthe *m*

שָׂרַג (437) פ״י — enlacer, enchevêtrer

|| הִשְׂתָּרֵג (474) פ״ע — s'enlacer, s'enrouler

|| הִשְׂרִיג (498) פ״י — enlacer, enrouler

שְׁרָגָא (—) ז ארמית — lampe *f*, chandelle *f*

שִׁרְגֵּג (458) פ״י — appâter

שִׁרְגּוּג (51) ז — appât *m*

שְׂרָד (—) ז — cérémonie *f*, solennité *f*

בִּגְדֵי־שְׂרָד ז״ר — habits *mpl* de gala

דִּירַת־שְׂרָד נ — logement *m* de service

שָׂרַד (307) פ״ע — rester, survivre

|| שֵׂרֵד (437) פ״י — laisser après soi

|| הִשְׂתָּרֵד (474) פ״ע — rester, survivre

|| הִשְׂרִיד (498) פ״י — laisser un reste

1. שֶׂרֶד (165) ז (חרט) — burin *m*, poinçon *m*

2. שֶׂרֶד (—) ז (שארית) — reste *m*

1. שָׂרָה (210) נ °(גבירה) — dame *f*, princesse *f*

|| (חברה בממשלה) — femme *f* ministre, ministresse *f*

2. שָׂרָה ש״פ נ — Sara *f*

שָׂרָה (353) פ״ע — lutter, combattre

1. שָׂרָה (210) נ (שורה) — rangée *f*, allée *f*

2. שָׁרָה ← 1. [שיר], שָׁר

1. שָׁרָה (353) פ״י (שיקע בנחל) — tremper

|| נִשְׁרָה (406) פ״ע — être trempé, macérer

|| הִשְׁרָה (512) פ״י — tremper, rouir, faire macérer, mariner

2. שָׁרָה (353) פ״ע (שכן) — demeurer, résider, planer

שָׁרְתָה עָלָיו הַשְּׁכִינָה — la Présence divine plane sur lui

שְׂחוֹק שׁוֹרֶה עַל־פִּיו — un sourire égaie sa bouche

|| הִשְׁתָּרָה (481) פ״ע — s'établir, s'installer

הִשְׁתָּרְתָה דּוּמִיָּה — le silence se fit

|| הִשְׁרָה (512) פ״י — établir, installer, faire régner

הִשְׁרָה מַצַּב־רוּחַ טוֹב — répandre la bonne humeur

|| חשמל — produire du courant par induction

3. שָׁרָה (353) פ״י (התיר) — délier, permettre

|| שֵׁרָה (450) פ״י — délivrer, libérer, sauver

4. [שרה] הִשְׁרָה (512) פ״י (פירנס) — nourrir

שֵׁרָה (229) נ — chaîne *f*, chaînette *f*

שָׁרוּב, שְׁרוּבָה ת — brûlé, torride

שֵׂרוּג (49) ז — enlacement *m*, croisement *m*

שָׂרוּד, שְׂרוּדָה ת — laissé, abandonné

שַׁרְווּל (41, זוגי ־לַיִם) ז — manche *f*

כְּמִתּוֹךְ־הַשַּׁרְווּל — comme par enchantement

שַׁרְווּל־אֲוִיר (בשדה־תעופה) — manche à vent

שַׁרְווּלִית (17) נ — manchette *f*

1. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (שקוע בנוזלים) — trempé, macéré

2. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (שוכן) — habitant,demeurant

הוּא שָׁרוּי בְּאֵבֶל — il est en deuil

3. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (מותר) — permis

שְׂרוֹךְ (21) ז — lacet *m*, cordon *m*

שְׂרוֹכִית (17) נ צמח — zostère *f*

שְׁרוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז עוף — pluvier *m*

שְׁרוֹנִי מְזֻיָּן — pluvian *m*

שְׁרוֹנִי מְצַיֵּץ — vanneau *m*

שָׂרוּעַ, שְׂרוּעָה ת — allongé, étendu

|| (בעל איבר ארוך) — dont un membre est trop long, membru

שֵׂרוּעַ (—) ז — allongement *m*, étirage *m*

שָׂרוּף, שְׂרוּפָה ת — brûlé

עממי (נלהב) — ardent, fervent

קַלְפָן שָׂרוּף — joueur de cartes impénitent

|| יַיִן שָׂרוּף או יֵין־שָׂרָף ז — eau-de-vie *f*

שֵׂרוּף (49) ז — combustion *f*

שֵׁרוּץ (49) ז — pullulation *f*, grouillement *m*

שָׁרוּק, שְׁרוּקָה ת דקדוק — pourvu de la voyelle *ou*

שֵׁרוּשׁ (49) ז — déracinement *m*, extirpation *f*

שֵׁרוּת (49, ר׳ שֵׁרוּתִים) ז — service *m*

שֵׁרוּת צִבּוּרִי — service public

שֵׁרוּת עַצְמִי (במסעדה) — libre-service *m*

שֵׁרוּת־תַּחְבּוּרָה — desserte *f*

שֵׁרוּת־דֹּב — mauvais service

אֲנִי לְשֵׁרוּתְךָ — je suis à votre disposition

|| צבא שֵׁרוּת פָּעִיל — service actif

|| (מונית ציבורית) — taxi collectif

שֵׁרוּתִים — toilettes *fpl*

שָׂרַט (301) פ״י — griffer, égratigner, rayer
|| נִשְׂרַט (388) פ״ע — être griffé, être égratigné
|| שֵׂרֵט (437) פ״י — griffer, égratigner, rayer
|| הִשְׂתָּרֵט (474) פ״ע — être gravé, se graver
שֶׂרֶט (166) ז — incision *f*, entaille *f*
שִׂרְטוּט (51) ז — dessin *m*, tracé *m*, esquisse *f*
שִׂרְטוֹן (21) ז — banc *m* de sable, haut-fond *m*
עָלָה עַל־שִׂרְטוֹן — s'échouer, échouer
שִׂרְטוֹנִית (17) נ — ensablement *m*, barre *f*
שִׂרְטֵט (460) פ״י — dessiner, tracer, esquisser
|| הִשְׂתַּרְטֵט (493) פ״ע — se dessiner, être tracé
שַׂרְטָט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש — dessinateur industriel
שָׂרְטָנִי, ־נִית ת — griffu
שָׂרֶטֶת (252) נ — incision *f*, entaille *f*, cicatrice *f*
שָׂרֵי (—) ת ארמית — permis
1. שָׂרִיג (14) ז (ענף) — rameau *m*, branche *f*
2. שָׂרִיג (15) ז (סבכה) — grillage *m*, treillis *m*
שָׂרִיד (15) ז (פליט) — rescapé *m*, survivant *m*
|| (שארית) — reste *m*, débris *m*
שְׂרִידֵי־בִנְיָן — débris d'un édifice
שְׂרִידוּת (45) נ — résistance *f*, endurance *f*
1. שְׂרִיָּה (202) נ (בנוזלים) — trempage *m*, rouissage *m*, macération *f*
2. שְׂרִיָּה (202) נ (הימצאות) — séjour *m*, présence *f*
1. שִׁרְיָה (242) נ (שריון) — cuirasse *f*, bouclier *m*
2. שִׁרְיָה (242) נ חקל — greffon *m*, scion *m*
שִׁרְיוֹן (21) ז (לבוש־מתכת) — cuirasse *f*
שִׁרְיוֹן־קַשְׂקַשִּׂים ז — cotte *f* de mailles
|| זואול — carapace *f*
|| צבא — blindage *m*
מְכוֹנִית־שִׁרְיוֹן נ — automitrailleuse *f*
חֵיל־שִׁרְיוֹן ז — troupes blindées
שִׁרְיוּן (51) ז — blindage *m*
|| בהש (קביעה מראש) — assurance *f*, garantie *f*
שִׁרְיוּן־מְקוֹם־עֲבוֹדָה — garantie d'une place de travail
שִׁרְיוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז צבא — soldat *m* des troupes blindées, tankiste *m*
שִׁרְיוֹנִית (17) נ — automitrailleuse *f*, auto blindée

שְׂרִיטָה (201) נ (בעור) — égratignure *f*, entaille *f*
|| (חריץ) — rayure *f*
° שִׁרְיָן (91) ז — cuirasse *f*
שִׁרְיֵן (460 נ) פ״י — blinder, cuirasser
בהש (ביטח) — assurer, garantir, réserver
|| הִשְׁתַּרְיֵן (493 נ) פ״ע — se cuirasser
שְׂרִיעוּת (48) נ רפא — dilatation *f*
שְׂרִיעוּת־הַמֵּעַיִם — mégacôlon *m*
שָׂרִיף, שְׂרִיפָה ת — combustible, inflammable
שָׁרִיף (11) ז (אציל) — chérif (noble musulman) *m*
שֶׁרִיף (ר׳ שֶׁרִיפִים) ז (קצין־משטרה) — shérif (officier de police) *m*
שְׁרִיצָה (201) נ — pullulation *f*, grouillement *m*
שָׂרִיק, שְׂרִיקָה ת — peigné, cardé
שְׁרִיק (1) ז — sifflement *m*, coup *m* de sifflet
שְׁרִיקָה (201) נ — sifflement *m*, coup *m* de sifflet
|| דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשְּׁרִיקָה נ״ר — sifflantes *fpl*
שְׁרִיר (1) או שָׁרִיר (15) ז אנטום — muscle *m*
שְׁרִיר־הַלֵּב — myocarde *m*
בַּעַל־שְׁרִירִים ז — homme musclé, costaud *m*
מַעֲרֶכֶת־שְׁרִירִים נ — musculatùre *f*
שָׁרִיר, שְׁרִירָה ת — fort, ferme, dur
שְׁרִיר־לֵב — despotique, arbitraire
|| (בעל־תוקף) — valable
הַכֹּל שָׁרִיר וְקַיָּם — tout est valable et en règle
שְׁרִירוּת (48) נ — arbitraire *m*, bon plaisir
שְׁרִירוּת־לֵב — obstination *f*, entêtement *m*, caprice *m*
הָלַךְ בִּשְׁרִירוּת־לִבּוֹ — suivre ses caprices
מַעֲשֵׂה־שְׁרִירוּת ז — acte *m* arbitraire
שְׁרִירוּתִי, ־תִית ת — arbitraire
שְׁרִירִי, ־רִית ת — musclé, musculeux
שְׁרִירִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ אנטום — petit muscle
שְׁרִירָן (97) ז — homme musclé, costaud *m*
שְׁרִירָנִי, ־נִית ת — musclé
שָׂרִית (17) נ — femme *f* ministre, grande dame
שָׂרִית (15) ז — fonctionnaire *m*
שְׂרִית (—) נ — reste *m*
שָׂרַךְ (301) פ״י (סחב) — traîner
שָׂרַךְ רַגְלָיו — croiser les jambes
|| (קשר בשרוך) — lacer (des souliers)

‖ שֵׂרֵךְ (437) פ״י (עיקם)	entortiller, embrouiller
שֵׂרֵךְ דְּרָכָיו	suivre des chemins tortueux
בהש שֵׂרֵךְ דַּרְכּוֹ	marcher lentement
‖ הִשְׂתָּרֵךְ (474) פ״ע	se traîner
שָׂרָךְ (109) ז צמח	fougère *f*
שָׂרַע (331) פ״ע	s'allonger, s'étendre
‖ נִשְׂרַע (402) פ״ע	s'étendre, se répandre
‖ הִשְׂתָּרַע (476) פ״ע	s'allonger, s'étendre, s'étaler
קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ	il n'y a pas lieu de s'étendre sur ce sujet
שַׂרְעַף (98) ז	pensée *f*, méditation *f*
1. שָׂרַף (301) פ״י	brûler
בהש שָׂרַף אֶת־הַגְּשָׁרִים	couper les ponts
‖ נִשְׂרַף (388) פ״ע	être brûlé, être consumé
‖ שֵׂרֵף (437) פ״י	brûler, consumer
‖ הִשְׂתָּרֵף (474) פ״ע	être brûlé
2. שָׂרַף (301) פ״י (גמע)	gober (un oeuf), avaler, sucer
3. שֵׂרֵף (437) פ״י (מרח בשרף)	enduire de résine
שְׂרָף (88) ז	résine *f*
‖ (מיץ־צמחים)	sève *f*, suc *m*, jus *m*
1. שָׂרָף (109) ז (נחש)	dragon *m*
‖ (מלאך)	séraphin (ange) *m*
2. שָׂרָף ← שָׂרוּף	
שְׂרֵפָה (229) נ	combustion *f*
הָיָה לִשְׂרֵפָה	être la proie des flammes
‖ (דליקה)	incendie *m*
פָּרְצָה שְׂרֵפָה	un incendie a éclaté
שְׂרַפְנֶל (ר׳ ־לִים) ז צבא	shrapnel (obus fusant) *m*
שְׂרַפְרַף (53) ז	escabeau *m*, tabouret *m*
שָׁרַץ (301) פ״ע	pulluler, grouiller, fourmiller
‖ פ״י שָׁרַץ עַכְבָּרִים	être infesté de souris
‖ נִשְׁרַץ (388) פ״ע	se multiplier
‖ הִשְׁתָּרֵץ (474) פ״ע	pulluler, fourmiller
‖ הִשְׁרִיץ (489) פ״י	faire pulluler
שֶׁרֶץ (166) ז	vermine *f*
שֶׁרֶץ־הָעוֹף	vermine volante, insectes *mpl*
בהש טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ	pécheur impénitent
קָפֶה נ שֶׁל־שְׁרָצִים	passé *m* peu recommandable
שִׁרְצֵץ (460) פ״ע	grouiller, fourmiller
שְׁרַצְרָץ (98) ז	bestiole *f*
שָׂרַק (301) פ״י	teindre en rouge
‖ הִשְׂרִיק (498) פ״ע	briller, flamboyer
שָׂרָק (—) ז	rouge (à lèvres) *m*
לְלֹא כֹּחַל וְשָׂרָק	sans fard
שָׂרֹק, שְׂרֻקָּה ת	rouge, roux
שָׁרַק (301) פ״ע	siffler
‖ הִשְׁתָּרֵק (474) פ״ע	se mettre à siffler
‖ הִשְׁרִיק (498) פ״י	siffler
הִשְׁרִיק נִגּוּן	siffler un air
שְׁרֵקָה (229) נ	sifflement *m*, coup *m* de sifflet
° שָׂם לִשְׁרֵקָה	tourner en dérision
‖ (חריקה)	grincement *m*
שְׁרוּקִית (17) נ	sifflet *m*, flûtiau *m*
שְׁרְקִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ	vent *m* d'est, sirocco *m*
שַׁרְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	siffleur *n*
שַׁרְקָנוּת (46) נ	art *m* de siffler
שַׁרְקָנִי, ־נִית ת	sifflant
שִׁרְקֵק (460) פ״ע	siffloter
שְׁרַקְרַק (53) ז עוף	guêpier *m*
שָׂרַר (358, עת׳ יָשֹׂר או יְשֹׂרֹר) פ״ע	régner, gouverner
‖ הִשְׂתָּרֵר (474) פ״ע	s'ériger en maître
‖ הֵשִׂיר (526) או הֵשַׂר (527) פ״י	faire régner
[שרר] הִשְׁרִיר (498) פ״י	valider, ratifier
° שֹׁרֶר (193, בלי ר׳) ז	nombril *m*
שְׂרָרָה (212) נ	domination *f*, pouvoir *m*
בַּעַל־שְׂרָרָה	dignitaire *m*
נָהַג שְׂרָרָה	se conduire en despote
שְׂרָרוּת (46) נ	domination *f*, tyrannie *f*
[שרש] נִשְׁרַשׁ (388) פ״ע	s'enraciner, prendre racine
‖ שֵׁרֵשׁ (437) פ״י (עקר)	déraciner, extirper
שֹׁרַשׁ (נעקר)	être déraciné
° שֹׁרֵשׁ (היכה שרשים)	s'enraciner
‖ הִשְׁתָּרֵשׁ (474) פ״ע	s'enraciner
‖ הִשְׁרִישׁ (498) פ״י	enraciner
פ״ע	s'enraciner, prendre racine
שֹׁרֶשׁ (193) ז	racine *f*
הִכָּה שָׁרָשִׁים	prendre racine, s'enraciner

עָקַר מִן־הַשֹּׁרֶשׁ — déraciner, extirper
קְנֵה־שֹׁרֶשׁ ז — rhizome *m*
בהש שֹׁרֶשׁ־הָרַע — l'origine *f* du mal
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־פ' — pister qn, être aux trousses de qn
‖ אנטום שֹׁרֶשׁ־הַיָּד — poignet *m*
שֹׁרֶשׁ־הָרֶגֶל — cou-de-pied *m*
שֹׁרֶשׁ־הַשֵּׁן/־הַשֵּׂעָר — racine de dent / de cheveu
‖ דקדוק — racine (d'un mot), radical *m*
‖ מתמט — racine
שֹׁרֶשׁ מְרֻבָּע/מְעֻקָּב — racine carrée / cubique
הוֹצִיא שֹׁרֶשׁ — extraire une racine
שַׁרְשָׁה (239) נ — chaîne *f*, chaînette *f*
שָׁרְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז צמח — radicule *f*, radicelle *f*
‖ כימ — radical *m*
שַׁרְשׁוּר (ר' ־רִים) ז זואול — ténia *m*, ver *m* solitaire
שִׁרְשׁוּר (51) ז — enchaînement *m*
שָׁרְשִׁי, ־שִׁית ת — radical
‖ בהש (בסיסי) — enraciné, ancré, fondamental
‖ דקדוק אוֹת שָׁרְשִׁית — lettre radicale
שָׁרְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ — enracinement *m*
שַׁרְשִׁיף (1) ז — tabouret *m*
שַׁרְשִׁיר (ר' ־רִים) ז עוף — sarcelle *f*
שַׁרְשֶׁכֶף (53) ז — ergot (des oiseaux) *m*
שִׁרְשֵׁר (460) פ"י — enchaîner, attacher
בהש (שילב) — enchaîner (des idées), lier
צבא — établir un cordon autour de
‖ הִשְׁתַּרְשֵׁר (493) פ"ע — s'enchaîner
שְׁרַשְׁרָשׁ (91) ז — radicule *f*, radicelle *f*
שַׁרְשֶׁרֶת (254) נ — chaîne *f*, cordon *m*, collier *m*
חֻלְיַת־שַׁרְשֶׁרֶת נ — chaînon *m*, maillon *m*
בהש תְּגוּבַת־שַׁרְשֶׁרֶת נ — réaction *f* en chaîne
עִשֵּׁן בְּשַׁרְשֶׁרֶת — fumer sans arrêt
שָׁרֵת (—) ז — service *m*, ministère (sacré) *m*
דת בִּגְדֵי־שָׁרֵת ז"ר — vêtements sacerdotaux
כְּלֵי־שָׁרֵת ז"ר — ustensiles *mpl* du culte
בהש כְּלִי־שָׁרֵת בִּידֵי־פ' — jouet *m* aux mains de qn
מַלְאֲכֵי־הַשָּׁרֵת ז"ר — anges *mpl* de service
שָׁרָת (100) ז — domestique *m*
(בבית־ספר) — appariteur *m*, portier *m*

שֵׁרֵת (437 ת) פ"י — servir (un maître)
‖ (מילא תפקיד) — servir, remplir une fonction
שַׁרְתּוּעַ (ר' ־עִים) ז — broche *f*, fourche *f*
שֵׁשׁ ← [שׁישׁ]
1. **שֵׁשׁ** (—) ז (שׁישׁ) — marbre *m*
2. **שֵׁשׁ** (—) ז (אריג) — lin fin, byssus *m*
3. **שֵׁשׁ** ← **שִׁשָּׁה**
שֵׁשׁ־בֵּשׁ (משחק) ז — jacquet *m*
° **שִׁשָּׂא** (444) פ"י — exciter, tenter, séduire
שַׁשְׁגּוֹנִי, ־נִית ת — varié, bigarré, bariolé
שִׁשָּׁה (נס' שֵׁשֶׁת־, נ' שֵׁשׁ) ש"מ — six
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־הַמַּעֲשֶׂה — les six jours ouvrables
שִׁשָּׁה־עָשָׂר (נ' שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה) — seize
שִׁשָּׁה (453) פ"י (כפל בשש) — sextupler
‖ (חילק לשש) — diviser en six parts
שָׂשׂוֹן (30) ז — joie *f*, gaieté *f*, allégresse *f*
שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁית ת — sixième
יוֹם שִׁשִּׁי — vendredi *m*
‖ שִׁשִּׁית (ר' שִׁשִּׁיּוֹת) נ — sixième (fraction) *m*
שְׁשִׁיָּה (202) נ — sextuor *m*, groupe *m* de six
‖ (שישה תאומים) — sextuplés *mpl*
שִׁשִּׁים (—) ש"מ — soixante
אֶחָד מִשִּׁשִּׁים — un soixantième
בָּטֵל בְּשִׁשִּׁים — quantité *f* négligeable
שָׁשַׁר (—) ז — cinabre *m*, vermillon *m*, minium *m*
שֵׁשֶׁת ← **שִׁשָּׁה**
1. **שָׁת** ← [שׁית]
2. **שָׁת** (ר' שָׁתוֹת) ז — base *f*, fondation *f*
שֵׁת (117) ז — derrière *m*, postérieur *m*
שַׁתָּא (—) נ ארמית — année *f*
‖ הָשַׁתָּא תה"פ — cette année
1. **שַׁתַּאי** (62) ז (שתיין) — buveur *m*, ivrogne *m*
2. **שַׁתַּאי** (62) ז (אורג) — ourdisseur *m*
שְׁתַדְּלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — intercesseur *n*, solliciteur *n*, agent *n*
שְׁתַדְּלָנוּת (46) נ — intercession *f*, sollicitation *f*
שְׁתַדְּלָנִי, ־נִית ת — d'intercesseur, de solliciteur
1. **שָׁתָה** (347) פ"י — boire
שָׁתָה לְשָׁכְרָה — s'enivrer

שָׁתָה נַרְגִּילָה — fumer le narguilé
בהש שָׁתָה בְּצָמָא דִּבְרֵי־פ' — boire avidement les paroles de qn
|| נִשְׁתָּה (408) פ"ע — être bu
2. [שתה] נִשְׁתָּה (408) פ"ע (נארג) — être ourdi, être tissé
|| הִשְׁתָּה (508) פ"י — ourdir, tisser
שָׁתוּי, שְׁתוּיָה ת — ivre, pris de boisson
שִׁתּוּךְ (51) ז — corrosion *f*
שִׁתּוּל (51) ז חקל — transplantation *f*
שְׁתוֹלְלָנִי, ־נִית ת — déchaîné, frénétique
שְׁתוּם, שְׁתוּמָה ת — ouvert, dessillé
° שְׁתוּם־הָעַיִן — à l'œil ouvert, clairvoyant
שִׁתּוּף (51) ז — participation *f*, association *f*
חַיֵּי־שִׁתּוּף ז"ר — vie commune
שִׁתּוּף־פְּעֻלָּה — collaboration *f*, coopération *f*
|| (צירוף כשותף) — association, cooptation *f*
שִׁתּוּף בְּהוֹן הַחֶבְרָה — actionnariat *m*
שִׁתּוּף בְּרְוָחִים — intéressement *m*
|| פסיכ שִׁתּוּף־רַעְיוֹנוֹת — association d'idées
|| דת אֱמוּנַת־הַשִּׁתּוּף — polythéisme *m*
שְׁתוּפָה (201) נ — association *f*, raison sociale
שִׁתּוּפִי, ־פִית ת — collectif, commun
אֲגֻדָּה שִׁתּוּפִית — coopérative *f*
מֶשֶׁק שִׁתּוּפִי — exploitation coopérative
שִׁתּוּפִיּוּת (47, בלי ר') נ — collectivisme *m*, coopération *f*
שָׁתוּק, שְׁתוּקָה ת — silencieux, réduit au silence
שִׁתּוּק (51) ז רפא — paralysie *f*
שִׁתּוּק־יְלָדִים — paralysie infantile, poliomyélite *f*
|| בהש (הפסקה) — arrêt *m*, immobilisation *f*
שִׁתּוּק־הַתְּנוּעָה — blocage *m* de la circulation
צבא שִׁתּוּק־יְרִי — enraiement *m* du tir
שְׁתוּקוּת (48) נ — paternité inconnue
שְׁתוּקִי, ־קִית ת — taciturne, réticent
|| משפט — enfant *m* de père inconnu
שְׁתוּת (ר' ־תִים) ז — sixième (fraction) *m*
שְׁתוּת ← 2. שֵׁת
שִׁתּוּת (51) ז — écoulement *m*, épanchement *m*
רפא שִׁתּוּת־דָּם — hémorragie *f*

1. שְׁתִי (5) ז (באריגה) — chaîne (d'un tissu) *f*
שְׁתִי וָעֵרֶב — en long et en large, en croix
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב נ — interrogatoire *m*
2. שְׁתִי (—) ז (שתייה) — boisson *f*, beuverie *f*
שְׁתֵּי ← שְׁנַיִם
1. שְׁתִיָּה (202) נ — boisson *f*, fait *m* de boire
דְּמֵי־שְׁתִיָּה ז"ר — pourboire *m*
לְהוּט אַחֲרֵי־הַשְּׁתִיָּה — buveur impénitent
2. שְׁתִיָּה (—) נ (יסוד) — fondement *m*
אֶבֶן־שְׁתִיָּה נ — pierre *f* d'assise (au Temple de Jérusalem)
שָׁתִיךְ, שְׁתִיכָה ת — corrosible
שְׁתִיכוּת (48) נ — corrosion *f*
שָׁתִיל (15) ז — plant *m*, pousse *f*, scion *m*
שְׁתִילָה (201) נ — plantation *f*, repiquage *m*
שְׁתַּיִם, שְׁתֵּינוּ וכו' ← שְׁנַיִם
שְׁתִימָה (201) נ — ouverture *f*, débouchage *m*
שַׁתְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — buveur *n*, ivrogne *n*
1. שִׁתִּין ← 2. שִׁית
2. שִׁתִּין (—) ש"מ ארמית — soixante
שְׁתִינָה (201) נ — miction *f*
שְׁתִיקָה (201) נ — silence *m*
שְׁתִיקָה כְּהוֹדָאָה דּוֹמָה — qui ne dit mot consent
שְׁתִיקוּת (48) נ — silence prolongé
שְׁתִית (15, ר' שְׁתִיתִים) ז חקל — sous-sol (géologique) *m*, soubassement *m*
שְׁתִית (ר' שְׁתִיּוֹת) נ מוס — sextuor *m*
שְׁתִיתָה (201) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
שְׁתִיתַת־דָּם — saignement *m*, hémorragie *f*
שָׁתַךְ (432) פ"י — corroder, ronger
|| פ"ע — (se) rouiller
שָׁתַל (303) פ"י — planter
בהש שָׁתַל עַצְמוֹ — s'installer, s'implanter
שָׁתַל אֲנָשָׁיו בַּמִּשְׂרָד — noyauter le ministère
|| נִשְׁתַּל (389) פ"ע — être planté
בהש (נקלט) — prendre racine, s'enraciner
|| הִשְׁתִּיל (499) פ"י — implanter, transplanter
בהש הִשְׁתִּיל סוֹכֵן — implanter un agent
רפא הִשְׁתִּיל כִּלְיָה — greffer un rein
שֶׁתֶל (166) ז — plant *m*, greffon *m*

שַׁתָּל (90) ז	planteur *m*, jardinier *m*
שְׁתַלְּטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne *f* autoritaire, despote *n*, dominateur *n*
שְׁתַלְּטָנוּת (46) נ	envie *f* de dominer, domination *f*
שְׁתַלְּטָנִי, ־נִית ת	dominateur, despotique
שַׁתְלָן (97) ז	pépiniériste *m*, arboriculteur *m*
שַׁתְלָנוּת (46) נ	arboriculture *f*, horticulture *f*
שָׁתַם (303) פ״י	fermer, boucher, obstruer
שָׁתַם (303) פ״י	ouvrir, percer, déboucher
שֶׁתֶם (166) ז	trou *m*, ouverture *f*, orifice *m*
‖ (נקיק)	caverne *f*, grotte *f*
שַׁתָּם (90) ז	metteur *m* en perce (de tonneaux)
שְׁתַמְּטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	embusqué *n*, tire-au-flanc *m*, réfractaire *n*
שְׁתַמְּטָנוּת (46) נ	dérobade *f*, tendance *f* à se défiler
שְׁתַמְּטָנִי, ־נִית ת	évasif
[שתן] הִשְׁתִּין (499 נ) פ״ע	uriner, pisser
° לֹא הִשְׁאִיר מַשְׁתִּין בְּקִיר	ne laisser survivre aucun mâle
שֶׁתֶן (166, בלי ר׳) ז	urine *f*
שַׁתְּנָן (97) ז	pisseur *m*, pissenlit *m*
שְׁתָנָן (—) ז	urée *f*
שַׁתֶּנֶת (—) נ רפא	urose *f*
שַׁתֶּנֶת־הַדָּם	urémie *f*
שָׁתַע (329) פ״ע	craindre, avoir peur
שִׁתֵּף (432) פ״י	associer, faire participer
שִׁתֵּף פְּעֻלָּה	collaborer
‖ הִשְׁתַּתֵּף (470) פ״ע	s'associer, participer
הִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר־פ׳	prendre part à la douleur de qn
שֻׁתָּף, ־פִית (ר׳ ־פִים, ־פוֹת) ש	associé *n*, partenaire *n*
שֻׁתָּף רָדוּם	commanditaire *m*
לֵוִי וְשֻׁתָּפָיו	Lévy et compagnie
שֻׁתָּפוּת (46) נ	association *f*
שַׁתְפְּכָנִי, ־נִית ת	sentimental, expansif
שִׁתְּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	collectiviste *n*
שִׁתְּפָנוּת (46) נ	collectivisme *m*
שִׁתְּפָנִי, ־נִית ת	collectiviste
שָׁתַק (303) פ״ע	se taire, garder le silence
‖ (נרגע)	se calmer, s'apaiser
‖ נִשְׁתַּק (399) פ״ע	être réduit au silence
‖ שִׁתֵּק (432) פ״י	faire taire, imposer silence à
(הפסיק)	arrêter, paralyser
שִׁתֵּק אֶת־אֵשׁ־הָאוֹיֵב	faire taire le feu ennemi
רפא	paralyser
‖ הִשְׁתַּתֵּק (470) פ״ע	se taire, devenir muet
(נרגע)	se calmer, s'apaiser
רפא	être paralysé
‖ הִשְׁתִּיק (499) פ״י	faire taire
הִשְׁתִּיק שַׁעֲרוּרִיָּה	étouffer un scandale
שֶׁתֶק (—) ז	silence *m*
שַׁתְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme *m* taciturne
שַׁתְקָנוּת (46) נ	réticence *f*
שַׁתְקָנִי, ־נִית ת	taciturne, réticent
שַׁתֶּקֶת (—) נ רפא	paralysie *f*, mutisme *m*
[שתר] ° נִשְׁתַּר (389) פ״ע	éclater, faire éruption
1. שָׁתַת (303 ת) פ״ע (נזל)	couler, s'écouler
שָׁתַת דָּם	saigner
2. ° שָׁתַת (358 ת) פ״י (שם)	mettre, placer
3. [שתת] נִשְׁתַּת (389 ת) פ״ע (נוסד)	être fondé
‖ שִׁתֵּת (432 ת) פ״י	fonder, affermir
‖ הִשְׁתִּית (499 ת) פ״י	fonder, baser, établir
שֶׁתֶת (—) ז	écoulement *m*
שֶׁתֶת־דָּם	hémorragie *f*

ת

ת (תָו) — *taw* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ת' — [valeur numérique:] 400
1. תָּא (87) ז °(לישכה) — chambre *f*, salle *f*, compartiment *m*
(בתיאטרון) — loge *f*
תָּא־הַקְפָּאָה — congélateur *m*
(ברכב) תָּא־הַנֶּהָג — cabine *f* du chauffeur
(במטוס) תָּא־הַטַּיָּס — poste *m* du pilote
|| (בבית־סוהר) — cellule *f*
|| (במפלגה) — cellule, groupement *m*
|| (תיבה) תָּא־דֹּאַר — boîte *ou* case postale
|| ביול — cellule
רִקְמַת־תָּאִים נ — tissu *m* cellulaire
2. תָּא ← אָתָה
תַּאַב (—) ז — désir *m*, convoitise *f*
1. תָּאַב (325, בינוני תָּאֵב) פ"ע — désirer, convoiter
|| תֵּאֵב (436) פ"י — désirer, convoiter
|| הִתְאִיב (502) פ"י — faire désirer *ou* convoiter
2. תֵּאֵב (436) פ"י (תיעב) — abhorrer, détester
תָּאֵב, תְּאֵבָה ת — désireux, avide
תְּאֵב־דַּעַ — curieux
תַּאֲבָה (209) נ — désir *m*, avidité *f*
תֵּאָבוֹן (35) ז — appétit *m*
בְּתֵאָבוֹן! — bon appétit!
מוּמָר לְתֵאָבוֹן — apostat *m* par intérêt
תֵּאָבוֹנִי, ־נִית ת — appétissant
תֵּאָבֵן (459 נ) פ"י — stimuler l'appétit
תְּאָגִיד (1) ז — corporation *f*, association *f*
תָּאָה (449) פ"י — tracer, marquer, délimiter
|| הִתְאָה (509) פ"י — définir, décrire
תְּאוֹ (ר' תְּאוֹאִים) ז זואול — buffle *m*

תַּאַו (—) ז — désir *m*, convoitise *f*
תָּאֵו, תְּאֵוָה ת — désireux, avide
תָּאוּב, תְּאוּבָה ת — désireux, avide
1. תַּאֲוָה (209) נ (תשוקה) — désir *m*, passion *f*
תַּאֲוַת־בֶּצַע — passion du lucre
תַּאֲוַת־בְּשָׂרִים — volupté *f*, sensualité *f*
תַּאֲוַת־נָקָם — soif *f* de vengeance
תַּאֲוָה לָעֵינַיִם — un délice pour les yeux
מַאֲכַל־תַּאֲוָה ז — mets délicieux
2. °תַּאֲוָה (209) נ (גבול) — limite *f*, extrémité *f*
עַד־תַּאֲוַת־גִּבְעוֹת־עוֹלָם — jusqu'au sommet des monts antiques
תְּאוֹם, ־מָה ש — jumeau *n*
אַחְיוֹת תְּאוֹמוֹת — jumelles *fpl*
תְּאוֹמֵי־סִיאָם — frères siamois
עָרִים תְּאוֹמוֹת — villes jumelées
|| אסטר מַזַּל־תְּאוֹמִים ז — les Gémeaux *mpl*
תָּאוֹם, תְּאוּמָה ת — symétrique
תֵּאוּם (49) ז — coordination *f*
חֹסֶר־תֵּאוּם ז — manque *m* de coordination
תְּאוֹמִי, ־מִית ת — jumeau, jumelé, géminé
תָּאוֹן (30) ז — casier *m*
תְּאוּנָה או תְּאֻנָּה (208) נ — accident *m*
תְּאוּנַת־דְּרָכִים — accident de la route
תַּאֲוָנוּת או תַּאַוְתָנוּת (46) נ — avidité *f*, convoitise *f*
תַּאֲוָנִי או תַּאַוְתָנִי, ־נִית ת — passionné, voluptueux
תַּאֲוָנִיּוּת (47, בלי ר') נ — avidité *f*, sensualité *f*
°תְּאוּנִים (—) ז"ר (יחזקאל כ"ד י"ב) — injustice *f*, fraude *f*

תְּאוּצָה (201) נ — accélération *f*
מַד־תְּאוּצָה ז — accélérographe *m*
תֵּאוּר (49) ז — description *f*
תֵּאוּר גְּרָפִי — diagramme *m*
תְּאוּרָה (201) נ — éclairage *m*
תֵּאוּרִי, ־רִית ת — descriptif
הַנְדָּסָה תֵּאוּרִית — géométrie descriptive
תֵּאוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — art *m* de la description
תַּאַוְתָן (ר׳ ־נִים) ז — homme sensuel
תַּאַוְתָנוּת, תַּאַוְתָנִי ← תַּאֲוָנוּת, תַּאֲוָנִי
תַּאֲזוּנָה (201) נ — équilibre *m*, balance *f*
תַּאֲחוּז (41) ז — pourcentage *m*
תַּאֲחִיזָה (201) נ פיס — adhésion *f*, cohésion *f*
תָּאִי, תָּאִית ת — cellulaire, alvéolaire
תְּאִיבָה (201) נ — désir *m*, convoitise *f*
תְּאִימָה (201) נ — coordination *f*
תְּאִימוּת (48) נ — symétrie *f*
תֵּאִיר, תֵּאִירָה ת מוס — figuratif
תָּאִית (—) נ — cellulose *f*, pâte *f* à papier
תַּאֲלָה (209) נ — malédiction *f*, imprécation *f*
תָּאַם (325) פ״ע — convenir, s'harmoniser, s'apparier, concorder
|| נִתְאַם (397) פ״ע — se ressembler, être adapté
|| תֵּאֵם (436) פ״י — coordonner, adapter
|| הִתְאִים (502) פ״י — adapter, approprier
פ״ע — convenir, être adapté
תֹּאַם (197) ז — harmonie *f*, symétrie *f*
תָּאַן (325 נ) פ״ע — se lamenter, gémir
תְּאֵנָה (229) נ (עץ) — figuier *m*
בהש עֲלֵה־תְאֵנָה ז — feuille *f* de vigne
|| (פרי, ר׳ תְּאֵנִים) — figue *f*
תַּאֲנָה (209) נ — rut *m*, ardeur *f*, passion *f*
תֹּאֲנָה ← תּוֹאֲנָה
תַּאֲנִיָּה (202) נ — lamentation *f*, gémissement *m*
תָּאַר (325) פ״י — entourer, délimiter
|| תֵּאֵר (438) פ״י (שירטט) — tracer, dessiner
(מסר פרטים) — décrire, dépeindre
שִׂמְחָה שֶׁלֹּא תְּתֹאַר — joie *f* indescriptible
תָּאֵר לְעַצְמְךָ — imagine-toi
|| הִתְאַר (485) פ״ע — être décrit
|| הִתְאִיר (502) פ״י מוס — figurer

תֹּאַר (197) ז — forme *f*, apparence *f*
אִישׁ־תֹּאַר ז — homme *m* de belle prestance
יְפֵה־תֹאַר — beau, de belle apparence
לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר — il ne paie pas de mine
|| (כינוי־כבוד) — titre *m*
תֹּאַר אֲקָדֵמִי — grade *m* universitaire
|| (תכונה) — attribut *m*, qualité *f*
|| דקדוק שֵׁם־תֹּאַר או תֹּאַר־הַשֵּׁם — adjectif *m*
תֹּאַר־הַפֹּעַל — adverbe *m*
תַּאֲרֹגֶת (256) נ — tissu *m*, texture *f*
תַּאֲרִיךְ (1) ז — date *f*
תַּאֲרִיכוֹן (21) ז (חותמת) — timbre dateur
|| (קובץ־תאריכים) — table *f* chronologique
תַּאֲרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מוס — figure *f*
תַּאֲרֵךְ (459) פ״י — dater
°תְּאַשּׁוּר (ר׳ ־רִים) ז צמח — buis *m*
תֵּבָה (229) נ — caisse *f*, boîte *f*, coffret *m*
תֵּבַת־דֹּאַר — boîte aux lettres
תֵּבַת־הִלּוּכִים — boîte des vitesses
|| תֵּבַת־נֹחַ — arche *f* de Noé
|| דת (ארון־הקודש) — l'arche sainte
(מקום־החזן) — pupitre *m* de l'officiant, lutrin *m*
עָבַר או יָרַד לִפְנֵי־הַתֵּבָה — officier (à la synagogue)
|| (מלה) — mot *m*
רָאשֵׁי־תֵבוֹת ז״ר — initiales *fpl*, abréviation *f*, sigle *m*
תֵּבָה (208) נ (באנייה) — coque (d'un navire) *f*
|| (בטנק) — carcasse (d'un char) *f*
תַּבְהֵלָה (229) נ — panique *f*
תְּבוּאָה (201) נ — récolte *f*, produit (du sol) *m*
|| (דגניים) — céréales *fpl*, grains *mpl*
|| בהש (תוצרת) — production *f*
תַּבּוּל (51) ז — assaisonnement *m*
תְּבוּנָה (201) נ — intelligence *f*, raison *f*
נָהַג בִּתְבוּנָה — agir sagement
(בפילוסופיה) הַתְּבוּנָה הַטְּהוֹרָה — la raison pure
בהש תְּבוּנַת־כַּפַּיִם — dextérité *f*, habileté manuelle
תְּבוּנִי, ־נִית או תְּבוּנָתִי, ־תִית ת — rationnel

תְּבוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ rationalisme *m*

תְּבוּסָה (201) נ défaite *f*, déroute *f*

תְּבוּסָן או ־סְתָן (ר' ־נים) ז défaitiste *m*

תְּבוּסָנוּת או ־סְתָנוּת (46) נ défaitisme *m*

תְּבוּסָנִי או ־תְּבוּסְתָנִי, ־נִית ת défaitiste

תַּבְחִין (1) ז critère *m*

|| רפא diagnostic *m*

תַּבְחֵלָה (229) נ mélange nauséabond

תְּבִיעָה (201) נ exigence *f*, revendication *f*, requête *f*

תְּבִיעָה מִשְׁפָּטִית action *f* judiciaire

עֵד־תְּבִיעָה ז témoin *m* à charge

תְּבִיעָה כְּלָלִית ministère public, parquet *m*

תְּבִיעַת־נֶגֶד demande reconventionnelle

תְּבִיר (—) ז *tevir* (neume) *m*

1. תֶּבֶל (176) ז מטבח épice *f*, condiment *m*

2. תֶּבֶל (—) ז (תועבה) perversion *f*, inceste *m*

תֵּבֵל (—) נ monde *m*, univers *m*

תִּבֵּל (433) פ"י épicer, assaisonner

בהש תִּבֵּל דְּבָרָיו בְּהוּמוֹר assaisonner ses paroles d'humour

|| הִתְבַּל (483) פ"ע être épicé, être assaisonné

תַּבְלוּל (51) ז רפא taie (de l'oeil) *f*

תִּבְלֵט (459) פ"י travailler en relief

תַּבְלִיט (1) ז relief *m*

תַּבְלִיט נִשָּׂא/מֻשְׁקָע haut / bas-relief

תַּבְלִיל (1) ז mélange *m*, mixture *f*

תַּבְלִין (ר' ־נים) ז épice *f*, condiment *m*

תַּבְלִית (17) נ (כיליון) ruine *f*, destruction *f*

|| (תועבה) perversion *f*, perfidie *f*

תַּבְלָן (97) ז assaisonneur *m*

תֶּבֶן (166, בלי ר') ז paille *f*, chaume *m*

אֵין בָּר בְּלֹא תֶּבֶן pas de grain sans ivraie

מַה־לַּתֶּבֶן אֶת־הַבָּר? que fait l'ivraie auprès du bon grain?

תַּבָּן (90) ז coupeur *m* de paille

תִּבֵּן (432 נ) פ"י mélanger avec de la paille

תַּבְנוּן (41) ז צבא bastion *m*

תַּבְנִית (17) נ (צורה) forme *f*, modèle *m*

(גודל) format *m*

צבא formation *f*

אדר maquette *f*

|| (דפוס ליציקה) moule *m*

תַּבְנִית־אֲפִיָּה נ moule à gâteaux

|| דקדוק paradigme *m*

תַּבְנִיתִי, ־תִית ת structural

תָּבַע (333) פ"י exiger, réclamer, revendiquer

תָּבַע עֶלְבּוֹנוֹ demander satisfaction

תָּבַע לְדִין assigner en justice

תָּבַע אֶת־פ' עַל־גְּנֵבָה poursuivre qn pour vol

|| נִתְבַּע (401) פ"ע être exigé, être revendiqué

נִתְבַּע לְדִין être assigné en justice

תַּבְעָן, ־נִית (ר' ־נים, ־נִיּוֹת) ש revendicateur *n*

תַּבְעָן עַל־כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה prétendant au trône

תַּבְעָנוּת (46) נ exigence *f*

תַּבְעָנִי, ־נִית ת exigeant

תַּבְעֵרָה (229) נ incendie *m*, combustion *f*

פְּצָצַת־תַּבְעֵרָה נ bombe *f* incendiaire

בהש תַּבְעֵרָה עוֹלָמִית conflagration mondiale

תִּבְצוּר (41) ז צבא blockhaus *m*, fortin *m*

תַּבְצֵק (122) ז מטבח échaudé *m*

[תבר] °תִּתָּבֵר (שמואל ב' כ"ב כ"ז) ← בָּרַר

תִּבְרֵג (459) פ"י טכנ fileter, tarauder

תַּבְרֶגֶת (256) נ טכנ filet *m* de vis, pas *m* de vis

תַּבְרוּאָה (201) נ hygiène *f*, santé publique

תַּבְרוּאִי, ־אִית ת sanitaire, hygiénique

תַּבְרוּאָן (97) ז hygiéniste *m*, agent *m* sanitaire

תַּבְרוּאָנוּת (46) נ service *m* sanitaire

תַּבְרוֹג (ר' ־גים) ז טכנ filière (outil) *f*

תִּבְרוּג (51) ז טכנ filetage *m*, taraudage *m*

תַּבְרִיג (ר' ־גים) ז filet *m* de vis, pas *m* de vis

תַּבְרִיר (1) ז sélection *f*

תַּבְשִׁיל (1) ז mets *m*, plat (cuit) *m*

בהש הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ se compromettre

בֵּית־תַּבְשִׁיל ז gargote *f*, restaurant *m*

עֵרוּב־תַּבְשִׁילִים ← עֵרוּב

תָּג (88) ז (סימן־פיסוק) apostrophe *f*

|| (כתר על־אות) aigrette *f*, fioriture (sur une lettre) *f*

|| צבא insigne *m*, chevron *m*

|| (פרט קטן) vétille *f*, petit détail, nuance *f*

בְּכָל־הַתָּגִים avec toutes les finesses

תָּגָא (—) ז ארמית	couronne *f*
בהש הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא	abuser de son autorité
תִּגְבֵּר (457) פ"י צבא	renforcer
תִּגְבֹּרֶת (256) נ	renforcement *m*
צבא	renfort *m*
תִּגְהוּת (45) נ	hygiène *f*
תִּגְהֹצֶת (256) נ	tenue soignée
תְּגוּבָה (201) נ	réaction *f*, réplique *f*
עוֹרֵר תְּגוּבָה	susciter une réaction
אֵין תְּגוּבָה	sans commentaire
1. תִּגּוּר (51) ז (מיקוח)	marchandage *m*
2. תִּגּוּר (51) ז (ריב)	querelle *f*, dispute *f*
תִּגְזֹזֶת (256) נ	coupe *f* des cheveux
בהש (קיצוץ)	restriction *f*, rognage *m*
תַּגְזִיר (1) ז	coupure (de journal) *f*
תִּגְלַחַת (246) נ	action *f* de raser *ou* de se raser
תַּגְלִיף (1) ז	gravure *f*
תַּגְלִית (17) נ	découverte *f*
תַּגְמוּל (51) ז	récompense *f*, revanche *f*
אֶמְצְעֵי־תַּגְמוּל ז"ר	mesures *fpl* de rétorsion
פְּעֻלַּת־תַּגְמוּל נ	représailles *fpl*
‖ (מענק)	indemnité *f*, allocation *f*
קֻפַּת־תַּגְמוּלִים נ	caisse *f* de prévoyance
תַּגְמִיר (1) ז	finissage *m*
תִּגְמֵר (459) פ"י	mettre la dernière main à
תִּגָּר (88) ז	défi *m*, provocation *f*
תַּגָּר (90) ז	marchand *m*
תִּגָּר (—) ז	querelle *f*, dispute *f*
קָרָא תִּגָּר עַל־פ'	se plaindre de qn
1. תִּגֵּר (433) פ"י (סחר)	faire du commerce
(התמקח)	marchander
‖ הִתַּגֵּר (483) פ"ע	marchander
2. תִּגֵּר (433) פ"י (התגרה)	défier, provoquer
תִּגְרָה (206) נ (רוגז)	colère *f*, fureur *f*
(קטטה)	querelle *f*, dispute *f*
תִּגְרַת־יָדַיִם	rixe *f*
תַּגָּרָה (221) נ	affaire (commerciale) *f*, transaction *f*
תִּגָּרוּת (45) נ	contestation *f*, rivalité *f*
תַּגָּרוּת (46) נ	commerce *m*, négoce *m*
תַּגְרֹלֶת (256) נ	loterie *f*, tombola *f*

תַּגְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	petit marchand
‖ (מתמקח)	marchandeur *n*
תַּגְרָנוּת (46) נ	petit commerce, colportage *m*
‖ (מיקוח)	marchandage *m*
תַּגְרָנִי, ־נִית ת	commercial, mercantile
תַּדְבִּיק (1) ז	autocollant *m*, étiquette collante
תַּדְבֹּקֶת (256) נ רפא	contamination *f*
תַּדְגִּים (1) ז	démonstration (en public) *f*
תִּדְגֹּרֶת (256) נ	couvaison *f*
‖ רפא	incubation (d'une maladie) *f*
תַּדְהֵמָה (229) נ	stupeur *f*
מֻכֵּה־תַדְהֵמָה	frappé de stupeur
תִּדְהָר (102) ז צמח	orme *m*
תַּדְחִית (17) נ בנק	moratoire *m*
תִּדְחֵפָה (229) נ	poussée *f*, pression *f*, presse *f*
תִּדְחֹקֶת (256) נ	cohue *f*, bousculade *f*
תָּדִיר, תְּדִירָה ת	fréquent
תָּדִיר וְשֶׁאֵינוֹ תָּדִיר תָּדִיר קוֹדֵם	les habitués ont priorité
‖ תָּדִיר תה"פ	fréquement, constamment
תְּדִירוּת (48) נ	constance *f*, régularité *f*
‖ פיס	fréquence *f*
תְּדִירִי, ־רִית ת	constant, permanent, régulier
תַּדָּל (—) ז	bavard *m*, niais *m*
תַּדְלוּחָה (201) נ	fange *f*, boue *f*
תִּדְלוּק (51) ז	plein *m* d'essence
תַּדְלוּקָה (201) נ	ravitaillement *m* en essence
תִּדְלֵק (459) פ"י	faire le plein d'essence
תַּדְמִית (17) נ (תבנית)	maquette *f*, modèle *m*
‖ (דמות)	apparence *f*, image *f*
פסיכ	illusion *f*
תַּדְמָן (97) ז	modelliste *m*
תַּדְעֵכָה (229) נ	extinction lente
תַּדְפִּיס (1) ז	tirage *m* à part
תִּדְפֵּס (459) פ"י	tirer à part
תֶּדֶר (166) ז פיס	fréquence *f*
תֶּדֶר גָּבוֹהַּ/נָמוּךְ	haute / basse fréquence
[תדר] הִתְדִּיר (499) פ"י	accomplir fréquemment
תַּדְרוּךְ (51) ז	directives *fpl*
תַּדְרִיג (1) ז צבא	échelonnement *m*
תַּדְרִיךְ (1) ז	instructions *fpl*, consignes *fpl*

תִּדְרֵךְ (459) פ"י — donner des instructions à
תֵּה (—) ז צמח — thé *m*, tisane *f*
מְסִבַּת־תֵּה נ — goûter *m*
תָּהָא ← תָּהָה
תִּהֵד (434) פ"י — faire résonner
תָּהָה (344) או תָּהָא (336) פ"ע — être stupéfait
תָּהָה וּבָהָה — être perplexe *ou* ahuri
‖ (הירהר) — s'interroger, avoir des doutes
תָּהָה עַל־קַנְקַן־פ' — sonder qn, voir à qui l'on a affaire
‖ הִתְהָה (509) פ"י — étonner, stupéfier
תֹּהוּ (—) ז — désert *m*, chaos *m*
תֹּהוּ וָבֹהוּ — désert et désolation, tohu-bohu *m*
עָלָה בַּתֹּהוּ — se terminer par un échec
‖ (הבל) — inanité *f*, vanité *f*, vide *m*
אֶפֶס וָתֹהוּ — néant et vanité
תְּהוּדָה (201) נ מוס — résonance *f*
תֵּבַת־תְּהוּדָה נ — caisse *f* de résonance
‖ בהש (הד) — écho *m*
תָּהוּי, תְּהוּיָה ת — consterné, perplexe
תְּהוּי (50) ז — étonnement *m*, stupéfaction *f*
תְּהוֹם (ר' ־מות) נ — gouffre *m*, abîme *m*
תְּהוֹם רַבָּה — les profondeurs *fpl* de l'Océan
‖ (מצולה) — entrailles *fpl* de la terre
מֵי־תְהוֹם ז"ר — eaux souterraines
בהש תְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה — oubli profond
הֶעֱלָה מִתְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה — sauver de l'oubli
‖ (זרם) — flots *mpl*
תָּהוּם, תְּהוּמָה ת — abyssal, insondable
תְּהוֹמִי, ־מִית ת — abyssal, insondable
תְּהוֹמִיּוּת (47, בלי ר') נ — profondeur *f* insondable
תְּהוּת (45) נ — regret *m*, repentir *m*
תְּהִיָּה (202) נ — étonnement *m*, perplexité *f*
תְּהִיָּה עַל־קַנְקַן־פ' — sondage *m* de la nature de qn
‖ (חרטה) — regret *m*, repentir *m*
תָּהֳלָה (—) נ — méfiance *f*, suspicion *f*
שָׂם תָּהֳלָה בְּ־ — se méfier de
תְּהִלָּה (208) נ — gloire *f*, louange *f*
שִׁיר־תְּהִלָּה ז — dithyrambe *m*
שְׁמוֹ יָצָא לִתְהִלָּה — il est devenu célèbre
‖ סֵפֶר־תְּהִלִּים ז — le livre des Psaumes
תַּהֲלוּכָה (201) נ — procession *f*, cortège *m*
‖ (אורח־חיים) — conduite *f*, comportement *m*
תַּהֲלוּמָה (201) נ — rixe *f*, bagarre *f*
תַּהֲלִיךְ (1) ז — processus *m*, développement *m*
תַּהֲלִיךְ־הַחֲשִׁיבָה — le cheminement de la pensée
תְּהִלִּילָה (201) נ מוס — psalmodie *f*
תְּהִלִּים ← תְּהִלָּה
תְּהַלֵּל (459) פ"י — psalmodier
תָּהַם (325) פ"ע — être béant
‖ הִתְהִים (502) פ"י (הוריד לתהום) — faire sombrer
(הפעיר תהום) — ouvrir un abîme
תַּהֲמוּלָה (201) נ — tumulte *m*, agitation *f*
תַּהְפּוּךְ (51) ז — fourberie *f*, tromperie *f*
תַּהְפּוּכָה (201) נ — fourberie *f*, tromperie *f*
לְשׁוֹן־תַּהְפּוּכוֹת נ — langage *m* versatile
‖ (שינוי) — changement *m*, reconversion *f*
תַּהְפּוּכוֹת־הַגּוֹרָל — les vicissitudes *fpl* du sort
תַּהְפּוּכָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — fourbe *n*
תּוּ תה"פ ארמית — plus, davantage
וְתוּ לָא — et pas plus
תָּו (88) ז — marque *f*, trait *m*, signe *m*
תָּו מִסְחָרִי — marque de fabrique
בהש תָּוֵי־הַפָּנִים — les traits du visage
‖ מוס — note *f*
תָּו שָׁלֵם — ronde *f*
חֲצִי־תָו ז — blanche *f*
רֶבַע־תָו ז — noire *f*
שְׁמִינִית־תָו נ — croche *f*
‖ (אות) — *taw* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
מֵאָלֶף עַד תָּו — depuis A jusqu'à Z
תּוֹאֲמוּת (45) נ — conformisme *m*
תּוֹאֲמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — conformiste *n*
תּוֹאֲנָה (209) נ — prétexte *m*
תּוֹבָלָה (222) נ — transport *m*
תּוֹבָלָה יַמִּית — messageries *fpl* maritimes
תּוֹבֵעַ, ־בַעַת (ר' ־בְעִים, ־בְעוֹת) ש — demandeur *n*
‖ משפט תּוֹבֵעַ כְּלָלִי — procureur général

תּוֹבְעָנָה (222) נ משפט plainte (en justice) *f*
תּוֹבְעָנִי, ־נִית ת exigeant
תּוֹבָר (91) ז passant (de ceinture) *m*
תּוֹבְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ boucle *f*, noeud coulant
תּוּגָה (201) נ chagrin *m*, tristesse *f*
תּוּגְיוֹן (—) ז chagrin *m*, tristesse *f*
תּוּגָר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש Turc *n*
תּוּגָרִי, ־רִית ת turc
תּוֹדָה (201) נ remerciement *m*, reconnaissance *f*
תּוֹדָה! merci!
תּוֹדָה רַבָּה! או רַב־תּוֹדוֹת! merci bien!
בְּתוֹדָה מֵרֹאשׁ en vous remerciant d'avance
תּוֹדָה לָאֵל Dieu merci
אֲסִיר־תּוֹדָה reconnaissant
זֶבַח־תּוֹדָה ז sacrifice *m* d'action de grâces
תּוֹדוֹת לְ־ grâce à
|| (°וידוי) aveu *m*, confession *f*
תּוֹדָעָה (222) נ conscience *f*
תּוֹדָעָה עַצְמִית connaissance *f* de soi
תַּת־תּוֹדָעָה subconscient *m*
תּוֹדָעָתִי, ־תִּית ת conscient
בִּלְתִּי־תּוֹדָעָתִי inconscient
תָּוָה (343) פ״י tracer, dessiner
|| נִתְוָה (406) פ״ע être tracé, être dessiné
|| תִּוָּה (447) פ״י tracer, dessiner, esquisser
|| הִתְוָה (512) פ״י (שירטט) tracer, dessiner
(תאר בקווים כלליים) esquisser, ébaucher
תְּוָהּ (ר׳ תְּוָהִים) ז crainte *f*, frayeur *f*
תְּוָהוּת (45) נ regret *m*, repentir *m*
תִּוּוּי (51) ז esquisse *f*, ébauche *f*, croquis *m*
תִּוּוּךְ (51) ז médiation *f*, courtage *m*, entremise *f*
דְּמֵי־תִּוּוּךְ ז״ר commission *f*, courtage
תִּוּוּל (51) ז pose *f* de barbelés
תּוֹחֶלֶת (255) נ attente *f*, espérance *f*
תּוֹחֶלֶת־חַיִּים espérance de vie
תָּוַי (תְּוֵי־, תָּוָיו; ר׳ תָּוִיִּים, תָּוַיֵּי־) ז tracé *m*
תּוּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח thuya *m*
תְּוִיָּה (202) נ levé (d'un plan) *m*
תַּוְיָן (ר׳ ־נִים) ז copiste *m* de musique

תָּוִית (17) נ étiquette *f*, label *m*
|| דקדוק particule *f*
תָּוֶךְ (162) ז (אמצע) milieu *m*, centre *m*
עַמּוּד־הַתָּוֶךְ ז pilier central, poutre *f* maîtresse
|| (פנים) intérieur *m*
תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ sincère, qui n'a rien à cacher
תּוֹךְ־תּוֹכוֹ son for intérieur
|| תּוֹךְ־ מ״י dans, à l'intérieur de
תּוֹךְ־חֹדֶשׁ dans un délai d'un mois
תּוֹךְ־כְּדֵי־דִבּוּר immédiatement
בְּתוֹךְ־ au mileu de, entre, parmi
בְּתוֹךְ־הַגַּן au milieu du jardin
בְּתוֹךְ־כָּךְ entre temps
מִתּוֹךְ־כָּךְ de ce fait, ainsi
מִתּוֹךְ שֶׁ־ puisque, étant donné que
|| תּוֹךְ־ תחילית inter, intra-
תּוֹךְ־וְרִידִי intraveineux
תַּוָּךְ (90) ז חשמל relais *m*
תִּוֵּךְ (433) פ״ע (פישר) s'entremettre
מסחר faire l'intermédiaire
(חצה) partager, diviser
|| הִתְוִיךְ (498) פ״י mettre d'accord, concilier
תּוֹכְבָּר (ר׳ ־רִים) ז מטבח agneau rôti
|| כהש (אדם גלוי־לב) homme sincère
תּוֹכָחָה (225) או תּוֹכַחַת (246) נ remontrance *f*, reproche *m*
אִישׁ־תּוֹכָחוֹת ז contradicteur *m*, rebelle *m*
תּוֹכֵחָה (233) נ châtiment *m*, punition *f*
תּוֹכַחְתִּי, ־תִּית ת moralisateur, prédicateur
תּוֹכִי, ־כִית ת intérieur, interne
תּוֹכִיּוּת (47, בלי ר׳) נ intériorité *f*, intimité *f*
תּוֹכִית (17) נ דקדוק infixe *m*
תּוֹכֵן (132) ז astronome *m*
תַּוְכָן (97) ז intermédiaire *m*, courtier *m*, médiateur *m*
תַּוְכָנוּת (46) נ médiation *f*, courtage *m*
תּוֹכְפָנִי, ־נִית ת répété, successif
תּוֹלָדָה (223) נ descendance *f*, postérité *f*
|| (תוצאה) résultat *m*, corollaire *m*
תּוֹלְדוֹת־הַטֻּמְאָה impuretés *fpl* secondaires

|| (מסקנה) — conclusion f, conséquence f
|| (טבע) הַתּוֹלָדָה — la nature
|| תּוֹלְדוֹת (נס׳ תּוֹלְדוֹת־) — histoire f
תּוֹלְדוֹת־יִשְׂרָאֵל — histoire d'Israel
תּוֹלְדוֹת־חַיִּים — biographie f
תּוֹלָדִי, ־דִית ת — historique
תּוֹלֶדֶת (252, בלי ר׳) נ — nature f
תּוֹלַדְתִּי, ־תִּית ת — historique
תּוֹלָל (91) ז — oppresseur m
תּוֹלָע (89) ז זואול — ver m
|| (אריג אדום) — étoffe cramoisie, pourpre f
תּוֹלָע או תּוֹלַעַת (248) נ — ver m, vermine f
תּוֹלַעַת־מֶשִׁי — ver à soie
תּוֹלַעַת־שָׁנִי — cochenille f, carmin m
|| (זחל) — chenille f, larve f, asticot m
|| בהש תּוֹלַעַת־אָדָם — loque humaine
תּוֹלַעַת־יַעֲקֹב — Jacob ce vermisseau
תּוֹלַעַת־סְפָרִים — rat m de bibliothèque
תּוֹלָעִי, ־עִית ת — vermiforme
תּוֹלַעֲנָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח — acajou m
תּוֹלַעְתִּי, ־תִּית ת — vermiculaire
תּוֹל״ר (ר׳ ־רִים) ז (= תּוֹתָח לְא־רֶתַע) צבא — canon m sans recul
°תּוֹמִים (= תְּאוֹמִים) ← תְּאוֹם
תּוֹמְכָה (ר׳ ־כוֹת) נ — étai m, pilier m
תָּוֶן (ר׳ תְּוָנִים) ז — chambre f, compartiment m
תּוּנִיסִי, ־סִית ת — tunisien
תּוּנִיסְיָה ש״פ נ (מדינה) — la Tunisie
תּוֹסֵס, ־סֶסֶת (ר׳ ־סְסִים, ־סְסוֹת) ת — effervescent
יַיִן תּוֹסֵס — vin pétillant
בהש אָדָם תּוֹסֵס — homme plein d'activité
חַיִּים תּוֹסְסִים — vie trépidante
תּוֹסָף (97) ז — additif m
תּוֹסֶפֶת (252) נ — supplément m, accompagnement n
תּוֹסֶפֶת־יֹקֶר — indemnité f de vie chère
|| תּוֹסָפוֹת — *Tossafoth* (gloses du Talmud) fpl
בַּעֲלֵי־הַתּוֹסָפוֹת ז״ר — les *Tossafistes* mpl
תּוֹסֶפְתָּא (—) נ — *Tossefta* (supplément de la *Michna*) f
תּוֹסֶפְתָּן (97) ז אנטום — appendice m

רפא דַּלֶּקֶת־הַתּוֹסֶפְתָּן נ — appendicite f
תּוֹעֵבָה (234) נ — horreur f, abomination f
סִפְרוּת־תּוֹעֵבָה נ — pornographie f
תּוֹעֶה, ־עָה ת — errant, vagabond
כַּדּוּר תּוֹעֶה — balle perdue
תּוֹעֵה־לֵבָב — à l'esprit égaré
|| תּוֹעָה (201) נ — erreur f, tromperie f, tort m
תּוֹעֵלָה (—) נ — utilité f
תּוֹעֶלֶת (253, ר׳ גם תּוֹעֲלִיּוֹת) נ — utilité f, bénéfice m
הֵפִיק תּוֹעֶלֶת — tirer profit, bénéficier
חֲסַר־תּוֹעֶלֶת — inutile
|| תּוֹעֲלִיּוֹת — leçons fpl de morale
תּוֹעַלְתִּי, ־תִּית ת — profitable, utilitaire
תּוֹעַלְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — utilitarisme m
תּוֹעַלְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — utilitariste n
תּוֹעַלְתָּנוּת (46) נ — utilitarisme m
תּוֹעַמְלָן, תּוֹעַמְלָנוּת ← תַּעַמְלָן, תַּעַמְלָנוּת
תּוֹעָפוֹת (נס׳ ־עֲפוֹת־) נ״ר — hauteur f, force f
°תּוֹעֲפוֹת־רְאֵם — la vigueur du buffle
הוֹן־תּוֹעָפוֹת ז — des sommes folles
תּוּפִין (1) ז — biscuit m
תּוּפִינִיָּה (202) נ — biscuiterie f
תּוֹפֶס (132) ז טכנ — chape f, anneau m
תּוֹפְסָנִי, ־נִית ת — agrippeur
תּוֹפֶסֶת (—) נ (משחק־ילדים) — chat perché
תּוֹפָעָה (222) נ — phénomène m, fait m
תּוֹפֵר, ־פֶרֶת (ר׳ ־פְרִים, ־פְרוֹת) ש — couturier n
תּוֹצָא (87) ז — effet m
תּוֹצָאָה (226) נ — conséquence f, résultat m
|| °(מקור) תּוֹצְאוֹת־חַיִּים — sources fpl de la vie
|| °(קצה) — extrémité f, limite f
תּוֹצָר (91) ז — produit m
תּוֹצַר־לְוַאי — sous-produit m
תּוֹצָר לְאֻמִּי — production nationale
תּוֹצֶרֶת (252) נ — production f
תּוֹצֶרֶת־חוּץ — fabriqué à l'étranger
תּוֹקֵעַ (ר׳ ־קְעִים) ז — sonneur (de trompette) m
דת בַּעַל־תּוֹקֵעַ ז — sonneur de *chofar*
תּוֹקְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — agresseur n
תּוֹקְפָנוּת (46) נ — agression f, agressivité f

תוקפני, ־נית ת	agressif
[תור] תר (378) פ"י	parcourir, explorer, visiter
תר את־האזור	parcourir la région
בהש תר אחרי־לבבו	suivre ses penchants
תר בחכמה	explorer par la réflexion
‖ (ריגל)	espionner
‖ תייר (451) פ"ע	faire du tourisme
‖ התיר (526) פ"י	parcourir, explorer
1. תור (21) ז (עידן)	époque *f*, ère *f*
תור־הזהב	l'âge *m* d'or
‖ (שורה)	rangée *f*, file *f*
עמד בתור	faire la queue
נדחק לראש־התור	passer avant son tour
הגיע תורו	c'est son tour
לפי־התור	à tour de rôle
רשימת־תור נ	liste *f* d'attente
‖ תורי־זהב	collier *m* de pièces d'or
2. תור (21) ז עוף	tourterelle *f*
3. תור (—) ז	forme *f*, aspect *m*
‖ בתור־	en tant que, en qualité de
תורא (—) ז ארמית	boeuf *m*
תורה (201) נ דת	la *Tora*, le Pentateuque
תורה שבכתב	loi écrite
תורה שבעל־פה	tradition orale
תורת־כהנים	le Lévitique
דברי־תורה ז"ר	propos *mpl* sur des sujets sacrés
דין־תורה	juridiction *f* rabbinique
ספר־תורה	rouleau *m* de la *Tora*
‖ (לימוד)	étude *f*
תורה לשמה	étude désintéressée
בן־תורה ז	érudit
שכח תורתו	oublier son savoir
בתורת־	en tant que
‖ (שיטה)	théorie *f*, système *m*, doctrine *f*
תורת־היחסות	théorie de la relativité
תורת־מרקס	marxisme *m*
תורת־ההגיון	logique *f*
תורת־החשבון	arithmétique *f*
תורת־הלשון	linguistique *f*
תורת־הנפש	psychologie *f*
תורי, ־רית ת (של־התורה)	de la *Tora*
‖ (עיוני)	théorique
תוריום (—) ז כימ	thorium *m*
תורכי, תורכיה ← טורקי, טורקיה	
תורם, ־רמת (ר' ־רמים, ־רמות) ש	donateur *n*
תורם־דם	donneur *m* de sang
תורמוס (ר' ־סים) ז צמח	lupin *m*
תורמית (17) נ	troupe *f*
תורן (97) ז	personne *f* de service
רופא תורן	médecin *m* de service
נשיא תורן (של־בית־משפט)	président *m* en exercice
תורנות (46) נ	tour *m* de rôle
לוח־תורנות ז	tableau *m* de service
1. תורני, ־נית ת (לפי־תור)	de service
2. תורני, ־נית ת (של־תורה)	relatif à la *Tora*
ספרות תורנית	littérature religieuse (juive)
‖ (מלומד)	érudit, savant
תורניות (47, בלי ר') נ	science religieuse
תורעמני, ־נית ת	réprobateur, grognon
תורעני, ־נית ת	bruyant, claironnant
תורשה (233) נ	hérédité *f*, atavisme *m*
תורשתי, ־תית ת	héréditaire, atavique
תורשתיות (47, בלי ר') נ	hérédité *f*, atavisme *m*
תושב (97) ז	habitant *m*, résident *m*
שגריר לא־תושב	ambassadeur non résident
גר תושב	étranger résident
דת גר תושב	étranger non-converti
תושבת (252) נ	habitante *f*, résidente *f*
‖ (בסיס)	base *f*, support *m*, châssis *m*
תושיה (202) נ (תבונה)	intelligence *f*, sagacité *f*, savoir-faire *m*
‖ (כושר־התמצאות)	présence *f* d'esprit, sang-froid *m*, résolution *f*
בעל־תושיה	homme de ressource, débrouillard *m*
עשה תושיה	réussir
תות (ר' ־תים) ז צמח	mûrier (arbre) *m*, mûre (fruit) *f*
תות־שדה	fraise *f*
תותב (91) ז טכנ	manchon *m*, fourreau *m*

תותב־מסב	coussinet *m*
תותב, ־תבת (ר׳ ־תבים, ־תבות) ת	inséré, rapporté
עין תותבת	oeil artificiel
יד/רגל תותבת	prothèse *f*
שן תותבת	fausse dent
שנים תותבות	dentier *m*
תותב (454) פ״י טכנ	baguer (une machine)
תותבן (97) ז	faiseur *m* de prothèses
תותו (457) פ״י	hachurer
תותוו (51) ז	hachures *fpl*
תותח (89) ז צבא	canon *m*
תותח נגד־טנקים	canon antichar
תותח־שדה	canon de campagne
תותחן (ר׳ ־נים) ז צבא	artilleur *m*, canonnier *m*
חיל־תותחנים ז	artillerie (arme) *f*
תותחנות (46) נ צבא	artillerie (science) *f*
תותיים (—) ז״ר צמח	moracées *fpl*
תותרן, תותרנות ← תתרן, תתרנות	
תזגיג (1) ז	émail *m*
‖ (של־השיניים)	cément *m*
תזה, תזיס ← תסיס	
תזוזה (201) נ	mouvement *m*, déplacement *m*
‖ בהש חלה תזוזה	il y a un léger progrès
תזונאי, ־נאית (ר׳ ־נאים, ־נאיות) ש	diététicien *n*
תזונה (201) נ	alimentation *f*
תזונתי, ־תית ת	alimentaire, nutritif
תזועה (201) נ	secousse *f*, trépidation *f*
1. תזז (301) פ״ע (חלף)	passer en rafale, siffler
‖ תזז (432) פ״ע	passer en rafale
2. [תזז] התז (529) פ״י (כרת)	couper, trancher
תזזי, ־זית ת	dément, fou
‖ תזזית נ או רוח תזזית	bourrasque *f*, rafale *f*
בהש (טירוף)	démence *f*, folie *f*
תזיז, תזיזה ת	dément, fou
תזיזה (201) נ	sifflement *m*
תזכיר (1) ז	mémoire *m*, note *f*, mémorandum *m*
תזכרת (256) נ	rappel *m*, aide-mémoire *m*
תזמון (51) ז	chronométrage *m*
תזמור (41) ז מוס	partition *f* pour orchestre
תזמור (51) ז מוס	orchestration *f*
תזמן (459 נ) פ״י	régler l'horaire, chronométrer
תזמנת (256) נ	synchronisme *m*
תזמר (459) פ״י מוס	orchestrer
תזמרת (256) נ מוס	orchestre *m*
תזמרתי, ־תית ת מוס	orchestral
תזנוניה (202) נ	promiscuité *f*, débauche *f*
תזנונים (41) ז״ר	prostitution *f*
תזנות (45, ר׳ ־נותים) נ	prostitution *f*, débauche *f*
תזקיף (1) ז בנק	rentrées (sur un compte) *fpl*
תזקיק (1) ז	produit distillé, distillat *m*
תזרחת (246) נ	lever (d'un astre) *m*, aurore *f*
תזריק (1) ז רפא	injection *f*, liquide injecté
תזרמת (256) נ	débit *m*
תזתוז (51) ז	frottement *m*, grincement *m*
תזתז (457) פ״ע	frotter, grincer
תחב (325) פ״י	enfoncer
עממי תחב אפו ל־	fourrer son nez dans
תחב סכין בגב־פ׳	poignarder qn dans le dos
‖ נתחב (397) פ״ע	s'enfoncer, être enfoncé
‖ התחיב (502) פ״י	enfoncer
תחבול (51) ז	ruse *f*, stratagème *m*
תחבול (51) ז	manoeuvre *f*, intrigue *f*
תחבולה (201) נ	ruse *f*, stratagème *m*
בעל־תחבולות	homme astucieux
תחבולני, ־נית ת	ingénieux, astucieux
תחבורה (201, בלי ר׳) נ	communication *f*
אמצעי־תחבורה ז״ר	moyens *mpl* de transport
קוי־תחבורה ז	lignes *fpl* de communication
תחביב (1) ז	passe-temps *m*, violon *m* d'Ingres
תחביבן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש	amateur *n*
תחביר (1) ז דקדוק	syntaxe *f*
תחבירי, ־רית ת דקדוק	syntaxique
תחבל (457) פ״י	user de stratagèmes
תחבלן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש	manœuvrier *n*
תחבלנות (46) נ	ingéniosité *f*, tactique *f*
תחבלני, ־נית ת	ingénieux, astucieux
תחברת (256) נ	liaison *f*, jonction *f*
תחבש (457) פ״י	panser (une plaie)

תַּחְבֹּשֶׁת (256) נ רפא — bandage *m*, pansement *m*
תַּחְבֹּשֶׁת חַמָּה — compresse chaude
תַּחְגָּה (208) נ — festival *m*
תַּחְדִּישׁ (1) ז — néologisme *m*
תָּחוּחַ, תְּחוּחָה ת — meuble (terre), friable
תִּחוּחַ (44, בלי ר') ז — ameublissement (du sol) *m*
תִּחוּל (50) ז צבא — amorçage (d'une fusée) *m*
תְּחוּלָה (201) נ — entrée *f* en vigueur, validité *f*
תְּחוּם (41) ז — limite *f*, zone *f*
תְּחוּם־בְּטִיחוּת — zone de sécurité
תְּחוּם־רְאִיָּה — champ visuel
תְּחוּם־שַׁבָּת — limite des déplacements autorisés le sabbat
תְּחוּם־הַמּוֹשָׁב ← מוֹשָׁב
צבא מִחוּץ לַתְּחוּם — interdit aux militaires
|| בהש — domaine *m*, sphère *f*, secteur *m*
תְּחוּם־הַכַּלְכָּלָה — le domaine économique
תִּחוּם (50) ז — délimitation *f*, démarcation *f*
תְּחוּשָׁה (201) נ פסיכ — sensation *f*
|| (הרגשה) — sentiment *m*, sensibilité *f*
תְּחוּשָׁתִי, ־תִית ת — sensoriel, sensible
תִּחְזוּק (51) ז — manutention *f*, entretien *m*
תַּחְזוּקָה (201) ז — entretien (d'un bâtiment *etc*) *m*
דְּמֵי־תַחְזוּקָה ז"ר — frais *mpl* d'entretien
תַּחֲזִית (17) נ — prévision *f*
תַּחֲזִית־מֶזֶג־אֲוִיר — prévision météorologique
|| פיס — spectre *m*
תִּחְזֵק (459) פ"י — entretenir (du matériel)
|| (תיגבר) — renforcer
תַּחְזֹרֶת (256) נ — reconstitution *f*, restauration *f*
תִּחֵחַ (332) פ"י — ameublir, effriter, émietter
|| נִתְחַח (402) פ"ע — être ameubli, s'effriter
|| תִּחַח (439) פ"י — ameublir, effriter
|| הִתְחִיחַ (504) פ"י — ameublir, effriter
תְּחִי (—) ז — renaissance *f*, renouvellement *m*
תְּחִיבָה (201) נ — enfoncement *m*, action *f* d'enfoncer
תְּחִיָּה (202) נ — renaissance *f*, résurrection *f*
שָׁב לִתְחִיָּה — ressusciter, renaître
תְּחִיַּת־הַמֵּתִים — résurrection des morts
בהש תְּקוּפַת־הַתְּחִיָּה — la Renaissance
תְּחִיַּת־הַלָּשׁוֹן־הָעִבְרִית — renaissance de l'hébreu
תְּחִיחָה (201) נ — ameublissement (du sol) *m*
תְּחִיחוּת (48) נ — friabilité *f*
תְּחִימָה (201) נ — délimitation *f*, démarcation *f*
תִּחְכּוּם (51) ז — sophistication *f*
תִּחְכֵּם (458) פ"י — sophistiquer
תַּחְכְּמוֹנִי (ר' ־נִים) ז — savant *m*, érudit *m*
|| (אקדמיה) — académie *f*
[תחל] הִתְחִיל (501) פ"י — commencer
הִתְחִיל לְדַבֵּר או מְדַבֵּר — commencer à parler
הִתְחִיל בְּמִצְוָה — entreprendre une bonne action
1. תָּחֵל (176) ז צבא — amorce *f*
2. תָּחֵל (—) ז — commencement *m*, début *m*
תִּחֵל (434) פ"י צבא — amorcer (une fusée)
תִּחְלֵב (459) פ"י — émulsionner
תְּחִלָּה (208) נ — commencement *m*, début *m*
מִתְּחִלָּה וְעַד־סוֹף — du début jusqu'à la fin
תְּחִלַּת־הַחָכְמָה שְׁתִיקָה — le silence est père de la sagesse
תְּחִלָּתוֹ בִּשְׁגָגָה וְסוֹפוֹ בְּזָדוֹן — d'abord par mégarde mais ensuite consciemment
|| תְּחִלָּה תה"פ — d'abord
בַּתְּחִלָּה — d'abord, au début
כְּבַתְּחִלָּה — comme autrefois
לְכַתְּחִלָּה — a priori, de propos délibéré
מִלְּכַתְּחִלָּה — dès le début
תַּחֲלוּא (41) ז — maladie *f*, infirmité *f*
תַּחֲלוּאָה (201) נ רפא — morbidité *f*
תַּחֲלוּאִי, ־אִית ת רפא — morbide, pathologique
תַּחְלוּף (51) — substitution *f*, renouvellement *m*
תַּחְלוּפָה (201) נ — changement *m*, renouvellement *m*
תְּחִלִּי, ־לִּית ת — initial
תַּחְלִיב (1) ז — émulsion *f*
תַּחְלִיף (1) ז — succédané *m*
תְּחִלִּית (ר' ־לִּיּוֹת) נ דקדוק — préfixe *m*
תִּחְלֵף (459) פ"י — substituer à, remplacer par
תָּחַם (325) פ"י — délimiter
|| נִתְחַם (397) פ"ע — être délimité

‖ תִּחֵם (434) פ״י — délimiter
‖ הִתְחִים (502) פ״י — délimiter
תַּחְמוּד (ר׳ ־דים או ־דות) ז — plaisir *m*, délice *m*
תַּחְמִיץ (1) ז — foin fermenté
מִגְדַּל־תַּחְמִיץ ז — silo *m*
‖ מטבח — marinade *f*
תַּחְמִישׁ (1) ז צבא — gargousse *f*
תַּחְמִישׁ־הַצָּתָה — cartouche *f* d'allumage
°תַּחְמָס (91) ז עוף — engoulevent *m*
תִּחְמֵץ (459) פ״י כימ — oxyder
תַּחְמֹצֶת (256) נ כימ — oxyde *m*
דּוּ־תַּחְמֹצֶת־הַפַּחְמָן — gaz *m* carbonique
תִּחְמֵשׁ (459) פ״י — approvisionner en munitions
תַּחְמֹשֶׁת (256) נ צבא — munitions *fpl*
תַּחְמֹשֶׁת חַיָּה — munitions à tir réel
תַּחְמֹשֶׁת אֲדִישָׁה — munitions à tir blanc
חֲגוֹרַת־תַּחְמֹשֶׁת נ — ceinturon *m* à cartouchières
תַּחַן (—) ז — supplication *f*
תַּחֲנַאי (61) ז — chef *m* de gare *ou* de station
תַּחֲנָה (209) נ — station *f*, poste *m*
תַּחֲנַת־אוֹטוֹבּוּסִים — arrêt *m* d'autobus
תַּחֲנַת־רַכֶּבֶת — gare *f*
תַּחֲנָה סוֹפִית — terminus *m*
תַּחֲנַת־מִשְׁטָרָה — poste de police
תַּחֲנַת־דֶּלֶק — poste d'essence
תַּחֲנַת־כֹּחַ — centrale *f* électrique
תַּחֲנַת־מִמְסָר — relais *m*
תַּחֲנַת־עֶזְרָה־רִאשׁוֹנָה — poste de secours
תַּחֲנַת־שִׁדּוּר — poste émetteur
חקל תַּחֲנַת־נִסְיוֹן — station expérimentale
תְּחִנָּה (208) נ (תפילה) — supplication *f*, oraison *f*
‖ (חנינה) — grâce *f*
תַּחֲנוּן (41) ז — supplication *f*, prière *f*
תַּחֲנוֹת (תַּחֲנוֹתַי וכו׳, בלי ר׳) נ — campement *m*
תִּחְפֵּשׂ (457) פ״י — déguiser
תַּחְפֹּשֶׂת (256) נ — déguisement *m*
נֶשֶׁף־תַּחְפּוֹשׂוֹת ז — bal masqué
תַּחֲצָה (209) נ — passage *m* pour piétons
תְּחִקָּה (208) נ — législation *f*
תַּחְקִיר (1) ז — enquête *f*, investigation *f*
תִּחְקֵר (459) פ״י — enquêter
תִּחֵר (434) פ״ע — faire concurrence, rivaliser
תַּחְרָא (—) נ — cuirasse *f*, armure *f*
תַּחֲרָה (209) נ (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
‖ (תחרות) — rivalité *f*, compétition *f*, concurrence *f*
תַּחְרָה (ר׳ ־רות) נ (סלסלה) — dentelle *f*
תַּחֲרָה (עת׳ יְתַחֲרָה) פ״ע — rivaliser
תַּחֲרוּת (45) נ — concurrence *f*, rivalité *f*, concours *m*
‖ ספורט — compétition *f*, match *m*
תַּחֲרוּת־גְּמָר — finale *f*
תַּחֲרוּתִי, ־תִית ת — concurrent, compétitif
תַּחְרִיט (1) ז — gravure *f*, eau-forte *f*
תַּחְרִיט־עֵץ — gravure sur bois
תַּחְרִים (ר׳ ־מִים) ז — dentelle *f*
תַּחֲרֹשֶׁת (256) נ — fabrication *f*
°תַּחַשׁ (152) ז זואול — dauphin *m*, lamantin *m*
תַּחְשֹׁבֶת (256) נ — pensée *f*, réflexion *f*
תַּחְשִׁיב (1) ז — calcul *m*, devis *m*
תַּחַת־ (290) מ״י — sous
תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם — en plein air
מִתַּחַת לְ־ — au-dessous de
חָמֵשׁ מַעֲלוֹת מִתַּחַת לָאֶפֶס — cinq degrés au-dessous de zéro
הוֹצִיא מִתַּחַת־יָדוֹ — fournir, accomplir, réaliser
‖ (במקום־) — à la place de, en échange de
עַיִן תַּחַת־עַיִן — œil pour œil
שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
‖ (בגלל) — à cause de
°תַּחַת כִּי — parce que
תַּחְתּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז — pétarade *f*
תַּחְתּוֹן, ־נָה ת — inférieur, bas
הַבַּיִת הַתַּחְתּוֹן — chambre basse (d'un parlement)
גַּן־הָעֵדֶן הַתַּחְתּוֹן — le paradis terrestre
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן — le milieu, la pègre
אִישׁ־הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן ז — truand *m*
גיאוגר הַגָּלִיל הַתַּחְתּוֹן — la Basse Galilée
‖ יָדוֹ עַל־הַתַּחְתּוֹנָה — avoir le dessous

|| תַּחְתּוֹנִים ז״ר (בני־אדם) habitants *mpl* de la terre
|| תַּחְתּוֹנִים ז״ר (לבנים) caleçon *m*, culotte (de femme) *f*
תַּחְתּוֹנִית (17) נ sous-vêtement féminin, combinaison *f*, jupon *m*
תִּחְתַּח (464) פ״ע pétarader
תַּחְתִּי, ־תִּית ת bas, profond
|| (מתחת לאדמה) souterrain
רַכֶּבֶת תַּחְתִּית chemin de fer souterrain, métro *m*
שְׁאוֹל תַּחְתִּית או תַּחְתִּיָּה les profondeurs *fpl* de la tombe
תַּחְתִּיָּה (—) נ fond *m*, abîme *m*
תַּחְתִּית (ר׳ תִּיּוֹת) נ (קרקעית) partie inférieure, bas (d'un objet) *m*, fond *m*
בְּתַחְתִּית־הָהָר au pied de la montagne
|| (צלחת) soucoupe *f*
תְּטוּלָה (201) נ חקל ponte (des poules *etc*) *f*
תַּטְפִּיס (1) ז cliché *m*
תִּיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ צמח renoncule *f*
תֵּיאוֹגוֹנְיָה (—) נ théogonie *f*
תֵּיאוֹדוֹלִיט (ר׳ ־טִים) ז théodolite *m*
תֵּיאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז théologien *m*
תֵּיאוֹלוֹגִי, ־גִית ת théologique
תֵּיאוֹלוֹגְיָה (202) נ théologie *f*
תֵּיאוֹסוֹפְיָה (202) נ théosophie *f*
תֵּיאוֹצֶנְטְרִי, ־רִית ת théocentrique
תֵּיאוֹקְרָטִי, ־טִית ת théocratique
תֵּיאוֹקְרָטְיָה (202) נ théocratie *f*
תֵּיאוֹרְבָּה (ר׳ ־בוֹת) נ מוס théorbe *m*
תֵּיאוֹרְיָה (202) נ théorie *f*
תֵּיאוֹרֵטִי, ־טִית ת théorique *f*
תֵּיאַטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז théâtre *m*
תֵּיאַטְרוֹנִי, ־נִית ת de théâtre
תֵּיאַטְרָלִי, ־לִית ת théâtral, spectaculaire
תֵּיאַטְרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ attitude théâtrale
תִּיֵּג (451) פ״י orner de fioritures, étiqueter
תְּיוּבְתָּא (ר׳ ־תוֹת) נ ארמית objection *f*
תִּיּוּג (51) ז ornementation (de lettres) *f*, étiquetage *m*
תִּיּוּל (51) ז pose *f* de fils de fer
תְּיוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ (תאומה) soeur jumelle
|| צמח feuille géminée
תֵּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז théière *f*
תִּיּוּק (51) ז classement (dans des dossiers) *m*
תִּיּוּר (51) ז tourisme *m*
תִּיכוֹן, ־נָה ת moyen, intermédiaire
בֵּית־סֵפֶר תִּיכוֹן école *f* secondaire, lycée *m*
|| גיאוגר הַיָּם הַתִּיכוֹן la Méditerranée
הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן le Moyen Orient
תִּיכוֹנִי, ־נִית ת secondaire, moyen
הַשְׂכָּלָה תִּיכוֹנִית formation *f* secondaire
תַּיִל (161) ז fil *m* de fer
תַּיִל דוֹקְרָנִי fil de fer barbelé
גֶּדֶר־תַּיִל נ réseau *m* de barbelés
תִּיֵּל (451) פ״י poser des fils de fer
תִּימוֹרָה (ר׳ ־רוֹת או ־רִים) נ palme *f*, palmette *f*
|| (עמוד) colonne *f*
תֵּימָן (—) ז (דרום) sud *m*
|| ש״פ נ (מדינה) le Yémen
תֵּימָנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש Yéménite *n*
תִּימָרָה (226) נ colonne *f*
תִּימְרוֹת־עָשָׁן volutes *fpl* de fumée
תִּימֹרֶת (256) נ colonne *f*, taille élancée
תִּינוֹק (22) ז (פעוט) nourrisson *m*, bébé *m*, poupon *m*
|| (ילד) enfant *m*
תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית־רַבָּן écoliers *mpl*
תִּינוֹקִי, ־קִית ת enfantin, infantile
תִּינוֹקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ conduite enfantine, infantilisme *m*, puérilité *f*
תִּינֹקֶת (256) נ (פעוטה) pouponne *f*
|| (ילדה) enfant *f*, petite fille
תִּיק־(1) ז (נרתיק) étui *m*, gaine *f*
|| (ילקוט) cartable *m*, portefeuille *m*, serviette *f*, trousse *f*, sacoche *f*
שַׂר ז בְּלִי־תִּיק ministre *m* sans portefeuille
|| (עטיפת־כרטון) dossier *m*, classeur *m*
תִּיק אִישִׁי dossier personnel
סָגַר תִּיק (במשטרה) classer un dossier
|| טכנ moufle *f*

תַּיָּק (90) ז	employé chargé des dossiers
תִּיֵּק (451) פ"י	classer (dans des dossiers)
תֵּיקוּ (—) פ"ע ארמית	la question reste entière
הִשְׁאִיר או הִנִּיחַ בְּתֵיקוּ	laisser en suspens
‖ ספורט	match nul
(בשחמט)	pat
תִּיקִיָּה (202) נ	casier (pour dossiers) *m*
תִּיקְיוֹן (ר' ־נִים) ז	enregistrement (bureau) *m*
תִּיקִית (ר' ־קִיּוֹת) נ	sachet *m*
תִּיקָן (97) ז חרק	blatte *f*, cancrelat *m*
תִּיר (—) ת ארמית	éveillé, réveillé
תִּיר וְלָא־תִּיר	à moitié réveillé
תַּיָּר, תַּיֶּרֶת (ר' תַּיָּרִים, ־רוֹת) ש	touriste *n*
תֵּיר ← [תור]	
תִּירָה (201) נ פיס	balayage *m*
תִּירוֹשׁ (21, בלי ר') ז	vin nouveau, moût *m*
תַּיָּרוּת (46, בלי ר') נ	tourisme *m*
תַּיָּרִי, ־רִית ת	touristique
תַּיְרָנוּת (46) נ	curiosité *f*, investigation *f*
תַּיְרָנִי, ־נִית ת	curieux, fureteur
תִּירָס (—) ז צמח	maïs *m*
תַּיִשׁ (161) ז	bouc *m*
עממי זְקַן־תַּיִשׁ ז	barbiche *f*
תַּיְשׁוּת או תַּיְשָׁנוּת (46) נ	entêtement *m*, caprice *m*
תַּיְשָׁנִי, ־נִית ת	entêté, capricieux
תֵּיתֵי (—) פ"ע ארמית	cela est dû
תֵּיתֵי לָךְ	merci à toi
תֵּיתֵי לִי	j'ai du mérite, je me félicite
מֵהֵיכָא תֵּיתֵי	tant mieux
תָּךְ (53) ז	point (de couture) *m*
תֹּךְ (144, ר' תְּכָכִים, תְּכָכֵי־) ז	fourberie *f*
אִישׁ־תְּכָכִים ז	intrigant *m*
תַּכְבֹּסֶת (256) נ	lessive *f*
תֵּכָה (208) נ	petite table
תִּכָּה (447) פ"י	vaincre, soumettre
תְּכוֹל (21, בלי ר') ז	azur *m*, bleu clair
תְּכוּלָה (201) נ	contenance *f*, capacité *f*, teneur *f*
‖ (מה שיש בתוך)	contenu *m*
תִּכְוֵן (459) פ"י	orienter

תֻּכּוֹן (ר' ־נִים) ז עוף	petit perroquet
1. תְּכוּנָה (201) נ (אופי)	qualité *f*, caractère *m*
תְּכוּנָה שְׁלִילִית	défaut *m*
תְּכוּנוֹת נִקְנוֹת	qualités acquises
תְּכוּנוֹת מְלֵדָה	qualités innées
2. תְּכוּנָה (201) נ (הכנה)	préparatifs *mpl*
3. תְּכוּנָה (—) נ (מדע־הכוכבים)	astronomie *f*
תְּכוּנָתִי, ־תִית ת	caractéristique
תָּכוּף, תְּכוּפָה ת	fréquent
בִּקּוּרִים תְּכוּפִים	visites fréquentes
‖ תְּכוּפוֹת תה"פ	fréquemment
תֻּכִּי (ר' ־כִּיִּים) ז עוף	perroquet *m*
תְּכִינָה (201) נ	planification *f*
תְּכִיפָה (201) נ	action consécutive, suite *f*
‖ (תפר)	point (de couture) *m*
תְּכִיפוּת (48) נ	fréquence *f*, succession *f*
תְּכָכִים ← תֹּךְ	
תַּכְכָן (97) ז	intrigant *m*
תַּכְכָנוּת (46) נ	intrigues *fpl*, machinations *fpl*
תָּכַל (305) פ"ע	être bleu clair
‖ הִתְכִּיל (499) פ"י	azurer, bleuir
פ"ע	être bleu clair
תָּכֹל, תְּכֻלָּה ת	azur, bleu clair
תֶּכֶל (—) ז או תִּכְלָה (207) נ	limite *f*, fin *f*
‖ (דבר מוגבל)	achèvement *m*, dessein *m*, intention *f*
תַּכְלִי, ־לִית ת	final
סִבָּה תַּכְלִית	cause finale
תַּכְלִיל (1) ז מוס	partition *f*
‖ (בספרנות)	collation *f*
תַּכְלִילִי, ־לִית ת	azur, bleu clair
תַּכְלִית (17) נ (גבול)	limite *f*, fin *f*
בְּלִי־תַּכְלִית	sans limite, infini
‖ (מטרה)	but *m*, objet *m*
נְדַבֵּר עַל־תַּכְלִית	parlons de manière concrète
‖ (הישג ממשי)	résultat concret, avantage positif
‖ (שיא)	le plus haut degré, comble *m*
תַּכְלִית־הַטִּפְּשׁוּת	le comble de la bêtise
זֶה פָּשׁוּט בְּתַכְלִית	c'est extrêmement simple

תַּכְלִיתִי, ־תִית ת	efficace, intentionnel, pratique
רַב־תַּכְלִיתִי	polyvalent
תַּכְלִיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	efficacité *f*
‖ (בפילוסופיה)	téléologie *f*, finalisme *m*
תַּכְלִיתָן (97) ז	homme *m* pratique
תַּכְלִיתָנוּת (46) נ	esprit *m* pratique
תַּכַלְכַּל, ־כַּלָּה ת	bleuâtre
תַּכַלְכַּלּוּת (47) נ	teinte *f* bleuâtre
תְּכֵלֶת (תְּכֶלְתּוֹ; בלי ר׳) נ	azur *m*, bleu clair
טַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ תְּכֵלֶת	modèle *m* de perfection
תְּכֶלְתִּי, ־תִּית ת	azur, bleu clair
תָּכַן (302 ג) פ״י (בדק)	sonder, évaluer
(תיכנן)	projeter, faire le plan de
‖ נִתְכַּן (389 ג) פ״ע (נבדק)	être sondé *ou* évalué
(תוכנן)	être projeté, être conçu
(היה מתאים)	être convenable, être juste
הַדְרָכַי לֹא יִתָּכֵן?	ma conduite n'est-elle pas droite?
(היה אפשרי)	être possible
יִתָּכֵן שֶׁ־	il se peut que
הֲיִתָּכֵן?	est-ce possible?
לֹא יִתָּכֵן	cela ne se peut pas
‖ תִּכֵּן (433 ג) פ״י (מדד)	mesurer, évaluer
(תכנן)	planifier, combiner
תֶּכֶן (166) ז	plan *m*, projet *m*
תֹּכֶן (191) ז (מידה)	mesure *f*, quantité *f*
תֹּכֶן־הָעִנְיָנִים	table *f* des matières, sommaire *m*
‖ (מהות)	contenu *m*, substance *f*
נְטוּל־תֹּכֶן	dépourvu de signification
הִתְרוֹקֵן מִתָּכְנוֹ	perdre sa signification
תַּכָּן (90) ז	planificateur *m*
תָּכְנָה (207) נ	logiciel *m*
תִּכְנוּן (51) ז	planification *f*, organisation *f*
תִּכְנוּן־עָרִים	urbanisme *m*
תִּכְנוּת (51, ר׳ ־תים) ז (במחשב)	programmation *f*
תָּכְנִי, ־נִית ת	objectif, substantiel
תָּכְנִיָּה (202) נ	programme (d'une représentation) *m*
תָּכְנִית (17) נ	plan *m*, programme *m*
תָּכְנִית־אָב	plan de base, schéma-directeur *m*
תָּכְנִית־לִמּוּדִים	programme d'études
תָּכְנִית־פְּעֻלָּה	plan d'action
עָרַךְ תָּכְנִית	dresser un programme
תָּכְנִיתִי, ־תִית ת	conçu selon un plan, planifié
מוּסִיקָה תָּכְנִיתִית	musique descriptive
תָּכְנִיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	planification *f*
תָּכְנִיתָן (94) ז	programmateur *m*
תִּכְנֵן (459 ג) פ״י	planifier, organiser
תִּכְנֵת (459 ת) פ״י (במחשב)	programmer
תַּכְסִיס (1) ז	manoeuvre *f*, stratagème *m*
תַּכְסִיסֵי־קְרָב	tactique *f*
תַּכְסִיסִי, ־סִית ת	tactique
תַּכְסִיסָן (97) ז	tacticien *n*, manoeuvrier *m*
תַּכְסִיסָנוּת (46) נ	tactique *f*
תִּכְסֵס (459) פ״ע	manoeuvrer
תָּכַף (302) פ״י	faire succéder
(תפר)	coudre ensemble
‖ פ״ע (בא ברציפות)	se succéder rapidement
תָּכְפוּ יְדִיעוֹת	les nouvelles se succédaient
‖ נִתְכַּף (389) פ״ע	devenir fréquent
‖ תִּכֵּף (433) פ״י	rendre plus fréquent
‖ הִתְכִּיף (499) פ״י	rendre plus fréquent
פ״ע	devenir fréquent, se succéder
תֶּכֶף (165) ז פיס	fréquence *f*
תֵּכֶף תה״פ	aussitôt, tout de suite
תֵּכֶף וּמִיָּד	immédiatement
תַּכְפִּיל (1) ז	multiple *m*, double *m*
תַּכְרִיךְ (1) ז (מעטה)	couverture *f*, houppelande *f*
‖ (צרור)	paquet *m*, liasse *f*
‖ תַּכְרִיכִים ז״ר	vêtements *mpl* mortuaires, linceul *m*
תַּכְשִׁיט (1) ז	bijou *m*, parure *f*
‖ עממי (ילד שובב)	garnement *m*
תַּכְשִׁיטָן (97) ז	bijoutier *m*
תַּכְשִׁיטָנוּת (45) נ	gemmologie *f*
תַּכְשִׁיר (1) ז	préparation (de laboratoire) *f*
תַּכְשִׁיר רְפוּאִי	préparation pharmaceutique
תִּכְתֹּבֶת (256) נ	correspondance (par lettres) *f*

תִּכְתּוּךְ (51) ז — bouillonnement *m*
תַּכְתִּיב (1) ז — dictée *f*
‖ בהש (פקודה) — diktat *m*, ordre imposé
תִּכְתֹּשֶׁת (256) נ — mêlée *f*, corps-à-corps *m*
תֵּל (114) ז (גבעה) — monticule *m*, tertre *m*, tumulus *m*
עוֹמֵד עַל־תִּלּוֹ — solidement établi
תֵּל־עוֹלָם — ruines perpétuelles
‖ צבא תֵּל־חָזֶה — parapet *m*
תֵּל־גַּב — parados *m*
‖ (ערימה) — tas *m*, monceau *m*
בהש תִּלֵּי־תִלִּים שֶׁל־ — profusion *f* de
תְּלָאָה (212) נ — malheur *m*, tribulation *f*
תַּלְאוּב (—) ז — chaleur *f*, sécheresse *f*
תַּלְאוּבָה (201) נ (חום לוהט) — chaleur *f* torride
‖ בהש — difficulté *f*, peine *f*, tourment *m*
תְּלַאי (61) ז — boucle (pour suspendre) *f*, anse *f*
תַּלְבִּיד (1) ז — contreplaqué *m*
תִּלְבֹּשֶׁת (256) נ — vêtement *m*, costume *m*
תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה — uniforme *m*
תִּלְבֹּשֶׁת חֲגִיגִית — tenue *f* de gala
תְּלַג (—) ז ארמית — neige *f*
תָּלָה (342) פ״י — pendre, suspendre
בהש תָּלָה עַצְמוֹ בְּאִילָן גָּדוֹל — se référer à une autorité reconnue
תָּלָה עֵינָיו לְ־ — lever les yeux vers
‖ (ייחס) — attribuer, imputer
תָּלָה הָאַשְׁמָה בְּ־ — imputer la faute à
תָּלָה הַקּוֹלָר בְּצַוַּאר־פְּ׳ — rejeter la responsabilité sur qn
תָּלָה תִּקְווֹת בְּ־ — fonder des espoirs sur
‖ (הניח בספק) — laisser en suspens
‖ פ״ע — pendre (*v. intr.*), être suspendu
‖ נִתְלָה (406) פ״ע — être pendu *ou* suspendu
(נאחז) נִתְלָה בְּ־ — s'accrocher à
(נדחה) — bénéficier d'un sursis
‖ תִּלָּה (447) פ״י — pendre, suspendre
בהש תִּלָּה בַּעֲקֵבוֹ — marcher en se dandinant
(עיכב) — différer, suspendre
‖ הִתְלָה (512) פ״י — différer, suspendre
תָּלוּא, תְּלוּאָה ת — pendu, suspendu
תָּלוּא מִנֶּגֶד — précaire, en suspens
תָּלוּי, תְּלוּיָה ת — pendu, suspendu
גֶּשֶׁר תָּלוּי — pont suspendu
תָּלוּי עַל־בְּלִימָה — suspendu au-dessus du néant, irréel
בהש תָּלוּי בָּאֲוִיר — en l'air, sans réalité
תָּלוּי בְּשַׂעֲרָה — suspendu à un cheveu
עֵינָיו תְּלוּיוֹת בִּפְ׳ — fonder son espoir sur qn
‖ (קשור) תָּלוּי בְּ־ — dépendant de
הַדָּבָר תָּלוּי בְּךָ — cela dépend de toi
אַהֲבָה הַתְּלוּיָה בְדָבָר — amour intéressé
מִצְוָה הַתְּלוּיָה בָּאָרֶץ — précepte relatif à la terre
הַכֹּל תָּלוּי בְּמַזָּל — tout dépend de la chance
תָּלוּי זֶה בָּזֶה — interdépendant
בִּלְתִּי־תָּלוּי — indépendant
‖ (מוטל בספק) — en suspens, douteux
הָעִנְיָן תָּלוּי וְעוֹמֵד — l'affaire reste en suspens
‖ הַתָּלוּי ז — le Crucifié (Jésus)
תְּלוּי (23) ז — patte *f*, crochet *m* de suspension
תִּלּוּי (51) ז — élévation *f*, relèvement *m*
בְּתִלּוּי־רֹאשׁ — en relevant la tête
תְּלוּל (41) ז — monticule *m*, butte *f*
תָּלוּל, תְּלוּלָה ת — escarpé, raide, abrupt
בהש עֲלִיָּה תְּלוּלָה בַּמְּחִירִים — hausse verticale des prix
‖ (מבוצר) — fortifié
תִּלּוּל (51) ז — remblayage *m*
‖ חקל — buttage *m*
‖ בְּתִלּוּל־בִּרְכַּיִם — en relevant les genoux
תְּלוּלִית (17) נ — monticule *m*, butte *f*
תִּלּוּם (51) ז חקל — labour *m*, sillonnage *m*
תְּלוּן (21) ז — monticule *m*
תְּלוּנָה (201) נ — réclamation *f*, plainte *f*
הגיש תְּלוּנָה — déposer une plainte
תָּלוּעַ, תְּלוּעָה ת — véreux, rongé des vers
תִּלּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — enlèvement *m* des vers
תִּלּוּשׁ (41) ז — touffe *f*
תִּלּוּשׁ שֶׁל־צֶמֶר — touffe de laine
‖ (חלק של־כרטיס) — coupon *m*, talon *m*
פִּנְקַס־תִּלּוּשִׁים ז — carnet *m* de tickets

תלוש־משכורת	feuille *f* de paie
תלוש, תלושה ת (פרי)	arraché, cueilli
(דף)	arraché, détaché
בהש (מנותק)	détaché, éloigné
תלוש מן־המציאות	détaché de la réalité
תלוש (51) ז	arrachage *m*, déracinement *m*
תלות (45, בלי ר') נ	dépendance *f*
תלות הדדית	interdépendance *f*
אי־תלות	indépendance *f*
תלי (5) ז (תיק לחיצים)	carquois *m*
‖ (קולב)	porte-manteau *m*
‖ אסטר	le Dragon (constellation)
תליא (—) ת ארמית	dépendant
הא בהא תליא	l'un dépend de l'autre
תליה (202) נ	suspension *f*
תלית־תמונה על־הקיר	suspension d'un tableau au mur
‖ (של־נידון למוות)	pendaison *f*
עץ־ (או עמוד־) התליה ז	potence *f*
תליום (—) ז כימ	thallium *m*
תליון (21) ז	médaillon *m*, pendentif *m*
תליות (47, בלי ר') נ	dépendance *f*
תלילות (48) נ	escarpement *m*
תליין (97) ז	bourreau *m*
תליינות (46) נ	fonction *f* de bourreau
תליסר ש"מ ארמית	treize
תליש (15, בלי ר') ז חקל	cueillaison *f*, cueillette *f*
תליש, תלישה ת	détachable
תלישא (—) נ	*telicha* (neume) *f*
תלישה (201) נ	arrachage *m*
תלישת־דף	arrachage d'une page
תלישת־הפשתה	cueillette *f* du lin
תלישות (48) נ	détachement *m*
בהש תלישות רוחנית	déracinement spirituel
תלכיד (1) ז	concrétion *f*
‖ גיאול	conglomérat *m*, agrégat *m*
1. תלל (304) פ"י	entasser, amonceler
‖ נתלל (388) פ"ע	être entassé, être amoncelé
‖ תלל (433) פ"י	entasser, amonceler, butter
‖ התליל (498) פ"י	élever, hausser
פ"ע	s'élever, se dresser
2. [תלל] התל (529) פ"י (ב־)	se moquer
תללה (215) נ טכנ	déversoir *m*, glissière *f*
תלם (304) פ"י חקל	labourer, creuser des sillons
‖ נתלם (388) פ"ע	être labouré, être sillonné
‖ תלם (433) פ"י	labourer, creuser des sillons
‖ התלים (498) פ"י	labourer
תלם (176) ז חקל	sillon *m*
תלמי־רביעה	sillons creusés avant la pluie
‖ בהש הלך בתלם	suivre les sentiers battus
תלם (90) ז	laboureur *m*
תלמוד (51) ז (לימוד)	étude *f*
תלמוד־תורה	étude de la *Tora*
תלמוד לומר	l'étude du texte nous amène à dire
‖ (תורה שבעל־פה)	Talmud *m*
התלמוד הבבלי	le Talmud de Babylone
התלמוד הירושלמי	le Talmud de Jérusalem
תלמודאי (61) ז	talmudiste *m*
תלמודי, ־דית ת	talmudique
‖ תלמודי ז	talmudiste *m*
תלמודיות (47, בלי ר') נ	science *f* talmudique
תלמי ש"פ ז	Ptolémée *m*
תלמי (ר' ־מיות) נ	fossé *m*, caniveau *m*
תלמיד, ־דה ש	élève *n*, disciple *n*, écolier *n*
(באוניברסיטה)	étudiant *n*
‖ תלמיד־חכם (ר' תלמידי־חכמים) ז	savant *m*
תלמית (ר' ־מיות) נ	petit sillon
תלע (439) פ"י (הוציא תולעים)	enlever les vers, écheniller
‖ (צבע באדום)	teindre en rouge, vermillonner
‖ התליע (504) פ"ע	être plein de vers
(נבט)	germer, bourgeonner
תלעת (—) נ רפא	helminthiase *f*
תלפיות (—) נ"ר	donjon *m*, forteresse *f*
בנוי לתלפיות	construit magnifiquement
בהש תל־תלפיות ז	place forte, citadelle *f*
תלקיט (1) ז	conglomérat *m*
‖ (ילקוט מאמרי עיתונות)	digest *m*
תלש (304) פ"י (צמח)	arracher, cueillir
תלש דף	arracher une feuille

תְּלַשׁ שַׂעֲרוֹתָיו — s'arracher les cheveux
|| נִתְלַשׁ (388) פ"ע — être arraché, être coupé
בהש נִתְלַשׁ מִמְּקוֹמוֹ — être déraciné
|| תִּלֵּשׁ (433) פ"י — arracher
תְּלָת ש"מ ארמית — trois
תְּלַת־אוֹפַן ז — tricycle *m*
תְּלַת־מְמַדִּי — à trois dimensions, tridimensionnel
תְּלַת־חָדְשִׁי — trimestriel
תְּלַת־שְׁנָתִי — triennal
מתמט תְּלַת־אֵיבָר ז — trinôme *m*
1. תַּלְתּוּל (51) ז (של־שיער) — ondulation *f*
2. תַּלְתּוּל (51) ז (יבלת) — caroncule *f*
1. תַּלְתַּל (53) ז (שיער) — boucle (de cheveux) *f*
|| (של תיל) — rouleau *m* de fil de fer barbelé
2. תַּלְתַּל (53) ז (ערימה) — tas *m*, monceau *m*
תִּלְתֵּל (457) פ"י — boucler, friser, onduler
תַּלְתַּלּוֹן (21) ז — petite boucle (de cheveux), bouclette *f*
תִּלְתָּן (91) ז צמח — trèfle *m*
תִּלְתָּנִי, ־נִית ת צמח — trilobé
תַּם ← [תמם]
תָּם, תַּמָּה ת — innocent, simple, naïf, pur
|| (שלם) — parfait, intègre
תָּם וְיָשָׁר — simple et droit
שְׁאֵלַת־תָּם נ — question naïve
כְּתִיבָה תַּמָּה — calligraphie *f*
יוֹנָתִי תַמָּתִי — ma pure colombe
שׁוֹר תָּם — taureau inoffensif
תֹּם (144) ז (יושר) — droiture *f*, honnêteté *f*
תֹּם־לֵב — innocence *f*
לְתֻמּוֹ או לְפִי־תֻמּוֹ — de bonne foi
בְּעֶצֶם־תֻּמּוֹ — dans toute sa pureté
|| (סיום) — intégrité *f*, achèvement *m*
עַד־תֹּם, עַד־תֻּמּוֹ — jusqu'au bout
בְּתֹם־ — à la fin de
|| תֻּמִּים ← אוּרִים וְתֻמִּים
תֶּמֶד (88, בלי ר') ז — hydromel *m*, piquette *f*
1. תָּמַד (304) פ"ע (עשה תמיד) — faire constamment
|| נִתְמַד (388) פ"ע — se continuer, se perpétuer

|| הִתְמִיד (498) פ"י — être assidu, persévérer
הִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ — persévérer dans ses études
2. תָּמַד (433) פ"י (הכין תמד) — tremper, délayer
תָּמַהּ (334) פ"ע — s'étonner, être surpris
(הטיל ספק) — avoir des doutes
תָּמַהּ מִן־ — s'étonner de
|| נִתְמַהּ (402) פ"ע — être stupéfait
|| תִּמֵּהַּ (439) פ"י — étonner, surprendre
|| הִתַּמֵּהַּ (477) פ"ע — s'étonner, être surpris
|| הִתְמִיהַּ (504) פ"י — étonner, stupéfier
פ"ע — s'étonner, être stupéfait
תָּמֵהַּ, תְּמֵהָה ת — étonné, surpris, stupéfait
תָּמֵהַּ אֲנִי או תְּמֵהַנִי — je me demande
תִּמָּהוֹן (184) ז — étonnement *m*, stupeur *f*
אֵין בָּזֶה מִן־הַתֵּמַהּ — ce n'est pas étonnant
מַה־תֵּמַהּ? — quoi d'étonnant?
תֻּמָּה (208) נ — innocence *f*, honnêteté *f*
תֻּמַּת־יְשָׁרִים — la probité des justes
תִּמְהַאי, ־הָאִית (ר' ־הָאִים, ־הָאִיּוֹת) ש — personnage *m* bizarre, original *m*, excentrique *m*
תִּמָּהוֹן (38) ז — étonnement *m*, surprise *f*
תִּמְהוֹן־לֵבָב — stupeur *f*, consternation *f*
לְתִמְהוֹנִי — à mon étonnement
מֻכֵּה־תִמָּהוֹן — stupéfait, frappé de stupeur
תִּמְהוֹנוּת (48) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
תִּמְהוֹנִי, ־נִית ת — excentrique, bizarre, étrange
תְּמוּגָה (201) נ רפא — accalmie *f*, relâchement (d'une maladie) *m*
תָּמוּהַּ, תְּמוּהָה ת — étonnant, suprenant, étrange
תְּמוּהָה (201) נ — phénomène étonnant, énigme *f*
תַּמּוּז (—) ז — *Tammouz* (10e mois de l'année juive: juin / juillet) *m*
תְּקוּפַת־תַּמּוּז נ — solstice *m* d'été
תָּמוּז, ־זָה ת — dépourvu de cils
תְּמוּטָה (201) נ — effondrement *m*
תָּמוּךְ, תְּמוּכָה ת — appuyé, soutenu, étayé
תָּמוּךְ (51) ז — appui *m*, étayage *m*
|| תְּמוּכִים ז"ר — soutien (moral) *m*
תְּמוּכָה (201) נ — étai *m*, étançon *m*
תְּמוֹל (21) ז — veille *f*, jour précédent, passé *m*
|| תְּמוֹל תה"פ — hier

תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — auparavant, précédemment
מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — depuis longtemps, antérieurement
תְּמוֹלִי, ־לִית ת — d'hier
תְּמוּנָה (201) נ — image *f*, tableau *m*, portrait *m*
תְּמוּנָה מְשֻׁבֶּצֶת — photomontage *m*
נִמְצָא בַּתְּמוּנָה — être au courant
‖ (בדרמה) — scène *f*
תְּמוּנוֹן (21) ז — album *m*
תְּמוּנִי, ־נִית או תְּמוּנָתִי, ־תִית ת — pittoresque
תְּמוּנָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — pittoresque *m*
תְּמוּר־ מ"י — à la place de, en échange de
תָּמוּר, תְּמוּרָה ת — élancé, svelte
תִּמּוּר (51) ז — montée *f*, ascension *f*, lever *m*
תְּמוּרָה (201) נ — remplacement *m*, substitution *f*, échange *m*
מִי יָבִיא תְּמוּרָתוֹ? — comment le remplacer?
לַכֹּל יֵשׁ תְּמוּרָה — rien n'est irremplaçable
תְּמוּרַת־ — en échange de
‖ (מחיר) — prix *m*, compensation *f*
‖ (שינוי) — changement *m*, mutation *f*
‖ דקדוק — apposition *f*
תַּמּוּת (47) נ (שלמות) — intégrité *f*, perfection *f*
‖ (יושר) — simplicité *f*, honnêteté *f*
תְּמוּתָה (201) נ — mortalité *f*
בֶּן־ (נ' בַּת־) תְּמוּתָה — mortel
‖ (בסטטיסטיקה) — taux *m* de mortalité
תִּמְזֹגֶת (256) נ — tempérament *m*, constitution *f*
תַּמְזִיג (1) ז כים — composé *m*
תַּמְחוּי (23) ז (קערה) — marmite *f*, gamelle *f*
‖ (מטבח זול) — soupe *f* populaire
‖ (בעגלה) — coffre (d'une voiture) *m*
תַּמְחוּת (—) נ — poussière *f*
תַּמְחִיז (1) ז — adaptation *f* à la scène
תַּמְחִיזָן (97) ז — adaptateur *m* à la scène
תַּמְחִיר (1) ז — calcul *m* du prix
תַּמְחִירָן (97) ז — calculateur *m* de prix
תַּמְחִית (17) נ — expertise *f*
תֶּמֶט (166) ז — effondrement *m*, dépression *f*
תָּמִיד (15) ז (קביעות) — permanence *f*
כְּתָמִידוֹ — selon son habitude
אֵשׁ־תָּמִיד נ — feu permanent
נֵר־תָּמִיד ז — lampe perpétuelle
קָרְבַּן־תָּמִיד ז — sacrifice quotidien
‖ דת (קרבן־תמיד) — sacrifice quotidien
‖ תָּמִיד תה"פ — toujours, constamment
אַחַת וּלְתָמִיד — une fois pour toutes
תְּמִידוּת (48) נ — continuité *f*, permanence *f*
בִּתְמִידוּת — continuellement, assidûment
תְּמִידִי, ־דִית ת — constant, permanent
תְּמִידִיּוּת (47, בלי ר') נ — éternité *f*, perpétuité *f*
תְּמִיהָה (201) או תְּמִיָּה (202) נ — étonnement *m*, surprise *f*
בִּתְמִיהָה — interrogativement
תְּמִיהוּת (48) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
תְּמִיכָה (201) נ — soutien *m*, aide *f*, subvention *f*
תְּמִיכָה כַּסְפִּית — aide financière
תָּמִים, תְּמִימָה ת (שלם) — entier, complet
יוֹם תָּמִים — un jour entier
אָנוּ תְּמִימֵי־דֵעִים — nous sommes d'accord
‖ (בלי־מום) — sans défaut
שֶׂה תָּמִים — agneau *m* sans défaut
‖ (ישר) — droit, innocent, pur
הוֹלֵךְ תָּמִים או תְּמִים־דֶּרֶךְ — irréprochable
בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים — en toute sincérité
‖ (פשטן) — simple, naïf
תֻּמִּים ← אוּרִים וְתֻמִּים
תְּמִימוֹן, ־מֹנֶת (ר' ־מוֹנִים, ־מוֹנוֹת) ש — niais, dadais
תְּמִימוּת (48) נ (יושר) — droiture *f*, innocence *f*
‖ (פשטנות) — simplicité *f*, naïveté *f*
‖ תְּמִימוּת־דֵּעִים — unanimité *f*, plein accord
תְּמִימִי, ־מִית ת — naïf
תָּמִיר, תְּמִירָה ת — svelte, élancé
תְּמִירוֹן (21) ז עוף — échasse *f*
תְּמִירוּת (48) נ — sveltesse *f*
תָּמַךְ (304) פ"י — appuyer, soutenir, aider
תָּמַךְ בְּהַצָּעָה — soutenir une proposition
תָּמַךְ בְּהוֹרָיו — soutenir ses parents
‖ נִתְמַךְ (388) פ"י — être soutenu, être aidé
(נלכד) — être pris, être tenu
(קיבל סעד) — recevoir une subvention
‖ הִתְמִיךְ (498) פ"י — appuyer, étayer

תָּמֵךְ (165) ז — appui *m*, étai *m*, étançon *m*

בהש (הוכחה) — appui, soutien *m*, support *m*

תַּמְכָּא (—) ז צמח — cerfeuil *m*

תַּמְלוּג (41) ז — redevance *f*, droits *mpl*

תַּמְלוּחִית (17) נ — salure *f*, salinité *f*

‖ מטבח — marinade *f*, salaison *f*

תַּמְלַחַת (246) נ — solution salée, saumure *f*

תַּמְלִיל (1) ז — livret (d'opéra) *m*, libretto *m*

‖ (במחשב) — texte *m*

עִבּוּד־תַּמְלִילִים ז — traitement *m* de textes

תַּמְלִילָן (94) ז מוס — librettiste *m*

[תמם] תַּם (360, עת' יִתֹּם או יִתַּם) פ"ע — être achevé

תַּם וְנִשְׁלַם — être completement terminé

‖ (אזל) — venir à terme, être épuisé

תַּם הַכֶּסֶף — il n'y a plus d'argent

(הושמד) — disparaître, être anéanti

‖ תִּמֵּם (433) פ"י — terminer, achever

‖ הִתַּמֵּם (483) פ"ע (נהג ביושר) — agir honnêtement

(העמיד פני־תם) — faire l'innocent

‖ הֵתֵם (529, עת' יָתֵם או יַתֵּם) פ"י — achever

(יישר) הֵתֵם דְּרָכָיו — se conduire honnêtement

(השמיד) — faire disparaître, anéantir

‖ הִתְמִים (498) פ"י — rendre honnête

תְּמָן (191) ז — huitième (fraction) *m*

תַּמָּן תה"פ ארמית — là, là-bas

1. תִּמֵּן (433 נ) פ"י (כפל בשמונה) — octupler

2. תִּמֵּן (433 נ) פ"י (צייר) — dessiner, peindre

תְּמָנוּן (ר' ־נִים) ז זואול — poulpe *m*, pieuvre *f*

תַּמְנוּעַ (44) ז רפא — prévention *f*, prophylaxie *f*

‖ (בסייף) — parade *f*

תְּמָנִיּוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט — octaèdre *m*

תְּמָנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ מוס — octuor *m*

תִּמְנֵעַ (464) פ"י רפא — soigner préventivement

תִּמְנָעָה (225) נ רפא — préventorium *m*

תִּמְנָעִי, ־עִית ת רפא — préventif, prophylactique

תֶּמֶס (—) ז — dissolution *f*, liquéfaction *f*

תֶּמֶס יַהֲלֹךְ — décliner, baisser

תְּמִסָּה (208) נ כימ — solution *f*

תְּמִסָּה מְרֻכֶּזֶת — solution concentrée

תְּמִסָּה רְוּיָה — solution saturée

תִּמְסָח (89) ז זואול — crocodile *m*

תַּמְסִיר (1) ז — communiqué *m*

תִּמְסֹרֶת (256) נ טכנ — transmission *f*

תַּמְצוּת (ר' ־תִים) ז — résumé *m*, condensation *f*

תַּמְצִית (17) נ — jus *m*, suc *m*, extrait *m*, essence *f*

דַּם־הַתַּמְצִית ז — la dernière goutte de sang

‖ בהש — résumé *m*, abrégé *m*, sommaire *m*

תַּמְצִית־נְאוּם — résumé d'un discours

תַּמְצִיתִי, ־תִית ת — concis, essentiel, succinct

תַּמְצִיתִיּוּת (47, בלי ר') נ — concision *m*

תִּמְצֵת (459 ת) פ"י — résumer, condenser

1. תָּמַר (304) פ"י — élever, dresser

‖ תִּמֵּר (433) פ"י — faire monter

פ"ע — monter, se lever

‖ הִתַּמֵּר (483) פ"ע — s'élever, se dresser

‖ הִתְמִיר (498) פ"ע — s'élever, se dresser

2. [תמר] נִתְמַר (388) פ"ע — se changer

‖ פ"י — permuter

‖ הִתְמִיר (498) פ"י — remplacer, substituer

תָּמָר (106, ר' תְּמָרִים, תַּמְרֵי־) ז צמח (עץ) — dattier *m*

‖ (פרי) — datte *f*

תֹּמֶר (191) ז צמח — palmier *m*

תָּמֵר, תְּמֶרֶת (ר' תְּמֵרִים, ־רוֹת) ת — svelte, élancé

תְּמָרָה (215) נ צמח (עץ) — dattier *m*

‖ (פרי) — datte *f*

‖ (גבעול) — pousse *f*, rejeton *m*

תַּמְרוּט (51) ז — encaustique *f*

תִּמְרוּן (21) ז צבא — manoeuvre *f*

‖ בהש (תכסיס) — stratagème *m*

תַּמְרוּן (51) ז — art *m* de manoeuvrer

תַּמְרוּק (51) ז — parfum *m*

תַּמְרוּקִיָּה (201) נ — parfumerie *f*

תַּמְרוּקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — parfumeur *n*, cosméticien *n*

1. תַּמְרוּר (ר' ־רִים) ז (מרירות) — amertume *f*

בְּכִי־תַמְרוּרִים — pleurs amers

הִכְעִיס תַּמְרוּרִים — irriter terriblement

2. תַּמְרוּר (51) ז (ציון) — signal *m*, poteau indicateur

תַּמְרוּר (51) ז — signalisation *f*

תִּמְרֵט (459) פ"י	polir (des meubles), cirer, encaustiquer
תַּמְרִיחַ (9) ז	tartine *f*
תַּמְרִיץ (1) ז	encouragement *m*, stimulant *m*, prime *f*
תַּמְרִיק (1) ז	viande *f* de pot-au-feu, bouilli *m*
תִּמְרֵן (459 נ) פ"י	manoeuvrer
תַּמְרֹסֶת (256) נ	bouillie *f*
תִּמְרֵץ (459) פ"י	stimuler
תִּמְרֵק (459) פ"י	enduire, parfumer
תִּמְרֵר (459) פ"י	signaliser
תַּמְשִׁיחַ (9) ז	fresque *f*
תַּן (53) ז	chacal *m*
יִלְלַת־תַּנִּים נ	hurlement *m* de chacals
תֵּן ← נָתַן	
תָּנָא (תְּנַן, תָּנוּ; בינוני תַּנְיָא) פ"י ארמית	répéter (une tradition), enseigner
תְּנַן	on nous a enseigné (dans la *Michna*)
תָּנוּ רַבָּנָן	nos rabbins ont enseigné
תַּנְיָא	il a été enseigné
תַּנָּא (ר' תַּנָּאִים, תַּנָּאֵי־) ז	docteur (de la *Michna*) *m*
תַּנָּא קַמָּא	docteur cité en premier lieu
תַּנָּא דְּמְסַיֵּעַ	preuve *f* à l'appui
‖ (בתקופת־האמוראים)	spécialiste versé dans la *Michna*
תְּנָאָה (212) נ	stipulation *f*, clause *f*
תְּנַאי (61) ז	condition *f*
תְּנַאי הֶכְרֵחִי	condition nécessaire
תְּנַאי מַסְפִּיק	condition suffisante
תְּנַאי בַּל־יַעֲבֹר	condition sine qua non
בִּתְנַאי שֶׁ־	à la condition que
עַל־תְּנַאי	sous condition
משפט מַאֲסָר ז עַל־תְּנַאי	prison *f* avec sursis
צַו ז עַל־תְּנַאי	arrêt *m* provisoire
‖ (מצב) חַי בִּתְנָאִים קָשִׁים	vivre dans des conditions difficiles
‖ מִשְׁפַּט־תְּנַאי	proposition conditionnelle
‖ מתמט	donnée *f*
תְּנָאֵי־הַבְּעָיָה	éléments *mpl* du problème
‖ (אירוסים) תְּנָאִים	fiançailles *fpl*
כָּתְבוּ תְּנָאִים	célébrer les fiançailles
תְּנַגֹּדֶת (256) נ רפא	résistance (d'un corps) *f*
תִּנְגּוּן (51) ז מוס	instrumentation *f*
תִּנְגֵּן (457 נ) פ"י מוס	instrumenter
תַּנָּה (208) נ	chacal (femelle) *m*
תִּנָּה (447) פ"י	raconter, décrire, énumérer
תִּנָּה צָרוֹתָיו	faire le récit de ses peines
‖ (קונן)	pleurer, se lamenter
‖ הִתְנָה (512) פ"י	conditionner, stipuler
הִתְנָה תְּנַאי	poser une condition
(הבטיח) הִתְנָה אֲהָבִים	conter fleurette
תְּנוּ ← תָּנָא	
תְּנוּאָה (201) נ	opposition *f*, hostilité *f*
‖ (עלילה)	grief *m*, motif *m* de plainte
תְּנוּבָה (201) נ	produit *m*, récolte *f*
תְּנוּדָה (201) נ	mouvement *m*, balancement *m*
תְּנוּדַת־רֹאשׁ	hochement *m* de tête
תְּנוּדַת־עַמִּים	migration *f* de peuples
‖ פיס	oscillation *f*, vibration *f*
רוֹשֵׁם־תְּנוּדוֹת	oscillographe *m*
‖ בהש תְּנוּדַת־מְחִירִים	fluctuations *fpl* des prix
תְּנוּחָה (201) נ	position *f*, pose *f*
תִּנּוּי (51) ז	récit *m*, énumération *f*
תְּנוּךְ (41) ז	cartilage (de l'oreille) *m*
תְּנוּמָה (201) נ	sommeil léger, somme *m*
תְּנוּעָה (201) נ	mouvement *m*, geste *m*
פיס תְּנוּעָה מוּאָצֶת	mouvement accéléré
‖ (תעבורה)	circulation *f*
שׁוֹטֵר־תְּנוּעָה ז	agent *m* de la circulation
צבא צַו־תְּנוּעָה ז	feuille *f* de route
‖ (זרם ציבורי)	mouvement (politique)
תְּנוּעַת־נֹעַר	mouvement de jeunesse
הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית	le mouvement sioniste
‖ דקדוק	voyelle *f*
תְּנוּעָה גְּדוֹלָה/קְטַנָּה	voyelle longue / brève
תְּנוּעִי, ־עִית ת דקדוק	vocalique
תְּנוּעָתִי, ־תִית ת	de mouvement, dynamique
תְּנוּפָה (201) נ	élévation *f*, élan *m*
תְּנוּפַת־יָד	geste *m* de la main
טכנ גַּלְגַּל־תְּנוּפָה ז	volant *m*
‖ בהש עָבַד בִּתְנוּפָה	travailler avec élan

offensive *f* — צבא מִלְחֶמֶת־תְּנוּפָה נ
four *m*, fourneau *m*, poêle *m* — תַּנּוּר (51) ז
fourneau électrique — תַּנּוּר חַשְׁמַלִּי
four articulé — תַּנּוּר שֶׁל־עַכְנַאי
marmite norvégienne — תַּנּוּר־תֵּבָה
assaillir qn de toute part — בהש הִקִּיפוּ אֶת־פ' כְּתַנּוּר־עַכְנַאי
entre le poêle et le fourneau, à l'endroit le plus modeste — בֵּין תַּנּוּר וְכִירַיִם
enfournement *m* — תִּנּוּר (51) ז
chauffeur (de four) *m* — תַּנּוּרָן (97) ז
conditionnement *m* — תְּנוּת (45) נ
arrêter, mettre au repos — [תנח] הִתְנִיחַ (504) פ״י
cadence *f* — תֶּנַח (184) ז מוס
consolation *f* — תַּנְחוּם (41, ר' ־מִים או ־מוֹת) ז
exprimer ses condoléances — הִבִּיעַ תַּנְחוּמִים
תַּנְיָא ← תָּנָא
תַּנְיָה ← תְּנָאָה
crocodile *m* — תַּנִּים (—) ז (יחזקאל כ״ט ג'; ל״ב ב')
crocodile *m* — תַּנִּין (ר' ־נִים) ז זואול
larmes *fpl* de crocodile — בהש דִּמְעוֹת־תַּנִּין נ״ר
dragon *m* — ‖ מיתול
secondaire — תִּנְיָנִי, ־נִית ת
pluvian *m ou* pluvier *m* — תַּנִּינָן (91) ז עוף
la Bible, l'Ancien Testament — תַּנַ"ךְ (= תּוֹרָה נְבִיאִים כְּתוּבִים) ז
biblique — תַּנָ"כִי, ־כִית ת
troupeau *m* de chacals — תַּנֶּמֶת (251) נ
תְּנַן ← תָּנָא
mettre en marche — [תנע] הִתְנִיעַ (504) פ״י
moment (d'une force) *m* — תֶּנַע (179) ז פיס
motif *m* — תֵּנַע (184) ז מוס
leitmotiv *m*, thème *m* caractéristique — תֵּנַע תּוֹאַר
euphonie *f* — תַּנְעוּמָה (201) נ מוס
chaussure *f* — תַּנְעֹלֶת (265) נ
art *m* de la mélodie — תַּנְעֶמֶת (256) נ מוס
timbale *f* — תֻּנְפָּן (97) ז מוס
timbalier *m* — תֻּנְפְּנַאי (ר' ־פָּנָאִים) ז מוס
fabricant *m* de fourneaux — תַּנָּר (90) ז
effraie *f* — תִּנְשֶׁמֶת (252) נ

mouvement *m* circulaire, rotation *f* — תְּסִבָּה (208) נ
complication *f* — תַּסְבִּיךְ (1) ז
complexe *m* — ‖ פסיכ
complexe d'infériorité — תַּסְבִּיךְ־נְחִיתוּת
prospectus *m* — תַּסְבִּיר (1) ז
donner des complexes à — תִּסְבֵּךְ (457) פ״י
complexité *f*, complication *f* — תִּסְבֹּכֶת (256) נ
portance *f* — תִּסְבֹּלֶת (256) נ טכנ
trésor *m* — תַּסְבָּר (ר' ־רִים, או ־רִיּוֹת) ז
exégète *m*, interprète *m* — תַּסְבְּרָן (97) ז
composition *f* — תַּסְדִּיר (1) ז (בדפוס)
arrangement *m* — ‖ מוס
retraite *f*, recul *m*, régression *f* — תְּסוּגָה (201) נ
retraite stratégique, repli *m* — ‖ צבא
fermentation *f*, pétillement *m* — תִּסּוּס (51) ז
jus *m* — תַּסְחִיט (1) ז
caillot *m*, embolie *f* — תַּסְחִיף (1) ז רפא
pigeon *m* — תַּסִּיל (15) ז עוף
pétillement *m*, crépitement *m* — תַּסִּיס (1) ז
fermentescible, effervescent — תָּסִיס, תְּסִיסָה ת
vin mousseux — ‖ תָּסִיס ז
thèse *f* — תֵּסִיס או תֵּזִיס (ר' ־סִים) ז או תֵּזָה (ר' ־תֵּזוֹת) נ
fermentation *f* — תְּסִיסָה (201) כימ
agitation *f*, effervescence *f* — ‖ בהש
frustration *f* — תִּסְכּוּל (51) ז פסיכ
adaptation *f* pour la radio — תַּסְכּוּת (ר' ־תִים) ז
jeu *m* radiophonique — תַּסְכִּית (1, ר' ־תִים) ז
auteur *m* de jeux radiophoniques — תַּסְכִּיתָן (97) ז
frustrer — תִּסְכֵּל (457) פ״י פסיכ
adapter pour la radio — תִּסְכֵּת (457 ת) פ״י
symptôme *m* — תַּסְמִין (1) ז
cintrage *m* — תִּסְמֹכֶת (256) נ
syndrome *m* — תִּסְמֹנֶת (256) נ רפא
filtrat *m* — תַּסְנִין (1) ז
fermenter, pétiller — תָּסַס (304) פ״י
vin mousseux — יַיִן תּוֹסֵס
s'agiter, bouillonner — בהש
entrer en effervescence — ‖ נִתְסַס (388) פ״ע

‖ הִתְסִיס (498) פ״י — faire fermenter *ou* mousser
בהש — exciter, agiter
תְּסֶס (—) ז — fermentation *f*, effervescence *f*
תְּסָס (90) ז — ferment *m*, enzyme *m*, diastase *f*
‖ (משקה תוסס) — limonade *f*
תְּסְעָרָה (229) נ — tempête *f*
תַּסְפֹּקֶת (256) נ צבא — ravitaillement *m*
תִּסְפֹּרֶת (256) נ — coupe *f* de cheveux, coiffure *f*
תַּסְקוּף (51) ז — intrigue *f*, fausse accusation
תַּסְקִיר (1) ז — rapport *m*, exposé *m*
תַּסְקֹרֶת (256) נ — revue (théâtrale) *f*
תַּסְרוּט (51) ז — adaptation *f* pour le cinéma
תִּסְרֵט (459) פ״י — adapter pour le cinéma
תַּסְרִיט (1) ז — scénario *m*
תַּסְרִיטַאי (61) ז — scénariste *m*
תִּסְרֹקֶת (256) נ — coiffure (arrangement des cheveux) *f*
תָּעַב (325) פ״י — abominer, avoir en horreur
‖ נִתְעַב (397) פ״ע — être abominé, être abhorré
‖ תִּעֵב (434) פ״י — abominer, avoir en horreur
(זיהם) — salir, souiller
‖ הִתְעַב (484) פ״ע — devenir odieux
‖ הִתְעִיב (502) פ״י — rendre odieux, gâter
פ״ע — agir odieusement
תֹּעַב (—) ז — abomination *f*, horreur *f*
תַּעֲבוּד (51) ז מוס — adaptation (d'une oeuvre) *f*
תַּעֲבוּרָה (201) נ — circulation *f*
שׁוֹטֵר־תַּעֲבוּרָה ז — agent *m* de la circulation
תִּעֵד (434) פ״י — documenter
תָּעָה (344) פ״ע — errer, s'égarer, se fourvoyer
בהש תָּעָה לְבָבוֹ — son esprit s'égare
תּוֹעֵה־רוּחַ — dévoyé
‖ נִתְעָה (407) פ״ע — s'égarer, se fourvoyer
(הגיע בטעות) — arriver par erreur
‖ הִתְעָה (509) פ״י — égarer, fourvoyer
בהש — induire en erreur
תִּעוּב (50) ז — abomination *f*, exécration *f*
תְּעוּגָה (201) נ — chorégraphie *f*
תִּעוּד (50) ז — documentation *f*
תְּעוּדָה (201) נ — attestation *f*, document *m*
תְּעוּדַת־זֶהוּת — carte *f* d'identité
תְּעוּדַת־מִשְׁלוֹחַ — connaissement *m*
תְּעוּדַת־בַּגְרוּת — diplôme *m* de bachelier
(בבית־ספר) תְּעוּדַת־שְׁלִישׁ — bulletin trimestriel
תְּעוּדַת־גְּמַר — certificat *m* de fin d'études
‖ (מנהג) — coutume *f*
‖ תְּעוּדוֹת — archives *fpl*
‖ (ייעוד) — destination *f*, vocation *f*
תְּעוּדִי, ־דית או תְּעוּדָתִי, ־תית ת — documentaire
תְּעוּדָן (94) ז — documentaliste *m*
תִּעוּל (50) ז — canalisation *f*
תְּעוּפָה (201) נ — vol *m*, essor *m*
תְּעוּפַת־הַצִּפֳּרִים — vol des oiseaux
בהש תְּעוּפַת־עַיִן — coup *m* d'oeil
‖ (טייס) — aviation *f*
חֵיל־תְּעוּפָה ז — armée *f* de l'air
נְמַל־תְּעוּפָה ז — aéroport *m*
שְׂדֵה־תְּעוּפָה ז — champ *m* d'aviation, aérodrome *m*
תְּעוּקָה (201) נ — angoisse *f*, anxiété *f*
רפא תְּעוּקַת־הֶחָזֶה — angine *f* de poitrine
תְּעוּרָה (301) נ — veille *f*, éveil *m*, réveil *m*
תִּעוּשׁ (50, בלי ר׳) ז — industrialisation *f*
תָּעוּת (46) נ — erreur *f*, égarement *m*
‖ בהש (שגיאה) — aberration *f*
תְּעָזָּה (208) נ — courage *m*, audace *f*
תְּעִיבָה (201) נ — dégoût *m*, horreur *f*
תְּעִיָּה (202) נ — égarement *m*, fourvoiement *m*
‖ (שוטטות ללא מטרה) — vagabondage *m*
‖ בהש (שגיאה) — erreur *f*, aberration *f*
תַּעַל (152) ז — guérison *f*, remède *m*
1. תִּעֵל (434) פ״י (התקין תעלות) — canaliser
2. [תעל] הִתְעִיל (502) פ״י (ריפא) — guérir
תַּעֲלָא (—) ז ארמית — renard *m*
1. תְּעָלָה (212) נ (חפירה) — fossé *m*, canal *m*, tranchée *f*
תְּעָלַת־נִקּוּז — fossé de drainage
תְּעָלַת־מָגֵן — douve *f*
צבא תְּעָלָה נֶגֶד־טַנְקִים — fossé antichar
גיאוגר תְּעָלַת־סוּאֶץ — le canal de Suez
2. תְּעָלָה (212) נ (רפואה) — guérison *f*, remède *m*
‖ (תועלת) — utilité *f*, profit *m*

1. תַּעֲלוּל (41) ז (מעשה)	acte *m*, action *f*
‖ (מעשה־קונדס)	polissonnerie *f*, mystification *f*
2. תַּעֲלוּל (41) ז (ילד)	gosse *m*, gamin *m*
תַּעֲלוּלָה (201) נ	mystification *f*, farce *f*
תַּעֲלוּלָן (97) ז	polisson *m*, farceur *m*
תַּעֲלוּלָנִי, ־נִית ת	de polisson, de farceur
תַּעֲלוּם (41) ז	secret *m*, mystère *m*
תַּעֲלוּמָה (201) נ	mystère *m*, énigme *f*
תְּעָלִית (17) נ	rainure *f*, caniveau *m*
‖ אנטום	canalicule *m*
תַּעֲמוּלָה (201) נ	propagande *f*, réclame *f*
תַּעֲמוּלָתִי, ־תִית ת	de propagande, publicitaire
תַּעֲמִיד (1) ז	pose *f*
תַּעַמְלָן או תּוֹעַמְלָן (99) ז	propagandiste *m*
תַּעַמְלָנוּת או תּוֹעַמְלָנוּת (46) נ	propagande *f*
תַּעֲנוּג (1, ר' גם ־גוֹת) ז	plaisir *m*
רוֹדֵף־תַּעֲנוּגוֹת	jouisseur
תַּעֲנִית (17) נ דת	jeûne *m*
תַּעֲנִית־יָחִיד	jeûne individuel
תַּעֲנִית־צִבּוּר	jeûne public
יָשַׁב בְּתַעֲנִית	jeûner
קָם מִתַּעֲנִיתוֹ	cesser le jeûne
תַּעֲסוּקָה (201, בלי ר') נ	emploi (de travailleurs) *m*, occupation *f*
תַּעֲסוּקָה מְלֵאָה או רְווּיָה	plein emploi
שֵׁרוּת־הַתַּעֲסוּקָה ז	service *m* de la main-d'oeuvre
תַּעֲצוּם (41) ז	force *f*, puissance *f*
תַּעֲצוּמָה (201) נ	force *f*, puissance *f*
1. תַּעֲצֹמֶת (256) נ (גבורה)	courage *m*, énergie *f*
2. תַּעֲצֹמֶת (256) נ אנטום	ossature *f*, squelette *m*
תַּעֲקִיף (1) ז	paraphrase *f*
1. תַּעַר (152) ז (סכין־גילוח)	rasoir *m*
‖ תַּעַר־הַסּוֹפֵר	canif *m*
2. תַּעַר (152) ז (נדן)	fourreau *m*, gaine *f*
תַּעֲרֹבֶת (256) נ	mélange *m*
בֶּן־ (נ' בַּת־) תַּעֲרֹבֶת	métis *n*, mulâtre *n*
נִשּׂוּאֵי־תַּעֲרֹבֶת ז"ר	mariage *m* mixte
‖ כימ	mélange, alliage *m*
תַּעֲרוּבָה (201) נ	gage *m*, caution *f*, garantie *f*
בֶּן־תַּעֲרוּבוֹת ז	otage *m*
תַּעֲרוּכָה (201) נ	exposition *f*
תַּעֲרִיף (1) ז	tarif *m*
תַּעַשׂ (—) ז צבא	fabrication *f* d'armes
תִּעֵשׂ (434) פ"י	industrialiser
תַּעֲשִׂיָּה (202) נ	industrie *f*, fabrication *f*
תַּעֲשִׂיָּן (97) ז	industriel *m*
תַּעֲשִׂיָּנוּת (46) נ	industrialisme *m*
תַּעֲשִׂיָּתִי, ־תִית ת	industriel
תַּעְתּוּעַ (44, ר' ־עִים) ז	illusion *f*, erreur *f*
תַּעְתּוּעַ־רְאִיָּה	illusion d'optique
חֲזוֹן־תַּעְתּוּעִים ז	mirage *m*
מַעֲשֵׂה־תַעְתּוּעִים ז	tromperie *f*, escroquerie *f*
תַּעְתּוּק (51) ז	transcription (méthode) *f*
תַּעְתִּיק (1) ז	transcription (texte) *f*
תַּעְתִּיק־אוֹתִיּוֹת	translittération *f*
תִּעְתַּע (464) פ"י	tromper, abuser
‖ הִתְעַתֵּעַ (495) פ"ע	se moquer
תַּעְתְּעָנִי, ־נִית ת	illusoire, trompeur
תִּעְתֵּק (457) פ"י	transcrire
תֹּף (144) ז מוס	tambour *m*
תֹּף־מִרְיָם	tambourin *m*
בְּתֻפִּים וּבִמְחוֹלוֹת	en grande pompe
‖ טכנ	tambour, barillet (revolver) *m*
תֹּף־כְּבָלִים	tambour à cordes
‖ אנטום (באוזן)	tympan *m*
תַּפְאוּר (51) ז	arrangement *m* des décors
תַּפְאוּרָה (201) נ	décor (de théâtre) *m*
תַּפְאוּרָן (97) ז	décorateur *m*
תַּפְאוּרְתִּי, ־תִית ת	décoratif
תִּפְאֵר (461) פ"י	arranger des décors
תִּפְאָרָה (224) או תִּפְאֶרֶת (255) נ	beauté *f*, magnificence *f*, gloire *f*
עֲטֶרֶת־תִּפְאֶרֶת נ	couronne *f* magnifique
לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ הַזֹּאת	cette démarche ne te fera pas honneur
לְתִפְאֶרֶת־הַמְּלִיצָה	par souci du beau langage
תְּפוּגָה (201) נ	relâche *f*, expiration *f*
תַּפּוּד (51) ז	pomme *f* de terre
תַּפּוּז (51) ז צמח	orange *f*

תַּפּוּחַ־דָּם — orange sanguine
תָּפוּחַ, תְּפוּחָה ת — enflé, gonflé
תַּפּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז צמח (עץ) — pommier *m*
(פרי) — pomme *f*
הַתַּפּוּחַ אֵינוֹ נוֹפֵל הַרְחֵק מִן־הָעֵץ — tel père tel fils
תַּפּוּחַ־אֲדָמָה (ר׳ תַּפּוּחֵי־אֲדָמָה) — pomme de terre
תַּפּוּחַ־זָהָב — orange *f*
|| טכנ (גולה) — pommeau *m*
|| (עֲרֵמָה) — monceau *m*, renflement *m*
תְּפוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — enflure *f*, gonflement *m*
תַּפּוּחוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petite pomme
תְּפוּנָה (201) נ — doute *m*, hésitation *f*
תַּפּוּס (41) ז — pommeau *m*
תָּפוּס, תְּפוּסָה ת — pris, occupé
מָקוֹם תָּפוּס — place occupée
(בטלפון) הַקַּו תָּפוּס — la ligne est occupée
תָּפוּס בְּמַחְשָׁבוֹת — absorbé dans ses pensées
תְּפוּסָה (201) נ (נפח) — volume *m*, tonnage *m*
|| (בבית־מלון) — occupation (d'un hôtel) *f*
|| (אדמת־קבורה) — terre *f* de sépulture
תִּפּוּף (51) ז — battement *m* de tambour, tambourinage *m*
תְּפוּצָה (201) נ — diffusion *f*
תְּפוּצַת־עִתּוֹן — diffusion d'un journal
|| (פיזור) — dispersion *f*
|| הַתְּפוּצוֹת נ״ר — la diaspora
תְּפוּקָה (201) נ — production *f*, rendement *m*
תִּפּוּר (51) ז — couture *f*
תָּפוּשׂ, תְּפוּשָׂה ת — pris, occupé, saisi
תָּפֹז, תְּפֻזָּה ת — orange (couleur)
תִּפְזֹרֶת (256) נ — chargement non emballé
|| בְּתִפְזֹרֶת — en vrac
תָּפַח (330) פ״ע — s'enfler, se gonfler
|| נִתְפַּח (401) פ״ע — s'enfler, se gonfler
|| הִתְפִּיחַ (505) פ״י — enfler, gonfler
פ״ע — s'enfler, se gonfler, lever
תָּפֵחַ, תְּפֵחָה ת — enflé, gonflé, tuméfié
תֶּפַח (179) ז — enflure *f*, tumeur *f*
תַּפְטִיר (1) ז צמח — mycélium *m*
תֻּפִּי, תֻּפִּית ת — en forme de tambour
אֶקְדָּח תֻּפִּי — revolver *m* à barillet

תְּפִיחָה (201) נ — enflure *f*, tumeur *f*
|| מטבח — soufflé *m*
תְּפִיחוּת (48) נ — enflure *f*
תְּפִיחִית (17) נ מטבח — soufflé *m*
תַּפִּיס (1) ז — éclair *m*, prise instantanée
תָּפִיס, תְּפִיסָה ת — saisissable, perceptible
תְּפִיסָה או תְּפִישָׂה (201) נ — saisie *f*, prise *f*
תְּפִיסַת־יָד — maniement *m*, possession *f*
תְּפִיסַת־עֶמְדָּה — prise de position
|| (כליאה) — emprisonnement *m*
|| (הבנה) — intelligence *f*, compréhension *f*
תְּפִיסָה מְהִירָה — intelligence vive
|| (השקפה) — conception *f*
תְּפִיסָה מֻטְעֵית — conception erronée
תְּפִיסַת־עוֹלָם — conception du monde
|| משפט (קבלת־תוקף) — validité *f*
תְּפִיסַת־הַקִּדּוּשִׁים — validité du mariage
תְּפִיסוּת (48) נ — intelligibilité *f*
תְּפִיסָתִי, ־תִית ת — perceptif
תְּפִיפָה (201) נ — tambourinage *m*, tapotement *m*
תְּפִירָה (201) נ — couture *f*
מְכוֹנַת־תְּפִירָה נ — machine *f* à coudre
|| (תך) — point *m* de couture
תְּפִישָׂה ← תְּפִיסָה
תַּפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ (במיקרופון) — diaphragme *m*
תָּפַל (302) פ״י (מרח) — enduire
|| בהש (בדה) — imputer à tort, calomnier
|| הִתְפַּל (483) פ״ע — se montrer impertinent
|| הִתְפִּיל (499) פ״י — rendre fade *ou* insipide
(מי־ים) — dessaler (l'eau de mer)
תָּפֵל, תְּפֵלָה ת — fade, insipide
מַאֲכָל תָּפֵל — aliment *m* insipide
תֹּפֶל (—) ז — fadeur *f*
תִּפְלֶגֶת (256) נ טכנ — réglage *m*, distribution *f*
תִּפְלָה (207) נ — frivolité *f*, inconvenance *f*
נָתַן תִּפְלָה לְ־ — être impertinent envers
שָׂם תִּפְלָה בְּ־ — critiquer, blâmer
תְּפִלָּה (208) נ — prière *f*
בֵּית־תְּפִלָּה ז — lieu *m* de prière, oratoire *m*
בַּעַל־תְּפִלָּה ז — officiant *m*
תְּפִלַּת־הַדֶּרֶךְ — prière du voyageur

אֲנִי תְּפִלָּה שֶׁ־	je prie Dieu que
‖ (סידור)	rituel *m* de prières
‖ (קופסה של תפילין)	fronteau *m*, phylactère *m*
תְּפְלוּלִי, ־לִית ת	fade
תְּפְלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	fadeur *f*
תְּפְלוּת (48) נ	fadeur *f*, insipidité *f*
תִּפְלוּת (45, בלי ר׳) נ	fadaise *f*, niaiserie *f*
מַעֲשֵׂה־תִפְלוּת ז	frivolité *f*, inconvenance *f*
תִּפְלִיט (1) ז	exsudation *f*, sécrétion *f*
תְּפִלִּין (—) נ״ר דת	fronteaux *mpl*, phylactères *mpl*
הִנִּיחַ תְּפִלִּין	mettre les phylactères
תַּפְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne fastidieuse
תִּפְלֶצֶת (252) נ	horreur *f*, terreur *f*
‖ (מפלצת)	monstre *m*, monstruosité *f*
תִּפְלַצְתִּי, ־תִּית ת	monstrueux, horrible
תַּפְנוּק (51) ז	gâterie *f*, plaisir *m*, faveur *f*
תַּפְנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ	tournant *m*, virage *m*, volte-face *f*, demi-tour *m*
תָּפַס או תָּפַשׂ (302) פ״י	saisir, tenir, manier
תָּפַס עֶמְדָּה	prendre position
תָּפַס אֻמָּנוּת־אֲבוֹתָיו	continuer la tradition ancestrale, suivre la voie des ancêtres
תּוֹפֵשׂ־כִּנּוֹר	joueur *m* de violon
תּוֹפֵשׂ־עֵט	écrivain *m*
תּוֹפְשֵׂי־הַתּוֹרָה	les détenteurs *mpl* de la *Tora*
תָּפַס הַשּׁוֹר בְּקַרְנָיו	saisir le taureau par les cornes
תָּפַס הָרַע בְּמִעוּטוֹ	choisir le moindre mal
תָּפַסְתָּ מְרֻבֶּה לֹא תָפַסְתָּ	qui trop embrasse mal étreint
אֵין זֶה תּוֹפֵס	cela ne tient pas debout
תָּפַס אֶת־פּ׳ בַּלָּשׁוֹן	prendre qn au mot
‖ (לכד)	attraper, saisir, empoigner, capturer
‖ (מילא)	tenir, occuper, remplir
תָּפַס מָקוֹם	occuper de la place
משפט (קיבל תוקף)	être valable
הַקִּדּוּשִׁים תּוֹפְסִים	le mariage est valable

‖ בהש (הבין)	saisir, comprendre
אֵינֶנִּי תּוֹפֵס	je ne comprends pas
‖ נִתְפַּס או נִתְפַּשׂ (389) פ״ע	être pris, être arrêté
אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל־צַעֲרוֹ	on n'en veut pas à un homme égaré par la douleur
(הושפע)	être entraîné, s'adonner à
נִתְפַּס לְתַרְבּוּת רָעָה	se laisser entraîner à la débauche
(הובן)	être compris, être saisi
‖ תֻּפַּשׂ (433) פ״י	saisir, attraper
‖ הִתְפִּיס (499) פ״י	faire saisir, faire occuper
(נתן להבין)	faire comprendre
תֶּפֶס (166) ז טכנ	cliquet *m*, mentonnet *m*
תַּפְסָנִי, ־נִית ת	pénétrant
תַּפְסָנִית (17) נ	étau *m*
תִּפְעוּל (51) ז	fonctionnement *m*
תִּפְעוּלִי, ־לִית ת	opérationnel
תִּפְעֵל (461) פ״י	faire fonctionner
תָּפַף (302) פ״י	tambouriner
‖ תּוֹפֵף (454) פ״י	battre du tambour
תּוֹפֵף עַל־הַדֶּלֶת	tambouriner sur la porte
‖ הִתְפִּיף (499) פ״י	faire tambouriner
תֶּפֶף (—) ז	tambourinage *m*
תַּפָּף (90) ז	tambour (musicien) *m*
תִּפְצִיד (1) ז חקל	drainage *m*
תִּפְקֵד (459) פ״ע	fonctionner
תִּפְקוּד (51) ז	fonctionnement *m*
תִּפְקוּדִי, ־דִית ת	fonctionnel
תַּפְקִיד (1) ז	fonction *f*, tâche *f*, rôle *m*
מִלֵּא תַּפְקִיד	remplir une fonction
צבא נָפַל בְּמִלּוּי תַּפְקִידוֹ	tombé en service commandé
‖ (בתיאטרון)	rôle
שִׂחֵק תַּפְקִיד	jouer un rôle
תָּפַר (302) פ״י	coudre
מִכְרָז תָּפוּר	concours sur mesure *ou* truqué
‖ נִתְפַּר (389) פ״ע	être cousu
‖ תֻּפַּר (433) פ״י	coudre
‖ הִתְפִּיר (499) פ״י	recoudre
תֶּפֶר (166) ז	couture (assemblage) *f*
‖ רפא	suture *f*

תַּפָּר (90) ז	tailleur *m*, couturier *m*
תַּפָּרוּת (46) נ	couture (profession) *f*
תִּפְרַחַת (246) נ	inflorescence *f*, floraison *f*, éruption *f*
תַּפְרִיט (1) ז	menu (d'un repas) *m*
תַּפְרִיטוֹן (21) ז	carte (d'un restaurant) *f*
תַּפְרִישׁ (1) ז	sécrétion *f*
תִּפְרֹסֶת (256) נ	déploiement *m*, distribution *f*
תִּפְרֹשֶׂת (256) נ	voilure *f*
תָּפַשׂ ← תָּפַס	
תֶּפֶשׂ (182, בלי ר') ז	étreinte *f*, prise *f*
תַּפְשׁוּעָה (201) נ	criminalité *f*
תֹּפֶת (–) ז	*Tofêt* (lieu à Jérusalem) *m*
‖ (גיהינום)	enfer *m*
בהש מְכוֹנַת־תֹּפֶת	machine infernale
תָּפְתֶּה (–) ז	bûcher *m*
תִּפְתּוּף (51) ז	tambourinage *m*
תָּפְתִּי, ־תִּית ת	infernal
תַּפְתִּיחַ (9) ז חקל	terre crevassée
תִּפְתֹּלֶת (256) נ	complication *f*, confusion *f*
תַּצְבִּיר (1) ז	concrétion *f*
תִּצְבֹּרֶת (256) נ	amas *m*, agglomération *f*
תַּצְהִיר (1) ז	déclaration *f*
תַּצְהִיר בִּשְׁבוּעָה	déclaration sous la foi du serment
תְּצוּגָה (201) נ	présentation *f*, exposition *f*
תְּצוּגַת־אָפְנָה	présentation de mode
תְּצוּגָתִי, ־תִית ת	représentatif
תְּצוּרָה (201) נ	formation *f*, configuration *f*
תְּצוּרָתִי, ־תִית ת	formatif
תִּצְלֹבֶת (256) נ	croisement *m*, chiasme *m*
תַּצְלוּם (41) ז	photographie (image) *f*, photo *f*
תַּצְלוּם־אֲוִיר	photo aérienne
תַּצְלִיל (1) ז מוס	accord (musical) *m*
תַּצְמִיד (1) ז	conglomérat *m*
תַּצְפִּית (ר' ־פִּיּוֹת) נ	observation *f*
עֶמְדַּת־תַּצְפִּית נ	poste *m* d'observation
תַּצְפִּיתָן (94) ז	guetteur *m*
תִּצְפֹּפֶת (256) נ	affluence *f*, presse *f*, cohue *f*
תִּצְרֹדֶת (256) נ	choeur *m* de voix enrouées
תַּצְרוּם (41) ז	cacophonie *f*, discordance *f*
תַּצְרִיב (1) ז	gravure *f* à l'eau-forte
תִּצְרֹכֶת (256) נ	consommation *f*
תִּצְרֹפֶת (256) נ	combinaison *f*, synthèse *f*
תַּקְבּוּל (41) ז	recette *f*
תַּקְבִּיץ (1) ז	cumul *m*
‖ (קבוצה מורכבת)	complexe *m*
תִּקְבֵּל (457) פ״י	mettre en parallèle
תִּקְבֹּלֶת (256) נ	parallélisme *m*
תַּקְדִּים (1) ז משפט	précédent *m*
חֲסַר־תַּקְדִּים	sans précédent
שִׁמֵּשׁ תַּקְדִּים	créer un précédent
1. תִּקְוָה (207) נ (תוחלת)	espoir *m*, espérance *f*
אֲסִיר־תִּקְוָה	plein d'espoir
חֲסַר־תִּקְוָה	désespéré
אֲנִי תִּקְוָה כִּי	j'ai bon espoir que
2. °תִּקְוָה (207) נ (חֶבֶל)	fil tressé, cordon *m*
תָּקוּל, תְּקוּלָה ת	en mauvais état, en panne
תְּקוּמָה (201) נ	rétablissement *m*, renaissance *f*
אֵין לוֹ תְּקוּמָה	il ne pourra pas se rétablir
°תְּקוֹמֵם (132) ז (תהלים קל״ט כ״א)	adversaire *m*
תִּקּוּן (51) ז	réparation *f*, amendement *m*
תִּקּוּן־טָעוּת	correction *f* d'une faute, erratum *m*
תִּקּוּן־נַעֲלַיִם	réparation de chaussures
לֹא נִתָּן לְתִקּוּן	irréparable, irrémédiable
תִּקּוּן־הַמִּדּוֹת	éthique *f*, morale *f*
תִּקּוּן־סוֹפְרִים	euphémisme *m*, correction
‖ (שינוי)	réforme *f*
תִּקּוּנֵי־דָת	réforme religieuse
‖ (מצב תקין)	état normal
עִבְרִית כְּתִקּוּנָהּ	hébreu correct
מִפְּנֵי־תִקּוּן־הָעוֹלָם	dans l'intérêt général
‖ דת תִּקּוּן־חֲצוֹת	liturgie *f* de minuit
תִּקּוּנֵי־שַׁבָּת	liturgie sabbatique
°תָּקוֹעַ (32) ז	cor *m*, trompette *f*
תָּקוּעַ, תְּקוּעָה ת	enfoncé, coincé, planté
בהש תָּקוּעַ אֵצֶל־פ'	installé à demeure chez qn
נִשְׁאַר תָּקוּעַ	rester en panne
תְּקוּעַ (44, ר' ־עִים) ז	enfoncement *m*
תִּקּוּף (51) ז	agression *f*
תְּקוּפָה (201) נ אסטר	révolution (d'un astre) *f*

saison *f*	‖ (עונה)
solstice *m* d'hiver / d'été	תְּקוּפַת־טֵבֵת/־תַּמּוּז
équinoxe *m* de printemps / d'automne	תְּקוּפַת־נִיסָן/־תִּשְׁרֵי
période *f*, époque *f*	‖ (זמן)
l'âge *m* de la pierre	תְּקוּפַת־הָאֶבֶן
les années *fpl* d'enfance	תְּקוּפַת־הַיַּלְדוּת
au bout d'un an	‖ לִתְקוּפַת־הַשָּׁנָה
après un certain temps	לִתְקוּפוֹת־הַיָּמִים
périodiquement	לִתְקוּפוֹת
périodique *m*	**תְּקוּפוֹן** (21) ז
périodique	**תְּקוּפִי**, ־פִית או **תְּקוּפָתִי**, ־תִית ת
satiété *f*, dégoût *m*	**תְּקוּצָה** (201) נ פסיכ
bien pesé	**תְּקִיל** (ר' לִין) ת ארמית
espèces sonnantes et trébuchantes	טָבִין וּתְקִילִין
normal, régulier	**תָּקִין**, תַּקִינָה ת
vie normale	חַיִּים תַּקִּינִים
standardisation *f*, régularité *f*, bonne marche	**תְּקִינָה** (201) נ
état normal	**תַּקִּינוּת** (48) נ
enfoncement *m*	1. **תְּקִיעָה** (201) נ (נעיצה)
enfoncement d'un clou	תְּקִיעַת־מַסְמֵר
poignée *f* de main	תְּקִיעַת־כַּף
coup *m* de poignard dans le dos	תְּקִיעַת־סַכִּין בַּגַּב
sonnerie *f*	2. **תְּקִיעָה** (201) נ (בחצוצרה)
sonnerie du cor	תְּקִיעַת־שׁוֹפָר
son prolongé (du *chofar*)	תְּקִיעָה גְּדוֹלָה
fort, énergique, vigoureux	**תַּקִּיף**, ־פָה ת
résolu, déterminé	תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ
d'une main ferme	בְּיָד תַּקִּיפָה
attaque *f*, agression *f*	**תְּקִיפָה** (201) נ
attaque	(של־מחלה)
impulsion *f*	‖ חשמל
force *f*, fermeté *f*, vigueur *f*	**תַּקִּיפוּת** (48) נ
résolution *f*, détermination *f*	תַּקִּיפוּת־דַּעַת
trébucher, se heurter	[תקל] **נִתְקַל** (388) פ"ע
se heurter à des difficultés	נִתְקַל בְּקָשַׁיִים
jai rencontré mon ami	(נפגש) נִתְקַלְתִּי בִּידִידִי
faire trébucher *ou* échouer	‖ הִתְקִיל (498) פ"י
accident *m*, panne *f*	**תַּקָּלָה** (212) נ
douche *f*	**תַּקְלַחַת** (246) נ
disque (enregistré) *m*	**תַּקְלִיט** (1) ז
disquaire *m*	מוֹכֵר־תַּקְלִיטִים
collection *f* de disques, discothèque *f*	**תַּקְלִיטִיָּה** (202) נ
plissement *m*	**תַּקְמֶטֶת** (252) נ
se redresser, se rétablir	**תָּקַן** (304 נ) פ"ע
ce qui est tordu ne peut se redresser	מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקוֹן
redresser, rectifier	‖ פ"י
être réparé, être corrigé	‖ נִתְקַן (388 נ) פ"ע
réparer, corriger, améliorer	‖ תִּקֵּן (433 נ) פ"י
corriger des fautes	תִּקֵּן שְׁגִיאוֹת
corriger sa conduite	תִּקֵּן דְּרָכָיו
réformer un culte	תִּקֵּן פֻּלְחָן
préparer, établir	(הכין)
prêt pour le repas	מְתֻקָּן לִסְעוּדָה
ordonner, prescrire, légiférer	(קבע נוהג)
orner, parer, embellir	(קישט)
assister qn de bons conseils	בהש תִּקֵּן אֶת־פ' בְּעֵצָה טוֹבָה
être réparé	‖ הִתְתַּקֵּן (483 נ) פ"ע
arranger, installer	‖ הִתְקִין (498 נ) פ"י (הכין)
installer l'électricité	הִתְקִין חַשְׁמַל
ordonner, prescrire, instituer	(קבע נוהג)
standard *m*, norme *f*	**תֶּקֶן** (166) ז
laboratoire *m* d'étalonnage	מַעְבָּדָה נ לִתְקָנִים
office *m* de normalisation	מְכוֹן־הַתְּקָנִים ז
tableau *m* des emplois réglementaires, état *m* du personnel	‖ (בכוח־אדם)
en surnombre	מֵעַל לַתֶּקֶן
état normal	‖ (מצב תקין)
fonctionner normalement	פָּעַל כְּתִקְנוֹ
en temps normal	בְּיָמִים כְּתִקְנָם
réparation *f*, remède *m*	**תַּקָּנָה** (221) נ
il est incorrigible *ou* irréparable	אֵין לוֹ תַּקָּנָה
mesure *f* pour encourager les repentis	תַּקָּנַת־הַשָּׁבִים

|| (חוק) règle *f*, règlement *m*
מַה הוֹעִילוּ חֲכָמִים בְּתַקָּנָתָם? à quoi tout cela a-t-il servi?
|| (תיקון) réforme *f*
תַּקָּנוֹן (תַּקְנוֹן; ר׳ תַּקְנוֹנִים) ז règlement *m*, statut *m*
תִּקְנוּן (51) ז standardisation *f*, normalisation *f*
תַּקְנוֹנִי, ־נִית ת réglementaire, statutaire
תִּקְנִי, ־נִית ת normal, réglementaire
זְמַן תִּקְנִי heure légale
תִּקְנֵן (459 נ) פ״י standardiser, normaliser, réglementer
1. תָּקַע (334) פ״י (נעץ) enfoncer, planter
תָּקַע מַסְמֵר enfoncer un clou
תָּקַע אָהֳלוֹ planter sa tente
בהש תָּקַע יָתֵד בְּמָקוֹם prendre pied en un lieu
|| (סטר) תָּקַע לִפ׳ gifler qn
תָּקַע כַּף (להתחייבות) serrer la main, toper
תָּקַע כַּף (למחא כפיים) applaudir
|| (דחף) enfoncer, fourrer
בהש תָּקַע חָטְמוֹ בֵּין־ fourrer son nez dans
תָּקַע עַצְמוֹ לְדָ״מ s'absorber dans qch
|| נִתְקַע (402) פ״ע s'enfoncer, être enfoncé
נִתְקַע לְיַד־פ׳ s'engager envers qn
נִתְקַע בָּעִיר être retenu en ville
|| תֻּקַּע (439) פ״י enfoncer, planter
|| הִתְקִיעַ (504) פ״י enfoncer
2. תָּקַע (334) פ״י (בחצוצרה) sonner
|| נִתְקַע (402) פ״ע être sonné (trompette, cor)
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל on sonnera d'un grand cor
|| הִתְקִיעַ (504) פ״י faire sonner
תֶּקַע (179) ז חשמל prise *f* de courant (mâle)
1. תֵּקַע (184) ז enfoncement *m*, poignée (de main) *f*, tenon *m*
2. תֵּקַע (184) ז sonnerie *f*
תָּקַף (304) פ״י attaquer
בהש תְּקָפַתּוּ שֵׁנָה le sommeil s'empara de lui
תְּקֵפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ l'étude lui pèse
|| נִתְקַף (388) פ״ע être attaqué, être assailli
בהש נִתְקַף פַּחַד être pris de peur

|| הִתְקִיף (498) פ״י attaquer, assaillir
(היקשה) objecter
תֹּקֶף (187, בלי ר׳) ז force *f*, vigueur *f*, fermeté *f*
בְּכָל־תֹּקֶף énergiquement, catégoriquement
|| (של־מסמך) validité *f*
בַּר־תֹּקֶף valable
נִכְנַס לְתָקְפּוֹ entrer en vigueur
פָּג תָּקְפּוֹ sa validité est expirée
נָתַן תֹּקֶף לְ־ mettre en vigueur, valider
תָּקֵף, תְּקֵפָה ת valable
תְּקֵפוּת (48) נ validité *f*
תִּקְצֵב (459) פ״י établir un budget, budgétiser
תִּקְצוּב (51) ז établissement *m* d'un budget
תַּקְצִיב (1) ז budget *m*
תַּקְצִיב־פִּתּוּחַ budget de développement
תַּקְצִיבִי, ־בִית ת budgétaire
תַּקְצִיר (1) ז résumé *m*, abrégé *m*, synopsis *f*
תִּקְצֵר (459) פ״י résumer, abréger
תֶּקֶר (166) ז panne *f*, incident *m*, crevaison *f*
1. תִּקֵּר (433) פ״י (גרם לתקר) mettre en panne, crever les pneus
2. תִּקֵּר (433) פ״י (כיסה) couvrir d'un toit
תִּקְרֹבֶת (256) נ rafraîchissements *mpl*, collation *f*
|| (קרבן) offrande *f*, don *m*
תִּקְרָה (207) נ plafond *m*
|| בהש plafond, limite supérieure
מְחִיר־תִּקְרָה ז prix maximal
תַּקְרִישׁ (1) ז רפא thrombose *f*, caillot *m*
תַּקְרִית (ר׳ ־רִיוֹת) נ incident *m*
תִּקְרֹנֶת (256) נ rayonnement *m*, radiation *f*
תִּקְשֹׁטֶת (256) נ parure *f*, décor *m*
תַּקְשִׁיט (1) ז ornement *m*, parure *f*
|| (בתיאטרון) accessoires *mpl*
|| (בספר) vignette *f*
תַּקְשִׁיר (1) ז règlement *m* du service public
תִּקְשֵׁר (459) פ״י communiquer
תִּקְשֹׁרֶת (256) נ communication *f*
אֶמְצְעֵי־תִּקְשֹׁרֶת ז״ר moyens *mpl* de communication
תִּקְתּוּק (51) ז tic-tac *m*

‖ (כתיבה במכונה) — dactylographie *f*
תִּקְתֵּק (457) פ"ע — faire tic-tac
‖ פ"י (כתב במכונה) — dactylographier, taper
תַּר ← [תור]
תַּרְבּוּכָה (201) נ — confusion *f*, désordre *m*
תַּרְבּוּת (ר' ־בֻּיּוֹת) נ — civilisation *f*, culture *f*
תַּרְבּוּת־הַגּוּף — culture physique
בֶּן־תַּרְבּוּת ז — homme civilisé
חֲסַר־תַּרְבּוּת — mal élevé, inculte
יָצָא לְתַרְבּוּת רָעָה — se dépraver
‖ (גידול) — culture, colonie *f*
תַּרְבּוּת־חַיְדַּקִּים — culture de microbes
צִמְחֵי־תַרְבּוּת ז"ר — plantes cultivées
‖ °(צאצאים) — descendance *f*, engeance *f*
תִּרְבּוּת (51, בלי ר') ז — action *f* de civiliser
‖ (ביות) — domestication *f*
‖ (גידול) — culture (de plantes *etc*) *f*
תַּרְבּוּתִי, ־תִית ת — civilisé, cultivé, culturel
שִׂיחָה תַּרְבּוּתִית — conversation *f* de gens cultivés
פְּעֻלָּה תַּרְבּוּתִית — activité culturelle
צֶמַח תַּרְבּוּתִי — plante cultivée
תַּרְבּוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — degré *m* de culture
תַּרְבִּיךְ (1) ז מטבח — ragoût *m*
תַּרְבִּיץ או תַּרְבֵּץ (ר' ־בִּיצִים) ז — cour *f*, jardin *m*
‖ (מקום־תורה) — académie *f*, centre culturel
1. תַּרְבִּית (—) נ (ריבית) — intérêts *mpl*, usure *f*
2. תַּרְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ (של־בעלי־חיים) — culture *f*
תַּרְבִּית־פִּטְרִיּוֹת — culture de champignons
תַּרְבֹּכֶת (256) נ — confusion *f*, désordre *m*
‖ מטבח (תרביך) — ragoût *m*
תַּרְבֵּץ ← תַּרְבִּיץ
תִּרְבֵּת (457 ת) פ"י — civiliser, cultiver
‖ (אילף) — apprivoiser, domestiquer
[תרג] הִתְרִיג (498) פ"י — colorer en jaune
‖ פ"ע — jaunir
תָּרֹג, תְּרֻגָּה ת — jaunâtre, couleur de citron
תִּרְגּוּל (51) ז — exercice *m*, entraînement *m*
תַּרְגּוּם (41) ז — traduction (texte) *f*
תַּרְגּוּם־הַשִּׁבְעִים — la version des Septante
תִּרְגּוּם (51) ז — traduction (action) *f*

לֹא נִתָּן לְתִרְגּוּם — intraduisible
תַּרְגִּיל (1) ז — exercice *m*
תַּרְגִּילֵי־חֶשְׁבּוֹן — exercices de calcul
צבא תַּרְגִּיל־אֵשׁ — exercice de tir
תַּרְגִּילֵי־סֵדֶר — exercices d'ordre serré
תַּרְגִּילוֹן (ר' ־נים) ז — recueil *m* d'exercices
תַּרְגִּימָה (201) נ — dessert *m*, sucreries *fpl*
תַּרְגִּישׁ (1) ז — sentiment *m*
תִּרְגֵּל (457) פ"י (הדריך) — habituer à marcher
‖ (אימן) — exercer, entraîner
‖ פ"ע — s'exercer, s'entraîner
תַּרְגֶּלֶת (252) נ — habitude *f*
תִּרְגֹּלֶת (256) נ — entraînement *m*
תַּרְגֵּם (97) ז — traducteur *m*
תִּרְגֵּם (457) פ"י — traduire
(הסביר) — expliquer, interpréter
‖ הִתְרַגֵּם (497) פ"ע — être traduit
תֻּרְגְּמָן (97) ז — traducteur *m*, interprète *m*
תִּרְגֹּשֶׁת (256) נ — émotion *f*
תֶּרֶד (165) ז צמח — épinard *m*
תַּרְדֵּמָה (229) נ — sommeil profond, torpeur *f*
שָׁקַע בְּתַרְדֵּמָה — s'endormir profondément
‖ תַּרְדֵּמַת־חֹרֶף — hibernation *f*
תַּרְדֶּמֶת (—) נ — sommeil *m*, torpeur *f*, léthargie *f*, coma *m*
תַּרְדֵּפָה (229) נ — poursuite *f*
[תרה] הִתְרָה (512) פ"י (בְּ־) — avertir, alerter
תַּרְהֹטֶת (256) נ — ameublement *m*
תְּרוּבְתוֹר (ר' ־רים) ז צמח — chou-fleur *m*
תְּרוֹג (—) ז — teinte *f* jaunâtre
תַּרְוָד (91, ר' גם ־וָדוֹת) ז מטבח — louche *f*, cuiller *f* à pot
תְּרוּמָה (201) נ (מתנה) — don *m*, offrande *f*
(הבאת חלקו) — contribution *f*
דת (מתנה לכהן) — prélèvement *m*
תְּרוּמַת־מַעֲשֵׂר — prélèvement sur la dîme
‖ °(יבול) שְׂדֵה־תְרוּמוֹת — champ *m* fertile
תְּרוּמִי, ־מִית ת — noble, d'élite
מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת — vertus exceptionnelles
תְּרוּמִיָּה (202) נ — offrande *f*, contribution *f*
תְּרוּעָה (201) נ — clameur *f*, cris *mpl*

תְּרוּעַת־נִצָּחוֹן cris de triomphe
תְּרוּעוֹת־הֵידָד applaudissements *mpl*, acclamations *fpl*
|| (של־חצוצרה) sonnerie (de trompette) *f*, fanfare *f*
דת יוֹם־תְּרוּעָה ז le Nouvel-An
תְּרוּפָה (201) נ remède *m*, médicament *m*
תְּרוּפָתִי, ־תִית ת thérapeutique
תֵּרוּץ (19) ז (תשובה) réponse *f*, solution (d'un problème) *f*
|| (אמתלה) prétexte *m*, excuse *f*
[תרז] נִתְרַז (388) פ"ע רפא avoir la diarrhée
בהש (נדהם) être consterné
|| הִתְרִיז (489) פ"י (התיז) jeter, lancer, déverser
פ"ע (התחצף) être impertinent
רפא avoir la diarrhée
תֶּרֶז (166) ז excréments *mpl*, crotte *f*
תִּרְזָה (242) נ צמח bouleau *m*, rouvre *m*
תֶּרַח ש"פ ז Térah (père d'Abraham) *m*
|| עממי תֶּרַח זָקֵן vieil imbécile
תַּרְחִיף (1) ז כים suspension *f*, aérosol *m*
תַּרְחִיץ (1) ז רפא lotion *f*
תַּרְטִיט (1) ז מוס vibration *f*, vibrato *m*
תַּרְטִימָר ← טַרְטִימָר
תְּרֵי (נ' תַּרְתֵּי) ש"מ ארמית deux
מִשְׁתַּמֵּעַ לִתְרֵי אַפֵּי équivoque
תְּרֵי־עָשָׂר les Douze (petits prophètes) *mpl*
תַּרְתֵּי דְּסַתְרֵי contradiction *f* dans les termes
תַּרְתֵּי מַשְׁמַע à double sens
תְּרִיס (1) ז (מגן) bouclier *m*
בהש בַּעֲלֵי־תְּרִיסִים ז"ר les champions (savants éminents) *mpl*
|| (של־חלון) volet *m*
תְּרִיס־רְפָפוֹת store vénitien
הֵגִיף אֶת־הַתְּרִיסִים fermer les volets
|| אנטום בַּלּוּטַת־הַתְּרִיס נ glande *f* thyroïde
תְּרִיסָנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ דג raie *f*
תְּרֵיסַר ש"מ ארמית douze, douzaine *f*
תְּרֵיסַר־בֵּיצִים ז une douzaine d'oeufs
תְּרֵיסָרוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט dodécaèdre *m*
תְּרֵיסַרְיָן (—) ז אנטום duodénum *m*
תְּרִיָּקָה (—) נ thériaque *f*, remède *m*
תִּרְכֹּבֶת (256) נ כים composé *m*, combinaison *f*
תִּרְכּוּב (51) ז רפא vaccination *f*
תַּרְכּוֹס (21) ז grande valise, malle *f*
|| (רהיט) dressoir *m*, table *f* de service
תִּרְכֹּזֶת (256) נ concentration *f*
תֻּרְכִּי, תֻּרְכִּיָּה ← טוּרְקִי, טוּרְקִיָּה
תַּרְכִּיב (1) ז רפא vaccin *m*
תַּרְכִּיז (1) ז concentré *m*
תָּרַם (304) פ"י offrir (un don), contribuer
תָּרַם לְמַגְבִּית souscrire à une quête
בהש תָּרַם לְפִתּוּחַ־הָעִיר contribuer au développment de la ville
|| (הפריש תרומה) prélever (la part du prêtre)
|| (רוקן) évacuer, vider
תָּרַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ débarrasser l'autel (des cendres)
|| נִתְרַם (388) פ"ע être offert
|| הִתְרִים (498) פ"י faire souscrire (à une quête)
תָּרְמָה (—) נ ruse *f*, perfidie *f*
תֶּרְמוֹגַרְעִינִי, ־נִית ת פיס thermonucléaire
תֶּרְמוֹדִינָמִיקָה (—) נ פיס thermodynamique *f*
תֶּרְמוֹכִימְיָה (—) נ thermochimie *f*
תִּרְמוּל (51) ז צמח formation *f* de cosses
תֶּרְמוֹסְטָט (ר' ־טִים) ז חשמל thermostat *m*
תֶּרְמוֹסְטָטִיקָה (—) נ פיס thermostatique *f*
תִּרְמֹזֶת (256) נ allusions *fpl*
תֶּרְמִי, ־מִית ת thermique
תֶּרְמְיוֹן (ר' ־נִים) ז פיס thermo-ion *m*
תֶּרְמִיט (—) ז כים thermite *f*
תַּרְמִיל (1) ז sac *m*, sacoche *f*, gibecière *f*
תַּרְמִיל־גַּב sac à dos, havresac *m*
תַּרְמִיל־צַד musette *f*
|| צבא (של־כדור) douille *f*
|| צמח cosse *f*, gousse *f*, silique *f*
תַּרְמִילוֹן (21) ז petite sacoche
|| צמח silicule *f*
1. תַּרְמִית (17) נ (מירמה) ruse *f*, escroquerie *f*

2. תַּרְמִית (—) נ (זריקה) lancement *m*
תִּרְמֵל (459) פ״ע צמח former des cosses
|| הִתְתַּרְמֵל (497) פ״ע se former en cosses
תֹּרֶן (191) ז (בספינה) mât *m*
|| (של־דגל) mât, hampe *f*
הוֹרִיד דֶּגֶל עַד־חֲצִי־הַתֹּרֶן mettre un drapeau en berne
תַּרְנְגוֹל (21) ז עוף coq *m*
תַּרְנְגוֹל־הֹדּוּ dindon *m*
|| ספורט מִשְׁקַל־תַּרְנְגוֹל poids-coq *m*
תַּרְנְגוֹלִי, ־לִית ת de coq
תַּרְנְגוֹלָן (ר׳ ־נִים) ז marchand *m* de volaille
תַּרְנְגֹלֶת (256) נ עוף poule *f*
תַּרְנְגֹלֶת־הֹדּוּ dinde *f*
בהש עָמַד עַל־כַּרְעֵי־תַרְנְגֹלֶת être fragile
תְּרֻנָּה (208) נ ספנ mâture *f*
תְּרָנִית (17) נ longeron (d'une voiture) *m*
תֵּרֵס (304) פ״י protéger par des volets
(חסם) barricader
|| הִתְרִיס (498) פ״י fermer (un volet)
(הקים מיתרס) barricader
(מחה) protester, se révolter
הִתְרִיס כְּלַפֵּי־מַעְלָה s'insurger contre le Ciel
הִתְרִיס עִם־ (או כְּנֶגֶד־) פ׳ se disputer avec qn
תַּרְסִיס (1) ז aérosol *m*, liquide *m* à pulvériser
תְּרֵסִית (17) נ lanière *f*, lacet *m*
1. תָּרַע (334) פ״ע sonner (de la trompette)
|| הִתְרִיעַ (504) פ״ע applaudir, acclamer
בהש (התמרמר) protester, s'indigner
2. [תרע] אִתְּרַע (—) פ״ע ארמית se briser
אִתְּרַע מַזָּלֵהּ il n'a pas de chance
תַּרְעָא (—) ז ארמית porte *f*
תַּרְעֵבָה (229) נ dépérissement *m*, inanition *f*
תַּרְעוּמָה (201) נ mécontentement *m*, plainte *f*
תַּרְעוּמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש ronchon *n*, grognon *n*
תַּרְעוּמָנִי, ־נִית ת réprobateur
תַּרְעֵלָה (229) נ poison *m*
בהש שָׁתָה אֶת־כּוֹס־הַתַּרְעֵלָה boire la coupe jusqu'à la lie
תִּרְעֵם (461) פ״י exciter (contre qn), irriter

תַּרְעֹמֶת (259) נ mécontentement *m*, plainte *f*
יֵשׁ לִי תַּרְעֹמֶת עָלֶיךָ j'ai à me plaindre de toi
תַּרְעֹשֶׁת (256) נ bruit *m*, vacarme *m*
[תרף] הִתְרִיף (498) פ״י affaiblir
|| פ״ע se ramollir, se gâter
תֶּרֶף (—) ז (תרופה) remède *m*
1. תֹּרֶף (187) ז (בשטר) libellé (d'un document contenant les indications essentielles) *m*
|| בהש (עיקר) l'essentiel *m*
2. תֹּרֶף (187) ז או תּוּרְפָּה (206) נ faiblesse *f*
נְקֻדַּת־הַתֻּרְפָּה le point faible, le talon d'Achille
|| (ערווה) organes génitaux (de la femme)
תַּרְפּוּת (—) נ idolâtrie *f*
תְּרָפִים (—) ז״ר lares *mpl*, pénates *mpl*
תֵּרֵץ (436) פ״י résoudre (une difficulté)
תֵּרֵץ הִתְנַהֲגוּתוֹ justifier sa conduite
|| הִתְתָּרֵץ (485) פ״ע s'expliquer, se justifier
תִּרְצָה ש״פ נ Tirtsa (nom de femme) *f*
|| (עיר) Tirtsa (ancienne ville d'Israël) *f*
תַּרְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש personne *f* qui a réponse à tout, donneur *n* de prétextes
תַּרְקַב (ר׳ ־בִים) ז trois *qav* (mesure de capacité)
תַּרְקָדָה (229) נ ronde *f*, sarabande *f*
תַּרְקִיחַ (9) ז préparation *f* pharmaceutique
תַּרְקִיעַ (9) ז plat (d'argent) *m*
תַּרְקֹמֶת (256) נ broderie *f*
תַּרְשִׁים (1) ז plan *m*, schéma *m*, esquisse *f*
תַּרְשִׁישׁ שפ״נ (עיר) Tarsis *ou* Tarse (ville) *f*
אֳנִיַּת־תַּרְשִׁישׁ נ vaisseau *m* au long cours
|| (אבן יקרה) chrysolithe *f*
|| (מלאך) תַּרְשִׁישִׁים anges *mpl*
בהש (אדם נכבד) homme *m* illustre
תִּרְשֵׁם (459) פ״י tracer, esquisser, ébaucher
תַּרְשֹׁמֶת (256) נ inscription *f*, écritures *fpl*
°תִּרְשָׁתָא (—) ז gouverneur (en Perse) *m*
תַּרְתּוּר (51) ז roucoulement *m*
תַּרְתֵּי ← תְּרֵי
°תַּרְתָּן (97) ז capitaine (assyrien) *m*

1. תִּרְתֵּר (457) פ״ע (הגה כיונה) — roucouler
2. תִּרְתֵּר (457) פ״י (שפך) — déverser, faire couler
תַּשׁ ← תָּשַׁשׁ
תַּשׁ, תַּשָּׁה ת — faible, affaibli, infirme
תַּשְׁאוּל (41) ז — interrogatoire *m*
תַּשְׁבּוּץ (51) ז — encastrement *m*, enchâssement *m*
בהש (של־עובדים) — classement *m*, échelonnement *m*
תִּשְׁבָּחָה או תֻּשְׁבָּחָה (225) או תִּשְׁבַּחַת (246) נ — louange *f*
תִּשְׁבִּי (—) ז — le Thisbite (le prophète Elie)
תַּשְׁבֵּץ (132) ז — broderie *f*, étoffe quadrillée
‖ (חידת־מילים) — mots croisés
תִּשְׁבֵּץ (459) פ״י — encastrer, encadrer, enchâsser
תַּשְׁבְּצוֹן (ר׳ ־נִים) ז — recueil *m* de mots croisés
תַּשְׁבֹּצֶת (256) נ — encastrement *m*
תִּשְׁבֹּרֶת (256) נ — fraction (arithmétique) *f*
חָכְמַת־הַתִּשְׁבֹּרֶת נ — calcul *m* des fractions
‖ פיס — réfraction *f*, dioptrique *f*
‖ (שבירה) — rupture *f*, fracture *f*
תַּשְׁדִּיר (1) ז — communiqué radiotélévisé
תִּשְׁדֹּרֶת (256) נ — message *m* radiophonique
תְּשׁוּאָה (201) נ — bénéfices *mpl*, revenus *mpl*, rapport *m*, profit *m*
תְּשׁוּאָה (201) נ — bruit *m*, vacarme *m*
‖ תְּשׁוּאוֹת — applaudissements *mpl*, ovations *fpl*
תְּשׁוּאוֹת־חֵן — remerciements *mpl*
תְּשׁוּבָה (201) נ — réponse *f*
נָתַן או הֶחֱזִיר תְּשׁוּבָה — donner une réponse
בִּתְשׁוּבָה לְמִכְתָּבְךָ — en réponse à votre lettre
‖ (חזרה) — retour *m*
°לִתְשׁוּבַת־הַשָּׁנָה — un an après
‖ (חרטה) — repentir *m*, pénitence *f*
בַּעַל־תְּשׁוּבָה ז — repenti *m*, pénitent *m*
חָזַר בִּתְשׁוּבָה — faire pénitence, se repentir
עֲשֶׂרֶת־יְמֵי־תְשׁוּבָה — dix jours de pénitence
תְּשׂוּמָה (201, נס׳ תְּשׂוּמַת־ או תְּשׂוּמֶת־) נ — application *f*
תְּשׂוּמֶת־יָד — prêt *m*, gage *m*, dépôt *m*
תְּשׂוּמֶת־לֵב — attention *f*
עוֹרֵר תְּשׂוּמֶת־לֵב — attirer l'attention
‖ (השקעה) — investissement *m*
תְּשׁוּמָה (201) נ — estimation *f*, appréciation *f*
תִּשּׁוּעַ (—) ז — multiplication *f* par neuf
‖ (אחד מתשעה) — un neuvième
תְּשׁוּעָה (201) נ — secours *m*, salut *m*
תְּשׁוּקָה (201) נ — désir ardent, passion *f*
תְּשׁוּרָה (201) נ — cadeau *m*, présent *m*
תָּשׁוּשׁ, תְּשׁוּשָׁה ת — faible, affaibli, débile
תְּשׁוּת (47) נ — faiblesse *f*, débilité *f*
תְּשׁוּת־כֹּחַ — faiblesse
תַּשְׁזֹרֶת (256) נ — entrelacement *m*, lacis *m*
תַּשְׁחִיק (1) ז — mouture *f*, poudre *f*
1. תִּשְׁחֹרֶת (—) נ (נעורים) — jeunesse *f*
בְּנֵי־תִשְׁחֹרֶת ז״ר — jeunes gens *mpl*
2. תִּשְׁחֹרֶת (—) נ (בולשת) — police secrète
תַּשְׁטִיף (1) ז רפא — gargarisme *m*
תְּשִׁיעִי, ־עִית ת — neuvième
‖ תְּשִׁיעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ — neuvième (fraction) *m*
תָּשִׁישׁ, תְּשִׁישָׁה ת — faible, impotent
תְּשִׁישׁוּת (48) נ — faiblesse *f*, impotence *f*
תַּשְׁכֹּלֶת (256) נ — chiasme *m*
תַּשְׁלֹבֶת (256) נ טכנ — engrenage *m*
תַּשְׁלֹבֶת־גְּלִילִים — denture *f* à fuseaux
בהש (שילוב) — combinaison *f*
‖ (בתעשיה) — complexe *m*, combinat *m*
תַּשְׁלוּם (41) ז (פרעון) — paiement *m*
תַּשְׁלוּמִים לְשִׁעוּרִים — paiements échelonnés
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז״ר — moyens *mpl* de paiement
‖ (סיום) — achèvement *m*
תַּשְׁלִיב (1) ז — entrelacs *m*
תַּשְׁלִיךְ ← [שלך]
תַּשְׁלִיל (1) ז (בצילום) — négatif *m*
תַּשְׁלֹמֶת (256) נ — rémunération *f*
תַּשְׁמִישׁ (1) ז (מכשיר) — ustensile *m*, instrument *m*
דת תַּשְׁמִישֵׁי־קְדֻשָּׁה — objets *mpl* du culte
‖ (שימוש) — usage *m*
יָצָא מִכְּלַל־תַּשְׁמִישׁ — devenir inutilisable
‖ תַּשְׁמִישׁ־הַמִּטָּה — cohabitation (sexuelle)

תַּשְׁנוּן (41) ז — répétition *f*
תַּשְׁנוּק (41) או תַּשְׁנִיק (1) ז — étouffement *m*, suffocation *f*
תֵּשַׁע ← תִּשְׁעָה
תִּשַּׁע (439) פ״י — multiplier par neuf
תִּשְׁעָה (נס׳ תִּשְׁעַת־, נ׳ תֵּשַׁע) ש״מ — neuf
תִּשְׁעָה בְּאָב — le neuf *Av* (jour de deuil)
תִּשְׁעָה־עָשָׂר (נ׳ תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה) — dix-neuf
תִּשְׁעִים (—) ש״מ — quatre-vingt-dix
בֶּן־ (ר׳ בַּת־) תִּשְׁעִים — nonagénaire
תַּשְׁפֹּכֶת (256) נ — écoulement *m*
תַּשְׁפֹּכֶת־דָּם — effusion *f* de sang
תַּשְׁקִיף (1) ז — vue *f*, observation *f*
מַרְאַת־תַּשְׁקִיף — rétroviseur *m*
|| (תחזית) — pronostic m, prévision *f*
|| (דף הסבר ופרסומת) — prospectus *m*
תַּשְׁקֹפֶת (256) נ — perspective *f*
תִּשֵּׁר (304) פ״י — offrir un cadeau
|| הִתְשִׁיר (498) פ״י — offrir un cadeau
תְּשֵׁר (166) ז — cadeau *m*, présent *m*, pourboire *m*
תַּשְׂרֹגֶת (256) נ — enchevêtrement *m*, fouillis *m*
תִּשְׁרֵי (—) ז — *Tichré* (1er mois de l'année juive: septembre/octobre) *m*
תְּקוּפַת־תִּשְׁרֵי נ — équinoxe *m* d'automne
תַּשְׁרִיט (1) ז — plan *m*, esquisse *f*
תַּשְׁרִיר (1) ז — validation *f*, ratification *f*
תַּשְׁרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — macération *f*, eau *f* de rouissage
תַּשְׁרֹקֶת (256) נ — sifflement *m*
תַּשְׁרֹרֶת (256) נ אנטום — musculature *f*
תַּשְׁרֹרֶת־הַלֵּב — myocarde *m*
תָּשַׁשׁ או תָּשׁ (360) פ״ע — s'affaiblir, être affaibli
|| הֵתֵשׁ (529) או הִתִּישׁ (522) פ״י — affaiblir
הֵתֵשׁ כֹּחַ־פ׳ — affaiblir qn
תַּשְׁתִּית (17) נ — assise *f*, infrastructure *f*, base *f*
תַּת־ תחילית — sous-, sub-
תַּת־אָדֹם ת — infrarouge
תַּת־אַלּוּף ז — lieutenant-général *m*
תַּת־הַכָּרָה נ — subconscient *m*
תַּת־מַקְלֵעַ ז — mitraillette *f*
תַּת־שַׂר ז — secrétaire *m* d'Etat
תַּת־תְּזוּנָה נ — sous-alimentation *f*
תַּת־אֱנוֹשִׁי — indigne d'êtres humains
תַּת־יַמִּי — sous-marin
תַּת־כְּלוֹרִיתִי — hypochloreux
נַתְרָן תַּת־כְּלוֹרִיתִי — hypochlorate *m* de sodium
תַּת־קוֹלִי — subsonique
תַּת־קַרְקָעִי — souterrain
תַּת־תִּקְנִי — inférieur au niveau moyen
תַּת, תִּתִּי ← נָתַן
תַּתָּאָה (—) ת ארמית — inférieur
תַּתּוֹן־הַמּוֹחַ (—) ז אנטום — hypophyse *f*
תִּתּוֹרָה (201) נ — bord *m*, rebord *m*
תִּתְמֹכֶת (256) נ ספנ — accores *mpl*, épontilles *fpl*
תַּתְקִין (1) ז — préparation (de laboratoire) *f*
תַּתְרָן או תּוֹתְרָן (ר׳ ־נִים) ז — privé d'odorat
תַּתְרָנוּת או תּוֹתְרָנוּת (46) נ — anosmie *f*, perte *f* de l'odorat
|| בהש — insensibilité *f*
תִּתֹּרֶת (256) נ — bord *m*, rebord *m*

1. נטיית השם — *Déclinaison du Nom*

על־יד כל שם במילון העברי־צרפתי רשום מספר (1–260) המתייחס ללוח I (להלן עמ' 786–791). בלוח זה תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו שם או של שם מאותו דגם.

לדגמה: בֵּן (112), גָּדָה (211): בלוח I תמצא:

Dans le dictionnaire hébreu-français chaque nom est suivi d'un numéro (1–260) qui se réfère à la liste I (ci-dessous pp. 786–791). Dans cette liste vous trouvez les formes principales de la déclinaison de ce nom ou d'un nom du même type.
Par exemple: vous cherchez les noms (112) בֵּן ou (211) גָּדָה; la liste I vous donne:

מס'	יחיד				ריבוי		
112	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בִּנְכֶם	בָּנִים	בְּנֵי־
211	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדַתְכֶם	גָּדוֹת	גְּדוֹת־

את צורות־הנטייה שאינן מופיעות בלוח תקבל כדלקמן:

— Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans la liste

יחיד: החלף הסיומת ִ־י של בְּנִי (גְּדָתִי) באחת הסיומות ֵךְ, וֹ, ָהּ, ֵנוּ, ָם/ן.

Singulier: remplacez le suffixe ִ־י de בְּנִי (גְּדָתִי) par un des suffixes ֵךְ, ־וֹ, ָהּ, ֵנוּ, ־ָם/ן.

ריבוי: א) ריבוי בסיומת ִים: החלף הסיומת ִים של בָּנִים באחת הסיומות ַי, ֶיךָ, ַיִךְ, ָיו, ֶיהָ, ֵינוּ; צרף הסיומות ־כֶם/ן, ־הֶם/ן לצורה בְּנֵי־.

Pluriel: a) *pluriel en* ִ־ים: remplacez le suffixe ־ִים de בָּנִים par un des suffixes ַ־י, ֶיךָ, ַיִךְ, ָיו, ֶיהָ, ֵינוּ; ajoutez à la forme בְּנֵי־ les suffixes ־כֶם/ן ou ־הֶם/ן.

ב) ריבוי בסיומת ־וֹת: צרף לצורה גְּדוֹת־ אחת הסיומות ַי, ֶיךָ, ַיִךְ, ָיו, ֶיהָ, ֵינוּ, ֵיכֶם/ן, ֵיהֶם/ן.

b) *pluriel en* ־וֹת: ajoutez à la forme גְּדוֹת־ un des suffixes ַי, ֶיךָ, ַיִךְ, ָיו, ֶיהָ, ֵינוּ, ֵיכֶם/ן, ֵיהֶם/ן.

הנטייה השלמה של השמות בֵּן, גָּדָה תהיה אפוא כדלקמן:

— La déclinaison complète des noms בֵּן et גָּדָה se présente donc comme suit:

יחיד	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בְּנֵךְ	בְּנוֹ	בְּנָהּ	בְּנֵנוּ	בִּנְכֶם/ן	בְּנָם/ן
Singulier	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדָתֵךְ	גְּדָתוֹ	גְּדָתָהּ	גְּדָתֵנוּ	גְּדַתְכֶם/ן	גְּדָתָם/ן
ריבוי	בָּנִים	בְּנֵי־	בָּנַי	בָּנֶיךָ	בָּנַיִךְ	בָּנָיו	בָּנֶיהָ	בָּנֵינוּ	בְּנֵיכֶם/ן	בְּנֵיהֶם/ן
Pluriel	גָּדוֹת	גְּדוֹת־	גְּדוֹתַי	גְּדוֹתֶיךָ	גְּדוֹתַיִךְ	גְּדוֹתָיו	גְּדוֹתֶיהָ	גְּדוֹתֵינוּ	גְּדוֹתֵיכֶ/ן	גְּדוֹתֵיהֶם/ן

נוסף לצורות היחיד והריבוי קיים בנטיית כמה שמות גם מספר זוגי; דגמים של צורות אלו (מס' 261–265) תמצא בלוח II (להלן עמ' 786).

—La déclinaison de certains noms comporte, en plus du singulier et du pluriel, les formes du *duel* (numéros 261-265); voyez la liste II (ci-dessous p. 786).

לוח I — נטיית־השם

מס'	יחיד					ריבוי	
1	שִׁיר	שִׁיר־	שִׁירִי	שִׁירְךָ	שִׁירְכֶם	שִׁירִים	שִׁירֵי־
2	קִיר	קִיר־	קִירִי	קִירְךָ	קִירְכֶם	קִירוֹת	קִירוֹת־
3	אִישׁ	אִישׁ־	אִישִׁי	אִישְׁךָ	אִישְׁכֶם	אֲנָשִׁים	אַנְשֵׁי־
4	עִיר	עִיר־	עִירִי	עִירְךָ	עִירְכֶם	עָרִים	עָרֵי־
5	גְּדִי	גְּדִי־	גְּדְיִי	גֶּדְיְךָ	גֶּדְיְכֶם	גְּדָיִים	גְּדָיֵי־
6	כְּלִי	כְּלִי־	כֵּלְיִי	כֶּלְיְךָ	כֶּלְיְכֶם	כֵּלִים	כְּלֵי־
7	עֲדִי	עֲדִי־	עֶדְיִי	עֶדְיְךָ	עֶדְיְכֶם	עֲדָיִים	עֲדָיֵי־
8	צְבִי	צְבִי־	צִבְיִי	צֶבְיְךָ	צֶבְיְכֶם	צְבָאִים	צִבְאֵי־
9	שִׂיחַ	שִׂיחַ־	שִׂיחִי	שִׂיחֲךָ	שִׂיחֲכֶם	שִׂיחִים	שִׂיחֵי־
10	אָפִיק	אֲפִיק־	אֲפִיקִי	אֲפִיקְךָ	אֲפִיקְכֶם	אֲפִיקִים	אֲפִיקֵי־
11	גָּבִיעַ	גְּבִיעַ־	גְּבִיעִי	גְּבִיעֲךָ	גְּבִיעֲכֶם	גְּבִיעִים	גְּבִיעֵי־
12	נָבִיא	נְבִיא־	נְבִיאִי	נְבִיאֲךָ	נְבִיאֲכֶם	נְבִיאִים	נְבִיאֵי־
13	עָנִי	עֲנִי־	עֲנִיִּי	עֲנִיְּךָ	עֲנִיכֶם	עֲנִיִּים	עֲנִיֵּי־
14	עָרִיץ	עֲרִיץ־	עֲרִיצִי	עֲרִיצְךָ	עֲרִיצְכֶם	עֲרִיצִים	עֲרִיצֵי־
15	פָּקִיד	פְּקִיד־	פְּקִידִי	פְּקִידְךָ	פְּקִידְכֶם	פְּקִידִים	פְּקִידֵי־
16	צְלִי	צְלִי־	צְלִיִּי	צְלִיְךָ	צְלִיכֶם	צְלִיִּים	צְלִיֵּי־
17	זָוִית	זָוִית־	זָוִיתִי	זָוִיתְךָ	זָוִיתְכֶם	זָוִיּוֹת	זָוִיּוֹת־
18	עַכָּבִישׁ	עַכְבִּישׁ־	עַכְבִּישִׁי	עַכְבִּישְׁךָ	עַכְבִּישְׁכֶם	עַכְבִּישִׁים	עַכְבִּישֵׁי־
19	מֵלִיץ	מֵלִיץ־	מְלִיצִי	מְלִיצְךָ	מְלִיצְכֶם	מְלִיצִים	מְלִיצֵי־
20	מֵנִיעַ	מֵנִיעַ־	מְנִיעִי	מְנִיעֲךָ	מְנִיעֲכֶם	מְנִיעִים	מְנִיעֵי־
21	דּוֹד	דּוֹד־	דּוֹדִי	דּוֹדְךָ	דּוֹדְכֶם	דּוֹדִים	דּוֹדֵי־
22	קוֹל	קוֹל־	קוֹלִי	קוֹלְךָ	קוֹלְכֶם	קוֹלוֹת	קוֹלוֹת־
23	גּוֹי	גּוֹי־	גּוֹיִי	גּוֹיְךָ	גּוֹיְכֶם	גּוֹיִם	גּוֹיֵי־
24	יוֹם	יוֹם־	יוֹמִי	יוֹמְךָ	יוֹמְכֶם	יָמִים	יְמֵי־
25	רֹאשׁ	רֹאשׁ־	רֹאשִׁי	רֹאשְׁךָ	רֹאשְׁכֶם	רָאשִׁים	רָאשֵׁי־
26	שׁוֹר	שׁוֹר־	שׁוֹרִי	שׁוֹרְךָ	שׁוֹרְכֶם	שְׁוָרִים	שׁוֹרֵי־
27	זְרוֹעַ	זְרוֹעַ־	זְרוֹעִי	זְרוֹעֲךָ	זְרוֹעֲכֶם	זְרוֹעוֹת	זְרוֹעוֹת־
28	אָדוֹן	אֲדוֹן־	אֲדוֹנִי	אֲדוֹנְךָ	אֲדוֹנְכֶם	אֲדוֹנִים	אֲדוֹנֵי־
29	אָתוֹן	אֲתוֹן־	אֲתוֹנִי	אֲתוֹנְךָ	אֲתוֹנְכֶם	אֲתוֹנוֹת	אֲתוֹנוֹת־
30	שָׁעוֹן	שְׁעוֹן־	שְׁעוֹנִי	שְׁעוֹנְךָ	שְׁעוֹנְכֶם	שְׁעוֹנִים	שְׁעוֹנֵי־
31	כָּרוֹז	כְּרוֹז־	כְּרוֹזִי	כְּרוֹזְךָ	כְּרוֹזְכֶם	כְּרוֹזוֹת	כְּרוֹזוֹת־
32	לָקוֹחַ	לְקוֹחַ־	לְקוֹחִי	לְקוֹחֲךָ	לְקוֹחֲכֶם	לְקוֹחוֹת	לְקוֹחוֹת־
33	מָקוֹם	מְקוֹם־	מְקוֹמִי	מְקוֹמְךָ	מְקוֹמְכֶם	מְקוֹמוֹת	מְקוֹמוֹת־
34	אָחוֹת	אֲחוֹת־	אֲחוֹתִי	אֲחוֹתְךָ	אֲחוֹתְכֶם	אֲחָיוֹת	אַחְיוֹת־
35	רֵאָיוֹן	רַאֲיוֹן־	רַאֲיוֹנִי	רַאֲיוֹנְךָ	רַאֲיוֹנְכֶם	רַאֲיוֹנוֹת	רַאֲיוֹנוֹת־
36	רְעָבוֹן	רַעֲבוֹן־	רַעֲבוֹנִי	רַעֲבוֹנְךָ	רַעֲבוֹנְכֶם	רַעֲבוֹנִים	רַעֲבוֹנֵי־
37	גֵּרָעוֹן	גִּרְעוֹן־	גִּרְעוֹנִי	גִּרְעוֹנְךָ	גִּרְעוֹנְכֶם	גִּרְעוֹנוֹת	גִּרְעוֹנוֹת־
38	זִכָּרוֹן	זִכְרוֹן־	זִכְרוֹנִי	זִכְרוֹנְךָ	זִכְרוֹנְכֶם	זִכְרוֹנוֹת	זִכְרוֹנוֹת־
39	חִסָּכוֹן	חֶסְכוֹן־	חֶסְכוֹנִי	חֶסְכוֹנְךָ	חֶסְכוֹנְכֶם	חֶסְכוֹנוֹת	חֶסְכוֹנוֹת־
40	אֵזוֹר	אֵזוֹר־	אֲזוֹרִי	אֲזוֹרְךָ	אֲזוֹרְכֶם	אֲזוֹרִים	אֲזוֹרֵי־
41	סוּס	סוּס־	סוּסִי	סוּסְךָ	סוּסְכֶם	סוּסִים	סוּסֵי־

מס'	יחיד					ריבוי	
42	זוּג	זוּג־	זוּגִי	זוּגְךָ	זוּגְכֶם	זוּגוֹת	זוּגוֹת־
43	שׁוּק	שׁוּק־	שׁוּקִי	שׁוּקְךָ	שׁוּקְכֶם	שְׁוָקִים	שׁוּקֵי־
44	רוּחַ	רוּחַ־	רוּחִי	רוּחֲךָ	רוּחֲכֶם	רוּחוֹת	רוּחוֹת־
45	זְכוּת	זְכוּת־	זְכוּתִי	זְכוּתְךָ	זְכוּתְכֶם	זְכֻיּוֹת	זְכֻיּוֹת־
46	גָּלוּת	גָּלוּת־	גָּלוּתִי	גָּלוּתְךָ	גָּלוּתְכֶם	גָּלֻיּוֹת	גָּלֻיּוֹת־
47	גַּסּוּת	גַּסּוּת־	גַּסּוּתִי	גַּסּוּתְךָ	גַּסּוּתְכֶם	גַּסֻּיּוֹת	גַּסֻּיּוֹת־
48	עֵדוּת	עֵדוּת־	עֵדוּתִי	עֵדוּתְךָ	עֵדוּתְכֶם	עֵדֻיּוֹת	עֵדֻיּוֹת־
49	סֵרוּב	סֵרוּב־	סֵרוּבִי	סֵרוּבְךָ	סֵרוּבְכֶם	סֵרוּבִים	סֵרוּבֵי־
50	גִּהוּץ	גִּהוּץ־	גִּהוּצִי	גִּהוּצְךָ	גִּהוּצְכֶם	גִּהוּצִים	גִּהוּצֵי־
51	שִׁדּוּךְ	שִׁדּוּךְ־	שִׁדּוּכִי	שִׁדּוּכְךָ	שִׁדּוּכְכֶם	שִׁדּוּכִים	שִׁדּוּכֵי־
52	גַּג	גַּג־	גַּגִּי	גַּגְּךָ	גַּגְּכֶם	גַּגּוֹת	גַּגּוֹת־
53	גַּן	גַּן־	גַּנִּי	גַּנְּךָ	גַּנְּכֶם	גַּנִּים	גַּנֵּי־
54	גַּת	גַּת־	גִּתִּי	גִּתְּךָ	גִּתְּכֶם	גִּתּוֹת	גִּתּוֹת־
55	מַס	מַס־	מִסִּי	מִסְּךָ	מִסְּכֶם	מִסִּים	מִסֵּי־
56	פַּח	פַּח־	פַּחִי	פַּחֲךָ	פַּחֲכֶם	פַּחִים	פַּחֵי־
57	שַׂר	שַׂר־	שָׂרִי	שָׂרְךָ	שַׂרְכֶם	שָׂרִים	שָׂרֵי־
58	צַד	צַד־	צִדִּי	צִדְּךָ	צִדְּכֶם	צִדִּים[1]	צִדֵּי־[1]
59	קַו	קַו־	קַוִּי	קַוְּךָ	קַוְּכֶם	קַוִּים	קַוֵּי־
60	שַׁי	שַׁי־	שַׁיִּי	שַׁיְּךָ	שַׁיְּכֶם	שַׁיִּים	שַׁיֵּי־
61	תְּנַאי	תְּנַאי־	תְּנָאִי	תְּנָאֲךָ	תְּנַאֲכֶם	תְּנָאִים	תְּנָאֵי־
62	גַּבַּאי	גַּבַּאי־	גַּבָּאִי	גַּבָּאֲךָ	גַּבַּאֲכֶם	גַּבָּאִים	גַּבָּאֵי־
63	אֶמְצַע	אֶמְצַע־	אֶמְצָעִי	אֶמְצָעֲךָ	אֶמְצַעֲכֶם	אֶמְצָעִים	אֶמְצְעֵי־
64	מַחֲבַת	מַחֲבַת־	מַחֲבַתִּי	מַחֲבַתְּךָ	מַחֲבַתְּכֶם	מַחֲבַתּוֹת	מַחֲבַתּוֹת־
65	קַרְקַע	קַרְקַע־	קַרְקָעִי	קַרְקָעֲךָ	קַרְקַעֲכֶם	קַרְקָעוֹת	קַרְקְעוֹת־
66	מֵמַד	מֵמַד־	מְמַדִּי	מְמַדְּךָ	מְמַדְּכֶם	מְמַדִּים	מְמַדֵּי־
67	מֵצַר	מֵצַר־	מְצָרִי	מְצָרְךָ	מְצַרְכֶם	מְצָרִים	מְצָרֵי־
68	פֶּה	פִּי־	פִּי	פִּיךָ[2]	פִּיכֶם	פִּיּוֹת	פִּיּוֹת־
69	שֶׂה	שֵׂה־	שֵׂיִי	שֵׂיְךָ[3]	שֵׂיכֶם	שֵׂיִים	שְׂיֵי־
70	אֲמָת	אֲמַת־	אֲמָתִי	אֲמָתְךָ	אֲמַתְכֶם	אֲמָתוֹת	אַמְתוֹת־
71	גַּרְזֶן	גַּרְזֶן־	גַּרְזִנִּי	גַּרְזִנְּךָ	גַּרְזִנְּכֶם	גַּרְזִנִּים	גַּרְזִנֵּי־
72	עֲרָפֶל	עַרְפֶל־	עַרְפִלִּי	עַרְפִלְּךָ	עַרְפִלְּכֶם	עַרְפִלִּים	עַרְפִלֵּי־
73	מוֹרֶה	מוֹרֵה־	מוֹרִי	מוֹרְךָ[4]	מוֹרְכֶם	מוֹרִים	מוֹרֵי־
74	מַחֲנֶה	מַחֲנֵה־	מַחֲנִי	מַחַנְךָ[5]	מַחַנְכֶם	מַחֲנוֹת	מַחֲנוֹת־
75	מַטֶּה	מַטֵּה־	מַטִּי	מַטְּךָ[6]	מַטְּכֶם	מַטּוֹת	מַטּוֹת־
76	מַעֲשֶׂה	מַעֲשֵׂה־	מַעֲשִׂי	מַעַשְׂךָ[7]	מַעַשְׂכֶם	מַעֲשִׂים	מַעֲשֵׂי־
77	רוֹעֶה	רוֹעֵה־	רוֹעִי	רוֹעֲךָ[8]	רוֹעֲכֶם	רוֹעִים	רוֹעֵי־
78	חָזֶה	חֲזֵה־	חָזִי	חָזְךָ[9]	חֲזֵכֶם	חָזוֹת	חֲזוֹת־
79	קָנֶה	קְנֵה־	קָנִי	קָנְךָ[10]	קְנֵכֶם	קָנִים	קְנֵי־

[1] 58: גם צְדָדִים צִדְדֵי־. — [2] 68: פִּיךְ פִּיו (או פִּיהוּ) פִּיהָ פִּינוּ פִּיהֶם/ן.

[3] 69: גם שֵׂיֶךְ שֵׂיךְ שֵׂיֵהוּ שֵׂיֵנוּ שְׂיֵכֶם/ן. — [4] 73: מוֹרוֹ מוֹרָהּ או מוֹרֵהוּ מוֹרֶהָ. — [5] 74: מַחֲנֵהוּ מַחֲנֶהָ. — [6] 75: מַטֵּהוּ מַטֶּהָ.

— [7] 76: מַעֲשֵׂהוּ מַעֲשֶׂהָ. — [8] 77: רוֹעוֹ רוֹעָהּ או רוֹעֵהוּ רוֹעֶהָ. — [9] 78: חָזוֹ חָזָהּ או חֲזֵהוּ חֲזֶהָ.

[10] 79: קָנוֹ קָנָהּ או קָנֵהוּ קָנֶהָ.

מס'	יחיד					ריבוי	
80	שָׂדֶה	שְׂדֵה־	שָׂדִי	שָׂדְךָ[1]	שְׂדֵכֶם	שָׂדוֹת	שְׂדוֹת־
81	אָב	אֲבִי־	אָבִי	אָבִיךָ[2]	אֲבִיכֶם	אָבוֹת	אֲבוֹת־
82	אָח	אֲחִי־	אָחִי	אָחִיךָ[3]	אֲחִיכֶם	אַחִים[3]	אֲחֵי־
83	דָּג	דַּג־	דָּגִי	דָּגְךָ	דַּגְכֶם	דָּגִים	דְּגֵי־
84	דָּת	דָּת־	דָּתִי	דָּתְךָ	דָּתְכֶם	דָּתוֹת	דָּתוֹת־
85	יָד	יַד־	יָדִי	יָדְךָ	יֶדְכֶם	יָדוֹת	יְדוֹת־
86	יָם	יָם־	יַמִּי	יַמְּךָ	יַמְּכֶם	יַמִּים	יַמֵּי־
87	תָּא	תָּא־	תָּאִי	תָּאֲךָ	תַּאֲכֶם	תָּאִים	תָּאֵי־
88	פְּרָט	פְּרַט־	פְּרָטִי	פְּרָטְךָ	פְּרַטְכֶם	פְּרָטִים	פְּרָטֵי־
89	אֶזְרָח	אֶזְרַח־	אֶזְרָחִי	אֶזְרָחֲךָ	אֶזְרַחֲכֶם	אֶזְרָחִים	אֶזְרְחֵי־
90	חַיָּט	חַיַּט־	חַיָּטִי	חַיָּטְךָ	חַיַּטְכֶם	חַיָּטִים	חַיָּטֵי־
91	מִפְקָד	מִפְקַד־	מִפְקָדִי	מִפְקָדְךָ	מִפְקַדְכֶם	מִפְקָדִים	מִפְקְדֵי־
92	מַאֲכָל	מַאֲכַל־	מַאֲכָלִי	מַאֲכָלְךָ	מַאֲכַלְכֶם	מַאֲכָלִים	מַאַכְלֵי־
93	מוֹסָד	מוֹסַד־	מוֹסָדִי	מוֹסָדְךָ	מוֹסַדְכֶם	מוֹסָדוֹת	מוֹסְדוֹת־
94	מַסָּע	מַסַּע־	מַסָּעִי	מַסָּעֲךָ	מַסַּעֲכֶם	מַסָּעִים	מַסְעֵי־
95	מֻשָּׂג	מֻשַּׂג־	מֻשָּׂגִי	מֻשַּׂגְךָ	מֻשַּׂגְכֶם	מֻשָּׂגִים	מֻשְּׂגֵי־
96	נֶאֱשָׁם	נֶאֱשַׁם־	נֶאֱשָׁמִי	נֶאֱשָׁמְךָ	נֶאֱשַׁמְכֶם	נֶאֱשָׁמִים	נֶאֱשְׁמֵי־
97	סִימָן	סִימַן־	סִימָנִי	סִימָנְךָ	סִימַנְכֶם	סִימָנִים	סִימָנֵי־
98	עַקְרָב	עַקְרַב־	עַקְרַבִּי	עַקְרַבְּךָ	עַקְרַבְּכֶם	עַקְרַבִּים	עַקְרַבֵּי־
99	נֶהָג	נֶהַג־	נֶהָגִי	נֶהָגְךָ	נֶהַגְכֶם	נֶהָגִים	נֶהָגֵי־
100	פָּרָשׁ	פָּרַשׁ־	פָּרָשִׁי	פָּרָשְׁךָ	פָּרַשְׁכֶם	פָּרָשִׁים	פָּרָשֵׁי־
101	שַׁבָּת	שַׁבַּת־	שַׁבַּתִּי	שַׁבַּתְּךָ	שַׁבַּתְּכֶם	שַׁבָּתוֹת	שַׁבְּתוֹת־
102	מִפְעָל	מִפְעַל־	מִפְעָלִי	מִפְעָלְךָ	מִפְעַלְכֶם	מִפְעָלִים	מִפְעֲלֵי־
103	שֻׁלְחָן	שֻׁלְחַן־	שֻׁלְחָנִי	שֻׁלְחָנְךָ	שֻׁלְחַנְכֶם	שֻׁלְחָנוֹת	שֻׁלְחֲנוֹת־
104	גָּמָל	גְּמַל־	גְּמַלִּי	גְּמַלְּךָ	גְּמַלְּכֶם	גְּמַלִּים	גְּמַלֵּי־
105	דָּבָר	דְּבַר־	דְּבָרִי	דְּבָרְךָ	דְּבַרְכֶם	דְּבָרִים	דִּבְרֵי־
106	זָנָב	זְנַב־	זְנָבִי	זְנָבְךָ	זְנַבְכֶם	זְנָבוֹת	זַנְבוֹת־
107	חָכָם	חֲכַם־	חֲכָמִי	חֲכָמְךָ	חֲכַמְכֶם	חֲכָמִים	חַכְמֵי־
108	לֵבָב	לְבַב־	לְבָבִי	לְבָבְךָ	לְבַבְכֶם	לְבָבוֹת	לִבְבוֹת־
109	נָחָשׁ	נְחַשׁ־	נְחָשִׁי	נְחָשְׁךָ	נְחַשְׁכֶם	נְחָשִׁים	נַחֲשֵׁי־
110	צָבָא	צְבָא־	צְבָאִי	צְבָאֲךָ	צְבַאֲכֶם	צְבָאוֹת	צִבְאוֹת־
111	אֵם	אֵם־	אִמִּי	אִמְּךָ	אִמְּכֶם	אִמָּהוֹת	אִמּוֹת־
112	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בִּנְכֶם	בָּנִים	בְּנֵי־
113	גֵּר	גֵּר־	גֵּרִי	גֵּרְךָ	גֵּרְכֶם	גֵּרִים	גֵּרֵי־
114	נֵס	נֵס־	נִסִּי	נִסְּךָ	נִסְּכֶם	נִסִּים	נִסֵּי־
115	כֵּן	כַּן־	כַּנִּי	כַּנְּךָ	כַּנְּכֶם	כַּנִּים	כַּנֵּי־
116	עֵץ	עֵץ־	עֵצִי	עֵצְךָ	עֶצְכֶם	עֵצִים	עֲצֵי־
117	שֵׁם	שֵׁם־	שְׁמִי	שִׁמְךָ	שִׁמְכֶם	שֵׁמוֹת	שְׁמוֹת־

[1] 80: שָׂדוֹ שָׂדֵה או שָׂדֵהוּ שָׂדֶהָ. — [2] 81: אָבִיךְ אָבִיו אָבִיהָ אָבִינוּ אֲבִיהֶם/ן.

[3] 82: אָחִיךְ אָחִיו אָחִיהָ אָחִינוּ אֲחִיהֶם/ן; אַחַי אַחֶיךָ אַחַיִךְ אֶחָיו אַחֶיהָ אַחֵינוּ.

מס'	יחיד					ריבוי	
118	בְּאֵר	בְּאֵר־	בְּאֵרִי	בְּאֵרְךָ	בְּאֶרְכֶם	בְּאֵרוֹת	בְּאֵרוֹת־
119	זְאֵב	זְאֵב־	זְאֵבִי	זְאֵבְךָ	זְאֵבְכֶם	זְאֵבִים	זְאֵבֵי־
120	חֵטְא	חֵטְא־	חֶטְאִי	חֶטְאֲךָ	חֶטְאֲכֶם	חֲטָאִים	חֲטָאֵי־
121	אוֹיֵב	אוֹיֵב־	אוֹיְבִי	אוֹיִבְךָ	אוֹיִבְכֶם	אוֹיְבִים	אוֹיְבֵי־
122	גַּרְגֵּר	גַּרְגֵּר־	גַּרְגְּרִי	גַּרְגֶּרְךָ	גַּרְגֶּרְכֶם	גַּרְגְּרִים	גַּרְגְּרֵי־
123	הֶבְדֵּל	הֶבְדֵּל־	הֶבְדֵּלִי	הֶבְדֵּלְךָ	הֶבְדֵּלְכֶם	הֶבְדֵּלִים	הֶבְדֵּלֵי־
124	הֶכְרֵחַ	הֶכְרֵחַ־	הֶכְרֵחִי	הֶכְרֵחֲךָ	הֶכְרֵחֲכֶם	הֶכְרֵחִים	הֶכְרֵחֵי־
125	אוֹהֵב	אוֹהֵב־	אוֹהֲבִי	אוֹהַבְךָ	אוֹהַבְכֶם	אוֹהֲבִים	אוֹהֲבֵי־
126	מְנַהֵל	מְנַהֵל־	מְנַהֲלִי	מְנַהַלְךָ	מְנַהַלְכֶם	מְנַהֲלִי	מְנַהֲלֵי־
127	מַעֲשֵׂר	מַעֲשַׂר־	מַעַשְׂרִי	מַעֲשֶׂרְךָ	מַעֲשֶׂרְכֶם	מַעַשְׂרוֹת	מַעַשְׂרוֹת־
128	מְפַקֵּחַ	מְפַקֵּחַ־	מְפַקְּחִי	מְפַקַּחֲךָ	מְפַקַּחֲכֶם	מְפַקְּחִים	מְפַקְּחֵי־
129	מַפְתֵּחַ	מַפְתֵּחַ־	מַפְתְּחִי	מַפְתַּחֲךָ	מַפְתַּחֲכֶם	מַפְתְּחוֹת	מַפְתְּחוֹת־
130	מַקֵּל	מַקֵּל־	מַקְלִי	מַקֶּלְךָ	מַקֶּלְכֶם	מַקְלוֹת	מַקְלוֹת־
131	רוֹפֵא	רוֹפֵא־	רוֹפְאִי	רוֹפַאֲךָ	רוֹפַאֲכֶם	רוֹפְאִים	רוֹפְאֵי־
132	שׁוֹמֵר	שׁוֹמֵר־	שׁוֹמְרִי	שׁוֹמֶרְךָ	שׁוֹמֶרְכֶם	שׁוֹמְרִים	שׁוֹמְרֵי־
133	אָבֵל	אֲבֵל־	אֲבֵלִי	אֲבֶלְךָ	אֲבֶלְכֶם	אֲבֵלִים	אֲבֵלֵי־
134	גָּדֵר	גֶּדֶר־	גְּדֵרִי	גְּדֵרְךָ	גְּדֶרְכֶם	גְּדֵרִים	גִּדְרֵי־
135	שָׁקֵד	שְׁקֵד־	שְׁקֵדִי	שְׁקֵדְךָ	שְׁקֶדְכֶם	שְׁקֵדִים	שִׁקְדֵי־
136	זָקֵן	זְקַן־	זְקֵנִי	זְקֵנְךָ	זְקַנְכֶם	זְקֵנִים	זִקְנֵי־
137	חָבֵר	חֲבֵר־	חֲבֵרִי	חֲבֵרְךָ	חֲבֶרְכֶם	חֲבֵרִים	חַבְרֵי־
138	חָצֵר	חֲצַר־	חֲצֵרִי	חֲצֵרְךָ	חֲצַרְכֶם	חֲצֵרוֹת	חַצְרוֹת־
139	מָגֵן	מָגֵן־	מָגִנִּי	מָגִנְּךָ	מָגִנְּכֶם	מָגִנִּים	מָגִנֵּי־
140	סָפֵק	סְפֵק־	סְפֵקִי	סְפֵקְךָ	סְפֶקְכֶם	סְפֵקוֹת	סְפֵקוֹת־
141	עָקֵב	עֲקֵב־	עֲקֵבִי	עֲקֵבְךָ	עֲקֶבְכֶם	עֲקֵבִים	עִקְבֵי־
142	חֵרֵשׁ	חֵרֵשׁ־	חֵרְשִׁי	חֶרְשְׁךָ	חֶרְשְׁכֶם	חֵרְשִׁים	חֵרְשֵׁי־
143	חֹק	חָק־	חֻקִּי	חָקְּךָ	חָקְכֶם	חֻקִּים	חֻקֵּי־
144	תֹּף	תֹּף־	תֻּפִּי	תֻּפְּךָ	תֻּפְּכֶם	תֻּפִּים	תֻּפֵּי־
145	כֹּחַ	כֹּחַ־	כֹּחִי	כֹּחֲךָ	כֹּחֲכֶם	כֹּחוֹת	כֹּחוֹת־
146	אֶפְרֹחַ	אֶפְרֹחַ־	אֶפְרֹחִי	אֶפְרֹחֲךָ	אֶפְרֹחֲכֶם	אֶפְרֹחִים	אֶפְרֹחֵי־
147	גִּבְעֹל	גִּבְעֹל־	גִּבְעֹלִי	גִּבְעָלְךָ	גִּבְעָלְכֶם	גִּבְעֹלִים	גִּבְעֹלֵי־
148	קָדְקֹד	קָדְקֹד־	קָדְקֳדִי	קָדְקָדְךָ	קָדְקָדְכֶם	קָדְקֳדִים	קָדְקֳדֵי־
149	קַרְדֹּם	קַרְדֹּם־	קַרְדֻּמִּי	קַרְדֻּמְּךָ	קַרְדֻּמְּכֶם	קַרְדֻּמִּים	קַרְדֻּמֵּי־
150	מָעֹז	מָעֹז־	מָעֻזִּי	מָעֻזְּךָ	מָעֻזְּכֶם	מָעֻזִּים	מָעֻזֵּי־
151	אַהַב	אַהַב־	אֲהָבִי	אַהַבְךָ	אַהַבְכֶם	אֲהָבִים	אַהֲבֵי־
152	נַעַר	נַעַר	נַעֲרִי	נַעַרְךָ	נַעַרְכֶם	נְעָרִים	נַעֲרֵי־
153	יַעַר	יַעַר־	יַעֲרִי	יַעַרְךָ	יַעַרְכֶם	יְעָרוֹת	יַעֲרוֹת־
154	פַּחַד	פַּחַד־	פַּחְדִּי	פַּחְדְּךָ	פַּחְדְּכֶם	פְּחָדִים	פַּחֲדֵי־
155	בַּיִת	בֵּית־	בֵּיתִי	בֵּיתְךָ	בֵּיתְכֶם	בָּתִּים	בָּתֵּי־
156	גַּיִס	גֵּיס־	גֵּיסִי	גֵּיסְךָ	גֵּיסְכֶם	גְּיָסוֹת	גֵּיסוֹת־
157	זַיִת	זֵית־	זֵיתִי	זֵיתְךָ	זֵיתְכֶם	זֵיתִים	זֵיתֵי־
158	חַיִל	חֵיל־	חֵילִי	חֵילְךָ	חֵילְכֶם	חֲיָלִים	חֵילֵי־
159	לַיִל	לֵיל־	לֵילִי	לֵילְךָ	לֵילְכֶם	לֵילוֹת	לֵילוֹת־

מס'	יחיד					ריבוי	
160	עִיר	עִיר־	עִירִי	עִירְךָ	עִירְכֶם	עָרִים	עָרֵי־
161	תַּיִשׁ	תֵּישׁ־	תֵּישִׁי	תֵּישְׁךָ	תֵּישְׁכֶם	תְּיָשִׁים	תֵּישֵׁי־
162	גָּוֶן	גּוֹן־	גּוֹנִי	גּוֹנְךָ	גּוֹנְכֶם	גְּוָנִים	גּוֹנֵי־
163	אֶבֶן	אֶבֶן־	אַבְנִי	אַבְנְךָ	אַבְנְכֶם	אֲבָנִים	אַבְנֵי־
164	אֶרֶץ	אֶרֶץ־	אַרְצִי	אַרְצְךָ	אַרְצְכֶם	אֲרָצוֹת	אַרְצוֹת־
165	רֶגֶב	רֶגֶב־	רִגְבִּי	רִגְבְּךָ	רִגְבְּכֶם	רְגָבִים	רִגְבֵי־
166	סֶרֶט	סֶרֶט־	סִרְטִי	סִרְטְךָ	סִרְטְכֶם	סְרָטִים	סִרְטֵי־
167	קֶשֶׁת	קֶשֶׁת־	קַשְׁתִּי	קַשְׁתְּךָ	קַשְׁתְּכֶם	קְשָׁתוֹת	קַשְׁתוֹת־
168	דֶּרֶךְ	דֶּרֶךְ־	דַּרְכִּי	דַּרְכְּךָ	דַּרְכְּכֶם	דְּרָכִים	דַּרְכֵי־
169	הֶבֶל	הֶבֶל־[1]	הֶבְלִי	הֶבְלְךָ	הֶבְלְכֶם	הֲבָלִים	הַבְלֵי־
170	הֶגֶה	הֶגֶה־	הֶגְיִי	הֶגְיְךָ	הֶגְיְכֶם	הֲגָאִים	הַגְאֵי־
171	חֶדֶר	חֲדַר־	חַדְרִי	חַדְרְךָ	חַדְרְכֶם	חֲדָרִים	חַדְרֵי־
172	נֶכֶד	נֶכֶד־	נֶכְדִּי	נֶכְדְּךָ	נֶכְדְּכֶם	נְכָדִים	נֶכְדֵי־
173	נֶפֶשׁ	נֶפֶשׁ־	נַפְשִׁי	נַפְשְׁךָ	נַפְשְׁכֶם	נְפָשׁוֹת	נַפְשׁוֹת־
174	עֶבֶד	עֶבֶד־	עַבְדִּי	עַבְדְּךָ	עַבְדְּכֶם	עֲבָדִים	עַבְדֵי־
175	פֶּלֶא	פֶּלֶא־	פִּלְאִי	פִּלְאֲךָ	פִּלְאֲכֶם	פְּלָאִים	פִּלְאֵי־
176	שֶׁמֶן	שֶׁמֶן־	שַׁמְנִי	שַׁמְנְךָ	שַׁמְנְכֶם	שְׁמָנִים	שַׁמְנֵי־
177	שֶׁמֶשׁ	שֶׁמֶשׁ־	שִׁמְשִׁי	שִׁמְשְׁךָ	שִׁמְשְׁכֶם	שְׁמָשׁוֹת	שִׁמְשׁוֹת־
178	זֶרַע	זֶרַע־	זַרְעִי	זַרְעֲךָ	זַרְעֲכֶם	זְרָעִים	זַרְעֵי־
179	צֶבַע	צֶבַע־	צִבְעִי	צִבְעֲךָ	צִבְעֲכֶם	צְבָעִים	צִבְעֵי־
180	חֵלֶב	חֵלֶב־	חֶלְבִּי	חֶלְבְּךָ	חֶלְבְּכֶם	חֲלָבִים	חֶלְבֵי־
181	חֵלֶק	חֵלֶק־	חֶלְקִי	חֶלְקְךָ	חֶלְקְכֶם	חֲלָקִים	חֶלְקֵי־
182	סֵפֶר	סֵפֶר־	סִפְרִי	סִפְרְךָ	סִפְרְכֶם	סְפָרִים	סִפְרֵי־
183	עֵמֶק	עֵמֶק־	עִמְקִי	עִמְקְךָ	עִמְקְכֶם	עֲמָקִים	עִמְקֵי־
184	מֵצַח	מֵצַח־	מִצְחִי	מִצְחֲךָ	מִצְחֲכֶם	מְצָחוֹת	מִצְחוֹת־
185	אֹהֶל	אֹהֶל־	אָהֳלִי	אָהָלְךָ	אָהָלְכֶם	אֹהָלִים	אָהֳלֵי־
186	אֹמֶר	אֹמֶר־	אָמְרִי	אָמְרְךָ	אָמְרְכֶם	אֲמָרִים	אִמְרֵי־
187	צֹרֶךְ	צֹרֶךְ־	צָרְכִּי	צָרְכְּךָ	צָרְכְּכֶם	צְרָכִים	צָרְכֵי־
188	גֹּמֶא	גֹּמֶא־	גָּמְאִי	גָּמְאֲךָ	גָּמְאֲכֶם	גְּמָאִים	גָּמְאֵי־
189	גֹּרֶן	גֹּרֶן־	גָּרְנִי	גָּרְנְךָ	גָּרְנְכֶם	גְּרָנוֹת	גָּרְנוֹת־
190	חֹדֶשׁ	חֹדֶשׁ־	חָדְשִׁי	חָדְשְׁךָ	חָדְשְׁכֶם	חֳדָשִׁים	חָדְשֵׁי־
191	כֹּתֶל	כֹּתֶל־	כָּתְלִי	כָּתְלְךָ	כָּתְלְכֶם	כְּתָלִים	כָּתְלֵי־
192	קֹמֶץ	קֹמֶץ־	קָמְצִי	קָמְצְךָ	קָמְצְכֶם	קְמָצִים	קָמְצֵי־
193	שֹׁרֶשׁ	שֹׁרֶשׁ־	שָׁרְשִׁי	שָׁרְשְׁךָ	שָׁרְשְׁכֶם	שָׁרָשִׁים	שָׁרְשֵׁי־
194	צִפֹּרֶן	צִפֹּרֶן־	צִפָּרְנִי	צִפָּרְנְךָ	צִפָּרְנְכֶם	צִפָּרְנִים	צִפָּרְנֵי־
195	אֹרַח	אֹרַח־	אָרְחִי	אָרְחֲךָ	אָרְחֲכֶם	אֳרָחוֹת	אָרְחוֹת־
196	גֹּבַהּ	גֹּבַהּ־	גָּבְהִי	גָּבְהֲךָ	גָּבְהֲכֶם	גְּבָהִים	גָּבְהֵי־
197	פֹּעַל	פֹּעַל־	פָּעֳלִי	פָּעָלְךָ	פָּעָלְכֶם	פְּעָלִים	פָּעֳלֵי־
198	רֹחַב	רֹחַב־	רָחְבִּי	רָחְבְּךָ	רָחְבְּכֶם	רְחָבִים	רָחֳבֵי־

[1] 169: גם הֲבֵל־ (בביטוי הֲבֵל־הֲבָלִים).

מס'	יחיד					ריבוי	
199	חֹלִי	חֳלִי־	חָלְיִי	חָלְיְךָ	חָלְיְכֶם	חֳלָיִים	חָלְיֵי־
200	קֹשִׁי	קְשִׁי־	קָשְׁיִי	קָשְׁיְךָ	קָשְׁיְכֶם	קְשָׁיִים	קָשְׁיֵי־
201	שִׁירָה	שִׁירַת־	שִׁירָתִי	שִׁירָתְךָ	שִׁירַתְכֶם	שִׁירוֹת	שִׁירוֹת־
202	אֳנִיָּה	אֳנִיַּת־	אֳנִיָּתִי	אֳנִיָּתְךָ	אֳנִיַּתְכֶם	אֳנִיּוֹת	אֳנִיּוֹת־
203	בָּגוֹדָה	בָּגוֹדַת־	בָּגוֹדָתִי	בָּגוֹדָתְךָ	בָּגוֹדַתְכֶם	בָּגוֹדוֹת	בָּגוֹדוֹת־
204	בַּחוּרָה	בַּחוּרַת־	בַּחוּרָתִי	בַּחוּרָתְךָ	בַּחוּרַתְכֶם	בַּחוּרוֹת	בַּחוּרוֹת־
205	בֵּיצָה	בֵּיצַת־	בֵּיצָתִי	בֵּיצָתְךָ	בֵּיצַתְכֶם	בֵּיצִים	בֵּיצֵי־
206	בִּקְתָּה	בִּקְתַּת־	בִּקְתָּתִי	בִּקְתָּתְךָ	בִּקְתַּתְכֶם	בִּקְתּוֹת	בִּקְתּוֹת־
207	חָכְמָה	חָכְמַת־	חָכְמָתִי	חָכְמָתְךָ	חָכְמַתְכֶם	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת־
208	סֻכָּה	סֻכַּת־	סֻכָּתִי	סֻכָּתְךָ	סֻכַּתְכֶם	סֻכּוֹת	סֻכּוֹת־
209	תַּאֲוָה	תַּאֲוַת־	תַּאֲוָתִי	תַּאֲוָתְךָ	תַּאֲוַתְכֶם	תַּאֲווֹת	תַּאֲווֹת־
210	בָּמָה	בָּמַת־	בָּמָתִי	בָּמָתְךָ	בָּמַתְכֶם	בָּמוֹת	בָּמוֹת־
211	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדַתְכֶם	גָּדוֹת	גְּדוֹת־
212	בְּעָיָה	בְּעָיַת־	בְּעָיָתִי	בְּעָיָתְךָ	בְּעָיַתְכֶם	בְּעָיוֹת	בְּעָיוֹת־
213	בְּרֵכָה	בְּרֵכַת־	בְּרֵכָתִי	בְּרֵכָתְךָ	בְּרֵכַתְכֶם	בְּרֵכוֹת	בְּרֵכוֹת־
214	זְוָעָה	זַוְעַת־	זַוְעָתִי	זַוְעָתְךָ	זַוְעַתְכֶם	זְוָעוֹת	זַוְעוֹת־
215	נְדָבָה	נִדְבַת־	נִדְבָתִי	נִדְבָתְךָ	נִדְבַתְכֶם	נְדָבוֹת	נִדְבוֹת־
216	קְעָרָה	קַעֲרַת־	קַעֲרָתִי	קַעֲרָתְךָ	קַעֲרַתְכֶם	קְעָרוֹת	קַעֲרוֹת־
217	אֲדָמָה	אַדְמַת־	אַדְמָתִי	אַדְמָתְךָ	אַדְמַתְכֶם	אֲדָמוֹת	אַדְמוֹת־
218	עֲגָלָה	עֶגְלַת־	עֶגְלָתִי	עֶגְלָתְךָ	עֶגְלַתְכֶם	עֲגָלוֹת	עֶגְלוֹת־
219	עֲטָרָה	עֲטֶרֶת־	עֲטַרְתִּי	עֲטַרְתְּךָ	עֲטַרְתְּכֶם	עֲטָרוֹת	עַטְרוֹת־
220	בֶּהָלָה	בֶּהָלַת־	בֶּהָלָתִי	בֶּהָלָתְךָ	בֶּהָלַתְכֶם	בֶּהָלוֹת	בֶּהָלוֹת־
221	בַּקָּשָׁה	בַּקָּשַׁת־	בַּקָּשָׁתִי	בַּקָּשָׁתְךָ	בַּקָּשַׁתְכֶם	בַּקָּשׁוֹת	בַּקָּשׁוֹת־
222	הַכְנָסָה	הַכְנָסַת־	הַכְנָסָתִי	הַכְנָסָתְךָ	הַכְנָסַתְכֶם	הַכְנָסוֹת	הַכְנָסוֹת־
223	מוֹרָשָׁה	מוֹרֶשֶׁת־	מוֹרַשְׁתִּי	מוֹרַשְׁתְּךָ	מוֹרַשְׁתְּכֶם	מוֹרָשׁוֹת	מוֹרְשׁוֹת־
224	מִלְחָמָה	מִלְחֶמֶת־	מִלְחַמְתִּי	מִלְחַמְתְּךָ	מִלְחַמְתְּכֶם	מִלְחָמוֹת	מִלְחֲמוֹת־
225	מִשְׁפָּחָה	מִשְׁפַּחַת־	מִשְׁפַּחְתִּי	מִשְׁפַּחְתְּךָ	מִשְׁפַּחְתְּכֶם	מִשְׁפָּחוֹת	מִשְׁפְּחוֹת־
226	מַתָּנָה	מַתְּנַת־	מַתְּנָתִי	מַתְּנָתְךָ	מַתְּנַתְכֶם	מַתָּנוֹת	מַתְּנוֹת־
227	עֵצָה	עֲצַת־	עֲצָתִי	עֲצָתְךָ	עֲצַתְכֶם	עֵצוֹת	עֲצוֹת־
228	פֵּאָה	פְּאַת־	פְּאָתִי	פְּאָתְךָ	פְּאַתְכֶם	פֵּאוֹת	פְּאוֹת־
229	אֲבֵדָה	אֲבֵדַת־	אֲבֵדָתִי	אֲבֵדָתְךָ	אֲבֵדַתְכֶם	אֲבֵדוֹת	אֲבֵדוֹת־
230	בְּהֵמָה	בֶּהֱמַת־	בְּהֶמְתִּי	בְּהֶמְתְּךָ	בְּהֶמְתְּכֶם	בְּהֵמוֹת	בַּהֲמוֹת־
231	נְבֵלָה	נִבְלַת־	נִבְלָתִי	נִבְלָתְךָ	נִבְלַתְכֶם	נְבֵלוֹת	נִבְלוֹת־
232	שְׁכֵנָה	שְׁכֶנֶת־	שְׁכֶנְתִּי	שְׁכֶנְתְּךָ	שְׁכֶנְתְּכֶם	שְׁכֵנוֹת	שְׁכֵנוֹת־
233	תּוֹכֵחָה	תּוֹכַחַת־	תּוֹכַחְתִּי	תּוֹכַחְתְּךָ	תּוֹכַחְתְּכֶם	תּוֹכֵחוֹת	תּוֹכְחוֹת־
234	תּוֹעֵבָה	תּוֹעֲבַת־	תּוֹעֲבָתִי	תּוֹעֲבָתְךָ	תּוֹעֲבַתְכֶם	תּוֹעֵבוֹת	תּוֹעֲבוֹת־
235	רוֹפְאָה	רוֹפֵאת־	רוֹפֵאתִי	רוֹפֵאתְךָ	רוֹפֵאתְכֶם	רוֹפְאוֹת	רוֹפְאוֹת־
236	אֲטָמָה	אַטְמַת־	אַטְמָתִי	אַטְמָתְךָ	אַטְמַתְכֶם	אֲטָמוֹת	אַטְמוֹת־
237	אֲסָדָה	אַסְדַּת־	אַסְדָּתִי	אַסְדָּתְךָ	אַסְדַּתְכֶם	אֲסָדוֹת	אַסְדּוֹת־
238	טַחֲנָה	טַחֲנַת־	טַחֲנָתִי	טַחֲנָתְךָ	טַחֲנַתְכֶם	טְחָנוֹת	טַחֲנוֹת־
239	מַלְכָּה	מַלְכַּת־	מַלְכָּתִי	מַלְכָּתְךָ	מַלְכַּתְכֶם	מְלָכוֹת	מַלְכוֹת־
240	אֲבָקָה	אַבְקַת־	אַבְקָתִי	אַבְקָתְךָ	אַבְקַתְכֶם	אֲבָקוֹת	אַבְקוֹת־

מס'	יחיד					ריבוי	
241	רִצְפָּה	רִצְפַּת־	רִצְפָּתִי	רִצְפָּתְךָ	רִצְפַּתְכֶם	רְצָפוֹת	רִצְפוֹת־
242	שִׂמְלָה	שִׂמְלַת־	שִׂמְלָתִי	שִׂמְלָתְךָ	שִׂמְלַתְכֶם	שְׂמָלוֹת	שִׂמְלוֹת־
243	חֶבְרָה	חֶבְרַת־	חֶבְרָתִי	חֶבְרָתְךָ	חֶבְרַתְכֶם	חֲבָרוֹת	חֶבְרוֹת־
244	עָרְלָה	עָרְלַת־	עָרְלָתִי	עָרְלָתְךָ	עָרְלַתְכֶם	עֲרָלוֹת	עָרְלוֹת־
245	אוֹרַחַת	אוֹרַחַת־	אוֹרַחְתִּי	אוֹרַחְתְּךָ	אוֹרַחְתְּכֶם	אוֹרְחוֹת	אוֹרְחוֹת־
246	מִשְׁלַחַת	מִשְׁלַחַת־	מִשְׁלַחְתִּי	מִשְׁלַחְתְּךָ	מִשְׁלַחְתְּכֶם	מִשְׁלָחוֹת	מִשְׁלְחוֹת־
247	מְפַקַּחַת	מְפַקַּחַת־	מְפַקַּחְתִּי	מְפַקַּחְתְּךָ	מְפַקַּחְתְּכֶם	מְפַקְּחוֹת	מְפַקְּחוֹת־
248	תּוֹלַעַת	תּוֹלַעַת־	תּוֹלַעְתִּי	תּוֹלַעְתְּךָ	תּוֹלַעְתְּכֶם	תּוֹלָעִים	תּוֹלְעֵי־
249	מֵינֶקֶת	מֵינֶקֶת־	מֵינִקְתִּי	מֵינִקְתְּךָ	מֵינִקְתְּכֶם	מֵינִיקוֹת	מֵינִיקוֹת־
250	עֲצֶרֶת	עֲצֶרֶת־	עֲצַרְתִּי	עֲצַרְתְּךָ	עֲצַרְתְּכֶם	עֲצָרוֹת	עַצְרוֹת־
251	צַמֶּרֶת	צַמֶּרֶת־	צַמַּרְתִּי	צַמַּרְתְּךָ	צַמַּרְתְּכֶם	צַמָּרוֹת	צַמְּרוֹת־
252	מִשְׁמֶרֶת	מִשְׁמֶרֶת־	מִשְׁמַרְתִּי	מִשְׁמַרְתְּךָ	מִשְׁמַרְתְּכֶם	מִשְׁמָרוֹת	מִשְׁמְרוֹת־
253	יוֹעֶצֶת	יוֹעֶצֶת־	יוֹעַצְתִּי	יוֹעַצְתְּךָ	יוֹעַצְתְּכֶם	יוֹעֲצוֹת	יוֹעֲצוֹת־
254	חוֹתֶנֶת	חוֹתֶנֶת־	חוֹתַנְתִּי	חוֹתַנְתְּךָ	חוֹתַנְתְּכֶם	חוֹתְנוֹת	חוֹתְנוֹת־
255	מִשְׁעֶנֶת	מִשְׁעֶנֶת־	מִשְׁעַנְתִּי	מִשְׁעַנְתְּךָ	מִשְׁעַנְתְּכֶם	מִשְׁעָנוֹת	מִשְׁעֲנוֹת־
256	תִּזְמֹרֶת	תִּזְמֹרֶת־	תִּזְמָרְתִּי	תִּזְמָרְתְּךָ	תִּזְמָרְתְּכֶם	תִּזְמוֹרוֹת	תִּזְמוֹרוֹת־
257	גֻּלְגֹּלֶת	גֻּלְגֹּלֶת־	גֻּלְגָּלְתִּי	גֻּלְגָּלְתְּךָ	גֻּלְגָּלְתְּכֶם	גֻּלְגָּלוֹת	גֻּלְגְּלוֹת־
258	כְּתֹנֶת־	כְּתֹנֶת־	כֻּתָּנְתִּךְ	כֻּתָּנְתְּךָ	כֻּתָּנְתְּכֶם	כֻּתָּנוֹת	כָּתְנוֹת־
259	מַשְׂכֹּרֶת	מַשְׂכֹּרֶת־	מַשְׂכֻּרְתִּי	מַשְׂכֻּרְתְּךָ	מַשְׂכֻּרְתְּכֶם	מַשְׂכּוֹרוֹת	מַשְׂכּוֹרוֹת־
260	פָּרֹכֶת	פָּרֹכֶת־	פָּרָכְתִּי	פָּרָכְתְּךָ	פָּרָכְתְּכֶם	פָּרוֹכוֹת	פָּרוֹכוֹת־

לוח II — מספר זוגי

מס'	זוגי									
261	אָזְנַיִם	אָזְנֵי־	אָזְנַי	אָזְנֶיךָ	אָזְנַיִךְ	אָזְנָיו	אָזְנֶיהָ	אָזְנֵינוּ	אָזְנֵיכֶם/ן	אָזְנֵיהֶם/ן
262	בִּרְכַּיִם	בִּרְכֵּי־	בִּרְכַּי	בִּרְכֶּיךָ	בִּרְכַּיִךְ	בִּרְכָּיו	בִּרְכֶּיהָ	בִּרְכֵּינוּ	בִּרְכֵּיכֶם/ן	בִּרְכֵּיהֶם/ן
263	יָדַיִם	יְדֵי־	יָדַי	יָדֶיךָ	יָדַיִךְ	יָדָיו	יָדֶיהָ	יָדֵינוּ	יְדֵיכֶם/ן	יְדֵיהֶם/ן
264	לְחָיַיִם	לְחָיֵי־	לְחָיַי	לְחָיֶיךָ	לְחָיַיִךְ	לְחָיָיו	לְחָיֶיהָ	לְחָיֵינוּ	לְחָיֵיכֶם/ן	לְחָיֵיהֶם/ן
265	עֵינַיִם	עֵינֵי־	עֵינַי	עֵינֶיךָ	עֵינַיִךְ	עֵינָיו	עֵינֶיהָ	עֵינֵינוּ	עֵינֵיכֶם/ן	עֵינֵיהֶם/ן

כל שם־תואר ניתן במילון בצורות־היחיד זכר ונקבה; את־צורות־הריבוי תקבל כדלקמן:
א) אם צורת־הנקבה מסתיימת בסיומת ָה, החלף ָה בסיומת ִים (זכר ריבוי) או וֹת (נקבה ריבוי), כגון: גָּדוֹל, גְּדוֹלָה – ריבוי: גְּדוֹלִים, גְּדוֹלוֹת;
ב) אם צורת־הזכר מסתיימת בסיומת ִי והנקבה בסיומת ִית, החלף ִית בסיומת ִיִּים (זכר ריבוי) או ִיּוֹת (נקבה ריבוי), כגון: חֻקִּי, חֻקִּית – ריבוי: חֻקִּיִּים, חֻקִּיּוֹת.
אצל כל שאר שמות־התואר רשומות צורות־הריבוי בגוף המילון, כגון: פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר' פִּקְחִים, ־חוֹת).

— Les adjectifs hébraïques sont donnés dans le dictionnaire au masculin et au féminin singulier; on obtient les formes du pluriel comme suit:
a) Si le féminin singulier se termine en ָה, remplacez ָה par ִים (masculin pluriel) ou וֹת (féminin pluriel), p. ex. גָּדוֹל, גְּדוֹלָה — pluriel: גְּדוֹלִים, גְּדוֹלוֹת;
b) Si le masculin singulier se termine en ִי et le féminin singulier en ִית, remplacez ִי par ִיִּים (masculin pluriel) ou ִיּוֹת (féminin pluriel), p. ex. חֻקִּי, חֻקִּית — pluriel: חֻקִּיִּים, חֻקִּיּוֹת.
— Pour tous les autres adjectifs, les formes du pluriel sont indiquées dans le dictionnaire, p. ex. פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר' פִּקְחִים, ־חוֹת).

Déclinaison des Prépositions — 3. נטיית מלות־היחס

En hébreu, contrairement au français, les prépositions se déclinent par adjonction αe suffixes personnels, p.ex. אֵלַי "vers moi"

לוח III – נטיית מלות־היחס

מס'	מלות־יחס								
266	אוֹדוֹת־	אוֹדוֹתַי	אוֹדוֹתֶיךָ	אוֹדוֹתַיִךְ	אוֹדוֹתָיו	אוֹדוֹתֶיהָ	אוֹדוֹתֵינוּ	אוֹדוֹתֵיכֶם/ן	אוֹדוֹתֵיהֶם/ן
267	אַחֲרֵי־	אַחֲרַי	אַחֲרֶיךָ	אַחֲרַיִךְ	אַחֲרָיו	אַחֲרֶיהָ	אַחֲרֵינוּ	אַחֲרֵיכֶם/ן	אַחֲרֵיהֶם/ן
268	אֶל־	אֵלַי	אֵלֶיךָ	אֵלַיִךְ	אֵלָיו	אֵלֶיהָ	אֵלֵינוּ	אֲלֵיכֶם/ן	אֲלֵיהֶם/ן
269	אֵצֶל־	אֶצְלִי	אֶצְלְךָ	אֶצְלֵךְ	אֶצְלוֹ	אֶצְלָהּ	אֶצְלֵנוּ	אֶצְלְכֶם/ן	אֶצְלָם/ן
270	1. אֶת־	אוֹתִי	אוֹתְךָ	אוֹתָךְ	אוֹתוֹ	אוֹתָהּ	אוֹתָנוּ	אֶתְכֶם/ן	אוֹתָם/ן
271	2. אֶת־	אִתִּי	אִתְּךָ	אִתָּךְ	אִתּוֹ	אִתָּהּ	אִתָּנוּ	אִתְּכֶם/ן	אִתָּם/ן
272	בְּ־	בִּי	בְּךָ	בָּךְ	בּוֹ	בָּהּ	בָּנוּ	בָּכֶם/ן	בָּהֶם/ן[1]
273	בִּגְלַל־	בִּגְלָלִי	בִּגְלָלְךָ	בִּגְלָלֵךְ	בִּגְלָלוֹ	בִּגְלָלָהּ	בִּגְלָלֵנוּ	בִּגְלַלְכֶם/ן	בִּגְלָלָם/ן
274	בֵּין־	בֵּינִי	בֵּינְךָ	בֵּינֵךְ	בֵּינוֹ	בֵּינָהּ	בֵּינֵינוּ[2]	בֵּינֵיכֶם/ן	בֵּינֵיהֶם/ן
275	בִּלְעֲדֵי־	בִּלְעָדַי	בִּלְעָדֶיךָ	בִּלְעָדַיִךְ	בִּלְעָדָיו	בִּלְעָדֶיהָ	בִּלְעָדֵינוּ	בִּלְעֲדֵיכֶם/ן	בִּלְעֲדֵיהֶם/ן
276	בַּעֲבוּר־	בַּעֲבוּרִי	בַּעֲבוּרְךָ	בַּעֲבוּרֵךְ	בַּעֲבוּרוֹ	בַּעֲבוּרָהּ	בַּעֲבוּרֵנוּ	בַּעֲבוּרְכֶם/ן	בַּעֲבוּרָם/ן
277	בְּעַד־	בַּעֲדִי	בַּעַדְךָ	בַּעֲדֵךְ	בַּעֲדוֹ	בַּעֲדָהּ	בַּעֲדֵנוּ	בַּעַדְכֶם/ן	בַּעֲדָם/ן

[1] 272: גם בָּם/ן.
[2] 274: גם בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם.

מס'	מלות־יחס								
278	כְּמוֹ־	כָּמוֹנִי	כָּמוֹךָ	כָּמוֹךְ	כָּמוֹהוּ	כָּמוֹהָ	כָּמוֹנוּ	כְּמוֹכֶם/ן[3]	כְּמוֹהֶם/ן[3]
279	לְ־	לִי	לְךָ	לָךְ	לוֹ	לָהּ	לָנוּ	לָכֶם/ן	לָהֶם/ן[4]
280	לְמַעַן־	לְמַעֲנִי	לְמַעַנְךָ	לְמַעֲנֵךְ	לְמַעֲנוֹ	לְמַעֲנָהּ	לְמַעֲנֵנוּ	לְמַעַנְכֶם/ן	לְמַעֲנָם/ן
281	לִקְרַאת־	לִקְרָאתִי	לִקְרָאתְךָ	לִקְרָאתֵךְ	לִקְרָאתוֹ	לִקְרָאתָהּ	לִקְרָאתֵנוּ	לִקְרַאתְכֶם/ן	לִקְרָאתָם/ן
282	מִן־	מִמֶּנִּי	מִמְּךָ	מִמֵּךְ	מִמֶּנּוּ	מִמֶּנָּה	מִמֶּנּוּ	מִכֶּם/ן	מֵהֶם/ן
283	נֶגֶד־	נֶגְדִּי	נֶגְדְּךָ	נֶגְדֵּךְ	נֶגְדּוֹ	נֶגְדָּהּ	נֶגְדֵּנוּ	נֶגְדְּכֶם/ן	נֶגְדָּם/ן
284	נֹכַח־	נִכְחִי	נִכְחֲךָ	נִכְחֵךְ	נִכְחוֹ	נִכְחָהּ	נִכְחֵנוּ	נִכְחֲכֶם/ן	נִכְחָם/ן
285	סְבִיב־	סְבִיבִי[5]	סְבִיבְךָ	סְבִיבֵךְ	סְבִיבוֹ	סְבִיבָהּ	סְבִיבֵנוּ	סְבִיבְכֶם/ן	סְבִיבָם/ן
286	עַד־	עָדַי	עָדֶיךָ	עָדַיִךְ	עָדָיו	עָדֶיהָ	עָדֵינוּ	עֲדֵיכֶם/ן	עֲדֵיהֶם/ן
287	עַל־	עָלַי	עָלֶיךָ	עָלַיִךְ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלֵינוּ	עֲלֵיכֶם/ן	עֲלֵיהֶם/ן
288	עִם־	עִמִּי[6]	עִמְּךָ	עִמָּךְ	עִמּוֹ	עִמָּהּ	עִמָּנוּ	עִמָּכֶם/ן	עִמָּהֶם/ן[6]
289	שֶׁל־	שֶׁלִּי	שֶׁלְּךָ	שֶׁלָּךְ	שֶׁלּוֹ	שֶׁלָּהּ	שֶׁלָּנוּ	שֶׁלָּכֶם/ן	שֶׁלָּהֶם/ן
290	תַּחַת	תַּחְתַּי[7]	תַּחְתֶּיךָ	תַּחְתַּיִךְ	תַּחְתָּיו	תַּחְתֶּיהָ	תַּחְתֵּינוּ	תַּחְתֵּיכֶם/ן	תַּחְתֵּיהֶם/ן[7]

[3] 278: גם כָּכֶם/ן, כָּהֶם/ן. — [4] 279: גם לָמוֹ.

[5] 285: גם סְבִיבַי וכו' וגם סְבִיבוֹתַי וכו'. — [6] 288: גם /עִמָּדִי, עִמָּם/ן. — [7] 290: גם תַּחְתֵּנִי, תַּחְתָּם/ן

4. נטיית המיליות — *Déclinaison des Particules*

En hébreu, certaines particules (adverbes, conjonctions) se déclinent par adjonction de suffixes personnels, p. ex. עוֹדֶנּוּ חַי "il est encore vivant".

לוח IV — נטיית המיליות

מס'	מיליות								
291	אַיֵּה[1]	אַיֵּנִי	אַיֶּכָּה	אַיֵּךְ	אַיּוֹ	אַיָּהּ	אַיֵּנוּ	אַיֵּכֶם/ן	אַיָּם/ן
292	אֵין	אֵינִי[2]	אֵינְךָ	אֵינֵךְ	אֵינוֹ[2]	אֵינָהּ[2]	אֵינֶנּוּ	אֵינְכֶם/ן	אֵינָם/ן
293	אַשְׁרֵי	אַשְׁרַי	אַשְׁרֶיךָ	אַשְׁרַיִךְ	אַשְׁרָיו	אַשְׁרֶיהָ	אַשְׁרֵינוּ	אַשְׁרֵיכֶם/ן	אַשְׁרֵיהֶם/ן
294	בִּלְתִּי	בִּלְתִּי	בִּלְתְּךָ	בִּלְתֵּךְ	בִּלְתּוֹ	בִּלְתָּהּ	בִּלְתֵּנוּ	בִּלְתְּכֶם/ן	בִּלְתָּם/ן
295	דַּי	דַּיִּי[3]	דַּיֶּךָ	דַּיֵּךְ	דַּיּוֹ	דַּיָּהּ	דַּיֵּנוּ	דַּיְּכֶם/ן	דַּיָּם/ן
296	הִנֵּה	הִנְנִי[4]	הִנְּךָ	הִנָּךְ	הִנּוֹ[4]	הִנָּהּ[4]	הִנְנוּ[4]	הִנְּכֶם/ן	הִנָּם/ן
297	הֲרֵי	הֲרֵינִי	—[5]	—[5]	הֲרֵיהוּ	הֲרֵיהִי	הֲרֵינוּ	—[5]	הֲרֵיהֶם/ן
298	יֵשׁ	יֶשְׁנִי	יֶשְׁךָ	יֶשְׁנֵךְ	יֶשְׁנוֹ	יֶשְׁנָהּ	יֶשְׁנֵנוּ	יֶשְׁכֶם/ן	יֶשְׁנָם/ן
299	כֹּל	כֻּלִּי	כֻּלְּךָ	כֻּלֵּךְ	כֻּלּוֹ	כֻּלָּהּ	כֻּלָּנוּ	כֻּלְּכֶם/ן	כֻּלָּם/ן
300	עוֹד	עוֹדֶנִּי	עוֹדְךָ	עוֹדֵךְ	עוֹדוֹ[6]	עוֹדָהּ[6]	עוֹדֶנּוּ	עוֹדְכֶם/ן	עוֹדָם/ן

[1] 291: גם אַי. — [2] 292: גם אֵינֶנִּי, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה. — [3] 295: גם דַּיֵּנִי. — [4] 296: גם הִנֵּנִי, הִנֵּהוּ, הִנֶּהָ, הִנֶּנּוּ. — [5] 297: הֲרֵי אַתָּה, אַתְּ, אַתֶּם/ן. — [6] 300: גם עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה.

על־יד כל פועל רשום מספר (301–530) המתייחס ללוחות V–IX (להלן עמ' 797–810) ובלוחות אלו תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו פועל או של פועל מאותו דגם.

לדוגמה: קָשַׁר (301), בָּרָא (336), נִזְכַּר (389): בלוח V תמצא:

— Chaque verbe est suivi d'un numéro (301–530) qui se réfère aux listes V–IX (ci-dessous pp. 797–810). Dans ces listes vous trouvez les formes principales de la conjugaison de ce verbe ou d'un verbe du même type.

Par exemple: vous cherchez un des verbes קָשַׁר (301), בָּרָא (633), נִזְכַּר (389) : la liste V vous donne:

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר,	קָשׁוּר
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא,	בָּרוּא

la liste VI vous donne: בלוח VI תמצא:

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר

את צורות הנטייה שאינן מופיעות בלוחות תקבל כדלקמן:

Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans les listes:

עבר: החלף הסיומת ־תִּי של קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) באחת הסיומות ־תָּ, ־תְּ, ־נוּ, ואת הסיומת ־תִי של בָּרָאתִי באחת הסיומות ־תָ, ־ת, ־נו; — החלף הסיומת ־ָה של קָשְׁרָה (בָּרְאָה, נִזְכְּרָה) בסיומת ־וּ.

Passé: remplacez le suffixe ־תִּי de קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) par un des suffixes ־תָּ, ־תְּ, ־נו et le suffixe ־תִי de בָּרָאתִי par un des suffixes ־תָ, ־נו, ־ת. Remplacez le suffixe ־ָה de קָשְׁרָה (נִזְכְּרָה, בָּרְאָה) par le suffixe ־וּ.

עתיד: החלף התחילית תּ־ של תִּקְשֹׁר (תִּבְרָא, תִּזָּכֵר) באחת התחיליות י־ או נ־. החלף הסיומת ־ִי של תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) בסיומת ־וּ.

Futur: remplacez le préfixe ־תּ de תִּקְשׁוֹר (תִּזָּכֵר, תִּבְרָא) par un des préfixes ־י ou ־נ. Remplacez le suffixe ־ִי de תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) par le suffixe ־וּ.

ציווי: א) בבניין קל, פִּעֵל ו־הִפְעִיל (לוחות VII, V, IX): הוסף הסיומת ־ְנָה לצורה קְשֹׁר: החלף ־ָא של בְּרָא בסיומת ־ֶאנָה.

Impératif: a) *conjugaison simple*, פִּעֵל et הִפְעִיל (listes V, VII et IX): ajoutez le suffixe ־ְנָה à la forme קְשֹׁר; remplacez ־ָא de בְּרָא par le suffixe ־ֶאנָה.

ב) בבניין נִפְעַל והִתְפַּעֵל (לוחות VIII, VI): קח את הצורות המקבילות של העתיד והחלף האות תּ׳ שבראש המלה באות ה־.

b) *conjugaisons* נִפְעַל et הִתְפַּעֵל (listes VI et VIII): prenez les formes correspondantes du futur et remplacez la consonne initiale תּ־ par la consonne ה־.

הנטייה השלמה של הפעלים קָשַׁר, בָּרָא, נִזְכַּר תהיה אפוא כדלקמן:

La conjugaison complète des verbes קָשַׁר, בָּרָא, נִזְכַּר se présente donc comme suit:

עבר Passé	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁרְתָּ	קָשַׁרְתְּ	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קָשַׁרְנוּ	קְשַׁרְתֶּם/ן	קָשְׁרוּ
	בָּרָאתִי	בָּרָאתָ	בָּרָאת	בָּרָא	בָּרְאָה	בָּרָאנוּ	בְּרָאתֶם/ן	בָּרְאוּ
	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּרְתָּ	נִזְכַּרְתְּ	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְנוּ	נִזְכַּרְתֶּם/ן	נִזְכְּרוּ

עתיד Futur	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	יִקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	נִקְשֹׁר	תִּקְשְׁרוּ	תִּקְשֹׁרְנָה	יִקְשְׁרוּ	תִּקְשֹׁרְנָה
	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	יִבְרָא	תִּבְרָא	נִבְרָא	תִּבְרְאוּ	תִּבְרֶאנָה	יִבְרְאוּ	תִּבְרֶאנָה
	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	יִזָּכֵר	תִּזָּכֵר	נִזָּכֵר	תִּזָּכְרוּ	תִּזָּכַרְנָה	יִזָּכְרוּ	תִּזָּכַרְנָה
ציווי Impératif		קְשֹׁר	קִשְׁרִי				קִשְׁרוּ	קְשֹׁרְנָה		
		בְּרָא	בִּרְאִי				בִּרְאוּ	בְּרֶאנָה		
		הִזָּכֵר	הִזָּכְרִי				הִזָּכְרוּ	הִזָּכַרְנָה		

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר	קָשׁוּר
302	כָּתַבְתִּי	כָּתַב	כָּתְבָה	כְּתַבְתֶּם	אֶכְתֹּב	תִּכְתֹּב	תִּכְתְּבִי	תִּכְתֹּבְנָה	כְּתֹב	כִּתְבִי	לִכְתֹּב	כּוֹתֵב	כָּתוּב
303	זָכַרְתִּי	זָכַר	זָכְרָה	זְכַרְתֶּם	אֶזְכֹּר	תִּזְכֹּר	תִּזְכְּרִי	תִּזְכֹּרְנָה	זְכֹר	זִכְרִי	לִזְכֹּר	זוֹכֵר	זָכוּר
304	פָּקַדְתִּי	פָּקַד	פָּקְדָה	פְּקַדְתֶּם	אֶפְקֹד	תִּפְקֹד	תִּפְקְדִי	תִּפְקֹדְנָה	פְּקֹד	פִּקְדִי	לִפְקֹד	פּוֹקֵד	פָּקוּד
305	גָּבַרְתִּי	גָּבַר	גָּבְרָה	גְּבַרְתֶּם	אֶגְבַּר	תִּגְבַּר	תִּגְבְּרִי	תִּגְבַּרְנָה	גְּבַר	גִּבְרִי	לִגְבֹּר	גּוֹבֵר	–
306	דָּלַקְתִּי	דָּלַק	דָּלְקָה	דְּלַקְתֶּם	אֶדְלַק	תִּדְלַק	תִּדְלְקִי	תִּדְלַקְנָה	דְּלַק	דִּלְקִי	לִדְלֹק	דּוֹלֵק[1]	דָּלוּק
307	לָמַדְתִּי	לָמַד	לָמְדָה	לְמַדְתֶּם	אֶלְמַד	תִּלְמַד	תִּלְמְדִי	תִּלְמַדְנָה	לְמַד	לִמְדִי	לִלְמֹד	לוֹמֵד[2]	לָמוּד
308	רָכַבְתִּי	רָכַב	רָכְבָה	רְכַבְתֶּם	אֶרְכַּב	תִּרְכַּב	תִּרְכְּבִי	תִּרְכַּבְנָה	רְכַב	רִכְבִי	לִרְכֹּב	רוֹכֵב	רָכוּב
309	בָּטַלְתִּי	בָּטַל	בָּטְלָה	בְּטַלְתֶּם	אֶבְטַל	תִּבְטַל	תִּבְטְלִי	תִּבְטַלְנָה	בְּטַל	בִּטְלִי	לִבְטֹל	בָּטֵל	–
310	דָּבַקְתִּי	דָּבַק	דָּבְקָה	דְּבַקְתֶּם	אֶדְבַּק	תִּדְבַּק	תִּדְבְּקִי	תִּדְבַּקְנָה	דְּבַק	דִּבְקִי	לִדְבֹּק	דּוֹבֵק[3]	דָּבוּק
311	זָקַנְתִּי	זָקֵן	זָקְנָה	זְקַנְתֶּם	אֶזְקַן	תִּזְקַן	תִּזְקְנִי	תִּזְקַנָּה	זְקַן	זִקְנִי	לִזְקֹן	זָקֵן	–
312	קָטֹנְתִּי	קָטֹן	קָטְנָה	קְטָנְתֶּם	אֶקְטַן	תִּקְטַן	תִּקְטְנִי	תִּקְטַנָּה	קְטַן	קִטְנִי	לִקְטֹן	קָטָן	–
313	שָׁכֹלְתִּי	שָׁכֹל	שָׁכְלָה	שְׁכָלְתֶּם	אֶשְׁכַּל	תִּשְׁכַּל	תִּשְׁכְּלִי	תִּשְׁכַּלְנָה	שְׁכַל	שִׁכְלִי	לִשְׁכֹּל	–	שָׁכוּל
314	אָכַלְתִּי	אָכַל	אָכְלָה	אֲכַלְתֶּם	אֹכַל	תֹּאכַל	תֹּאכְלִי	תֹּאכַלְנָה	אֱכֹל	אִכְלִי	לֶאֱכֹל	אוֹכֵל	אָכוּל
315	אָבַלְתִּי	אָבַל	אָבְלָה	אֲבַלְתֶּם	אֶאֱבַל	תֶּאֱבַל	תֶּאֶבְלִי	תֶּאֱבַלְנָה	אֱבַל	אִבְלִי	לֶאֱבֹל	אָבֵל	–
316	אָמַרְתִּי	אָמַר	אָמְרָה	אֲמַרְתֶּם	אֹמַר	תֹּאמַר	תֹּאמְרִי	תֹּאמַרְנָה	אֱמֹר	אִמְרִי	לֵאמֹר	אוֹמֵר	אָמוּר
317	אָנַפְתִּי	אָנַף	אָנְפָה	אֲנַפְתֶּם	אֶאֱנַף	תֶּאֱנַף	תֶּאֶנְפִי	תֶּאֱנַפְנָה	אֱנַף	אִנְפִי	לֶאֱנֹף	אוֹנֵף	–
318	אָסַפְתִּי	אָסַף	אָסְפָה	אֲסַפְתֶּם	אֶאֱסֹף	תֶּאֱסֹף	תַּאַסְפִי	תֶּאֱסֹפְנָה	אֱסֹף	אִסְפִי	לֶאֱסֹף	אוֹסֵף	אָסוּף
319	אָפַדְתִּי	אָפַד	אָפְדָה	אֲפַדְתֶּם	אֶאֱפֹד	תֶּאֱפֹד	תֶּאֶפְדִי	תֶּאֱפֹדְנָה	אֱפֹד	אִפְדִי	לֶאֱפֹד	אוֹפֵד	אָפוּד
320	חָזַקְתִּי	חָזַק	חָזְקָה	חֲזַקְתֶּם	אֶחֱזַק	תֶּחֱזַק	תֶּחֶזְקִי	תֶּחֱזַקְנָה	חֲזַק	חִזְקִי	לַחֲזֹק	חָזֵק	–
321	חָכַמְתִּי	חָכַם	חָכְמָה	חֲכַמְתֶּם	אֶחְכַּם	תֶּחְכַּם	תַּחְכְּמִי	תֶּחְכַּמְנָה	חֲכַם	חַכְמִי	לַחְכֹּם	חָכָם	–
322	חָשַׁבְתִּי	חָשַׁב	חָשְׁבָה	חֲשַׁבְתֶּם	אֶחְשֹׁב	תַּחְשֹׁב	תַּחְשְׁבִי	תַּחְשֹׁבְנָה	חֲשֹׁב	חִשְׁבִי	לַחְשֹׁב	חוֹשֵׁב	חָשׁוּב
323	חָפַרְתִּי	חָפַר	חָפְרָה	חֲפַרְתֶּם	אֶחְפֹּר	תַּחְפֹּר	תַּחְפְּרִי	תַּחְפֹּרְנָה	חֲפֹר	חִפְרִי	לַחְפֹּר	חוֹפֵר	חָפוּר

327	אָהַבְתִּי	אָהַב	אָהֲבָה	אֲהַבְתֶּם	אֹהַב	תֶּאֱהַב	תֶּאֶהֱבִי	תֶּאֱהַבְנָה	אֱהַב	אֶהֱבִי	לֶאֱהֹב	אוֹהֵב	אָהוּב
328	אָלַחְתִּי	אָלַח	אָלְחָה	אֲלַחְתֶּם	אֶאֱלַח	תֶּאֱלַח	תַּאַלְחִי	תֶּאֱלַחְנָה	אֱלַח	אִלְחִי	לֶאֱלֹחַ	אוֹלֵחַ	אָלוּחַ
329	מָתַחְתִּי	מָתַח	מָתְחָה	מְתַחְתֶּם	אֶמְתַּח	תִּמְתַּח	תִּמְתְּחִי	תִּמְתַּחְנָה	מְתַח	מִתְחִי	לִמְתֹּחַ	מוֹתֵחַ	מָתוּחַ
330	פָּתַחְתִּי	פָּתַח	פָּתְחָה	פְּתַחְתֶּם	אֶפְתַּח	תִּפְתַּח	תִּפְתְּחִי	תִּפְתַּחְנָה	פְּתַח	פִּתְחִי	לִפְתֹּחַ	פּוֹתֵחַ	פָּתוּחַ
331	שָׁלַחְתִּי	שָׁלַח	שָׁלְחָה	שְׁלַחְתֶּם	אֶשְׁלַח	תִּשְׁלַח	תִּשְׁלְחִי	תִּשְׁלַחְנָה	שְׁלַח	שִׁלְחִי	לִשְׁלֹחַ	שׁוֹלֵחַ	שָׁלוּחַ
332	פָּרַעְתִּי	פָּרַע	פָּרְעָה	פְּרַעְתֶּם	אֶפְרַע	תִּפְרַע	תִּפְרְעִי	תִּפְרַעְנָה	פְּרַע	פִּרְעִי	לִפְרֹעַ	פּוֹרֵעַ	פָּרוּעַ
333	תָּבַעְתִּי	תָּבַע	תָּבְעָה	תְּבַעְתֶּם	אֶתְבַּע	תִּתְבַּע	תִּתְבְּעִי	תִּתְבַּעְנָה	תְּבַע	תִּבְעִי	לִתְבֹּעַ	תּוֹבֵעַ	תָּבוּעַ
334	תָּמַהְתִּי	תָּמַהּ	תָּמְהָה	תְּמַהְתֶּם	אֶתְמַהּ	תִּתְמַהּ	תִּתְמְהִי	תִּתְמַהְנָה	תְּמַהּ	תִּמְהִי	לִתְמֹהַּ	תָּמֵהַּ	–
335	בָּדָאתִי	בָּדָא	בָּדְאָה	בְּדָאתֶם	אֶבְדָּא	תִּבְדָּא	תִּבְדְּאִי	תִּבְדֶּאנָה	בְּדָא[1]	בִּדְאִי	לִבְדֹּא	בּוֹדֵא	בָּדוּא
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא[1]	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא	בָּרוּא
337	חָטָאתִי	חָטָא	חָטְאָה	חֲטָאתֶם	אֶחֱטָא	תֶּחֱטָא	תֶּחֶטְאִי	תֶּחֱטֶאנָה	חֲטָא[1]	חִטְאִי	לַחֲטֹא	חוֹטֵא	–
338	קָרָאתִי	קָרָא	קָרְאָה	קְרָאתֶם	אֶקְרָא	תִּקְרָא	תִּקְרְאִי	תִּקְרֶאנָה	קְרָא[1]	קִרְאִי	לִקְרֹא	קוֹרֵא	קָרוּא
339	רָפָאתִי	רָפָא	רָפְאָה	רְפָאתֶם	אֶרְפָּא	תִּרְפָּא	תִּרְפְּאִי	תִּרְפֶּאנָה	רְפָא[1]	רִפְאִי	לִרְפֹּא	רוֹפֵא	–
340	צָמֵאתִי	צָמֵא	צָמְאָה	צְמֵאתֶם	אֶצְמָא	תִּצְמָא	תִּצְמְאִי	תִּצְמֶאנָה	צְמָא[1]	צִמְאִי	לִצְמֹא	צָמֵא	–
341	אָבִיתִי	אָבָה	אָבְתָה[2]	אֲבִיתֶם	אֹבֶה	תֹּאבֶה	תֹּאבִי	תֹּאבֶינָה	אֱבֵה[3]	אֱבִי	לֶאֱבוֹת	אוֹבֶה	–
342	בָּנִיתִי	בָּנָה	בָּנְתָה[2]	בְּנִיתֶם	אֶבְנֶה	תִּבְנֶה	תִּבְנִי	תִּבְנֶינָה	בְּנֵה[3]	בְּנִי	לִבְנוֹת	בּוֹנֶה	בָּנוּי
343	דָּוִיתִי	דָּוָה	דָּוְתָה[2]	דְּוִיתֶם	אֶדְוֶה	תִּדְוֶה	תִּדְוִי	תִּדְוֶינָה	דְּוֵה[3]	דְּוִי	לִדְווֹת	דָּוֶה	דָּווּי
344	דָּחִיתִי	דָּחָה	דָּחֲתָה[2]	דְּחִיתֶם	אֶדְחֶה	תִּדְחֶה	תִּדְחִי	תִּדְחֶינָה	דְּחֵה[3]	דְּחִי	לִדְחוֹת	דּוֹחֶה	דָּחוּי
345	הָגִיתִי	הָגָה	הָגְתָה[2]	הֲגִיתֶם	אֶהְגֶּה	תֶּהְגֶּה	תֶּהְגִּי	תֶּהְגֶּינָה	הֲגֵה[3]	הֲגִי	לַהֲגוֹת	הוֹגֶה	הָגוּי
346	הָיִיתִי	הָיָה	הָיְתָה[2]	הֱיִיתֶם	אֶהְיֶה	תִּהְיֶה	תִּהְיִי	תִּהְיֶינָה	הֱיֵה[3]	הֱיִי	לִהְיוֹת	הוֹוֶה	–
347	זָכִיתִי	זָכָה	זָכְתָה[2]	זְכִיתֶם	אֶזְכֶּה	תִּזְכֶּה	תִּזְכִּי	תִּזְכֶּינָה	זְכֵה[3]	זְכִי	לִזְכּוֹת	זוֹכֶה	–

348	חָיִיתִי	חָיָה	חָיְתָה[2]	חֲיִיתֶם	אֶחְיֶה	תִּחְיֶה	תִּחְיִי	תִּחְיֶינָה	חֲיֵה[3]	חֲיִי	לִחְיוֹת	חַי	–
349	חָסִיתִי	חָסָה	חָסְתָה[2]	חֲסִיתֶם	אֶחֱסֶה	תֶּחֱסֶה	תֶּחֱסִי	תֶּחֱסֶינָה	חֲסֵה[3]	חֲסִי	לַחֲסוֹת	חוֹסֶה	חָסוּי
350	מָחִיתִי	מָחָה	מָחֲתָה[2]	מְחִיתֶם	אֶמְחֶה	תִּמְחֶה	תִּמְחִי	תִּמְחֶינָה	מְחֵה[3]	מְחִי	לִמְחוֹת	מוֹחֶה	מָחוּי
351	עָשִׂיתִי	עָשָׂה	עָשְׂתָה[2]	עֲשִׂיתֶם	אֶעֱשֶׂה	תַּעֲשֶׂה	תַּעֲשִׂי	תַּעֲשֶׂינָה	עֲשֵׂה[3]	עֲשִׂי	לַעֲשׂוֹת	עוֹשֶׂה	עָשׂוּי
352	פָּדִיתִי	פָּדָה	פָּדְתָה[1]	פְּדִיתֶם	אֶפְדֶּה	תִּפְדֶּה	תִּפְדִּי	תִּפְדֶּינָה	פְּדֵה[2]	פְּדִי	לִפְדּוֹת	פּוֹדֶה	פָּדוּי
353	קָנִיתִי	קָנָה	קָנְתָה[1]	קְנִיתֶם	אֶקְנֶה	תִּקְנֶה	תִּקְנִי	תִּקְנֶינָה	קְנֵה[2]	קְנִי	לִקְנוֹת	קוֹנֶה	קָנוּי
354	אָרוֹתִי[3]	אָרַר	אָרְרָה	אָרוֹתֶם[3]	אָאֹר	תָּאֹר	תָּאֹרִי	תְּאֹרֶנָה	אֹר	אֹרִי	לָאֹר	אוֹרֵר	אָרוּר
355	בָּרוֹתִי	בָּרַר	בָּרְרָה	בָּרוֹתֶם	אָבֹר[4]	תָּבֹר[4]	תָּבֹרִי[4]	תְּבֹרֶנָה	בֹּר	בֹּרִי	לָבֹר[5]	בּוֹרֵר	בָּרוּר
356	גַּלּוֹתִי[6]	גָּלַל	גָּלְלָה	גַּלּוֹתֶם[6]	אָגֹל[4]	תָּגֹל[4]	תָּגֹלִי[4]	תָּגֹלְנָה	גֹּל	גֹּלִי	לָגֹל[5]	גּוֹלֵל	גָּלוּל
357	חַמּוֹתִי[6]	חַם	חַמָּה	חַמּוֹתֶם	אָחֹם	תָּחֹם	תָּחֹמִּי	תְּחֻמֶּנָה	חֹם	חֹמִּי	לָחֹם	חַם	חָמוּם
358	סַבּוֹתִי[7]	סָבַב	סָבְבָה	סַבּוֹתֶם[7]	אָסֹב[8]	תָּסֹב[8]	תָּסֹבִּי[8]	תְּסֻבֶּנָה[8]	סֹב	סֹבִּי	לָסֹב[9]	סוֹבֵב	סָבוּב
359	צָרוֹתִי[7]	צָרַר	צָרְרָה	צָרוֹתֶם[7]	אָצֹר	תָּצֹר	תָּצֹרִי	תְּצֹרֶנָה	צֹר	צֹרִי	לָצֹר[9]	צוֹרֵר	צָרוּר
360	דַּלּוֹתִי	דַּל[10]	דַּלָּה[10]	דַּלּוֹתֶם	אֶדַּל	תִּדַּל	תִּדַּלִּי	תִּדַּלְנָה	דַּל	דַּלִּי	לָדֹל	דַּל	דָּלוּל
361	קַלּוֹתִי	קַל	קַלָּה	קַלּוֹתֶם	אֵקַל	תֵּקַל	תֵּקַלִּי	תֵּקַלְנָה	קַל	קַלִּי	לָקֹל	קַל	–
362	יָגַעְתִּי	יָגַע	יָגְעָה	יְגַעְתֶּם	אִיגַע	תִּיגַע	תִּיגְעִי	תִּיגַעְנָה	יְגַע	יִגְעִי	לִיגַע	יָגֵעַ	–
363	יָדַעְתִּי	יָדַע	יָדְעָה	יְדַעְתֶּם	אֵדַע	תֵּדַע	תֵּדְעִי	תֵּדַעְנָה	דַּע	דְּעִי	לָדַעַת	יוֹדֵעַ	יָדוּעַ
364	יָסַדְתִּי	יָסַד	יָסְדָה	יְסַדְתֶּם	אִיסַד	תִּיסַד	תִּיסְדִי	תִּיסַדְנָה	יְסַד	יִסְדִי	לִיסֹד	יוֹסֵד	יָסוּד
365	יָשַׁבְתִּי	יָשַׁב	יָשְׁבָה	יְשַׁבְתֶּם	אֵשֵׁב	תֵּשֵׁב	תֵּשְׁבִי	תֵּשַׁבְנָה	שֵׁב	שְׁבִי	לָשֶׁבֶת	יוֹשֵׁב	יָשׁוּב
366	יָעַצְתִּי	יָעַץ	יָעֲצָה	יְעַצְתֶּם	אִיעַץ	תִּיעַץ	תִּיעֲצִי	תִּיעַצְנָה	יְעַץ	יַעֲצִי	לִיעֹץ	יוֹעֵץ	יָעוּץ
367	יָצָאתִי	יָצָא	יָצְאָה	יְצָאתֶם	אֵצֵא	תֵּצֵא	תֵּצְאִי	תֵּצֶאנָה	צֵא[11]	צְאִי	לָצֵאת	יוֹצֵא	–
368	יָרִיתִי	יָרָה	יָרְתָה[12]	יְרִיתֶם	אִירֶה	תִּירֶה	תִּירִי	תִּירֶינָה	יְרֵה[11]	יְרִי	לִירוֹת	יוֹרֶה	יָרוּי

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
369	יָכֹלְתִּי	יָכֹל	יָכְלָה	יְכָלְתֶּם	אוּכַל	תּוּכַל	תּוּכְלִי	תּוּכַלְנָה	–	–	לִיכֹל	יָכוֹל	–
370	הָלַכְתִּי	הָלַךְ	הָלְכָה	הֲלַכְתֶּם	אֵלֵךְ	תֵּלֵךְ	תֵּלְכִי	תֵּלַכְנָה	לֵךְ	לְכִי	לָלֶכֶת	הוֹלֵךְ	–
371	נָטִיתִי	נָטָה	נָטְתָה[13]	נְטִיתֶם	אֶטֶּה	תִּטֶּה	תִּטִּי	תִּטֶּינָה	נְטֵה[14]	נְטִי	לִנְטוֹת	נוֹטֶה	נָטוּי
372	נָטַלְתִּי	נָטַל	נָטְלָה	נְטַלְתֶּם	אֶטֹּל	תִּטֹּל	תִּטְּלִי	תִּטֹּלְנָה	טֹל	טְלִי	לִטֹּל	נוֹטֵל	נָטוּל
373	נָסַעְתִּי	נָסַע	נָסְעָה	נְסַעְתֶּם	אֶסַּע	תִּסַּע	תִּסְּעִי	תִּסַּעְנָה	סַע	סְעִי	לִנְסֹעַ	נוֹסֵעַ	–
374	נָקַבְתִּי	נָקַב	נָקְבָה	נְקַבְתֶּם	אֶקֹּב	תִּקֹּב	תִּקְּבִי	תִּקֹּבְנָה	נְקֹב	נִקְבִי	לִנְקֹב	נוֹקֵב	נָקוּב
375	נָשָׂאתִי	נָשָׂא	נָשְׂאָה	נְשָׂאתֶם	אֶשָּׂא	תִּשָּׂא	תִּשְּׂאִי	תִּשֶּׂאנָה	שָׂא[15]	שְׂאִי	לָשֵׂאת	נוֹשֵׂא	נָשׂוּא
376	נָשַׁקְתִּי	נָשַׁק	נָשְׁקָה	נְשַׁקְתֶּם	אֶשַּׁק	תִּשַּׁק	תִּשְּׁקִי	תִּשַּׁקְנָה	שַׁק	שְׁקִי	לִנְשֹׁק	נוֹשֵׁק	נָשׁוּק
377	נָתַתִּי[1]	נָתַן	נָתְנָה	נְתַתֶּם	אֶתֵּן	תִּתֵּן	תִּתְּנִי	תִּתֵּנָּה	תֵּן[2]	תְּנִי	לָתֵת	נוֹתֵן	נָתוּן
378	דַּשְׁתִּי	דָּשׁ	דָּשָׁה	דַּשְׁתֶּם	אָדוּשׁ	תָּדוּשׁ	תָּדוּשִׁי	תָּדֹשְׁנָה	דּוּשׁ[2]	דּוּשִׁי	לָדוּשׁ	דָּשׁ	–
379	מַתִּי[3]	מֵת	מֵתָה	מַתֶּם	אָמוּת	תָּמוּת	תָּמוּתִי	תָּמֹתְנָה	מוּת[2]	מוּתִי	לָמוּת	מֵת	–
380	נַחְתִּי	נָח	נָחָה	נַחְתֶּם	אָנוּחַ	תָּנוּחַ	תָּנוּחִי	תָּנַחְנָה	נוּחַ[2]	נוּחִי	לָנוּחַ	נָח	–
381	סַגְתִּי	סָג	סָגָה	סַגְתֶּם	אָסוּג	תָּסוּג	תָּסוּגִי	תָּסֹגְנָה	סוּג[2]	סוּגִי	לָסוּג[4]	סָג	סוּג
382	קַמְתִּי	קָם	קָמָה	קַמְתֶּם	אָקוּם	תָּקוּם	תָּקוּמִי	תָּקֹמְנָה	קוּם[2]	קוּמִי	לָקוּם	קָם	–
383	בָּאתִי	בָּא	בָּאָה	בָּאתֶם	אָבוֹא	תָּבוֹא	תָּבוֹאִי	תָּבֹאנָה	בּוֹא[2]	בּוֹאִי	לָבוֹא	בָּא	–
384	בֹּשְׁתִּי	בּוֹשׁ	בּוֹשָׁה	בָּשְׁתֶּם	אֵבוֹשׁ	תֵּבוֹשׁ	תֵּבוֹשִׁי	תֵּבֹשְׁנָה	בּוֹשׁ[2]	בּוֹשִׁי	לָבוֹשׁ	בּוֹשׁ	–
385	בַּנְתִּי	בָּן	בָּנָה	בַּנְתֶּם	אָבִין	תָּבִין	תָּבִינִי	תָּבֵנָּה	בִּין[2]	בִּינִי	לָבִין	בָּן	–
386	שַׂחְתִּי	שָׂח	שָׂחָה	שַׂחְתֶּם	אָשִׂיחַ	תָּשִׂיחַ	תָּשִׂיחִי	תָּשַׂחְנָה	שִׂיחַ[2]	שִׂיחִי	לָשִׂיחַ	שָׂח	–
387	שַׂמְתִּי	שָׂם	שָׂמָה	שַׂמְתֶּם	אָשִׂים	תָּשִׂים	תָּשִׂימִי	תָּשֵׂמְנָה	שִׂים[2]	שִׂימִי	לָשִׂים	שָׂם	שׂוּם

מס'	עבר				עתיד					שם הפועל	בינוני
388	נִקְשַׁרְתִּי	נִקְשַׁר	נִקְשְׁרָה	נִקְשַׁרְתֶּם	אֶקָּשֵׁר	תִּקָּשֵׁר	תִּקָּשְׁרִי	תִּקָּשַׁרְנָה	לְהִקָּשֵׁר	נִקְשָׁר
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר
390	נִרְדַּמְתִּי	נִרְדַּם	נִרְדְּמָה	נִרְדַּמְתֶּם	אֵרָדֵם	תֵּרָדֵם	תֵּרָדְמִי	תֵּרָדַמְנָה	לְהֵרָדֵם	נִרְדָּם
391	נִרְקַמְתִּי	נִרְקַם	נִרְקְמָה	נִרְקַמְתֶּם	אֵרָקֵם	תֵּרָקֵם	תֵּרָקְמִי	תֵּרָקַמְנָה	לְהֵרָקֵם	נִרְקָם
392	נֶאֱסַפְתִּי	נֶאֱסַף	נֶאֶסְפָה	נֶאֱסַפְתֶּם	אֵאָסֵף	תֵּאָסֵף	תֵּאָסְפִי	תֵּאָסַפְנָה	לְהֵאָסֵף	נֶאֱסָף
393	נֶחְסַכְתִּי	נֶחְסַךְ	נֶחְסְכָה	נֶחְסַכְתֶּם	אֵחָסֵךְ	תֵּחָסֵךְ	תֵּחָסְכִי	תֵּחָסַכְנָה	לְהֵחָסֵךְ	נֶחְסָךְ
394	נֶחְפַּזְתִּי	נֶחְפַּז	נֶחְפְּזָה	נֶחְפַּזְתֶּם	אֵחָפֵז	תֵּחָפֵז	תֵּחָפְזִי	תֵּחָפַזְנָה	לְהֵחָפֵז	נֶחְפָּז
395	נֶחֱרַצְתִּי	נֶחֱרַץ	נֶחֶרְצָה	נֶחֱרַצְתֶּם	אֵחָרֵץ	תֵּחָרֵץ	תֵּחָרְצִי	תֵּחָרַצְנָה	לְהֵחָרֵץ	נֶחֱרָץ
396	נֶאֱהַבְתִּי	נֶאֱהַב	נֶאֶהֱבָה	נֶאֱהַבְתֶּם	אֵאָהֵב	תֵּאָהֵב	תֵּאָהֲבִי	תֵּאָהַבְנָה	לְהֵאָהֵב	נֶאֱהָב
397	נִשְׁאַלְתִּי	נִשְׁאַל	נִשְׁאֲלָה	נִשְׁאַלְתֶּם	אֶשָּׁאֵל	תִּשָּׁאֵל	תִּשָּׁאֲלִי	תִּשָּׁאַלְנָה	לְהִשָּׁאֵל	נִשְׁאָל
398	נֶאֱנַחְתִּי	נֶאֱנַח	נֶאֶנְחָה	נֶאֱנַחְתֶּם	אֵאָנַח	תֵּאָנַח	תֵּאָנְחִי	תֵּאָנַחְנָה	לְהֵאָנַח	נֶאֱנָח
399	נִרְגַּעְתִּי	נִרְגַּע	נִרְגְּעָה	נִרְגַּעְתֶּם	אֵרָגַע	תֵּרָגַע	תֵּרָגְעִי	תֵּרָגַעְנָה	לְהֵרָגַע	נִרְגָּע
400	נִרְצַחְתִּי	נִרְצַח	נִרְצְחָה	נִרְצַחְתֶּם	אֵרָצַח	תֵּרָצַח	תֵּרָצְחִי	תֵּרָצַחְנָה	לְהֵרָצַח	נִרְצָח
401	נִשְׁבַּעְתִּי	נִשְׁבַּע	נִשְׁבְּעָה	נִשְׁבַּעְתֶּם	אֶשָּׁבַע	תִּשָּׁבַע	תִּשָּׁבְעִי	תִּשָּׁבַעְנָה	לְהִשָּׁבַע	נִשְׁבָּע
402	נִשְׁלַחְתִּי	נִשְׁלַח	נִשְׁלְחָה	נִשְׁלַחְתֶּם	אֶשָּׁלַח	תִּשָּׁלַח	תִּשָּׁלְחִי	תִּשָּׁלַחְנָה	לְהִשָּׁלַח	נִשְׁלָח
403	נִקְרֵאתִי	נִקְרָא	נִקְרְאָה	נִקְרֵאתֶם	אֶקָּרֵא	תִּקָּרֵא	תִּקָּרְאִי	תִּקָּרֶאנָה	לְהִקָּרֵא	נִקְרָא
404	נִרְפֵּאתִי	נִרְפָּא	נִרְפְּאָה	נִרְפֵּאתֶם	אֵרָפֵא	תֵּרָפֵא	תֵּרָפְאִי	תֵּרָפֶאנָה	לְהֵרָפֵא	נִרְפָּא
405	נֶחְבֵּאתִי	נֶחְבָּא	נֶחְבְּאָה	נֶחְבֵּאתֶם	אֵחָבֵא	תֵּחָבֵא	תֵּחָבְאִי	תֵּחָבֶאנָה	לְהֵחָבֵא	נֶחְבָּא
406	נִבְנֵיתִי	נִבְנָה	נִבְנְתָה[1]	נִבְנֵיתֶם	אֶבָּנֶה	תִּבָּנֶה	תִּבָּנִי	תִּבָּנֶינָה	לְהִבָּנוֹת	נִבְנֶה
407	נִדְחֵיתִי	נִדְחָה	נִדְחֲתָה[1]	נִדְחֵיתֶם	אֶדָּחֶה	תִּדָּחֶה	תִּדָּחִי	תִּדָּחֶינָה	לְהִדָּחוֹת	נִדְחֶה
408	נִפְדֵּיתִי	נִפְדָּה	נִפְדְּתָה[1]	נִפְדֵּיתֶם	אֶפָּדֶה	תִּפָּדֶה	תִּפָּדִי	תִּפָּדֶינָה	לְהִפָּדוֹת	נִפְדֶּה
409	נֶהֱנֵיתִי	נֶהֱנָה	נֶהֶנְתָה[1]	נֶהֱנֵיתֶם	אֵהָנֶה	תֵּהָנֶה	תֵּהָנִי	תֵּהָנֶינָה	לְהֵהָנוֹת	נֶהֱנֶה

מס'	עבר				עתיד			ציווי	שם הפועל	בינוני
410	נֶחְפֵּיתִי	נֶחְפָּה	נֶחְפְּתָה[1]	נֶחְפֵּיתֶם	אֵחָפֶה	תֵּחָפֶה	תֵּחָפִי	תֵּחָפֶינָה	לְהֵחָפוֹת	נֶחְפֶּה
411	נַעֲשֵׂיתִי	נַעֲשָׂה	נֶעֶשְׂתָה[1]	נַעֲשֵׂיתֶם	אֵעָשֶׂה	תֵּעָשֶׂה	תֵּעָשִׂי	תֵּעָשֶׂינָה	לְהֵעָשׂוֹת	נַעֲשֶׂה
412	נִרְאֵיתִי	נִרְאָה	נִרְאֲתָה[1]	נִרְאֵיתֶם	אֵרָאֶה	תֵּרָאֶה	תֵּרָאִי	תֵּרָאֶינָה	לְהֵרָאוֹת	נִרְאֶה
413	נְבָרוֹתִי	נָבַר	נָבָרָה	נְבָרוֹתֶם	אֶבַּר	תִּבַּר	תִּבָּרִי	תִּבַּרְנָה	לְהִבֵּר	נָבָר
414	נְגַלּוֹתִי	נָגֹל	נָגֹלָּה	נְגַלּוֹתֶם	אֶגַּל	תִּגַּל	תִּגַּלִּי	תִּגַּלְנָה	לְהִגֹּל	נָגֹל
415	נְחַגּוֹתִי	נָחֹג	נָחֹגָּה	נְחַגּוֹתֶם	אֵחַג	תֵּחֹג	תֵּחֹגִּי	תֵּחֹגְנָה	לְהֵחֹג	נָחֹג
416	נְחַלּוֹתִי	נִחַל	נִחֲלָה	נְחַלּוֹתֶם	אֵחַל	תֵּחַל	תֵּחַלִּי	תֵּחַלְנָה	לְהֵחֵל	נִחָל
417	נְסַבּוֹתִי	נָסַב	נָסַבָּה	נְסַבּוֹתֶם	אֶסַּב	תִּסַּב	תִּסַּבִּי	תִּסַּבְנָה	לְהִסֵּב	נָסָב
418	נוֹאַשְׁתִּי	נוֹאַשׁ	נוֹאֲשָׁה	נוֹאַשְׁתֶּם	אֶוָּאֵשׁ	תִּוָּאֵשׁ	תִּוָּאֲשִׁי	תִּוָּאַשְׁנָה	לְהִוָּאֵשׁ	נוֹאָשׁ
419	נוֹכַחְתִּי	נוֹכַח	נוֹכְחָה	נוֹכַחְתֶּם	אֶוָּכַח	תִּוָּכַח	תִּוָּכְחִי	תִּוָּכַחְנָה	לְהִוָּכַח	נוֹכָח
420	נוֹסַדְתִּי	נוֹסַד	נוֹסְדָה	נוֹסַדְתֶּם	אֶוָּסֵד	תִּוָּסֵד	תִּוָּסְדִי	תִּוָּסַדְנָה	לְהִוָּסֵד	נוֹסָד
421	נוֹרֵאתִי	נוֹרָא	נוֹרְאָה	נוֹרֵאתֶם	אֶוָּרֵא	תִּוָּרֵא	תִּוָּרְאִי	תִּוָּרֶאנָה	לְהִוָּרֵא	נוֹרָא
422	נוֹרֵיתִי	נוֹרָה	נוֹרְתָה[2]	נוֹרֵיתֶם	אֶיָּרֶה	תִּיָּרֶה	תִּיָּרִי	תִּיָּרֶינָה	לְהִיָּרוֹת	נוֹרֶה
423	נִגַּפְתִּי	נִגַּף	נִגְּפָה	נִגַּפְתֶּם	אֶנָּגֵף	תִּנָּגֵף	תִּנָּגְפִי	תִּנָּגַפְנָה	לְהִנָּגֵף	נִגָּף
424	נִחַמְתִּי	נִחַם	נִחֲמָה	נִחַמְתֶּם	אֶנָּחֵם	תִּנָּחֵם	תִּנָּחֲמִי	תִּנָּחַמְנָה	לְהִנָּחֵם	נִחָם
425	נִטֵּיתִי	נִטָּה	נִטְּתָה[3]	נִטֵּיתֶם	אֶנָּטֶה	תִּנָּטֶה	תִּנָּטִי	תִּנָּטֶינָה	לְהִנָּטוֹת	נטה
426	נִטַּעְתִּי	נִטַּע	נִטְּעָה	נִטַּעְתֶּם	אֶנָּטַע	תִּנָּטַע	תִּנָּטְעִי	תִּנָּטַעְנָה	לְהִנָּטַע	נִטָּע
427	נִשֵּׂאתִי	נִשָּׂא	נִשְּׂאָה	נִשֵּׂאתֶם	אֶנָּשֵׂא	תִּנָּשֵׂא	תִּנָּשְׂאִי	תִּנָּשֶׂאנָה	לְהִנָּשֵׂא	נִשָּׂא
428	נִכַּפְתִּי	נִכַּף	נִכַּפָּה	נִכַּפְתֶּם	אֶכַּף	תִּכַּף	תִּכַּפִּי	תִּכַּפְנָה	לְהִכֵּף	נָכָף
429	נְסוּגוֹתִי	נָסוֹג	נָסוֹגָה	נְסוּגוֹתֶם	אֶסּוֹג	תִּסּוֹג	תִּסּוֹגִי	תִּסֹּגְנָה	לְהִסּוֹג	נָסוֹג
430	נְעוּרוֹתִי	נֵעוֹר	נֵעוֹרָה	נְעוּרוֹתֶם	אֵעוֹר	תֵּעוֹר	תֵּעוֹרִי	תֵּעוֹרְנָה	לְהֵעוֹר	נֵעוֹר
431	נְצוּדוֹתִי	נִצּוֹד	נִצּוֹדָה	נְצוּדוֹתֶם	אֶצּוֹד	תִּצּוֹד	תִּצּוֹדִי	תִּצֹּדְנָה	לְהִצּוֹד	נִצּוֹד

432	קִשַּׁרְתִּי	קִשֵּׁר	קִשְּׁרָה	קִשַּׁרְתֶּם	אֲקַשֵּׁר	תְּקַשֵּׁר	תְּקַשְּׁרִי	תְּקַשֵּׁרְנָה	קַשֵּׁר	קַשְּׁרִי	לְקַשֵּׁר	מְקַשֵּׁר
	קֻשַּׁרְתִּי	קֻשַּׁר	קֻשְּׁרָה	קֻשַּׁרְתֶּם	אֲקֻשַּׁר	תְּקֻשַּׁר	תְּקֻשְּׁרִי	תְּקֻשַּׁרְנָה				מְקֻשָּׁר
433	כִּבַּדְתִּי	כִּבֵּד	כִּבְּדָה	כִּבַּדְתֶּם	אֲכַבֵּד	תְּכַבֵּד	תְּכַבְּדִי	תְּכַבֵּדְנָה	כַּבֵּד	כַּבְּדִי	לְכַבֵּד	מְכַבֵּד
	כֻּבַּדְתִּי	כֻּבַּד	כֻּבְּדָה	כֻּבַּדְתֶּם	אֲכֻבַּד	תְּכֻבַּד	תְּכֻבְּדִי	תְּכֻבַּדְנָה				מְכֻבָּד
434	גִּהַצְתִּי	גִּהֵץ	גִּהֲצָה	גִּהַצְתֶּם	אֲגַהֵץ	תְּגַהֵץ	תְּגַהֲצִי	תְּגַהֵצְנָה	גַּהֵץ	גַּהֲצִי	לְגַהֵץ	מְגַהֵץ
	גֹּהַצְתִּי	גֹּהַץ	גֹּהֲצָה	גֹּהַצְתֶּם	אֲגֹהַץ	תְּגֹהַץ	תְּגֹהֲצִי	תְּגֹהַצְנָה				מגהָץ
435	טִהַרְתִּי	טִהֵר	טִהֲרָה	טִהַרְתֶּם	אֲטַהֵר	תְּטַהֵר	תְּטַהֲרִי	תְּטַהֵרְנָה	טַהֵר	טַהֲרִי	לְטַהֵר	מְטַהֵר
	טֹהַרְתִּי	טֹהַר	טֹהֲרָה	טֹהַרְתֶּם	אֲטֹהַר	תְּטֹהַר	תְּטֹהֲרִי	תְּטֹהַרְנָה				מטהָר
436	בֵּרַכְתִּי	בֵּרֵךְ	בֵּרְכָה	בֵּרַכְתֶּם	אֲבָרֵךְ	תְּבָרֵךְ	תְּבָרְכִי	תְּבָרֵכְנָה	בָּרֵךְ	בָּרְכִי	לְבָרֵךְ	מְבָרֵךְ
	בֹּרַכְתִּי	בֹּרַךְ	בֹּרְכָה	בֹּרַכְתֶּם	אֲבֹרַךְ	תְּבֹרַךְ	תְּבֹרְכִי	תְּבֹרַכְנָה				מברָךְ
437	זֵרַזְתִּי	זֵרֵז	זֵרְזָה	זֵרַזְתֶּם	אֲזָרֵז	תְּזָרֵז	תְּזָרְזִי	תְּזָרֵזְנָה	זָרֵז	זָרְזִי	לְזָרֵז	מְזָרֵז
	זֹרַזְתִּי	זֹרַז	זֹרְזָה	זֹרַזְתֶּם	אֲזֹרַז	תְּזֹרַז	תְּזֹרְזִי	תְּזֹרַזְנָה				מזרָז
438	תֵּאַמְתִּי	תֵּאֵם	תֵּאֲמָה	תֵּאַמְתֶּם	אֲתָאֵם	תְּתָאֵם	תְּתָאֲמִי	תְּתָאֵמְנָה	תָּאֵם	תָּאֲמִי	לְתָאֵם	מְתָאֵם
	תֹּאַמְתִּי	תֹּאַם	תֹּאֲמָה	תֹּאַמְתֶּם	אֲתֹאַם	תְּתֹאַם	תְּתֹאֲמִי	תְּתֹאַמְנָה				מְתֹאָם
439	גִּלַּחְתִּי	גִּלַּח	גִּלְּחָה	גִּלַּחְתֶּם	אֲגַלַּח	תְּגַלַּח	תְּגַלְּחִי	תְּגַלַּחְנָה	גַּלַּח	גַּלְּחִי	לְגַלֵּחַ	מְגַלֵּחַ
	גֻּלַּחְתִּי	גֻּלַּח	גֻּלְּחָה	גֻּלַּחְתֶּם	אֲגֻלַּח	תְּגֻלַּח	תְּגֻלְּחִי	תְּגֻלַּחְנָה				מְגֻלָּח
440	שִׁלַּחְתִּי	שִׁלַּח	שִׁלְּחָה	שִׁלַּחְתֶּם	אֲשַׁלַּח	תְּשַׁלַּח	תְּשַׁלְּחִי	תְּשַׁלַּחְנָה	שַׁלַּח	שַׁלְּחִי	לְשַׁלֵּחַ	מְשַׁלֵּחַ
	שֻׁלַּחְתִּי	שֻׁלַּח	שֻׁלְּחָה	שֻׁלַּחְתֶּם	אֲשֻׁלַּח	תְּשֻׁלַּח	תְּשֻׁלְּחִי	תְּשֻׁלַּחְנָה				מְשֻׁלָּח
441	גֵּרַעְתִּי	גֵּרַע	גֵּרְעָה	גֵּרַעְתֶּם	אֲגָרַע	תְּגָרַע	תְּגָרְעִי	תְּגָרַעְנָה	גָּרַע	גָּרְעִי	לְגָרֵעַ	מְגָרֵעַ
	גֹּרַעְתִּי	גֹּרַע	גֹּרְעָה	גֹּרַעְתֶּם	אֲגֹרַע	תְּגֹרַע	תְּגֹרְעִי	תְּגֹרַעְנָה				מְגֹרָע
442	מֵרַחְתִּי	מֵרַח	מֵרְחָה	מֵרַחְתֶּם	אֲמָרַח	תְּמָרַח	תְּמָרְחִי	תְּמָרַחְנָה	מָרַח	מָרְחִי	לְמָרֵחַ	מְמָרֵחַ
	מֹרַחְתִּי	מֹרַח	מֹרְחָה	מֹרַחְתֶּם	אֲמֹרַח	תְּמֹרַח	תְּמֹרְחִי	תְּמֹרַחְנָה				ממֹרָח
443	בִּטֵּאתִי	בִּטֵּא	בִּטְּאָה	בִּטֵּאתֶם	אֲבַטֵּא	תְּבַטֵּא	תְּבַטְּאִי	תְּבַטֵּאנָה	בַּטֵּא'	בַּטְּאִי	לְבַטֵּא	מְבַטֵּא

	בֻּטֵּאתִי	בֻּטָּא	בֻּטְּאָה	בֻּטֵּאתֶם	אֲבֻטָּא	תְּבֻטָּא	תְּבֻטְּאִי	תְּבֻטֶּאנָה				מְבֻטָּא
444	מִלֵּאתִי	מִלֵּא	מִלְּאָה	מִלֵּאתֶם	אֲמַלֵּא	תְּמַלֵּא	תְּמַלְּאִי	תְּמַלֶּאנָה	מַלֵּא[1]	מַלְּאִי	לְמַלֵּא	מְמַלֵּא
	מֻלֵּאתִי	מֻלָּא	מֻלְּאָה	מֻלֵּאתֶם	אֲמֻלָּא	תְּמֻלָּא	תְּמֻלְּאִי	תְּמֻלֶּאנָה				מְמֻלָּא
445	בֵּרֵאתִי	בֵּרֵא	בֵּרְאָה	בֵּרֵאתֶם	אֲבָרֵא	תְּבָרֵא	תְּבָרְאִי	תְּבָרֶאנָה	בָּרֵא[1]	בָּרְאִי	לְבָרֵא	מְבָרֵא
	בֹּרֵאתִי	בֹּרָא	בֹּרְאָה	בֹּרֵאתֶם	אֲבֹרָא	תְּבֹרָא	תְּבֹרְאִי	תְּבֹרֶאנָה				מְבֹרָא
446	דִּכֵּאתִי	דִּכָּא	דִּכְּאָה	דִּכֵּאתֶם	אֲדַכֵּא	תְּדַכֵּא	תְּדַכְּאִי	תְּדַכֶּאנָה	דַּכֵּא[1]	דַּכְּאִי	לְדַכֵּא	מְדַכֵּא
	דֻּכֵּאתִי	דֻּכָּא	דֻּכְּאָה	דֻּכֵּאתֶם	אֲדֻכָּא	תְּדֻכָּא	תְּדֻכְּאִי	תְּדֻכֶּאנָה				מְדֻכָּא
447	גִּלִּיתִי	גִּלָּה	גִּלְּתָה[2]	גִּלִּיתֶם	אֲגַלֶּה	תְּגַלֶּה	תְּגַלִּי	תְּגַלֶּינָה	גַּלֵּה[3]	גַּלִּי	לְגַלּוֹת	מְגַלֶּה
	גֻּלֵּיתִי	גֻּלָּה	גֻּלְּתָה[2]	גֻּלֵּיתֶם	אֲגֻלֶּה	תְּגֻלֶּה	תְּגֻלִּי	תְּגֻלֶּינָה				מְגֻלֶּה
448	זִהִיתִי	זִהָה	זִהֲתָה[2]	זִהִיתֶם	אֲזַהֶה	תְּזַהֶה	תְּזַהִי	תְּזַהֶינָה	זַהֵה[3]	זַהִי	לְזַהוֹת	מְזַהֶה
	זֻהֵיתִי	זֻהָה	זֻהֲתָה[2]	זֻהֵיתֶם	אֲזֻהֶה	תְּזֻהֶה	תְּזֻהִי	תְּזֻהֶינָה				מְזֻהֶה
449	גֵּרִיתִי	גֵּרָה	גֵּרְתָה[2]	גֵּרִיתֶם	אֲגָרֶה	תְּגָרֶה	תְּגָרִי	תְּגָרֶינָה	גָּרֵה[3]	גָּרִי	לְגָרוֹת	מְגָרֶה
	גֹּרֵיתִי	גֹּרָה	גֹּרְתָה[2]	גֹּרֵיתֶם	אֲגֹרֶה	תְּגֹרֶה	תְּגֹרִי	תְּגֹרֶינָה				מְגֹרֶה
450	זֵרִיתִי	זֵרָה	זֵרְתָה[2]	זֵרִיתֶם	אֲזָרֶה	תְּזָרֶה	תְּזָרִי	תְּזָרֶינָה	זָרֵה[3]	זָרִי	לְזָרוֹת	מְזָרֶה
	זֹרֵיתִי	זֹרָה	זֹרְתָה[2]	זֹרֵיתֶם	אֲזֹרֶה	תְּזֹרֶה	תְּזֹרִי	תְּזֹרֶינָה				מְזֹרֶה
451	גִּיַּסְתִּי	גִּיֵּס	גִּיְּסָה	גִּיַּסְתֶּם	אֲגַיֵּס	תְּגַיֵּס	תְּגַיְּסִי	תְּגַיֵּסְנָה	גַּיֵּס	גַּיְּסִי	לְגַיֵּס	מְגַיֵּס
	גֻּיַּסְתִּי	גֻּיַּס	גֻּיְּסָה	גֻּיַּסְתֶּם	אֲגֻיַּס	תְּגֻיַּס	תְּגֻיְּסִי	תְּגֻיַּסְנָה				מְגֻיָּס
452	קִיַּמְתִּי	קִיֵּם	קִיְּמָה	קִיַּמְתֶּם	אֲקַיֵּם	תְּקַיֵּם	תְּקַיְּמִי	תְּקַיֵּמְנָה	קַיֵּם	קַיְּמִי	לְקַיֵּם	מְקַיֵּם
	קֻיַּמְתִּי	קֻיַּם	קֻיְּמָה	קֻיַּמְתֶּם	אֲקֻיַּם	תְּקֻיַּם	תְּקֻיְּמִי	תְּקֻיַּמְנָה				מְקֻיָּם
453	צִוִּיתִי	צִוָּה	צִוְּתָה[4]	צִוִּיתֶם	אֲצַוֶּה	תְּצַוֶּה	תְּצַוִּי	תְּצַוֶּינָה	צַוֵּה[5]	צַוִּי	לְצַוּוֹת	מְצַוֶּה
	צֻוֵּיתִי	צֻוָּה	צֻוְּתָה[4]	צֻוֵּיתֶם	אֲצֻוֶּה	תְּצֻוֶּה	תְּצֻוִּי	תְּצֻוֶּינָה				מְצֻוֶּה
454	דּוֹבַבְתִּי	דּוֹבֵב	דּוֹבְבָה	דּוֹבַבְתֶּם	אֲדוֹבֵב	תְּדוֹבֵב	תְּדוֹבְבִי	תְּדוֹבֵבְנָה	דּוֹבֵב	דּוֹבְבִי	לְדוֹבֵב	מְדוֹבֵב
	דּוֹבַבְתִּי	דּוֹבַב	דּוֹבְבָה	דּוֹבַבְתֶּם	אֲדוֹבַב	תְּדוֹבַב	תְּדוֹבְבִי	תְּדוֹבַבְנָה				מְדוֹבָב
455	קוֹמַמְתִּי	קוֹמֵם	קוֹמְמָה	קוֹמַמְתֶּם	אֲקוֹמֵם	תְּקוֹמֵם	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמֵמְנָה	קוֹמֵם	קוֹמְמִי	לְקוֹמֵם	מְקוֹמֵם

	קוֹמַמְתִּי	קוֹמַם	קוֹמְמָה	קוֹמַמְתֶּם	אֲקוֹמַם	תְּקוֹמַם	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמַמְנָה				מְקוֹמָם
456	רוֹעַעְתִּי	רוֹעַע	רוֹעֲעָה	רוֹעַעְתֶּם	אֲרוֹעַע	תְּרוֹעַע	תְּרוֹעֲעִי	תְּרוֹעַעְנָה	רוֹעַע	רוֹעֲעִי	לְרוֹעֵעַ	מְרוֹעֵעַ
	רוֹעַעְתִּי	רוֹעַע	רוֹעֲעָה	רוֹעַעְתֶּם	אֲרוֹעַע	תְּרוֹעַע	תְּרוֹעֲעִי	תְּרוֹעַעְנָה				מְרוֹעָע
457	כִּלְכַּלְתִּי	כִּלְכֵּל	כִּלְכְּלָה	כִּלְכַּלְתֶּם	אֲכַלְכֵּל	תְּכַלְכֵּל	תְּכַלְכְּלִי	תְּכַלְכֵּלְנָה	כַּלְכֵּל	כַּלְכְּלִי	לְכַלְכֵּל	מְכַלְכֵּל
	כֻּלְכַּלְתִּי	כֻּלְכַּל	כֻּלְכְּלָה	כֻּלְכַּלְתֶּם	אֲכֻלְכַּל	תְּכֻלְכַּל	תְּכֻלְכְּלִי	תְּכֻלְכַּלְנָה				מְכֻלְכָּל
458	עִרְבַּבְתִּי	עִרְבֵּב	עִרְבְּבָה	עִרְבַּבְתֶּם	אֲעַרְבֵּב	תְּעַרְבֵּב	תְּעַרְבְּבִי	תְּעַרְבֵּבְנָה	עַרְבֵּב	עַרְבְּבִי	לְעַרְבֵּב	מְעַרְבֵּב
	עֻרְבַּבְתִּי	עֻרְבַּב	עֻרְבְּבָה	עֻרְבַּבְתֶּם	אֲעֻרְבַּב	תְּעֻרְבַּב	תְּעֻרְבְּבִי	תְּעֻרְבַּבְנָה				מְעֻרְבָּב
459	פִּרְנַסְתִּי	פִּרְנֵס	פִּרְנְסָה	פִּרְנַסְתֶּם	אֲפַרְנֵס	תְּפַרְנֵס	תְּפַרְנְסִי	תְּפַרְנֵסְנָה	פַּרְנֵס	פַּרְנְסִי	נְפַרְנֵס	מְפַרְנֵס
	פֻּרְנַסְתִּי	פֻּרְנַס	פֻּרְנְסָה	פֻּרְנַסְתֶּם	אֲפֻרְנַס	תְּפֻרְנַס	תְּפֻרְנְסִי	תְּפֻרְנַסְנָה				מְפֻרְנָס
460	קִלְקַלְתִּי	קִלְקֵל	קִלְקְלָה	קִלְקַלְתֶּם	אֲקַלְקֵל	תְּקַלְקֵל	תְּקַלְקְלִי	תְּקַלְקֵלְנָה	קַלְקֵל	קַלְקְלִי	לְקַלְקֵל	מְקַלְקֵל
	קֻלְקַלְתִּי	קֻלְקַל	קֻלְקְלָה	קֻלְקַלְתֶּם	אֲקֻלְקַל	תְּקֻלְקַל	תְּקֻלְקְלִי	תְּקֻלְקַלְנָה				מְקֻלְקָל
461	בִּנְאַמְתִּי	בִּנְאֵם	בִּנְאֲמָה	בִּנְאַמְתֶּם	אֲבַנְאֵם	תְּבַנְאֵם	תְּבַנְאֲמִי	תְּבַנְאֵמְנָה	בַּנְאֵם	בַּנְאֲמִי	לְבַנְאֵם	מְבַנְאֵם
	בֻּנְאַמְתִּי	בֻּנְאַם	בֻּנְאֲמָה	בֻּנְאַמְתֶּם	אֲבֻנְאַם	תְּבֻנְאַם	תְּבֻנְאֲמִי	תְּבֻנְאַמְנָה				מְבֻנְאָם
462	שִׁלְהַבְתִּי	שִׁלְהֵב	שִׁלְהֲבָה	שִׁלְהַבְתֶּם	אֲשַׁלְהֵב	תְּשַׁלְהֵב	תְּשַׁלְהֲבִי	תְּשַׁלְהֵבְנָה	שַׁלְהֵב	שַׁלְהֲבִי	לְשַׁלְהֵב	מְשַׁלְהֵב
	שֻׁלְהַבְתִּי	שֻׁלְהַב	שֻׁלְהֲבָה	שֻׁלְהַבְתֶּם	אֲשֻׁלְהַב	תְּשֻׁלְהַב	תְּשֻׁלְהֲבִי	תְּשֻׁלְהַבְנָה				מְשֻׁלְהָב
463	טִאטֵאתִי	טִאטֵא	טִאטְאָה	טִאטֵאתֶם	אֲטַאטֵא	תְּטַאטֵא	תְּטַאטְאִי	תְּטַאטֶאנָה	טַאטֵא[1]	טַאטְאִי	לְטַאטֵא	מְטַאטֵא
	טֻאטֵאתִי	טֻאטָא	טֻאטְאָה	טֻאטֵאתֶם	אֲטֻאטָא	תְּטֻאטָא	תְּטֻאטְאִי	תְּטֻאטֶאנָה				מְטֻאטָא
464	פִּעְנַחְתִּי	פִּעְנַח	פִּעְנְחָה	פִּעְנַחְתֶּם	אֲפַעְנַח	תְּפַעְנַח	תְּפַעְנְחִי	תְּפַעְנַחְנָה	פַּעְנַח	פַּעְנְחִי	לְפַעְנֵחַ	מְפַעְנֵחַ
	פֻּעְנַחְתִּי	פֻּעְנַח	פֻּעְנְחָה	פֻּעְנַחְתֶּם	אֲפֻעְנַח	תְּפֻעְנַח	תְּפֻעְנְחִי	תְּפֻעְנַחְנָה				מְפֻעְנָח
465	צִעְצַעְתִּי	צִעְצַע	צִעְצְעָה	צִעְצַעְתֶּם	אֲצַעְצַע	תְּצַעְצַע	תְּצַעְצְעִי	תְּצַעְצַעְנָה	צַעְצַע	צַעְצְעִי	לְצַעְצֵעַ	מְצַעְצֵעַ
	צֻעְצַעְתִּי	צֻעְצַע	צֻעְצְעָה	צֻעְצַעְתֶּם	אֲצֻעְצַע	תְּצֻעְצַע	תְּצֻעְצְעִי	תְּצֻעְצַעְנָה				מְצֻעְצָע

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
466	הִתְקַשַּׁרְתִּי	הִתְקַשֵּׁר	הִתְקַשְּׁרָה	הִתְקַשַּׁרְתֶּם	אֶתְקַשֵּׁר	תִּתְקַשֵּׁר	תִּתְקַשְּׁרִי	תִּתְקַשֵּׁרְנָה	לְהִתְקַשֵּׁר	מִתְקַשֵּׁר
467	הִתְגַּבַּשְׁתִּי	הִתְגַּבֵּשׁ	הִתְגַּבְּשָׁה	הִתְגַּבַּשְׁתֶּם	אֶתְגַּבֵּשׁ	תִּתְגַּבֵּשׁ	תִּתְגַּבְּשִׁי	תִּתְגַּבֵּשְׁנָה	לְהִתְגַּבֵּשׁ	מִתְגַּבֵּשׁ
468	הִתְכַּוַּצְתִּי	הִתְכַּוֵּץ	הִתְכַּוְּצָה	הִתְכַּוַּצְתֶּם	אֶתְכַּוֵּץ	תִּתְכַּוֵּץ	תִּתְכַּוְּצִי	תִּתְכַּוֵּצְנָה	לְהִתְכַּוֵּץ	מִתְכַּוֵּץ
469	הִצְטַדַּקְתִּי	הִצְטַדֵּק	הִצְטַדְּקָה	הִצְטַדַּקְתֶּם	אֶצְטַדֵּק	תִּצְטַדֵּק	תִּצְטַדְּקִי	תִּצְטַדֵּקְנָה	לְהִצְטַדֵּק	מִצְטַדֵּק
470	הִשְׁתַּלַּמְתִּי	הִשְׁתַּלֵּם	הִשְׁתַּלְּמָה	הִשְׁתַּלַּמְתֶּם	אֶשְׁתַּלֵּם	תִּשְׁתַּלֵּם	תִּשְׁתַּלְּמִי	תִּשְׁתַּלֵּמְנָה	לְהִשְׁתַּלֵּם	מִשְׁתַּלֵּם
471	הִתְכַּהַלְתִּי	הִתְכַּהֵל	הִתְכַּהֲלָה	הִתְכַּהַלְתֶּם	אֶתְכַּהֵל	תִּתְכַּהֵל	תִּתְכַּהֲלִי	תִּתְכַּהֵלְנָה	לְהִתְכַּהֵל	מִתְכַּהֵל
472	הִתְנַהַלְתִּי	הִתְנַהֵל	הִתְנַהֲלָה	הִתְנַהַלְתֶּם	אֶתְנַהֵל	תִּתְנַהֵל	תִּתְנַהֲלִי	תִּתְנַהֵלְנָה	לְהִתְנַהֵל	מִתְנַהֵל
473	הִתְמָרַדְתִּי	הִתְמָרֵד	הִתְמָרְדָה	הִתְמָרַדְתֶּם	אֶתְמָרֵד	תִּתְמָרֵד	תִּתְמָרְדִי	תִּתְמָרֵדְנָה	לְהִתְמָרֵד	מִתְמָרֵד
474	הִתְפָּרַקְתִּי	הִתְפָּרֵק	הִתְפָּרְקָה	הִתְפָּרַקְתֶּם	אֶתְפָּרֵק	תִּתְפָּרֵק	תִּתְפָּרְקִי	תִּתְפָּרֵקְנָה	לְהִתְפָּרֵק	מִתְפָּרֵק
475	הִתְפָּאַרְתִּי	הִתְפָּאֵר	הִתְפָּאֲרָה	הִתְפָּאַרְתֶּם	אֶתְפָּאֵר	תִּתְפָּאֵר	תִּתְפָּאֲרִי	תִּתְפָּאֵרְנָה	לְהִתְפָּאֵר	מִתְפָּאֵר
476	הִתְאָרַחְתִּי	הִתְאָרַח	הִתְאָרְחָה	הִתְאָרַחְתֶּם	אֶתְאָרֵחַ	תִּתְאָרֵחַ	תִּתְאָרְחִי	תִּתְאָרַחְנָה	לְהִתְאָרֵחַ	מִתְאָרֵחַ
477	הִתְבַּקַּעְתִּי	הִתְבַּקַּע	הִתְבַּקְּעָה	הִתְבַּקַּעְתֶּם	אֶתְבַּקַּע	תִּתְבַּקַּע	תִּתְבַּקְּעִי	תִּתְבַּקַּעְנָה	לְהִתְבַּקֵּעַ	מִתְבַּקֵּעַ
478	הִתְנַשֵּׂאתִי	הִתְנַשֵּׂא	הִתְנַשְּׂאָה	הִתְנַשֵּׂאתֶם	אֶתְנַשֵּׂא	תִּתְנַשֵּׂא	תִּתְנַשְּׂאִי	תִּתְנַשֶּׂאנָה	לְהִתְנַשֵּׂא	מִתְנַשֵּׂא
479	הִתְיָרֵאתִי	הִתְיָרֵא	הִתְיָרְאָה	הִתְיָרֵאתֶם	אֶתְיָרֵא	תִּתְיָרֵא	תִּתְיָרְאִי	תִּתְיָרֶאנָה	לְהִתְיָרֵא	מִתְיָרֵא
480	הִתְמַנֵּיתִי	הִתְמַנָּה	הִתְמַנְּתָה[1]	הִתְמַנֵּיתֶם	אֶתְמַנֶּה	תִּתְמַנֶּה	תִּתְמַנִּי	תִּתְמַנֶּינָה	לְהִתְמַנּוֹת	מִתְמַנֶּה
481	הִתְגָּאֵיתִי	הִתְגָּאָה	הִתְגָּאֲתָה[1]	הִתְגָּאֵיתֶם	אֶתְגָּאֶה	תִּתְגָּאֶה	תִּתְגָּאִי	תִּתְגָּאֶינָה	לְהִתְגָּאוֹת	מִתְגָּאֶה
482	הִתְמַחֵיתִי	הִתְמַחָה	הִתְמַחֲתָה[1]	הִתְמַחֵיתֶם	אֶתְמַחֶה	תִּתְמַחֶה	תִּתְמַחִי	תִּתְמַחֶינָה	לְהִתְמַחוֹת	מִתְמַחֶה
483	הִדַּבַּקְתִּי	הִדַּבֵּק	הִדַּבְּקָה	הִדַּבַּקְתֶּם	אֶדַּבֵּק	תִּדַּבֵּק	תִּדַּבְּקִי	תִּדַּבֵּקְנָה	לְהִדַּבֵּק	מִדַּבֵּק
484	הִטַּהַרְתִּי	הִטַּהֵר	הִטַּהֲרָה	הִטַּהַרְתֶּם	אֶטַּהֵר	תִּטַּהֵר	תִּטַּהֲרִי	תִּטַּהֵרְנָה	לְהִטַּהֵר	מִטַּהֵר
485	הִטָּרַפְתִּי	הִטָּרֵף	הִטָּרְפָה	הִטָּרַפְתֶּם	אֶטָּרֵף	תִּטָּרֵף	תִּטָּרְפִי	תִּטָּרֵפְנָה	לְהִטָּרֵף	מִטָּרֵף
486	הִדַּדֵּיתִי	הִדַּדָּה	הִדַּדְּתָה[2]	הִדַּדֵּיתֶם	אֶדַּדֶּה	תִּדַּדֶּה	תִּדַּדִּי	תִּדַּדֶּינָה	לְהִדַּדּוֹת	מִדַּדֶּה
487	הִתְפּוֹצַצְתִּי	הִתְפּוֹצֵץ	הִתְפּוֹצְצָה	הִתְפּוֹצַצְתֶּם	אֶתְפּוֹצֵץ	תִּתְפּוֹצֵץ	תִּתְפּוֹצְצִי	תִּתְפּוֹצֵצְנָה	לְהִתְפּוֹצֵץ	מִתְפּוֹצֵץ
488	הִתְקוֹמַמְתִּי	הִתְקוֹמֵם	הִתְקוֹמְמָה	הִתְקוֹמַמְתֶּם	אֶתְקוֹמֵם	תִּתְקוֹמֵם	תִּתְקוֹמְמִי	תִּתְקוֹמֵמְנָה	לְהִתְקוֹמֵם	מִתְקוֹמֵם

[1] 482–480: ריבוי הִתְמַנּוּ; הִתְגָּאוּ; הִתְמַחוּ. — [2] 486: ריבוי הִדַּדּוּ.

489	הִשְׁתּוֹחַחְתִּי	הִשְׁתּוֹחַח	הִשְׁתּוֹחֲחָה	הִשְׁתּוֹחַחְתֶּם	אֶשְׁתּוֹחֵחַ	תִּשְׁתּוֹחֵחַ	תִּשְׁתּוֹחֲחִי	תִּשְׁתּוֹחֵחְנָה	לְהִשְׁתּוֹחֵחַ	מִשְׁתּוֹחֵחַ
490	הִתְאַפְיַנְתִּי	הִתְאַפְיֵן	הִתְאַפְיְנָה	הִתְאַפְיַנְתֶּם	אֶתְאַפְיֵן	תִּתְאַפְיֵן	תִּתְאַפְיְנִי	תִּתְאַפְיֵנָּה	לְהִתְאַפְיֵן	מִתְאַפְיֵן
491	הִתְגַּלְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְגֵּל	הִתְגַּלְגְּלָה	הִתְגַּלְגַּלְתֶּם	אֶתְגַּלְגֵּל	תִּתְגַּלְגֵּל	תִּתְגַּלְגְּלִי	תִּתְגַּלְגֵּלְנָה	לְהִתְגַּלְגֵּל	מִתְגַּלְגֵּל
492	הִתְהַבְהַבְתִּי	הִתְהַבְהֵב	הִתְהַבְהֲבָה	הִתְהַבְהַבְתֶּם	אֶתְהַבְהֵב	תִּתְהַבְהֵב	תִּתְהַבְהֲבִי	תִּתְהַבְהֵבְנָה	לְהִתְהַבְהֵב	מִתְהַבְהֵב
493	הִתְפַּרְנַסְתִּי	הִתְפַּרְנֵס	הִתְפַּרְנְסָה	הִתְפַּרְנַסְתֶּם	אֶתְפַּרְנֵס	תִּתְפַּרְנֵס	תִּתְפַּרְנְסִי	תִּתְפַּרְנֵסְנָה	לְהִתְפַּרְנֵס	מִתְפַּרְנֵס
494	הִתְקַלְקַלְתִּי	הִתְקַלְקֵל	הִתְקַלְקְלָה	הִתְקַלְקַלְתֶּם	אֶתְקַלְקֵל	תִּתְקַלְקֵל	תִּתְקַלְקְלִי	תִּתְקַלְקֵלְנָה	לְהִתְקַלְקֵל	מִתְקַלְקֵל
495	הִתְגַּעְגַּעְתִּי	הִתְגַּעְגֵּעַ	הִתְגַּעְגְּעָה	הִתְגַּעְגַּעְתֶּם	אֶתְגַּעְגֵּעַ	תִּתְגַּעְגֵּעַ	תִּתְגַּעְגְּעִי	תִּתְגַּעְגַּעְנָה	לְהִתְגַּעְגֵּעַ	מִתְגַּעְגֵּעַ
496	הִתְמַהְמַהְתִּי	הִתְמַהְמֵהַּ	הִתְמַהְמְהָה	הִתְמַהְמַהְתֶּם	אֶתְמַהְמֵהַּ	תִּתְמַהְמֵהַּ	תִּתְמַהְמְהִי	תִּתְמַהְמֵהְנָה	לְהִתְמַהְמֵהַּ	מִתְמַהְמֵהַּ
497	הִדַּלְדַּלְתִּי	הִדַּלְדֵּל	הִדַּלְדְּלָה	הִדַּלְדַּלְתֶּם	אֶדַּלְדֵּל	תִּדַּלְדֵּל	תִּדַּלְדְּלִי	תִּדַּלְדֵּלְנָה	לְהִדַּלְדֵּל	מִדַּלְדֵּל

לוח IX – בניין הִפְעִיל (כולל הֻפְעַל)

הערה: בעבר, בעתיד ובבינוני של הצורה הסבילה (הֻפְעַל) נהוגה היום בדרך־כלל התנועה ֻ (הֻקְשַׁר אֻקְשַׁר מֻקְשָׁר), אך נמצאת גם התנועה ָ (הָקְשַׁר וכו'), במיוחד בלשון־התנ"ך ולפני חטף־קמץ (ֳ).

מס'	עבר	עתיד	ציווי	שם הפועל	בינוני

500	הֶאֱכַלְתִּי	הֶאֱכִיל	הֶאֱכִילָה	הֶאֱכַלְתֶּם	אַאֲכִיל	תַּאֲכִיל	תַּאֲכִילִי	תַּאֲכֵלְנָה	הַאֲכֵל	הַאֲכִילִי	לְהַאֲכִיל	מַאֲכִיל
	הָאֳכַלְתִּי	הָאֳכַל	הָאָכְלָה	הָאֳכַלְתֶּם	אָאֳכַל	תָּאֳכַל	תָּאָכְלִי	תָּאֳכַלְנָה				מָאֳכָל
501	הֶחֱלַפְתִּי	הֶחֱלִיף	הֶחֱלִיפָה	הֶחֱלַפְתֶּם	אַחֲלִיף	תַּחֲלִיף	תַּחֲלִיפִי	תַּחֲלֵפְנָה	הַחֲלֵף	הַחֲלִיפִי	לְהַחֲלִיף	מַחֲלִיף
	הָחֳלַפְתִּי	הָחֳלַף	הָחָלְפָה	הָחֳלַפְתֶּם	אָחֳלַף	תָּחֳלַף	תָּחָלְפִי	תָּחֳלַפְנָה				מָחֳלָף
502	הִדְהַמְתִּי	הִדְהִים	הִדְהִימָה	הִדְהַמְתֶּם	אַדְהִים	תַּדְהִים	תַּדְהִימִי	תַּדְהֵמְנָה	הַדְהֵם	הַדְהִימִי	לְהַדְהִים	מַדְהִים
	הָדְהַמְתִּי	הָדְהַם	הָדְהֲמָה	הָדְהַמְתֶּם	אָדְהַם	תָּדְהַם	תָּדְהֲמִי	תָּדְהַמְנָה				מָדְהָם
503	הֶאֱרַחְתִּי	הֶאֱרִיחַ	הֶאֱרִיחָה	הֶאֱרַחְתֶּם	אַאֲרִיחַ	תַּאֲרִיחַ	תַּאֲרִיחִי	תַּאֲרַחְנָה	הַאֲרַח	הַאֲרִיחִי	לְהַאֲרִיחַ	מַאֲרִיחַ
	הָאֳרַחְתִּי	הָאֳרַח	הָאָרְחָה	הָאֳרַחְתֶּם	אָאֳרַח	תָּאֳרַח	תָּאָרְחִי	תָּאֳרַחְנָה				מָאֳרָח
504	הִבְלַעְתִּי	הִבְלִיעַ	הִבְלִיעָה	הִבְלַעְתֶּם	אַבְלִיעַ	תַּבְלִיעַ	תַּבְלִיעִי	תַּבְלַעְנָה	הַבְלַע	הַבְלִיעִי	לְהַבְלִיעַ	מַבְלִיעַ
	הָבְלַעְתִּי	הָבְלַע	הָבְלְעָה	הָבְלַעְתֶּם	אָבְלַע	תָּבְלַע	תָּבְלְעִי	תָּבְלַעְנָה				מָבְלָע
505	הִפְתַּעְתִּי	הִפְתִּיעַ	הִפְתִּיעָה	הִפְתַּעְתֶּם	אַפְתִּיעַ	תַּפְתִּיעַ	תַּפְתִּיעִי	תַּפְתַּעְנָה	הַפְתַּע	הַפְתִּיעִי	לְהַפְתִּיעַ	מַפְתִּיעַ
	הָפְתַּעְתִּי	הָפְתַּע	הָפְתְּעָה	הָפְתַּעְתֶּם	אָפְתַּע	תָּפְתַּע	תָּפְתְּעִי	תָּפְתַּעְנָה				מָפְתָּע
506	הֶחֱטֵאתִי	הֶחֱטִיא	הֶחֱטִיאָה	הֶחֱטֵאתֶם	אַחֲטִיא	תַּחֲטִיא	תַּחֲטִיאִי	תַּחֲטֶאנָה	הַחֲטֵא[1]	הַחֲטִיאִי	לְהַחֲטִיא	מַחֲטִיא
	הָחֳטֵאתִי	הָחֳטָא	הָחָטְאָה	הָחֳטֵאתֶם	אָחֳטָא	תָּחֳטָא	תָּחָטְאִי	תָּחֳטֶאנָה				מָחֳטָא
507	הִמְצֵאתִי	הִמְצִיא	הִמְצִיאָה	הִמְצֵאתֶם	אַמְצִיא	תַּמְצִיא	תַּמְצִיאִי	תַּמְצֶאנָה	הַמְצֵא[1]	הַמְצִיאִי	לְהַמְצִיא	מַמְצִיא
	הָמְצֵאתִי	הָמְצָא	הָמְצְאָה	הָמְצֵאתֶם	אָמְצָא	תָּמְצָא	תָּמְצְאִי	תָּמְצֶאנָה				מָמְצָא
508	הִפְדֵּיתִי	הִפְדָּה	הִפְדְּתָה[2]	הִפְדֵּיתֶם	אַפְדֶּה	תַּפְדֶּה	תַּפְדִּי	תַּפְדֶּינָה	הַפְדֵּה[3]	הַפְדִּי	לְהַפְדּוֹת	מַפְדֶּה
	הָפְדֵּיתִי	הָפְדָּה	הָפְדְּתָה[2]	הָפְדֵּיתֶם	אָפְדֶּה	תָּפְדֶּה	תָּפְדִּי	תָּפְדֶּינָה				מָפְדֶּה
509	הִדְחֵיתִי	הִדְחָה	הִדְחֲתָה[2]	הִדְחֵיתֶם	אַדְחֶה	תַּדְחֶה	תַּדְחִי	תַּדְחֶינָה	הַדְחֵה[3]	הַדְחִי	לְהַדְחוֹת	מַדְחֶה
	הָדְחֵיתִי	הָדְחָה	הָדְחֲתָה[2]	הָדְחֵיתֶם	אָדְחֶה	תָּדְחֶה	תָּדְחִי	תָּדְחֶינָה				מָדְחֶה
510	הֶהֱגֵיתִי	הֶהֱגָה	הֶהֱגְתָה[2]	הֶהֱגֵיתֶם	אַהֲגֶה	תַּהֲגֶה	תַּהֲגִי	תַּהֲגֶינָה	הַהֲגֵה[3]	הַהֲגִי	לְהַהֲגוֹת	מַהֲגֶה
	הָהֳגֵיתִי	הָהֳגָה	הָהָגְתָה[2]	הָהֳגֵיתֶם	אָהֳגֶה	תָּהֳגֶה	תָּהֳגִי	תָּהֳגֶינָה				מָהֳגֶה
511	הֶעֱלֵיתִי	הֶעֱלָה	הֶעֱלְתָה[2]	הֶעֱלֵיתֶם	אַעֲלֶה	תַּעֲלֶה	תַּעֲלִי	תַּעֲלֶינָה	הַעֲלֵה[3]	הַעֲלִי	לְהַעֲלוֹת	מַעֲלֶה
	הָעֳלֵיתִי	הָעֳלָה	הָעָלְתָה[2]	הָעֳלֵיתֶם	אָעֳלֶה	תָּעֳלֶה	תָּעֳלִי	תָּעֳלֶינָה				מָעֳלֶה

[1] 506–507: נ״ר הַחְטֶאנָה; הַמְצֶאנָה. — [2] 508–511: ריבוי הִפְדּוּ הָפְדּוּ; הִדְחוּ הָדְחוּ וכו׳ — [3] 508–511: הַפְדֶּינָה; הַדְחֶינָה וכו׳ —

512	הִקְנֵיתִי	הִקְנָה	הִקְנָתָה[4]	הִקְנֵיתֶם	אַקְנֶה	תַּקְנֶה	תַּקְנִי	תַּקְנֶינָה	הַקְנֵה[5]	הַקְנִי	לְהַקְנוֹת	מַקְנֶה
	הָקְנֵיתִי	הָקְנָה	הָקְנְתָה[4]	הָקְנֵיתֶם	אָקְנֶה	תָּקְנֶה	תָּקְנִי	תָּקְנֶינָה				מָקְנֶה
513	הֶרְאֵיתִי	הֶרְאָה	הֶרְאֲתָה[4]	הֶרְאֵיתֶם	אַרְאֶה	תַּרְאֶה	תַּרְאִי	תַּרְאֶינָה	הַרְאֵה	הַרְאִי	לְהַרְאוֹת	מַרְאֶה
	הָרְאֵיתִי	הָרְאָה	הָרְאֲתָה[4]	הָרְאֵיתֶם	אָרְאֶה	תָּרְאֶה	תָּרְאִי	תָּרְאֶינָה				מָרְאֶה
514	הוֹכַחְתִּי	הוֹכִיחַ	הוֹכִיחָה	הוֹכַחְתֶּם	אוֹכִיחַ	תּוֹכִיחַ	תּוֹכִיחִי	תּוֹכַחְנָה	הוֹכַח	הוֹכִיחִי	לְהוֹכִיחַ	מוֹכִיחַ
	הוּכַחְתִּי	הוּכַח	הוּכְחָה	הוּכַחְתֶּם	אוּכַח	תּוּכַח	תּוּכְחִי	תּוּכַחְנָה				מוּכָח
515	הוֹעַדְתִּי	הוֹעִיד	הוֹעִידָה	הוֹעַדְתֶּם	אוֹעִיד	תּוֹעִיד	תּוֹעִידִי	תּוֹעֵדְנָה	הוֹעֵד	הוֹעִידִי	לְהוֹעִיד	מוֹעִיד
	הוּעַדְתִּי	הוּעַד	הוּעֲדָה	הוּעַדְתֶּם	אוּעַד	תּוּעַד	תּוּעֲדִי	תּוּעַדְנָה				מוּעָד
516	הוֹצֵאתִי	הוֹצִיא	הוֹצִיאָה	הוֹצֵאתֶם	אוֹצִיא	תּוֹצִיא	תּוֹצִיאִי	תּוֹצֶאנָה	הוֹצֵא[6]	הוֹצִיאִי	לְהוֹצִיא	מוֹצִיא
	הוּצֵאתִי	הוּצָא	הוּצְאָה	הוּצֵאתֶם	אוּצָא	תּוּצָא	תּוּצְאִי	תּוּצֶאנָה				מוּצָא
517	הוֹנֵיתִי	הוֹנָה	הוֹנְתָה[1]	הוֹנֵיתֶם	אוֹנֶה	תּוֹנֶה	תּוֹנִי	תּוֹנֶינָה	הוֹנֵה	הוֹנִי	לְהוֹנוֹת	מוֹנֶה
	הוּנֵיתִי	הוּנָה	הוּנְתָה[1]	הוּנֵיתֶם	אוּנֶה	תּוּנֶה	תּוּנִי	תּוּנֶינָה				מוּנֶה
518	הוֹרַדְתִּי	הוֹרִיד	הוֹרִידָה	הוֹרַדְתֶּם	אוֹרִיד	תּוֹרִיד	תּוֹרִידִי	תּוֹרֵדְנָה	הוֹרֵד	הוֹרִידִי	לְהוֹרִיד	מוֹרִיד
	הוּרַדְתִּי	הוּרַד	הוּרְדָה	הוּרַדְתֶּם	אוּרַד	תּוּרַד	תּוּרְדִי	תּוּרַדְנָה				מוּרָד
519	הֵיטַבְתִּי	הֵיטִיב	הֵיטִיבָה	הֵיטַבְתֶּם	אֵיטִיב	תֵּיטִיב	תֵּיטִיבִי	תֵּיטֵבְנָה	הֵיטֵב	הֵיטִיבִי	לְהֵיטִיב	מֵיטִיב
	הוּטַבְתִּי	הוּטַב	הוּטְבָה	הוּטַבְתֶּם	אוּטַב	תּוּטַב	תּוּטְבִי	תּוּטַבְנָה				מוּטָב
520	הִכֵּיתִי	הִכָּה	הִכְּתָה[3]	הִכֵּיתֶם	אַכֶּה	תַּכֶּה	תַּכִּי	תַּכֶּינָה	הַכֵּה[4]	הַכִּי	לְהַכּוֹת	מַכֶּה
	הֻכֵּיתִי	הֻכָּה	הֻכְּתָה[3]	הֻכֵּיתֶם	אֻכֶּה	תֻּכֶּה	תֻּכִּי	תֻּכֶּינָה				מֻכֶּה
521	הִסַּעְתִּי	הִסִּיעַ	הִסִּיעָה	הִסַּעְתֶּם	אַסִּיעַ	תַּסִּיעַ	תַּסִּיעִי	תַּסַּעְנָה	הַסַּע	הַסִּיעִי	לְהַסִּיעַ	מַסִּיעַ
	הֻסַּעְתִּי	הֻסַּע	הֻסְּעָה	הֻסַּעְתֶּם	אֻסַּע	תֻּסַּע	תֻּסְּעִי	תֻּסַּעְנָה				מֻסָּע
522	הִפַּלְתִּי	הִפִּיל	הִפִּילָה	הִפַּלְתֶּם	אַפִּיל	תַּפִּיל	תַּפִּילִי	תַּפֵּלְנָה	הַפֵּל	הַפִּילִי	לְהַפִּיל	מַפִּיל
	הֻפַּלְתִּי	הֻפַּל	הֻפְּלָה	הֻפַּלְתֶּם	אֻפַּל	תֻּפַּל	תֻּפְּלִי	תֻּפַּלְנָה				מֻפָּל

523	הֵבֵאתִי[5]	הֵבִיא	הֵבִיאָה	הֲבֵאתֶם	אָבִיא	תָּבִיא	תָּבִיאִי	תָּבֵאנָה	הָבֵא[6]	הָבִיאִי	לְהָבִיא	מֵבִיא
	הוּבֵאתִי	הוּבָא	הוּבְאָה	הוּבֵאתֶם	אוּבָא	תּוּבָא	תּוּבְאִי	תּוּבֶאנָה				מוּבָא
524	הֵנַעְתִּי	הֵנִיעַ	הֵנִיעָה	הֲנַעְתֶּם	אָנִיעַ	תָּנִיעַ	תָּנִיעִי	תָּנַעְנָה	הָנַע	הָנִיעִי	לְהָנִיעַ	מֵנִיעַ
	הוּנַעְתִּי	הוּנַע	הוּנְעָה	הוּנַעְתֶּם	אוּנַע	תּוּנַע	תּוּנְעִי	תּוּנַעְנָה				מוּנָע
525	הֵעַרְתִּי[7]	הֵעִיר	הֵעִירָה	הֲעַרְתֶּם	אָעִיר	תָּעִיר	תָּעִירִי	תָּעֵרְנָה	הָעֵר	הָעִירִי	לְהָעִיר	מֵעִיר
	הוּעַרְתִּי	הוּעַר	הוּעֲרָה	הוּעַרְתֶּם	אוּעַר	תּוּעַר	תּוּעֲרִי	תּוּעַרְנָה				מוּעָר
526	הֵרַמְתִּי[7]	הֵרִים	הֵרִימָה	הֲרַמְתֶּם	אָרִים	תָּרִים	תָּרִימִי	תָּרֵמְנָה	הָרֵם	הָרִימִי	לְהָרִים	מֵרִים
	הוּרַמְתִּי	הוּרַם	הוּרְמָה	הוּרַמְתֶּם	אוּרַם	תּוּרַם	תּוּרְמִי	תּוּרַמְנָה				מוּרָם
527	הֵפַרְתִּי	הֵפֵר	הֵפֵרָה	הֲפַרְתֶּם	אָפֵר	תָּפֵר	תָּפֵרִי	תָּפֵרְנָה	הָפֵר	הָפֵרִי	לְהָפֵר	מֵפֵר
	הוּפַרְתִּי	הוּפַר	הוּפְרָה	הוּפַרְתֶּם	אוּפַר	תּוּפַר	תּוּפְרִי	תּוּפַרְנָה				מוּפָר
528	הַחִלּוֹתִי	הֵחֵל	הֵחֵלָּה	הַחִלּוֹתֶם	אָחֵל	תָּחֵל	תָּחֵלִּי	תָּחֵלְנָה	הָחֵל	הָחֵלִּי	לְהָחֵל	מֵחֵל
	הוּחַלְתִּי	הוּחַל	הוּחַלָּה	הוּחַלְתֶּם	אוּחַל	תּוּחַל	תּוּחַלִּי	תּוּחַלְנָה				מוּחָל
529	הֲסִבּוֹתִי[8]	הֵסֵב	הֵסֵבָּה	הֲסִבּוֹתֶם[8]	אָסֵב	תָּסֵב	תָּסֵבִּי	תָּסֵבְנָה	הָסֵב	הָסֵבִּי	לְהָסֵב	מֵסֵב
	הוּסַבְתִּי	הוּסַב	הוּסַבָּה	הוּסַבְתֶּם	אוּסַב	תּוּסַב	תּוּסַבִּי	תּוּסַבְנָה				מוּסָב
530	הֲרֵעוֹתִי	הֵרַע	הֵרֵעָה	הֲרֵעוֹתֶם	אָרַע	תָּרַע	תָּרֵעִי	תָּרַעְנָה	הָרַע	הָרֵעִי	לְהָרַע	מֵרֵעַ
	הוּרַעְתִּי	הוּרַע	הוּרְעָה	הוּרַעְתֶּם	אוּרַע	תּוּרַע	תּוּרְעִי	תּוּרַעְנָה				מוּרָע

LAROUSSE

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

מילון עברי-צרפתי

מאת מרק מ. כהן, לשעבר מנהל
בית הספר הרמב"ם בפאריס.

מערכת זו הנה ספר עיון חשוב ליודעי עברית בצרפת, לא רק הודות לבהירותה ודיוקה בהקבלה בין מצב התפתחותן הנוכחי של שתי הלשונות, אלא גם משום שהכרך העברי - צרפתי כולל מונחים תנ"כיים ותלמודיים לרבות הפניות למקורותיהם, וכן עיקר אוצר המלים של ספרות ימי הבינים.

---

par Marc M. Cohn, ancien directeur
de l'école Maïmonide de Paris.

Cet ensemble est l'ouvrage de référence pour les hébraïsants de France, non seulement pour sa clarté et sa précision dans la correspondance entre l'état actuel des deux langues, mais aussi parce que le volume hébreu-français comprend les termes bibliques et talmudiques, avec leurs références, ainsi que l'essentiel du vocabulaire des littératures médiévales.